

527
COMMVNIVM
OPINIONVM
VTRIVSQUE CENSURAE
DOCTORVM,

Per Alphabeti seriem digestarum,

cum multis declarationibus

necessarijs, & utilibus.

LIBER PRIMVS.

Authore Domino FRANCISCO VIVIO Aquilano
Iureconsulto Clarissimo.

*Cui multa ab eodem Authore addita sunt, quae in priori editione non
habentur, ut cuiq; legenti facile innotescere poterit, ita
ut & locupletior, & omnibus erroribus
expurgatus, nunc exeat.*

CVM PRIVILEGIO.

VENETIIS, M D L X V I I.

I L L V S T R I S S I M O

ET REVERENDISSIMO

FVLVIO CORNEO

PERVSINO,

S. R. E. CARDINALI

AMPLISSIMO.

FRANCISCVS VIVIVS

S. D.

À est: Fului Cornæ, Cardinalis Amplissime in Iure Ciuili Scriptorum copia, ut potius dubitandum iam sit, ne librorum multitudo studiosorum cursum impediat, ac remoretur, quàm ulla sperari queat utilitas. Videtur enim hæc Iuris professio propter ingentem autorum aceruum, eorumq; uarias, ac inter se contrarias opiniones ad eam propemodum rediisse confusionem, in qua cum Iustitiani esset ætate, conatus est ille, eruditissimis Iurisconsultis adhibitis, huic malo mederi, quod & si ita est, multosq;

de eo sæpe conqueri audiui, Egoq; ita
sentio, librum tamen adhuc placet ad-
dere. Ne autem uidear meæ ipsius sen-
tentiaæ aduersari, paucis consilium meū
aperiendum esse statui. Tantum enim
abest, ut librorum additione Studiosos
uelim onerare, ut, quantum pro me fieri
possit, labore leuare cupiam, atque in
id maxime incumbam. Id quod libello
hoc me conatus sum efficere. Cū enim
sciam, quantum communes attendan-
tur opiniones, dedi operam, ut multas
huiusmodi sententias in unum collige-
rem, ut nulla ferè uariorum librorum re-
uolutione, ac exiguo labore unusquisq;
eas reperire posset. Quo fiet, ut unius li-
belli accessione multum detrahatur la-
boris, qui quidem in inuestigandis ijs
necessariò sumebatur hoc meum fuit cō-
silium, hic conatus. An autem aliquid
præstiterim, docti, & æqui lectores iudi-
cabunt. à quibus uel ipsum conatum
non improbatum iri certo scio. Aliud
uerò de ipso opere dicere nec libet, nec
opus esse arbitror. Quod tibi, Cardina-
lis Amplissime inscribere, ac sub tuo no-
mine in uulgus dare placuit, ut singula-
rem

rem quandam meam erga te obseruan-
tiam exiguo hoc argumento testarer. In
quam quidem multæ magnæque causæ
me adduxerunt. Nam, ut generis omittā
nobilitatem, quod tu, fraterq; tuus Asca-
nius, optima rei militaris peritia clarif-
simus, omnibusque uirtutibus ornatissi-
mus longe nobilius, illustriusq; facitis,
ut de honestissimo, altissimoq; gradu
taceam, quem multos iam annos ade-
ptus, dubium reliquisti, maioremne ab
eo ipse dignitatem acceperis, an tu ei
adiunxeris, ut alia multa missa faciam,
institutæ uitæ tuæ ratio est eiusmodi, ut
in eius admirationem, tuiq; obseruan-
tiam omnes rapiat. Quis enim non ad-
miretur eum, qui, cum primum in excel-
so isto, ac prope Diuino dignitatis gra-
du constitutus est, alijs omisis omni-
bus illud sibi unum proposuit, in eam
unam curam incubuit, ut, Christianæ
pietati, religioniq; seruiret: Hanc unam
colendam, exornandam, amplificandam
curaret, Hæc una cogitationum, actio-
numque suarum omnium finis esset.
Quod Christiani Antistitis proprium
est munus. Testantur id sermones tui

omnes. Testantur multa egregia sane
opera: Testatur omnis totius uitæ tuæ
cursus. Quo de filere præstat, quàm pro
breui Epistola uerba facere. Redeo igitur
ad id, cuius causa hæc scribere insti-
tui accipies opusculum hoc meum, quod
tibi ex animo dicamus, eo animo, quo
ea soles, quæ optimo tibi animo offerri
existimas: ac patieris, à tui per illustris
nominis splendore lucis illud aliquid
accipere. Non enim adeo à uero aberra-
mus, ut soli siderum omnium lucidissi-
mo exiguam stellulam claritatis quic-
quam afferre posse existinemus. Vale.

IACOBVS VIVIVS DIVI
PETRI ARCHIPRESBITER.

FRANCISCO VIVIO FRATRI
IVRECONSULTO. S. P. D.

ET si Frater de Fratre iudicans, fraterni amoris causa in suspicionem facile uenire potest, Ego tamen, ut ueritatem, quæ in tenebris latet, Hominibus patefaciam, atque illustrem, adiectis animi oculis, fraternoq; amore, & omni cupiditate procul remota, id fore iudico, ut communes opiniones, quas tu in Perusino celeberrimo Gymnasio à clarissimis Legum Interpretibus, dum eos audiebas, atque ex ipso iure Ciuili didicisti, & collegisti, omnes homines egregio ingenio, & peracri iudicio præditi dilucide, distincte, ornateq; expositas, utiles, & cuilibet Iurisconsulto æque, ac Leges ipsas, necessarias esse censeant. Atque hæ Communes Opiniones, ut ipse arbitror, iudicibus ad iustum iudicium pronunciandum, causidicis, patronis, & aduocatis ad consequendum Victoriæ ex causis, & omnibus denique iurisconsultis ad respondendum de iure consulentibus, atque ad uerum à falso, & æquum ab iniquo distinguendum magnum sanè adiumentum attulerint. Ii uerò, qui publicè Leges interpretari solent, ex his nō solum fructum, sed etiam delectationem capient. Eas enim in Gymnasijs ortas esse animaduertent, idq; , quod sæpe audiuerunt, memoria repetent, has esse illas Communes

Opiniones, quæ diligenter examinata, ac perpensa
incredibili quadam maiestate in tribunalia prodie-
rint, quibusq; ducibus omnes controuersia nullo nego-
cio dijudicata fuerint. Postremò hæ Cōmunes Opinio-
nes omnibus iuuenibus iuris Ciuilis studiosis summo
profectò emolumento erunt: quippe qui nullam prauā
animis imbiberint Opinionem: sed quotiescunque de
aliqua re dubitabunt, ad harum opem confugient, &
has perpetuò duces sequentur. Ex quo fiet, ut & nun-
quam labantur, & longè maiores in suis studijs pro-
gressus faciant. Quapropter concludo, diuinitus acci-
disse, ut ipse hunc laborem susceperis, & ad exitum
fœliciter perduxeris. Nam post hac, ipso Duce incli-
ta iudicia iudicabuntur, lites, ac discordia sedabun-
tur, controuersia dirimentur, inimicitia deponentur,
& similitates, atque omnes homines in pristinam con-
cordiam reducentur. In tuis autem scriptis si quid for-
te desiderabitur, benigni Lectores, te iuuentutis excu-
satione defendent: quòd uix annos triginta natus id
aggressus es, quod cum sanè molestum, spissum, & ope-
rosum esset, nemo adhuc uel iuris Ciuilis scientia præ-
stantissimus aggredi uoluit. Cum uerò uirginali qua-
dam modestia semper ornatus fueris, quæ scripsisti,
non eo consilio scripsisti, ut ipsa in aspectum, lucemq;
proferres, sed Perusini, Pisaniq; Iurisconsulti, Viri
ornatissimi, omniq; laude dignissimi, qui tuum hunc li-
brum diligentissimè legerunt, ita eum probauerunt
omnes, ut ipsum à te quam primum foras dari uolue-
rint, & te ad id efficiendum compulerint. Quapro-
pter magnorum uirorum authoritate, ac Iuuenum
iuuan-

uiuandorum spe excitatus, quatuor post menses, ut
præceptoribus tuis, & mihi per litteras significasti:
secundam Communium Opinionum partem adere sta-
tuisi: quæ quia in sacro Neapolitano Concilio, in no-
stra Illustri ac Florenti urbe, in amplorum munerum
administratione, & apud iustissimos regni Neapoli-
tani Prætores ac Iudices ad usum à te accommodatæ
fuerunt, cæteris non modo argumenti dignitate, ue-
rum etiam utilitate, omnibusq; rebus præstabunt. Id
quod Clarissimorum uirorum, & in Pontificio, Cui-
liq; iure facile Principum, quibus tu secundam ipsa-
rum Communium opinionum partem ostendisti, iudi-
cio, ac testimonio, & sapissimè, ut multis audientibus,
comprobatum fuit. Atque ego cui tuum excellens in-
genium, ac doctrina maximam semper admirationem
mouit, summis præcibus à te peto, ut eum librum ante
constitutam diem publices: tum ut studiosorum com-
modo maturius consulas, tum ut mihi sententias ex
Theologorum libris, Pontificioq; iure collectas, &
cætera, quæ ad Sacerdotium, quo præditus sum, per-
tinent, propediem legere liceat, & quasi diuturnam
sitim explere. Quod si feceris, ut tua incredibilis in
me beneuolentia, mea; item singularis erga te obser-
uantia postulat, meis optimis studijs obsequeris, idq;
mihi beneficium dabis, quo maius mihi dari nullum
posse putabo. Vale. Perusie.

AUTHOR AD LECTOREM.

*Extat in humanis Platonis dogma monentis ,
Vt Patriæ cupiat commoda quisque suæ ,
Nos alij scribunt hominum ratione creatos ,
Mutuò quo possint suppeditare sibi ,
Quare tentavi duros laxare labores
Innumerabilium, qui sibi iura petunt.
Nunc igitur quæ sit communis opinio cerne ,
Quæstio, qua iusti soluitur omnis atra.*

*Laurentius Leonius de Spoleto Academicus
Suegliatus ad Lectorem.*

*Hos Aquilæ fontes suegliata Academia fundit ,
Non certè tales ex Helicone fluunt ,
Si quis scire cupit iustissima dogmata iuris ,
Hos bibat, & subito Casarianus erit.*

COMMVNIVM OPINIONVM DOCTORVM VTRIVSQUE

CENSURAE

LIBER PRIMVS.

Cum multis declarationibus necessarijs Au-
thore D.Francisco Viuio ab Aquila,
Iureconsulto Clariss.

OPINIO PRIMA.

ABAS Solus potest hæreditatem, vel Legatum monacho delatum absque eius consensu repudiare secundum Cyn.& Iacob.de Aret.in.l.Deo nobis.C.de episc.& cler. Bar.in.l.tutor in fin.ff.de bono.pof.Bal.in l.i.in 10.q.Ç. qui admit. Pau. Cast. & Alex. nu.2.in l.legatum seruo.ff.de legat.1.& Canonistas omnes in c.in præsentia de probat. quia monachus ipse per se non dicitur habere uelle, neque nolle c.si religiosus de elec. in 6. Sed omne suum uelle dependet à uelle Abbatibus, cum monachus profitendo sicut proprijs renūtiavit, ita uoluntati suæ renuntiassè censetur uouendo illa tria substantialia regulæ c.nullam 18.q.1.1.& opinionem istā asseuerat esse magis communem Alex.in d.l.legatum seruo.nu.2.& in l.1.nu.24.ff.de uulga.& pupil. substi.nu.24. Et Vasquius cum alijs signatis per eum in trac.de success. proces.lib.2.de acquir.hæred §.18.nu.1. & ueriores dicit Pomates in addi. ad Bart. in d.l.tutor, & Augustinus Beroius in c.Raynuius.nu.384. de testa. ~~contrariam~~ uerò partem uidelicet quòd monachus in acquirendo magis seruo, quàm filio æquiparetur, cuius certe factum omnino requiratur, & domino præiudicare possit tenuerūt omnes legistæ, Innoc.in c.cum olim de priuileg. Spec. in titu.

Mo-
na-
cho
hære-
de in
stitu-
to,
anhæ-
rediti-
gas de
feta-
tur
ipso
iure
mo-
na-
cho,
uel
mo-
naste-
rio.
Cōis
opi.

titu. de statu mona. vers. 8. quæritur Bart. in l. cum hære-
 des in prin. ff. de acqui. poss. Bal. & Rom. in l. 1. C. qui ad-
 mitti, Ang. in l. Papinianus in prin. ff. de acqui. hære. Bar.
 Bal. & Fulg. in l. fin. in prin. C. de bonis quæ liber. & Ro-
 ma. in l. is qui hæres in fin. ff. de acquiren. hæred. & ita te-
 nent cæteri legistæ magis communiter in locis præcita-
 tis, & istam esse magis communem sententiã legistarum
 facit mentionem Beroius in d. c. Raynutius. nume. 283.
 circa medium, & nu. sequen. circa fin. sed omiſſa omni dī
sputatione prima opinio uidetur uertior, communior, &
tutior in actu practico, quam legendo, consulendoq; se-
 quutus est Beroius, ut ipse recensuit in d. c. in præsentia.
 nu. 115. & in d. c. Raynutius: & sequitur pariter, aitq; esse
 magis communem, ac tuetur efficacioribus rationibus,
 quàm alius quem hucusque uiderim Riminaldus in rub.
 nume. 37. cum alijs seq. institut. per quas perso. ius nob.
 acqui. & Franciscus Marci. decisio. 311. & Vasq. in d. §. 18.
 nu. 1. cum cæteris seq. & Iulius Clarus in tract. de testam.
 libr. 3. q. 30. vbi ponit utilitates maximas huius quæstio-
nis, & suadet iudicibus quod non errarent sequendo in
foro Cæsaris opinionem istam, & in foro Canonico pri-
mam sententiã Canonistarum. & ista communis ita am-
plexa interpretatur utiliter non habere locum in præla-
to, qui hæreditatem, seu legatum ecclesiæ delatum repu-
diare nullo pacto potest absque capituli consensu, quia
huiusmodi repudiatio dicitur esse alienatio secundum
Bal. in l. pupillorum. C. de repu. hæ. & in l. contra. §. 1. ff.
de pa. Paul. de Cast. in d. l. legatum seruo, Ancha. & Imo.
in c. 1. de reb. ecclesiæ non alie. & alios relatos per Alex.
in d. l. legatum seruo, ubi supponit istorum opinionem
esse magis communem contra Federi. de senis consil. 9.
contrarium asseuerantem.

Cōis
opi.

O P I N I O I I.

— Absolutio ab excommunicatione ualet, & tenet nullo
 præstito iuramento ab absoluto secundum glo. in c. cum
 desideres de sent. excom. cum qua sentiunt Abb. cæteriq;
 communiter ibi teste Decio in c. quæstioni: nu. 5. de ap-
 pellatio:

Cōis
opi.

pellatio. ubi ipse sequitur quoq; istam communem, & limitat; sed hoc iudicio meo absque dubio procederet in excommunicatione iniusta, & non aliter, quia absolvens ab excommunicatione iniusta iuramentum ipsum præstare non tenetur secundum gl. fin. in c. ab excommunicatione de rescrip. quam sequuntur omnes Doct. communiter, ut meminit ibi Barba. nu. 61. & seq. & licet iuramentum hic necessario non requiratur, tamen excommunicatus absolui non debet, nisi prius satisfecerit c. fin. de of. deleg. glo. in c. venerabilem de elect. & Bertachi. in suo repert. in prima par. in ver. excommunicatus sub vers. seu nu. 40. ubi hoc latè probat, & declarat.

Cōis
opi.

O P I N I O III.

Absente parte ratificatio actus fieri potest, & absenti prodest, quia pendet diutaxat à uoluntate ratificantis, licet ex huiusmodi ratificatione ratificans obligetur, quæ certe præsentia partis hic non requiritur aliquo pacto secundum Cyn. in l. in fraudem in fin. C. ne quis in frau. patro. ubi refert hoc idem tenere Iaco. de Arc. & Petr. eandemq; opinionem tenet, & sequitur Bart. in l. Pōponius. nu. 1. ff. de neg. gest. & in l. quo enim in fi. ff. rem rat. habe. Alex. consi. 126. in fi. uol. 5. Deci. consi. 281. col. 2. & consi. 297. col. 2. & in l. semper qui non prohibet. nu. 10. ff. de reg. iuris, Ioannem de Ana. consi. 85. col. 2. & ista est communis opinio, prout scribit Crauet. in tract. de antiquitate temporum in prima par. nu. 123. in uer. absenti; & circa hoc posset in medium proferri unum exemplum dicte communi consonum in approbatione testamenti facta p filium præteritum, quæ absque dubio aliquo prodest hæredi instituto et absenti, siquidē actus approbationis, ut supra docuimus dependet à sola uolūtate approbantis, & exēplum hoc refert Ang. in §. si uerò expressim col. 4. in auct. de hæ. & falci. & duo alia exēpla similia, ac prædictæ cōi concernentia refert Bar. in d. l. Pomponius. nu. 1.

Cōis
opi.

O P I N I O IIII.

Actiōnum diuersarum cumulatio ex eodē fonte, causa; seu

seu facto nascentium, & ad diuersa tendentium non admittitur secundum Cyn. in l. interdum. ff. de publ. iudi. & in l. 1. C. quando' ciuil. actio. præiu. Bar. in l. edita. nu. 15. C. de eden. vbi ponit exemplum in eo, qui agit actione ui bonorum raptorum, & furti. l. 1. ff. ui bon. rapt. quia abso lutoria lata in una possibile est q̄ pariat exceptionem in alia, & opinionem istam sequuntur omnes Doct. com muniter in d. l. edita, ut refert ibi Bolognettus. nu. 120. & cæteri Moder. & Iaffredus in decisio. 287.

O P I N I O V.

Actio hypothecaria, & actio personalis de dote simul in eodem libello intentari possunt. §. sed neque in auct. de fideiuf. nam hypothecaria ipsa est accessoria ad persona lem actionem secundum Cyn. Bar. nu. 18. Fulgo. & Bolo gnetum latissimè. num. 117. cum alijs seq. in l. edita. C. de eden. Fabrum col. antepen. & Ias. nu. 101. in §. item Ser uiana institu. de actio. & hoc non habet contradictorem aliquem secundum Balbū in tract. de præscript. in 4. par. nu. 15. & Boeri. decisio. 334. nu. 1. ergo accessorium hoc sapit naturam sui principalis iuribus uulgaribus, & text. in d. §. sed neque debet intelligi, ut ibi ab initio simul, & semel fiat cumulatio personalis, & hypothecariæ secun dum Dyn. in regula nullus pluribus lib. 6. cæterum præ citata. l. edita loquitur de vna actione posita post aliam, tūc enim cumulatio non admittitur, & opinionem istam Dyn. dicit communiter seruari Alber. in d. l. edita, & se cundum eam iudicauit Senatus Burdegalenfis in facti cō tingentia, ut refert Boer. in d. decisio. 334. nu. 3. Bal. uerò in d. l. edita uoluit eleganter quòd etiam ex post facto cu mulatio ista personalis actionis, & hypothecariæ admit tatur, & ita per hanc Bal. doctrinam fuit conclusum, ac decisum in sacro regio Concilio Neapolitano teste Ca picio in decisio. 80. aliqui etiam ex allegatis Doct. uolue runt circa præmissa unum ualde curiosum, ac potius pō posum uidelicet q̄ actor proponens plures actiones ad idem competentes in casibus permissis protestari debeat quòd non intendit solutionem consequi nisi ex una, ta men

men quicquid Doct. isti suadeant, ob hoc libellus non i-
 tiatur. propter omissionem huiusmodi protestationis se-
 cundum omnes Canonistas communiter in c. constitu-
 tus de in inte. resti. quorum opinionem communem esse
 attestatur Ripa in l. 1. §. quia autem. nu. 21. ff. quorum le-
 gato. contra gl. in l. quod in hæredem. §. eligere. ff. de tri-
 bu. contrarium asseuerantem, & communiter damnatam
 ibi ab omnibus.

Cōis
opi.

OPINIO VI.

Publiciana est actio in rem origine prætoria, utilis, per-
 petua, competensq; alicui ratione iuris, seu rei bona fi-
 de quæsti facta traditione, uel quasi à possidente, quem
 certè piurabam esse dominum ex titulo habili ad transla-
 tionem dominij contra habentem facultatem restituendi
 ad declarationem iuris sui secundum Pet. de Bellaper-
 ti. Io. Fabrum col. 3. & omnes in §. sed iste instit. de actio.
 quorum opinionem, seu diffinitionem latè prosequitur
 Ias. ibi. nu. 7. cum multis sequen. & latins ibidem eam ex-
 plicat, declarat, sequitur, & dicit esse communem Go-
 mesius. nume. 6.

Cōis
opi.

OPINIO VII.

Actio Publiciana competit emptori bonæ fidei causam
 habenti & malæ fidei possessore, nec competit aliquo mo-
 do uero, & directo domino secundum Specul. in titu. de
 actio. & peti. §. sequitur, Azo. in summa in titu. de Publi-
 ciana, Iaco. But. Fabrum, Nico. de Neapo. & omnes in §.
 sed iste instit. de actio. legistas omnes etiam in l. eū qui.
 §. prætor ait. ff. de publici. & Canonistas in c. abbate de
 senten. & re ind. & istorum opinionem sequitur legendo
 Ias. in d. §. sed iste. nu. 59. cum quinque alijs nu. seq. ubi re-
 citat eam esse magis communem, Alex. quoque. nu. 9. &
 Ripa. nu. 31. in l. rem quæ nobis. ff. de acqui. poss. quia ac-
 quirens rem iusto titulo, & bona fide à non domino, qui
 mala fide possedit certè ista mala fides authoris sibi bo-
 nâ fide acquirenti nocere non potest, nec debet quomi-
 nus sibi publiciana prædicta competat; & agens actione
 ista

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

ista publiciana non tenetur necessariò probare ipsum nō dominum secundum Specu. in d. §. sequitur uersū. sin autē uelis, Bal. in d. l. eum qui. §. in publiciana, Aret. & Ias. nu. 76. in d. §. sed iste.

O P I N I O V I I I .

Actio publiciana ad hoc ut cōpetat necesse est q̄ actor non modo habuerit titulum à non domino, bonamq; fidem, uerum requiritur etiam quòd habuerit possessionē uacuam, idest quòd absens civilem possessionem non habeat, & sic necessariò requiritur quòd agenti prædicto publiciana tradatur possessio uacua secundum Cyn. & Bar. in l. cum res nu. 2. & 7. C. de probatio. & alios relatos per Alex. consi. 45. col. 5. & seq. uol. 3. & per Doct. in d. l. cum res; & ratio per præmissos scriben. & Ias. in §. sed iste. nu. 16. & seq. instit. de acti. assignatur isthec, quia publiciana non competit ei, qui non potest usucapere. l. eum qui. ff. de publi. & sic procedit argumentum de usucapione ad publicianam, & opinionem istam scribit esse magis communem Alex. in l. rem quæ nobis. nu. 8. circa fi. ff. de acq. possess. & Præpo. in c. reintegranda. 3. q. 1. & aduerte ad unum ualde utile circa præmissa quòd bonæ fidei possessor post cursum 30. uel 40. annorum habet, siue acquirit exceptionē & publicianam actionem contra dominum, immo utilem in rem, & per consequēs acquirit utile dominium, uel effectum dominij. l. si duo. §. i. ff. de iureiur. secus autem si foret malæ fidei possessor, quia tunc non acquireret nisi exceptionem, & distinctionem istam tradidit glo. & omnes in l. traditionibus. C. de pactis, quam scribit magis communiter approbari Alex. ibi. num. 3. à Docto. & Additionator ad eundem Alex. in loco præmisso fatetur istam esse magis communem opinionem tam scribentium ibi, quàm etiam cōsulentium omnium in uarijs consilijs.

O P I N I O I X .

In ecclesiā transfertur dominium ex solo titulo donationis sine traditione. l. fin. C. de sacrosan. eccle. tamen ipsi

ipsi ecclesiæ publiciana non competit nisi actualiter tra- Actio
 datur possessio. l. 1. & l. traditionem. ff. de publiciana, & ita
 uoluit Specu. in tit. de locato. §. nunc aliqua vers. 58. Bal. in
 l. quoties col. 1. C. de rei uendi. Io. Andr. Ant. Card. floré.
 Imo. & Panor. in c. 2. ex. de consuet. & in terminis Corne.
 consi. 288. num. 7. & seq. uol. 4. & consi. 117. nu. 24. uol. 2. & Cōis
opt.
 istorum opinionem nonnihil declarat Ias. in §. sed iste. nu.
 36. & 75. institut. de actio. & Gomesius quoque. nu. 26. ubi
 recitat esse communem.

O P I N I O X.

Rei vindicatio datur, concediturq; cōtra possidentem
 cum titulo. l. officium in fin. ff. de rei uendi. sed publiciana Actio
 nunquam conceditur contra eum, qui possidet cum titulo
 l. siue autem. §. si duobus, ubi Bart. & alij notant. ff. de pu-
 bli. & rationem diuersitatis assignant Bartol. & omnes in
 l. hæreditatis. C. de petitio. hæredi. quam sequitur Ias. in §. Cōis
opt.
 sed iste. nu. 19. & seq. instit. de actio. & communem dicit ibi
 Gomesius. nu. 13. at hoc non procedit quando titulus esset
 causatus ab extraneo, & non ab hærede post mortem de-
 functi, quia tunc publiciana conceditur contra titulo pos-
 sidentem secundum Saly. in l. 2. C. de peti. hæredi. & in l. si.
 C. de edic. diui Adria. tollen. & Alex. consi. 90. uol. 2. fallit
 etiam dicta communis, quando per reum exciperetur de
 titulo ante sententiam, quia eo casu publiciana datur con-
 tra titulo possidentem secundum Cyn. Bal. & Pau. Castré.
 in l. cogi in fi. de peti. hæredi.

O P I N I O XI.

In actione publiciana quadruplicem formam libellan-
 di ponunt glo. Dyn. Faber, Aret. & alij in §. sed iste institu- Actio
 de action. sed tertia forma libelli in publiciana tradita ibi
 per glof. est ista, quando actor alternatiuè libellum ipsum
 conciperet, peteretq; rem, seu bona ad se spectare, & per-
 tinere ratione dominij, uel quasi, & sic posset publiciana
 cum petitorio alternatiuè cumulari, & libellus iste de so-
 la consuetudine procedit secundum glo. præmissam, & idē
 tenet glo. in c. 2. ex. de lib. obla. & alios congestos per Fel.
 in c. cum contingat de offi. deleg. & in c. 2. de app. & ita cō

FRANCISCI VIVII

fuluit Soci. iunior consi. 128. nu. 1. cum alijs seq. uolu. 2. & opinionem istam usque ad saturitatem explicat, & declarat quomodo, & quādo procedat Ias. in d. §. sed iste. nu. 70.
Cōis cum alijs seq. vbi scribit eam esse cōem uidelicet q̄ libellus
opi. prædictus alternatiuè formatus de cōsuetudine procedat.

O P I N I O XII.

Actiōnis appellatione latè sumpto uocabulo uenit officium iudicis. l. actionis uerbo. ff. de actio. & oblig. iuncta. l. inquilinos cum ibi notatis. ff. de dāno insec. & ita firmant, & tenent glo. in l. 1. ff. de eden. Tiraque. in tract. de utroque retractu in titu. de retractu consanguineorum. §. 35. glo. 4.
Cōis nu. 39. fol. 227. & Doct. omnes communiter in c. fin. de of-
opi. fi. iudi. & in l. 1. ff. de iurisdic. omnium iudi. prout de ista communi facit mentionem Alex. ibi. nu. 23. & Deci. cod. nu. 23. & Ias. in prin. institut. de actio. nu. 54. cum alijs seq. & in d. l. 1. nu. 8. & seq. ubi ponit octo differentias inter officium iudicis, & actionem.

O P I N I O XIII.

Actiōnis natiuitatem licet dies tacita impediāt, tamen non impedit natiuitatem obligationis, quæ ita in nascitur ante diem, quæ tacitè inest, & subintelligitur ratione loci secundum Bar. & omnes in l. interdum ff. de ver. obli. quorum doctrinam sequitur ultra alios ibi Alex. & ponit esse
Cōis communem. nu. 3. Cagnolus quoque, & Dec. nu. 9. & seq. in
opi. l. in omnibus obligationibus. ff. de regu. iur. ubi eam plurimum declarat, & ab omnibus ferè contrarijs tuetur.

O P I N I O XIII.

Actio Lex si quis argentum. §. fin. C. de donatio. ubi dicit text.
 q̄ licet donatio non sit uallata stipulatione, uel traditione sed nudo pacto, tamen agitur ex eo, præcipueq; ad pias causas, & actio ista appellatur condic. ex lege; vnde ampliatur primum. §. iste, ut actio non oriatur hodie ex nudo pacto donationis, sed propter pactum lex introducat condictionem ex lege secundum Bart. in l. legitima. ff. de pactis,
Cōis quem sequuntur cōiter scribentes, ut ibi refert Alex. & Ias.
opi. lex enim in donatione non fouet pactum, immo illud
 dum

dum remanet, nec actionem parit, uerum lex ipsa, ob pactū
 producit actionem secundum Bar. & Imo. in l. fideiusor. §.
 1. ff. de fideiuss. obseruatq; lex in casu isto quod rex quique,
 qui licet ualeat unum paruum comitē potētem facere sic,
 ut ipse per se bellum faciat, id certē non facit rex ipse, sed
 illo paruo comite in sua paupertate dimisso pp ipsum fa-
 cit bellum, ut tradit exēplum hoc Bart. in d. l. legitima, quē
 omnes cōiter sequuntur, ut supra deduximus, & de cōi ista
 testatur etiam Ias. in §. in personam nu. 47. insti. de actio. &
 Portius in §. 1. nu. 3. instit. de dona. in contrariam uerō par-
 tem inclinārūt Glo. Fulg. & Garzi. in d. l. legitima, quorum
 fundamenta tollūtur per scriben. in d. §. 1. sed Ias. in d. §. in
 personam. nu. 58. cognoscens quæstionem istorum fore de
 lana caprina, ac frustra laborare Doct. circa præmissam al-
 tercationem protulit magnum uerbū q̄ quatenus attinet
 ad quæstionem hanc nullius, aut paucæ, admodum utilita-
 tis est, an hodie oriatur actio ex nudo pacto de donādo, an
 uerō ex lege pp pactum. Secundo loco ampliatur. d. §. fin.
 ut procedat, habeatq; locum similiter in donatione causa
 mortis, ut. si ipsa nudo pacto perficiatur secundum glo. sin-
 gularem, & ibi Bar. in l. cum pater. §. Mæuius. ff. de lega. 2. &
 hoc idem tenet Bal. post Cyn. in l. 1. C. de dona. causa mor.
 & opinionem istorum dicit esse cōem Ioan. de Imo. in l. eū
 ex causa. ff. de re iudicata, quamuis ipse ibi præcipitanter
 asseueret per nonnulla fundamenta contrariam senten-
 tiam veriore, quæ omnia tollit Ang. in d. §. in personam
 nume. 61. & ab hac opinione glo. & tantorum Patrum non
 fore recedendum in iudicando, & consulendo suadet Ro-
 ma. in d. l. 1. C. de donatio. causa mor. & Iulius Clarus in
 tracta. de dona. quæst. decimaquarta, ubi ait istam esse com-
 munem opinionem, & sequitur cum alijs ferē innumeris
 signatis per eū. Tertiō ampliatur. d. §. fi. ut procedat etiam
 in donatione præsumpta, ut puta qñ aliquis promitteret
 scienter absq; causa, quo casu præsumitur donatio secundū
 gl. in l. hætenus. §. 1. & ibi Bar. ff. de consti. pecu. & opinio-
 nem istam sequuntur complures Doct. quos cumulat Ias.
 in d. §. in personam. nume. 65. & uidetur, ac apparet magis
 communis. Quarto loco ampliatur. d. l. si quis argētum. §.
 fi. ut procedat quoq; in donatione facti, sed hoc non trāsit

Cōis
opi.Cōis
opi.

ita absolutè, & simpliciter, nam Aret. in §. institu. de dona. relatis opinionibus hinc inde tenet circa præmissa distinctionem Bald. in l. ex placito. q. 9. C. de rerum permu. & in tract. de pactis. num. 33. & Imo. in l. ædibus. §. 1. col. 2. ff. de donatio. quam sequitur Caccialupus in tracta. de pactis in 6. q. nu. 45. Alex. & Ias. in d. l. iurifgentium. §. sed cum nulla ff. de pactis; ergo duo casus considerandi sunt, primus quando donatio continet merum factum, ut ire Romam, quando animo donandi tibi promitto, & circa istum primum casum post Guil. & Rayne. in d. §. sed cum nulla inclinavit in partem negatiuam, & plures alij, quos refert ibi Ias. nu. 29. & istorum opinionem fatetur audacter esse communē Ruinus in l. 2. col. 22. ff. de lega. 1. sed contrarium asseuerat Soc. iunior ibi, Bal. Fulg. & alij plures, quos citat, & sequitur Ias. in d. §. sed cum nulla, quorum fundamenta optimè, & doctissimè tollit Garzi. in c. 1. nu. 39. de pactis, & communem istam in actu practico tanquam verissimā sequendam, amplectendamq; fore totis uiribus suademus; Secundus casus est quando factū mistam habet traditionem, puta quando factum animo donandi promitto tibi quod cretam, uel lapidem possis eximere de fundo meo uideor donare cretam illam, uel lapidem per te eximendum, & patientiam eximendi promittere, ut Imo. declarat in d. l. ædibus. §. 1. & istam partem affirmatiuam circa præmissum secundum casum post Bal. in locis citatis tenet Caccialupus, Imo. in d. l. ædibus. §. 1. Aret. in d. §. 1. institu. de dona. Alex. in d. §. sed cum nulla, & fuit de mente Bart. in l. qui saxum, ubi etiam sentit Imo. ff. de donatio. ampliatur d. l. si quis argētum in duobus alijs casibus per Ias. in d. §. in personam, & clarus in d. q. 14. quos uidere per te posses.

O P I N I O XV.

Accusatus, uel inquisitus pendente accusatione promotus, & electus ad aliquam dignitatem, & postea absolutus, quo quidem casu iste absolutus non foret retinendus in dignitate, sed deponendus, & puniendus. l. qui status, & l. si ff. de re mili. & ita concludunt Inno. in c. accusatum de simo. & omnes Docto. in c. omnipotens Deus de accusat. ut per Augusti. Beroum ibi. nu. 5. Contrarium uerò tenet Io. And. cum

cum aliquibus relatis per ipsum in d.c. omnipotēs per tex. in l. qui de libertate. ff. de libera. cau. quorum sanè opinionēs conatur morē suo concordare Berous in d.c. omnipotens. nu. 5. post Abb. ibi. & similiter iste accusatus criminaliter accusatione pendente non potest esse testis, nec in testem admittitur contra alium in causa criminali c. fi. de testi. & ibi Doct. Spec. in tit. de teste. §. 1. vers. item pendente, & ibi Io. And. & Bal. in addi. quia ex pendentia huiusmodi accusationis aggrauatur opinio accusati, ut non dicatur integri status secundum Doct. præcitatos.

OPINIO XVI.

Accusari potest Iudæus absolutus per pœnitentiā de crimine ante baptismum commissio, & sic baptismus ipse non tollit accusationem, & pœnam delicti, ut uoluit gl. Hostiē. Innocen. Ant. Abb. & Pet. de Perusio in c. gaudemus de diuor. Card. Alex. in c. deinde 26. distin. & Domini. 25. dist. 1. Abb. Maria. & Aret. in c. de his. ex. de accusa. ubi Ioan. de Ana. & Augustinus Berous. nu. 15. asseuerat istorum opinionem esse magis communem, & idem fatetur Deci. consi. 130. & Marquardus de Susannis in tract. de Iudæis, & in delibus in 3. par. cap. 5. nu. 1. & additionator ad Thom. Ferrat. in cautela. 24. super. nu. 4. in litera a. In contrariam uerò partem uidelicet q̄ Iudæus per baptismum euitet accusationem criminis per ipsum perpetrati inclinauerunt gl. in c. quod autem. 32. q. 1. Calder. Ant. Ioan. de Imo. & Fely. in d.c. de his, & Ruinus consi. 13. col. fin. uol. 5. ubi scribit q̄ in iudicis arbitrio residet eligere hanc ultimam sententiā, hoc idem sequitur Marcus Ant. Blancus in practi. crimin. in cautelis pro reis defendendis caut. 1. nu. 3. & seq. & Thomas Ferrat. in d. cautela. 24. nu. 4. post medium, ubi refert q̄ ita tenent communiter Theologi, & in facti contingetia mediante patrocinio præstito per Ruinum cuidam Iudæo effecto Christiano post commissum magnum furtum fuit obtentum Paduæ; & demum istorum opiniones non parum conatur reducere ad optimam consonantiā, & concordiam Berous in d.c. de his. nu. 15. & 19. sed ego amplector istā ultimam opinionē tanq̄ magis piā, & canonicā ob rationes citatas, & assignatas per omnes Doct. relatos,

Cōis
opi.

Accusare non potest infamis infamia iuris, & sic ab accusando omnino repellitur. l. qui accusare. ff. de accus. ubi Bar. & c. infames. 6. q. 1. & idem Bar. in l. infames. ff. de publi. iudi. Saly. & omnes legistæ communiter in l. criminis. C. qui accu. non poss. Ang. in tract. maleficiorum in uer. ad querelam Titij infrascripti super uersic. accusare non potest ille, qui est infamis. nu. 23. Abb. nu. 7. & omnes Canonistæ communiter in c. 1. de accusatio. & opinionem istam dicunt esse communem tam Legistarum, quam Canonistarum Moder. in ibi, & Hierony. Chucalon. in add. ad Ange. in tract. malef. in loco præcitato; & illa dicitur infamia iuris ne ignorentur termini præmissæ communis secundum Abb. in d. c. 1. quæ est secundum leges ciuiles, uel ipso iure, prout ipso iure quis infamis efficitur, ut in l. 1. & sequen. ff. de his qui not. inf. uel mediante sententia, ut habetur in l. infamem. ff. de publi. iudi. & in c. prohibetur. 2. quæst. 1. & in d. l. qui accusare; & iste infamis, seu potius infamis ex damnatione publici iudicij minimè potest in exceptis criminibus accusare, ut per glo. eleganter in l. qui iudicio. ff. de accusat. quam sequitur Bart. ibi, & Berous in d. c. 1. nume. 43. ubi recitat cõmuniter approbati, quàmuis regulariter inhabiles in crimibus exceptuatis admittantur ad accusandum. l. famosi. ff. ad leg. Iuliam maiest. l. mulierem. ff. de accusat. & notat Specu. in titu. de accusatore in §. 1. circa fin. idemq; obseruari uidemus in infame infamia facti, qui ab accusando repellitur secundum glo. Abb. num. 7. & omnes Canonistas communiter in d. c. 1. Goffre. in c. omnipotens Deus de accusat. & Specu. in d. §. 1. & opinio ista procedit de iure canonico, & est communis, ut per Moder. in d. c. 1. Sed de iure ciuili iste infamis infamia facti accusare potest, & ab accusatione ipsa nullo pacto repellitur secundum Bar. in d. l. qui accusare. nu. 7. Abb. Maria. Soci. & Ioan. de Imol. in d. c. 1. & istam scribunt esse communem opinionem Berous ibi. num. 44. & Hierony. Chucalon. in add. ad Ange. de malef. in loco supra citato, & ista infamia facti dicitur, quando est læsa fama, seu æstimatio alicuius propter factum ab eo commissum apud bonos, & graues uiros, ut per Dyn. in c.

infamia iuris

infamia facti

in c. infamis de reg. iuris. & Bar. in l. 1. de his qui no. infam. & dicit Bald. in l. neminem. C. de incest. nupt. quod habens *infamis scilicet* unam uxorem, & unam concubinam est infamis ipso facto, & non admittitur ad accusandum de publico crimine, & similiter habens duas concubinas, quia infamis est, ut no. fuit glo. secundum eum in §. fin. in auth. qui. modis natu. eff. legi. immo iste concubinaris accusare non potest eum, qui eius concubinam carnaliter cognouit, nisi esset eius patronus secundum Bar. in l. si uxor in princ. ff. de adulter. & ibi per Alex. item subditus non potest accusare suum superiorem, & præsertim eo casu, quando superior in accusatione instituta, uel instituenda aduersus eum opponat quod subditus iste est criminofus, uilis opinionis, & malæ famæ ita uoluit Abb. in c. nulli episcoporum. nu. 7. de accusatio. ubi refert ita tenere Inno. & communiter omnes idemque uidemus in seruis, familiaribus & libertis, qui nullo modo accusare possunt eorum patronum, seu dominum. l. pen. & fin. C. qui accusa. non poss. & ita firmat Ang. in d. tract. malefic. in uers. ad querelam Titij. nu. 27. & Gand. in tractat. de malefic. sub rubr. qui accusare possunt. nume. 2. immo seruus, uel familiaris ipse non solum repellitur ab accusando dominum, sed etiam puniri debet. l. iniquum. C. qui accu. non poss. & c. fin. 3. quæst. vltima; & hoc limitat, declaratq; Felty. in quatuor casibus in d. c. nulli, qui text. intelligiturque, ac interpretatur in familiari criminoso secundum committentem intellectum, de quo per Deci. in cap. dilecti. col. 4. de excep. Sed si accusatio facta foret à personis istis prohibitis parte non opponente certè procederet, & ualeret processus secundum Doct. omnes in d. cap. 1. Bart. & ibi Alex. in l. prima, §. accusationem. ff. ad Turpi. Follerius in practi. crimin. in uersicu. audiantur exceptiones proponendæ per eos. nume. 41. Ang. in d. uers. ad querelam Titij. num. 40. & ista est communis opinio teste Areti. in d. capit. 1. & Hieron. Cuchalon. in add. Ang. in d. uers. ad querelam Titij super. num. 40.

Cōis
opi.*Seruus & seruus
aut patrum.*Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O XVIII.

Accusator, uel fiscus in causis criminalibus non cogitur exprimere diē in accusatione, sed sufficit solummodo expri-

mere locum, annum, & mensem delicti, l. libellorum. ff. de acc. & l. in causis. C. e. ti. ubi tex. & Doc. & hoc idē habet locum in causis ciuilibus, nam actor in ipsis causis ciuilibus non tenetur exprimere diem contractus, nec diem confessionis, dicti, uel protestationis, nec diem rogatus notarij, sed sufficit exprimere solum annum, & mensem absque die l. 1. §. editiones. ff. de eden. ubi tex. glo. & Doct. tamen ubique reus in criminalibus negocijs petit per accusatorem, uel fiscum, aut delatorem, seu denunciatores, seu inquirentem exprimi diem delicti prætensi, pro quo molestatur dicendo uelle diem in præmissis exprimi ad sui defensionem, & pro sui defensione, quia uult probare se illa die, quæ nominabit alibi fuisse, puta Aquilæ: uel uult probare testes contra eum deponentes illa die fuisse alibi: uel uult redarguere de falso indicia, & probationes, quæ contra eum allegantur, tunc accusator, denunciator, delator, & inquirens, & testes tenentur exprimere diem præcisum, & locum loci, ad hoc ut possit probari contrarium, nam ubique omissio loci, uel depositionis testium esset damno sa reo, & ei auferret defensionem, tunc exprimi debet locus loci, & dies certus, alioquin non ualet actus contra eum, nec probatio tex. est i l. arbitraria. §. si quis ephesi, ubi not. Bar. per illum tex. & ibidem Bal. & Ang. ff. de eo quod cer. loco, & hoc idem tenet Bar. in l. is qui reus. nu. 1 o. ff. de publi. iudi. & in d. l. libellorum. nu. 12. & ista est magis communis opinio, de qua attestantur Doct. in præcitatis locis, & Hierony. Chucalon. in addit. Bonifacij de maleficijs in rubr. quid sit accusatio, in for. productionis accusæ n. 12. super litera B. & eam sequitur Bal. in l. 1. C. de re iudi. Roma. in l. Pantonijs. §. rei perduellionis ff. de acquir. hæred. Ang. in tractat. maleficiorum in uers. de anno præsentis in prin. nu. 2. & August. in add. ibi, Francisc. de Aret. in c. qualiter, & quando. §. debet col. 7. de accu. Iaso. in d. §. si quis ephesi, & Follerius in pract. crimi. in uers. audiantur exceptiones proponendæ per eos nume. 49. & Francisc. Marci. decisio. 724.

Cōis
opi.

OPINIO XIX.

Accusatio falsæ, & ceterorum criminum regulariter durat

rat vsque ad viginti annorum curriculum, & spatium; & sic accusatio, seu querela in istis criminibus potest tolli dicto tempore, quo elapso amplius de falso cognosci nequit. l. querelam. C. ad legem Cor. de falsi. ubi glo. & omnes doct. hoc firmant, Ang. Aret. in tract. maleficiorum in ver. falsario in q. incip. quæro usque ad quantum tempus, Gandinus in d. tracta. malef. in titu. qui accusare possunt. nu. 28. Pau. de Cast. consi. 184. nol. antiquo, & istam ait esse magis communem opinionem Boeri. decisio. 26. nu. 5. & seq. idemq; uidemus in inquisitione ex officio iudicis, quæ tollitur similiter uiginti annis secundum Bar. Saly. Rapha. & omnes in d. l. querelam, & Anchara. consi. 90. ubi tenet q. sublato iure querelandi, est sublatum ius inquirendi, & istoru doct. opinionem asserit esse communem Iaffredus decisio. 486.

Cōis
opi.

O P I N I O XX.

Accusare regulariter potest maior uiginti annis, quamuis sit minor uigintiquinque, ut notat, & firmat Barto. post glo. in l. 2. ff. de accusa. quorum sententiam ait esse communem Abb. & Moder. in c. 1. de accusa. ubi eam comprobant hac ratione, quia qui potest in criminalibus testificari, multo facilius potest accusare, maior enim habilitas in teste, q. in accusatore requiritur, quia crimina per testes nō autem per accusatores probantur c. licet heli de simonia, c. de cætero, & fin. de testi. sed maior uigintiquinque annis potest in criminalibus testificari l. in testimonium cum ibi notatis. ff. de test. ergo & cætera. immo ualet argumentum de teste ad accusatorem argumento notatorum per glo. & Bar. in l. qui iudicio. ff. de accus. quod procedit affirmatiuè hoc modo quis admittitur ad testificandum in criminalibus, ergo & ad accusandum admittetur. c. testes. 4. q. 3.

Cōis
opi.

O P I N I O XXI.

Aduocati salarium non potest excedere centum aureos l. 1. §. pen. de uarijs, & extraordi. cogni. tamen in criminalibus capitalibus hoc non procedit, quia defendere delinquentem in causa capitali, in effectu ista postulatio est merces eximij laboris. l. si pater in fin. & ibi singulariter Ange. ff. de don. & Io. de Amicis consi. 148. nu. 8. & pariformiter ubi

in criminalibus.

*Quid sit agi de
infamia.*

Cōis
opt.

ubi ageretur de infamia per ea, quæ notat gl'in l.i. iusta cau-
sa. ff. de manumi. uindicta, & in ca. uno delegatorum ex. de
offic. delega. & ita Ray. de forli. & Bal. mirabiliter in l. i. C.
manda. dicentes quod sicut pro uita tuenda salarium est
debitum aduocato, ita pro statu dignitatis conseruando,
quia à pari procedunt mors, & infamia. Sed aduerte ad u-
num hic quod si aduocatus propriam conduceret causam,
& obtineret in ea utique non posset pro salario aliquid pe-
tere ratione aduocationis, & postulationis, sicut pro aliena
causa petere posset, ut per Rotam Roma. decisio. 434.
in antiquis, & Canonistas omnes communiter in ca. finem
litibus de dolo, & contuma. Lanfrancum in repeti. c. quo-
niam contra falsam. nu. 15. de probatio. & legistas omnes
pleno ore in l. properandum. §. si autem alterutra parte.
C. de iudicijs, & Iacob. de Aretio in tracta. de expen. fol. 4.
uer. sed quid si ipsemet, & præfatam opinionem communẽ
sequuntur, & attestantur Moder. in d. c. quoniam contra, &
in c. finem litibus; hoc uerò non habet locum in aduocato,
qui propriam causam conduxerat petente suum salarium
tanquam interesse, ut tenent Doct. præcitati.

O P I N I O XXII.

lim. i. a

Alimenta tenetur præstare pater filio iure naturali l. i.
§. ius naturale. ff. de iusti. & iure, & c. ius naturale. i. distin.
limitatur hoc non procedere quotiescunque filius posset
uiuere à se ipso, tunc possunt denegari alimenta per patrẽ.
l. si quis à liberis. §. sed si filius. ff. de liber. agnoscen. Ant. &
Abb. in c. cum haberet col. 3. de eo, qui dux. in matris. Cac-
cialupus in l. si quis illustris col. pen. C. ad Orficia. Soci. cõ
fil. 121. num. 47. uol. 4. Calca. consi. 59. & Deci. consi. 576.
quodq; interpretatur cum grano salis per memoratos Do-
cto. procedere, & per Abb. etiam in c. 2. col. 2. de conuers.
infidelium, & Io. Lupi in rep. c. per uestras §. 23. nume. 6. li-
mitatur etiam in omnibus causis, per quas potest exhære-
dari filius; quæ quidem cause habentur in §. aliud quoque
capitulum in auth. ut cum de appe. cognoscitur, & pariter
ex illis causis alimenta ipsa denegari possunt, ut notat Bar.
in d. l. si quis à liberis. §. si quis ex his, & in l. diuus ff. de pa-
ri. & in l. si patrem. C. de alen. libe. amplia istam conclusio-

lim. a.

Amplias.

nem

nem ita explicitam in tantum procedere quòd etiam non
 ualeat statutum quòd pater teneatur filium educare secun-
 dum Iaco. de Aret. in d. l. si quis à liberis, Galeottum in tra-
 cta. de alimentis in uer. pone quæstionem, Specu. in tit. qui
 filij sint legitimi col. 4. uersic. sed pone quidam, & Alberi.
 de Rosa. in prima parte statutorum in quæst. 40. uersic. item
 quæro, & ita transcunt omnes Canonistæ communiter, ut
 per Rochum Cur. in repeti. c. quanto de consuetu. col. 12.
 Amplia secundo non ualere etiam pactum quòd pater non
 teneatur alere filium, cui dedit partem suam, si postmo-
 dum ad paupertatem, necessitatemque peruenerit secun-
 dum Specu. in d. uersic. sed pone quidam in titu. qui filij sint
 legitimi. Alberi. in d. §. ius naturale col. fin. idemq; tenet Bal.
 quòd filius qui consumpsit partem suam, quam habuit à pa-
 tre possit petere alimenta in d. §. ius naturale, & in l. sci-
 mus. C. de inoffic. testamen. in princip. & in anth. si captiuus
 in fi. C. de episc. & cleri. & tradit etiam Barba. in ca. quæ in
 ecclesiarum colum. quinta, de constitu. Alexan. in l. si cum
 dotem. §. primo, col. 3. ff. solut. matrim. etiam si pactum sit
 iuratum. Domi. in capi. quamuis pactum colum. 2. de pact.
 in sexto, & Felyn. in cap. ex rescripto nume. 12. de iureiur.
 & dicit Barto. in l. 1. §. parens circa fin. ff. de libe. agnoscen-
 iure non ualere pactum quòd filius alimentari non de-
 beat, nec uidetur mirum, quia ualeat argumentum de pa-
 cto ad statutum secundum Ludou. Bolog. confi. 21. col. 2.
 & 7. cum igitur retulimus quòd non ualeat statutum pro-
 hibens alimenta præstari filiis, ergo nec ualebit pactum,
 hoc dictum uidetur limitare Bald. in authen. quod si roga-
 tus col. secunda. C. ad Trebelli. nisi filius partem sibi da-
 tam perdidisset dolo, uel eius lata culpa, & Bald. sequitur
 Alexand. in d. l. si cum dotem. §. primo, ubicunque uerò fi-
 lius etiam legitimam assignatam per patrem in uita con-
 sumeret leui culpa adhuc non potest pater ei alimenta de-
 negare, secundum Bald. in l. 2. §. 1. ff. solu. matrim. in auth.
 si captiuus. C. de episc. & cleri. & in d. l. sciimus in prin. & in
 d. auth. quod si rogatus, Specu. in titu. qui filij sint legitimi.
 §. 1. uersic. sed pone. 3. & Alexand. in d. l. si cum dotem. §. 1.
 Amplia tertio quòd pater non tantum filiis tenetur præsta-
 re alimenta, sed etiam liberis, & uxoribus eorum secundum
 glo.

No ualeat Stat.

*Cl. sis
op. 12*

Ampl. 12.

Nec pater.

Cl. si sit iuratus

*Adde Marculi
Eng. 104.*

Ampl. 12.

FRANCISCI VIVII

glo. in d. l. si quis à liberis. §. non tantum per. l. si filia. §. i. fam. l. erc. immo plus pater cogitur pro filio onus dotandi filias ipsius subire. l. dedit dotem de collatio. bono. ibi quippe officium aui erga neptem ex officio patris erga filiū pendet, & ita uoluit Bar. & alij in l. i. ff. solu. matr. Bal. in auth. res que. C. communia de lega. in l. pater de euctio. idē Bal. & Saly. in l. fin. C. de dotis promissio. & idem Saly. in l. si filius ad Macedonia. & procedit hoc secundum præcitatos Doct. quando filius non habet unde dotet filiam suam.

O P I N I O XXIII.

Cōis
opi. Alimenta præterita, quando petuntur in iudicio p actionem, libellans ipse debet petere frumentum, & vinum, & si milia, & sic ipsam speciem, & non illius estimationem, ut magistraliter docet Bart. quem cæteri omnes scribe. communiter sequuntur in l. libertis quos. §. manumissis. ff. de aliment. & ciba. lega. in 3. membro suæ distin. ubi ait q̄ quædā sunt, quæ hodie habere expedit, ut frumentum, uinum & si milia & tunc ipsa species debet peti non eius estimatio allegat. l. nulli. C. de erog. milit. anno. lib. 12. nisi propter moram deneniatur ad estimationem & de præcitata communi attestantur Moder. in allegato. §. manumissis, & uarijs in locis iuris nostri.

O P I N I O XXIII.

Cōis
opi. Amicus non potest agere pro amico sine mandato. l. tutori. ff. de nego. gestis Alex. in l. exigendi col. 2 C. de procurato. in l. i. §. lex falcidia. ff. ad legem falc. Ias. verò in d. l. exigendi asserit quòd in puncto iuris posset sustineri contraria opinio, & intelligit quòd amicus admittat pro amico quotiescunque est coniunctus maxima amicitia Fely. ta men in c. coram de offi. deleg. col. 1. Alex. & Moder. in d. l. exigendi, Ripa in c. cum M. Ferraricnsis nu. 61. de constit. & Blancus in tract. de compromissis in 3. q. nu. 48. in uers. amicus. attestantur communem opinionem esse amicum non admitti pro amico ad agendum absq; mandato. Hoc uerò quòd amicus non admittatur pro amico sine mandato, fallit cum cautione rati, sicut coniunctus pro coniuncto secundum Tiraq. post alios congestos per eum in tract. de pœnis

pœnis temperandis, aut remittendis in causa. 22. num. 34. Guil. de Cu. in l. sed & hæc. ff. de procurat. licet ibi Fulgo. intelligat hoc de amico coniuncto maxima amicitia, de quo per Ro. in sing. 656. incip. Cynus. & per Bar. in l. nõso lum. §. qui alieno col. 1. ff. de procurato. & ibi per Alex. ubi dicit quod amicus agit interdicto recuperandæ. l. 1. C. si per uim, uel alio modo, & per eundem in l. cum aliena. C. de legi. & in l. exigendi de procur. & per Fel. in d. c. corā, & Marcū Maturæ in suis apophtheg. apophtheg. 75. interpretatur et hoc non procedere de iure municipali, nam stante statuto exorbitante, disponenteque coniunctos, seu affines agere sine mandato pro consanguineis extenditur ad amicos, ut notat Guil. de Cu. in d. l. sed & hæc in prin. Dyn. Saly. in d. l. exigendi Bar. in d. §. qui alieno, Specu. in tit. de aduoca. §. adiicitur uersu. extat quartus ordo, & Ioan. And. in cap. fin. de postulat.

O P I N I O XXV.

Archidiaconus, qui est archidiaconus, & canonicus in eadem ecclesia duplicem uocem habet in electionibus, ut Archidiaconus inquam, & ut canonicus ea. cum olim, ubi Abbas, & Doct. post glo. quorum opinionem asseuerat esse communem inibi Fel. similiter qui est archidiaconus, & canonicus debet obtinere ob presentiam personalem duplices distributiones, eas inquam quæ archidiacono tantum, & canonico tantum debentur secundum Ioan. And. Abb. & Felyn. in d. c. cum olim Bal. & Cardi. ei subscribentem in consil. 53. Quamuis iudicio meo præcipitanter Ant. in d. c. cum olim teneat contrarium, uidelicet quod Archidiaconus, & canonicus simul ob personalem presentiam non possit habere, nisi simplices distributiones, & cum Ant. sentiunt Rochus Curt. in c. fin. de consuetu. fol. paruo. 49. col. 4. & Gomesi. in tract. de expectatiuis nu. 54. & licet præfata opinio Ioan. And. sit aliquantulum dubia, ut putat Aret. in c. 3. de probatio. tamen ea uerior est, & magis communis ut referunt Doct. in d. c. cum olim, & tanto magis procederet de plano, & absque dubio sententia Ioan. And. & obtineret si per consuetudinem fuerit recepta secundum Bald. & Cardi. in d. consil. 53. Deci. in c. cum omnes in t. lectura col.

Cōis
opi.Cōis
opi.

col. 1. & ex ea ibi nu. 52. de constitu. quāvis Curtius in loco præcitato malè, & absq; aliqua rōne asserat adeò esse uerā Ant. opinionē q̄ nec cōtraria cōsuetudine possit admitti.

O P I N I O XXVI.

Argumentum de alimentis ad dotem ualeat, & tenet secundum gl. in l. ob xs. C. de prædi. min. Alex. in l. Céturio. col. 2. ff. de uulga. & pup. secundum Cyn. in l. in omni. C. de admi. tut. Cyn. & Bal. in l. si mater. C. de iure dot. Bar. in l. si. ff. de ijs quib. ut indig. Pau. de Cast. & Imo. in l. 1. ff. sol. mat. & Ruinum confi. 194. col. 2. uol. 1. & confi. 199. nu. 9. uol. 2. Cōis ubi ait hanc esse communem opinionem.

opi.

O P I N I O XXVII.

Argumentum à contrario sensu habet locum regulariter in legibus, seu uerbis legis, & canonis tex. est notab. in l. 1. §. huius rei. ff. de off. eius cui est manda. iurisd. in l. qui in testamento. §. mulier. ff. de testa. & in c. apostolica in fin. de his quæ sūt à prælat. in c. cum uirum de regular. cum alijs similibus. hoc uero procedit quoque in legibus, uel canonibus conditionaliter loquentibus secundum Pet. Cyn. & Bal. in l. conuenticulam. C. de episco. & cleri. Bald. & Pau. de Cast. in d. l. qui in testamento. §. mulier, Alex. in d. §. huius rei num. 38. ubi Riminal. Niger, & alij Moder. asserunt istam esse communem opinionem: nec mirum si dictum argumentum sit in iure fortissimum, quia dicitur mens text. legis, uel statuti, ut est glo. ordinaria in d. §. mulier, quæ dicit sensum cōtrarium pro lege accipi, ita q̄ istud, quod uenit à contrario sensu habetur perinde ac si esset in l. expresum, quam glo. dicunt singularem, & celebrem Bal. & Pau. de Cast. in d. §. mulier, & Bal. in d. l. conuenticulam, & in c. 1. col. 4. de constitu. nec istud argumentum à contrario sensu uenit ex interpretatione, & coniectura, sed ex sensu, & mente legis secundum Bar. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure, & in d. l. 1. ff. de offi. eius post Dy. & Deci. ibi nu. 59. & seq. ubi tenet quòd argumentum à contrario sensu uenit ex mente saltem, quæ sumitur à causa finali, idemque tenet ibidem Curti. iunior nu. 42. multa adducens, & respondēs ad contraria, & Nicolaus Euerardus in sua centuria in 4. loco post princ. fol. 59. hanc opinionem sequitur etiam, &

com-

communem esse dicit Sapia ubi supra nu. 99. cum seq. quædam adducens pro utraque parte, & nu. 102. dicit argumentum à contrario sensu propriè dici ex lege quantum ad mëtem, sed non quantum ad uerba, & quòd dicatur potius uenire ex mente, & intellectu, quam ex uerbis uoluit Paul. Oria. in d. l. 1. num. 99. in fin. post Imo. per eum allegatum, Iaco. Niger nu. 42. cum seq. latè discutit articulum, & istam sequitur opinionem, & ibi numero. 44. præsupponit contrariam opinionem esse communem, præsupponit etiam quòd contrariam sententiam teneat Bartol. in d. l. 1. sed non est uerum. Item hoc argumentum non solum sumitur in legibus, ut supra docuimus, sed etiam habet locum in statutis quoque, & est ualidum in iure secundum Bar. in l. omnes. ff. de iusti. & iure, & in l. non possibile. ff. de pactis Alexand. consil. 68. colum. 2. circa præmissam pecuniam, Corset. in singu. suo primo in ordine argumentum, Bald. Imol. in l. Gallus. §. ille casus. ff. de liber. & posthu. & Docto. omnes in d. §. huius rei, Roma. in singu. 106. Bald. in l. si cum. §. qui iniuriarum. ff. si quis cautio. Felyn. in capit. significasti col. fin. de foro competen. Lauren. de Rodul. in tractat. de usuris. quæstio. 143. & ista est communis opinio, de qua attestatur Roma. in d. sing. 106. Felyn. in capit. ecclesia sanctæ Mariæ de constitut. col. 23. Curti. iunior. in d. l. 1. num. 85. & Euerardus in loco præcitato uersicu. & quia supra plenè, & abundè, ubi istam ampliationem non nihil declarat. Hoc uerò argumentum à contrario sensu aduerte hic quia non colligitur in statutis correctorijs, ut per Docto. in d. l. 1. quod interpretatur, quando statutum nihil operatur in sensu directo, secundum doctrinam Bal. in l. obseruare. §. proficisci circa fin. ff. de offic. procon. quam sequitur Alexand. post Imol. in l. si cum dotem col. penult. ff. solut. matri. & Felyn. in d. cap. significasti col. penulti. & ex hoc uerificatur illa decisio notabilis Dyn. & Cyn. quam sequitur Bal. Pau. de Cast. & omnes in d. l. conuenticulari nu. 4. de statuto Florentino disponente quòd non stantibus masculis filix fœminæ patri succedant, ut scilicet sumatur argumentum à contrario sensu ad correctionem iuris communis, ita quòd stantibus filiis fœminæ non succedat, aliàs. n. nihil operaretur in sensu directo, & ista

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

Cōis opi. & ista est communis opinio, ut patet ex allegatis per Alex. & Ias. in d. l. 1. quam communem sequuntur Deci. ibi. num. 59. Curti. iunior. nu. 37. Fely. in d. c. significasti col. fin. multa adducens, & Euerardus in loco præcitato uer. primo, ut procedat quando lex. & istam communem latè tradit Alb. Brunus in suo tract. quòd stantibus masculis in 7. articu. in 1. q. eam sequens, & defendens. similiter hoc argumentum habet locum in ultimis uoluntatibus, etiam si dispositio nil timæ uoluntatis sit conditionalis. l. aliquando. C. de conditio. & demon. & in l. si legatum purè in prin. ff. de adimen. lega. tradit Corsetus in d. sing. primo Ias. in d. l. 1. nume. 50. Deci. num. 47. & istam ampliacionem plurimum declarat Euerardus in loco, de quo supra uerfi. item circa præmissa quæro, Ias. in d. l. 1. ubi Moder. præsertimq; Curti. iunior dicunt communem nu. 59.

O P I N I O XXVIII.

Cōis opi. Affassini omnes illi dicuntur, qui pecunia aliove precio conducti homines occidunt, seu percutiunt nihil tale ab eis præcauentes secundum Domi. Anchara. Imo. Vanche-
 lium, & Probum in c. 1. de homic. in 6. eam constitutionem intelligentes in his, qui aliquem Christianum mandant occidi per homicidas pecunia ad id conductos, etiam si homicidarij Christiani sint, idemque tenent, & præmittunt Bar. in l. non solum. §. si mandato nu. 14. ff. de iniurijs, & in l. Cicero. ff. de panis, Pau. de Ca. in l. 1. §. fin. ff. de eo p. què factum erit, Bal. & Saly in l. non idè minus col. pen. C. de accusatio. Ang. in l. qui sepulchra. C. de sepul. uiola. Alex. consi. 166. lib. 7. Marfi. in practi. crimi. §. examinanda num. 21. & §. diligenter nu. 156. & in l. vnica nu. 105. C. de raptu. virginum, Carreri. in practi. crimi. tit. de homi. §. circa tertium in prin. Grammati. uoto. 8. & 11. & Capiccius decisio. 155. quorum opinio communis est, & consuetudine recepta teste Aret. consi. 165. col. 11. & est adeò recepta, ut pan-
 ci scriben. admodum refragentur.

O P I N I O XXIX.

Aureus, & solidus in inre inter se æquiparantur, & hæc solidorum nominatio pro aureis accipitur. l. quoties. C. de

de suscepto. lib. 10. ubi ait esse casum Rogerius in l. si pater. §. fin. ff. de donatio. nam secundum eum dicitur inibi q. solidus legalis ualet aurum, hoc quippè non exprimit ille tex. sed tamen q. libra esse debet de septuaginta duobus solidis, an uerò illi solidi sint aurei tex. non aperit aliter: unde certius, & melius probatur in §. fin. instit. de pœna temeritigani. iuncta. l. pen. in fi. ff. de in ius uocan. ibiq; glo. & Ias. notant, & ea iura ita unita ad hoc perpendit Aldobran. in §. sed hoc iure. nu. 3. instit. de Attilia. tuto. & idem firmat, & tenet glo. Bald. Saly. in l. quicunque. C. de seruis fugiti. & in l. fin. & ibi Bal. & Pau. de Casta. C. communia de lega. Nicola. de Neapo. & Faber in §. 1. instit. de donatio. & Rolandus à ualle in tract. de lucro dotis. q. 53. num. 7. fol. paruo. 168. & aureum iurisperitorum cuius meminere in l. 1. §. 1. & seq. ff. de sepul. uiola. & solidum Iustiniani eiusdem ualoris, ponderisq; fuisse nulli dubium est, secundum gl. Bart. & alios in d. l. quotiens, Abb. & Felyn. in c. conquerente de offic. ordi. quorum opinionem inquit Conar. in sua practi. in titu. numismatum cap. 3. §. 1. sub nu. 1. fol. paruo 203. communem, & solidi inde appellati reperiuntur, ut arbitratur Budeus, quem citat Aldobran. in loco præcitato quasi iusti; & integri ponderis, seu, & forsàn melius secundum glo. in d. l. C. de ueter. numis. pot. lib. 11. à soliditate, qui de solo auro fiunt & isti dicuntur aurei legales, quorum septuaginta duo constituunt libram auri. d. l. quotiens secundum communem intellectum, not. glo. in d. l. si pater. §. fin. & in l. fin. ff. de in ius uocando, & ibidem Ias. glo. in §. nos autem instit. de Attilia. tuto. Boeri. decisio. 327. num. 2. Gui. Papæ sing. 328. & Cannari. in tractat. de insinuatione in 2. par. q. 31. col. si. meritò ex hoc infertur ad unam ualdè utile quòd cū hodie aurei, quibus utimur, ut Veneti, Florétini, & alij id genus diminuti reperiantur, & minoris ponderis circumferantur aded quòd nonaginta sex aurei requiruntur ad cōstituendam libram auri, secundum Boeri. post alios quamplures relatos per eum in d. decis. 327. nu. 2. immo centum, & septem auri hodie constituunt libram secundum Rolād. in d. q. 53. nu. 10. colligitur, sen sequitur ex præfatis utiliter donationem usque ad septingentos aureos, & ultra ualere posse sine insinuationis interuentu, & sic in maiori summa

Cōis
opi.*Un' solidus.*Cōis
opi.*De insinuatione*

C aureo.

aureorum nunc decurrentium, ita Pau. de Castr. in d. l. fin. C. communia de lega. in princ. Ias. in d. l. fin. ff. de in ius uocan. Decius consi. 239. nu. 2. & consi. 432. nu. 15. Soci. consi. 48. col. fin. uol. 1. Soci. iunior consi. 118. nu. 10. uol. 2. & Bellonus consi. 4. col. pen. & seq. immo Soci. in d. consi. 48. Ias. in l. 2. §. ex his ff. de uer. oblig. & Fely. in c. conquerente de offi. ordi. relati per Alciat. in l. hæc renuntiatio ff. de uerb. sig. tenent quod donatio ipsa ualeat ultra octingentos aureos, & ita obtinuisse fatetur Ias. ubi supra, & sequitur, aitq; hoc uerissimum fore Rolandus in d. q. 53. nu. 8. & seq. & ita interpretatur communis opinio, ut inquit Bellon. consil. 74. nu. 22. immo Pet. Duennas in reg. 224. limit. 19. in fi. dicit, quod hodie ualet etiam ultra mille aureos. sed libra argenti ualet decem aureos l. 1. & ibi Doct. C. de auri, & argenti illati lib. 10. Boeri. in d. decisio. 327. nu. 1. & Gui. Papæ in d. sing. 328. in fin.

O P I N I O XXX.

Cautionem de præstandis legatis, uel fideicommissis testator potest remittere. l. 2. C. ut in possess. lega. & istam conclusionem sequitur Doct. in l. nemo potest. ff. de legat. 1. quam amplia primò ut etiã procedat si hæres esset unus dilapidator bonorum, adhuc testator potest ei remittere huiusmodi satisfactionem. l. fin. in princ. ff. ut lega. nomine caue. Amplia, & secundo loco quod similiter testator potest remittere cautionem Mutianam. l. fi. ff. de manu. testa. & ita notat Ang. in §. præfatæ per illū tex. in auth. de nupt. col. 4. interpretatur primum isthæc conclusio ita declarata in cautione de utendo, ac fruendo arbitrio boni uiri, quæ quidem testatore remitti non potest l. scire debetis. C. ut in possess. lega. & l. 1. C. de usufructu, nam illa cautio concernit fauorem hæredis, quem testator remittere non potest, secundum glo. in d. l. scire debetis communiter approbatam à scriben. in d. l. nemo potest, & ultra Docto. inibi attestantur de communi Guido Papæ consil. 63. in secundo dubio, Bellon. consi. 54. nu. 3. & Ioan. Annibal in repet. d. l. nemo potest. nu. 164. & Crauet. consi. 174. nu. 3. cum alijs seq. ubi ipse per complura conatur sustinere, fulcireq; contrariam partem, ista uerò communis uera esset,

Cōis
opi.

esset, quando ususfructus reperiretur constitutus in ultima uoluntate, secus si inter uiuos, quia inter uiuos potest constitui ususfructus. §. constituitur institu. de usufruct. & tunc principalis constituens potest remittere talem cautionem, ut per Barto. in l. i. C. de usufructu, & ita debet intelligi. d. l. scire debetis, & eodem modo debet intelligi argumentum à contrario sensu (ibi minimè in testamento remitti posse) ergo extra testamentum siue per hæredem, siue per testatorem bene potest remitti, quia quilibet potest sibi præiudicare, & similiter communis præmissa de plano procederet in bonis immobilibus, sed in mobilibus testatorem cautionem ipsam remittere non posse uoluit Pet. in d. l. in contrariam uero sententiam, uidelicet, quod in utroque casu testator cautionem remittere nequeat inclinauit Bar. in d. l. i. nu. 10. cuius opinionem communem esse recitat Alex. consi. 58. nu. 10. uol. 3. & Dec. consi. 565. nu. 5. & uerissima apparet: hic non ab re inuestigandum esse arbitror, quæ sit ratio diuersitatis, cur testator possit remittere satisfactionem hæredi de prestandis legatis, uel fideicommissis d. l. 2. & tamen non potest remittere satisfactionem de utendo, & fruendo arbitrio boni uiri. l. i. C. de usufruct. & d. l. scire debetis; glo. igitur ibi assignat duas rationes diuersitatis, quarum primam reprehendit Bar. in d. l. nemo potest, & sequitur secundam col. 1. quia testator inuitaretur ad delinquendum, hanc rationem tenet idem Bar. in l. pactum inter hæredem ff. de pact. & in d. l. i. C. de usufruct. quoniam huiusmodi remissio de utendo, ac fruendo arbitrio boni uiri sonat in turpitudinem. quod usufructuarius possit dilapidare, & abuti, ideòq; nihil ualet, & dato exploracum sit testatorem non posse remittere satisfactionem de utendo boni uiri arbitrio, tamen eam potest remittere hæres, ut probat tex. in d. l. scire debetis in uersis testamento à contrario sensu glo. Bar. in præcitata. l. i. C. de usufruct. quorum opinionem audacter scribit esse communem Alberi. in l. 4. C. de usufruct. & Deci. consi. 48. uel 418. cui aduersat Ias. & Crocius in d. l. nemo potest Ias. inquam in 2. lectura circa fin.

Cōis
opi.

O P I N I O XXXI.

Causa dicitur magna, uel modica secundum qualitatem

C 2 perso.

- Cōis**
opi. personarum inter quas uersatur, ut per Bart. & alios communiter in l. admonendi. ff. de iureiuran. & in l. in bonę fidei. C. eod. tit. & Canonistas in c. fin. ext. de iureiuran. & ratio assignatur isthęc, quia inter aliquos causa decem librarum erit magna, inter aliquos uerò negocium centum florenorum esset paruum, ut notant scriben. post glo. in l. sed & si susceperit. §. 1. ff. de iudicijs, ubi glo. in puer. modica ponit exemplum in regina Marilda dicēte, aliquantulum terrę dono illi ecclesię, quę tamen in effectu donabat 30. milia iugera terrę in territorio Cremonensi, & glo. hęc communiter approbatur teste Io. Lupi in c. per uestras de don. inter uir. & uxo. in rub. §. 11. num. 12. & licet contentio esset de re magna, tamen si ea de possessione non autem de proprietate contenderetur, eo casu profectò nō diceretur causa magna. l. 1. C. si de momenta. poss. & l. momentaneę. C. qui legiti. perso. non habent stan. in iudi. secundum doctrinam Ioan. And. in c. ex insinuatione ext. de procurat. communiter approbatam per Doct. Bar. & alios in præcitata. l. admonendi, quamuis conetur ibi Curti. per plures rationes suadere contrarium, & malè. & quę dicatur causa magna, uel parua posuimus in 2. par. in opinione arbitrio iudicis quoque, & uide Ant. Corsetum latissimè declarantem in tracta. de minimis uol. 2. nu. 9. fol. 87. ubi etiam ponit quod causa unius bouis, immo unius porcelli in rustico est magna causa, quia tenuis homo porcellum suum, sicut oculū, custodit secundum Glo. in l. illicitas §. ne potentiores. ff. de offic. præsi.

O P I N I O XXXII.

Casus non expressus habendus est regulariter pro omisso. l. commodissime. ff. de liber. & posthu. & ibi Docto. & in l. Gallus. §. & quid si tantum eodem titu. cum traditis per Deci. consi. 394. uerba testamenti col. 3. & Soci. consi. 5. in prin. uol. 3. hoc uerò non procedit ubicunque ex coniecturis appareret testatorem uoluisse ad casum omissum extendi dispositionem suam l. Lucius. ff. de libe. & posthu. ideoque substitutus post mortē uxoris cui prædium relictum erat, donec uidua permaneret prædium habebit statim muliere ad secundas nuptias transeunte secundum Ioan. Andr. in
addi.

addi. Spec. in rub. de secun. nuptijs, & Bal. in auth. quod lo-
cum. C. de sec. nuptijs Pau. de Cast. in l. si mater. C. de insti-
tutu. & substitu. sub condi. factis, Alex. in d. §. & quid si tan-
tum, & in l. mulier. C. ad Trebel. & consi. 100. uisa parte te-
stamenti col. 1. uol. 4. & ex hoc etiam deciditur quod si te-
stator filium nasciturum instituerit, eiq; si in pupillari eta-
te, uel postea quodocunque decederet, aliquem substitu-
erit substitutus etiam non nato filio admitteretur. l. fin. C.
de posthu. hæredi. instit. secundum Guil. de Cu. quem post
Bar. refert, & sequitur Soci. in l. 1. col. 1. ff. de uulga. & pui-
pil. & faciunt notata per eundem consi. 5. in princ. uol. 3. &
per Deci. consi. 227. in casu, & est communis opinio q̄ sub- Cōis
stitutio extendatur de casu ad casum, ut per Doct. in d. §. & opi.
quid si tantum, cum his quæ scribit Ias. consi. 203. Vanno-
ctus uolu. 1. nisi ex uerisimili testatoris mente aliud dicen-
dum sit, ut per Anchara. consil. 357. ex serie testamenti, &
Fulgosi. consil. 49. ex facto proponitur, de quo lacè dispu-
tat Barba. in cap. Raynutius de testa. fol. vigesimo tertio, &
sequē. interpretatur quoque ista communis opinio si sub-
stitutio esset facta in pœnam instituti, secundum Bart. in l.
pater seuerinam. ff. de condi. & demon. & Deci. consi. 273.
in casu, in consil. 290. domina, & consi. 298. col. 2. uel tra-
ctaretur de extensione facienda de persona ad personam,
quæ nunquam fit etiam de uerisimili mente testatoris. l. Ti-
tius in princ. ff. de liber. & posthu. cum alijs relatis per Dec.
consi. 394. pro uera resolutione col. 3. & seq. & Ias. consil.
220. testator uol. 2.

O P I N I O XXXIII.

Cedere uolens bonis condemnatus ad pecuniam soluē-
dam ex actione iniuriarum contra ipsum intentata non
debet admitti ipse reus ad dictum beneficium cessionis bo-
norum, sed isthæc pœna debet conuerti in corporalem, ut
per Doct. in l. 1. qui bonis cede. possunt, & latissimè per Co-
uarruias in tract. uariarum resolutionum iuris Pontificij,
& Cæsarei in 2. lib. ca. 1. nu. 8. & ista conclusio uidetur pro-
bari p̄ tex. expressum in l. sed & si unius. §. si ante. ff. de iniu-
rijs, ubi seruus fuerat condēnatus ad certam pœnam actio-
ne iniuriarum Dominus poterat soluendo redimere ser-
uum

num ab iniuria, & nihilominus tradidit illum seruum uerberandum, & fuit liberatus; & hoc similiter procedit de plano si dictus condemnatus non posset totam summam soluere, super qua extiterat cōdemnatus excepto uno denario secundum communem opinionem omnium Docto. quam sequitur, commendat, & citat Gomeſius in §. pœnales. nu. 38. institu. de actio. & Boeri. decisio. 349. nu. 8.

Cōis
opi.

O P I N I O XXXIIII.

de Casimiro
u. 47.
Cessionarius dicitur propriè esse creditor secundum Iaco. But. in l. i. ff. si cer. petatur, quem sequuntur communiter Doct. ibi, & ita consuluit Roma. consi. 142. quod cessionarius, & consi. 202. non est dubium, mouentur præfati Docto. ad sic concludendum per. l. 2. C. de donatio. ubi appellatur debitor cessionarij ille, cui nomen cessum fuit, similiter facit, quia priuilegia concessa principali, conceduntur etiam cessionario. l. 2. in fin. C. de priuileg. fisci, & cessionarius ipse dicitur Dominus, ut per Bald. in l. eos. §. fin. C. de appe. & ad hoc etiam facit, quod scribit Bal. in l. si sic. ff. de leg. 1. ut tradit ibi Alex. & istam communè sequitur, citatq; Deci. in 1. lectu. in fin. & Niger in d. l. i. ff. si cert. pet. circa fin. quam latè uentilat Veronen. in l. creditores. q. 4. col. 5. & latissimè disputabat ad utranque partem. D. præceptor meus acutissimus Rainaldus Rodolphus Perusinus dū interpretabatur. d. l. 1. ubi assererat istam communem non carere difficultate propter quàm plurima in contrarium allegata per Doct. passim, quæ omnia more suo subtiliter, & doctè fœdere distinctionis concordare conabatur, pro ut etiam concordat Alciat. Bolognietus, & ceteri Moder. ibi circa fin. & ista communis interpretatur non procedere, quando principalis creditor esset excommunicatus, & alij cederet suam actionem, tunc quippè exceptio excommunicationis cedenti obstat, sed non obstat cessionario, ut pulchrè deducit, & concludit Anto. Galleſius in tractat. de formulis obligationis cameralis formu. de responsa petente executionem nu. 3. & seq. fol. 201.

Cōis
opi.

O P I N I O XXXV.

✍ Citatio partis requiritur in executione sententiæ faciendæ. l. da. l.

da. l. 1. C. de in. & facti. igno. Bart. not. in extrauagan. ad reprimendum in uersic. executionem qui filij sint rebelles in uisibus feudorum, quem sequuntur Alex. in l. à diuo Pio. §. in uenditione nu. 35. ff. de re iud. & ibidem Ias. nu. 9. & Vincen. Hercul. nu. 32. & Marāta in tract. iudiciorum in 6. par. in 3. act. nu. 16. & seq. ubi dicit non fore necessariam citationem partis hoc casu, quando fieret executio in eadem re, super qua lata sententia ipsa extitit, sed ubicunque à sententia appellatum esset, ac appellatio deserta reperiretur, tunc quippè in executione facienda debet citatio tanquam necessaria præmitti à iudice à quo ad dicendum causam, quare sententia executioni mandari non debeat, alioquin executio non teneret secundum Bart. in l. 1. ff. nil no. appell. pen. Bal. Saly. & omnes in l. si contra. C. de app. Rotam decisio. 422. in nouis, & istam meminit esse communem opinionem Maranta in loco præcitato, & Cassadorus in decisio. 6. num. 2. in titu. de causa posse. & propriet. & præmissa conclusio ita declarata quòd partis citatio requiratur in executione sententiæ ampliatur siue executio fiat in actione personali, siue in reali, cum militet eadem ratio secundum Cyn in l. ab executione. C. quorum appell. non recipian. cum quo transeunt Ioan. de Imo. & Alex. in d. §. in uenditione, & quamuis Barto. asseueret ibi contrarium, tamen inibi Ias. nu. 9. refert opinionem Cy. esse magis communem, & ueriores in iure dixit Alex. in d. loco.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO XXXVI.

Sententia arbitri prolata non citata parte nō tenet, nec ualet etiam si in compromisso dictum fuerit quòd arbiter ferre sententiam ipsam possit absentibus partibus secundum Specu. in titu. de arbit. in §. excipitur in fin. quem sequitur Ioan. de Imo. in c. cum dilectus ext. de arbit. & Alex. in l. si quis arbitratu col. 5. ff. de uerb. oblig. & Fely. in c. olim col. 9. de re iudic. & istorum opinionem scribit Boeri. decisio. 283. nu. 38. non habere dubitationem aliquam. Sed hoc limitatur, seu interpretatur non procedere si in compromisso essent adiecta illa uerba q. arbitri possent laudare, ferreq. sententiam partibus absentibus, & non citatis, tunc n. bene ualebit sententia non citatis aliter partibus secundum

Cita
tio.Cōis
opi.

Cōis
opi.

Guil. de Cu. in l. episcopale vlti. q. C. de episc. audien. quem sequitur Bald. in l. si quis ex consensu col. 1. eod. titu. Pau. Cast. Alex. Soci. & Ias. in 3. q. in d. l. si quis arbitrati, & opinionem istorum Boeri. fatetur esse communem in d. decisio. 283. num. 34. cum quatuor seq. contra Bar. in d. l. si quis arbitrati contrarium asseuerantem nu. 7. & in practica refert observari Marfi. in singu. 173. sunt quotidie compromissa, & istam partem sequitur etiam consulendo Bal. consi. 262. in Christi nomine nunquid arbiter uol. 1. Barbat. cō. si. 18. nu. 17. uol. 1. Ioan. de Imo. consi. vlt. & Ioan. de Anan. consi. 83. uisus his col. 1. 1. Anchar. consi. 270. & Roma. consil. 61. ubi concludit quod Pisis seruatur dicta opinio Guil. de Cu. & sequacium, & communem prædictam intelligunt præcitati Docto. procedere si partes auditæ fuerint plenè super discussione contentorum in compromisso, tunc certè in prolatione sententiæ non requireretur præsentia partis, nec alia citatio, secus si partes auditæ nõ fuerint, & hoc in alio proposito fuit tactum abundè infra in uersis sententia principis &c.

O P I N I O XXXVII.

Cōis
opi.

Clerici à potestate, & iurisdictione principis secularis, & omnium, & quorumcunque laicorum ante omnem humanam legem iure diuino fuerunt, ac sunt exempti secundum glo. in c. si Imperator. 96. distin. & in c. quauquam de censu. in 6. quā sequuntur Doct. omnes in dictis locis, Card. in repeti. c. perpendimus in 7. opposi. de senten. excomm. Abb. Fely. & Deci. col. 2. in c. ecclesia sanctæ Mariæ de constitu. Roma. sing. 419. Rota Roma. in antiquis decisio. 840. in titu. de consuetu. Abb. in c. at si clerici nu. 23. de iudic. Aufreri. in clemen. 1. de offic. ordi. & Fely. in c. 2. col. 1. de maiori. & obedi. ubi scribit istam esse communem opinionem, & Curti. quoque in c. fin. de consuetu. fol. paruo. 51. & Rebuffus in concordatis in rub. de protectione. & hoc procedit similiter in clericis primæ tonsuræ, seu non habentibus beneficia, & immiscentibus se in delictis enormibus, qui priuilegium fori non amittunt ex eo quod uestibus, & tonsura non utantur, donec ter moniti fuerint à suo prælato, seu Episcopo, ut à prædictis desistant, & habitum reasum.

reassumant, ut probatur in c. in audientia, de senten. excō.
 & tenet glo. communiter approbata in ca. ex parte in. 2. de
 priuileg. Panor. in c. tux de apostat. Henr. in c. cum non ab
 homine de iudi. Areti. consi. 163. nu. 16. Fulgo. consi. 157.
 Alex. consi. 8. uol. 1. col. pen. Deci. in d. c. ecclesia sanctę Ma
 rię nu. 6. & consi. 241. scripsi, Soci. consi. 13. nu. 11. 12. & 30.
 uolu. 4. Alciat. in rub. ex. de iudi. Grammati. in uoto. 33. &
 istam opinionem ponunt esse communem omnes Docto. Cōis
opi.
 præcitati, & ceteri in c. unico de cleri. coninga. quā decla
 rant procedere de plano, & absque dubio aliquo in cleri
 cis primæ tonsuræ, qui non forent coniugati, sed in cleri
 cis coniugatis monitio ista non est necessaria, prout om
 nes Docto. affirmant in d. c. unico. & monitio, seu citatio
 ista, ut omnes clerici reassumant habitum alias priuentur
 priuilegio clericali non sufficit fieri per proclama genera
 rale, sed necessariò trina monitione personali clericus de
 bet citari, ac moneri, ut probat text. & ibi Cardi. Imol. &
 omnes in clemen. prima, de uita, & honesta. cleri. Rubeus
 consil. septuagesimo sexto, nume. secundo, & Marsil. singu.
 259 generalis, & quòd iste clericus simplicis tonsuræ con
 ueniri nequeat in ciuilibus causis, & criminalibus coram
 Imperatore, Rege, Senatu, uel quocunque alio indice se
 culari etiam incedente absque habitu, & tonsura non est
 mirum, quia percussus clericum huiusmodi primæ tonsu
ræ est excommunicatus, quemadmodum si percussisset cle
ricum in sacris ordinibus constitutum, ut in c. quisquis 17.
quæst. 4. gl. in clemen. 1. in uer. clericos de uita, & honesta.
 cleri. & ita tenet Ioan. Lupus in tract. de censura ecclesiast.
 q. 11. & 5. & Grammati. decisio. 10. nu. 1. Afflict. in constitu.
 Neapo. lib. 1. rubr. 9. & Ioan. de Imo. in c. ex literis nu. 6. de
 uita, & honesta. cleri. & opinionem istam facit mentionem
 esse communem Albertus Trotus in tract. de uero, & per
 fecto clerico in lib. 1. dubio. 11. Sed hodie isti clerici occa
 sionem, ansamque præbuerunt Concilio Tridentino non
 leuem de reuocando, ac annullando omnes leges facien
 tes in eorum fauorem, & sic Concilium ipsam Tridentinū
 sub Pio Quarto Pontifice in 23. sessione cap. 6. incip. nul
 lus prima tonsura initiatus. statuit, & ordinauit quòd cle
 ricus primæ tonsuræ, aut in minoribus ordinibus con
 stitutus

Cōis
opi.Cōis
opi.

stitutus non gaudeat fori privilegio, nisi beneficium ecclesiasticum habeat, aut clericalem habitum, & tonsuram deferat: ideo clerici caute ne vobis nimis fratri in antiquis ecclesiæ constitutionibus obliuiscamini dicti Concilij Tridentini, & accidat vobis, ut evenit cuidam clerico Aquilano in minoribus ordinibus constituto, qui incedendo absque habitu, & tonsura fuit capus à iudice seculari cum armis prohibitis, & vigore Concilij prædicti amissum forum iudicis ecclesiastici.

OPINIO XXXVIII.

Clericus. Ordo ecclesiasticus post delictum commissum à laico assumptus fraude, & dolo, ut forum iudicis declinet non liberat eum à iudicis secularis iurisdictione, ut tenet, & probat Oldra. consi. 4. Bar. in l. 1. col. 2. ff. de pœnis, Io. And. & alij in c. 1. de oblig. ad ratiocinia. quorum sententia communis est, ut apparet ex citatis per Aufre. in clemen. 1. de offi. ordi. reg. 1. fallen. 1. Marfil. sing. 534. & Lamber. in c. 1. de heret. in 6. q. 13. & Marquardum de Susannis in tracta. de Iudæis, & infidelibus in 3. par. cap. 5. nu. 3. & Aegidium Bossum in pract. crimi. in titu. de pœnis nu. 38. & sic per huiusmodi fori mutationem non impeditur secularis iudex eum punire. Sed Bellamera in c. proposuisti. q. 2. de foro compet. asseruit contrarium quod absque ulla fraudis distinctione non possit crimen hoc à seculari puniri, tamen in practica nunquam ego discederem à communi prædicta, taquam in iure verissima, & fraus in casu isto præsumeretur si quis post delictum, & ante ordinem susceptum fuisset accusatus, seu denunciatus, uel infamatus, secundum Dyn. in l. Vlpianus. ff. de excusa. tuto. & Doct. in locis præcitatis. Hoc uero limitatur non procedere ubicunque quis fecisset notum clericatus, uel introeundi religionem ante patratum delictum, tunc enim nullo modo posset à iudice laico puniri, cum notum hoc delicti commissi tempus præcesserit, ut concludit Ias. in l. cum quædam puella nu. 11. ff. de iurisd. om. iud. Gerardus sing. 51. Marfil. sing. 534. Io. de Arnono sing. 29. uolo tibi, & Mar. Antonius Blancus in pract. crimi. in caute. 2. nu. 5. circa fin. qui referunt ita tenere Bald. in l. 1. c. an seruus ex suo facto, asseruntq; hoc esse ualde notabile pro
eua-

evadendo aliquem à mortis pœna, & præsertim quia stare
tur iuramento suo secundum allegatos Doct. Cassanensis ta
men in consuetu Burge. rub. 1. §. 5. scribit se non credere q
opinio ista à practicis admittenda sit, & eandem opinionē
reprobat quoque Claudius Seytsel. in d. l. 1. C. an seruus ex
facto suocuerum opinio Bal. Ias. & sequacium est magis cō
munis, ac eam sequuntur omnes Criminalistæ uarijs in lo
eis, & Ioan. de Ana. in c. ad falsariorum col. fin. ext. de cri.
fal. & in practica seruari dicit Gerar. in d. singu. §. 1. & casus
iste euenit in facto hodie hic in Cinitate Aquilæ discuti
turq; coram iudice seculari, & adhuc indecisus penderet: sed
parum post præsentis opusculi impressionem relata causa
Reuerendi Marini Panisulphi clerici Aquilani, discussaq;
in contradictorio cum iudice Aquilano coram Illustrissi
mo Gubernatore provinciali, suisq; Auditoribus median
te meo patrocinio ob memoratam doctrinam Bal. & com
munem reportauit sententiam ipse Marinus in sui fauorē,
& sic obtinuit remissoriam ad iudicem ecclesiasticum, qui
commiserat homicidium, & ob id formata aduersus eum
inquisitione, & posito in carceribus, ac illis fractis per eum
fugam arripuerat, & assumpto habitu clericali post hæc,
atque accedente cum eo uigore prædicti homicidij, inqui
sitionis, & fugæ iterum in eosdem carceres detrusus exti
tit; tamen allegato uoto ante homicidium emisso de assu
mendo habitum clericalem, ac probato mediante iuramē
to dicti Marini fuit remissus ad iudicem ecclesiasticum or
dinarium. *vi. Quar. præ. ff. cap. 33. nu. 4.*

Cōis
opi.

O P I N I O XXXIX.

Clerici non residentes in ecclesijs, in quibus habent, seu
obtinēt beneficia ecclesiastica tenentur omnino ad dicen
das priuatim præces horarias à Romano Pontifice, & ec
clesia, priuatisve institutis, alioquin ipsi clerici restituere
tenentur fructus beneficij, quos perceperint eo tempore,
quo à dicendis præcibus canonicis cessauerunt secundum
Calderi. in c. 1. de celebra. missa. Domi. in c. fin. de præscri.
in 6. in 1. not. quorum opinionem ueriores scribit Deci.
in c. cum omnes in secunda lectu. col. 2. nume. 15. & seq. de
constitu. & Andrian. in 4. sententia. in tract. de resti. in q. an
clericus

clericus teneatur restituere ultra uictum de redditibus beneficij, & c. & Ripam in l. fin. q. 65. C. de reuocan. donatio. & eandem sententiam arbitratur tutorem glo. in pragma. sanctione qualiter horæ canonicæ sint dicendæ col. 2. in contrariam uerò partem inclinauerunt uidelicet quòd dicti clerici non teneantur aliquo pacto ad restitutionem fructuum Abb. & Cardin. in d. c. 1. de celebra. missa. Præposi. in summa. 44. distin. Siluest. in uer. clericus. 4. q. 23. & Fely. in c. postulasti. nu. 7. de rescript. post alios, quorum opinionē communem esse scribunt Moder. in ibi sed tamen priorem sententiam tanquam ueriores comprobauit sinodus Lateranen. sub Inlio secundo sectione. 9. & de hoc decreto faciunt mentionem Ioan. Bernard. Diaz in practi. crimi. ca. 49. & Martinus Azpilcueta in c. quādo de consecra. distin. 1. nu. 31. & istam opinionem contra communem tanquam tutorem, & ueriores ut supra docuimus sequendam fore duximus omisso multiloquio, & alijs quāmplurimis rationibus, quæ allegari possent pro eius corroboracione.

O P I N I O XL.

Clericus in bonis patrimonialibus non gaudet priuilegio ecclesiæ, nisi in casibus à iure expressis, ut concludunt omnes Canonistæ communiter in c. fin. de foro competen. Deci. in c. Episcopus. nu. 19. de præben. & dignita. & in c. cū M. de constitu. Illustris D. Restaurus Perusinus Præceptor meus in tract. de Imperatore. quæst. 101. & Balbus in tract. de præscript. par. 5. q. 5. nu. 2. ubi scribit istam esse communem, & Io. de Amicis confi. 146. nu. 1. glo. uerò in d. c. Episcopus inclinauit in contrariam partem, & Ripa post alios citato sper eum in suis singularibus responsis titu. de legibus, & longa consuetudine ca. 2. nu. 7. tamen quicquid Doctor. præcitati suadeant contra communem, ob hoc difficile, immo impossibile foret cōtra eam in actu, practico obtinere, & ita consuluit Io. de Amicis in d. confi. 146. quòd clericus nō tenetur ad solutionem collectarum pro rebus patrimonialibus, & Ioan. Ant. de Nigris super c. regni. in c. 98. nu. 4. incip. item statuimus quoc clericici. ubi ait hoc non habere difficultatem, & ampliatur.

OPINIO XLI.

Clericus, seu prælatus beneficiatus habens administrationem de beneficij fructibus, uel alijs rebus ex fructibus ecclesiæ, uel intuitu ecclesiæ acquisitis non potest testando disponere, quia in uita usufructuario, & in morte usufruario comparatur secundum glo. in c. in præsentī de offi. ordina. lib. 6. Bal. consi. 80. ad euidentiam lib. 5. Cardinalem consi. 110. tria sunt, & in c. fin. ubi etiam Barba. de pecu. cleri. & alij quam plures citati per Bellonum consi. 3. nu. 2. ubi scribit istam esse communem opinionē; contrariam uerò sententiam uidelicet quòd clericus decedens possit transmittere suæ præbendæ fructus ad hæredes suos tenet cum alijs signatis per eum Iul. Clar. in tract. de testam. lib. 3. q. 27. uer si. dixi quòd clerici. & eam asseuerat esse communem Ant. Corsettus in sing. in uer. clericus, & Couarruias in epito. in c. cum in officijs num. 6. fol. paruo. 276. de testamen. ubi eam falsam esse asserit, & optimis quidem rationibus. immo nota secundum ueriores Doct. opinionem quòd procedit prædicta communis negatiua, etiam si clericus simpliciter beneficium sine administratione habeat, ut concludit Abb. in repeti. c. cum esses col. 7. de testa. & Gemini. in d. c. præsentī, & nonnulli alij relati per Barba. in d. c. fin. & rationabilis quippè est hæc sententia, quoniam clericus ex redditibus sui beneficij ecclesiastici ultra honestum uictū sibi quicquam attribuere non potest c. Episcopus. 12. q. 1. & quicquid superest erogandum est in alimoniam pauperum c. quoniam quicquid decimaquinta quæstio. prima, & cap. aurum duodecima quæstio secunda, & si ex ecclesiæ fructibus clericus ipse sibi, uel suis prædium emerit hoc ad ecclesiam pertinet, & ab illa, ut Domino poterit uendicari secundum glo. in cap. apostolicos, duodecima quæstio. secunda, & Docto. in c. inquirendum de pecu. cleri. sed contrariam partem quòd clericus simpliciter beneficiatus, tã in uita, quàm etiam morte æquiparetur usufructuario, & utroque tempore faciat fructus suos sentit glos. & omnes in d. ca. præsentī, & istam glo. ponit esse communem Imo. in cap. peruenit ext. de fideiuss. & sequitur, attestaturque Clarius in d. quæstio. 27. uersicul. quarto uidendum est,

Cōis
opi.Cōis
opi.

& Bel-

Cōis
opi.*quid de nat. et
actione.*Cōis
opi.*Posteunda
die.**quid stant et
heredine.*Cōis
opi.

& Bellonus in præcitato consi. 3. nu. 6. cum alijs citatis per eum, & sequi suademus totis uiribus in decisiuis tanquam uerissimam, & per consuetudinem generalem approbatā, ampliatur etiam secundo præmissa cōmunis eatenus procedere, ut non solum, bona mobilia, ac immobilia per clericum ex ecclesiæ redditibus percepta, uerum nomina et, & actiones competunt ipsi ecclesiæ, secundum Abb. & cæteros omnes in cap. relatum il. ij. de testa. ubi Couarruias nu. 1. meminit istam esse communem opinionem. dicta prima communis negatiua ita enucleata interpretatur nō habere locum ubicunque clericus impetraret à summo Pontifice priuilegium testandi ac de huiusmodi rebus disponēdi, quod Papa ex causa concedere potest cum ad ipsum uniuersarum ecclesiarum plena dispositio pertineat. cap. licet de præben. lib. 6. clemen. 1. ut lit. pen. ut per Abb. in d. c. cum esses, Alex. Ias. in l. ut militibus. C. de testam. milita. Alexā. consi. 15. uol. 2. & Soci. consi. 13. præsens consultatio, & est communis opinio, ut dicit Dec. consi. 147. quæritur de expensis, Couar. in d. c. cum in officijs nu. 7. idemq; secundum Doct. congestos per Ias. in authen. ingressi. C. de sacrosan. eccles. & hoc de plano procedit, quando Papa moueretur ex iusta causa ad concedendum clerico testandi facultatem secundum Abb. in d. c. cum esses, quem sequitur Fely. in c. constitutus col. antepen. de rescrip. & Barba. in c. cum in officijs col. 6. de testa. cum alijs relatis per eum ibi, & iusta causa esset si clericus suis pauperibus consanguineis subuenire uellet, nam ideo bona ecclesiarum comparata sunt, ut ex eorum fructibus pauperum inopiæ succurratur. c. uidentes. 12. q. 1. & faciunt notata per Abb. in c. 1. de coh. clericorum, & mulierum: interpretatur postremo dicta communis non procedere quando consuetudo reperiretur in contrarium, quia clerici uigore huiusmodi consuetudinis disponere, ac testari possunt de fructibus suorum beneficiorum secundum omnes Doct. præcitatos indifferenter, Geminia, ac cæteros in d. c. fin. de officio ord. & istam opinionem asseuerat esse communem ultra allegatos scriben. Bello. in d. consi. 3. nu. 10. & 12. & sequitur Couarruias in d. c. cum in officijs nu. 9. ubi fatetur opinionem contrariam uidelicet quod talis consuetudo admittenda non sit fore magis

gis communem ex signatis per eum. alias uero limitationes & quidem utiles, quod clericus testari possit, ponit Clar. in d. quæst. 27. & Alex. de Neu. consi. 13. nu. 1. & seq.

Cōis
opi.

O P I N I O XLII.

Clerici non possunt torqueri stantibus indicijs, nisi sint infames, & de crimine diffamati, secundum Ant. & alios in c. 1. de deposi. Bar. in l. ex libero. ff. de quæstio. Bar. Bald. & reliquos in l. præsbyteri. C. de episco. & cleri. Bart. & Alex. in l. qui sine. ff. de quæstio. Ias. in l. magistratibus. ff. de iurisdic. omn. iudic. Marfil. in sing. 55. aduertat ad unum, ubi refert ita obtinuisse in practica in Ciuitate Cumarū, Curti. in tract. nobilita. fol. 15. qui dicit, etiam si contra clericū essent mille indicia torqueri non posset, nisi foret de crimine diffamatus, Fely. in c. de hoc. de simoni. Moder. H. span. latissimè in decisio. criminali in glo. tortura, & Deci. in c. ar si clerici. num. 9. de iudi. ubi scribit ultra præcitatos scriben. istam esse communem opinionem, & sequitur quoque cum alijs innumeris relatis, & dicit magis ueram, & communem Per. Daennas in reg. 190. nu. 3. Ampliatur hoc et procedere si ciuilitur contra ipsum clericum agatur, ut notat Panor. & Philip. Francus in c. dilectis de appe. lat. dummodo sit de crimine diffamatus, & infamis, ut per Corne. & Barba. in d. c. 1. de deposi. ubi asserunt istam esse communem opinionem, & Io. Bernar. Diaz in sua pract. crimi. canonica in uers. tortura cap. 117. ubi materiam istam usque ad saturitatem explicat. & dato quod clerici ipsi torqueri possint concurrentibus præmissis, ob hoc itaq; tortura eorum non debet ita esse seu a quemadmodum laicorum secundum communem opinionem omnium Doct. quam citat Abb. in reg. cum in contemplatione, & Io. Bernar. in loco præcitato.

Cōis
opi.

Cōis
opi.

Cōis
opi.

O P I N I O XLIII.

Compensatio licet fiat ipso iure. l. si constat, & l. si. C. de compensa. est tamen necesse quod ea apponatur ab homine, ut declarant Docto. in d. l. si constat in uerbo ipso iure, interpretantur præfata similiter in debito iurato, quia de debito iurato, ad non iuratum compensatio non admittitur

tur

Cōis tur secundum communem opinionem, de qua per Ias. in l.
op. cum qui. §. si iurauero nu. 2. ff. de iureiuran. & Afflict. deci-
 sio. 163. die septimo Octobris post alios à prædictis Do-
 ctō. citatos.

O P I N I O XLIIII.

Comparatio literarum unà cum litera, ad quam fit com-
 paratio facit semiplenam probationem secundum glo. in
 l. admonendi. ff. de iureiur. & in l. in bonæ fidei. C. eod. tit.
 quam celebrant, & sequuntur Moder. in d. l. admonendi,
Cōis ubi audacter fatentur se uidisse praticari iudicem ex æqui
pra. tate. l. ubicunque. ff. de interroga. actio. compellere debito-
 rem ad respondendum num illa scriptura priuata, sit ma-
 nu sua, ac etiam scribere propria manu, ut ex ea fiat compa-
 ratio, & hoc idem sentit Ang. in §. si quis igitur auth. de fi-
 de instrumen. ceterum glo. in l. 3. §. 1. in uer. speciem. ff. de
testi. inclinavit in contrariam partem uidelicet dictam cō
Cōis **obsc.** parationem facere plenam probationem, & ita affirmat se
 uidisse communiter seruari Alberic. in l. comparationes.
 C. de fide instrumen. hocq; de plano procederet si talis ef-
 set comparatio, quæ ostenderet scripturam simul cum scri-
 ptura, ad quam fit cōparatio per omnia similem, hoc itaq;
 casu plenam probationē faceret. d. §. si quis igitur, ubi pro-
 batur à contrario sensu, & in isto casu incorrecta rema-
 nebit. d. l. comparationes, ut per Bal. & Saly. in auth. sed no
 uo iure, & in d. l. in bonæ fidei. & hoc quod in casibus, in
 quibus sola literarum comparatio sufficiat, & plenè pro-
 bet, procederet quippè, quando ageretur ciuilitè, secus si
 criminaliter, puta in crimine falsi, quia ad probandum fal-
sitatem sola literarum comparatio non sufficeret secundum
Deci. consi. 615. col. 1. & Ripa. in d. l. admonendi col. 20.
Purpuratus uerò inibi col. 30. uoluit fieri posse indicium ad
torturam secundum personarum qualitatem; & utrum ista
comparatio sit sufficiens indicium ad torturam, uide Bar.
declarantem in l. fin. de quæstio. & Glo. Bar. & Docto. in l.
fin. C. fam. ercis. interpretantur prædicta similiter quòd in
omnibus scripturis priuatis excepta apocha sola, & sim-
plex literarum comparatio plenè probat, ut habetur in d.
l. comparationes, Bar. in l. si contractus col. 2. C. de fide in-
stru.

*fuit indicium ad
torturam.*

stru. ubi ait quòd d. l. comparationes uolens ex comparatione induci plenam fidem solummodò est correctà in apocha, non autem in alijs priuatis scripturis, quem sequitur Alex. consi. 58. & 114. col. 1. lib. 7. & Soci. consi. 4. col. 1. lib. 3. ubi etiam uoluit quòd etiam in epistola sufficiat sola literarum comparatio. quoad plenam fidem, & ratio est quare d. l. fuit correctà in apocha, quia datur à debitore creditori, & ob id si sola comparatio sufficeret de facili reperiatur, qui literas alienas æmulerentur, aut contrafacerent, & quatenus diximus Soci. in d. consi. 4. firmare d. l. comparationes non esse correctum in epistola, alijsque priuatis scripturis, dic istud etiam sequi in epistola Alex. d. consil. 58. in princ. & 114. col. 1. Deci. in c. 2. col. 5. de fide instru. & consil. 219. in fin. Purpura. in d. l. admonendi. col. 35. & Curti. iunior consil. 118. col. pen. & 162. col. pen. & ita ista omnia pulchrè, & doctè referebat Illustris. D. Marcus Antonius Oradinus Præceptor meus interpretans publicè Perusij d. l. admonendi, à quo complura alia in iure Cæsareo, canonicoq; didicimus, quæ ponentur in 2. parte huius opusculi suo loco, & tempore.

quid de epla

OPINIO XLV.

Condemnatus ad mortem, seu ad quamecunque aliam pœnam tempore, quo proficiscitur ad furcas, uel ad aliud supplicium destinatum si arriperet fugam, & acciperet sacerdotè portantè per ciuitatè corpus Christi, absq; aliquo dubio esset immunis, ac tutus ab illa pœna, ut per glo. in c. quæsitum. 13. q. 2. quam sequuntur Archidia. ibi Hostien. in summa de immunitate ecclesiarum Cardin. in clem. 1. §. institutione in fin. de reli. & uener. sanctorum, Corsetus in sing. in uer. Cardinalis, & communiter omnes Canonistæ in c. sanè de electio. Roma. sing. 335. Catel. Cotta in memo. in uer. rationis identitas, Alberti. in c. 1. de hæreti. in 6. nu. 18. & istam esse cõem scribit Gome. in §. pœnales. nu. 50. institu. de actio. Ioan. de Arnono in soliloq. 80. dicit capitulum regni, cuius est initium. & Ioan. Lup. in rub. de dona. §. 38. numero quinto, quod uerum est dummodò ad ipsum corpus recurret, & suscepisset communionem, ut habetur per Felyn. in c. quærenti de offic. deleg. similiterq;

*Cõle
opi.*

D priuile-

*Cardinalis libe-
rat cōdemnatus
ad mortem.*

*De ducenae in
uxore Meretri-
cis cōsist' in lu-
panarij.*

**Cōis
pra.**

priuilegium Cardinalis liberat istum cōdemnatum à mor-
te, nam Cardinales habent priuilegium, ut si cōdemnatus
ad mortem ducatur ad supplicium, & ei fiat obuiam Cardi-
nalis ipse, & pileum apposuerit in caput eius non potest
exequi sententia ad mortem, sed liberatur, ita per Bal. in l.
additos, ubi Paul. de Cast. C. de appellatio. Amode. Iustinū
in tract. syndicus. nume. 253. & Cotta in suis memora. in
uer. Cardinales, & Pet. Duēnas in regula. 81. ubi ponit hoc
pro regula cum sex limitationibus remissiue: ideoque dat
cautelam Cæpo. in 2. caute. in prin. ut condemnatus procu-
ret ut Cardinalis transeat per uiam, per quam ducitur ipse
condemnatus, & obuiam sibi faciat, & apponat in condem-
nati capite pileum, & erit liber, ut per Par. de Puteo in tra-
cta. de syndica. in uers. pœna uers. an si primò. Tertiò etiā
liberatur condemnatus ad mortem si uellet meretricem
existentem in Lupanari ducere in uxorem, ut per Pari. de
Puteo in citato uers. an si primò, & in uers. & alia quæ nō
omitto, ubi ait hoc iure non probari, sed tantum quod pec-
cata omnia sibi dimittuntur, & ita practicant Hispani, &
obseruant, ut ibi per eum; meretrices enim nota trahere de
Lupanari, & accipere in uxorem proficit ad remissionem
peccatorum. c. inter opera de sponsa. immo secundum Car-
di. & Præpo. ibi hoc opus exercenti remissio peccatorum
omnium conceditur, licet istis Docto. & malè refragetur
Abb. nam Oseas propheta duxit meretricem in uxorem, &
illam ex mala bonam fecit, & qui hoc fecerit non est cul-
pandus, sed laudandus etiam si esset homo optimæ qualita-
tis, & absque culpa aliqua c. non est culpandus Oseas pro-
pheta. 3. q. 1. faciunt not. per Alberi. in dictiona. in uersic.
meretrix, & per Couarru. in epito. in 2. par. c. 8. §. 1. nu. 3.
fol. parno. 194. facit tex. & glo. in l. si ea quæ. C. de adulte. &
solemnitas iuris humani, & pœna cessat, puta quando ali-
quis ducit puellam meretricem in uxorem, ut bonam red-
dat, & amplius non peccet, secundum Abb. consi. 1. 1. in cau-
sa nu. 1. uol. 1. c. relatum de testa. quæ enim spiritu Dei agū-
rur non sunt sub lege humana. c. licet de regula. Abb. d. cō-
si. 11. col. 1. tunc enim uidetur redemptum corpus, & anima
puellæ à peccato, & à diaboli captiuitate, ergo cessat solē-
nitas, & pœna iuris. Quartò condemnatus ad mortem libe-
ratur

ratur propter miraculū, ut per Lucam de pēna in l. i. C. de
 defer. & occul. lib. 12. & Dec. in l. fauorabiliores. ff. de reg.
 iuris. ubi ponunt exemplum de eo, qui suspenditur ad fur- *si laqueus suspex*
 eas, & laqueus confrāgitur, & cecidit suspensus in terram, *si frangatur*
 tunc proculdubio erit liberandus condemnatus ad mortē
 ex quo uidetur miraculosē factum, & est maximum inno-
 centiæ signum, hocq; intelligit Deci. ubi supra si prius fue-
 rit protestatus de sua innocentia ut per Pari. de Pute. in d.
 uer. pōna uersi. an si, il secondo per dictum Psal. Laqueus
 contritus est, & nos liberati sumus, & per Criminalistas o-
 mnes uarijs in locis iuris nostri. Quinto mētus instantis *Dynamis nire?*
 periculi, & mortis excusat delinquentem à capitali pōna,
 ideoq; si quis tyrannus, aut potens dicat alicui non potē-
 ti occidas talem: aliās occidam te, & ille erat in huiusmodi
 constitutus calamitate quod si eius iussū non adimpleret
 mitteret minas ad effectum, tunc si aliter euadere non po-
 test uitam suā occidendo excusatur si occīdat, nec utiq;
 aliqua pōna punitur propter mortis periculum secundum
 Bald. & Alex. in l. liber homo. ff. ad l. Aquil. & Floria. ibi in
 prin. in l. quod dicitur. ff. ad l. Aquil. & in l. i. ff. de sica. Pet.
 & Cyn. in l. scientia. §. qui cum aliter. ff. ad l. Aquil. Bal. in l.
 1. q. 2. C. unde ui, in l. seruos. C. ad l. Iul. de ui. & in c. 1. §. in-
 iuria col. fin. de pace tenenda, Gadi. in rub. de pen. col. pen.
 glo. in l. si familia communis in uersic. & si seruus. ff. si fami.
 fur. se. Capo. caute. 4. & 40. Ioā. de lig. in tract. de bello fol.
 125. Felyn. in ca. significasti il. 2. circa fin. de homici. Curti.
 conf. 20. Ias. in §. Mitius col. antepen. de actio. Deci. conf.
 336. & in regula uelle nō creditur. ff. de reg. iu. & in l. quod
 iussu eo. tit. & in l. ut uim. ff. de iusti. & iure, ubi scribit istam
 esse communem opinionem Marfil. consil. 2 §. Corsetus in
 sing. in uersic. mētus, ubi etiam hanc facetur communem, &
 sequendam; & Grammati. uoto. 28.

Cōis
opi.

O P I N I O XLVI.

Condictor modicum damnum, ac impensam sustine-
 re, & pati debet æquo animo l. si merces. §. uis maior. ff. lo-
 ca. & declarat Bar. in l. impense. ff. de impen. in re. do. fact.
 & Natta consil. 13. nu. 2. post alios relatos per eum sed maxi-
 mum damnum pati de iure non permittitur aliquo modo;

D 2 unde

undè remissio facienda non esset conductori, nisi damnum sit ultra dimidium iusti pretij, uerbi gratia, si ipse conductor soluendo affectus conuentos restasset læsus non solum in tertia parte, ut aliqui Doct. dixerunt, sed etiam ultra dimidium iusti pretij, id est quod nõ recollectisset tot fructus deductis sumptibus, qui æquiualerent dimidiæ pensionis per eum soluendæ, quia id probando, tunc posset petere remissionem mercedis pro rata damni, aliàs non, secundum opinionem Bar. in l. licet. C. locati, quam asseuerant communem inibi Moder. & Fran. Aret. confi. 32. citantes sequentes eam, Soci. iun. confi. 68. nu. 9. uol. 2. Io. de Amicis confi. 142. nu. 3. & seq. & Aegidius Boscius in pract. crimi. in tit. de remissione mercedis conductorum nu. 4. fol. 288.

O P I N I O XLVII.

Confessio facta sponte in criminalibus absque tormentis, uel metu tormentorum, etiam nullis indicijs præcedentibus, uel non data indiciorum copia, & sic data nullitate processus sufficit sine aliqua ratificatione ad condemnandum confitentem, ut est tex. & ibi not. in c. 1. de accusa. lib. 6. ita tenet Bal. in add. Specu. in titu. de confes. col. 1. idem Bal. & Doct. in l. 2. C. quod metus cau. Bal. & Ang. post glo. in l. 1. C. de confes. Anchar. in clemen. 1. de homici. & idem Ang. in l. 1. col. fin. ff. de confes. cum alijs allegatis per Follerium in practi. crimi. in 1. par. 3. partis in uers. si confitebuntur nu. 65. & 68. & istam ait esse communem opinionem Gandi. in tract. maleficiorum sub rub. de quæstio. & tormentis, uer. quis sit effectus quæstionis, & Moder. in c. at si clerici in prin. de iudi. Bonifacius in tract. maleficiorum in rub. quæ indicia debeant præcedere torturam nu. 7. & Follerius in loco præcitato nu. 65. ubi latè limitat istam communem in nouem casibus. Contrarium uerò Docto. affirmauerunt in confesso in torturâ semel, quia semel confessus in tormentis nisi perseuerauerit, condemnari per iudicem nequit, ut habetur in l. 2. ff. de custo. reo. tamen potest iterum quæstionari, ut respondent omnes Doc. communiter teste Boeri. decisio. 163. nu. 28.

OPINIO XLVIII.

Confessio facta coram iudice incompetente, quæ licet non ualeat, ut iudicialis, ut per Doct. indifferenter passim, ualebit tamē ut extraiudicialis, & iudex ordinarius potest ipsum confitentem ponere ad torturam, quemadmodum si extraiudicialiter esset confessus arg. notatorum in l. capite quinto. ff. de adulter. potest etiam eundem cogere ad perseuerandum in huiusmodi confessione extraiudiciali, nisi doceat de errore, & de causa uariandi, ut uoluit Guil. de Cu. & communiter omnes Doct. in l. magistratibus. ff. de iurisdictione omnium iudicum, quam quidem comunem sequitur, celebrat, & citat Iaffredus decisio. 104. & Boerius decisio. 90. & 89.

Cōis
opt.

OPINIO XLIX.

Confessio facta absente parte in fauorem absentis inducit semiplenam probationem secundum glos. in l. capite quinto. ff. de adulter. & ita sentit Bart. consi. 123. factum sic se habet, & in l. admonendi. ff. de iureiuran. quem sequitur. D. Ant. in c. fin. ext. de confess. & in c. fin. de iureiuran. ext. Bal. in l. 1. C. de fur. Pau. de Cast. consi. 82. & 255. Roma. in l. 1. ff. solu. matr. & consi. 373. in secundo dubio, Corne. consi. 261. col. prima, uolu. tertio, & alij quamplures relati per Petrum Duennas in suis regulis in reg. 120. confessio extra iudicium, & istam ait esse communem opinionem Cræuetta in tractat. de antiquitate temporum in prima parte, argumento tertio, numero trigesimo, Afflict. decisio. 337. nume. 6. & Moder. in d. l. admonendi, ubi ponunt exemplū dictæ communis, ac eam plenissimè declarant, & Marfil. sing. 202. ampliatur in sex casibus.

Cōis
opi.

OPINIO L.

Confessio, seu ea quæ fuerunt dicta sacerdoti in confessione per confitentem, per ipsum sacerdotem reuelari nequeunt, & dato quod reuelaret istam confessionē sibi nulla

D 3 fides

fides adhibenda esset, hoc uerò fallit quotiescunque sacerdos esset fide dignus, assereretq; mortuum, seu morientem dedisse sibi licentiam de reuelanda confessione, tunc enim creditur dicto sacerdotis secundum Lapum in allegatione sua. 94. mulier in confessione, cuius doctrinam refert, sequiturq; Fely. in c. ueniens el. ij. col. 9. de testi. pro quo ipse adducit ibi dicta per Ioannem Calderi. confi. 25. testator habens filios, & quòd clericus, seu sacerdos possit reuelare confessionem de consensu, & licentia expressa sibi data à confitente firmant omnes Canonistæ in c. significasti de adulte. C6is & istam dicunt esse communem opinionem Fely. in c. testi op1. monium col. 10. de testi. & Ripa in tract. de peste in titu. de remedijs ad curandam pestem nu. 108. & sequitur Cotta in suis memorialibus in uer. iuramentum probat difficultatem & c. post medium.

O P I N I O L I.

Consuetudo, seu stylus respiciens decisoria causæ non ligat forenses, secus si ordinaria iudicij secundum glo. Ant. de But. Abb. & communiter Doct. omnes in c. quod clericis ext. de foro compe. & in c. ecclesia sanctæ Mariæ de cõstitutu. ubi Abb. in lectu. & repeti. circa fin. & latè Fely. ibidè col. 10. ner. 7. declaratio. & col. 29. uer. tertius casus, & ponunt glo. & Doct. in c. quæ contra. 8. distin. c. certificare de sepultu. consuetudo enim quotiescunque est localis non ligat forenses, nisi subditos, ut ait Oldra. confi. 248. & Rom. confi. 163. ubi dicunt quòd consuetudo Parisiensis, quæ habet quòd marito præmoriente pars lucri per maritum acquisiti durante matrimonio applicatur uxori non ligat forenses. Sed ad rem unde digressi sumus reuertendo, declarandum esse duximus quo modo stylus ipse respiciat decisoria causæ, dic quòd tunc respicit decisoria causæ quum respicit modum probandi, potest assignari exemplum circa hoc in libro priuato mercatoris producto in iudicio utrum ei detur plena fides in iudicio, quo casu proculdubio dicitur respicere decisoria, & non ordinaria secundum Bar. in l. i. i. fustium. C. ex qui. causis infami. irrogetur, & Bal. in l. 1. C. quæ sit longa consuet. in fi. & Aret. in c. dilecti col. pen. ext. de iudi. & Fely. in d. c. quod clericus in fin.

OPI-

OPINIO LII.

Consuetudo rationabilis, & æqua potest induci de com-
 munionum spacio secundum glō. in l. de quibus. ff. de legi. &
 in l. 2. C. quæ sit longa consuetū. & ista est communis opi-
 nio, ut asserit Ias. in d. l. de quibus nu. 43. Doct. in cap. fin. de
 consuetu. in 6. Christo. Portius in §. sed quod principi nu.
 21. instit. de iure natura. genti. & ciui. Pet. Duennas in reg.
 138. consuetudo inducitur, & Grammati. decisio. 64. num.
 34. & hoc procedit siue consuetudo sit contra ius, siue præ-
 ter ius secundum communem præmissam, quam limitat
 Pet. Duennas in d. reg. 138. in 5. casibus, & illa præsertim di-
 citur consuetudo rationabilis, de qua meminit text. in d. c.
 fin. ubi antiquiores canonici debent optare gradatim præ-
 bendas uacantes: dicitur etiam consuetudo rationabilis,
 quando soluitur aliquid pro lampada ardēte ante sacram
 eucharistiam. c. ad apostolicam de simo. sed ista consuetu-
 do non dicitur inducta ex eo, quòd aliqui particulares ex
 deuotione hætenus fecerunt hos sumptus, quoniam opor-
 tet quòd tales particulares impensas fecissent, animo con-
 suetudinem ipsam inducendi, non autem ex particulari de-
 uotione, ut per Panormi. in d. c. fin. requiritur in effectu ne-
 cessariò quòd huiusmodi impensæ fuerint factæ sciente. &
 consentiente uniuerso populo, uel maiori parte saltem, se-
 cundum Canonis. omnes communiter in d. ca. fin. & Legi-
 stas in d. l. de quibus, quam comunē sequitur, & citat Ri-
 pa in suis singularibus responsis tit. de legibus, & consuetu-
 dinibus cap. 20. nu. 7. & consuetudo rationabilis, quæ dica-
 tur relinquitur sæpe sæpius arbitrio iudicis, secundum do-
 ctrinam Ioan. And. in c. 1. de constit. in 6. communiter ibi,
 & alibi ab omnibus approbatam, ut meminit Io. Nicol. in
 florib. iuris patronat. lib. 1. nu. 15.

Cōis
opi.Consuetudo ratio-
nabilis & æq.In consuetudine
aggr. licet.Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO LIII.

Consuetudinem iniquam, & irrationabilem lex decer-
 nens non solum præteritam consuetudinem iniquam, sed
 etiam futuram damnat, & sic consuetudo futura isto casu
 minimè admittenda est, quia legis dispositione apparet ini-
 qua. c. si. de consuetu. sentit hoc Innocen. in c. ex parreuer.

D 4 sed

Cōis sed distingue eo. tit. Domi. & alij omnes communiter in c.
opi. 1. circa fin. de constitu. in 6. & Moder. in d. c. fin. ubi faciunt
 mentionem de ista communi.

OPINIO LIIII.

Cōis Consuetudo etiam futura procedere non potest aduer-
opi. sus legem, quæ ipsam consuetudinem simpliciter reproba-
 uit, nam eam sensim iudicat iniquam esse, ut per Bar. in l. fi.
 ff. de lega. 2. Bal. in l. fin. C. de pact. pignor. Domini. & Fran-
 cum in ca. 1. col. fin. de constitu. in 6. Abb. in cap. secundo,
 nume. septimo, de probatio. Areti. in l. 3. ff. de testa. Imo. in
 c. cum ab omni. nume. 3. de uita; & honesta. cleri. & Ias. in l.
 cunctos populos. nu. 74. C. de summa trini. & fide. Tiraque.
 in tract. de retractu in præfatio. nu. 18. & seq. hoc idem te-
 nent, & sequuntur Fely. & Deci. in d. c. 2. de probatio. num.
Cōis 2. asserentes istam esse communem, Rocchus Curti. in c. fi.
opi. de consuetu. fol. 52. col. 4. Ias. in l. de quibus. nu. 55. ff. de le-
 gi. & Alexan. & Ias. in l. si mihi, & tibi. §. in legatis circa fin.
 ff. de lega. primo.

OPINIO LV.

Cōis Consuetudo ex noua causa potest induci contra legem
opi. derogantem etiam expressim futuris consuetudinibus, ut
 per Ant. col. 7. Abb. col. fin. Rocchum Curt. fol. 53. in ca.
 fi. de consue. Domi. in c. 1. col. fi. de consti. in 6. Abb. nu. 8. &
 Deci. nu. 2. in c. 2. de proba. quorum opinionem asseuerant
Cōis inibi omnes, præsertimq; Moder. esse communem, & ueris-
opi. simam per nonnullas rationes allegatas per eos.

OPINIO LVI.

Cōis Consuetudo debet esse obtenta in contradictorio iudi-
opi. cio secundum glo. in §. ex non scripto, institu. de iure natu-
 rali, & in rub. C. quæ sit longa consue. quam sequitur Alex.
 consi. 132. in 1. dubio lib. 1. consi. 136. col. pen. uol. 2. & con-
 si. 173. col. 2. lib. 6. ubi concludit Alex. quod requiritur, ut
 sit obtenta in contradictorio iudicio, uel saltem q. quis ta-
 li usui, aut consuetudini aliquando contradixerit, & quod
 non obstante huiusmodi contradictione sic fuerit obser-
 uatum, & quod requiratur ad ualiditatem consuetudinis q.
 in

in contradictorio iudicio fuerit obtenta, quod est contra legem tenet Franciscus de Ramponibus inter consil. Calde ri. consil. 6. col. 2. in titu. de censibus, Anchara. consil. 178. col. fin. uisus & diligenter inspectis, Ang. consil. 367. in quaestione uertente col. 3. & Curt. iunior in tractat. feudorum in quarta par. quaest. trigesima, in contrariam uero sententiam uidelicet quod non requiratur aliquo pacto consuetudine esse obtentam in contradictorio iudicio tenet Bar. in l. de quibus colum. quinta, & in repeti. illius l. col. quinta. ff. de legi. Abb. consil. 73. col. pen. in tertio dubio col. pen. libr. 2. Veronensis consil. trigesimo primo, circa fin. Bald. consil. 210. col. secunda lib. 1. Ias. in d. l. de quibus col. 3. uers. in secunda parte, & consil. 46. col. 2. uol. 1. Crauet. consil. 55. nume. 6. Soci. consil. 99. col. 2. lib. 1. ubi asseuerat istam esse communem opinionem, Corneus quoque consil. 293. col. 3. uol. 1. & consil. 179. col. 2. uol. 3. & consil. 155. col. fin. uol. 4. & Tiraque. in tract. primogeni. quaest. 91. in fin. & contra istam communem difficile foret in iudicijs obtinere; qua quidem retenta tanquam uerissima interpretor eam ut duxat procedat in actibus extraiudicialibus, secus in iudicialibus, in quibus requiritur quod sit obtenta consuetudo in contradictorio iudicio secundum Bald. in praecitato consil. 210. col. 2. libr. 1. Areti. in d. §. ex non scripto col. 3. ubi non facit mentionem de Bal. sed solummodo citat Saly. in d. l. de quibus.

*Adde de antiq.
ni 4. par. de
Cōis 13. 1610.
opi
magis coe*

O P I N I O LVII.

Contractus metu initus non est nullus ipso iure, sed cau-
sat rescissionem per actionem quod metus causa, secus est
in contractu dotis, qui proculdubio si fieret per metum es-
set nullus ipso iure. l. pen. ff. quod met. causa, quod est spe-
ciale in dote, & procedit. d. l. penul. etiam si per stipulatio-
nem expressam dos promitteretur, ut sentit glo. & commu-
niter scriben. in c. 2. quod metus cau. licet Bar. & male sen-
ferit contrarium in d. l. penul. cuius opinionem ultra alios
communiter impugnat Bald. Nouellus in tracta. de dote in
6. par. 39. privilegio; & de ista communi attestantur Doct.
in uarijs locis iuris nostri, & Moder. in d. cap. secundo, &
in d. l. pen. & his accedit quod metus reuerentialis non prae-
sumitur, ut eo mediate, actus rescindere possit, praesertim;
in ma-

*Cōis
opi*

in marito respectu uxoris, in prælato respectu Episcopi, in patre respectu filie & in cæteris his similibus, ut voluit Inno. in c. causam matrimonij de offic. deleg. quem sequitur ibi Bal. Card. Abb. & Archidia. Bar. & alij. in l. interpositas C. de transactio. & ista est magis communis opinio, de qua attestatur Moder. in præcitatis locis. accedit similiter prædictis quod metus reuerentialis concurrente maxima læsione sufficeret quippè ad rescindendum contractum quia aliàs sola præsentia, & reuerentia uiri non sufficeret, ut per Bar. eleganter in d. l. interpositas, & in l. ad inuidiam. C. qd metus cau. & scriben. omnes post Innoc. in d. c. causam matrimonij, & ista est communis opinio teste Curtio seniore in d. l. interpositas col. 4. & pbatio istius metus nota quod remittitur iudicis arbitrio, ut per Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de noui ope. nunc. Glo. Innoc. in c. cum dilectus quod metus cau. & glo. & communiter omnes Doctores. in d. l. interpositas.

OPINIO LVIII.

Creditor conditionalis non dicitur propriè creditor, sed impropriè, quia mox ab initio non potest exigere arg. l. debitor. ff. de ner. signi. & ita concludit Bar. in l. i. ff. si certa. quem sequuntur communiter Doct. ut latè prosequitur Alex. Deci. in l. lectu. nu. 29. & in 2. lectu. in fin. alijque Moder. ibi, pro ista itaque opinione communi allegantur uaria iura, præsertimq; l. uideamus. ff. de liber. leg. ubi ad litem dicitur creditorem conditionalem esse impropriè creditorem, faciunt etiam nonnulla alia, quæ curiosis uidentur derelinquimus; contrarium uerò tenuit Fulgo. & Alcia. in d. l. i. seu ipse Alciat. in l. i. ff. de uerb. signif. & Vacanius in sua declaratione. 93. sed Deci. in d. l. prima, distinguendo resoluit istam materiam, quæ distinctio semper mihi placuit.

D

OPINIO LIX.

Debitor capi, ac carcerari potest uti suspectus de fuga probata prius per solum iuramentum suspicionem fugæ à creditore, & sic sufficit iuramentum creditoris, ad hoc ut capi possit

possit debitor suspectus, secundum Benedictum de Plumbino, & Ang. in repeti. l. nemo carcerem. C. de exacto. tributo. lib. 10. Roma. in l. fideiussor. §. fin. ff. qui satisfacere cog. Ioan. de Imo. post prin. & Ias. nu. 19. in l. 2. ff. solu. matr. Parisi. consi. 107. nu. 54. uol. 3. & ita consuluit Alex. consi. 19. nu. 2. uol. 3. & Natta consil. 29. nu. 2. & 10. & hanc opinionem asseuerat Pau. de Cast. consi. 474. nu. 1. uol. 1. totum mundum seruare, & eandem opinionem dicit communiter practica-
 ri Caccialupus in tract. de debitore suspecto, & fugituo in 6. q. nu. 18. & ita per predictam communem practica-
 m sepe sepius iudicaui, dum eram iudex criminalis in Ciuitate Terami Anno Domini. 1561. & 1562. in contrariam ue-
 ro partem uidelicet quod debitor uti suspectus de fuga non possit carcerari, nisi fuerit prius legitima suspicionis causa allegata, & probata per duos testes inclinauit Bald. consil. 285. nu. 3. & 4. uol. 1. & in l. apertissimi. nu. 9. C. de iudi. Ange. Arct. in prin. institu. de actio. nu. 8. Ang. titubanter in l. si ab arbitrio. §. qui ex causa nu. 9. ff. qui satisfacere cogant. Alex. in d. l. 2. nu. 2. Ias. in prin. institu. de actio. nu. 91. & in d. l. si arbitro, & Parisi. consi. 101. nu. 5. uol. 3. & istam opinionem ait esse communem Ripa in suis singula. responsis in tit. de legibus, & longa consuetudine. c. 13. nu. 28. & Thomas Palia in repetitio. d. l. 2. col. 21. & sequitur, declaratq; abunde Lanfran. in c. quoniam contra in ca. 3. de recusationibus nu. 9. & ibi Celsus eleganter in add. de probatio. & Grammat. consil. ciuili 17. num. 12. cum alijs seq. quicquid tamen suadeant prececati Illustres Doct. propterea non discedo a prima sententia, quæ quotidie obseruatur in omnibus Italiae curijs, & probatur ista optima ratione, quia hoc casu periculum uertitur in mora, & res est talis, quæ claritatem desiderat, & ubicunque periculum est in mora ad probationem suspicionis iuramentum sufficit, ut est glo. & ibi Innocen. in c. quoniam frequenter ut lite non contestata. & in l. 2. ubi Doct. C. ubi in rem actio; & sic iudex ex predictis secundo ostenso prius instrumento debiti per creditorem, ac prestito iuramento de suspicionem, & fuga potest concedere, ac impartiri licentiam capiendi, & carcerandi dictum debitorem: quæ quidem licentia capiendi etiam die feriata introducta in honorem Dei potest concedi, saltem ad hunc effectum,

Cōis
opi.Cōis
opi.

Cōis
opi.

etiam, ut debitor præstet suo creditori cautionem de iudicio fisci secundum glo. singularem, & communiter ab omnibus scriben. approbatam in l. dies festos. C. de feriis in uer. fideiussionis, quam glo. cum materia late explicat Doct. in l. 2. ff. de feriis, Ias. & Moder. in d. l. 2. & Doct. in §. 1. instit. de actio. sed si nota congruenter hic debitor esset fugitiuus, & arriperet fugam, licitum esset suo creditori ipsum capere propria authoritate, & ipsum captum ad iudicem ducere secundum Specu. in titu. de accusat. uerfi. idem fortè in debitore argumento. l. ait prætor. §. si debitorem de his quæ in fraudem cred. & idem etiam probatur ex no. per Bald. in c. 1. §. 1. de pace iura. firman. Ias. in l. 1. num. 71. ff. de offi. eius, Marfil. in sing. 43. & 243. & Parisi. consil. 107. num. 52. & consil. 99. nu. 3. uol. 3. & Ruinum consil. 18. nu. 4. uol. 5. & creditor nõ solum posset capere suum debitorem propria authoritate in actu fugæ, sed etiam illum, qui esset in fuga mentali, secundum Caccialupum in d. tract. de debitore fugitiuo in 4. q. col. pen. ubi hoc latè probat ex mente Doct. & declarat.

cap. hoc die
fornata.

in fuga
mentali.

OPINIO LX.

Cōis
opi.

Debitor recipiens pecuniam nomine mutui, nec indigens ista pecunia sibi mutuata potest eandem inuito creditore reddere, & sic creditor inuitus cogitur illud idem recipere secundum Cyn. & Doct. omnes communiter in l. 2. ff. si cer. peta. quia sufficit quod in eodem genere restitutio fiat, & nõ potest esse magis in eodem genere, quàm si idem sit, alias, & fortasse urgentiores rationes adducit Dec. in d. l. 2. in 1. lectu. num. 8. corroborando, tuendo, & allegando istam cõem licet Bolognet. ibi. nu. 2. teneat ruditer contrarium; quam quidem communem opinionem declarant præcitati Doct. non procedere, quando res esset deteriorata, nam si esset deteriorata non posset reddi, tunc enim non diceretur esse eadem res. l. 3. §. si reddita. ff. commoda.

OPINIO LXI.

Debitorem quantitatis difficultas soluendi non excusat à mora secundum Bart. in l. continuus. §. illud nu. 5. & sequer illum tex. ff. de uer. oblig. & in l. quod te. nu. 14. ff. si cer. peta.

peta. quem ibidem sequuntur Alex. num. 9. Zasius num. 38. Curt. iun. nu. 37. Iaco. nu. 3. Ant. de But. & Abb. in c. breui. nu. 4. de iureiuran. quam quidē opinionem Bar. aūdaçter attestati sunt esse communem Ruinus consi. 150. nu. 3. uol. Cōis opi. 1. Deci. col. 5. Ias. nu. 32. Bartholomæ. Soci. nu. 32. Purpurat. nu. 63. & Ripa. nu. 52. in præcitata l. quod te, in contrariam uerò sententiam ruditer, iudicio meo, inclinantur Saly. Cuma. Roma. & Deci. nu. 13 in d. l. quod te. & Hierony. Gigas in tracta. de pensionibus. q. 75. nu. 3. quicquid tamen præfati Doct. præcipitanter suadeant contra dictam communem ob hoc ab ea non recedo, quia non est tutum recedere ab opinione Bar. secundum Pau. Castr. consil. 353. uis omnibus instrumentis; immo Innoc. in c. dilecta de appella. dicit assessores nolle à sententia Bart. recedere, & eo magis non esset recedendū à prædicta opinione, quia constat esse magis communem, ut refert Ruinus in d. cōsi. 150. & iudex, qui contra communem iudicat censetur propter imperitiam iudicasse, ut dicit Alex. in l. cum prolatis, & ibi Ang. ff. de re iudi. Ias. in l. fin. col. pen. ff. qui satisda. cogant. & Curti. sen. consi. 49. col. 30. & consil. 46 num. 13. ideoq; dictam communem tanquam uerissimam mihi sequēdam fore constitui, quam communem ita retentam limitat, ac declarat Ruinus in memorato consi. 150. nu. 9. in quatuor casibus non procedere, & in quatuordecim alijs casibus eam declarat Purpuratus in d. l. quod te. nume. 64.

O P I N I O L X I I.

Debitor non potest cedere bonis, quando creditor renunciat iuri illum carcerari faciendi secundum doctrinam Bald. in l. 1. nu. 17. C. qui bonis cede. poss. communiter receptam, ac approbatam à scriben. ibi, quam sequuntur etiā Ioan. Faber, & Ias. in §. fin. nu. 17. institu. de actio. & de ista communi opinione attestantur omnes Doct. in præcitat. locis, & ratio huiusmodi communis sententiæ assignatur isthæc per Bald. in d. l. 1. quia ratio carceris cessat, quæ cessante beneficium bonis cedendi cessare debet.

FRANCISCI VIVII
O P I N I O LXIII.

*Cōis
opi.* Debitor cessionis bonorū beneficio redditur indignus indicans partem bonorum, & partem occupans, secundum glo. & Bar. in l. pen. ff. de cessione bono. Bal. & alios Doct. communiter in l. eoditit. & Ang. & Ias. in §. fin. instit. de actio. unde si iste debitor fuerit cōuictus quod partem bonorum non indicasset ex malignitate, & dolo, tunc ut superius deduximus est repellendus omnimodò ab huiusmodi beneficio cessionis bonorum tex. est in l. fin. ff. de his quæ in frau. credi. secundum lectionem Bart. communiter approbatam ibi, & idem tenet Bar. & alij Doct. in l. alia. §. eleganter. ff. solu. matri. & Bal. in l. 1. C. de cessione bono. quos Doct. referunt, & sequuntur Alex. & Pau. de Cast. in d. §. eleganter, & hoc idem reperitur sancitum de iure regni in pragmatica incip. Don Petrus de Toletio Marchio Villæ Franchæ, ubi habetur quod uolens cedere bonis debet omnia bona sua, & iura indicare, & in actis insinuare creditoribus instantibus, & debitam quantitatem ipsorum iurium, & bonorum profiteri, ubi Ioan. Franciscus Scalionus appostillans dictā pragmaticam nu. 2. & 4. declarat hanc materiam, sed ubicunque debitor errore, seu bona fide non indicasset bona omnia sua creditoribus, uel modica esset res, quæ non fuit demonstrata non perdit beneficium ob hoc cessionis bonorum secundum Bal. in l. fin. §. cum igitur col. 3. C. de iure deliberan.

O P I N I O LXIII.

*Cōis
opi.* Debitor promittens, ac se obligans soluturum suo creditori centum Aquilæ certo die, differensq; tempore debito in dicto loco solutionem, posset utique conueniri non solum Aquilæ, uerum etiam in quocunq; loco, etiam si ibi forū non sortiatur secundum Bal. Saly. & Pau. Cast. in l. 1. ff. de eo quod cer. loco, post antiquos ibi, & alios quàm plures congestos per Ias. in §. plus autem nu. 27. & seq. institut. de actio. ubi attestatur hanc esse communem opinionem. Sed nota qđ ubicunq; debitor obligasset se cū hoc pacto, seu clausula, ut posset conueniri Aquilæ, & ubique locorū, tunc isthæc clausula nihil operaretur, nam prædicto pacto
non

non obstante posset debitor conuentus declinare forum Aquilæ, nisi promississet, ac se obligasset iste debitor soluere, & ubique locorum ubi fuisset petatum secundum Doct. in l. 3. §. si quis ita il primò. ff. de eo quod cert. loco, in d. l. 1. eod. titu. in c. 1. ext. de iudi Bar. & alios in l. si quis in con scribendo. C. de episco. & cleri. ubi Alex. nu. 6. ait hanc esse communem opinionem, & Ant. Galleſius in tract. cameralis obligationis in 2. par. quæſt. 3. nu. 1.

Cōis
opi.

O P I N I O LXV.

Debitor non potest per pactum se obligare ad carceres si in termino non soluerit, & sic non potest consentire aliquo modo, ut possit cōpelli, capi, & carcerari propria creditoris autoritate secundum Dyn. Bart. Imo. Ang. Roma. Alex. & omnes magis communiter in l. alia. §. eleganter. ff. solu. mat. & Ang. & Moder. col. 1. ff. de leg. 1. per illum tex. & alios relatos per Ant. Galleſium in tract. cameralis obligationis in 2. par. q. 4. nu. 2. nec ualet pactum quod debitor non cedat bonis secundum Iaco. de Aret. & Bal. in l. 1. col. 3. C. qui bonis cede. poss. & alios Doct. cōgestos per Cottam in suis memorialibus in memo. in uers. solui. post medium, ubi refert etiam Doct. contrarium asseuerantes; quæ quidem conclusio procedit, ac ampliatur etiam si huiusmodi pactum, seu obligatio ad carceres esset iuramento firmata, uel firmatum, ut per Bald. in auth. sacramenta puberum, C. si aduer. uenditio. Alex. in d. §. eleganter & istam ait esse communem opinionem Alciat. in ca. cum contingat. nu. 69. de iureiuran.

*Pactum quod non
cedat bonis.*

Cōis
opi.

O P I N I O LXVI.

Debitor obligatus singulis annis soluere unum par caponum occasione alicuius rei, eo casu certum est posse cōueniri officio iudicis, uel interdicto possessorio, & sic pro annua præstatione competunt, seu conceduntur remedia possessoria secundum Canonistas communiter in c. querelam de electio. per illum tex. & ita in contingentia facti iudicatum fuit in sacro Concilio Neapolitano teste Afflicto decisio. 395. nu. 3. 4. 6. cum duobus seq. & in Rota Bononiensi, ut meminit Petrus de Benintendis decisio. 27. quamuis legistæ

Cōis
opi.

- Cōis** legistæ omnes affirmant contrarium in l. si certis annis. C. de pactis, & Iacob. Menoch. cum alijs quampluribus signatis per eum in tract. recuper. posses. in primo remedio. nu. 87. ubi ostendit istam secundam opinionem crebriorem fore, sed ueritatem istius conclusionis planè, abundeque demonstrat Afflict. in præcitata decisio. 395. Ripa in l. fin. nu. 3. & seq. ff. quorum bonorum, & Tiraquellus in tract. de utroque retractu in §. 1. glo. 6. & §. 6. glo. 1. nu. 10. & seq. & hic notandum, seu docendum est unum congruèter utrum iste debitor, qui tenetur dare unum par caponũ liberetur soluendo, ac consignando eos mortuos, Bart. in l. quod te. ff. si cer. peta. in vlti. quæst. tenet quòd non liberetur aliquo modo, quem sequuntur Doct. & eius opinionem latè prosequitur ibi Bolognetus num. 83. item aduertendum est quod promittens dare cuilibet canonico omni anno par caponum nō tenebitur si numerus canonicorum augetur secundum Petr. & Cyn. in l. non modus. C. de seruit.
- Cōis** **opi.**

OPINIO LXVII.

- Debitor speciei. per interritum rei ante moram liberatur actione præscriptis uerbis, seu de dolo. l. quòd te. ff. si cer. peta. ubi Ias. nu. 11. & Ripa nu. 4. cum multis alijs seq. quia casus fortuitus non est ascribendus culpæ debitoris ut in l. cum duobus. §. damna. ff. pro socio, sed iste debitor non liberaretur ob hoc à conditione. ob causam secundum communem opinionem omnium Docto. in præcitatis locis, quam sequitur, & attestatur Ias. in l. fin. nu. 12. C. de contrahen. empt. & Ferandus in repeti. l. pacta conuenta num. 80. in 3. lectu. ff. cod. titu. uerum ut facilius intelligatur ista communis præcitati Doct. tradunt hoc exemplum, uidelicet do Scyphum, ut des sticcum, sed sticcus ante morā perijt, profectò non agam præscriptis uerbis in te, ut des sticrum, quoniam eum non potes præstare, nec similiter agam ad id, quod interest mea, nam cum non fueris morosus nō est subrogata obligatio ad interesse, nihilominus agam ad repetendum Scyphum, siquidem datur, concediturq; mihi ex capite pœnitentiæ condictio ob causam, & istam communem Latius declarat Bolognetus in d. l. quod te. num. 55. & seq.
- Cōis** **opi.**

OPINIO LXVIII.

Dedicatio facta de se, & bonis ecclesiæ seculari intelligitur de bonis præsentibus, non autem futuris, ut libera facultas testandi in futurum non impediatur secundum Bart. in auth. ingressi. C. de sacrosan. eccl. nu. 14. & ista est cōis opinio, ut refert Soci. in tract. de oblationibus in 8. lib.

Cōis
opi.

OPINIO LXIX.

Defendere offensum si potest, & delicto obuiare nemo tenetur de iure civili secundum glo. in l. culpa caret ff. de reg. iur. quam sequitur Bar. in l. 1. §. sed in eo. ff. ad Sillaniam. in l. metum §. sed licet ff. quod met. causa, in l. ut uim ff. de iusti. & iure col. 1. Salyc. in l. quisquis §. id quod ff. ad l. Iul. maiest. Roma. consi. 117. Felyn. in c. qui alios de hære. & in c. 1. col. 2. de offi. deleg. ubi etiam Deci. col. 3. & Barba. col. 8. Anchasa. in c. dilecto de senten. excommu. col. 2. lib. 6. Aret. in §. iuris. institu. in fin. de iusti. & iure, & Ias. in d. l. ut uim col. pen. & istam scribit esse communem opinionem Deci. in d. l. culpa caret nu. 4. & Hierony. Chucalon ibi in add. in princ. & Francis. Conscius Decanus Senensis in c. 1. nume. 78. de offic. delega. de iure uerò canonico tenetur quis si potest obuiare delicto, tueriq; offensum, ut per glo. in d. l. culpa caret, & ad hoc facit tex. in d. c. dilecto, tamen Andr. Siculus in d. c. 1. affirmat opinionem d. glo. non esse ueram, quia etiam de iure canonico nemo tenetur alium iuuare, & hoc in foro contentioso, secus uerò in foro conscientie esse dicit, & ita iura citata secundum eum intelliguntur, & idem tenet Ant. de But. in d. c. quante, Abb. in c. 1. de restitutione spoliatorum, col. fin. Bald. in l. 1. C. de seruis fugiti. col. quarta, Ioan. de Anania in cap. secundo, de hæreti. Saly. in d. §. id quod, legistæ omnes in d. l. ut uim, & Canonis. in d. cap. quante. uidelicet quod dicta glo. intelligatur in foro conscientie, & ista est communis opinio, ut constat per supra allegata, & attestatur Conscius in d. cap. primo, nume. 84. & seq. ubi etiam Deci. & Ias. in d. l. ut uim col. pen. licet in præcitatis locis ipsi teneant contrarium, uidelicet q. de iure canonico quis teneatur aliquem iuuare, Ego uerò semper hortarer omnes homines, ut obuiare

Cōis
opi.Cōis
opi.

E debent

deberent delictis propter periculum animæ, & conscientiaq;, quæ cunctis rebus præferenda est, quando posset tutè, & absque aliquo uitæ discrimine, & haberet secum arma acta ad obuiandum delictis, & non aliter; nam ubicunque quis defenderet extraneum, & eum tuendo alium occideret nõ ueniret puniendus, ita Ias. in d. l. ut uim col. antepen. ubi ait istam esse communem opinionem, & D. Phil. in d. c. 1. col. 5. sed ista communis ita enucleata, & explicata interpretatur non habere locum in uassallo, qui pfectò tenetur offensionem domini sui obuiare secundum Iacob. Leo. consil. 117. num. 18. quod reperitur positum inter consil. feudalia Alberti Bruni, & ita tenent Docto. in d. l. ut uim; limitatur quoque ista communis in nonnullis alijs casibus traditis p Bar. & alios in d. l. ut uim, per Anchar. in d. c. 1. & Deci. in d. l. culpa caret nu. 5. cum alijs seq.

O P I N I O LXX.

Depositarius de dolo duntaxat tenetur, l. si ut certo. §. nunc uidendum ff. commodat. & §. præterea institui. qui. mo dis re. contra. oblig. sed aduerte, quia non solum de dolo, uerum de lata culpa etiam tenetur l. 1. C. deposi. & per gl. in c. fin. in uer. culpa ex. deposi. & in d. §. præterea in uer. dolo, & tradit Bal. consil. 218. præmittendum est lib. 5. quoniã dictio illa tantum non excludit latam culpam l. 1. §. 1. ff. si mens. fal. modum dixit. inferri etiam potest quòd depositarius de leui, & leuissima culpa nullo pacto teneatur, ut in principio posuimus, & conclusio hæc procedit, quando depositum factum sit gratia deponentis, quia nulla utilitas eius uersatur apud quem deponitur, ideo solus dolus præstatur, ut dicit tex. in d. §. nunc uidendum, secus ergo si factum sit depositum contemplatione depositarij, tunc quipè de leuissima culpa tenetur. l. si quis nec causam in princ. ff. si cer. petat. secundum communem intellectum, de quo late scripsit Deci. ibi, eodem modo si depositarius obtulit se de leuissima culpa obligatur, secundum gl. in l. contractus, ubi Deci. ff. de reg. iuris per. l. 1. §. sepe. ff. depo. quia eius occasione, qui rogauit, contractus uidetur celebrari. l. si gratuita. §. margaritas. ff. de præscrip. & istam scribit esse communem opinionem Barba. in c. bona fides nu. 3. de deposi. licet

licet ipse in contrarium ponderet tex. ibi in æquiparatione, quam facit de eo, qui se obtulit, & de eo, qui pecuniam pro custodia recipit; quæ uide ibi col. 2. quia firmat quòd quando quis se obtulit, uideatur cōtractus celebratus gratia recipientis tantum, si uerò depositum factum sit occasione utriusque depositarius de dolo, lata, & leui culpa teneatur secundum distinctionem, quæ habetur in d. §. nunc uidendum, & latius hoc tradit Bar. in l. quod Nerua col. an tepen. & Abb. post alios in c. 1. de deposti.

OPINIO LXXI.

Distributiones quotidianæ, et ex consuetudine absentibus, & non ministrantibus dari non debent c. unico de cleri. non residen. in 6. ubi Docto. immo nec canonicis secundum iuris dispositionem existētibus in Episcopi seruitio, & ministerio debentur istæ distributiones .c. de cætero de cleri. non residen. similiter nec illi, qui literis in aliquo studio operam dant distributiones quotidianas recipiunt, ut not. in c. licet de præben. ubi glo. Abb. & Docto. communiter, in c. in præsentia de proba. ubi Moder. hoc latè explicant, quibus ad stipulatur istud no. quòd habens à Papa priuilegium; ut fructus beneficij etiam absens recipiat non posset quotidianas distributiones ex eo habere tex. est, & ibi glo. communiter approbata in c. fin. de rescrip. lib. 6. gl. & ibidem Doct. in c. 2. de priui. eo. lib. tradit Ioan. Staphi. in tract. de literis gratiæ, & iustitiæ fol. 192. col. 1. & quamuis Pontifex proprio rescripto iubeat absenti reddi fructus beneficij, ac si clericus præsens esset non ob hoc ei distributiones quotidianæ debentur secundum glo. communiter receptam in d. c. unico de cleri. non residen. in 6. & ibi Probus num. 50. & hoc idem dicendum erit ubicunque Pontifex absenti permetteret fructus percipere, & ei debere statueret ac si resideret, ad huc enim ex hac indulgentia fructus beneficij distinctos, & separatos à distributionibus quotidianis percipiet, nõ autem ipsas distributiones quotidianas, quod adnotauit Cassador. post alios in decisio. unica in titu. de clericis non residentibus.

Cōs
opi.Cōs
opi.Cōs
opi.

FRANCISCI VIVII
O P I N I O LXXII.

**Cōis
opi.** Dictio taxatiua apposita in lege continēte casum fauorabilem, uel pium impedit extensionem ad casus similes, secundum glo. Cyn. Bar. Bal. Saly. & omnes in Lillid C. de sacrosan. eccle. ubi donatio usque ad 500. aureo. quæ tunc fieri poterat ad certas pias causas duntaxat, ibi commemoratas nihilominus in aliam causam similem poterat fieri, secundum glo. & omnes, sequitur Bart. in l. serui ff. de usu. capi. Roma. in l. non erit §. dato. ff. de iureiur. Bar. & cæteri Doct. in l. si constante in 9. q. ff. sol. mat. Crotus num. 59. & Ripa. num. 86. attestantur esse communem, & tradit Riminaldus consi. 109. nu. 24.

O P I N I O LXXIII.

**Cōis
opi.** Donatio omnium bonorum præsentium, & futurorum aliàs prohibita tanquam liberam testandi facultatem tollens non ualet, nec tenet secundum Bar. & alios Doct. communiter in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de uer. obli. quam nimirum communem sequuntur, declarant, & citāt Moder. in ibi, & Curtius iunior consi. 23. nume. 1. & infiniti consulentes uarijs in locis, & Iul. Clar. cum cæteris signatis per eum in tract. de dona. q. 19. sed fallit ista communis ubicunque donatio hæc esset facta ecclesiæ, tunc enim ualet, & tenet, ut ponit Ias. in d. l. stipulatio hoc modo concepta nu. 10. & Latius in l. fin. col. fin. C. de pactis, ibiq; Deci. nu. 31. assēuerat istam esse communem opinionem, & in c. in præsentia nu. 8. & 27. de probatio. & post eum Augusti. Berous ibi nu. 81. & idem Deci. testatur consi. 488. nu. 5. & Ias. consi. 169. col. 4. uol. 4. & Clar. in tracta. de donat. q. 20. uerſi. ulterius quæro. tamen in hoc casu ecclesia ipsa tene- retur donanti alimenta subministrare l. sunt qui, cum tribus sequentibus. ff. de reg. iur. & ita tenent omnes præcitati Doct. examinantes materiam istam, fallit secundo loco dicta communis si in ista donatione omnium bonorū præ- sentium, & futurorum fuerit appositum præcarium, tunc quippè habetur loco traditionis, ut per Doct. in d. l. stipulatio hoc modo concepta, Alex. in l. 3. §. incertam, & ibi Ias. **Cōis
opi.** audacter asserit istam esse communem opinionem, quam sequitur

sequitur Afflict. decisio. 30. & Tiraque. in tractat. constitut. possessio. in 2. par. 30. ampliatio. Tertiò limitatur communis ista, quando in donatione omnium bonorum presentium, & futurorum fuerit facta retentio fructuum, ac alicuius rei certè à donante, de qua disponere posset, quo inquã casu ualet donatio, secundum Doct. omnes in d. l. fin. C. de pact. & in d. l. stipulatio hoc modo concepta, & alios quàm plures congestos per Boeri. decisio. 204. num. 25. ubi affirmat istam esse communem opinionem, licet Deci. præcipi tanter consi. 33. & consi. 351. & cons. 203. tenuerit contrarium; in quibus locis uoluit etiam ipse Deci. donationem omnium bonorum presentium, & futurorum non ualere, quando donans reseruasset de illis bonis in uita disponere, simul ac in morte, sed in hoc casu sicut in alio superius relato communis opinio uidetur contra Deci. ut abundè deducit Boeri. in d. decisio. 204. nu. 25. Quartò limitatur præcedens communis quando aliquis donaret omnia bona sua alteri per stipulationem, tunc enim donatio ista transit in contractum, qui est irreuocabilis, ut sentit glo. in d. l. fin. C. de pact. in uer. accommodauerit, quam communiter sequuntur scriben. ibi, & de ista communi ultra Moder. in d. l. stipulatio, & in d. l. fin. testatur Boer. decisio. 353. nu. 2: & 14. aliàs uero quamplures limitationes communes, & ualdè utiles ponit copiose Clar. in d. q. 19. & seq.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO LXXIIII.

Donatio facta à patre filio in potestate non ualet regulariter, secundum Alberi. in l. si pater. in prin. C. de inoffic. testam. Parisi. consi. 16. nu. 19. uol. 2. Docto. communiter in l. frater à fratre ff. de cond. indebi. quam communem citat, & latè limitat in decem casibus Crotus inibi, & inter alios casus interpretatur per scriben. ista communis non procedere ubicunq; donatio esset iurata inter patrem, & filium in potestate, quia tunc ualeret, & sustineret ratione iuramenti, ut tenet Bal. in l. si. C. de usuc. pro do. in consil. 430. præmittendū est uol. 1. aliàs 362. uol. 3. Abb. cæteri q; Canonistæ in c. cū contingat de iureiu. & legistæ in d. l. frater à fratre, & in l. pacta quæ contra. C. de pactis, Areti. consil. 27. col. 2. & consi. 72. in fin. Alexan. consil. 20. colum. 1. uol. 3.

Cōis
opi.ubi donatio
iurata.

& in l. si donatione. C. de collatio. ubi Ias. quoque, Deci. &
 Cōis opi. Riminal. attestantur istam esse communem opinionem, &
 idem Deci. consi. 202. Alciatus consi. 45. nu. 2. Crauet. con-
 si. 202. col. 2. Parisi. conn. 69. num. 128. uol. 3. Bertran. consi.
 35. col. 2. & consi. 62. nu. 4. & consi. 135. num. 1. uol. 1. ubi di-
 cit quod ista hodie uidetur communis sententia tam scri-
bentium in iure, quam consilientium, quam etiam late te-
net Ias. consi. 118. col. 1. uol. 4. Soci. lun. cōsi. 13. col. 1. libl.
 2. Ruinus consi. 179. col. 2. uol. 1. & consi. 96. num. 5. uol. 5.
 Capici. decisio. Neapo. 56. col. 1. & Alciatus cōsi. 29. aduer-
 sus donationem nu. 1. & seq. & Vasquius cum alijs innume-
 ris signatis per eum in trac. de successi resolutione. l. 1. §. 3.
 nu. 8. ubi ait magis communem fore, atque refert alios do-
ctores contrariæ sententiæ, eamq; fatetur communem Al-
ciat. in d. c. cum cōtingat nu. 207. & Clar. cum alijs relatis
 per eum in trac. de dona. q. 8. uer. sed quæro. ubi ait in præ-
 ctica hodie non habere difficultatem aliquam, & donatio
 ista non est imputanda filio in legitimam. l. si quando. §. ge-
 neraliter. C. de inoffi. testa. & notat Crauet. consi. 136. nu.
 2. fallit similiter dicta communis quoriescunque donatio
 facta esset propter benemerita præcedentia filio in potesta-
 te constituto, tunc utique ista donatio statim ualeret, se-
 cundum glo. in auth. unde si parentis. C. de inoffi. testa. cuius
 opinio communiter approbatur. teste Deci. in d. l. si dona-
 tione. nu. 10. & Riminal. consi. 240. num. 3. & ratio est, quia
 præsumitur sibi deberi ex operibus suis, & sic iudicatur ad-
 uentitium, & aduentitia in quartam non computantur. l.
 scimus. §. repletionem. C. de inoffi. testa. cæterum Alex. cō-
 si. 8. uol. 2. & col. 2. allegando concordantia dicit commu-
 Cōis opi. nem opinionem esse quod imputetur, nisi expresse dicatur;
 ampliatur dicta limitatio eatenus procedere quod si pater
 donaret filio, qui ipsi patri beneficia cōtulerat nulla facta
 mentione, uel expressione meritorum, tunc præsumeretur
 istam donationem esse factam intuitu meritorum præce-
 dentium, non autem intuitu filiationis secundum glo. Sa-
 ly. cæterosq; Doc. communiter in d. l. si donatione, & Cro-
 tum qui communem asseuerat in d. l. frater, à fratre nu. 79.
 tamen si in instrumento dicere sanguinis affectione, tunc
 potius præsumeretur dictam donationem celebratā fuisse
 naturali

naturali affectione, quàm ob merita, ut per Doct. præcita-
 tos, & ita consuluit Pau. de Castr. consi. 135. sed questionis
 tollendæ gratia cautè pater posset specificare benemerita,
 ubicunque enim in instrumento forent specificata benefi-
 cia ualeret donatio inter patrem, & filium, ut concludunt
 Docto. communiter in locis citatis, & communis ista non
 habet contradicentem, ut per Moder. in d. l. frater à fratre,
 & intellige limitationem hanc procedere, quando uideli-
 cet benemerita rei donatæ responderent, ut est glo. no. cõ-
 munitè approbata in d. l. si donatione in uers. postulas, &
 in c. relatum il ij. in uersic. iuxta seruitij de testa. Bar. in l. si
 forte. nu. 5. ff. de Castren. pecu. & de hac communi attesta-
 tũr Deci. in l. petens. num. 17. C. de pact. Sed quomodo di-
 catur merita æquualere donationi, dic quod hoc relin-
 quendum est iudicis arbitrio, qui attentis meritis iudicat
 donationem moderatam, uel non moderatam, secundum
 communem opinionem omnium Docto. citatam per Ias.
 consi. 154. nu. 5. uol. 2. & in hoc non standum esset confes-
 sionĩ patris scilicet merita præcessisse, sed opus est quodd
 seruitia ipsa probentur, ut tenent glo. & Bar. in d. l. forte,
 Ias. in d. l. frater, à fratre. nu. 44. Corne. consi. 144. num. 10.
 uol. 2. Mantua in d. l. si donatione nu. 46. ubi Riminal. nu.
 8. Cotta in memorabilibus iuris in uer. donatio inter patrẽ,
 & filium, Ruinus consil. 96. num. 2. uol. 5. & Afflict. decisio.
 360. nu. 15. & ista est communis, ut in seq. conclusionẽ po-
 nam post prin. fallit quoque dicta communis, quando pa-
 ter remitteret filio usumfructum in bonis aduentitijs filij,
 nam in casu hoc donatio statim ualeret nõ expectata mor-
 te patris, secundum Bar. in d. l. frater à fratre, nu. 57. glo. &
 Bar. in l. 2. C. de inoffi. testa. quam doctrinam Bar. sequun-
 tur Doct. communiter, Ias. in d. l. frater à fratre, num. 44. &
 Crotus ibi col. 4. fallit ulterius dicta communis non pro-
 cedere in donatione facta filio in potestate à patre causa
 studij, quam donationem ualere dicunt, sicuti pro dote fa-
 ctam, Bal. Ang. Alex. & Ias. in l. i. ff. sol. matrim. & Clar. in
 tract. de donat. quæst. 8. uers. tertio refertur, quorum opi-
 nio certè uidetur dubia, & nimis periculosa, nam contra-
 rium quod non ualeat huiusmodi donatio tenet Bart. Bal.
 sibi contrarius, Imo. Alex. Iasonq; similiter, Salve. Ponta-

190

Merita quoniam
ualeant donari.Merita proba-
da.Cõis
opi.1187
1188Cõis
opi.Donatio ca-
studij.

*Cois
opi.* nus, & Ripa, qui prædictos citat in d.l. i. in fin. & recitat ista esse communem opinionem, nec procedit hic æquiparatio dotis, & studij, quoniam pater tenetur dotare filiam l. fi. C. de dotis promissio. sed non tenetur aliquid dare filio causa studij præter grammaticam, qua filius cum honestate conditionis suæ carere non potest, ut per Alex. in d.l. i. in fin. meritò donatio facta filio causa dotis per patrem valet, sed non idem iuris censi debet de donatione facta causa studij, cum in donatione studenti facta fraus subesse possit, & tantò magis, quia Scholares sunt calidi, & aduersus eos præsumitur, ut tradit Bal. in d.l. neque natales C. de proba. & Ias. in l. non hoc nu. 17. C. unde legiti.

O P I N I O LXXV.

lim. Donatio inter uirum, & uxorem regulariter constante matrimonio est inualida, & prohibita, ut in toto titu. ff. & C. de donatio. inter uir. & uxo. & ponit pro regula cum aliis quibus ampliationibus Io. Lupi in repe. c. per vestras super rub. §. 46. & seq. de don. inter uir. & uxo. sed hoc fallit ubique donatio ista prohibita ratione personarum firmaretur iuramento, tunc quippè ualet, prout tenet Bart. in l. Seius, & Augerius ff. ad legem Falc. & in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. Federi. de Senis consi. 150. Guil. de Cu. & Alberi. in l. sed & si possessori. §. item si iurauero. ff. de iureiur. Maranta in trac. iudiciorum in 6. par. nu. 26. Abb. Imo. alijq; Canonistæ in c. cum contingat de iureiur. Pau. Castren. & Ias. abundè plures cumulans, & dicens istam esse magis communem opinionem in l. pacta quæ. C. de pact. Marfil. in practi. crimt. §. secunda questio nu. 59. Boeri. decisio. 92. nu. 6. Deci. consi. 232. col. 2. Rub. cõsi. 25. nu. 5. & consil. 54. col. 1. Ruin. consi. 179. nu. 111. uol. 1. & consi. 132. nu. 2. uol. 4. Areti. consi. 84. in 2. dubio, Socii. iunior. consi. 44. col. 2. uol. 2. Bertrandus consi. 215. uol. 4. consi. 301. nu. 3. & consil. 327. num. 4. uol. 1. & Clar. in cæteris congestis per eum in tract. de dona. q. 9. uers. sed quid si in ipsa donatione. ubi ait esse indubitabilem in consulendo, & in iudicando. & Paris. qui pari modo supponit esse magis communem opinionem consi. 86. num. 46. uol. 3. Cotta in lib. memorialium in uers. dona-

donationes inter uirum, & uxorem, ubi dicitur quod secundum istam communem sæpius uidit iudicari, & Crotus in repeti. l. frater à fratre, nume. 72. & sequen. ff. de conditio. indebi. respondet omnibus Doct. contrarium asserentibus: in cōtrariam uerò partem inclinauit idem Bart. in l. i. ff. de dona. inter uir. & uxo. cum alijs congestis latè per Ias. in d. l. pacta quæ, & Soci. consi. 65. col. 6. & sequē. & Curti. senio. consi. 66. num. 3. 4. 5. & 6. ubi recitat sententiam istam communiorē esse, quam sequitur etiam, tuctur infinitis propè rationibus, & exprimit pariter communem fore Cassaneus in consuetudini. Burgundie in tit. des droictz, & appar. à gens mariez. §. 7. in uer. suppose que lesditez contrulx à nu. 1. usque ad nu. 28. tamen quicquid suadeant Curti. & Cassaneus longo sermone in locis præmissis à prima opinione affirmatiua, & magis communi fatuum foret in actu practico discedere, quam minimè spernit Io. Lupi in repeti. c. per uestras super rnb. §. 5 1. num. 1. & 10. de donat. inter uir. & uxo. cum alijs signatis per eum ibi. sed hoc certe non procedit in donatione simulata, quia hoc casu uidetur esse facta in fraudem non ualet, nec firmatur iuramento, secundum Bar. in l. codicillis §. Titia in fin. ff. de lega. 3. & Ruinum consil. 130. nu. 4. uol. 1. & Clar. in d. q. 9. hæc tamen conclusio. ubi docet istam esse communem opinionē. & iuramentum hoc dicitur assertorium, quod quidem non ualet, sed si esset promissorium de futuro scilicet, quando promitterem non contrauenire nullo unquam tempore, tunc uigore istius iuramenti promissoriij firmatur donatio ista, ut per Bald. Nouellum in tracta. de dote in decima part. col. 5. & Ripam in tertio lib. de donationibus capi. 6. fallit secundò dicta conclusio, seu regula in donatione facta inter uirum, & uxorem ex causa benemeritorum, seu seruitiorum, quæ donatio utique ualet secundum præcitatos Doct. tamen seruitia ista debent probari aliter, quàm per confessionem ipsorum coniugum, secundum doctrinam Barto. in l. si fortè ff. de Castren. pecu. communiter approbatam ab omnibus in l. si donatione. C. de collatio. de qua communi ultra scriben. ibi facit mentionem Soci. consilio sexagesimo quinto, colum. 2. & consil. 66. col. 3. uolu. 1. & Cranet. consi. 175. nume. 2. fallit tertio di-

Cōia
opi.2ª lin.Cōis
opi.3ª lin.

ita

Etta regula in donatione reciproca, uidelicet reciprocè inter coniuges hoc modo facta, quòd si contingat alterum præmori superstes habeat bona ualeat, & tenet talis donatio, ita concludit Cyn. Bald. & Saly. quos refert, & sequitur Ias. in l. si pater puellæ. C. de inoffi. testa. & Soci. in trac. fallentiarum fallen. 204. in primo uers. limitatur quarto loco non habere locum præcedens regula quotiescunque uxor marito donaret ius patronatus tantum, quia tunc ualereb donatio, ex quo maritus non efficitur locupletior. l. naturalis. §. fin. ff. de præfer. uer. & l. planè la ij. in fin. ff. de lega. 1. & ita tenet Alex. in l. si constante §. siue autem circa fin. ff. solu. matr. & Domini de Rota decisio. 11. in antiquis sub rubr. de pact. incip. consuetudo circa fin. limitatur quinto ubicunque plebeius acciperet mulierem nobilem in uxorem, seu senex puellam, & constante matrimonio faceret instrumentum de receptione dotis, quam in effectu non receperat, & quamuis ista dicatur donatio inter uirum, & uxorem, nihilominus ualeat, quia fit in remunerationem, ad re compensationem propter inæqualitatem eorum, ita eleganter concludit Bar. post glo. ibi in l. si uoluntate. nu. 2. C. de dotis promiss. & in l. si diuortio, & ibi Ias. num. 9. ff. de uerb. oblig. idem tenet Bal. in l. 2. §. fin. ff. si cer. peta. Abb. in c. 1. num. 8. de adulte. Ias. in l. fin. col. fin. C. de uerb. signi. & in l. ex hoc iure. nu. 55. ff. de iusti. & iur. Tiraque. in tract. de ll. connubia. in 4. l. nu. 7. & in l. 5. nu. 18. & clar. in d. quæst. 9. uers. sed pone quod maritus. & istam recitat esse communem opinionem Curtius iuni. consi. 6. nu. 20. & Bal. Nonellus in d. tract. de dote in 10. par. nu. 7. limitatur postremò huiusmodi regula non procedere, quando uxor donaret pecuniam marito pro refectione ædium, quæ incendio consumptæ fuissent, ut in l. quod si uir uxori. ff. de donatio. inter uir. & uxo. limitaturq; eadem regula in nonnullis alijs casibus per Ioan. Lup. in d. c. per uestras. in rub. §. 49. cum sex alijs sequen.

O P I N I O LXXVI.

Donatio facta priuato propter superuenientiam liberorum pœnitus reuocari solet. l. si unquam, & ibi not. omnes communiter. C. de reuocan. donatio. & in l. 1. C. de inoffi.

offi. donat. & Rui. consi. 107. nu. 22. uol. 1. & amplia hoc in *1^a ampl^o*
 tantum procedere quod licet illius rei donatæ dominium
 fuisset trāslatum in donatarium per patrem ante natiuita-
 tem filij, nihilominus post natiuitatem filij reuertitur in
 dominio donatoris dicta donatio ante petitionem ipsius
 ipso iure, ut per gl. & alios Doct. communiter in d. l. si un-
 quam, & Bar. in l. Titia la ij. §. Imperator. nu. 2. ff. de lega. 2.
 quam communem declarat, & citat Ripa in d. l. si unquam *Cōis*
 num. 103. simul cum alijs Moder. ampliat etiam secundo *opi*
 quod ista donatio reuocatur per superuenientiam filiorum *2^a ampl^o*
 ipso iure, quia continet in se tacitam liberorum conditio-
 nem secundum Bar. col. 1. Ruben. nu. 289. in d. §. Impera-
 tor, & Io. Cephalum consulendo cum alijs citatis per eum
 consi. 94. num. 11 ubi scribit istam opinionem communem *Cōis*
 esse, & magis æquiam. item ampliat quod reuocetur ipsa *opi*
 donatio, etiam interueniente iuramento secundum Barto. *3ª ampl^o*
 in d. §. Imperator, Ias. cum alijs signatis per eum consi. 125.
 col. 2. uol. 1. Goza. consi. 80. num. 16. Deci. & omnes com-
 muniter in l. 1. nu. 28. C. de pact. & Rui. consi. 70. num. 13.
 uolu. 1. sed fallit primò ista communis ubicunque donatio *1ª limit^o*
 esset facta ecclesiæ, tunc duntaxat reuocatur usque ad legi-
 timam, ut uoluit glo. & Archidia. in c. fin. 17. q. 4. Bart. in d.
 §. Imperator, & post eum Cuma. Roma. in auth. similiter
 in 8. specia. C. ad l. falci. Bal. Ang. Saly. & Pau. de Cast. in d.
 l. 1. Abb. & Imo. in c. fin. de donatio. Barba. in repeti. l. cum
 acutissimi col. 37. C. de fideicommiss. Ias. in auth. si qua mu-
 lier col. 1. C. de sacrosan. eccl. & in l. generaliter. §. cum au-
 tem col. 2. C. de institu. & substitu. Felyn. in c. in præsentia
 col. 2. de probatio. Corne. consi. 11. col. fin. uol. 3. & consi.
 30. col. 2. uol. 4. Calca. consi. 13. col. 2. Corset. sing. in uersi.
 donatione incipit licet donatio, Parisi. consil. 73. nu. 24. uol.
 1. ubi recitat istam esse communem opinionem, idemq; te *Cōis*
 statut Ripa in d. l. si unquam num. 115. & Tiraque. ibidem *opi*
 nu. 66. uerum communis ista procedit in foro contentio-
 so, in foro uero poli ipsa ecclesia tenetur propter superue-
 nientiam filiorum donata restituere tex. est in d. c. fin. 17. q.
 4. quem text. dicit ad hoc menti tenendum esse Augustinus
 Berous in c. 1. seu rub. nu. 217 de consitu. limitatur secun- *2^a limit^o*
 dō dicta communis, quando facta esset per patrem uni fi-
 lio.

lio, quæ quippè donatio non posset reuocari, post natiuitatem aliorum filiorum, ut sentit Barto. & omnes Legistæ communiter in d. §. Imperator, & Canonistæ in d. c. fin. de donatio. ut per Ripam in d. l. si unquam. nu. 115. interpretatur postremò quotiescunque donatio esset remuneratoria, tunc quantumuis sit facta priuato non reuocatur, nec reuocari potest aliquo modo, secundum scriben. omnes cōmuniter in d. l. si unquam, ubi Moder. & Ripa. numer. 29. non nihil istam communem declarant, aliàs uerò quamplures limitationes communes, & utiles quidem ponit ultra Rip. & Tiraquel. in d. l. si unquam. Clar. in tracta. de donat. quæst. 22. & sequen.

O P I N I O LXXVII.

Donationem stipulans Notarius absenti, & ignorantī adhuc ex parte absentis, & ignorantis non est donatio, nec ei aliquod ius quæritur, nisi notificatione secuta, & sic eius consensu concurrente, ut tradit Bald. consil. 210. lib. 2. Alber. in l. non enim col. 2. ff. de adoptio. Pau. Castren. consil. 195. col. 3. uolu. 2. Deci. legendo in l. certi condi. §. si numeros col. 2. ff. si cer. peta. in l. 1. nume. 22. C. de pact. in l. con tractus. nume. 16. ff. de regu. iur. & consulendo consil. 226. col. 2. consil. 247. colum. pen. consil. 432. circa fin. consil. 586. nume. 13. & consil. 661. col. 2. Curti. iuni. consil. 52. nume. 12. consil. 55. uume. 9. & consil. 120. col. 2. Bertran. consil. 116. col. 4. lib. 2. & consil. 304. uol. 3. Soci. in l. 1. §. si iusserim in ff. de acquiren. possess. Ruinus consil. 121. col. 2. lib. 1. & consil. 174. col. 2. eod. lib. Cassan. consil. 7. col. 8. & consil. 59. col. fin. Parisi. consil. 12. num. 100. lib. 2. Rube. in repeti. l. non solum §. morte, nume. 9. & 59. ff. de noui oper. nuncia. & consil. 132. Gratus consil. 12. colum. 1. consil. 25. nume. 37. consil. 67. colum. 2. consil. 94. colum. 2. & consil. 127. colum. 2. lib. 1. Galliau. in rubr. nume. 84. ff. de uerborum obligatio. ubi refert istam esse ueriores opinionem, & Carolus Mo-line. in addi Alexan. consil. 31. colum. penul. lib. 6. scribit esse magis communem opinionem, & ad hoc corroborandum omnes præcitatos Docto. cumulat Tiraquel. in tract. de constitu. possessio. in 3. par. limitatio trigesima, num. 10. & sequen. concludens inibi non ualere generaliter stipulationem

tionem notarij pro altero, nisi eo ratum habente, pro ut uoluit Salyc. in l. Gaius ff. de usur. Soci. iuni. consi. 126. nu. 12. lib. 2. & Alciat. in c. cum contingat, num. 234. de iureiu. qui audacter recitat istam esse communem sententiam, Cagnolus etiam in l. fin. nu. 273. C. de pactis. In contrariam uero partem inclinauit titubanter Deci. consi. 293. col. 2. Rui nus consi. 119. col. 4. consi. 126. nu. 10. uol. 1. & consi. 47. uol. 5. Corne. consi. 21. col. 2. uol. 4. Bertran. consi. 156. nu. 5. uol. 1. Soci. iuni. consi. 118. col. pen. uol. 2. Alciatus consi. 27. nu. 6. & nonnulli alij Docto. relati per Tiraquel. in præcitato tract. consti. possess. nu. 13. & seq. & ita uoluit etiam doctissimè consulendo Io. Cephalus consi. 33. per totum, sed quicquid isti Doct. suadeant contra istam communem, ob hoc fatuum foret ab ea recedere, quam quidem communem citat etiam & amplectitur copiose Conarruu. in rubr. de testam. in 3. par. nu. 13. & illam ita receptam tanquam uerissimam intellige, ut non requirat expressam ratificationem, sed sufficiat, ut absens tacite ratum habeat donationem istam secundum Deci. in d. consi. 586. col. fin. Goza. consi. 42. col. fin. & Gratum d. consi. 12. & quomodo, quibus modis, & signis uideatur, seu colligatur tacite absens ratificare donationem, uide Tiraquel. latè declarantem in d. tract. consti. tu. possessio. in 3. par. 30. limitatio. nu. 11. & seq. & his accedit similiter quòd in dubio præsumitur præsentia donatarij, licet nihil fuerit dictum de præsentia ipsius, ut tenet gl. in l. 1. in uers. inter præsentem, & ibi Bar. ff. de donatio causa mort. & glo. in l. optimam in uer. ipso die, & in uers. seruus, & ibi Iacqb. Butri. C. de contrahen. & commit. stipu. & tenet Ioannes de Imo. consi. 7. sed Bal. uidetur tenere contrarium in l. si quando per illum text. C. de statu. & imagi. ubi respondet ad d. l. 1. & ad l. optimam, quòd ibi per scripturam apparebat partes fuisse præsentem, sed ubi non apparet non præsumitur, occurrit pariter præmissis hoc ualde utile quòd mortuo absente ante acceptationem euanesceat donatio, & sic facultas huiusmodi ratificandi, uel acceptandi non transit in heredes, ut uoluerunt Pan. castren. consil. 195. uol. 2. Deci. consil. 126. & 513. in fin. & Alciatus in d. consi. 27. sub nu. 6.

Declamatio.

In dubio præsumitur præsentia donatarij.

Abuel ad tralminem donationem si in data acceptatione mouatur.

FRANCISCI VIVII
OPINIO LXXVIII.

Donatio inter viuos facta usque ad quingentos aureos
ualet sine insinuatione. l. si quis pro redemptione. §. fin. C.
de donatio. & ultra non ualet, quia donatio excedens quin-
gentos aureos debet insinuari. d. §. fin. & l. sancimus cod. ti-
tu. & notat Clar. in tracta. de dona. q. 16. ubi *ampliat* istam
regulam in nonnullis casibus utilibus & communibus. Sed
hoc *limitatur* in donatione facta ecclesie, uel alteri pio lo-
co, nam donatio ista ultra quingentos aureos non insinua-
ta facta ecclesie ualet quippe, & tenet, ita Spec. & Io. And.
post Pileum in titu. de instrumen. editio. in §. porro in fin.
Hostien. & Ioan. And. pariter in c. fin. de fide instr. Butrius,
& Imo. in c. ad hæc de testa. Bar. & Alber. in l. illud. C. de sa-
crofan. eccl. Abb. in c. relatum il primo. nu. 4. de testa. Pau.
Castr. cōf. 212. nu. 6. uol. 2. in nouissimis Calde. cōf. 111.
de donatio. Cannari. in tract. de insinuatio, in 3. par. q. 8. &
Parisi. cōf. 70. nu. 23. uol. 4. & opinionem istam supponit
esse communem Fely. in c. ecclesia sanctæ Mariæ nu. 57. de
constitu. Ias. cōf. 169. col. 4. uol. 4. & Ripa in 3. lib. respon-
sorū cap. 11. col. fin. *C*eterum in contrariam sententiam
inclinauit glo. in §. si minus in auth. de non alienan. ubi te-
net quod donatio non ualeat ecclesie facta sine insinuatio-
ne ultra quingentos solidos, & eam gl. Bart. præter morem
suum contrarius latè confirmat, sequatur etiam Cyn. Al-
beri. Ang. & Saly. in d. l. sancimus, Ang. & Fulgosi. in l. pen.
C. de donatio. Cy. Odo. Bal. Saly. & Pau. Castr. in d. l. illud,
Barba. in d. c. ad hæc; sed *primam opinionem amplectendā*
esse suadeo, quæ *uidetur magis* communis teste Ruino cō-
f. 182. nu. 13. uol. 1. & Clar. in tract. de dona. q. 17. *fallit* se-
cundo loco dicta conclusio in donatione reciproca, & ui-
cissitudinaria, quæ non requirit, nec eget insinuatione etiā
quod excedat quingentos aureos, secundum Ange. cōf. 169.
uifis prædictis instrumentis col. pen. & uoluit glo. in l.
Attilius Regulus ff. de donat. & ibi Docto. Glo. & commu-
niter scriben. in l. licet, C. de pactis, Bal. post Guil. de Cu. in
l. illud, C. de sacrofan. eccl. & in l. 3. C. qui bonis cede. poss.
& in l. si mortis circa fi. C. ad l. falc. & in l. si. ff. de exercito.
Alex. cōf. 244. ponderatis; Ioā. And. in add. Specu in tit.
de

Amplias
Limitatio.

Cōis
opi.

alim.

Cōis
opi.

de instru. editio. §. porro circa fi. Ias. in l. si parer puellæ. C. de inoffi. testa. ubi plura congerit in materia uicissitudinis, & idem Ias. consi. 9. nu. 13. posito inter consil. feudalialia Alberti Bruni, & Curti. iun. consi. 81. nu. 5. ubi deducit istam esse communem opinionem. fallit tertio regula prædicta *3.^a limit?* ubicunque donatio esset facta ultra quingentos aureos, tamen soluta gabella non ascenderet in effectum usque ad quingentos solidos, tunc profecto ualet donatio ultra talē summam nulla facta insinuatione, secundum Bar. in l. quotiens. C. ad l. falci. quem sequitur Bal. Imo. Pau. Castren. in lectu. Paduana, & ibi Alex. quoque, Roma. sing. 200. & Cremon. singu. pen. licet Ang. & præcipitanter in d. l. quotiens asserat contrarium, cuius fundamenta confunduntur per Alex. & alios communiter ibi; & ista Bart. opinio communis, etiam seruatur quotidie in practica secundum citatos Doctos. limitatur quarto quotiescunque donatio hæc esset iurata, quia donatio sine insinuatione isto casu firmaretur iuramento, & iuramentum tolleret solemnitatem insinuationis, secundum Ioan. And. & Imo. in loco superius citato, & hoc idem firmat Alex. in l. nemo potest ff. de lega. 1. dicens quod ita sæpe consiluit, pro ut reperitur consil. 4. col. pen. uol. 6. & consi. 133. num. 10. uol. 7. idemq; latè Arc. ti. consi. 247. & 77. & Deci. consil. 139. nume. 2. ubi scribit istam esse magis communem sententiam, & consi. 432. col. pen. & consi. 488. nume. 6. Rubens consil. 59. nume. 5. Soci. iuni. consi. 118. nu. 2. uol. 2. Parisi. consil. 33. nu. 45. & consil. 69. num. 67. uol. 3. Ruinus consi. 172. in fi. 180. nu. 14. uol. 1. & 159. nu. 15. uol. 3. Bellonus consi. 60. col. fin. Gratus consi. 70. nu. 28. uol. 1. Bertran. latè consi. 1. nu. 19 uol. 2. 78. nouissimorum num. 7. uol. 3. & Curti. iun. consil. 47. col. 4. Sed Curti. ipse consi. 66. cum seq. inclinauit in contrariam opinionem negatiuam Bald. & Saly. eamq; communem asserit Bauerijs in tract. de uirtute iuramenti prima par. uers. 22. num. 35. Ferratius cautela 33. col. 3. multos cumulans, Ant. de Cannaria in tractat. de insinuatio. in secunda par. q. pen. & Calca. consi. 25. col. antepen. & Crotus in d. l. nemo potest, nume. 21. & Tiraquel. in l. si unquam nu. 138. & 154. C. de reuocan. donatio. ubi congerit nonnullos Doct. hinc inde pro utraque parte, & opinionem istam negatiuā con-

Cōis
opi.Cōis
opi.

Cōis
opi. tra communem supponit esse magis communem Barbat.
 confi. 16. col. 10. uol. 2. & confi. 52. uol. & multi alij relati
 per Moder. Senen. confi. 69. col. 8. libr. 1. ubi citant omnes
 Doct. pro ista parte, tamen prima sententia affirmatiua uī
 detur uerior, & magis communis, ut supra ostendimus,
 prout docet etiam illam sequendo cum alijs ferè innume-
 ris signatis per eum Clar. in tractat. de donat. q. 18. & casu
 eueniente semper secundum eam iudicarem, & consulerē;
 qua opinione retenta tanquam uerissima, & magis commu-
 nis limitatur non procedere, quando iuramentum dona-
 tionis si confirmaret donationem tēderet in præiudiciū
 tertij, tunc enim donationem ipsam non confirmat, prout
 in notabili casu tradit Soci. iun. in d. confi. 69. num. 40. uo-
 lu. 1. & prædictis accedit quòd in insinuanda donatione de-
 cretum iudicis non requiritur, secundum Barto. Roma. &
 alios in l. Modestinus ff. de donatio. & opinionem istam
 asseuerat esse communē Rogerius ibi nu. 16. Faber, & Are-
 ti. in §. 1. instit. de donatio. idemq; tenet Bal. in l. illud col.
 2. C. de sacrosan. eccle. Ang. Pau. de Cast. & Ias. in l. omniū
 C. de testa. Bertran. consil. 248. nume. 14. libr. 1. Tiraque. in
 tract. de ll. connubia. in gl. 5. nu. 32. Clar. in tract. de dona.
 quæst. 15. in fine. & Cannarius in d. tractat. de insinuatio. q.
 10. ubi abundè respondet fundamentis Docto. contrarium
 tenentium, occurrit similiter præmissis utiliter hic quòd
 insinuatio fieri potest coram quocunque iudice, etiam cui
 non sublit donator, nec res donata secundum Bart. & Ro-
 ma. in d. l. Modestinus, Saly. in l. data, Alex. confi. 156. col. 2.
 uol. 2. Guid. Papæ confi. 23. nu. 6. & Fabrum in d. §. 1. instit.
 de donatio. Sed cōtrarium tenuit Imo. in d. l. Modestinus,
 cui uidetur inhære Capicius decisio. Neapo. 203. col. 7.
 idemq; tenet titubanter Guido Papæ decisio. 325. ceterum
 Cōis
opi. prima opinio Bar. est uerior, & magis communis, quam se-
 quitur Ant. de Cannar. in d. tracta. de insinuatio. quæst. 12.
 & Rogerius in d. l. Modestinus. num. 19. & Clar. in d. quæst.
 15. uers. ulterius quæro occurrit ultimo loco quòd dona-
 tionis insinuatio nihil aliud est, quam eam facere redigi in
 scriptis coram iudice, ita tradit Bar. in d. l. Modestinus, nu.
 2. quæ Roma. Pau. Castren. & alij communiter ibi sequun-
 tur, ubi Cuma. dicit quòd magis propriè loquendo est re-
 ductio

a limie.

 p. iudicis
 & requiritur
 insinuatione

 si. siem pot co
 a quocumq iudic

quid insinuatio

Iustio donationis ad acta iudicis, idem quoque tradit Bar. in l. donationis. C. de dona. Bal. in d. l. illud col. 2. & in auth. si omnes. C. si min. ab hær. Oldra. conf. 253. in fi. Alex. cõf. 156. col. 1. uol. 2. & Soci. iuni. conf. 67. nu. 19. uol. 2.

OPINIO LXXIX.

Donatio ex quinque causis ingratitudinis reuocari potest, quas enumerat glo. in §. 1. instit. de donatio. & text. in l. fin. C. de reuocan. donatio. Sed ex hoc dubium resultat nunquid ex alia causa simili non expressa in dictis locis liceat donationem reuocare, ut puta si donatarius donatorē non aluerit Goffre. Alber. Ange. & Fulgo. in d. l. fin. & Faber in d. §. 1. tenent quod non, & opinio ista fuit de mente gl. in l. in condemnatione. ff. de reg. iur. quatenus dixit cautum non reperiri donatarium teneri ad alimenta donatori, ergo propter ea non præstita priuari donatione non debet, contrarium uero tenet gl. Cyn. Faber, & alij in d. l. fi. & post eos Ripa in q. 41. & 49. nu. 163. & seq. Abb. Anch. Imo. & Barba. in d. c. fin. de donat. Ias. in auth. non licet col. 2. C. de liber. præter. Lupus in rub. de donatio. inter uir. & uxo. §. 70. num. 25. Guil. Benedi. in c. Raynutius, nu. 19. de testa. Guil. Mainer. & Cagnolus in d. l. in condemnatione, & Clar. in tracta. de donat. q. 21. uers. quid ergo. ubi ostendit opinionem istam æquiorē cõmuniorēq; fore. & id saltem procedit secundum plerosq; prædictorum, quando donatio esset facta omnium bonorum, uel magnæ quantitatis, aut propter dictam donationem donator ad egestatem redactus esset, & distinctionem istam ponit Rogerius in l. qui ex donatione ff. de donatio. & hæc est æqua, & communis opinio, contraria autem superius relata impia, & quæ gratos animos ad ingratitudinem prouocat, prout Saly. Ripa, Guil. Benedi. Maynerius, & præcitati Doct. testantur, & Moder. in d. c. fin. & aliud exemplum ultra allegatum dictæ communis opinionis ponit Ripa in d. l. fin. declaratur primo regula ista ubicunque donator donationem reuocare non ponit, uel quia ingratitudo sibi nota non fuit, uel repentina morte præuentus impeditus fuit eā reuocare, ita uoluit Ioā. And. Ancha. Imo. & cæteri Canonis. in d. c. fin. Roma. & Alex. in l. rei iudicate. ff. solu. matri. col. 2. Faber

Si donator non aluerit donatorem.

Cõf. opi.

Quid si donator donationem reuocare non potuit.

in d. §. 1. & Ripa in d. l. fin. q. 61. col. 3. ubi scribit istam esse
 communem opinionem, & Moder. in allegato c. fi. quæ cō-
 munis probatur hac ratione, quia non potest uideri remis-
 sa ingratitudo ex taciturnitate defuncti, qui agere propter
 ignorantiam, uel aliud impedimentum non potuit argu-
 mento. l. mater decedens ff. de inoff. testa. ergo non mirum
 si hæres suus potest ad reuocationem agere. *Declaratur*
 secundo loco dicta conclusio, quando fit reuocatio dona-
 tionis in ultimo casu posito in d. l. fi. uidelicet ob pacta do-
 nationi imposita per donatarium nō adimpleta, nam hoc
 ius ad hæredem quoque donantis transmittitur, ut conclu-
 dunt ibi Bald. Ang. Alberi. Saly. & alij communiter, moti
 quoniam non fit eo casu reuocatio propter ingratitudinē,
 sed propter pacta non seruata, prout etiam dicunt Abb. Si-
 culus, & Barba. col. 3. in d. c. fin. Fulgosi. & Ripa uerō. q. 63.
 in d. l. fin. *tradunt* in hoc quandam distinctionem, quæ erit
 satis utilis in practica; *amplia* prædicta quòd donatarius in
 isto casu non posset purgare moram præsertimq; quando
 ipse donatarius iurasset conuenta inter ipsum, & donatē
 adimplere, nam iuramentum obstaret purgationi. l. si quis
 maior, ubi Bart. C. de transact. & idem Bar. & alij commu-
 niter in l. si insulam. ff. de uerb. oblig. & ita in terminis con-
 sultuit Corne. consil. 101. col. fin. uol. 1. *Sed nunquid* purga-
 tio ista moræ admittatur de æquitate Canonica, uide Mo-
 der. declarantes in d. l. si insulam, & Ripa in d. l. fin. nu. 110.
 cum seq. *Sed ubicunque* nota ad præmissorum interpre-
 tationem, donatio esset remuneratoria, propter ingratitu-
 dinem reuocari non posset, secundum Roma. consil. 298. in
 fi. circa præmissum, & uoluit Alex. consil. 215. col. 2. nec ar-
 guendi uol. 3. ubi subdit quòd licet aliàs priuilegium exem-
 ptionis possit reuocari propter ingratitudinē, ut nō. Bald.
 in l. 2. C. de libe. & eorum libe. tamen quando esset conces-
 sum in remuneratione non posset reuocari propter ingra-
 titudinem, ad quod allegat Bal. in l. si cum mihi ff. de dolo.
 nec posset reuocari donatio facta ecclesiæ propter ingra-
 titudinem prælati, ut sentiunt omnes Canonis. in d. c. fin. &
 ista est communis opinio teste Ripa in d. l. fin. num. 173. &
 sequen. ubi eam latè probat, & declarat. immo ampliatur
 hoc in tantum procedere, ut si concurreret ingratitudo
 prælati

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

prælati & capituli simul, nihilominus donatio ipsa reuocari non posset, secundum communem opinionem Docto. Cōis
 quam citat Ripa loco de quo supra. & in libr. 2. resp. q. 23. opi.
 num. 20. & Clar. in d. q. 21. in fine.

O P I N I O LXXX.

Donatio ubicunque incipit à promissione donator tenetur de euictione, secundum glo. Bar. ceterosque Docto. Cōis
 communiter in l. Aristo. §. fin. de donatio. ff. ubi Rogerius opi.
 plures casus considerat; & Dominus Fuluius Cōstantinus
 Perusinus. in §. 1. nu. 5. & seq. instit. de donat. Sed contrariū
 expresse tenet, & firmat glo. fin. in l. Iulianus. §. qui fundum
 ff. de uerb. obliga. Iaco. de Areti. & Alberi. in l. 1. C. de iure
 dot. Cuma. in d. l. Aristo. in fin. Fulgosi. in l. ad res donatas
 ff. de edili. & in l. si tibi §. pactum, Bar. in l. si id quod aurum
 num. 7. ff. de uerb. obli. idem sentit Ripa lib. 3. responsorum
 cap. 8. nume. 2. & Faber in §. 1. instit. de donatio. ceterum
 rationes istorum Doct. parum, aut nihil me mouent ad di
 scedendum à præmissa communi opinione; quæ quippè ita
 amplexa absque alia rationum inculcatione limitatur nō
 procedere in donatione facta per libertum in fraudem pa
 troni, quam licet patronus reuocet, nihilominus donata
 rius non habet actionem de euictione contra libertum po
 sito quod donatio cæperit à promissione, casus est singula
 ris secundum unum intellectum glo. quem Bar. Ange. Pau.
 Castren. Imo. aliq; communiter sequuntur ibi, & in l. qui Cōis
 res. §. 1. ff. de solutio. & Roma. in d. l. Aristo. §. fin. inferens opi.
 ibi idem esse in patre reuocante alienata per filium in eius
 fraudem. limitatur similiter dicta communis, quando euic
 tio sequuta fuit uirtute hypothecæ ignoratæ; ut quia res
 fuerat obligata per antecessores donantis, ita Pau. castren.
 in l. si rem meam in fin. ff. de solutio. quem sequitur Afflict.
 in c. 1. nu. 8. de lege Corradi. interpretatur tertio loco dic
 ta communis non procedere, quando donatio ipsa non
 incipit à promissione, sed à traditione, tunc donator non
 teneretur aliquo modo de euictione, secundum glo. in d.
 §. 1. instit. de donatio. ultra quam glo. & aliās, quas citat
 Areti. ibi habes aliam in d. l. ad res donatas, quam sequitur
 Cæpolla ibi in nu. 7. Doct. in d. l. Aristo. §. fin. Imo. in c. fin.

de emptio. & uenditio. Corne. consil. 141. uol. 2. Ias. consil. 34. col. fin. & consil. 73. col. fin. uol. 1. Ruinus consil. 184. lib. 1. Boerius consil. 67. in prin. & ista est communis opinio teste Aret. in d. §. 1. instit. de donatio. & Curti. iun. consil. 178. nu. 27. quæ ampliatur in tantum procedere, ut habeat locum non solum in donatione, quæ incipit à uera traditione; uerum etiam à ficta, ut quia donator constituit se donatarij nomine possidere, id enim constitutum est actus fictus, & ficta traditio, ut tenet glo. & doct. in lab. emptione, ff. de pactis, Bar. in l. si is qui, p. emptore col. pen. ff. de usucapio. Bal. in l. penul. C. pro dona. Corne. consil. 343. col. 2. lib. 1. & Cum. consil. 173. col. 3. & ratio huius ampliationis ad præmissam tertiam limitationem per Doct. præcitatos allegatur ista, quoniam licet constitutum sit ficta traditio, tamen ex eo transfertur uera, & propria possessio, ac si uera traditio interuenisset, ut tradunt Bar. Ang. Bal. Fulgosi. in d. lab. emptione in fin. Bar. Imo & Ias. in d. l. si is qui pro emptore, Roma. in l. traditionibus col. 1. C. de pactis, Areti. in §. per traditionem col. 1. instit. de rerum diuisio. Alex. consil. 83. col. 2. uol. 6. cum infinitis alijs, quos cumulat Tiraque. in tract. de constitu. possessio. in 2. par. nu. 2. ubi tandem nu. 6. concludit istam fore magis communem opinionem, propterea non est mirum si donans de euictione non tenetur, sublimitatur, seu declaratur dicta ultima limitatio ita ampliata in donatione remuneratoria, in qua donator tenetur de euictione, licet à traditione cœperit, ita Rayner. Iaco. de Aret. Bar. Aret. Alex. Ias. & alij communiter in d. l. Iulianus. §. qui fundum, Ias. in Lex hoc iure. nu. 68. ff. de iusti. & iure, & consil. 34. col. fin. supra citato, Alex. consil. 47. col. fin. uol. 3. Corne. consil. 194. uol. 3. Rubeus consil. 95. in fi. Tiraque. in l. si unquam. C. de reuocan. donatio. nu. 51. Crauet. consil. 64. nu. 2. & Boeri. decisio. 67. col. 1. declaratur quoque dicta limitatio non procedere quando promissa foret euictio siue per stipulationem, uel nudo pacto hodie secundum Bar. in d. l. Aristo. §. fin. Areti. & Ias. in d. §. 1. instit. de donatio. in add. Christophori, & Boeri. in citata decisio. 67. in princ. de quo tamen secundo dubitat Imo. in d. l. Aristo. §. fin. col. 2. quia hoc secundum eum nō reperitur iure cautum, nec tale pactum uidetur posse ue-

Cōis
opi.Amplio. qd. 3.
limie.Cōis
opi.Sublimitatio
ampli.Cōis
opi.

2. a. sublo.

stiri coherencia contractus, qui non producit actionem, sed quicquid ipse suadeat opinio Bar. & sequacium est cōmuniori calculo approbata, ut attestantur Doct. in præcitat^{Cōm}is locis; procederet etiam ista communis si uerbis gene^{opi.}
ralibus promissa fuerit euictio, ut quia donator promiserit rem donatam bonam facere, ita tenet Corne. cōsi. 141. nu. 10. uol. 2. procederet similiter quotiescunque donator promisit pro suo datō, uel factō, dicitur enim de euictione promississe iuxta notata per gl. Bar. Bal. Saly. Pau. de Cast. in l. si seruus in prin. ff. de conditio. furti. & ita tenet Gozadi. consi. 60. nume. 16. *quid si uerba generalia p^{ro} euictio.*

O P I N I O LXXXI.

Donator habet priuilegiū, ut non exigatur nisi in quantum facere potest habita ratione ne egeat l. inter eos, & l. ne liberalitate sua inops factus periclitetur, declara hoc habere locum in donatione ex liberalitate donantis emanata, secus uerō in donatione facta ob causam, quippè quia illa non est propriè donatio, nec liberalitas l. 1. ubi glo. & Bar. in l. Attilius Regulus, & ibi Rapha. Cūma. ff. de donatio. quem sequitur Ang. in l. sed hoc ita in prin. ff. de re iudi. Roma. in d. l. inter eos nu. 3. unde si donator, aduerte, diceret se non habere nisi prædium, ex quo percipit alimenta, & non ultra, donatario asserenti contrarium hoc casu incumbit onus probandi. l. fin. §. licet. C. de iure delibe. & tenet glo. in l. cum de lege. ff. de iudi. quam sequitur Ias. post alios relatos per eum, Bal. consi. 60. uol. 4. Roma. consi. 222. in fin. Pau. Castren. consi. 72. col. 1. & consi. 212. col. 2. uol. 1. Alex. consi. 41. in fi. lib. 3. consi. 71. col. fin. lib. 4. & consi. 16. col. fin. lib. 5. & Gozadi. consil. 94. col. 7. & Curti. iuni. consil. 150. col. 5. qui asserit dictam glo. in d. l. cum de lege cōiter approbari, quæ glo. de plano procedit, quando præsumptio est pro negante aliquid de pluri esse, secundū Ias. consi. 34. col. 3. & seq. lib. 1. & in l. si constante. ff. sol. ma. *ff. de re iud.*

O P I N I O LXXXII.

Donatio sub conditione facta dicitur propria, & simplex donatio, ut concludit Bar. Pau. de Cūma. ceteriq.

Cōis communiter per illum tex. in l. 2. §. si pecuniam ff. de dona.
opi. Deci. in 1. lectu. nu. 29. & Moder. omnes in l. 1. ff. si cer. pet.
 præsertimq; Cur. iun. nu. 73. ubi meminit de communi **cō-**
 trariā uerò partem tenuit Areti. in §. 1. institu. de donatio.
 ubi uoluit quòd donatio propria debeat fieri purè, & mera
 liberalitate, ita quòd donatarius nō sit astrictus ad aliquid
 dandum, uel faciendum, circa primum quòd purè facienda
 sit donatio sentit Areti. quòd donatio propria sub condi-
 tione fieri non possit, meritò concludendum est in hac re
 distinguendo, quòd quædam est conditio dependens ex fa-
cto donatarij, & commodum donantis recipiens, puta si
 donatarius quid donanti dederit, uel fecerit, & ista non est
 uera donatio, censetur enim donans moueri non ex libe-
 ralitate, sed spe lucri futuri. casus est in l. hoc iure. §. 1. ff. de
 de donatio. & ita procedit sententia Areti. in d. §. 1. quæ cō-
munis est, ut copiose deducit Clar. in tracta. de donat. q. 2.
 altera uerò est conditio non respiciens donantis commo-
 dum; Sed futurum euentum, & ista nō impedit quominus
 dicatur uera donatio, quia non censetur moueri ad donan-
 dum contemplatione illius casus, sed ex sua liberalitate,
 non tamen nult donare, nisi casus eueniat, ita tradit Pati.
 de Cast. in d. l. 1. ff. de donatio. Bar. in d. §. si pecunia, Deci.
 in l. diuus ff. de regu. iuris, & in d. l. 1. in 1. lectu. col. fin. ff. si
 cer. pet. & Crauet consi. 85. col. 1.

O P I N I O LXXXIII.

Donari, ac concedi potest ius patrona. religiosis per lai-
 cum patronum sine consensu Episc. c. licet ubi Abb. de iu-
 re patrona. & in c. illud eod. titu. & est tex. in c. unico de iu-
 re patro. in 6. per quem tex. hodie sublata est omnis dubi-
 tatio, quæ erat de iure antiquo inter glo. & Doc. an patro-
 nus posset donare loco religioso ius patro. absque con-
 sensu Episcopi, quia aliqui uolebant quòd sic, aliqui uerò
 quòd non, ut habetur in d. c. illud, hodie autem emanauit
 dispositio. d. e. vnici ad præcidendum dubium istud: sed ubi-
 cunque, nota laicus donaret ecclesiæ, uel pio locò ecclesiā
 de cōsensu Episcopi eo casu ex huiusmodi donatione trās-
 fertur non solum ius patronatus, uerum etiam dominium,
 proprietas, & omnia iura temporalia, quæ habebat Episco-
 pus

pus in ecclesia transferuntur, secundum Glo. in c. de monachis de præben. quam sequuntur Cardin. Butr. & Abb. in c. illud de iure patro. glo. & Abb. in c. quod autem eod. titu. Abb. in c. pastoralis de dona. Hostien. in summa de iure patro. §. quid competat patrono, & Domini. in c. i. de iure patro. in 6. & ista est communis opinio teste Deci. in d. c. de monachis num. 24. cum alijs seq. & donatio hæc eò magis ualeret etiam quoad proprietatem, & iurisdictionem temporalem, quandocunque patronus laicus donaret ecclesiã cum consensu Episcopi loco religioso in casu, in quo patronus ipse occuparet de facto ecclesiam, & ab eius manibus ob suam potentiam aliter ecclesia eripi nõ posset, nisi mediante donatione prædicta, ita tenet Abb. & omnes cõmuniter, & indifferenter in d. c. illud, & in c. cura, & in cap. nullus de iure patro. & ita intelligunt communiter Doct. in dictis locis tex. in d. c. quod autem, ut ibi refert August. Berous. num. 51. sed ista cessant, quando patronus laicus donaret ecclesiã, seu pio loco absque Episcopi consensu ecclesiam, tunc quippè ea donatio facta sine Episcopi cõsensu non ualet, etiam quoad ius patronatus, & per consequens ex ea nihil transfertur, secundum glo. Calder. Abb. Dec. & omnes in d. c. quod autem, & ista est magis communis opinio, secundum Deci. in d. c. de monachis. num. 27. circa medium; contrarium uerò tenuit glo. in summa 16. quæstio. 2. quam sequitur Anchar. Butr. & Imo. in d. ca. de monachis, quorum fundamentis sequendo, & attestando dictam communem respondet August. Berous in d. c. quod autem, num. 40. cum decem alijs seq. & fatuum esset ab ea discedere in actu pratico per optimas rationes citatas per relatos scriben. in præsentiarum uero utiliter limitatur regula ista ita declarata non habere locum in priuata persona, & sic in laico, ad quem patronus absque consensu sui Episcopi ius patronatus transferre, legare, uel donare non potest d. ca. nullus, & d. c. illud, ubi Abb. alijs; Doct. tenent, & firmant, & Abb. in sua disputatio. incip. Augerio col. 9. & istam scribit esse communem opinionem Deci. consi. 541. sed ut ualeat hoc legatum testator debet obtinere, ac impetrare cõsensum Episcopi priusquam leget, quia tunc ualebit legatum, ut constat ex relatis per Cæsa. Lambe. in tract. de iure patro.

Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.

patro. lib. 6. par. 2. q. 6. princ. & eadē q. articulo 2. ubi refer
 Cōi istam esse communem opinionem, & Roma. sing. 427. acc
 •pi. dit mihi Romæ.

O P I N I O LXXXIIII.

Donatio tam olim de iure fforum, quàm hodie erat cō-
 tractus nominatus, secundum Bar. Bald. Ang. Pau. Castren.
 Alex. & alios per pulcherrimas rationes in l. iurifgentium
 ff. de pact. Cyn. Bar. & Bal. in l. 2. C. de condi. ob caus. quo-
 rum opinionem ponit esse communem Ias. in d. l. iurifgen-
 Cōi tium. nu. 8. & Ferrandus in repeti. l. pacta conuenta. nu. 51.
 •pi. § 2. & 55. in 3. lectu. ff. de contrahen. emptio. In contrariam
 uero partem inclinauerunt præcipitanter Fulgo. Roma. &
 Ias. in d. l. iurifgentium asseuerantes ibi, donationem sem-
 per fuisse contractum innominatum, sed glo. in l. fin. ff. de
 condi. ob causam, & in l. ædibus. §. 1. ff. de dona. & in d. l. in-
 risgentium fuit in alia opinione asserens in dictis locis de
 iure. fforum fuisse contractum innominatum, cæterum ho-
 die, qui sola conuentione perficitur, & solo consensu pro-
 ducit actionem uidetur ipsa donatio contractus nomina-
 tus, quam glo. sequitur Fortunius Garzias in d. l. iurifgen-
 tium nu. 14. tamen quicquid isti Doct. suadeant in tam ua-
 rijs sententijs, ob hoc opinio Bar. & sequacium communis
 sequenda est, quæ uidetur in iure uerissima, ut per Moder.
 in locis præcitatis abundè respondentes omnibus funda-
 mentis contrarijs. & per Clar. in tracta. de donat. q. 1. ubi
 adducit utilitatem huius sententiæ communis.

O P I N I O LXXXV.

Donatio censetur facta causa mortis, quando de morte
 fit mentio. l. Scia in fin. ff. de dona. cau. mor. & l. quæ dotis,
 & ibi Bar. Bal. Deci. & omnes. ff. solu. mat. Ioan. Faber, Bar.
 Bal. & Saly. in l. 2. C. de iu. dotium, in l. in donationibus. C.
 ad l. falci. Roma. consi. 229. col. 1. Alex. consil. 14. in princ.
 uol. 1. & omnes Doct. in l. non omnis in prin. ff. si cer. peta.
 & Cquarru. in rubr. de testam. in 3. par. num. 25. & Clar. in
 tract. de dona. q. 4. uer. cæterum si in donatione. ubi docet
 istam esse communem opinionem, cum alijs citatis per eū.
 & hinc nota perpetuò quòd ubicunque donatio facta esset
 ab

ab infirmo non præsumeretur donatio causa mortis, secundum Bar. & omnes sriben. communiter in d.l. quæ dotis, in tātum quoddam donatio facta à constituto in extremis uitæ suæ reputatur, ac censetur donatio inter uiuos, nisi fuisset facta mortis specialis mentio, secundum communem intellectum. d.l. Seia. §. si. traditum ibi per Doct. & in locis præcitatis, quam communem sequitur, declarat, & attestatur Ripa in tracta. de peste in titu. de priuilegijs contractuum causa pestis, & ultimarum uoluntatū causa mortis nu. 175. & Couarru. in d. 3. par. sub nu. 25. & Clar. in d. q. 4. uersu. & hæc, ubi istam communem sequitur cum quadam moderatione. accedit similiter præmissis quoddam ista donatio causa mortis nudo pacto perficitur secundum Bar. in l. cum pariter. §. Meuius. ff. de lega. 2. & in l. 1. ff. de donatio. causa mor. & omnes Doct. communiter in l. sciendum aliàs. l. 2. ff. de lega. 1. ubi Alex. nu. 7. & cæteri sriben. communem istam citant, comprobant, & pluribus medijs tuentur. & Couarru. quoque cum cæteris signatis per eum in d. 3. par. nu. 14.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O LXXXVI.

Doct. & aduocatus potest esse decimo septimo anno. l. 1. §. initium. ff. de postulan. unde si ipse tanquā minor allegaret se deceptum, ac læsum in allegatione iuris non esset restituendus omittens quædam allegare in causa sua, allegansq; ex hoc se deceptū, & cætera, ut per sriben. oēs cōiter in l. 1. C. qui, & aduersus quos, & opinionem istā scribit esse cōem Boeri. decisio. 350. nu. 6. & Guil. Raynerius in l. nihil. §. non capitur. nu. 5. ff. de reg. iur. cum sit contra eum præsumptio arg. d. l. 1. §. initium, qm̄ in suo doctoratu fuit approbatus tanq̄ sapiens, ita q̄ in suo casu professio sua, & suum desiderium quoq; repugnant, ut in simili dī in l. professio cū ibi no. in gl. C. de muneri. patri. lib. 10. & tenet Cy. & Doct. in d. §. initiū, & Ange. consi. 58. & facit, quia turpe est patritio uiro illud ius circa quod uersat ignorare, ut dicitur tex. in l. 2. §. Seruius aut. ff. de orig. iur. & ita et tenet Marcus Mantua in suis apophtheg. apophth. 20. ubi ait hoc idē dicendum in mercatore, qui quippē si reperiretur descriptus in matricula mercatorū, & assereret se in actibus mercantiæ deceptum non audiretur secundū Ang. in l. 1. C. qui,

Cōis
opi.Mercator qui
pot. ee T7. a

& aduersus quos, quia secundum Mantuam in loco citato quodam modo mercator iste allegaret turpitudinem suam ab alio non detectam, contra tritam iuris regulam.

O P I N I O LXXXVII.

Doctor, uel aduocatus, qui operas suas locauerunt casit quo moriantur pendente anno locationis transmittunt salarium annuum ratione illius anni ad hæredes, & per consequens eorum hæredes possunt petere integrum salarium totius anni secundum Ias. post alios in l. diem functo col. 8. ff. de offic. assesso. per text. in l. post duos, C. de aduo. diuer. iudi. & ratio dicti huius ista uidetur, quia per eos non stetit l. 1. §. Diuus. ff. de uarijs, & extraordi. cogni. & istam scribunt esse communem opinionem Moder. in d. l. diem functo, præsertimque Curt. iun. in ibi. nume. 53. ampliat hoc etiam habere locum in prætore moriente infra tempus sui officij, qui quidem salarium totius anni transmittit ad suos hæredes, ut tradit Bar. Ang. Bald. cæteri que communiter in d. l. diem functo, & istam communem sequuntur, attestanturque Deci. ibi. nume. 15. Ias. num. 38. & Curti. iun. num. 29. & Ripa in tract. de peste in tit. de priuilegijs contractuum causa pestis. nume. 15. & Petrus Duennas cum alijs signatis per eum in regula. 63. assessorum nu. 3. ampliat quoque in Doctore legente, & moriente, qui proculdubio transmittit salarium ad suos, secundum gl. in d. §. Diuus, ubi hoc idem procedere dicit in doctore impedito infirmitate, cui etiã debetur totum salarium per rationem illius tex. & per elegantem tex. in l. cū heredes. §. Stichus, ff. de statu liber. hoc idem uoluit etiam Bal. in l. 1. q. 3. C. de suffrag. Ias. Deci. Iaco. Nigri, cæteri que Moder. in d. l. diem functo, Alex. Ias. & Deci. in d. l. 1. ff. de offi. eius, & ibi Excellentissimus, & celeberrimus D. Petrus Calephatus de Plumbino Præceptor, & Promotor meus. nu. 265. ait istam esse communem opinionem, & Curti. iun. in d. l. diem functo contra uerò istam communem assertionem nonnulla argumenta adducuntur per Fulgosi. & Roma. in d. l. 1. quibus omnibus abundè respondet Deci. & post eum doctissimè more suo D. Petrus Calephatus sequendo communem nu. 266. & seq. item salarium totius anni inchoati debetur heredibus medici de pu-
blico

eo conducti, qui morte præuentus annum perficere nõ potuit, ut latissimè, doctissimeq; consuluit Io. Cephalaus consil. 70. & seq. lib. 1.

O P I N I O LXXXVIII.

Doctori famoso quemadmodum est Alex. attestanti de consuetudine, uel consuetudinem ita esse, uel in aliqua particulari Ciuitate ita, & taliter obseruari credendum est secundum Bar. in l. de quibus ff. de legi. à quo discordant omnes Moder. ibi communiter, & quamplures alij Doct. quos congerit Parisi. consil. 158. uol. 4. Rochus Curti. in c. fin. sectio. 7. nume. 9. de consuetu. & hoc Bar. dictum uidetur nimis dubitabile, ut referunt Moder. ipsi in d. l. de quibus, & Parisi. consil. 105. nume. 7. uolu. 4. sed aduerte ne erres, quia Bar. opinio uidetur magis communis, ut scribit Io. Bapt. Ferretus consil. 102. nume. 6. Gratus consil. 12. nume. 58. & seq. Natta consil. 218. nu. 4. Deci. in l. 2. §. mutui datio. nu. 8. ff. si cer. pet. ubi eam non nihil tueri conatur, & Moder. Senenses consil. 60. & assertio prædicta Doctoris de consuetudine ad tollendum omne dubium secundum ueriorem, & communiorem opinionem saltem inducit præsumptionē, & transfert in partem aduersam probandi onus, & hoc ultra alios firmat Deci. consil. 559. in casu, & consil. 694. pro resolutione, Curti. iun. consil. 60. nu. 5. cum alijs cumulatis per Moder. in d. l. de quibus, & Stracca in tract. de mercatura in 5. par. de decoctoribus. nu. 6. & Petrus de Benintendis decisio. 95. ubi meminit istam opinionem, communem fore, & ita decisum extitisse in Rota Bononiensi. & procederent quoque præmissa absque dubio etiam in curia duntaxat, in qua uersatus est Doctor ille, qui suis scriptis de re aliqua esse consuetudinem attestatur, ut per Par. de Puceo in tract. sindica. in uersis. doctor, seu aduocatus, Alex. consil. 5. circa primum col. fin. lib. 3. Deci. consil. 472. col. 2. testator, & Io. Lupi in rep. c. per uestras super rub. §. 21. nu. 1. de donatio. inter uir. & uxo. & hoc modo posset procedere dictum Bar. in d. l. de quibus col. 9. & quatenus superius conclusum fuit quod standum est dicto Doctoris attestantis de consuetudine dic plenè, ut per Ias. in d. l. de quibus, per Curti. in d. c. fin. in sectio. 7. nume. 9. Marsil. in pract. crimi. in §. constante

constante col. 4. & in repeti. l. fin. ff. de quæstio. Capicium decisio. 176. & Grammati. uoto. 13. & in hac quæstione uariant Deci. in d. consi. 472. & 691. ponit Marfil. sing. 768. Probus in c. 1. de constitu. & in rub. de consuetu. in 6. & adde Zasū dicentem in d. l. de quibus fol. 82. & seq. ponderandum esse, an doctor specificet locū consuetudinis, ut ei cre-
datur.

OPINIO LXXXIX.

*Cōis
opi.* Dos per actionem; ex stipulatu exigī potest licet nulla fuerit adhibita stipulatio, secundum nouam constitutionē l. vnicæ. C. de rei uxō. actio. ubi Bar. & omnes communiter hoc firmant, & ob talem constitutionem recessum est à l. ad exactionem. C. de dotis promi. ubi dos nuda pactione constituebatur; pariebatq; actionem ea cōstitutio, qua dotem exigere maritus poterat, Pau. uerò Castren. contra omnes conatur defendere posse per d. l. vnicam non esse correctam l. ad exactionem, tamen isthæc Pau. opinio non uidetur tuta, secundum præcitatos Doct. ideo in hærendum est dictæ communi; & aduerte quòd quemadmodum mulieri soluto matrimonio datur actio ex stipulatu per d. l. vnicam, ita etiam in fauorem mariti cōceditur ipsi eadem actio ad petitionem dotis promissæ, secundum glo. in l. si diuortio. ff. de uer. obli. & in d. l. unica, in §. fuerat eiusdem *Cōis
opi.* l. cum qua sentit Bar. aliq; omnes communiter in locis allegatis, & in l. qui liberos ff. de ritu nupt.

OPINIO XC.

✓ Duellum est omni iure prohibitum scilicet iure diuino, canonico, & humano propter peccatum mortale, tam respectu prouocati acceptatis, quàm prouocantis, quibus omnibus proculdubio ecclesiæ sacramenta, præcipueq; Eucharistia denegantur, nisi eos quippè pœniteat c. monacha. 2. q. 4. ubi glo. & Archidia. & ext. de torneamentis, & de cler. pugnan. in duello, & de purgat. uulgari per totū, & Ioā. de Platea per rex. ibi in l. 1. C. de gladiat. lib. 11. Laur. ren. Corradus in tract. de duello in prin. nu. 1. Abb. in c. ad audientiam de homicid. Paris de Puteo in tract. de duello. §. an qui. lib. 9. Luf. in l. ex hoc iure nu. 13. & si q. ff. de insti.

& iure, & Fely. in c. qualiter il ij. §. ad corrigendos col. fin. de accusa. cum alijs latè congestis per Laurentium Sylvanum consil. 51. num. 1. & seq. ubi istam opinionem abundè probat, declarat, & dicit esse communem post præcitatos Doct. propterea duellum etiam susceptum potest recusari secundum Ias. consil. 144. facti col. 5. uol. 2. Cottā in memoriali in uer. perduellionis, & Soci. iun. cōs. 125. nu. 2. & seq. uol. 2. & cōcil. Tridenti. sessio. 25. c. 19. pœnitus extirpauit duellum.

Cōis
opi.

E

OPINIO XCI.

Emancipationis, ac patriæ potestatis differentia hodie pœnitus sublata est, ut iure cautū reperitur. §. nullā in auth. de hæred. quæ ab intesta. tñ emancipatus ipse non obstāte remotione dictæ differentię non trāsmittit patris hereditatem non aditam sicut suus, & ratio uē isth ec secundum Alex. in l. emācipati col. 6. C. de colla. & in l. cum qdam. §. suum hæredem. ff. de acqui. hæ. quia sūitas in patria potestate regulariter fundatur. §. sui institu. de hæred. qualit. & differen. item pp sūitatis existentiam confirmantur tabule pupillares, tutelæ, simul ac libertates, dato q̄ filius se abstinerit ab hereditate l. filius qui se paterna, & l. quæ sitū. ff. de acq. hæ. secus in emācipato, & ista est cōis opinio Doc. in l. Gallus. §. & quid si tñ ff. de libe. & posthu. quam sequūtur, attestanturq; Moder. ibidem, & q̄ filij in potestate constituti, ut superius docuimus trāsmittant hereditatē patris non aditam, & ad quoscunque heredes probatur in lapud hostes. C. de suis, & legi. & Doct. tenent hoc cōiter omnes in l. si infanti. C. de iure deliberan. & his accedit congruenter q̄ qñ emancipatus in ius uocauit patrem nulla prius uenia impetrata; obtēta, ac petita tenetur pœnam in d. l. pen. ff. de in ius uocan. situtam soluere, tamen processus fabricatus ualeret, & teneret parte citata non opponente secundum communem assertionem scriben. de qua attestatur Alex. in l. si. nu. 2. C. de in ius uocan. & Petrus Daénas in regula 351. nu. 10. post Parpu. in l. si. n. 1. 36. in trac. quem fecit post lecturam illius l. C. de æden. Contrariam uerò sententiam quoddam filius uocans in ius patrem absq; uenia; uolēsq; soluere

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

soluere pœnam d.l.pen. non ob hoc posset processum conu-
ualidare dixit meliorem Grammati. post alios relatos per
eum consi. ciuili. 40. nu. 4. ubi ita consuluit.

O P I N I O X C I I .

*Emphyteota eo ipso quòd probat se soluisse canonem ,
seu censum per tres continuos annos præteritos præsumi-
tur soluisse toto tempore retro, nisi contrarium probetur*
Cõis secundum glo. & communiter Docto. in l. 2. C. de iure em-
opi. phy. & præsertim Ias. ibidem num. 168. & 170. per tex. in l.
quicumque. C. de apoch. pub. lib. 10. & Cnrti. iuni. qui facit
mentionem de communi consil. 96. nu. 5. qui quidem scri-
ben. ubi supra subdunt d.l. quicumque habere locum etiam
in simplici colono, & in quolibet cẽsuario, & in alio quo-
libet obligato ad annuas præstationes ex identitate ratio-
nis, ut ibi per eos.

O P I N I O X C I I I .

*Em-
phy-
teo-
ta.* Soluẽs alicui canonem ut feudatarius, emphyteota, uel
colonus triginta annorum spacio. hoc casu dicitur illi ac-
quiri hoc ius personale pro se heredibus, ac successoribus,
ut per Bar. Bald. Saly. Cyn. aliosque communiter in l. malè
agitur, & in l. omnes, & in l. cum notissimi, & in l. compe-
rit. C. de præscrip. 30. ann. & in l. 2. C. de iure emphy. & ibi
Cõis nonnulli Docto. aiunt istam esse communem opinionem,
opi. & Auguf. Berous in c. dilecti filij. nu. 24. de arbitris. & Balb.
in tracta. de præscr. in 3. par. prin. q. 10. primæ par. nu. 34. &
in 2. par. prin. quæst. 6. nu. 1. in fin. sed si quis per decennium
possedisset aliquam rem ut feudalem, tunc utiq; præsume-
retur præcessisse solemnis concessio feudalis secundum cõ-
munem opinionem omnium Docto. quam citat Balb. in d.
q. 10. post num. 35. & Paris. consil. 23. num. 3. uolu. 4. nam in
hoc casu de minori præiudicio agitur quam in superiori,
quantum scilicet interest inter personam & res, meritò et
cursus minoris temporis sufficit ad inducendam præscri-
ptionem.

O P I N I O X C I I I I .

*Emphyteota priuatus cessans à solutione canonis per-
trien-*

triennium, & ecclesiæ per biennium cadit à iure emphyteutico. c. potuit de locato, ubi Canoniste, & in l. 2. C. de iure emphy. ubi notat Ias. in 3. col. *ampliatur* hoc in tantum procedere quòd emphyteota, qui tenetur ad canonem solum unius nummi cadit ab emphyteosi si cessauerit per biennium à solutione, ut concludunt omnes Doct. communiter in auth. qui rem C. de sacrosan. eccl. & istam communem ultra Moder. in præcitata auth. sequitur, & citat Ripa in l. fin. nu. 129. & seq. C. de reuocan. donatio. & Clar. cum alijs quampluribus signatis per eum in tracta. de iure emphyt. q. 8. uersic. sed pone. *ampliatur* etiam secundo loco si emphyteota obligatus ad soluendum certum canonem soluerit excepto uno nummo res incidit in commissum, ut not. Bal. in rub. C. de contrahē. emptio. q. 10. Oldra. consil. 29. Alexan. latē in l. in executione. §. item si ita. ff. de uerb. oblig. Ias. latius, qui ait istam esse communem opinionem in l. 2. num. 54. C. de iure emphyt. Goza. consil. 57. nu. 15. & consil. 69. num. 9. Riminal. consil. 381. nume. 5. & Io. Cephalus consil. 129. num. 18. uol. 1. & est glo. notab. in l. res bona fide. ff. de contrah. empt. uolens reuendita hoc pacto quòd nisi certa die totum pretium fuerit solutum, eam inemptam reputari. *sed contrarium*, & optimo quidem iure iudicio meo decisum extitit in Rota Bononiensi teste Petro de Benintendis in decisio. 6. episcopus Bononiæ, uidelicet quòd emphyteota deficiens à solutione Canonis in minima parte non cadat ob hoc à iure suo, & hoc idem distinguendo uidetur sentire Clarus in tract. de iure emphyt. in d. q. 8. uersic. hoc autem de plano. *Ampliatur* tertio loco pariter, ut emphyteota differens tempore congruo soluere canonem non solum perdat rem emphyteuticam, sed fructus etiam ipsius rei, & sic possidens à tempore, quo res incidit in commissum fructus perceptos restituere tenetur, secundum Ang. in §. si uerò in auth. de non alien. Bal. in l. si pater C. de usufru. Ias. in d. l. 2. Fely. in c. de quarta col. 10. de præscri. & Tiraque. in repeti. l. si unquam C. de reuoc. donatio. ideo aduerte ne erres in deducendo premissa ad practicam, quia emphyteota Canonem non soluēs haudquam perderet fructus rei cum ipsa re à die, quo à solutione

*Ampl. 1. a*Cōis
opt.*ampl. 2. a*Cōis
opt.*Ampl. 3. a*

ne Canonis cessauit, sed à die, quo dominus declararet emphyteotam incidisse in commissum, ut uoluit, ac expresse determinauit Rota Bononiensis apertissimis quidem rationibus, & non spernendis authoritatibus teste Petro de Benintendis in decisio. 37. per totam, qui ibi concludentissimis responsionibus tollit, remouetque omnia contraria. ista conclusio ita explicita interpretatur non procedere in iure francandi, quia emphyteota cadens à iure suo propter canonem non solutum, non ob hoc uidetur carere à iure luendi, aut francandi secundum Veronensem relatum per Ias. in d.l. 2. col. 3. in 3. nota. licet ipse Ias. arguat contra Veronensem quod immo debet cadere etiam à iure luendi, quia pactum de luendo uidetur esse pars inuestituræ, & sic uult Ias. quod etiam in illa materia pœnali fieri debeat extensio, sed in hoc contrarium tenet Barba. consi. 5. l. col. 18. uol. 1. quem sequitur Deci. in l. in bonæ fidei. col. 4. C. de pact. & in l. petens in fin. eod. titu. & Ias. etiam sibi contrarius, qui certè reuocauit consilium in melius tenendo contrarium in l. cum quidam in 7. not. ff. de liber. & posthu. q. immo in pœnalis non sit licita extensio ex identitate rationis, ubi abundè hoc probat dicens hanc esse communem opinionem. per regulam præmissam Clarus in tract. de feudis. q. 5. r. modo pulchrum est scire utrum requiratur sententia declaratoria priuatiua, in cōclusionē ista in principio posita. in hoc uerò articulo sunt opiniones uarię Canonis. de quibus per glo. & Doct. in d. c. posuit, sed quod requiratur sententia, & aliàs non priuetur uassallus ipso iure in casibus in quibus uassallus ipse incurrit pœnam priuationis feudi, uoluit glo. in c. 1. in uer. iure feudi. cuius opinionem communem dicit Clarus cum alijs congestis per eum in tract. de feud. q. 62. tandem non uidetur necessaria secundū magis communem opinionem, quam sequitur, & allegat Ias. in d.l. 2. Cassadorus in 2. decisio. in titu. de locato, & cōdu. & Augusti. Berous in c. 1. nu. 43. de præcarijs, sed secundum legistas limitatur pariter secundo loco, quod emphyteota cessans à solutione canonis cadat ab emphyteosi domino uolente, & sic tum demū priuatur si dominus uoluerit, secundum Bart. Bald. Ang. Saly. Ias. ceterosq; communiter in d.l. 2. per tex. ibi. Bart. & Bal. col. fin. in auth. qui re

C. de

Cōis
opi.Cōis
opi.Lim. p.^aLim. n.^a

C. de sacrosan. eccle. ubi ait quod emphyteusis priuatio ob canonem non solum non est in facti esse, cæterum est in potentia fieri Domino uolente, ac latius prosequitur Dec. consi. 138. col. 2. & seq. & ista est communis opinio ut per Ias. in d. l. 2. in 5. notab. & per Iulium clarum cum alijs cumulatim per eum in tracta. de iure emphyt. q. 9. uidelicet, quod nõ facta aliter declaratione Emphyteota retinet ius suum, & per consequens dominium utile, atque possessionem, ideo aduerte quod Dominus potest post declaratam caducitatem propria autoritate ingredi possessionem rei emphyteoticæ. secundum glo. in d. l. 2. in uer. repellere. cuius sententiam communem esse docet Deci. consi. 146. nu. 7. Alex. consi. 117. nu. 2. volu. 4. Sigismun. consi. feudali. 37. nu. 3. & corne. consi. 271. volu. 3. immo si emphyteota verbis tantum resisteret, adhuc posset Dominus illum expellere, secundum magis communem opinionem citatam per Corneum. consi. 193. volum. 3. in contrariam uero partem, uidelicet quod post caducitatem Dominus emphyteotam propria autoritate expellere nequeat, nisi cum authoritate iudicis, inclinari alii doct. quorũ sententiã ait communem Alberi. col. 1. & Ias. in d. l. 2. & illam seruauit parlamentum delphinale secundum Guid. Pap. decisi. 107. num. 1. tamen prima sententia glo. magis communis apparet. & ab ea non foret tutum recedere in iudicando consulendoque aliquo pacto.

Cõia
opi.Cõia
opi.mag.
opi.Cõia
opi.

OPINIO XCV.

Res solita in emphyteosim, vel feudum concedi casu quo reuerteretur ad ecclesiam, ecclesia quippè posset illam concedere absque solemnitate, autoritateque superioris iuxta doctrinam Federi. de Senis consi. 174. que in sequuntur scriben. in cap. ut super. de rebus ecclesiæ non alienan. Speen. in 5. sequitur uer. & hoc, circa finem in titu. de locato, ubi Ioan. And. audacter assenerat ita in practica seruari, & Moder. in c. 1. de precarijs.

Em-
phy-
teo-
ta.Cõis
pra.

OPINIO XCVI

Emphyteosi finita propter generationem, & reuerfa ad Dominum, descendentes, seu hæredes istius emphyteotæ,
G seu

seu generationis finitæ possunt petere confirmationem, & si dominus denegauerit, possunt appellare ad superiorem, pariter ac implorare officiū iudicis pro renouatione prædicta facienda. secundum doctrinam Bar. in l. 1. §. permittitur. ff. de aqua quotidiana. & æsti. communiter approbatam à Doct. ut refert Barba. in c. rescripto col. 4. de locato, & conducto, Marsil. in sing. 419. Bocrius decisio. 107. circa fin. & Ripa in tract. de peste in tit. de remedijs præseruatiuis contra pestem. nu. 260. cum alijs seq. Clarus copiose in tracta. de iure emphy. q. 43. & istam communem declarat Io. Cephalus consil. 147. nu. 5. 21. 22. & seq. uol. 1. & sequitur etiā nouissimè post alios relatos per eum Parisi. consil. 118. nu. 55. lib. 1. & sententia istorum de plano procedit, & absque dubio aliquo, quando uult ecclesia rem ipsam emphyteoticam alteri locare, tunc agnati admittuntur ad renouationem, sed si ecclesia nollet alteri concedere, ac uellet pro se retinere utiq; posset secundum Abb. & Imo. in c. bonæ de postula. prælat. Areti. in l. si mihi ff. de uer. obli. Curti. sen. consil. 48. Calca. consil. 8. nu. 45. & ista est communis opinio teste Petro de Benintendis decisio. 19. ubi asserit ita fuisse decisum in Rota Bononiensi. limitatur primò præallegata communis opinio, quando essent extranei hæredes instituti, ut per Marsil. in d. singu. 419. circa fin. & infra quantum tempus debeat peti confirmatio ista, uide Alex. & Parisi. declarantes in add. ad Bar. in d. §. permittitur, ubi etiā dicit in fin. add. ipse Parisi. quòd descendentes possunt petere renouationem emphyteosis, etiam si ascendentes fuissent priuati, eo quia uenissent contra conuentiones, limitatur præfata communis ulterius per Ias. in l. 2. nume. 2. c. de iure emphyt. habere locum quando emphyteosis expirasset per generationem finitam, secus si per canonem non solum, aliàs uerò declarationes ad istam communem ponit Corsettus in add. Abb. in uersic. renouationem in cap. bonæ il secondo de postulatio. prælat. & Clar. in d. q. 43. per tot.

O P I N I O C X V I I .

Emphyteota alienans rem emphyteoticam absque consensu Domini cadit à iure suo etiam si post alienationem cele-

celeriter reemat rem illam, nam per hoc non relectatur à caducitate iam incursa. l. fin. C. de iure emphy. ubi Docto. & ita se habet communis opinio teste Ias. in l. cum dubitatur. num. 135. C. de iure emphy. & Clar. cum cæteris compluribus signatis per eum in tract. de iure emphy. quest. 13. uersic. sed quid si emphyteota. quæ procedit de rigore iuris, secus de æquitate secundum Ant. de But. consil. 34. in fin. amplia hoc etiam procedere in conductore ad longum tempus secundum Fulgo. consil. 25. quod dictum pro singulari refert, sequiturq; Ias. in l. 1. col. 7. uer. circa differentias C. de iure emphy. dicens hoc esse ualde notandum cum sit materia pœnalis: interpretatur primum ista conclusio ita ampliata non habere locum in alienatione emphyteosis facta sine traditione, nam dicta alienatio absque traditione caducitatem non inducit. d. l. fin. & notat Specu. in titu. de locato. §. nunc aliqua uersic. 195. & Canonis. in c. potuit eod. tit. & istam scribit esse communem opinionem Ias. in l. cum dubitatur. num. 132. C. de iure emphy. quam sequitur cum alijs innumeris signatis per eum, & demum ait communem fore Tiraquel. in tract. de retractu consanguineorum §. 1. glo. 2. nu. 42. 43. & 44. fôl. 17. Alexan. uerò consil. 173. uiso themate, & scriptis col. 2. uolu. 2. ampliat hoc dictum procedere non solum in emphyteosi, uerum etiam in feudo sequitur Ias. in d. l. fin. col. pen. scribens istam esse communem opinionem, & Negusantius de Fano in tracta. de pignori. & hypothe. in 2. par. princ. 3. membri. nu. 79. & Tiraquel. cum alijs relatis per eum in d. Glo. 2. num. 45. declaratur etiam præfata conclusio pluribus alijs modis per Afflict. decisio. 94. & per Marsilium in sing. 412. plures. & Io. Cephalum consil. 139. & Clar. plenius quam alium in tracta. de feud. quest. 31. & in tracta. de iure emphy. in d. q. 13. uersic. sed nunquid. cum alijs sequen.

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O XCVIII.

Emphyteota ius emphyteoticū donare pōt ēt non requi sito Domino. secundum gl. in l. fi. in uers. alijs uedere. C. de iure emph. quā cōiter approbāt Doc. ut scribit Alex. in l. si domus. §. si. ff. de lega. 1. & cōs. 90. sup eo in fin. lib. 4. & cōs.

Cōis
opi.

189.col.3.uol.2. quoniam non est eadem ratio donandi, & uendendi. l. nec adierit. ff. pro socio. Si uero testator simpliciter legaret, uel donaret prædium emphyteoticum, tunc coarctatur ista communis, & emphyteota ipse priuatur suo iure. secundum Bar. in d. l. si domus. §. fin. cuius opinionem asserit esse communem Alex. ibi, Corne. consil. 84. uidetur col. 1. uol. 2. & Ias. cõf. 109. spectabilis uol. 2. & ratio istius limitationis uidetur hæc, nam testator uidetur legando male uti re sibi in emphyteosim data, cum ex eo paretur legatario causa contra Dominum præscribendi. auth. qui rem. C. de sacrosan. eccle. ut per Bal. in l. eadem. C. locat. col. 1. & in l. usufructu. ff. sol. matr. in contrariam uero sententiã, uidelicet quod emphyteota fisci, uel priuati donare, ac legare possit non requisito aliter Domino inclinauit Bald. consil. 160. quæritur lib. 1. cum alijs congestis per Alex. in d. l. si domus. §. fin. ubi Ias. nu. 34. & seq. post Alex. consil. 17. col. fin. uol. 5. audacter sequitur, & attestatur istam esse communem opinionem contra Bar. Cardina. Floren. etiam in c. potuit de locato, & Moder. in ca. cum M. Ferrariensis de constitu. & sequitur quoque declarat uiliter, atque ait magis communem cum cæteris ferè innumeris citatis per eũ Clar. in tract. de iure emphyt. q. 15. per totam. similiter tenet Bal. consil. 139. diuiso. uol. 4. in casu simili, quod emphyteosis diuidi possit irrequisito domino; in isto igitur consensu opinionum, & ne res emphyteotica rediret ad Dominum. d. §. fin. quàm optime, ac tutissimè ageret emphyteota iudicio meo, ut ante testamētum, & legatum obtineret, impetraret, & haberet consensum directi Domini de legando, uel donando emphyteosim, secundum Alex. in d. §. fin. & hoc modo tolleretur penitus omnis dubitatio. & dato emphyteota in omnem euētum quod donaret, uel legaret emphyteosim, ob hoc non posset eam tradere, uel aliquem in possessionem inducere, ut per Molineũ in add. ad Alex. consil. 120. & Curti. iun. consil. 130. circa fin.

O P I N I O XCIX.

Em.
phy.
teo.
ta.

Regula est quod sub nomine hæredum etiam extranei includuntur. l. sciendum. l. hæredis appellatio. ff. de uerbo. sign. & l. annalibus. C. de lega. ista uero iura quæ ad hoc per Doct.

Docto. allegantur de numero hæredum uidentur loqui, ut omnes ueniant in infinitum, probatur etiam ista conclusio ex eo quod nomen hæredis generale est, & in plures species distinguitur, ut institu. de hæred. qualita. & differen. in prin. nam hæres dicitur id est dominus in l. Nerua. §. legis ff. ad l. Aqu. & secundum istam conclusionem arguit Ang. consi. 350. charissime frater, & procedit hoc etiam si dicatur pro hæredibus suis. l. stipulatio ista. §. si qs ita. ff. de uer. oblig. not. Spec. in titu. de loca. §. nunc aliqua uer. 113. Bar. & Doct. in l. Gallus. §. etiam ff. de liber. & posthu. & Alexā. consil. 9. col. 2. uol. 2. ista uerò regula fallit, quando dicitur de hæredibus masculis, tunc enim non ueniunt extranei, sed duntaxat descendentes secundum Ray. de Forliuio in dispu. inci. quidam habebat duos filios, quem sequitur Bal. in l. Gaius col. pen. ff. solu. matr. & in d. l. Gallus. §. etiam in fi. distin. Bar. quem refert cum concordantibus traditis ibi per eum Alex. col. 3. & in l. quod dicitur in 6. car. ff. de uer. oblig. & consi. 105. perspectis uol. 1. coarctatur secundo prædicta conclusio non procedere quando aliqua coniectura esset in contrarium, ut uerba de extraneis hæredibus non intelligerentur, ut est tex. in l. ex facto §. fin. ff. ad Trebel. ibi enim conditio, si sine hærede decesserit, intelligitur tantum de liberis, quia illa conditio etiam si intelligeretur de extraneo hærede quodammodo impossibilis redderetur, ut declarat Abb. in c. in præsentia de probatio. in prin. gl. Bar. & Doct. in d. §. fin. & Ang. consi. 305. & consil. 265. Cumanus consi. 125. Alex. consi. 105. uol. 1. & consi. 17. uol. 2. interpretatur postremo ista regula, quando emphyteosis fuisse concessa ab ecclesia alicui, & hæredibus suis, tunc quippe ad extraneos hæredes non porrigeretur. §. emphyteosim in auth. de non alienan. & not. Bar. in l. etiam, & ibi Alexā. ff. solu. matr. & idem Alex. fatetur istam esse communem opinionem consil. 23. oportune consideratis. col. 2. uolu. 1. Cōis
Imo. in d. l. ex facto. §. fin. Deci. in d. c. in præsentia nu. 153. opi.
& seq. & consi. 117. Afflict. decisio. 100. uel 110. Goza. consi. 39. Ruinus consi. 161. uol. 1. Parisi. consi. 84. & 85. uol. 4. & Boer. decisio. 268. nu. 7. & Clarus cum alijs signatis per eum in trac. de iure emphy. q. 28. uer. tertius est casus. ubi congerit Doct. contrariæ sententiæ, uidelicet quod ipsa emphy-

Cōis teosis transeat ad extraneos hæredes, refertq; istorum opi
opi. nionem magis communem esse, & copiose declarat.

O P I N I O C.

Cōis In emphyteosi concessa priuato comprehenduntur na-
opi. turales, nisi conditio concedentis aliud suaderet, secundum
 communem assertionem Doct. quã sequitur, & citat Alex.
 in l. ex facto. §. si quis rogatus col. 13. ff. ad Trebel. Abb. De
 ci. nu. 136. & Moder. in c. in præsentia de probatio. contra-
 rium uerò tenuit Ang. in l. generaliter. §. cum autem. C. de
 institu. & substi. quoniam uerba dubia in contractibus in-
 terpretanda sunt contra illum, qui stipulatur. l. ueteribus
 ff. de pact. & uerba in dubio propriè accipiuntur. l. 1. §. is
 qui. ff. de act. filius uerò naturalis non dicitur propriè fi-
 lius. ff. de his qui sunt sui, & istam partem scribit esse uerio-
 rem Deci. in loco præcitato, tandem ipse conatur præfatas
 opiniones ad bonam consonantiam, & concordiam redu-
 cere, quam uidendam suademus, quia est uerissima.

O P I N I O C I.

Cōis Aetas debet probari per fundantem se in ea, siue ea ma-
opi. ior sit, siue minor. secundum glo. in c. præbyter 78. distin.
 & Abb. in ca. in præsentia de probatio. post alios relatos
 ibi per eum, & in cap. 1. de reg. Bald. per illum tex. in l. si
 minorem. ubi latius insistit Salyc. C. de in integr. restitu.
 Bartol. in l. 1. circa fin. ff. de except. Corne. consilio. 98.
 uol. 1. Alex. consi. 147. nu. 9. uol. 7. & istam scribunt esse cō-
 munem Felyn. Deci. nu. 166. & Moder. in d. c. in præsentia,
 quia quilibet tenetur probare quod est fundamentum suæ
 intentionis, ut per Parpali. in l. si quis maior in 1. nota. C.
 de transact. Corsetum in sing. in uer. qualitas, Fel. in c. exa-
 minata de iudi. Ias. & Deci. in l. qui se patris col. 1. C. unde
 liberi, & clariùs in l. si emancipari col. 2. C. de collatio. &
 Fely. in d. c. in præsentia in glo. in uer. secundæ. istaq; com-
 munis ita probata interpretatur primum non procedere,
 quando in instrumento iurans, uel fundans se in maiori
 ætate etiam dixisset, & iurasset se maiorem, quia tunc ex
 instrumento satis probatur eum fuisse maiorem, & credi-
 tur ita esse, nec ipse contrarium dicens audiretur, ut est
 tex.

tex. in l. pen. C. si minor se maiorem dixerit circa fin. & Roma. consi. 112. & Anchara. consi. 226. Soci. consi. 66. col. 8. uol. 1. & Cagnolus in d. l. si quis maior. num. 42. limitatur secundo ista communis in substituto pupillariter, nam qui allegat pupillum decessisse in pupillari ætate, ipse non tenetur hoc probare, sed eius intentio uidetur fundata, & admitti debet; nisi per aduersarium de maiori ætate probet, scdm Bal. consi. 451. in 4. par. per tex. in l. ex facto. ff. ad Trebel. ubi substitutus Titio decedente sine liberis mortuo Titio fundata est intentio substituti, nisi probetur quod Titius ipse haberet liberos, & hoc in fauorem substituti introductum fuit, de quo per Bar. & Ang. ibi, & tradit Alex. consi. 29. uiso themate uol. 1. & istam limitationem sequitur etiam Deci. in d. c. in præsentia nume. 170. & Maranta in repeti. l. is potest. num. 199. ff. de acquiren. hered. in contrariam uero partem inclinauit Bald. consil. 19. uol. 5. Bar. consi. incip. B. fecit testamentum in fin. Soci. in l. qui duos. §. cum in bello, & in d. l. ex facto. §. penul. ubi etiam Ripa hoc idem tenet. limitatur postremo ista communis, quando quis fundatur in ætate, ita quod ætas principaliter allegatur, secus autem quando actus allegatur, qui ad sui ualiditatem accessorie ætatem includit, quoniam ætas idonea præsumitur, ut concludit Abb. in d. c. in præsentia per tex. ibi, & idem Abb. in c. cū uirū de reg. Bal. consi. 264. factum tale est. col. fin. uol. 1. & adeo ista præsumptio procedit quæ non tollitur, nisi per aduersarium contrarium concludenter probetur. d. c. in præsentia, ubi Abb. & Deci. num. 167. hoc plenissime declarant.

O P I N I O C I I.

Executio rei iudicatæ, nec pignoriatio fieri potest super bobus, aratris, cæterisque instrumentis rusticorum. Lex executores. C. quæ res pigno. da. poss. & not. And. de Iser. & alij Doct. in c. primo. §. agriculatores de consuet. quæ contra liberta. eccle. coll. 9. tamen in rei ueritate, & secundum contricem uerborum. d. l. executores ille tex. loquitur duntaxat de bobus, & instrumentis agrorum tributariorum, ne solutio tributi retardetur; nihilominus secundum Bar. cõmuniterq; omnes Doct. ubi supra idẽ esset dicendũ si dicta

Cõis
opi.

prædia non essent tributaria, quia si cessaret ratio solutionis tributorum militaret quippè alia ratio scilicet ne sterilitas fructuum damno esset reipublicæ argumento. l. 1. §. de eo opere. ff. de aqua plu. arc. & ne segetes cœlesti prouisione concessæ pereant l. 2. C. de fructi. & lit. expen. hoc idem uidetur hodie statutum in Regno Neap. ut habetur in c. inci. constitutioni boues, & cætera, exceptis duobus casibus relatis ibi per tex. & talia prohibita capi si capiantur possunt impunè propria autoritate recuperari per partem à manu executorum. secundum Ias. c. 61. 20. pro liberatione uol. 3. tex. in l. defensionis, & l. prohibitum, & ibi glo. C. de iure fisci, interpretantur ista omnia non habere locum pro debito fiscali, tunc enim si debitor non esset soluendo, uel nō reperirentur alia bona pro executione faciēda possent isto casu capi boues, & alia instrumenta aratoria, & hoc uidetur expresse sancitum in c. Regni Neap. incip. pridem contra insolentiam. in prin. dictorum capitulorum, limitantur etiam prædicta, quando præmissæ bestię aratoriæ, & alia prohibita capi pro executione ex forma iuris communis, & c. regni capiuntur non loco pignoris, nec simplicis executionis, sed ut uendantur maximè ad hastam, uel dentur in solutum, & pro executione sententiæ, uel crediti, ut alia bona colantur, tunc enim hæc impunè fieri poterunt, secundum Ruinum consi. 130. ad dubiam nu. 9. uol. 1. coarctantur etiam postremò iam posita in subsidium, ubi non sunt alia bona, idest quando executores non inuenerūt alia bona sufficientia pro faciēda integra executione crediti, nisi fecissent executionem in bestijs aratorijs, & alijs prohibitis, tunc enim præmissa prohibita pignori possunt capi pro executione crediti non obstante. l. communi, & statuto quolibet contrario, secundum glo. in d. l. executores, & ibi Doct. Pet. Gerard. in sing. 35. dictum est, & Ripa in trac. de peste rub. de præserua. remed. nu. 221. Spec. in tit. de 1. & 2. decreto §. restat, Ahd de Iser. & omnes scribē. de Regno Neapo. in constitutio. ab officialibus, & in constitu. quisquis, contrarium uerò asseruerūt, & malè Pet. de Bellaper. Cyn. & Saly. in d. l. executores, & Negusantius in tracta. de pignori. in 2. par. num. 48. quæ omnia latissimè cumulantur per Iulium Ferretum in tract. de gabellis, & publicanis inserto

serto inter sua cōsilia nu. 525. cum alijs seq. ubi ponit aliàs limitationes.

O P I N I O C I I I.

Exceptio opposita per hæredem conuentum, inuentarij non confecti, impedit litem contestari. l. fin. C. de iure deli bera. & ibi Bar. qui ait exceptionem hanc, quam hæres habet infra tempus conficiendi inuentarium impedire litis ingressum, cū etiam hæc exceptio impediatur sententiæ executionem, & quotidie practicatur, quodd instrumenta non exequuntur cōtra hæredes existētes infra tempus conficiē di inuentarium, & huiusmodi opinionem sequuntur Pan. de Cast. Alex. Ias. Corne. ceteriq; communiter in d. §. donec per illum tex. Alexā. in l. uir bonus in add. ad Bar. ff. de iud. fol. Ang. in §. æque institu. de actio. uersic. 11. & Philip. Francus in c. 1. fallen. 19. de lite contesta. interpretatur: primo ista communis non procedere in hærede conuento, ut restituat usuras, si quando defunctus iussit eas restitui, uel cauit secundum formam c. quamuis de usuris lib. 6. tunc ēt propter animæ periculum, quæ cunctis rebus est præferenda non debet differri. l. sancimus. C. de sacrosan. eccle. c. cū infirmitas de pen. & remissio. & hoc etiam quia animæ detrimentum infereretur illo medio tempore, quod postea non tolleretur. l. 2. ff. de appella. reci. cum sit damnum irreparabile, merito discedimus à regulis iuris communis d. l. 2. & l. tutor qui repertorium ff. de admini. tuto. dispositio uerò præcedens procedit, quando omnia salua remanent, ita tenet Ricar. Alberi. Cyn. Rayne. Bald. Ang. Fulgo. Pau. de Cast. Alex. Corne. Iaco. de sancto Georgio, Ias. ceteriq; communiter in allegato §. donec. limitatur secundò præcedens communis non habere locum, quando conueniretur hæres pro legatis pijs, non requirentibus dilationem, puta alimentorum pauperum, qui interim necantur fame, ita limitat Ange. in l. 1. §. hæc stipulatio. ff. si cui plus quā per l. falci. quæ sequitur Imo. ibi, & Alex. Corne. & Iac. in præcitato §. donec. Tertiò coarctatur dicta cōis non procedere ubicunque conuenitur hæres rei uendicatione, tunc enim conuenitur, ut quilibet possessor, non ut hæres l. de eo. §. penul. in fin. ff. ad exhiben. quod uoluit Odoffre.

Cōis
pra.Cōis
opi.Cōis
opi.

Cōis
opi.

Guil.de Cu.Nicolaus de Matare. Bald.Salyc.Pau.de Cast.
Ange. Alex.Corne.Iaco.de sancto Georgio in d.§.donec,
quamuis ibi Cyn. senserit contrarium,ob id quod disposi-
tio illius tex. generaliter loquatur,dum etiam in eo loqui-
tur de hypothecaria,quæ est actio in rem,daturque contra
quemlibet possessorē l.eos. C. qui potio.in pigno.habean.
& istam opinionem Cyn. simpliciter refert Alberi. in d.§.
donec,tamen Alex.Corne & Iaco. ibi præcedentem limi-
tationem aiunt esse ueriores, & communiores; cum in
tex.dicatur creditoribus hæreditarijs, ex quo qui non sint
creditores hæreditarij non comprehenduntur. idem etiam
uoluit Ang. Imo.in d.§.hæc stipulatio:unde hæres rei uen-
dicatione conuentus non posset obijcere pendentiam in-
uentarij;limitatur prædicta communis ulterius non proce-
dere quotiescunque petitur aliquid ab hærede pro impen-
sa funeris. tunc proculdubio non posset opponere de in-
uentario,ita tenent,& concludunt Ang. Alex. Corne.Iac.
de san.Georgio in d.§.hæc stipulatio. addeq; præmissis q
ex huiusmodi exceptionibus impediētibus litis ingressum
cumulauit triginta Martinus de Fano in tract.de exceptio.
Alex.in l.uir bonus in add. ad Bar.ff.de iud.sol. Ang. uerò
Areti. in §.æque.institu.de exceptio. retulit 40.Maria.Soc-
ci.posuit. 33.in c.1.de litis contesta.in 6.Philip.Francus in
d.c.1.col.4.& seq.posuit per uiam fallentiarum.43.

OPINIO CIIII.

Cōis
opi.

Exceptio spoliationis impedit litis ingressum,cum spo-
liatus debeat ante omnia restitui. l. si quis à se fundum. C.
ad l.Iuliam de ui publica,& ibi glo.& in c.1.de restitu. spo-
liato.& dicit Ang.in l.si maritus ff.de donatio.inter uir. &
uxo. quòd spoliato fauetur, si spoliatus esset omnibus bo-
nis eius, uel maiori parte à tertio,tūc etenim à nemine in-
quietari potest, neque ciuilitèr, neque criminaliter, nisi
prius & ante omnia restituat, ut supra deduximus, & Bar.
in l.naturaliter. §. nihil commune. ff. de acqui. poss. ait præ-
fatam exceptionem esse dilatoriam, ideo impedire debet
litem contestari, quem sequuntur omnes Doct. ibi, & Ang.
in §.æque institu. de excep. in 39. excep. & Francus in ca. 1.
de lite contest. lib. 6. in fallen. 22. unde allegans dictam ex-
ceptionem

ceptionem est profectò audiendus, ut per Spec. in §. 1. in titu. de cita. Innocen. & Abb. in c. nouit. de appella. & Ioan. And. in c. cum olim circa fin. ex. de resti. spoliato. quorum opinionem scribit esse communem Grammati. decisio. 85. nu. 1. & 3. Sed huiusmodi exceptio spoliationis non potest opponi post litem contestatam, secundum Bar. in d. §. nihil commune, quem ibi communiter sequuntur omnes, ut asserunt Fulg. & Moder. in ibi. quamuis nonnulli senserint contrarium, quorum fundamentis abundè respondent præcitati Moder. inhærendo cõi opinioni: & aduersus istam exceptionem aduerte q. non obstarer iuramentum præstitum per debitorem ante spolum, ut per Io. And. in c. 2. de ordi. cognit. & alios citatos per Grammati. in d. decisio. 85. itẽ exceptio præscriptionis opposita, & in iudicio allegata impedit litis contestationem secundum Host. & Canonistas omnes in c. 1. de præscrip. quorum opinionem cõprobat Boeri. decisio. 344. nu. 1. cum alijs seq. ubi denique fatetur esse communem, & secundum eandem decidisse conciliũ Burdegalense, & hoc idẽ consuluit Senatus Gratiopolitanus teste Guid. Papæ in decisio. 221.

Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.

O P I N I O C V.

Exceptiones omnes, quæ opponuntur ad impediendum executionem sententiæ in rem iudicatam transactæ, si respiciunt actionem primam, & huiusmodi exceptiones naturæ essent ante sententiam nunquam opponi possunt, & oppositæ non impediunt executionem, ut habetur per Bar. quem Doct. omnes communiter sequuntur in l. 1. C. de iuris, & facti igno. & in alijs locis citatis per Ias. in d. l. 1.

Cõis
opi.

O P I N I O C V I.

Possidens hæreditatem, si contra agentem petitione hæreditatis, uel familiæ eriscudæ iudicio exciperet quòd est indignus hæreditate, ut puta si defunctum testari prohibuerit. l. 2. C. si quis al. testa. prohibu. cum nota. per Bar. in l. fin. ff. eo. ti. & per Soci. cõs. 105. uiso processu uol. 3. uel q. defuncti uxorem, seu liberos occiderit, uel tacitam fidem de restituenda hæreditate incapaci accommodauerit, ut sæpe accidit in his, qui instituuntur hæredes ab habentibus filios

Extẽ
sio.

FRANCISCI VIVII

Cōis
opi.

filios spurios, ut per Bal. in l. si quis presbyter. C. de epis. & cler. & per Barba. in c. cum in officij col. fin. de testa. exceptione ista non iuuabitur secundum glo. in l. his consequenter. §. 1. ff. fami. erc. l. loci. §. competit. ff. si ser. uen. & opinio hæc communiter approbatur, ut per Corne. consi. 150. circa præsentem lib. 2. & Docto. uarijs in locis iuris nostri; & sic exceptio opposita per possidentem hæreditatem cōtra agentem petitione hæreditatis, uel familiæ erciscundæ iudicio quod est indignus hæres ipse hæreditate, uel quod de functi uxorem, uel liberos occiderit, uel tacitam fidem incapaci accommodauerit nihil operatur.

O P I N I O C V I I.

Cōis
opi.

Extensio in correctorijs non solum à simili, sed à maiore rationis non est licita secundum glo. & Doct. in auth. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. & in l. si constante. ff. sol. matr. Ias. in l. fratres col. 3. C. de inoffic. testa. & in auth. non licet col. 2. C. de libe. præteritis. Imo. consil. 64. Areti. consi. 27. col. 2. Corneus consi. 271. col. 4. uol. 4. Curti. iun. consi. 6. col. 6. & istam opinionem asseuerat esse communem Ias. in l. de quibus nu. 14. ff. de legi. & in d. auth. quas actiones. nu. 21. Deci. in l. non debet cui quod plus. nu. 4. ff. de reg. iuris; quicquid aliter uoluerit idem Deci. præcipitater, & sibi contrarius consil. 333. col. 3.

O P I N I O C V I I I.

Extē
sio.

In odiosis, & in pœnalibus, ubi lex figit pedē nō debemus ultra procedere, quia odiosa restringi debēt, ut i reg. odia. de re. iur. in 6. & est optimus tex. ad hoc in l. at si qs §. Diuus autem Marcus ff. de religiosis, ubi licet hæres delinquat, prohibendo testatorem funerari ab eo, quem testator elegerat, seu per quem funerari uolebat, tamen non punitur, ratio dicit tex. quia pœna in hæredem statuta non est, & glo. ibi ait nota quod illicitum non punitur, & illum tex. dicit notabilem Bal. in l. 3. in prin. C. de epis. & cleri. unde in pœnalibus, quia odiosa sunt nō est licita extensio, ut in reg. in pœnis, de reg. iur. in 6. & hoc nō. Dec. & Cagn. in l. factū suū §. pœnalibus col. 2. ff. de reg. iuris, istamq; opinionem ait esse communem Ias. in l. cum quidam. nu. 10. & 24. ff. de liber.

Cōis
opi.

ber.& posthu.& in l.fin.ff.de in ius uocan. & latè prosequitur Crauet.in tracta.de antiquitate temporū in 4.parte nu. 87. quæ quidem communis regula limitatur non procedere,quando ratio est expressa in l.pœnali,quia tunc fit extensio ad alios casus,in quibus uiget eadē ratio,ita tradit Domi. Gemini.in c.si ciuitas.§.1. de senten. excommuni.in 6. Alex.in l.cum mulier in 2.nota. per illum tex.ff.solu. mar. Deci.in d.§.pœnalibus.limitat.7.Ias.in d.l.cum quidam limita.5.& in l.1.ff.de in ius uocan.col.2.& Crauet.latius in d.tract.de antiquitate temporum parte 5.nu.107, cum seq. interpretatur quoq; ista communis non procedere in pœnalibus,in quibus fit extensio de casu ad casum c.1. §. porro,quæ fuer.prima causa.bene. amitten. ubi in materia priuationis feudi proceditur de similibus ad similia, & ibi Bal.col.3.dicit illum tex.meliorem de iure quodd in pœnalibus proceditur de similibus ad similia,quem sequitur Salyc.in l.2.col.10.C.de noxali.Alex.in auth.non licet.C.de liber. præteri.Cyn.& Saly.in l.fin.per glo.ibi in uer. uoluerit.C. de reuocan.donatio. & istam opinionem quodd fiat extensio de uno casu ad alium latè probat Crauet. in loco præcitato,& dicit communem Gome. In c.statutum nu.39. de res. in 6. & ista communis probatur uia ratione, nam ubicumque aliàs lex fieret elusoria,tunc fit extensio de casu ad casum,ita uoluit Ias.in d.l.cum quidam.in fin.Deci. in d.§.in pœnalibus in 3. limita. per glo.in c.quanquam de usuris in 6. ibi dum dicit aliàs facile esset hanc constitutionem eludere,& ibi no.Domini.col. pen. idemque in effectu tradit Butri.in dispu.sua incip. Bononiensis in fin.3.dubio,ubi q. fit extensio in materia pœnali, quando aliàs magna plaga legi inferretur,& sic quando fieret elusoria, sequitur Soci.conf.240.col.3.uol.2.& Craue.in d.tract.in 4.par.nu.110. limitatur etiam præfata communis in quatuordecim alijs casibus,quos ponit Gemi.in c.1.de tēpo.ord.in 6. sed ultra istos uide sex alios quos refert Ias.in d.l. cum quidam nu. 24.cum alijs seq.

Cōis
opi.

F

OPINIO CIX.

Fama publica regulariter semiplenam facit probationem.

nem, non autem plenam. l. 3. §. eiusdem quoque iuncta gl.
ff. de testi. c. 1. ubi glo. de appellatio. c. illud. de præsump. &
c. ex literis de iure iuran. quæ quidem conclusio in istis iu-
Cōis ribus expressè probatur, eamque sequuntur communiter
opi. Doct. omnes in d. §. eiusdem, & in c. ueniens il j. ext. de te-
sti. Bar. in l. de minore §. tormenta de quæstio. Deci. consi.
146. col. 2. Soci. consi. 22. num. 7. uol. 1. Fely. in c. ex tenore
nn. 6. ext. de rescrip. & Cassadorus decisio. 2. nu. 1. in tit. de
probatio. & de ista communi attestantur Deci. in c. dilecti
nu. 36. cum alijs seq. de adpella. Fulgō. consi. 145. quoniam
plurima, & Alex. consi. 18. niso processu col. 2. uol. 1. inter-
pretatur ista communis non procedere in factis antiquis,
quorū nō extat principij memoria, tunc publica fama ip-
sa habetur pro plena scientia, & neritate, unde testis po-
test deponere. scio Christum crucifixum, & Cōstantinum
Imperatorem fuisse, quia nouit indubitāter, quamuis non
uiderit, ita Innoc. in c. fin. ext. de iuramen. calu. & quod ista
Cōis fama in antiquis plenè probet est communis opinio teste
opi. Crauet, in tract. de antiquitate temporum in 1. par. nume.
302. Ias. in l. prætor ait. §. prætor nu. 25. ff. de eden. Deci. in
lex his col. 3. C. de testa. mili. Curti. iuni. consil. 17. Marsil.
in l. de minore. §. plurimum num. 60. & seq. ff. de quæstio. &
in rubr. de probatio. nu. 194. & singu. 505. declaratur etiam
præcedens communis opinio quod sola fama publica in
antiquis cuius initij memoriæ non est probet dominium
antiquissimum, uidelicet quod ista domus fuerit Dantis
poetæ Florentini, & Virgilij in Mantua secundum glo. &
Ange. in l. at qui natura. §. cum me absente. ff. de nego. ge-
stis, Bal. Ang. & Pau. de Cast. in l. proprietatis. C. de proba-
tio. Bal. in c. uassall. si de feudo fuer. controuer. & in l. con-
ueticulam. C. de epis. & cle Alex. consi. 4. col. 5. uol. 2. & in
l. rem quæ nobis col. 7. ff. de acqui. possess. ubi ait istam esse
Cōis communem opinionem, Soci. quoque, & Deci. in c. cum
opi. causam de probatio. in 2. nota. idem Deci. consil. 42. col. 2.
& 428. & in ca. 1. col. 4. de appellatio. sequitur etiam istam
communem Aret. consil. 15. col. 4. Calca. consil. 11. col. 5.
Ias. in l. cum aliquis col. fin. C. de iure deliberan. & Cassa-
dorus decisio. 2. in titu. de probatio. contrariam uerò sen-
tentiam tenuit Corne. consi. 304. col. 2. lib. 3. quod sola fa-
ma

ma in antiquis non plenè probet, nisi alia adminicula concurrant, istas tamen opiniones conatur ad optimam consonantiam reducere distinguendo Ripa in d. l. rem quæ nobis col. penult. quæ uidetur uerissima, & semper mihi placuit.

O P I N I O C X.

Falsitas, quæ nemini est nocibilis non potest de iure cõmuni puniri pœna falsi ordinaria, siue per testem, siue per notarium, uel alium sit commissæ. secũdum Bar. in l. si quis legatum. ff. ad l. Cor. de fal. & ista est communis opinio omnium Doctõ. ut attestatur Alex. consi. 145. uisus uol. 6. & Soci. consi. 103. in facto, & 104. post reditum uol. 1. quamuis. Saly. in l. 1. C. de sepul. uiola. & malè, immo absque ulla concludenti ratione uideatur asserere contrarium, ubi tenet qd si quis in libro suo falso rescripsisset Titium esse suũ debitorem, siue tabellio in sui fauorem falsum instrumentum confecisset puniri debent pœna falsi.

Cõis
opu

O P I N I O C X I.

Feudorum liber fuit compilatus à quodam Oberto de orto Cine Mediolanense, ut notat tex. in c. i. quæ sit causa benefici. amitten. in ufi. feudorum, & Alua. in c. 1. in princ. de feudi cognitio. postea uerò iste liber fuit lectus in publicis scholis, & communiter approbatus. ab hoc igitur exploratum est habere plenam fidem sicut aliæ leges secundum Andr. de Ifernia in præludio feudorum in 1. q. & alios ibi communiter, & istam esse communem ponunt Ripa in l. si. nu. 699. & seq. C. de reuocan. donatio. Maranta in tract. iuridiciorum in 3. par. prin. nu. 63. & Zafi. in ufi. feudorum. nu. 3. & Clarus cum alijs allegatis per eum in tracta. de feud. quæst. 3. ubi eam ampliat & limitat. idemque uideamus in alijs scripturis, seu libris in studijs approbatis, ut sunt dicta Aristotelis, seu Hippocratis, quibus standum est, secundum Bar. ceterosq; post eum in l. 1. ff. si cer. petatur per l. septimo mense. ff. de statu. homi. & l. si pater. ff. de solutio. quæ iura aliqui Doct. dixerunt non probare, cum id sit de authoritate, & approbatione legis facta prout Butri. Pau. Castren. Deci. in 1. lectu. in d. l. 1. num. 16. & idem Deci. in

Cõis
opi.

c. ne

Cōis
opi. c. ne innitaris in l. lectu. de constitu. & in c. 1. 7. nota. de offi. delega. retēta igitur prima opinione affirmatiua Bar. quæ est communis, prout testatur Niger in d. l. 1. quod authores passim citari possint, quæ communis sanè uenit declarāda, ut procedat in arte sua, ut si Poetæ sunt, illis credendum sit in arte poetica, & literis humanioribus, secus si de Medicina, uel Philosophia loquerentur, in his enim Hippocrati, Galenoq; medicis, Platoni, Aristoteli Philosophis potius credendum esset, ita tradit Niger in d. l. 1. quæ quidem communis ea iuris regula cōfirmatur, qua cautum est unicuique in arte sua credendum esse c. ut constitueretur 50. distin. l. 1. in fin. ubi Bar. ff. de uent. inspici. Lucas de penna in l. curiosi. C. de curio. lib. 12. & Alexan. consi. 15. col. fin. uol. 1. cum similibus, quæ congerit Afflict. decisio. 253. nu. 10. & hoc declaratur non procedere, quando lex reperiretur in contrarium, secundum Pau. de Cast. & Deci. in d. l. 1. ponitur exemplum in autoritate Pauli si filius ergo hæres, quam consequentiam lex non admittit. l. 1. C. si min. se ab hære. & in §. sed sui. institu. de hæred. quali. probat quoque ex autoritate Aristotelis in topicis dicentis quod mulier nubēs marito uidetur dare omnia bona sua in dotem, quam autoritatem lex non recipit aliquo modo, ut inq. glo. in l. mulier bona. ff. de iure do. eamq; sequitur Deci. cōsi. 521. num. 11. & in auth. præterea in 3. not. C. unde uir, & uxor per illum tex. & Gozadi. consi. 33. nu. 20. & istam opinionem contra Aristotelem refert esse communem Deci. in d. auth. præterea nu. 6. & Frāsciscus Turzanus in suis opinio. communibus opinio. 119. mulier nubens, ubi eam limitat.

O P I N I O CXII.

Cōis
opi. Feudum hæreditarium non transit nisi ad illos, ad quos transit hæreditas, & feudum ipsum hæreditarium, secundū Bar. in l. iusiurandi. §. liberi. ff. de oper. liberto. Bal. in c. 1. §. decedenti. qui feud. da. poss. Moder. in l. quicquid astringenda, & in l. ita stipulatus. §. Grisogonus. ff. de ner. obli. & per Alex. consi. 10. ponderatis uol. 3. ubi asserit istam esse communem opinionem, & consil. 19. super eo col. fin. & consil. 28. in causa, & lite col. penul. uol. 5. cum alijs congestis per Afflict.

Afflict. decisi. 140. nu. 19. & 240. & p Deci. cōsi. 295. in causa Magnifici, & per Crauet. consi. 197. nu. 5. & Parisi. consi. 4. nu. 28. uol. 1. ubi etiam ait istam esse communem, & cōsi. 1. nu. 6. eo. uol. & Clarus copiose in tracta. de feu. q. 9. uersu. hoc præmissio, dic. unde sciendum est hic ad præmissorum intelligentiam, nec ab re putamus quale dicatur feudum istud hæreditarium, feuda igitur hæreditaria constat illa esse, quum ex tenore inuestiturarum fuerint cōcessa, & acquisita pro se, hæredibus, & successoribus, & cætera, secundum Andr. de Iser. in c. 1. in prin. & §. hoc quoque. de successio. feudo. & in c. 1. de eo qui hæres suus, & per Alex. cōsi. 10. ponderatis col. 4. uol. 3. & consi. 55. perspectis col. 2. eod. uol. & nonnullos alios, quos congerit Parisi. consil. 4. nu. 27. uol. 1. ubi scribit istam esse communem opinionem, ^{Cōis} & consi. 2. nu. 17. eod. lib. ^{opi.}

O P I N I O CXIII.

Feudalis res, uel emphyteotica in dubio non præsumitur modo aliquo, Sed allodialis & libera, quia omne prædium à qualibet seruitute liberum censetur. l. altius. C. de serui. & ita tenet Alex. consi. 129. ponderatis his. uolu. 1. & consi. 55. prospectis his. col. 10. uol. 4. ubi patet ex congestis ^{Cōis} per eum istam esse communem opinionem, & ita asseuerat ^{opi.} Curti. iun. consi. 184. nu. 1. idemq; firmat Bellonus cōsi. 10. nu. 9. ubi subdit quòd omnes Doct. legendo, & consulendo communiter sequuntur istam opinionem, idem quoque firmat Deci. consi. 468. superiori anno col. 2. & consi. 498. uisò casu col. 1. ubi ait feudum non præsumi, nisi probetur, & allegant concordant. & consil. 588. uisò puncto col. 2. & consi. 424. proponitur col. 2. & Pau. Castren. consil. 179. in causa uol. 1. nouissimorum, & Clarus in tract. de feud. q. 18. ubi ponit etiam alterum casum similem communem, & in practica sæpissimè contingentem, & sic ex istis concludendum est quòd huiusmodi præsumptio transfert in aduersariam partem probandi onus, ut bona feudalia, & non allodialia sint, ut tradit in terminis Curti. senior eleganter cōsil. 75. col. 2. & ita consuluit Bellonus in præcitato consil. 10. per totum.

FRANCISCI VIVII OPINIO CXIII.

Feudum in dubio præsumitur antiquum non autem nouum c. 1. §. 1. de successio. fratrum, seu grad. success. ubi Bal. hoc firmat, & est tex. in c. 1. ubi Aluaro. post alios si de feudo fuerit controuer. inter Domi. & agna. & dicit ibi Iac. de Belui. & Nicola. de Neap. quòd benignior est præsumptio, quòd ex quo apparet fuisse feudum censetur potius quòd antiquum sit, quàm nouum, ut agnati succederent qui aliàs excluderentur, ut ibi per eos, ex quo igitur infertur. quòd si prælatus aliquem in feudo inuestiat, & antiquum esse asserat, eo casu quippè stabitur huiusmodi confessioni, & inuestitura ipsa ualebit, licèt si nouum esset non ualeret aliquo pacto, & est ratio, quoniam statur confessioni prælati in ecclesiæ præiudicium, præsertimq; quando cum illa confessione præsumptio iuris còcurreret. c. si diligenti, ubi Abb. in 3. nota. infra de præscrip. & c. 2. infra de capellis monachorum, & ita resident ibi Moder. communiter omnes. in contrariam uerò sententiam inclinauit Bald. in proæmio feudorum in 3. diuisione. Quia non statur simplici contrahentium assertioni, ut actus per talem confessionem licitus fieret, & qui aliàs esset illicitus. l. si fortè, ubi Bar. ff. de Castrè. pecu. & l. si donatione. C. de collatio. & hoc Bal. dictum sequitur Marti. Landen. in c. 1. col. 7. qui feu. dare possit, Imo. in c. 2. infra de feud. Alex. cons. 10. uol. 3. & Afflict. in commentarijs constitutionum Neapo. in ritu. de success. nobilium, nu. 60. rub. 26. dicens ibi quòd in dubio feudum præsumitur nouum, nisi sint indicia quòd maternū sit, & quòd indicium bonum erit si probaretur antiquitas temporis, item si probaretur quòd feudi pars est antiqua, tunc enim ratione partis præsumitur idem de toto, & mouetur dicta Bal. authoritate, & ista opinio uerior apparet, ut per Doct. præcitatos, quæ procedit etiam si prælatus cum capitulo iurassent, secundum Ias. post alios in proæmio feudorum in 7. ear. & istam opinionem ultimam Bal. sequitur, & tuetur Alcia. in tract. de præsump. in 3. regu. præsump. 28.

OPINIO CXV.

Feudum nouum, quando conceditur iure antiqui feudi
non

non assumit naturam, & qualitatem feudi antiqui, secundū Oldra. consi. 178. quidam nobilis circa fi. ubi supplet quod ista uerba, iure antiqui feudi, facti ueritatem non immutāt per l. si fortē. ff. de castren. pecu. & l. si donatione. C. de collatio. & istam opinionem Oldra. sequitur Ias. consi. 57. col. 5. lib. 1. & consi. 152. col. 1. & seq. & consil. 180. col. 6. libr. 2. cōtrarium uerō quod imō per talia uerba feudum nouum assumat naturam antiqui feudi, tenet Bal. in c. 1. in princ. de aliena. feudi pater. in c. 1. an agna. uel filius in uisibus feodorum, quem sequitur Alex. consil. 30. col. 3. uolu. 1. quod est repetitum consi. 2. uol. 5. tradit idem Alex. consi. 55. col. 8. uol. 4. & istam sententiam asserit esse communem Deci. cōsi. 194. col. 2. sequitur idem Deci. consil. 185. col. 5. Ias. etiā sibi contrarius reuocando sententiam in melius consil. 1. col. 2. lib. 3. & consi. 136. col. 4. & seq. lib. 4. Curti. iunior in tract. feudorum in 1. par. q. 8. primæ par. num. 8. eandemq; opinionem attestatur esse communem, & sequitur Crotus in l. si is qui pro emptore col. 23. ff. de usucapio. & in l. reconuincti col. antepen. ff. de lega. 3. & Ripa in l. 1. col. 2. ff. de lega. 1. Aret. consi. pen. & Alcia. in tract. de præsump. in 3. reg. præsump. 28. nu. 4. & Clarus cum alijs copiose relatis per eum in tract. de feu. q. 8. uer. sed hic occurrit notabilis quæstio. & istam communem latè limitant, & declarant Moder. in d. l. reconuincti, & præcitati Doct. in multis casibus. Et ampliatur utiliter Clarus, & ponit effectus ipsius in d. q. 8. uer. hæc quidem conclusio, & sequenti.

Cōis
opi.

O P I N I O CXVI.

Feudo priuare non potest uassallum princeps sine causa, & absque eius culpa c. 1. de feudo sine culpa nō amittent. c. 1. de natu. feud. & notat, & tenet Bal. consi. 326. Rex Romanorum col. 2. prope fin. & consi. 345. ad euentiam col. 2. uolu. 1. & consi. 182. col. 2. lib. 2. Pau. Castren. consil. 229. col. 2. lib. 1. & consi. 46. lib. 2. Abb. consi. 3. col. pen. lib. 2. Soci. consi. 38. col. 2. uolu. 4. Deci. consil. 410. col. 3. & consil. 445. col. 11. & consi. 544. col. 2. Alex. consil. 203. col. 3. libr. 6. Ias. consi. 177. col. 2. & consi. 227. col. 5. & consi. 233. col. 3. lib. 2. & consi. 86. col. 3. lib. 3. & in l. pecuniam col. 6. ff. de conditio. ob causam. Curti. iun. in tract. feudorum in 2. par.

Cōis
opi. q. 12. & consil. 1. col. 10. Gozadi. consil. 9. col. 6. & consil. 26. col. 6. & ista conclusio uidetur communis quod uassallus non possit priuari feudo absque causa etiam de plenitudine potestatis, & ratio est, quia feudum dicitur contractus innominatus. c. forma. 22. q. 5. Abb. & Doct. in c. quæ in ecclesiarum. col. fin. de constitu. & sic princeps subiicitur contractibus. c. 1. ubi latè Moder. de probatio. sed tamen contrarium asseruit præcipitanter Soci. sibi contrarius consil. 87. col. 7. lib. 3. Deci. consil. 390. col. 6. Ias. consil. 236. col. 2. lib. 2. & consil. 107. col. 2. lib. 4. similiter Gozadi. consil. 8. in fin. & consil. 92. col. fin. tamen difficile esset in actu practico obtinere contra istam communem, quæ uidetur uerissima, & posset infinitis rationibus, & authoritatibus fulciri, quæ omittuntur breuitati studendo, & ita subtiliter edissererebat D. Raynaldus Rodolphus Perusinus Legum interpres Perusij, & Pisis doctrina, & integritate singularissimus, dum cum publicè audiebam.

OPINIO CXVII.

Feu-
dum Vassallus regulariter non potest de feudo testari, ut in ca. 1. de success. feudo. & in c. 1. §. donare qualiter olim feu. pote. alie. & per Soci. consil. 19. adfit col. 3. lib. 1. & hæc est communis regula secundum Clarum, & alios relatos per eum in tract. de feu. q. 40. tamen hoc interpretatur nō procedere in feudo hæreditario, nam ubicunque feudum esset hæreditariū pater absque dubio in testamento posset prælegare uni filiorum, cum in tali feudo; quis succedere non possit, nisi sit hæres, secundum Bar. in l. iusiurandi. §. si liberi. ff. de oper. lib. Bal. in simi. c. 1. §. decedēti qui feu. da. pos. Moder. in l. quicquid astringendæ, & in l. ita stipulatus. §. Grisogonus. ff. de uer. oblig. & per Alex. consil. 10. pondera
Cōis
opi. tis uolu. 3. ubi scribit istam esse communem opinionem, & consil. 19. super eo. col. fin. & consil. 28. col. pen. lib. 5. & Clarus in d. q. 40. uers. secundò inferitur, & hoc factum testatoris impugnari non potest, nec debet. l. cum à matre. C. de rei uend. & per Alex. consil. 124. quod citant Moder. in tract. de feudis fol. 28. & ponit Præpositus in cap. imperialem in prin. col. 6. de prohibi. feu. alienat.

O P I N I O C X V I I I .

Furiosus occidens aliquem non punitur, nec tenetur de homicidio, cum eum fati infelicitas excuset. l. diuus. ff. de offi. præsi. & tradunt omnes Doct. in l. ex facto. ff. de uulgar. & pupi. substi. & in l. furiosum. C. qui testa. face. poss. ampliatur hoc in tantum procedere, ut furor superueniens excuset furiosum ipsum à pœna corporali delicti antea commissi, priusquam efficeretur furiosus, non autem à pœna confiscationis bonorum, secundum Bald. in l. humanitatis col. 12. C. de impub. & alijs substitu. & in c. 1. de eo qui fratrem suum occidit, ubi Alua. & Imo. in c. Raynutius de testam. & notat idem Bal. & Doct. in d. l. furiosum in fi. & ista est communis opinio, ut per Ias. post Alexā. in d. l. ex facto col. 10. Bal. in c. ex literis de rescrip. Ripam in repeti. l. fin. nu. 229. C. de inoff. testa. & in d. l. ex facto. nu. 30. Carerium in practi. crimi. in tract. de homicidio in §. 6. fol. 101. nu. 14. Marcum Anto. Blancum in practi. crimi. in c. incip. imbecillitate nu. 11. & Ioannem Brunellum in repeti. c. 1. de homicid. nu. 66. post mediū, quæ repetitio posita reperitur post relectionem Couarruias in clemen. si furiosus de homic. & ratio istius communis uidetur ista, secundum Doc. præallegatos, quia non potest formari processus contra furiosum. in contrariam uerò sententiā inclinauit Petrus Duennas in tract. suarum reg. in reg. ætas, seu fragilitas in 3. amplia. per pulcherrima fundamenta, licet ibidem suadeat nō esse recedendum in consulendo, & in actu practico à prædicta opinione Bald. cum sit communis; amplio hoc etiam procedere si ante furorem fuerit condemnatus, secundum Doct. citatos, & alios quamplures cōgestos per Carerium in d. §. 6. num. 15. sed si constaret de simulatione, bene poterit condemnari, & puniri, ut per Bal. in d. l. furiosum, unde cauti peritiq; iudices mirabili quodam artificio detegunt malitiam malefactorum fingentium ante condemnationem, & post, se esse furiosos; qualiter autē probetur ipse furor? uide Barba. in cap. cum dilectus. de succe. ab intesta. col. 2. Ias. in d. l. furiosum. col. 1. Carerium latè in loco supra citato. nu. 16. & Marcum Ant. Blan. in d. c. imbecillitate nu. 12. & seq. quia quis non præsumitur furiosus, secundum

Cōis
opi.

Bal. per illum tex. in fñ. C. de hæredi. instit. ideo alleganti incumbit onus probandi, ut per Bal. in l. nec si codicillos. C. de codici. & Cardi. in clemen. 1. de homici. in 6. q. 2. & an probetur ipse furor per testem non reddentem ratione dicti sui? uide Bal. declarantem in l. solam. C. de testi. Pau. de Cast. in d. l. furiosum; Carerium in d. loco nu. 16. & Marcum Ant. Blan. in præallegata practica crimi. nu. 13. & ista conclusionem ita ampliatam limitat in quinque casibus Carerius in d. §. 6. num. 13. cum 2. & alijs seq. hisq; accedit unum notatu dignum, quod si quis dum esset sanæ mentis commississet peccatum mortale, & postea efficeretur furiosus, & moreretur in furore, uidetur mori in peccato mortali; secundum Bar. in l. nunquam §. si ui. ff. de usucapio. per illum tex. quod dictum Bar. refert pro singulari Ias. in l. patre furioso. nu. 41. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iuris, licet Brunellus in d. ca. 1. nume. 66. hoc decisioni theologorum relinquat.

OPINIO CXIX.

Cōis
opi.

Fugiens à carcere publico habetur pro confesso, & conuicto tex. est. ad literam in l. eos ff. de custo. reorum, secundum Docto. magis communiter ibi, & istam communem sequuntur, & allegant Moder. in l. admonendi. ff. de iureiuran. & Boeri. decisio. 215. num. 9. unde iudex isto casu posset ferre sententiam contra fugientem, ac si fuisset uerè confessus in iudicio, etiam quod sit absens, secundum gl. & Bar. in d. l. eos, ut sequatur confessionis effectus, & est tex. in l. si apparitor. C. de coart. lib. 12. & iste est casus exceptus contra iuris communis regulam, ut absens pro crimine damnavi possit l. absentem ff. de pœnis. interpretatur primò ista communis non procedere, quando quis aufugit de custodis licentia, quia isto casu tenebitur custos, & non ipse fugiens secundum Guil. de Cu. in l. quoties. C. de exact. tribut. lib. 10. Bal. in l. commentariensem eod. titu. & facit tex. in l. cōfiliarius. C. de assesso. coarctatur secundò præcedens communis, ut duntaxat locum habeat in eo, qui aufugit ex publicis carceribus, non autem in eo, qui ex priuatis carceribus aufugeret secundum glo. Guil. de Cu. Bal. & omnes in l. succurritur. ff. ex quib. causis maio. Ias. & Moder. in d. l. admonendi

monendi super glo. in uers. fuga, & ista est communis opinio teste Boerio in præcitata decisio. 215. num. 13. & scias quod publici carceres non solum dicuntur illi, qui fortis clauibus aperiuntur, & habent perpetuos custodes, uerum etiam dici possunt carceres publici aliqua alta camera in palatio potestatis, imò totum palatium, quando prætor, uel iudex statueret alicui locum pro carcere, quia carcer publicus dicitur locus ordinatione, & decreto iudicis deputatus, in quo custodiatur persona, sicut esset palatium potestatis, Arx, uel alia domus, ut notant Doct. in l. 1. ff. de custodia reorum, ideo si tyrannus, uel aliqua priuata persona caperet aliquem, & uolenter detineret in aliqua arce, hoc casu dicuntur carceres priuati, qui destinati sunt per hominem nullam habentem iurisdictionem super homine capto secundum Bal. in d. l. succurritur, Bar. & Doct. in l. 2. ff. de priua. carce. interpretatur. 3. non procedere in muliere aufugiente de carceribus causa euitandæ libidinis, tunc per huiusmodi fugam non habetur pro confessa, secundum Bal. in l. 1. col. 3. C. de edil. edic. aliæ uerò interpretationes in seq. conclusione ad istam communem latius ponentur.

O P I N I O C X X.

Quærit Bar. in l. admonendi. ff. de iureiur. de fuga utrum **Fuga** per illā fiat plena probatio ponit tres conclusiones, prima est conclusio quod si fuga opponitur alicui, ut delictum, tunc probat delictum, & facit plenam probationem. l. quis sit fugitiuus ff. de edil. edic. l. desertorem, & l. qui cum uno. §. qui post desertionem. ff. de re milita. & l. 1. & 2. C. de deserto. & ita notat, & concludit in d. l. admonendi, & in l. in bonæ fidei. C. de iureiur. glo. in c. fin. de successio. ab intest. & in c. fin. de iureiuran. & ibi Doct. & Oldra. quem sequitur Ioan. And. in add. Specu. in titu. de præsump. §. præsumpta uers. uiolenta, & istam opinionem sequitur etiam Ripa in d. l. admonendi nume. 165. & Ias. in repetitio. nume. 166. & Bar. in l. 1. ff. de bonis eorum. Secunda conclusio clara est, & communiter approbatur. Tertia est conclusio Bar. quod, **Cōis** quando sumus in delictis, in quibus requiruntur plenæ, & **opi.** ordinariæ probationes, ut l. sciant cuncti. C. de probatio. c. in literis de testi. & c. licet clamor eod. titu. tunc per fu-

gam non sit plena probatio, sed nec semiplena, sed qualis, qualis p̄sumptio, siue suspitio, ut l. lege Cornelia. ff. ad Sill. & l. 1. C. de rapt. uirgi. & ibi Cyn. Bald. & Saly. hoc idem tenent, & Bart. in l. fin. ff. de quæstio. & istam opinionem ait esse communem Curti. seni. in l. admonendi nu. 155. & Moder. ibi, & hæc fuga de cōsuetudine indicium ad torturam facit, ut dicit Ias. in repeti. d. l. admonendi nu. 188. Curtius, & Ripa, nu. 168. Grammati. consi. crimina. 32. nu. 7. & consi. 42. nu. 8. & seq. ampliatur ista communis ut uera sit, etiā si quis moueat unum pedem ad fugiendum, & sic sit in principio fugæ. d. l. quis sit fugitiuus. §. 1. ubi glo. Bal. consi. 220. lib. 3. & secundum aliam impressionem consi. 38. lib. 4. Soci. seni. consi. 99. lib. 4. & Boeri. decisio. 215. nu. 2. & 12. ampliatur secundo loco quoque ut faciat indicium ad torturam fuga locij in delicto illius, qui in carceribus retinetur, secundum Alex. consi. 65. in fin. lib. 1. Grammati. consi. 14. erimi. nu. 4. & 17. sed Boeri. in d. decisio. 215. nu. 15. tenuit contrarium, ideo dicas quòd Alex. nult sentire extantibus multis alijs indicijs, & ita loquitur Grammati. & sic concordabuntur opiniones istæ, quia quæ possunt singula, multa iuuant, licet alia indicia non sint ad torturam sufficiētia; & præmissa omnia ita declarata limitantur primò, ubi quis aufugeret ante inquisitionem, & accusationem factā de delicto, ex quo pœna sanguinis ueniret imponenda, quia tunc fuga nullam induceret præsumptionem, cum liceat unicuique per phas, & nephas redimere sanguinē suū, ita singulariter Bar. per tex. ibi in l. 1. C. de his qui mor. sibi consci. cuius dictum exclamat pro singulari, & sequitur Roma. & Ias. in d. l. admonendi. nume. 69. Matthesi. notab. 146. idem Roma. in l. lege Cornelia supra citata, Ang. in l. fin. C. de quæstio. & in d. l. admonendi, Aret. in tract. de malef. in uers. fama publica, uers. an fama sit sufficiēsis indicium, & Fely. in c. nullus ex. de præsumptio. & istam scribit esse communem opinionem Boeri. decisio. 215. nume. 10. Marsil. sing. 215. Soc. in regu. 163. & seq. & Io. de Amicis cōsi. 37. sub nu. 7. in capitalibus uerò causis etiam post inquisitionem fuga ipsa minime facit inditium ad torturam secundum Roma. in l. lege Corne. ff. ad Silla. & ita consuluit Io. de Amicis consi. 7. nu. 11. & hoc est firmiter memoriæ
commen-

Cōis
opi.

i. ampl.

na ampl.

ia. p.

Cōis
opi.

commendandum ad amicorum defensionem, secundum Curti. in d. l. admonendi. nu. 155. & hoc intelligas generaliter quoties adest aliqua præsumptio propter timorē carcerum, non delicti, secundum Corne. conf. 58. uol. 1. Boer. in d. decisio. 215. & quoties adest aliquis iustus timor Ripa, & Iaf. in d. l. admonendi; & his accedit congruenter quod idem uidetur obseruari si ante libellum, & accusationem, seu inquisitionem comminatum, licet nondum factam aufugisset, quia iustus fuisset timor fugiendi, & iuste debuit timere comminationem, per tex. in l. miles. §. socer. ff. de adulter. nisi alia indicia, seu suspensiones laborarent contra fugientem. argumento. l. si. C. qui mune. tuto. se excusan. ita expressè Roma. in d. l. lege Cornelia, & sequitur Aret. in d. uer. fama publica uer. si. an fama sit sufficiens indicium. & Io. de Amicis in d. conf. 37. nume. 7. limitantur secundò prædicta, ut fuga ipsa faciat indicium, sed purgari possit per reuersionem, secundum Bald. in l. 1. C. de seruis fugi. Fely. in c. 2. nu. 7. de fide instru. & Io. de Amicis in d. cō. si. 7. nu. 21. & ita se habet communis opinio, de qua testatur Ripa in d. l. admonendi. nu. 65. Grammati. cōsi. crimi. supra citato, & Boer. decisio. 215. nu. 17. & iudiciū hoc purgatur si fugiens intra annum redeat secundum Ripam in d. l. admonendi nu. 65. sed hoc vñ falsum, ut constabit ex infra dicendis; & qualiter hic probetur q. fugiens habeat animum reuertendi. dic q. per testes, quia forsā ante q. fugeret declarauit animū suū coram testibus q. discedebat animo reuertendi, iuxta nota. per Bart. in l. 1. §. si quis ipsi prætori ff. de ope. noui nun. si uerò id per testes probari non potest consideratur conditio personæ an sit nobilis, honesta, & legalis, uel potius utilis, & suspecta, & secundum illius conditionē iudicatur fuga. l. nō oēs. §. à barbaris. ff. de re milita. item attenditur, an sit diuturna, uel breuis absentia, quia si citò reuersus fuerit sponte sua præsumitur q. aufugerit animo reuertendi, prout reuersus fuit, & quia et non intendit fugere, qui aliquo momēto uult facere se alentem. l. si quis ita legauerit dum uxor mea. ff. de condi. & demon. & optimè declarat Bart. in Laut facta. §. tempus col. 1. ff. de pœnis Bal. in l. 1. col. 3. & seq. C. de edi. actio. & in l. 1. C. de seruis fugiti. ubi subiicit q. si statutum puniat fugientes à carceribus

Cōis
opi.quomodo placeat
quid adest bali
ut animu reuer
tendi.Ce fuit non
torea.

*15. funde' qui
exierunt de
reuerenti.*

ribus non includit eos, qui exierunt animo redeundi, idē
etiam tenet Ioan. de Anah. consi. 1. nu. 6. Marfil. consi. 122.
in prin. Bar. in l. in ebs. ff. de custo. reorum, Fely. in c. nullus
de præsump. Gramati. consi. crimi. 37. ubi hoc limitat mul
tis modis, Marfil. in sua præcti. crimi. in §. diligenter nu. 46.
in rub. C. de probatio. nu. 261. & in l. 1. in prin. ff. de sicarijs;
secus autem si diutius steterit absens, quia tunc præsimitur
quod animo fugiendi, & non reuertendi recesserit d. l. de-
sertorem. §. emansor, & ibi glo. & Bar. qui hoc optimē no-
tant, & in d. l. quis sit fugitiuus in princ. & tenet Bald. in l. 1.
col. 5. C. de ser. fugiti. & Curti. seni. in d. l. admonendi dicit
hoc nunquam esse obliuioni tradendum, quia sibi in præcti-
ca, & cōsulendo sepe maximū honorē fecit. Limitat tertiō
ubi qs aufugeret ex aliqua causa probabili, siue rōnali sic
suadente puta ratione partialitatis, ac inimicitie, seu factio-
nis existentis in ciuitate, uel quia locus non erat sibi secu-
rus, uel quia officialis erat ualdē crudelis, uel similibus ex
causis, tūc fuga nullam causat suspicionem, quia ex quo in-
culpatus de homicidio, seu delicto ibi securē, ac tutē stare
non possit, neque potest fuga sibi imputari. cap. accedens il
primo ex. ut lit. non contesta. ita in terminis decidit Bald.
in l. in bonæ fidei col. pen. C. de iureiu. allegans clemen. pa-
storalis de senten. & re iudi. glo. & Ioan. Andr. in c. statutū
§. 1. de res. lib. 6. & firmavit consulendo Io. de Amicis in d.
cōsil. 7. nu. 12. cum alijs seq. & de fuga iusta cum causa facta
statutū dicto fugientis cum iuramento, secundum aliquos
Doct. in d. l. admonendi, & secundum alios sine iuramen-
to, ut per Marfil. sing. 115. & quod stetur simplici dicto abs-
que iuramento testatur Boeri. decisio. 215. num. 9. & seq. &
Grammati. consi. crimi. 42. nu. 18. Parisi. consi. 163. nu. 10.
uel 20. lib. 4. Quartō loco limitatur quoties esset quis ille-
gitimē accusatus, carceratus, uel iniuste retentus. l. non om-
nes §. à barbaris. ff. de re milita. Aulus Gell. lib. 2. ca. 17. Pa-
ris de Puteo in tract. Syndi. in uer. carcerem, & Ripa in d. l.
admonendi, ubi hoc nu. 172. ampliat per l. nihil. ff. de capt.
ut si iniuste retinetur, nec possit aliter aufugere possit occi-
dere custodes, sed hoc interpretatur Boeri. in d. decisio.
215. nu. 32. habete locum, quando esset moriturnus, nec ali-
ter posset evitare mortem. Quintō limitatur, ut non ha-

im. 3^a

*e fuga iustadon
dicto fugientis
cum iuramento.*

lim. 4^a

lim. 5^a

beat

beat locum in præiudicium tertij, ut per Curti. seni. & Ripam in d. l. admonendi nu. 164. & 174. & Io. And. in c. ad audientiam ext. de fide instr. *Sextò* fallit, ut non procedat, *lin. 1^a* quando quis aufugit præsentiam sævientis iudicis, qui consuevit esse multum crudelis cum subditis suis, in quo plus sæuitiæ, quàm iustitiæ reperitur inesse, & in casu isto fuga non nocet. secundum Paris. de Puteo in d. trac. sindi. in uer. an iudex, Paulum Girlandum in tract. de relaxatio. carcerat. in titu. de fuga carcera. num. 13. Boeri. latè in d. decisio. 215. nu. 9. & seq. & Felyn. in c. nullus col. 7. ext. de præsump. & iste quippè dicitur iustus timor, & fuga isto casu dicitur esse facta ex iusta causa, secundum Andr. de Iser. in constitutio. regni in c. grandis, & in c. pœnâ eorum, & Lucam de penna in l. si coloni. C. de agric. & cens. lib. 12. ubi ait quòd si quis timens sæuitiam impij iudicis, in quo nulla est iustitia, sed tota crudelitas aufugeret ex curia, in qua tenebatur, aut custodiebatur detentus non debet haberi pro confesso, quia de malo indice, malum præsumendū est. l. si quis per impressionem. C. quod metus causa. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. pro quo facit etiam quod no. Bar. in l. 1. §. si quis ipsi prætori. ff. de ope. noui hun. ubi dicit quod ille omnino, aut probabiliter timet præsentiam iudicis, dubitans, ne contra ipsum inuitum sæuiat. actus ille, qui factus erat coram indice sufficit si fiat coram iudicis, & amicis. idem tenet Paris de Puteo in d. c. an si index, qui demum ostendit optimam cantelam officiali cuius fuga faceret præsumptionem contra ipsum, ut ubicunque uideret officiales syndicatores sibi inimicos, & sibi suspectos iter arripiat ad superiorem cum protestatione quòd non intendit per illum recessum arripere fugam, ut fugiat iustitiam, sed accedere ad superiorem, ut audiat in causa sua pro iustitia sine suspicionē, siquidem qui arripit iter ad superiorem uidetur appellare, & accessus ille loco appellationis habetur, secundum Hostien. in c. ut debitor de appellat. de quo Bald. dixit esse text. in l. sed si per prætorem. §. fin. ff. ex qui. cau. maio. *Sextò* limitatur si constat de fuga legitimè facta per duos testes, uel legitimam probationem, aliter non posset facere indicium ad torturam, secundum Brunum in tract. de indicijs. q. 3. num. 12. *Septimò* fallit in famulo fugiente. *lin. 8^a*

giente, in quo fuga facit plenam probationem, secundum
 glo. in §. si uero etiam in auth. de exhibe. reis, ubi Ang. hoc
 firmat, & Pau. Grilandus in d. tracta. de relaxatio. carcerat.
 in titu. de pœna carcerato. & Boer. in d. decisio. 215. nu. 29.
 ubi multos adducit. Grammati. consil. crimi. 32. nu. 6. Bar.
 in l. cum probatio. ff. de probatio. Marfil. sing. 497. sæpissi-
 mē, Blanc. in l. fin. nu. 423. ff. de quæstio. Marfil. in sua pra-
 cti. crimi. §. diligenter nu. 47. & 91. & Grammati. in consil.
 crimi. 22. nu. 6. & opinionem istam intellige, quando maxi-
 mē concurrat uerisimilitudo ex parte domini condolen-
 tis, & famuli fugientis, præsertimq; ante inquisitionem, &
 post accusationem, quia tunc facit indicium ad torturam,
 ut concludunt Docto. superius citati, & ista est communis
 opinio, secundum Curti. Senio. in d. l. admonendi nu. 171.
 quamuis ipse ibi tenet contrarium, imò plus dic retenta cō-
 muni opinione quòd presumitur famulus iste subtraxisse
 bona, quæ non reperiuntur extare in domo. quæ ante fugā
 aderant. glo. est notab. ad hoc, secundum Ang. ibi in §. si ue-
 rò quidam etiam iurant in auth. de exhiben. reis, & Brun.
 in tract. de indicatijs. q. 3. in prin. Ostendit limitatur, quando
 fugiens esset bonæ famæ, & conditionis, ut per Brunum in
 d. tract. de indicatijs q. 3. nu. 22. Parisi. consil. 163. nume. 19. &
 Catald. in tracta. de indicatijs num. 73. uel 76. in tho. 17. uel
 14. Nonò fallit quòd licet fuga faciat indicium non habet
 locum in incarcerato aufugiente, secundum Ias. in repeti.
 d. l. admonendi nu. 172. & Ripam nu. 170. Pau. Grilandum
 in d. tract. de relaxatio. carcera. in titu. de fuga carcera. nu.
 13. & latè Boer. in allegata decisio. 215. nu. 9. & sic carcera-
 tus habetur pro confesso si aufugit. per tex. in l. in eos. de eu-
 sto. reorum. ff. nam ista fuga probat plenè, contra fugiētem
 istum, ubi etiam ille tex. quærit, an ille fugiēs puniatur pœ-
 na, qua pro illo crimine accusatus ueniret puniendus, & u-
 detur quòd sic, & per hunc tex. Docto. dicunt communiter
 quòd fugientes ibi habentur pro confessis, tamen re uera
 nihil probat ille tex. nam non loquitur de fugientibus, sed
 de conspirantibus, & tractantibus fugere, litera dum dicit
 quòd habentur pro confessis, & puniendi sunt, non tamen
 aperit quia pœna, nam illa lex esset nimis rigorosa; ut puni-
 rentur fugientes illa pœna delicti; quia non sequutus fuit
 effectus,

Cōis
 opi.

lin. ga

lin. xa

De fugiente
 carceribus.

Cōis
 opi.

effectus, ideò dicas quòd puniuntur extraordinariè iudicis arbitrio, & sic intelligas illum tex. ut iudex mittat illos in carceres securiores, cum ausi fuerint frangere carceres, secundum Alberi. ibi, & Rayner. de Forli. & Boeri. in d. deci. 215. miratur de Ias. in d. l. admonendi quòd non posuerit istum intellectum, probatur tamen conclusio hæc per tex. in l. 1. ff. de effract. ubi fractores carcerum habentur pro confessis, & puniuntur ultimo supplicio, sed hoc limitatur ut ibi per illum tex. & istam ait esse ueram, & communem opinionem Boeri. in præcitata decisio. 215. nu. 9. & posuimus latè supra in præcedenti conclusione; Ampliatur ista noua limitatio communis etiam si quis non detineatur in arcto carcere, sed in camera, uel palatio, seu in aliquo thalamo, nam tunc fuga facit plenam probationem, & hæc ampliatio pro ueriori firmatur à Boeri. in allegata decisio. 215. & Pau. Grilan. in tract. de relaxat. carcerato. in titu. de fuga carcera. nu. 12. & 16. sublimitatur prædicta noua limitatio, quando aufugeret causa adimplendi uotum. argumèto. l. illud. ff. de offic. præsi. dum tamen redeat intra diem, uel infra modicum tempus, & hoc pro singulari tenet Marfil. sing. 149. sublimitatur secundò, ut non habeat locum quoties generaliter recedit à carcere causa religionis seruandæ, puta propter audiendam missam, dummodo redeat, secundum Bal. in l. 1. C. de ser. fugiti. & Boeri. in d. decisio. 215. num. 17. sublimitatur tertio, quando quis aufugeret de carcere propter necessitatem, puta, quia carcer comburebatur, uel propter suspicionem istius timoris. argumèto. l. habitatores. §. fin. ff. locat. item si propter aquam domus, uel carcer esset frangendus quia profectò tex. notandus est pro scholaribus conducentibus domus, nam propter pestem potest relinqui, dum tamen tu reddas claues, uel denuncies domino, ut per Ripam in tract. de peste titu. de pr. ui. contra causam pestis nu. 22. & Boeri. in d. decisio. 215. num. 22. quartò sublimitatur hoc non procedere, quando retentus in palatio aufugeret per portam l. nemo carcerem. in uer. aperta, & libera. C. de exacto. tribu. lib. 10. per quem text. ita concludit Bald. in lectu. antiqua, Rom. 1. Ias. & Ripa in d. l. admonendi. Brunus in tract. de indicijs. quest. 3. nume. 12. Pau. Grilandus in d. tractat. de relaxatio. carcerato.

Cōis
opi.

Ampl. 1. 2. 1. 1.

lin. 2. 1. 1.

sublin. 2. 1.

sublin. 3. 1.

sublin. 4. 1.

sublin. 5. 1.

in titu. de fuga carcera. & Fely. in d. c. nullus; secus autem si muros palatii transcenderet. l. fin. ff. de rerum diuifio. nam fugientes fractis ostijs, uel muris carcerum habentur ac si confessi fuissent crimen, pro quo fuissent carcerati. d. l. in eos, ubi Bar. & alij notant, & sic hoc casu fuga facit plenam probationem, adeo quod punitur fugiens ac si commississet delictum. l. commentariensem. C. de custo. reorum, & ita notat Ioan. And. in add. Spec. in tit. de præsump. §. præsumpta, uer. uolent, Areti. in tract. malef. in uer. fama publica uers. sed quid si quis fuerit positus in carcere, sed tali sublimitationi obstat ista ratio, secundum aliquos Doct. in d. l. admonendi, quia palatium, seu camera largò modo carcer potest appellari, nec dicitur in carcere clausus, qui retinetur in palatio, hoc tamen in contrarium non obstante teneo, ac sequor istam sublimitationem tanquam uerissimam, quam comprobo hoc medio, quia constat quod carceratus dicitur omnis, qui non potest de loco tutè libereq; recedere ad sui libitum, secundum Ang. in l. i. C. de priua. carceribus, Bald. in l. uni. col. 2. C. de confessis, & no. idem Ang. in l. qui in carcerem ff. quod metus causa, Innocen. & Docto. in c. nuper. ext. de senten. excommunic. ex quo fugiens de palatio fugit contra præceptum iudicis ergo habetur pro conuicto, & confesso, sed Doct. in d. l. admonendi conantur opiniones istas ad huiusmodi consonantiam, & concordiam reducere. quod detentus in palatio, uel sub aliqua fida custodia propriè non dicitur carceratus, adeò quod si iudici prohibita esset carceratio sub pœna non teneatur ad pœnam in indicatu, licet aliquem sic custodiendum arrestasset, nam propriè carcerasse non diceretur, ita Bar. per illum tex. ubi glo. in l. fin. C. de decurio. & statio. lib. 12. quem sequitur Aret. in tract. malef. in d. uers. fama publica uers. quotuplex sit carceratio; impropriè uerò, & largè carceratus est, sed non puniendus est, ueluti confessus, tanquam probatum sit delictum ex tali fuga, & ita procedit prima opinio, secunda autem habebit locum, quando retentus in palatio aufugeret fractis ostijs, & muris, secundum Roma. in d. l. admonendi, & Doct. in d. l. eos, imò Roma. ibi hoc ampliat etiam procedere si retentus fugam arriperet post accusationem, & inquisitionem, & hoc casu habetur,

habetur, ac si confessus fuisset crimen, pro quo fuisset carceratus. d. l. in eos. Decimò posset limitari, quando esset factum bannimentum, uel decretum quòd quis non posset deferre talem rem per talem locum, nam si inueniatur aliquis ab officialibus, & iste renuat perquiri, & aufugiat erit puniendus illa pœna banni, secundum Bar in l. 3. C. de cur. pub. & angar. lib. 10. quia habetur pro confesso ille fugiēs, & de hac materia, uide latè per Boeri. in d. decisio. 215. ubi ad saturitatem uide, uidelicet quòd frangens carceres possit condemnari absque citatione. Vndecimò limitatur in officiali, seu iudice fugiente ab officio suo, quia tenetur crimine læsæ maiestatis. §. 1. in auth. de admini. & no. Ripa in d. l. admonendi, ne propter discessum scelera committantur à subditis, quia tunc pœna est delictum, & sic plenè probat, ut per Bar. & Ias. in d. l. admonendi, & Marfil. sing. 115. & ista limitatio uidetur communis, ut per Docto. præcitatos, quòd ampliatur etiam finito officio, dum tamen stet in sindicatu, secundum. l. 1. C. ut omnes iudi. tam ciui. quam crimi. Alberi. ultra omnes in rub. nu. 2. ff. ad legem Iul. maiest. allegans. l. 2. eod. titu. Sed text. ille non probat, melius probat tex. in d. §. 1. in auth. de admini. tenet Gig. in trac. de crimi. læsæ maiestatis lib. 1. c. 42. ubi allegat Alberi. in d. rub. tamè errauit non recordatus de doctri. in d. l. admonendi, quia isti iudices non tenentur crimine læsæ maiestatis, ut per Ripam in d. l. admonendi, & per text. in d. §. 1. bene tamen uerum est q. ista fuga facit præsumptionem contra eos de obiectis in sindicatu, & sic pondera. d. §. sed hoc. in auth. de collat. & in l. 1. C. ut omnes iudices tam ciui. quàm crimi. ubi in his duobus allegatis habetur pœna statuta istius fugæ, nec obstat. l. 2. ff. ad leg. Iul. maie. nam non loquitur in his terminis, concludo ergo non esse uerā opinionem Alberi. & Gig. cæterum defendi posset uno modo istorum sententia uidelicet, quando essemus in criminalibus, ut uidetur sentire Ripa in d. l. admonendi, Saly. & Roma. dum allegant tex. in l. Consiliarios. C. de assessori. Sed tex. ille non habet locum in hoc, cum loquatur in fugante officialem, meritò teneo contrariam partem quòd ista fuga officialis faciat semiplenam probationem. d. §. se i hoc, & desertur iuramentum in defectum semiplenæ probationis,

Xi.ª limº

Xij.ª limº

officiali fugiente

Cais opi.

Angº

FRANCISCI VIVII

nis, quòd quidem limitatur in officiali reducto ad carce-
res, secundum Roma. & Ias. in d. l. admonendi, Fely. in cap.
nullus de præsump. & Brunum in tract. de indicatijs q. 3. mo-
uentur per. §. necessitatem per eos citatum, id tamen Ripa
in d. l. admonendi non admittit, & respondet ad d. §. neces-
sitatem, nisi probatum fuerit per iuramentum partis, & il-
le tex. hoc modo intelligitur, secundum. §. sed hoc. supra ci-
tatum, quamuis fiat illi tex. aliqua uiolentia.

O P I N I O C X X I.

Filiusfamilias regulariter non potest testari etiam pa-
tre uolente, ac permittente. l. qui in potestate. ff. de testa. ubi
ait Aret. col. 3. quod ista est communis regula. imò patris
consensus non operatur, ut testamentum ualeat. l. testamé-
ti. eo. tit. & c. licet. de sepultu: lib. 6. ubi latè per Alexan. &
alios in l. senium. C. qui testa. face. poss. amplia hoc q. non
solum filiusfamilias non potest testari de aduentitijs, quo-
rum usufructus patri quæritur, sed etiam de aduentitijs ad
ipsum pleno iure spectantibus, ut habetur in l. fin. & in l. 3.
ubi omnes Docto. communiter ponunt. C. qui testa. face.
Cōis
opi. poss. Calderi. consi. 10. in tit. de testamen. Ioan. Monte Fer-
ratus in repeti. l. frater à fratre in fin. & Crotus ibidem nu.
121. ff. de condi. indebi. & ista est magis communis opinio,
prout scribunt Alexā. Corne. Ias. & Riminal. in d. l. pen. in
fin. C. qui testa. face. poss. & ultra præcitatos Doct. idem te-
net Roma. consi. 512. nu. 3. Rubeus consil. 93. nu. 2. Ruinus
consi. 24. nu. 2. uolu. 5. Iul. Clar. cum cæteris signatis per eū
in tract. de testam. lib. 3. q. 18. & Soci. iuni. consil. 77. nu. 10.
uol. 2. Ampliatur etiam quòd filiusfa. non potest testari pé-
dente patris sui captiuitate, & sic filius ad testamentū con-
dendum nō admittitur, licet eius pater ab hostibus captus
sit secundum glo. fin. in l. si pater. ff. de iniur. rup. Cyn. col.
penul. OdoFRE. & Ang. col. fin. C. de senten. pas. Imo. col. 8.
Ias. nu. 243. & Crotum nu. 18. in l. si is qui pro emptore ff.
de usucap. Alex. nu. 10. Ias. nu. 9. in l. lex Cornelia ff. de uul-
ga. Corne. consi. 204. col. fin. uol. 3. Marium Salom. nu. 16.
Emanue. in 2. par. nu. 92. in l. Gallus. §. & quid si tantum ff.
Cōis
opi. de lber & posthu. & ista est communis opinio contra Bar.
nu. 9. Bal. nu. 15. contrarium asseuerantes in l. fin. C. de sen-
ten.

ten. pass. ampliatur postremo, ut filiusfa. minimè testamen-
tum condere valeat, licèt sui iuris reputaretur secundum
Bal. in l. 2. in fin. C. de senten. Alex. consi. 147. col. pen. uol.
7. Deci. in l. si emancipati col. 3. C. de colla. Alexā. col. 2. &
Ias. in l. 1. C. de senten. Cortam in memoriali in uer. opinio
communis il ij. & Tiraquel. in legibus connubialibus glo.
8. nu. 144. & ista est communis opinio, ut existimant Doct. Cōis
præcitati, fallit primò ista conclusio quando pater ingre- opi.
deretur monasterium, tunc enim eius filij propter talem
ingressum efficiuntur sui iuris, possuntq; testamentum con-
dere. secūdum Bar. in l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui,
uel alie. iur. ubi hanc limitationem probat tribus rationi-
bus, & in l. patri. per illum tex. ff. de adulter. circa fin. Iaco-
bus uerò Butr. & Bald. post glo. ibi in auth. excipitur. C. de
bonis quæ liber. inclinauerunt in contrariam sententiam;
sed primam Bar. & sequacium asserit esse communem Ias.
in d. l. patre furioso nu. 45. Moder. in c. in præsentia de pro- Cōis
batio. Alberi. in auth. ingressi. nu. 13. C. de sacrosan. eccle. & opi.
Boeri. in decisio. 121. num. 2. & seq. limitatur secundo loco
quando filiusfamilias patre consentiente conderet testa-
mentū de peculio aduentitio ad piam causam, eo casu pro-
culdubio ualet testamentum. d. l. licet in fin. & tenet Ange.
Bal. & Saly. in d. l. senium, Romā. in auth. similiter in 13. pri-
uilegio. C. ad l. falci. Fede. de Senis consi. 298. & Vasq. cum
alijs relatis per eum. in trac. de succes. proces. tit. qui testa-
ri poss. lib. 1. §. 1. nu. 50. ubi recensuit tres aliàs sententias cō-
trarias. & istam opinionem scribit esse communem Cro- Cōis
rus in d. l. frater à fratre, ubi respondet omnibus ferè fun- opi.
damentis Fulgo. cæterorumq; Moder. contrarium asseue-
rantium in d. l. senium, & sequitur quoq; & magis commu-
nem ait Clarus in tract. de testam. lib. 3. q. 5. uer. sed nūquid
filiusfam. & hoc etiam procedit in filiafamilias, quæ quidē
licèt nupta sit, & conductā ad uiri domum, propterea pa-
tria potestas non finitur, sed remanet in potestate patris. l.
si uxor. C. de condit. infer. sed quæstionem istam ad utran-
que partem copiosè exagitat Rodericus Suares in suis al-
legationibus in l. 9. tit. de los pleyto s. nu. 11. cum alijs seq.
& non potest de bonis maternis seu super dote facere te-
stamentum, ut per glo. in l. filia ff. sol. matr. & Alex. consi.

17. uis. uol. 2. nisi ad pias causas, & cum patris consensu. d. c. licet. §. si. & ista est communis opinio, ut patet ex allegatis per Alexā. & alios. in d. l. senium, & per Barba. in rub. de testamen. fol. 12. sed utique posset testari ipsa filiafami. ubicunque esset emancipata. secundum glo. & Docto. communiter. in d. l. si uxorem, & Fely. in c. super eo. il ij. col. 2. ext. de testa. similiterq; filia ipsa maritata fit sui iuris, de cōsuetudine Neapolitana, ut refert Grammati, consil. ciuili. 63. num. 15. ubi hoc intelligit procedere quo ad debitum carnis, operasq; obsequiales, in cæteris uerò dicit quòd remanet sub patria potestate, & latius hoc explicat, consil. ciuili. 87. nu. 4. cum alijs seq. & dato propter huiusmodi consuetudinem filiafami. nupta, & conducta ad domum uiri non remaneat in patris potestate; nihilominus ipsa filiafami. mortuo marito iterum reuertitur in potestatem patris, ut tenet Specu. in tit. de tuto. §. quid si mulier, & Afflict. in cōstituti. Siciliæ. exordiente prosequens. col. 15. & ita seruatur ubique prout refert Boeri. in decisio. 197. num. 4. & Grammati. decisio. 54. nu. 9. limitatur, ac declaratur tertio loco quando filiusfami. testaretur de bonis sibi donatis per principem, de quibus quidem testari potest, ut sentiunt omnes Docto. communiter. in l. cum multa. C. de bonis quæ liber. per illum tex. & Alexan. in l. 1. §. hoc autem. ff. ad Trebel. & istam esse communem ponit Crotus. in repeti. d. l. frater à fratre, nu. 112. ubi ait quòd contrarium est uerius. interpretatur quarto quando filiusfami. testaretur de peculio castrensi, uel quasi castrensi, tunc enim ualebit testamentum. l. fin. C. de inoffic. testa. Iut per Corne. consil. 87. iura dubia. col. 3. uol. 3. & Alex. consil. 2. in consultatione. uol. 6. Quintò limitatur quòd licet filiusfami. non possit testari etiam patre consentiente, potest tamen donare causâ mortis patre permittente. l. tam is. §. si. ff. de donatio. causa mor. imò ipse filiusfamil. bona aduentitia etiam, pleno iure habens non potest de his donare causâ mortis absque consensu patris. secundum communem opinionem, quam citauit, & declarauit, ac ita consuluit Rubeus, consil. 46. & consil. 127. atque eidem inhæruit cum citatis per eum Clarus. in tract. de donat. q. 6. uersic. aut uero quæris, utrum possit donare, ubi docuit similiter magis communem, & posuit alia mul-

ta utilia circa consensum ipsum præstandum per patrem.
 Sed hic pulchrum est disquirere de ratione, quare filius fami-
 li. de patris uoluntate testamentum facere non potest, &
 nihilominus causa mortis donat patre permittente, respō-
 deas breuiter quodd communis ratio est, quæ originaliter Cōis
rati.
 fuit Accur. in §. 1. instit. quib. non est permillum face. testa.
 & d. l. tam is. §. fin. nam donatio causa mortis, & si contra-
 ctus, & ultimæ uoluntatis naturam redoleat, magis tamen Cōis
opi.
 accedit contractui, & de huiusmodi communi ratione te-
 statur Corasius. in repeti. l. qui liberos. nu. 29. cum alijs seq.
 in 2. lect. ff. de ritu nup. ubi ultra rationem communē præ-
 citatam assignat aliam meliorē, & quatenus diximus quodd
 filius de patris consensu potest donare causa mortis. d. l. tā
 is. §. 1. nota hic q̄ licet possit donare filius, tamen non pōt
 legare, ut probatur. in l. 2. ff. de lega. 1. à contrario sensu iū-
 cta. l. qui in potestate. ff. de testamen. & instit. qui. est permi-
 face. testa. in prin. & istam differentiam pariter firmavit gl.
 in d. l. 2. ff. de lega. 1. cum qua communiter alij Doct. tran-
 seunt, ut refert Ruinus. in prin. ibi, & glo. in d. l. senium, ubi
 Ias. nu. 8. similiter testatur istam esse communem opinio- Cōis
opi.
 nem, idemq; tenet Alex. consi. 53. nu. 8. uol. 7. Domini. Pe-
 rufi. & alij. in c. si pater. de testa. in 6. ubi Gomesius. col. 1. di-
 cit circa hoc non esse dubium, sicq; omnes concludere, a-
 liosq; refert eiusdem sententiæ Dilectus. in tract. de arte te-
 standi, cautela. 1. tit. 1. col. 1. & ponit Guil. Benedi. in repe-
 in c. Rainutius. de testa. nu. 43. Solus Cumanus. in d. l. tam
 is. §. 1. & in d. l. qui in potestate tenuit cōtrariū, uidelicet, q̄
 nec et donare causa mortis possit filius patre quantumuis
 consentiente per multas rationes, tñ concludebat ipse Cu-
 non esse contra stimulū calcitrandum, & sic in cōem sentē-
 tiam declinabat, quam sequuntur respondendo omnibus
 fundamētis Cuma. Soci. iun. in l. 2. nu. 15. ff. de lega. 1. & Ce-
 leberrimus Iureconsultus D. Guiliel. Pontanus Præceptor
 meus. nu. 15. Sexto loco limitatur q̄ quāuis filius fami. testa-
 ri nequeat et patre consentiente, potest tñ disponere inter
 uiuos de bonis, in quibus patri ususfructus non quæritur.
 secundum cōem opinionem omnium Doct. quā citat, & la Cōis
opi.
 tē declarat Craue. consi. 84. nu. 9. item consuetudo pōt con-
 cedere filio fa. ius testandi, & oīa quæ sunt de iure postiuo

faciendi, ut uoluerunt Inno. in c. Raynutius de testa. Anch. & Imo. in c. 2. eod. titu. Bar. & alij in l. si quæramus. Pau. Ca. stren. in l. qui in potestate. ff. de testa. col. 1. Bal. col. 1. & Iaf. col. 1. in auth. ingressi. C. de sacro san. eccle. & Bal. in tracta. statutorum in uer. testari, uerfi. statutum, siue consuetudo.

O P I N I O CXXII.

Filiusfamilias non potest stare in iudicio citra consensum patris. l. fin. §. necessitatem. C. de bonis quæ liber. & l. 1. §. si. C. de anna. excep. ubi Bal. & iudicium cum eo actum sine licentia, & consensu patris est nullum secundum Bal. confi. 193. uol. 3. imò consensus requiritur expressus, & specialis, ideo non sufficeret generalis in quibuscunque causis l. si quis mihi bona. §. iussum. ff. de acqui. hære. sed ubicunque consensus patris est præstitus in causa principali durat etiam in causa executionis, nec requiritur nouus consensus, ut per gl. in l. 3. §. sed utrum. ff. de minor. & hic aduertendum est. consensum patris minimè esse necessarium in causis summarijs, ut per Bal. in præcitato. §. sed utrum, motum

Cōis opi. autoritate glo. in l. 1. C. qui admittit; tamen communis sententia omnium Doct. uidetur in contrarium illic, & alibi, ut attestantur Moder. in l. qui liberos. ff. de ritu nup. & Bal. parum sibi constans reuocauit iudicium in melius in l. nec quicquam. §. de plano. ff. de offi. procon. uidelicet quòd cōsensus patris semper non tantum in causis plenarijs, sed et in summarijs, & executiuis interuenire debet, & sequitur Marfil. in l. si quis ne quæstio. nu. 6. ff. de quæstio. & hæc omnia habent locum similiter in emancipato, ut latè deduximus supra. in uer. emancipationis in fin. & quamuis ipse filiusfamilias agere, nec conueniri possit in iudicio absque præsens consensu secundum Bal. in d. §. si fallit tamen hoc quando interuenit, ut procurator, tutor, aut curator, c. qui generaliter. §. 1. de procurato. in 6. & ita tenet Odofr. in l. filiusfam. ff. de his qui sunt sui, uel alic. iu. Maranta in tract. iudiciorum. in 4. par. 16. distin. num. 19. fol. paruo. 74. Gui. Papæ sing. 732. ubi refert Docto. contrarium asseuerantes, & ista est cōmunis opinio teste Ant. de Tremo. in add. ad Bona. in præct. excep. in rub. qui. mo. suo. no. aui. nu. 14. in uer. sine consensu patris, quoniam officij necessitas in hoc, & multis

tis alijs excusat, ut dicit Alciatus in fine primi libri de uer.
 sig. item fallit quando pater commoratur extra territoriũ,
 tunc quippè stante absentia hac potest esse in iudicio absq;
 patris licentia. secundum Bal. in d. §. necessitatem, Gui. Pa-
 pæ sing. 896. licet libellus, & Marsil. in l. 1. §. prætereà. nu.
 93. ff. de quæstio. ubi opinionem istam latè comprobat. itè
 quando agit, uel conuenitur in causis spiritualibus, c. fin. &
 ibi Gemin. de iudi. lib. 6. Innoc. in c. 2. de regular. Maranta
 loco, de quo supra. nu. 20. & per consequens filiusfami. po-
 test ingredi monasterium sine consensu patris secundum
 Abb. & Augult. Beroum. nu. 526. in c. in præsentia de pro-
 batio. item si impetrat rescriptum, ut notat Rota decisio.
 183. Innò. Dyn. & Panor. in d. c. fin. de iudi. idemq; conclu-
 dere uidetur Capicius decisio. 56. nu. 7. in filiofami. impe-
 trante rescriptum à principe contra patrem, uel auum. itè
 in beneficialibus, ut not. glo. sing. in c. 1. de iureiu. Io. Andr.
 in c. ex parte de resti. spolia. & Docto. omnes communiter
 in l. ait prætor in princ. ff. de mili. testa. quia in bonis cleri-
 ci, quæ reputantur quasi castrensia peculia patri de eis ni-
 hil quæritur. secundum Bar. consi. 61. filiusfami. in fin. uol.
 1. Bal. in l. sacrosan. 3. nota. C. de epis. & cleri. Ias. in l. patre
 furioso, in fin. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iu. & Guliel. Be-
 nedi. in repeti. c. Raynutius, in uersic. matrem. nu. 17. de te-
 sta. siue sint quæ sita intuitu ecclesiæ, siue non, aut ante cle-
 ricatum, aut post secundum eum ibi. hocq; cum grano sa-
 lis intelligendum uenit, & secundum declarationem tra-
 ditam per Couarruias, in c. quia nos. nu. 1. & seq. fol. par-
 uo. 260. de testa. itè p̄t filiusfami. eligere sepulturã absq; pa-
 tris cõsensu, ut no. Gui. Pap. sing. 898. filiusfami. itè in cã re-
 conuentionis secundum gl. in l. sed & hæ in prin. ff. de proc.
 item in causa appellationis secundum Bald. in memorato.
 §. necessitatem. item in his, quæ sunt uoluntariæ iurisdi-
 ctionis, ut per Bal. in d. §. necessitatem. item si implorat of-
 ficiũ iudicis secundum glo. in l. 1. C. qui admitti, quam di-
 xit sing. ibi Ange. Roma. in repeti. rubr. ff. de arbi. col. 8. &
 Marsil. post alios relatos per eum in sua præct. crimi. in §.
 oportunè. nume. 72. & seq. item fallit in omnibus causis, in
 quibus potest minor esse in iudicio absque tutoris autho-
 ritate, ut uor. Roma. sing. 320. tu scis, ubi allegat singulare

Cõis
 opi.

dictum Specu. in titu. de actio. §. 1. uerſi. Sed nunquid, & ibi Bal. in add. ad eum, & eſt gl. in d. c. fin. de iudi. & ita limitat regulam iſtam Soci. in reg. 151. Bal. conſ. 192. & 493. uol. 3. & Fulgo. cōſi. 165. item fallit in compromiſſo, nam coram arbitro, ſeu arbitratore poſſet filiusfam. comparere agendo, uel etiam ſi conueniatur defendendo ſine conſenſu patris. ſecundum Ange. in d. §. neceſſitatem, quoniam ut uoluit Bal. ibi compromiſſum fieri poteſt uerbis nulla interueniente obligatione. item fallit in cauſis criminalibus, in quibus poteſt ſtare in iudicio ſine patris conſenſu, & præſertim in cauſa ad deſenſam, in qua conſenſus patris non requiritur. l. noxali, & l. quotiens. la. ij. & ibi Bart. ff. de noxal. & ſimiliter ad defendendum ſemper cōſtituere poteſt procuratorem abſque conſenſu patris. l. ſeruum quoque. ff. de procura. & no. Gui. Papę ſing. 450. conſtitutiones feudales. in fin. item ſi filiusfam. cum conſenſu patris ſe obligaret, tunc poteſt id, ad quod ſe obligauit in iudicio peti, & licet non interueniat patris conſenſus, ualet tamen ſecundū Bal. poſt gl. in l. 3. ff. de minor. quam ſequitur Alexā. conſi. 11. uiſo proceſſu, nolu. 5. item ſi iudex interloquatur poſſe procedi cum filiofam. ualet iudicium propter authoritatem iudicis ſecundum Io. And. in add. Spec. in tit. de actore uerſi. quid ſi pater noluit conſentire. fallit quoque in filiofam. quæ poteſt eſſe in iudicio abſque patris conſenſu, & petere dotem aduentitiam, quæ ab auo, uel matre proceſſit ſibi reſtituendam fore. ſecundum Iaſ. cum alijs congeſtis per eum, in l. quod locum. nu. 2. C. de colla. ubi exprimit iſtam eſſe communem opinionem, quia in dote prædicta patri non queritur uſusfructus, ut per Niconit. in repet. c. quoniam contra. num. 69. de probatio. tu ergo aduocate, qui agis cum filiofam. ſi cupis, ut eius perſona legitimetur ſine patris conſenſu cautela eſt. ſecundum Bart. in l. minor 25. ff. minorib. quòd facias, & iuret non contrahere, tunc enim eius perſona legitimatur, ita not. Bar. in l. quid ergo §. contrarium. in lectu. Nicol. de Neapo. ff. de contra. iud. tute. & not. in decifio. Tholoſa. 45. & 49. poteſt quis pariter uti altera cautela contra filiumfam. quotieſcunque timeret ſententiam contra eum proferendam eſſe in fauorem filijfam. quòd priuſquam ſententiā publicetur opponeret

nèret de nullitate processus, ex quo aduersarius est filiusfamilias, & stare in iudicio non potest absque patris consensu, ergo petere potest processum declarari nullum nò obstatè quauis replicatione ipsius filijfam. ita uoluit Ange. per glo. ibi. in l. sed, & si de sua. ff. de acquiren. hære. & Cæpolla caute. 118. & licèt Pau. Castren. Io. de Imo. & Rapha. in d. l. sed, & si de sua asseuerent contrarium, nihilominus Marsil. in l. si quis ne quæstio. nume. 44. cum alijs sequen. ff. de quæstio. tenet, tueturq; prædictam doctrinam Ange. in Regno uero Neapo. cautè procedendum est cum filijfam. propter pragmaticam incip. per excellentem Dominum Regentem magnæ curiæ, disponentemq; quòd notarij sub pœna priuationis officiorum, unciarumq; auri centum non debeant recipere obligationes, instrumenta, seu contractus aliquos à filijfam. sine præsentia, expressioque eorum patrum consensu; saluo tamen nisi fuerint emancipati, uel habitent, ac uiuant seorsum ab eorum patribus, quam pragma. latè, ac diffusè declarant Carauita, & Scaglione Doctores Regnicolæ.

O P I N I O CXXIII.

Filij nati ex legitimo matrimonio succedunt de iure in feudis, ca. 1. §. naturales in uisibus feudorum. in titu. si fuerit controuersia inter dñi. & agna. ampliatur hoc procedere etiam in legitimatis per consequens matrimonium, qui quidem legitimati admittuntur ad feudi successionem, ut notant omnes Canonistæ communiter. in c. lator. qui filij sint legitimi. quam communem sequuntur, & citant Ant. de But. Cardina. & Moder. ibi, Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus, nu. 18. ff. ad Trebel. Ripa in repeti. l. si unquam, num. 68. cum alijs sequen. C. de reuo. donatio. Ioan. de Imo. in l. q. dicitur. ff. de uerb. sign. post Hostien. & Ioan. And. in d. c. lator, hoc idem tenet Boer. in decisio. 240. nu. 16. cum duobus alijs seq. post alios congestos per Petrum à Duennas in suis regulis, in reg. in uer. filius naturalis legitimatur per consequens matrimonium, in 6. ampliatio. & Laurentium Syluanum, consi. 3. nu. 32. ubi istam communem latè sustinet, sequitur, & tuetur; & ratio huiusmodi cōis ut isthæc, quoniā legitimati per consequens matrimoniū quantū ad

Cōis
opi.

effectum iuris dicantur nerè, & propriè nati; imò isti legitimati propriè agnati dicuntur legitimi. naturales. c. tanta qui filij sint legitimi. & notat Pau. de Castr. in l. fin. C. de his qui nen. æta. & Abb. in d. c. tanta; ubi ait quòd statutum loquens de legitimis compræhendit legitimatum per consequens matrimonium, quia perinde censetur ac si matrimonium à principio contractum fuisset ante ortum filiorum, ut in d. cap. tanta, & in §. dubitatum in auth. de incestis nuptijs, & ibi Iacobus de Bella perti. Sed nota quòd Veneti non admittunt istos legitimatos per consequens matrimonium ad eorum nobilitatem, licet illos admittant uti legitimos ad bonorum successiones, fideicommissa, & feuda iuxta terminos. d. c. tanta, imò tales legitimati non admittunt ad nobilitatem, nec ad eorum consilia, ut dixit Fulgosi. c. 62. stante statuto. col. 2. unde dic ex prædictis quòd statutum excludens fœminas propter masculos excludit etiam per legitimatum per consequens matrimonium. secundum Ancharr. consil. 242. ex tenore, & Deci. consil. 155. diligenter, & pro tenui; similiterq; isti filij per consequens matrimonium legitimati succedunt etiam in emphyteosi eccllesiastica. secundum Alex. & Moder. in d. l. ex facto. §. si quis rogatus, Anchara. consil. 241 nu. 5. seu in d. consil. 242. Imò. in d. l. quòd dicitur. nu. 10. ff. de ner. oblig. & alios quamplures relatos per Petrum à Duennas in præcitata regula filius naturalis legitimatur, nu. 7. Ampliatur secundo loco dicta conclusio habere etiam locum in filiis emancipatis, qui quidem in feudis admittuntur. secundum Bal. in c. i. de succe. feud. in usibus feudorum. col. 3. cuius sententiam supponit esse communem Marcus Mantua. in suis apophtheg. apophtheg. 64. quia secundum scriben. inclinantes in istam communem hodie in successioneibus ab intestato uidetur sublata differentia emancipationis, & patriæ potestatis. §. si uerò in auth. de hæred. ab intesta. item tales legitimati per subsequens matrimonium ad episcopatum admittuntur secundum Ias. in l. generaliter. §. cum autè, col. pen. C. de insti. & substi. & Callaneum in consuetudinibus Burgundix. rub. 8. §. 3. nu. 6.

Cōis
opi.

O P I N I O CXXIII.

Pater tenetur dare dotem filię iam nuptę de eius consensu secundum gl. communiter approbatam, in l. obligamur. §. lege. ff. de actio. & oblig. quam sequitur, allegat, nonnihilq; declarat Ripa in l. 2. col. 9. ff. solu. matri. & in l. 1. nu. 12. §. 5. & seq. eod. titu. Bal. consi. 4 §. 6. recolo. uol. 5. & Brun. in tract. de successio. ab intesta. in 1. par. in 9. articu. 2. q. nu. 50. nec ista communis uidetur habere dubitationem; cum ita pater astringere tacite se uideatur. l. 2. in princ. ff. ad municipa. Sed dubium insurgit quando filia contraxerit matrimonium absque patris consensu, tunc huiusmodi communis redditur anceps, & dubia, & ab omnibus Doct. in utranque partem agitata; ceterum ut ueritas elucescat, filię licet spreto patris consensu secundum communem sententiam Dōct. nubere. teste Corasio, in repeti. l. qui liberos, nu. 99. C. de ritu nuptia. in 2. lectu. & hoc probatur in c. sufficiat. 27. q. 2. & in glo. in c. fi. 32. q. 2. ista uero communis procedit de iure Canonico, uidelicet, ut filij possint matrimonium contrahere sine consensu patris, ut dicit gl. in l. Paulus. ff. de statu homi. & in §. 1. institu. de nup. in uer. secundum datum, & ibi Ang. Ioan. de Platea, & Ioā. Fabri, & Ias. in add. 1. ad Portium per tex. in c. uidetur. qui matrimonio. accu. non pos. & tanto magis habet locum ista conclusio, quando filia nupsit post uigesimalium quintum annum, cum eo casu nihil sit quod ei imputari possit, sed potius pater, qui tantum distulit filiam in matrimonium collocare. §. si uero usque. auth. ut cum de appellat. cognoscitur; & istud, ut pateat recte intuenti procedit etiam de iure ciuili, uidelicet, ut filia non possit contrahere matrimoniū absq; patris consensu, nisi ad uigesimalium quintum annum usque peruenerit. auth. sed si post. C. de inoff. testa. & nō. Ioan. de Amicis consi. 91. num. 5. & quamuis iste tex. loquatur in filia, idem dicendum est in filio, cui magis, atque etiam magis sanguis, quam filię feruet, & bullit, ut in d. §. 1. institu. de nup. & tenet Ioan. Fabri ibi per istam rationem, quia frigidior homo de mundo calidior est calidissima muliere. secundum Naturales, & ita dicit Auicenna prima primi cap. de ætatibus, ut refert Gabriel de Taragna in tex. & isthuc

Filia.
Cōis
opu

Cōis
opi.

con

conclusio declaratur, ac limitatur in quinque casibus per Corasium, in d.l. qui liberos, num. 99. cum alijs seq. in 2. lectu. quos omitto breuitatis studio: amplia etiam dictam conclusionem quod in tantum procedat, quod si stet statutum imponens pœnam contrahenti matrimonium absque patris consensu non ualere, nec tenere, quia metu pœnæ matrimonij libertas impediretur, ut uoluit Ioan. And. in cap. statutum. il primo. de hæreti. lib. 6. cum alijs latè congestis per Ruinum consi. 144. nu. 20. lib. 5. ubi asseuerat istam esse communem opinionem, & Curti. senior consil. 27. nu. 3. & Deci. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, de constitu. nume. 128. & seq. & sic consuluit Alex. consi. 1. uol. 3. & uidetur opinionem huic inhærere quoque cum alijs citatis per eum Rodericus Suares in suis allegationibus, in l. 2. titulo de los casamientos. nu. 13. 19. & seq. ubi refert Doct. contrarium sentientes, & ita eleganter, ac doctè declarabat istam materiam D. Raynaldus Rodolphus Perusinus dum eum publicè audiebam Perusij, à quo omnia ista, simul ac alia, quæ posuimus, & scripsimus in presenti tractatu didicimus, imò anathema est affirmans matrimonia à filijsfam. contracta absque parentum consensu irrita fore, ac parentes ea rata, seu irrita facere posse. secundum Concilium Tridentinum sessione. 24. cap. 1. incip. tametsi post prin. interpretantur infra per prædicta non habere locum ubicunque filius factio suæ proprio liberatus à patria potestate reperiatur, hoc casu pater non perdit usumfructum quem habere debet iure patriæ potestatis. l. fin. C. de usufruct. & l. 2. C. de bonis mater. sin. autem pater consentiret matrimonio filij, & sic ex patris factio esset patriæ potestatis nexu liberatus, tunc perderet totum usumfructum sine reservatione partis dimidiæ uisusfructus, prout reseruat per. l. cum oportet. §. cum autem, & §. hoc quoque. C. de bonis quæ liber. ut per Bar. in auth. item est. C. eo. tit. à cuius sententia nemo ex Doct. discedit, & sic ista opinio est communis, ut constat ex allegatis per scriben. inibi, & in multis consi.

O P I N I O CXXV.

Filiæ relinquens in testamento pater mille si nupserit, & centum si ingrediatur monasterium, quo casu inquam si ingre-

ingrederetur religionem posset petere mille, ac si nupisset, ut per Bar. in l. 2. nu. 1. ff. de his quæ pænæ nomine, Matthesi. in sing. 52. exordiente nota quod si testator, & Marsil. in rub. ff. de fideiusso. nu. 127. & Augustinus Berous. in c. in præsentia, nu. 494. & seq. de prob. & ista est communis opinio, teste Ripa. in l. 1. nu. 62. ff. solu. matrim. Marsil. in l. 1. nu. 45. ff. de rapt. uirgi. & Deci. in d. c. in præsentia, nume. 59. & consi. 684. in testamento Berardini. interpretatur ista communis non procedere, quando testator expressè declarat filiam non posse consequi dicta mille, nisi matrimonium contraxit, & si monasterium ingressa fuerit, non posset petere, nisi centum, nam seruanda est uoluntas testatoris quando de illa apertè constet. §. disponat. in auth. de nupt. & l. in conditionibus. ff. de condi. & demon. & quilibet rei suæ potest, quam uelit legem imponere. l. quoties. C. de donatio. quæ sub modo, & quilibet est rei suæ moderator, & arbiter. l. sed, & si lege. §. consuluit. ff. de petitio. hæredi. nec æquum est quod monasterium habeat bona testatoris inuicti idest illa mille, quæ relicta sunt, si uirgo nuberet, inuitus enim nemo cogitur benefacere. cap. de Iudæis. 45. distin. & ista est uerior, & magis communis opinio, ut scribit Deci. consi. 419. uiso eleganti consil. col. 2. post relatos per eum, & nouissimè Berous. in d. c. in præsentia, num. 494. & seq. & in hac opinione sunt etiam quamplurimi Doc. quos refert Ias. consi. 43. Ioan. col. 5. lib. 3. ubi audacter fatetur quod totus mundus sequitur istam opinionem. idemq; sentit, & firmitat Vasquius lib. 3. §. 29. num. 23. in tract. de succes. proces. tit. cōia de legat. & fideic. ubi dicit ueriorē, æquiorēq; fore.

Cōia
opi.Cōis
opi.

OPINIO CXXVI.

Priuilegium concessum alicui, simul ac omnibus suis de Filia. scendentibus, tam masculis, quàm fœminis, quo casu filiæ possunt gaudere huiusmodi priuilegio si sunt uirgines, aut uiduæ, secus si essent maritatæ, quoniam mutant statum, & sequuntur forū uiri, ut tradit Bar. in l. quoties. C. de priuileg. schola. lib. 12. & latè Ias. in l. 1. nu. 18. ff. de constitu. principi. Marsil. in rub. de fideiusso. nume. 113. & in l. 1. num. 200. C. de rapt. uirgi. & Ripa. in lib. 2. responso. cap. 3. num. 2. Cōis
opi.

ad

ad Deci. in l. fœminæ, nu. 95. in litera L. ff. de reg. iuris, quâ-
uis Deci. & malè in c. nouit. nu. 4. ext. de iudicijs. affirmaue-
rit contrarium. quòd mulier nupta retinet omnia priuile-
gia, ac omnes prærogatiuas ex quibus nò distrahitur à ser-
uitio mariti, & hoc idem tenet Alex. in l. cum quædam, nu.
14. ff. de iurisd. om. iud.

OPINIO CXXVII.

Filij sunt necessario à parentibus instituendi, uel exhæ-
redandi, ut ualeat testamentum. l. inter cætera. ff. de libe. &
posthu. & de iure nouissimo authenticorum isti parentes
tenentur, ac debent honorabili titulo institutionis filijs le-
gitimam relinquere. §. aliud quoque capitulum. in auth. ut
cum de appella. cognos. & hoc tenent glo. & Aret. in §. tam
autem, & in §. igitur. institu. de inoffi. testa. ubi latè Moder.
glo. & Doct. omnes communiter in auth. nouissima, prout
ibi refert Ias. num. 13. C. de inoffi. testa. in d. l. inter cætera,
col. pen. & in l. omnimodo post Pau. Castren. C. de inoffic.
testa. Alex. consi. 70. uol. 2. & Ripa, in rub. ff. sol. mat. num.
44. licèt Alex. in d. l. inter cætera recitet de iure canonico
communem esse contrariam, & Couarruias latissimè in
c. Raynuius. §. 1. nu. 1. & seq. de testa. & ratio est ista, quo-
niam uisum est iuris prudentibus institutionis titulus ho-
norabilior. secundum glo. in l. filium. §. sed & si portio. ff. de
lega. præstan. & quàmuis titulus quoque legati honorabi-
lis sit. l. amicissimos. ff. de excusa. tuto. & ibi Nicol. de Nea-
po. nihilominus institutio est etiam utilior, nam filius insti-
tutus in re certa totam hæreditatem habebit hærede uni-
uersali non aduente, ut notant Doct. in l. quories. C. de hæ-
redi. institu. & latius dicemus infra; & sæpe euenit quòd te-
stator sobolem masculinam non habens agnatos hæredes
instituatur. & certam summam filiabus relinquat ipsas non
instituendo in dicta quantitate, quam relinquit, & ita testa-
mentum tam iure ciuili, quam canonico subuertatur secu-
dum opinionem magis communem, quam sequitur, decla-
rat, & citat Ias. in d. auth. nouissima, Anchara. Ant. & Mo-
der. in c. Raynuius de testa. ubi Barba. de hoc latissimè di-
sputat; & sic de iure nouissimo expeditum est filium hono-
rari titulo honorabili institutionis, aliàs testamentum ef-
fet

set nullum, & filius succederet patri ab intestato, ut concludunt præcitati doctores indifferenter, ut recitat Ias. in d. auth. nouissima. nu. 13. & ista est communis opinio secundum Picum in repe. l. in quartam. sub. nu. 60. ff. ad leg. falc. Alex. in d. l. inter cætera. in prin. & Bertran. consil. 232. nu. 1. uol. 6. de iure uero fforum legitima ipsa erat filio relinquenda etiam titulo institutionis. secundum communem Cōis
opi. opinionem relatam per Nigr. in repe. rubr. ff. de lega. 1. nu. 17. & Guil. Bened. in d. c. Raynutius. in uer. in eodem testamento relinquens. il j. nu. 15. de iure canonico necesse est etiam ut legitima ipsa relinquatur filio titulo institutionis. secundum glo. Ioan. And. Anch. Domin. & Franc. in c. si pater. de testam. in 6. & glo. in d. c. Raynutius. in uersic. relinquens. quam aiunt ibi communiter receptam Berous, nu. Cōis
opi. 37. & Couarru. in d. §. 1. num. 1. & opinionem istam sequitur, & communem esse inquit etiam cum cæteris signatis per eum Clar. in tract. de testam. lib. 3. q. 38. uer. hæc autem conclusio. & licet Hostien. in d. c. Raynutius. uelit de iure Pontificio, ut sufficiat legitimam relinqui filio quocunque titulo, & eius sententia communis sit, ut supra ostendimus Cōis
opi. ex Alexā. in d. l. inter cætera. nihilominus priori opinioni tanquam tutiori, & communiori inhæremus, Alias uero limitationes, seu interpretationes ualde utiles, & cōmunes ponit Clarus in d. q. 38. uersi. sed quid in testamento. cum alijs sequen. limitantur prædicta non procedere ubicunque filius de consensu ipsius præteriretur in testamento patris, uel matris, tunc enim possunt præteriri secundum Doct. communiter in l. posthumus. C. de bono. poss. contra tabu. Cōis
opi. de qua communi attestantur Boer. in decisio. 204. nu. 40. & Ias. in d. l. posthumus. nu. 26. cum alijs seq. & copiosè Couarru. in c. Raynaldus. §. 2. nu. 2. de testa.

OPINIO CXXVIII.

Filius ultra quatuordecim causas expressas in §. illud in authen. ut cum de appella. cogno. ex quibus uelut ingratus exheredari potest, si consimilem grauitatem, uel grauiorem committat, licet ibidem non expressim potest exheredari, uoluit hoc Guil. de Cu. & quāplurimi, quos refert, Cōis
opi. & communem opinionem dicit Ias. in auth. non licet, col. 3. C. de

3. C. de liber. præteri. Couarruias. in c. Raynutius. nu. 16. de testa. & Ripa. in repeti. l. fin. nu. 137. C. de reuocan. donatio. sequitur Alex. in l. si quis id quod. col. 3. ff. de iurisdic. omn. iudi. Gerar. in sing. 1. in prin. Marfil. singu. 78. Fely. in c. pastoralis. col. 2. de rescrip. Alex. conf. 203. super themate. col. 2. uolu. 2. Cassane. in consuetu. Burgun. in rub. 7. §. 2. uerfi. sed quæro pone, Guil. Benedi. in l. ex donatione. ff. de donatio. Afflict. in cap. 1. §. sed quia nam, quæ fuerit prima causa benefi. amitten. & Ripa. in d. l. fin. in q. 41. col. 2. & Clarus. in trac. de testa. lib. 3. q. 41. & ratio istius cõis uidetur isthæc ultra assignatas per Doct. allegatos, quia ubi est eadem ratio, uel maior non dicitur lex extendi, sed enucleari. secundum Oldra. conf. 185. thema tale est. in fin. & Calderi. consil. 1. in titu. ut lite penden. ubi ait quòd ubi est eadem ratio, non dicitur quis extendendo nouum casum addere, sed quòd in primo casu in ratione concludebatur. secundum æquitatem detegere, seu declarare, lex enim dicitur esse quod in ratione consistit. c. consuetudo. 1. distin. ergo ubi habet locum legis ratio circa id prædicta dici debet lex; alibi scribit Calderi. consil. 1. in titu. de regulari. quòd ratio dicitur lex communis ad omnes casus, ob id non inspicitur dispositio, an in ea sit idem casus uel non, uel ratio duntaxat consideratur, alibi scribit Ioan. de Ana. inter confi. Pau. de Cast. conf. 261. col. 2. lib. 2. quòd ubi est eadem ratio, & omnimoda similitudo, non dicitur lex extendi, sed casus ille sub eiusdem legis dispositione includi per glo. in c. 1. de tempo. ordi. lib. 6. unde si quis subtiliter insurgeret contra istam rationem dicendo quòd hic nõ fit enucleatio, sed extensio propriè, ergo ista ratio non concludit, quia aliud est extensio, aliud enucleatio, responde fundando præallegatam communem sententiam meliori ratione, quòd in casu communis opinionis, & in alijs similibus; quamuis sint pœnales, fit extensio de similibus ad similia ex idèitate rationis, ut notat Alex. in l. si quis id quod, num. 17. & seq. Ias. in §. sequens, col. 7. in §. tripli. institu. de actio. & in l. 1. col. pen. C. de transactio. in l. à Titio. in 3. nota. ff. de uer. oblig. Deci. in c. translata. in princ. de constitu. post Abb. ibi, ubi Deci. allegat Roma. cõfi. 429. in 2. dubio; ubi Roma. multa exempla adducit, idem tenet Dec. in cap. secun-

secundo requiris. col. fin. de appella. in c. 1. col. 13. de probatio. & patet quòd in casu dictæ communis, nò solum militat eadem ratio, Sed maior, ergo à fortiori potest fieri extensio, idem uidemus in feudo, uidelicet, quòd uassallus priuetur feudo ex omni alia causa non expressa, quæ posset dici similis, uel maior expressis secundum Iaco. de Leo. consi. 117. nu. 34. quod quidem, consi. reperitur inter consi. feudalia Alber. Bruni.

O P I N I O CXXIX.

Filius exheredatus excluditur à successione in feudis hereditarijs, quando mala mente fuit facta exheredatio, & causa exheredationis fuere iustæ, & expressæ, secundum Iaco. Ardizo. in summa sua. de successio. feud. sub rub. an filij success. in feud. & per And. de Iser. in c. 1. in prin. de success. feud. & per Odo. in summa. de success. feud. Parisium consi. 1. nu. 7. uol. 1. & per Ang. in auth. de nupt. §. soluto. dicentem filium iustè exheredatum non succedere in feudo, & optimè facit, quod uult Bar. in l. iusiurandi. §. si liberi. ff. de ope. liberto. col. fin. cum alijs congestis per Moder. in tract. feudorum, fol. 27. col. 2. & 3. ubi asseuerant istam esse communem opinionem; quæ quippè probatur, nam licet uassallus non possit de feudo testari, ut in c. 1. de succ. feud. & in c. 1. §. donare qualiter olim feud. pote. alie. & per Soci. consil. 19. adfit. col. 3. lib. 1. tamen quando feudum est hereditarium pater sine dubio in testamento potest prælegare unum filiorum, cum in tali feudo, quis non possit succedere, nisi sit hæres secundum Bar. in d. §. si liberi, Bald. in c. 1. §. decedenti qui feud. da. poss. Moder. in l. quicquid astringendæ, & in l. ita stipulatus. §. Grifogonus. ff. de uer. obli. & per Alex. consi. 10. ponderatis, uolu. 3. ubi scribit istam esse communem sententiam, & in consi. 19. super eo. col. fin. & consi. 28. col. pen. lib. 5. ideoq; factum testatoris impugnare debet. l. cum à matre. C. de rei uendi. & per Alex. consi. 124. quod quidem citant Moder. in d. tract. de feudis, fol. 28. col. 3. & Ponit Præposi. in c. imperialé. in prin. col. 7. de prohi. feud. alie. & his occurrit qd nò sufficit exprimere causas in testamento per patrè, sed necesse est eas probare, ut est tex. iuncta gl. in uer. dicat. in l. 1. in prin. ff. si quadru. paupe. fecisse dicat, & i

Cōis
opi.Cōis
opi.

c. di-

cap. dilecti, ubi opposita, & probata de excep. & est tex. ubi Alex. & alij in l. si prius. ff. de oper. noui nuncia. & Parisius consi. 1. uol. 1. nu. 136. & ista est communis opinio, ut patet ex congestis per Couarrunias, in c. Raynūtius. nu. 8. de testa. onus enim probandi causas exhæredationis incumbit hæredi. §. si uerò igitur. in uer. demonstrauerit in authen. ut cum de appella. cognosci. & ibi Bar. & Ange. & plenius per Bar. Aret. & alios in l. 1. ff. testa. fallitq; quotiescunque testator eo uiuente fecisset examinare testes super illis causis ad futuram rei memoriam, quod potest fieri, & sic causæ ingratitudinis possunt probari uiuente patre, secundum Alex. consi. 104. super themate, uol. 2. cæterum dicta examinatio debet fieri ritè, & rectè exhæredato formiter citato, ut dicit Alex. consi. 104. in fin. & Parisi. in d. consi. 1. nu. 137. & habetur per Canonis. in c. Albericus, & in c. significauit, de testa.

O P I N I O CXXX.

Filia quæ peccauit in corpus suum potest exhæredari per patrem, ut est tex. in l. si filiam. C. de inoff. testa. imò pater eidem potest denegare dotem, alimenta, & sic à patre non est alimentanda, nec dotanda aliquo modo, ut uoluit Specu. in titu. qui filij sint legitimi. uerfi. quid si filia, imò si pater uiueret luxuriosè similiter hac exhæredatione uti posset. secundum Fulgo. in auth. sed si post, & Ias. in l. in arenam. C. de inoff. testa. est benè uerum quòd mater meretrix filiam suam pariter meretricè exhæredare nequiret, secundum Bar. Bal. d. & omnes communiter in d. l. in arenam. tamen hoc fallit si uiuente patre resipuerit, uel ad bonos mores, honestamq; uitam conuersa sit pœnitentiam egerit non potest per patrem exhæredari secundum Specu. in loco præcitato, Ant. in c. Quintanallis. col. 2. de iureiuran. & alios Doct. communiter ibi. Bal. in l. si filiam superius citatam, Alex. in l. 1. ff. solu. ma. & ibi Ripa. col. 15. uerfi. fallit in filia, Camp. in tract. de dote. q. 15. in fin. & Marfi. in repe. rub. ff. de fideiusso. num. 260. & seq. idèq; dixit Bal. in d. l. si filiam. quòd si mulier turpiter uixit, & deinde se correxit, & ad honestam uitam reuersa sit non debet reputari turpis persona, quia ultima consuetudo inspicienda est arg. l. mela.

mela. ff. de alimen. & ciba. lega. & Bal. sequitur Alex. in locis supra citatis, & Ias. qui dicit esse mirabile. in auth. non licet. col. 1. C. de liber. præter. & Ripa, in repet. l. fin. nrm. 223. & seq. C. de reuocan. donatio. qui asserit istam esse communem opinionem, & ita in terminis consuluit Ioan. de Amicis, confi. 91.

O P I N I O CXXXI.

Filius furiosus potest exhæredari ex causa ingratitudeinis commissæ contra patrem ante furorem; unde propter furorem supernaenientem non purgatur uitium ingratitudeinis præcedens. secundum Bar. & communiter omnes. in l. ex facto. in princ. ff. de uulga. & pupil. substi. quam quidem communem sequitur, & citat Ias. in l. patre furioso; nu. 42. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iu. & Ripa. in fin. C. de reuocan. dona. nu. 227. licet & male, Clarus. in tract. de testam. lib. 3. q. 41. uersic. sed pone. contrarium senserit. Sed propter reconciliationem dictæ causæ ingratitudeinis possunt reuocari, atque remitti, & huiusmodi remissio, ac reconciliationis aufert omnem ingratitudeinem, ac causas exhæredationis, ut dicit Bar. in l. 3. in fin. ff. de adimen. leg. Cotta in memoriali. in uers. filius familias. l'ultimo, & latè Morder. Pap. in l. de questione. col. 5. C. de pactis, & in l. in arenam, col. fin. C. de inoffi. testa. & in l. filio, quem pater. ff. de liber. & posthu. & Couarruias. in c. Rainutius. num. 17. de testa. ubi citat omnes alios Doct. contrariæ opinionis. item si filius ingratitudeinem commississet cuius occasione exhæredari posset, tunc si uiuo patre ante testamentum poenitentiam egisset, utiq; exhæredari non posset, secundum Alex. in l. 1. nu. 33. ff. solu. matri. cuius opinionem sequuntur, & communem fore præsupponunt Cotta. in d. memoriali filius fa. post prin. & Couar. in d. c. Rainutius. num. 18. & sequitur Clar. in d. q. 41. uers. præterea quæro. cessat etiam præfata exhæredatio, quando non apparet ex testamento patris esse aditam hæreditatem, ut est tex. in l. filium quem pater. §. sed cum exhæredatio. ff. de bonorum possess. contra tabu. & in l. si quis Sempronium cum concordantibus. ff. de hæredi. institu.

Cōis
opi.Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CXXXII.

Filij possunt repudiare patris hæreditatem retentis emphyteoticis bonis pro eis, præsertimque quando pater sibi & filijs emphyteosim stipulatus esset. secundum Dyn. quem refert, & sequitur Bar. in l. item uidendum. §. fin. ff. de petitione. hæredi. idem uidemus ubicunque frater renunciaret fratri hæreditatem paternam, aut faceret quittance de omni eo, quod posset petere, uel consequi ex hæreditate paterna, ob hoc non impediretur petere partem feudi, aut partem possessionum emphyteoticarum, quia censentur hæreditaria, nec profectò debentur iure hæreditario, nec tanquam ex hæreditate paterna, sed nigore contractus, ut per Bar. in d. l. item uidendum. §. fin. quod etiam procedit si in huiusmodi renunciatione hæreditatis paternæ interuenisset iuramentum, ut per Bal. in c. 2. col. 4. in titu. an agna. uel. filij; amplia hoc etiam procedere, quando emphyteosim pater accepisset pro se, filijs, & hæredibus masculis, tunc enim si non sint hæredes admittuntur ad emphyteosim etiam liberi, ut per Deci. cons. 239. primo, col. 2. limitatur præ allegata conclusio primo loco, quando pater stipulatus esset emphyteosim sibi, filijs, & hæredibus eo casu filius, possidendo emphyteotica bona uidetur hæreditati se immiscuisse, & ad res hæreditariam soluendum obligatur, siquidem stipulatione sic concepta emphyteosim habere non potest, qui non sit hæres, ut per Bar. in l. ut iurandi. §. si liberi. ff. de oper. liber. Alex. in l. Gallus. §. etiam si parente. ff. de liber. et posthu. cum alijs per eundem allegatis cons. 19. super eo. col. 1. & cons. 129. perspectis. lib. 5. ubi asseuerat istam esse communem opinionem, & sequitur Ias. in l. si post mortem. ff. de lega. 1. et cons. 57. in causa. col. 1. & seq. lib. 1. interpretatur secundò quoniam filius renunciaret hæreditati, & bonis paternis. renuncians. n. bonis paternis intelligitur renuntiare etiam emphyteosi. secundum Specu. in titu. de loca. §. nunc aliqua, & Ias. in anth. unde si parens. col. 2. C. de inoff. testa. & in l. si non sortem. §. libertus. nu. 34. & seq. ff. de condi. indebi. ubi attestatur istam esse communem opinionem, & ratio istius limitationis videtur isthæc, quoniam appellatione bonorum continentur data in emphyteosim tex. est

est in l. bonorum appellatione la prima. ff. de uer. signi.

OPINIO CXXXIII.

Filij debent habere, seu recipere legitimam ex bonis, & substantia patris defuncti, non autem in pecunia numerata. l. cum scimus. §. repletionem. C. de inoffic. testa. etiam si pater legasset eis in testamento certam pecuniam pro eorum legitima, ut per Doct. communiter. in d. §. repletionem, quam quidem communem inibi sequuntur, & attestantur Moder. & consulentes uarijs in locis; & dato quod pater, seu mater simpliciter reliquissent iure institutionis filijs, uel filiabus minus quam legitima possunt tunc recurrere pro supplemento legitimæ, non solum contra hæredem uniuersalem, Sed etiam contra legatarios pro rata pro supplemento legitimæ. secundum Bart. in l. in quartam q. fi. ff. ad legem Falc. cum quo sentiunt omnes scriben. communiter ibi. teste Corne. conf. 148. uol. 4. imò dic fructus perceptos per filios non computari in legitimam, ac Trebellianicam. Liubemus. C. ad Trebel. & d. §. repletionem; tamē computantur in dotem iuxta communem opinionem omnium in locis superius citatis, quam citat, & non nihil declarat Boerius. in decisio. 44. nu. 16. & quod filij grauati de restituendo post tempus non teneantur fructus perceptos computare in quartam Trebellianicam, tenent Doct. præcitati, las. in l. Marcellus. num. 53. ff. ad Trebel. Deci. conf. 480. nu. 15. Picus. in d. l. in quartam, nu. 10. Parisius, consil. 126. nu. 35. uol. 1. & consil. 16. nu. 65. consil. 547. & 149. & 145. & seq. uol. 3. & in multis alijs consilijs suis, & Ripa. in l. nemo potest, num. 53. ff. de leg. 1. sciendum est etiam ad præmissorum intelligentiam quod filius non potest patris, seu matris testamentum approbare in præiudicium aliorum fratrum suorum in minori parte institutorum, ut concludunt omnes Doct. communiter per optimas rationes. in l. filio præterito. ff. de iniusto rup. testa. contra Bar. & Salyc. ibi, & istam communem citat, sequitur, & declarat Boerius. in decisio. 96. nu. 8. & seq. in super filius alienans rem alienari prohibitam censetur in dubio ipsam elegisse pro sua legitima. l. Marcellus. §. res quæ, ubi Bar. ff. ad Trebel. qui quidem Bar. licet loquatur ibi in Trebellianica, idem ta-

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

Cōis
opi.

men est, & multò fortius in legitima, in qua præfato filio
comperit electio quasi creditori, secundum Bal. in l. si quis
filium. in prin. ff. de inoffic. testa. & in l. filium quem haben-
tem. C. famil. eriscun. & ista est communis opinio, ut per
Doct. in locis citatis, & ubique.

O P I N I O CXXXIII.

Cōis
opi.

Filius institutus in re certa habebit totam hæreditatem
hærede uniuersali non adeunte, ut notant Doct. in l. quo-
tiens C. de hæredi. insti. hinc sciendum est quòd si quis in-
stituatur hæres particularis in re certa tantum, ita quòd nil
aliud petere possit, tunc si nullus alius sit hæres uniuersa-
lis, aut sit quippè, Sed repudiet, huic hæredi particulari ac-
crescet tota hæreditas non obstante taxatiua, & ratio ui-
detur ista, quoniam testator non potuisset prohibere ius
accrescendi in isto casu, per quam prohibitionem decede-
ret pro parte testatus, & pro parte intestatus, secundum Bal.
post Cyn. in l. si quis ita hæres instituatur. ff. de hæredi. in-
stitu. in l. dominus. §. 1. ff. de usufruct. in consil. 480. testator.
uol. 1. consil. 468. quidam Titius eod. uol. & latius, consil. 379.
col. 2. uol. 4. Alexan. in d. l. quoties. col. fin. & in l. si quis in
priori. col. fin. ff. ad Trebel. ubi asseuerat istam esse commu-
nem opinionem, & Augustinus Berous. in c. Rainurius ex.
de testa. nu. 247. & ibi etiam Conarruias. §. 1. nu. 9. & alios
Doct. hanc sententiam tenentes latè cumulat Ias. consil. 8.
col. 2. uol. 3. Calca. consil. 33. col. 4. & seq. Curtius senior,
consil. 75. Ias. consil. 72. circa fin. lib. 3. & Capra consil. 9. &
isthæc communis opinio contra Bar. procedit etiam in fo-
ro poli, ut per Federi. de Senis. consil. 131. casus talis est.
Contrariam uerò partem, quòd imò ius accrescendi possit
expressè prohiberi, & quòd ex dictione taxatiua censeatur
prohibitum, & quòd eo casu testator sit nullum nullo exi-
stente hærede uniuersali per huiusmodi prohibitionem ex-
pressam, vel tacitam tenet Bar. in d. l. si quis in priori. circa
fin. per illum tex. et in l. pater filium. col. pen. ff. de inoffi.
testa. & in pluribus consilijs suis, & complures alij Doct.
quos refert, & sequitur Ias. in præcitato consil. 8. col. 9. Cur-
ti. iuni. consil. 12. col. 2. Gozadi. consil. 21. col. 6. eandemque
sententiam sequitur Ripa. in l. reconiuncti. col. 32. ff. de le-

ga. 3. licet dicat communem opinionem esse contra Bart. ceterum Ias. in d. consil. 8. col. 9. fatetur contrarium quod imo opinio Bar. est magis communis, idem etiam Ias. in l. si mora. in 4. nota. ff. solu. matri. dicit quod ius accrescendi prohiberi potest in institutione, Sed requireretur prohibitio expressa, nec sufficit tacita, quæ inducitur ex dictione taxatiua, aut prohibitione de plus non petendo; retenta tamen prima opinione contra Bar. quæ uidetur uerior, & communior, ut efficacissimis rationibus eam tuendo, ac sequendo demonstrat Berons. in d. c. Rainutius, nu. 247. cum alijs seq. dic. procedere inter hæredes, secus in legatis, nam testator inter legatarios potest expressè prohibere ius accrescendi. l. Lucius. §. quæ habeat. ff. ad Trebell. Bart. in l. pater filium. col. fin. in 2. lectu. ff. de inoffi. test. Ang. Aret. in tract. de testamentis uer. item inter dictos B. & D. prohibuit ius accrescendi, cum alijs cumulatis per Barbaciam, consi. 71. illud in medio, uol. 3. Ampliat secundo loco istam communem Berous. in d. c. Rainutius, nu. 251. non solum in institutione facta de re certa, Sed etiam in substitutione pupillari, uerbi gratia si quis solū substitutus esset pupillariter in re certa, tunc iste substitutus simpliciter ad totam hæreditatem, & ad omnia pupilli bona admitteretur. l. cohæredibus. §. cum filia. ff. de uulg. & pup. substi. secundum communem intellectum, quem ipse Berous sequitur ubi supra.

Cōis
opi.Cōis
intel
lectu.

O P I N I O CXXXV.

Institutio parentum est necessaria in testamento filiorum, unde filius faciens testamentum in casibus à iure permissis tenetur parentes in aliquo instituere hæredes, siquidem illis præteritis testamentum uiribus careret. §. siue igitur, & §. hæc autem disposuimus. in auth. ut cum de appell. cognosci. notat Calderi. consi. 5. an si testator. in tit. de testamen. Bal. consi. 84. ueritas lib. 4. & ista est communis opinio, ut constat ex allegatis per Doct. in auth. nouissima. C. de inoffi. testam. & per Barba & Moder. in cap. Raynutius. de testa. & per Clar. in trac. de testam. lib. 3. q. 48. & sequen. contra Bart. in d. anthen. nouissima, quia parentibus debetur legitima propter honorem, & reuerentiam, quam filij erga illos præstare tenentur. d. §. hæc autem; Secundò;

Fili⁹Cōis
opi.

quia debetur miserationis, & pietatis causa. l. nam, & si parentibus. ff. de inoff. testa. & l. scripto. ff. unde liber. debetur tertio præcipueq; matri, ne à luctuosa filij hæreditate dicatur excludi. l. fin. C. de institu. & substi. sub condi. factis, & l. liberi §. 1. C. de inoff. testa. Quarto debetur propter pericula, & sæpe propter mortem, quibus matres in partu subijciuntur. §. sed nos, instit. de Senatusconsul. Tertul. postremo, quia legitima, uel successio parentibus debetur non iure agnationis, & sic uinculo civili, sed cognationis, quæ est de iure naturali. §. sciendum insti. ad Senatuscons. Orficia. limitatur præfata communis conclusio ubicunque extaret descendentes, qui obtinerent in successione primum locum. auth. in success. C. de suis, & legiti. hæredi. tunc enim non est necesse in aliquo instituere ascendentes, ut per Bar. cōf. 18. n. i. so testamento. col. 2. cum prima causa successionis sit filiorum. l. filium. ff. de suis, & legi. & in auth. de hæredi. ab intesta. in prin. Alex. consi. 90. in causa. col. 1. uol. 2. fallit secundo ista communis quotiescunque in testamento filij non continente parentum institutione fuerit apposta clausula codicillaris, quæ quidem facit uideri eos, qui ab intestato succedunt rogatos esse hæreditatem restituere ei, qui in testamento hæres scriptus est, ut not. in l. in testamento. C. de fideicom. & licet Bar. in l. 1. ff. de iure codici. q. 1. & consi. 12. teneat clausulam codicillarem non operari transmissionem hæreditatis conuersæ in fideicommissum, tamen opinio hæc, ut dicit Alex. in d. l. cum filio, iure non probatur; & sic constat communem esse contra Bart. ex relatis per Alex. ibi, & istam communem allegat, sequitur, & declarat Soci. in d. l. cum filio non procedere, cum clausula codicillaris concepta esset uerbo, quodd futurum tempus significaret. secundum Bar. in l. 1. q. 12. ff. de iure codi. & Corne. consi. 62. aliàs cōsului, uol. 2. & declarauimus infra latius. in uers. statutum in conclusione incip. institutio patris, & matris, & cætera. Limitatur etiam tertio ubicunque matri in testamento filij sui foret relictum legatum ascendens ad legitimam, ac in eo apposta esset clausula (omni meliori modo) & c. tunc quippe ualeret testamentum, quæadmodum titulo institutionis ipsi matri reliquisset. ut consulendo respondet Parisi. consi. 12. nu. 1. & seq. uol. 3.

OPINIO CXXXVI.

Filiusfamilias ea quæ lucratur ex pecunia patris sibi data, ac concessa ad negotiandum, aut occasione negotiandi dicitur peculium profectitium; ideoque erunt fratribus communicanda post patris mortem. secundum Specu. in tit. de iudi. in §. sequitur, uersu. quod si aliter, asserentis post gl. in l. cum oportet. C. de bonis quæ liber. sequitur Fulgosi. ibi, ubi fatetur hoc idem sentire Bal. neminemque; contradicere, & denique asseuerat istam opinionem esse in practica sequendam. in contrariam uerò partem inclinauit Bart. in l. 1. §. nec Castrense. C. de collatio. bono. in l. si tibi. §. si patris. ff. de pact. in d. l. cum oportet. in princ. & in l. illud. C. de collatio. & in tract. de duobus fratribus simul habitantibus. in 2. q. in prin. uidelicet quod dimidia pars lucri attribui debeat operæ, ac industriæ filij negotiantis, ideo illud tanquam aduentitium fratribus non erit aliquo pacto conferendum. l. fin. C. de collatio. altera autem pars dimidia attribui debeat paternæ pecuniæ; proinde illa tanquā profectitia comunicabitur alijs fratribus mortuo patre. l. certum. ff. famil. ercisc. & cum Bar. sentit Bal. & Pau. Castren. in d. l. cum oportet, ubi Moder. Perusini attestatur istam esse communem opinionem, quam sequitur Ang. etiam consi. 85. col. 2. pater habet plures filios, ex eo quod nititur magna æquitate, Soci. consil. 92. col. antepen. uol. 1. Fulg. Pau. Castren. Ias. & Deci. in d. l. illud, Corne. consil. 24. uolu. 1. & consi. 58. uol. 4. Corasi. in l. filium quem habentem. C. fam. ercisc. Rom. & alij. in auth. ex testamento. C. de collat. Ripa. in l. in quartam. ff. ad leg. falcid. nu. 157. Bertran. consil. 303. uol. 3. Abb. consi. 36. in prin. Roma. consi. 469. col. fin. ubi dicit non esse recedendum ab opinione Bar. sed enim uero Bal. ipse. in d. l. cum oportet col. 4. in auth. ex testamento, col. 4. C. de collatio. in l. omnimodo. §. imputari. col. pen. C. de inoffic. testa. & in c. 1. col. 1. de beneficio fratris, uidetur contradicere Bar. in locis superius citatis tenedo, quod hoc totum remittendum sit arbitrio iudicis, qui plus, aut minus poterit assignare personæ ipsius filij; propterea non parum laborarunt Docto. in concordando opiniones istorum. in d. l. illud, præcipueque; Dec. & Ias. in ibi, ubi sæde-

Cōis
oph

Cōis

re distinctionis reduxerunt hoc ad ueram, & legitimam consonantiam; tamen retenta communi opinione Bar. quæ est uerissima; & obseruatur in iudicijs, & actu practico interpretatur non procedere ubicunque filius ex pecunia habitata à patre negotiando usuras exerceret, tunc proculdubio illud, quod ex ea superlucraretur nõ acquireret patri, nec post eius mortem teneretur fratribus cõmunicare: l. quod seruus. ff. de acqui. poss. ubi Doct. omnes hoc tenent, & firman, & Bar. Saly. Bald. Pau. de Ca. & alij. in d. l. cum oportet, Bal. in d. auth. ex testamento, & Ias. in add. ad Portium. in §. i. nu. 29. institu. de his qui sunt sui, uel alie. iu. reprobata gloss. in d. l. cum oportet, & in d. l. cum seruus, ubi Claudius Auenensis asserit istam esse communem opinionem, & ratio communis præcicatorum Doct. uidetur ista, quia filius ex delicto non quærit patri, sicut, nec seruus domino, ut est casus. in d. l. qui seruus, sed usuræ sonant in quoddam furtum, seu rapinam, & de iure Dinino sunt prohibitæ, ergo ex tali illicita causa filius patri non quærit, ideoq; mortuo patre filius huiusmodi lucrum non tenebitur fratribus conferre, cum aduentitia non conferantur. d. l. fi. C. de collatio. & istam communem per plures, & urgentiores rationes corroborant Doct. præcitati. idemq; uidemus in quæstis per filium in ludo, nam ea, quæ acquirit in ludo filius nõ acquirit patri tanquam acquisita ex turpi quæstu, & ex illicita causa, ut per Bald. & Roma. in d. auth. ex testamento. col. 7. Alex. consi. 77. in fin. uol. 5. Deci. in d. l. illud. col. fin. & omnes communiter. in d. l. frater à fratre. ff. de conditio. indebiti, & in locis præcitatis.

O P I N I O CXXXVII.

Filij naturales propriè dicuntur illi, qui nati sunt in domo ex concubina in ea retenta, & ex legitimo concubinato, sed in iustificando, probando ve concubinato ipso seprè requisita concurrere debent, quæ abunde ponuntur per Grammati. in uoto. 4. nu. 6. cum 12. alijs seq. & concubina dicitur illa, quæ indubitatu affectu in domo est retenta ab uxore parum distans. l. in concubinato. ff. de concubi. ita dicit Bal. consi. 129. factum proponitur lib. 2. Abb. in c. tanta qui filij sint legiti. Caccialupus. in l. si qua illustis, col. 3. C. ad

ad Officia. & Alex. consi. 55. uolu. 2. & hinc est quod legiti-
 mati per subsequens matrimonium non succedunt nisi qua-
 tenus nati fuerint ex concubina retenta in domo affectio-
 nis matrimoniali, ut in auth. de trien. & semisse. in §. consi-
 deremus, & auth. quib. mo. natu. effi. sui. in §. si quis autem
 defunctus, per quæ iura ita tenent Doct. ibi, & Ant. de Ro-
 sellis. in trac. de legitimatione lib. 1. cap. de causa matrimo-
 niali legitimationis. nu. 45. & istam opinionem scribit esse
 communem Curti. iuni. consi. 136. nu. 9. sed sententia hæc
 de iure canonico non procedit, imo si mulier non foret re-
 tenta domi in schemate concubine, nihilominus filij antea
 nati legitimantur per subsequens matrimonium de iure ca-
 nonico contra ius ciuile, secundum gl. Compostellanum, Io.
 And. Imo. Abb. cæterosq; cõiter. in c. innotuit. de elec. Ab.
 nu. 12. & Præpo. in d. c. tanta. nu. 6. Bal. in d. consi. 119. & cõ-
 si. 206. col. fi. uolu. 3. Goffredum in summa de filijs præby.
 uer. quid si quis, gl. in c. qualis. 30. q. 5. Nicol. de Vbaldis. in
 trac. de success. ab intesta. in 1. par. nu. 58. Guil. Mayne. in l.
 quoties idem, nu. 12. ff. de re iudi. Ias. consi. 51. col. 3. uolu. 3.
 Aldobrandi. in §. fi. nu. 2. institu. de nup. Crauet. consi. 166.
 nu. 8. Ripā, in repeti. l. si unquam. C. de reuocan. donat. nu.
 55. & Abb. in c. per uenerabilem. nu. 31. qui filij sint legiti-
 simul cum Crauet. in d. consi. 166. nu. 8. hanc opinionem cõ-
 suetudine receptam esse fatentur. isti itaque naturales, qui
 considerantur à lege ueniunt appellatione coniunctorum;
 & propriè appellantur coniuncti, secundum Innoc. Hosti-
 Io. Andr. & alios. in c. nonnulli de rescrip. ubi Felyn. circa
 fin. scribit istam esse communem opinionem; hinc præcita
 ti Doct. concludunt quod determinatio illa, quæ se habet
 quod coniunctus admittatur pro coniuncto ad agendum
 uendicat sibi locum in filio naturali etiā; resultat aliud esse
 etus similiter ex prædictis in fauorem naturalium libero-
 rum uidelicet, q. substitutus absolute excluditur à natura-
 libus liberis hæredis instituti, ut sentit glo. in c. Raynutius.
 de testa. & in c. in præsentia de probatio. quam sequitur Io.
 And. in add. Spec. in ti. de success. ab intesta. §. 1. uer. quid si
 duobus, Bart. & alij communiter. in l. ex facto. §. si quis ro-
 gatus. ff. ad Trebel. & Deci. in d. c. in præsentia. num. 101. &
 107. ubi istā cõem limitat in sex casib. nu. 108. cū alijs seq.

Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.

& Moder. similiter plurimum istam communem declarāt,
 & expressè citant, Tertius quoque effectus est iste, quòd pa-
 ter carēs filius legitimis potest filium naturalem hæredem
 instituire, etiam si habeat ascendentes dummodo eis legi-
 timam partem relinquat auth. licet. C. de natur. liber. & ibi
 Cōis glo. communiter ab omnibus recepta. Resultat postremò
 opi. ex præmissis alius utilissimus effectus, scilicet quòd filia na-
 turalis duntaxat, dummodo ex damnato coitu procreata
 nō sit succedat matri exclusa auia, etiam quoad legitimā.
 §. nouissimè. institu. de sena. Orfi. & d. l. si qua illustris, Bar.
 Saly. & alij omnes transeunt intrepidè cum ista sententia,
 Cōis quam dicit communem Cassadorus. in decisio. unica. in titu.
 adi. de successio. ab intesta. ubi refert in contingentia facti
 ita fuisse decisum, & confirmatum in prætorio Rotæ; imò
 filius naturalis matri etiam intestatæ cum legitimis simul,
 & æque succedit. d. l. si qua illustris etiam si mater esset illu-
 stris. secundum communem opinionem, & notat Areti. in
 d. §. nouissimè, quamuis Fortu. in tract. de ulti. sine illat. §.
 iniustam esse existimat. d. l. si qua illustris in conclusione
 ista, ex quibus omnibus concludendum est, quòd non com-
 petit naturalibus ius agendi ex titulo inofficiosi testamen-
 ti, licet pater eis nihil relinquat. secundum gl. in l. r. de bo-
 no. poss. contra tabu. quam commendat Bar. in l. Gallus. §.
 & si parente. ff. de liber. & posthu. Bal. in l. r. col. 3. C. de bo-
 no. posses. secundum tabu. & Areti. in l. ex facto. col. 9. ff. de
 uulg. & pup. posset tamen contra testamentum matris age-
 re de inofficioso testamento glo. & Pau. Castren. in d. l. si
 qua illustris; sed filius ipse naturalis tamen non obtinet pa-
 rentum nobilitatem, nec est aliquo modo nobilis genere,
 ut tradit latè Tiraque. in tract. de nobilita. c. 15. ubi ex rela-
 Cōis tis per eum constat istam esse communem opinionem, &
 opi. apparet quoque ex signatis per Petrum Duennas in regu-
 la. 69.

O P I N I O CXXXVIII.

Filio quæritur dominium in aduentitijs, ut in §. r. insti-
 tu. per quas perso. nobis acqui. hoc uerò fallit, nisi quæra-
 tur ex stipulatione paterna. secundum Areti. in d. §. r. sed
 contrarium tenet Bar. in l. dominus. ff. de uerb. obli. glo. &
 Doct.

Doct. omnes ibi. secundum Saly. in l. 2. C. de contrahen. & commi. stipu. & istam opinionem communem esse scribit Alex. & Ias. in l. quod dicitur, la ij. ff. de uer. oblig. & rationem assignant Doc. nam sicut pater stipulando filio ex causa Castrensi, uel quasi totum querit, ita stipulando ei ex causa aduentitia debet acquirere proprietatem arguendo de toto ad partem. l. quæ de tota. ff. de rei uendi. fallit secundo, nisi fuerit stipulatus patri, & non sibi, quia tunc acquirat etiam proprietatem. secundum Dyn. & Bart. in l. quodcunque. in prin. ff. de uerb. oblig. ubi Alex. ponit istam esse magis communem opinionem, pro quo facit regula. l. pen. C. de pactis, ubi licet suo fauori renunciare, ergo si filius patri stipulatur sibi imputatur, & dominio priuari debet, cum posset stipulando sibi illud querere, quia etiam absque filij stipulatione proprietatem erat filij. d. §. 1. ut aliquid ergo operetur stipulatio, iuxta. l. si quando. C. de inoffic. testa. debet etiam acquiri proprietatem patri, ex qua ratione tollitur unum fundamentum Ias. in d. l. quodcunque contra communem; qui post Alex. & Cuius, dissentiunt à dicta communi, à qua non est recedendum in iudicando, & consulendo quicquid dixerit Ias. & alij ante eum.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO CXXXIX.

Fideiussor potest agere contra suum principalem, ubique creditor confiteretur se satisfactum esse ab isto fideiussore, & sic confessio ipsius creditoris asseuerantis sibi satisfactum fuisse à fideiussore, sufficit ad agendum contra principalem, ita expresse tenet Bar. consi. 160. Titius promissit Sempronio eundem indemnem referuare, & ibi Apollantes ad eum, & eandem opinionem sequitur Salyc. & ibi Pau. de Castr. Roma. nu. 1. Alex. & Ias. nu. 9. in l. duobus reis. ff. de duo. reis, Fely. in c. si cautio. nu. 89. de fide instru. Capolla, consi. ciuili. 12. Deci. in l. 2. §. fin. ff. si cer. peta. & consi. 493. nu. 6. Tiraque. in tract. de utroque retract. in tit. de retractu lingier, glo. 16. nu. 84. & in titu. de retractu conuentionali, glo. 6. nu. 17. & Alciatus. in l. solutionis uerbo. ff. de uerb. sig. & in l. 1. in fin. C. de transact. & Afflict. in decisio. 91. nu. 3. & in decisio. 94. nu. 3. ubi dicit magnum uerbum quod ita communiter tenetur per Doct. & istam opinionem

Cōis
opi.

nionem ueriores, & magis communem audacter attestatur Marfil. in repeti. rub. nu. 265. C. de fideiussor. in contrariam uerò partem inclinauit glo. in d. l. duobus reis. §. in fideiussore. in uers. solutionis, quam sequitur Bart. præcipitanter, & sibi contrarius ibi, & in l. & per iusiurandum. §. antepen. ff. de acceptilatio. & in l. cum filius. in fin. princ. ff. de uerb. obliga. & in l. reos, in §. q. ff. de duobus reis. Roma. in l. prædia. ff. de acqui. possess. Fulgo. in d. l. duobus reis, & Molineus in add. ad Alexā. consi. 90. col. 3. in add. ad nu. 3. ubi refert Alex. in multis cons. tenere istam secundam opinionem; tamen quicquid dicat Bar. cum alijs sequacibus in præcitatis lectionibus, ob hoc non discedendum suademus à dicta communi, quæ uidetur uerior de iure, & sequenda est in consulendo, & iudicando tãquam communis, & ita per istam communem consuluit in Ciuitate Florentiæ Pau. de Ca. ut ipse refert, in d. l. duobus reis, & pro hac parte consultuit Fran. Tigrinus, ut referunt Alex. & Ias. in d. l. duobus, ubi dicit se pro hac opinione cõi bis consultuisse, & ita in effectu consuluit, consi. 90. nu. 3. uol. 3. & consi. 123. uol. 6.

OPINIO CXL.

Fideiuss.

Ille cui debetur ex fideiussione dicitur propriè creditor, & fideiussor dicitur propriè, & indistinctè debitor, secundum Bar. in l. i. nu. 34. ff. si cer. peta. per l. si fideiussor. in princ. ff. de leg. i. & ista Bar. opinio corroboratur pluribus rationibus, primò quia sicut tollitur obligatio principalis, ita tollitur obligatio fideiussoris. l. cum quis. ff. de solu. Secundò facit, quia lex prohibens minoris debitorem esse tutorem comprehendit etiam fideiussorem, ut per Angel. in auth. ut hi, qui obli. per hi. res mino. §. i. Tertiò confirmatur, secundum Deci. in d. l. i. quia ab eo inuito creditor exigere non potest. toto titu. ff. & C. de fideiussor. & ista Barto. sententia sic corroborata est communis, teste Areti. in §. i. nu. 8. institu. de obliga. Alex. in d. l. i. num. 48. Nigro, Bolognetto, & alijs Moder. ibi, qui quidem Moder. respondent omnibus in contrariam partem allegatis, & Deci. in l. lectu. num. 30.

Cõi opi.

H

OPINIO CXLI.

Hæres extraneus grauatus restituere hæreditatem, solam Trebellianicam detrahit, & hoc ex Senatusconsulto inductum fuit, ut inuitentur hæredes ad adeundam hæreditatem. §. sed & quia. instit. de fideicom. hæredi. l. filium. C. famil. ereiscun. quod intelligendum est si spontè adiuuit, secus si coactè. l. quia poterat. ff. ad Trebel. hinc est qd hæres rogatus alteri restituere hæreditatem inuentarium facere cogitur, ut Trebellianicam non amittat. §. si uerò non fecerit. in auth. de hæred. & falci. qui text. generaliter de fideicommissarijs loquens uniuersalem quoq; fideicommissarium comprehendit. l. 1. §. generaliter. ff. de lega. præstan. c. si Romanorum. 19. dist. & not. Doct. in l. Marcellus. ff. ad Trebel. & quòd hæres, qui non fecit inuentarium Trebellianicam perdat, sicut falcidiam tenent Oidr. per pulcher rimas rationes consi. 134. Barto. consi. 51. Bonauentura, & consi. 234. Helena Mattarelli, Pau. de Ca. consi. 207. super primo, & in l. cum tale. §. 1. ff. de condi. & demò. Imo. etiam ibi, & in auth. similiter. C. ad l. falci. Fulgosi. consi. 23. humanissime, & consi. 96. pro decisione. post prin. Corne. consil. 303. col. 4. uol. 1. consi. 22. col. 8. uol. 2. & consil. 168. col. 4. uol. 3. Matthesi. in singu. 158. Deci. consil. 236. in 5. q. 480. col. fin. & 495. in quibus consilijs istam esse magis communem opinionem asseuerat, idem attestatur Cassadorus decisio. 3. nu. 1. 4. & 6. in titu. de testamen. & Crauet. consil. 17. nu. 1. Capra consi. 7. in fin. Soci. in rub. in fin. ff. ad Trebel. & in l. Marcellus. §. quod autem, col. pen. eo. tit. & Curti. iuni. consi. 54. col. 3. in contrariam uerò sententiam inclinarunt Iaco. de Are. Ioan. And. in add. ad Specu. in titu. de instru. editio. §. fin. uerfi. nunc uideamus, Bart. sibi contrarius consi. 2. & in auth. sed cum testator. C. ad leg. falci. & ibi etiam Bal. & Saly. & idem Bal. affirmat istam opinionem esse ueram consi. 99. super primo quæsito, uolu. 4. licet ibi, & in l. cum tale. §. 1. ff. de condi. & demon. subijciat de consuetudine inducta per errorem opinionum seruari contrarium, & istam partem audacter asserit esse communem Alex. cõ-
 fil. 67. uisib. libr. 4. & in d. authen. sed cum testator, Ias.
 etiam

Cõis
opi.Cõis
opi.

etiam in rub. ff. ad Trebel. nu. 7. & in repe. rubr. nu. 17. & in d. l. Marcellus, eod. titu. nu. 57. & refert Crauc. in præcitato consi. 17. & pro ista parte reperio consuluisse Pau. de Cast. consi. 202. uol. 2. in nouis. incip. in Christi nomine, & consi. 209. & ista questio adeo ambigua est propter conflictum opinionum, & diuersas iuris interpretum sententias, ut cōstat ex his quæ congerunt Doct. in d. l. Marcellus, ut decisionem principis desideret, ut refert Cassadorus, in præallegata decisio. 3. in titu. de testa. circa fin. retenta itaq; prima parte tãquam magis uera, & communi amplia, ut procedat etiam si hæres sit filius testatoris, ut per Bald. consil. 404. in substitutione lib. 2. & Corne. consil. 168. in hac consultatione. col. 3. ubi ponit istam esse magis communē opinionem, idem dicit Deci. consil. 236. non parua difficultas. col. 4. & Corne. consil. 22. in hac consultatione, lib. 2. eandem opinionem sequitur Barba. consi. 46. difficile. col. fin. lib. 3. & Augustinus Berous. in c. in præsentia. nu. 448. in fi. de probatio. & licet filius ob omissionem inuentarij perdat Trebellianicam, tamē non perdit legitimam, & in hoc Doct. conueniunt communiter, ut refert, & attestatur Corsetus. in tract. de potestate regia, in materia Trebellianicæ. q. 73. & Laurentius Calca. consi. 36. tota ista questio, & ista opinionem originaliter tenuit glo. in auth. hoc amplius. C. de fideicommiss. Oldra. in d. consi. 134. Bar. in d. auth. sed cum testator, & alij quamplures congesti per Corne. in loco supra citato; interpretatur præfata conclusio, quando testator hæredi remitteret necessitatem inuentarium faciendi, quia tunc omissio inuentarij hæredi non noceret. l. fin. de arbi. tute. l. cum tale. §. 1 ubi Bald. & Imo. ff. de condi. & demon. Curti. consi. 29. in Regno Hispaniæ. in fi. cum allegatis per Deci. consi. 308. uis iterum lecta. col. 2. & Soci. consi. 51. uiso testamento lib. 3.

O P I N I O CXLII.

Hæres rogatus hæreditatem restituere ex Senatusconsulto Trebelliano quartam retinere potest. §. sed quia stipulationes. instir. de fideicommiss. hæred. & si filius esset, seu de liberis, quibus legitima debetur iure naturæ quartam falcidiam ultra legitimam posset detrahere. c. Rainutius, & c. Rainal-

c. Rainaldus. de testa. quod procedit quando uno, eodemq;
 tempore utriusque quartæ detractio non concurrit, ut pu-
 ta quando filius esset in diem, uel sub conditione rogatus
 restituere, tunc enim potest duas quartas detrahere; Secus
 autem quando purè esset rogatus, quia tunc non potest de
 iure Canonico, nec eius equitate detrahere, nisi unā quar-
 tam. secundum Glo. & communiter Canonis. in d. c. Ray-
 nutius, & Legistas. in l. quanquā. C. ad l. falcid. & in l. Papi-
 nianus. §. meminisse. ff. de inoffi. testa. & istam communem
 sequitur Bar. in l. 1. §. interdum. ff. si cui plusquam per legē
 falci. in d. l. quanquam, & in d. §. meminisse, Fulgosi. consil.
 26. stante statuto, & Alex. in l. in ratione. §. quod ualgo. ff.
 ad l. falci. consil. 43. attenta. in fin. uol. 2. & consil. 142. circa
 primam dubitationem. col. 4. uol. 2. & istam sententiam ap-
 probauit usus totius mundi uolentis in hoc stare canoni-
 bus, ut legitur inter consil. Bal. consil. 282. & consil. 387. qui-
 dam Alex. lib. 3. & istam communem attestatur Affliq. de-
 cisio. 367. nu. 4. & ad utranque partem disputat, sequitur,
 allegat, plurimumque declarat Augustinus Berous. in c. in
 præsentia. nu. 437. cum alijs seq. de probatio. & Ripa. in l.
 iubemus. C. ad Trebel. limitatur hoc ubicunque pater ex-
 pressè filio primi gradus grauato Trebellianicam prohi-
 buisset, quia quamuis pater ipse filijs primi gradus Trebel-
 lianicam prohibere nequeat, ut l. iubemus ad Trebel. ni-
 hilominus hoc uerum est, quando una tātum detrahi pos-
 set, ut quia pure fuisset grauatus per fideicommissum, Sed
 quando duas regulariter posset detrahere, ut in casu, quo
 grauatus esset sub conditione, uel in diem, isto casu pater
 prohibere Trebellianicam posset, ut filius haberet dunta-
 xat legitimam, ut uoluit Pau. de Ca. & Alex. in l. mulier. §.
 cum proponeretur. ff. ad Trebel. & idem Alex. consil. 28. &
 165. uol. 3. & Corne. consil. 22. uol. 2. ubi scribunt istam esse
 communem opinionem. cōtrariam uerò partem quòd in-
 efficax sit ista prohibitio tenuit Pau. de Ca. renocando sen-
 tentiam in melius, in d. l. iubemus, & fuit de mente Bart. &
 Alex. in l. quod de bonis. §. quod annus. ff. ad l. falcid. & ideo
 Alex. consil. 250. uol. 6. non fuit ausus consulere pro prima
 opinione, & istam secundam partem tenuit etiam Angel.
 consil. 121. & Alex. in d. §. quod annus, ubi respondet ad d. l.
 iubemus.

Cōis
opi.Cōis
opi.

iubemus, Bal. & Saly. in d. l. iubemus Roma. cons. 216. Barba. in d. c. Raynutius circa fin. Alex. consi. 5. uol. 3. & consil. 201. & 67. uol. 6. Deci. consi. 81. & 275. & consi. 218. & ista est communis opinio, ut ponunt præcitati Docto. Alex. & Soci. in l. Marcellus. ff. ad Trebell. seu in d. l. iubemus, ubi etiam Moder. Curti. iuni. consi. 160. nu. 3. & Gozadi. consi. 45. & 97. nu. 4. ubi refert quod testator indistinctè non potest aliquo modo prohibere Trebellianicam filio, etiam si deducendæ forent duæ quartæ, & fatetur tandem istam esse communem opinionem, & ista in effectu uidetur communior; secus autem quando testator prohiberet extraneo hæredi instituto, & grauato detractiōem Trebellianicæ, quia isto casu ualeret prohibitio, & hæreditas deuenire potest ad hæredem absque Trebellianicæ detractiōe. §. si uerò expressim. in auth. de hæredi. & falc. gl. in §. sed quia stipulationes. institu. de fideicom. hære. in uers. liceat, Bar. in authen. sed cum testator. C. ad l. falc. & ista opinio ratione non caret; quia tex. in d. §. si uerò expressim loquens de falcidia, & de Trebellianica est extendendus, nā p hoc ad ius commune reuertimur. l. uerbis. ff. de uer. sig. & ubi redditur ad ius commune, lex nona etiam correctoria recipit extensionem. secundum glo. in c. statutum. de præben. lib. 6. præfertimq; ubi sublata significatione. uocabuli casus de quo fit extensio comprehenditur. glo. in clemen. 1. de electio. & appellationem falcidiæ ad Trebellianicam porrigi certum est. per nota. in auth. unde si parens. C. de inoffic. testa. & sententiam istam communiter approbari scribit Alexā. in d. l. Marcellus post Ioan. de Imo. ibi, & quod ista communis sit fatetur etiam Barba. consi. 10. illud, col. 10. lib. 4. Ias. consi. 84. omissa. col. 8. lib. 1. & consi. 146. præsupposito, uol. 2. Alex. in l. si filius à patre. nu. 3. ff. de libe. & posth. & in l. extraneum. C. de hæred. institu. nu. 8. Ias. in l. si fundum. §. si libertus. nu. 10. ff. de lega. 1. & in d. l. Marcellus. nu. 40. & Bal. Nouellus. in tracta. de dote. in 6. par. in 13. priuilegio. nu. 2. interpretantur prædicta etiam procedere si testator hæreditatem restitui mandauerit totam, uel integram, uel pleno iure, uel usus fuerit his uerbis. hæres restituat omnia bona, uel residuum bonorum, aut quicquid ex bonis peruenit. uidetur tunc Trebellianicam prohibuisse per ea, quæ
notat

notat Glo. in l. decem. C. de fideicom. liber. quam singula-
rem esse dicit Ang. ibi, & Bal. in auth. sed cum testator. C.
ad l. falci. facit. l. fin. eo. tit. & hoc approbat Alex. in l. Cen-
turio. col. 22. ff. de uulga. & pup. & consi. 201. perspectis uer-
bis. col. 1. lib. 6. & istam opinionem communem esse suppo-
nit idem Alex. consi. 5. circa primum. lib. 3. Gozadi. consil.
97. nu. 6. & magis communem dicit Alex. consi. 67. num. 1.
uol. 1. & communem etiam dicit Bellomus consil. 64. nu. 2. Cōis
opi.
& istæ opinio comprobatur ex multis rationibus relatis
per Corsetum. in tract. de potestate regia. in q. 73. §. 2. con-
trariam uerò sententiam quòd detrahatur, tenuit Roma.
consi. 75. nescio, & consi. 79. totum fundamentum, & consi.
239. in hac re, & Felyn. in c. auditis. col. 3. de præscript. &
Ias. consi. 84. puto. uol. 1. Deci. consi. 495. & Pau. de Cast. in
auth. cum testator. C. ad l. falci. & istam opinionem ait esse Cōis
opi.
communem Roma. in d. consil. 239. & magis communem
dicit Bellonus, consi. 55. nu. 1. & consi. 66. nume. 1. & seq. &
consi. 80.

O P I N I O CXLIII.

Hærede non adeunte hæreditatem omnia iura testamē-
ti percunt, & sic si nemo hæreditatem ipsam adierit nihil
ualet ex his, quæ in testamento scripta sunt. l. si nemo la pri-
ma. ff. de testa. tute. l. eam quam. C. de fideicommi. & l. si ne-
mo subijt. ff. de reg. iur. & notat Roma. consil. 428. Deci. in
d. l. si nemo, & in terminis Alex. consil. 198. uiso processu.
col. fin. uolu. 7. fallit hoc quippè principaliter in filiofamili-
etiam infante, qui absque aliquo dubio transmittit hæredi-
tatem patris non agnitam ad quoscunq; hæredes iure sui-
tatis. l. apud hostes. C. de suis, & legiti. & ista est communis Cōis
opi.
opinio, ut apparet ex relatis, per Deci. consi. 331. pro reso-
lutione. col. 5. consi. 245. & consi. 250. in antiqua, & Ias. cō-
si. 130. magnificus. col. 3. uol. 1. sed imò pupillus, seu infans
moriens hæreditate non adita transmittit ad hæredē suum
beneficiū restitutionis in integrum aduersus omīssam hæ-
reditatē, & per consequens hæredes eius possunt petere re-
stitutionē in integrū, ex clausula generali, si qua mihi iusta
cā, & cætera, aduersus hereditatem nō aditam à minore, ut
tenet Barto. in l. si infanti. col. fin. C. de iure deliber. & alij
I. multi,

Cōis multi, quos referunt Pau. de Cast. Alex. & Ias. ibi dicentes
opi. istam esse communem opinionem, prout etiam attestatur.
 Soci. consi. 9. col. 7. uol. 1. & latè plures citans Guil. Benedi.
 in c. Raynutius. nu. 179. de testa. Corne. consi. 312. in fi. Ro
 ma. consi. 58. uisus narratis, & Riminal. consi. 20. num. 15. &
 consi. 120. nu. 3. Bal. uerò consi. 226. quæstio. uol. 2. arbitra
 tur quæstionem istam esse difficilem, & consi. 213. casus ta
 lis, lib. 3. habet pro absurdo ratione minoris ætatis dari re
 stitutionem in integrum, & Soci. consi. 216. non potest ne
 gari. col. 5. asserit in ista quæstione esse locum gratificatio
 ni, & per authoritatem eorum, qui sunt in contraria senten
 tia, & ob ualidissimas quoque rationes, quibus responderi
 nequit indigere decisione Cæsarea; nihilominus Doct. cō
 muniter tenent quòd competat restitutio in integrum etiā
 hæredibus infantis, ut per Corne. consi. 87. circa primum,
 & latè supra deduximus, & ab ista communi fatuum esset
 recedere in actu practico; hisq; accedit congruenter hoc q
 infans non potest adire hæreditatem ex semetipso, sed pa
 ter pro eo, aut tutor, secundum Bar. in d. l. si infanti, & om
 nes Doct. communiter. in l. bonorum. C. qui admi. & istam
Cōis scribit esse communem Bellonus consi. 24. nume. 16. inter
opi. pretatur quoque prædicta regula non procedere in lega
 tis ad pias causas, ut notat Bart. in l. 1. col. pen. C. de sacro
 san. eccle. sed contra Bar. ipsum audacter asseuerat esse cō
Cōis munem opinionem Canonistarum, & Legistarum Alex.
opi. consi. 354. statutis. nume. 17. uolu. 2. Ias. in d. l. eam quam.
 col. 2. & in d. l. 1. in 1. lectu. col. 6. & in 2. lectura. colum. fin.
 quòd imò relicta ad pias causas non debeantur hæredita
 te non adita; opinionem uerò Bart. sequitur Deci. in d. l. si
 nemo, & Lapsus. in allegatione decimanona, ubi expressè
Cōis fatetur sententiam Barto. seruari in practica, & esse magis
pra. æquam, & his accedit similiter, quòd hæreditas postquam
 est adita p̄r hæredem non dicitur amplius hæreditas. se
 cundum communem opinionem Docto. quam citat, & se
 quitur Ias. in l. possessio appellata. §. ueteres. nume. 18. ff. de
 acqui. possess. fallit etiam præfata conclusio in uiginti alijs
 casibus, quos ponit Barba. in rub. ext. de testa. col. 58. uersu.
 nunc ad ultimam quæstionem.

O P I N I O CXLIII.

Hæres mariti defuncti lucratur uxore superstitute fructus dotis rerum mobilium tempore anniculæ dilationis. secundum communem opinionem omnium Doct. in l. diuortio. ff. solu. matr. quam impugnare pluribus rationibus conatus fuit Ias. ibi, tamen quicquid ipse suadeat coloratis fundamentis, ob hoc non discederem à dicta communi, cum qua sentiunt Doct. & Moder. in d. l. diuortio respondendo omnibus contrarijs; cæterum transacto anno uxor ipsa absque aliquo dubio posset ab hærede mariti petere prædicta bona mobilia; & si hæres mariti exciperet, seu opponeret aduersus uxorem dotem petentem quod ipsa perdidit dotem propter adulterium, de quo maritus eo uiuente querelam non porrexerat, nihil prodesset ista exceptio hæredi, sed tenetur uxori reddere dotem suam non obstante ista friuola exceptione, ut per Canonistas communiter. in cap. plerunque. de diuor. quam communem sequuntur Moder. inibi, & Ripa attestatur. in l. fin. nu. 201. & seq. C. de reuocan. donat. & prædictis accedit quod hæres tenetur alere uxorem dum in uiduitate maneret, siquidem durante tempore uiduitatis durat proculdubio onus alimentandi, & dicitur durare uidua in matrimonio, dum uitam uidilem obseruat, ut per Ias. in §. fuerat. nu. 5. & seq. & 25. institu. de actio. ubi ponit ultra annum uxorem alendam fore ab hæredibus mariti defuncti, quod procedit durante in uiduitate, alias non, & ista communis opinio omnium Docto. ut per scriben. passim. accedit similiter præfatis aliud not. satis utile quod mulier non potest alimenta, seu usuras dotis post annum petere, cum habuerit in potestate suam dotem petere, & non curauit. l. 1. cum ibi not. per gl. & Doct. C. de senten. quæ sine cer. quanti. & ita tenet Bar. in Lat qui natura. §. non tantum. ff. de nego. gestis, glo. & communiter omnes Legistæ. in l. insulam. §. usuras. ff. solu. matr. & communiter omnes Canonistæ. in c. salubre, de n. s. de qua communi faciunt mentionem Moder. in d. §. usuras, & consules ubique.

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōm
opi.Cōis
opi.

OPINIO CXLV.

Hæres quilibet potest per se, uel notarium, uel alium in-
 terrogare testatorem ad instituendum se hæredem, & si in
 casu dictæ interrogationis testator faciat interrogantem
 hæredem ualeat, & tenet ista institutio. secundum Doct. in
 l. iubemus. C. de testa. & alios quamplures congestos per
 Clar. in tract. de testam. lib. 3. q. 37. ubi meminit de commu-
 ni. hæc uerò opinio communis, & uerissima procedit si te-
 stator articulatè loqui poterat, & constabat de intentione
 ipsius quod uolebat ita facere. secundum glo. in d. l. iube-
 mus, cum qua sentiunt omnes scriben. ibi, Bal. consi. 120. sit
 per primo uol. 4. Pau. de Cast. consi. 363. uiso puncto per l.
 Pamphilo. §. propositum. ff. de leg. 2. 3. & ista est communis
 opinio. teste Corneo, consi. 261. nu. 18. lib. 4. post alios ibi
 relatos per eum, & Boer. in decisio. 35. nu. 5. & istam con-
 stat esse communem sententiam et ex congestis per Alex.
 consi. 12. uiso instrumento. lib. 1. & per Ias. consi. 124. factū
 sic se habet. in fin. lib. 1. & per Corne. in præcitato cōsi. Ias.
 in d. l. iubemus. nu. 20. & Bellonū, consi. 26. procedit secu-
 dō præfata conclusio quando notarius non seorsum, sed in
 conspectu testatoris scribat testamentum; & quando appa-
 reat testatorem esse sanæ mentis, aliter quippè non ualere
 testamentum ipsum si testator tunc fuisset infirmitate ual-
 dè grauatus, ut per Ioan. Andr. in add. Spec. in §. 1. de testa.
 Marfil. in sing. 449. Afflict. decisio. 143. Ias. in d. l. iubemus.
 col. fin. & per Soci. consi. 20. in facto, & consi. 28. uisis. col.
 fin. lib. 3. de quo etiam per Calca. consil. 92. uiso puncto
 procedit similiter præallegata conclusio quando notarius
 non scribit testamentum illius, qui balbutiendo loquitur,
 secus autem, quando scriberet testamentum istius balbu-
 tientis, nam si hoc probaretur rueret testamentum, ut per
 Bal. in l. quidam. ff. de condi. insti. & Ias. in l. quoniam. C. de
 testa. procedit quoque ista conclusio, quando notarius nō
 scribit hæredem ad nutum capitis testatoris, sed facit testa-
 torem ita clarè respondere q̄ exaudiatur à testibus; quia te-
 stamentum non fit nuda uoluntate, sed uerbis, ut per gl. in
 l. in fraudē. §. 1. ff. de mili. testa. fallit hoc in fideicommissō,
 nam fideicommissa nutu relinqui possunt. l. nutu, & ibi Bart.
 ff. de leg. 3. cum citatis per Alex. in d. l. iubemus.

OPINIO CXLVI.

Hæreditatem adeundi ius, seu potestas, quæ competit extraneis, ac se immiscendi, quæ suis competit triginta annorum spacio durat. l. fi. C. de edic. diui Adriani tollen. gl. not. in l. 3. ff. de acqui. hæred. Bar. Ang. Pau. Castren. in l. filio præterito. ff. de iniusto testa. glo. Alex. & Ias. nu. 1. & 5. in l. licet. C. de iure deliber. & in l. 1. C. quando non peten. partes, & opinio ista cõmuniter approbatur, ut per Alex. in d. l. licet, Bolognertum. in d. l. 1. num. 30. ubi omnes Morder. hoc idem attestantur, Hyppo. Riminal. in §. 1. nu. 210. institutu. de donatio. Grammati. in decisio. 103. nu. 46. Alex. consi. 163. uiso processu. col. 2. uol. 2. Ias. consil. 19. præsentis, uol. 1. Ruinus consi. 62. nu. 8. & 19. lib. 3. & Gozadi. consi. 56. nu. 5. & 13. & consi. 80. nu. 6. ubi istam communem latissimè declarat. hoc quippè ampliatur non solum procedere in hæredibus scientibus ipsis delatam esse hæreditatem, uerum etiam in ignorantibus, qui, casu quo ab obitu defuncti triginta anni fluxerint, profectò ab hæreditaria petitione caderent. tex. est in l. hæreditas. C. de petitio. hæredi. & ita hoc notant, & firman. Docto. in d. l. licet, & in d. l. filio præterito; interpretatur uerò istud non procedere quando isti ignorantes per huiusmodi ignorantia ex clausula, si qua mihi iusta causa, & cætera aduersus præscriptionem in integrum restitutionem peterent, quæ absque dubio aliquò concedenda foret, ut per Fulgosi. consi. 64. in fi. per Doctrinam Barto. in l. 1. §. si quis propter. ff. de itinere, actuq; priua. & comprobatur melius hoc ex his quæ tradit Specu. in titu. de præscrip. §. 1. uers. pone colonus, Fulgosi. consi. 63. francus. circa fin. & Alex. consi. 89. col. 3. uol. 2. & ita se habet communis opinio, ut asserit Soci. in l. cum filius. §. 1. ff. de uer. obli. col. 1. & Deci. consi. 303. in casu. col. 2. Sed aduertendum est hic quòd istud remedium nõ prodesset contra præscriptionem. 40. annorum, quoniam illa plenissimam securitatem parit. l. omnes. C. de præscri. 30. anno. & hoc tenet Alex. consi. 172. col. 3. uolu. 2. & Soci. in l. cum filius. §. in hac. ff. de uerbo. obligat. in fin. Deci. consil. 29. & pro tenui, & consi. 375. uisa bulla. ante fin. & consil. 36. diligenter consideratis. in fin. faciunt scripta per

C6is
opiC6is
opi

Soci. consil. 299. circa fin. & sciendum est ad præmissorum utilem intelligentiam quòd beneficium hoc restitutionis in integrum est utile à principio & nō currit, nisi à die scientiæ, quia tempus quadriennij datū, concessumq; ad petendam restitutionem in integrum est utile à principio. l. fin. C. de tempo. in integrum restit. ut per Bald. consil. 226. questio. uolu. 2. quod putat esse memoriæ commendandum, Alex. consil. 110. perspectis, lib. 5. & tempus utile non currit ignorantibus. l. utile. ff. quis ordo, in bon. pos. seru. & ita remedium hoc secundum Doct. allegatos dabitur et contra præscriptionem quadraginta annorum, si is qui petit restitutionem iuste ignorauerit hæreditatem sibi delatam esse, & sic habes quòd quadriennium non currit nisi à die scientiæ. secundum Deci. consil. 303 Tholomeus consil. 76. Ias. in §. rursum. instit. de actio. in quibus locis attestantur istam esse communem opinionem, & illustris. D. Restaurus Perusinus Præceptor meus quoque dum publicè audiebam Perusij, qui plenissimè more suo declarabat omnia prædicta. interpretatur etiam præcitata conclusio quòd sui, uel extranei hæredes excluduntur à successione lapsu triginta annorum, quando filij agnoscunt hæreditatem ex capite unde legitimi, nam filij possunt succedere ex capite unde liberi, à quo 30. annorum præscriptione exclusi admitti possunt intra alios 30. annos ex capite legitimorum. argumento. l. 1. §. sed uidendum. ff. de succ. ædito ut per Alex. aliosq; Doct. in d. l. licet, Bar. consil. 128. quidam habuit, Corne. consil. 70. ueniunt. col. pen. & fin. lib. 4. cum relatis per Ias. consil. 34. uolu. 2. & istam scribit esse communem opinionem Alex. consil. 89. uiso puncto. col. 2. & uolu. 2.

O P I N I O CXLVII.

Hæres cogi non potest ad soluendum relicta ex testamento non solemnni. l. si ueritas. C. de fideicommi. & ibi omnes Doct. notant, & Bald. quoque consil. 284. & seq. & consil. 308. ista scriptura. lib. 3. interpretatur utiliter hoc quando testator in testamento non solemnni legatarijs, & fideicommissarijs expressè permittat, ut possint propria authoritate accipere possessionem rerum relictarum. l. 3. §. Lucius. ff. de lega. 2. & ex possessione legatarios, fideicommissariosq;

reten-

retentionis commodum consequi nemini dubium est. l. mī
 litis codicillis. §. ueteranus. ff. de milita. testa. & per Doct.
 in l. post diuisionē, & in l. cū quis. C. de iuris, & facti igno.
 & per Canonist. in c. fin. de sol. & ab. opinione hac non est
 recedendum. teste Alex. in l. nemo. ff. de leg. 1. col. 6. & quā-
 uis Barba. in d. c. fin. col. 7. & seq. dicat nonnulla contra istā
 sententiam, tamen secundum eam iudicandū est, quia opi-
 nio prædicta communiter approbatur, & magis commu-
 niter approbatam esse asserit Ias. in d. l. cum quis. col. 5. &
 in allegata. l. nemo. col. 15. hisq; accedit unum ualdē utile
 quod ad probandum licentiam per testatorem traditam
 apprehēdendi possessionem rerū relictarū propria autho-
 ritate sufficit etiam actus inualidus. l. qui à patre, ubi Bal. ff.
 de confirma. tuto. l. fin. & ibi Bart. ff. de rebus eorum, Deci.
 consi. 171. in causa uenerabilis, & Ias. consuluit, consi. 127.
 dubitatur. col. 5. uolu. 2.

Cōis
opi.

I

O P I N I O CXLVIII.

Imperatores Deus de Cœlo constituit ad hoc, ut per
 ora eorum diuinitus leges cōderent. §. quia igitur. in auth.
 de insti. cau. & fin. & ideo ab Imperatore dicuntur leges ema-
 nare diuino quodam motu. l. fin. C. de præscrip. long. temp.
 Imperator ipse est lex animata in terris, ut in auth. de con-
 sili. in prin. Imperator est pater legis, ut in auth. de incest.
 nuptijs. §. dubitatum; & Imperator dicitur propriē post tri-
 plicem coronam susceptā, scilicet ferream in Alemania,
 argenteam in Mediolano, & auream Romæ, de quibus per
 glo. in clemen. 1. §. uos eodem mandato. in uers. facturus de
 iureiuran. & per Aluaro. in c. 1. col. 5. in ritu. quis dicitur
 Dux, uel Mar. ubi post Signo. de Homode. concludit quod
 in Alemania coronatur corona argentea ab Archiepisco-
 po Coloniensi Aquisgrani, Mediolani coronatur ferrea in
 æde Diui Ambrosij ab Archiepiscopo Mediolanensi, ter-
 tia Romæ à Summo Pontifice ad altare sancti Mauritiij, ut
 latē deducit etiam Illust. D. Restaurus Perusinus Præce-
 ptor meus. in tract. de Imperatore. in quæstio. 24. num. 1. &
 seq. & Cotta in memorali. in uer. Imperator. ilij. in fi. ante

nerò coronationem uocatur Rex, ut est tex. in c. uenerabilem ext. de electio. innotat glo. in d. clemen. 1. §. nos eodem mandato, Bertachinus. in trac. de Episcopo. in 4. par. 2. par. prin. lib. 3. Ruinus confi. 161. nu. 17. uol. 2. Cotta. in d. uerfi. Imperator. il ij. post prin. & latè Corne. confi. 177. egregiè discussa per totum. lib. 1. ubi disputat an Imperator ante coronationem possit legitimare, uel alteri concedere auctoritatem legitimandi; & Latus confi. 1. in præsent. lib. 3. & Fely. in c. eam te. col. 2. de rescrip. & quauis uariæ reperiuntur opiniones Docto. utrum Imperator ante coronationem possit exercere iura Imperij, & omnia quæ potest ipse Imperator post coronationem, quas abundè refert Præpositus. in d. c. p. uenerabile. col. 2. & seq. tñ uera, & cōis snia est, q̄ electus in Regē Romanorū ante coronationē p̄t oīa, quæ p̄t Imperator post coronationē, ut asserit gl. cōiter approbata. in c. legimus. 93. dist. Hostiē. in c. super quibusdam. de uerb. sig. dicens ita seruari, & ita fuisse iudicatum per Principes Alemanix, & istam opinionem sequuntur omnes Canonistæ post Ant. in d. c. per uenerabilem, Corne. in d. confi. 177. col. 3. & seq. & cōfi. 1. per totum. uol. 2. Deci. confi. 1. 194. uiso. nu. 2. Soci. confi. 63. nu. 4. uol. 3. & Parisius consil. nu. 4. uol. 2. ubi scribit istam esse communem opinionem, Christoph. Por. in rubr. institu. de iusti. & iure. nu. 5. Cotta in memoriali. in uerfi. Imperator. il ij. post prin. & Clarissimus D. Restaurus. in d. tract. de Imperatore. in q. 46. nu. 1. & seq. & licet olim super hac quæstione uariæ essent opiniones hodie receptum est consuetudine, ut statim admittret. secundum Deci. post alios relatos per eum. in d. c. eam te. col. 2. & D. Restaurum. in d. q. 46. ampliatur ista communis, ut non solum procedat ante coronationem, Sed et ante approbationem aliquam de eo factam, ut tenet Abb. in d. c. per uenerabilem, ante fin. & Bar. in extrauag. ad reprimen. in uer. reges. ante fin. & Imperator ipse debet personaliter ire Romam ad suscipiendum coronam, neq; posset ei mitti aliò, ita singulariter per illum tex. not. Bald. in §. ad hoc. col. pen. de pace inram. fir. p. cuius dicto bene facit, tex. in clem. 1. §. nos itaq; circa fi. de iureiu. quē tex. no. ad hoc Alua. in c. i. in prin. in ti. quis dicat Dux, uel Mar. & in c. 1. §. fi. in 2. not. de pa. iura. firma. ubi sequit Bal. in hoc, &

& D. Restaurus, in d. tract. de Imperatore. in q. 35. & 48. nu. 1. & hoc dictum pro singulari citat Ias. in repe. l. si is, qui p emptore. col. 90. ff. de usucap. ubi refert Card. & Gemi. in hoc. Bal. contrariari, quia scdm eos pt expediri per manus legatorum: hoc uero fallit non procedere accedente consensu Papæ, & Imperatoris, cum coronatio ista possit fieri extra urbem in quocunq; honesto loco de uoluntate eorū, quia coronatio est de iure positio, ut probat, & tenet August. Berous. in d. c. de causis. nu. 39. & seq. de offi. deleg. ubi refert hac rōne, & alijs congestis per eū Carolum V. Imperatorem tpe Pontificatus Clem. VII. fuisse Bononiæ coronatū, & sequitur et Cotta in memoriali. in uer. Imperator. il ij. post prin. & Imperator deniq; est Dñs totius mundi. l. deprecatio. ff. ad l. Rodiam de iactu, & l. bene à Zenone. C. de quadrien. prescri. c. qm. 10. dist. c. ad uerum. c. duo sunt, & c. Imperator. 26. dist. & c. funerum. 12. q. 1. qm ei subsunt Reges, Principes, & oēs nationes, ut cōcludunt oēs Doct. cōiter. in c. per uenerabilem, qui filij sint legi. in c. nouit. de iu. & in d. c. uenerabilē, & in l. 1. C. de sum. tri. & fide, quā cōem celebrat, & citat Ias. ibi. nu. 6. & 8. & Cotta in memoriali. in uer. Imperator. il j. huic uerò opinioni obstat ista obiectio, qā eodē tpe essent duo dñi eiusdē rei, puta rei mex. s. Imperator, & ego, qd est cōtra. l. si ut certō. §. si duob. uehiculū. ff. cōmo. solue istā difficultatē, ut p Pau. de Ca. cōs. §. 6. ut dicē dū, nu. 2. uol. 2. ubi dicit Imperatorē esse dñm mūdi quoad iurisdictionē, non quoad proprietatem singularium rerū, imò illæ pertinent ad singulares personas, & scdm Fabi. de mōte. in trac. de emptio. & uend. in 3. prin. q. nu. 7. ubi ait q Rex, uel Imperator nō pt uendere rē sui subditi, nisi ob publicā utilitatem, plura alia, & forsan maioris momēti possem opponere cōtra istā cōem, prout opponit p non leues authoritates, nec qdē p friuolas rōnes Iac. Menoch. i trac. recup. poss. in rñso, in cā finariensi. in 2. rñso. nu. 98. cū alijs seq. q oīa prættermitto, qā contrahit hæresis si dicat Imperatorē non esse dñm, & Monarchā totius orbis, cum dicat in Euangelio Lucæ. 3. ca. exijt edictū à Cæsare Augusto, ut describerei uniuersus orbis, & Chrs recognouit Cæsarem Imperatorē, ut dñ in Euangelio reddite qd Dei Deo, & qd est Cæsaris Cæsari, Pau. ad Ro. 13. c. in extrauag. ad reprimendum.

Cōis
opi.

mendum. in prin. & ibi Glo. & de transla. Epi. c. Apostoli-
 cæ. §. nos de re iudi. clemen. 1. de magistris, & clemen. 1. de
 senten. excommu. in prin. & ibi per Cardi. & per Bar. in l.
 hostes. col. 2. ff. de capti. & postlimi. reuer. & uide plenè per
 Ias. in l. cunctos populos. col. 2. C. de sum. trini. & fide, ubi
 dicit quòd Bal. in c. solitæ. de maior. & obediens. tenet con-
 tra Bart. & Panor. in c. nouit. de iudi. ante fin. & Imperator
 ipse est talis, tantæq; præminentie, ut supra docuimus q.
 minimè de Imperatore ad Papam potest appellari. c. cun-
 cta. 9. q. 3. & hoc idem uoluit glo. in c. quoniam. 1. 1. distin.
 imò fortius dic quòd de inferiori ordinario in temporalib.
 bus in terris Imperij ad Papam nō appellatur. c. si duobus.
 in fin. infra de appellat. minus ergo ab Imperatore ad Pa-
 pam argumento. l. 1. ff. à quo appella. non licet, & conclu-
 siuè procedendo intellige istam ultimam communem unī
 uersaliter procedere, non autem particulariter. secundum
 Bar. in tract. ad reprimen. in uer. totius orbis, ubi subdit ex
 hoc quòd Imperator potest mundum ab alio occupatum
 uendicare. & ex ista ratione quòd Imperator est dominus
 totius mundi dixit Bal. in l. fin. in princ. C. de eunuch. quòd
 Imperator potest punire subditum de delicto ubique com-
 misso. item intellige dictam communem quòd Imperator
 in temporalibus præest omnibus clericis, & laicis in terris
 imperij, non autem in spiritualibus. secundum Innoc. in c.
 nouerit. de senten. excommunicat. quem refert, & sequitur
 Bal. in sua marga. in uer. Imperator, Imperator enim dici-
 tur vicarius Dei in temporalibus. secundum Bald. in l. 1. de
 iure aureorum annullorum, & in anth. habita. col. 4. C. ne
 filius pro patre, sed aduertendum est quòd in spiritualibus,
 & concernentibus peccatum principaliter Imperator Pa-
 pæ, & canoni subest. c. nouit. de iud. c. omnes. de maiori. &
 obed. c. quoniam. 10. distin. quo fit, ut quo ad ista Impera-
 tor forum Ecclesiæ sortiatur, ut in iuramento, in uoto, in
 pacis, & contractus obseruatione, quæ ad forum Ecclesiæ
 pertinere dicuntur, ut in c. si. de iureiuran. in 6. & in c. quòd
 clericis, ubi glo. & Doct. de foro competen. cum similibus,
 benè uerum est q. olim Imperator erat dñs totius mundi,
 ut latè deducit, & pbat post alios signatos per eū Io. Lupi.
 in repe. c. per uestras. §. 20. nu. 17. de dona. inter uir. & uxo.

O P I N I O CXLIX.

Immunitas concessa alicui ab oneribus, & collectis ordinarijs, & extraordinarijs, solitis, & insolitis non extenditur ad onera, quę imponuntur ratione belli diuini, puta pestis, uel belli humani. scđm Cyn. Dy. Albe. Soc. Alex. Ias. & Ripa. in l. si ex toto. ff. de lega. 3. ubi Ripa. nu. 17. scribit istā Cōis
opi. esse cōem opinionē, quā sequitur Tho. Parpal. in l. placet. col. fi. C. de sacros. eccl. Cæpolla. in caut. 63. aliās 80. inci. quia priuileg. Fely. in c. causam quę. nu. 17. de rescrip. Roma. cōsi. 436. quod indultum. per tex. in l. iubemus nullam, ubi Bal. & alij not. C. de sacrosan. eccl. Alex. consi. 215. nec arguendi. nu. 12. uol. 2. & de hoc est tex. cum glo. & ibi not. Docto. præsertimq; Lucas de penna. in l. 1. C. ut nemini liceat in emp. spec. se excus. lib. 10. & Parisius consi. 68. num. 14. uol. 1. & ista est magis communis opinio. teste Ripa. in tract. de peste. in titu. de remedijs ad conseruandam ubertatem. nume. 231. Curti. iuni. consi. 61. habita. col. 6. Aegid. Bos. in pract. crim. in tit. de principe. & priuileg. eius. nu. 140. fol. 252. Leonardus consil. 117. nu. 25. & seq. quod quidem consilium reperitur inter consilia feudalia Alberti Bruni fol. 123. & Ias. in d. l. si ex toto. col. 3. ubi dicit immunitatē concessā etiam uerbis generalibus, & amplis non extendi ad onera, quę imponuntur ratione belli, uel alterius publicę necessitatis inexcogitatę, & quod in hoc est magis communis opinio, ut per eum ibi. nu. 8. & 12. Ioan. And. in add. Specu. in titu. de censibus. §. 2. uersic. sciendum est, per Ant. de But. in c. peruenit per illum tex. ubi alij Docto. de immunita. eccle. Alberi. de Rosa. in 2. par. Statutorum. q. 138. Statutum est in Ciuitate. Bald. consi. 106. lata fuit, uol. 5. & Alex. in d. consil. 216. uel 215. interpretatur ista communis non procedere quando immunitas ipsa esset cōcessa alicui ab omnibus, & quibuscunque oneribus, tunc immunitas ista extenderetur etiam ad onera ratione pestis, belli, & alterius magnę necessitatis reipublicę propter ipsa uerba geminata ab omnibus, & quibuscunque oneribus. secundum Alex. consi. 25. primo aspectu. nu. 113. & consil. 68. quæritur primo. nu. 17. & 29. uol. 1. & Io. Cephalū cōsi. 58 per totū uol. 1. ubi doctissimē, & latissimē ita consueuit.

Immunitas concessa propter paupertatem cessat superuenientibus diuitijs, & sic cessante causa paupertatis. secundum complures Doctos. relatos per Ias. in l. sciendum. §. si fundum. nu. 6. ff. qui satisda. cogan. qui quidem scriben. moventur ad ita decidendum per tex. in l. cura. §. deficientium. ff. de mune. & honoribus, ubi deficientium facultatibus, ad munera quæ indicuntur excusatio non perpetua est, sed temporalis, nam si ex uoto patrimonium auctum fuerit cessabit excusatio, per text. in l. his omnibus. §. auctis. ff. de uacatio. munerum, cuius hæc uerba sunt. auctis post appellationem medio tempore facultatibus paupertatis obtentu non excusantur. ut per tex. expressum. in l. non tantum. §. eos qui, ubi immunitas concessa ob paupertatem cessat auctis facultatibus, & hoc idem notant; & firmant per illum tex. ibi Iaco. Are. Nicola. de Mattha. in Lectu. Bar. Bal. Alberi. & Alex. in l. si cum dotem. §. si maritus. num. 6. ff. solu. matri. Tiraque. in tract. de causa cessante. in 1. par. prin. nu. 193. & istam scribit esse communem opinionem Ias. in d. Cōis opi. §. si fundum. nu. 6. & seq. ubi eam ab omnibus ferè contrarijs efficacissimis responsionibus, & rationibus tuetur.

OPINIO CLI.

Immunitas, & exemptio potest præscribi concurrente titulo, & bona fide. 40. annorum spacio, unde ciues omnes si soluunt gabellam, seu uectigal impositum excepto uno, qui non soluit per 40. annos erit quippè in huiusmodi casu præscripta immunitas non soluendi. secundum Barto. Ang. Pau. de Cast. & alios. in l. licitatio. §. eorum. ff. de publica. Bal. consi. 125. quæstio uertens. uol. 1. Alex. consi. 30. ponderatis. col. 4. uol. 5. & consi. 126. in causa. col. pen. uol. 2. Corne. consi. 44. in hac consultatione. col. pen. uolu. 2. & Cōis opi. consi. 12. in presenti. col. 5. uol. 3. & consi. 199. uol. 1. & ista est communis opinio, ut per Balbum. in tracta. de præscriptionibus. nume. 19. & seq. fol. 53. & Grammati. in decisio. 100. nume. 25. & talis immunitas, & exemptio præscripta tolli non potest. secundum Bald. in l. quod semel. ff. de decre.

cre.ab ordi.fac.& in l.fi qui.in fin.ff.de iure immuni. & per Bertachi.in tract.de Gabellis.in 9.q.1.parte.

OPINIO CLII.

Infamia iuris dicitur illa.secundum Abb.in c.1.de accu-
sat. quæ irrogatur delinquenti secundum leges ciuiles,uel
ipso iure,prout ipso iure quis infamis efficitur, ut l.1. & se-
quen.ff.de his, qui not.infamia,uel mediante sententia, ut
habetur.in l.infamem.ff.de publi. iudi. & in c. prohibetur.
2. quæst. 1. & in l. qui accusare.ff.de accusa.& quamuis pro-
betur delictum infamans per testes, non ob hoc diceretur
infamis infamia iuris ille aduersus quem probatum fuit,
nisi sententia, ut supra docuimus accedat, uel confessio
delinquentis,ut per glo.communi calculo à Doct. appro-
batam.in l. sed & si possessori.§. si cum de hæreditate.ff. de
iureiuran. quam quidem communem sequitur, & citat
ultra scriben.in d.§. si cum de hæreditate Iaffredus. in de-
cisio. 304. hoc uerò interpretatur cum Grano Salis non
procedere contra absentem, & contumacem condem-
natum præcedente inquisitione, quo casu non efficeretur
quis infamis. secundum glo.in l. 3. §. præterea, de suspec-
tuto. quæ uult quòd damnatus per inquisitionem non sit
infamis, idem tenet ibi Dyn. glos. & Cyn. in l. fin. C. de
suspect. tuto. Barto.in l. ictus fustium de his qui notan. in-
fa. & in l. non solum. §. fin. de procu. & in consi. incipien.
quæritur, & in dubium reuocatur an Franchinus, glo. in
l. 1. C. de modo multa. Barto. autem, & quidam alij. in
d.l. infamem uidentur aliter sentire; tamen aduerte, quia
loquuntur quando inquisitus comparuit, & defensionem
suscepit, sed quando absens, & in contumaciam fuerit con-
demnatus, eo casu non infamatur, ut superius ostendi-
mus, & in effectu reperio Iacob. Butri. in quadam sua di-
spu. tenere contra istam communem sententiam Glo-
sarum, quòd condemnatus in contumaciam efficiatur in-
famis, cum quo uidetur sentire Bald. in l. cum mulier solu.
matri. nihilominus ipsemet Bal. reuocando opinionem in
melius tenuit dictam cōmunem.in l. 1. C. de hæredi. insti. in
l. etiam. C. de fur. & in l. 1. C. de calum. qui asserit istam esse

Cōis
opi.

com-

Cōis communem opinionem; in tātum quòd ista communis ha
opi. bet vnicum contradicentem, ideò fatuum esset ab ea disce
 dere in actu practico.

OPINIO CLIII.

Ignorantia iuris. Leges sacratissimæ ab omnibus sciri debent tex. est in l.
 3. C. de legi. quod intelligendum esse arbitratur Areti. in
 §. suspectus institu. de suspect. tuto. de iuribus vulgaribus,
 & casibus, qui frequenter sunt in facto, & Alex. in l. si quis.
 ita. nu. 4. ff. de uer. oblig. & Ias. in l. quod te. nu. 35. ff. si cer.
 peta. tenent quòd circa hoc quis debet se à peritis informa
 ri; ~~Sed ista conclusio habet locum in iure scripto~~, secus in
 iure non scripto, ut per Bar. in l. de quibus. ff. de legi. refert
 Ias. in add. ad Portiū in §. sed & qđ principi. nu. 24. insti. de
 iure natu. genti. & ciui. & Ripa in c. sape. num. 92. de resti.
 spoliat. & hinc est quòd errans in iure, uel ignorans leges,
 statuta, & proclamationes non dicitur in dolo, sed in lata
 culpa. secundum Iaco. Butri. Bar. Bal. & alios omnes in d. l.
Cōis 3. & in l. lata. ff. de uer. sig. & ista est communis opinio, ut
opi. scribit Alcias. in tract. de præsumpt. in 3. reg. præsumpt. 3. t.
 num. 6. isto itaque casu errans in iure uidetur carere dolo,
 & ignorantia ipsa iuris excusat ignorantem, prout excusat
 etiam, & in altero casu, idest in acquisitione fructuum se
 cus in præscriptione. secundum Bar. Imo. & Pau. de Ca. in
 l. si fur. §. 1. ff. de usucapio. Panor. aliq̃ue Canonistæ in c. si
 diligenti. col. 5. infra de præscrip. & Fely. in cap. de quar
 ta. colum. 9. de præscrip. & istam ponit esse cōmunem opi
Cōis nionem Curti. iunior consi. 6. col. pen. & Moder. in d. c. si
opi. diligenti; & similiter ista iuris ignorantia minimè excusat
 mulierem, nisi in casibus, in quibus reperitur in iure cautū.
Cōis l. fin. C. de iuris, & facti igno. quod uerificatur etiam in l. si
opi. quis in tantam. C. vnde vi, ubi glo. & Doct. cōiter conclu
 dunt pēnam illius legis procedere cōtra mulierem, & istā
 communem sequitur, citat, & declarat Alex. in l. iustè po
 fidet. nu. 34. ff. de acq. poss. & Moder. in d. l. si quis in tantā.

OPINIO CLIIII.

Instrumentum, testamentum, vel quilibet alius publicus
 contractus requirit necessariò pro eius solemnitate, ut in
 eo

eo inferatur inscriptio Ciuitatis, platea, uel domus, ubi actus celebratur, adeò quòd locus loci inferi, ac poni debet in ipso instrumento alias fidem non facit. secundum Ioan. Andr. in add. Specu. in titu. de instru. editio. §. instrumentum. uer. quid si locus, Bar. in l. si quis ex argentarijs. §. initium tabularu. col. pen. ff. de eden. & in l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de noui oper. nuncia. Roma. & omnes. in l. lecta. ff. si cer. peta. Bal. in l. contractus. ff. de fide instr. & in l. opti mam. C. de contrahen. & commi. stipu. & istam scribunt esse communem opinionem Moder. in d. l. lecta, Ruinus confi. 154. nu. 4. & 10. uol. 3. & Boer. decisio. 32. nu. 27. sed non est necessarium, ut locus loci particularis, ac specialis in instrumento inferi debeat uerbi gratia, si dicatur actus in aliquo designato palatio, uel domo non oportet addere in tali camera dictæ domus, ut tenet Bar. & alij communiter. in d. l. de pupillo. §. qui nunciat, & ita consuluit Ruinus. in d. confi. 154. num. 10.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O C L V.

Instrumentum publicum confectum per tabellionem necessariò requirit eius signum alias non probat, nec facit fidem, secundum magis communem sententiam Doct. in l. contractus. C. de fide instr. & in l. 1. C. qui admi. ad bonorum poss. quam citat Boeri. in decisio. 36. nu. 8. & ferè omnes Moder. in d. l. contractus; nonnulli uerò scriben. inclinauerunt in partem cōtrariam uidelicet, quòd omissio signi Notarij non uitiat instrumentum, & quòd illius appositio de iure necessariò minimè requiratur, quam quidè opinionem negatiuam sequitur etiam Alex. & scribit esse cōmunem. in rub. nu. 14. de noui ope. nunci. sed primam partem in facti contingentia semper amplecterer tanquā frequentiore, & communiore, quæ quippè uti uerissima ampliatur nedum habere locum in originali instrumēto, uerum etiam in copia collationata per tabellionem; ut puta Sempronius produxit instrumētum ipsum, fecitq; illud collationari per actuarium cum suo signo solito, & fide in calce ipsius, quòd instrumētum collationauit de uerbo ad uerbum, & penes se retinuit instrumentum ipsum originale, ne perderetur, isto certè casu illa copia registrata præsūmitur

Cōis
opi.Cōis
opi.

mitur de actis, & habet publicam fidem absque eo q̄ pro-
 ducatur per ipsum Sempronium originale. secundum om-
 nes Doct. communiter. in auth. si quis in aliquo. C. de edē.
 Cōis
 opi. quam sequuntur Moder. ibi, & attestantur, & Maranta. in
 tract. iudiciorum. in 6. par. 2. par. princ. super. 10. actu. nu. 3.
 & licet in isto instrumento requireretur signum tabellio-
 nis. secundum magis communem sententiam, non propte-
 rea requiritur in eo inuocatio Domini nostri Iesu Chri-
 sti. imò huiusmodi levis solemnitas derelicta in isto instru-
 mento non infringeret, nec uitiaret instrumentum ipsum,
 ut per Barto. eleganter, & omnes scriben. in l. fin. C. de iure
 deliberan. quam opinionem sequitur, & scribit esse com-
 Cōis
 opi. munem Deci. in c. si scripturam, de fide instrum. & Couar-
 ruas, in sua practi. c. 20. nu. 1. secus autem dicendum arbi-
 tror in instrumentis publicis, in quibus reperiuntur defe-
 ctus in nomine Pontificis, uel Imperatoris, hoc enim casus
 non plenè probarent, ut uisum fuit Bar. in l. admonendi. ff.
 de iureiuran. ubi distinguit quòd si tabellio uiuat, tunc in-
 strumentum propter istum defectum nullam fidem face-
 ret, siquidem imputandum foret parti, cur non ageret con-
 tra tabellionem, ut instrumentum sibi reassumeret, cum mi-
 nus perfectè restituerit. l. ueluti. in princ. ff. de edē. si uerò
 tabellio ipse foret mortuus arbitratur Bar. facere semiple-
 nam probationē. l. 1. §. si linum, & §. si rosæ. ff. de bono. poss.
 Cōis
 opi. secundum tabu. & cum ista Bar. distinctione transeunt om-
 nes Doct. communiter. in d. l. admonendi, ubi refert Cur-
 tius inibi. nu. 148. licet ipse ab ea discrepet, & malè multa
 in contrarium adducendo; & hoc quòd nomen Imperato-
 ris præponendum sit in instrumento publico, probat text.
 in au. h. ut præponatur nomen Imperat. & præsertim in lo-
 cis, quæ Imperio subsunt, & similiter in locis, quæ Papæ su-
 biiciuntur nomen ipsius est apponendum. secundum Abb.
 in proœnio Gregoriano. col. 5. & in c. 1. de fide instru. ubi
 Cōis
 opi. omnes Docto. communiter hoc firmarunt, & aliqua de in-
 strumento posuimus infra. in uer. statutum disponēs quòd
 instrumenta.

O P I N I O CLVI.

Iudex non tenetur exprimere causam in sententia, c. si-
 cut.

cut. de re iudi. & l. in summo. ff. eo. tit. & ita tenet glo. in l. si
 me, & Titium. ff. de except. rei iudi. imo eam exprimendo
 fatuus censetur. l. 2. §. uigorem. ff. de his qui notan. in fa. no.
 glo. in l. properandum. §. illo. C. de iudi. & habetur per Ioā.
 Andr. & alios. in d. c. sicut, & per Bar. in l. qui Romæ. §. duo
 fratres. ff. de uer. oblig. & Papien. in sua practi. in forma sen
 tentiæ diffinitiuæ. in glo. relaxandum. nu. 4. & Corne. con
 si. 345. nu. 3. uol. 1. & consi. 89. num. 1. uol. 3. tamen si ipse iu
 dex causam ineptam exprimeret dicta sententia penitus ui
 tiaretur. secundum Felyn. in c. cum ordinem. col. 1. ext. de
 rescrip. Innocen. & alios Doct. communiter. in c. in præsen
 tia, de renunciat. & in l. si is ad quem. ff. de acquiren. hæred.
 & istam opinionem communem sequitur, & citat Curia.
 iuni. in l. 1. nu. 3. ff. si cer. petat. & ratio istius communis ui
 detur hæc, quia iudex releatur à iure ab expressione cau
 sæ in sententia, illud est propter præsumptionem iuris, quæ
 est pro ipso iudice. d. c. in præsentia, & l. 2. C. de offi. ciui.
 iud. quem quidem, text. ad hoc singularem, & meliorem
 de iure dicit Barba. in tracta. de præstan. Cardina. in 1. q.
 1. partis. col. 6. sed quando exprimit causam in sententia,
 quæ sit inepta, aut minus legitima, tunc sumus in casu cla
 ro, quòd iudex male iudicauit, & sic cessat præsumptio in
 re clara, quæ est pro iudice. l. cōtinuus. §. cum ita. ff. de uer.
 oblig. aduerte etiam hic quòd quando iudex afferit in sen
 tentia probatum fuisse aliquid per duos testes se referendo
 expressè ad acta, tunc si constaret de errore ipsius iudicis
 esset nulla, secundum communem opinionem omni Do
 ctō. quam citat, & sequitur Deci. in c. quoniam contra. nu.
 158. de probatio. & Moder. in ibi. limitatur primum ista
 communis ex not. per Ant. de But. in c. per tuas, ex. qui filij
 sint legit. ubi per illum text. concludit quòd si ad ferendam
 sententiam iudex ex duabus causis moueatur, quarum una
 ad causam faciat, altera minimè, sustinebitur sententia ex
 ea faciente ad causam, ubi aliàs redderetur nulla si una tã
 rum ratio fuisset expressa. c. ex parte, & c. dilectus. de con
 cessio. præben. & hoc idem sequitur Inno. in d. c. in præsen
 tia, Imo. in l. si plagij, & in l. quod dicitur. col. 10. ff. de uer.
 obligat. Ant. & Abb. in cap. 1. & in c. cum inter, de re iudi.
 Alex. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de uerbo. obligat. &

Cōis
opi.Cōis
opi.

M in l.

in l. si is ad quem post Ro. ff. de acqui. hered. cum alijs concordan. de quibus per eum, & Moder. in dictis locis. limitatur secundo loco præcitata communis per Doctrinam Iaco. Butrig. in l. 2. §. ignominia. ff. de his qui notan. infami. ubi uoluit quod si Iudex expressit falsam causam in sententia, per quam sententia reddebatur nulla cum adiectione dictionis, maximè, sustinebatur sententia, quoniam ad illam causam duntaxat non censeretur Iudex se astrinxisse, & istam doctrinam sequitur Abb. in c. sicut. de re indi. & in c. ex parte astensis. circa fin. de concessio. præben. & in c. cum ex literis. de restitu. spolia. & Alex. in d. §. duo fratres. char. 10. & hoc dictum Iaco. Butri. procedit quando ex actis appareret de alia legitima causa, tunc enim Iudex exprimendo causam falsam apposita dictione maximè uerisimiliter ad illam causam legitimam, quam non expressit respexisse uidetur, & ita declarat Dominic. in ca. uenerabilem. §. fin. de senten. excommu. in 6. & in c. in tantum. circa fin. 2. 1. distini. Imo. & D. Ant. in c. ex parte, de renuci. & in c. ab excommunicato. col. pen. de rescript. & Roma. in l. si is ad quem ff. de acqui. hered. & istam scribit esse communem opinionem Ruinus confi. 63. nu. 15. uol. 1.

OPINIO CLVII.

Iudex succedens in officio potest interpretari sententiam sui prædecessoris ex coniecturis, & alijs, quæ percipere potest ex agitatione coram prædecessore. secundum Bar. Ange. Imo. & alios Doct. communiter. in l. ab executore. ff. de appella. secus uerò si ipse successor uellet interpretari dictam sententiam suo sensu mero. secundum Imo. ibi saluantem contrariam opinionem Bal. in l. 2. C. de senten. experi. recitan. & istam communem celebrant, sequuntur, & citant Docto. in d. l. ab executore, & similiter index succedens in officio potest exequi sententiam absque mandato sui prædecessoris, quia uidetur idem iudex, ut per Bart. in l. à diuo Pio. §. sententiam Romæ. ff. de re iudi. cuius opinionem communiter sequuntur Doct. ut per Soci. in ibi. nu. 16. Amplius hoc in tantum procedere quod index etiam alterius tribunalis habet facultatem sententiam alterius iudicis exequendi, ubicunque ad ipsum pertineret executio ista de iure communis,

muni, seu statuario, secus uerò, nisi haberet huiusmodi executionem de iure communi, uel municipali, quoniam tunc non posset sine literis iudicatis, ut per Bart. & omnes. in d. §. sententiam Romæ, ubi Soci. alios referens scribit. nu. 17. & seq. istam esse communem opinionem; & his occurrat congruenter hic, quod sententia lata super executione sententiæ est interlocutoria. secundum Docto. communiter. in l. ab executione. C. quorum appella. ut per Ripam. in l. qd iussit. nu. 43. ff. de re iudi. licet Iac. Butr. in d. l. ab executione, & malè teneat dictam sententiam esse diffinitiuam.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O CLVIII.

Iudex si aditus fuerit super absolute à iuramento in contractu usurario, seu simulato ad effectum postea agendi super simulatione contractus absolute obtenta non potest coram alio iudice de simulatione agi, sed coram eodem iudice id petere necesse est. secundum Bald. singulariter. in l. ordinarij. col. 1. C. de rei uendi. cuius doctrina communiter est recepta per omnes Docto. in l. quotiens. C. de iudi. & præsertim per Alex. ibidem. nu. 4. & ponit Moder. in rub. ext. de iudi. & in rub. C. de eden. ubi omnes uno ore fatentur opinionem Bal. communiter approbatam esse non obstantibus traditis per Pau. de Ca. in d. l. ordinarij, & opinionem ipsam Bald. tanquam communem defendit, & tueretur à morsibus Deci. in d. rub. de iudi. Curti. iunior, in præcitata rub. C. de eden. nu. 14. usque ad nu. 22. hinc Alex. cōf. 58. nu. 7. 8. & 9. uol. 1. dixit quod si coram aliquo iudice sit petita exhibitio alicuius scripturæ, uel instrumeti quod iudex qui fuit aditus in isto preparatorio exhibitionis scripturæ remanebit iudex in causa principali, & sic in iudicio preparato.

Cōis
opi.

O P I N I O CLIX.

Iudex laicus de causa usuraria non potest cognoscere. secundum Bart. in l. quotiens. C. de iudi. quem sequitur ultra alios ibi Alex. & Ias. col. 2. & seq. asserentes istam esse communem opinionem, & omnes Docto. in l. Titia. ff. solū. mat. in Regno uerò Neapolitano seruatur contrariam per li-

Cōis
opi.

teram Regis Ludouici, & Reginae Ioannae contra usurarios; imò de iure communi iudex ecclesiasticus cognoscit de omnibus causis spiritualibus, & ecclesiasticis ad ecclesiam spectantibus, etiam si inter laicos agitentur, prout est in causa usurarum, causa matrimonij, causa iuramenti, & legitimationis filiorum, & sic de alijs similibus, siue causa sit principalis, siue emergens, ut est text. in c. tuam. de ordi. cogni. & ibi per Abb. & in c. lator. qui filij sint legit. & Docto. in l. omni nouatione. C. de sacrosan. eccle. & no. etiam Bar. in d. l. quotiens, & in l. 2. ff. de iurisd. omnium iud. idem tenet Ang. in §. si quis autem pro pecuniaria. in authen. de sanctis. Episcopo. reprobata ibi communiter glo. per ipsum, & per allegatos Doct. quae aliter sentiebat. Hinc est quod iurans falsum coram iudice seculari non potest ab eo puniri, sed ab ecclesiastico, secundum Bald. in l. fin. C. de noui oper. nun. & in l. cum paruo. in q. fin. eo. titu. & ista est communis opinio. teste Boerio. in decisio. 305. nu. 2. 4. & 5. ubi refert nonnullos Docto. contrarium asseuerantes; nec non iudex ecclesiasticus cognoscit in causis spiritualibus annexis, ut habetur. in ca. quanto. de iud. prout est ius patronatus, & diximus suprà latè.

OPINIO CLX.

Iudici ubique est sublata facultas condemnandi à nouo iure corrigente antiquum. ob hoc non intelligitur eidè prohibita authoritas absoluedi, secundum gl. in clemen. 1. in uer. contra eos. de hæreticis, cum qua sentiunt omnes Canonistae communiter ibi, & Legistae. in l. 3. ff. de re iud. ut refert Claud. de Seyffel. in rub. ff. de acqu. posses. Ias. in d. l. 3. num. 5. & seq. & Moder. repetentes. in l. nemo qui condemnare. ff. de reg. iur. ubi Dec. post Bal. assignat rationem istius communis, in contrariam sententiam quod in materia correctoria prohibita condemnatione censeatur prohibita absolutio inclinauerunt Steph. Vercell. & Ancha. in d. clemen. 1. & sequitur Arêt. in d. rubr. ff. de acqu. poss. Bartho. Soci. ibi motus tribus fundamentis, ut per eum, & Fel. in d. c. 3. col. 2. de re iud. ubi ponit istam opinionem Soc. & sequacium esse communem, & cum ea uidetur etiam concurrere Ripa, in d. l. 3. ubi eam. nu. 8. interpretatur nō procedere

cedere quando prohibetur condemnatio fauore, & priuilegio personæ condemnandæ, tunc non censetur prohibita absolutio, nec in odium retorqueretur, quod fuit indutum in fauorem. l. quod fauore. ff. de legi. & ita procedit tex. in l. quoties. C. ubi senatores, & ibi Bal.

O P I N I O C L X I.

Iudex tenetur condemnare uictum uictori in expensis, nam tex. in l. properandum. §. sin autem alterutra. C. de iudi. arctat iudicem ad condemnandum uictum uictori in expensis, ut ibi sciant iudices uictum uictori in expensis esse condemnandum, & ibi in summario. tex. id omnes Docto. communiter admittant, dum dicant q̄ uictus uictori debet condemnari in expensis, ut per Bar. Ang. Saly. Pau. de Ca. & Ias. hoc q̄; intelligitur, & declaratur si petantur dictæ expensæ per partem; si uero non petantur ad hoc non tenetur iudex, ut per allegatos Doct. per l. dies. §. hoc autem iudicium. ff. de dam. infec. licet hoc possit facere iudex si uellet, id est condemnare uictum in expensis non petitis per l. ædiles. §. sciendum. ff. de ædili. edic. ita tenent Dyn. & Bar. in d. §. hoc autem iudicium. in 5. q. Bald. in l. non quicquid ff. de iud. Ang. & Ray. in d. §. sin autem alterutra, & ibi latè Alex. nume. 31. & post eum Ias. nume. 31. ponunt istam esse communem opinionem, & Ripa. in d. §. hoc autem iudicium. num. 81. & sequē. & ita seruatur in practica, ut tradit Imo. in l. Paulus. la 7. col. 2. ff. de re iudi. & eam similiter sequitur Ias. multos Docto. citans. in l. uniuersa. num. 4. C. de preci. imper. offeren. & iudex non solum potest condemnare uictum uictori in expensis non petitis si uult, factisque ante litem contestatam, sed etiam in expensis factis post litem contestatam. secundum Ripam. in d. §. hoc autem iudicium. nu. 81. uerum si iudex non condemnat uictum uictori in expensis petitis censetur facere litem suam, & tenetur refarcire de suo. secundum Bart. in d. §. sin autem alterutra. col. fin. & alios Docto. in d. §. hoc autem iudicium, & istam sententiam sequuntur, & aiūt esse communem Moder. ini- bi, Maranta. in trac. iudiciorum. in 6. par. 3. membri, nu. 12. & Corsetus. in sing. suo. in uer. iudex. il j. Ampliantur prædicta quod uictus uictori in expensis petitis, per iudicem

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

Cōis
opi. debeat condemnari non solum procedere in causis ciuili-
bus, uerum etiam in criminalibus secundum communem
assertionem omnium Doct. quam citat, & declarat Marsil.
in sua pract. crimi. in §. superest. nu. 1. Limitatur quoq; præ-
dicta nisi litigator haberet iustam causam litigandi, tunc
Cōis
opi. enim iudex, non potest ipsum condemnare in expensis pe-
titis secundum communem opinionem, de qua attestatur
Cagnolus. in l. in alterius. ff. de reg. iur. nu. 25.

O P I N I O CLXII.

Iudex Laicus, seu eius familia potest capere clericū de-
prehensum in crimine, uel rixa, sed non potest illum deti-
nere, imò statim tenetur iudici competenti ecclesiastico
Cōis
opi. præsentare, ut sentiunt omnes Canonistæ communiter. in
c. cum nō ab hoīe de iudi. ut referunt Moder. ibi, & dato q
iudex laicus caperet informationem contra clericum de
delicto ab eo commisso, tunc iudex ecclesiasticus non tene-
tur stare processui iudicis secularis, dum sibi remittitur cle-
Cōis
opi. ricus cum dicto processu, & ista est communis opinio Do-
cto. in c. at si clerici. de iudi. teste Felyn. & Moder. in ibi, &
Grammatico, in consi. crimi. 42. & Ruino cons. 7. uol. 5. In-
terpretatur hoc nō procedere in clerico capto, repertoq;
absque habitu clericali ad committendum homicidium, &
clericus captus sine habitu tempore homicidij perpetrati
dolo, & ex proposito non debet fori priuilegio gaudere,
ideo non potest aliquo pacto petere remissoriam ad iudi-
cem ecclesiasticum. secundum Hostien. Ioan. And. & Ant.
Cōis
opi. de Butr. in cap. perpendimus, de senten. excommunica. &
istam scribit esse communem opinionem Boeri. decisio.
63. num. 16.

O P I N I O CLXIII.

Iudex Laicus potest punire sacerdotem, clericumve cri-
men assassiniij committentem eo ipso absque actuali, & so-
lemni depositione, & degradatione, & hoc ob criminis im-
manitatem est proculdubio speciali ratione obseruandum,
secundum Lapum, & alios Canonistas. in c. 1. de homic. in
6. Hyppol. de Marsil. in l. unica. nu. 107. C. de raptu uirgi. &
in sua practi. crimi. in §. diligenter. num. 160. & in §. exami-
nanda.

nanda. nu. 25. quorum opinionem sequuntur, & communē esse asseuerant Lamber. in c. 1. de hæret. in 6. nu. 88. & Ioan. Bernar. in practi. crimi. c. 91. idemq; notat Steph. Aufrer. in clemen. 1. de offi. ordi. regula. 1. fallentia. 18. & Grammatici. in uoto. 8. nu. 4. & seq. & hoc uidetur iure cautum ob criminis immanitatem, sed in alijs casibus iudex laicus debet esse certus, & de sua iurisdictione non dubitare, quia qualitas, quæ fundat, aut priuat iurisdictionem debet de ea ante omnia constare. l. 2. §. si dubitetur. de iudi. ubi Doct. per illum text. ita communiter tenent, & in l. si quis ex aliena. cod. titu. & in c. super literis. de rescrip. ut per Grammatici. in cons. crimi. 1. nu. 53. & seq. quod reperitur positum in fine suarum decisionum.

Cōs
opi.Cōs
opi.

O P I N I O CLXIII.

Iudex in sententia diffinitiva non potest aliquo pacto sibi reseruare in futurum condemnationem, uel absolutio- nem expensarum, secundum Lanfran. in c. quoniam cōtra de probatio. in c. 1. de expensis. nu. 6. cum alijs relatis, per Celsum. in add. ibi, sed taxationem, sic secundum Cyn. & omnes cōmuniter. in l. terminato. C. de fruct. & lit. expen. & Bald. in anth. generaliter. C. de episco. & cleri. & ita statutum est in Regno Neapolitano, per pragmaticam exordientem temeritatem litigantium, licet Bart. & malè post glos. in d. l. terminato senserit contrarium, & de ista communi attestantur Moder. in ibi, & Lanfran. in d. cap. 1. de expensis. num. 6. secus uerò uidetur in interlocutoria, nam per eam non definit esse iudex, ita sentit Fely. in c. significauerunt. col. 7. ext. de excep. hoc idem dicendum est in delegato, qui quidem non potest sibi reseruare taxationem expensarum, nec suam sententiam interpretari. secundum Bart. & communiter scriben. in l. ab executore. ff. de appel. per tex. ibi, & glo. in uer. præces, nisi secundum præcitatos Doct. talis delegatus esset, qui utique posset exequi sententiam iuxta notata per glo. in l. à diuo Pio. in princ. & §. 1. & ibi Bart. ff. de re iudi. quia delegatus à principe non solum de iure Canonico potest suam sententiam exequi. c. significasti, & c. quærenti. de offi. deleg. sed etiam de iure ciuili. l. fin. C. de iudi. & ita tenent Doct. in d. l. à diuo Pio, & So-

Cōs
opi.Cōs
opi.

ci. alios referens ibi, ubi asseuerat istam esse communē op̄nionem.

O P I N I O C L X V .

Iudex ubicunque lex imponit p̄nam ab illa recedere non potest, nec debet. tex. est cum gl. in c. licet infra de p̄nis, probatur etiam. in l. 1. §. calumniatoribus. ff. de priua. delict. & hoc firmat quoque Iacobus Nouellus. in tract. ad defensam. in rub. incip. his hactenus. nume. 44. fol. 664. post alios per eum relatos ibi. facti enim quæstio in arbitrio iudicis est, p̄næ uerò prosecutio non eius uoluntati, sed legis authoritati reseruatur: tamen iudex ex causa iusta, seu rationabili potest p̄nas à lege statutas augere, uel minuire. tex. est iuncta glo. in l. hodie. ff. de p̄nis, per quem text. ita tenet Innocen. in c. 1. ext. de constitu. Bart. in l. quid ergo. §. p̄na grauior. ff. de his qui notan. infra. Bal. & Salyc. in l. & si seuerior. C. ex qui. causis infra. irrogatur, Pau. de Ca. consi. 328. col. 2. uol. 2. Doct. omnes communiter. in d. c. 1. ext. de constitu. in d. l. hodie, & in d. §. p̄na grauior, & istā communem sequitur etiam, & citat Deci. in c. de causis. nume. 94. & seq. de offic. deleg. Paulus Girlandus. in tracta. de relaxa. carcera. in 1. rub. q. 6. incip. Sexto non omittam. nu. 1. Maranta. in tracta. iudiciorum. in 4. par. prin. nu. 65. Marfil. in l. p̄na legis Cornelie. §. sed & si quis. num. 6. ff. ad legem Corne. de falsis, & in sing. 244. Marcus Antonius Blancus. in sua practi. crimi. in rub. exordiente postquam uidemus. nume. 81. cum alijs seq. Moder. Ferrarienses. in d. c. 1. de constitu. & Iacob. Nouel. in d. tracta. ad defensam; & huiusmodi arbitrium, seu authoritatem iudex habet à lege. probatur in l. aut facta. §. fin. ff. de p̄nis, & in d. §. hodie, & in præcitato. §. p̄na grauior, & ratio dicti arbitrij uidetur ista, quia delicta cum diuersis circumstantijs, & qualitatibus perpetrantur, ex quibus crimen ipsum quandoque fit excusabile, quandoque magis atrox, & odiosum, quas circumstantias, & qualitates omnes lex ipsa exprimere nō potuit, sed quasdam expressit, ut d. l. aut facta. §. 1. cum. 2. seq. ideo dedit iudici istam facultatem, & arbitrium, ut secundum facti contingentiam p̄nas ipsas arbitrio suo ex causa auget, minuet, uel mutaret. d. §. p̄na grauior, & d. l.

aut

aut facta. §. 1. & super hoc possent exemplificari plures causæ, quas congerit Barto. in d. §. pœna grauior, & Felyn. in d. c. 1. de constitu. & in c. accedens, ut lite non contestata. Primò propter senectutem, uel iuuentutem, propter furorem, uel ebrietatem, propter calorem iustam, propter nimiam excellentiam hominis in aliqua arte, uel ingenio, ut dicit Aret. in allegato. §. pœna grauior. in add. ad Barto. quæ incipit, adde hic quòd iudex, Ias. in l. 1. colum. 3. ff. de legi. Marcus Antonius Blancus. in præcitata practi. num. 82. ubi istas causas ponit, & alias quamplures hic non expressas latius ponit, & comprobat; quotiescunque uerò iudex recederet à pœnis in iure statutis debet exprimere causam, & an. & quādo recedere possit à pœnis statutis à lege, & quādo debeat aliàs redire, & ad quas indices ecclesiastici, uide Moder. Hispanos. in decisio. seu pract. criminali. in glo. canonicis, uel sinodalibus, Ampliaturq; ista communis, ut in tantum extendat uires suas, ut procedat non tantum de iure communi, sed de iure municipali, uel statuario etiā, ita quòd si statutum imponit certam pœnam pro aliquo crimine iudex potest illam ex causa permutare. secundum Bart. in d. §. pœna grauior, & in l. fi. de receptatoribus. Bal. in d. l. & si seuerior. col. 2. Abb. in c. 2. de delic. puerorum, Fulgo. consil. 124. præsuppositis. col. fin. Aret. consil. 131. spiritus sancti gratia. in fi. & in c. at si clerici. §. de adulterijs. col. 4. de iud. cum alijs cumulatis per Marfil. in singu. 244. tu scis illud quòd, & ista est magis communis opinio, ut per Deci. in c. de causis. nu. 97. de offi. deleg. quam sequitur omnibus ferè contrarijs respondendo Fulgosi. in d. l. & si seuerior, Paulus Grilandus. in allegato tractat. de relaxa. carceratorum. in rub. 1. q. 6. nu. 8. & seq. & Dec. in d. c. de causis, num. 97. Ampliatur postremò dicta communis, ut non solum habeat locum in causis, & pœnis minoribus, & extraordinarijs, sed etiam generaliter in omnibus ordinarijs. secundum glo. in d. l. hodie, quam sequitur ibi Bart. & in d. l. quid ergo. §. pœna, Bald. & Salyc. in d. l. & si seuerior, & istam partem scribit esse communem Grilandus. in allegato tracta. de relaxat. carce. in rub. 1. quæst. 6. num. 6. & istam com-

Cōis
opi.Cōis
opi.

casibus.

casibus in sua practi. crimi. in tract. de homicid. nu. 7. num. 123. cum alijs sequē. & in tribus alijs limitat Marcus Ant. Blan. in d. practi. crimi. nu. 81. cum alijs seq. sed istam materiam usq; ad nauseam, & ad saturitatem melius quàm alius declarat, & explicat Tiraque. in tract. de pœnis temperandis, aut remittendis, per totum illum tract.

O P I N I O CLXVI.

Iudice negligente, seu recusante deferre iuramentum in supplementum semiplenæ probationis ab eo potest appellari stante ista negligentia, secundum Bar. in l. admonendj. ff. de iureiuran. cum quo sentiunt Bal. cæteriq; Doct. ibi, & Saly. & omnes communiter, & uno ore. in l. in bonæ fidei. C. de iureiuran. & Panor. in c. fin. ext. de iureiu. ubi assignat rationem istam pro corroboranda dicta communi quòd sicut potest appellari, quando defertur iuramentum nō habenti iustam iurandi causam, l. generaliter. C. de iureiur. ita quando iudex nollet deferre præcedente legitima. & rationabili causa, & istam communem sequuntur, & citant Moder. in locis præcitatis.

O P I N I O CLXVII.

Iudex à quo fuit appellatum reiiciens appellationem, quæ interponitur non ab executione, seu re iudicata, sed à sententia debet puniri triginta auri pōdo. tex. est in l. quoniam iudices. C. de appella. ubi Saly. & Doct. not. unde debet esse cautus appellans etiā si iudex de facto reiiciat appellationē, ut appellet ab huiusmodi reiectione, alioquin reiectio transiret in rem iudicatam. secundum Cardin. Zabare. in clemen. 1. col. 3. de dolo, & contuma. hinc inolevit practica, quòd cauti iudices, à quibus appellat nō reiiciāt simpliciter appellationem, ne incidant in pœnam. d. l. quoniam. sed quòd dicant se admittere appellationem si, & in quantum tenentur, & debent de iure, & nō aliter, nec alio modo, quò casu talis appellatio admissa si, & in quantum non uideatur simpliciter admissa, sed solummodo in casu, quo de iure admitti debuit. secundum Bald. in l. edita. col. 17. & ibi not. alij Doct. de eden. Roma. consi. 501. ut declarationem. col. 2. Ang. consi. 217. in causa accusationis. col. 3. Soci.

3. Soci. iuni. confi. 18. iuris. nu. 14. & seq. uol. 1. & his accedit utiliter, quod iudex à quo propter admissionem appellationis si, & in quantum censetur à se iurisdictionem abdicare, adeo quod processus aliquis coram eo amplius fieri non potest, & factus non ualet, & istam scribit esse communem opinionem Ro. in d. confi. 501. uel 401. col. 2.

Cōis
opi.

O P I N I O CLXVIII.

Iudex deferendo appellationi etiam si re integra reuocet grauamen, non propterea recuperat, neque reassumit iurisdictionem in ea causa abdicatam. secundum Gemini. & Ioan. Andr. in c. cum appellationis. de appe. in 6. & alios communiter ibi, Bal. in l. eos. §. Apostolos. C. de appella. & istam opinionem audacter asseuerant esse communem Iaffredus. in decisio. 480. & Parisi. confi. 106. nu. 25. uolu. 4. & nota iudex ex quibus rationibus possit deferre appellationi. uide Papiens. latè declarantem. in sua practi. in forma Apostolorum. §. deruli. nu. 2. fol. 174. declarantur prædicta, per scriben. quod iudex inferior non habet authoritatem tollendi appellationem à diffinitiuā, secus ab interlocutoria, & sic per appellationem ab hac interlocutoria non suspenditur iurdictio iudicis quoad principale negotium, nec tenetur iudex, à quo prouocatur eidem supersedere, ut sentit glo. Bar. & Ang. in l. fin. per illum tex. C. de senten. & interloc. om. iudi. Ant. Imo. Franc. & Deci. in c. super eo. il j. de appella. & idem Deci. in c. ad hæc. il j. & in c. bonæ. eod. titu. quibus in locis scribit hanc opinionem communem esse tamen contrarium tenuerunt omnes Canonistæ communiter. in c. sicut Romana. de rescript. & Bart. reuocando sententiam in melius. in l. 1. §. fin. ff. à qui. appell. non licet. nu. 2. & istam communem opinionem sequitur, & citat Ripa. in d. c. sicut Romana. nu. 20. cū alijs seq. limitatur prædicta communis ita declarata non habere locum quando unus iudex ex tribus delegatis detulerit appellationi, tunc enim causa per huiusmodi delationem unius iudicis non deuoluitur ad superiorem. secundum Bald. in auth. hodie. C. de appella. quem sequitur Cardina. in clemen. 1. q. 26. de appellat. & Imo. ibi. col. pen. Domi. in c. cum appellationibus. §. 1. de appella. in c. Ang. in l. si cum dorem. §. eo autem tempore.

Cōis
opi.

Cōis
opi.

Cōis
opi.

tempore. ff. solut. matr. & Petru. in c. fin. q. 7. de constitu. &
 Cōis istam sententiam asserit esse communem Dec. in c. cum o-
 opi. mnes. nu. 35. de constitu.

O P I N I O C L X I X .

Index debet deputare exploratores, siue extimatores
 duos ad probandum ualorem rerum in omni casu, etiam in
 casu. l. 2. C. de rescin. uend. & ad probandum damni quan-
 titatem, & extimationem, qui quidem extimatores ipsa om-
 nia extimare debent, & referre iudici. secundum Bar. num.
 Cōis 20. Bal. Pau. de Cast. Saly. & omnes. in d. l. 2. ubi Cagnolus.
 opi. nu. 258. scribit istam esse communem opinionem, & serua-
 ri in practica quotidie; & isti extimatores prius iurare de-
 bent de extimando bona fide, sine fraude. tex. est, & gl. Bar.
 Cōis Bald. & scriben. omnes communiter. in l. hac edictali. §. his
 opi. illud. C. de sec. nup. & hoc idem firmat idem Bar. in l. Theo-
 pompus. nu. 7. ff. de dote prælega. in proæmio. fforum. col.
 5. unde periti, qui quotidie assumuntur in causarum diffini-
 tionibus, ut secundum artis peritiam proprium iudicium
 declarent iurati respondere tenentur. tex. & ibi Doct. in c.
 fraternitatis de frigidis, Abb. & alij. in c. proposuisti. col.
 pen. de proba. Dec. las. in repet. l. admonendi. nu. 237. ff. de
 iureiu. Crotus. in tracta. de testibus. in 7. par. ubi asseuerant
 Cōis audacter istam esse communem opinionem; & hoc iuramē-
 opi. tum quandoque ad extimationem peritorum, quandoque
 ad ueritatem pertinet, præsertimq; qñ rei ueritas percipi
 potest ex peritia artis, ut ex agrimensoribus, sicuti opina-
 tur Bald. in d. proæmio. fforum. & in d. §. his illud, & Deci.
 alios referens. in d. c. proposuisti. col. pen. & ita istam mate-
 riam pulchrè declarabat D. Raynaldus Rodolphus Perusi-
 nus Præceptor meus in acutissimis interpretationib. suis,
 dū interpretabatur Perusij maxima cū laude. d. l. admonen-
 di. & his accedit hic congruenter q̄ citari debent partes,
 quando iudex, uel extimatores proficiuntur ad uidendum
 locum, uel rem pro extimatione faciendam. secundum Bart.
 in d. l. Theopompus, & Cagnolus in d. l. 2. nu. 262. & nota
 ulterius q̄ etiam post didicita testificata mitti possunt ipsi
 extimatores, & exploratores ad extimandum. secundū Bal.
 eleganter. in d. l. 2. ubi Cagnolus. nu. 205.

OPINIO CLXX.

Iudex necessario citandus est ubicunque in causa appellationis, quæ agebatur coram superioribus ex officio processit: secundum glo. in c. cum speciali. §. porro. de appella. communiter ab omnibus Docto. approbatam inibi, quam communem sequitur, citat, & non nihil declarat Dec. in d. c. cum speciali. nu. 27. cum alijs seq. ubi similiter declarat ipse Dec. an omiſſa dicta citatione processus sit nullus.

Cōis
opi.

OPINIO CLXXI.

Iudex citari debet per superiores ad tuendum honorem suum, ubicunque ageretur de reuocatione sententiæ ad penam imponendam ipsi iudici, qui malè iudicauerit, ut per glo. in c. sacro. de senten. excommu. communiter approbatam ab omnibus Canonist. ibi, quam quidem communem inibi sequitur, & commendat Fely. col. 3. & Boerius. in decisio. 259. nu. 2. & seq.

Cōis
opi.

OPINIO CLXXII.

Iudex promittens liberationem, impunitatemq; delinquenti, si delictum cōfiteatur. die isto casu quod si delictum confiteatur per delinquentem, iudex non tenetur huiusmodi promissionem obseruare, imò ex tali confessione non obstante promissione impunitatis eidem facta potest postea illum condemnare, & excusatur. secundum Præposi. Alexandri. & Domi. de sanct. Geni. in c. si quilibet, & in c. utilem. 22. q. 2. Fely. in c. accedens. il ij. ut lite non contest. & in c. afferte mihi gladium. col. 2. de præsump. Domi. post Vgut. & Archidia. in c. nos. in quemquam. in fin. 2. q. 1. per tex. in c. utilem. 22 q. 2. & istam ait esse communem opinionem Hierony. Cuchalon. in add. ad Dec. in l. ea est natura. ff. de reg. iuris, & Moder. in d. c. afferte mihi gladium; quæ quippè communis ratione non caret, nam iudex ad inuestigandam ueritatem potest uti cauillationibus, ac etiā simulare. ut probatur. in d. c. afferte mihi, & in c. non enim uolebat Deus. 22. q. 2. & propter utilitatem publicam ad bonū finem permissa est simulatio. d. c. utilem; cōprobatur quoq; secūdo loco, & fortius uidelicet, q̄ in malis promissis

Cōis
opi.

sis nō expedit fidem obseruari. c. in malis promissis. de reg.
 iur. libr. 6. hinc est quod pacta contra publicam utilitatem
 etiam si iuramento uallata sint minimē seruari debent, ut
 dicit Bart. in l. si quis pro eo. ff. de fideiussor. & in l. 1. §. 1. de
 dolo, tertio loco comprobatur dicta communis, quod nō
 refert quomodo ueritas habeatur, dummodo habeatur. l.
 cum seruus. ff. de uer. oblig. postremo fulcitur ista commu-
 nis, nam si licet excoriare, torquere, & alia nōnulla in cor-
 pore hominis fieri pro ueritate habenda, tanto magis blā-
 ditijs, & bonis uerbis. secundum Archidia. in d. c. utilem, &
 alios in locis præcitatis; imò iudex potest delatum de cri-
 mine ad pœnam damnare ex sola confessione, quam ab eo
 promissa criminis impunitate extorsit, & de iure id permis-
 sum iudici esse absque ullo peccato asseruerunt Archid. in
 d. c. utilem, Domi. post Archi. in d. c. nos in quemquam, Fe-
 ly. in præcitatis locis. in c. afferte, & in c. accedens, Paris de
 Puteo. in tracta. Sindica. cap. saluus conductus, fol. 95. & c.
 de tortura, uersic. & aduertendum est, & Catelli. Cotta in
 suis memoralibus, in memoral. in uersic. dolum bonum. in
 contrariam uerò partem inclinauerunt complures Doct.
 uidelicet, quod iudex teneatur dictam promissionem, & fi-
 dem seruare. Iacob. de Belui. in sua practi. crimi. in rubr. de
 quæstio. ubi admonet iudices abstinere à prædictis persua-
 sionibus in specie, sed generaliter interrogent quod crimē
 commiserit, & istam sententiam sequitur etiam, & auda-
 cter fatetur esse ueriores, Deci. & Cagnolus. num. 20. cum
 alijs seq. in d. l. ea est natura, ubi Hieron. Cuchalon. in add.
 ad Deci. Grammati. post alios relatos per eum. in quæst. 3.
 per totam, quæ reperitur. in fine suarum decisionum, & ita
 Ioan. de Imo. cōsil. 109. uisa inquisitione, & istam ultimam
 sententiam uidetur secutus Fortunius. in l. conuentionum.
 col. 4. ff. de pact. in q. illa an iudex qui promissa impunitate
 criminis coegit à loco sacro discedere, & secum ire delin-
 quentem tenetur ei fidem seruare & cætera; Sed in ista am-
 biguitate, & in tot uarijs iuris interpretum sententijs pro-
 materia resoluenda unum explicite præmittendum est, q.
 ex dicta confessione reus minimē puniendus est, nisi spe
 promissionis frustratus in ea perseveret. tenent eleganter
 Io. de Imo. in d. cōsil. 109. Deci. in d. l. ea est natura, circa
 fin. &

fin.& in l.unica.C.de senten.quæ pro eo quodd interest.nu.
 25.Marfil.in l.1.nu.15.ff.de quæstio.& in sing.101.& 177.
 Alciatus.in l.natura cauillationis . ff. de uerb. sign.Gram-
 mati.in d.q.3.Fortunius.in d.l.conuentionum.col.4. & ibi
 expressius Duarenus. col.3.Iac.de Belui. in allegata pract.
 crimi.in titu.de quæstio. nu.140. ubicunque tamen crimi-
 nis Reus confessionem ita extortam reuocauerit absq; ali-
 quo dubio opinor non posse, nec debere ex ea damnari,&
 ita hanc ultimam opinionem ueriores esse arbitror, quæ
 placet Pari. de Puteo.in tract.sindica.in cap. de tortura.in
 uersi.sequitur quæstio quotidiana,fol.120.col.1. Sed si in
 confessione frustratus spe promissionis Reus perseueraue-
 rit damnari poterit ex mente omnium Doc. communiter,
 qui quæstionem hanc tractauerunt; & ita opiniones supra
 relatæ ad concordiam reduci possunt.

Cōis
opi.

O P I N I O CLXXIII.

Iudex interponens decretum super alienatione rerum
 minoris,uel ecclesiæ, asserensq; se adhibuisse plenam cau-
 sæ cognitionem proculdubio non adhibetur fides tali as-
 sertioni.secundum Pau.de Cast.conf.38.uol.2.per l.si for-
 tē.ff.de cast.pecu.& in l.si donatione.C.de collatio.ubi la-
 tē Moder.& Pau. Cast.sequitur Deci.conf.556.col.1.Mar-
 fil.in sing.399.Rebus.super concordia.in titu. de conclusio-
 ne Lateranen. Conci. col.1. & Ias.in l.nec quicquam.§.ubi
 decretum.col.12.ff.de offi.procon.& comprobatur hoc ex
 eo,quod scribit Ias.in repeti.l.admonendi.col.7.ff. de iu-
 reiur. ubi dicit quod non creditur iudici asserenti se detu-
 lisse iuramentum suppletinum cau'sa cognita, cum absque
 causæ cognitione deferre non posset,corroboratur simili-
 ter ista doctrina Pau.de Cast.per ea,quæ notat Ang.conf.
 107.in fin.ubi dicit quod non creditur iudici dicenti se se-
 questrare possessionem timore armorum, & ratione scan-
 dali euitandi,sine quo scandalo talis sequestratio fieri non
 potest,& Ang. sequitur Deci.confil.366.col.pen.præterea
 præcitatum dictum Pau.de Cast.in d. confil.38. sequitur
 etiam Felyn in c.ecclesia sanctæ Mariæ. col.8.de constitu.
 Sed contra Pau.de Cast.in d.confil.38. asserit audacter esse
 communem opinionem Soci.confil.115.circa primā quæ-
 stionem.

Cōis
opi.

tionem. uol. 1. & contra Pau. de Ca. tenent etiam Moder. omnes. in c. quoniam contra de probat. & Alex. in l. sciendum. col. 7. ff. de uer. oblig. à qua quidem communi contra Pau. temerarium foret discedere in actu pratico; retenta igitur ista communi, ac pariformiter reprobata opinione Pan. prout de iure reprobari potest dic utiliter, quod in alienatione rei minoris, uel ecclesiæ requiritur causæ cognitio, propterea iudex antequam interponat decretum super dicta alienatione debet adhibere causæ cognitionem, Cōis ut uoluit Ang. & alij scriben. communiter. in l. 2. ff. de fer. opi. secundum Moder. in ibi, & Iaffredum, in decisio. 353.

O P I N I O CLXXIII.

Iudicis arbitrio debet pœna imponi quotiescunque de iure communi non reperitur pœna à lege limitata. l. 1. §. effractores. ff. de effracto. l. sanctio legum. ff. de pœnis, not. per glo. & Doct. in l. nemo martires. C. de sacrosan. eccl. & per glo. in c. super his. in uers. arbitrium, ext. de accusati. & not. per Alberi. & alios. in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de his, qui notan. in fa. & isto casu quando pœna est arbitraria potest extendi arbitrium ad mortem, & per consequens iudex potest arbitrari pœnā mortis, ut per glo. in §. in summa. instit. de iniurijs, quam sequitur Bar. & Ang. in l. sacrilegi capite. ff. ad legem Iuliam pecul. Alex. consi. 5. col. fin. & consi. 72. col. 2. Signorollus de Homodeis consi. 170. Marfil. in l. de minore. in princ. ff. de quæstio. & Salyc. in rub. C. eod. titu. ubi supponunt dictam glo. communiter approbati, & istam communem citat etiam Maranta. in tracta. iudiciorum. in 4. par. prin. nu. 43. cum alijs seq. ista uerò omnia intellige cum grano salis, uidelicet, quod non liceat iudici arbitrari de pœna mortis, aut alia pœna sanguinis, nisi quando concurrerent qualitates, & circumstatiæ, quæ suaderent talem pœnam imponi, ut per Ioan. de Imo. in c. ut inquisitionis de hæreti. in 6. & in l. 2. ff. de publi. iudi. distinguendo, ut ibi per eum, & in quantum hoc desiderat criminis magnitudo. secundum Bal. in l. 1. in fin. C. de his qui latro. uel in alie. cri. reos occult. nam iudex tenetur attendere facti, & personarum qualitates, & si iudex non suadentibus præmissis arbitrium extenderet imponendo pœnam sanguinis

sanguinis posset ab eius arbitrio appellari, ut per Doct. in d. c. super h'is, Areti. in d. §. in summa, & Marfi. in l. quæstionis modum. ff. de quæstio. & in pract. crimi. in §. constante. nu. 8. & seq.

OPINIO CLXXV.

Index non potest motu proprio officium suum ad priuam utilitatem impartiri, nisi imploranti. secundum Innoc. in c. ad nostram. il. ij. de iureiur. & in c. in literis. de restit. spoliato. Ant. in c. i. in i. oppositio. de libelli oblatio. & in c. solicite. de restit. spoliato. Bart. & alios. in l. dies. §. hoc autem iudicium. ff. de damno inf. ubi. nu. 37. & seq. scribit istam esse communem opinionem, quam sequitur Ioā. Bapti. Ferretus consi. 42. nu. 5. Iaco. Nouellus. in sua pract. eri. in rub. incip. datis defensionibus. nu. 84. & seq. & in tracta. ad defensam super rub. exordiente solet communi sententia. nu. 3. & Augustinus Berous. in c. i. nu. 40. de iudicijs; fundatur dicta communis super illo dicto quod iudex non supplet de facto, Sed de iure tantum, ut habetur in toto tit. C. ut quæ defunt aduoca. & no. per gl. in c. bona. de postul. prælato. & ita uoluit Bart. in d. §. hoc autem iudicium per l. illicitas. §. ueritas. ff. de offic. præsi. & ita declarat Anto. in d. c. solicite, & in cap. i. de libelli oblatio. comprobatur secundo loco dicta communis, nam pari modo uidemus, quod stante statuto, quod iudex teneatur causas terminare infra certum tempus sub pœna, hoc sanè intelligitur si pars petierit. secundum Butri. & Abb. in c. pen. col. pen. de iudi. Calderi. consi. 3. de pœnis, Pau. de Cast. Alexan. & Ias. in l. properandum. in prin. C. de iud. & in l. uniuersa. C. de pre. ci Imperato. offeren. col. 2. & Riuinal. consi. 335. numero 9. comprobatur ulterius si ex statuto iudex ferre sententiam tenetur secundum consilium sapientis, & aliter lata non ualeat, intelligitur si pars consilium petierit. secundum Butri. in d. cap. 2. de iudi. sequitur Alexan. consi. 121. col. fin. uolu. 2. & Ias. in d. l. uniuersa; corroboratur postremo ista communis in iudice, qui teneatur infra certum tempus causam committere, nam intelligitur si petatum fuerit. secundum Ang. consi. 140. quæ omnia fundantur in regula. d. §. hoc autem iudicium, & ista cōmunis ita corrobo-

Cōis
opi.Cōis
opi.

ratz. fallit primum in causis pijs, in quibus iudex tenetur
supplere, & officium suum non petitum impartiri. facit. l.
qui erat hæres. circa prin. ff. famil. ercisc. & §. si autem hæ-
res. in auth. de eccle. titu. ubi hæres ex prouisione, & officio
Episcopi cogitur soluere legata pia omni falcidia uacan-
te, & limitationem istam sequuntur, & tenent Bar. & com-
muniter Legistæ. in d. §. hoc autem iudicium, Ant. de Butr.
in c. bonæ. il ij. de postu. prelato. & Berous. in c. solicite, nu.
10. de restit. spoliato. fallit secundo loco in absentibus, pro
quibus iudex ex officio potest officium non imploratū im-
partiri, & nouas probationes inducere, ut l. ampliores. §.
1. C. de appellatio. & auth. qui semel. C. quomodo, & quan-
do iudex, & ita concludunt omnes Canonistæ communi-
ter. in d. c. bonæ, & in c. iudicantem. 30. q. ultima, & Legi-
stæ. in d. §. hoc autem iudicium, & istam communem sequi-
tur, celebrat, & citat Ripa ibi. nu. 74. & seq. quæ quidem cō-
munis procedit. secūdum Bar. in d. §. hoc autem iudicium
in casibus, in quibus iudex possit peruenire ad sententiam
diffinitiuam, aliās secus, ideoq; lite nondum contestata iu-
dex non posset supplere pro absentibus, procedit quoq; di-
cta communis in absentia legitima, unde si absentia litigan-
tis non esset legitima utique iudex non posset officium suū
non imploratum impartiri, ut per Bald. in d. l. ampliores.
§. 1. Tertiò coarctatur dicta cōmunis non procedere quan-
do iudex opponeret contra inhabilitatem personæ compa-
rentis in iudicio, tunc enim iudex ex suo officio, ne frustra
laboret, & faciat iudicium frustratorium, & ferat sententiā
nullam tanquam latam cum falso procuratore potest com-
pellere procuratorem ad exhibendum mandatum, uel ad
cauendum de rato si dubitatur de mandato. secundum gl.
in c. 1. in uers. absentia. de electio. lib. 6. aliās autem poterit
eum repellere à limine iudicij et si non opponatur, quam
gl. sequitur Bal. in l. licet. C. de procurato. & in l. exceptio-
nem. C. de probatio. & in auth. offeratur. C. de litis conte-
sta. & in l. 1. C. ut quæ desunt aduoca. Ang. in l. Pōponius.
§. rati habitio. ff. de procurato. Panor. in c. causam quæ. el j.
nu. 3. de iudi. & in c. Ecclesia. il j. ut lite penden. in c. 1. & in
c. nulli. de appellatio. Ant. de Butr. & ibi Barba. in c. cum M.
de constitt. Pau. de Cast. & Roma. in l. inter quos. §. fin. ff.
de

de damno infecto, Salyc. & Alex. in d. l. licet, & Domini. de
 san. Geminia. in d. c. causam quæ. contra uerò glo. prædictā
 est tex. expressus. secundum Barto. lecturam ibi. in d. l. inter
 quos. §. fin. ubi tenet quòd iudex ex officio non potest op-
 ponere contra inhabilitatem personæ comparentis in iu-
 dicio, & ideo Ioan. de Imo. in d. §. fin. nu. 9. reprobatur illam
 glo. & in c. cum in iure peritus. de offi. deleg. quia iudex se-
 cundum eum non debet impartiri officium suum non po-
 stulatum. d. §. hoc autem iudicium, & quia in casu præcita-
 tæ glo. iudicium non erit frustratorium, cum exequutio fie-
 ri possit contra falsum procuratorem, ut in l. Plautius. ff.
 de procurato. & in l. si se non obtulit. ff. de re iudi. glo. in d.
 l. licet. in glo. fin. & dictam glo. in allegato. c. 1. de electio.
 asserit audacter Felyn. in d. c. causam quæ. nu. 1. communi-
 ter reprobari per Doct. & æterum his parum obstantibus, &
 alijs, quæ contra glo. illam allegantur sequor omisso mul-
 tiloquio, & omni disputatione opinionem. d. gl. in d. c. 1. de
 electio. tanquam magis communem, quam expressè sequi-
 tur Deci. in d. c. causam quæ. nu. 2. & 13. ubi dicit. d. glo. ma-
 gis communiter approbari, sequitur etiam Rom. consi. 67.
 nu. 5. Ripa. in d. §. hoc autem iudicium, nu. 49. ubi refert in
 iudicando, & consulendo non esse ab opinione glo. prædi-
 ctæ recedendum, cum sit magis communiter approbata, &
 Iacobinus de san. Georg. in d. c. licet. nu. 9. & Berous. in c. 1.
 nu. 58. de iudi. & in c. 1. nu. 1. cum alijs seq. de accusatio. ubi
 optima distinctione conatur opiniones istas concordare,
 & dato quòd sententia in casu præmisso esset lata cum fal-
 so procuratore, per partē exceptio falsi procuratoris pos-
 set opponi quodocunque etiam post litem contestatam,
 & latam sententiam, ut per glo. in l. licet. C. de procurator.
 communiter approbatā ibi ab omnibus, & passim ab alijs
 Docto. iuris nostri, quia non solum isthæc exceptio, Sed et
 omnis alia exceptio, quæ redderet iudicium retro nullum
 posset opponi quodocunq; etiam post sententiam. secun-
 dum Doct. communiter. in c. in nostra ext. de procurat. &
 istam sequuntur Moder. & attestantur inibi, & Grammati.
 in uoto. 18. nu. 5. interpretatur ulterius dicta communis,
 quòd iudex ex mero officio partibus potest dare, concede-
 re, ac præfigere terminum ad producendos, & examinandos

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

dos testes. c. licet causam. de probat. ubi Abb. hoc expresse firmavit, & in c. finem litibus. in 1. nota. de dolo, & contu. Bart. in l. 1. in 2. nota. de dilatio. & Alex. in d. §. hoc autem iudicium, ubi refert istam sententiam esse communem, dummodo iudex istud ex iusta causa faciat, uerbi gratia ex negligentia litigantium, præcipueque actoris, cui in primis opus probandi incumbit. l. ei qui. ff. de probatio. & similiter iudex ex iusta causa potest omnem iuris terminum abbreviare. secundum Bar. in l. 2. ff. de re iudi. limitatur quoque, & ampliatur prædicta cōis regula in multis alijs casibus p. Soci. in tract. fallentiarum. in regu. 248. per Ripam. in d. §. hoc autem iudicium, & Augusti. Beroum. in d. c. solicoite. nu. 7. cū sex alijs seq. quos omitto breuitati studedo.

OPINIO CLXXVI.

Iudex condemnās uictum uictori in aliqua parte, nō uidetur à contrario sensu in alia parte absolvere. secundum Abb. eleganter. in c. cum inter. col. 5. & seq. de re iudi. Corne. consi. 49. uidetur in hac. uol. 2. ubi concludit nō ualere consequentiam iudex condemnat aliquem in una parte, ergo in alia absoluit, quia datur medium, ut per Deci. in c. si duobus. de appellatio. Gozadi. consil. 1. primò discutiam. col. 2. & ideo sententia erit nulla, quia non lata super toto. l. in hoc iudicio. ff. fami. ercisc. l. dicere. ff. de arbit. gl. in l. 1. C. si aduer. uend. & latè explicat Corne. in d. cōsi. 49. & ista est communis opinio, ut per Moder. in l. 1. ff. de offi. eius, & ita cum ista opinione residebat D. Raynaldus Rodolphus Perusinus Præceptor meus, sed per nonnullas alias rationes hic non explicitas dum publicè interpretabatur Perusij. d. l. 1. pono in presentiarum, & alium casum, uidelicet, si iudex in sententia dicat uictū uictori in expensis, nec adijciat condemnantes, tunc non ualeat ista sententia respectu expensarum, quasi non continens condemnationem, abolitionem seu æquipollens. secundum Bart. in l. præses. C. de sentent. quem sequitur Bal. in l. etrore. de testamen. Roma. & Nicellus. in l. 1. ff. de re iudi. & las. in §. curare. nu. 55. institu. de actio. ubi multa refert pro utraque parte. In contrariam uerò sententiam titubant inclinauit idem Bart. in l. 1. §. sin autem. ff. de hæred. institu. Fely. multos Doctores citans.

titans. in c. ex parte. de fide instru. & Ripa. in l. 1. num. 22. in fin. ff. de re iud. & istam opinionem conabatur post Roman. in d. l. 1. ff. de re iudi. concordare, ac saluare præcitatus D. Raynaldus. in d. l. 1. uidelicet, si forent in sententia adiecta illa uerba, & cætera, quæ inducunt omne, quod uenit de natura actus. iuxta tradita. per Bar. & alios. in l. Gallus. §. idem credendum. ff. de liber. & posthu.

O P I N I O C L X X V I I .

Iudex domicilij, seu originis nõ potest cognoscere, nec inquirere de delicto commissio per subditum suum extra territorium. secundum Doct. antiquos, præcipueq; Oldra. in l. cunctos populos. C. de summa trin. & fide catho. Iaco. de Belui. in l. fin. de iurisdic. omnium iud. & ibi Gui. de Cu. Ioan. And. in add. Specu. in titu. de comp. iudi. addi. §. 1. in add. antequam exeamus, Bal. in l. 1. C. de ædila. ctio. Salyc. in l. seruos. C. ad legem Iul. de ui, Alberi. in tracta. de statutis. in 3. par. q. 19. & hoc plenè traditur per Legistas. in d. l. fin. & per Canonist. omnes, præsertimq; per Maria. Soci. in c. fin. de foro compe. & ista est magis communis opinio. secundum Soci. in l. a diuo Pio. §. sententiam Romæ. num. 16. ff. de re iudi. Marfi. in pract. crimi. in §. constante. nu. 90. & Grammati. in decisio. 26. nu. 9. & 11. & aliàs in contingetia facti ita fuit decisum in Sacro Regio Concilio Neapolitano, ut refert Grammati. in allegata decisio. 26. ubi concludit, quod per magnam Curiam Vicariæ fuit remissus Reus ad locum delicti, & pronũciatum iudicem domicilij non posse inquirere de delicto alibi commissio. & ista communis nõ modo procedit de iure Ciuili, uerum etiam Canonico. secundum Bal. in l. 1. §. 2. col. pen. ff. de offi. præfec. urbis, quem sequitur Augus. de Arimi. in add. ad Ange. de malef. in uer. hæc est quædam inquisitio. fol. 8. & Marfil. in d. l. fin. nu. 140. & ita interpretandum erit statutum disponens iudicem posse de delictis procedere per inquisitione, nam intelligitur de illis commissis in territorio nõ extra. secundum Bal. in d. l. cunctos populos. col. 30. Alex. consil. 111. ponderatis. uol. 1. Iaffredum. in decisio. 100. & Ruinũ, cõf. 84. nu. 9. uol. 4. & quã plurima ad id adducit Marfi. in d. l. fin. nu. 135. cum alijs seq. in pract. crimi. in uer. constante.

Cõis
opt.

nu.90.& seq.& in consi.14.in præfenti. nu.9.& seq.in consi.
 67.nu.63.& seq.& consi.121.in causa.nu.1.& ista est com-
 munis. corroboratur ratione hac, quia dicitur iudex inco-
 petens ratione delicti extra territorium suum commissi,
 imo hoc casu si iudex ille habet Reum in carceribus suis te-
 neretur eundem remittere ad iudicem loci delicti commis-
 si, ut sentit glo.in clemen.pastoralis. de re iudi.& not.om-
 nes scriben.in authē. qua in prouincia.C. ubi de crimi.agi
 oportet. quinetiam secundum Bal. in l.exequutorem. condē-
 natus, uel absolutus in loco domicilij non prohibetur ac-
 cusari in loco delicti, utpotè quia de iure locus delicti est
 principalis locus, in quo punitio fieri debet, nam ad eum
 iudex domicilij remissionē facere tenetur, dato quòd ipse
 in cognitione præuenisset.authē. si uerò criminis, & in cor-
 pore unde sumitur C.de adulte.l.si cui.§.fin.ff.eod. titu. &
 habetur.in d.clemen.pastoralis; secus quando esset lata sen-
 tentia absolutoria pro accusato, uel inquisito per iudicem
 delicti, tunc exploratum est de eodem delicto non posse
 amplius quæri coram iudice originis.l. hos accusare.§.ijs-
 dem.de accusa.& c.de his.eo. titu. & ista potissimum ratio-
 ne; siquidem quando quis est condemnatus in uno loco, &
 facta est executio, ut quia pœna sit soluta non potest am-
 plius contra eum de eodem delicto per alium iudicē pro-
 cedi, nam de delicto eiusdem hominis non debet pluries
 quæri.l. licet.§.possumus.ff.nau.caupo.stabula. & ita sentit
 Bar.in l.sepulchri; sicut ergo accusatus, qui soluit non po-
 test in alio foro accusari, ita etiam si sit absolutus in uno
 tribunali, quando sententia condemnatoria postquam est
 soluta habet uim sententiæ absolutoriæ. l. si qui cum totū.
 §.planè.de excep.rei iud. & ista non tantū procedunt quan-
 do quis principaliter fuit accusatus, Sed si contra illum
 etiam fuit processum per uiam inquisitionis. secundū Ant.
 de But. Abb. & alios communiter.in c.de his.de accusa. In-
 nocen.in c.cum dilectus.de elect.Barto.in d.§.ijsdem, quia
 secundum eum inquisitio succedit loco accusationis per
 ea, quæ habentur.in l.2.§. si pub. de adulte. & de ista com-
 muni attestatur expressè Ruinus.in d.consi.84.nu.5. uol.4.
 sustinetur quoq; dicta communis alia uiua ratione per Do-
 ctō.relatos; quia res publica sua non uidetur offensa ob de-

Cōis
opi.

lictum alibi commissum, nam etiam iudex extra territorij
suz iurisdictionis nullum habet imperium, ut habetur. in
d. l. fin. ff. de iurisd. omnium iud. & in c. fin. de foro compe-
ten. & in d. clement. pastoralis, & habetur. in l. fin. ff. de offi.
præfec. urb. & quamvis dicta communis, de iure Civili, pa-
riter, & Canonico sit uerissima, tametsi ex generali con-
suetudine totius Italiz hodie approbata non est facienda
remissio Rei ad locum delicti. secundum Bart. in d. l. sepul-
chri. de sepul. uiola. & Alex. ibi. in aposti. & in l. si cui. circa
fin. ff. de accusatio. & latè August. Berous. in c. de his num.
29. de accusat. sed aduerte ne erres, quia Doct. omnes dixe-
runt contrarium communiter, uidelicet delinquentem de-
bere ad iudicem loci delicti remitti non obstante contra-
ria consuetudine. per text. in l. i. ubi Bar. & Doct. C. ubi de
crimi. agi oportet. & tenent hoc etiam Iaco. de Belui. & Ang.
in §. si uerò quis comprehensorum. in auth. ut nulli iudi.
col. 9. Ioan. de Anania, in c. 1. de rap. Glo. in d. clemen. pa-
storalis. in uer. more, & ibi Ioan. de Imo. Io. Fabri. in auth.
qua in pronincia. C. ubi de crimi. agi oportet. & Cy. Bart. Bal.
Salv. & Ias. in l. 1. C. de summa trini. & Bald. consi. 205. uol.
4. Cæpo consi. 59. Pau. de Cast. consi. 307. de iure commu-
ni in nouis, Fely. in c. licet ratione delicti. col. 4. de foro cõ-
peten. & abunde Boer. in decisio. 29. sed retenta communi
opinione superius relata eam interpretor non procedere
in fure, qui quidem si commisit furtum Romæ, deinde cū
re furtiua inuentus est in Ciuitate Aquilæ ubi sine aliquo
dubio potest capi, & condemnari, etiam si ibi nihil possi-
deat. secundū Azo. in summa. C. ubi in rem actio, Bar. Ful-
go. & Ange. in l. si abducta. C. de furtis, & Bar. in l. si domi-
nium, Bal. in l. unica. col. 7. C. de confes. & in c. 1. §. si furtū.
de pace in ramen. firma. & Ang. Aret. in tracta. maleficioꝝ.
in uers. & uestem cœlestem. uers. quid si fur, cum alijs con-
gestis per Marfil. in d. l. fin. nu. 2 12. ff. de iurisd. omnium iu-
& Boer. decisio. 2 18. num. 2. & ista est communis opinio, &
seruatur in practica, ut attestatur expressè Alberi. de Ro-
sa. in l. sed & si suscepit. §. fin. ff. de iud. & in l. fin. C. ubi in
rem actio, & Boer. decisio. 13. num. 47. & in d. decisio. 2 18.
nu. 2. & seq. & ita in contingentia facti fuit uotatum, & de-
cisum in sacro Regio Cōcilio Neapolitano, ut refert Ca-

Cōis
opi.Cōis
opi.

piccius. decisio. 104. & fuit decisum etiam secundum. d. cōmunem in sacro Burdegalensium Senatu, ut refert Boer. in d. decisio. 218. nu. 5. duas alias uerò opiniones huic communi contrarias recensuit Boer. ibi, quas tanquam inutiles breuitati studendo omitto.

OPINIO CLXXVIII.

Cōis Index ordinarius propter simplicem commissionē prae-
opi. sumitur delegatus. secundum omnes Docto. communiter.
in l. ius ciuile. ff. de iust. & iure, quam communem declarat
Fely. in c. licet. de probatio. & in c. eam te. col. 7. de rescrip.
imò hoc casu ordinarius uerè est delegatus, quando eius
iurisdictio est alterata, ut not. per Ang. in l. 1. §. si quis sim-
pliciter. ff. de uerb. oblig. & ibi Alex. l. as. num. 5. & alij Mo-
der. asserentes istam fore communem opinionē, & per eun-
dem l. as. & alios. in d. l. ius ciuile, & Boer. decisio. 151. unde
scias, quòd ubicunque aliquid additur, uel detrahatur pri-
mæ dispositioni iudicis ordinarij creatur noua dispositio.
d. l. 1. §. si quis simpliciter, & d. l. ius ciuile; hinc dicebat An-
ge. & Docto. per illum tex. in d. §. si quis. quòd si Pontifex,
uel Princeps in commissione, quam facit ordinario iudici
addit, uel minuit iurisditioni facit eum delegatum, uili-
tas, tene menti perpetuò, & tenaciter, ex his redundat ista,
quia ordinarij non possunt capere salarium. c. Statutum.
§. pen. de rescript. lib. 6. Sed iudex delegatus potest utique
capere species pro uisitatione, seu uisura processus. d. c. sta-
tutum, & hoc tenent, & not. omnes Canonistæ communi-
ter. in c. cum ab omni specie. de uita, & hone. cler. & Legi-
Cōis slæ. in l. solent. ff. de offi. præsi. & istam communem sequun-
opi. tur Moder. in ibi, & citant, & Boer. decisio. 15. nu. 1. & simi-
liter redundat ista alia utilitas ex præcitatis, quòd quando
iudicauit tanquam delegatus appellatur ad superiorem. o.
licet in corrigendis. de offi. ordi. & est tex. magistralis. in c.
cum aliquibus. de rescrip. in 6. & sic nulli dubium est ordi-
narij eiusdem causæ, ut supra docuimus posse constitui
delegatum, ut est tex. ultra relata. in l. si prætor. ff. de offi.
cuius cui man. est iurisd.

OPINIO CLXXIX.

Iudex tenetur mittere in possessionem hæredem simpli-
citer ostendentem ei testamentum faciens mentionē ex-
pressē de eius institutione, & sic sufficit hæredi ostendere
testm̄, & eo ostēso iudex debet eum mittere in possessionē
hæreditatis. ita colligitur ex. l. fin. de edic. diui Adria. toll.
& hoc non habet difficultatem aliquam, ut dicūt Doct. ibi, Cōis
& Alex. consi. 101. nu. 9. lib. 1. Deci. consi. 84. Gozadi. consi. opi.
21. & 6. imò omnes scriben. concludunt, q̄ sufficit ostende-
re simpliciter testm̄, & dicere, se esse illum nominatum in
testamento, nec aliæ probationes requirūtur, ut per Doct. Cōis
cōiter. in præcitatis locis. sed remedium. d. l. fi. aduerte hic opi.
q̄ non cōpetit ab intestato, ut apparet ex signatis, per Ale-
xā. nu. 22. Deci. nu. 39. & Zucardum. nu. 306. ibi, ubi ita resi-
dent, & istam cōem opinionem fore perhibet Ripa. in rub.
ff. quorū bon. circa fin. Item beneficium. d. l. fi. cessat cōtra
habentem titulum ante testatoris mortem, tunc enim im-
peditur possessionis immissio ex dispositione. d. l. fin. ut fir-
mant omnes communiter ibi, & Afflict. decisio. 119. nu. 6. Cōis
opi.

OPINIO CLXXX.

Iudices in rescriptis dati ordinē in rescriptis traditum
sequi tenentur, et si is inri aduersetur. c. cum dilecta. de re-
scri. c. de causis. de of. dele. iuncta. l. nemo. C. de sen. & c. qm̄
contra, de proba. & no. Doc. in rub. de rescri. sed iudex ipse
non habet iurisdictionē aliquam ante presentationē rescri-
pti scđm cōem opinionem oīum Doc. quam citat, & decla-
rat Deci. in c. super eo. nu. 24. cum alijs seq. de appell. & Au-
gust. Berous. in d. c. de causis. hum. 22. cum alijs sequen. Cōis
opi.

OPINIO CLXXXI.

Iudex uel similis officialis condemnatus in sindicatu ob
dolum commissum intuitu officij non potest appellare, ut
per Iac. But. Cyn. & Bar. & alios communiter. in l. nulli. C.
quorum appell. & Spec. in §. in quibus. in tit. de appell. Sed Cōis
ubiq̄; officialis iste esset iniuste condēnatus in sindicatu
de cōmissis. uel omissis in administratione officij p̄t suppli
care ad superiores, & supplicatio nō erit sibi phibita sicut
appel-

appellatio. auth. quz supplicatio. C. de preci. impera. offeren. cum ibi not. per Doct. & ita servatur in praxi in terris
 Cōis pra. Ecclesie, ut refert Grammati. alios citans. in decisio. 35.
 num. 4.

O P I N I O C L X X X I I .

Iudex in iudicādo non potest recedere à communi opinione. §. 1. institu. de hered. institu. & l. 3. §. fin. ff. de suppl. leg. & l. Barbarius. ff. de offi. præsi. Doct. not. in c. nouimus. de uerb. sig. Bal. in l. 2. C. de pœn. iud. qui malè iudica. Barbat. Latè. in c. ne Romani. de electio. & Ias. in auth. nouissima. col. 6. C. de inoffic. testa. Alex. consi. 25. nu. 2. uolu. 6. & Soci. nepos. consi. 189. nu. 74. uolu. 2. Cotta in suis memorialibus in memoria. in uers. opinio. il primo, Laurentius Syluanus consi. 3. nu. 52. & Hieronymus Brixianus. in trac. de confinibus. cap. 58. num. 14. nam iudex qui contra communem iudicat censetur propter imperitiam iudicasse, ut dixit Alex. in l. cum prolatis, & ibi Ang. ff. de re iud. Ias. in l. fin. col. pen. ff. qui satisda. cogan. & Curti. consi. 49. col. 30. & consi. 46. nu. 13. & dixit Bar. in d. l. 2. C. de pœna iudi.
 Cōis opi. qui malè iud. quòd iudicans contra communem opinionē dicitur facere litem suam, & tenetur in sindicatu, quem sequuntur omnes Doct. inibi, Alex. in d. l. cum prolatis. nu. 121. & seq. & Ias. ibi. in fin. Iaffredus. in decisio. 25. Fely. in c. 1. de constitu. col. pen. Paris de Puteo. in tract. de sindicat. in uer. iudicare. col. 4. & seq. & Cataldinus. in tract. de sindicat. in quæstio. 29. Nec est curandum aliquo modo de opinione singulari, uel peregrina alicuius Doctoris, sed sequi debemus communem. secundum Bald. in l. 1. circa fin. per illum tex. ff. de Senato. Ioan. Mo. in c. cupientes. de electio. lib. 6. Bar. & Doct. not. in l. fin. C. de pœn. iud. qui malè iud. Ioan. Andr. & Canonis. in c. 1. & in c. ne innitaris. de constitu. Curti. in repet. l. admonendi. num. 75. ff. de iureiuran. & Cotta. in suis memorabilibus in memor. in uer. opinio communis. post princ. Nec est curandum si contraria opinio esset uerior, quia tunc iudex debet iudicare secundum communem non obstante sententia ueriori contraria. secundū Fulgosi. consi. 30. Ioan. de Neuizanis in sua Sylua nuptiali. lib. 5. nu. 61. 62. 63. & 65. & Alciat. & alios Moder. in l. 1. ff. si

ff. si cert. petā. Nec est curandum si Pontifex teneret contra ipsam communem, quia hoc casu iudex communē se-
 qui debet, ut per Fely. & alios communiter. in d. c. 1. de cō-
 stitu. Hinc est quod iudex non cogitur iudicare, secundum
 decisiones Rotæ Romanæ, imò licet iudici contra eas sen-
 tentiam proferre, quia decisiones istæ non sunt per Ponti-
 ficem approbatæ, Sed eis tanquam magistralibus decisio-
 nibus stari debet. secundum Cardin. in c. pastoralis. de fide
 instru. & ita in facti contingentia fuit decisum in Rota Ro-
 mana, ut refert Cassadornus. in decisio. 7. nu. 7. in tit. de præ-
 bendis, & ita etiam tenet Felyn. in d. c. pastoralis, Geminia.
 in c. duobus. col. 2. de rescrip. lib. 6. in c. neque. 9. distin. &
 in consi. 94. col. 2. & Ripa. in l. 1. ff. si cer. pet. Sed circa hoc
 non parum hæsitandum est, quia decisiones Rotæ æquipol-
 lent communī opinioni, & per consequens decisio Rotæ
 est maioris authoritatis, quā sit communis opinio, ut d.
 c. 1. de constitu. Imo. & Barbat. in c. olim. de lite contest. &
 Gomefi. de regulis Cancellariæ. q. 2. in præmio, & Hiero-
 nymus Cuchalon. in add. ad Deci. alios referens. in Liura
 sanguinis. ff. de regu. iuris; tamen rationes istorum parum,
 aut nihil me mouent ad discedendum à prima opinione
 Cardi. & sequacium tanquam magis communi, quam dice-
 bat in iure uerissimam, & in practica obseruari D. Rainal-
 dus Rodulphus interpretando publicè Perusij. d. l. 1. ff. si
 cer. petā. & de hoc non est ualdè mirandum, quia minimè
 authoritas Bartoli est postponenda authoritati Domino-
 rum de Rota saltem in terris Imperij, ut refert Corne. con-
 si. 332. col. 2. uol. 1. ex quo authoritas Barto. est maxima in
 practica. secundum Alex. in l. si domus. §. fin. col. 3. ff. de le-
 ga. 1. Butrig. in l. 1. ff. de uer. oblig. & Ias. in l. quominus. nu.
 32. ff. de flumi. & quanta sit authoritas ipsius Barto. nemo
 est, qui nesciat inquit Fulgosi. consil. 180. & 226. nec est tu-
 tum recedere ab opinione Bar. ut dixit Pati. de Cast. consi.
 353. uis omnibus instrumentis; & assessores nolunt rece-
 dere aliquo pacto ab opinione Bar. in indicando. secundum
 Innocen. in c. dilecta. de appella. & authoritas Bar. in legis
 defectum ad unguem obseruatur. secundum Ferdi. in repe.
 l. filiusfamilias. §. dimi. nu. 93. ff. de lega. 1. & Caccialupus. in
 trac. de modo studendi. fol. 4. imò in Hispania opinio Bar.
 præfertur

præfertur cæterorum sententijs, quid ergo nos faciemus Itali? curemus eius dicta colere, adorare, & imitari, ut suadet, & refert Ias. in d. l. admonē. i. ff. de iureiur. quia semper habuit ueritatem ante oculos, ut dixit idem Ias. in l. certi conditio. col. 12. ff. si cer. peta. & quia bonus Bartolista optimus Iurista censendus est, prout publicè commemorat Caccialupus. in d. tract. de modo studendi. col. 5. & Ripa. in lib. 3. responsum, cap. 2. nu. 12. & ipse Bar. pro certo fuit Dux, & illuminator Iuris, ut refert Ias. in l. frater à fratre. ff. de cond. indeb. & quamuis Bar. ibique sit magnæ autoritatis, tamen plus in extraneis ad reprimendum ibi enim procedit per modum glo. secundum Caccialupū. in memorato tract. de modo studendi. col. pen. & in eis ualde maturè loquitur. secundum Soci. consi. 275. in causa fratris. col. 3. uolu. 2. & illæ gløse Bar. sunt meliores, quàm text. ut refert Igneus. in disputatio. an Rex Franciæ recognoscat Imperatorem. col. 35. sed reuertendo ad institutum unde digressi sumus bene uerum est, quòd decisiones Sacri Concilij Neapolitani, quæ proferuntur sub nomine Regis in casibus dubijs succedunt loco interpretationis Imperialis, de qua in l. fin. C. de legibus, ut per Afflict. in decisio. 169. col. fin. dicta causa. Nec est curandum si ex uarijs sententijs Doct. dubium resultet, quia tunc standum est communi opinioni per iudicem, etiam si ex uarijs opinionibus ipsis dubium resultaret. c. 2. de statu Monachorum. c. nouimus, & ibi Ant. de uerb. signi. c. fin. de his quæ sunt à maiore par. c. iudicijs. 3. q. 3. Bald. in c. 1. §. iudices. col. pen. de pace iura. firma. & l. 1. in fin. ff. de Senator. Alexan. consi. 97. uisus processibus. uolu. 3. & consi. 51. col. 2. uolu. 5. Sed hoc non est simpliciter uerum, quia ubicunque daretur conflictus opinionum non solum singularis opinio lege expressa cōuinceretur, Sed etiam per rationes, & argumenta necessaria, & concludentia, ut est tex. not. iuncta glo. in c. 1. de his quæ sunt à maiori par. & ubicunque non apparet de communi opinione, uel aliqui Doctores attestantur unam esse communem, alij contrariā, tunc res dicitur dubia propter conflictum opinionum, secundum Soci. in rub. & in l. si fuerit. ff. de rebus dubijs, & Ang. consi. 100. sanctissima. col. 4. ideo index si uulerit hoc casu sententiam contra communem

nem mero iure propter conflictum opinionum ualēt, & tē
 net secundum communem opinionem omniū Doct. in lo- Cōis
opi.
 cis supra citatis, quam citat Ripa. in l. qui Romā. §. duo fra-
 tres. nu. 3. ff. de uer. obli. igitur tales casus dubios solebat
 appellare Ias. esse casus pro amico, ut per eum. in l. dotis
 causa. nu. 35. in l. post dotem. nu. 105. ff. solu. matr. & in l. in
 suis. col. 2. ff. de liber. & posthu. tunc enim optimum est ha-
 bere iudicem propitium, amicum, & fauorabilem, ut con- Cōis
opi.
 cludunt omnes scriben. communiter examinantes hāc ma-
 teriam, nam potest secundum eos eligere cui ius dicat, hē-
 rerēq; opinioni, quæ sibi placuerit, & sic fauere amico, ut
 ait etiam gl. in c. uenerabilem. de electio. & Ias. in d. l. cum
 prolatis. circa fin. & in l. diem functo. ff. de offi. assesso. col.
 6. tñ hoc intelligitur cum grano salis, uidelicet de iudice
 non claudicante. secūdm. Soci. in c. 1. col. 49. de libel-
 oblatio. & Bal. in c. ne innitaris. de constitu. hinc est qd si ali-
 quis ex pluribus alicuius legis intellectus magis cōis repu-
 taretur, sententia tamen aduersus huiusmodi magis cōem
 intellectu lata non diceretur nulla, ut per Alex. in d. §. duo
 fratres. col. 2. 1. & Ias. in d. l. cum prolatis. col. fin. & ratio ui-
 detur ista, nam lex obscura, & uarios intellectus habens ad
 decidendum allegari non potest, ut uoluit Bal. in l. in ambi-
 guo. ff. de reb. dub. & sentit gl. fi. in c. 1. de consti. in 6. & idē
 Bal. in c. fi. ex. de cōsti. p. illū tex. col. fi. imò hoc casu si iudex
 pronunciaret cōtra dictā legē uarios habentē intellectus
 quasi putās ob cām hoc facere sustinebit snā, ut inquit tex.
 in d. l. cū prolatis, quem text. ad hoc singularem secundum
 intellectum Iacobi de Aret. faciunt ibi Imo. Alex. in prin.
 Ias. col. fin. post Bar. & tenuit hoc idem Barto. & Bald. post
 Cyn. in l. 2. C. quando prouo. Alexan. Ias. & alij. in d. §.
 duo fratres; & breuiter concludendo dicas, quòd quando
 magni, & excellentes doctores sunt in diuersis opinionibus
 hærere uni non est peccatum, nec reputatur, ut dicit
 Innocen. in d. c. nē innitaris, & in c. tuas. de simoni. Bald. in
 l. ab eo. C. quomodo, & quando iudex, Bart. in l. 2. col. 3. ff.
 uerb. oblig. Caccialupus. in tracta. de transact. quæstio. 12.
 col. 12. col. 2. & sequen. & Decisio Neapolitana. in quæstio.
 384. circa fin. quia duobus amicis in duabus opinionibus
 contrarijs existentibus sanctum est pro ueritate pugnare,
 in qua

in qua bonus uir habet habenas, ut ait Bal. consi. 380. alijs
 340. col. 2. mol. 4. & Marius Salamon. in §. responsa pruden-
 tum. col. fin. instit. de iure natu. genti. & ciui. Nec receden-
 dum est per iudicem ab opinione communi propter sen-
 tentiam glo. contrariam, quia licet opinio glo. uideatur cō-
 munis, & ab ea in iudicando, & consulendo non possit re-
 cedi, ut uoluit Iacob. Butr. in l. 1. C. qui pro sua iuris. Bal.
 in l. cum hæreditas. C. de posi. & in l. pen. C. de pœna iud.
 qui malè iudi. & in l. quanquam. C. de senten. quæ sine cer-
 quanti. & licet similiter gl. soleat esse talis, & tantæ autho-
 ritatis, ut omnes alijs antecellat authoritates. secundum
 Bar. in l. ut uim. nu. 8. ff. de iust. & iure, Abb. in d. c. 1. de con-
 fitu. Zafum consi. 111. nu. 18. Troy. Malui. in tracta. oblat.
 in 4. dubio, Bertran. consi. 115. num. 24. uol. 2. & Stepha. de
 Feder. in tract. de interpretatione iuris. in fin. Dec. in c. 2. ad
 hæc. nu. 41. de postu. prælato. consi. 146. num. 7. consi. 422.
 nu. 13. & in d. l. ut uim. nu. 34. ubi similiter Ias. eod. num. &
 Claud. Aquen. ibi. in lectu. 1. nu. 334. imò opinio glo. præ-
 fertur communi opinioni. secundum Fely. & Deci. in d. c.
 1. de consti. nu. 43. & Io. Cephalum consi. 32. num. 8. uol. 1.
 tamen hoc non est uerum simpliciter, ut uoluit Bolog. in
 auth. habita. col. 41. C. ne filius pro patre, nam effectualiter
 loquendo non præsumi potest Doctores communiter te-
 nere contra gl. autoritas cuius nouerunt quanta, & qua-
 lis sit, nisi haberent legem, uel rationem per quam conui-
 ceretur, ergo possumus effectualiter concludere, quod opi-
 nio communis præferenda est opinioni glo. ita not. Ioan.
 de Lesnauidere. in tracta. de Doctoribus. in 4. par. q. 47. ui-
 demus enim iudices, & rectè contra opinionem glo. iu-
 dicare quotidie, ut dicit Abb. in c. capellanus. de fer. & re-
 fert Cassadorus in decisio. 1. num. 7. in titu. de usuris, & ista
 omnia moraliter, & pulchrè referebat D. Raynaldus Ro-
 dulphus Præceptor meus legendo publicè Perusij. d. l. 1. ff.
 si eer. peta. ideo non est simpliciter credendum opinionem
 glo. esse communem, sed ubicunque opinioni glo. acce-
 dunt tres Doctores, tunc dicitur communis, & est commu-
 nis realiter, & cum effectū, ut dicit Gratius consi. 75. uol. 2.
 & refert Franciscus Coscius. in d. c. 1. de constitu. num. 26.
 quapropter sit tibi cordi semper tenere in iudicando, &
 con-

consulendo communem opinionem, quia iudicare cōtra communem esset contra stimulum calcitrare, ut per Cratet. consil. 19. nu. 2. nec te decipiat Barbarias communium opinionum oppugnator. teste Tiraq. in tract. de pœnis temperandis causa. § 1. sub. nu. 64. & apertius ore rotundo Roderico Suares. in suis allegationibus. in l. 1. lib. 3. titulo de las ganancias. nu. 44. & similiter Zasius, in 2. lib. responsorum, cap. 1. ubi temerè deducit, & probare conatur, quod opiniones communes plerunque falsæ reperiuntur, quia iudices, ut supra docuimus, ut primum uident communem opinionem non ab ea sanctum putant discedere, ex quo patia sunt contra legem, uel communem opinionem Doctorum iudicare, & utroque casu censetur sententia ipso iure nulla, ut not. Bar. in d. l. cum prolatis, & ibi Moder. & Ripa. in l. dies. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infec. & Franciscus Coscius. in d. c. 1. de constitu. nu. 27. quamuis ibi Felty. col. fin. uideatur tenere contrarium dum uoluit, qd sententia cōtra communem opinionem Doctorum lata quasi ob expressum iuris errorem non sit nulla, & allegat hoc tenuisse Ang. post Imo. & Doct. in l. qui Romę. §. duo fratres. ff. de uerb. oblig. & communem opinionem ipsam appellat sacrosanctam Alcia. in lib. 4. parerg. c. 17.

O P I N I O CLXXXIII.

Iudex ordinarius regulariter de iure Ciuili non potest esse arbiter. text. est in l. prætor. ff. de tuto. & curat. datis ab his, & in l. sed & si seruum. §. si quis iudex. ff. de arb. ubi hoc Cōia tenuerunt constanter Bar. Bal. Alberi. & alij communiter, opiglo. & Alex. in l. 1. §. & post operis. in 1. notat. ff. de no. op. pun. Hostie. in summa. de arb. in §. secundum. uer. sed nuncquid, Azo. in summa cod. titu. col. 2. Lanfran. in tract. de arbitris. in §. hætenus. uerfi. 3. Baptif. de sancto Blasio. in tracta. de arbitris. q. 25. & Ias. in auth. si uerò. C. de iud. & istam scribunt esse communem opinionem Lanfrā. in loco præcitato, & Deci. in l. & si prætor. 3. not. ff. de offi. eius. ita uerò communis, aduerte, quia procedit de iure ciuili, sed de iure Pontificio reperitur sanctum, ac dispositum contrarium, quo quidem iure canonico iudex ordinarius potest esse arbiter. c. cum tempore. de arbit. & melior. tex in c. ex parte

Cōis
opi.

parte.eod.titu.& hoc firmant Innocen. in c. innotuit, & in c. exposita. de arbit. glo. in c. à iudicibus. 2. q. 6. glo. Gemini & Præpositi. in §. sed si quis iudex. 3. q. 7. Alex. in d. §. & post operis. in 1. not. Imo. Butr. Cardina. Henricus Boic. in d. c. cum tempore, ubi Abb. Imo. simul cum Card. dicunt istam esse communem opinionem, & hoc idem tenet Bar. & alij. in d. §. si quis iudex, & omnes Canonistæ. in d. c. exposita, istas uerò opiniones ferè omnes Doct. præallegati dicunt seruandas esse quamlibet in foro suo cum in his non uer- setur peccati causa, & utraque seruari potest secundum as- sertionem omnium scriben. utriusque censuræ, & per no- tata. in c. 1. de noui oper. nūn. Sed prima opinio Cæsarea interpretatur primum, quòd licet non possit fieri compro- missum in iudicem ordinarium, tamen potest cōmitti cau- sa tanquam in arbitratorem, & amicabilem compositoré, ut dicit Salyc. in l. si quis ex consensu. C. de episco. audien. & ibi Odofre. Cyn. & Bart. & Bald. ac omnes communiter post glo. in d. §. si quis iudex, licet contrarium sentiant, & male Iac. de Rau. Pet. & Cyn. ut refert Salyc. ubi supra. Se- cundò etiam claudicat dicta communis de iure Ciuili in principe, in quem potest compromitti similiter, ut in arbi- trum, & quòd plus est potest partes compellere, ut in eum compromittant etiam tanquam in arbitratorem, ut in c. cū inter. de electio. notat Cato. in rub. ff. de arbit. Ioan. Andr. in c. uenerabilem. de elect. Alex. in d. §. & post operis. nu. 7. imò iudex quoque potest compellere partes litigantes ad compromittendum stante diuturna, & intricata lite, & am- biguis probationibus, ut in terminis. tenet Pau. de Cast. in l. quidam extimauerunt. ff. si cer. peta. Abb. in c. fin. ext. de maior. & obed. in 4. not. in c. cum pridem. col. fin. de pact. & Dec. consi. 125. col. 3. cum alijs, quæ latè congerit Fely. in rub. de treg. & pace. col. 2. & Deci. consi. 445.

O P I N I O C L X X X I I I I.

Iudex interponens decretum super alienatione rerum minoris, uel Ecclesiæ, & asserens se adhibuisse plenam cau- sę cognitionem non uidetur credendum tali assertioni, se- cundum Pau. de Cast. consi. 38. uol. u. 2. ubi hoc probat. per l. si fortè. ff. de castren. pecu. & l. si donatione. C. de collat. ubi

ubi latè Moder.& hoc dictum Pau. castren.sequitur Deci. consil.556.col.1.Marsil.in singu.399.Rebus.super concord. in titu. de conclusione Lateranen. Conci.col.1.& sequi uidetur etiam Ias.in l.nec quicquam.§.ubi decretum.col.12.ff.de offic.procon.ad idem facit quod scribit Ias.in l.admonendi.ff.de iureiu.col.7.ubi dicit quòd non creditur iudici asserenti se detulisse iuramentum suppletium causa cognita,cum sine causę cognitione deferre non posset;ad idem facit dictum Bar.in l.omnem.C.ad Tertul.ubi ait, quòd non statur soli assertioni iudicis dicentis se dedisse tutorem cum causę cognitione, quod dictum pro notabili refert,& sequitur Ias.consil.149.col.3.uol.2.ad idem facit et quod notat Deci. in c.1. q̄ in ecclesiariu.col.13. de consti.ubi expressè fatetur q̄ non creditur iudici super cā, sine qua actum facere non potest,in qua fundamentum sue potestatis consistit;alibi scribit Ang.consil.107.in fin. q̄ nō creditur iudici dicenti se sequestrare possessionem timore armorum, & ratione scandali euitandi, sine quo scandalo sequestratio fieri non potest,quē sequitur Deci.consil.366.col.pen.& præallegatum dictum Pau. Castren. sequitur et Fely.in c. ecclesia sanctę Marię.col.8.de constit.Sed contra Pau.de Cast.in d. consil.38. asserit esse communem opinionem Soci.consil.115.circa primam quæstionē. in l.dubio.lib.1.& contra Pau.de Cast.tenet etiā Alex.in l.scindum.col.7.ff.de uer.obl.& Moder.in c.qm̄ contra.de probatio.ubi similiter mentionem faciunt de dicta communi.

Cōs
opi.

OPINIO CLXXXV.

Iuramentum super contractu simulato interpositum est nullum, ut uoluit glo. not. in l.emptor.C. plus uale. quod agitur, & hoc procedit quando contractus dicitur simulatus de se ipso ad se ipsum,ueluti quando re uera nullus contractus celebratur, sed contrahi fingitur, & ista propriè, & nerè dicitur simulatio, quæ facit contractum nullo modo ualere, de qua loquitur. l.nuda.ff. de contrahen. empt. l.imaginaria.ff. de reg.iuris,& d.l.emptor, & tunc iuramentum appositum super tali contractu, ac simulatione non facit contractum ualere, neque iurantem obligat ad obseruationem eius,quod agitur,nec in huiusmodi casu est petēda

O absolu-

absolutio ab isto iuramento. secundum Ias. in §. fuerat. nu. 86. instit. de actio. Marfil. singu. 327. & Soci. consil. 68. frustra. uers. principaliter, quia consensus deficit, ex cuius defectu non ualet. l. fin. C. de non nu. pecu. & per istam rationem, ita tenet Ruinus consil. 126. nu. 6. uol. 1. & ita potest intelligi Glo. in d. l. emptor, quam Legista communiter ita declarant, ut ibi per Bal. Saly. Odofre. & Ang. & idem Ange. in l. 1. C. de dote ca. non nume. Alexā. in l. nemo potest, ff. de lega. 1. & Grammati. decisio. 76. nu. 21. & istam communem sequitur, citat, uberiusq; declarat Augusti. Berous, in c. ad nostram. nu. 12. & seq. de empt. & uendit. & ex quibus cognoscatur contractum esse simulatum ultra allegata declarat Bar. in l. sicut. §. superuacuum. ff. ex qui. causis pignus, uel Hypo. solui. & de contractu simulato cum iuramento Ias. in l. 2. ff. de iureiuran. in fi. sed ubicunque, nota, esset facta renunciatio exceptionis fictionis, & simulationis in contractu utrum ualeat responde breuiter, quod non ualet aliquo pacto, ita determinat Bar. in d. l. nemo potest. nu. 2. quem sequuntur omnes Docto. communiter, ut referunt Alex. Ias. & Ripa ibi, cum qua communi sentit etiam Ant. de But. in c. cum contingat. col. 8. ext. de iureiur. & Ioan. de Imo. ibi. in 7. membro, Anchara. Domi. Cardin. & Ioan. de Imo. in d. c. ad nostram, & Roma. in l. si quis cum aliter. ff. de uerb. oblig. & hoc tanto magis procederet, quando quis renunciando simulationi, & fictioni iuraret, tunc enim ista renunciatio, ut supra docuimus non nocet, nec ualet secundum communem opinionem omnium Doct. in d. l. nemo potest, quam citat inibi Ripa, & alij Moder. quando uero iuramentum ipsum non esset in contractu appositum simpliciter, sed iurarent partes omnia, & singula praedicta esse uera, & in nullo contrasagere, uel contrauenire in hoc casu renunciatio ualeret per dictam clausulam praegnantem, & ista est communis opinio. teste Alex. & Ias. in 1. lectu. in d. l. nemo potest, Marfil. singu. 327. Ias. in d. §. fuerat. nu. 82. & seq. Crēmen. nota. 152. & Curti. iun. consil. 100. num. 5. & praedictis occurrit, quod dicta simulatio contractus potest per testes, & per literas probari secundum communem opinionem omnium scribeni, cui inhaeret Boerius eam audacter attestando consil. 121. nu. 9. licet Cyn. & malē. in l. C. plus

plus ualere quod agitur, & in l. optimam. in 3. opposi. C. de contrah. & commi. stipu. & Ancha. consi. 117. asseuerent contrarium. ut ipse Boger. refert.

OPINIO CLXXXVI.

Iuramentum non dicitur proprie probatio, & per iuramentum quis non dicitur probare, sed ab onere probandi releuari. secundum Ioan. Andre. Abb. & alios relatos, per Deci. in rubr. nu. 2. ext. de probatio. & istorum opinionem ponunt esse communem Gomesius. in §. item si quis postu-
lanti. nu. 4. institu. de actio. Marfil. in repeti. rub. col. 26. C. de probatio. August. Berous. in rub. num. 76. cum alijs seq. Cdis opi.
ext. de probatio. Alex. in l. Imperator. col. 1. ff. de lega. 1. & Capicius. in decisio. 91. in contrariam uero partem inclinauit gl. in c. Statutum. §. cum uero. in uer. proprio. de rescrip. lib. 6. quam sequitur ibi Dominicus, idemq; tenet gl. in l. contra. tribus. §. illo. in uer. offerri. C. de non num. pec. Bal. in auth. non licet nouo. col. fin. C. si ter. peta. Ang. in l. non erit. §. dato. ff. de iureiur. & Deci. in d. rub. de probatio. & istam sententiam præcitati Doct. uidentur probare per multa iura, rationes, & argumenta, quibus omnibus quam optimè respondet Berous. in d. rubr. de probatio. nu. 76. & seq. tenendo igitur primam partem tanquam rutiorem dic eam esse magis communem, & in iudicando, & consulendo sequendam fore, ut attestatur Franciscus de Accoltiis Aret. in c. 2. in 12. nota. de probatio. quæ quidem communis limitatur non procedere in casibus, quibus de iure cõ-
muni, uel ex forma Statutorum iuramentum habetur pro
plena probatione, tunc enim in illis casibus appellatione probationis uenit iuramentum; unde si statutum uelit cre-
di iuramento damnum passi profectò statutum hoc loquens
de probatione damni dati, uel de damno probato haberet
locum, & procederet contra damnum dantem in proba-
tione damni, quæ fieret per iuramentum. secundum Deci.
in d. rub. de proba. ext. col. 13. & Aret. in d. c. 2. & dato nota
q. statutum ipsum faceret plenissimam probationem, nihi-
lominus admitteret probationem in contrarium, secundum
Roma. in l. qui bona. §. qui damni. ff. de damno infec. & di-
ctum hoc Roma. sequitur, & refert Ruinus consi. 87. num.

12.uol.3. & alia ad materiam istam concernentia latè scri-
psimus infra. in uer. Statutum disponens, q̄ de damno da-
to stet iuramento damnum passi, & cætera.

O P I N I O CLXXXVII.

Iuramento necessario non statur, nec iuramentū hoc in
supplementum probationis potest deferri ubicunq; statu-
tū, seu lex requirit manifestissimas probationes, quia pro-
batio tunc facienda est per plures testes idoneos, uel per
confessionem aduersarij, uel per instrumenta, ut est gl. no.
Cōis
opi. in l. fin. in princ. ff. quod met. causa, quam sequuntur cōiter
Doct. in c. pia. de excep. lib. 6. Bal. in l. i. circa fin. Augult. Be-
rous. in c. cum sit Romana. nu. 10. de appel. Soci. cons. 136.
col. 3. uolu. 1. & Ripa. in l. fin. nu. 189. ubi audacter asseruat
istam esse communem opiūonem; nec sufficerent in casu
isto præsumptiones à iure approbatæ, quæ aliàs habentur
pro idoneis, & legitimis probationibus, quia ubi per mo-
dum conditionis probatio nominatur uera, & concludens
probatio requiritur, & iuramentū, & probatio præsumpta
nullo modo admittuntur. l. Lucius, ubi Dyn. & Bar. per illū
tex. ff. de condi. & demon. & Bar. in l. ait prætor. §. si iudex.
in fi. ff. de re iudi. Bal. in l. ex sentētia circa fi. C. de sent. quæ
sine cer. quanti. & in c. quod ad cōsultationem. col. 3. de re
iudi. Rom. in rub. de arb. col. 7. & Bal. & Saly. col. pen. C. de
reb. credi. Ias. in l. admonendi, nu. 112. ubi Moder. ff. de iu-
reiu. & ista est cōis opinio, ut supra deduximus; & attestat
Cōis
opi. expresse Decius. in d. rub. ext. de proba. col. 14. uer. tertiō si
fiat mentio, & col. 16. uersic. retenta prædicta; Sed cōis ista
coarctatur non procedere in casibus, in quibus ueræ, & cō-
cludentes probationes haberi non possunt, ut puta si tibi
confliterit, uel si probaueris Titium fuisse filium Semp-
ronij, uel si probetur Bertam adulterium commississe, tunc
sufficiunt quippè præsumptiue probationes, & non proce-
deret communis ista opinio, ita inquit Deci. in d. rub. ext.
de proba. col. 17. uer. si tamen per tex. in c. Michael, & in c.
extua, de filijs præsbty. ubi gl. & Doct. & ita istam commu-
nem limitat, & declarat Fely. in d. rub. de proba. nu. 3. & se-
quitur Cotta. in lib. suo memorialium. in uers. lex quæ lo-
quitur conditionaliter.

O P I N I O C L X X X V I I I .

Iuramentum iudiciale est illud, quod in iudicio à parte deferitur parti iudice approbante, ut dicit glo. in l. 1. ff. de iureiur. & in c. fin. eo. tit. & hoc non dicitur propriè probatio, seu probationem propriè facere, sed habere uim rei iudicatæ, tràsactionis, ac litis finitæ, ut in l. 2. ff. de iureiur. imò in aliquibus casibus maiorem uim habere dicitur, quia hic adest religio iuramenti, & affirmatio iurantis, quæ aliqualem præsumptionem, & fidem facit. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. item calor iudicij, consensus aduersarij, tacita confessio deferentis, qui censetur confiteri omnia; quæ iurans iuraret. secundum not. per Bart. in l. ait prætor. la j. in prin. & in l. nam & postea. ff. de iureiur. & hæc omnia simul iuncta dicuntur facere iuramentum iudiciale habere magnam uim, & ferè maiorem, quàm res iudicata, quod est notandum pro his quæ habentur, per glo. Bar. & alios. in l. 2. ff. de re iudi. & quàmuis iuramentum in aliquibus uim rei iudicatæ excedat, tamen in multis econtrà sententia uirtutem iuramenti excedit, ut habetur plenè per glos. & Bar. in d. l. 2. qui etiam dicit iuramentum habere executionem paratam, sicut res iudicata, per. l. post rem indicatam. ff. de re iudi. & ideo iuramentum appositum in aliquo contractu habebit, ut ipse arbitratur executionem paratam, licet de iure communi instrumentum publicum non habeat executionem paratam. l. non minor uiginti quinque annis cui fideicommissum, & ibi ait se mirari, qd cautelam istam consuetudo non adinuenerit, hoc idem tenet, & sequitur Ias. in d. l. 2. nu. 9. & l. nulli. nu. 8. C. de iudi. ubi audacter asserit istam esse communem opinionem, & Alex. in d. l. 2. Barba. in rub. ext. de iureiur. Pan. de Cast. in l. nam, & postea. §. si petiero. ff. de iureiur. & in l. post rem. ff. de re iudi. Matthæ. si. in notabi. 20. Marsil. in singu. 356. iuramentum, Ias. in §. item si quis. nu. 87. institu. de actio. & Curti. in repeti. l. admonendi. nu. 47. ff. de iureiur.

Cōia
opi.

O P I N I O C L X X X I X .

Promittens soluere certam quantitatem cum iuramento compensando postea cum suo creditore nō uidet liberatus

Iura
men
tum.

O 3 à periu-

à peritrio. tex. est apertus, & clarus. in c. ad nostram ext. de iureiur. in prin. & ibi omnes Canonis. tenent, Abb. etiam. in c. dilectus. de ordi. cogni. & Bened. de plum. in l. si peculium. §. quod si heredi. ff. de statu liber. quia iuramentum ipsum debet seruari in forma specifica, & sic compellit precise ad factum, ita q. non euaditur periurium soluendo interesse, glo. est. in l. si pecuniam. in uers. necesse habeas. ff. de cond. ob causam, & ita tenet las. in §. in bonæ fidei. col. 16. & seq. in situ. de actio. Alex. in add. ad Bar. in l. amplius non peti. ff. rem ratam haberi, & consi. 91. col. 2. uol. 2. Albert. Brunus consi. 89. nu. 4. fol. 90. Marcus Mantua. consi. 17. nu. 28. uol. 1. & consi. 20. nu. 13. eod. uol. Docto. in d. l. si pecuniam. in prin. cum concordantibus ibi late adductis, & per Pan. post Innocen. Anto. de But. & alios. in c. ueniens. de iureiur. in contrariam uero sententiam inclinauerunt Bart. Fulg. & Angel. in d. l. amplius non peti, Abb. sibi contrarius. in d. c. ad nostram, Faber. in d. §. in bonæ fidei. col. 3. & Alex. sibi ipsi parum constans consi. 12. col. fin. lib. 2. & nouissimè August. Berous per pulcherrima fundamenta, & optimas rationes. in c. 1. nu. 68. & seq. & nu. 78. de usuris, & ita in facti contingentia per doctrinam Bart. & sequacium fuit determinatum superioribus annis in sacro Regio Concilio Neapolitano, ut constat. in decisio. Capicij. 167. & istam sententiam Bart. fatetur esse communem apud Legistas Caro. Molli. in tract. de contract. q. 42. & licet opinio hæc possit sustineri per tam illustrium Doct. auctoritatem, nihilominus prima opinio contra Bar. & sequaces uidetur magis communis, ut attestantur Fely. in d. c. ad nostram. nu. 8. las. in l. eum qui. §. si iurauero. nu. 5. ff. de iureiur. & in d. §. in bonæ fidei. col. fin. Gozadi. consi. 32. nu. 15. & seq. & Afflict. in decisio. 381. nu. 1. & seq. & ita consuluit Boeri. consi. 14. retenta itaque communi opinione pro uerissima, & canonica dic. limitatq. eam procedere, quando ius compellendi peruenisset postquam promissum foret per iuramentum, & sic ex post facto. secundum Abb. & alios citatos per Tindarū. in tract. de compensa. col. 17. uers. attende, Soci. in l. Iulianus. in fin. ff. de condi. & demon. & Parisi. consil. 121. nu. 40. uol. 1. & istam distinctionem, seu limitationem sequi uidetur Capicius etiam. in d. decisio. 167. Afflict. in d. decisio.

Cōis
opi.

§ 81. & Antonius Galleſius. in tract. de formulis cameralis obligationis ſuper for. came. oblig. quæſt. 2. nume. 6. cum alijs ſequen.

O P I N I O C X C.

Iuramentum poteſt præſtari per procuratorem habentem ſpeciale mandatum. c. ſin. de iuramen. calum. lib. 6. ubi Doct. & tunc iurare non tenetur nomine proprio, ſed pro domino, & per conſequens in animam conſtituentis, ſecundum Bar. & Alex. in l. qui bona. §. ſi alieno. ff. de dam. infeſto, in l. ad egregias. in prin. ff. de iureiur. & in l. uulgo. ff. de in litem iuran. & hoc non ab re determinatum fuiſſe arbitrator, quia ſecundum Ioan. Andr. in d. c. ſin. quando procurator habet ſpeciale mandatum in effectu ipſe dominus dicitur iurare; ex his ſic breuiter præmiſſis collige unum, & etiã iuramentum fidelitatis poteſt præſtari pro abſente per procuratorem habentem ſpeciale mādātum ad ſe præſentandum coram domino, & ab eo obtinendum inueſtituram, ſeu renouationem, & hoc præcipue procedit, quando ille cui debet præſtari conſentit, uel quando debens præſtare impeditur aliqua iuſta cauſa. ſecundum Roma. in repet. l. admonendi. ff. de iureiur. & in d. §. ſi alieno. in add. nouiſs. qui allegat tex. in c. unico. §. uerum etiã de ſta. regu. lib. 6. & c. ſi tibi domino. 63. diſtin. & ibi tenet Archidia. & idem uoluit Bal. in c. 1. in titu. quo tempo. miles, & in c. 1. §. nulla per quos fiat inueſti. Iacobus de ſancto Geor. in ſua inueſt. uer. qui quidem inueſti. præſti. col. 3. & Maranta. in tracta. iudiciorum. in 6. par. nu. 30. fol. 140. & opinionem iſtam ait eſſe magis communem, Curtius. in repeti. d. l. admonendi. nu. 363. & Clar. in tract. de feud. q. 49. in ſi. ubi illam ſequitur. & hoc idem uidetur ſentire Bart. in l. qui abſenti. ff. de donatio ubi dicit, & quando conceditur abſenti inueſtitura. nunciuſ debet eſſe ſpecialiter deſtinatuſ, ſequitur Affli. in titu. quid ſit inueſti. col. 10. & Franc. in c. ſi tibi abſenti. col. 4. de præben. lib. 6. & nota, & iuramentum hoc dicitur extraiudicialē, & quippè tenetur uaſſalluſ, ſeu procurator ipſiuſ præſtare domino, ſeu ſit uaſſalluſ feudatariuſ, ſeu Burgenſiſ. ſecundum Andr. de Iſer. in c. 1. col. 1. qua. uaſſa. iura. debent. ſide. in quo iuramento ſex neceſſariò debent concur

Cōſ
opi.

rere primum scilicet, quod iuret seruare dominum incolu-
 men, tutum, utilem, honestum, facilem, & denique prestare
 auxilium, quæ sex requisita numerantur. in c. 1. de no-
 ua. forma fidei. & ibi per Andre. de Iser. & habetur abun-
 de. in decisio. Rotæ Neapolitanæ. 265. col. 4. & seq. & hu-
 iusmodi iuramentum non solum tenetur prestare uassal-
 lus, uerum etiam ipsius hæredes post mortem suam. Vnde
 aduerte, quod mortuo uassallo hæredes eius tenentur iura-
 re fidelitatem domino insolidum, licet possideant feudum
 pro parte. secundum Ang. in l. 2. §. ex his. ff. de uerb. oblig.
 argum. illius. §. & ibi etiam Areti. col. 2. ubi quærit quid
 econtra an unus uassallus teneatur iurare fidelitatem omni-
 nibus hæredibus patroni, & concludit secundum commu-
 nem opinionem, quod non tenetur nisi uni, & quod erit in
 eius electione cui iurabit, per glo. in c. 1. §. omnes filij si de
 feudo fuerit controner. inter dominum, & agna. & de dicta
 communi attestatur etiam Petrus Cor. in add. ad Deci. in
 l. ea quæ in partes. ff. de reg. iuris, & Clarus. in d. q. 49. uersu.
 quæro nunc. ubi eam sequitur atque declarat, Sed aduertē-
 dum est, quod quando tale iuramentum præstatur tenetur
 iurans excipere personam Imperatoris, seu Regis, quæ sem-
 per præsumitur exceptuata, uidelicet, ut promittat domi-
 num tueri, & defendere aduersus quascunq; personas præ-
 ter quam contra Regem. c. imperialem. §. fin. & ibi Andre.
 de Iser. de prohibi. seu. aliena. per Federi. in d. c. 1. de noua
 forma fidei. & tradit hoc post Specu. Bal. Ias. in uisibus feu-
 dorum. nu. 107. Barba. in l. cum acutissimi. col. 47. & 49. C.
 de fideicommi. & in tract. de præstan. Cardinalium. 1. q. 1.
 partis. col. 9. & Cotta. in lib. memorialium. in uer. Impera-
 tor orbis. col. 1. iam ad institutum reuertendo limito præ-
 allegatam communem in teste, qui quidem per procurato-
 rem iurare non potest etiam habentem speciale mādatum
 secundum communem doctrinam Doct. quam sequitur, &
 citat Panormi. in c. licet ex quadam. de testi. in contrariam
 uerò partem inclinauit Rota Roma. quam sequitur Roma-
 nus. in sing. 8. q. iuramentum testis possit præstari per pro-
 curatorem, sed non potest testis deponere dictum suū per
 procuratorem. mouetur Rota ibi, per nonnulla urgentia
 fundamenta, & rationes, quas reasumpsit Curtius. in d. l.

admonendi. nu. 359. quasi inhærendo deniq; ultimæ opinionioni Rotæ Rom. interpretatur similiter dicta cõis ex no. per Pan. in c. licet ex quadam supra citato, ubi infert generalem doctrinam per illum tex. q. quâdo à iure, seu speciali statuto requiritur pro forma proprium iuramentũ, tunc non sufficit iurari per procuratorem habentẽ speciale mādatum. allegat no. per gl. in c. ut circa de electio. lib. 6. idem tenuit Gemini. post Archidi. in c. statutum. §. cum uerò. de rescrip. lib. 6. Bal. in rub. ff. de iureiur. & Archidi. in c. nulli. in uer. proprio iuramento. lib. 6.

O P I N I O C X C I.

Iurare in litem nemo cogendus est per iudicem quando uellet probare per testes. l. semper. §. in hoc interdicto. iuncta glo. inibi. in uer. iudicis. ff. quod ui aut clam; uerum tamen glo. in l. fin. ff. de in litem iuran. inclinauit in contrariam sententiã, quæ communiter reprobatur ab omnibus. ^{Cõis}
Doc. teste Alex. ibi. in prin. & dato quòd quis uellet potius ^{opi.}
iuramentum deferre quàm aliter probare, etiam si probationem testium, uel instrumentorum propriam haberet, tunc securè iurare posset. secundum Docto. communiter. in ca. sicut. de probatio. quam sequuntur Deci. & omnes ^{Cõis}
Moder. ibi, Sed ubicunque aliquis nollit iuramentum de- ^{opi.}
ferre, Sed potius onus probandi assumere, nec probet, eo casu Reus absolui debet, nec cogitur iurare ex quo actor probare non potuit, nec ad iuramentum aliquo pacto redeundi habet facultatem. l. si quis iusiurandum. in princ. C. ^{Cõis}
de reb. credi. & decisioni huic omnes scriben. cõiter inhæ- ^{opi.}
rentuarijs in locis, præsertimq; Soci. consi. 32. uol. 2.

O P I N I O C X C I I.

Valisa, fardellum, seu capsã posita apud hospitem, uel alium quemuis custodem sigillata, & clausa, si fortè redde- ^{Iura}
retur dissigillata eo casu standum esset contra ipsum hospi- ^{men}
tẽ iuramento in litem ipsius deponentis super quantitate, ^{tum.}
qualitate, pretio, ualore, & extimatione rerum, quæ in dicta ualisa dicerentur per deponentem extitisse, etiã si ipse deponens res ipsas particulares non consignauerit hospiti, nec aliquid dixerit, quòd in ea capsã essent aliquæ res, &

quæ

quæ, & etiam q̄ res ipse per aliquem uise non fuerint, & si-
militer si hospes ipse esset bonæ conditionis, & famæ, quia
debet nihilominus condemnari ad soluendum res ipsas, ac
rerum quantitates, & extimationem, de quibus in ipso iu-
ramento deponentis fit mentio, ex quo hospes dicitur in
dolo eo ipso quod apparet dictam ualissimam fuisse apertā,
etiam si non reperiatur, nec probetur hospitem ualissimam
aperuisse, & ignoretur quis aperuerit, seu sit dubium, & di-
citur hospes ipse conueniri ex proprio eius dolo, qui qui-
dem probatur eo ipso, q̄ appareat ualissimam fuisse aperta, etiā
quod ignoretur quis fuerit ille, qui illā aperuit an hospes,
uel quilibet alius, & ita tenent, & concludunt Innocē. Ant.
de But. Anchara. Abb. Imo. Henri. Boic. & alij. in c. fin. ext.
de his quæ vi, metusve causâ fiunt, Bar. Bal. Ang. Alexan. &
Roma. in l. in actionibus. ff. de in litem iuran. ubi Ias. nume.
39. & 41. & Franciscus Duarenus, Curt. Bolognētus. num.
89. & Francif. de Accoltis Aret. col. pen. asseuerant istam
esse communem opinionem, Corne. etiam consil. 318. pro
curiali. col. si. uol. 4. Parisi. consil. 47. inficiari, per totum.
uol. 1. & nouissimè Ioan. Baptif. Plot. in repeti. l. si quando.
nu. 391. C. unde ui. post alios quamplures ibi relatos, con-
gestosque per eum, ubi etiam istam communem limitat in
undecim casibus, quos ibi à, nu. 400. usque ad nu. 416. abun-
dè poteris uidere.

Cōis
opi.

O P I N I O CXCIIL.

Iuramentum sufficit præstari super quacunque scriptu-
ra, licet non sacra de consuetudine, quoniam iamdiu com-
munis inualuit stylus, & consuetudo, quod iurare sufficit
super quacunque scriptura habito respectu ad sacra Dei
Euangelia, solet quippè dici per Notarium Titius iurauit
ad sancta Dei Euangelia manu tactis scripturis, opinio iu-
rantis, & relatio ista, quam habet ad scripturam faciunt, q̄
illa scriptura habeatur loco Euangeliorum, quantum ad
firmandum iuramentum, nec iurans dicit iuro super hæc
Euangelia, Sed in genere dicit iuro ad sancta Dei Euange-
lia, & huiusmodi consuetudo seruanda est, ita uoluit elegā-
ter Bal. Salyc. Corne. & Curtius. in auth. sacramenta pube-
rum. C. si aduersus uenditio. Imo. in c. cum cōtingat. de iu-
reiu.

reiu. Bal. & Afflict. in c. i. §. item sacramenta. nu. 20. de pace iuramen. firma. Glo. nota. in clemen. i. §. porro. in uersif. tacta. ad fin. de hæreti. & post eam Imo. Cardina. Bonifa. de uitali. & cæteri communiter, Corsetus latè. in add. ad Abb. in rub. de iureiur. in 1. par. q. 4. circa fin. Ruinus consi. 103. nu. 12. mol. 4. Pau. Castren. & Alex. in Liurari. de iureiur. cū alijs concordantibus, de quibus ibi per eum. & Alcia. in d. rub. de iureiur. num. 29. ubi explicat istam esse communem opinionem. Sed ista communis, & indubitata cōclusio interpretatur non habere locum in casibus in iure expressis, qui tactum sacrorum Euangeliorum requirunt, ut latè declarat Ruinus. in d. consi. 103. nu. 12. & Marquardus de Sufannis. in tract. de Iudæis, & infidelibus. in 2. par. c. 8. nu. 15. & Marfil. singu. 415. iuramentum est magnæ importantiæ; sufficit aliàs loco Euangeliorum scripturas tangere, secundum præcitatos Docto. licet cautela sit, & rationabilis, ut inquit Bal. & Saly. in d. auth. sacramenta puberum in loco contractus adesse librum Euangeliorum, uel aliquam scripturam de uerbo Euangelij tractantem super quo, uel qua iuretur, merito standū est inueteratæ consuetudini, de qua dicti Doct. passim attestantur, quod quamlibet scripturam tangere sufficiat.

Cōis
opi.
& cō
sue-
tudo

O P I N I O CXCIIII.

Ius patronatus de gratia patronis competere dicitur, ut per Docto. omnes communiter. in c. i. de præben. & in ca. quarto. de iudi. & in c. quoniam de iure patro. in quibus locis scriben. assignant rationem quare gratia hæc fuerit concessa, introductaq; contra iuris regulas, & concludunt hoc fuisse introductum fauore Ecclesiæ, ut cultus diuinus augeretur, & per consequens, ut inuitarentur Laici, aliæque personæ ad constructiones, fundationes, & denique ad donationes Ecclesiarum, & communem istam sequuntur, & attestantur per dictam rationem omnes Moder. in d. cap. quoniam, & huiusmodi sententiam communem ampliāt Moder. in c. non sine multa, de arbitris post Doct. communiter omnes. in c. ad hæc, de offi. ordi. seu vicarij.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CXCV.

**Cōi
opi.** Iuri patronatus laicorum non censetur, ac præsumitur Pontifex in dubio præiudicare, nisi illi expresse derogauerit, ut notat gl. in clemen. 2. de præben. quam sequitur Ab. in c. dilectus. de offi. deleg. ubi asseuerat cum dicta glo. omnes Doct. communiter sentire. in c. dilectus. de iure patro. & in c. quoniam, eod. tit. & communis ista probatur ex eo, quod uoluit Inno. in c. innotuit. de electio. q. in dubio Papa nō præsumitur uelle uti plenitudine potestatis, nisi hoc expresse constet, si quidem ipse magis se cauere debet ab iniustitia, quàm alius. argumento. c. ex ore. de prinileg. & hoc idem notat Alex. consi. 87. uolu. 1. & sic explorati iuris est constare debere de uoluntate Papæ, quòd uti uelit plenitudine potestatis, nam in dubio non præsumitur, sed potius censetur circunuentus, ut per Soci. consil. 260. col. 16. uol. 2. & in dubio quoque neque præsumitur Papam uti uoluisse clausula de plenitudine potestatis. secundum Pau. Castren. & Moder. in l. in testamento. C. de testam. milit. & consi. 317. col. 2. lib. 1. & Iaf. consi. 1. col. pen. uol. 1.

OPINIO CXCVI.

**Cōi
opi.** Ius patronatus competens pluribus laicis, uel clericis, ut singulis ex constitutione, ac fundatione sui patrimonij hoc casu præsentatio facta à maiori parte comparatione minorum dicitur esse legitima, ut per Io. And. in c. 1. de iure patro. cuius sententiam scribit esse communem Abb. in c. cum omnes. de constitu. & in c. quoniam. de iure patro. ubi Moder. assignant exemplum istius communis opinionis, uidelicet, quando omnes patroni diuiserunt se in tres, uel plures partes, tunc electus consensu plurimorum præferendus est.

L

OPINIO CXCVII.

Legatum annuum factum Ecclesiæ per uerbum semper, & in perpetuum finitur curriculo, seu spacio cétum annorum à die relictī. secundum glo. nota. post Bart. in l. an usufructus. ff. de usufruct. & in l. i. usufructus. ff. de usufru. lega. Iaco.

Iac. de Raue. And. de Pis. & Nicola. de Neapo. in l. annua. ff. de annuis legat. Cardi. consil. 66. Federi. de Senis consil. 12. Anchara. in c. fin. de testa. Alex. consil. 60. in prin. uolu. 1. ubi scribit istam esse magis communem opinionem, & ab ea in iudicando, & consulendo non esse recedendum, & Couarruias. in tract. resolutionum iuris Civilis, & Pontificij. in c. 9. nu. 10. fol. 855. lib. 3. idemq; tenet, & concludit ipsemet Alex. in l. 2. in prin. ff. sol. mat. & ibi Deci. & Claud. Aque. nu. 15. Ruinus consil. 143. nu. 11. uol. 4. & ita in facti contingentia consuluit Alex. in d. consil. 60. & hoc firmit Doct. ratione infinitatis euitandæ, ut latissimè, per Alex. ibi post princ. & sententiam istam tanquam ueriores sequutus est Marcus Mantua in suis apophtheg. apophtheg. 52. contrariam uerò partem, uidelicet, q. Legatum istud duret ultra cētum annos in infinitum, ut dicitur per secula seculorum expresse tenuit Rogerius relatus ab Accursio. i d. l. an usufructus, Abb. post alios ibi congestos per eum. in d. c. fin. de testa. Barba. consil. 20. uol. 4. Ange. Cumia. Soci. col. 8. in l. 3. §. fin. ff. ad legem falc. Corne. consil. 22. nu. 19. uol. 3. Ias. in l. uideamus. §. de ferre. col. 2. ff. de in litem iuran. & in l. 2. ff. solu. matr. ubi pariter Crotus, Pontanus Perusinus, Parpalea, & Ripa, & Albericus. in d. l. an usufructus ubi audacter asseruerat opinionem hanc se uidisse communiter seruari in practica, & pro ista opinione uidetur casus legis expressus, qui nō potest nisi cum magna cauillatione, & falsa interpretatione euitari. in l. annua, & in l. annua. §. Titia. ff. de annuis lega. prout egregiè perpendit Ripa. circa princ. & Pontanus. col. 3. in l. secunda. ff. solut. matrimo. & Soci. in l. tertia. §. fin. col. 8. ff. ad legem falcid. & ita per istas leges, & alias quamplures rationes, & authoritates consuluit Frater Ioann. Maria Verratus Ferrariensis, in suo libello disputationum aduersus Luteranos. institutu. de annuis legatis, & ita consuluit etiam efficacioribus fundamentis, & rationibus Riminaldus consil. inserto, & posito. in d. libello disputationum contra Luteranos, ubi quā optimè firmat opinionem istam, & respondet omnibus ferè contrarijs, & huic consil. Riminal. se subscripsit Bernardino Burguntius Doctor eximius Parmensis plurimis, & optimis rationibus, & subscriptio hæc reperi-

tur

Cōis
opi.Cōis
pra.

tur post consi. Riminal. in loco supra citato. Et his accedit
 q. quando est factum legatum alimentorum alicui Eccle-
 siæ præstadorum omnibus fratribus dictæ Ecclesiæ in die
 sancti Ambrosij, & nil aliud sit dictum, tunc alimenta ista
 non forent præstanda quolibet anno in illa die sancti Am-
 brosj, sed hæres liberatur præstando, & soluendo alimen-
 ta pro primo anno in dicta die sancti Ambrosij, ut per plu-
 ra concludit Marcus Mantua, in suis apophtheg. apo-
 phtheg. § 1.

O P I N I O CXCVIII.

**Lega-
rum.** Dominium rei legatæ tacite non transfertur ipso iure
 in legatarium sine traditione, sicut transfertur dominium
 rei expresse legatæ. secundum Bar. in l. 1. col. fin. ff. de lega.
 1. & in l. emptor. §. ancilla. ff. de rei uendi. quem sequuntur
 Bal. Ang. Floria. Pau. de Cast. Alex. & Ias. in l. servum filij.
 §. fin. ff. de lega. 1. Deci. in l. traditionibus. col. fin. C. de pa-
 ctis, Bertachinus in suo repertorio. in uer. dominiū trans-
 fertur. uerfi. 9. & istorum opinionem asseuerant esse com-
 mune Soci. & Ias. in d. l. 1. sed contrariam partem, quod
 imò dominium rei tacite legatæ transeat ipso iure in lega-
 tarium absque traditione tenent Imo. Alex. & Aret. in d. l.
 1. ad quorum fundamenta respondent Soci. & Ias. ibi, pos-
 set tamen interpretari, ac limitari ni fallor, quando res ta-
 cite legata esset apud legatarium, tunc quippè transfertur
 dominium in eum, per tex. in §. interdum. instit. de rerum
 diuiso. & per id, quod scribit Bal. in l. 1. col. §. C. commu-
 nia de lega. ubi dicit, quod quando testator legat rem hære-
 dis transit dominium recta uia in legatarium, quando res
 erat apud eum.

O P I N I O CXCIX.

**Côis-
opi.** Legitima non debetur filio uiuente patre, sed uidetur
 quasi debita. l. 1. §. si impuberi. ff. de collatio. bono. l. fin. &
 utrobique Bar. ff. de l. her. agnoscen. & Bal. in l. lex Corne-
 lia. ff. de uulga. & pupill. substi. in d. l. fin. in l. quanquam. C.
 ad legem falcis. & consi. 257. nu. 1. & seq. uol. 3. Bar. in auth.
 si qua mulier, prope fin. C. de sacrosan. eccl. glo. & Doct. in
 l. cum à matre. C. de rei uend. & ista est communis opinio,
 ut per

ut per Moder. in c. Raynutius. de testa. & Marquardum. in tract. de Iudæis, & infidelibus. in 3. par. cap. 6. nume. 3. quæ quidem legitima debetur ipsi filio liberè, & absque aliquo grauamine. I quoniam in prioribus. C. de inoffi. testa. & legitima ista filij certè est quota bonorum, non autem hæreditatis. I quoties, & ibi Bal. col. 1. C. de hæredi. instit. & ista est communis opinio. teste Boerio decisio. 24. nu. 12. & similiter debita de substantia, non autem de fructibus. I sci-
 mus. §. repletionem. C. de inoffi. testa. ubi Doct. omnes cõmuniter concludunt in electione filij esse, secus in falcidia, & Trebellianica, ut per Bar. in l. in quartam. ff. ad legem falc. Sed an uelit bona, uel estimationem, uide Bar. declarãtem. in l. Marcellus. §. res quæ. ff. ad Trebel. & in l. sius quoque. ff. de hæred. instit. in prin. & legitima ista detrahitur de singulis corporibus rerum hæreditariarum saltim arbitrio boni uiri. secundum Gui. de Cu. Bald. & Pau. Castren. in d. §. repletionem, Bart. in d. l. sius quoque, in fin. principij, Bal. in Liubemus. col. 1. C. ad Trebel. & Conarruias. in epito. in c. Rainaldus. §. 2. nu. 5. de testa. ubi post alios copiose relatos per eum perhibet istam communem opinio-
 nem fore, similiter nec posset filius super legitima hac patris, sicut nec super hæreditate patris, ut not. in l. fin. C. de pact. ad quod facit etiam, quia legitima est quota bonorũ, nec dicuntur bona, nisi ære alieno deducto. l. subsignatum. §. bona. ff. de uerb. sig. uerum si condemnatus esset ex delicto filius pater de iure communi ad pœnam ratione legitimæ non tenetur. auth. si qua mulier, & ibi Bart. in fin. C. de sacrosan. eccle. tradit Abb. quoque. in c. 2. col. 3. de delicto puerorum, hocq; tenet etiã Spec. in tit. de executione sententiæ. nu. 2. Bal. consi. 257. per totum. uol. 3. Doct. omnes. in l. in suis. ff. de libe. & posthu. Guil. de Cu. Bart. Alberi. & Bal. in l. si qua pœna. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iu. & opinionem istorum supponit esse communem Soci. iuni. consi. 4. l. nu. 5. lib. 1. Petrus à Duennas. in suo tracta. de regulis utriusque iuris reg. 356. nu. 2. ampliat post alios ibi relatos per eum, & Ruinus consi. 149. uol. 3. limitatur, ac interpretatur præmissa conclusio in filijs, & filiabus Iudæorum, qui, uel quæ quidem filij alimenta, legitimam, dotes, & donationes propter nuptias petere possunt, & ad eas dan-
 tas parentes

Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.

parentes Iudei, uel infideles in eorum uita astringi debent.
 §. generalem autem prouidentiam. in auth. ut cum de ap-
 pellatio. cogno. & c. Iudæi. el. ij. ubi Ioan. de Ana. & alij. de
 Iudæ. & hæc omnia latius refert, & comprobatur Marquar-
 dus de Susannis. in tracta. de Iudæis, supra citato. in 3. par.
 cap. 4. nu. 1. & seq. imò omnia bona parentum Iudæorum,
 uel hæreticorum, infideliumq; tam ex testamēto, quam ab
 intestato debent peruenire ad solos filios, & filias effectos
 Christianos, adeo quòd parentes ipsi contrarium dispo-
 ne non possunt. l. cognouimus, & auth. idem est C. de here-
 ti. & d. §. generalem. Limitatur secundo loco quando pa-
 ter ingrederetur monasterium, quia tunc haberetur pro
 mortuo, & eius filij petere possunt legitimā, quæ alijs ipsis
 non debebatur in uita patris secundum communem opi-
 nionem omnium Canonistarum. in c. in præsentia. de pro-
 batio. quam allegant Moder. inibi, Francus Perusinus. in
 rub. de testa. & Corsetus sing. in uers. legitima, licet Deci.
 in d. c. in præsentia. nu. 262. attestetur de alia communi opi-
 nione contraria Legistarum, uidelicet, quòd in uita patris
 religionem profitentis filio legitima non debeat, quam
 sententiam firmauerunt glo. Bar. & cæteri. in authen. si qua
 mulier. C. de sacrosan. eccl. dixeruntq; magis communem
 Saly. & las. ibi, Fely nu. 65. & Deci. nu. 67. in d. c. in præsen-
 tia; sed sedata disputatione inhæreo primæ opinioni Ca-
 nonistarum, quam amplectitur quoque, ait communē, ob-
 seruandamq; in utroque foro Couarru. in epito. in c. 2. nu.
 7. de testa. fol. paruo. 257. & Vasquius. in tractat. de success.
 processu. tit. qui testari non poss. lib. 1. §. 1. nu. 47.

OPINIO CC.

Legitima sufficiens ubicunq; inter uiuos relicta, seu assi-
 gnata reperitur hoc casu filij, uel filia inspectis patris facul-
 tatibus non possunt agere ad supplementum propter lu-
 crum, seu facultates postea auctas, quia tempus legitimæ so-
 lutz, non autem mortis inspiciedum est, & sic exploratum
 habes, quòd postquam filius à patre legitimam congruam
 in uita ipsius accepit, si pater demum effectus fuerit locu-
 pletior, uel pauperior hoc non consideratur. secundum Ia-
 co. But. in l. pactum quod dotali. C. de collatio. in ult. q. quæ
 sequitur

sequitur ibi Bal. in 6. opposi. & in l. in successione. C. de re-
uoc. ijs, quæ in frau. credi. in l. fi. C. de usuris rei iudi. col. 3.
In l. quamuis. circa fin. C. de fideicomm. in l. cum oportet.
§. 1. C. eõia de lega. Ang. Imo. & Ro. in l. stipulatio hoc mo-
do cõcepta. ff. de uer. obli. idem Ang. in l. si proponas, Pau-
ca stren. in d. auth. res quæ. col. 2. Moder. in c. quamuis. de
pact. Alex. cõfi. 180. col. 1. lib. 5. Ias. in l. si qñ. §. 1. C. de inof-
testa. & in hac opinione tanquam æquiori uidetur residere
Grammati. decisio. 57. nu. 34. & seq. Boeri. decisio. 62. num.
14. & Ruinus consi. 56. nu. 7. uol. 3. quam quidem opinionẽ
audacter asseruit esse communem Geor. Natta, in d. c. quã-
uis. col. 2. & Boeri. in d. decisio. 62. post alios ibi per eum
relatos. In contrariam uerò sententiam inclinauit Bal. sibi
ipsi contrarius. in c. cum M. Ferrariensis. col. 4. de constitu.
Lucas de penna. in l. 2. circa fin. C. de præd. & omnibus re-
bus nauicu. lib. 10. Ias. etiam sibi parum, aut nihil constans.
in d. auth. nouissima, & in l. quod seruius. nu. 12. ff. de condi.
causa data, causa non secu. in quibus locis ait primam opi-
nionem negatiuam communiter reprobari, per tex. in d. l.
si quando. §. 1. nisi quando interuenerit iuramentum, tunc
enim nihil petere posset ratione iuramenti secũdum com-
munem sententiam per d. c. quamuis, quam communem ul-
tra Ias. in d. l. seruius. nu. 12. Barb. in allegato. c. cum M. nu.
160. & Ripa in ibi. nu. 38. expresse allegant, citant, & attestã-
tur, & opinionem istorum affirmatiuam sequitur etiã Rui.
in l. Gallus. §. & quid si tantum. col. 70. ff. de liber. & posth.
Soci. consil. 100. col. 4. ubi refert ita in ciuitate Florentiæ
fuisse iudicatum, & pronunciatum, & Bal. Nouel. in tracta.
de dote. in 6. par. in 15. speciali. post med. ubi recitat ita cõ-
suluisse in patria mea, & ita iudicauit de pñenti anno 1567,
in quadam causa uortenti in opido. prætorij olim commi-
tatus Aquilæ, auditis super hac q. clarissimis quidem iure-
consultis Hispanis, & Aquilanis, retenta tamen ista secun-
da opinione, quæ uidetur magis communis, ut supra docui-
mus eam limita in duobus casibus non procedere, quos po-
nit Ripa. in d. c. cum M. nu. 38. & cõcõrdat, citat, & diffu-
sẽ declarat Couarruias. in cap. Rainucius. §. 1. de testa. nu-
mero octauo,

Cõis
opi.Cõis
opi.

Legi
tima. Pater prius condito testamento filio impuberi non pot
in codicillis directam pupillarem substitutionem facere,
Sed per fideicommissum substituere potest. l. hæreditatem,
C. de cod. & isto casu poterunt hæredes eius legitimam
deducere. l. ex tribus. C. de inoffic. testa. limitatur, ac inter
pretatur hoc eleganter non habere locum quando per te
statores non filius, sed eius successores rogentur hæredi
tatem restituere, tunc quippè fideicommissarius ab hære
dibus pupilli legitimam deducere nequit tex. est. in l. si fun
dum. §. fin. ff. de lega. 1. & ibi latè Ias. post Bart. & per Bald.
confi. 39. testator relinquit lib. 1. Pau. Castren. confi. 187. in
casu præsentis. col. fin. & per Corne. confi. 138. nulli dubiū.
lib. 4. & confi. 158. iuso. supra scripto. col. pen. uol. 3. & Au
gust. Beroum. in c. Rainutius. nu. 244. de testa. & ista est cō
munis opinio, ut per Ias. in d. l. ex tribus, & ratio huiusmo
di communis uideatur isthæc, quia legitima non debetur
eis, qui ab intestato succedere non possunt. secundum Bal.
confi. 329. circa primum dubium. lib. 3. & confi. 149. Statu
to cauetur, quod mater. uolu. 5. cuius opinionem audacter
asseuerat esse communem Crauct. cōfi. 2. nu. 13. ampliatur
Cōis
opi. præmissa communis ita firmata, non solum procedere in
casu claro, uerum in casu dubio etiam, unde audacter, &
explicite dic quod in re dubia intelligitur fideicommissum
in iunctum non filio, sed eius hæredi. argumento. l. quoties.
ff. de rebus dub. & per Pau. Castren. & Ias. in d. l. ex tribus,
& Alex. confi. 67. consideratis. col. 2. & seq. lib. 3. & Ias. in l.
cohæredi. §. cum filia. ff. de uulga. & pup. subst. & confi. 99.
Cōis
opi. dominus. uol. 2. ubi scribit, affirmatq; istam esse communē
opinionem, contra Bar. contrarium concludentem. in d. §.
cum filia, & de communi prædicta facit mentionem etiam
August. Berous. in d. c. Rainutius. num. 244. circa medium,
ubi ait istam esse ueriores, & magis communem senten
tiam.

OPINIO CCIL

Legitimæ renunciatio mater non propterea ius petendi
eam nepotibus aufertur, & per consequens non obstante
matris

matris renunciacione nepos ex filia præmorta dotata ex propria persona sua in bonis sui aui materni legitimam petere potest. secundum Bald. in l. pactum quod dotali. C. de collatio. & in l. fin. col. 4. C. de pact. & idem uoluit Imo. in l. qui superstitis. col. 3. ff. de acqui. hæredi. qui hoc pacto limitat, & restringit dictum Bar. ibi, quando in uita patris filia moreretur, sequitur etiam Arc. & Pau. Castren. ibidem, & istorum sententiam refert esse communem Ripa in suis singularibus responsis. in tit. de legibus, & longa consuetudine, cap. 6. nu. 3. & Grammati. decisio, 57. nu. 39.

Cōis
opi.

OPINIO CCIII.

Ius petendi, uel agendi ad supplementum legitimæ non præscribitur minori triginta annorum curriculo. secundum Doct. omnes communiter. in l. si quis filium. ff. de inoff. testa. licet Barto. consi. 14. tenuerit contrariam opinionem, quam omnes Doct. uarijs in locis magis communiter damnarunt, ut refert, attestaturq; post alios ibi relatos per eum Boeri. decisio. 250. num. 1. & seq. Ioan. Baptista Castello. in add. ad Francisc. Cremen. in singu. 128. antiqua est quæstio, Ripa. in l. fin. nu. 235. C. de reuocan. donatio. & Grammati. decisio. 103. nu. 46. & sequitur quoq; cum alijs signatis per eum, & communem esse docet Ioan. Bapt. Boni. in tract. de statut. urb. præscribit. cont. omnes cred. gl. 19. nu. 57.

Legi
tima.Cōis
opi.

OPINIO CCIII.

Legitimas duas, seu duas quartas potest detrahere filius grauatus de restituendo, idest ultra Trebellianicam potest detrahere legitimam secundum communem opinionem Docto. in c. Rainutius. de testa. in l. in quartam. ff. ad legem falcis. & in l. filium quem habentem. C. fami. ercisc. quam declarant, & citant Crot. in repet. l. qui Romæ. §. duo fratres. col. 22. ff. de uer. oblig. Deci. consi. 203. nu. 3. Crauet. consi. 110. num. 1. & Curti. iuni. consi. 106. num. 1. & hoc procedit quando utriusque quartæ detractio eodem tempore non concurreret. d. c. Rainutius, & c. Rainaldus. eod. titu. Doct. omnes communiter. in l. quanquam. C. ad l. falcis. Bal. cons. 488. factum super quo. lib. 1. Bart. in l. Papinianus. §. meminisse. ff. de inoffic. testa. Fulgosi. consi. 26. stante statuto cum

Cōis
opi.Cōis
opi.

allegatis, & congestis per Alex. consi. 43. attenta. in fin. lib. 2. & in l. in ratione. §. quod unigo. ff. ad legem falcis. & Affli. decisio. 367. nu. 4. interpretatur etiam ista conclusio non habere locum quando testator mandaret, seu iuberet totā hereditatem restitui, quia hoc casu filius grauatus detrahit solummodo legitimam, secundum allegatos Docto. & istam scribit esse communem opinionem Bertran. in l. hac edictali. §. si tamē. C. de secun. nup. nu. 10. Sed ipse Bertran. loco de quo supra dicit, quod filius priuatus hoc casu debet computare Trebellianicam in legitimam, & ita declarat dictam limitationem communem.

O P I N I O C C V.

Legitime nullum grauamen, aut onus, uel conditio perpetua potest imponi. l. quoniam nonella, & l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. testa. hinc est, quod testator non potest disponere in testamento suos filios stare, seu uiuere in communione perpetua, ut sentiunt Pau. castren. in l. si non sortem. §. si centum. ff. de condi. indebi. & ita consuluit Alex. consi. 475. col. 3. uol. 3. consi. 29. col. antepe. uol. 5. & consi. 48. col. penul. & fin. uolu. 6. & ita etiam consuluit Boe. consi. 13. hoc idem tenet. & sequitur Ant. Rubeus consi. 27. nu. 3. & Ripa. in l. nemo potest. nu. 20. ff. de leg. 1. & ad hoc corroborandum Docto. allegant tex. celeberrim. in l. in hoc iudicium. §. si conuenerit. ff. communi diuidun. ubi dicitur expresse testatorem posse prohibere ad tempus, sed non in perpetuum, quamuis A lex. sibi contrarius, & malē. in d. §. si centum. uelit contrarij; & hoc quod testator possit prohibere inter filios infra determinatum, & certum tempus diuisionem fieri. secundum Pau. de ca. in d. §. si centum. post Bar. in l. quintus. ff. de annu. leg. & Bal. in l. si quis ita. ff. de condi. insti. debet intelligi cum grano salis, ut latē declarat Grammati. decisio. 7. ampliatur præmissa intantū procedere, quod nec quis cogitur stare in cōmunionē perpetua etiam si iurasset stare in dicta communione, ut latē per Doct. in d. §. si centum. Ripa. in d. l. nemo potest. nu. 20. & Marfil. sing. 20. & ita in terminis consuluit Rubeus consi. 89. nu. 3. & seq. limitatur, ac declarat conclusio ista non procedere, quando pater prohiberet alienationem dictæ legitimæ

legitimæ usque ad certum tempus ueluti. 30. annorum, cū talis prohibitio contineat fauorem liberorum, ideo ualet, & tenet, secundum Bar. & Doct. in l. cum ex filio. ff. de uulga. & pupi. substit. Ias. in l. filius matrem, per illum tex. C. de inoffi. testa. Alex. in l. multi non note. ff. de lib. & posth. Thoma. Ferra. caute. 35. Crotum. in l. filius fami. §. diui. col. 5. ff. de leg. 1. & Ias. ibi. circa fin. asserit ab hac opinione neminem discrepare, licet Bal. in l. pater. in 3. nota. C. institu. & substit. teneat contrarium, & Francisc. de Aret. consi. 19. col. 2. Sed tamen pro prima opinione consuluit Pau. de Cast. consi. 77. uol. antiquo, & in d. §. si centum, quem sequitur inibi Alex. col. 2. & idem tenet Pau. castré. in d. §. diui, & istam Pau. & aliorum sententiam fatetur esse cōmunem Cōs. opi. Boeri. decisio. 87. nu. 5. nec enim iudicatur onerosa prohibitio alienationis legitimæ ad tēpus facta, ideoq; non reijcitur. l. filius matre. C. de inoffi. testa. & conclusio ista, seu limitatio uidetur communis, teste Boeri. in d. decisio. 87. & constat quoque hanc esse communem, sententiam ex congestis, per Deci. consil. 442. & Bellameram consil. 28. Sed ubicunque simpliciter testator prohiberet alienationem, tunc statim bona possent alienari usque ad integram legitimam, & per consequens nihil operatur, quantum ad legitimam simplex prohibitio alienationis, ut per Ias. eleganter consil. 161. reuocatur. lib. 2.

O P I N I O C C V I.

Legitima matri per substitutionem pupillarem exclusæ non debetur, nec ei aliquo modo assignanda est in hoc casu. c. si pater. de testa. lib. 6. & ista uidetur uerior, & magis communis opinio. secundum Alex. consil. 12. attestatis uerbis. col. 4. uolu. 3. consil. 17. ponderatis his. col. 3. eod. uolu. consil. 51. in casu præsentis. uolu. 7. & in l. centurio. fol. 6. ubi omnes Doct. ff. de uulga. & pupil. substit. & Corne. consil. 93. licet posset. lib. 3. Deci. uero consil. 371. in causa circa fin. asseuerat communem opinionem omnium Docto. esse, quod omni tempore dicta substitutio sit fideicommissaria, & casu quo, aduerte, isthec substitutio reperiretur facta simpliciter ab q; tēporis distinctione semper fideicommissaria.

riam arbitratur Bal. consil. 355. dicta substitutio. uolu. 4. & consil. 175. præmissis. lib. 5. & Alex. latè consil. 38. uiso the-
mate. lib. 11. & consil. 66. uiso testamento. lib. 2. imò ipse Dec.
ueritatis author consil. 128. col. 2. in casu proposito dicit
non posse discerni quæ sit communis opinio, ideo ipse sua-
det inibi, quòd de æquitate propter conflictum istum opi-
nionum posset, & deberet matri dicta legitima assignari, &
in hac opinione residet etiam ipsemet Deci. consil. 643. uis-
o eleganti, & in effectu dicta substitutio facta per uerba cõ-
munia omni tempore matre existente in medio erit fidei-
commissaria, ut latè per Deci. in d. consil. 371. & omnes Le-
gistæ communiter, in d. l. Centurio, & in l. precibus. C. de
impube. & alijs sublti. & Canonis. in c. Rainutus. de testa.
& opinionem istam ultra prædictos scriben. ait esse magis
communem Afflict. decisio. 367. ubi refert, & dicit magnū
uerbum, quòd ita in facti contingentia fuit in sacro Con-
cilio iudicatum, ideo opinionem istam tanquam ueriores,
magis æquam, magisq; communem mihi sequendam fore
constitui, & non ab re, quia decisiones sacri Concilij Nea-
politani, quæ proferuntur sub nomine Regis succedunt in
casibus dubijs loco Imperialis interpretationis, de qua. in
l. fin. C. de legi. ut per Afflict. decisio. 166. col. fin.

M

O P I N I O CCVII.

Mandatum ad compromittendum, emendum, uenden-
dum, & similia præsumitur etiam post spacium decursū
mille annorum; unde ex defectu huiusmodi mandati usq;
ad mille annos non potest dici sententia nulla si de manda-
to non constet, quia præsumitur ex maxima diuturnitate
temporis interuenisse, ut uoluit Bal. consil. 327. uol. 1. quem
sequitur Pau. Castren. consil. 84. uisa facti narratione. circa
fin. uol. 1. Deci. consil. 281. nume. 17. consil. 409. & consil. 36.
col. 3. Jacin l. sciendum. col. 8. ff. de uerb. oblig. & in l. 1. C.
qui admitti, Curti. seni. consil. 77. Boeri. decisio. 281. nu. 17.
Riminal. in d. l. 1. nu. 28. Zuccardus, & Bolognertus ibi. nu.
58. ubi scribit istam esse communem opinionem, Sebastia.
Vanti. in tract. de nullitatibus. in rub. quibus modis senten-
tiæ

rix nullæ defen.num.28.fol.paruo.465.Balbus.in tract. de
 præscriptio.& Soci.iuni.conf.139.num.10.uol.3.ubi ait ho
 die fortasse hanc sententiam esse communem, & ita in fa-
 cti contingentia consuluit, seu determinauit Rota Roma-
 na. teste Cassadoro, decisio.3.per totam.in titu.de procu-
 ratoribus.In contrariam uero partem, uidelicet, q̄ manda-
 tum, de quo non constat non præsumatur, nisi per partem
 aduersam probetur inclinauit idem Bal. titubanter, & sibi
 contrarius: in l.1.C.de rebus alienis non alienan. & in l.2.
 C.si ex falso instrumen.post princ.& in l.qui fundum.ff.de
 usucapio.quem sequitur Saly.in d.l.1.C.de re alie.nō alie.
 Alexan.in d.l.sciendum.col.4.in l.qui in aliena.col.2.ff.de
 acquir.hæred.in conf.1.col.pen.uol.4.& conf.191.col.2.
 uol.6.Veronen.conf.26.col.6.Decisio. Neapolita.in deci-
 sio.345.col.3.& in decisio.348.col.4.Fely.in c.sicut.de re
 iudi.Ias.sibi contrarius conf.140.col.2.uol.4. Deci.conf.
 215.col.2.Bertachi.in prima par.sui repertorij.in uer.diu.
 uer.antepen.Curti.feni.conf.49.col.5.& 18.Curti. iuni.in
 tract.feudorum.q.1.col.2.Marfil.singu.325. Albertus Bru.
 conf.95.num.3.Iaco.Leonardus conf.96.num.15.& seq. po-
 sito inter conf.feudalia Alberti Bruni, Laurentius Silua-
 nus conf.35.num.51.Grammati.decisio.303.num.83.ubi at-
 testatur istam esse communem opinionem, & Soci.nepos
 conf.56.num.5.uol.1.& Io.Cephalus confil.65.num.16.uol.1.
 ubi fatetur magis communem fore. sed in isto opinionum
 conflictu, & tam ambiguis iuris nostri interpretum senten-
 tijs mihi profecto sequendam fore constitui primam par-
 tem affirmatiuam tanquam magis æquam, & communem;
 ex quo ei inheret Rota Romana, quæ uidetur irrefragabi-
 lis authoritatis, & opinio hæc ita retenta ampliatur primo
 loco habere locum in mandato etiam de custodiendo, qđ
 ex antiquitate temporis præsumitur, seu ex diuturnitate
 custodiæ præcedentis. secundum Bar. & Alex.in l.si uxor
 S.si quis uxorem.ff.de adulter.Afflict.in præcitata decisio.
 345.col.5.Bertachi.in 2.par.sui repertorij.in uer.manda-
 tum qualiter.uerf.7. Ampliatur secundo, quod non solum
 præsumitur mādaturum ex antiquitate temporis, uerum etiā
 ratificatio ipsius mandati, & per Bertachi.in d. reperto. in
 1.par. in uerf. diu. uer.3. Soci.conf.46.col.2.uol.3. Deci.

Cōis
opi

consil. 299. col. 2. Gozadi. consil. 11. post alios ibi per eum congestos, & Soci. nepos consil. supra citato. 139. nu. 14. uol. 3. quod intelligit, & moderatur las. consil. 140. col. 3. uol. 4. procedere quando ageretur de modico præiudicio, secus si de magno, tunc enim præsumitur ratificatio ex antiquitate temporis, nisi concurrat alia præsumptio. Tertiò ampliatur etiam, ut procedat quando appareret productionem mandati esse factam; uel cessante productione litem cum aliquo tanquam procuratore fuisse contestatam, hoc enim casu pro mandato præsumeretur. secundum Imo. in d. l. sciendum. col. 5. quem refert, sequiturq; Gozadi. consil. 96. col. fin. Quartò ampliatur etiam habere locum in soluente pensionem nomine alieno, ad quam uerisimiliter quis non accederet sine mandato, cū uerisimile haudquam sit, quòd procurator uelit iactare suum, secundum Rotam Roma. decisio. 23. in antiquis, quam sequitur Soci. seni. consil. 46. col. 2. lib. 3. Deci. consil. 36. col. 5. & consil. 42. col. pen. & in l. 1. col. 4. C. qui admitti, Gozadi. d. consil. 11. col. 4. Curti. seni. d. consil. 77. col. 4. & Soci. iuni. consil. 139. uol. 3. numc. 10. & seq. Quintò, & ultimo loco ampliatur, quando in sententia, aut alio instrumento antiquo fieret mentio de ipso mandato, quia tunc uidetur probari propter antiquitatem temporis, & per consequens eo casu antiquitas fidem, & auctoritatem dat instrumento enuncianti mandatum. aliàs secus. secundum Deci. consil. 36. col. 5. quem sequitur Gozadi. d. consil. 11. col. 4. & Purpuratus. in auth. si quis in aliquo documento. in fin. C. de eden. & Cagnolus. in Luelle non creditur. nu. 20. ff. de reg. iuris.

O P I N I O C C V I I I.

Man Exceptio quotiescunque esset superflua, & inutilis de
dati. eo, quod in regula non contineretur, tunc & eo casu ne reddatur inutilis, & superflua, censetur regulam istam ampliare secundum exceptionis qualitatem. secundum Deci. in l. 1. num. 31. ff. de reg. iuris, & ista est communis opinio. teste Cagnolo ibi. num. 30. & 33. & exemplum pro intelligenda ista communi posset allegari hoc, uerbi gratia si constituto procuratorem generaliter ad omnia non ueniunt quæ mādātum speciale requirunt. c. qui ad agendum cum ibi not. per

per glo. & Doct. de procurat. in 6. si uero facerem procura-
torem generaliter ad omnia, nisi quod iuramentum non
possit præstari, & sic excipio unum casum, in quo speciale
mandatum requiritur, illa exceptio, ne sit superflua decla-
rat, ampliaturq; mandatum, & regulam, ut omnia alia inclu-
dantur in mandato, in quibus etiam mandatum speciale
requiritur. secundum Domini. Geminia. post Lapum. in d.
c. qui ad agendum. §. i. Alex. Claud. Aquen. & Ias. in l. fin. ff.
quod quisque iur. idem Ias. in l. nummis. col. 3. ff. de in litem
iuran. Casan. consi. 3. stat. statutum. nu. 7. Deci. in c. consul-
tationibus. circa fin. de offi. deleg. & istam scribit esse com-
munem opinionem Cagnolus. in d. l. i. nu. 30. & 33. & Eue- Cōis
yardus in sua centuria. in argumento. 3. ubi locus ab exce- opl
ptione.

OPINIO CCIX.

Maritus minor uiginti quinque annis recipiens uxoris
sux dotem eius bona tacite censentur obligata ipsi uxori.
secundum Bal. Ang. Roma. Alex. & alios cōiter. in l. si con-
stante. in prin. ff. solut. matr. Pau. castren. & Alex. in l. item
quia. ff. de pac. Bal. in l. fin. C. de legit. tut. & istam affirmat,
fateturq; expresse esse communem opinionem, cōtra Bart. Cōis
oppositum asserentem. in d. l. si constante Negusantius opi.
de Fano. in tract. de pignori. & hypothecis. in 2. par. 4. mem-
bri. nu. 73. & Grammati. decisio. 103. nu. 17. & opinionem
istam communem ampliatur intantum procedere, q; bona
mariti, non solum præsumitur tacite hypothecata pro do-
te, uerum etiam pro alimentis uxori suæ præstandis, quæ
quidem petuntur officio iudicis mercedario, ut per Bar. in
l. si cum dotem. §. si. autem. ff. solu. matr. cum quo sentiunt
omnes Doct. magis communiter. teste Negusantio in me- Cōis
morato tracta. de pignori. & hypothecis. in 2. par. princ. 4. opi.
membri. nu. 55.

OPINIO CCX.

Maritus cui fuit dos promissa, & postea data, & soluta
præsumitur obligatus ad dotis restitutione à die promissio-
nis, & ab illo die constituta censetur tacita hypotheca. secun- Cōis
dum Doct. oēs magis cōiter. in l. assiduis. C. qui poti. pigno- opi.
haben.

haben. Soci. seni. consil. 263. pro inuestigatione. in 3. q. uol. 2. & Negusantius. in tract. de pignori. & hypothe. in 2. par. prin. 4. membri. nu. 14. in quibus locis sequuntur, & faciunt mentionem Doct. de ista comuni. Sed contrarium, & male tenuit. in d. l. assiduis, quam sequitur ibi Bald. & Specu. in titu. de solut. §. ante omnia. circa fin. vers. sed pone contractum puto à dicta communi discedere in iudicando, & eo fulendo. quam ab omnibus moribus, & contrarijs tuerent eam sequendo Moder. in d. l. assiduis, & Doct. uarijs in locis iuris nostri.

OPINIO CCXI.

*Cōis
opi.* Mater diues propter inopiam patris tenetur dotare filiam pauperem. secundum Bar. quem omnes communiter sequuntur. in l. neque mater. C. de iure dotium, & in auth. res quæ. C. communia de lega. & ibi Ias. col. 4. Bal. in l. mater. C. de iure do. Ang. in l. filia. in prin. ff. ad Trebel. & Roma. in l. i. ff. solu. matri. & opinionem istam sequitur pariter, & communem fatetur Corasius. in re pet. l. qui liberos. in 2. lectu. nu. 112. imò mater hoc casu potest in dotem dare filie pauperi bona à lege prohibita alienari in ultima uoluntate secundum omnium Docto. communem sententiam, quam commendat, celebrat, & citat Soci. consil. 75. col. 2. uol. 1. & Boeri. decisio. 129. nu. 4. & seq. & opinio ista interpretatur, per Alex. cōf. 56. uol. 1. non procedere, quando testator expresse prohibuisset alienari in causam dotis dicta bona.

OPINIO CCXII.

Matrimonium contrahentes scienter in gradu prohibito bona ipsorum ipso iure debet publicari tex. est in auth. incestus. C. de incestis nuptijs, & in §. 1. in auth. de incestis nup. & in c. cum secundum de hæreti. lib. 6. & ita notat Boer. decisio. 264. num. 13. & Couarruias. in 4. lib. decreta. in 2. par. c. 6. §. 8. num. 5. & confiscatio ipsa fit ipso iure etiam in 250. casibus, quos nouissimè posuit, & recensuit Ludonicens Cressoles. in tracta. in quibus casibus iure Ciuili omnium bonorum, uel partis publicatio fit indicta à fol. 3. usque ad fol.

fol. fin. ubi per. 90. paginas ponit supracitados casus, & præmissa ampliantur, ut matrimonium hoc non possit contrahi cum consanguinea, uel prohibita etiam sub ista conditione, uidelicet si Pontifex dispensauerit. secundum Inno. Cardi. & Abb. in c. super eo, de condi. appo. Calderi. consi. 1. in titu. de sponsali. & istorum sententiam sequitur etiam Areti. consil. 143. col. 4. & in lapud Iulianum. §. constat. col. 3. de legi. quam ait ibi esse communem. In contrarium uerò partem inclinauit Anto. de But. in d. c. super eo, cuius opinio de consuetudine seruatur; ut refert, attestaturque Boer. in d. decisio. 264. num. 27. & de ista ultima opinione, uide Anchara. in c. ex publico, de conuer. coniu. Ampliatur secundò regula præmissa, ut habeat locum non solum si nuptias contrahant, sed etiam si accessum habuerint ad consanguineas, uel moniales, uel alias prohibitas personas, ut in clemen. 1. de consangu. & affinita. & ultra amissionem bonorum sunt ipso iure excommunicati, ut tenet Iacobus de Simancas. in lib. suo institutionum catholicarum, cap. 40. nu. 5. & regula ista ita explicita interpretatur primum non habere locum in sponsalibus, quia requiritur necessario; quòd matrimonium sit carnali copula consummatum, ut in c. & si necesse, de donatio. inter uirum, & ux. quem text. ita intelligunt ibi Anto. Abb. Præposi. & omnes communiter, Baldus Nouellus. in tracta. de dote. in 11. par. nu. 3. & 7. & Couarruias. in memorato. §. 8. nu. 20. limitatur secundò quando maritus, siue mulier ignoranter commiserunt incestum, uel contraxerunt matrimonium illicitum. secundum glo. in clemen. 1. de consangu. & affini. ubi expresse tenet, & probat, quòd ille, qui in casu prohibito matrimonium ignoranter contraxerit non incidit in penam illius clemen. uidelicet in penam incestus, adulterij, illicitiue coitus; & deniq; matrimonium hoc excusat etià à processu criminali, quam glo. sequitur Fely. in c. examinata. nu. 7. de iudi. & Couarruias. in d. §. 8. num. 19. & hoc procedit, & uidetur uerum dummodo statim, quòd sciuerunt matrimonium non sustinere, & ualere abstineant à coitu tex. est. in l. adulterium cum incestu. §. idem Imperator. res. & ibi Bar. col. 3. & Ang. ff. de adulter. & Ioan. Bapri. Plotius. in repeti. d. si quando. nume. 289. Cuius eui, & Pau.

Gri-

Cōis
opi.Cōis
con-
sue-
tudoCōis
opi.

Grilandus. in tracta. de pœnis omnifariam coitus illiciti. q. 5. nu. 3. & hic disquirendum est congruenter utrum matrimonium hoc putatium data ignorantia in altero ex contrahentibus ita prolem legitimet, sicut uerum, & per consequens filij nati ex huiusmodi matrimonio sint legitimi. gl. in l. qui contra. C. de incestis nup. determinauit, quod nō, quam sequitur Bal. nu. 2. in 2. lectu. Cyn. nu. 8. Saly. num. 5. Bar. in l. fin. num. 4. ff. de condi. sine causa, & ibi Ias. col. fin. Alex. in add. ad Bar. in l. si adulterium. in add. super nu. 2. ff. de adulter. Marfil. in l. pen. nu. 36. ff. de quæstio. & hoc per rationem relata, per Cassadorem. in decisio. unica. nu. 1. in tit. de spon. salibus, & matrimonijs. Cōtrariam uerō sententiam, quod imò si unus eorum duntaxat impedimētum ignorauit filij isti sint legitimi quoad utrumque parentum tenet glo. in c. referente. in uer. ignorantiam qui filij sint legitimi. in c. cū inhibitio. §. 1. in uer. si ambo. de clādesti. de spō. sa. & in c. in ciuitate. 34. q. 1. & hoc dictum sequitur Iacob. de Arena. in d. l. qui contra. nu. 3. & Bal. ibi. nu. 4. in 1. lectu. sibi met parum constans, hoc etiam tenet ibi Alberi. nu. 2. Bar. etiam sibi ipsi contrarius. in authen. de incestis nup. in prin. coll. 2. Abb. in c. 2. qui filij sint legitimi. Anch. in c. 1. col. 2. de consti. & consi. 185. Præposi. in d. c. cum inhibitio. nu. 7. Plotus. in d. l. si quando. nu. 289. & Cassadorus. in d. decisio. unica. nu. 1. & seq. ubi ait istam esse communem opinionem, & ita pro hac parte affirmatiua maiorem partem De minorum Auditorum Rotæ determinasse; Sed in ista ambiguitate, & tam dubia materia distinctionem traditam nouissimè per Pet. à Duennas. in suis regulis in reg. contrahētes matrimonium. nu. 2. circa fin. sequendam mihi fore decreui, quæ quippè semper mihi placuit, & uidetur ueritati, & æquitati consona, eamq; breuitati studendo aliter non recenseo, Sed uidendam totis uiribus suadeo, occurrit etiā præmissis, quod mulier ista ignoranter contrahendo matrimonium, idest ignorando in casu isto ius, uel factū absq; dubio potest repetere dotem, ut in l. si eum dotem. §. fin. ff. sol. matr. & hoc tenet, & sequitur Bar. in l. si adulterium cū incestu. nu. 11. ff. de adulter. & in l. fin. nu. 4. ff. de condi. sine causa, & Ias. in add. ad Portium. in §. fin. nu. 16. in fit. de nuptijs, & matrimonium hoc putatium bona fide contractū habet

Cōis
opi.

habet omnia priuilegia ueri matrimonij. d. l. si cum dotē.
 §. fin. & ibi not. Docto. Barto. in l. si concubinam. ff. rerum
 amo. & in l. de iure. §. si. ff. ad muni. & hoc intelligitur pro-
 cedere ex parte uxoris, nam ex parte mariti dos putatiua
 non habet priuilegium tacitæ hypothecæ, ut habetur per
 Alex. in d. l. si cum dotem. §. fin. col. 1. post alios per eum re-
 latos, & ratio est, quia non est idem fauor in marito putati-
 uo, qui est in uxore, quia ratio quare fauetur uxori pu-
 tatiuæ in dote est, ut deinceps possit facilius nubere. l. 2. §.
 fin. ff. de priuileg. credi. & ita tenet Alex. in d. l. si cum do-
 tem. §. fin. quæ ratio cessat in marito.

OPINIO CCXIII.

Metus, & dolus nullo pacto præsumuntur, nisi probetur
 tex. est in l. interpositas. C. de transact. ubi Bal. Areti. & alij
 Docto. & hinc est, q. metus reuerentialis non est sufficiens
 ad rescindendum contractum ex eo, quia dicatur innitus
 inter uirum & uxorem, patrem, & filiam, prælatum, & cle-
 ricum, uel dominum, seruum, seu alios, quibus debetur re-
 uerentia, nisi præcedant uerba, uel minæ, & ita proben-
 tur. secundum Bar. in l. 1. §. quæ honorandæ, ubi etiam Bo-
 logni. Alex. & alij. in aposti. ad Bar. ff. quar. rer. act. Ripa. in
 3. lib. respon. sub rub. de dona. & gra. per si. reuocan. in re-
 spon. 15. nu. 8. Inno. Bal. Cardi. Zaba. Abb. Sicu. Ancha. Fe-
 ly. & alij omnes scriben. in c. causam matrimonij. de offic.
 deleg. & ista est communis opinio. teste Francisco de Ac-
 coltis Aret. in d. l. interpositas, Boer. decisio. 100. nu. 11. &
 seq. & Doct. præcitatis; & similiter sola præsentia patris nõ
 causat iustum metum ad rescindendum contractum, uel
 matrimonium carnale, uel spirituale filix secundum com-
 munem opinionem omnium Doct. in locis allegatis, quam
 sequitur; & refert Cagnolus. in l. in omnibus causis pro fa-
 cto. nu. 8. ff. de reg. iur. Sed ubicunque esset probatus me-
 tus iste ex quo Titius amisit bona sua stare debet iuramen-
 to Titij de quantitate, & extimatione bonorum contra il-
 lum, qui intulit metum. secundum Abb. Panor. & alios scri-
 ben. in cap. fin. quod metus causa, & Boeri. decisio. 55. co-
 lum. 1.

Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.

OPI-

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCXIII.

Minor non potest pro debito carcerari. secundum Bal.
in l. 1. nu. 24. C. qui bonis cede. poss. quem sequitur Iacobi.
de sancto Geor. in l. nec impuberes. nu. 3. ff. de in ius uocā.
Castane. in consuetu. Bur. in titu. des rentes. rub. 5. §. 2. nu.
14. pro qua est glo. in l. 3. §. sed utrum. ff. de minor. & ita te-
net Ange. in repeti. l. nemo carcerem. C. de extract. tribut.
lib. 10. & Roma. consi. 120. nu. 4. contra uero gl. prædictam
Cōis
opi. expresse tenet Bar. in tract. de carceribus. nu. 6. ubi dicit, q
ista gl. communiter reprobatur, idem Bart. in l. si filio. la 1j.
ff. solu. matri. Doct. in l. filius. ff. de procurato. Bal. post Cy.
in l. alio. C. quod cum eo, Marfi. in sua practi. cri. in §. attin-
gam. nu. 69. & ita communiter teneri firmat Caccialupus.
in tract. de debitore suspecto, & fugitivo. q. 5. nu. 8. ubi di-
cit memoratam glo. f. habere locum, & posse saluari quan-
docunque minor esset filius familias, nam tunc non potest
pro debito carcerari, quem sequitur Parisius super hac di-
stinct. consi. 94. nu. 41. uol. 1.

OPINIO CCXV.

Minor petens se restitui contra, & aduersus aliquem a-
ctum iudicalem, uel extraiudicalem tenetur necessario
probare se minorem, læsumq; ad causam, quam quippè si
defendisset foueret bonam causam. secundum Bar. in l. nā,
& postea. §. si minor. ff. de inre iur. quem sequitur Pau. Ca-
stren. consi. 181. uol. 2. Capel. Tholosa. in q. 54. & 99. Cor-
ne. consi. 181. uol. 2. & omnes scriben. communiter. in d. §.
Cōis
opi. si minor. de qua communi faciunt mentionem omnes ferè
Doct. inibi, & Boeri. decisio. 79. nu. 6. & ratio huiusmodi
cōmunis uidetur ista, quia quilibet tenetur probare, quod
est fundamentum sue intentionis, ut per Parpal. in l. si quis
maior. in 1. nota. C. de transact. & Corsetum. in sing. in uer-
si. qualitas. & Fely. in c. examinata. de iudi. Ias. & Deci. in l.
qui se patris. col. 1. C. unde liberi, & clarius. in l. si emanci-
pati. col. 2. C. de collatio. & Fely. in c. in præsentia. de pro-
batio. in glo. in uer. secundæ.

OPINIO CCXVI.

Monetam falsam Imperatoris efficiens, aut cudens igni
 comburendus est. l. 2. C. de falsa moneta, secundum istius
 text. communem interpretationem, quam ibi tradiderunt **Cōis**
 glo. Cyn. & omnes, Bonifacius in tractat. maleficiorum. in **opi.**
 rub. de pœna falsantis monetam, & Iacob. Nouellus. in sua
 practi. in rub. contra monetarios. nu. 2. & omnia eius bona
 publicantur; Sed si quis crimen hoc commiserit circa mo-
 netam Principis inferioris, qui non sit Imperator punien- **Cōis**
 dus erit pœna capitali. l. 1. C. de falsa moneta; & not. omnes **opi.**
 Doct. communiter. in d. l. 2. & glo. scribentesq; in c. quan-
 to. de iureiur. nec quicquam refert in punitione istius cri-
 minis, quod sit moneta aurea, ærea, uel argentea. secundum
 Saly. in memorata. l. 2. & Afflict. in constitu. Neapolita. lib.
 3. titu. 40. col. 2. hæc tamen pœna capitalis, de qua. in d. l. 2.
 nota, seu digna deportationis est, gl. in l. fin. C. de ueter. nu-
 misma. potesta. lib. 1. notat Saly. in d. l. 2. Alex. consi. 104.
 col. 2. lib. 1. post. Bal. in d. l. 2. & Marsil. in l. qui falsam mo-
 netam. num. 5. ff. ad leg. Cor. de fal. & ista uidetur uerior,
 communiorq; opinio Doct. constitutione uerò Neapoli- **Cōis**
 tana. incip. adulterinam monetam. adulterans monetam **opi.**
 Principis punitur pœna capitis, & publicatione bonorum,
 cæterum si staret statutum puniens falsificantem mone-
 tam, non procederet in falsificante monetam reprobam
 in loco statuentium, quoniam statuti loquens de mone-
 ta procedit in moneta usuali, currentiq; in loco statuti, ut
 uoluit Alex. in l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pig. actio.
 & in d. consi. 104. alia uerò quamplura specialia in crimine
 hoc plenè deducit Bonifacius. in d. rub. de pœna falsantis
 monetam. nu. 1. cum alijs sequen. & Nouellus loco, de quo
 supra.

OPINIO CCXVII.

Monetam radens, uel minuens si liber est bestiis subijci-
 tur, si seruus ultimo supplicio punitur. l. quicunque. ff. de
 falsis, ubi omnes Doct. hoc pro constanti tenent, & firmât, **Cōis**
 & in l. 2. C. de falsa mone. & in c. 5. de iureiur. & Bonifacius. **opi.**
 in tract. maleficiorum. in rub. de pœna falsantis monetam
 sub

sub nu. 1. & Afflict. in constit. qui nummos. num. 1. lib. 3. quod procedit in tondente, radenteve monetam auream, aut auro tingente nummos alterius metalli non in alio. secundum Marfil. consil. 71. Sed constitutione Regni Neapolitani exordiente qui nummos aureos, condemnatur quicunque raserit, vel minuerit pecuniam auream, uel argenteam ad mortem cum publicatione bonorum omnium. & tondens iste per priuatos homines capi potest impunè absque superioris licentia, & ad eum duci, ut probat Marfil. in l. qui falsam monetam. nu. 99. & seq. ff. de falsis, & Bonif. in d. rub. de pœna falsantis monetam sub nu. 2.

OPINIO CCXVIII.

Monetam falsam scienter expédens si nummi plumbei, uel stannei sint pœna ordinaria falsi punitur, quæ traditur in l. 1. §. fin. ff. de falsis, si uerò nummi sint alterius materiam pœna erit extraordinaria, ita tradidit Barto. eleganter, per text. ibi. in l. lege Cornelia. ff. de falsis, & Abb. in c. 5. col. 2. de iureiur. Ceterum Sal. in l. 2. C. de falsa moneta tenet indistinctè ordinariam pœnam falsi esse in casu isto infligendam, quem sequitur Marfil. in l. qui falsam. nu. 64. ff. de falsis, Cōis
pra. dicens opinionem istam seruari in practica, & eandem sententiam sequi uidetur consil. 47. nu. 2. sed si quis dolose pluribus uicibus expenderet falsam monetam, & sic assuetus foret hoc facinus patrare puniendus ueniret pœna capitis, seu ignis, secundum Bonifacium. in trac. malefactorum. in rub. de pœna falsantis monetam. nu. 4. ubi refert multos Doct. Paduæ in istam partem inclinasse, constitutione autem Regni Neapolita. inchoante adulterinam monetam, & cetera monetam adulterinam cudentes, accipientes, & utentes scienter puniuntur capitis pœna, & bonorum publicatione; & his occurrit congruenter hic, quòd is præsumitur Reus falsæ monetæ si non indicauerit illum à quo eam monetam adulterinam habuerit sicuti uoluerunt Pet. & Cy. in l. maiorem. C. de falsis, notat Aret. in l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pignor. actio. unde constat etiā ignorantiam falsi eius præsumi, qui expendiderit adulterinos nummos si cū non indicauerit à quo eos habuerit. & circa monetarum

netarum materiam, uide amplè per Afflict. in præfa. constitutionum regni. in q. 41. Albertum Brunum. in tract. de monetis, & Curtium seniore. in tracta. monetarum, & Aegidium Bossum. in pract. cri. in tit. de falsa moneta. fol. 157.

O P I N I O C C X I X.

Moræ purgatio debet esse celer ad arbitrium iudicis, ut per Deci. consi. 452. nu. 25. & Afflict. decisio. 73. & sicut dicitur quis purgari moram celeri satisfactione statur iudicis arbitrio secundum magis communem opinionem quàm citat Ripa. in l. si insulam. nu. 35. ff. de uerbo. oblig. & Deci. consi. 139. post. nu. 7. & hinc est, qd fideiussor, qui sub pœna promisit aliquem in iudicio repræsentare certa die, si post moram repræsentauerit nõ tenetur ad pœnam, quia potuit moram purgare, & hoc etiam iuramento interueniente. ut per Ias. in l. si ex legati causa. nu. 14. ff. de uerbo. oblig. & ita iudicaui in facti contingentia dum eram iudex criminalis in ciuitate Terami Anno Domini. 1561. Sed hoc limitatur non procedere in fideiussore de repræsentando aliquem sub pœna certa, & cum iuramento. secundum Afflict. decisio. 174. col. fin. & Craue. in d. consi. 95. & de hoc non est nimis mirandum, quia iuramentum excludit facultatem purgandi moram, & sic iuramentum obstat prædictæ purgationi iuxta communem opinionem Bar. & omnium Doct. in l. si quis maior. C. de transact. & in l. si insulam. ff. de uerbo. oblig. quam sequuntur, & attestantur inibi Moder. Roma. sing. 444. & Ripa. in repeti. l. fin. nu. 110. C. de reuocan. donatio. Sed utrum ista moræ purgatio admittatur de æquitate canonica, uide Ripam latè declarantē. in d. l. si. nu. 100. cū seq. & his occurrit similiter, qd si quis ageret cõtra fideiussorē de iudicio sisti ex eo capite, qd mora fuerat cõmissa in sistēdo dato in casu hoc peteretur interesse debet cõstare de quãtitate ipsius, & debet probari uerū debitū principalis, in quo ille tenebat scđm cõem sniam Doc. quã sequitur, citatq; Alex. in l. 2. §. si. nu. 6. ff. qui satisda. cogant.

Cõis
opi.

O P I N I O C C X X.

Mulier inuatur Velleiano, & ipsi renūciare potest l. pen. C. de pact. sed aduerte quòd prius, & antequam ipsa renunciet debet certiorari de beneficio Senatuscon. Velleiani p

Q Nota-

Notarium, & eo casu stabitur tali instrumento. secundum glo. in l. fi. C. quando mulier off. tute. fung. potest, quam gl. sequitur Hostien. in sua summa. §. & quis. uer. idem est, Archidia. & Dominicus. in cap. placuit. 38. distin. Fely. in c. si diligenti. col. 4. de foro compet. Docto. omnes. in l. sciendum. de uer. obli. & ista est communis opinio, de qua fecit mentionem Alciatus. in tracta. de præsumpt. in reg. 3. præsump. 13. nu. 4. & latè Tiraque. in repeti. l. si unquam. num. 98. in ultima impressione. C. de reuocan. donatio. hoc tamen non procedit si Notarius nesciret, quid esset Velleianum, nam sicut testibus interrogatoria fieri possunt, ut per Bar. in l. 1. ff. si certum peti. quem ibi omnes sequuntur, ita Notario certi iuris est, fieri posse huiusmodi interrogatorium quid sit Velleianum, & si fortè dixerit se nescire. talis renunciatio nihil operabitur. secundum Alberi. in l. si mulier. §. si mulier. ff. ad Velleia. & in l. 1. C. de hæreti. in prin. Deci. in 3. lect. nu. 53. & Nigrii. nu. 31. in d. l. 1. ff. si cert. pe. Marsil. sing. 661. & in rub. de fideiussor. nu. 39. & Cepol. licet hoc non firmet. in caute. 196. Fulgosi. & Alex. in d. §. si mulier, & quamuis hoc pluribus rationibus aliqui Doct. impugnent, tamen hodie in Regno Neapolita. est sublata isthæc ambiguitas per pragmaticam exordietem. Don Petrus de Tolledo, in qua expresse disponitur mulieres nō posse renunciare Velleiano etiam certioratæ per Notarium de dicto Velleiano, imò fortius disponitur ibi mulieres ipsas nō posse renunciare etiam cum interuentu iuramenti, & renunciando, renunciatio facta dicitur ipso iure nulla.

O P I N I O CCXXI.

Mulier omni iuri, quod habet in bonis paternis renuncians cum iuramento poterit prius absoluta à dicto iuramento contrauenire ex capite enormissimæ læsionis, ut uoluit Corne. ita consulendo consi. 146. uol. 1. consi. 139. col. 4. & 214. uol. 3. Deci. consi. 170. col. 3. & Rubeus consi. 101. & absolutio ista debet de iure, & æquitate concedi, quæ quippè indulgenda est, ne iuramentum sit iniquitatis uinculum. c. si Christus, & c. quanto, de iurein. glo. in authen. quod eis. C. de nu. Doc. in c. cum contingat. de iurein. Pau. castren. consil. 175. contra superius. lib. 1. cum alijs citatis, per

per Alex. consi. 213. uis. uolu. 7. & per Curtium consil. 44. super contingentia. circa fin. nam ex euidenti, & enormi læsione præsumitur dolus etiam si cessio esset facta patri. l. si superflite. C. de dol. cum relatis per Soci. consi. 263. col. 1. & seq. capio primum, & istorum opinionem dicit communem Deci. consi. 203. nu. 5. & conclusio hæc ampliatur etiã habere locum in transactione iurata, quæ certè rescinditur ratione enormissimæ læsionis. secundum Deci. consi. 170. col. 3. unde mulieribus enormiter læsis necesse est succurri non obstante iuramento, quia iuramentum non tollit remedium. l. 2. C. de rescin. uendi. & notant omnes Docto. ibi. Ripa. in 3. lib. responsum. titu. de donatio. reu. ca. 15. col. 4. ubi recitat istam esse communem opinionem, & Crauet. consi. 192. nu. 2. & Grammati. decisio. 102. nu. 54. 103. & 104. Sed ubicunque aduerte in transactione ista nõ interuenisset iuramentum, tunc nõ potest rescindi prætextu læsionis ultra dimidiam iusti prætij, ut uoluit Cyn. Bal. Sally. & alij Docto. in d. l. 2. C. de rescin. uendi. in l. si quis cum aliter ff. de uerb. oblig. in c. cum causam. de empt. & uendi. & Afflicti. decisio. 220. num. 2. ubi refert cum ista opinione ferè omnes Doct. communiter transire, & Grammati. decisio. 66. nu. 63. Ampliatur etiam præmissa conclusio in minore enormiter læso, cui profecto succurrendum est per relaxationem iuramenti, & hoc non habet dubitationem aliquam, Sed quando minor ipse sciens euidentem læsionem sponte, & ex certa scientia, & bene consultus cessit & cætera, tunc per relaxationem iuramenti minori succurri non est permissum, prout communiter teneri, per omnes Doct. dicit Curtius consi. 44. col. pen. & hoc quòd docuimus de minore enormiter læso, cui prius petita absolutio ne à iuramento succurrendum est declara utiliter nõ procedere in maiore renunciante cum dicto iuramento. cap. quamuis, & auth. sacramenta puberum. C. si aduer. uenditio. ubi omnes scriben. not. & in d. l. 2. & ita se habet communis opinio, ut refert Grammati. decisio. 102. ampliatur quoque dicta conclusio habere locum similiter in rusticis enormiter læsis, quibus necesse est succurri non obstante iuramento, ut per Crauet. consi. 192. nu. 2. & per Doct. supra citatos; & ista regula, seu conclusio ita ampliata limi-

Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.

tatur quotiescunque in instrumento reperiretur scriptum mulier sciens hæreditatis extimationem sponte, & ex certa scientia cessit, & cætera, tunc mulier contra pacta quasi decepta uenire non poterit, nam scienti, & consentienti non fit iniuria, neque dolus. l. cum donationis. C. de transacta tenet Alex. in l. stipulatio hoc modo concepta. col. 3. ff. de uerbo. oblig. per not. per Bar. in d. l. 2. præcipueq; si iurasset non contrauenire ratione enormissimæ læsionis. secundum D. Ant. in d. c. cum contingat, & Alex. in d. l. stipulatio hoc modo cõcepta, quæ quidem limitatio, seu sententia sequenda non foret, quando subessent uerisimiles cõiecturæ, q; mulier sponte donare noluerit secundum communem assertionem omnium Doct. ut patet ex dictis, relatisq; per Deci. consi. 379. requisitis. in fin.

Cõis
opi.

OPINIO CCXXII.

Mulier non potest agere ad dotis repetitionem constante matrimonio. l. fin. in prin. ff. de doli exc. & l. 2. ff. sol. mat. & regula ista interpretatur primò non procedere si maritus fruiens in uxorem eam absque causa à se repellat, tunc certe tenetur uxori suæ uir constante matrimonio reddere dotem. secundum Bal. in l. fin. C. de senten. quæ sine cer. quanti. Sed contrarium tenent Alex. cæteri q; omnes cõmuniter. in d. l. 2. & Alex. consi. 78. uol. 2. declaratur secundo loco non habere locum in casu emergentis inopiæ mariti, uel alterius obligati ad dotis restitutionem, quia tunc actio dotis oriretur constante matrimonio secundum cõmunem opinionem, quam latè disputando sequitur, attestaturq; Alex. in l. si constante. §. 1. col. fin. ff. sol. mat. & Negusantius de Fano. in tract. de pignor. & hypothe. in 3. mēbro. 8. partis. num. 1. & ista communis probata. in l. sed si alia. ff. de bonis damnat. & in l. si rem. §. omnes. ff. de pigno. act. & in l. si cum dotem. §. mulier. ff. solu. mat. & limitationem istam q; mulier potest constante matrimonio dotem à marito petere, quando maritus uergeret ad huiusmodi inopiam, & euidentissimè appareret eius facultates deducto ære alieno ad dotis exactionem non sufficere. d. l. si constantē dic procedere de iure. s. forum. sed de iure. C. satis habuit si con-

Cõis
opi.

Cõis
opi.

si con-

si constaret maritum ad inopiam peruenisse, & facultates
 essent idoneæ ad satisfaciendum uxori, & creditoribus suis.
 l. ubi adhuc. C. de iure doti. amplius. l. nouissima Iustiniana
 constituit, ut statim cum maritus cepit uti malè substantia
 sua ad dotem mulier liberè agere potest. §. illud. auth. de
 æqualit. doti. & ita firmat Bar. in d. l. si constante. in prin. &
 Panormi. in c. per uestram. col. 3. de dona. inter uir. & uxo.
 & ulterius sciendum est qualiter alia cautela, seu remedio
 consultum, prouisumq; fuit mulieri contra maritum bona
 dissipantem, uidelicet, ut postulet dotem sequestrari. l. si cū
 dotem. §. si uero dotem. ff. solu. matri. quocirca Doct. in d.
 l. si constante communiter interpretantur. d. §. si uero lo-
 qui in marito consumante dotem, & l. si constante loqui in Cōs
 uiro consumante bona sua; declaratur ulterius regula præ- opi.
 missa ubi separatur thorus matrimonij culpa uiri accusa-
 ti, & de adulterio conuicti ab uxore. c. 1. ut lit. non cōresta.
 exploratum est itaq; propter adulterium matrimonij con-
 sumati uinculum non dissolui, sed thorum duntaxat sepa-
 rari. c. tuz. de procurat. & c. ex literis. de donatio. & hoc
 uerificatur iuxta illud, quos Deus coniunxit homo non
 separet. c. quos Deus. 33. q. 2. unde non licet uiro adultera
 uxore repudiata aliam ducere, ut omnes Canonis. & Theo- Cōs
 logi sentiunt uarijs in locis, & Ioan. de Neuiz. in sua Silua opi.
 nuptiali. lib. 1. 2. nu. 106. usque ad nu. 145. fol. paruo. 61. &
 Couarruias latè, & expressè. in epito. de contractus con-
 iugalibus effectibus. in 2. par. ca. 7. §. 6. nu. 13. fol. paruo. 138. ubi
 responder contrarium asseuerantibus, & licèt questio hæc
 agitata sit ad utranque partem per grauissimos, & sanctis-
 simos uiros superioribus temporibus, tandem Concilium
 Tridentinum uolens in presentiarum huic malo mederi
 tale dubium penitus clara, ac aperta determinatione sub
 excommunicationis censura abstulit. in sessio. 24. canone.
 septimo, si quis dixerit, ut ibi clarius tolligitur: ergo quan-
 tum ad facultatem criminaliter accusandi dispar est causa
 mariti, & uxoris, siquidem maritus accusat uxorem, Sed
 non e contra uxor uirum. l. prima. C. ad legem Iuliam. de
 adulter. cap. apud misericordiam. §. fin. trigesima secunda
 q. prima, quantum uero ad accusationem ciuilitè eorum
 causa par. uidetur, & equalis; unde sicut maritus accu-
 sat ci- uiliter

uuliter uxorem suam de adulterio, aut thoro separato dotem lucratur. §. plerunque de donat. inter uir. & uxo. & §. de adulterio. auth. ut lic. matri, & auix, ita mulier accusat uirum suum, ut separato thoro dotem recipiat, & donationem propter nuptias, quam fecit maritus ipsa lucretur. secundum Roma. consi. 167.

OPINIO CCXXIII.

Mulier recipiens centum in dotem in primo matrimonio, & transiens postmodum ad secunda uota simpliciter, & promittens dotem quam non expressit præcise, quemadmodum expresse rat in primo matrimonio intelligitur, tunc dare tantam dotem secundo marito, quantam dedit primo uiro suo, & sic dos data primo uiro cõsetur data secundo, ut uoluit Bar. in l. pen. §. si uxor. ff. sol. mat. in l. cum de in rem uerso. col. 2. ff. de in rem. uer. & in disput. sua mulier. col. 3. & 6. glo. in uers. fortuita. in l. si mulier diuertit. col. 1. ff. solu. matri. Cyn. & Saly. col. fin. in auth. sed quamuis. C. de rei uxo. actio. Pau. castren. consi. 283. col. 2. secundum antiquam impressionem, & in d. l. si mulier. col. 1. Cuius. consi. 109. col. 2. Abb. consil. 46. uol. 1. Alex. consi. 144. col. 2. uol. 5. & consi. 122. col. 1. uol. 7. Bertran. consi. 160. col. fin. uol. 2. Ruin. consi. 133. col. pen. uol. 3. consil. 61. in prin. uol. 3. & consi. 137. col. 3. uol. 4. Soci. iuni. consi. 29. col. fin. uol. 1. & Parisi. consi. 34. col. 1. uol. 3. ubi recitat istam esse communem opinionem, & Salyc. in d. auth. sed quamuis. col. fi. & Dominus meus Rainaldus Rodolphus primarius Lector in Ciuitate Perusij dum eum antiebam superioribus annis publicè in Gymnasio Perusino legentem, à quo ista, & omnia alia, quæ scripsimus, & scribenda sunt in hoc opusculo ueritatem confitendo didicimus.

Cõis
opi.

OPINIO CCXXIII.

Mulier ad secundas nuptias transiens perdit dominium rerum, quas ex liberalitate primi uiri consequuta est, & solum potestatem fruendi retinebit, illosque filijs ex primo matrimonio genitis restituere cogitur. l. fæminæ. C. de secun. nup. ubi Doct. & in auth. ex testamento. C. eod. titu. & Soci. seni. consi. 56. uiso testamento. lib. 3. & ratio est quoniam

niam

niam pœnæ secundo nubentium inductæ fauore liberorū
 sublata non sunt per dictum illud Apostoli mortuo mari-
 to mulier nubat in domino. c. pen. & fin. de secun. nupt. ubi Cōis
 hoc tenet Abb. & Corne. consil. 21. uidetur. col. 3. uolu. 1. opi.
 Bar. & Deci. in l. 1. C. de secun. nupt. & istorum opinio est
 communis. secundum Deci. consil. 87. pro resolutione. col. Cōis
 2. & consil. 230. proponitur, & in d. l. 1. confirmantur quoq; opi.
 præmissa alia ratione, nam mulier ad secunda uota tran-
 sicens tria negligere uidetur Deum, defuncti memoriam, &
 filiorum charitatem, ut dicit tex. in §. sin autem tutelam. in
 auth. de nupt. & in §. quæ uerò nunc sequitur. eod. titu. ubi
 dicitur, quod per secundas nuptias contristatur anima ma-
 riti defuncti, & propter huiusmodi iniuriam mortuo mari-
 to filijs illatam multa leges statuerunt cōtra uiduas ad se-
 cundas nuptias transeuntes, de quibus abundè habetur, per
 Doct. in d. auth. ex testamento. & pœna ista imposita uiduæ
 secundo nubenti militat etiam in uiro ex identitate ratio-
 nis. secundum gloss. in l. fœminæ. §. illud. C. de secun. nupt.
 quam approbat ibi Bar. & nonnulli alij relati, per Boe. de-
 cisio. 187. nu. 1. quorum sententiam dicit esse communem Cōis
 Deci. in præcitis consil. & Boeri. in loco, de quo supra; & opi.
 præmissa ampliantur primum, nō solum procedere in ma-
 tre, & patre, sed etiam in alijs ascendentibus tam maribus;
 quàm fœminis, ut puta sunt aui, & auæ, proau, & proauæ;
 & cæteri deinceps ascendentes. secundum doct. in l. gene-
 raliter per illum tex. C. de secun. nup. Bal. in l. humanitatis.
 col. 7. C. de impube. & alijs substi. Aret. in §. præferuntur.
 col. 4. institu. ad Tertullia. Alex. in d. auth. ex testamento.
 in add. ad Bal. in uer. consuetudo. Ampliatur etiam secun-
 do loco prædicta, ut mulier non modo perdat dominium
 rerum sibi per maritum relictarum ob transitum ad secun-
 da uota, sed etiam tutelam; unde mulier relicta à marito
 defuncto in testamento tutrix filiorum per transitum ad
 secundas nuptias perdit tutelam, & gesta ab ea tanquam tu-
 trice uidentur ipso iure nulla. secundum Salyc. & alios. in
 auth. matri, & auæ. C. quando mulier offi. tute. fungi poss.
 Cyn. Fab. in l. omnem, per illum tex. C. ad Tertullia. & Al-
 beri. ibi, ubi refert istam esse communem opinionem, Boe. Cōis
 decisio. 124. nu. 12. & Augu. Berous. in c. dilecti filij. nu. 3. opi.

de arbitris, & ratio uidetur ista quare mater tutrix transeūdo ad secūda uota priuatur tutela, quia mater, & auia possunt esse tutrices si uelint, quāuis non cogantur. d. auth. matri, & auiz, imò ante alios filiorum tutelam possunt suscipere, & ad eam admitti, si secundis, Velliciano, & omni legum auxilio in fauorem mulierum introducto renunciauerint, alioquin istis non concurrētibus tutela suscepta esset ipso iure nulla, ut probatur. in d. auth. matri, & auiz, ubi Bar. Ang. & Saly. notant, Natta consi. 143. nu. 2. & alij quāplures congesti per Boeri. in d. decisio. 124. nu. 9. ubi scribit istam esse ueriores opinionem; tamen Petrus de Bel-laperti. Cyn. & Alberi. in d. auth. matri, & auiz tenuerunt expresse contrarium, & eorum opinio seruatur de consuetudine, uidelicet, quòd mater tutrix, uel auia testamētaria non tenetur renunciare secundis nuptijs, & omni iuri in fauorem mulierum introducto, & de ista consuetudine mentionem fecit Guido Papæ decisio. 539. Faber. in d. auth. matri, & auiz, & Boeri. in d. decisio. 124. nu. 13. hisq; occurrit congruenter hoc in loco, quòd mater habet annum ad petendum tutorem dari filijs, nisi uelit ipsa tutelam suscipere. secundum Bal. in l. precibus. col. 6. C. de impube. & alijs substi. Abb. in c. ex parte de appellat. Areti. in §. fin. in prin. institu. ad Tertullia. ubi ponit istam esse communem opinionem, & Deci. in c. ex parte. nu. 33. superius citato; quòd habet locum in muliere maiore. 25. annis, secus in minore, quæ non potest de iure esse tutrix. l. fin. C. de legit. tute. & tenet Bal. in d. l. omnem, & in auth. iisdem pœnis, quem sequitur ibi Iacob. de sancto Geor. & Moder. C. de secun. nupt. & Deci. in d. c. ex parte. nu. 34. nisi extaret consuetudo in contrarium, quòd mater minor possit habere tutelam. secundum Bal. consi. 101. uolu. 2. sed mater negligens petere tutorem filijs suis impuberibus intra dictum annū ueniret utique priuanda eorum successione. casus est. in l. 2. §. si mater. ff. ad Tertul. & in d. §. fin. institu. eod. ritu. unde ad excludendum eam à successione necessariò deducendū, probandumq; esset in mora fuisse petendi tutores dari filijs infra annum à diē mortis mariti. secundum Barto. in l. 2. col. 6. C. qui petant tutores, Bald. Ang. Flo. & Saly. in l. sciant. C. de legi. hzred. & Alex. consil. 185. col. fin. uolu. 6.

Ve-
rior
opi.

alias quælibet iusta causa excusaret matrem à priuatione. successione filij, ut uoluit Soci. consi. 153. col. fin. uol. 1. & Rubens consulendo consil. 31. nu. 1. dato igitur casu, quod mater foret exclusa à successione filiorum, tunc non exclusa censeretur auita, nec alius proximior. secundum gl. Ang. & Saly. in l. nepotibus. C. qui petant tutores. Soci. in d. consi. 153. col. fin. & istorum opinionem fatetur esse communem Rubens. in d. consi. 81. num. 2. ubi ita consuluit, & præmissa ita ampliata, & declarata interpretantur non procedere quando uir licentiam daret uxori ad secundas nuptias conuolandi, tunc quippè non perdit istum transitum dominium rei sibi legatæ, ac à marito relicte, & ratio est, quia pœna secundo nubentibus est imposita ex eo, quia uidetur inferri iniuria primo uiro per secundas nuptias. §. quia uerò. in auth. de nupt. & nulla iniuria fit uolenti. l. 1. §. usque adeo. ff. de iniur. secundum Bal. in l. 1. C. de secun. nup. & per Ro. consi. 219. ex themate consultationis. & Deci. consi. 620. casus de quo quæritur. col. 2. limitatur etiam secundo, quando filij secundis nuptijs consensum accommodauerint, tunc enim mulier non perdit ea, quæ habuit ex liberalitate primi uiri. secundum glo. in auth. de non eligent. secun. nub. in uer. copulatur, quoniam iniuria, quæ fit filijs primi uiri, si mater conuolaret ad secundas nuptias tollitur eorum consensu. §. soluto. in auth. de secun. nupt. l. cum donationis. C. de transact. & hoc comprobatur ex latius dictis, per Ias. in l. ambiguitates. C. de indic. uidui. tollen. & in l. filium quem habentem. C. famil. erisc. col. fin. & consil. 53. in quaestione. uolu. 1. & per Deci. consi. 206. quæritur. Limitatur tertio, ut mater transiens ad secunda uota debeat duntaxat proprietate substantiæ paternæ, quæ peruenierat ad filium, non autem substantiæ auitæ priuari. secundum Bar. & alios cõiter. in d. auth. ex testameto, & istam communem sequitur, & citat Boeri. decisio. 192. nu. 5. licet Bal. & Ang. & malle. in d. au. h. ex testamento asseruerint contrarium. interpretanturque postremo præmissa in matre, quæ transiit ad secunda uota superstiti filio, uel filijs de hoc nõ conquerentibus, his igitur stantibus si filius decedat non priuatur mater eius hæreditate, quia filius non conquerendo de matre uidetur remisisse sibi iniuriam factam per eam per dictum transi-

Cõis
opi.Cõis
opi.

transitum. argumento. l. fin. C. de reuocan. donat. & ita per illum tex. tradit, & firmat Bal. in auth. ex testamento supracitata. col. 2. Deci. consil. 206. col. 2. & in rubr. C. de secun. nupt. col. fin. Ripa. in l. fin. C. de reuocan. donatio. in q. 61. col. 2. & Soci. iun. consil. 61. nu. 2. & 11. uol. 2.

N

OPINIO CCXXV.

Nepos natus ex primo genito patre prædefuncto excludit filium secundo genitum patrum suum à successione Regni, & prima genitura. secundum Bald. in auth. cessante. C. de legit. hæredi. & consil. 389. consuetudo. uolu. 2. & hoc idem firmant nonnulli Doct. quos refert, & sequitur Soci. rationibus per eum relatis consil. 252. uis instrumentis, & **Cōis** opinionem istam scribit expresse esse communem Barba. **opi.** consil. 10. lib. 1. Conarruias. in tract. de uarijs resolutionibus iuris ciuilibus. cap. 5. lib. 3. num. 8. fol. 785. & Grammatici. decisio. prima, ubi refert in facti contingentia ita in sacro Concilio Neapolitano fuisse decissum. in contrariam uerò sententiam, uidelicet, q. nepos ex primo genito non præferatur filio secundo genito in successione Regni inclinauit Ioan. And. in add. Specu. in titu. de feudis, Bar. in auth. post fratres. C. de legit. hæredi. cum alijs concordat. relatis per Rubeum consil. 149. nu. 6. 10. & seq. ubi consuluit pro hac parte, & opinio istorum uidetur æquior si primogenitus mortuus sit uiuo patre, & sic non dum ei iure quæsito secundum ueriores, & magis communem opinionem, quã sequitur, & audacter attestatur Alex. consil. 4. ponderatis. col. 3. uolu. 4. & Deci. consil. 443. in casu ad me transmissio. in fin. & sententiam hanc approbat. in d. auth. post fratres, & confirmat Ant. de Ros. in tract. de successio. ab intestato. in uer. de legitimatis, & Conarruias. in loco superius citato; Sed quid concludendum in hoc opinionum conflictu, & in tanta Doct. ambiguitate? dic quod Bal. in l. cum antiquioribus. C. de iure deliberan. & in l. fin. C. de suis, & legi. arguit ad utranque partem, & tandem dicit soluat Apollo, & Ioan. de Silua. in tract. de prima genitura. q. 35. lib. 1. loquutissimè scribit omnia, quæ in utranque partem possunt

sunt allegari, & demum recitat sententiam Othonis Imperatoris, qui aiebat questionem istam esse gladiatorio iudicio dirimendam, & ipse Ioann. in hoc opinionum conflictu diffinire non ausus fuit, remanet ergo res dubia, & ob hoc mihi sequendam fore decreui optimam, & tutissimam distinctionem super hoc articulo traditam nouissime, per August. Beroum. in c. dilecti filij. num. 52. cum seq. de arbitris, ubi affabrè, & doctè istam arduam, & confusam questionem distinguendo resoluit.

O P I N I O CCXXVI.

Notorium quamuis releuet quem ab onere probandi, & inducat plenam probationem. secundum Host. in summa. de probatio. §. fin. & est tex. in l. emptorem. in princ. ff. de actio. emp. ubi dicitur, quod notorium æquiparatur sententiæ, de quo, uide Bald. in l. i. C. de curato. furio. & dixit idem Bal. in l. i. C. de reuocan. his, quæ in frau. aliena. sunt, quod notorium est probatio probata, uel saltim de facili probabili; tamen istud notorium debet allegari, & proponi. secundum glo. in clemen. appellanti. de appellatio. in uer. iudicis, notat Cato saccus. in l. si uerò. §. qui p rei qualitate. ff. qui satisfac. cogan. idem tenet Bar. in l. eum qui ita. §. qui ita. col. 3. ff. de uerb. obliga. & in l. cum quid. ff. si cer. peta. col. fin. Ant. in c. peruenit. de censu. col. 17. & Fel. istos referens. in cap. cum ordinem. 9. 10. & 11. col. de rescrip. & Barba. consi. 57. uisus, & accuratè. col. 3. & idem Bart. in l. i. col. pen. ff. de excep. & hoc quod notorium debeat allegari intelligitur, quando debens allegare esset præsens in iudicio, secus si absens licet citatus citatione habente uitium notorium. secundum Panor. & Præpositi. in c. ex parte tua ext. de appellat. quia citatio notoriè nulla non astringit citatum ad comparandum. secundum glo. in c. placita. 15. q. 4. idem dicit glo. in c. ueniens. ext. de accusat. in glo. fin. & Innocen. in c. ex parte. il primo. de uer. sig. quod citatus ad Synodum, si est notoriè exemptus nō tenetur comparere. Item secus, quando de eo constat ex actis, tunc enim iudex potest pro parte allegare. secundum Innoc. & Canonistas omnes communiter. in c. ex insinuatione. ext. de appellat. Specu. in titu. de offi. iudi. §. impendit. circa prin. quam communem

Cōis
opi.

munem sequuntur, & citant Doct. in locis præcitatis, & in d. c. ex insinuatione; imò iudex potest sumere informationem etiam parte non citata an aliquid sit notorium. secundum Bal. ex mente Archidia. in c. cum inter uos ext. de cōsue. & tenet Cato. in d. §. qui pro rei qualitate, sed Bald. ibi dicit, q̄ ubi aliquid est notorium non iuratur de calumnia per lat qui natura. §. cum me absente iuncta gl. in uer. committit. circa fin. de neg. gest. & aduerte quia notorium probatur per duos testes. secundum glo. in §. fin. 2. q. 1. & glo. & Archidia. in §. item sæpe. 4. q. 3. Bar. in l. hæredes palam. ff. de testa Spec. in tit. de noto crimine. in §. qualiter, Bal. in l. data opera. C. qui accusa. non poss. & Fely. in c. tertio loco. col. 5. de præsump. & Follerius. in practi. crimi. in uer. item q̄ est notorius delinquens. nu. 16. 17. & 18. ubi hoc optimè declarat quomodo, & qualiter procedat.

O P I N I O CCXXVII.

Notarius passim pro alio stipulatur. §. si quis alij. instit. de inutil. stipu. & ibi Doct. Bar. Alex. & Ias. nu. 14. in l. stipulatio ista. §. si stipuler. ff. de uerb. obli. Bal. in l. certi conditio. §. quoniam. ff. si cer. peta. Bar. Bal. Pau. de Cast. & alios. in l. 7. §. huius studij. ff. de insti. & iure, & de hoc latè disputat Tiraque. in tract. de consti. possessio. 3. par. limitatio. 30. num. 16. cum multis seq. & hoc non solum habet locum in præsentem, acceptante, & recipiente, sed etiam in absente. secundum glo. in l. 2. ff. rem pupi. saluam fore, quam sequitur ibi Bar. Alex. in add. ipsius, cum infinitis alijs congestis per Tiraque. in d. tract. in 3. par. 30. limita. nu. 23. ubi scribit istam esse communem opinionem; & hinc notant Bar. & Doct. in d. §. si stipuler, quod propter stipulationem Notarij quæritur utilis actio absenti sine cessione, sed tamen secuta prius ratificatione absentis, & opinionem istam fa-
Cōis
opi. tentur esse communem Alex. in d. §. si stipuler. nu. 2. & Ias. nu. 15. quod etiam firmat Soci. consi. 125. in fi. uol. 1. Parisi. consi. 88. nu. 90. lib. 3. & consi. 69. nu. 136. eod. lib. & Conar. nu. 14. in suo libro uariarum resolutionum ex iure Pontificio, Regio, & Cæsareo. in primo lib. c. 14. nu. 11. & seq. post alios ibi relatos per eum, ubi pulchrè declarat istam cōclusionem, sequitur, & ponit esse communem; & aduerte quod
Cōis
opi. quando

quando compertum est ius quesitum esse parti ex facto Notarij, uel iudicis, uel testis, tunc non est in facultate eorum dicendi aliquid, propter quod ius quesitum tollatur. secundum doctrinam Bar. cōiter approbatam. in l. si quis in grau. §. si quis moriens. ff. ad Silla. & de Notario ipso aliquid posuimus infra. in uer. testis. in conclusione inci. Notarius cui est facta commissio examinationis testium. Et in conclusione exordiente. Notarius faciendo mentionem in testamento testatorem fuisse sanę mentis.

Cōis
opi.

O P I N I O CCXXVII.

Nuncio publico sibi duntaxat creditur in spectantibus ad suum officium, puta si referat se personaliter citasse Titium, tamen quando deponit in his, quę sunt extra officium suum non probat. secundum Ioan. Andre. in titu. de cita. §. 1. in prin. quem sequitur Abb. in c. cum parati. de appella. Deci. in c. post cessionem, Doct. omnes. in §. quadrupli. institui. de actio. & in l. 1. §. cura carnis. ff. de offi. præf. urbis, Ruinus consi. 66. col. 1. uol. 5. Tiraque. qui latissimē cōplura congerit. in tract. de retract. in titu. de retraic. linagier, §. 8. glo. 11. & istam recitat esse communem opinionem Alcia. in tracta. de præsump. in 3. regula præsump. 14. nume. 10. & Maranta. in tracta. de iudicijs, in 7. par. princ. nume. 534. & Ias. in l. properandum. §. & si quidem. nume. 8. C. de iudici. quę quippē procedit ex quadam consuetudine. secundum Guido Papæ, decisio. 628. nume. 1. hocq; ampliat in tantum procedere, ut nuncio ipsi credatur etiam, & fides adhibeatur referenti se non inuenisse bona mobilia debitoris in executione iudicati. secundum Bar. & Docto. in l. à diuo Pio. §. in uenditione. ff. de rei iud. Guido Papæ. in d. decisio. 628. Alcia. in memorata præsumpt. 14. numero. 4. cum alijs quamplurimis concordantibus traditis, per Ias. in l. in illa. §. pen. & fin. ff. de uer. oblig. Sed ista cōmunis ita declarata limitatur primo ubicunque citatus per nuncium esset persona circumspecta, & fide digna, & iuraret se nunquam citatum fuisse à nuncio tunc ex ista coniectura sibi potiusquam nūcio crederetur. sed in Abb. & Moder. in d. c. cum parati, Ias. in d. §. si quidem. in 6. nota. Guid. Papæ. in d. decisio. 628. nume. 1. post medium,

Cōis
opi.

medium, & Maranta in loco supra citato, & per Afflict. in constitutione edictorum. in fi. limitatur secundò præmissa communis non esse uera in denunciando crimina, quia tunc non creditur nuncio etiam publico, & iurato, ut uoluit Specu. in tit. de citat. §. sequitur uidere, & hoc procedit, & intelligitur uerum esse quo ad condemnandum, non autem quo ad inquirendum, quia quo ad relationem nuncij potest inquisitio formari. secundum Bar. in d. l. 1. §. cura carnis.

OPINIO CCXXIX.

Nunciatio noui operis facta auctore prætoris, ut non ædificet Titius etiam si esset iniuste facta nocet, & ligat ædificantes, ut teneantur desistere ab opere iuste cepto etiam in suo, & si obtemperat nunciationi debet postea ædificatum demoliri, & destrui sumptibus ædificantis. secundum Ias. in l. 1. nu. 1. ubi etiam Bar. Pau. castren. & alij Doct. communiter. ff. de noui ope. nuncia. & est tex. in l. prætor. ait. in prin. eod. titu. & in c. 1. & 2. ext. de noui ope. nuncia. ubi tex. gl. Abb. Sycul. Herman. Detus. in d. l. 1. nu. 24. quæ quidem communis ampliatur etiam procedere si nunciatio, ac prohibitio prætoris esset alternatiuè facta, ut non ædifices, uel uenias responsurus. secundum Bar. in l. de pupillo. §. meminisse. ff. de noui oper. nuncia. cum quo sentiunt omnes ibi.

Cōis
opi. Io. de Amicis consi. 35. num. 1. & seq. ubi ita consuluit. Sed communis præmissa ita ampliata fallit quotiescunq; esset nunciatum nouum opus simplici uerbo, quia tunc nunciās nouum opus amittit facultatem demolendi opus propria auctoritate sibi à iure concessa, ut concludit Bar. & alij. in l. 1. §. nunciatio. ff. de noui ope nuncia. quoddam quippè ibidem Bar. intelligit cum grano salis non habere locum, quando incontinenti nunciāns recuperauit possessionem propria auctoritate, quam amiserat per nunciationem uerbalem, secus foret, si diuerneret ad extraneos actus, & cum limitatione hac transeunt omnes Doct. communiter ibi. teste Ripa. in memorato. §. meminisse. nu. 36. & seq. fallit etiam secundo loco, quando ille cui fuit nunciatum nouum opus, ne faciat etiam in suo, seu solo à se possessio offerat se paratum

tum fatisdare de opere demoliendo in casu succumbentie,
 tunc certè per ipsam satisfationem præstitam tollitur nunciatio, & ille cui est nunciatum poterit perseverare in opere. *tex. est. in l. prætor. §. deinde, & §. seq. & in l. de pupillo. §. is cui, ubi tex. Bar. & Doct. ff. de noui ope. nuncia. tamen ille, qui nūciauit poterit replicare; Sed hodie inoleuit practica, quòd supersedeatur per tres menses, & tunc uolens ædificare tenetur ab opere cepto supersedere per tres menses non obstante ipsa fideiussione oblata, uel data, sed non acceptata per nunciantem etiam quòd nuncians interim nullum ius sic prohibendi doceat donec de iuribus partiū cognoscatur, seu infra quos nuncians possit iura sua probare, quibus elapsis data ipsa fideiussione potest in opere perseverare, ubi nūcians nihil probauerit, ut per Bar. & Doct. in d. l. prætor. §. si quis paratus, Glo. Salyc. & scriben. communiter. in l. i. C. de noui oper. nunci. per illum tex. & in c. pen. & fin. de noui oper. nunciat. ubi text. Abb. & omnes, & istam facit mentionem esse communem opinionem Ias. in d. l. i. num. 19. ff. de noui oper. nuncia. Ferrarien. in sua practi. Papien. in for. lib. in actio. noui oper. §. ante aliquam remissionem. num. 3. Ruinus. in repeti. d. l. i. nu. 124. & Herman. Detus Florenti. ibidem. nume. 23. & seq. contrarium uerò per præmissas authoritates, & alia urgentissima fundamenta consuluit doctissimè Grammati. consi. ciuili. 73. super dubio pridè transmissio, per totum, quòd mandatum super nunciatione noui operis reo comparente resoluitur, & resolui debeat in uim simplicis citationis, & ita ego iudicaui sæpissimè dum eram iudex criminalis in ciuitate Therami Aprutini per iam dicta, & alia complura, quæ breuitati studendo omitto, licet Io. de Amicis. in d. consil. 35. nu. 12. & seq. contrarium asseueret.*

Cōis
pra.Cōis
opi.

O

O P I N I O CCXXX.

Oblatio uerbalis non releuat offerentem, ideo ista oblatio debet esse realis. l. decem. ff. de solut. not. Bar. in l. acceptam. C. de usur. & Alexan. consi. 130. nota, quòd ubi res debet offerri. col. 3. uol. 4. Sed hoc non habet locum quando

do creditor, cui solo uerbo offertur se nolle recipere solutionem recusaret, tunc quippè non requiritur realis oblatio. secundum Alex. in l. si mora. in §. fallen. ff. solu. matri & omnes communiter. in l. qui Romæ, quam communem sequuntur, ac citant Moder. in ibi; limitatur quoq; non procedere conclusio præmissa quo ad effectum retardandi uéditionem pignoris per creditorem factam, quoniam quo ad hoc explorati iuris est sufficere uerbalem oblationem. l. pen. ff. de rescin. uendi. secundum communem intellectum, gl. Bar. & aliorum. in l. pen. ff. de distrat. pigno. & in l. si residuum. C. eo. tit. quem sequitur ultra allegatos Doct. Alex. in d. l. si mora. in 2. fallen.

OPINIO CCXXXI.

Oblatio debiti etiam sine consignatione, ac depositione facta liberat debitorem offerentem à pœna caducitatis, sicut regulariter obseruatur in alia pœna, de qua. in text. in l. acceptam. C. de usur. Sed ad consequendam plenariam liberationem à Canone emphyteotico secus est, siquidem ad huiusmodi effectum requiritur, q̃ emphyteota illum offerat, consignet, atque deponat secundum communem intellectum. l. 2. C. de iure emphyteo. circa fin. traditum ibi, per Doct. præsertimq; per Ias. nu. 106.

OPINIO CCXXXII.

Officialis si durante tempore sui officij fuit cassus ab officio, & postea reassumptus, cum eisdem pactis reassumptus intelligitur. secundum Bal. in l. si constante. C. de dona. an. pup. & in l. etiam. col. fi. C. de iure dot. quem sequuntur scriben. omnes communiter, in l. diem functo. ff. de offi. assess. ubi Moder. audacter mentionem faciunt de ista communi, & concludunt etiam q̃ si ciuitas conduxit doctorem cum certo salario pro uno anno, quo finito recessit domum suam, & dentum interpositis pluribus annis reconducatur sine repetitione salarij intelligitur reconductus sub illo salario, q̃ prius perceperat, ubi subdunt etiam idem esse in famulo, & similibus.

P

O P I N I O CCXXXIII.

Pactum per aliquos conditū de futura successione querenda non ualet sine consensu eius de cuius hereditate agitur. l. pactum quod dotali. C. de collatio. & lex eo. C. de de inutili. stipu. & l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de uer. obli. & istud tenent ibi Bar. Bal. Saly. cæteri q; communiter, & in l. in priuatos. C. de pactis, Canonistæ omnes. in c. cum contingat ext. de iureiuran. & in c. quamuis. de pact. in 6. Cyn. & alij. in l. fin. & in d. l. pactum quod dotali, Alex. consi. 28. uol. 3. ubi deducit istam esse communem opinionem Ias. consil. 8. nu. 34. posito inter consilia feudalia Alberti Bruni, & in consil. 9. nu. 10. Curtius iunior consil. 15. nu. 2. & Ruinus consil. 16. nu. 16. uol. 2. & ratio dictæ communis approbatæ ab omnibus Doct. utriusque censuræ uidetur ista. quia turpe est, ac moribus contrarium pactū fieri super uiuentis hereditate absque eius consensu, nā hæc pactio turpis censetur. d. l. fin. & d. l. pactum quod dotali, nec tamen ea sola ratio turpem efficit hanc conuentionē, q̄ detur uotum captandæ mortis, quamuis hæc. in d. l. fin. expressa sit, siquidem ob hanc solam rationem non efficitur pactum turpe quod patet, quia ex consensu eius de cuius hereditate agitur hæc pactio licita est, & tamen occasio captandæ mortis non tollitur per consensum istum, atque ita intelligendus est. text. in d. l. fin. Alia ratio ad hoc corroborandum allegari potest, quia hereditas solo testamento per hominem datur. l. hereditas. C. de pact. conuen. l. pactum, ubi Docto. C. de pact. ubi inter cætera dicunt decipi eos, qui filias diuitum in uxores accipiunt cum pacto, q̄ ultra dorem post mortem parentum ipse mulieres habeant etiam hereditatem, nec enim ualet hoc pactum, nec firmatur iuramento, & si fieret pactum de quota hereditatis. secundum glo. in l. si quando. §. illud. in uerfi. grauari. C. de inoffi. testamen. cum allegatis, per Ias. in d. l. pactum, & per Doct. in d. l. si. & in præallegata. l. pactum quod dotali. Amplia istam cōem procedere etiam si appareat dictum pactū fuisse cum iuramento firmatum. sc̄ pm gl. in l. si quando. C. de inoffi. test. Legistas oēs indifferenter in locis præallegatis,

Cōis
opi.Cōis
opi.

R tis,

Cōis
opi.

ris, & Canonis. in d. c. cum cōtingat, & in d. c. quamuis Bar. consi. 165. quidam nomine Thobaldutius, Corne. consi. 61. nu. 11. lib. 1. Alex. in d. consi. 28. & in d. l. pactum. nume. 2 in quibus locis asserit hanc esse communem opinionem, & Curtius iun. consi. 15. nu. 3. & consi. 25. num. 7. & consi. 98. nu. 3. & ratio est quare dictum iuramentum non debet isto casu l. gare, quia censetur contra bonos mores, ut in c. non est obligatorium. de regu. iur. lib. 6. & ita in terminis tenet Bar. & alij. in d. l. pactum quod dotali. Limitatur primo loco dicta communis, quòd dictum pactum de futura successione querenda ualeat, & teueat, quando ille de cuius successione agitur consentiat, & in huiusmodi consensu perseueret usque ad mortem. d. l. fin. ubi Doct. hoc tenent, & Ias. ibi. nu. 7. in septima limitatione Soci. iunior consil. 50. nu. 4. lib. 2. & Curti. iuni. consi. 98. num. 3. & seq. Qui quidem consensus etiam ex post superueniens uidetur sufficere. secundum Bal. in d. l. fin. circa fin. quem sequitur Deci. consi. 31. col. 3. & Crauet. consi. 19. nu. 3. Limitatur secundo, ut dictum pactum, & conuentio de succedendo ualeat, & sit efficax, quando fieret ista pactio de succedendo in certis bonis singulariter expressis, uel sub nomine quotæ bonorum, non autem sub nomine quotæ hereditatis. l. si quis argentum. §. sed, & si quis. C. de dona. glo. in l. fin. in uers. accommodauerit, quam ibi communiter sequuntur Bar. & Doct. C. de pactis, & idem Bar. consi. 72. ex facto proponitur, Odra. consil. 139. cum alijs allegatis, per Deci. consil. 235. & in d. l. pactum. C. de pact. Crauet. consi. 19. num. 7. & Curt. iunior consi. 1. nu. 4. & 16. & consi. 81. nume. 2. ubi supponit istam esse communem opinionem, & consi. 15. nume. 1. ubi etiam. nu. 4. latissimè declarat qualiter differat pactum de futura successione, & promissio bonorum post mortem, & limitatio hæc procedit, & habet locum dummodo nō fiat pactum de omnibus bonis presentibus, & futuris, quia tūc ista uerba uniuersalia tanquam scillam sunt fugienda, ut per Soci. consi. 136. uisum fuit. col. fin. lib. 3. & per Deci. in d. l. fin. col. 6. Curti. iuni. in d. consi. 15. nu. 1. & Crauet. consi. 19. nu. 7. Limitatur tertio, quando alij paciscerentur de hereditate certi hominis in specie, secus incerti in genere. l. 2. §. de illo. ff. pro socio, & tenet glo. Bar. & Ias. nume. 7. in

Cāis
opi.

quinta limita, in d.l. fin. & Capicius decisio. Neapolitana. 159. nu. 10. Limitatur quartò, quando talis pactio, siue conuentio ueniret ex necessitate contractus præambuli, & tunc ratione istius contractus præambuli ualet, & tenet, ut in l. si cum dotem. §. si uir, qui legitur cum. §. siue autem. ff. sol. matr. & ibi ita tenet Alex. glo. & Ias. nu. 7. in sexta limita, in d.l. fin. & Boerius consi. 50. nu. 8. Limitatur quintò, quando pactum de futura successione esset reciprocum, seu uicissitu dinarium, uti si aliqui paciscuntur non de hæreditate tertij quærenda, sed inter se hoc modo, quòd altero eorum præmoriens sine liberis bona eorum ad superstitem, uel eius liberos deferantur, tunc ualet talis pactio, seu conuentio, & non censetur improbata. secundum Ioan. Andr. in add. ad Spec. in titu. de instrum. edi. in §. porrò. col. fin. Ang. in l. hæreditarium. ff. de bonis autho. iu. possi. in l. sancimus. C. de dona. & consi. 179. Oldra. consi. 139. ad habendum aliquam notitiam, Ias. in d.l. fin. nu. 7. in quarta limit. & consi. 9. posito inter consilia feudalia Bru. Astensis. num. 10. circa medium, & Marfi. in sing. 331. post alios quamplures ibi per eum relatos, & per istas allegationes, & auctoritates constat istam esse communem opinionem, licet aliqui quos refert Marfi. ibi, & malè tenuerint contrarium, & dicta regula communis, q̃ pactio de futura successione uiuentis quærenda non ualeat, quia est plena tristissimi euentus. Ampliatur in septem casibus, & in septem alijs limitatur per Ias. in l. fin. C. de pactis. nu. 5. & 7.

Cōis
opl.

OPINIO CCXXXIIII.

Pactorum genera tria reperiuntur, secundum gl. in l. pacta conuenta. C. de pactis, inter quæ cōnumeratur pactum nudum, & istud pactum dicitur nudum à causa, & quando secum non habet dationem, factum, uel stipulationem, & per hæc tria cognoscitur pactum nudum, hanc expositionem sentit glo. in l. iurisgentium. §. sed cum nulla. ff. de pactis, in l. diuisionis. eo. titu. in l. solent, & in l. si dominus. ff. de præscrip. uerbis, & nota, q̃ pactum in dubio intelligitur de nudo. l. legem ubi notant Salyc. Riminal. & Deci. C. de pactis, & in rub. eod. titu. nunc ex prædictis pono regulam fundatam in iure Canonico, q̃ ex isto pacto nudo oritur

R 2 actio,

actio, poteram proponere aliam regulam negatiuam de iure Cæsareo, & forsan magis generalem, Sed ubi est concurrentia Canonum, & Legum à Canonibus inchoandum est, quia Canonistarum subiectum dignius est, ita dicit Abb. in c. inter alia. de immuni. ecclesia. imò ius Canonicum dicitur Diuinum. c. nimis. de iusti. & iure, & c. qualiter. ilij. de accusatio. Fely. hoc latè notat in proœmio decret. in prin. reuertor igitur ad regulam propositam, q̃ pactum nudum producit actionem de iure Canonico. c. 1. & 3. ext. de pact. glo. & Archidia. in c. quocunque suffragio. 12. q. 2. & ita cõmuniter tenent Canonistæ. in d. c. 1. ut per Ias. in l. iurisgẽtium. §. sed cum nulla. ff. de pact. nu. 4. & in l. si quis maior. C. de transac. & in rub. ff. de pact. ubi etiam Moder. & ratio dictæ conclusionis uidetur isthæc, quia in foro Canonico proceditur de æquitate. c. dilecti, de iudi. facit alia ratio, quia inter simplicem loquelam, & aliam ius Canonicum non constituit differentiam. c. iuramenti. 22. q. 5. Ampliatur primo loco ista communis ita probata, quòd pactum nudum producat actionem, non solum in foro canonico, Sed etiam in foro seculari in omnibus terris subiectis Ecclesiæ. secundum Imo. in c. quæ in Ecclesiis, col. 23. de constitu. & Bal. in authen. ad hæc. C. de usu. ubi ait, q̃ istud procedit, non solum in clericis, uerum etiam in laicis subiectis Ecclesiæ quoad temporalem iurisdictionem. Secundò extende istam conclusionem, q̃ pactum nudum producat, pariatq; actionem, non solum in omnibus terris ecclesiæ, sed in terris etiam Imperij secundum communem opinionem omnium Docto. quam allegat Fortunius Garzia. in c. 1. de pactis, nu. 10. Tertiò loco amplia ut procedat non modo ex pacto nudo, sed etiam quòd est fortius in simplici pollicitatione, ita tenet Ant. de Butrio. in c. ex parte, & Abb. in c. 3. ext. de pact. mouentur præfati Docto. ad hoc dicendum, quia sicut ex uoto quis obligatur, & cõpelleitur per ecclesiam, ita per simplicem pollicitationem ad similitudinem uoti, Sed contrariam partem tenuit expresse Ias. in d. §. sed cum nulla. nu. 5. Quartò amplia istam cõclusionem iuris canonici in curia mercatorum, & ubi proceditur de bono, & æquo, ut p̃ Bar. notabiliter, in l. qui notus, per illum tex. & in l. fideiusor. §. quædam. ff. mand. Bal.

& Saly. in l. si pro ea. C. manda. & l. 2. de const. & in c. 1. col. pen. ext. de pact. ubi ait, q̄ ex pacto nudo agūt mercatores, & nūmularij inter se, & dicit notari, in §. pen. in auth. de fideiuss. & hæc ampliatio posset extendi ad omnes casus ubi proceditur secundum æquitatem, ut per Alex. conf. 4. 1. uel 42. i. i. so puncto, col. 2. lib. 3. & sic habes, q̄ ubicunque proceditur de bono, & æquo pactum nudum parit actionem. Limita istam conclusionem iuris Canonici, nisi pactū nudum fuisset initum dolo, uel metū, quoniam tunc nō produceret actionem etiam de iure Canonico, nec eo casu haberet locum dictum. c. 1. ext. de pact. & hoc latè probat Ias. in d. §. sed cum nulla. nu. 10. tradit, & aliam limitationē dictæ communi opinioni, & d. c. 1. de pact. Præpositus Senensis, in suis disputationibus infer. 4. casu. 3. quæstionis.

OPINIO CCXXXV.

Pactum nudum de iure Ciuili non producit obligationem efficacem, & sic non parit actionem, Sed bene exceptionem. l. iurisgētium. §. sed cum nulla. ff. de pactis, & ista est communis opinio, ut per Ias. & Moder. in d. §. sed cum nulla, idem Ias. in l. si quis maior. C. de transac. Moder. in rub. ff. de uerb. obliga. Maranta. in tracta. de iudicijs, in 6. parte. 2. partis super nono actu. nume. 24. & Berengarius Ferrandus, in repetit. l. pacta conuenta. ff. de contrahen. empt. nume. 30. cum alijs sequen. in 1. lectu. & ratio dictæ communis colligitur, ex d. §. sed cum nulla, nam ubi non est causa, ibi non est causatum. l. manumissionis. ff. de iusti. & iure, sed ratio est quodam causatum, l. licet. §. ea obligatio. ff. de procurato. ergo non potest sine causa oriri, sed pactum nudum dicitur, cui non subest causa ut habetur, in d. §. sed cum nulla, hanc rationem tradit Bald. in rub. ext. de pactis, col. 3. in fin. Amplia istam communem procedere etiam si debitor suo iuramento confiteretur, & affirmaret nudum pactum, nam per hoc non teneretur soluere, ita dicit Bal. in l. fin. col. 2. C. de fideicommi. referens, ita tenere Innocen. in c. 1. quod metus causa. Limitatur ista communis, ita ampliata nō habere locū in promissione geminata, nam promissio geminata quāuis reperiatur facta, celebra-

Cōio
opi.

taq; pacto nudo nihilominus producit actionem. l. 1. §. de-
bitum. ff. de consti. pecu. & §. constituta. institu. de actio. &
per nonnullas optimas rationes comprobat dictam limita-
tionem l. as. in l. 1. nu. 1. ff. de uerbo. oblig. & communiter
omnes Canonis. in c. per tuas. de arbit. & in c. cum contin-
gat de iureiuran. & istam esse communem scribit Alcia. in
rub. ff. de uerb. oblig. nu. 14. & dictam communem limitat
etiam l. as. in sexdecim alijs casibus. in d. §. sed cum nulla, &
in uno duntaxat utillimo limitat quoque Petrus Duénas
in regula. 16. actio ex pacto nudo, quos uide.

OPINIO CCXXXVI.

**Cōis
opi.** Pater habens duodecim filios excusatur tam à muneribus
personalibus, seu à collectis quibuscūque, quàm etiam
à patrimonialibus. l. si quis decurio. C. de decurioni. lib.
10. ubi hoc tenet glo. Bar. Andr. de Baru. & Ioan. de Plat. &
Bar. in l. semper. §. demonstratur de iure immuni. & ista est
magis communis opinio omnium Docto. in præcitatis lo-
cis, ut meminit Ana. consi. fin. col. 1. & seq. & Bologninus.
in add. ibi, & Couarruias. in epito. in 2. par. cap. 8. num. 1.
fol. paruo. 146. & hoc admittunt omnes Doct. communi-
ter in decurione, ut scilicet, dictus numerus duodecim fi-
liorum illum excuset à quibuscūque muneribus. d. l. si quis
decurio, & ibi per Bal. & glo. in l. 1. C. qui. nu. libe. lib. 10. &
gl. & Bar. in rub. C. de decurio. eo. lib. Ampliatur hoc in-
tantum procedere, q̄ pater qui habuit dictos duodecim fi-
lios, & consequutus fuit immunitatem si postmodum mo-
riatur aliquis ex istis filiis durat priuilegium. secundum
Ioan. Andr. in c. decet indultum. in mercu. de regu. iuris. in
6. quem sequitur Alberi. in l. 2. §. 1. ff. de excusa. tuto. dicens
ibi ita de facto obtinuisse, & in l. decet. ff. de reg. iuris, Ful-
go. consi. 52. Pau. de Cast. in l. si cum dotem. §. si maritus. ff.
solu. mat. Deci. consi. 24. col. 2. in l. in omnibus causis. col.
fin. ff. de reg. iur. in auth. præterea. in fi. C. unde uir, & uxor,
& in c. cum cessante. col. 1. de appel. & ita consiluit Imo.
consi. 77. in 3. dubio, & ita tenet l. as. in l. sciendum. §. fin. ff.
qui satisda. cogan. & licet contrarium sentiat Alex. in d. §.
**Cōis
opi.** si maritus, tamen istam præcedentem opinionem dicit esse
communem Alcia. in tract. de præsump. in 1. reg. præsump.

36.nu.2. à qua dicit non esse recedendum propter fantasiam Alex.in iudicando, & consulendo Barth.Soci.in d.l.scien- dum.§.fin.

O P I N I O CCXXXVII.

Pater habet usumfructum in omnibus bonis aduentitijs filij eo uiuente. l. cum oportet. C. de bonis quæ liber. & §. hoc quoque. insi. per quas persô.nob. ius acqui. quod quip- pè uenit intelligendum cum grano salis, uidelicet, in quæ- sitis per filium tempore emancipationis, secus uerò in po- stea quærendis, in quibus nullum usumfructum habet. l. 1. & ibi Pau. de Cast. C. de bonis quæ liber. & idem Pau. de Cast. in d. l. cum oportet, & istam opinionem scribit esse communem Aldobran. in præcitato. §. hoc quoque, imò plus dic, q̃ nec expresse pater potest sibi reseruare usumfru- ctum in bonis postea quærendis per emancipatum. secun- dum Ioan. And. in add. Specu. in titu. de nat. ex lib. uen. in fin. motus ea potissimum ratione, quia in acquisitis post emancipationem per filium pater nullum ius habet. l. si fi- lius. ff. de uerb. obli. & in l. fin. ff. de stipu. seruorum, meritò huiuscemodi retentio nil operatur, & hoc idem ante Ioã. Andr. in loco superius citato posuit Oldra. confi. 24. ut no- rat Ias. idem tenens, & in l. fin. nu. 28. C. de pact. & Gerar. in sing. 76. circa fin.

Cõis
opi.

O P I N I O CCXXXVIII.

Pater naturalis tenetur duntaxat alere filiam, nõ autem dotare, secundum magis communem opinionem Dõcto. in c. cum haberet de eo, qui duxit in uxo. quam polluit per adult. quam sequitur, & citat Alex. in l. 1. ff. solu. matrimo- nio, Alcia. in rub. ff. de uer. oblig. Ripa. in rub. ff. solu. matr. Paleotus. in tract. de notis, & spurijs. q. 54. & Boerius deci- fio. 127. num. 13. cum multis seq. & Petrus de Benintendis decisio. 22. nu. 1. & seq. ubi refert abudè casum not. ob hoc decisum in Rota Bononiensi: & communis ista procedit de iure Canonico, & non de iure Ciuili, & istud ius seruatur hoc casu ubique. scdm Deci. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. de cõsti. & hoc quòd pater de iure Canonico teneatur præsta- re alimenta spurijs ponit pro regula cum nonnullis limi-

Cõis
opi.

tationibus, & ampliacionibus Pet. Duennas. in tracta. suarum regula, in uer. filius spurius, & declarat taliter Pet. de Benintedis, in d. decisio. 22. q. circa hoc nihil intactum dereliquit.

O P I N I O CCXXXIX.

**Cōis
opi.** Pater interueniens, seu promittens quouis modo pro filio non potest petere prius excuti filium principalem, sed ipse pater tenetur soluere uti principalis, & per consequens non potest gaudere beneficio, & fauore. auth. præsentē. C. de fideiuss. & §. non solum, & §. si quis igitur. in auth. de fideiussor. q. pater ante principalem conueniri non possit, ut est tex. singularis, in l. 3. §. sed utrum, & ibi Bal. ff. de minoribus, & ita per illum text. tenet Barba. in c. peruenit, de fideiussor. nu. 7. & in l. stipulationum. la. ij. §. satis acceptio, col. 5. ff. de uerbo. obliga. Stepha. Aufre. in add. ad decisiones capellæ Tholosanæ, in decisio. 196. Boeri. decisio. 221. num. 6. & 14. & opinionem istam firmat etiam, & asseuerat esse comunē post alios iam relatos Doct. Pirrus Englebermeus, in l. 2. C. de decurionibus. lib. 10.

O P I N I O CCXL.

**Cōis
opi.** Peculium quasi castrense dicitur propriè illud, quod Aduocati, Clerici, & Magistri liberalium artium de publico acquirunt. l. fin. C. de inoff. testa. unde si aduocati prædicti non ex publico, sed à priuatis personis ueluti clientulis aliquid recipiant pro eorum laboribus, & stipendio, adhuc dicitur esse quasi castrense peculium, secundum glo. in §. r. institu. per quas perso. nob. acqui. quam sequuntur Faber, Areti. Christopho. & alij communiter inibi, Cyn. Bar. Bal. Ange. Saly. & omnes, in l. fori. C. de aduocatis diuersorum iudiciorum, hoc idem tenet Bal. & Ias. in d. l. fin. & Bar. in l. fin. per illum tex. C. de silent. lib. 12. licet speculator, & male suadere conetur contrarium. in §. r. in titu. de actore, tamen quicquid ipse dicat noli recedere à communi opinione in iudicando, & consulendo, & probatur isthæc communis ex decisione, tex. in l. fori ubi tex. appellat quasi castrense nedum, quod ex professione, seu salarijs acquiritur, imò quicquid eius occasione quæritur, & sic priuatim; corroboratur

boratur secundo loco per mentionatos Doct. quia assessores non recipiunt salarium de publico. c. statutum. §. pen. de rescrip. lib. 6. & nihilominus habent quasi castrense peculium. l. uelut. C. de assessori. & quatenus superius docuimus, & perceptum ex fructibus beneficiorum per clericos dicitur quasi castrense peculium, dic quòd clerici beneficia, & eorum fructus ex publico non percipiunt, sed proculdubio in eis dicuntur habere quasi castrense peculium. l. sacrosanctæ. C. de episco. & cleri. ubi Pau. & cæteri, Inno. Host. Cardi. Ant. Imo. Ancha. Abb. Barba. & Couarruias. num. 1. in c. quia nos, de testamen. & hoc procedit quoq; in clericis in minoribus ordinibus constitutis, quorum acquisita post ordinem susceptum censentur castrensia, uel quasi, secundum Doct. omnes, & ibi Couarru. num. 3. in d. c. quia nos, Deci. in c. in præsentia, de proba. nu. 64. & Io. Lupi. in repeti. c. per uestras, super rub. §. 42. num. 13. de dona. inter uir. & uxo. unde pater percipiēdo fructus dictorum beneficiorum tenetur ad restitutionem eorum si extant, si uerò non extant cogitur ad pretium eorūdem fructuum, ut per Abb. & Cardina. Zabare. in d. c. quia nos, cum alijs plenius deductis, per Afflict. decisio. 241. col. 1.

OPINIO CCXLI.

Præscriptionem triginta, uel quadraginta annorum error iuris impedit, secundum glo. iuncto, text. in c. apostolice, de donatio. quam sequitur Abb. consil. 34. col. 1. uol. 1. & consil. 19. col. 1. uol. 2. Pau. de Cast. consil. 70. col. fin. & consil. 429. uol. 1. Ancha. consil. vlti. col. pen. in quo consilio subscripsit se Cardina. ut ibi clarè constat, & huiusmodi opinionem fatetur esse communem Felyn. in c. de quarta, col. 8. de præscript. quem sequitur, refertq; Curtius iunior consil. vltimo, col. 3. & eandem sententiam, tenet Alex. consil. 73. col. fin. uol. 2. & consil. 46. in secundo dubio. lib. 3. Soci. consil. 29. col. 7. libro. 1. & Bellamera consil. 7. col. pen. & consil. 10. col. 9. & Balbus, in repetitio. l. Celsus, in prin. nu. 17. ff. de usucapio. ubi, in d. num. 17. cum alijs seq. limitat communem præmissam in quinque casibus, & d. repet. posita reperitur. in fi. tract. de præscri. eiusdem Balbi.

In

cōm
opi.

in contrariam uerò partem, quòd error iuris nō impediāt
 pręscriptionem longissimī temporis inclinauit titubanter
 Pau. de Cast. consi. 406. col. 3. uol. 1. consi. 3. circa finem. cō
 si. 44. col. 11. & consi. 81. col. 4. uol. 2. idem tenet Bal. consi.
 221. circa fin. lib. 1. & consi. 52. in fin. lib. 5. Rom. consi. 123.
 col. 3. idemq; uidetur uelle Abb. consi. 37. in tertio dubio.
 lib. 1. idem sentit Calca. consi. 68. col. 2. Rota Romana. in
 decisio. 310. nota, quòd ex minus. in antiquis Calderi. con-
 si. 2. uol. 2. in titu. de constitutio. Federi. de Senis consi. 247.
 Guido Papę. in q. 159. ubi ait, quòd Pręlati alienatio absq;
 capituli consensu prębet iustam pręscribendi ansam, idē
 concludit, & sequitur Ripa. in l. 1. col. 3. ff. quorum bono-
 rum, & Crauet. consi. 166. nu. 13. in quibus locis ambo asse-
 runt, quòd spurius hęreditatem paternam pręscribit tri-
 ginta annorum curriculo, licet in iure erret, credens se ca-
 pacem esse cum non sit, post Bal. in l. nullo. C. de rei uendi.
 & quòd iuris error non impediāt longissimī temporis prę-
 scriptionem. tenet Imo. in l. nunquam. ff. de u. ucap. Soci.
 consil. 33. col. 3. uolu. 4. nonnulliq; alij relati per Felyn. in
 pręcitato. c. de quarta. col. 11. & hanc opinionem fatetur
 audacter esse communem Alexandrinus consi. 75. col. 2. &
 consi. 154. circa fin. quamuis dictos Doct. omnes non refe-
 rat, retenta itaque ista ultima opinione negatiua tanquam
 frequentiori calculo approbata, & magis iuri, & æquitati
 consona dic procedere in multis casibus, pręsertimq; quā-
 do pręscribens tractaret de damno uitando, & ecclesia,
 uel minor de lucro captando, tunc error iuris nullo pacto
 uideretur obesse pręscribenti. l. iuris. la. ij. in fin. & l. error.
 C. de iuris, & facti ign. facit. tex. in l. qui testamento. in fin.
 ff. de excusat. tuto. ubi sententię inualidę error, quę puta-
 batur ualere excusat à damno, & absque dubio iste casus
 procedere uidetur in minore, muliere, milite, & rustico in
 quibus magis tolleratur error iuris, quando agitur de dam-
 no uitando. per ea quę habentur, per Moder. in l. si quis id
 quod. ff. de iurisd. omnium iudi. & in l. iuris ignorantia. C.
 qui admitti, procedit similiter dicta communis, quando
 pręscriptio habet in se naturalem æquitatem hoc casu iu-
 ris error non noceret, puta si quis pręscriberet relicta sibi
 in testamento minus solemnī, & ita in hoc casu tenet Bal. l.
 con. i.

Cōis
 opi.

consil. 179. circa fin. uolu. quarto.

OPINIO CCXLII.

In præscriptione tanti temporis, cuius initij memoria non extat in contrarium allegatio tituli non foret necessaria. secundum gl. in c. super quibusdam. §. præterea. in uer. non extat. de uer. sig. quam sequitur Abb. consil. 7. col. 4. lib. 2. Federi. de Senis consil. 234. col. 2. Ioan. Fab. in §. que. in situ. de actio. Calderi. consil. 1. in titu. de libelli oblatione, Gozadi. consil. 8. col. 8. Soci. consil. 127. col. pen. uol. 1. quod est repetitum, in consil. 181. uol. 2. Ias. in l. si certis annis. col. fi. C. de pactis, & Canonistæ omnes communiter. in c. 1. de præscr. lib. 6. de qua quidem communi attestantur Moder. ibidem; Sed tamen contrarium uidetur tenere, ac concludere expresse Alex. consil. 74. col. 3. propè fin. uol. 4. Fely. in c. accedentes. col. 5. de præscript. & Curtius iunior consil. 158. col. 4. uidelicet, qd tituli allegatio in huiusmodi præscriptione sit necessaria, siquidem secundum eos non uidetur prodesse præsumptio tituli, nisi allegatur. l. cum quid ff. si cer. peta. cæterum parum obstat authoritas Alex. Fel. aliorumq; superius relata, utpotè quia præfati Doct. loquuntur in his quæ non sunt præscriptibilia etiam per tempus cuius initij memoria in contrarium non extet, uerbi gratia data præscribentis incapacitate circa beneficiorum colationem, uel circa decimas iuxta. tex. in c. quanto. de consuetu. Seu quando lex præscriptioni expresse resistit, ut in casu. c. accedentes. de præscrip. uel in materia procurationis, quibus casibus temporis cursus nil operari potest, ut ea pacem reddat eum, qui sit incapax, quapropter necesse est, ut titulus exemptionis, seu priuilegij allegetur, & ad probationem huiusmodi tituli probare opus foret temporis cursum, cuius initij memoria in contrarium non extaret, secus uerò si essemus in materia præscriptibili, & absque titulo, tunc profectò non esset necessaria allegatio tituli, & multo minus huiusmodi casu necesse esset probare quid factum esse, tanquam ex causa alicuius tituli non necessarij, ut notat Fely. in c. causam quæ de præscrip. col. 4.

Præ-
scri-
ptio.

Cōis
op^h

Cōis
opi.

Princeps de plenitudine potestatis non potest auferre ius perfectè acquisitum alijs ministerio iuris Ciuilis sine causa, ueluti per sententiam, præscriptionem, aut additionē hæreditatis, quoniam licet modus acquirendi sit de iure Ciuili, nihilominus ipsum dominium est de iure gentium. secundum Doct. communiter, in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de libe. & posthu. in l. fin. C. si contra ius, ueluti. publi. & in c. quæ in ecclesiarum, de constitu. quam communem sequitur Ias. in l. si is qui pro emptore, col. 54. & col. 65. ff. de usucapio. & in d. §. & quid si tantum. nu. 125. & in d. l. fin. C. si contra ius, uel utili. publi. in 7. limita. Fely. in d. c. quæ in ecclesiarum. nu. 33. Alex. Soci Galiau. & Moder. Hispani. in d. §. & quid si tantum. Iaco. Nigri. in rub. ff. si certum pet. nu. 15. & Ruinus consil. 95. nu. 1. & 9. uol. 1. & Bellonus consil. 2. nu. 2. & seq. & ista est magis communis opinio, quam sequitur, & citat Parisi. consil. 101. nu. 70. uolu. 1. Soci. iuni. consil. 120. nu. 32. uolu. 3. Crauet. consil. 172. nu. 3. consil. 103. col. 1. consil. 135. nu. 20. & seq. consil. 172. col. 2. & consil. 7. num. 10. Contrariam uerò partem quòd Princeps possit auferre ius perfectè alteri acquisitum sine causa tenuit Ange. in l. Lucius. ff. de euctio. Abb. in c. ex parte, il ij. de officio delega. Bertran. consil. 301. nu. 5. uol. 3. & Ias. sibi contrarius in consulendo tenet hoc idem in consil. 1. col. 7. libr. 1. ubi sequitur Bald. in l. fin. C. senten. rescin. non poss. ubi ait, q Princeps potest rescribere contra sententiā, quæ transiit in rem iudicatam, dicens illud dictum Bal. esse singulare, & auferre dominium acquisitum mediante tali sententia, similiter idem Ias. consil. 127. col. 3. libr. 4. arguit pro opinione Pau. de Cast. in l. cum hæredes, in prin. ff. de acq. poss. & in l. 3. ff. de testamen. q Princeps possit legitimare spiritum post aditam hæreditatem per agnatos dummodo possessio bonorum nondum apprehensa sit, eandem opinionem sentit idem Ias. consil. 93. libr. 1. ubi uoluit q Pontifex eximendo monasterium à decimis in consequentiam præiudicat Laicis, quibus decimæ debentur, quia non attenditur præiudicium, quod uenit in consequentiam; his igitur non obstantibus prima opinio, quòd ius quæsitum per

per aditionem hæreditatis, aut per sententiam uidetur magis communis, & sequenda, ut audacter asserunt Moder. in d. l. fin. C. si contra ius, uel uti. publi. Capicius decisio. 166. nu. 4. & 10. Crauet. in d. consil. 172. nu. 3. & alij quamplurimi supra relati, quæ quidem communis interpretatur non procedere quotiescunque Princeps tolleretur ius quæsitum de iure gètium ex causa, & ut illud ex causa auferri possit, requiritur qd sit huiusmodi causa, quæ principaliter respiciat utilitatem publicam. secundum Bart. in l. quæcunque, in fin. C. de fide instrumen. & iure hastæ fisca. lib. 10. Oldra. consil. 224. istæ sunt allegationes, col. 7. Pau. cast. consil. 177. consil. 229. col. 2. consil. 287. col. 1. lib. 1. Deci. consil. 361. col. pen. & consil. 588. col. 3. post Fely. in d. c. quæ in ecclesiæ, Ias. in l. Barbarius, col. 6. ff. de officio præto. & consil. 233. col. 7. lib. 2. & istam scribit esse magis communem opinionem Alex. consil. 361. nu. 10. uol. 2. Limita secundo loco dictam communem opinionem non procedere, quando Princeps ex causa remunerationis seruitiorum auferret dominium alterius de iure gentiū quæsitum, tunc enim certum est principem posse id auferre. l. item si uerberatū, ubi Bar. & Ang. ff. de rei uend. & alij scriben. in l. Antioceus, ff. de priuile. credi. & quod remuneratio si sufficiens causa Principi ad tollendum dominium alienum confu-
luit Deci. consil. 498. uiso casu proposito, col. 7. & cōs. 588. uiso puncto, col. 5. post alios relatos, per Grammaticum decisio. 66. num. 2. & sequen.

Cōis
opi.

O P I N I O CCXLIII.

Bannitus, seu deportatus restitutus recuperat bona confiscata. l. 1. 2. & 3. C. de senten. passis, sed bona alienata, & in tertium interim translata aliquo modo per restitutionem sibi factam non recuperat, unde restituto bannito eius restitutio non trahitur ad bona in tertium alienata. secundum Bar. & Bal. in l. fin. eod. titu. Bar. & alios Docto. in l. Gallus. §. & quid si tartum. ff. de liber. & posthum. Cardina. in cap. quia diligentia, de elect. Abb. in c. 1. de parochi. & in cap. ex tua, in fin. de cleri. non residen. Imo. in cap. in nostra, de iniur. Barb. consil. 43. col. 4. uolu. 2. Calca. consil. 36. nume. 29. consil. 52. nume. 12. Ias. consil. 21. in fine. uolu. tertio,

Prin-
ceps

hoc

hoc idem tenet idem Abb. in c. inter quatuor. de maior. & obed. ubi Fely. attestatur hanc esse communem opinionē, & constat ex allegatis, per Ias. & Moder. in d. §. & quid si tantum, præcipueq; per Ias. nu. 70. Garziam. nu. 235. & Galiaul. nu. 68. ibi. & per Ruin. consi. 31. num. 21. uol. 5. Ampliantur prædicta non solum procedere in dubio, sed etiā quando Princeps, uel superior uellet expresse sub restitutione compræhendi bona interim alienata. secundum Bal. Cyn. & Alex. in d. §. & quid si tantum, & Iacob. Menoch. in tract. recuper. posses. remedio. 10. nu. 116. cum alijs relatis per eum. Sed Cardina. in d. c. quia diligentia uidetur expresse tenere contrarium, uidelicet, q̄ restitutio facta per Principem, uel superiorem cum clausula prægnanti, quòd bannitus plenissimè restituatur, ita q̄ nihil de banno oppo ni possit trahatur, & extendatur ad bona in tertium alienata, cum quo quidem Card. sentiunt omnes Doct. magis cōmuniter, ut scribunt Moder. in d. §. & quid si tantum, & Ias. ibi. nu. 77. Galiaula. nu. 64. Rui. num. 120. Fortun. num. 153. Emanuel à Costa. par. 2. nu. 144. Paris. consi. 69. num. 196. uol. 3. & Fely. in d. c. inter quatuor; & licet iste restitutus reciperet bona non alienata, ob hoc non recuperaret in isto casu, nec in aliquo alio casu fructus, qui donec extiterat bānitus, à fisco, seu ab alio priuato fuissent percepti. text. est singularis. in auth. idem de Nestorianis. C. de hære. secūdu omnes Docto. communiter qui ita tenent, ut refert Ias. in d. §. & quid si tantum. nu. 64. ubi etiam Moder. omnes.

O P I N I O CCXLV.

Prodigus citandus est in datione curatoris. secundum Ang. Pau. de Cast. Alex. Imo. & Moder. in l. is cui bonis. ff. de uer. oblig. & ista opinio est communis, ut audacter asserit Clau. Aquen. ibidem. col. 4. & Cagnolus. in l. furiosi. circa fin. ff. de reg. iur. & in praxi obseruari asseuerat inibi. in add. ad Deci. Caro. Molin. in contrariam uerò sententiam inclinauit Deci. consil. 274. col. fin. & in d. l. furiosi, & Hierony. Chucalon. ibi, in add. & Ruinus consi. 89. num. 13. & seq. uol. 5. & Vasq. in tracta. de succes. processu. lib. 1. §. 1. nu. 71. Quicquid isti tamen dicant, suadeantq; non ob hoc discedendum arbitror ab opinione affirmatiua, quæ uidetur com-

communis obseruaturq; in practica, ut supra docuimus, & omnibus ferè fundamentis Deci. & aliorum, quàm optimè respōdet Aquen. in d. l. is cui bonis, & Cagnolus ubi supra. & ei inhæret quoque Tiraque. in tracta. res int. al. ac. limit. 41. fol. par. 24.

O P I N I O CCXLVI.

Prodigus notoriè prodigus rediens ad sanos mores ipso iure definit esse sub cura absque iudicis facto, aliàs opus est sententia. secundum Iaco. de Aret. & Bar. in l. is cui bonis. ff. de uerb. oblig. quorum opinionem sequuntur asseuerantes esse magis communem Ias. ibidem. col. 9. & Hierony. Butigella. nu. 33. & Iaffre. decisio. 62. & Doct. post Bal. in l. 1. C. de curato furiosi. per text. ibi, & hoc idem dicendum est in furioso, qui ipso iure definit esse furiosus postquam ad sanos peruenerit mores. d. l. 1. C. de curato. furio. & ibi Bal. post Pet. de Bellaper. & in l. humanitatis, & ibi Docto. C. de impube. & Guido Papæ decisio. 240. hoc intelligens procedere quando biennio, aut triennio post stetit prudēs, & discretus, quicquid uoluerit Bart. in d. l. is cui bonis, quem plures Docto. ibidem sequuntur, & Deci. confi. 274. col. 2. nihilominus dicta Barto. opinio uerior uidetur per d. l. 1. C. de curat. furio. ut referunt scriben. in d. l. is cui bonis.

O P I N I O CCXLVII.

Prodigo etiam notorio non est ipso iure per legē bonis interdictum, Sed requiritur sentētia iudicis declaratoria. secundum glo. Bart. Bal. & Pau. de Cast. in l. is cui bonis. ff. de uerb. obl. Imo. in l. is cui. de testamen. & Bar. in l. tutores, per illum tex. in fin. de admini. tuto. & istam opinionē scribit esse communem Boeri. decisio. 33. nu. 37. Alex. Pau. de Cast. Aret. in d. l. is cui bonis, quos refert Ias. ibi. col. 4. & de dicta cōi audacter mentionem fecit etiam Hier. Butigel Ja ibid. nu. 2. & is. ubi latè eam declarat.

O P I N I O CCXLVIII.

Prodigus, & furiosus in omnibus, & per omnia non conueniunt, quia furioso statim per legem est interdicta administratio,

*Cōis
opi.* nistratio, sed prodigo etiam notoriè, & manifestè non interdicitur administratio per legem, sed per iudicem. secundum glo. in l. 1. de curato. furio. & glo. Bar. Ange. & Pau. de Cast. in l. is cui bonis. ff. de ver. oblig. Dyn. Bar. Bal. Ang. & Imo. in l. is cui. de testa. & ista est communis opinio, ut per Moder. in dictis locis, & Boeri. decisio. 33. nu. 35. & seq. & diximus supra.

OPINIO CCXLIX.

*Cōis
opi.* Procuratoris officium uilissimum est, & similiter nō publicum, sed priuatum est. §. fin. & ibi latè Areti. instit. de exceptio. & probatur expresse. in l. si quis procuratorem, & ibi Barto. C. de decur. lib. 10. meritò procurator ipse illud, quod acquirit mediante officio suo procurationis non dicitur, nec dici potest peculium quasi castrense, sed aduentitium, ita uoluit Bal. & Areti. in l. fori. C. de aduocatis diuer. forum iudiciorum, & Bald. in l. cum oportet. col. pen. C. de bonis quæ liber. quorum opinio non habet contradicentem, & communem asserunt esse Docto. passim, præsertimq; Riminal. in §. 1. insti. per quas perso. ius nobis acqui. nu. 61. & seq. licet ipse ibi, & malè per pulcherrima fundamenta conetur suadere contrarium.

OPINIO CCL.

*Cōis
opi.* Procurator diligenter fines mandati custodire tenetur. l. diligenter. ff. manda. Quod latè declarat Ias. in l. 1. nu. 37. ff. de offi. eius, in l. si mora. nu. 25. ff. solut. matrimonio. in l. 1. §. si procurator. nu. 3. ff. si quis ius dicen. non obtemp. & l. si quis mihi bona. §. sed quid. ff. de acquir. hæred. sed quotiescunque procurator, tutor, uel curator promitteret nomine proprio tantum, & ultra nomen officij indubitanter obligarentur, quoniam præsumuntur egressi officij naturam, proinde ex huiusmodi obligatione perpetuò tenentur. l. procurator qui de euictione. ff. de procurat. ubi Bar. fatetur esse unum ex casibus, in quibus statamus certo, & cū eo sentiunt cæteri communiter ibi, ut omnes Doct. testantur in dicto loco, Soci. consi. 2. uol. 2.

O P I N I O C C L I

Procurator in capitalibus causis nō auditur, nec admit-
 titur. l. pen. §. ad crimen, de publi. indi. & l. seruum quoque.
 §. publice. ff. de procurato. & dato, quod non compareat
 per se delinquens, sed per procuratorem in causis prædi-
 ctis specialiter constitutum, & plenariè instructum repu-
 tandus est contumax, secundum Ioan. And. in c. fin. de iure
 calum. Ang. in l. si actor. ff. de procurato. & in l. fin. cod. tit.
 ubi ait, q. in palatijs ita seruatur, & hoc idem testatur Au-
 gust. in add. ad Aret. in tract. de malef. in uer. qui iudex ui-
 dens, q. inquisiti, col. 8. & ita iudicauit reputando infinitos
 delinquentes contumaces casibus euenientibus dum eram
 iudex criminalis in ciuitate Terami anno Domini 1560.
tamen limita prædicta, quod admittendus est procurator
 ad allegandum iniustitiam, seu nullitatem banni, quæ uen-
 tilatur seorsum à negotio, seu delicto principali, ita not.
 Ang. ibi, & idem uidetur concludere Ioan. de Imo. in c. ue-
 niens, ext. de accusa. & Ioan. de Anania ibi. col. 7. ubi aiunt
 omnes Doct. communiter hoc tenere ibidem, q. procura-
 tor, seu informator de defensionibus absentis potest in cā
 criminali audiri, & ad hoc subdit Imo. loco de quo supra
 se aliàs fecisse porrigi capitula iudici per procuratorē, ac
 nominari testes, qui supra eis possent iudicem informare
 cum protestatione, q. uellet super eis ueritatem inuestiga-
 re, cum ad id nemine petente, & ex se ipso teneatur, aliter
 imputandus foret in sindicatu, propter hoc asserit idē Im.
 magnum uerbum, uidelicet, se euasisse unum delinquētem
 à sententia banni, & refert Anania, in d. c. ueniens, col. 7. &
 sequitur consulendo Marfi. consi. 6. nu. 24. & istorum opi-
 nionem sequitur quoq; approbat, & inquit cōem Grāmat.
 consi. ciuili. 37. nu. 10. cum alijs seq. & ista consuluit Alexā.
 del neuo, consi. 90. per tot. item limita. 2. quod procurator
 admittitur quoq; in causa capitali, qñ sententia contra ab-
 sentē ferri posset. tex. est, in d. §. publice, & not. But. & Abb.
 in d. c. ueniens. & ista est cōis opinio Doct. utriusq; cēs. teste
 Alex. del Neuo, in d. cōf. 90. nu. 3. & quis, ut superius docui-
 mus procurator in capitalibus interuenire nequeat, tñ pōt
 interuenire in cā criminali, in qua uenit imponenda pœ-

Cōis
opi.Cōis
opi.

na relegationis, uel minor, ut sentit glo. in d. §. publice, &
 Cōi in d. §. ad crimen, & in c. ueniens, & istam opinionem reci-
 opi tant esse communem, & obseruari in practica Moder. in §.
 ad crimen, & Berous, in d. c. ueniens, nu. 35. & 39. in cōtra-
 riam uerò sententiam præcipitanter inclinauit, gl. in auth.
 quod ius. C. de procurato. Bar. in d. §. ad crimen, & Saly. in
 l. reos. C. de publi. iudi. Quicquid ob hoc isti celebres Do-
cto. suadeant non discedo a prædicta communi, quam se-
 quitur, & tueretur ab omnibus contrarijs Berous, in d. c. ue-
 niens, & his utiliter accedit ad præmissorum declarationē.
 quod ubicūque in causa criminali admittitur procurator
 si dubitatur de mandato debet cauēri de rato per procura-
 torem rei, secundum Bal. in l. non solum. §. fin. ff. de procu.
 & hoc idem dicendum est in procuratore accusatoris per
 eandem, & fortio rem rationem, per not. per Bar. in d. §. ad
 crimen. & alios casus ferè infinitos, in quibus procurator
 in causis criminalibus admittatur ponit plenè, ac distin. tē
 Bertachi. in 2. par. sui repertorij, in uer. procurator, in cri-
 minalibus causis, sub nu. 40. cum alijs seq.

O P I N I O C C L I I.

Pontifex in beneficialibus obtinet plenissimam potesta-
 tem, clemen. prima, ut lite penden. c. 1. de præben. lib. 6. &
 istud non solum procedit in conferendo, sed in auferendo
 etiam, postquam consukuit, unde ipse Pontifex ad libitum
 potest priuare clericum beneficio, etiam sine causa, secun-
 dum Gemini. in c. si gratiose, col. 3. post glo. ibi. de rescrip.
 lib. 6. idem uoluit Gemini. consi. 8. col. 3. in consi. 88. col. 1.
 consi. 99. col. 2. & consil. 141. col. 7. Federi. de Senis consil.
 200. col. 1. Pau. de Cast. consi. 253. col. 2. & consil. 287. col.
 1. & seq. & consi. 414. lib. 1. per tex. in c. per principalem. 9.
 q. fin. Romæ. consil. 359. in quinto dubio, ubi dixit, q. Papa
 potest in totum tollere ius quæsitum uni Ecclesiæ, etiam ex
 contractu aduersus aliam Ecclesiā. Soci. consi. 13. col. 6.
 & seq. lib. 1. Alex. consi. 2. col. fin. uolu. 1. Corne. consil. 90.
 col. fin. uol. 4. Calca. cōsi. 7. Deci. in c. quæ. in Ecclesiarum,
 col. 11. de constitu. in c. fin. col. 3. de confirma. uti. uel inuti.
 consi. 141. circa fin. consi. 157. col. 2. Ias. in l. Barbarius, col.
 8. ff. de officio præto. in l. quoties, col. 3. C. de rei uendi. &
 consi.

confi. 19. col. 4. uolu. 3. quamuis, in d. l. quoties dicat se non ponere pro constanti, & in l. fi. col. fi. ff. de pact. ubi examinat quæstionem istam ab utraque parte, nec aliter determinat; Cæterum Ripa, in 2. lib. responsum, de rescrip. in c. 19. col. 3. affirmat Papam posse absoluta potestate priuare quem beneficio absque causa, & Ioan. de Silua, in tract. de beneficijs, in 3. parte. q. 8. in contrariam uerò sententiam inclinauit Roma. sibi contrarius, uidelicet, Pontificem nō posse clericum, seu prælatum priuare beneficio absq; causa confi. 345. & confi. 467. per tex. in c. conquerente, de restit. spoliat. & in c. quāmuīs. 7. q. 1. Barba. in c. q. translatiōnem, nu. 121, de officio delega. & confi. 12. col. 5. uol. 3. Ias. titubanter, & sibi parum constans, in d. l. fi. ff. de pactis, col. 2. confi. 145. col. 2. & seq. confi. 213. col. 5. lib. 2. & confi. 46. col. 4. lib. 3. Fely. in d. c. quæ in Ecclesiarum, col. 3. Ripa, in primo lib. responsum, de legibus, cap. 14. col. pen. Ioan. de Silua, in memorato tract. de beneficijs, in 3. parte. q. 60. Rebuffus, in tract. de beneficijs, in 21. q. princ. nu. 55. Franciscus Marci. latissimè, decisio. seu quæstio. 1022. per totā, & Abb. in c. quæsitum de rerum permutatione. ubi expresse uoluit clericum posse priuari beneficio à Pontifice ratione imminentis scandali, & ista est communis opinio, ut asserit Deci. in c. cum teneamur, nu. 13. de præben. & dignita. Sed in hac ambiguitate quid dicendum? Ego casu eueniente trāsirem cum tuta iudicio meo distinctione tradita nouissimè, per Augustinum Beroum, in d. c. quæ in Ecclesiarum, de constit. nu. 167. cum alijs seq. quam breuitati studendo aliter non recenseo, Sed uidendum esse omnibus consulo, ac suadeo. & circa hoc uide aliam conclusionem similem positam supra, in uer. Princeps.

Cōis
opi.

O P I N I O C C L I I I .

Pupillus sine tutoris autoritate infra . 14. annum non potest contrahere societatem ut habetur, in l. 1. C. pro socio, & not. Capra consil. 17. nume. 3. quia quicquid uidet, & quicquid audit ignorat. l. fin. circa fin. ff. rem pupilli sal. fore. l. fin. ff. de iuris, & fact. ignoran. & l. 1. ad finem. C. de fal. monet. & hoc habet locum non solum in societate expressa, uerum & tacita, ut deducit Crauet. consil. 286. nu. 1. idq;

nō contrahit
societatem.

interpretatur non procedere ubicūque pupillus post finitam ætatem pupillarem ratificaret talem societatem, tunc enim ualidatur societas ista interueniente ratihabitione, secundum Bal. in add. ad Bart. in tract. de duobus fratribus simul habitant. quem sequitur Alex. consil. 49. col. 2. & seq. uol. 1. & Cranet. in d. consil. 286. nume. 2. *Amplia* primum istam conclusionem ita declaratam, q̃ pupillus ipse minime potest facere testamentum. l. qua ætate. ff. de testa. imò nec pupillus miles potest testari, ut est tex. mirabilis, & formalis, in l. fin. C. de testa. mili. per quem text. determinauit eleganter, & doctè Ang. in l. si quæramus. ff. de testa. quòd si statutum disponat, quòd pupillus possit facere testamentum. huiusmodi statutum nō ualeat, per d. l. fin. & eum sequitur ibi Ioan. de Imo. licet aliter dixerit Bar. ibi, & malè, & malitia quoad hoc non supplet ætatem, adeo quòd pupillus etiam doli capax non potest condere testamentum. l. si. C. de restitu. mino. & ibi per Doct. & per Barba. in c. Rainutius, col. 28. de testamen. istudq; procedit etiam si pupillus uelit ad pias causas testari, ut per Bar. in l. 1. q. 2. C. de sacro san. eccle. las. in l. rescripta. C. de preci. imper. offeren. col. fin. & Dec. post alios ibi congestos per eum; in l. pupillum, nu. 5. ff. de reg. iur. & istam ait esse communem opinionem Abb. in rub. nu. 9. de testa. & Iul. Clar. cum cæteris signatis per eum, in tracta. de testam. q. 5. sed hoc fallit, quando pupillus doli capax ex Principis licentia, seu indulgentia faceret testamentum, quippe quia Princeps pupillo doli capaci potest dare, pariter ac concedere testamenti factionem, ut per Bar. in l. si quamuis. ff. de testa. Alex. in memorata. l. fin. cum allegatis per las. in d. l. rescripta, in fi. & Deci. in d. l. pupillum, circa fin. fallit etiam quotiescunque pupillus doli capax in euentum mortis donando disponderet de bonis suis sub conditione si ipse decesserit in pupillari ætate, & similiter confirmaret talem dispositionem iuramento, tunc quidem exploratum est talem dispositionem ualere, ut per Bar. Alex. cæterosq; Doct. in l. qui iurasse. ff. de iure iur. & las. post Bart. in auth. sacramenta puberum. C. si aduer. uendi. & ista est communis opinio, ut scribit Deci. in d. l. pupillum, quæ profectò communis cōprobatur ista ratione, quoniam astringitur etiam talis impubes religio-

*Non condit tes-
tamentum.*

Hec et miles.

*Quia si fuerit do-
li capax.*

*Amplia et ad
pias causas.*

*Cōis
opi,*

*Cōis
opi.*

ne iuramenti. l. fin. ff. de li. caus. c. parvuli. 22. q. 5. Abb. con-
 fi. 108. lib. 2. Barba. in c. quia ingredientibus, col. 5. de testa.
 & Pau. cast. consil. 213. lib. 1. *Ampliat*ur secundo loco, q.
 pupillus neque potest esse Notarius, secundum Bald. in d. l.
 impuberem, in princ. & Deci. in litem impuberes. nu. 9. ff.
 de reg. iur. *Ampliat*ur tertio, q. impubes neque iudex esse
 potest. l. cum prator. §. non autem. ff. de iudi. & not. Maran-
 ta. in tract. iudicio. in 6. par. nu. 98. fol. 158. & Deckin l. fœ-
 minæ. §. impuberes, nu. 2. ff. de reg. iur. *Ampliat*ur quarto,
 q. pupillus ipse regulariter accusare non potest propter ca-
 rentiam rationis, & intellectus, ut l. 1. & 2. ff. de accusat. no.
 Bar. in l. 2. §. pupillus, in prin. & in l. qui accusare. nu. 4. ff. de
 accusat. ideò accusatio facta ab isto pupillo, & alijs perso-
 nis inhabilibus est nulla si excipiat, ut per Bart. in l. 1. §.
 accusationem. ff. ad Turpi. Alex. in l. in prouinciali. §. fin. ff.
 de noui oper. nuncia. Arët. in c. 1. de indi. ubi Abb. & Imo.
 & Salyc. in l. clarum. C. de antho. præsi. *Sed hoc fallit non*
habere locum in adulto, & minore uiginti annis, tunc li-
cet sit minor, 25. potest accusare, ut uoluit Bart. in l. 2. ff. de
accusat. cuius opinionem asserit esse communem Abb. &
August. Berous, in c. 1. de accusatio. num. 50. & seq. ubi eam
comprobat optimis rationibus, fallit etiam quod pupilli
accusatio nō est prohibita in crimine læsæ maiestatis, adul-
terij, & defraudatæ annonæ, secundum Ang. in tract. de ma-
*lesi. in uer. & ad querelam Titij, nu. 39. Ampliat*ur quinto,
 q. pupillus minimè habet legitimam personam standi in iu-
 dicio, ut latè per Abb. in c. fin. col. 2. de confes. *Ampliat*ur
 sexto, & ultimo loco, quod pupillus, & infans, qui caret om-
 ni intellectu, ut quia sit duorum, uel trium annorum non
 potest cum auctoritate tutoris acquirere possessionem,
 nam furioso æquiparatur. l. 1. ff. de bono. possess. infan. fur-
 mut. & ratio est quia cum omnino careat intellectu nō po-
 test per tutorem suppleri. l. sed & si manente. ff. de pree-
 idemq; uidetur concludendum in furioso, qui non potest
 cum auctoritate curatoris; Sed debet ipse solus tutor, si-
 ue solus curator gerere, & acquirere possessionem; si autem
 sit pupillus, qui non careat omnino intellectu, uel infans,
 ut quia sit quinque, uel sex annorum, & per consequens fa-
 ri, & loqui possit, tunc iste bene potest acquirere possessio-

Non potest esse Not.

Neq. iudex.

*Non admittitur
ad accusandum.*

*Com-
opi.*

*Non potest stare
in iudicio.*

*Nec acquirit
possessionem.*

**Cōis
opi.** nem cum tutoris autoritate, quia habet aliqualem intel-
lectum, qui pōt per tutorem suppleri, ita loquitur, l. quam-
uis. §. infans. ff. de acqui. possess. & ad hoc bene facit, text. in
§. pupillus, institu. de inutili. stipu. & ista opinio communi-
ter tenetur, per Bart. Ang. Imo. Roma. Pau. castren. & Mo-
der. in l. i. ff. de acqui. possess. & ita etiam tenet Pau. de Ca-
in l. pupillus, per glo. ibi. ff. de acqui. hæred. & las. attestatur
de communi, in l. i. §. i. nu. 17. ff. de acq. poss.

O P I N I O C C L I I I I.

**Cōis
opi.** Pubertati proximus dicitur ille, qui annum decimum, &
dimidium peregerit si sit masculis, foemina uerò proxima
est pubertati si nonum annum cum dimidio compleuerit,
secundum gl. not. & singularem, in §. pupillus, in uer. infan-
rix, institu. de inutili. stipula. & in l. pupillum. ff. de regu. iur.
quas asseuerat esse communiter approbatas las. in l. prope-
randum. §. & si quidem, nu. 1. C. de iudi. Soci. in l. i. §. adipi-
scimur. ff. de acq. poss. Aret. in memorato. §. pupillus Deci.
& Cagno. nu. 2. in d. l. pupillum. In contrariam uerò sen-
tentiam inclinarunt complures Docto. qui quoad delicta
illum esse proximum pubertati opinantur, cui ad ætatem
perfectam sex tantum menses deficiunt, ita not. Bal. per il-
lum text. in l. excipiuntur. ff. ad Sillania. quem sequitur ibi
Ioan. Igneus, Corne. consil. 147. nume. 25. uol. 1. las. in auth.
sacramenta puberum, nu. 15. C. si aduer. uendi. & Cotta, in
memorali, in uer. pupillus, il j. nonnulli uerò scriben. opi-
nionem istam sequuntur, non solum in delictis, sed alijs
quibuscunque actibus, pro quibus est glo. in l. non tantum,
ff. de excusa. tut. in c. continebatur, & in c. attestaciones, de
de sponsa. impu. & abundè, not. Io. Igneus, in l. i. §. impube-
res, & in l. excipiuntur. ff. ad Sillani. Sed his omissis puto
hoc relinquendum esse iudicis arbitrio, quis dicatur proxi-
mus pubertati, si quidem hoc iudex debet arbitrari ex pue-
ri discretionē, & ex alijs circumstantijs contingentibus, ita
tenet Ioan. Faber, in d. §. pupillus, Salyc. in l. impunitas. C.
de pœnis, Ioan. de Ana. in c. 1. nume. 4. de delict. puerorum,
Ant. de But. in memorato. c. attestaciones, in fi. Ab. & Præ-
posi. in d. c. continebatur, Deci. & Cagno. nu. 3. in d. l. pupi-
llum,

*Relinquit iu-
dici arbitrio*

lum, quod intellige procedere, ut declarat Couarruias, in sua epito. de sponsa. in 2. par. c. 5. nu. 5.

O P I N I O C C L V.

Promittens se facturum, & curaturum, & c. factum alienum si fecerit quicquid potuit non tenetur ad principale factum, nec ad interesse, secundum glo. in c. ex rescripto, de iureiur. Ant. de Butr. & Abb. in c. gemma, de sponsa. Aret. in l. si ita stipulatus. §. possum. ff. de verb. obligat. & consil. 142. col. 4. Abb. consil. 90. col. 1. uol. 1. Afflict. decisio. 295. Ferrat. in cautela. 43. Fely. in c. rescripto, nu. 17. ex. de iureiur. Gomefi. in §. in personam, num. 27. instit. de actio. Grammati. decisio. 102. nu. 82. & 110. Deci. consil. 313. ubi meminit istam esse communem opinionem, ac ita in practica obseruari, ubi respondet Soci. contrarium consulenti, idem tradit Deci. consil. 323. col. 2. & concludit disputando per pulcherrima fundamenta Maranta in suis questionibus, quæ reperiuntur. in fin. sui tracta. de iudicijs, in q. 7. per totam, & Ruinus consil. 67. uol. 4. ubi consuluit in fortioribus terminis, quod promittens se facturum, & curaturum cum effectu similiter excusari debet si adhibuit omnem conatum, quamuis nullus sequatur effectus, huicq; opinioni inhaeret quoque consulendo Ioan. Baptif. Ferretus consil. 128. & hoc sequitur etiam Maranta, in d. q. 7. num. 20. item promittens factum alienum sub pœna si omnem diligentiam adhibuerit excusatur ab hac pœna, eaq; penitus euadit, secundum Feder. de Senis consil. 122. Ant. de But. Abb. col. pen. & omnes, in d. c. gemma, Alexã. in l. qui autem in apost. ad Bar. ff. de const. pecu. & ista est communis opinio. teste Aret. in d. §. possum, & Iaf. in l. stipulatio ista, num. 10. ff. de verb. obliga. licet ipsi, & malè contrarium asseuerent, & communem præmissam sequitur quoque, & citat Cassadorus decisio. unica, sub nu. 2. in titu. de mutuis petitionibus, & Maranta, in d. q. 7. nu. 11. cum alijs signatis per eum, & ita consuluit Fran. Areti. consil. 80. col. 6. & in d. consil. 142. item promissor facti alieni cum iuramento non tenetur si fecerit quantum potuit de periurio, secundum glo. in d. c. ex rescripto, & ista est ueritas, ut disputando deduxit Maran. in d. q. 7. nu. 1. & 10. uerum promittens iste se factu-

Cõis
opi.Cõis
opi.

rum; & curaturum; & c. si hoc non fecit quamprimum potuit in mora constituitur absque ulla interpellatione, secundum Bal. in c. 1. §. ad hęc, in titu. hic finitur lex Corrad. Areti. in l. si ita stipulatus. §. possum. ff. de uer. obli. & Alex. in l. quod te, col. 6. si cert. peta. & Ruinum consil. 42. nu. 26. **C618** uol. 1. & consil. 136. nu. 1. uolu. 5. & ista est communis opinio, teste Curti. iuni. consil. 74. num. 6. ad tollendum iraque omne dubium circa præmissa traditur istud optimum remedium, per Doct. quod quis promittat in instrumento factum, & interesse, & quod non uult posse excusari fecisse omnem suum conatum, quod principalis obseruabit, sed uult teneri de suo proprio soluere, & obseruare contenta in ipso instrumento, tunc quippè promissor iste tenetur ad interesse dato, quod fecerit posse suum, secundum Deci. in d. consil. 323. consil. 330. col. 2. & consil. 345. col. fin. ubi post Abb. Areti. Soci. & Cuma. in aliquibus consil. ut ibi per eum hoc expresse firmat, & Maranta etiam elegantissimè, in d. q. 7. nu. 25. & seq. ubi respondet Afflictio, contrarium innuenti, **C618** seu asseueranti, in d. decisio. 295. & opinio ista Deci. & sequacium uidetur communis, & secundum eam consilui, & obtinui in actu practico in causa magni momenti, non obstante decisio. Afflictio. 295. præcitata, quę intelligi debet secundum doctrinas, & leges, quas allegat, & in effectu mouetur per consil. Aret. 142. & nonnullas alias doctrinas, quę duntaxat loquuntur, quando quis promisit se facturum, & curaturum absque adiectione illorum uerborum, ut non excusetur promissor fecisse omnem suum conatum; ideo ostensis his, & alijs quamplurimis, quę omisimus, & c. iudici causę prædictę non dubitauit sprete opinione Afflictio, secundum Deci. sententiam iudicare.

O P I N I O C C L V I.

Promittens stare diffinitioni offensi circa extimationē iniurię eidem illatę tunc erit locus arbitrio boni uiri, nec præcisè mandabitur exequutioni quod offenso uisum fuerit, secundum Alex. post Accursum, in l. 1. col. 7. ff. sol. matri. Gerar. in singu. 6. Abb. & Fely. in c. contingit, de senten. **C618** excommu. idem Abb. in c. quinquauallis, col. 3. de iureiur. & opi. ista est communis opinio, quam sequitur Lanfran. in tra. c. de

de arbit. col. 11. & Baptista de sancto Blasio. q. 24. de arbitris, & in specie quoad æstimationem damnorum, expensarum, & interesse, hoc idem tenet Afflictus, decisio. 91. num. 10.

R

OPINIO CCLVII.

Raptor honestæ mulieris punitur, pœna capitali, & in flagranti crimine deprehensus potest à coniunctis personis impunè occidi. l. 1. C. de raptu uirgi. & constitutio. regni capitalem pœnam, & notat Iacobus Nouellus post alios complures signatos per eum, in tract. ad defensam, in rub. 1. nu. 3. & hoc procedit, quando raptor carnaliter cognouisset mulierem raptam, uel rapuisset libidinis causa, secundum Deci. consi. 234. nu. 8. Marfi. in d. l. 1. nume. 245. & ista est magis communis opinio, teste Boerio, decisio. 306. nu. 4. & Moder. in allegata. l. 1. Sed prædicta non habent locum in meretrice rapta, tunc quippè non sortitur effectum dicta pœna capitis, secundum Doct. in l. raptores. C. de episcopo. & cleri. & in d. l. 1. quia leges abhorrent uitam inhonestam mulierum; & quæ sint meretrices, uide Alex. latè declarantem consilio. 99. uisa inquisitione contra Arram, libro sexto, ubi ait eam esse meretricem, quæ licet non prostituat se publicè in lupanari, tamen alibi, & in quacunque domo pudori suo non parcat, & quemcunque causa quæstus admittit. & illa quoque dicitur meretrix quæ duos, & non plures ad coitum admisit causa quæstus, secundum Abb. & Præposit. in cap. inter opera, de sponsa. Ioan. Lupi. in rub. de donatio. inter uirum, & uxo. §. quadragesimo, & in l. sexagesima secunda, tau. & Abb. in cap. cum decorem. de uita, & honesta. cleri. per text. in l. palam. ff. de ritu nupt. & in hoc allucinari reor. Afflict. post Lucam de penna, in constitutio. Neapo. titu. 42. rubr. 3. dicentem eam meretricem esse, quæ causa quæstus unum tantum ad coitum admisit, & pariter ex hoc à uicinia expellendam fore, per tex. in l. mariti. §. qui quæstus. ff. de adul. est bene uerum, quod ipsa meretrix est expellenda, & in lupanari releganda, ut firmitur Lucas de penna, in l. si quæ, col. 2. C. de spectacul. lib. 11. Platea, per tex. ibi. in hunc supra. C. de re militari.

FRANCISCI VIVII

militari, Bald. in l. 2. in fin. C. de emphyte. Pau. castren. in l. nullus. C. de summa trin. & Afflict. in d. rub. seu titu. 43. sed ut è semita in uiam redeamus concludendum est, q̄ in Regno Neapo. per constitutio. omnes nostri regiminis. uim inferentibus meretricibus contra earum uoluntates causa libidinis pœna ultimi supplicij imponitur. aduertendumq̄; est similiter, quòd de iure ciuili, & regio rapta suo raptori nubere nequit, & sic inter eos matrimonium esse non potest. l. 1. §. nec si facultas. C. de rap. uirg. & d. constitutio. capitale pœnam; de iure uerò canonico rapta cum raptore contrahere potest, si prior dissensus transeat in consensum, c. accedens, ex. de rap. c. 1. ex. de adul. c. raptus, & cap. placuit quæ sunt contra. & hoc approbat quoque Concilium Tridèti. sessio. 24. c. 6. decernit sancta Synodus, dummodo rapta, à raptoe separata sit, & constituta in loco tuto, liberoq̄; & nihilominus sequuto matrimonio in huiusmodi casu eadem constitutione, d. Concilij Tridentini, raptor, omnesq̄; fautores ipsius, auxiliares, cōsultoresue sunt ipso iure excommunicati, ac perpetuò infames, omniumque dignitatum incapaces, & tenetur raptor raptam siue in uxorem duxerit, siue non eam iudicis arbitrio dotare.

O P I N I O C C L V I I I.

Cōl.
opi.

Reconuentioni non est locus quoad effectum simultanei processus aliquo pacto, quādo una causa reperitur summaria, altera uerò plenaria, ut per Innocē. & communiter Canonistas omnes, in c. 1. de mu. peti. & Legistas, in authē. & consequenter. C. de senten. & Ange. in l. sed & hæ. §. non solum. ff. de procura. in quibus locis plerique scriben. asseuerant istam esse communem opinionem Doct. utriusque censuræ; & aduerte, q̄ quoad effectus simultanei processus reconuentio ipsa fieri debet ante litem contestatam, secūdum præfatos Doct. secus autem quoad effectum prorogationis iudicis, quia usque ad sententiam fieri potest reconuentio coram eo. c. dispendiosa, c. reus quoque, & ibi Ioan. And. de rescrip. lib. 6. & in d. c. 1.

O P I.

S

OPINIO CCLIX.

Scripturam minus solemnem cōtra Titium productam per Sempronium non potest ipse Titius acceptare in parte, & in parte non, etiam quando capitula sint separata, secundum Corne. consil. 81. col. pen. uol. 4. sed debet fieri acceptatio in totum, aut in totum repudiari, contrarium uero sentit Bar. in l. quēdam. §. nummularios. ff. de edendo, in l. Aurelius. §. item quæsit, in fin. ff. de liber. legat. & in l. Publica. §. fin. ff. de positi. ubi ipse docet modum quando sit unū capitulum, & quando diuersa, & istam opinionem Bart. sequitur Abb. in cap. 2. de fide instrumen. & consil. 36. col. fin. uolum. 2. Ant. de But. & Imo. in c. bone, el. ij. ext. de postu. prælat. & in c. ex parte decani ext. de rescrip. Roma. consil. 346. col. 1. Ias. in repeti. l. admonendi, col. 50. ff. de iureiur. & ibidem Ripa, nu. 123. idem Ias. in l. non. §. morte, col. 14. ff. de oper. no. nunciat. ubi rationem adducit, quia approbatio scripturę dependet à potestate approbantis, seu acceptantis, & huiusmodi sententiam sequitur etiam Guido Papæ quæstio. 503. & plerique ex præcitatis Doct. asserunt eā esse communem, & Bellonus consil. 46. nu. 11. & sequē. quę communis ita retenta tanquam uerissima limitatur nō habere locū in scriptura alicuius administratoris, utputā in libro rationum tutoris, nam si aduersarius uellet acceptare in parte tenebitur stare in toto propter unitatem officij sui. l. cum quæritur. ff. de admin. tuto. & in istis terminis loquuntur Corne. in d. consil. 81. & Angel. in l. sumptus. C. de adm. tut. ubi ait quod excepto libro rationum administratoris in alijs scripturis potest fieri acceptatio in parte tantum, quando capitula reperiuntur separata; coarctatur similiter isthęc communis non procedere in priuata scriptura facta manu alicuius tertij illa quippe non potest in parte acceptari etiam in capitulis separatis, secundum Ias. in d. l. admonendi, col. 50. limitatur postremo ista communis non procedere, quando iudici aliud causa cognita uideretur, & ex uerisimilitudine, ac qualitate personę scribentis, quod etiam contineat in alijs partibus liber ueritatem. uerbi gratia si ageretur de modica summa, & scribens ipse

Cōis
opi.

ipse sit bonæ famæ, ita Bal. consil. 156. col. 2. uol. 3. & sic secundum Bal. hoc uidetur residere in iudicis arbitrio, & sequitur Deci. in c. 2. col. 6. de fide instru. & in l. 1. col. 2. C. de eden. & circa materiam scripturæ aliqua scripsimus infra. in ner. testes in scriptura priuata, & cætera.

O P I N I O C C L X .

Senex ætatis decrepitæ torqueri non potest l. 3. §. ignoscitur. ff. ad Sylle. ubi Bar. hoc expresse firmat, & in l. de minore. ff. de quæstio. in prin. Brunus. in trac. de indi. & tortu. in 4. q. nu. 18. post Odofre. & Gandi. ibi relatos per eum, & Grammat. decisio. 34. nu. 5. ubi tenet, quod senex non excusatur, à tortura, sed decrepitus, qui est post annos senectutis, & ista est cõmunis opinio, ut asserit Pau. Grilan. in trac. de quæstio. & tortu. in q. incip. Sexto quæro an omnes pænæ indistinctè, nu. 2. fol. 407. licet ibi teneat expresse contrarium, quicquid ipse dicat, ac suadeat ob hoc à præfata cõmuni non esse recedendum duxi, quam approbat, per plures rationes Tiraque. in tract. de pœnis remittendis, aut temperandis causa. 8. nu. 1. cum seq. imò retenta cõmuni opini. dic fortius, quod cõfessio emanata à prædicto Sene, ac etiam ratificata nulla uidetur, nec eidem in aliquo præiudicat, ut noluit glo. Bar. & alij. in l. pen. ff. de quæstio. Gandi. in tract. maleficiorum, in rub. de quæstio. Marsil. in l. 1. ff. de quæstio. num. 24. & consil. 14. col. 2. Alex. consil. 5. uol. 1. Grammat. consil. crimi. 37. col. 2. & seq. & uoto. 6. col. 2. & Capicius decisio. 145. & istam Bart. opinionem, in d. l. pen. cõmunitè intelligunt Docto. passim in confessione expresse ratificata etiam ad bancum iuris, & in expressa persequutione dictæ confessionis, ita tenet Alex. consil. 52. col. 2. uol. 3. Marsil. in d. l. 1. Ange. Areti. & ibi latius Augusti. de Arimi. in tract. de malef. in uer. fama publica, nume. 36. & Marsil. in d. l. penul. quia quousque personaliter detinetur idem metus durare præsumitur, & ibi latius per eum, qui dicit plures liberasse à pœna mortis, & plures alios citat Grammati. consil. crimi. 37. nu. 8. Ias. consil. 78. uer. pari ratione, lib. 6. nec confessio, idem tenet Alciat. in c. 1. nu. 52. de offi. ordi. & Parisi. consil. 63. in fin. uol. 4. ex quibus appareret istam esse communem opinionem, ut Doct. supra rela-

si audacter attestatur, & alij passim. & his accedit, q. Senex dicitur ab ætate quinquaginta annorum usq; ad septuaginta, ut per glo. magistrum. in procemi. 6. & ibi plenè Io. And. & Grammati. in allegata deciuo. 34.

O P I N I O C C L X I.

Sententia iudicis quæ transiit in rem iudicatam habet præsumptionem pro se, siue lata fuerit in præsentem, siue in. absentem, & contumacem uerum, uel fictum, secundum Specu. Ioan. And. in §. ut autem. de sententijs prola. Ioan. Calderi. & Abb. in cap. quoniam contra, de probatio. & alios communiter ibi, Imo. & Ant. de But. in c. in præsentia, de renunci. ubi subdit ipse Imo. hanc esse communem Cōis
opi. opinionem, & in c. in iure, de offic. deleg. col. 12. & in cap. in præsentia, de remissi. & latissimè Roma. in l. sciendum, colum. 24. ff. de uerborum obligatio. Grammati. decisio. 24. nume. 5. & 13. & Moder. in d. cap. quoniam contra. & ratio est quia sententia postquam transiit in rem iudicatam cuiuscunque iudicis fuerit habetur pro ueritate. l. res iudicata. ff. de re iudica. c. cum inter, de re iudi. & ex ea resultat præsumptio iuris, & de iure contra quam non admit titur probatio in contrarium, nisi propter confessionem partis, ut not. Barto. in l. Iulianus uerum debitorem. ff. de conditio. indebi. & Bald. in l. filium quem habentem. C. fam. l. eriscun. & in l. cum quis. C. de iuris, & facti igno. & Cæpo. in cautel. 23. & præsertim hoc procedit ubicunque sententia, quæ transiit in rem iudicatam lata esset non de recenti, sed de antiquo, uel longinquo, & tunc præsumitur pro sententia etiam si in ea non esset facta mentio solemnium, aut actorum, secundum Hostien. in cap. cum inter, de re iudi. Innocen. in cap. cum in iure, de offic. deleg. Bart. & Curti. iuni. in l. admonendi, num. 250. ff. de iur. iuran. & Areti. consi. 36. col. fin. Pau. uerò de Cast. sibi pa rum constans consi. 76. col. 2. lib. 2. tenuit contrarium, ubi ait, quòd non præsumitur pro sententia in antiquis etiam quoad acta, nisi de eis fiat mentio in sententia, idem uoluit Bal. consil. 204. col. 2. uolu. 3. idem uidetur tenere Alexan. consi. 123. col. 2. uolu. 2. Sed prima opinio Inno. uidetur Cōis
opi. magis

magis communis, ut scribit Curti. iuni. in d. l. admonendi, nu. 250. & prædictis accedit utiliter, quod antiquum tempus quoad hoc dicitur. 20. annorum, argumento. c. cum uenerabilis, de excep. & facit to. titu. C. de præscriptio. longi tem. decem, uel uiginti annorum, & ita tenet Calderi. in d. ca. quoniam contra, quem sequitur Abb. consi. 61. col. pen. lib. 1. & Calca. consi. 8. col. 4. Sed opinio istorum mihi parum satisfacit, ex quo alteram sententiam huic de directo contrariam reperio, & forsan ueriores, quod in præmissis tempus dicitur antiquum, quando post latam sententiam esset lapsum biennium tradit Bald. in l. unica. C. ne lice. in una, eademq; causa ter prouo. post Hostien. in d. c. in præsentia, idemq; uoluit Ioan. And. in Nouella, Ang. in l. quæcunque. §. fin. ff. de publica. Bal. in c. 1. de milite uassa. qui cõtumax est, Bertachi. in 3. par. sui reperto. in uersis, sententia præsumitur, ante fin. Alex. in l. fin. §. illud. ff. quando appellan. sit. in add. ad Bar. ante fin. & Grammati, post alios relatores ibi per eum, in decisio. 24. nu. 7. & seq. subdens ibi istam esse uerissimam opinionem, in contrariam uerò partem uideretur inclinare Bal. in d. c. 1. citans Inno. in c. Albericus, ex. de testi. & idem Bald. in c. 1. quo temp. miles, quod imò requiratur, ut sit lata sententia ipsa multum de antiquo, ceterum neutràm ex istis duabus opinionibus sequor. cum am bæ erroneæ appareant, ut infra apertissimè ostenditur. tertiam opinionem circa præmissa reperio, quod ad hoc, ut dicatur sententia antiqua sufficit tempus decem annorum, secundum Hostien. in d. c. Albericus, quem sequitur Ang. in d. c. quoniam contra. Alex. consi. 123. col. 2. lib. 2. Gozadi. consil. 130. uel 137. col. fin. & Veronen. consil. 26. col. 4. quartam ultimo loco reperio opinionem iudicio meo magis tutam, & æquam, & sequendam fore suadeo, quæ quidè est ita quod totum hoc committi, & relinqui debeat iudicis arbitrio, quando sententia ipsa dicatur lata de antiquo, ut pro ea præsumatur, etiam in ea non facta mentione solemni, & actorum, & istam opinionem sequitur, & tenet Ioan. Calderi. in d. c. in præsentia, Alex. consi. 219. col. 4. lib. 6. & consi. 17. col. 3. lib. 4. Aret. consi. 36. col. fin. & ista ponit esse communem opinionem Augustinus Berous. in d. c. quoniam contra, nu. 252. & alij Moder. ibi, qui quidem iudex

iudex uariè arbitrari posset secundum qualitates iudicum, qui pronunciarunt, quia magis absque dubio præsumeretur pro sententiâ unius iudicis maioris, quàm inferioris in dubio. l. i. ff. de offi. præf. præto. not. Bald. in l. tutores. ff. de confirma. tuto. las. in l. pacta nouissima, in 3. nota. C. de pactis, & in rub. C. qui admi. col. 2. & hoc procedit, quando iudicis maioris qualitas non esset nota iudici arbitranti, si enim manifesta esset, & iudicem sciret imperitum, præcipi-
 tem, aut minus integrè arbitrium eius considerabit tempus longius, quàm in iudice recto, integro, perito æque; & inculpato, ubi uerò tempus exactum esset annorum 30. illud sine dubio uideretur sufficere, secundum Veronen. consi. 63. col. 2. Ampliat prædicta communis, quòd sicut pro sententiâ præsumitur, ita pro laudo præsumendum est, secundum Alex. in l. sciendum. ff. de uerb. oblig. Bal. in l. si de meis. §. recepisset. ff. de arbit. & Doct. in c. quoniam contra falsam, de probatio. quod procedit de plano in laudo arbitratoris, ut habeat præsumptionem pro se. secundum communem opinionem omnium scriben. quam celebrat, & citat Deci. in d. c. quoniam contra, nu. 184. Lanfran. de Oratio, Paris. & August. Berous ibidem. Similiter hoc procedit in laudo, quòd in dubio pro eo præsumitur etiam pendente reductione ad arbitrium boni uiri, ut còcludunt omnes indifferenter. in d. c. quoniam contra præsertimq; Deci. ibi. nu. 186. Ampliat quoque ista communis quæ habet, quòd præsumatur pro sententiâ quæ transiit in rem iudicatam, non solum procedere in sententiâ, uerum etiam in quolibet decreto iudicis, imò Doct. in d. c. quoniam. còmuniter conueniunt, quòd præsumatur adhibitum causa cognita, etiam quòd in specie non exprimantur solemnita requísita ad ipsum actum, super quo decretum interponitur, & loquuntur Doct. etiam in actu, in quo tales solemnitates remitti non poterant, ut in alienatione bonorum Ecclesiæ, uel minoris, & ista exempla, & alia similia ponunt Doct. in l. cum hi. §. si prætor. ff. de transact. ubi Bal. & Pau. de Cast.

Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.

O P I N I O CCLXII.

Sententia lata per iudicem finita instantia est nulla, secundum

eundem Bald. in l. observare. §. proficisci, in 3. q. ff. de offic.
 procon. & in ca. 1. si de inuesti. inter Domi. & uassa. lis ori.
 in usi. feudorum, & in l. properandum, col. 3. C. de iud. Ab.
 in c. venerabilis, de iudi. Fely. post eundem Abb. in c. de cau.
 sis, de offi. delega. Roma. consi. 425. & 427. Pau. de Cast. cō-
 sil. 324. uidetur dicendum, facit tex. in auth. ei qui. C. de tē-
 po. appe. & firmat Paris de Puteo. in tract. sindi. in uer. sen-
 tentia, in prin. ubi dicit instantiæ lapsus non suppleri, per
 c. detestantes in Regno, & ista est communis opinio, ut per
 Moder. in d. c. de causis.

Cōis
 opi.

O P I N I O CCLXIII.

Sententia non potest ferri parte non citata, & per conse-
 quens lata non præiudicat, secundum Docto. in l. de uno-
 quoque. ff. de re iudi. ubi Marfi. & Doct. in l. nec quicquam,
 ubi Ias. nu. 20. ff. de offi. procon. & legati, & Bernar. de Lu-
 co, in reg. 673. per tex. in c. Deus omnipotens. 2. q. 1. & in c.
 1. de causa poss. & propriet. quia citatio est fundamentum
 iudicij, ut inquit Specu. in titu. de citatio. in princ. Abb. &
 alij. in c. quoniam contra falsam, in uer. citationes, de pro-
 ba. & ibi tradit Deci. col. 10. & dicit Bart. in l. prolatam. C.
 de sententijs, & interlo. omnium iudi. post antiquos per eū
 relatos, quod citatio dicitur de substantia iudicij saltem eo
 respectu, quia ea omissa sententia contra absentem non ci-
 tatam erit nullius momenti, & cum Bart. transeunt omnes
 cōmuniter ibi. Ampliatur primò ista conclusio, ut in tan-
 tum procedat, quod si sententia fuerit lata cōtra absentem
 non citatum, non ualeat, nec teneat, etiam quando esset la-
 ta in fauorem absentis non citati, ut uoluit Salyc. Glo. &
 Bart. in l. eos qui. C. quomodo, & quando iudex, & in l. fu-
 rioso. ff. de re iudi. ubi Alex. nu. 3. scribit istam esse commu-
 nem opinionem, & Ias. in d. l. nec quicquam, num. 48. quam
 ipse limitat non procedere in sentētia diffinitiuā, secus in
 interlocutoria lata in fauorem absentis non citati. Am-
 pliatur secundò loco, q̃ sententia omissa citatione, etiam à
 Principe lata dicitur nulla, ut in l. fin. in prin. cum gl. 2. C.
 de legi. & tenet Balibi. Alex. consi. 1. & alij. consilij, col. 1.
 lib. 7. Soci. in trac. de citatio. in septimo articu. prin. Marfi.
 in d. l. de unoquoque ubi hoc plurimum declarat. num. 13.

Cōis
 opi.

cum

cum alijs multis seq. & Ias. in d.l. nec quicquam, nu. 29, ubi refert Doct. contrarium asserentes: & ratio istius ampliationis uidetur ista quippe negans citationem uidetur negare defensionem, quæ cum naturalis sit, siue iure naturali concedatur. l. ut uim. ff. de iusti, & iuro auferri nemini debet, ut est tex. in clemen. pastoralis, §. Cæterum, de re iudi. & ita tenet Bal. in l. cum fratrem, in fin. C. de his quibus, ut indignis Alex. consi. 5 uol. 2. nu. 2. Ias. in l. 2. quam legit cū l. 1. C. quando libellus Principi datus, & in l. rescriptum, in 2. nota. ff. de pact. imò citatio ipsa dicitur adinuenta de iure Diuino, nam etiam Deus omnipotens, cui omnia secreta sunt clara non prius Adā damnauit, quàm citasset, quando dixit Adam ubi es, ut legitur Gene. c. 3. & ita dixit Bar. in extrauag. ad repri, in uer. & figura, Soci. in præallegato tract. de citatio. in 2. arti. Abb. in c. cum olim, col. pen. de re iudi. & Curti. senior consi. 49. num. 92. ubi alios allegat.

Ampliatur tertio hoc habere locum, non solum in sententia diffinitiuâ, uerum etiam interlocutoria requirente causæ cognitionem, & asserente parti non modicum præiudicium, in qua quidem sententia requiritur, ut feratur partibus præsentibus, & legitimè citatis, secus autem si sit parui præiudicii. l. à procedete. C. de dilat. tenet, & declarat Bar. in d.l. nec quicquā. §. ubi decretum, Ang. Imo. Pau. de Cast. & Marfi. nu. 4. & seq. in d.l. de unoquoque, Bar. Im. & Alex. in d.l. si opus. ff. de noui oper. nunci. & Ias. in d.l. nec quicquam ubi. nu. 23. ait istam esse communem opinionem, & Ruinus consi. 69. nu. 6. uol. 5. quia causæ cognitio est de iure Diuino, secundum Abb. in c. Ecclesia sanctæ Mariæ, de constitu. col. 9. & seq. & Deci. consi. 264. reuocatur, col. 2. & aduerte, quod in interlocutoria sententia, non solum requiritur citatio, uerum etiam peremptorium, secundum Hierony. Tortum in quodam suo consil. quod refert, & citat Marfil. in d.l. de unoquoque, nu. 6. Ampliatur quarto, quod etiam sententia diffinitiuâ uidetur nulla si pars citetur ad audiendam iudicis uoluntatem, quia requiritur citatio ad audiendam sententiam, secundum Rotam Romā. in decisio. 342. in nouis, & istud procedit etiam in causis summarijs, ut per glo. & Doct. in clemen. sæpe. de uer. sig. & Ioan. Ferretum consil. 95, nu. 3. Ampliatur quinto loco, quod

T quando

Cōis
opla

tio est iuris positiui, & humani, quàm naturalis, quemadmodum in specie tradit elegantissimè Afflict. in decisio. 283. & Maranta, in tract. iudiciorum, in 6. par. num. 10. fol. paruo. 107. ubi explicant, quòd omnes sententię sacri Concilij Neapolitani proferuntur post cõclusionem ipsam in causa absque citatione, & tenent tanquam lata sub nomine Regis, & Principis; Secundò casu similiter constat Principem posse tollere citationem in his actibus, quos ipse agere potest liberè absque iniuria etiam sine causa, & in alterius præiudicium, nec enim citatio, tunc impedire potest liberam uoluntatem Principis, quod expresse tenuerunt Soci. consi. 164. uol. 2. & alij, quos refert, sequiturq; Craue. consi. 5. col. 11.

O P I N I O CCLXV.

Cõli.
opi.

Sequestrum absque consensu utriusque partis positum penes aliquem mercatorem non priuat possessorem possessione, præcipueq; si per iudicem incompetentem appositum fuit iuxta communem opinionem omnium scriben. quam sequitur, & declarat Felyn. & alij ibi, in c. illud, col. 17. de præscrip. Cassaneus consi. 48. per totum, & nouissimè Gomesi. in regu. cancella. in reg. de annali possessore. q. 6. ante fin. & de hoc parum mirandum est, quia si unus possidet, & alter non, sequestrum fieri nequit per iudicem, atque inhibere utrique parti minime debet, ne uadant ad possessionem, etiam quòd uideat partes processuras ad arma, & scādala Ias. in l. quidam æstimauerunt. ff. si cer. peta. post Bald. ibi. col. 2. Franciscus Marci. decisio. 1198. nume. 3. & seq. & idem Ferrarien. in sua practi. Papien. super for. sequestri. in prin. nu. 3. fol. paruo. 114. ubi inquit, q. quando certum est aliquem possidere fundum, super quo quæstio mouetur, timeturq; ne ad arma, ac rixam partes ueniant index tenetur præcipere sub determinata pœna parti non possidenti, ut possessorem non impediat in sua pacifica possessione, nec ipsum quoquo modo turbare præsumat, aliàs iuconueniens sequeretur, quòd quilibet excogitata malitia rixam mouere fingeret, ut eius aduersarius priuaretur commoditate fructuum, & possessionis. sed quotiescunque duo contenderent se possidere propter timorem armorum, rixæ, sen

quòd si possidet
ecce ex parte
vni.

quòd si ambobus
possidere.

seu scandali, quod de leui insurgere potest, sequestratio tunc fieri posset, cum ad iudicis officium spectet scandalis obuiare, etiam utraque parte cōtradiciente rem ipsam, uel possessionem apud tertium sequestrare, & secundum exitū probationis procedere, ut per Bart. Bal. Flo. Alex. & ceteros, in l. æquissimum. ff. de usufr. & Curti. seni. consil. 61. & hoc procedit, intelligiturq; , quando est dubium inter partes quis possideat, secundum Pau. castren. consil. 111. per totum, uolu. 2. & Ferrarien. in d. for. sequestri. §. 1. nu. 1. & seq. ideo aduerte, ut sequestratio hæc in casibus permisis fieri ualeat per iudicem, saltem summarie constare prius ipsi iudici debet de timore armorum, & de scandalo proueniente, & in hoc discutiendo partis citatio requiritur, nec creditur iudici asserenti ita esse, nisi ex actis appareat, quapropter si sequestratio ex abrupto procederet absque partis citatione, & causa cognita de facto reuocari deberet, secundum Ange. consil. 103. in fin. Curti. in repeti. l. unicæ. C. de prohib. sequestratio. in 2. nota. 7. fallen. cum seq. col. 3. & Deci. consil. 366. pro declaratione. nu. 13.

OPINIO CCLXVI.

Sequestrum regulariter tollitur per satisfactionem. l. fin. C. de ordi. cogni. & secundum Cynum, & communiter Docto. in l. 1. C. de prohi. sequest. pecu. dummodò in satisfactione promittatur de restituendo sine procrastinatione, secundum Barto. in l. lit. bus. C. de agri. & cens. nisi in casu, clemen. 1. de sequestra. poss. & in quibusdam alijs casibus, de quibus per Panor. in c. 2. ext. eod. col. 4. item contumacia, uel absentia impetrantis sequestrum non curantis litē prosegui. l. si oleum. ff. de dolo, similiterq; nota, quod multi sunt casus in quibus sequestratio fieri permittitur, de quibus per glo. in c. dilectus, ext. de seque. posse. & fruct. & per Bal. in l. fideiusor. §. fin. ff. qui satisfacere cogan. & in l. 1. C. de prohibita seque. pecu. per Ab. in d. c. dilectus; & per Ferrarien. in sua practi. Papien. in forma sequestri. nu. 1. cum alijs seq. & licet ad concessionem sequestri exigatur summaria cognitio, non tñ citatio partis, uel alius ordo iudiciarius pp suspicionem fugæ, & exportationis rei, ut per Bal. in præcitato. §. fin. & Panor. in d. c. 1. circa fin.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCLXVII.

Sodomiz delictum uidetur contra ipsam naturam naturantem, quæ est Deus, & contra naturam naturantem naturam quæ est cælum, & cōtra naturam naturatam, & eius generationem, quæ est homo, & propter huiuscemodi delictum, ac peccatum, & fames, pestilentia, & terremotus hūtz, & sodomiz tenentur pœna ultimi supplicij, idest mortis, ut habetur. in auth. ut non luxurientur contra natu. & in l. cum uir nubit in fœminam. C. de adulter. & §. item lex Iulia, institut. de adulte. legitur enim Leuitici. 20. c. qui dormierit cum masculo coitu fœmineo, uterque operatus est nephas: morte moriatur: sit sanguis eorum super eos: est etiam pessimum huiusmodi crimen, teste August. de adulter. coniugi. & habetur 3 2. q. 2. c. adulterij. & inquit Paul. 1. ad Corin. cap. 6. neque masculorum concubitores regnum Dei possidebunt. Tales enim Lactanti. Firmia. lib. 6. c. 23. diuinarum institutionum appellat impios, & parricidas. ideo infelices, infelicissimiq; nuncupari possunt huius criminis practicam discentes, seu exercentes, ut refert Afflic. in constitutio. legum asperitate, nu. 13. & seq. lib. 3. rub. 42. ubi plura alia scribit super detestatione istius criminis, & Aegidius Bossius, etiam in practi. crimi. in titu. de stupro detestabili in masculos, nu. 1. cum alijs seq. & Deus Optimus Maximus, licet sit misericors, & ipsa pietas, ac misericordia, pro tali tamen delicto atrocissimo fecerit funditus subuerti sodomam, & gomorram, & alia de quibus in testamento ueteri sacra scripturæ, ex quo propriè loquendo tã sodomia, quàm peccatum contra naturam dicitur siue fiat cum masculo, siue cum fœmina, ut inquit Deci. in l. si qua mulier. nu. 9. C. de secun. nup. & idem Deci. ibidem, in fin. ubi reprobatur Soci. qui uoluit solum propriè dici sodomia, quando fit cum masculo, & si fiat cum fœmina dici pollutionem extraordinariam, quæ quidem opinio Deci. quicquid dicat Soci. uidetur uerior, & communior, quod propriè loquendo sodomia dicatur, & eam latè probat Hier. Paulus in practica cancellariæ, fol. 40. & pari modo puniatur siue cū masculo, siue cum fœmina fiat, ut uoluit Cardi. in clem. 1. q. 13. de consang. & aff. Cotta, lib. memorialiū. in uer.

Edis
opi.

uer. pedicones, Affli. in consi. Regni legum asperitate, nu. 13. & probatur, in c. usus. 32. q. 7. ubi masculis, & in feminis, & in c. adulterij malum ead. causa, & q. licet, & male Alcia. lib. 10. Parerg. c. 11. asseruerit contrarium. & his accedit utiliter, q. sodomitarum bona confiscantur, & ipsi sunt infames, & testari non possunt, ut late consuluat Anastasius Platus consi. fin. uolu. 1. inter consi. Barbatæ, & nouissimè Nicolaus Bello. consil. 69. circa testamentum, col. 5. Deci. in d. l. si qua mulier, num. 7. Bal. in auth. incestas. C. de incestis nupt. & Cotta, in lib. memorialium, in uer. pedicones.

OPINIO CCLXVIII.

Spoliatus sua possessione, uel in ea turbatus ante omnia est restituendus, & manutenendus. l. si quis à se fundum. C. ad l. Iuliam de ui publi. & c. reintegranda. 3. q. 1. Alexan. & Doct. not. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poss. & ista est uulgaris, & cōis regula, quam quidem regulā amplia in tantum procedere, ut spoliatus debeat restitui usq; ad minimum quadrantem etiam si inuultissime possideret; c. sollicite, de resti. spol. & ita tenet Bal. consi. 135. uolu. 2. & consi. 139. nu. 1. uol. 3. & Capol. consi. 19. nu. 4. Ampliatur secundo ista regula, q. spoliatus intentans remedium. d. c. reintegranda esset restituentus, dato quod nō probet uim, ac uiolentiam fuisse illatam, & sic sufficit, q. sola clandestinitas interuenerit in spolio facto, nam contra clandestinū possessorem potest agi remedio recuperandæ, nec posset excipere clandestinus possessor exceptionem sui dominij, ut per Imo. & Alex. in d. §. nihil commune, ubi referūt idē sentire Inn. Ioan. And. & Ant. de But. q. quomodocunque quis fuerit spoliatus potest agere non obstante sibi exceptione dominij, & hanc opinionem late disputat Soci. in d. §. nihil commune, ubi eam. nu. 32. dicit uerissimam Fabius Corombonus, & communem asserit Ripa. nu. 73. & in c. sæpe, de resti. spoliar. contrarium uerò, & male senserunt Dynus in regula quī ad agendum, de reg. iuris, in 6. Bal. in l. si quis emptionis. §. sed hoc super illis. C. de præscrip. 30. anno. Ang. in luitia. C. de acquir. possessio. & Roma. in d. §. nihil commune, quicquid tamen isti Docto. suadeant ob hoc non est discedendum à prædicta communi, quam ap-

Cōis
regu.Cōis
opi.

probant, tuetur, pariter ac attestantur ferè omnes Moderni
 in d. c. sepè, & in d. §. nihil commune; Ampliatur terriò di-
 cta regula, q̃ non solum spoliatus ante omnia est restitu-
 endus ad rem, seu possessionem spoliatarum, uerum etiam ad
 fructus, quos spoliator percepit, seu percipere potuit ex re
 ipsa, uel possessione, text. est, in c. grauis, & ibi Docto. not.
 de restitu. spoliat. Rota decisio. 25. in rub. de restitu. spolia-
 in nouis, & Ripa, in d. §. nihil commune, num. 48. & non so-
 lum ad possessionem, & fructus ipsos, sed etiam ad expen-
sas, damna, & interesse passa per spoliatum debet spoliatus
in primis, & ante omnia restitu. c. accedens, el. ij. & ibi Ab.
 Panor. in pen. not. & in d. c. grauis. ubi Doct. & Ripa, in d.
 §. nihil commune, nu. 50. istam regulam ita declaratam fal-
 lit non procedere in exceptione reservationis Papalis spe-
 cialis, uel generalis, nam agenti spolio, seu remedio. d. cap.
 reintegranda obstat dicta exceptio reservationis Papalis
 in beneficialibus, & opposita cõcernit defectum proprietatis,
 & possessionis, ut firmit Rota decisio. 56. & 371. in anti-
 quis, Bisignetus decisio. 4. de restitu. spoliat. Docto. in d.
 §. nihil commune, & Iacobus Nouellus, in sua pract. crimi.
 in rub. uulgaris est regula, & c. num. 41. fol. 563. & ita se ha-
 bet communis opinio, & practica obseruat, ut meminit, &
 restatur Gomez. in regula cancellariæ, in regu. de triennali
 possessore. q. 35. Eneas de Falconibus, in tracta. de reserua-
 tio. in 4. q. prin. 2. effectu, & 41. August. Berous. q. 80. Ripa,
 in d. §. nihil commune, Cassadorus decisio. 15. in titu. de re-
 stitu. spoliat. & Soci. in l. rem quæ nobis. ff. de acquir. poss.
 nu. 19. quam communem sententiam intellige ueram esse
si spoliatio esset facta ante litem motam, ut constat in præ-
citata decisio. 56. similiterq; eam intellige procedere, quã-
do reservatio esset facta ad beneficium uacaturum, secus si
ad uacantem, ut per Cassado. decisio. 2. de restitu. spoliat.
alias uero declarationes, & limitationes ad dictam regulã.
c. reintegranda circiter. 50. ponit Iacobus Nouellus Vene-
tus in præcitata pract. crimi. 8. uero limitationes refert Fa-
brius Corombo. in d. §. nihil commune, num. 32. cum alijs
seq. & 23. limitationes ponit Baldus Nouellus Perusinus
ibi. nu. 46. usque ad finem. & 50. recensuit Corsettus, in tra-
cta. fallentiarum ad reg. quod spoliatus ante omnia. q. 72.

nu. 1. cum alijs seq. in 2. uol. diuersorum posito. & materiā. d. can. reintegranda usque ad satietatem, & utilissime quidē explicauit Iacob. Menoch. in tract. recuper. posse. in remedio. 15. nu. 5. cum alijs numeris sequen.

OPINIO CCLXIX.

Remedium. c. reintegranda. 3. q. 1. disponens, q̄ spolia-
to seu deiecto à sua possessione fiat reintegratio ipsius pos-
sionis ante omnia competit nedum possessori, sed etiam cō-
ductori, & mandatario, secundum Specu. in titu. de posses.
& petit. §. 1. uer. sed nunquid depositarius, tibi etiam Ioan.
And. & Soci. consi. 17. nu. 15. uol. 3. similiterq; competit cō-
modatario, depositario, & similibus, secundum omnes Do-
cto. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poss. &
Soci. in l. rem quæ nobis, nu. 6. eod. titu. & ibi Ripa, nu. 21.
ait hanc esse communem opinionem. & Iacob. Menoch. in
tract. recuper. poss. remedio. 15. nu. 49. & seq. ubi citat alios
Doct. contrariæ sententiæ.

Spo-
liat.Cōis
opi.

OPINIO CCLXX.

Remedium. c. reintegranda. 3. q. 1. exploratum est esse
plenissimum remedium, & magis generale, ac utile inter
alia remedia possessoria, concurratque cum omnibus alijs
remedijs, secundum Doct. in l. naturaliter. §. nihil commu-
ne. ff. de acqui. posses. & Lanfran. de Oriano, in repeti. rub.
col. 3. in tertia conclusione. de causa posses. & propriet.
& datur istud remedium, non solum clericis pro rebus Ec-
clesiæ, sen proprijs, uerum etiam cōceditur pro rebus lai-
corum generaliter siue mobilibus, siue immobilibus, secū-
dum doctrinam Ant. in c. cum ad ledem ext. de restit. spo-
liat. communiter approbatam, ut attestatur eam sequendo
Ioan. de Imo. Alex. col. 5. & Soci. nu. 4. in l. rem quæ nobis.
ff. de acqui. poss. & idem Alex. consi. 94. col. fin. uol. 3. & Ma-
ranta. in tract. iudicio. in 4. pat. princ. in 7. disti. nu. 5. ubi
dicit, q̄ ista est communis opinio, & obseruatur in practi-
ca; Ampliat hoc scilicet, quod. d. c. reintegranda reme-
dium datur, ac conceditur etiam pro feudis, & iuribus in-
corporalibus, & bonis etiam stabilibus, secundum Bart. in
l. 3. §. unde ui. ff. de ui, & ui arma. Ant. de But. in c. cū eccle-

Spo-
liat.Cōis
opi.

fia

fia sutrina, nu. 38. ubi etiam Abb. de causa poss. & proprie.
 Ias. consil. 172. uolu. 4. Soci. in d. l. rem quæ nobis, in 5. q. &
 Cōis
 opi. Ripa, in d. c. cum Ecclesia. nu. 101. & ista est communis opi
 nio, teste eodem Ripa, in c. sepe, nume. 22. de causa poss. &
 propriet. Soci. & Ias. num. 19. in d. l. rem quæ nobis, & istud
 remedium. c. reintegranda competit pariter pro pensioni-
bus denegatis, & pro iuribus personalibus, ut latè scripsi-
mus supra in opinione. debitor obligatus.

O P I N I O CCLXXI.

Spoliatus quancumque potest petere, seu agere ad re-
 stitutionem sibi faciendam, cum remedium. c. reintegran-
 da. 2. q. 1. sit perpetuum, & imperscriptibile, & competit et
 Cōis
 opi. post mille annos, & in perpetuum, ut suadet omnes Cano-
 nis. communiter, in c. sollicite, de restitu. spoliat. Soci. in l.
 rem quæ nobis. 8. q. ff. de acq. poss. Io. de Amicis consil. 61.
 nu. 18. & Cassadorus decisio. 6. in titu. de restitu. spoliat. in
 prin. ubi assenerat hanc esse communem opinionem. Sed
 Claudius de Seyffe. in d. l. rem quæ nobis, col. fin. Maranta,
 in tract. de iudicijs, in 4. parte. 7. distin. num. 40. Bertrandus
 consil. 247. Gratus consil. 70. uol. 2. nu. 18. Deci. consil. 302.
 col. fin. nu. 24. & Ant. Galleus, in tract. de exercitatione iu-
 ris peritorum, lib. 3. nu. 50. audacter affirmant contrariam
 Cōis
 opi. opinionem, uidelicet, q. remedium. d. c. reintegranda præ-
 scribatur. 30. annorum curriculo esse magis communem,
 & ita fuit decisum in Rota Bononiensi, teste Petro de Ben-
 intendis decisio. 10. ubi ea u. hoc eueniente pro eius matu-
 ra resolutione tanquam ad portum clare ueritatis recurre
 re posses; in isto uero cōflictu opinionum sequor primam
partem omisso omni multiloquio, quam quidem tanquam
ueriorem tenuit maior pars Dominorum de Rota, ut re-
censuit Cassadorus, in præcitata decisio. 6. nu. 1. eamq; se-
quebatur. D. Rainaldus Rodolphus Perusinus Præceptor
meus in Gymnasio Perusino uinis, & uerissimis rationibus
interpretans. l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir.
possess. & ita tenuit etiam Rota in Placen. castrorum. corā
Ioan. Paulo de mense Martij. Aprilis, & Maij. 1545. secun-
dum Gomes. decis. 41. & simon. decisio. 83.

OPINIO CCLXXII.

Remedium. c. reintegranda. 3. q. 1. non conceditur, nec Spo-
tatur contra bonæ fidei possessorem cum titulo, uerbi gra liat.
tia, quando possessio nullo modo est uitiosa, nec possessor
habet causam ab authore uitioso, ut uoluit Barto. in l. rem
quæ nobis. ff. de acq. poss. & Soci. post alios, quamplures ibi
per eum congestos, nu. 12. & istam opinionem comunē Cōis
esse asserit Gozadi. consil. 28. Parisi. consil. 1. uol. 1. & consil. opi.
28. uol. 2. & Soci. iuni. consil. 47. & seq. uol. 2. & Rubens con
sil. 4. num. 6. 10. & seq. ubi pro hac parte consuluit, & consil.
167. nu. 9. contraria uerò sententia uidetur magis comunis, Cōis
& practicabilis, ut per Alexā. Ias. & Ripam, in d. l. rem opi.
quæ nobis, Deci. consil. 57. col. fin. & consil. 252. col. 3. Ioan.
de Ameis consil. 97. col. 2. Boer. decisio. 239. Marantam. in
tract. de iudicijs, in 4. parte. 7. distin. nu. 50. Afflict. decisio.
361. col. pen. & Cassadorum, in decisio. 7. de restit. spolia.
& ita consuluit Ruinus consil. 46. num. 6. uol. 1. uidelicet, q
spoliatus debeat restitui etiam contra titulo, & bona fide
possidentem, quam opinionem sequitur quoque Ioan. Ba-
p. tista Plotus post alios quamplures relatos per eum, in re-
peti. l. si quando. C. unde ui. nu. 65. post medium, & ita iudi-
canit sacrum Concilium Neapolitanum, ut refert Afflict.
in allegata decisio. 361. num. 33. & Rota Bononiensis, teste
Petro de Benintendis, in decisio. 33. sub nu. 1. & ita obser-
uatur in curia Romana, secundum Ioannem Bap. Bouium.
in tract. de statut. ur. præter. tit. cont. om. creditores. gl. 19.
nu. 237. & seq. & istam partem tanquam uerissimam ample-
ctor, ex quo decisiones sacri Cōcilij Neapolitani, quæ sub
nomine Regis proferuntur hodie in Regno succedunt in
casibus dubijs loco Imperialis interpretationis, de qua. in
l. fin. C. de legibus, ut per Afflict. decisio. 169. col. fin. in fin.
& istam ultimam opinionem sequitur quoque Maranta. in
tract. de iudi. in 4. parte prin. in 7. distin. nu. 50. post mediū,
ubi refert, quod ista est ueritas, & magis cōmunis opinio,
& Ruinus consil. 44. nu. 1. uol. 4. & Pet. de Benintendis, in d.
decisio. 33. num. 1. Adde Sanchez de iur. p. 1. d. 1.
9. l. 1. b. 3. nu. 48.

magis communis, ut scribit Curti. iuni. in d. l. admonendi, nu. 250. & prædictis accedit utiliter, quod antiquum tempus quoad hoc dicitur. 20. annorum, argumento. c. cum uenerabilis, de excep. & facit to. titu. C. de præscriptio. longi tem. decem, uel uiginti annorum, & ita tenet Calderi. in d. ca. quoniam contra, quem sequitur Abb. consi. 61. col. pen. lib. 1. & Calca. consi. 8. col. 4. Sed opinio istorum mihi parum satisfacit, ex quo alteram sententiam huic de directo contrariam reperio, & forsan ueriores, quod in præmissis tempus dicitur antiquum, quando post latam sententiam esset lapsum biennium tradit Bald. in l. unica. C. ne lice. in una, eademq; causa ter prouo. post Hostien. in d. c. in præsentia, idemq; uoluit Ioan. And. in Nouella, Ang. in l. quæcunque. §. fin. ff. de publica. Bal. in c. 1. de milite uassa. qui cõtumax est, Bertachi. in 3. par. sui reperto. in uersis, sententia præsumitur, ante fin. Alex. in l. fin. §. illud. ff. quando appellan. sit. in add. ad Bar. ante fin. & Grammati. post alios relictos ibi per eum, in decisio. 24. nu. 7. & seq. subdens ibi istam esse uerissimam opinionem, in contrariam uero partem uideatur inclinare Bal. in d. c. 1. citans Inno. in c. Albericus, ex. de testi. & idem Bald. in c. 1. quo temp. miles, quod imò requiratur, ut sit lata sententia ipsa multum de antiquo, cæterum neutrâ ex istis duabus opinionibus sequor. cum ambæ erroneæ appareant, ut infra apertissimè ostenditur. tertiâ opinionem circa præmissa reperio, quod ad hoc, ut dicatur sententia antiqua sufficit tempus decem annorum, secundum Hostien. in d. c. Albericus, quem sequitur Ang. in d. c. quoniam contra. Alex. consi. 123. col. 2. lib. 2. Gozadi. consil. 130. uel 137. col. fin. & Veronen. consil. 26. col. 4. quartam ultimâ loco reperio opinionem iudicio meo magis tutam, & æquam, & sequendam fore sinadeo, quæ quidè est ita quod totum hoc committi, & relinqui debeat iudicis arbitrio, quando sententia ipsa dicatur lata de antiquo, ut pro ea præsumatur, etiam in ea non facta mentione solemni, & actorum, & istam opinionem sequitur, & tenet Ioan. Calderi. in d. c. in præsentia, Alex. consi. 219. col. 4. lib. 6. & consi. 17. col. 3. lib. 4. Arct. consi. 36. col. fin. & istâ ponit esse communem opinionem Augustinus Berous. in d. c. quoniam contra, nu. 252. & alij Moder. ibi, qui quidem

iudex uariè arbitrari posset secundum qualitates iudicum, qui pronunciarunt, quia magis absque dubio præsumeretur pro sententiâ unius iudicis maioris, quàm inferioris in dubio. *L. i. ff. de offi. præf. præto. not. Bald. in l. tutores. ff. de confirma. tuto. Ias. in l. pacta nouissima, in 3. nota. C. de pactis, & in rub. C. qui admi. col. 2. & hoc procedit, quando iudicis maioris qualitas non esset nota iudici arbitranti, si enim manifesta esset, & iudicem sciret imperitum, præcipi-tem, aut minus integrè arbitrium eius considerabit tempus longius, quàm in iudice recto, integro, perito æque; & inculpato, ubi uerò tempus exactum esset annorum 30. illud sine dubio uidetur sufficere, secundum Veronen. consi. 63. col. 2. Ampliatur prædicta communis, quòd sicut pro sententiâ præsumitur, ita pro laudo præsumendum est, secundum Alex. in l. sciendum. ff. de uerb. oblig. Bal. in l. si de meis. §. recepiisset. ff. de arbit. & Doct. in c. quoniam contra falsam, de probatio. quod procedit de plano in laudo arbitratoris, ut habeat præsumptionem pro se. secundum communem opinionem omnium scriben. quam celebrat, & citat Deci. in d. c. quoniam contra, nu. 184. Lanfran. de Orian. Paris. & August. Berous ibidem. Similiter hoc procedit in laudo, quòd in dubio pro eo præsumitur etiam pendente reductione ad arbitrium boni uiri, ut còcludunt omnes indifferenter. in d. c. quoniam contra præsertimq; Deci. ibi. nu. 186. Ampliatur quoque ista communis quæ habet, quòd præsumatur pro sententiâ quæ transiit in rem iudicatam, non solum procedere in sententiâ, uerumetiam in quolibet decreto iudicis, imò Doct. in d. c. quoniam. còmuniter conueniunt, quòd præsumatur adhibitum causa cognita, etiam quòd in specie non exprimantur solemnia requisita ad ipsum actum, super quo decretum interponitur, & loquuntur Doct. etiam in actu, in quo tales solemnitates remitti non poterant, ut in alienatione bonorum Ecclesiæ, uel minoris, & ista exempla, & alia similia ponunt Doct. in l. cum hi. §. si prætor. ff. de transact. ubi Bal. & Pau. de Cast.*

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O CCLXII.

Sententia lata per iudicem finita instantia est nulla, secundum

FRANCISCI VIVII

cundum Bald. in l. observare. §. proficisci, in 3. q. ff. de offic. procon. & in ca. 1. si de inuesti. inter Domi. & nassa. lis ori. in ufi. feudorum, & in l. properandum, col. 3. C. de iud. Ab. in c. venerabilis, de iudi. Fely. post eundem Abb. in c. de causis, de offi. delega. Roma. consi. 425. & 427. Pau. de Cast. cōfil. 324. uidetur dicendum, facit tex. in auth. ei qui. C. de tēpo. appe. & firmat Paris de Puteo. in tract. sindi. in uer. sententia, in prin. ubi dicit instantiæ lapsū non suppleri, per c. detestantes in Regno, & ista est communis opinio, ut per Moder. in d. c. de causis.

Cōis
opi.

O P I N I O C C L X I I I .

Sententia non potest ferri parte non citata, & per consequens lata non præiudicat, secundum Docto. in l. de unoquoque. ff. de re iudi. ubi Marfi. & Doct. in l. nec quicquam, ubi Ias. nu. 20. ff. de offi. procon. & legati, & Bernar. de Lusco, in reg. 673. per tex. in c. Deus omnipotens. 2. q. 1. & in c. 1. de causa poss. & propriet. quia citatio est fundamentum iudicij, ut inquit Specu. in titu. de citatio. in princ. Abb. & alij. in c. quoniam contra falsam, in uer. citationes, de proba. & ibi tradit Deci. col. 10. & dicit Bart. in l. prolatam. C. de sententijs, & interlo. omnium iudi. post antiquos per eū relatos, quod citatio dicitur de substantia iudicij saltem eo respectu, quia ea omissa sententia contra absentem non citatum erit nullius momenti, & cum Bart. transcunt omnes cōmuniter ibi. Ampliatur primò ista conclusio, ut in tantum procedat, quod si sententia fuerit lata cōtra absentem non citatum, non ualeat, nec teneat, etiam quando esset lata in fauorem absentis non citati, ut uoluit Salyc. Glo. & Bart. in l. eos qui. C. quomodo, & quando iudex, & in l. fin. rioso. ff. de re iudi. ubi Alex. nu. 3. scribit istam esse communem opinionem, & Ias. in d. l. nec quicquam, num. 48. quam ipse limitat non procedere in sentētia diffinitiuā, secus in interlocutoria lata in fauorem absentis non citati. Ampliatur secundò loco, q. sententia omissa citatione, etiam à Principe lata dicitur nulla, ut in l. fin. in prin. cum gl. 2. C. de legi. & tenet Bal. libi. Alex. consi. 1. alias consului, col. 1. lib. 7. Soci. in trac. de citatio. in septimo articu. prin. Marfi. in d. l. de unoquoque ubi hoc plurimum declarat. num. 13.

Cōis
opi.

cum

cum alijs multis seq. & Ias. in d. l. nec quicquam, nu. 29. ubi refert Doct. contrarium asserentes: & ratio istius ampliationis uidetur ista quippè negans citationem uidetur negare defensionem, quæ cum naturalis sit, siue iure naturali concedatur. l. ut uim. ff. de iusti, & iure auferri nemini debet, ut est tex. in clemen. pastoralis, §. Cæterum, de re iudi. & ita tenet Bal. in l. cum fratrem, in fin. C. de his quibus, ut indignis Alex. consi. 5 uol. 2. nu. 2. Ias. in l. 2. quam legit cū l. 1. C. quando libellus Principi datus, & in l. rescriptum, in 2. nota. ff. de pact. imò citatio ipsa dicitur adinuenta de iure Diuino, nam etiam Deus omnipotens, cui omnia secreta sunt clara non prius Adā damnauit, quàm citasset, quando dixit Adam ubi es, ut legitur Gene. c. 3. & ita dixit Bar. in extrauag. ad repri. in uer. & figura, Soci. in præallegato tract. de citatio. in 2. arti. Abb. in c. cum olim, col. pen. de re iudi. & Curti. senior consi. 49. num. 92. ubi alios allegat.

Ampliatur tertio hoc habere locum, non solum in sententia diffinitiuâ, uerum etiam interlocutoria requirente causæ cognitionem, & asserente parti non modicum præiudicium, in qua quidem sententia requiritur, ut feratur partibus præsentibus, & legitimè citatis, secus autem si sit parui præiudicij. l. à procedete. C. de dilat. tenet, & declarat Bar. in d. l. nec quicquā. §. ubi decretum, Ang. Imo. Pau. de Cast. & Marfil. nu. 4. & seq. in d. l. de unoquoque, Bar. Im. & Alex. in d. l. si opus. ff. de noui oper. nunci. & Ias. in d. l. nec quicquam ubi. nu. 23. ait istam esse communem opinionem, & Ruinus consi. 69. nu. 6. uol. 5. quia causæ cognitio est de iure Diuino, secundum Abb. in c. Ecclesia sanctæ Mariæ, de constitu. col. 9. & seq. & Deci. consi. 264. reuocatur, col. 2. & aduerte, quòd in interlocutoria sententia, non solum requiritur citatio, uerum etiam peremptorium, secundum Hierony. Tortum in quodam suo consil. quod refert, & citat Marfil. in d. l. de unoquoque, nu. 6. Ampliatur quarto, quod etiam sententia diffinitiuâ uidetur nulla si pars citetur ad audiendam iudicis uoluntatem, quia requiritur citatio ad audiendam sententiam, secundum Rotam Romam. in decisio. 342. in nouis, & istud procedit etiam in causis summa-rijs, ut per glo. & Doct. in clemen. sæpe. de uer. sig. & Ioan. Ferretum consil. 95. nu. 3. Ampliatur quinto loco, quòd

T quando

Cōis
opi.

Cōis
opi.

quando domino fuit facta citatio ad audiendam sententiā in casu, quo iudicium fuerit agitatum cum eius procuratore, tunc sententia ipsa domina non comparente nō ualeat, ut per Bar. in l. mutari. circa fin. ff. de procura. & in l. procurator. C. eo. tit. Canonis. qmnes, in c. in nomine domini de testibus, & Alex. in l. furioso, nu. 7. ff. de re iudi. Ampliatur sextò, quòd si reò fuerit citatio facta septima die mensis Aprilis, & lata fuerit per iudicem sententia die. 13. eiusdem mensis in fauorem actoris sine alia citatione rei condemnati, tunc ex defectu istius citationis omisse sententia redditur nulla non obstante præcedenti citatione facta pro alia die. l. fin. §. fin. cum ibi not. ff. quod ui, aut clam, & not. & declarat Ruinus cons. 137. nu. 1. uol. 5. Ampliatur prædicta ultimo loco, quòd non ualeat statutum, quòd sententia possit ferri parte non citata, secundum Bal. in l. prima, col. 2. C. quomodo, & quando iudex per dictam clemen. pastoralis, & idem tenet Soci. consil. 164. nisi bulla Bonifacij, eokantepen. uol. 2. Ant. & Ioan. de Imo. in d. clemen. pastoralis, & Bartholo. Soci. consil. 7. nume. 14. posito, ac inserto inter consil. feudalialia Alber. Bruni, & Curti. iuni. consil. 170. nu. 21. & istam conclusionem ita, & taliter ampliata limitat. in 19. casibus Ias. in d. l. necquicquam, nu. 23. eandem regulam limitat in alijs. 19. modis Franci. Niconitius, in c. quoniam contra falsam, de probatio. in uer citationes, nu. 54. usque ad nu. 97. eandemmet regulam limitat Ant. Nicell. 115. modis in concordantijs glosarum concordan. 52. nu. 224. usque ad nu. 371. & in repeti. c. testium, & in c. 2. de testi.

O P I N I O CCLXIII.

Sententia Principis absque citatione non ualeat de iure Canonico, tex. est in clemen. pastoralis, in uer. cæterum, de re iudicata, quia citatio ipsa à iure naturali prouenit, & est uera species defensionis, itaq; nullo pacto etiam per Principem ea omitti potest, ut per Abb. in c. 1. de causa possess. & propriet. Corne. in c. cum olim, de re iudi. Arret. consil. 165. sicut Ioan. Soci. consil. suo incip. sæpenumero, quod est positum inter consilia Franci. de Curt. & est 20. in ordine, col. 9. & seq. ubi nult post alios relatos, per eum sententiā

declara-

declaratoriam non adhibita citatione esse nullam, & huiusmodi opinionem sequitur etiam tanquam communem Maranta, in tract. de iudi. in 7. par. prin. nu. 3. & Soci. consi. 12. col. 2. nol. 1. & Sebast. vantius. in tract. de nullita. in ritu. quis possit dicere, & c. & Fortunius, in l. Gallus. § & quid, col. 137. & latissimè Tiraquel. cum alijs ferè innumeris signatis per eum, in tract. res int. al. act. in limita. 6. fol. par. 14. ista uerò communis limitatur nō procedere de iure Ciuili. l. fi. C. de legibus, ubi apparet sententiā Principis absque citatione ualere, & not. Ro. consi. 349. in 2. dubio, circa fin. allegans. l. Lucius. ff. de euictio. & l. item si uerberatū. ff. de rei uendi. & ideò Alex. consi. 87. uis codicillis, col. 9. lib. 2. dicit, q̄ quando apparet Principem omnino uoluissē alicui præiudicare non oportet citare illum, ex quo actus eo inuito poterat expediri, quod etiam tenet Rom. consil. 212. quoad primum, & Moder. Canonistæ, in d. c. cū olim, col. 5. sequitur etiam Deci. consi. 191. in causa, nu. 6. & 8. & consi. 269. consultus ab illustri, col. fin. & Soci. consil. 4. lib. 3. nu. 14. confirmatur prædicta conclusio, nam Princeps de absoluta potestate potest procedere etiam parte non citata, secundum Ioan. And. in addi. Spec. in tit. de senten. §. in ista, uer. est etiam nulla, & in c. 1. de causa possessio. & prop. & in c. inter quatuor, ubi Innoc. Imo, & Abb. de maiori. & obed. cum alijs cumulatis, per Alex. in l. de unoquoque. ff. de re iudi. col. pen. & per Soci. in d. consi. 20. col. 3. & consi. 21. col. 10. & per Fely. in d. c. cum olim, col. 10. & seq. & licet ibi uideatur concludere, quod processus factus etiam de plenitudine potestatis contra non citatum non ualeat, tamen, in uer. recipiunt ista concludit, & tenet ualere in casibus, in quibus potest omitti citatio, qui ponuntur, p̄ Alex. in d. l. de unoquoq; & per Mariā. Soci. in tract. de citat. fol. 24. & opinionem istam, q̄ Princeps de plenitudine potestatis possit procedere, & facere actum ualidum absque partis citatione firmavit quoq; per plura argumenta, & rationes disputando Marfil. in repeti. l. de unoquoque, nu. 12. usque ad nu. 23. ego uerò concludo posse à Principe citationem tolli, quæ iure humano post conclusionem causæ necessaria est ad sententiam pronunciandam, in isto quippè primo casu nulla est alleganda defensio, & ideò potius ea cita-

Cōis
opi.

199

tiō est iuris positiui, & humani, quàm naturalis, quemadmodum in specie tradit elegantissimè Afflict. in decisio. 283. & Maranta, in tract. iudiciorum, in 6. par. num. 10. fol. paruo. 107. ubi explicant, quòd omnes sententię sacri Cōcilij Neapolitani proferuntur post cōclusionem ipsam in causa absque citatione, & tenent tanquam latę sub nomine Regis, & Principis; Secundò casu similiter constat Principem posse tollere citationē in his actibus, quos ipse agere potest liberè absque iniuria etiam sine causa, & in altorius præiudicium, nec enim citatio, tunc impedire potest liberam uoluntatem Principis, quod expresse tenuerunt Soci. consi. 164. 1101. 2. & alij, quos refert, sequiturq; Craue. consi. 5. col. 11.

O P I N I O C C L X V .

Cāsi
opi.

Sequestrum absque consensu utriusque partis positum penes aliquem mercatorem non priuat possessorē possessione, præcipueq; si per iudicem incompetentem appositū fuit iuxta communem opinionem omnium scriben. quam sequitur, & declarat Felyn. & alij ibi, in e. illud, col. 17. de præscrip. Cassaneus consi. 48. per totum, & nouissimè Gomefi. in regu. cancella. in reg. de annali possessore. q. 6. ante fin. & de hoc parum mirandum est, quia si unus possidet, & alter non, sequestrum heri nequit per iudicem, atque inhibere utrique parti minimè debet, ne uadant ad possessionem, etiam quòd uideat partes processuras ad arma, & scādala Ias. in l. quidam æstimauerunt. ff. si cer. peta. post Bald. ibi. col. 2. Franciscus Marci. decisio. 1198. nume. 3. & seq. & idem Ferrarien. in sua practi. Papien. super for. sequestri. in prin. nu. 3. fol. paruo. 114. ubi inquit, q. quando certum est aliquem possidere fundum, super quo queritio mouetur, timeturq; ne ad arma, ac rixam partes ueniant index tenetur præcipere sub determinata pœna parti non possidenti, ut possessorem non impediatur in sua pacifica possessione, nec ipsum quoquo modo turbare præsumat, aliàs iuconueniens sequeretur, quòd quilibet excogitata malitia rixam mouere fingeret, ut eius aduersarius priuaretur commoditate fructuum, & possessionis. sed quotiescunque duo contenderent se possidere propter timorem armorum, rixæ,

sen

Quid si possidet
certa ex parte
omnes.

Quid si ab eo dicit
possidere.

seu scandali, quod de leui insurgere potest, sequestratio tunc fieri posset, cum ad iudicis officium spectet scandalis obuiare, etiam utraque parte cōtradiciente rem ipsam, uel possessionem apud tertium sequestrare, & secundum exitū probationis procedere, ut per Bart. Bal. Flo. Alex. & ceteros, in l. 2. quissimum. ff. de usufr. & Curti. seni. consil. 61. & hoc procedit, intelligiturq; , quando est dubium inter partes quis possideat, secundum Pau. castren. consil. 111. per totum, uolu. 2. & Ferrarien. in d. for. sequestri. §. 1. nu. 1. & seq. ideo aduerte, ut sequestratio hæc in casibus permisis fieri ualeat per iudicem, saltem summarie constare prius ipsi iudici debet de timore armorum, & de scandalo proueniente, & in hoc discutiendo partis citatio requiritur, nec creditur iudici asserenti ita esse, nisi ex actis appareat; quapropter si sequestratio ex abrupto procederet absque partis citatione, & causa cognita de facto reuocari deberet, secundum Ange. consil. 103. in fin. Curti. in repeti. l. unica. C. de prohibet. sequestratio. in 2. nota. 7. fallen. cum seq. col. 3. & Deci. consil. 366. pro declaratione. nu. 13.

OPINIO CCLXVI.

Sequestrum regulariter tollitur per satisfactionem. l. fin. C. de ordi. cogni. & secundum Cynum, & communiter Docto. in l. 1. C. de probi. sequest. pecu. dummodò in satisfactione promittatur de restituendo sine procrastinatione, secundum Barto. in l. litibus. C. de agri. & censu. nisi in casu, clemen. 1. de sequestra. poss. & in quibusdam alijs casibus, de quibus per Panor. in c. 2. ext. eod. col. 4. item contumacia, uel absentia impetrantis sequestrum non curantis litē prosequi. l. si oleum. ff. de dolo, similiterq; nota, quod multi sunt casus in quibus sequestratio fieri permittitur, de quibus per glo. in c. dilectus, ext. de seque. posse. & fruct. & per Bal. in l. fideiusor. §. fin. ff. qui satisfacere cogan. & in l. 1. C. de prohibita seque. pecu. per Ab. in d. c. dilectus; & per Ferrarien. in sua practi. Papien. in forma sequestri. nu. 1. cum alijs seq. & licet ad concessionem sequestri exigatur summaria cognitio, non tñ citatio partis, uel alius ordo iudiciarius pp suspicionem fugæ, & exportationis rei, ut per Bal. in præcirato. §. fin. & Panor. in d. c. 1. circa fin.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCLXVII.

Sodomiz delictum uidetur contra ipsam naturam naturantem, quæ est Deus, & contra naturam naturantem naturatam quæ est cælum, & cõtra naturam naturatam, & eius generationem, quæ est homo, & propter huiusmodi delictum, ac peccatum, & fames, pestilentiz, & terremotus sũt; & sodomiz tenentur pœna ultimi supplicij, idest mortis, ut habetur. in auth. ut non luxurientur contra natu. & in l. cum uir nubit in fœminam. C. de adulter. & §. item lex Iulia, institut. de adulte. legitur enim Leuitici. 20. c. qui dormierit cum masculo coitu fœmineo, uterque operatus est nephas: morte moriatur: sit sanguis eorum super eos: est etiam pessimum huiusmodi crimen, teste August. de adulter. coniugi. & habetur 32. q. 2. c. adulterij. & inquit Paul. 1. ad Corin. cap. 6. neque masculorum concubitores regnum Dei possidebunt. Tales enim Lactanti. Firmia. lib. 6. c. 23. diuinarum institutionum appellat impios, & parricidas. ideo infelices, infelicissimiq; nuncupari possunt huius criminis practicam discentes, seu exercentes, ut refert Afflic. in constitutio. legum asperitate, nu. 13. & seq. lib. 3. rub. 42. ubi plura alia scribit super detestatione istius criminis, & Aegidius Bossius, etiam in practi. crimi. in titu. de stupro detestabili in masculos, nu. 1. cum alijs seq. & Deus Optimus Maximus, licet sit misericors, & ipsa pietas, ac misericordia, pro tali tamen delicto atrocissimo fecerit funditus subuerti sodomam, & gomorram, & alia de quibus in testamento ueteri sacræ scripturæ, ex quo propriè loquendo tã sodomia, quàm peccatum contra naturam dicitur siue fiat cum masculo, siue cum fœmina, ut inquit Deci. in l. si qua mulier. nu. 9. C. de secun. nup. & idem Deci. ibidem, in fin. ubi reprobatur Soci. qui uoluit solum propriè dici sodomia, quando fit cum masculo, & si fiat cum fœmina dici pollutionem extraordinariam, quæ quidem opinio Deci. quicquid dicat Soci. uidetur uerior, & communior, quòd propriè loquendo sodomia dicatur, & eam latè probat Hier. Paulus in practica cancellariæ, fol. 40. & pari modo puniatur siue cū masculo, siue cum fœmina fiat, ut uoluit Cardi. in clem. 1. q. 13. de consang. & affi. Cotta, lib. memorialiũ. in uer.

uer. pedicones, Affli. in consti. Regni legum asperitate, nu. 13. & probatur, in c. usus. 32. q. 7. ubi masculis, & in fœminis, & in c. adulterij malum ead. causa, & q. licet, & malè Alcia. lib. 10. Parerg. c. 11. asseruerit contrarium. & his accedit utiliter, q̃ sodomitarum bona confiscantur, & ipsi fiunt infames, & testari non possunt, ut latè consuluìt Anastasius Platus consi. fin. uolu. 1. inter consi. Barbatæ, & nonissimè Nicolaus Bello. consil. 69. circa testamentum, col. 5. Deci. in d. l. si qua mulier, num. 7. Bal. in auth. incestas. C. de incestis nupt. & Cotta, in lib. memorialium, in uer. pedicones.

O P I N I O CCLXVIII.

Spoliatus sua possessione, uel in ea turbatus ante omnia est restituendus, & manutenendus. l. si quis à se fundum. C. ad l. Iuliam de ui publi. & c. reintegranda. 3. q. 1. Alexan. & Doct. not. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poss. & ista est uulgaris, & cōis regula, quam quidem regulā amplia in tantum procedere, ut spoliatus debeat restitui usq; ad minimum quadrantem etiam si iniustissime possideret; c. solicite, de resti. spol. & ita tenet Bal. consi. 135. uolu. 2. & consi. 139. nu. 1. uol. 3. & Cepol. consi. 19. nu. 4. Ampliatur secundo ista regula, q̃ spoliatus intentans remedium. d. c. reintegranda esset restituentus, dato quòd nō probet uim, ac uiolentiam fuisse illatam. & sic sufficit, q̃ sola clandestinitas interuenerit in spolio facto, nam contra clandestinū possessorem potest agi remedio recuperandæ, nec posset excipere clandestinus possessor exceptionem sui dominij, ut per Imo. & Alex. in d. §. nihil commune, ubi referūt idē sentire Inn. Ioan. And. & Ant. de But. q̃ quomodocunque quis fuerit spoliatus potest agere non obstante sibi exceptione dominij, & hanc opinionem latè disputat Soci. in d. §. nihil commune, ubi eam. nu. 32. dicit uerissimam Fabius Corombonus, & communem asserit Ripa. nu. 73. & in c. sepe, de resti. spoliat. contrarium uerò, & malè senserunt Dynus in regula qui ad agendum, de reg. iuris, in 6. Bal. in l. si quis emptionis. §. sed hoc super illis. C. de præscrip. 30. anno. Ang. in l. iuria. C. de acquir. possessio. & Roma. in d. §. nihil commune, quicquid tamen isti Docto. suadeant ob hoc non est discedendum à prædicta communi, quam ap-

Cōis
regu.Cōis
opi.

probant, tuetur, pariter ac attestantur ferè omnes Moderni
 in d. c. sepe, & in d. §. nihil commune; Ampliatur terriò di-
 cta regula, q. non solum spoliatus ante omnia est restituen-
 dus ad rem, seu possessionem spoliatarum, uerum etiam ad
 fructus, quos spoliator percepit, seu percipere potuit ex re
 ipsa, uel possessione, text. est, in c. gravis, & ibi Docto. not.
 de restitu. spoliat. Rota decisio. 25. in rub. de restitu. spolia-
 in nouis, & Ripa, in d. §. nihil commune, num. 48. & non so-
 lum ad possessionem, & fructus ipsos, sed etiam ad expen-
sas, damna, & interesse passa per spoliatum debet spoliatus
in primis, & ante omnia restitui. c. accedens, el. ij. & ibi Ab.
 Panor. in pen. not. & in d. c. gratis. ubi Doct. & Ripa, in d.
 §. nihil commune, nu. 50. istam regulam ita declaratam fal-
 lit non procedere in exceptione reservationis Papalis spe-
 cialis, uel generalis, nam agenti spolio, seu remedio d. cap.
 reintegranda obstat dicta exceptio reservationis Papalis
 in beneficialibus, & opposita cõcernit defectum propieta-
 tis, & possessionis, ut firmat Rota decisio. 56. & 371. in an-
 tiquis, Biffignetus decisio. 4. de restitu. spoliat. Docto. in d.
 §. nihil commune, & Iacobus Nouellus, in sua pract. crimi.
 in rub. uulgaris est regula, & c. num. 41. fol. 563. & ita se ha-
 bet communis opinio, & practica obseruat, ut meminit, &
 restatur Gomes. in regula cancellariæ, in regu. de triennali
 possessore. q. 35. Eneas de Falconibus, in tracta. de reserva-
 tio. in 4. q. prin. 2. effectu, & 41. August. Berous. q. 80. Ripa,
 in d. §. nihil commune, Cassadorus decisio. 1. in titu. de re-
 stitu. spoliat. & Soci. in l. rem quæ nobis. ff. de acquir. poss.
 nu. 19. quàm communem sententiam intellige ueram esse
si spoliatio esset facta ante litem motam, ut constat in præ-
citata decisio. 56. similiterq; eam intellige procedere, quã-
do reservatio esset facta ad beneficium uacaturam, secus si
ad uacantem, ut per Cassado. decisio. 2. de restitu. spoliat.
alias uero declarationes, & limitationes ad dictam regulã.
c. reintegranda circiter. 50. ponit Iacobus Nouellus Vene-
tus in præcitata pract. crimi. 8. uero limitationes refert Fa-
brius Corombo. in d. §. nihil commune, num. 32. eum alijs
seq. & 33. limitationes ponit Baldus Nouellus Perusinus
ibi. nu. 46. usque ad finem. & 50. recensuit Corfettus, in tra-
cta. fallentiarum ad reg. quòd spoliatus ante omnia. q. 72.

nu. 1. cum alijs seq. in 2. uol. diuersorum posito. & materiā. d. can. reintegranda usque ad satietatem, & utilissime quidē explicauit Iacob. Menoch. in tract. recuper. posse. in remedio. 15. nu. 5. cum alijs numeris sequen.

OPINIO CCLXIX.

Remedium. c. reintegranda. 3. q. 1. disponens, q. spolia-
to seu deiecto à sua possessione fiat reintegratio ipsius pos-
sionis ante omnia competit nedum possessori, sed etiam cō-
ductori, & mandatario, secundum Specu. in titu. de posses.
& petit. §. 1. uer. sed nunquid depositarius, tibi etiam Ioan.
And. & Soci. consi. 17. nu. 15. uol. 3. similiterq; competit cō-
modatario, depositario, & similibus, secundum omnes Do-
cto. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poss. &
Soci. in l. rem quæ nobis, nu. 6. eod. titu. & ibi Ripa, nu. 21.
ait hanc esse communem opinionem. & Iacob. Menoch. in
tract. recuper. poss. remedio. 15. nu. 49. & seq. ubi citat alios
Doct. contrariæ sententiæ.

Spo-
liat.Cdis
opi.

OPINIO CCLXX.

Remedium. c. reintegranda. 3. q. 1. exploratum est esse
plenissimum remedium, & magis generale, ac utile inter
alia remedia possessoria, concurrîtque cum omnibus alijs
remedijs, secundum Doct. in l. naturaliter. §. nihil commu-
ne. ff. de acquir. posses. & Lanfran. de Orianò, in repeti. rub.
col. 3. in tertia conclusione. de causa possessio. & ptopriet.
& datur istud remedium, non solum clericis pro rebus Ec-
clesiæ, seu proprijs, uerum etiam cōceditur pro rebus lai-
corum generaliter siue mobilibus, siue immobilibus, secū-
dum doctrinam Ant. in c. cum ad ledem ext. de restit. spo-
liat. communiter approbatam, ut attestatur eam sequendo
Ioan. de Imo. Alex. col. 5. & Soci. nu. 4. in l. rem quæ nobis.
ff. de acquir. poss. & idem Alex. consi. 94. col. fin. uol. 3. & Ma-
ranta. in tract. iudicio. in 4. pat. pñe. in 7. disti. nu. 50. ubi
dicit, q. ista est communis opinio, & obseruatur in practi-
ca; Ampliatur hoc scilicet, quod. d. c. reintegranda reme-
dium datur, ac conceditur etiam pro feudis, & iuribus in-
corporalibus, & bonis etiam stabilibus, secundum Bart. in
l. 3. §. unde ui. ff. de ui. & ui arma. Ant. de But. in c. cū eccle-

Spo-
liat.Cdis
opi.

fia

fia sutrina, nu. 38. ubi etiam Abb. de causa poss. & proprie.
 Iaf. consil. 172. nolu. 4. Soci. in d. l. rem quæ nobis, in 5. q. &
 Cōis
 opi. Ripa, in d. c. cum Ecclesia. nu. 101. & ista est communis opi
 nio, teste eodem Ripa, in c. sæpe, nume. 22. de causa poss. &
 propriet. Soci. & Iaf. num. 19. in d. l. rem quæ nobis, & istud
 remedium. c. reintegranda competit pariter pro pensioni-
bus denegatis, & pro iuribus personalibus, ut latè scripsi-
mus supra in opinione. debitor obligatus.

O P I N I O C C L X X I.

Spoliatus quancumque potest petere, seu agere ad re-
 stitutionem sibi faciendam, cum remedium. c. reintegran-
 da. 2. q. 1. sit perpetuum, & imperscriptibile, & competit et
 Cōis
 opi. post mille annos, & in perpetuum, ut iudicet omnes Cano-
 nis. communiter, in c. solliciti, de restitu. spoliat. Soci. in l.
 rem quæ nobis. 8. q. ff. de acq. poss. Io. de Amicis consil. 61.
 nu. 18. & Cassadorus decisio. 6. in titu. de restitu. spoliat. in
 prin. ubi assenerat hanc esse communem opinionem. Sed
 Claudius de Seysse. in d. l. rem quæ nobis, col. fin. Maranta,
 in tract. de iudicijs, in 4. parte. 7. distin. num. 40. Bertrandus
 consil. 247. Gratus consil. 70. uol. 2. nu. 18. Deci. consil. 302.
 col. fin. nu. 24. & Ant. Galleus, in tract. de exercitatione iu-
 ris peritorum, lib. 3. nu. 50. audacter affirmant contrariam
 Cōis
 opi. opinionem, uidelicet, q. remedium. d. c. reintegranda præ-
 scribatur. 30. annorum curriculo esse magis communem,
 & ita fuit decisum in Rota Bononiensi, teste Petro de Ben-
 intendis decisio. 10. ubi ca. u. hoc eueniente pro eius matu-
 ra resolutione tanquam ad portum clare ueritatis recurre
 re posses; in isto uero cōflictu opinionum sequor primam
partem omisso omni multiloquio, quam quidem tanquam
ueriorem tenuit maior pars Dominorum de Rota, ut re-
censuit Cassadorus, in præcitata decisio. 6. nu. 1. eamq; se-
quebatur. D. Rainaldus Rodolphus Perusinus Præceptor
meus in Gymnasio Perusino uinis, & uerissimis rationibus
interpretans. l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir.
possess. & ita tenuit etiam Rota in Placen. castrorum. corā
Ioan. Paulo de mense Martij. Aprilis, & Maij. 1545. secun-
dum Gomez. decis. 41. & simon. decisio. 83.

OPINIO CCLXXII.

Remedium. c. reintegranda. 3. q. 1. non conceditur, nec Spo-
tatur contra bonæ fidei possessorem cum titulo, uerbi gra liat.
tia, quando possessio nullo modo est uitiosa, nec possessor
habet causam ab authore uitioso, ut uoluit Barto. in l. rem
quæ nobis. ff. de acq. poss. & Soci. post alios quamplures ibi
per cum congestos, nu. 12. & istam opinionem communē Cōis
esse asserit Gozadi. consil. 28. Parisi. consil. 1. uol. 1. & consil. opi.
28. uol. 2. & Soci. iuni. consil. 47. & seq. uol. 2. & Rubens con
sil. 4. num. 6. 10. & seq. ubi pro hac parte consiliuit, & consil.
167. nu. 9. contraria uerò sententia uidetur magis commu- Cōis
nis, & practicabilis, ut per Alexā. Ias. & Ripam, in d. l. rem opi.
quæ nobis, Deci. consil. 57. col. fin. & consil. 252. col. 3. Ioan.
de Amcis consil. 97. col. 2. Boer. decisio. 239. Marantam. in
tract. de iudicijs, in 4. parte. 7. distin. nu. 50. Afflict. decisio.
361. col. pen. & Cassadorum, in decisio. 7. de restitui. spolia.
& ita consiliuit Ruinus consil. 46. num. 6. uol. 1. uidelicet, q
spoliatus debeat restitui etiam contra titulo, & bona fide
possidentem, quam opinionem sequitur quoque Ioan. Ba-
ptista Plotus post alios quamplures relatos per cum, in re-
perti. l. si quando. C. unde ui. nu. 65. post medium, & ita iudi-
cauit sacrum Concilium Neapolitanum, ut refert Afflict.
in allegata decisio. 361. num. 33. & Rota Bononiensis, teste
Petro de Benintendis, in decisio. 33. sub nu. 1. & ita obser-
uatur in curia Romana, secundum Ioannem Bap. Bonium.
in tract. de statut. ur. præter. tit. cont. om. creditores. gl. 19.
nu. 237. & seq. & istam partem tanquam uerissimam ample-
ctor, ex quo decisiones sacri Cōcilij Neapolitani, quæ sub
nomine Regis proferuntur hodie in Regno succedunt in
casibus dubijs loco Imperialis interpretationis, de qua. in
l. fin. C. de legibus, ut per Afflict. decisio. 169. col. fin. in fin.
& istam ultimam opinionem sequitur quoque Maranta. in
tract. de iudi. in 4. parte prin. in 7. distin. nu. 50. post mediū,
ubi refert, quod ista est ueritas, & magis cōmunis opinio,
& Ruinus consil. 44. nu. 1. uol. 4. & Pet. de Benintendis, in d.
decisio. 33. num. 1. Adde Sanchez deis. 75. de iur.
9. d. lib. 3. nu. 48.

22 FRANCISCI VIVII
OPINIO CCLXXIII.

Spoliat. Canon reintegranda. 3. q. 1. inducit nouum remediū possessorum, & sic prouidet de nouo remedio competente etiam ubi alia remedia deficiebāt, in tantum quod pinguius prouidet, ac subuenit quā. l. si coloni. C. de agrico. & censu. lib. 1. quæ prouidet, quando res fuit uitio affecta, & d. c. reintegrāda loquitur generaliter etiam ubi res non fuit uitio affecta, nec possessio fuit aliquo tempore uitiose quæsitā, & per consequens ille Canon prouidet spoliatis, & eiectis de possessione iniuste quomodocunque, & qualitercunque, ideo non ab re concludunt Doct. q. ille Canon inducat nouum remediū aliis non competens, & præcipue Archid. in d. c. reintegranda, Glo. Hostien. Ioan. And. Calderi. Ioan. de Ligna. & omnes in c. ad sedem ext. de restitutio. spoliat. ubi Panor. dicit hoc in practica obseruari quotidie, & ita se consuluisse, & ista est communis opinio, teste Soci. in d. l. rem quæ nobis, nu. 3. & Moder. in c. sæpe, de restitu. spolia, & hoc idem uoluit Lopus, in allegat. 52. ubi ait, ita semper se obseruasse, & practicasse, & Corneus Perusinus consi. 329. nu. 29. volu. 1. ubi asseuerat, ac recitat hanc esse communem opinionem, & deduximus latè supra, & idem Corne. consil. 56. nu. 18. not. 2. & copiose Iac. Menoch. in tract. recup. pos. remedio. 15. nu. 5.

OPINIO CCLXXIIII.

Spoliat. Possessorio recuperandę agens debet narrare, & producere in libello se possedisse, ac propter iniustas causas cecidisse a possessione, & per illum contra quem agitur res possideri, & denique cōcludere se debere reintegrari ad suam possessionem, seu aduersarium suum condemnari ad restitutionem possessionis, ut per Inno. in c. quærelam, de electio. in c. ad sedem, & in c. sæpe, de restitu. spoliat. cum quō ibi omnes communiter sentiunt, & non immeritō Doctores hoc tenuerunt, nam intentans remediū. c. reintegranda 3. q. 1. sufficit, & probare antiquiorem possessionem, quæ postea ad suum aduersarium reuocata conuentum sine eius facto peruenierit, & tunc probat antiquiorē possessionē, dicitur spoliato re ipsa probata, & præsumitur nouus possessor

for clandestinus, & iniuasor, adeo quòd potest condemnari ad relaxandum dictam possessionem, secundum Bald. in l. pen. col. fin. C. si à non competen. iudice. Innocen. & Doct. in d. c. sepe, Lapum, in allegat. 52. incip. Ixtatus sum Abb. in d. c. ad sedem, & in c. si diligenti, colu. 4. de præscrip. Afflict. decisio. 327. & 363. nu. 3. & Alciat. in tract. de præsumptio. reg. 2. præsump. 21. & ista est communis opinio, teste Curtio iuni. consi. 165. nu. 5. & Alciat. in d. præsump. 21. & Afflictio in constitutio. regni incip. circa uiolentiarum. nu. 29. in fi. lib. r. nec ab re ut superius deduximus libellans super possessorio i libello debet ponere se cecidisse à sua possessione ob iniustam causam, quoniã remedium. d. c. reintegranda non conceditur amittentibus possessionem culpa, negligentia, vel iusta causa, ut tenent Doct. communiter, in d. c. ad sedem, & alij relati, per Soci. in l. rem que nobis, nu. me. 8. ff. de acqui. posses. ubi assignant tria exempla, in quibus ista communis uerificari possit, & dictam communem attestantur Ripa, in d. c. sepe, nu. 27. Alex. consi. 6. uolu. 1. Abb. & alij, in c. accedens, ut lite non contesta. Sed Ecclesijs, minoribus, & absentibus, qui eorum negligentia ceciderunt a possessione competit pro recuperanda possessione amissa eorum negligentia officium iudicis, secundum Hosti. & alios cõmuniter, in d. c. accedens, Soci. in d. c. rem que nobis, nu. 9. & Alex. consi. 92. col. 3. uolu. 1. & aduerte quòd non est necesse, ut deducatur in remedio ipso reintegrandæ aduersarium clam possidere respectu possessionis, secundum pulchram decisionem Rotæ Bononiensis positam in decisionibus Petri de Benintendis, decisio. 33.

Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.

O P I N I O C C L X X V.

Spoliatus non tenetur respondere in causis criminalibus contra ipsum motis ante restitutionem sibi factam, c. 1. 3. q. 1. quoniã exceptio spoliationis impedit litis ingressum, cum debeat spoliatus ante omnia restitui. l. si quis à se fundum. C. ad l. Iuliam de ui pub. & ibi glo. & in c. 1. de restitui. spoliat. & dicit Ange. in l. si maritus. ff. de dona. inter vi. & uxo. quòd spoliatus omnibus bonis suis, uel maiori parte à tertio, tunc à nemine inquietari potest neque ciuilitè, neque criminaliter, nisi prius, & ante omnia restituatur, ut supra

pra'docuimus, & Barto. in l. naturaliter. §. nihil commune, ait dictam exceptionem esse dilatoriam, ideoque impedire debet litem contestari, quem sequuntur omnes Doctō. ibi. ff. de acqui. possessio. Ang. in §. equē. in 39. exceptio. in situ. de actio. & Francus. in c. 1. in fallen. 22. de liti. contest. lib. 6.) Sed huiusmodi exceptio spoliatiohis non potest
 Cōis
 opi. opponi post litem contestatam, secundum Bart. in d. §. nihil commune, quem omnes ibi communiter sequuntur, ut referunt Moder. ibi, licet nonnulli senserint contrarium relati, per præcitatos Moder. & per Fulgos. in d. §. nihil commune. Amplia præfatam conclusionem, ita declaratam, ut habeat locum, nō solum si spoliatus trahatur in causam criminalem per uiam accusationis, Sed etiam per uiam inquisitionis, secundum Gemi. in c. frequens, de restitut. spolia. lib. 6. cuius opinionem attestatur esse communem post alios per eum relatos Ripa, in d. §. nihil commune, nu. 55.

O P I N I O C C L X X V I .

Statutum disponens, q̄ qui non petierit creditum suum à debitore intra tale tempus utputa, intra decennium amplius petere non possit ualet, & tenet secundum Bart. in l. sequitur. §. si uiam, nu. 4. ff. de usucapio. & in l. cum notissimī, in prin. C. de præscript. 30. uel 40. annorum, in l. ambiciosa, nu. 14. ff. de decretis ab ordi. facien. in l. legauī. ff. de liberatio. lega. in l. cum mulier. ff. solu. matri. & in l. nemo potest, nu. 22. ff. de leg. 1. ubi concludit in fortioribus terminis, q̄ in tantum uerum est de ualiditate præfati statuti, q̄ non potest pacto renuntiari, utpotè, quia est introductum in fauorem publicum, & in odium negligentis, & istā Bart. sententiam sequitur Ias. in prin. insti. de actio. nume. 100. in contrariam uerò partem inclinauit ipsemet Bar. reuocando sententiam, iudiciūq; in melius, in rep. l. omnes populi, nu. 24. ff. de iusti. & iure, quodd dictum statutum non ualeat tanquam nutritium peccati, cui opinioni inhæret, Imo. in d. §. si uiam, ubi cōcludit nerio rem esse opinionem
 Cōis
 opi. Bar. in d. l. omnes populi, & idem Imola asserit eam esse cōmunem consi. 16. nu. 1. & in consi. 46. nu. 2. Afflict. in consi. situ. Neapolitanis, lib. 3. rub. 31. num. 4. Bertran. consi. 84. nu. 5. uol. 2. Crotus, in d. l. nemo potest, col. 30. & ibi Ripa, nu.

nu. 116. Alciat. in l. quinque pedum, col. 6. C. finium regun. Thom. Ferrat. post alios quamplures congestos ibi per eū, in cautela. 38. nu. 2. Franci. Balbus in tracta. de præscrip. in 2. parte. 3. par. princ. q. 13. & seq. Gomefi. in prin. institut. de actio. nu. 67. Gozadi. consi. 56. nu. 13. & nouissimè Ant. Gallesius, in tract. de formulis cameralis obligat. super formu. came. obliga. 3. quæstionis, nume. 11. fol. 123. licet dicat ibi prædictum statutum non seruari in vrbe Romæ, & sic ex allegatis mihi sequendam fore constitui opinionem communem, pro qua sententia est tex. in c. si uirgo, in uer. si autem scierit. 34. q. 2. & in c. fin. cum similibus, de præscrip. & dato, quod præcitatum statutum ualeret nihilominus deberet interpretari, quando adesset bona fides in præscribente, quia existens in mala fide non præscribit, & si dictum statutum permetteret expresse præscriptionem cum mala fide utique non ualeret, secundum Ioan. And. Bar. Bald. Ancha. Imo. & Ant. de Butr. in locis citatis à Franco, in c. possessor, de regu. iur. in 6. nu. 9. ubi refert Imo. dicentem hanc opinionem esse communem, licet Bart. in d. §. si uiam aliud uoluerit, & malè, secundum Imo. ibi relatum à Franco, & Alex. consi. 99. nu. 9. & supra latè deduximus.

Cōis
opi.

O P I N I O C C L X X V I I .

Statutariæ præscriptioni, & sic inductæ à statuto debitor renunciare non potest in merum odium creditoris negligentis petere debitum per ea quæ ponunt Barto. & alij Doct. maximeq; Ias. & Crotus, in l. nemo potest. ff. de leg. 1. & alij, quos citat consi. 92. nu. 6. uol. 3. & istam opinionem Bar. attestatur esse communem Bal. in tract. de præscrip. in 6. par. princ. q. 6. Pau. de Cast. in l. 1. §. si uia. ff. de usucapi. & Paris. in rub. de præscrip. nume. 32. post alios in dictis locis congestos per eos. In contrariam uerò opinionem inclinauit Dyn Bald. Floria. Imo. Ioan. And. Ant. de But. & alij Doct. citati à Ias. in d. l. nemo potest, nume. 83. & à Fely. in rub. de præscrip. & à Pari. in præcitato consi. 92. nume. 43. uol. 3. ubi citat Fabia. & Moder. attestantes hanc sententiam esse cōem. Sed tamen in tam uarijs iuris nostri interpretum sententijs quid concludendum? ego casu eueniente indubitanter tamen in consulendo, quam in iudicando semper

Cōis
opi.Cōis
opi.

per

per amplecterer primam opinionem Bar. tanquam ueriores, communiores, & frequentiores; hæc tamen opinio Bar. ita retenta procederet, quando quis renunciaret præscriptioni Statutarie decursuræ, præscriptioni uero iam decursæ itaque renunciare quislibet potest, ut per Bart. & alios in d. l. nemo potest, & maximè per Crotum, nu. 113. in 6. fallentia, & ponit Roma. consi. 201. num. 5. quia ad ius semel renunciatum iura redire non patiuntur. l. quæritur §. si uenditor. ff. de ædi. ædict. ponit Paris. consi. 69. numero 29. uolu. 3.

O P I N I O CCLXXVIII.

Statutum imponens nouam pœnam in dubio propter impositione huiusmodi pœnæ uidetur proculdubio receptum, præcipueque in dubio à pœna iuris communis, & duntaxat Statuti pœna attenditur, ut per Bald. in l. data opera col. 5. C. qui accusa. & cætera, & in l. 2. circa fin. C. de rebus creditis, & in l. qui sepulchra propè fi. C. de sepulchra. ubi Saly. col. 4. cum alijs latè congestis per Marsyl. in pract. crimi. in §. quæritur, nu. 5. & seq. hoc idem tenet, & firmat, & ita totus mundus, & practica obseruat, ut asseuerat omnes Doct. passim, & in c. de causis de offi. delega. præsertimque Deci. ibi. nu. 86. & Alberi. in tracta. de statu. in 8. q. primæ partis, licet Abb. in d. c. de causis asseueret contrariū; quem Cōis nonnihil taxant Moder. in ibi, & ista opinio uidetur magis
 • pl. cōis teste Marsyl. in practi. crimi. in §. quæritur, nu. 5. & 6.

O P I N I O CCLXXIX.

Statutum unum si pro maleficio imponeret pœnam mille librarum, aliud uero Statutum pro eodem maleficio imponeret pœnam quingentarum librarum tantum, per hoc non censetur correctum aliud Statutum imponens mille librarum pœnam secundum Bar. eleganter in l. 3. §. cum Titio. ff. de adimen. lega. quem sequitur Alex. in l. 1. C. de bono. poss. contra tabu. Arcti. consi. 27. col. pen. Corne. consi. 172. col. 3. lib. 4. Deci. in l. 1. col. 18. uersus ultima non obstat. ff. de om. eius, & in l. 1. col. 3. C. de bono. poss. contra tabu. ubi ait quod hoc procedit, licet uerba sint geminata, quia adhuc per ea non inducitur correctio, quod etiam uoluit

luit idem Deci. consil. 281. in fin. Allegans Alex. consil. 130. col. 2. lib. 4. Sed contrarium, & malè uidetur uelle, idem Deci. consil. 2. col. pen. & quòd per dictionem taxatiuā non inducatur correctio iuris, uoluit Roma. consil. 456. col. 1. Deci. consil. 87. col. fin. Ias. in d. l. 1. C. de bono. poss. contra tabu. col. fin. uerumtamen cōtra istam partem arguit idem Ias. in d. l. 1. ff. de offi. eius, col. 2. & in l. 1. col. 3. ff. si quis ius dicen. non obtemp. & in l. si constante. ff. sol. matri. col. 15. uer. quartò adde, ubi ait, quòd imò induci debet correctio iuris, ex quo aliàs dispositio taxatiua nihil operaretur, quā sumitur argumentum à contrario sensu, & ad correctionem iuris communis, quando aliàs in sensu directo nihil operaretur, tandem audacter fatetur ipse Ias. q. in pract. difficile esset obtinere, contra Bar. ex quo non habemus contradicentem, & sic ista Barto. opinio est communis, ut per Doct. supra citatos.

Cōis
opi.

O P I N I O CCLXXX.

Statutum ultimum debet distingui, & interpretari, secundum statutum antecedens cum unum statutum declaratur per aliud. l. non est nouum. ff. de legi. l. si seruus plurium. §. fin. ff. de leg. 1. Bart. in l. 1. §. primo. ff. quod ui. aut clam, Paris. consil. 54. nu. 10. uolu. 2. nec præsумitur correctio antecedentis statuti, quando non constet de mente statuentium uoluisse corrigere antecedens statutum, secundū Ioan. de Imo. in l. si uerò. §. de uiro. ff. solu. matrimo. quem sequitur Alex. consil. 107. nu. 6. uolu. 5. & Ias. post glo. communiter approbatam, & alios Doct. in l. sciendum. ff. qui satisfada. cogan. ubi Ias. nume. 4. qui dicunt, quòd quando non constat de mente condentis legem nouam, quòd uoluerit corrigere legem antiquam, quòd lex noua, tunc etiam generaliter loquens distingui, & intelligi debet per iura antiqua allegant iura, de quibus, ibi per eos. Hinc Paris. consil. 44. numero nono, cum tribus sequen. in terminis statuti Bononiensis sub rub. de præcep. facien. & c. ne illud contrarietur statuto sub rub. de causa reductio. laudi ad arbitrium, & c. dixit alternatiuam, uel in statutis resolui in computatiuam, ne unū statutū contrarietur alteri. prædictis accedunt aurea dicta, per Bar. in tract. ad reprimen. in uer. nō

Cōis
opi.

V obstan-

obstantibus, ubi dicit, quòd si statutum præcedens, & subsequens esset omnino contraria per secundum tollitur primum, si uerò alia limitatione, uel distinctione adiuuari, & concordari possunt, nunquam primum statutum tollitur per secundum.

O P I N I O CCLXXXI.

Statutum puniens in aliqua ciuitate arma ferentem pœna centum, aliud statutum puniens insultantem aliquem eadem pœna centum, & aliud statutum in eademmet ciuitate puniens uulnerantem aliquem pœna centum, quomodo intelligantur ista tria statuta, & interpretetur dic, quòdstantibus dictis statutis si euenerit casus, q Titius uulnerauit Mæuium cum armis non punitur pœna 300. uidelicet pœna centum pro armis, pœna centum pro insultu, & pœna centum pro uulnere, Sed punitur duntaxat pœna centum, & sic una sola pœna pro uulnere, quia portatio armorum, & insultus confunditur, ut per glo. notabilem, & singularem, in l. qui de crimine. C. de accusatio. quam sequuntur omnes scriben. communiter ibi, ut de ista communi attestatur Iaffredus, in decisio. 95. idem tenet Bar. in l. quæadmodum. §. illud. ff. ad legem Aquil. & in l. inficiando. §. illud. ff. de furt. circa fin. Ioan. And. in add. Specu. in titu. de homi. ci. super rub. ubi uulgata est questio, Bal. in l. quicunque. C. de seruis fugiti. col. 1. in l. diuortio, col. 2. ff. sol. matri. & in l. aduersus, in fin. C. de furt. Anchara. consil. 272. de titulis, & c. col. pen. Gandi. in tract. maleficiorum, sub rub. de pœnis reorum, col. 19. uer. pone insuper & c. Abb. & alij, in c. primo, de pœnis ext. & Alberi. de Rosa. in tract. statutorũ, in 2. parte, questio. 29.

O P I N I O CCLXXXII.

Statutum imponens pœnam uendentibus rem immobiliem forensibus non excusat aliquo pacto hæredem damnatum à testatore in testamento uedere, quia ob præceptum testatoris de uendendo forensibus non excusandus est ipse hæres à pœna præfati statuti. l. Senatus. ff. de lega. 1. & ita tenent omnes scriben. communiter, in l. cetera. §. fin. eod. tit. ubi Docto. de ista communi audacter testantur, & la. f. in l. iustè

iustè possidet, nu. 18. & seq. ff. de acquir. poss. in contrariam uero partem inclinauit cōsulendo cum alijs relatis per eū Laur. sylu. consi. 26. nu. 17. tamen quicquid ipse suadeat, sequor communem prædictam.

O P I N I O CCLXXXIII.

Statutum disponens, q̄ inuentus de nocte cum armis puniatur tanta pœna. tale statutū intelligitur duntaxat punire apprehensos, non autem testibus conuictos, ut per Bart. col. 7. Ang. Imo. Roma. & alios Doct. magis communiter, in l. 1. ff. de acqui. poss. Marfil. in l. qui falsam monetam, nu. 33. ff. ad legem Corne. de falsis, in l. is qui cum telo, nu. 45. C. ad l. Corne. de sicarijs, in sua practi. crimi. in §. pro complemento, nu. 24. & in sing. 395. dubitarunt Doctores, &c. in quibus quidem locis ipse refert omnes Doct. in contrariam sententiam inclinantes, tamen opinio Bart. & sequacium uidetur communis, ut attestatur Ias. & Ripa, nu. 53. & seq. in d. l. 1. & Soci. & Moder. in l. 3. §. Neratius. ff. de acqui. poss. & Ang. de Aret. in tract. malef. in uer. dictus Andreas armatus, nu. 7. Amplia istud statutum præcipiens, q̄ nullus proficiscatur de nocte sine lumine, uel cum armis sub tali pœna comprehendere etiam fœminam, secundū Cyn. & Bal. in l. quicumque. C. de seruis fugiti. col. 5. Marfil. in repetitio. l. unicæ. num. 266. C. de raptu uirgi. & Soci. nepos, consi. 1. num. 91. lib. 1. & in consi. 3. nu. 19. eod. lib. idem uidemus in statuto disponente, quòd nullus audiat uolens exceptionem opponere, quòd pactum sit nullum, istud statutum comprehendit etiam fœminam, ut uoluit Bal. in l. in multis. ff. de sta. hominum, quia statutum loquitur in materia quæ est par maribus, & fœminis, in qua uiget eadem ratio. l. fin. C. de indic. uidui. tollen. idem uidemus in statuto prohibente uestes, uel alia portare sub aliqua pœna, tunc portans uestes prohibitas uigore prædicti statuti non incidit in pœnam, nisi apprehendatur cum rebus uetitis, secundum Ang. in auth. de sanc. Epif. §. reuerendissimis, colla. 9. & ista est communis opinio, teste Ant. Gomez. in l. 45. nu. 50. tau. & similiter hoc statutum puniens portantes uestes uetitas certi ualoris non punit, nec comprehendit mulierem, quæ fecit uestem ipsam fieri, sed non portauit, & sic

non cadit in pœnam statuti, secundum Fely. in tract. de conatu post Dominicum, in c. auaritiæ, col. fin. de electio. in 6. & sequitur Marfi. in l. qui falsam monetam, num. 29. ff. ad l. Cor. de fal. ubi ponit alium casum similem. postremo statutum puniens portantes arma interpretatur etiam nō habere locum in paruis cultellis idoneis ad scindendum pœnas uel panem, & sic de illis non intelligitur aliquo pacto. secundum glo. in uersic. cultellis, in auth. de arm. quam sequuntur, dicuntq; singularem Aret. in tract. maleficiorum. in uer. uno stocco ferreo, post prin. Ioan. de Plat. in l. 1. C. ut usus arm. lib. 11. Angel. in l. 1. ff. ad legem Iul. de ui publ. Alex. in l. fin. eod. tit. Ioan. de Anania. in c. lator. in prin. de homici. Rom. in l. 1. §. occiforum. ff. ad Sylleni. Corne. consil. 77. col. fin. uolu. 2. Cotta, in memorial. in uer. armorum offendibilium appellatione. & Ioan. de Arnono. in folio 71. Regni constitutio.

O P I N I O C C L X X X I I I I.

**Cōis
opi.** Statuta cōtra uenditorem etiam in pœnalibus cēsentur facta, ac condita contra emptorem ratione correlationis, ubi est eadem ratio, secundum Bar. & Doct. in l. 1. C. de cupressis, lib. 11. tex. est, in l. fin. ubi Ias. & scriben. omnes. C. de ind. uidui. tollen. Euerardus in sua centuria, num. 76, in loco à correlatiuis, & ratio prefati statuti uidetur ista, quia statutum puniens uenditorem, censetur punire etiam emptorem estò, quòd in statuto de emptore nullum uerbum factum fuisset; & è conuerso statutum puniens emptorem bladorum uidetur punire etiam uenditorem, estò quòd de uenditore nulla mentio fuisset facta, quando esset eadem ratio, secundum Euerardum in præallegato tract. de centur. mod. argu. ubi asserit hanc esse communem opinionē, & Fabia. de monte sancti Sauini, in tracta. contractuum, in 2. q. princ. circa fin. & istam communem sequitur, & tenet Abb. & omnes Canonistæ, in præmio decret. Bart. Ioan. de Platea, cæteri q; Legistæ, in d. l. 1. C. de cupressis, Bar. Ange. Ias. & Doct. in d. l. fin. C. de ind. uidui. tollen. Curt. seni. consil. 11. Statuto, & c. nu. 7. Deci. in l. sicut bonis, nu. 7. C. de in ius uocan. Domi. de sancto Gemin. in c. eos. §. clerici, col. fi. de tēpo. ordi. in 6. Limitatur isthec opinio communis,

munis, quòd ex dicto statuto de uetus bladorum non ligantur clerici pro fructibus bonorum ecclesiasticorum, secundum Ripam, in tract. de peste, in titu. de pres. reme. contra pestem, in parte incip. deuenio nunc ad modum, & normā ubertatis conseruandæ, nu. 122. & in c. Ecclesia sanctæ Mariæ, de constitu. q. 40. Limitatur secundo loco, quòd nec ligatur emptor, uel uenditor. aut conductor forensis ex dispositione præfati statuti, ubi probabiliter ignorabant dispositionem istius statuti, puta quia non diu commorati fuissent in loco statuti, quo casu forensis præsumitur ignorare statuta loci, scdm Ripā, in d. parte deuenio, nu. 120. & seq. & Gandinū, in tit. de reb. nō portandis contra denetū, uer. sed statutum est. l. fin. ff. de decre. ab ordi. facien. &c.

O P I N I O CCLXXXV.

Statutum imponens pœnam centum ducatorum, uel aliam pœnam minorem, seu maiorem pecuniariam, seu corporalem percutienti aliquem, quomodo est intelligendum ubicunque Titius uulneraret, aut percuteret Sempronium uno ictu cum bidente, uel tridente, dic quòd hoc casu nigræ prædicti statuti non debet puniri nisi, de uno uulnere secundum communem opinionem, quæ seruatur in practica quotidie, ut meminit Ang. Aret. in tract. maleficiorum, in uer. & ipsum Titium, nu. 111. & ibi Angu. in add. & Marfil. in l. si in rixa, nu. 15. ff. de sicarijs, & in practi. crimi. in §. pro complemento, nu. 29. in quibus locis nonnihil aperit mentem dicti statuti.

C6is
opi.

O P I N I O CCLXXXVI.

Statutum prohibens, quòd non possit extrahi frumentū extra ciuitatem, amplia, ac intellige habere locum etiā in extrahentibus farinam, secundum Bar. in l. quæsitum. §. illud. ff. de lega. 3. & in l. Cæsar, la ij. num. 16. ff. de publica. & uestig. Ias. in l. non dubium, nu. 40. & 45. C. de legi. Bonifac. in tracta. maleficiorum, in rubr. quid sit accusatio, col. 16. uerfi. quidam, Maranta, in tract. de iudicijs, in princ. nu. 20. & Ripa, in tracta. de peste, in titu. de remedijs ad conseruan. ubertatem, nume. 75. ubi attestatur hanc esse communem opinionem, & Gandinus, in tracta. maleficiorum, in

C6is
opi.

rub. de rebus non portandis contra deuetum, nu. 4. Amplia secundò statutum disponens, q non possit exportari uinum extra territorium sub pœna, quòd minimè possit uigore istius statuti extrahi unum buchale uini, ut uoluit eleganter Bal. in l. ad barbaricum. C. quæ res expor. non poss. Afflict. in const. magistros sindicarios. in 6. not. Barb. cons. 57. uol. 1. & in l. 4. §. Cato. ff. de uerbo, oblig. in contrariam uerò partem, & male inclinauit Ias. in l. 2. num. 26. ff. de iurisd. omni. iud. & Tiraq. in tract. res int. al. ac. in lim. 32. fol. par. 53. Amplia tertio loco statutum puniens inuentum exportare frumentum extra territorium, uel ciuitatem interpretari, ac extendi, ut puniat, non solum personaliter apprehensum, sed etiam testibus conuictum, secundum omnes Legistas, in l. 1. ff. de acquir. possess. & istam ait esse communem opinionem Ripa, in tract. de peste, in tit. de remedia ad conseruan. ubertatem, num. 104. ubi istam communem sequitur, commendat, celebrat, ac ab omnibus ferè contrarijs tuetur, ubi similiter, idem Ripa ampliat hoc dictum et procedere si statutum puniret apprehensum frumentum exportare, quia eo casu comprehenderet etiã testibus conuictum, ut per Glo. in l. 1. C. ubi Sena. uel clar. & ista glo. ab omnibus scriben. communiter approbatur, ut refert Ripa, ubi supra, nu. 105. Amplia quartò, quòd statutum inhibens sub pœna extrahi frumentum super Equo, Asino, uel carru extra territorium habere locum etiam, secundum Saly. in l. si serui, nu. 24. & seq. C. de noxa. si portet dictum frumentum super humeris proprijs, uel collo bonum, & rationem ibi assignat, quia statutum considerauit factum exportationis, non autem modum exportandi, & expressio facta de Equo, Asino, & carru fuit facta causa exempli. Limita primò loco præfatum statutum puniens extrahentem frumentum extra territorium non comprehendere illum, qui ante conditum, & factum statutum incepit exportare, sed antequam exiret firmauit se, & tunc statutum factum, seu publicatum fuit, & illud sciuit, & prout inceperat frumentum extraxit, & ratio est, quare extrahens hoc casu non puniatur aliqua pœna, quia initium spectatur in isto casu, non autem illud quod postea superuenit, ut uoluit Ioan. And. Ancha. Ant. Bal. & ceteri omnes, in c. cognoscentes, de constitutu. &c

Cdis
opi.

Cdis
opi.

ru. & istorum doctrinam dicit esse communem Berous ibi. Cōis
 nu. 2. & seq. licet de ea nonnihil dubitet nonnulla in con- opi.
 trarium adducendo. Limita secundò dictum statutū pro-
 hibens, & puniens extrahi frumentum extra territorium nō
 habere locum in extrahente sui usus causa, secundum Bal.
 in l. cum proponas. C. de nau. feno. Imo. in l. cætera. §. fin. ff.
 de leg. 1. Marfi. in singu. 86. statutum fit à Principe, & Ias. in
 d. l. cætera. §. sed & si quis ad opus. ff. de leg. 1. nu. 7. ubi ait
 hanc esse communem opinionem. Limita tertio dictum Cōis
 statutum prohibens annonam extra territorium deferri non opi.
 obligare, nec ligare ecclesias, quin possint extrahere an-
 nonam, quam colligunt ex prædijs suis, secundum Ripam,
 in tract. de peste, in titu. superius citato, nu. 122. per c. Eccle-
 sia sanctæ Mariæ, de constitu. & hoc ampliatur procedere,
 non solum in Ecclesia, uerum etiam in clericis, ut uoluit
 idem Ripa, in memorato tract. de peste, post Bal. cōs. 198.
 uolu. 2. & ista omnia sequitur. & refert Grammaticus deci-
 sio. 100. nu. 15. Limita quartò istud statutum in hibens sub
 pœna extrahi frumentum, ut interpretetur, ac intelligatur
 de distrahente originaliter de suo territorio, secus si aliun
 de portaretur per transitum illius territorij, ut uoluit glo.
 in l. post hac. C. de edif. priua. cum qua sentiunt communi-
 ter ibi, & in l. cætera. §. sed & si quis ad opus. ff. de lega. 1. Cōis
 præsertimq; Ias. ibi. nu. 21. ubi assignat rationem istius con- opi.
 clusionis, & testatur de communi. Limitatur quintò, quòd
 statutum prohibens non portari, seu adduci uinum in ciui-
 tatem collectum extra illius fines, & territorium nō compre-
 hendere clericos, & Ecclesias, ut per Fely. Deci. & alios, in
 d. c. Ecclesia sanctæ Mariæ, de consti. & ita fuit decisum, ac
 diffinitum in sacro Regio Concilio Neapolitano casu, ac
 lite eueniente inter Ciuitatem Salerni, & Abbatem sancti
 Benedicti, ut refert Grammaticus, in d. decisio. 100. nu. 16.
 cum alijs seq. & hoc idem refert, & sequitur Couarruias,
 in repeti. c. quàmuis pactum, de pactis, in §. 4. nu. 8. Limi-
 tatur sextò dictum statutum puniens emptores, uel extra-
 ctiores bladorum extra territorium non ligare forenses igno-
 rantes, ut puta, quia non diu morati sunt in dominio statuē-
 tium, quo casu forensis præsumitur ignorare statuta illius
 loci, ut uoluit Ripa, in tract. de peste, in titu. de pres. reme.

con. pestem in parte quę incipit deuenio nunc ad modum,
 & normam ubertatis conseruandę, nu. 120. & seq. & Gan-
 dinus, in tract. maleficiorum, in titu. de rebus non portan-
 dis, contra deuetum, uer. sed statutum est, & cetera. quia sta-
 tutum dictos forenses ligare non potest. l. fin. ff. de iurisdic-
 tio. omnium iudicum. l. neque. C. qui dare tuto. poss. & c.
 animarum. §. statutum, de constitu. in 6. & animaduerte, qd
 statutum in dubio est, ita interpretandum, ut non compre-
 hendat forenses, secundum Cyn. in l. 1. q. vlti. C. quę sit lon-
 ga consue. & Guido. de Suza. in quadam disputatione inci-
 sed pone statutum, & in alia quęstio. quęstio talis est Bo-
 noniensis, & c. dicentem, quod statutum semper ita debet
 arctari, ut extraneus non contineatur. allegat. l. 1. §. fin. ff.
 quod quisq; iuris, & dicit Bal. in rep. l. de quibus. ff. de legi-
 uer. quartò quęritur an consuetudo, & c. qd consuetudo im-
 mediatè compulsiua, & prohibitiua, aut pœnalis non extē-
 ditur ad forensem, sed mediātē aliquo facto uel delicto in-
 tra territorium commissio bene ligat, quia consentire tunc
 uidetur, qui delinquit, & idem tenet Specu. in tit. de consti.
 §. 1. Ioan. And. in rubr. de consuetu. & Alex. latè consi. 44.
 uolu. 5. Septimò interpretatur dictum statutū pœnale pro-
 hibens extrahere frumentum de comitatu, qd non liget mi-
 norem, secundum Roma. in sing. suo ultimo.

O P I N I O CCLXXXVII.

Statutum disponens, seu puniens ingredientem, uel tur-
 bantes alienas possessiones non excusat Mænim introeu-
 tem possessionem alienam ex decreto iudicis inualido, hu-
 iusmodi enim decretum certi iuris est non excusare Mæ-
 nim à pœna prædicti statuti simpliciter loquentis, ut per
 Bar. in l. instè possidet. ff. de acq. poss. cum quo sentiunt oēs
 cōiter ibi, ut asseuerant Moder. in ibi audacter, præsertimq;
 Ias. nu. 24. & seq. & Doct. apostillantes Bar.

O P I N I O CCLXXXVIII.

Statuta potius intelliguntur superflua, & nihil operari,
 quàm quod quis indebitè damnum patiatur, secundum gl.
 communiter ab omnibus scriben. approbatam, in l. fin. quā
 ibi Bar. summè extollit. C. de iure delib. ubi Bar. post glo.
 ibi

ibi uult, quòd si stat statutum, quòd executio instrumenti fiat contra hæredem, sicut fieri poterat contra defunctum huiusmodi statutum profectò non habebit locum in hærede cum beneficio legis, & intentarij, ne ille indebitè damnum patiatur licet, & ipse propriè sit hæres, & consequenter uerba statuti illum comprehendant, & de prædicta còmmuni attestantur Moder. in d. l. fin. & Doct. in tract. de statutis.

O P I N I O CCLXXXIX.

Statutum disponens, quòd bannitus non possit reuerti ad ciuitatem, uel qui occidit occidatur, nisi habuerit pacè ab hæredibus defuncti, tunc in isto statuto non comprehenduntur mulieres hæredes occisi, ideo secundum Doct. sufficeret in omnem euentum bannito habere pacem à maiori parte hæredum, ita uoluit Bar. Marian. Soci. num. 270. & alij Doct. in l. 4. §. Caro. ff. de uerb. obliga. quorum quidem opinio communiter approbatur ab omnibus, ut per Pau. de Cast. in l. 2. §. ex his. ff. de uerb. oblig. Boeri. in decisio. 121. nu. 2. & seq. & Moder. in d. §. Caro, ubi reprobant cæteras quinque opiniones, quæ in hoc articulo reperiuntur, & nota, qd præfatum statutum quo cauetur licitum esse alicui uindictam sumere de eo, qui ipsum offendit ualet, & tenet, secundum Iacob. Butriga. & Pau. castren. in l. refectionis, per illum tex. ff. commu. prædio. quia tendit ad refrenandum maleficia, & quia priuatum facit ministrum Reipublicæ. l. 1. C. quomodo lice. sine iudi. se uendi. imò Doct. in d. l. refectionis extendunt hoc dictum, quòd in isto casu licitum sit congregare amicos etiam extraneos, qui illum adiuuent, & isti conuocati non puniuntur, sicut nec principalis, & allegant glo. in l. cum fundus. ff. de ui, & ui arma. & idem tenuit Bald. in c. fir. col. 2. de iure calum. qui secundum eum, quando conceditur, quòd aliquid impure fiat ui detur semper concessum, ut illud fieri possit conuocatis amicis, & familiaribus. l. si stipulatus fuero per te non fieri. ff. de uerb. obliga. & idem tenet Cæpol. in tract. de serui. urba. prædio. fol. 23. ubi asserit, quòd ita obtinuit in ciuitate Veronæ, & sequitur Ias. in l. 1. §. fin. ff. de noui oper. nunciatio. fallit, ac claudicat dictum statutum, quando loquere-

loqueretur in numero plurali, utputa, dicit statutu**m** ban-
 nitum non posse reuerti ad ciuitatem, nisi pacem habuerit
 cum hæredibus occisi, tunc enim comprehendit tam ma-
 sculos hæredes, quàm fœminas, secundum Bart. in l. si filius
 qui patri, in vlti. quæstio. ff. de uulga. & pupil. substi. & hoc
 non solum procedit de iure statutorio, & municipali, sed
 etiam de iure communi omnibus hæredibus etiam fœmi-
 nis competit ius uindicandi defuncti necem. l. sororem. C.
 de his quibus ut indi. & l. fœmina. C. ad Turpill. & no. om-
 nes Doct. in d. §. Cato, præsertimq; Ias. nu. 59. ubi ait hanc
 esse communem opinionem, & Ruinus ibidem, nume. 20.
 in 2. lectu. & Pontanus Perusinus, nu. 70. & sequen. sed ista
 est potius contraria opinio primæ sententiæ relatæ, quam
 aliter limitatio, atque eidem inhæret approbando, & citan-
 do communem Felyn. in c. cum omnes. in 7. fallen. de con-
 situ. Cagnol. in l. 1. nume. 10. cum 2. seq. ff. de regu. iur. &
 Vasquius, in tract. de succes. resolut. lib. 1. §. 3. nume. 49. &
 sequen. præstatumq; statutum simpliciter disponens, quòd
 occideus occidatur interpretatur, & limitatur secundo lo-
 co non incurrere pœnam statuti, nisi qui ex animo, & do-
 lose occiderit, & sic statutum, licet simpliciter loquatur
 debet declarari secundum ius commune, ut in c. cum dile-
 ctus, de consuetu. ubi per Docto. tradit Calderi. consil. 9. in
 titu. de consitu. quicquid disputetur, Corne. consil. 1. pro
 decisione, in consil. 10. consideratis, col. 2. uol. 3. & Bal. hoc
 latè declarat, in l. data opera, col. 3. uers. item si statutum.
 C. qui accusare nō possunt, & dicit magnum uerbum Paul.
 de Cast. in l. & si seuerior. C. ex qui. causis infra. irroga. quòd
 per hoc liberauit quendam, qui proijciendo saxum homi-
 nem interfecerat casu, & præter propositum suum, licet in
 loco extaret statutum, de quo supra, & determinat idem
 Pau. de Ca. consil. 377. in causa incarceratorum, in princ.
 uolu. 2. secundum nouam impressionem, & Deci. consil. 9.
 per totum, ubi plurima ad propositum reperiens, idem uo-
 luit Cardina. in c. lator, ubi idem dicit Felyn. ext. de homi-
 ci. Barba. consil. 40. illud adduco, col. fin. uolu. 2. Alexan.
 consil. 140. uidetur in casu proposito, col. 2. lib. 2. & Ias. in
 l. 1. ff. de legi.

OPINIO CCXC.

Statutum disponens, quòd bannitus possit impunè occidi ualeat, & tenet, de iure, ut per Ioan. And. in add. Specu. in titu. de constitu. §. 1. col. pen. Hostien. in c. 1. eod. titu. Bar. in L. omnes populi. ff. de iusti. & iure. in l. ex hoc iure, in 2. q. 3. q. prin. ff. de iusti. & iure, & in l. ut uim, eod. titu. & Canonistæ omnes communiter, in c. quæ in Ecclesiarum, de constitu. Marfil. in l. 1. col. 8. uersu. & tale statutum. ff. de fidei. consi. 73. nu. 75. & consi. 32. nu. 2. & in sua practi. crimi. in §. aggredior, nu. 1. & ratio istius statuti uidetur ista quia dicitur fauorabile, ex eo, quòd ob bonum publicum uidetur inductum. l. 2. ubi Bart. & alij. C. quando liceat sine iudi. se uindi. Bar. in d. l. omnes populi. q. 2. 3. q. prin. Ias. consi. 133. col. pen. lib. 1. & in l. ubi pactum, col. 5. C. de transact. Bald. consi. 491. post medium. lib. 3. & Moder. in d. c. quæ in Ecclesiarum, & Deci. consil. 327. nu. 3. in fin. & intantum hoc statutum ualeat, ut etiam in foro animæ, & apud Deum ualeat, ut dicit Alex. in l. si plagij, in prin. ff. de uerbo. oblig. & Petrus Duennas, in tract. suarum regularum regula. 68. limita. 2. cum alijs per eum, ibi latè congestis, per ea quæ uoluit Alberi. in tract. statu. 4. parte. q. 19. imò huiusmodi statutum potest premiare occidentem bannitum, quamuis de se homicidium sit malum, ut not. Hostien. & Doct. in c. fin. de consue. Soci. consi. 157. præsens consultatio, in prin. uolu. 2. cum alijs congestis, per Deci. in d. c. quæ in Ecclesiarum, nu. 54. & seq. ubi attestatur hanc esse communem opinionem, & ratio istius conclusionis uidetur ista quia nò potest extimari quantum intersit liberam esse prouinciam à malis hominibus. l. congruit. ff. de offi. præsid. & licet occidens bannitum ad institutum redeundo statuto permittente non puniatur aliqua pœna corporali, uel pecuniaria nihilominus est infamis, ut per Bal. in l. decuriones, circa fi. C. quibus ex causis infami. irroga. quem sequitur, & refert Marfil. consi. 9. nu. 39. & in l. lege Cornelia, nu. 74. ff. de fidei. car. adeò, quòd in facto graui non potest esse testis absque tortura, secundum Bald. in auth. si dicatur, col. fin. C. de testi. & casu, quo dictum statutum loqueretur, quòd bannitis possit impunè offendi, utrum possit impunè occidi, hanc quæ-

Cōis
opi.Cōis
opi.

quæstionem latè disputat Nellus, in tract. de bannitis, in 2.
 parte, nu. 1. & 8. & resoluit. præfatum statutum sic declara-
 tum. Ampliat primo loco etiam habere locum si occi-
 dens promississet sub pœna uallata iuramento ante bannum
 non offendere, ut puta Titius erat Mæuio inimicus fecit pa-
 cem cum eo cum promissione, & iuramento de non offen-
 dendo nihilominus uigore istius statuti de occidendo nõ
 obstante promissione Titius poterit Mænium impunè oc-
 cidere, nec tenetur pœna conuenta, ut per Bar. in l. 2. C.
 quando liceat unicum. sine iudi. se iudica. ubi Alex. in apo-
 sti. in l. qui seruum. ff. de uerbo. obliga. Ancha & Barba. nu.
 162. in c. cum M. Ferrariensis, de constitu. & Ripa, in re-
 pe. l. fin. C. de reuocan. donatio. num. 86. ubi ait hanc esse
 communem opinionem, & Alex. in l. qui in silam, nãm. 2.
 post medium. ff. de uerbo. oblig. Berons uerò, in d. c. quæ in
 Ecclesiarum, num. 123. & seq. per pulcherrimas, & subtiles
 rationes conatur suadere contrarium, tamen quicquid ip-
 se dicat non ob hoc discedo à communi opinione. Am-
 pliatur secundo præfatum statutum, quòd occidens patrẽ,
 filium, fratrem, uel dominum bannitum non debet puniri,
 uel aliqua pœna affici, ut uoluit Bar. & Alex. ibi, in add. in
 l. si adulterium cum incestu. §. liberto. ff. de adulter. Saly. in
 l. unica. C. de his qui paren. uel lib. & ar. eorum, Abb. cons.
 104. lib. 1. Imo. in l. tritutum, propè fin. ff. de uerbo. obliga.
 Fely. in d. c. quæ in Ecclesiarum, nu. 5. Petrus Duennas, in
 tract. suarum regularum, in reg. 68. nu. 8. cum alijs latè ibi
 cõgestis per eum, & nouissimè Augustinus Berous, in me-
 morato. c. quæ in Ecclesiarum, nu. 114. ubi respondet con-
 trarijs, & audaciter asseuerat hanc esse magis communem
opinionem, & ratio dictæ communis opinionis uidetur
 ista, quia bannitus est transfuga, & hostis ciuitatis. l. amissi-
 sione. §. 1. ff. de capi. diminu. & in l. 1. ff. ad legem Cornel.
 de sicar. & notat Bar. in l. ut tuum, & in l. omnes populi, col.
 13. ff. de iusti. & iu. Floria. in l. binas ædes. ff. de serui. rusti.
 prædio. & Moder. in d. c. quæ in Ecclesiarum. quàmuis
 contrarium teneat Ruinus post alios ibi relatos, per eum
 consi. 4. nu. 7. uol. 5 uidelicet, quòd filius patrem bannitum
 propter reuerentiam occidere non possit uigore dicti sta-
 tuti, & Follerius in suis cõmētarijs ad pragmaticã editam

per

per Reueren. Cardin. Paceccum de contumacibus non cōparentibus infra decem dies, &c. nu. 13. & Marfi. in repeti. l. unice, nu. 233. C. de rap. uirgi. & Franciscus Marci. decisio. 426. nu. 4. Ampliatu tertio præallegatum statutum intātum procedere, q̄ si quis uellet interficere bānitum uigore statuti, & bannitus protestetur insultanti, uel se offendere nolenti, ut nulla sibi inferatur contumelia, uel iniuria, ex quo fuit absolutus, tūc protestans, nisi statim faceret fidem de restitutione, uel absolutione sibi facta à suo iudice posset impunè offendi, secundum theoricam Bar. in l. non solū. §. morte. ff. de noui ope. nun. cōiter approbatam ibi à scriben. & in c. cum. M. de consti. ut attestatur Ripa ibi. nu. 176. Ampliatu quarto, allegatum statutum permittēs aliquei impunè occidi, q̄ intelligatur permittere illum uerberari, ac iniuria affici, secundum Barto. in l. nec in ea. ff. de adul. Bal. in l. 2. C. de exhib. reis, in l. si quis nō dicā rapere. in prin. C. de epis. & cle. in l. pen. C. de priua. carce. in l. 3. ff. de adimen. lega. & in l. in suis, & ibi Ang. & Imo. ff. de libe. & posth. Io. And. in add. Spec. in ti. de consue. §. 1. in fi. Ant. in c. fi. de consuet. in 1. fallen. & Imo. in l. si uerò. §. de uiro. ff. solu. matr. quos sequitur, & refert Alex. in d. l. nec in ea.

Ampliatu quinto hoc statutum permittens generaliter bannitum occidi, q̄ generaliter debet intelligi siue quis occidat per se, siue per alium ēt data pecunia, ut uoluit Bald. cons. 401. ad euidētiā dicendorum, col. fi. uol. 1. Limitatur primum istud statutum intelligi solūmodo de bannitis ex ueris probationibus delicti, non autē de bannitis per cōtumaciam, secundum Bal. Io. de Imo. in l. mora. ff. solu. matr. Alberi. in tract. statu. in 1. parte. q. 52. sed hic quēro, & c. qđ dictum sequitur etiam Alex. in l. omne delictū, circa prin. ff. de re iu. Marfi. consi. 82. nu. 11. cons. 10. nu. 8. & 12. & in l. infans, nu. 24. ff. ad legem Cor. de sica. post nonnullos alios Doct. ibi per eū relatos, & Berous, in d. c. quæ in Ecclesiis, nume. 117. & Alex. per pulcherrimas rationes, in d. l. mora, nu. 13. ubi asserit hanc esse magis cōm opinionem, q̄ bannitus propter cōtumaciā nō intelligatur ex nīa-
 leficio bannitus hisq̄e occurrit pro maiori declaratione præcitati statuti. q̄ unusquisq̄ de populo in iudicio posset comparere, & dictum bannitum etiam defendere, ac tueri
 per

Cōm
opi.Cōm
opi.

per remedium nullitatis, huicq; taliter comparenti obijci non posset, quod sua non interesset per doctrinam singularem Bar. quam ibi sequitur Ang. Saly. Fulgo. & Pau. de Ca. in l. ubi pactum, col. pen. uers. statuto cauetur, &c. Bal. in l. decurionum, C. de inf. Abb. in c. illa, de accusat. cum alijs, de quibus, per Fely. in c. cum super, col. 5. uers. non solum pro interesse, &c. & Marsil. in l. si quis, quinto reperio etiã, nu. 141. ff. de quæstio. Limitatur secundò, qd si statuto cauetur bannitum in centum posse impunè occidi, tunc si quis reperiat bannitus in una causa in quinquaginta, & in alia causa in alijs quinquaginta non debet fieri hoc casu cumulatio, ut dicatur bannitus in centum, quoniam ista est materia odiosa. l. ubi fideiussor, ubi omnes Doct. hoc tenent, & firmant. ff. de solutio. Barba. in c. licet, nu. 45. & seq. de foro compe. & Ias. in l. si idem cum eodem. ff. de iurisdic. om. nium iudicum, ubi attestatur hanc esse communem opinionem. Limitatur tertio præfatum statutum, quod carcerati occidi non possunt stãte isto statuto, quod banniti possint occidi, secundum Bar. in l. in laqueum. ff. de acquir. rerum domi. & probatur, in l. fin. C. de custo. reorum, & firmat Marsi. sing. 150. accessus ad meretrices, & in l. 1. nu. 8. circa fin. ff. de sicarijs. Limitatur quarto præmissum statutum permittens bannitum posse impunè occidi habere locum in ritè bannito. l. non putauit. §. nõ quæuis, & ibi Bar. ff. de contratabu. & l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudi. & iste occidens non ritè bannitum non iuuaretur dicto statuto, secundum Canonistas, in d. c. quæ in Ecclesiarum, & Legistas omnes post Bar. in l. 3. §. si seruus. ff. de acqui. poss. & in d. §. non quæuis cum alijs abundè congestis, per Marsi. con. si. 10. nu. 10. & 16. ubi ait hanc esse communem opinionem, imò occidens bannitum, qui fuerat nulliter bannitus non excusabitur quominus puniatur ordinariè, uidelicet, si taliter occidens haberet noticiam huiusmodi nullitatis, aliàs cum diligentia perquirere, & se informare debuisset, tantum culpabilis iudicantis arbitrio plectendus erit iuxta communem theoricam scriben. de qua, per Alex. con. 77. uis, col. 1. lib. 3. post Bart. Bald. & alios, in l. non putauit. §. non quæuis. ff. de contratab. & in l. fin. ff. de adulter. & Bal. in l. ex morte. ad legem Aquil. Doct. maxinè Ias. in l. 4. §.
con-

Cõis
opi.Cõis
opi.Cõis
opi.

condemnatum, col. fin. ff. de re iud. cum alijs, de quibus, per Deci. consil. 482. num. 10. per Bal. in l. 1. C. de pe. & in add. Specu. in titu. de cita. col. 4. uer. non ualet, Alex. consil. 114. nu. 4. lib. 1. & consil. 160. lib. 7. & Felyn. in d. c. quæ in Ecclesiasticarum, col. 2. Limitatur quintò, dictum statutum dans præmiu occidenti bannitum non comprehendere occidentem eum se defendendo, ac tuendo, quoniam hoc non facit principaliter, ut occideret bannitum, uerum ut se defenderet, ut uoluit Barto. per illum tex. in argumentum, in l. si quis in graui. §. utrum. ff. ad Sylle. & in l. nulla macula, simili-ter, per illum tex. C. de delato. lib. 10. ubi hoc idem tenet Alex. sequendo Barto. & Roma. in d. §. utrum. Coarctatur istud statutum quintò loco loquens de bannito non proce- dere in bannita, & sic in muliere, secundum Ioan. de Ana. in c. intelleximus de his qui si. occi. Bald. in l. Imperator, la. ij. ff. de statu homi. Ang. consil. 67. primum, Alex. consil. 28. præclarè, uol. 3. & Deci. in l. fæmine, nu. 83. de reg. iu. quod procedit in fæmina dum est prægnans, secundum Marfi. in practi. crimi. in §. nunc uidendum, nu. 50. & Petrum Duen- nas, in tract. suarum regularum, in reg. 68. num. 7. cum alijs ibi per eum congestis, & animaduerte, quòd si quis interficiat mulierem bannitam, quæ ex præallegati statuti dispo- sitione impunè interfici potuisset, & ea prægnans fuisset il- le de homicidio tenetur, & punitur licet prægnantem fore ignorauerit quia de hoc cogitare debuit, secundum Bal. in l. Imperatores, in prima lectu. ff. de sta. homi. quem sequi- tur Saly. in l. quoniam. C. ad legem Iul. de ui publi. & Nel- lus, de sancto Gemini. in tractat. de bannitis, in 2. parte. 2. tempo. q. 45. & illud, quod supra docuimus mulierem ban- nitam prægnantem non posse occidi probatur. ista ratio- ne, secundum Bald. & Ioan. de Ana. in locis supra relatis, quia grauissimum facinus committit, qui prægnantem oc- cidit; & prædicta procedunt secundum eos etiam si partus sit adulterinus, uel in carcere conceptus, & procedunt etiã si esset mulier prægnans decem, uel uiginti dierum tantu, quia licet non sit anima, tamen est spes. Limitatur sexto prædictum statutum non habere locum, nec extendere ui- res suas extra territorium statuientium, & sic occidens ban- nitum extra territorium eorum nõ inuabitur tali statuto,

nec

nec erit immunis à pœna ipsius, secundum Ias. in l. fi. col. 1. ff. de iurisdic. omnium iudi. post Ioan. de Imo. in clem. pastoralis, col. 4. de iureiuran. & Ancha. in c. canonum statutu. de constitu. car. 17. uers. tertiò principaliter, & hoc tenet, & optimè probat Ruinus consi. 84. nu. 1. 4. & 6. uolu. 4. Marfi. consi. 121. nu. 2. & seq. licet ipse, in sing. 294. odia restringi, & consi. 32. & in practi. crimi. in §. aggredior, num. 21. & in l. eiusdem. §. transfugas, nu. 3. ff. ad leg. Corne. de sicar. in quibus locis dicit post Bal. consi. 397. præmittendū est ad euidentiā, &c. lib. 6. & in multis alijs locis, q̃ statutum præbens occidenti bannitum præmium comprehendit etiam interficientem talē bannitum extra statuētis territorium; mihi uero magis placet prima opinio tanquam melioribus rationibus, & pluribus, ac fere grauioribus auctoritatibus uallata, quam quidem hac potissimum ratione comprobo, q̃ bannitus non solum extra territoriū impune occidi nequit, uerum etiam nec capi potest, quia bannitus extra territorium statuentis captus debet relaxari, cum sit illegitimè captus, ut per Bal. in auth. item nulla cōmunitas, in fin. C. de epis. & cler. Nellum, in tract. de bannitis, in. 2. parte. 2. temporis, in q. 30. & Ias. in l. ubi pactum, col. 6. C. de pactis.

O P I N I O C C X C I.

Statutum disponens, q̃ pater teneatur soluere pro filio condemnationem usque ad legitimam, uel pater teneatur soluere legitimam pro delicto filij ualet, & tenet secundum Alex. in lege. l. Corne. nu. 8. ff. de uulga. & pupil. substitu. & Cōis ista est communis opinio, & obseruatur in practica, ut atte
opi. statur Marfi. sing. 362. statutum uolens, & singu. 481. communis opinio, Bal. uers. in d. l. lex Corne. inclinauit in contrariam sententiam, uidelicet, q̃ non ualeat, nec teneat ali quo pacto statutum disponens, q̃ pater teneatur soluere legitimam pro delicto filij, quia tyrannidem sapit, quæ nullitatis causa esse debet, ex quo non habet requisita legis. c. erit autem lex. 3. distin. 5. l. 1. & 2. ff. de legi. & q̃ sapiat tyrannidem facit, quia dispositum est alibi, ne pater pro filio teneatur, sicuti nec filius pro patre, nec uxor pro marito. l. 1. & toto titu. C. ne filius pro patre, ne uxor pro marito cū
fini-

similibus, & not. in l. i. §. i. ff. si pars hæred. petita. Secundò ad idem est bonus tex. in l. si filius, C. de bonis proscript. ubi pro delicto filij peculium eius castrense, uel quasi non publicatur, & ibi Bald. ergo quanto minus legitima patre uiuente, quæ est ipsius. l. i. §. si impuberi. ff. de colla. bonorū, ergo statutum iniquum ualere non debet, & ita etiam dicit per. l. si filius. Bar. in l. si finita. §. si de neſtig. col. 3. ff. de damno infect. & latius Ang. in l. si filius, in prin. ff. de inoffi. testa. his tamen non obstantibus contrariū uerius uidetur, & etiam communiter tenetur, ut supra recensui, per tex. in c. 2. de delictis pue. ubi hoc ibi Anchar. & post eum Ioan. de Ana. notat, & tenet, & glo. in rubr. C. de decretis decurionum, lib. 10. Bal. in l. i. C. ne filius pro patre, Ias. in auth. nouissima. C. de inoffi. testa. Ruin. consil. 149. nu. 13. uol. 3. Pomates, in add. ad Bar. in l. Stichus, in litera A. circa fin. ff. de peculio lega. & Mantua. in d. auth. nouissima, ubi usque ad saturitatem respondet argumentis superius relatis, & alijs infinitis, quæ pro contraria parte, per Doct. adducuntur, & quòd ista opinio sit communis, & ita seruetur in practica, testatur Alex. in d. l. lex Cornelia, col. 2. Aldobrandinus, in §. præterea, nu. 56. institu. quibus mod. ius patriæ potest. solui. & Cassane. in consuet. Burgun. in titu. de successio. rub. 7. §. 2. nu. 5. fol. 320. Limitatur hoc statutum non habere locum de iure communi, quia si condemnatus sit ex delicto filius pater de iure communi ad pœnam ratione legitimæ non tenetur, auth. si qua mulier. C. de sacrosanct. eccle. & ibi Bar. in fin. tradit Abb. quoque, in d. c. 2. de delictis puero. col. 3. & hanc opinionem tenet etiam specu. in tit. de executione sententiæ, nu. 2. Bal. consil. 257. per totū, uol. 3. Doct. omnes, in l. in suis. ff. de libe. & posthu. Guil. de Cu. Bart. Alberi. & Bald. in l. si qua pœna. ff. de his qui sunt sui, uel alie. iu. & hanc sententiam ait esse communem. Sō. ci. iunior consil. 51. nu. 5. lib. 1. & Petrus à Duennas in suo li. bello, de regulis utriusq; iuris. reg. 356. in secundo amplia. post alios ibi relatos per eum, & Ruinus consil. 149. nolu. 3. Limitatur secundò præallegatum statutum non habere locum in nepote, secundum Bald. in d. l. si qua pœna, in pen. quæstio. quem refert, & sequitur Ruinus consil. 8. nu. 6. lib. 5. licet nepos largè ueniat appellatione filij, quia huius-

modi statutum continet odium irrationale, secundum Raine, de Forli. in l. Julia. §. 1. ff. de ritu nup. & Crotum, in l. omnes populi, col. 3. ff. de iusti. & iu. unde in pœnalibus non fit extensio per identitatem rationis. ca. statutum, & c. licet, de electio. lib. 6. quem tex. ad hoc citat Calderi. consil. 1. in titu. de hæret. quod sine dubio procedit, quando constitutio pœnalis contineret odium irrationale, ut supra docuimus, prout etiam apparet, in l. quisquis. C. ad l. Jul. majest. ubi filij puniuntur propter delictum parentis, ideoque illa lex loquens in filiis, non extenditur ad filias, ut ibi habetur, & notat Bar. in l. 1. ff. de verb. sig. Ange. in l. quicumque. C. de servis fugi. Ias. in l. si quis id quod, col. 4. in 6. limitat. ff. de iurisdic. omnium iudi. quia continet odium irrationale, similiter non habet è contra si filius committat crimen læsæ maiestatis, quia propter id punietur pater, secundum Salyc. in d. l. quisquis, quem sequitur Deci. consil. 64. col. 1. & 2. & illud, quod superius retulimus, q̃ appellacione filiorum non ueniunt nepotes, sequitur etiam Bart. in l. patri. ff. de adulte. Limitatur tertio loco præfatum statutum procedere, quando delictum per filium esset commissum in territorio statuentium, alias secus, ut per Bar. in tracta. represali. in 1. quæstio. & Ias. in §. actiones, nu. 88. institutu. de actio. Limitat quartò hoc statutum Marfi. in sing. supra citatis. non habere locum in filio pupillo committente delictum. Quintò limitat idem Marfi. dictum statutum non procedere, quando filius esset condemnatus propter contumaciam. l. infans, num. 20. ff. de sicarijs, & in l. de uno quoque, num. 173. ff. de re iudi. & Corne. post Bal. & alios per eum consil. 97. num. 5. lib. 4. Sextò fallit præallegatum statutum, q̃ pater teneatur assignare legitimam fisco pro filio delinquente procedere quoad patres ciues, non autè quoad patres forenses, secundum Bald. in l. si qua. ff. de his qui sunt sui, uel alie. iu. & quemadmodum ualeat præcitatu statutum, ita etiam ualeat aliud statutum patri, uel auo pœnariam pœnam imponens pro delicto filij, uel nepotis, ut per Bal. iu. l. 1. C. ne filius pro patre, in l. sancimus. C. de pœnis. post Guid. de Suza. in l. si quis in tantam, post gloss. ibi. C. unde ui, & Barba. in c. cognoscentes, de constitu. num. 7. circa fin. & alios quamplures relatos, per Ruinum consil. 8.

num. 1. lib. 5. ubi hoc optimis rationibus probat, limitat, & declarat; & istud statutum quod unus teneatur pro alio tenet, ut supra docuimus, & ista est uera, & communis opinio, teste Deci. in d. c. cognoscentes, de constitu. nume. 8. & dicit quod istud statutum demum ualet, quando subest causa legitima, sicut quando pater obligatur pro delicto filij, quia inest causa, ut quis retrahatur à delicto, quamuis non subest culpa patris, secundum Bald. in l. sancimus. C. de penis Imo. in l. cum filius, in prin. ff. de uerb. oblig. & Alex. in l. sepe, car. 2. ff. de re iudi. Limitatur dictum statutum quando disponderet, quod quis corporaliter puniatur pro alio, tunc enim non ualet, secundum Bal. in l. 1. C. ne filius pro patre, & Saly. in l. si filius, eod. titu. & Bal. & Saly. in rub. C. res inter alios act. Anchara. in d. c. canonum statuta, de constitu. uersi. quæro ulterius scriptum est, &c. & Alex. in d. l. sepe, notatq; ex prædictis, qd si pater soluisset pro redemptione filij legitimam fisco ex forma statuti supra relati non cogeretur illam in testamento relinquere, nec per consequens teneretur ammodo ad assignandam aliam, secundum Bal. in l. si cum dotem. §. si post solutum. ff. solu. matri. & in d. l. lex Corne. col. 1. & Guido Papæ singu. 568. post medium. Sed super hoc Bar. distinguit, in d. l. si Stichus, num. 2. in fin. quod si pater solueret emendam pro condemnatione filij uoluntariè, tunc soluta non sunt imputanda in legitima, secus uerò ex necessitate fortè per statutum, tunc proculdubio imputanda essent, quam distinctionem, sequitur Bal. in l. omnimodo. §. imputari. C. de inoffi. testa. Sed eam reprobat Fabianus de monte, in repe. auth. nouissima. C. de inoffi. testa. quæstio. 8. eandem reprobat Ripa, in l. in quartâ, nu. 185. ff. ad legem falci. ubi dicit ita communiter teneri, & pro ista communi facit, tex. in l. relegatorum. §. fin. ff. de interdic. & releg. ubi dicitur, quod ex delicto quis non debet habere beneficium, & multo minus si pater filio utendo liberalitate adhuc legitimam dono dedisset, & hoc casu, quando filius præfatam legitimam assignatam dissipauerit non tenetur pater rursus legitimam assignare, ita tenet Bar. & ibi Pau. de Cast. & Doct. in d. §. si post solutum, Pau. castren. confi. 80. nu. 3. uol. 1. & Bal. in l. data. C. de do. & dato qd pater soluat legitimam pro filij delicto nullo

iure, nec statuto cogente, si eo prætextu ipsam sibi assignaret non tenetur aliquo modo ad aliam, ut uoluit expressè Bald. in d. §. si post solutū, & sic pater ab initio qñ soluit dictā legitimā integram, uel partē eius debet protestari, q̄ soluit aio cōpensandi, & repetendi. l. at si quis. §. pleriq; ff. de religio. & sump. fune. & not. gl. & Doct. in l. 1. C. de neg. gestis, & in l. alimenta, eod. titu. similiter his. occurrit, q̄ pater generaliter soluendo cōdemnationem pro delicto per filium perpetrato, & confessato habentem peculium aduentitium, idest bona materna uidetur, ac præsumitur soluere in dubio nulla facta mentione de una causā, magis, quā de alia de bonis filij, & non de suis, & illud computabitur in partem ipsi filio, secundum Bart. in l. stichus. ff. de peculio. lega. nu. 2. circa medium. per l. Nescennius. ff. de neg. gestis, quem sequitur Bald. in auth. ex testamento. C. de collatio. in 5. quæstio. & istam Bart. opinionem ait esse magis communem Alex. in d. l. in quartam, nu. 23. ff. ad legem falc. & Ruinus consi. 149. nu. 14. uol. 3.

C6ii
opi.

OPINIO CCXCII.

Statutum disponens, quod de damno dato stetur iuramento damnum passi, isto casu si alicui sit commissum furtum non stabitur eius iuramento, cum furtum sit merè criminale, licet in furto insit damnum, ita uoluit eleganter Bald. in l. nauta. §. quæcunque. ff. nant. caupo. stabu. in l. ait prætor. in prin. ff. de iureiur. & in l. si seruus seruum. §. oliuam. ff. ad legem Aquil. Hostien. in summa, in titu. de damno dato. §. locum habeat, in prin. Alberi. in l. 1. §. occisorū. ff. ad Syllaniam. & in 2. parte statutorum quæstio. 63. item quæro aliam, &c. Alex. & Roma. in l. 2. ff. de dam. infecto, & idem Alex. consi. 167. requisitus, col. 1. uolu. 2. & Marsil. post alios ibi relatos per eum, in l. de minore. §. tormenta. nu. 3. ff. de quæstio. & in sua practi. crimi. in §. expedita, nu. 75. & Ioan. Baptista Plotus, in repetitio. l. si quando. C. unde ui, nu. 823. circa fi. ubi asserit hanc esse communem opinionem, & Ripa, in d. l. 2. ff. de dam. infec. nu. 2. licet ibi de ea non nihil dubitet complura satis urgentia in cōtrarium adducendo. Interpretatur secundo præfatum statutum,

C6ii
opi.

ac limitatur q̄ accusatoris iuramento de damno illato si-
des adhibeatur non procedere quotiescunque accusatus
contra quem iuratum fuit instantiam faceret iudici, ut ad
inspiciendum locum accederet, quia ex euidentiā, & inspe-
ctione propriorum oculorum nullum damnum illatum
apparebit, eo casu iudex requisitus à parte non obstante
præallegato statuto proficisci poterit ad locum damni, &
pronunciare illud, quod ex aspectu constabit, secundum
Bal. & Saly. in l. cōtra negantem. C. ad legem Aquiliam, &
in l. r. C. si aduer. liber. & Marfi. post alios relatos per cum,
in l. i. §. si serui quasi, nu. 4. & seq. ff. de quæstio. & Barba. in
c. perniciosam, nu. 105. de offi. ordina. & Cotta, in memo-
rali, in uer. Statuto Ciuitatis Mediolan. &c. & in uer. dam-
num, & ita refert se uidisse in practica obseruari Curti. iu-
nior, in repetitio. l. admonendi, nu. 91. ff. de iureiuran. & ra-
tio dictæ conclusionis uidetur isthæc, quia nulla lex prohi-
bet, ac excludit probationem per rei euidentiā, ut uo-
luit Azo. in summa. C. ad legem Aquiliam, & Bal. in l. Deo
nobis. C. de episc. & cleri. & in rub. C. de probatio. & in d.
l. contra negantem, ubi Salyc. & Cæpolla in cautela. 104.
nu. 1. licet titubanter, & parum sibi constans ipsemet Bald.
in l. 2. ff. de iureiur. teneat expresse contrarium responden-
do dictæ rationi, explosa tamen ista Bal. sententia tãquam
in nube fundata, amplector primam opinionem, quæ qui-
dem uidetur communis, ut meminit, & attestatur Curtius,
in d. l. admonendi, num. 352. Interpretatur, ac coarctatur
tertiò dictum statutum, q̄ non credatur iuramento damnum
passi si reus accusatus petat exprimi diem per damnum pas-
sum, quia intendit illum redarguere de falso, & probare ip-
sum damnum passum, uel accusatorem fuisse alibi, tunc ne-
cessario debet exprimi dies per damnum passum, alioqui
eius iuramento non creditur, secundum Bal. in l. i. in fi. C.
de iudici. & ista est communis opinio, de qua per Docto. in
l. arbitraria. §. si quis ephesi. ff. de eo quod certò loco, & in
l. libellorum. ff. de accusat. & dictum statutum uolens cre-
di iuramento damnum passi. limitat in d. l. si quando Ioan.
Baptis. Plotius in. 61. casibus, & in 55. alijs casibus ampliat
à nu. 251. usque ad nu. 755.

Cōis
pra. 1Cōis
opi.

FRANCISCI VIVIIO
O P I N I O CCXCIII.

Cōis
opi. Statutum in fauorem uiduarum inductum non procedit, nec habet locum in uiduis meretricibus, seu luxuriosè uiuentibus, secundum communem opinionem omnium Doctorum. quia ille non gaudent, nec gaudere possunt uiduarum privilegijs, ut per Fely. in c. significantibus, col. pen. de offi. delega. Maria. Soci. & Doct. in c. ex tenore, circa fin. de foro competen. Alciat. in l. malum. §. uiduam. ff. de uerb. sig. facit tex. ubi Doct. in §. quæ uero, ubi Docto. in authen. de nupt. glo. & Doct. omnes, in authen. sacramentum. C. quando mulier tute. offi. fung. pot. & auth. eisdem pœnis. C. de secun. nup. & hoc nota ad intellectum statutorum quæ in causis uiduarum uolunt procedi summarie, uel uolunt earum iuramento credi super interesse dotis, uel taxant interesse super earum dotibus, quia non procedunt in uiduis inhonestè uiuentibus ipsa statuta, secundum Fely. in d. c. significantibus, col. pen. & Soc. in d. c. ex tenore, & in d. auth. eisdem pœnis. idem uidemus in statuto Mediolani concedente terminum sex mensium uiduis præsentibus pro dotibus, uel rebus parafernâlibus ad contradicendum cridis, quod quidem statutum non habet locum in uidua meretrice, seu inhonestè, luxuriosèq; uiuere, quia illa gaudere nequit aliquo modo uiduarum privilegio, & per consequens nec debet, & potest contradicere pro ipsis dotibus, & parafernâlibus ipsis cridis in termino trium mensium, & ubi esset præsens sicut alij præsentibus tenetur contradicere, secundum Fely. in d. c. significantibus, col. pen. Alciatum, in d. §. uiduam, Soci. in dicto c. ex tenore, Bar. & Saly. per tex. ibi, in l. his solis. C. de reuocan. dona. & ista est communis opinio, & hoc omnes tenent, ut asseuerat Fely. in præcitato. c. significantibus, col. pen.

O P I N I O CCXCIII.

Statutum disponens, quod mater non possit disponere de bonis suis, nisi de una quarta, reliquas uerò tres partes teneatur relinquere suis liberis ualet, & tenet, secundum Bar. Ang. Imo. cæterosq; Doct. communiter post gloss. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de uerb. oblig. & quamuis dictum statutum

tutum sit durum, & odiosum, ac contra æquitatem natura-
 lem, & ciuilem obseruandum uenit, ut per Anchara. confi.
 380. col. 2. Soci. confi. 48. col. 2. uol. 1. & confi. 93. col. 7. eo-
 dem uol. Amplia hoc statutum intatum procedere, quod
 lucrum delatum uigore ipsius possit ad hæredes ipsorum
 filiorum transmitti secundum communem opinionem om- Cōis
 nium scriben. quam citat, & sequitur Alexā. in l. cum anti- opi.
 quioribus. C. de iure delibe. Soci. confi. 296. lib. 2. & confi.
 67. col. 2. lib. 4. Deci. consil. 331. col. 4. & in l. si maritus. C.
 de collatio. & Crauet. confi. 185. licet contrarium, & malè
 tenuerit Ange. confi. 81. Domina Maria, & in duobus alijs
 consil. seq. Ampliatur præfatum statutum quo mulier li-
 beros habens prohibetur testari, præterquam de quarta
 parte dotis secundo loco extendere uires suas ad uiduam
 filios habentem, quæ dotem recuperauerit seu non recupe-
 rauerit, secundum Bal. aliosq; Doct. communiter, in l. 1. C.
 unde uir, & uxor, & in l. qui liberos. ff. de ritu nuptia. ubi Cōis
 istam communem attestatur, declarat, & optimis rationi- opi.
 bus comprobatur Corasius, in 2. lectu. nu. 86. & seq. & Lau-
 rentius Syluanus confi. 49. nu. 83. ubi declarat qualiter in-
 telligendum sit statutum hoc.

OPINIO CCXCV.

Statutum excludens sororem à successione fratris non
 propter hoc censetur exclusus frater à successione soror-
 is, ut not. uoluit Bal. per illum tex. in l. lege duodecim ta-
 bularum. C. de legi. hæred. quem sequitur ibi Pau. Alex. in
 l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de uer. obli. & ista est com- Cōis
 munis opinio, ut per Moder. in rub. ff. de acqui. poss. & in l. opi.
 secundum naturam. ff. de reg. iu. quæ comprobatur ista po-
 tissimum ratione, per Bal. in d. l. lege duodecim tabularū,
 quia dato uno inconuenienti aliud dari non debet; & hoc
 procedit etiam conseruandæ agnationis causa, secundum
 Soci. in d. rub. ff. de acqui. poss. nu. 12. & seq. & Deci. in d. l.
 secundum naturam, nu. 5. sed si hæc causa agnationis con-
 seruandæ non esset in isto statuto expressa quia simpliciter
 loquatur, ut supra haberetur pro expressa secundum com-
 munem opinionem Doct. quam celebrat, & allegat Alber.
 Brunus, in tract. statutorum, in 3. parte, uel questione prin.

contrarium uero tenet per pulcherrima fundamenta Soc.
in d. rub. circa fin. ff. de acquir. poss. Ias. tamen ibi audacter
asserit communem opinionem esse contra Soci. & licet di-
cto statuto caueatur, qd soror non succedat fratri non ob
hoc erit exclusa à successione sororis, eo enim casu mascu-
linum respectu personæ cui succedendum est nō continet
fœminum, ita per nonnullas, & ferè optimas rationes de-
terminat Pau. de cast. consil. 340. b̄reditas prædicta aliàs
secundum aliam impressionem est, nu. 119. uol. 1. idem con-
cludit Capra consil. 62. in 4. dubio Corneus consil. 11. col. 1.
uol. 1. & consil. 94. col. 1. uol. 2. & Ias. in d. rub. de acqui. poss.
col. fin.

O P I N I O CCXCVI.

Statutum disponens, quòd mulier, & minor non possint
contrahere sine consensu duorum consanguineorum, po-
terit tamen non obstante dicto statuto bona sua offerre ec-
clesiæ, secundum Bal. in l. generali, col. fin. C. de sacrosan.
eccl. quem sequitur Anchara. in c. 1. de constit. Abb. in c.
relatum, il primo, de testamen. Ioan. de Anania, consil. 57.
Cōis
opi. & Deci. in c. in præsentia, nu. 98. & Augustinus Berous ibi-
dem, nu. 158. de probatio. & alij Doct. magis communiter,
in d. c. relatum, & ratio est quia est actus spiritualis super
quo laicus statuere non potest. l. priuilegia. C. de sacrosan.
eccl. Limitatur secundo, ac interpretatur istud statutum;
quando mulier disponderet donando causa mortis; nā pōt
Cōis
opi. mulier ita donare non obstante hoc statuto secundum ma-
gis communem opinionem Doct. quam attestatur Soci. in
l. 2. ff. de lega. 1. & sequitur inibi Ias. col. 3. & sequē. Claud.
Aquen. nu. 7. Alcia. nu. 2. Rui. col. 14. & 20. & Soc. iuni. nu.
60. & Rubeus consil. 27. in fi. nam prohibitus facere testa-
mentum non intelligitur prohibitus donare causa mortis.
l. tam is. §. fin. ff. de donatio. causa mor. ut per Deci. consil.
196. in casu proposito; & per Bald. consil. 298. uolu. 2. con-
traria uerò opinio uidetur communis, quam declarat,
Cōis
opi. & citat Ias. in d. l. 2. ff. de lega. 1. & Ripa ibi, num. 10. & Ti-
raque. in tract. de legibus connubialibus, in 3. glo. 4. quæst.
& ei inhærent Abb. consil. 40. col. 2. uol. 2. Corne. consil. 41.
col. 2. uol. 1. Anch. cōs. 384. col. 2. Deci. consil. 279. col. 1. &
seq.

seq. Aret. col. 5. Alex. in prin. & Barb. col. 9. uer. item dico.
 in l. 2. ff. de uerb. oblig. Ial. titubanter, & sibi contrarius, in
 §. 1. col. 6. instit. de act. Cassan. in consuet. Burgun. rubr. 4.
 q. 7. nu. 20. Guil. Benedic. in c. Rainutius. de testam. in uersu.
 testamentum. 4. nu. 31. Alex. col. fin. Socin. sibi parum con-
 stans, col. pen. Guil. Pontanus. nu. 32. in d. l. 2. ff. de lega. 1.
 ubi docet istam esse communem opinionem, quam sequi-
 tur etiam & citat Parisi. consil. 97. nu. 4. uol. 3. Sed primam
 opinionem sequendam fore mihi constitui, quæ uidetur
 magis communis, & æqua, ut patet ex congestis per Alex.
 Soci. & Moder. in d. l. 2. Fallit tertiò huiusmodi statutum
 quando propinqui, seu consanguinei mulieri consensum
 præstarent ad utilitatem propriam, ut puta si mulier uellet
 propinquis quorum consensus desideratur ex forma statu-
 ti in testamento sua bona relinquere, tunc propinqui ad
 proprium commodum consensum accommodare non pos-
 sent. per no. per glo. & Bar. in l. 1. ff. de authori. tuto. & Bar.
 in l. frater, à fratre. ff. de condi. indebi. cum allegatis per
 Soci. consil. 172. & per Corne. consil. 294. eleganter, lib. 1. &
 ita se habet communis opinio, ut attulerit Deci. consil. 612.
 conclusionem, circa fin. contra Bal. qui in oppositam opi-
 nionem inclinauit, in consil. 6. hæc est copia, lib. 2. & in l. 1.
 C. unde uir, & uxor. Limitatur hoc quotiescunq; per pro-
 pinquos ante testamentum mulieri accommodetur consen-
 sus in genere ad faciendum testamentum arbitrio suo, non
 autem in ipso testamēto, ut probatur per Alex. in l. 1. §. fuit
 quæ situm. ff. ad Trebel. & per Corne. consil. 242. uol. 2. est tñ
 necesse post huiusmodi consensum præstitum testm fieri ex
 interuallo, ut per Deci. consil. 245. in causa. interpretatur
 quartò dictum statutum disponens, q; mulier non oblige-
 tur sine consensu propinquorum, quòd si ipsi propinqui
 sine causa recusent coguntur à superiore consentire, se-
 cundum nota. doctrinam Ant. de But. in c. cum consuetudinis,
 de consuetu. quam sequitur Abb. per illum tex. in c. nullus,
 de iure patro. in cap. quòd Dei timorem. circa fin. de sta-
 tu mona. de quo Barto. & latè Alex. in l. si cum dotem. §. eo
 tempore. ff. sol. matr. & ista est communis opinio ut inquit
 Ioan. Bap. Plotus post alios ibi per eum congestos. in repe-
 titio. l. si quando, nu. 352. C. unde ui. Interpretatur quin-
 tò

Cōis
opt.Cōis
opt.

Cōi
upi.

to dictum statutum expostulans in contractibus minorum & mulierum propinquorum consensum nō habere locum in donatione uiri, & uxoris, ut consuluit Pau. de Cast. cons. 82. in ista donatione. in 2. dubio. lib. 2. quem refert, & sequitur Tiraquel. in repeti. l. si unquam. C. de reuocan. donatio. in uers. libertis, nu. 113. Limitatur sextò huiusmodi statutum exigens, ac requirens consensum propinquorum nōn uerificari in uno, quia plures pro firmitate iudicio requiruntur, secundum Anchara. cons. 35. col. 2. uisa quidem petitione, quem refert, & sequitur Deci. in c. prudentiam, nu. 17. extra de offi. delega. Sed hoc non habet locum ubique statutum prohiberet quod contractus, uel actus nō possit fieri absque patris, & matris, uel duorum agnatorum licentia, tunc enim sola patris licentia sufficeret, dum uiuit, & eo defuncto sola licentia matris sufficit absque licentia patris predefuncti, & sine etiam licentia agnatorum. secundum glo. in l. Gallus. §. quidam rectè. in uers. non exprimatur, quam sequitur ibi Bar. nu. 4. Rayn. Bald. Alberi. Nicol. de Neap. Angel. Cuma. Pau. Castren. & Alex. & ista est communis opinio, teste Ias. ibi. num. 12. & 20. Ripa. in c. ex parte. il primo. nu. 54. de rescrip. & Ioan. Bapt. Ploto. in d. repeti. l. si quando, nu. 342. & sequentibus cum alijs ibi per eum relatis. Fallit ulterius præcitatum statutum quod mulier contrahere non possit absque consanguineorum consensu non comprehendere hermafroditum. secundum Bal. in l. omnes populi. col. 9. uers. quid si statutum dicat. ff. de insti. & iure, quia hermafroditus est homo mixtus, non autem propriè mulier, idem tenuit Anchara. in repeti. c. Canonum statuta. in uers. uenio ad quartum membrum de cōstitu. de quo uide solemnem Doctorem præceptorē meum Pontanum Perusinum. in l. stipulationum. colum. 8. uers. quid firmat Bal. & c. ff. de uerb. oblig. Interpretatur octauò hoc statutum, uel huic simile, uidelicet, quod eo mediante consensus uiri in contractibus uxoris requiratur non habere locum in uiro furioso, idè contractus ualet sine cōsensu mariti. l. cum hæres. ff. de acquir. hæred. & ita per illum text. tenet ibi Imo. & Areti. ut refert Ruinus cons. 145. nu. 4. Fallit nonò quando Iudex suppleret defectum consensus propinquorum sua præsentia, & auctoritate; quod po-
te st

test facere Iudex ubicunque aliquorum cōsensus ad actum requiritur, si illi sint inhabiles ad consentiendum, ut per Bal. in l. si furiosi, per illum tex. C. de nup. & in l. bonorum, ubi alij Doct. communiter. C. qui admi. & per Alex. in l. 1. §. fuit quæsitum. ff. ad Trebel. & sequitur Soci. consi. 87. in præsent. col. 2. uol. 1. Fallit decimò dictum Statutum requirens propinquorum cōsensum non verificari in tacito, vel ficto, qui ex sola præsentia, & taciturnitate inducitur, quoniam debet intelligi in casu vero, & non in ficto. l. 3. §. hæc verba. ff. de nego. gestis, ubi Bar. & ita in hoc casu concludit Bal. in l. 2. §. uoluntatem. ff. solu. matri. cum quo sentiunt communiter omnes Doct. ut meminit Deci. in c. at si clerici. de iudi. num. 77. Ioan. Bapt. Plotus. in repetitio. l. si quando, num. 366. C. unde ui. Ruinus consi. 62. num. 1. uol. 3. ubi dicit hoc præsertim procedere, quando statutum copulatiuè uult adesse præsentia & consensum in aliquo actu declarando per mulierem. Fallit undecimò præallegatum statutum requirens propinquorum consensum in cōtractu mulierum habere locum in cōtractibus damnosis mulieribus secus in cōtractibus lucrosi, ut uoluit Bal. in l. neque. C. de cōtrahen. & commi. stipu. Ange. & Imo. in l. mutuum §. fin. ff. de acqui. hære. Interpretatur duodecimò præfatum statutum quando consanguinei essent præsentēs quorum consensus haberi possit, secus si absunt in longinquo, nec eius consensus haberi possit, nam ualebit cōtractus sine consanguineorum consensu, ita Bal. consi. 488. sequens questio. uol. 1. & consi. 394. statuto communis uolu. 5. Crauet. consi. 12. nu. 4. & Io. Cephalus consi. 82. nu. 11. uol. 1. hisq; occurrit, siue addendum est unum tale de not. quod si statuto cauetur mulierem non posse contrahere sine præsentia cōsanguineorū, tunc si actus fiat absq; consensu consanguineorū non potest ratificari postea per cōsanguineos, quia licet ratificatio representet consensum, non tamen representat præsentiam corporalem, ut uoluit eleganter Bal. in l. 1. in uer. extra quæritur. C. qui admitti. Fallit tertio decimò quādo mulier faceret testamentum extra territorium, ubi non extet huiusmodi statutum. argu. l. 2. C. quemad. testa. aperian. Bart. in l. 1. col. 6. C. de summa Trini. & fide catho. & trahitur tunc testamentum ad bona ubique sita, ut
ibi

Cōis
opi.

Cōis
opi.

ibi per Bar. & alios Doct. quamvis titubanter, & sibi met cō-
trarius aliud senserit, in l. si arrogator, col. 6. ff. de adoptio.
Interpretatur ulterius dictum statutum, q̄ mulier nō pos-
sit contrahere sine duorum propinquorum consensu, uel
decreto iudicis. habere etiam locum, ut non possit com-
promissum facere absque dicta solemnitate, sen consensu
consanguineorum, ut per Angel. in l. fin §. necessitatem. C.
de bonis quæ libe. quem sequitur Lanfrancus, in tracta. de
arbitris, in §. iuxta, quæstio. 4. Fallit decimoquintò hoc sta-
tutum, prohibens mulierem contrahere absq; propinquor-
um consensu, quòd uideatur ex hoc eam prohibere accē-
ptare tutelam, ut per Barto. & alios, in l. 2. ff. de lega. 1. licet
hoc relinquat cogitandum, Alcia. in tracta. de præsump. in
reg. 1. præsumpt. 52. nume. 7. Decimosextò interpretatur
quotiescunque statuto cauetur, q̄ si mulier contraxerit si-
ne propinquorum consensu, cōtractus decernatur nullus;
tunc secundum doctrinam Bal. in l. 1. C. qui admitti. partes
non possunt huic constitutioni prohibitorie renuntiare, &
facit text. in c. denique. 4. distin. in finalibus uerbis. Fallit
decimosextimò istud statutum requirens solemnitatem in
contractibus mulierum non habere locum quādo mulier
contrahit cum patre, & omissa solemnitate statuti, idest cō-
sensu propinquorum in manibus ipsius patris renuntiat, ut
uoluit Bal. in l. pactum. quæst. 21. C. de collat. quem sequū-
tur Alex. consil. 106. quoad præsens. circa fi. uol. 1. in cōf. 29.
cuius exordii est præclare subtiliter col. pen. uol. 3. & in l.
si quis mihi bona. §. fin. ff. de acq. hæ. post Roma. ibi, & Ti-
raq. cum alijs compluribus ibi per eum congestis, in d. l. si
unquam, in uer. præfatio, nu. 26. Limitatur decimo octa-
uò hoc statutum disponens nullam esse obligationem fa-
ctam per mulierem absque præsentia propinquorum, quòd
recipiat interpretationem à iure cōmuni, ut non habeat
locum in obligatione necessaria, ita in terminis consuluit
Roma. consil. 394. per. l. 1. C. quando decre. opus non est;
quem sequitur Alex. consil. 215. col. 2. uol. 6. & hoc statutum
quòd minor, seu mulier contrahere nequeat absque con-
sensu consanguineorum interpretatur postremo, q̄ si mi-
nor se maiorem iurauerit, & per consequens sine propin-
quorum consensu contraxerit non obstante huiusmodi iuramen-

ramento utique posset dicere contractum nullum, admit-
tereturq; ad probandum minorem ætatem, etiam per tes-
tes, secundum Ioā. And. in add. Specu. in titu. de sent. §. ut
autem, in add. in uer. procedendum, quem sequitur Roma.
confi. 12. col. fin. Ang. confi. 160. Cremen. sing. 162. statuto
cauetur, Soci. confi. 61. nu. 5. uol. 1. Curti. consil. 118. & seq.
& Petrus de Benintendis decisio. 47. ubi ait ita conclusum
extitisse in Rota Bononiensi, ac pariter istam esse magis
communem opinionem, & nō obstat communi præmissæ.
l. 3. in fin. C. si minor se maior. dixerit. disponens, quod si
quis iuraret se esse maiorem 25. annis manu tactis scriptu-
ris, & in ueritate diceret mendacium, contra tale iuramen-
tum nullum cēsetur habere remedium, nec restitueretur
in integrū ex capite minoris ætatis, quia loquitur ubicūq;
minor ipse uenire uellet mediante beneficio restitutionis
in integrū, à qua quippē excluderetur per mendaciū, secus
uerò si ex capite minoris ætatis infringere uellet actū iura-
tū deducendo remedium ordinariū nullitatis actus, prout
ita respondent Io. And. & Ro. in locis præcitatis. & d. l. 3.
C. si minor se maior. dixerit. limitatur etiam non habere
locum ubicūque minor dolo aduersarij inductus foret ad
iurandum se maiorem, secundum Doct. omnes, in d. l. 3. &
ita fuit decisum in sacro Regio Concilio Neapo. teste Af-
flicto decisio. 393. Hieronymus, nu. 12. & seq.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O CCXCV. II.

Statutū mulierem, uel minorē prohibens non posse cō-
trahere sine consensu propinquorū non obstante iurō, nō
ualet aliquo modo, quia per statutū non pōt tolli uis iura-
menti, q̄ seruari debet, qñ pōt sine interitu salutis æternæ,
imò pp̄ huiusmodi statutum daretur occasio peccādi. c. cū
contingat, de iureiu. & hanc cōclusionē tenuit Bart. & alij.
in auth. sacramenta puberū. C. si aduersus uendi. Abb. n. c.
cū contingat, uers. 3. de iureiu. Rom. & Ias. in l. fin. ff. qui sa-
tisfa. cogan. Fran. Aret. confi. 8. Alex. confi. 59. & 126. uol.
1. Corne. confi. 60. uolu. 2. & consil. 252. nume. 4. uolu. 4.
& Ferratius, in caute. 16. ubi scribit opinionem istorum
communem fore, & cæteri quamplures Doctor. congesti
per Moder. inibi, & per Bolognetum, in repetitio. l. om-
nes

FRANCISCI VIVII

Cōis
opi. nes populi, num. 97. ff. de iusti. & iure, vbi ait hanc esse com-
munem sententiam omnium Doct. quam quidem ibidem
limitat, & declarat. in nu. 98. In contrariam uerò partem
quòd uires iuramenti possint statuto infringi inclinauit
Bal. in d. l. omnes populi, cuius opinio communiter serua-
tur. secundum Fulgo. & Pau. de cast. in d. auth. sacramenta
Cōis
opi. puberum, & pro ista cōmuni obseruantia, & opinione Bal.
per pulcherrimas rationes consuluit Corneus consi. 252.
uol. 4. ubi præsупponit istam esse communem opinionem
& eam titubanter, & nihil sibi constans sequitur quoque
consi. 135. uolum. 1. & uidetur sequi pariter Follerius, in
pragmatica de censibus. in rub. Nicolaus episcopus, nume.
90. & 102. tamen in hoc conflictu nunquam in actu practi-
co discederem à prima opinione Bar. magis communi.

O P I N I O CCXCVIII.

Statutum disponēs quòd naturales, & spurij possint suc-
cedere patri quemadmodum legitimi non ualeat, nec tenet
secundum Bar. & alios omnes. in l. 3. ff. de testa. Bal. in l. 1.
C. de iure aureo. an. colu. 2. quia statutum præbet fornicā-
di occasionem. l. conuenire. ff. de pact. dota. & ita per istam
rationem tenet Federi. de Senis cōs. 225. & consi. 227. col.
17. Bal. in leam quam. C. de fideicom. & Imo. in l. 3. ff. de
Cōis
opi. testa. & ista est communis opinio, quam sequitur, & citat
Ioā. Bapt. de sancto Seue. in repetitio. l. omnes populi, col.
41. ff. de iusti. & iure, Ang. Areti. in tract. de testa. colu. 40.
circa medium, Deci. in c. 2. colum. 2. in. 2. lectu. de consti-
tu. & in c. in præsentia, num. 123. & sequ. de probatio. &
Ruynus consi. 189. nu. 7. uol. 1. consi. 202. col. 1. uol. 2. & cō-
sili. 138. col. 5. uol. 5. licet ipsemet Deci. parum sibi constās
consuluerit contrarium consi. 271. & istam partem contra
communē efficacissimis fundamentis sequitur, & substat
Paleortus, in tract. de notis, & spurij, in quæst. 54. tñ quic-
quid isti suadeant, & ob hoc nō discedo à dicta cōi senten-
tia tanq̃ magis æqua, ac melioribus rationibus uallata. Li-
mita prædicta. quòd quāmuīs filius illegitimus uigore sta-
tuti præfati patri succedere non possit, tamen de iure cōi
omnis filius illegitimus ex coitu non accusabili natus ad
successionem matris admittitur, nisi mater sit illustris. l. si
qua

qua illustris. ff. ad Orficia. & uoluit Corne. conf. 25. in præfenti. in fin. lib. 1. & per consequens ante obitum matris filij habebunt alimenta, quia mater locuplex tenetur alere filium spurium, ut not. Bar. in auth. ex complexu. C. de incest. nup. ideoq; pater sciens filium naturalem ei succedere non posse ex dispositione huius statuti potest facere hæredem matrem spurij, ad hoc ut post matris mortem spurius possit consequi omnia, & scias quòd etiam concubinæ donare, ac in testamento relinquere possunt. l. donatione. ff. de donatio. & l. qui concubinam, & l. uxorem. §. concubinæ. ff. de lega. 3.

OPINIO CCXCIX.

Statutum Florentinum disponēs patrem habentem domicilium Florentiæ, scientemq; ipsius filium negotiari, exercereq; mercantiam in ipsa ciuitate teneri, ac obligari, nisi à dicta negociatione filium expresse prohiberet, secundū glo. in rub. C. de decret. decuri. lib. 10. quam sequuntur omnes scriben. cōmuniter. in l. filiusfamilias. ff. de uer. oblig. & in d. rub. & Boerius decisio. 221. nu. 15. ubi expresse attestatur de dicta communi opinione glo. Interpretatur primò huiusmodi statutū quòd pater teneatur pro contractibus filij mercatoris restringi ad contractus filij, qui fierent, & celebrarentur ob causam mercaturæ, non autem ex alia causa, ut tradidit Alex. conf. 113. col. 2. uol. 3. Crauet. conf. 3. nu. 25. & conf. 171. col. 2. in fin. idem uidemus in alio simili statuto disponente quòd filius non possit se obligare, uel contrahere nisi sit artifex, uel mercator, nam ualet contractus, uel obligatio si fiat tunc occasione artis, uel mercaturæ aliàs, secundum Bal. Sali. in l. fin. C. ad Macedo. Bal. in l. 3. §. ex hoc edicto. ff. nauta. caup. stabu. Ias. in l. age. C. de transact. Dec. in c. post cessionē, de prob. & Marfi. in rub. ff. de fideiussor. nu. 210. Interpretatur secundò loco dicta communis opinio quòd pater nigore præallegati statuti ex contractibus filij, celebratis extra territorium non teneatur, nec obligetur, secundum Deci. consil. 359. in causa Domini Marci, & ita consuluit, ut refert Socin. in l. Modestinus. ff. de except. genitor suos, & Areti. quòd statutum Florentinū quoad patrem, qui permiserat filium negociari,

gociari, & non contradixerit pro filio obligatū iubet, non trahi ad negocia quæ extra territorium filius gesserit.

O P I N I O C C C .

Statutum, Lex, uel Princeps potest prohibere, q̄ non iuratur super contractibus, secundum Bal. in l. non dubiū. in fin. C. de legi. per tex. in l. fin. ff. qui satisfda. cogan. & Doct. omnes communiter, in cap. laicus, de foro competen. in 6. quam communem præcitati Docto. ibidem sequuntur, & pleno ore attestantur, Follerius copiosissimè, in pragmatice de censibus, in rub. Nicolaus episcops, num. 90. & 102. & alij passim in iure nostro. uide aliam conclusionem consimilem supra, in uer. statutum mulierem, uel minorē prohibens, & cætera.

O P I N I O C C C I .

Statutum, seu lex faciens mentionem de fructibus intelliguntur deductis impensis, secundum Bar. in l. fructus, per illum tex. ff. solu. matri. Bal. Ang. & omnes Moder. in l. non amplius, in prin. ff. de lega. 1. & idem tenet Bald. met. in l. 1. col. 2. per illum text. C. de fructibus, & lit. expen. cum alijs latè congestis, per Alex. in d. l. fructus, in 4. not. & per Fely. in c. ad nostram, in 1. & 2. col. ext. de iureiuran. & in c. ad aures, col. pen. de rescrip. & Deci. confi. 156. statutum, col. 1. ubi idem consuluit de pensione. quæ ex fructibus detrahi debet in extimando ualore beneficij, & opinio præcitatorum Doct. uidetur communi calculo approbata ab omnibus, ut asserunt Moder. in d. l. non amplius, & alij scriben. passim, & sequitur eam, ampliatiq̄ post alios relatos, per eum Tiraquel. in tract. de retract. lib. 1. §. 15. in glo. 1. nu. 1. & seq. & ad hoc facit tex. in l. si à non domino. §. si ff. de petitio. hæredi. ubi ad literam dicit Iureconsultus, quod fructus intelliguntur deductis impensis, quæ quærendorum; colligendorumq̄; fructuū gratia sūt, quem quidē text. dicit unicum ad hoc, & singularem Ro. in singu. 334. malæ fidei possessor, il primo; & ob hoc tenent Bald. & Ang. in l. 1. C. de fructi. & lit. expen. quod poterunt deduci expensæ factę propter custodiendos fructus, & operas factas, licet Bar. & Alexā. in l. cum quæritur. §. prædijs. ff. de leg. 3. uelint con-

tra-

erarium, uidelicet quòd expensæ factæ custodiæ causâ repeti non possint, nec repetuntur aliquo pacto, etiam si sunt maiores, quam fructus rei custodiæ, secundum Bertachi. in suo reperto. in 1. par. in uer. expensæ sub uers. seu, nu. 40. & ceteros signatos, per eum ibi.

OPINIO CCCII.

Statutum, prohibitio, uel ordinatio in præiudicium ecclesiæ, aut laicorum etiam subditorum molendina habentium, seu de nouo construendum facta, uel factum, etiâ per indirectum non ualet, nec tenet aliquo modo, ut consuluit collegium Bononiense, ut constat, in consi. 13. inter consi. Anchara. in eodemq; casu consuluit Calderinus, ut est uidere inter consi. Ancha. consil. 155. quæ consi. refert, & sequitur Alex. consi. 211. col. fin. uol. 2. Soci. consi. 272. col. 4. lib. 2. Ias. in l. ciuitas, col. 4. ff. si cer. pet. in l. quominus, quæstio. 25. ff. de flumini, in l. 1. ff. de legi & Boeri. decisio. 125. Sed tamen contrariam partem, quòd imò tale statutum ualeat etiam in præiudicium ecclesiæ, tenet Bal. inter consi. Ancha. in consil. 11. Calderi. titubanter, & sibi contrarius, consi. 21. titu. de constitu. cui consilio se subscripsit Ancha. sibi parum constans, & præcitatum consilium Bald. 11. sequitur Ias. sibi contrarius, consi. 236. col. 3. tiol. 2. & consil. 39. in fin. lib. 3. Curti. iunior consi. 147. circa fin. Deci. in ecclesia sanctæ Mariæ, de constitu. col. 24. uers. tertio conclusio supra facta, in consi. 269. col. 4. & consi. 271. col. 4. & consil. 293. col. pen. & Ias. in l. filiusfamilias. §. diui, col. 11. uers. tu ultra alios. ff. de leg. 1. tamen in istis tam ambiguis iuris nostri interpretum sententijs quid dicendum? profero casu eueniente intrepide semper consulerem pro prima opinione tanquam magis communi, & in iure uerissima, & quæ sit magis communis attestatur Ias. in d. l. quominus, in quæstio. 25. & Boerius, decisio. 125.

Côis
opt.

OPINIO CCCIII.

Statutum disponens, quod positionibus simpliciter, & præci se responderi debeat, aliàs habeatur pro confessio, si contingeret in casu prædicti statuti, quod Titius negaret se recepisse.

Y centum

centum a Mænio, quæ ab eo in iudicio petebantur hoc est supplendo, & si appareret in aliquem euentum ipsum Titium ista centum habuisse, affirmat, & fatetur in negotijs dicti Mænij petentis, seu agentis expendisse, uel ei restituisse, hoc casu animaduerte, & non uidetur esse dicto statuto simpliciter responsum, & respondens ipse habetur pro confesso, secundum Bar. Roma. Alex. Fran. de Areti. & Ias. col. 4. in l. 1. §. si quis simpliciter, ubi ait istam esse communem opinionem. ff. de uulga. & Boeri. post alios quamplures congestos, per eum decisio. 339. nu. 4.

Cōis
opi.

OPINIO CCCIIII.

Statutum potest facere, quoddam possessio continuetur in heredem absque alia apprehensione. l. raptores. C. de epis. & cle. & ibi not. Bar. & Bal. in l. fin. C. de sacro sanct. eccle. per c. ex literis, de consue. Ange. in l. qui uniuersas. §. fin. ff. acqui. pos. & in l. 1. de distract. pigno. Alex. & Moder. omnes communiter, in l. 1. in princip. & in l. cum heredes, in prin. ff. de acqui. poss. sed remedium. c. reintegranda. 3. q. 1. & iura possessoria uigore istius statuti heredi non competunt, nec conceduntur ante adeptam corporalem possessionem, & sic heredi spoliato huiusmodi ciuillissima possessione conceditur possessoriū adipiscendæ, ut in l. 1. C. quorum bonorum, non autem interdictum recuperandæ possessionis, secundum Bal. in auth. defuncto. quæstio. 111. C. ad Tertull. Alex. in l. in suis, col. 3. ff. de libe. & posthu. & consi. 37. uol. 1. Doct. omnes præcipueq; Curti. iuni. in l. fin. num. 25. C. de edic. diui Adria. tollen. Ias. in l. si forori. C. de iure delibe. & latè Ruinum consi. 27. nu. 6. lib. 5. & consi. 25. nu. 5. uol. 4. & ista est communis opinio, teste Ripa, in l. 1. nu. 27. ff. de acqui. poss. & in rub. ext. de causa poss. & proprie. nu. 24. Alciat. in tract. de præsump. in 3. par. præsump. in prin. & Parisi. consi. 1. num. 159. uol. 1. quamuis Deci. & malè, in consi. 84. & consi. 487. & Soci. in l. rem quæ nobis, nu. 13. ff. de acq. poss. tenuerint contrarium, retenta tamen dicta communi sententia tanquam uerissima dic ulterius, quod hæres debet citare possessorem etiam iniustum, qui bona hereditaria occupauit, & aliter non potest possessionem dictorum bonorum ingredi, ubi est occupata etiam stante

Cōis
opi.

stante isto statuto, quòd possessio defuncti continuetur in heredem, ita consuluit Alex. consi. 83. uisa facti, num. 8. & 10. uolu. 2. & Bal. in rub. de causa poss. & proprietate. col. fin. per l. 1. §. necessariò. ff. si uen. nom. mul. in posses. mitta. Interpretatur ulterius hoc statutum, quòd possessio defuncti continuetur in heredem non habere locum, quando medio tempore possessio fuit apprehensa, uidelicet ante aditam hereditatem defuncti, seu post aditam, prius tamen quam hæres possessionem ipsam, realiter apprehendat, tertius occupasset defuncti possessionem, tunc enim uerò huiusmodi continuatio non esset facienda, nec hæres posset petere ex forma talis statuti possessionem in eum continuari, secundum Rapha. Raymund. in l. Pomponius. §. questum, & Ibi Ias. per illum tex. ff. de acqui. poss. & in d. l. si sorori, col. 1. & consi. 147. col. 8. uolu. 2. Alexan. in d. consi. 83. col. 1. & seq. & istam aiunt esse communem opinionem præcitati Doct. & Ioan. Bap. Plotus, post alios quamplures, ibi per eum relatos, in repetitio. l. si quando. C. unde uis. nu. 8. ubi etiam, nu. 13. 14. 15. 30. 31. & 32. Limitat, & declarat dictam communem.

Cōis
opi.

OPINIO CCCV.

Statutum disponens quòd instrumenta executioni mandentur, quod quidem statutum reperitur ferè in omnibus Italiæ partibus, si aliquod instrumentum esset obscurum, & non liquidum, ut quia contineret promissionem refectionis damnorum, & interesse hoc casu absque dubio potest peti executio, & satis est quòd in processu fiat liquidatio damnorum, & interesse, secundum Bar. in l. 1. ff. de ede. nu. 8. per tex. in l. 2. C. de senten. quæ sine cer. quan. proferruntur, quem sequuti fuere Bald. Fulg. Pau. de ea. & Roma. in d. l. 1. hoc idem repetit ipsemet Barto. quem sequitur ibi Alex. in l. 1. nu. 17. ff. de lega. 2. & Bar. refert, & sequitur consulendo Roma. consi. 76. nu. 5. qui quidem Docto. uno ore omnes concludunt instrumenti nondum liquidati executionem peti posse, cuius tamen liquidatio in processu fieri possit, idem sentit Pau. castren. consi. 165. nu. 2. uolu. 2. ubi ait quòd saltem post petitam executionem debet conueniunt in instrumento liquidari, & hanc opinionem commu-

nem esse attestatur Ias in d.l. 1. nu. 31. ff. de eden. Licet ibi Ias. contrarium sentiat, & Roma. consi. 211. nu. 5. allegationes conetur distinguendo resolvere istam materiam, tamē à prædicta communi fatuum esset recedere &c. quam sequitur, declarat, ait esse communem, & in practica observari Couarruias, in tract. de uarijs resolutionibus iuris Pontificij, & Cæsarei, in 2. libr. cap. 11. ubi refert omnes contrarium asseuerantes, & nota hic quòd instrumentum non liquidum regulariter nullam meretur executionem, ut latè ponit Dec. consi. 107. nu. 2. post infinitos Doct. ab eo citatos:

OPINIO CCCVI.

Statutum, uel consuetudo disponens, quòd testamētum possit fieri corā quinque, aut paucioribus testibus tam circa leuia, quàm circa graua ualet, & tenet, ac integerrimè seruatur, secundum Cy. Bar. Bal. & omnes Doct. in l. 1. C. de summa Trin. & fide cathol. in l. cunctos populos, eo. tit. in l. 3. ff. de testamen. & in l. si non speciali. C. eod. tit. & ista est communis opinio, teste Ias in d.l. 1. nu. 33. cum septem alijs seq. Deci. in c. sicut, de probatio. nu. 71. ubi, num. 69. & seq. retulit omnes ferè Doct. in contrariam partem incli- nantes, licet ipse demum resideat cum communi, & Boeri. decisio. 228. nu. 6. & seq. & sic manifestè apparet legem mu- nicipalem, uel consuetudinem posse addere formam testā- di ultra solennitatem traditam à iure ciuili, d.l. si non spe- ciali, ubi per illum tex. ita communiter not. Doct. ut con- stat ex congestis per Alex. ibi, & per alia superius relata. Ampliatur primo dictum statutum, quòd comprehendat non solum ciues, uerum etiam forenses ibidem testantes, secundum Bart. in præallegata. l. 1. cum quo sentiunt om- nes Doct. communiter, ut meminit ibi Ias. nu. 40. Amplia- tur secundo loco præfata conclusio, quòd testamentum se- cundum formam dicti statuti conditum ubiq; potest effe- ctum sortiri etiam quo ad bona alibi existentia, ut uolunt omnes scribentes, in d.l. 1. præsertimq; Ias. ibi. num. 44. ubi asserit hanc esse communem opinionem. Interpretatur tertio loco dictum statutum, quòd licet quinque testes sufficiant in confectioe testamenti, dic quòd sufficiant etiam ijdem in reuocatione ipsius, secundum Dec. & alios ibi

Cōis
opi.

Cōis
opi.

Cōis
opi.

ibi relatos, per eum, in c. cognoscentes, in 2. lectu. nu. 16. de consti. Fallit primum præfata conclusio habere locum duntaxat in testamento, non autem in codicillis, quia statutum nostrum disponens in testamento sufficere quinque testes non ob hoc præsumitur, q̄ in codicillis sufficiunt tres testes, secundum not. doctrinam Bar. in l. 2. circa fin. ff. de lega. 1. communiter ibi ab omnibus scriben. approbatam, ut referunt Moder. in ibi, & Ripa, in tract. de peste, in ti. de priuileg. ultimarum uoluntatum causa pestis, nu. 47. Limitatur secundo dicta communis conclusio, quando aliquis subditus, uel uassallus conderet testamentum extra territorium statuētium, & in loco, ubi seruatur ius comune, tūc enim ualet testamentum factum secundum formam iuris communis, argu. l. si fundus. ff. de cuius. cum alijs relatis, per Corneum consi. 232. circa primum, col. 2. lib. 4. ut potē quia seruanda est forma, quę seruari consueuit in loco, ubi fit testamentum, adeo q̄ testator Christianus existēs in territorio saracenorum potest condere testamentum seruata solennitate iuris gentium, quam seruant hostes Christianę fidei in suis testamentis, secundum Pau. de Cast. eleganter, & Ange. in l. 2. C. quemadmo. testa. aperian. quos refert, & sequitur Ias. in d. l. cunctos populos, col. 8. licet Bar. contrarium asseruerit, in l. qui à latronibus. ff. de testamen. & Barba. in rub. de testamen. fol. 14. ubi poteris uidere multa congesta per eum, & uide Ange. in auth. omnes peregrini. C. communia, de successio. ubi per illum tex. tenet peregrinos posse facere testamentum non seruata solennitate iuris ciuilis, cuius plam opinionem impugnare nititur Barb. in d. rub. de testa. fol. 15. ego uero in hęc reo dictę Ang. sententię ne uerba. d. auth. omnes peregrini non aliquid operentur, argu. l. si quando. ff. de lega. 1. & c. si Papa, de priuilegijs, lib. 6. & l. 1. ff. de milita. testamen.

C6ia
opi.

OPINIO CCCVII.

Statutum alicuius ciuitatis disponens, q̄ nemo debeat ad collegiū ipsius admitti nisi sit natus ibi, uel nisi sit ciuis originarius non habet locum quotiescunque quis esset natus alibi, & sic extra dictam ciuitatem trāsendo, uel casu, pt. n. tunc ille esse de collegio ēr q̄ sit natus in alio loco, &

Y 3 ciui-

ciuitate per transitum, ut per Ioan. de Plate. in l. filios. C. ad municip. tamen huiusmodi opinionem non ausus est firmare Bar. ibi, sed casu eueniente semper consulerem, & iudicarem pro opinione Ioan. de Plate. tanquam in iure uerissima, quia originarius non dicitur quis loci, in quo natus est casu, & transeundo, ut per Canonistas omnes, in c. Rodolphus, de rescrip. & ita se habet communis opinio, de qua testantur Moder. in ibi, & Boeri. decisio. 17. nu. 52. & ita fuit decisum in collegio Salamaticensi diui Iacobi. teste Vasquio, in tract. de success. processu. lib. 1. §. 2. nu. 9. ubi sequitur opinionem hanc, ac demonstrat ueriores, æquioresque fore. comprobatur alia ratione isthæc sententia Ioan. de Plate. nam per hanc natiuitatem filius in ciuitate ubi uerè natus fuit oneribus non obligatur, cum ibi parens fuerit ad tempus. l. 1. ubi Bar. ff. de capti. & postli. renerf. quem sequitur Abb. & Fely. in d. c. Rodolphus, & istam opinionem ait esse communem Augu. de Arimi. in l. huiusmodi. §. legatum. ff. de lega. 1. Ripa, in tract. de peste, in 2. parte, uers. 18. in contrariam uero partem inclinarunt nonnulli Doc. quod natus casu in loco ubi mater non debebat permanere, dicatur ibi, ubi natus fuit, sortiri originem. quorum opinionem docet communem esse Ias. in l. huiusmodi. §. legatum. nu. 14. ff. de lega. 1. item hoc statutum non admittens in collegium doctorem forenses limitatur, ut non habeat locum in aliquo eminentis scientiæ, secundum Barbac. in rub. de reb. eccl. non alienan. col. 3.

OPINIO CCCVIII.

Statutum. Quando duo per modum regulæ æquiparata sunt à iure statutum loquens in uno ex æquiperatis habet locum, & in alio, secundum gl. communiter approbatam, in l. si quis seruo, in prin. C. de fur. & tradit Soci. in l. 1. col. 2. ff. de lega. 1. Curti. iun. cons. 150. nu. 4. & Aug. Bero. in quæstio. sua 105. num. 6. ubi arguit de literis cambij ad scriptum priuatum dicens statutum fori mercatorum ciuitatis Bononiæ loquens de literis cambij habet locum in scriptis priuatis uti per regulam æquiparatis.

O P I N I O C C C I X .

Statutum iubēs libris campforum, seu mercatorum adhiberi plenam fidem ualet, & tenet, quasi tunc publica auctoritate nritur, secundum Ioan. And. in add. Specu. in tit. de instru. editto. §. nunc dicendum, Bal. & Ang. in l. quædā. §. nummularios. ff. de eden. Innoc. in c. cum. P. tabellio. de fide instru. eundem Bal. in l. cunctos populos, col. 14. C. de summa Trini. Ancha. in c. canonum. ext. de consti. Benue. stracca, in tracta. de mercatore, in titu. quomodo in causa mercatoris procedendum sit, nu. 31. cum alijs abundē congestis per Crauetam, in tracta. de antiqui. temporum, in 1. parte, nu. 27. ubi ait huic conclusioni neminem ex scribentibus aduersari, & ista communis sententia probatur, in c. cum dilectus, de fide instru. ut latē Moder. in l. admonendi. ff. de iureiuran. & in c. 2. de fide instru. Ampliatur hoc statutum extendere uires suas extra territorium statuentium, & liber, seu scriptura mercatoris sic roborata à statuto ubiq; probat, licet in iudicio, in quo producitur non adsit huiusmodi statutum, secundum Ioan. And. in d. §. nunc dicendū, Bar. & Doct. in l. 1. in 7. quæstio. prin. C. de summa Trini, & fide catho. Bald. in l. exemplo. C. de probatio. & in l. si non speciali, nume. 4. per illum tex. C. de testamen. Ant. de But. col. 3. cæterosq; Canonist. in d. c. 2. de fide instru. Roccum Curtium, in repetitio. c. fin. nu. 46. de consuetudi. Deci. in c. 1. col. 17. de probatio. Benuen. stracca, in d. tract. de mercatore, in tit. quomodo in causa mercatoris procedendum sit, nu. 31. & Ias. in l. si arrogator, col. 16. ff. de adoptio. ubi asserit huic ampliatiōi nunquā inuenisse contradicentem; & Craue. in tracta. de antiqui. temporum, in 1. parte, nu. 9. attestatur istam esse communem opinionem, & ratio istius communis uidetur ista, quoniam circa scripturæ fidem inspicitur locus, ubi celebrata est ubicūque postmodum producatur, ut uoluit Bal. consi. 79. lib. 3. per tex. in l. si fundus. ff. de euictio. Guido Papæ, in quæst. 272. & Ias. in l. ins autē ciuile, col. fin. ff. de insti. & iure. Limitatur primū statutum non procedere si esset indiscretum, uidelicet, qd omni scripturæ mercatoris pro se crederetur, quia tunc caret ratione, imo esset proum ad falsum committendū,

Cōis
opi.Cōis
opi.

C618
opi.

nt per Bal. in l. unica, nu. 13. G. de confess. cuius dictum reputat singulare, & sequitur Panor. in c. bone, il 2. circa fin. extra, de postu. prælato. Ias. in repeti. d. l. admonendi, num. 102 ubi omnes Moder. hoc idem tenent, Marf. in sing. 458. liber mercatoris circa medium, & Benuenu. stracca, in præcitato tract. de mercatore, in tit. quomodo in causa mercatoris procedendum sit, nu. 37. & seq. dictumq; statutum q. libris mercatorum detur plena fides interpretatur secundo loco in pertinentibus ad mercationem, & eorum officium, non autem in alijs, prout tradit Rom. consil. 204. col. 2. post Ioan. Andr. in d. §. nunc dicendum, in add. magnis, Aret. consil. 33. col. 1. & consil. 44. Alex. & Ias. in d. l. admonendi, idem Ias. in l. age, nu. 4. C. de transact. Deci. in c. postcessionem, nu. 13. & consil. 30. col. 2. Crauet. consil. 3. num. 15. Riminal. consil. 35. nu. 12. & consil. 279. nu. 1. consil. 297. & 301. nu. 3. Marf. in repeti. rub. ff. de fideiuss. num. 109. & in repeti. l. fin. nu. 168. ff. de iurisd. omnium iudi. & Benuenu. stracca, in allegato tract. de mercatore, in tit. quomodo procedendum sit in causa mercatorum, nu. 40. fol. 254. licet idem Deci. titubanter, & parum sibi constans contrarium teneat, in d. l. age, num. 5. quem taxat Aleciatus ibi, & primam opinionem dicit esse communem puta si sit mercator pannorum, & in libro sit scriptum aliquid de mercatura pannorum, secus si scriberet de aliquo deposito, vel mutuo quod non esset de arte sua, argum. l. tertie. §. eodem modo. ff. nau. cap. stabu. idem uidemus in alio simili statuto disponente, q. potestas teneatur pro sua familia, quod quidem statutum restringitur ad ea quæ pertinent ad officium, puta si familia delinqueret in officio, nõ si extra causam officij, secundum Roma. consil. 11. & consil. 25. Crauet. in d. consil. 3. & Alecia. in d. l. age, col. pen. post Ang. in l. 1. C. si rector prouin. Tertio limitatur præfatum statutum, q. credatur libris mercatorum, ut intelligatur procedere, nõ si talis mercator sit infamis, vel alijs incurrerit infamiam, ita uoluit Bal. in d. l. cunctos populos, col. 41. quem refert, & sequitur Ias. in §. sed iste, col. 24. institu. de actio. & in repeti. d. l. admonendi, nu. 102. & Stracca, in d. tract. de mercatore, in tit. quomodo in causa mercatorum procedendum sit, nu. 39. fol. 253. Limitatur quarto mentionatum statutum

in-

Intelligendum, ac interpretandum esse quatenus liber mercatoris conscriptus sit in territorio statuentium, & non alibi, unde si Aquilanus Romæ commorâs, & ibi in libro suo annotaret se soluisse centum, quæ Martino Aquilano debebat, seu soluere tenebatur, tunc uirtute prædicti statuti non probaretur solutio, ut uoluit Seue. in d. l. omnes populi, nu. 164. post Bald. in c. cum dilectus, ext. de fide instru. & Ias. in d. l. cunctos populos, sed contra istam limitationem complura scribit, & refert, prætermittitq; autoritate Bal. Corneus consi. 319. circa primum, in ultima dubitatione, uol. 3. ubi dictam quæstionem insolutam reliquit.

O P I N I O CCCX.

Statutum disponens, q. causæ uertentes inter affines debeant compromitti non habet locum, nec procedit si causâ uertatur inter quondam socerum, & generum, quoniam est dissoluta affinitas propter mortem alterius coniugum, secundum Bar. Bald. & Ang. in l. cui eorum. §. affinitatis. ff. de postulan. hoc idem firmat, ac tenet idem Bal. in l. fin. C. de uer. sign. & in l. rei iudicatæ. ff. solu. matr. & Saly. Pau. ca stren. & Alex. inibi, & Ias. in l. non tantum. ff. de re iudi. ubi Alexâ. audacter asseuerat hanc esse communem opinionem, nu. 17. & Crotus, in tract. de testibus, in 2. quæst. 6. quæstionis prin. Salve. uero præcipitanter uidetur tenere contrarium, in d. l. si. cuius fundamentis optimè respondet Alex. in præcitata. l. non tantum, & consi. 207. uol. 7. ubi consuluit pro dicta communi, quam disputando sequitur etiam, declarat, & citat Marcus Ant. Blancus, in tract. de compromissis. q. 3. nu. 23. & seq. fol. paruo. 62.

Cōs.
opi.

O P I N I O CCCXI.

Sub statuto disponente coniunctos, & affines teneri ad compromittendum non comprehenduntur nouerca, & priuignus, nec aliquo pacto habet beneficium istius statuti, ut alter alterum possit ad compromittendū cōpellere, secundū Bal. in l. affinitatis. C. cōia, de success. & Alex. consi. 207. circa si. uol. 7. ubi asseuerat hanc esse cōm opinionem omnium Doct. & Mod. apostillantes Alex. inibi, & Marcus Ant. Blancus, in trac. de compromissis. q. 3. nu. 28. fol. paruo. 67.

Cōs.
opi.

O P I

O P I N I O C C C X I I .

Statutum disponēs quòd monasterium, uel religionem
 ingredientēs patri, uel matri succedere non possint ualet,
 & tenet secūdum Bar. in l. fi. C. de pactis, secus autem esset
 si dictum statutum ueretur uerbo futuri temporis, ueluti
 si ingressa fuerit &c. tunc enim secundum eundem Bar. ua-
 leret statutum, sed Doct. omnes unanimiter tenent hoc sta-
 tutum indistinctè non ualere, præcipueque Ang. Imo. Ro-
 ma. Alexan. & Ias. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de
 uer. oblig. & idem Ias. cum alijs latè ibi congestis per eum,
 in d. l. fin. ubi hoc idem tenet Deci. Claud. aquen. Riminal.
 alijsque Moder. Soci. in l. fi. ff. de his quæ pœnæ nomine, &
 ista est uera, indubitata, & communis opinio contra Bart.
 ut asserit Alex. consi. 139. uiso themate col. pen. vol. 2. De-
 ci. in c. in præsentia. ext. de probatio. nu. 197. Ioan. Bap. Ca-
 ste. in add. ad Mathesi. in sing. 145. nota dictum &c. Ruinus
 cōsi. 205. nu. 2. uol. 1. Bolognettus in d. l. fin. nu. 105. & Man-
 tua ibi. nu. 78. cum alijs seq. & idem Deci. in c. ecclesia san-
 ctæ Mariæ. nu. 188. de constitu. Item nec ualet statutum præ-
 cipiens quòd qui non petierit creditum suum intra tale tē-
 pus, ut puta infra decennium amplius petere non possit, se-
 cundum Bar. in l. omnes populi. in 3. quæstio. prin. ff. de iu-
 sti. & iurē, & alios quàm plures congestos per Thom. Fer-
 rat. in caute. 38. nu. 2. ubi asseuerat hanc esse communē opi-
 nionem, & nouissimè Anto. Galleus in tract. de formulis
 cameralis obligationis super formu. camera. oblig. 3. quæ-
 stionis, nu. 11. fol. 123. quanuis ibi dicat istud statutum non
 seruari in Vrbe Romæ, & de hac communi diximus supra,
 in uer. statutum disponens quòd qui nō petierit creditum
 suum à debitore &c.

O P I N I O C C C X I I I .

Statutum excludens filias à successione patris, præci-
 piensque eas dotari arbitrio propinquorum, tunc nō pos-
 sent propinqui minus legitima arbitrari, secundum cōmu-
 nem opinionem omnium Doct. quam allegat Gram. in de-
 cisio. 101. nu. 20. & quanuis allegat quod propinqui in casu
 præallegato minus legitima arbitrari nequeant, nihilomi-
 nus

nus poterunt arbitrari in plus, quando legitima non sufficeret, secundum Sali. & Fulgo. in auth. res quæ, in 2. not. C. communia de lega. Alex. consi. 69. volu. 1. dicentem quod ita consuluit Ang. consi. incip. Dominus Gregorius Pagoni &c. quia secundum eum legitima est pars minuscula. l. si quis plures filios. C. de inoffi. test. & Bal. consi. exordiente Antonius plures filios, vtpotè quia bonus vir non debet arbitrari quod legitima filix sit auferenda, quæ censetur æs alienum, & debita iure naturali. l. Papinianus. § si quis impubes. de inoffi. testa. & succedit in locum alimentorum, & legitimæ per not. per Cyn. in l. sancimus. C. de secun. nupt. & idem per easdem rationes tenet Alex. consi. 7. uol. 2. consi. 8. uol. 4. & istam opinionem approbare uidetur Soci. in l. hæredes mei. §. cum ita ad trebel. col. pen. dicens quod istam sententiam tenet, & firmat Salic. in disputatione inchoante statuto cauetur &c. & Bal. consi. incip. materia diuiditur, & consi. exordiente statutum tria capita, subdensque ibi quod secundum hanc opinionem sæpius Moder. Perusini consulerunt habentes istam opinionem pro canonizata, & quod aliàs fuit iudicatum in ardua causa in ciuitate Florentiæ, in qua utrinque erant consilia Doct. totius Italiæ, & dictam sententiam tenet etiam, sequiturque Corne. consi. 197. uol. 1. consi. 91. 107. 162. col. fin. uol. 2. & consi. 111. in consi. 115. uol. 3. & consi. 1. consi. 258. uol. 4. & Cur. consi. 27. 38. & seq. & 78. colu. 32. & si quis opponeret præfatæ communi conclusioni hoc fundamentò videlicet quod regulariter substantia contractus in alterius ex contrahentibus uoluntatem conferri non potest. l. quod sæpe, §. 1. ff. de contrahē. emp. responde breuiter quod dotis substantia potest. l. cum post. §. gener. ff. de iure dot. & non solū per uerba resonantia, seu importantia arbitriū boni uiri, ut promitto dotem arbitrio meo, & quam extimauero, seu arbitratus fuero. l. si sic. ff. de leg. 1. sed etiam per uerba liberā uoluntatem importantia, ut promitto dotem, quam uoluero. l. fideicom. §. quanquam. ff. de lega. 3. idcirco semper uidetur boni uiri arbitrium stipulationi insertum esse. l. 3. C. de dot. promissio. ubi omnes not. & in l. prima. ff. solut. matrimonio.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCCXIII.

Statuti rubrica disponens, uel præmittens, q̄ filia dota-
ta non succedat in bonis ascendentium, nigrum uero præ-
dictæ rubricæ, seu statuti non disponens nisi de bonis ma-
tris, uel auiæ nullum uerbum addendo, ac faciendo de bo-
nis paternis hoc casu filia non potest succedere in bonis pa-
ternis, secundum Pau. de Cast. consil. 83. uol. 2. præfens ca-
sus modicam, & c. in nouis, & Io. Cephalum cum alijs rela-
tis per eum consil. 146. nu. i. uol. 1. & Ioan. Baptistam Bouiū,
in tract. de statut. urb. præser. tit. cont. om. credi. glo. 19. nu.
61. cū alijs seq. & ratio allegatæ doctrinæ uidetur ista, quia
rubrica generalis habens rubricam perfectam non restrin-
gitur per nigrum, ut omnes Moder. pleno ore fatentur, in
in d. l. i. ff. si cer. pet. imo dic fortius, q̄ prædicta rubrica ge-
neralior nigro potest allegari ad decisionem causarum, &
pro textu, & lege, secundum Bar. in d. l. i. quod intelligunt
omnes scriben. ibi communiter, quādo rubrica habet ora-
tionem perfectam, ut supra docuimus, & tenet etiam Alex.
consil. 13. in prin. uol. 3. consil. 180. maturè digestis, col. 1. uo-
lum. 2. Corne. consil. 67. planè quidem, col. 2. lib. 1. & consil.
104. col. 3. eod. uol. & consil. 182. in hac consultatione, col.
2. uol. 2. quam quidem communem ultra alios iam conge-
stos sequuntur, & attestantur Alex. & Deci. in 2. lectu. in d.
l. 1. & Io. Cephalus, in d. consil. 146. nu. 1. & omnes Moder.
corroborant similiter dictam doctrinam Pau. de Cast. per
decisionem Pet. Gerar. in sing. 7. q̄ si statutum disponat, ut
filia fœmina non succedat debet intelligi in bonis dotātis,
& per Ias. in l. quoniam nouella, col. fin. C. de inoffi. testa. li-
cet de eo, ad quem ius dotandi spectat nigrum nihil dicat.
In contrariam uero partem inclinauit per septem funda-
menta Ias. in d. l. i. quibus omnibus respondet Deci. Niger,
& Mantua ibi, & quā optimè respondebat residendo cum
doctrina Pau. castren. fortissimis, & nouis fundamētis, quæ
omitto breuitati studendo D. Rainaldus Rodolphus Peru-
sinus singularis Præceptor meus Iureconsultorum eloquē-
tissimus, & acutissimus hac tempestate dum eum Perusij su-
perioribus annis publicè audiebam, & cum dicta doctrina
Pau. de Cast. transeunt omnes Doct. communiter in locis
men-

mentionatis. Corroboratur ulterius præfata opinio Paul. castren. quòd per extensionem ex mente statuentium collectam comprehenditur successio patris, quoniam inficiari nequit aliquo modo, quòd si statuentes fuissent interrogati de successione patris, quòd idem æquè disposuissent, sed omiserunt tanquam clarum, utpotè quia maior erat dubitatio de successione matris, cum bona non discedant à familia agnatorum, & ista est communis opinio, ut per Soci. Cōis
confi. 128. Alex. confi. 83. & 122. uol. 3. & Alcia. in d. l. 1. col. opi.
2. & mihi uidetur esse probabilem, iuri consonam, & æquā sententiam, quia hoc statutum est fauorabile, secundū Bal. in l. maximum uitium. C. de liber. præteritis.

OPINIO CCCXV.

Statutum excludens fœminas propter masculos est principaliter fauorabile, ut per Bald. in l. maximum uitium. C. de liber. præter. & per Alex. confi. 89. & confi. 132. uol. 6. & confi. 141. uol. 7. quia pro conseruatione agnationis, & familiarum est introductum, ut uolunt Bal. & cæteri, in d. l. maximum uitium, & alios quamplures eiusdem sententiæ relatos, per Curtium iuni. confi. 87. num. 5. ubi asserit hanc esse communem opinionem, Soci. iunior uero confi. l. nu. 46. & 108. lib. 1. circa istam materiam refert quatuor opi- Cōis
niones, & denique secundam opinionem, uidelicet, quòd opi.
dictum statutum sit odiosum asseuerat esse magis commu- Cōis
nem, sed quid concludendum in tam uarijs iuris nostri in- opi.
terpretum sententijs? ego pro nunc inhæreo primæ opi-
nioni hac potissimum ratione omissis alijs, quia huiusmo-
di statutum in totum legitimam tollere non potest, sed di-
minuere, ex quo legitimam reduxit ad dotem datam, uel
promissam, quæ dicitur esse loco legitimæ, ut tenent Bal. &
Sal. in 2. nota. per illū tex. in l. qm nouella. C. de inof. testa.
Ampliatum primum hoc statutum disponēs, q̄ filius mascu-
lus excludere possit fœminā, ut procedat etiam in nepote
ex filio, qui quidem potest dictam fœminam excludere, se-
cundum Bal. Alex. & alios Doct. in Luenia. C. de in ius uo-
can. Anch. in c. canonum statuta, de consti. Ruinum confi.
141. nu. 3. uol. 2. & confi. 58. nu. 5. post alios ibi per eū con-
gestos,

gestos uol. 5. quoniā appellatione filij nepos comprehenditur. l. liberorum. ubi Bar. ff. de uer. sig. & Moder. in d. l. uenia, Roma. consi. 129. Rochus de Curte. in repetitio. c. fin. de consuetu. Goza. consi. 90. col. 4. Marsil. consi. 85. nu. 14. & Latius in singu. 303. filiorum appellatione, & Ias in l. de quibus, nu. 16. ff. de leg. ubi attestatur, hāc esse communem opinionem, & Soc. nepos consi. 144. nu. 83. lib. 3. post Dec. in l. 2. colu. 3. C. de in ius uocan. Comprobatur etiam ista communis, quia consuetudo extenditur, quando casus, ad quem fit extensio comprehenditur sub casu expresso saltem ex lata uocabuli significatione, nam ad talem casum extenditur consuetudo etiam contra ius, aut à iure exorbitans. l. filium habeo. ff. ad Maced. Cōprobat postremo isthāc conclusio, quoniam nepos in casu nostro locum patris tenet, secundum Pau. Castr. consi. 154. præsens casus, & Francis. de Aretio. consi. 64. subrogatum etenim sapit naturam eius in cuius locum subrogatur. l. si eum. §. qui iniuriarum ff. si quis cautio. l. 1. §. hāc actio, ubi Bar. ff. si quis testa. libe. esse iussus fuerit, & persona subrogata utitur eisdem privilegijs, quibus ille, cuius loco subrogatur. l. decernimus, & ibi per Bart. C. de aquæductibus lib. 1. 1. & l. comperimus, ubi etiam Bar. C. de proximis sacrorum scriniorum. Amplia secundò præfatum statutum, ut non solum habeat locum in laycis, uerum etiam in clericis, qui absq; dubio possunt gaudere beneficio dicti statuti contra fœminas, secundum Sand. in c. ecclesia sanctæ Mariæ col. 27. uers. septimò quæro & c. de cōsti. Bal. in l. cunctos populos in 2. lect. col. 2. uers. sed his ulterius quæritur, & consi. 30. uol. 1. Abb. in c. constitutus. de in integ. rest. in 5. not. Lapis in allega. 100. & seq. Barba. consi. 54. in fi. Soci. iuni. consi. 10. nu. 23. vol. 1. & alios quamplures relatos per Ioan. Bap. Castellionei, in add. ad Roma. in sing. 441. habeo casum in facto, ubi attestatur, hanc esse communem opinionem, Parisi. quoque consi. 47. nu. 62. uol. 3. Brun. in tract. quòd stant. mascul. in 12. arti. prin. q. 11. & Dec. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ, nu. 217. quoniam statutum inter laycos est obseruandum etiam inter clericos, quando statutum iniecit vinculum ante clericatum. c. restitutus. de in integrum restitu. & not. canonistę in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ, contrariam uerò sententiam

Sequutus est, Soci. iunior. in d. consi. 1. nu. 63. uol. 1. ubi dixit hanc opinionem esse ueriores, tamen quicquid ipse Soci. suadeat ob hoc in iudicando, & consulendo semper sequer communem, quia iudicare contra communem esset contra stimulum calcitrare, ut per Crauet. consi. 91. nu. 11. Ampliatur tertio istud statutum excludens feminas propter masculos quod excludat etiam per legitimatos per consequens matrimonium, secundum Anchar. consi. 242. ex tenore, & Deci. consi. 155. & diligenter pro tenui. col. pen. & fin. & in c. cum in cunctis. nu. 29. de electio. But. in c. innotuit col. 2. eo. titu. Pau. Castren. in l. fi. C. de his qui ueniam æta. impetrauo. Campegius in tracta. de dote, in 1. par. 5. par. prin. q. 59. in fin. Crot. in repeti. l. gallus. §. & quid si tantum, nu. 82. & 169. ff. de libe. & posthu. & Parisi. consi. 13. uol. 2. Amplia quarto dictum statutum excludens feminas extantibus masculis ligare etiam feminas ingredientiæ religionem, & sic operatur contra feminas professas religionem, seu moniales, ut per Ioan. And. in reg. sine culpa, de reg. iuris in 6. in mercurialibus, Pau. Castren. consi. 339. primum dubium de quo queritur col. 2. & 3. Roma. in l. stipulatio, hoc modo concepta. ff. de uer. oblig. Abb. & alios in c. quod clericis de foro compe. Abb. & Fely. col. 18. in d. c. ecclesia sanctæ Mariæ & Ripa in suis respon. in titu. de longa consuetudine cap. 6. nu. 1. ubi audacter attestatur hanc esse communem opinionem, & Soci. nepos consi. 25. nu. 11. uol. 3. & Io. Cephalus consi. 146. nu. 26. uol. 1. ac ei inhæret quoque consulendo Iacob. Mandellus, ostenditque magis communem fore. consi. 98. nu. 1. nonnulli uero Doct. & malè fuerunt in contraria sententia, quos refert Ruinus consi. 200. nu. 8. lib. 2. & Laurentius Syluanus consi. 49. nu. 4. Amplia quinto hoc statutum quod femine excludantur propter masculos extendi, etiam ad Iudæos, ut uoluit Ana. in c. iudæi il secundo. col. 5. de iudæis, & Fely. ibi. colum. 2. & nouissimè Marquardus de Sufanis. in tracta. de iudæis, & infidelibus, in 2. parte. c. 2. num. 4. & seq. post alios ibi relatos per eum ubi audacter asseuerat hanc esse communem opinionem. Amplia sexto loco quod dictum statutum quod stantibus filiis masculis femina excludatur habet locum, & procedit etiam stante uno, secundum Bal. in l. 1. C. de condi. inser. per illum

Cōis
opi.

tex. quem refert, & sequitur Deci. in ca. prudentiam. §. adij-
 cimus, nu. 8. de offi. deleg. Præallegatumq; statutum q̄ fœ-
 mina excludatur superstitibus masculis. Amplia septimò,
 ut procedat, ut tam filia, quàm uenientes ex persona eius à
 successione repellatur, ut per Bar. in l. 2. §. uidendum, in fi.
 ff. ad Tertul. & in d. l. liberorum, col. pen. per illam legem.
 C. de collatio. Ruinum consi. 120. nu. 2. uol. 1. & consi. 151.
 nu. 6. uol. 2. cum alijs congestis, per Deci. consi. 656. iuridi-
 cam, Laurentium Syluanum consi. 1. nu. 65. & Ruinum cō-
 si. 8. nume. 9. uol. 3. & ista est uera, & indubitata conclusio.
 Cōis
 opi. Amplia ulterius, quòd sub huiusmodi statuto exclusiuo fœ-
 minarum comprehenditur non solum filius legitimus, &
 naturalis, sed etiam arrogatus in filium ab auo materno,
 quia per omnia similis est filio uero, legitimo, & naturali
 tam ratione patriæ potestatis, quàm quoad effectum suita-
 tis, ac etiam respectu successionis ab intestato, ut §. in no-
 stra, instit. de actio. §. pen. instit. de hære. quæ ab intesta-
 iuncta. l. cum in adoptiuis, cū ca. fin. ff. de adoptio. & l. si re-
 parens, & ibi Bart. C. de suis, & legiti. imo dic q̄ arrogatus
 filij appellatione continetur. l. filij appellatione. l. iusta, &
 d. l. liberorum. ff. de uerb. sig. ergo secuta arrogatione cum
 in eo concurrant uinculum ciuile, & naturale. d. §. in no-
 stra filius legitimus, & naturalis dicetur, & eadem ratione,
 quia filius legitimus, & naturalis fœminam excludit, eadē-
 met ipse arrogatus excludere uidetur. Ampliatur, seu in-
 terpretatur nonò dictum statutum excludens fœminas pro-
 pter masculos, quòd est de iure licitum secundum commu-
 nem opinionem Doct. citatam, & relatam per Alber. Bru.
 in tract. de statutis excluden. fœminas, col. 2. Fallit primò
 loco istud statutum excludens fœminas propter masculos
 • non habere locum extra territorium statuentium, & sic nō
 propagatur, nec extendit radices, & uires suas quoad bona
 existentia extra territorium statuentium, scđm Bar. in l. cū
 flos populos. q. 6. C. de summa Tri. Alex. consi. 128. consi-
 deratis uerbis instrumenti, uolu. 1. ubi latissimè respondet
 omnibus ferè rationibus Saly. contrarium asseuerantis, in
 l. cunctos populos. C. de summa Trin. & fide catholi. & ista
 uidetur communis opinio, ut testatur Alex. in allegato cō-
 si. 1. & Ruinus consi. 48. uu. 1. circa medium, uol. 3. ubi ait ab
 ista

ista sententia communi non esse recedendum, & Rolan-
 dus à Valle post alios relatos per eum, in tract. de lucro do-
 tis, in questio. 20. nu. 14. Interpretatur secundo dictum sta-
 tutum excludens filiam à successione patris, q̃ ipso mediā
 te non excluditur ad inualidandum testamentum inter li-
 beros conditum, & sic filia simpliciter à statuto exclusā si
 in testamento patris fuerit præterita potest illud rumpe-
 re, si pater extraneos, uel filios instituerit, quia in hoc filia
 extranea persona non reputatur, secūdm Corne. in l. hac
 consultiſſima. §. ex imperfecto. col. 3. uer. prædicta faciunt,
 Cuma. consi. 119. circa fin. cum alijs relatis per Boeri. deci-
 ſio. 241. nu. 9. ubi ait hanc esse communem opinionem, &
 Berous post alios relatos per eum, in repetitio. c. Rainu-
 tius, nu. 234. cum alijs seq. de testamen. ubi ad utranq; par-
 tem doctē, subtiliter, ac latē hanc quæſtionem diſputat, &
 ratio dictę communis opinionis uidetur ista, quia pater te-
 netur necessario uocare filiam in suo testamento, uel eius
 filios, ut decidunt Bar. Ias. cæteri q̃; Doct. communiter, in l.
 stipulatio hoc modo concepta. ff. de uerb. oblig. & de dicta
 communi attestantur Moder. in ibi, & Gui. Benedic. in repe-
 titio. d. c. Rainutius, de testa. nu. 81. Fallit tertio præfatum
 statutum disponens, q̃ stantibus masculis filia fœmina non
 succedat non habere locum in filijs legitimatis per rescrip-
 tum comitis palatini, uel alterius habentis potestatem le-
 gitimandi cum non excludant fœminam, secundum Deci.
 in l. liberos, circa fin. C. de collatio. in c. in præſentia, num.
 40. extra de probatio. & latē conſuluit consi. 52. & Curtius
 ſenior consi. 16. nume. 5. & ſequen. & consi. 35. nume. 16. cu-
 ius conſilio complures excellentes, & illuſtres Doctor. ſe
 ſubſcripſerunt, & ita in opulenta hæreditate fuit Mediola-
 ni iudicatum, & iſta eſt communis opinio ſecundum eun-
 demmet Deci. in d. l. liberos, & de dicta communi attesta-
 tur etiam Franciſci. Curti. in præallegatis conſilijs, & de
 ueritate iſtius conſuſionis communis plura ſcribit Ias. in
 l. ſi is qui pro emptore. ff. de uſucap. Crotus, in l. Gallus §.
 & quid ſi tñ. ff. de libe. & poſth. Brunus, in tract. q̃ ſtātibus
 filijs masculis filię fœminę non ſuccedant. q. 12. arti. 4. de-
 clarat hoc nō procedere in filio ſpurio legitimated p Prin-
 cipem, qui quidem ſub ſtatuto prædicto ad excluſionē fœ-

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

minarum comprehenditur, utpotè quia ipse uerè, ac pro-
 priè legitimus, & naturalis censetur, ut concludunt Bar. &
 alij omnes communiter, in d.l. si is qui pro emptore, & la-
 tère per Alex. consi. 2. uol. 1. ergo filius iste dicetur excludere
 fœminas, sicut legitimus, & naturalis, & hoc uoluit idem
 Alex. in l. sed si hac. §. patronum, ff. de in ius uocan. qui atte-
 statur istud Doct. communiter tenere, & in d. consi. 1. 1. col.
 5. & consi. 87. col. 5. uol. 2. Limitatur quarto, q̃ dictum statu-
 tum exclusiuum fœminarum cessat si masculi sint incapa-
 ces, utputa si sint deportati, quia tunc habentur pro mor-
 tuis, & pro non stantibus, ut per Bar. in l. j. §. pen. ff. de bon.
 possess. secundum tabu. quem sequitur Bal. in auth. ingressi.
 circa fin. C. de sacrosan. eccl. & Ruinus consi. 154. nume. 5.
 uol. 2. Interpretatur similiter hoc statutum etiam habere
 locum si masculus extaret, & succedere nollet. l. 2. §. sed si
 sint sui. ff. ad Tertul. & ibi not. Bar. quia huic statuto potest
 masculus renuntiare, ut per Bal. in l. maximum uitium. col.
 7. uers. sed pone frater. C. de libe. præte. Fallit sextò hoc
 statutum, q̃ stantibus filiis masculis fœminæ non succedant
 q̃ si masculi non supersint, sed solum fœminæ, ipse admit-
 tentur, ut per Bar. in l. fin. in q. 1. ff. ad Tertul. Bal. in l. in qui-
 bus. C. de secund. nupt. & ista est communis sententia om-
 nium scribentium, & longo, ac diutino tempore obserua-
 ta, ut refert. & attestatur Soci. nepos consi. 80. nu. 6. uolu. 2.
 Limitatur septimo hoc statutum excludens fœminam do-
 tatam à successione dotantis nō excludere eam à bonis em-
 phyteoticis, cum de ipsis non fiat mētio, prout uoluit Bal.
 in l. liberti, libertæq; C. de oper. liberto. Bar. & alij Doct.
 communiter, in l. & iusurandi. §. si liberi. ff. de oper. liber.
 Imo. & alij omnes, in c. potuit, de loca. & conducto, & Rui-
 nus consi. 4. nu. 6. uol. 1. ubi hoc declarat, & limitat. Inter-
 pretatur octauo loco dictum statutum præferens masculos
 fœminis non habere locum in adoptiuis, ut uoluit elegan-
 ter Ioan. de Ana. consi. 27. uiso casu, cuius dictum refert, ac
 comprobatur, & sequitur Deci. in d. c. in præsentia, nu. 117. &
 seq. & Tiraque. cum alijs infinitis ibi relatis, per eum, in re-
 petitio. l. si unquam. C. de reuocan. donatio. in uer. super sit
 liberos, nu. 11. fol. 146. Interpretatur nonò præallegatum
 statutum, quòd licet excludat fœminas à successione, non
 propter

propter hoc excludit à supplemento legitimæ, ut per multa concludit Saly. in auth. nouissima. C. de inoffi. testa. in l. serui nostri, prope fin. ff. de noxal. in l. sancimus. C. de nnp. & in auth. res quæ. C. communia de lega. ubi etiam Rapha. Cuma. hoc idem tenet Alex. consi. 7. col. 2. lib. 2. consil. 49. uel. 69. uol. 1. & consi. 78. uol. 4. & hoc idem tenuit Soci. iunior, in d. l. Gallus. §. & quid si tantum, & ita consuluit consi. 30. & 150. uol. 1. & istam scribit esse communem opinionem Soci. in l. hæredes mei. §. cum ita, col. fin. ff. ad Trebel. & Grammaticus ultra alios per eum cōgestos, decisio. 10r. nu. 46. & istam quæstionem latè disputat ad utranque partem Augustinus Berous, in repetitio. d. c. Rainurius, nume. 230. Moderatur, & coarctatur hoc statutum non procedere, quando ex dispositione statuti fœmina non posset succedere, & deberet stare dote contenta, tunc filia non posset petere supplementum legitimæ, secundum Bar. & alios, in d. §. & quid si tantum, & ista est communis opinio, ut patet ex allegatis per Alexā. in d. §. & quid si tantum, & Ias. in d. auth. nouissima Soci. consi. 150. primo igitur radix, Ias. cōsi. 82. statuto ciuitatis, lib. 2. Dcci. consi. 26. diligenter, in cōsi. 89. uiso puncto, in fin. & consi. 203. in casu & c. Curti. consi. 37. considerato themate, Calca. consil. 11. col. pen. & fin. & quamuis istud statutum prohibeat supplementum dotis, uel legitimæ, nihilominus non habet locum in magno excessu ex quo detegitur patris dolus. l. unde si Nerua. ff. pro socio, & tenet, ac declarat Pau. castren. consi. 110. col. pen. quod refert Ruinus consil. 98. nu. 4. post prin. uol. 1. Fallit decimo, q̄ filia exclusa à statuto donec supersunt masculi possit aliquando succedere, unde scias q̄ filia, quam statutū à successionē donec supersunt masculi excludit, etiā si post quadraginta annos deficerent masculi ad successionē admittetur, ut per Bar. in l. fin. ff. ad Tertul. cuius opinionem fatetur esse communem Soci. consil. 63. in causā uertente, col. 1. lib. 1. Ioan. Dilectus, in tract. de arte testandi, in caute la. 6. nu. 5. tit. 11. & Soci. nepos consi. 110. nu. 4. & 16. uol. 2. & consi. 1. nu. 1. lib. 1. & consi. 31. nu. 1. eodem uol. quam quidem Bar. doctrinam communem sequitur Bal. Pau. de Ca. Saly. Cornè. cæteri q̄ omnes, in l. 2. C. de liber. præte. post alios quāmplures relatos, per Soci. iuniorem consi. 1. nu. 1.

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

lib. 1. & intelligit procedere ultra præallegatos Docto. ipsemet Soci. iunior, in d. consi. 110. nu. 16. & consi. 114. num. 1. 2. & 3. eodem uolu. quando femina non simpliciter excluditur, sed temporaliter, ueluti donec, & quandiu masculi supersint, secus autem esset si femina excluderentur simpliciter per statutum extantibus masculis, quia hoc casu exclusio earum esset perpetua. Interpretatur undecimo loco dictum statutum qd filius masculus excludat feminam simpliciter locum habere etiam in ea, quæ momento fuit exclusa, ut in perpetuum excludatur, & sic sufficit, tunc qd momento masculus feminam excluderit, ut sit exclusa in perpetuum, secundum Bal. in l. si quis posthumus. §. 1. col. fin. ff. de liber. & posthum. quem sequitur Deci. consi. 623. col. 1. Interpretatur duodecimo prædictum statutum excludens feminas dotatas à successione uerificari etiam in ea femina, cui dos promissa fuit, ut per Bald. in l. non sine. C. de bonis quæ libe. Afflict. decisio. 61. & Ias. consi. 11. col. secunda, lib. 1. In contrariam vero sententiam videntur inclinare Iaco. de Aret. Pet. Cyn. & Fulg. in d. l. non sine, Cuma. & Imo. in l. Titio centum. §. Titio genero. ff. de conditio. & demon. Alex. consi. 13. col. 4. vol. 3. & Soci. cõsi. 207. col. secunda, vol. secundo, sed in isto conflictu opinionum casu eueniente semper consulerem pro prima opinione, quæ videtur verior, ubi statutum simpliciter excluderet feminam dotatam, secus ubicunque exigeret dotem esse datam, ut per Soci. consi. 92. col. 3. vol. 1. quem sequitur Brun. in tract. exclus. feminarum, in 7. q. col. pen. Limitatur decimotertio hoc statutum ubicunque filius masculus moreretur antequam portionem sibi debitam ex forma dicti statuti adiret, & agnosceret, quia tunc portio ad quam ipse filius admittitur ex dispositione statuti excludentis feminam non transmittitur ad quoscunque hæredes, ut voluit Saly. in l. 1. col. secunda, & seq. C. de adul. sed Saly. noli adhibere fidem, ne te decipiat, quia contra eum est communis opinio, ut per Alex. consi. 20. volu. 1. Soci. consi. 143. volu. 1. & consi. 296. vol. secundo, & per Brun. in suo tract. exclus. femi. in 13. arti. princi. q. 6. & Tiraq. in tract. res int. al. act. in limit. 42. & seq. fol. par. 54. quia secundum præcitatos doct. sufficit, quod filius masculus fuerit momento temporis, ut

Opi.
Ver.

C618
opi.

perpe-

perpetuo excludat feminam, & sic ex potentia suitatis ipse filius infans, si horam vixerit tantum post mortem patris hereditatem patris sui non aditam transmittit ad quoscunque heredes.

OPINIO CCCXVI.

Institutio patris, & matris est necessaria de iure communi ^{Stam} in testamento filiorum, unde filius faciens testamentum ^{tum.} in casibus à iure permissis tenetur parentes in aliquo instituire heredes, quia illis præteritis testamentum viribus caret. §. siue igitur, & §. hæc autem disposuimus, in auth. vt cū de appella. cognosci. notat Calderi. consil. 5. an si testator, in tit. de testa. Bald. consil. 84. veritas, lib. 4. & hæc est communis opinio, vt constat ex congestis per scriben. in auth. nouissima. C. de inoffic. testam. & per Barba. in c. Rainutius, col. 67. de testa. contra Bar. in d. auth. nouissima, quia legitima debetur parentibus propter honorem, & reuerentiā, quam filij erga illos præstare tenentur, d. §. hæc autem, & præcipue debetur matri, ne à lucuosa filij hereditate dicatur excludi. l. fin. C. de instit. & substitu. sub conditio. factis, & l. liberi. §. 1. C. de inoffic. testa. & hoc latè docuimus supra, in uer. filius in conclusione incip. institutio parentum &c. imo ipsa matre sine causa præterita testamentum iure communi est ipso iure nullum, vt not. in §. exhæredatos. in auth. de hæc. & falsi. Azo in summa de liber. præter. cir. l. ff. Bart. in l. filio præterito. col. 10. ff. de iniur. testam. Cagnol. in l. 1. nume. 5. ff. de inoffic. testam. & Docto. in §. fin. instit. de exhæc. liberor. Limitatur isthæc communis opinio, seu limitari potest per statutum contrarium disponens, unde legitima matri debita cum sit de iure positio potest per statutum tolli, secundum Bald. in l. 1. §. ius naturale, colum. fin. ff. de iusti. & iure, & hanc esse communem opinionem asseuerant audacter Ioan. de Imo. in l. quod de bonis. §. fin. ff. ad legem fal. Alexā. consil. 168. colum. prima, uolu. 7. Deci. consil. 372. colum. secunda, & Parisi. consil. 23. col. secunda, uolu. secundo. & sequitur Alciat. in tracta. de præsumptio. regula prima præsump. 8. sub nume. tertio, & licet hoc nullam in se dubitationem habeat, nihilominus

C6is
8pl.C6is
opi.

si statutum tolleretur in totum legitimam filiorum ista nem-
 pe esset quæstio difficilior difficultate ipsa, & sic difficilli-
 ma omnium quæstionum, quæ inter Doct. hætenus discus-
 sæ appareant. sed quodd statutum ipsum penitus legitimam
 filiorum auferre possit uoluerunt Dyn. in c. indultum, de
 re iu. in 6. & Ioan. And. ibi in mercur. Barto. & Imo. in l. Ti-
 tio centum. §. Titio genero. ff. de condi. & demon. Bal. in l.
 1. nu. 17. C. de summa trin. Oldra. consil. 107. Ange. in auth.
 de hæred. & falc. in prin. Signoro. de Homodeis consil. 37.
 Alex. consil. 75. col. 4. uol. 1. Corne. consil. 210. col. pen. uol.
 1. August. Berous, in c. Rainutius, nu. 209. de testa. & Deci.
 consil. 19. in quibus locis istam communem opinionem esse
 C^{dis} perhibent, prout hoc idem fatentur Nicolaus Arelatanus
 opi. in scholijs ad Alciat. in d. præsumptio. 8. & Ripa, in 1. lib. re
 sponsorum, cap. 7. in contrariam uero partem, uidelicet, q
 legitima liberorum per statutum prorsus tolli non possit,
 sed tantummodo diminui inclinauere Cy. & Bal. in l. san-
 cimus. C. de nuptijs, Saly. in auth. nouissima. C. de inoffi. te-
 sta. q. 2. Alberi. in l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. test.
 col. pen. Iacob. de Belui. in d. auth. de hære. & falc. in prin.
 & Alex. cum alijs concordari signatis per eum consil. 55.
 col. fin. uolu. 2. & istam præsupponunt esse communem ca-
 nonistarum sententiam Stepha. Aufre. in decisio. Cap. Tho-
 lo. 437. Barba. in c. Rainutius, col. 45. de testa. & Arelata-
 nus in loco præcitato. Cæterum in huiusmodi uarietate,
 C^{dis} atque opinionum conflictu pro resolutione admittenda
 opi. ueniret ista uerissima distinctio, uidelicet, q aut statutum
 inductum est ex causa æqua, iusta, & rationabili, & tunc ua-
 let, & tenet, potestque legitimam penitus tollere, aut statu-
 tum caret ratione, & (ut apertius loquar) absq; causa con-
 ditum, ac inductum sit, eo casu tanquam irrationale non te-
 net, & distinctionem hanc tradidit Curti. iun. consil. 19. col.
 2. ubi recitat istam communem opinionem fore, & ei inhæ-
 rent pariter Arelatanus, in d. add. ad Alcia. circa fin. & Co-
 uarruias, in epito. ritu. de sponsalibus, in secunda par. cap.
 8. §. 6. nu. 5. fol. paruo. 175. in quibus locis faciunt mentio-
 nem de huiusmodi communi.

OPINIO CCCXVII.

Prouincia aucta, & augmentata accessoriè comitatu, vel ^{Statu} Regno, ita, q̄ sit unum Regnum cum primo, uel unus comi ^{tum.} tatus. regulatur secundum statuta, & regulas ipsius Regni, uel comitatus, & eisdem statutis, legibus, & priuilegijs est gubernanda, quibus gubernatur Regnum ipsum, & comitatus, secundum Bar. in l. si conuenerit. §. si nuda. ff. de pigno. actio. quem sequuntur omnes Doct. in ibi, & Roma. consi. 218. col. 3. Alex. consi. 114. col. fin. uol. 4. & consi. 47. uol. 6. Afflict. in c. 1. §. & si clericus, col. 10. de capitu. corra. Calc. consi. 2. col. 19. Barba. in c. translatō, col. 7. de constitu. Ias. in §. in personam, col. 4. instit. de actio. Ripa, in prima par. responforū. respo. 21. & Curtius sen. consi. 56. col. 6. ubi ait hāc esse communem opinionem, & Moder. in d. §. si nuda. ^{Cōis} ^{opi.}

OPINIO CCCXVIII.

Statutum habilans, uel inhabilans personam alicuius aliās inhabilem, seu habilem de iure communi non extenditur aliquo modo ad forensēs, secundum Bar. in l. 1. ff. de tuto. uel cura. datis ab ijs, ubi asserit eleganter, quod statutum ciuitatis, quod disponit circa personam legitimandā ad aliquem actum, non extenditur, nec porrigitur ad omnes, qui non sunt suæ iurisdictionis, hoc idem uidetur intrepidē tenere ipsemet Bar. in l. cunctos populos, col. 6. in 3. q. C. de summa tri. & fide catho. ubi concludit, q̄ si statutum disponderet filium familias posse condere testamētum, tunc filius familias forensis in ciuitate, in qua reperitur huiusmodi statutum non poterit testari, nam statutum legitimare nequit personam sibi non subditam, nec circa ipsam disponere aliquid, & cum Bar. transeunt omnes Doct. in præcitatis locis, & præsertim Ias. in ibi, in 1. lectu. col. 5. & in 2. lectu. col. antepen. Marfi. in l. fin. col. 30. uers. hanc tamen conclusionem. ff. de iurisd. om. iudi. Alex. consi. 45. col. 3. uol. quinto. Corne. consi. 45. col. penul. uol. primo, & consi. 94. col. secunda, uolumi. secundo, & Ruinus consi. 120. col. fin. uol. primo, & consi. 201. col. 1. eod. uol. ubi ait hanc esse communem opinionem. ^{Cōis} ^{opi.}

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCCXIX.

Statutum simpliciter disponens, seu loquens de marito
lucrante dotem, aut bona mobilia mortua uxore in matrimo-
nio recipit interpretationem per l. hac edictali. C. de se-
cun. nup. idest nisi super sint filij prioris matrimonij, ut per
C6is Bar. Bal. Sal. & ceteros cōmuniter, in d. l. hac edictali, in 6.
opi. q. & sic filij primi matrimonij non obstante dicto statuto
possunt totam dotem, & bona mobilia petere iuxta disposi-
tionem tex. in d. l. hac edictali, & istā opinionē sequuntur
omnes Doct in l. unica. C. de inoffi. dot. & dicunt esse ma-
gis cōmunem Ias. & Curtius iunior. in auth. præterea. nu-
me. 14. C. unde uir, & uxor, & Augusti. Berous in suis quæ-
stio. familiaribus. q. 119. nu. 2. & istam sententiam cōmu-
nem sequebatur similiter publicæ legendo Perusij D. Rai-
naldus Rodolphus præceptor meus interpretās annis præ-
teritis cum non modica utilitate suorum scholarium. d. au-
then. præterea, qui quidem optimis fundamentis responde-
bat Bart. & Sequacibus, in l. ea lege, in 4. q. C. de condic. ob-
causam, contrarium asseuerantibus, nota tñ quod ubicun-
que statutum non faceret mentionem expresse, & specificè
quod maritus etiam existentibus filijs primi matrimonij
lucreretur dotem, sed ex coniecturis, ac uerbis ipsius statuti,
& mente statuentiū colligi possit facillimè quod uellet de-
rogare. d. l. hac edictali, & sic præiudicare filijs prioris ma-
trimonij uidetur derogatum. d. l. hac edictali absq; aliquo
dubio, licet expresse statuentes nō fecerint mentionem de
ipsa derogatione, & maritus tunc lucrabitur dotem etiam
existentibus filijs primi matrimonij, secundum Bal. consi.
495. colum. 2. uol. 5. Saly. in d. l. hac edictali. in 6. q. Pau. de
Cast. consi. 192. col. 2. uolum. 2. uol. 1. Roma. consi. 44. col.
3. & istam asseuerat esse cōmunem opinionem omnium
C6is Doct. Parisi. consi. 91. col. 4. lib. 3. in contrariā uerò partem
opi. præcipitanter inclinauit, Soci. consi. 35. col. 2. uol. 4. & Cur-
tius Senior, consi. 78. col. 5. uidelicet quod si statutum speci-
ficè dictæ l. hac edictali non derogat non censeatur aliquo
modo derogatum, tamē quicquid isti Doct. suadeant teme-
rarium, & fatuum esset in iudicando, & consulendo recede-
re a præallegata cōi opinione, quā declarat, sequit, & tue-
tur

tur Rolandus à Valle post alios ibi per eum relatos in tracta. de statuto de lucro dotis in quæstio. 15. nu. 1. & 3. Sed hoc dubium cessat quotiescunque statutum disponderet uxore præmoriante sine liberis maritus lucretur totam dotem, aut partem dotis, uel bona mobilia in præiudicium filiorum primi matrimonij, tunc ualet dictum statutum, & præiudicat filiis primi matrimonij, secundum Bal. in l. 1. col. 3. C. de inoffi. dotibus, & Pau. Castren. ibidem col. 2. idem tenet Bal. in d. consi. 495. & in d. l. hac edictali, col. 2. & ibi Sali. in 6. q. Pau. de Cast. in d. consi. 192. col. 2. & consi. 448. col. 2. uol. 2. & ita se habet communis opinio omnium Doct. de qua testatur Boerius decisio. 113. nume. 4. Berous. in d. q. 119. nu. 1. Ruinus consi. 58. col. 6. & consi. 59. uol. 3. Parisi. consi. 91. col. secunda, uol. 3. & istud statutum fuit inductum rationabili, & iusta causa, & dicitur fauorabile, ac inductum fauore matrimonij, & publicæ utilitatis, ut uiduæ citius, & facilius uirum reperire possint, ut per Bald. in d. consi. 495. col. 4. & Deci. consi. 19. col. 2. Alciat. in tract. de præsump. in 1. regula præsumpt. 8. nu. 6. Parisi. d. consi. 91. col. 3. & ita per istam rationem, & alias quamplures concluderebat acutissimus præceptor meus D. Rainaldus Rodolphus Perusinus, dū eram sub eius disciplina Perusij interpretans. d. auth. pterea. Interpretatur secundo loco prædictum statutum procedere in matrimonio uero, secus in matrimonio putatio, ideo statutum de lucrado dotis per maritum non habet locum in marito putatio, secundum Bal. Saly. in l. 1. C. de cond. ob causam, Alex. in l. si cū dotem. §. fin. ff. solu. matr. & Ripam, in rub. eod. titu. col. 16. & istam ait esse communem opinionem Rolandus, in tract. de statuto de lucro dotis, in quæstio. 97. nume. 1. 6. 7. & 13. Interpretatur tertio dictum statutum disponens maritum lucrari debere dimidiam partem dotis, & aliam partem restituat quod tunc maritus non lucrabitur dotem promissam, sed tantum solutam, secundum Bar. consi. 133. statuto ciuitatis Angulinæ cauetur, & ista est magis communis opinio Docto. de qua meminit Berous decisio. 22. nume. 7. 9. & 13. In contrariam uero sententiam inclinauit idem Bar. in l. iubemus. §. sanè. C. de sacrosanct. eccles. Angel. sibi contrarius consil. 158. Ias. sibi contrarius, in l. si donaturus. §. fin.

C61a
opi.C61a
opi.C61a
opi.

FRANCISCI VIVII

fin.col.pen.ff.de cond.cauf.dat.Alex.in l.non tantum,col.
 6.ff.de re iudi.Soci.in l.de diuisione,col.secunda.ff.sol.ma
 tri.Crotus,in rub.cod.titu. & ibi Parpal.col.7.Ruinus sibi
 contrarius consi.197.uol.1.Tiraque.in tract.de retractu cō
 uentionali,in §.fin.nu.33.& seq.circa fin.d.tractatus,uide
 licet, quòd maritus ex forma huiusmodi statuti lucretur
 dotem non solum solutam, sed etiam promissam, tamen
 quicquid isti Doct.dicant prima pars uidetur tutior, & ma
gis communis, secundum Saly.in l.si constante,col.secun
da.C.de dona.ante nup.& Ias.in rub.ff.solu.matri.col.6. &
 ratio est, quia dare, & promittere paria sunt.l.fin.C.ad le
 gem falci.& quia mulier ex sola promissione dicitur habe
 re dotem,ut notatur,in l.cum post.§.1.ff.de admini.tuto.&
 in l.1.§.accedit.C.de rei uxo.actio.& ita residebat cum prę
 dicta communi pręcitatus D.meus Rainaldus Rodolphus,
 quem immitantem uestigia Bar. & omnium illustrium Do
 ctō. ac habendo ueritatem ante oculos per septem annos
 audiui defensorem communium opinionum, ideo non est
 mirum si Perusij hac tempestate in eum uirum euasit, quę
 totus orbis prędicat. Interpretatur quarto loco dictum
 statutum deferens lucrum dotis marito mortua uxore, q
 habeat locum etiam si uno momento matrimonium carna
 li copula consummatum durasset, ac una nocte concubuisse
 uxor cum marito, secundum Bal.in l.non tantum C.de le
 ga.& cum Bal.sentiunt Ang.Corne.& alij Docto.commu
 niter ibi, licet ibi Ias.contradicat opinioni Bal. & male, ut
 per Moder. in d.auth. pręterea, & per Tiraq. qui sequitur
 communem etiam in repe.l.si unquam.in uersi.donatione
 largitus.C.de reuocan.dona.& in tract.res int.al.ac.in li
 mit.44.fol.par.54.imò dic in fortioribus terminis, quòd si
 statutum in ciuitate uiri disponderet simpliciter, quòd uxo
 re pręmoriante maritus lucretur dotem habet locum etiā
 si mulier pręmoriatur ante quā ad domum sui mariti du
 cta fuerit, & tunc maritus lucrum dotis potest consequi, ut
 per Barto eleganter, in l.nihil.ff.rer.amo. & istam ait esse
 communem opinionem Rolandus à Valle, in tractat.
 de lucro dotis, in quęstio.16.numer.9. Interpretatur ul
 terius hoc statutum de lucro dotis locum etiam habere si
 uxor post matrimonium per uerba de pręsenti, ante tamē
 copulam

Cōis
 opi.

Cōis
 opi.

copulam consecutam ingressa fuerit monasterium mendi-
 cantium, & in ea professa fuerit, quia tunc maritus potest
 consequi, & lucrari dotem, secundum Bar. & Pau. de Cast.
 in l. Deo nobis, in prin. C. de sacrosan. eccle. Fel. in rub. de
 sponsa. col. 4. Ias. in auth. si qua mulier col. 2. C. de sacros.
 eccle. & in l. si decesserit col. 2. ff. qui satisfac. cog. & in l. ex
 ea. §. insulam col. 2. ff. de uer. oblig. & ita consuluit ipse et
 Ias. consi. 135. col. 1. volu. 2. in quibus locis ait hanc esse ve-
 ram, & communem opinionem Doct. quam sequitur etiam
 Alciat. in 2. lib. de uerb. sign. & animaduerte circa præmis-
 sa utiliter quod dictum lucrum dotis non uenit communi-
 candum per maritum cum fratribus, quia tanquam aduen-
 titium præcipuum est mariti, secundum Bar. in l. si cum do-
 tem. §. transgrediamur. ff. solu. matri. l. 1. C. de bonis quæ li-
 ber. cum quo transeunt Bal. in l. si donaturus §. fin. col. 1. &
 in l. in actione. §. fin. ff. pro socio, Floria. Saly. Ang. Corne.
 & Fulgo. ibi, & Alexan. in add. ad Bart. in ibi, Corne. consi.
 149. col. 2. uol. 1. Areti. in §. fuerat col. 19. instit. de actio.
 & ista opinio communi calculo ab omnibus scriben. est ap-
 probata, secundum Floria. in l. filia. §. si filius col. 4. ff. fami-
 li. eriscun. Crotum. in l. frater à fratre. ff. de condi. indebi.
 colum. 2. 4. & omnes Moder. Baldus Nouellus, in tracta. de
 dot. in 6. parte speciali 37. Campe. in eod. tracta. de dot. in
 5. parte. q. 7. & Moder. in c. in præsentia de probatio. Sed in
 ista quæstione reperiuntur tres aliæ opiniones contrariæ,
 quæ communiter reprobantur per Moder. in d. l. frater à
 fratre; & per Docto. supra citatos. Interpretatur ulterius
 præmissum statutum disponens quod maritus per mortem
 uxoris cum liberis lucretur dotem non habere locum ubi
 cunque maritus transiret ad secunda uota, & sic propter
 transitum ad secundas nuptias maritus perdit huiusmodi
 lucrum quoad proprietatem, secundum Bal. in auth. uxore
 C. de secun. nupt. in auth. ex testamento. C. eod. titu. & in l.
 pro hæreditarijs col. secunda. C. de hæredi. actio. idem vo-
 luit Sal. in l. fœminæ. §. illud. C. de secun. nupt. Roma. in l. si
 cum dotem col. 10. ff. solu. matri. & consi. 190. col. fin. Alex.
 in l. 1. §. hoc autem col. secunda. ff. ad Trebel. Corne. consi.
 269. colum. fin. uolu. 4. & in d. authen. ex testamento, Pau.
 de Cast. in l. fin. C. de bonis mater. & in l. secunda. ff. solut.
 matri.

Cdis
opi.Cdis
opi.

matri.

matri. & istam fatetur esse magis communem opinionem.
 Boerius decisio. 185. nu. 7. cum alijs seq. Ruynus consi 101.
 col. 2. uol. 1. & Ripa, in d. l. scemine, nu. 4. In contrariam ue-
ro partem titubanter inclinarunt Bal. & Corne. in l. fin. C.
de bonis mater. per illum text. tamen reperio Cremen. in
sing. ultimo asseuerantem se consuluisse contra Bal. in d. l.
fin. ubi dicit quod Anto. de But. idem consuluit in consil.
exordiente circa examinationem, & reperio similiter fuisse
iudicatum in curia Burdegalesi contra dictum Bal. in d.
l. si. ut attestatum apparet per Boeri. in d. decisio. 185. nu. 7.
8. & 9. unde reprobata communiter per scriben. ista secun-
da opinione Bal. quæ de iure optimis fundamentis, & ra-
tionibus reprobari posset. inherere primæ opinioni commu-
ni secundum meum solitum, & consuetum institutum, sti-
lum, & morem. Interpretantur prædicta septimo loco si-
militer q. si statutum loci uxoris ea præmorta absque li-
beris disponderet deferendum esse lucrum totius dotis, tunc
attendendum esset statutum loci mariti, nõ autem uxoris,
 secundum Archid. in c. illud 11. distin. Bar. & omnes com-
 munitur in l. cunctos populos. C. de summa Trinit. & fide
 cathol. & in l. exigere dotem. ff. de re iudi. Bal. consi 32. col.
 1. & consi. 208. uol. 3. & consi. 53. col. si. uolu. 5. Alex. consi.
 100. col. 1. uol. 1. & consil. 119. colum. 2. volum. 7. Cuius.
 consi. 26. col. 1. & consi. 109. col. 1. ubi asserit hanc esse cõ-
 munem opinionem, Curtius iunior consi. 129. & quamuis
 nonnulli Doct. & præsertim Ang. in d. l. exigere dotem ad
 uersentur, ac contradicant dictæ cõmuni sententiæ tenendo
 quod statutum loci uxoris inspiciendum sit, ubi celebratus
 fuit contractus dotis, tametsi propter hoc nõ discedo à di-
 cta communi, à qua discedere hereticum esset in iudican-
 do, & consulendo, ut asseuerat Soc. iunior consi. 14 uol. 1.
 Sequendo dictam communem, & las. in l. 1. num. 24. cum
 alijs seq. C. de summa Trini. & fide catho. ubi istam com-
 munem opinionem limitat in septem casibus. & in tãtum
 hoc procedit quod si vxor duxerit maritũ ad eius domum
 attẽdatur statutũ domicilij ipsius mariti in lucro dotis, &
 nõ statutum loci uxoris, ut per Bal. in l. cum quædam puel-
 la col. 1. ff. de iurisd. om. ind. quem sequitur Io. Bap. de san-
 cto Seueri. aliàs Caccialupus, in repeti. l. cunctos populos,
 char.

Cõis
 opi.

char. 19. C. de summa Trini. & fide catho. Sed contrarium tenuit idem Bal. renocando sententiam in melius, in l. fin. C. si à non compe. iudi. iudica. fue. col. 1. uidelicet q̄ in isto casu attendatur domicilium uxoris, & non uiri, hoc idem uoluit, sequendo Bal. in d. l. fin. Alex. in add. ad Bart. in d. l. exigere dotem, in prin. & Curtius iunior ibi, & Cagnobus col. 4. Deci. consi. 283. col. 5. Fely. in c. 1. col. 14. de spon. sal. & Ias. in d. l. cum quædā puella col. 1. & ista est communis opinio, secundum Purpuratum, in d. l. cūctos populos; nu. 120. quam quidem communē declara, & intellige procedere, ut per Fely. in d. c. 1. in 3. limitat.

Cōis
opi.

O P I N I O CCCXX.

Statutum disponens quòd de contractibus, uel de qualibet negociatione soluaturs gabella non habet locū in contractibus nullis, ideoque de contractu nullo non erit soluenda gabella aliquo modo uigore dicti statuti, secundum Aluaro. in c. 2. quo tempore miles in usibus feudorū. Bal. in l. non dubium. C. de leg. & in l. fin. §. sed quia. C. communia de legatis, & ita consuluit Roma. consi. 78. Christi &c. Interpretatur similiter dictum statutum quòd in illo non comprehendatur legatum, ex quo non est proprie negociatio, secundum Bar. in l. cetera. §. sed & si quis ad opus. ff. de lega. 1. quem sequuntur omnes Doct. communiter ibi, & passim in iure nostro. teste inibi Ias. nu. 16.

Cōis
opi.

O P I N I O CCCXXI.

Per statutum, uel legem nouam iura limitatoria, seu specialia non uidentur sublata, etiam si in ea, uel in eo reperitur clausula, non obstantibus statutis, & legibus, auct. de heredi. quæ ab intesta. ubi gl. in uers. uacantibus, & ibi Scriben. l. sciendum ff. qui satisda. cogan. ubi gloss. in uers. non compelli, & omnes Doct. communiter, Roma. consi. 40. uifis, consi. 322. in casu & cæte. & consi. 399. ut presens col. 3. quia ius specialiter cōpetens nunquam uidetur sublatū, & ista est communis opinio. l. decurionibus, ubi text. glo. & Doct. C. de silentiar. lib. 12. & glo. communiter approbata, in §. præterea si quis infeudatus, ubi Bal. Iser. Aluaro Præpositi. & alij Docto. de prohibi. feud. alie. per Federi. Fely.

Statu
tum.Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

in c. 1. col. 6. uer. declara, de rescrip. Ias. in l. sicut certi, col. fin. C. de rescrip. Ias. in l. quod dicitur, in secundo not. ff. de uerbo. oblig. & in l. 1. 3. nota. ff. solu. matr. & Cotta, in memoriali, in ner. dos habet, & cætera.

O P I N I O CCCXXII.

Statutum disponens pœnam corporalem pro homicidio, uel pro alio delicto interpretatur, & intelligitur si dolus adsit, nec lata pœna sufficitur per Bar. in l. 1. §. non autē ff. si quis testa. lib. esse, Bald. in l. data opera. C. qui accusa. poss. Cy. Bal. Ang. & Pau. castren. in l. 1. ff. de legi. & per huiusmodi doctrinam idem Pau. de Ca. in l. & si seuerior. C. de his, qui not. infra. refert se euasisse quendam à morte, ubi etiam Alex. col. 2. sequitur etiam Deci, alios citans legendo, in c. 2. de constitu. & consulendo, in consil. 9. Marfi. in l. lege Cornelia, nu. 3. ff. ad legem Cor. de sicar. & hanc opinionem asseuerat esse communem Claud. Aquensi. in d. l. 1. ff. de legi. nu. 33. & Ias. in l. in actionibus, nu. 26. ff. de in lit. iur. ubi Deci. & alij respondent omnibus fundamentis pro contraria parte allegatis, & circa hoc scripsimus supra latē, in uers. statutum disponens, q̄ bannitus non possit reuerti ad ciuitatem, circa fin. coarctatur dictum statutū non procedere, quando disponderet quem corporaliter puniri pro homicidio qualitercunque commissio, tunc enim quāuis culpa homicidium cōmittatur debet decapitari, secundum Saly. in l. 2. col. 3. C. de noxa. & huiusmodi casu, secundum Saly. fortē non distingueretur utrum homicidium factum sit ad defensionem, & hoc dictum Sal. sequitur Alex. in l. & si seuerior. C. ex quibus cau. infra. irroga. & Fely. in c. sedes, col. 9. de rescri. licet hoc firmare non ausus sit ob contraria relata per eum, Cassaneus, in consuetud. Burgundię, rub. 1. nume. 4.

O P I N I O CCCXXIII.

Statutum, pactum, uel consuetudo disponens ad dandū, & tradendū aliquid publicæ utilitatis causa, ueluti pro fabrica construenda, seu pro paramentis faciendis pro consequendo spiritualia non ualet, nec tenet, secundum Doct. omnes, in c. ueniens, ext. de testi. Panor. & alij communiter,

ter, in c. cum M. Ferrarien. de constitu. ubi Ripa, num. 174. sed hoc non procedit in pacto facto post traditionem rerum spiritualium, tunc profecto obseruandum esset huiusmodi pactum, vel statutum, secundum Ioan. And. & Panor. in d. c. ueniens, & ista est communis opinio, teste Ripa, & alijs Moder. in d. c. cum M. Ferrarien. nu. 176. nec habet locum dicta conclusio ubicunque consuetudo ipsa dispo-
 ret aliquod soluendum esse simpliciter pro lampada ardēte ante sacram Eucharistiam, tunc enim dicta consuetudo dicitur rationalis. c. ad apostolicam, de Symo. & animaduerte, quod isthæc consuetudo non dicitur inducta ex hoc duntaxat, q̄ aliqui homines vniuersitatis particulariter ex deuotione fecerunt sumptus pro dicta lampada, quia opus est, q̄ prædicti homines particulares fecissent impensam intentione inducendi consuetudinem, non autem ex particu-
 lari deuotione, vt per Abb. in c. fin. col. 4. de consuetudine imo requiritur necessario, quod huiusmodi impensæ sciēte, consentienteq; uniuerso populo, uel saltem maiori parte eiusdem fuerint factæ, & hoc casu dicta consuetudo obli-
 gat vniuersitatem, & totum populum ad soluendum pro dicta lampada, secundum Canonistas communiter, in d. c. fi. & Legistas, in l. de quibus. ff. de legibus, quam quidem com-
 munem sequitur, & attestatur Rothus Curt. in d. c. fi. & Ripa in suis singularibus responsis, in titu. de legibus, & consuetudinibus, cap. 20. nu. 7.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O CCCXXIIII.

Statuta condere, & cōsuetudinem inducere potest quilibet populus iurisdictione carens, & omnes aliæ ciuitates Principum dominio suppositæ legis condendæ habent facultatem ex potestate ipsis à lege concessa, secundum Alberi. Bal. & omnes Legistas, tam antiquos, quàm etiam Moder. in l. omnes populi. ff. de iusti. & iure, quorum opinionē dicit esse communem ibi Ias. in 2. lectu. nu. 2. & 26. contra Bar. contrarium inibi asseuerantem, sequitur Ange. consil. 139. uisus omnibus statutis, col. 2. Aret. consil. 8. abundè satis & sufficienter, in fin. Canonistæ omnes, in c. quod clericis, de foro competen. Alexā. consil. 177. viso themate, col. 11. vol. 2. & Natta qui ait hanc esse communem sententiam
 consil.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

confi. 12. contra ea, quæ aliàs allegavi, nu. 1. & Moder. in e. fin. de consuetu.

OPINIO CCCXXV.

**Statu-
tum.** Proclama, vel statutum disponens, quòd qui ceperit ban-
nitum, seu aliquem malefactorem habeat tale castrum in
feudum tunc mutus, cæcus, fœmina, & aliæ similes personæ
de iure inhabiles, ut in c. 1. an mutus, uel aliter imperfectus.
in uisibus feudorum. ad feudum admittuntur. secundû Gui.
de Cug. Bal. Sal. Rom. & Alex. in l. filiusfamilias. ff. si cer. pe-
ta. & Ias. ibi, nu. 3. cum alijs seq. dicit istam doctrinam Gui.
**Cõis
opi** ab omnibus communiter approbari, hoc idem tenet ipse-
met Ias. in l. 1. nu. 14. in 2. lectu. C. de sacrosan. eccle. & in l.
1. §. nuntiatio, de operis noui nuntia. Alex. confi. 35. nu. 5.
lib. 6. Alberi. in tract. de statut. in prima parte. q. 181. Bal. in
tractat. statut. uer. capere, uer. castrum, & Alciat. de uer.
signi. lib. 1. fol. 8.

OPINIO CCCXXVI.

**Cõis
opi** Statutum puniens delicta intelligitur de consumatis, &
non attentatis, unde si statutum disponderet quòd si quis do-
lose occiderit hominem pœna mortis puniatur, intelli-
gitur secuta morte effectualiter tantû, & non aliter, secun-
dum Bar. & omnes communiter, in l. is qui cum telo. C. ad
legem Cor. de Sicar. Bar. in l. 1. §. diuus. ff. eod. titu. Bal. &
omnes. in l. si quis seruo, de fur. & in authen. sed nonno iure
eo. ti. Io. de Imo. in c. 1. de p̃sump. & hoc late probat, & con-
firmat per nonnulla alia similia exempla Marfi. in l. qui fal-
sam monetam, nu. 23. cum multis seq. ff. de falsis, & Gram-
maticus decisio. 2. per totam, ubi refert ita in contingentia
facti fuisse iudicatum in sacro Regio Concilio Neapolita-
no: nam statutorum uerba necessario debent propriè in-
telligi, non autem impropriè, & fictè, ubi absonus intelle-
ctus non sequitur, & sic statuta ipsa requirunt casum uerû,
& non fictum. l. 3. §. hæc uerba, ubi Bart. not. ff. de negotijs
gestis, & alij Docto. in l. 1. ad legem Cor. de Sicar. & istam
**Cõis
opi** aiunt esse communem opinionem Deci. in l. non vult hæ-
res, nu. 4. cum alijs seq. ff. de reg. iur. & Augusti. Berons. in
c. si quis episcopus, nu. 6. de accusatio. & circa hoc late scri-
psimus

plimus supra, in uers. statutum disponens q. mulier, & minor non possint contrahere in decima limitatio. & maxime prædicta uera sunt, quia hodie per consuetudinem generalem totius mundi est derogatum omnibus legibus disponentibus conatum puniri, & sic per talem consuetudinem conatus non punitur, nisi sequatur effectus, secundum Specu. in titu. de accusa. §. 1. cum quo sentiunt Ang. Pau. de Cast. Alex. Ias. & cæteri, in l. 1. §. hæc autem uerba. ff. quod quisque iur. Fely. in tract. qñ conatus puniatur, in 3. col. cū alijs abunde congestis per Marfi. in d. l. qui falsam monetā, nu. 24. & hoc idem tenet Boeri. decisio. 306. nu. 3. & Hieronymus Chucalon. in add. ad Deci. in d. l. nō vult hæres, ubi asseuerat hanc esse communem opinionem, & Grammaticus quoque in dicta decisio. 2. nu. 19. hoc autem declarant non procedere Ang. Pau. de Cast. Alexan. & Ias. in d. §. hæc autem uerba in crimine læsæ maiestatis, & in crimine proditiæ, ac expugnatiæ patriæ, quorum quidem opinionem in istis duobus dicit communem Boerius, in tract. de seditionis, circa fin. num. 41. & seq. & iste ultimus casus comprobatur ex eo, quod scripsit Soci. consi. 121. præmittenda est disputatio, col. 2. uol. 4. ubi dixit q. ille, qui uenit ad expugnandam patriā cōmittit crimen læsæ maiestatis, ut habetur per Bar. in extrauag. qui sint rebelles, in uer. tenore, & in uers. rebellando, & per Doct. in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O C C C X X V I I .

Statutum disponens quòd ad onera taxarum, equorum, & hospitalitatis militum etiam exempti teneantur, exceptis his, qui à principe literas speciales cum speciali derogatione illius sanctionis habuerint, quo casu non sufficit clausula immunitatis omnibus, & quibuscunque oneribus, cū clausula non obstantibus quibuscunque, etiā si de uerbo ad uerbum deberet fieri mentio in specie, quibus omnibus derogeretur, nisi in specie fiat mentio de immunitate etiam respectu taxarū, equorum, & onerum belli cū derogatione istius statuti secundum cōem opinionem omniū Doct. quā citat, & sequitur Deci. consi. 165. uiso, col. 2. & seq. & consi. 168. uerecundè, col. pen. Ias. consi. 121. uol. 4. Fel. in c. accedētes, col. 3. de rescript. & Gomesi. in proce. reg. cancel. q. 5. com-

A a proba-

probatum ista communis opinio, nam statutum ipsum circa onera dicitur transire in contractum, adeo q̄ non posset reuocari saltim absque eius specialissima derogatione, secundum Ludo. Bolog. consi. 4. viso, col. fin. & Rubc. Alex. consi. 9. in causa, col. 2. onera enim taxarum, equorum, & hospitalitatis militum sunt onera Realia, à quibus nemo potest se excusare, etiam si esset alias priuilegiatus, & exemptus, ut per Parisi. consi. 52. tenetur, vol. 1. Rubc. Alex. in præcitato consi. 9. nu. 6. per tex. in l. 3. §. munus, & in l. rescripto. §. sciendum, vbi Bar. nu. 3. ff. de mune. & hono. & quia etiam status pacificus, & publica quies conseruatur armorum intuitu. secundum Signo. de Homodeis, consi. 82. nume. 6. in quæstionibus.

O P I N I O CCCXXVIII.

Statu-
cum.

Arbitri, seu iudicis morte expirat compromissum. l. diē proferre. §. 1. iuncta glo. ibi, & l. si interpellatur, vbi gl. ff. de arbitris, & hoc procedit in vno solo arbitro electo; Amplia dictam conclusionem q̄ si ex tribus arbitris qui necessariò eliguntur ex forma statuti vnus decedat finitur compromissum, nec duo superstites poterunt sententiam ferre. c. vno delegatorum, ubi Hostien. Ioan. And. & cæteri Canonistæ communiter notant, & Bar. Pau. de Cast. Alex. Ias. alijq̄; omnes, in l. duo ex tribus. ff. de re iud. hoc vero de plano procedit in arbitris statuarijs, qui sunt arbitri iuris, & sunt ordinarij iudices, de quibus facit mentionem text. in c. præsentata, de testi. & Barba. in d. c. vno delegatorum.

Chis
opi.

O P I N I O CCCXXIX.

Statutum disponens super gradibus, vel de gradibus loquens debet interpretari, & intelligi de gradibus iuris Ciuilibus, & fieri computatio graduum, secundum ius Ciuile, ita tenent, & concludunt per quàmplures rationes Iacob. Butrig. & Bal. in l. fin. C. de succes. edict. & inter alias rationes assignant istam, quia computatio graduum secundum ius Canonicum est impropria sequitur ibi Alex. nu. 6. Bar. in l. iuriconsultus. §. 1. ff. de grad. affi. & in d. l. fin. & idem ibi Saly. & Ias. in d. l. fin. nu. 12. & Deci. nu. 14. & Alber. Bru. in tract. q̄ stantibus mascu. articu. 5. nu. 20. sub. q. 2. ubi etiā late

latè distinguit ante, nu. 20. & idem consuluit Bar. cōsi. exor
diente quæritur vtrum gradus, & ista est cōis opinio, vt
per Cottam in memoriali, in ver. graduum computatio, & Cōis
Mod. in d. l. fin. vbi Ias. Deci. & alij scriben. ampliant, limi-
tant, ac latè declarant in pluribus casibus dictam commu-
nem.

OPINIO CCCXXX.

Reus pro crimine, ac delicto capitali condemnatus ad
mortem mediante sententia diffinitiuā secundum formam Statu
iuris communis efficitur seruus pænæ. l. qui vltimo. ff. de tum
pænis, sed condemnatus ad pænā mortis per sententiam
vigore contumaciæ, ac fictæ confessionis ex forma statuti
non efficitur seruus pænæ donec uenerit in iudicis potesta-
tem, secundum Bal. in l. data opera. C. qui accusa. non poss.
& in l. r. C. de hæredi. institu. vbi omnes hoc sequuntur, &
in l. eius. §. si cui. ff. de testa. & sic ista sententia non opera-
tur effectum suum, donec præfatus reus condemnatus ad
mortem repertus fuerit, tunc enim ipsi pænā ultimi suppli-
cij erit imponenda, & ita se habet communis opinio, vt pa-
tet ex allegatis per Boer. decisio. 268. num. 8. cum alijs seq.
vbi refert nonnullos Doct. in contrariam sententiam incli- Cōis
nantes, & ratio huiusmodi communis opinionis videtur opi.
ista, quia sententia lata contra aliquem contumacem po-
tius præsumitur propter vitium cōtumaciæ lata, quàm pro-
pter ius partis, tex. est in l. præsens. ff. de pign. & in l. si ideo
ff. de euictio. & in l. fin. de emptio. & uendi. quæ iura ad hoc
allegat Roma. consi. 329. præsens consultatio, col. pen. vbi
etiam allegat Bar. in l. sæpe. ff. de iudi. & in l. res inter alios.
ff. res inter alios non nocet, & Ant. in c. quamuis, de re iu-
di. imo vltius dicas, q̃ dicta sententia lata ex forma sta-
tuti contra contumacem nunquam transit in rem iudica-
tam, vt voluit Ioan. de Anania. in c. de his, ext. de accusa. cu-
ius dictum pro ualde singulari, & notabili refert, & sequi-
tur Ludo. Bolog. consi. 34. circa fin. & Marfi. in sua præct. cri-
mi. in §. ordine successiuo, nu. 2.

OPINIO CCCXXXI.

Suspectus allegari potest prælatus, & de iure recipitur,

Substitutus sub conditione ista si hæres institutus decesserit absque liberis legitimis, & naturalibus ab eo procreatis excluditur per monasterium casu quo institutus ingreditur religionem, & per consequens monasterium obtinet hæreditatem excludendo substitutum, ut probatur, in auth. nisi rogati. C. ad Trebel. ubi Doct. & per Bar. consi. 1. Calderi. consi. 43. an statutum, in tit. de testa. Bal. consi. 286. pater tres, & cet. lib. 4. cum alijs late congestis per Laur. Cal. consi. 68. magister, & istam asserit esse magis communem opinionem Barba. consil. 20. stat difficultas, col. 1. lib. 1. Deci. in c. in præsentia, ext. de probatio. nu. 227. & seq. & Moder. ibi. & ratio uidetur ista, quare de iure monasteriū excludat substitutum, quia subintelligitur, nisi hæres monasteriū ingreditur. §. sed & hæc præsentī, in auth. de san. episco. & tenet Dyn. & Bart. in l. si ita quis. §. 1. ff. de leg. 2. Pau. de Ca. in d. auth. nisi rogati, & hoc abundè comprobatur ex dictis per Alex. consi. 129. uiso themate, lib. 2. & consi. 35. super contentis in dicto themate, uol. 3. Comprobatur secundo loco præallegata communis conclusio, & fortasse efficaciori ratione, quia monasterium loco filiorum habetur, quantum ad exclusionem substituti, patet in d. c. in præsentia, ubi pariter deficit fideicommissum, si grauatus ingreditur monasterium, sicut si filios suscepisset, & hoc respectu, glo. & Doct. concludunt in memorato. c. in præsentia monasterium esse loco filij, ut per gl. in auth. si qua mulier, in uer. liberos, ubi Bal. C. de sacrosan. eccle. & in auth. nisi rogati, ubi Bal. C. ad Trebel. & in d. §. sed hæc præsentī, Specu. in titu. de locato. §. nunc aliqua, uer. 158. Bar. in l. hæredibus. §. 1. ff. ad Trebel. Bal. in c. 1. de mili. uassal. qui ar. bel. depo. in prin. Ang. consil. 80. quæstio subtilis est, col. 3. ubi inquit, quod communiter omnes dicunt, quod monasterium loco filij habetur, & idem Fulgo. consi. 53. quod procedit quoad effectum, ut excludatur substitutus, ita concludit Bald. in l. filium, col. 1. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. in.

Ampliatur dicta communis conclusio, etiam procedere, quando institutus efficeretur clericus, seu presbyter, & susciperet ecclesiasticum ordinem, tunc enim expirat onus fi-

Cōis
opi.Cōis
opi.

deicommissi sibi iniunctum, & habet liberam dispositionē bonorum, quæ substitutioni subiecta sunt, siquidem, d. §. sed hæc præsentī alternatiue loquitur si monasterium ingrediatur, aut clerici fiant, & licet aliqui Doct. contrarium teneant, nihilominus hæc opinio videtur verior, vt asserit Deci. in d. c. in præsentia, col. 30. vers. in ea. glo. ibi & cætera, & conclusionē hac lætari debent nonnihil clerici, quoniam per eam habent liberam bonorum dispositionē, quæ per substitutionem erat eis sublata si in seculari vita permansissent. l. fin. §. si. C. communia de lega. In contrariam vero partem inclinauerunt omnes Doct. magis communiter, in d. auth. nisi rogati q. substitutio non euanescat in herede simplici factō clerico, & de ista communi attestatur Boerius, decisio. 254. nu. 1. 3. 6. & 12. & Moder. in memorato. c. in præsentia, & quamuis contraria, & sic prima opinio sit verior non ob hoc est discedendum à dicta communi, secundum Fulgosi. consi. 30. Ioan. de Neuiza. in sua silua nuptiali, lib. 5. num. 61. cum duobus seq. & Alcia. in l. 1. ff. si cer. petā. Interpretatur primo loco dicta communis conclusio non habere locum, quando aliquis esset substitutus pro redemptione captiuorum, tunc enim non excluditur substitutus per ecclesiam, vt volunt omnes Doct. communiter, in d. c. in præsentia, & in allegata auth. nisi rogati, & Corne. consi. 18. lib. 4. vbi scribit istam esse communem opinionem, & Moder. in locis præcitatis. Limitatur secundo non procedere dicta communis, quando testator in testamento suo expresse disponat substitutum debere admitti si scriptus hæres decesserit sine liberis legitimis, & naturalibus ex suo corpore procreatis, & uero matrimonio natis, hoc etiam addito si ingressus fuerit monasterium, quod non mirum videtur, quia est in potestate testatoris substituere quem velit hæredi etiam monasterium ingressuro. l. ideo nobis. C. de episc. & cle. & tacitam legis prouisionem tollit expressa testatoris prouisio. l. cum filio. §. 1. ff. de vulga. & pup. substi. & hoc tenent omnes Doct. communiter, vt ait expresse Lauren. Calca. consil. 7. quia à me, col. 15. nanque iustum, ac æquum est, q. testator possit quam legem velit imponere rebus suis. c. verum, de condi. apposi. & C. de dona. sub modo, & valdè iniquum esset monasterium habere

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

bere bona testatoris inuerti cum nemo benefacere compellatur. c. ad fidem 23. q. 5. vt per Deci. consi. 419. eleganti cō filio, & confirmatur, ac comprobatur dicta communis limitatio ex dictis per Corne. in d. consi. 18. col. 6. & per Fulgo. consi. 53. quando superius, & per Alex. in allegatis consi. 35. & 129. col. 3. quia est in hoc seruanda testatoris voluntas, vt constat ex congestis per Deci. in d. ca. in præsentia, col. 34. & consi. 259. visis his vbi tenet q̄ ad excludendū monasterium sufficiant etiam coniecturæ voluntatis, vt si testator substituat adiecta causa, quia velit bona sua in familia remanere.

O P I N I O C C C X X X I I I I.

Substitutio compendiosa impuberi filio facta verbo cōmuni, veluti si testator dicat Lucium filium meum hæredē instituo, & ei quando cunque sine filijs decesserit Sempronium substituo intra tempora pupillaris ætatis directa est, post autem pubertatem decedente filio conuertitur in obliquam secundum glo. in §. qua ratione, instit. de pup. substitutio. & opinio hæc communiter approbatur, vt asserit Ias. consi. 129. factum sic se habet, lib. 1. contra gl. in l. precibus. C. de impube. & alijs substi. & Oldra. consi. 99. factum tale, & Bal. consi. 392. super primo, & consi. 399. prætermittendum, lib. 4. Amplia istam communem procedere etiā si mater esset in medio, quia substitutio compendiosa facta per verba communia omni tempore pupillarem quoque continet non tacitam, sed expressam verbis generalibus. d. l. precibus, & potentior est fauor pupilli, ne absque testamento decedat, quàm matris, vt filio ab intestato succedat l. Papinianus, §. sed nec impuberis. ff. de inoffic. testa. & in c. si pater, de testa. libr. 6. & hoc tenet, & firmat post alios, per eum ibi congestos Tiraque. in tracta. de legibus connubialibus, in glo. 5. nu. 60. Ferronius, in glo. ad consuetudines Burdegalenses, in secūda parte, in §. 11. Iacobinus de sancto Geor. in l. fin. nu. 37. C. de edict. diui Adria. tol. licet contrarium, & malè teneat Corasius, in d. l. precibus, num. 19. & de ea dubitat etiam Deci. consi. 128. sed prima opinio videtur verissima, & communis, vt per Alexan. in l. centurio. ff. de vulga. & pup. & consil. 12. volu. 3. ideo ne te

Cōis
opi.Cōis
opi.

decipiat Deci. suis suasionibus noli discedere in actu pratico à dicta communi.

O P I N I O CCCXXXV.

Substitutus moriens antequam substitutionis casus eveniat, spes tunc substitutionis expirat, nec ad hæredes transmittitur. l. si ex pluribus. ff. de suis, & legi. & no. Bal. cōsi. 94. punctus quæstionis, lib. 2. cōsi. 340. dicta domina; & cōsi. 434. punctus, circa si uol. 4. & rō istius dicti nidetur isthæc, quia quælibet substitutio dicitur cōditionalis. l. cohæredi. §. cohæres. ff. de uulga. & pupi. substi. & ius conditionale ad hæredes non transmittitur. l. si ita legatum. §. illi si uolet. ff. de lega. 1. no. Fulg. cōsi. 14. in quæstione, & cōsi. 70. proponitur, Alex. cōsi. 49. uiso themate, col. si. vol. 6. cōsi. 25. & cōsi. 252. uol. 6. & Deci. cōsi. 435. in causa mihi. Amplia istam conclusionem ita declaratam primo loco etiam procedere si testator substituisse filios, & hæredes, vel eorum præmortuorum liberos, quia nec admittentur filij hæredis præmortui, donec supersit aliquis ex filijs substitutis, per notata, in l. hæredes mei. §. fin. ff. ad Treb. & per Alex. cōsi. 17. uiso testamento, uol. 6. nisi iure accrescendi hæreditatē habere possit filius substituti. l. qui patri. ff. de acqui. hæred. quod mirabile dicit Bal. cōsi. 9. factum tale est, lib. 2. Amplia secundo loco dictam conclusionem etiam procedere si hæredes ex descendantibus testatoris substituti essent. l. hæredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. glo. ualdè nota. in l. 1. C. de his qui ante aper. tabu. & ibi Bart. & idem Bar. in l. 1. col. fin. ff. de lega. 1. sequens Cyn. in l. 1. C. communia de lega. Bald. in l. cum ex filio. ff. de uulga. & pup. Corne. cōsil. 248. circa hanc, uolu. 1. & Soci. cōsi. 197. circa præmissa, & glo. in d. l. 1. communiter approbatur, ut per Alex. in d. l. cū ex filio, & istam esse communem constat ex congestis, per Deci. cōsi. 394. pro uera, & cōsi. 55. pro tenui, & Curt. cōsil. 63. antiquissima, col. 17. & cōsil. 75. Dominus Ludouicus, Soci. in l. 1. ff. de uulga. & pup. substi. & Ias. in l. si cui legatur. §. hoc autem. ff. de lega. 1. & cōsi. 80. iste casus, libr. 1. & quamuis gl. contrarium senserit, in l. si cui. ff. de actio. & oblig. tamen aduerte, quia communiter improbatur per Doct. præcitatos.

C615
opi.

T

O P I N I O CCCXXXVI.

Terminos prædiorum, uel domum amouens scienter, ac dolo malo finium occupandorum gratia si est persona nobilis relegatur ad tempus, si uilis fustigatur, & ad biennium relegatur. l. 2. ff. de ter. mo. Cyn. Bald. Saly. & Alberi. in l. 1. C. de acc. Abb. & Barba. in c. ex literis, de probatio. Iodocus Damhouderius in enchiridio sub rub. de translatione Limitum. ubi autem illos terminos amoueret quis causa offuscandi eos punitur pœna arbitraria. l. fin. circa fi. ff. de ter. mo. Abb. in d. c. ex literis, Saly. in l. 1. de acc. ubi uero quis amouit terminos dolo malo, puta ut lapides confinales furetur, uel ut uicinis negotium face scat non tamen mouit eos occupandi confinia, nec animo lites confinium fuscitandi in suum commodum, nec ea offuscandi punitur pœna. so. aureorum. l. fin. in prin. ff. de ter. mo. Saly. in d. l. 1. Abb. in d. c. ex literis, Iodocus in dicta rub. de transla. limi. & ita restringitur ipsa. l. fin. & ista est communis opinio, secundum Deci. in d. c. ex literis, in fi. ubi tamen quis amouit terminos nesciens illos esse terminos, dolo tamen id egit, puta, ut lapides confinales furetur si est uilis persona ceditur uerberibus. l. 2. ff. de term. mo. si est nobilis punitur pœna arbitraria, secundum Abb. in d. c. ex literis, col. fi. uel saltem tenetur furti, ut per Saly. in d. l. 1. & terminos, seu limites intellige quæuis signa, siue subsignacula, quæ agros ad inuicem separant, siue lapides, siue pali, siue arbores, siue fossata essent, ut per D. Iodocum in præcitata rub. de transla. limitum, in fin. glo. & Doct. in d. l. fin.

Cōis
opi.

O P I N I O CCCXXXVII.

Testator iubens, disponensq; in suo testamento hæredi, ut distribuatur aliquam quantitatem inter pauperes, potest tunc distribuere in unum pauperem istam quantitatem, secundum Bar. in l. unum ex familia. §. si fundum. ff. de leg. 2. Alexā. in l. in quartam. §. 1. & ibi C'audius Aquen. scribit istam esse communem opinionem. ff. de leg. 1. In contrariā uerò partem reuocando sententiā in melius inclinauit idē Barto. in l. 1. ff. de oper. legat. quia illa locutio pluralis numeri

Cōis
opi.

meri in pluribus vera esse debet. l. vbi numerus. ff. de regu. iuris, & c. pluralis, de reg. iur. lib. 6. not. Pau. de Cast. consil. 356. in testamento Michaelis, & hæc opinio uidetur uerior in puncto iuris, ut probatur argumento. d. l. ubi numerus, & d. c. pluralis, item probatur per uerba testatoris, qui loquutus est per uerba denotantia plures pauperes, præterea uidetur uerior prædicta opinio, quoniam diuersa est ratio in pluribus, quàm in uno, & hoc quod uerum sit ostendo, utpotè quia uidetur magis pium pluribus succurrere, quàm uni, item uidetur nescio quo pacto pluribus pauperibus ius quæsitum, ergo non potest in præiudicium ipsorum vni pauperi distribui, nam priuaret aliquos pauperes iure suo, postremo facit ad hoc nam episcopus in dubio, ubi nõ est datus exequutor, ipse est ultimæ uoluntatis exequutor. ca. fin. l. 6. q. 1. & tamen episcopus in isto casu non potest eligere unum pauperem. c. cum omnes, ext. de testamen. & hoc uidetur esse magis ex mente testatoris, quæ quidem mens semper attendi debet, imo hic deberet cessare omnis quæstio uoluntatis cū in uerbis testatoris nulla reperiatur ambiguitas. l. ille. §. fin. ff. de leg. 3. & hic accedit utiliter unum notatu dignum, quod hæres grauatus post mortem suam distribuere bona inter pauperes profecto hoc facere non posset in uita sua in præiudicium pauperum, qui post eius mortem erunt, ut not. omnes Doct. communiter, in l. post mortem. C. de fideicommi. & Alex. in l. stipulatio ista. §. si quis dolus. ff. de uer. obli. & de ista opinione communi attestatur Deci. in l. cum tempus. ff. de reg. iur.

O P I N I O CCCXXXVIII.

Testator licet de iure possit remittere hæredi confectio nem, seu necessitatem conficiendi inuentarium. l. fin. C. arbit. tut. & l. cum tale pactum. §. 1. vbi Bal. & Imo. ff. de condi. & demon. Curt. consil. 29. in Regno Hispaniæ, circa fin. cum allegatis per Deci. consil. 308. uisa iterum lecta, col. 2. & Soci. consil. 51. uiso testamento, uol. 3. & copiose Clarus, in tract. de testam. lib. 3. q. 66. ubi ait istam esse communem opinionem, & declarat illam quomodo procedat. nihilominus iudex si ei uisum fuerit id expedire rerum administrationi potest tutorem cogere ad confectionem dicti inuentarij,

uentarij, non obstante seu attenta remissione ipsi tutori facta per testatorem in suo testamento de non conficiendo inuentarium, ex l. utilitatem, vbi Bar. ff. de confir. tut. Ang. consi. 144. circa fin. Ias. in l. cum necessitatem. C. de fideicō. Gui. Papæ decisio. 352. in fi. Bar. communiter approbatus, & receptus, in l. nemo potest, numc. 12. ff. de leg. 1. ubi post alios Crotus, col. 19. idem Bar. in l. tutor qui repertorium, nu. 18. ff. de administ. tuto. Crauet. consi. 193. num. 10. in l. si ex legati causa, nu. 1. & seq. ff. de uer. oblig. Aret. consi. 22. col. 2. & Deci. consi. 349. nu. 5. Ioan. Dilectus, in tract. de arte testan. in rub. de tutore, cap. 11. & Clarus, in d. quæst. 66. in fine.

Cōis
opi.

O P I N I O CCCXXXIX.

Testamentum imperfectum ratione voluntatis, ut puta si testator incepit condere, ac conficere testamentum ipsum, & postmodum non habuisset illud pro absoluto superueniente aliquo impedimento, tunc testamentum hoc etiam quoad pias causas non ualeret, secundum glo Bart. & omnes, in l. si is qui. ff. de testamen. Guil. de Cugn. & alios, in l. fin. famil. erciscun. & omnes communiter, in l. hac consulti. §. ex imperfecto. C. de testa. vbi Curti. iun. latissimè, nu. 4. Ruinus consi. 137. sub. nu. 10. uol. 5. & istorum opinio nem apparet esse communem ex relatis per Boeri, decisio. 93. nu. 10. & decisio. 240. nu. 4. & seq. & ita expresse istam fore communem asseuerat quoque Franc. de Aret. in d. l. si is qui, Moder. omnes in allegato. §. ex imperfecto, & Couarruias cum multis alijs congestis per eum, in c. relatum, il j. nu. 9. de testamen. & quamuis præcipitanter Abb. in rub. de succes. ab intesta. senserit cōtrarium cum aliquibus alijs relatis per Moder. citatos, tamen quicquid isti Doct. absq; aliqua concludenti ratione suadeant, ob hoc fatuum esset recedere ab ista communi Canonica, & uerissima, imo testamentum hoc ratione uoluntatis imperfectum similiter non ualet etiam inter liberos conditum. d. l. si is qui, & ibi Bar. & per Doctō. in d. §. ex imperfecto, cum congestis per Ias. consi. 155. in causa, & lite, lib. 2. vbi scribit istam esse cōmunem opinionem, & consi. 61. consultus, lib. 1. Barba. consi. 9. illud, col. 6. uol. 4. & Deci. consi. 126. ad dubium, in fin.

Cōis
opi.Cōis
opi.

Sed

Sed hoc non procederet in alio casu, scilicet, ubicunque testamentum ipsum esset scriptum per testatorem, uel per alium in cedula testamentaria, nec esset lecta, publicataque coram ipso testatore, testibus, & Notario, tunc quippè testamentum hoc ualet inter liberos, & ad pias causas conditum, secundum Bar. in l. fideicommissa. §. quoties. ff. de lega. 3. cuius opinionem sequuntur oēs Docto. ibi, & cōem dicit Franc. de Aret. & Boer. in præcitatis decisio. & sequitur consulendo copiosissime atque doctissime. D. Ioan. Cephal. conf. 99. per totum. & ita hæc omnia, & alia quàm plura materiam præmissam concernentia referebat subtilitatum princeps, & uir omni scientiarum genere refertissimus. D. Rainaldus Rodolphus interpretando publicè Petrus d. §. ex imperfecto.

O P I N I O CCCXL.

Testes in instrumentis, seu contractibus publicis necessario de iure communi non tenentur se subscribere subscriptione propriæ manus, sed sufficit, ut Notarius scribat nomina testium in ipso instrumento, secundum glo. in §. si uero absunt, in auth. de hæred. & falc. in §. sed & si instrumenta. in auth. de fide instru. Panor. Fely. nu. 14. Deci. nu. 12. & omnes, in c. 1. de fide instru. Pau. de Cast. conf. 325. libr. 1. in prin. & in l. contractus. C. de fide instru. glo. & Doct. omnes, in l. donationem. C. de donatio. & in l. fin. C. de testi. Afflict. in constitu. Neapo. 79. & Capiccium decisio. 29. & istorum opinionem ait esse communem Barba. in rubr. de fide instru. nu. 93. & Deci. in c. quoniam contra, num. 18. de probatio. contra Accursium, in l. generali. C. de tabular. lib. 10. Contrarium asseuerantem, & male, & instrumentum ipsum non probat, nisi habeat testes in eo descriptos, d. §. sed si instrumenta, gl. in l. donationibus. C. de donatio. Bal. conf. 55. col. 2. lib. Alex. conf. 166. col. pen. uol. 6. & Corne. conf. 214. col. 2. uol. 1. & conf. 220. col. secunda, uol. secundo, in Regno uero Neap. hodie est necessaria in instrumentis publicis propriæ manus testium subscriptio, ut reperitur sancitum in constitutione incip. instrumentorū robur, in titu. de fide, & autoritate instru. & sic per statutum, uel consuetudinem, potest derogari dictæ communi opinionī,

nioni, ut tradit Socin. in tracta. fallent. in reg. 418. testes in scriptura publica, ubi communem præmissam limitat in tribus casibus.

OPINIO CCCXLI.

Testes duo omni exceptione maiores instrumentarij reprobant, ac subuertunt instrumentum, si instrumentum ipsum aliter non coadiunaretur per testes in eo descriptos, uel per alios non instrumentarios, secundum Doct. omnes in c. accedens, de fide instr. in l. 2. §. si quis neget. ff. quemadmodum testa. aper. & in l. in exercendis. C. de fide instr. & ista est communis opinio. teste Ruino consi. 37. in prin. uol. 4. Lanfran. in repe. c. quoniam contra, in uer. instrumētorum productiones, fol. 106. nu. 37. de probatio. Deci. in c. tertio loco, nu. 55. eod. titu. Io. de Amicis consi. 44. nu. 4. & Boeri. decisio. 118. ubi refert ita fuisse in sacro Burdegalaensi Senatu pluries iudicatum, imo unus solus testis de requisitis à iure contradicens instrumento illud omnino subuertit, secundum Bar. Bal. Ang. in d. §. si quis neget, ubi etiam Im. qui ait istam esse communem opinionem, quam sequitur quoque Cal. Ant. Abb. & Imo. in d. c. cum Ioannes, & Io. de Amicis consi. 44. nu. 5. qui pariter testatur de dicta communi, & sic uno dumtaxat teste contradicente de necessarijs, requisitisq; in testamento deficit fides omnimoda instrumēt. l. si unus. C. de testa. & ita residet Io. de Amicis ubi supra, sed ubicunque testes adiuuarent instrumentum, tot alij testes reprobatorij sunt necessarij quot sunt comprobantes instrumentum ipsum, secundum Bart. in l. hæredes palam, in princip. ff. de testa. Innocen. Ioan. And. Cardina. Anto. Abb. & Imo. in cap. cum Ioan. de fide instrumēt. Anchara. consil. 76. Cyn. Salyc. & omnes communiter, in l. exercendis. C. de fide instrumēt. & procedit non solum si dicerent testes instrumentarij aliter fuisse dictum, quam scriptum per Notarium, uerum etiam si deponerent ipsi testes se non interfuisse instrumento, qui quidem testes licet singulares uideantur, attamen reprobant, & subuertunt instrumentum, secundum Felyn. in d. c. cum Ioannes, numero. 35. & ita consuluit Crauet. consil. 56. nume. 17. dicens dictos testes ita, & taliter deponentes

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

FRANCIſCI VIVII

Cōis tes non eſſe ſingulares aliquo pacto, & iſtam ait ibi eſſe cō-
opi. munem opinionem, & Follerius, in ſua pract. criminali, in
uer. item q̄ commiſit falſitatem, nu. 64. cum multis ſeq. ubi
explicat abunde iſtam materiam.

O P I N I O C C C X L I I .

Testes in ſcriptura priuata tres neceſſariò requiruntur,
& ſic teſtimonio trium teſtium dicta ſcriptura debet eſſe
ſubſcripta. qui quidem teſtes debent eſſe maſculi, & non fœ-
minæ, ſecundum Bal. per illum tex. in l. ſcripturas. C. qui po-
tio. in pigno. habeantur, cum quo ſentiunt omnes ſcriben-
Cōis ibi, Cremen. in ſing. 145. Marſi. in ſing. 611. poſt prin. Cotta,
opi. in memora. in uer. mulier regulariter, & cætera, quam opi-
nionem tanquam ueriffimam ſequitur etiam, & aſſerit eſſe
communem Deci. in c. 2. alias ſcripta, nu. 11. de fide inſtru.
in c. 3. col. ſecunda, de teſti. & in l. fœminæ, nu. 32. & ſeq. &
ibi Moline. in add. ff. de regi. iur. & Tiraq. in tract. de legi. cō-
nubia. l. 9. nu. 54. Ilicet Iaſ. in l. 1. col. 3. ff. de legi. abſque ali-
qua urgenti ratione, & nonnulli alij Doct. relati per Fely.
in d. c. 2. & in c. 3. de teſti. conentur, & male diſcedere à præ-
fata communi, quorum argumenta non indigent reſpōſio-
ne, quia parum, aut nihil obſtant, & nota hic utiliter quòd
in dicta ſcriptura priuata non requiritur neque dies, neq;
conſul. l. cum taberna. §. item quæritur. ff. de pignor. & no.
Iaſ. in auth. quod ſine. C. de teſtamen. ad hoc, ut probet, uel
Cōis faciat fidem contra ſcribentem iuxta communem ſenten-
opi. tiam omnium Doct. quam ſequitur Pau. caſtren. in l. 1. nu.
16. C. de nouo codice facien. Alex. in conſi. 70. uer. ecce er
go, uol. 1. & conſi. 6. uerſi. ſecundo reſpondeo, & conſil. 76.
col. 3. uol. 3. & conſi. 132. uer. quo ad tertiam, uol. 4. & Mo-
der. omnes, in l. admonendi. ff. de iureiuran. ubi atteſtantur
de præfata communi opinione. ſed hoc intelligendum ue-
nit ſecundum optimam diſtinctionem traditam per Cot-
ram, in memorali, in uerſi. dies in libris rationum requiri-
tur.

O P I N I O C C C X L I I I .

Testes ſeptem puberes in teſtamentiſ regulariter requi-
runtur. l. hac conſultiffima, & l. in teſtamentiſ. C. de teſta.
 & §.

& §. fin. instit. eod. titu. nec ualet testamentum si minor numerus testium adhiberetur, etiam quando sufficiens numerus testium haberi non posset. l. conficiuntur. §. 1. ff. de iure codicil. & iste numerus testium aduerte, q̄ est de solennitate substantiali, ac formali, non tantum probatoria, secundum Bar. Aret. col. 2. & Ias. in 1. lectu. nu. 17. in l. nemo potest. ff. de leg. 1. ubi Ripa, nu. 35. ait istam esse communem opinionem, & Couarruias, in epito. in c. cum esses, num. 8. de testamen. & Clarus, in trac. de testam. lib. 3. q. 56. ubi refert effectus istius communis. hoc itaque procedit de iure Ciuili, sed de iure Canonico uidetur sancitum contrariū, nam testator potest disponere de rebus suis coram presbytero parochiali, & duobus testibus, & ualet suum testamentum etiam ad non pias causas confectum maximè in terris ecclesiæ. c. cum esses, de testa. Specu. not. in titu. de instrument. editio. §. compendiose, uer. item per ius Canonicum, Ioan. de Imo. & Abb. in d. c. cum esses, Zabar. consil. 73. puto de iure Bal. consil. 351. quoniam ex facto, & cons. seq. lib. 4. & Alex. consil. 276. uiso processu, col. 3. lib. 5. & ista est communis opinio. teste Corne. consil. 261. num. 9. & 30. uol. 4. & Moder. in d. c. cum esses, præsertimq; Couarruias ibi. nu. 12. cum alijs innumeris relatis per eum, & Boerio, in decisio. 93. nu. 2. & Clarus copiose, in tracta. de testam. lib. 3. q. 57. uer. 1. & seq. sed aduerte quod isti duo testes interuenientes ultra parochianum debent esse idonei secundum communem opinionem relata per Alex. consil. 177. sub. nu. 4. uol. 2. & istud testamentum coram presbytero parochiali, & duobus testibus conditum habet uires etiam in terris Principi seculari quoad temporalem iurisdictionem ab ecclesia concessis, quales sunt Ciuitates Regni Neapolitani, Ferraria, & Vrbinum, ut declarat, & ponit Corneus, in præcitato consil. sed in alijs non procedit, ut per Bal. consil. 284. dominus, lib. 3. ubicunque uero presbyter parochialis non reperiretur in partibus, & terris ecclesiæ, in quibus condendum est testamentum, nec haberi posset aliquo modo, tunc nota, q̄ loco parochialis alij duo testes adhiberi possunt per testatorem, & sic requiruntur quatuor testes sine parochiano, & ualebit testamentum, nam duorum uox est potior, quàm unius quantecunque sit authoritatis. c. licet, & c. cum

Cōis
opi.Cōis
opi.

c. cum à nobis, de test. & l. iurisiurandi. C. eod. titu. & ita uoluit Specu. in d. nerfi. item per ius Canonicum, quem sequitur Calderi. consi. 8. testator, in tit. de testa. Geminia. consi. 49. super isto puncto, Alex. consi. 17. col. pen. volu. 1. consil. 276. lib. 3. & consi. 105. uiso, & diligenter considerato, libr. 4. & istam opinionem Specu. dicit, & asseuerat obseruari in practica Anto. de But. & Panorm. in d. c. cum esses, in fin. & communem dicunt inibi Moder. & Bellonus consil. 1. 4. nu. 3. & magis communem esse recitat eam sequendo Clar. in in d. q. 57. ver. sed pone. declaratur similiter dicta regula in testamento condito tempore pestis, cum eo tempore non ita copia testium haberi possit, sicut alio tempore, ideoque numerus septem testium regularis in testamento restrictus est ad quinque. & sic adhibitis quinque testibus in testamento condito tempore pestis ualet, & tenet, vt tradit Nicola. de Mata. Bald. Saly. & Ias. in l. fin. C. de testa. Areti. in §. fin. institutu. de donatio. & in suo tract. testamentorum, in nerfi. suum testamentum, in fin. Cuma. in l. conficiuntur. §. codicilli. de iure codicill. Florian. in l. milites. C. de testa. milit. Barba. in d. c. cum esses, col. 8. & in consil. 87. col. 2. uolu. 4. Marfi. in l. 1. §. præterea, nu. 121. ff. de quæstio. Deci. in l. scriuariarios, in fin. C. de testa. mi. & in consil. 284. uiso puncto, Brunus, in tract. de forma. dicens ibi se pro hac parte consuluisse, & quod in facti cōtingentia obtinuit, quem refert Parisi. consi. 33. nu. 26. uol. 2. ubi subdit, quod ista est magis communis opinio, magis æqua, & humana, Rubeus consil. 165. Bertra. consi. 179. uolu. 1. Ripa, in l. Centurio, nu. 8. ff. de uulga. & pupi. Boer. in decisio. 228. nu. 9. & seq. Bal. No- uel. in l. 2. ff. de lega. 1. ubi concludit post Pontanum, nu. 4. istam esse magis communem opinionem, & magis æquam, & Soci. etiam qui eam magis ueram esse dicit in consi. 129. nu. 14. uol. 1. Alex. uero, in consi. 70. uol. 2. & Ias. in l. ab antiquis, nu. 4. C. de testa. dicit communem contrariam, uide- licet, quod in testamentis tempore pestis requiratur integer numerus septem testium. & malè quàmuis eam non sequatur, & communem, & ueriores de iure asseuerat Boerius in præcitata decisio. 228. num. 10. & Afflict. in decisio. 25. incip. in causa petitionis hæreditatis. & magis communem inquit Clar. in tract. de testam. lib. 3. sub. q. 65. ubi con-

currit

Currit cum prima opinione Bald. & sequac. cum quoddam moderamine. cui quidem intrepide inhæremus tanquam ueriori, æquiori, & communiore. declaratur quoque præfata regula non procedere in testamento facto ad quasque pias causas, nam testamentum cõditum ad pias causas coram duobus testibus absque presbyteri parochialis præsentia ualet, tam in foro Canonico, quàm Ciuili, & in terris Ecclesiæ non subiectis, secundum tertiam opinionem glo. in d. c. cum esses quam sequuntur ibi Anchara. Cardin. Imo. Barba. & omnes, ubi aiunt hanc sententiam esse communem, & uerissimam simul cum Moder. Ias. quoque, in l. 1. nu. 11. post medium, in 1. lectu. C. de sacrosan. eccle. Alex. in l. si certis, nu. 5. C. de pact. & Boc. in decisio. 93. supra allegata, & hoc uidetur contra sententiam Specu. cõmunẽ in principio huius regulæ relata, tamen, istas duas opiniones conatur Alex. consi. 17. ponderatis ijs, col. pen. uol. 3. ad consonantiam, & concordiam reducere, Doct. in d. c. cum esses, & Boeri. in d. decisio. 93. nu. 3. & seq. Interpretatur quoque præfata regula non procedere in testamento patris imperfecto inter liberos condito, in quo non requiruntur septem testes, nam ubicunque pater faceret testamentum adhibitis duobus testibus inter liberos ualeret, & teneret. l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. cum materia, qui quidem tex. ampliatur, ut habeat locum etiam in testamento patris cæci imperfecto inter filios condito non seruata forma, seu solennitate. d. l. hac consultissima. C. qui testaface. poss. secundum Bald. Ang. Pau. castren. Saly. Corne. Ias. & omnes ibi, ubi asserunt hanc esse communem opinionem, quam sequitur etiam ultra alios relatos per cum Boer. decisio. 240. nu. 20. ubi attestatur de dicta communi referendo alios contrarium asseuerantes. istud testamentum inter liberos factum ualet etiam cum duobus testibus puberibus maribus, aut fœminis. secundum gl. in auth. quod sine. C. de testa. quam sequuntur omnes ibi Cyn. Bar. Pau. castren. Corne. & alij, in d. §. ex imperfecto ubi asseuerant hanc esse cõem opinionem, & eam sequitur ultra præcitatos Doct. & alios congestos per Moder. in præmissis locis Boer. in dicta decisio. 240. nu. 1. ubi dicit ita uidisse iudicari in sacro Concilio Burdegalen. & ubique.

Cõis
opi.Cõis
pi.Cõis
opi.

FRANCISCI VIVII
O P I N I O CCCXLIIII.

Testes tam in testamento in scriptis, quàm in nuncupatio-
tuo sine scriptis redacto rogari debent. l. hæredes palam.
§. in testamentis. ff. de testa. & l. hac consultissima. C. eo. tit.
glo. in §. fin. in uer. adhibitis. instit. de testam. & ista est com-
munis opinio, teste Boer. decis. 34. num. 8. unde si Notarius
in testamen to diceret testes præsentés, non adiijciendo ex-
presse uocatos ad hoc, & rogatos, testamentum est nullum,
in dubio enim non præsumuntur rogati cum solennitas sit
extrinseca probatoria, secundum Dyn. & Bar. in d. §. in te-
stamentis, Cyn. Franc. de Aret. & Ias. in d. l. hac consultissi-
ma, Bar. Alex. Ias. & alios, in l. sciendum. ff. de uer. oblig. &
Specu. in titu. de testa. §. 1. uer. sed quid, & Ruinum consil. r.
nume. 4. uol. 2. & consil. 11. nu. 5. eod. uol. & istam aiunt esse
communem opinionem Moder. in d. l. sciendum, Corne. con-
sili. 176. uol. 3. Soci. in tract. reg. in reg. 420. & Ruinus consil.
154. nu. 2. uol. 3. licet aliqui Doct. ausi sint tentare contra-
rium relati per Moder. in d. l. sciendum, sequendo tamen
dictam communem tanquam uerissimam cui inheret quo-
que Clarus, in tract. de testam. lib. 3. q. 6. uers. tertio infer-
tur, amplio procedere similiter in testamento condito ad
prias causas, eo enim casu testes debent esse rogati, ut per
Barba. in c. relatum, de testa. Zabare. consil. 73. & Alex. con-
sili. 70. col. fin. vol. 2. Soci. uero in præcitata reg. 420. dicit au-
dacter communem opinionem esse in contrarium, limita-
tur dicta conclusio communis ita declarata non procede-
re quando testes se subscripserunt in testamento, tunc ex
huiusmodi sola subscriptione rogati in dubio præsumun-
tur, secundum Bar. & Soci. in l. Domitius. ff. de testa. & Bar.
& omnes communiter, in d. l. sciendum, licet Ias. ibi præci-
pitanter contrariam partem tueatur. sed aduerte quod ipsi
testes ad testamenti ualiditatem sufficit rogatos fore à no-
tario, seu ab aliquo alio extraneo non autem ab ipso testa-
tore secundum communem opinionem relata per Ias.
in l. hac consultissima. nu. 3. quam citat etiam & approbat
Clarus. in tracta. de testamen. lib. 3. quæstio. 58. uersic. scias
tamen.

O P I N I O C C C X L V .

Testes non requirunt aliquo pacto acta curiæ, siquidem absque testibus habent publicam fidem, ex quo acta ipsa suscipiunt auctoritatem ex præsentia iudicis, non autem ex persona tabellionis, & actuarij curiæ, ut per Bar. in l. eman-
 cipatione. C. de fide instru. cum quo sentiunt Doct. apostil-
 lantes ibi, & Bal. in l. gesta. C. de re iudi. & ista est commu-
 nis opinio, de qua testatur Lanfran. de Oria. in repetitio. c. Cōis
opi.
 quoniam contra, nu. 24. in rubr. de probatio. & Moder. in i-
 bi, & Maranta, in tract. de iudicijs, in 6. parte. 2. partis prin.
 super. 10. actu. nu. § 1. & quamuis testes in actis curiarum nō
 requirantur, ut superius ostendimus, tamen in actis extraiu-
 dicialibus testes omnino, & de necessitate debēt adhiberi,
 secundum glo. in l. fin. C. de re iudi. & in l. donationibus. C.
 de dona. ubi Saly. dicit magnum uerbum ita communiter Cōis
obse.
 seruari, & refert Dec. in d. c. quoniam contra, nu. 76. & seq.
 ubi abunde declarat hanc materiam.

O P I N I O C C C X L V I .

Per testes duos quis potest probare solennitatem, aut Testis
 præsumptionem instrumenti, secundum glo. in l. iuris gen-
 tium. §. quod ferè. in uer. contrarium, circa fin. ff. de pactis,
 quam sequuntur omnes Doct. communiter inibi, & in l.
 sciendum. ff. de uer. oblig. ubi Ias. nu. 10. attestatur de dicta
 communi, Ruinus consi. 1. nu. 8. & seq. uolu. 2. sed tamen si
 uellet quis probare contra instrumenti tenorem utiq; non
 admitteretur alia probatio nisi per aliam scripturam. l. ge-
 neraliter. C. de non nume. pecu. declaratur hoc non proce-
 dere ubicunque quis uellet probare simulationem, ac frau-
 dem aduersus instrumentum, tunc enim posset per testes
 probare talem simulationem, secundum glo. in §. si uerò ta-
 le, in auth. de instru. cau. & fid. quam sequuntur omnes Do- Cōis
opi.
 ct. communiter, in l. 1. C. plus uale. quod agi. & nonnulli
 alij Doct. relati per Tiraque. in tract. de utroque retract. §.
 1. glo. 14. nu. § 7. fol. 99. declaratur etiam ut procedere pos-
 sit in probando tenore instrumenti, quia tenor ipsius in-
 strumentum per testes probari potest quando instrumentum
 fuit amissum, & testes ita aperti sunt, ut instrumenti defe-

Cōis **opi.** Cum cognoscant, ut puta Aduocati, uel Notarij, & cognoscant literas illius Notarij, ita concludit Bar. in aut. si quis in aliquo. C. de eden. cuius opinionem scribit esse comitum nem Deci. ibi. nu. 29. & constat similiter communem fore ex congestis per Afflict. decisio. 302. nu. 3. & 5. & sic decisum extitit in sacro regio concii. Neapolita. teste Afflict. decisio. 274. cum 3. tamen requisitis traditis ibi per eum.

O P I N I O CCCXLVII.

Cōis **opi.** Testis Validior, ac dignior est probatio, quæ fit per testes alijs, quæ sunt per instrumenta secundum magis communem opinionem Doct. in c. cum P. tabellio, ext. de fide instru. quam approbat, & citat Deci. in rub. de testi. & Moder. in repetitio. l. admonendi. ff. de iure iuran. & hoc non mirum, siquidem probatio per testes est naturalis, congruitq; iuri diuino ita Innocen. in præcitato. c. cum P. tabellio, cum quo ceteri communiter transeunt, ut per Moder. ibidem, & in d. l. admonendi, comprobatur similiter dicta conclusio per Doct. in d. l. admonendi, quia uidetur quodammodo miraculosa probatio, quæ pelli unius animalis iam mortui credatur. uerbi gratia instrumento publico.

O P I N I O CCCXLVIII.

Cōis **opi.** Testis non potest tradere in scriptis dictum suum iudici. c. testes. 3. q. 11. & ibi Ioan. And. Abb. Syculus, ceterique Canonistæ omnes, in c. testibus, de testi. Bar. uero, in l. Theopompus. ff. de dote præleg. nu. 12. inclinauit in contrariam opinionem, sed tamen prima pars uerior uidetur, ista potissimum ratione, quia testis non potest deponere per scripturam nisi sit mutus. c. testes, ubi glo. 3. q. 9. & Specu. in titu. de teste, in §. nunc tractandum, uersa. quid de muto; Secundo comprobatur quoniam per tabellionem debet scribi uerba attestationum, ut ibi probat text. & hanc partem, tenet etiam Saly. in l. iusurandi. C. de testi. Panor. in d. c. testibus, & optime facit tex. in c. licet ex quadam, ext. de testi. ibi proprio iuramento & cetera, quem text. ad hoc ponderant Ab. antiq. Ant. de But. Panor. & alij communiter post Innocen. & Geminia. in c. relatum. 5. q. 2. postremo assignatur ad fulciendum præfatam opinionem ista optima ratio, quia

quia iudex ex trepidatione, & titubatione facilius veritatem potest comprehendere. d. c. testes. d. c. à nobis, & d. l. Theopompus, & not. Syculus, in d. c. à nobis, & sic constat abunde contra Bar. esse communem sententiam omnium Doct. de qua testatur Couarruias, in tracta. resolutionum iuris Ciuilis, & Canonici, cap. 13. num. 6. lib. 2. & præfatam opinionem tanquam ueriores sequutus est Lanfrā. in c. quoniam contra, de probat. in uer. testes, nu. 7. post medium, & Celsus ibi, in add. Boer. decisio. 1. nu. 38. & Marfi. cum alijs cōgestis per ipsum, in l. de minore. §. plurium quoque, nu. 2. de quæstio. & Bal. in d. l. iusiurandi, ubi dixit, q̄ non potest dicere testis testifico prout in hac scriptura sigillata sigillo meo si non legat illam iudici, secus si legeret scripturam iudici, & ipse uelit eum uidere, & audire loqui, & hoc modo potest saluari dictum Bar. in d. l. Theopompus, secundum Ioan. And. aliosq; communiter, in præcitato. c. testibus, & in c. licet quadam supra citato, Bald. & Salyc. in d. l. iusiurandi, Limitantur prædicta, q̄ licet depositiones factæ per scripturam non probent, nihilominus faciunt præsumptionem, secundum dominum Ant. in c. in ecclesijs, col. 2. de maio. & obe. col. 1. quod dictum referunt, & sequuntur omnes Moder. communiter, in d. c. à nobis; fallit secundo loco dicta communis conclusio in alio casu, in quo magis probat testimonium factum per scripturam, quam testimonium uiuæ uocis, qui casus est in patre quoad filium super ætate ipsius filij si de ea disputetur, nam in tali casu magis creditur scripturæ patris, uel matris, q̄ eorū uiuæ uoci, ita dixit D. Ant. in c. ex literis, de transact. quod dictum sequitur Barba. ibi, licet Imola reprobet D. Ant. & malè.

Cōs
opi.

O P I N I O CCCXLIX.

Testis deponens de nocte, seu tempore nocturno se uidisse, & cognouisse Titium cōmittentē maleficiū, vel dolosē contrahentē, uel aliquid dicentē Luna nō lucente, & absq; lumine accenso indubitanter, nec in ciuilibus, nec in criminalibus negotijs probat secundum cōm opinionem oīum Doct. in l. si cū exceptionē. §. in hac. ff. quod met. cā, & in l. nō minorē. C. de trans. & in l. si nō spālī. C. de test. & uoluit et Aegidius Bossius, in pract. cri. in tit. de indicatijs, & cōside

FRANCISCI VIVII

rationibus ante torturam, nu. 172. quia de nocte quis non potest uideri, nec cognosci, imo talis testis esset de falso suspectus naturali ratione, secundum præcitatos Doct. idēq; dicendum est si testis diceret se cognouisse Titium delinquentem, & nihil deponeret quod Luna luceret, uel non luceret, & probetur postmodum per dictum Titium per cōputum diernm q. Luna non lucebat, tunc talis testis nihil probaret. ita consuluit Oldr. de ponte. Laudensis, ut refert Ias. in d.l. non minorem, col. 1. Bal. Ang. in d. §. in hac, Fel. in c. sicut, col. 4. de re iudi. fallit hoc quando testis diceret se cognouisse, seu uidisse Titium patrāntem maleficium de nocte ad uocem, quia habebat notas uoces ipsius, tunc ista depositio faceret inditium ad torturam, secundum Ias. in d.l. non minorem, nu. 5. Interpretatur secundo prædicta conclusio quando testis diceret cum iuramento se uidisse Titium delinquentem seu committentem aliquod maleficium de nocte quia Luna lucebat, uel aderat lumen lucernæ, uel ignis, tunc enim ei fides adhibetur, nisi probetur contrarium, q. Luna non lucebat, nec aderat lumen ignis, & lucernæ, secundum Ias. & Doct. omnes unanimiter, in d.l. si non speciali, & in d.l. non minorem, Deci. consi. 163. in causa matrimoniali, col. 3. & ita consulendo tenuit Grāmaticus post alios congestos ibi per eum consil. criminali. 58. nu. 1. fallit ulterius præallegata conclusio quando testis diceret se uidisse Titium maleficium committētem de nocte, quia erat ipsi ualdē uicinus, & propinquus, uel comorabatur simul cum ipso, tunc licet Luna non luceret, nec alia lumina accensa adessent, non ob id falsus censendus est ipse testis, imo probat, quia sæpe contingit, & præsertim tempore autumnii noctes esse clariores secundum philosophos, & physicos communiter, nisi probaretur contrarium noctem illam fuisse obscuram, & testem prædictū distasse à dicto Titio per unam Balestratam, uel per aliam loci distantiam, ut latē probauit, & tenuit Oldr. Bened. de vadis in apostillis ad Fran. Areti. in d.l. non minorem, per Bal. & Ang. in d. §. in hac, & Bal. in Laethusa, in secunda lectu. ff. de statu homi.

Cōis
opi.

Cōis
opi.

OPINIO CCCL.

Testis non potest iurare per procuratorem, etiam habet speciale mandatum, & sic iuramentum testis per ipsum procuratorem præstari nequit, secundum Bartol. in l. qui bona. §. qui alieno. ff. de damno infecto, Bald. in rub. de iureiuran. & sequitur Abb. D. Ant. & alij relati per Fel. in c. licet ex quadam. ex. de testi. Rom. in d. §. qui alieno, & Pano. in d. c. licet, ubi ait hanc esse communem opinionem, in contrariam uero sententiam q*uod* iuramentum testis præstari possit per procuratorem, sed ipse testis non ualeat dictum suum deponere per procuratorem inclinauit Ioan. And. in c. ut circa, de elect. lib. 6. in Nouel. & Rota Romana quam sequitur idem Roma. titubanter, in sing. 8. & mouetur Rota ibi per nonnulla fundamenta, & optimas rationes, quas reassumpsit Curtius, in repeti. l. admonendi. ff. de iureiuran. nu. 359. quasi inherendo isti ultime opinioni Rotæ Romanæ, tamen omissio multiloquio quicquid præfati Docto. suaserint contra communem ab ea in iudicando, & consulendo fatuum esset discedere, ut latè scripsimus supra, in uer. iuramentum potest præstari per procuratorem, circa fi.

Cōis
opi.

OPINIO CCCLI.

Testis deponens extra articulos non ualet eius depositio, quia testis nō debet examinari extra articulos, & si deponit non probat, siquidem deponit non iuratus. c. de testibus, extra de testi. & l. si quis libertatem cum glo. ff. de peti. hæredi. & Bart. & alij notant, in l. si duo patroni. §. Iulianus. ff. de iureiuran. cum similibus Alexā. in l. i. ff. si cer. peta. Bal. consi. 123. uol. 2. Fely. & alij, in c. de testibus. & in c. per tuas. de testi. cæterum si deponat testis, quomodo intelligat uerba articulorum non dicitur extra articulos deponere, cum istud non sit extra propositum, secundū Bart. per illum tex. ff. si cer. peta. nam pertinens depositio dicitur, quæ aliquo modo facit ad causam, etiam in modicum, secundū Bal. in c. quoniam, de testi. & in l. ad probationē, in 4. not. C. de probatio. & illud, quod adiuuat causam non dicitur esse ex leui præsumptione impertinens, ut per Bal.

FRANCISCI VIVII

in c. licet causam, col. pen. uer. ex prædictis apparet, de probatio. & sic concludunt præallegati Doct. q̄ testis non dicitur deponere extra articulos, quando deponit de aliquo certo modo pertinenti ad causam, & hoc intelligunt Bar. Cōis
opi. Deci. cæteri q̄; communiter, in d. l. i. quando testis iurauit super articulis, nam si iurauit deponere super tota causa facit fidem sine dubio de eis, quæ deponit extra articulos, dummodo eius dicta pertineant ad causam, ut per Bar. in l. si duo patroni. §. idem Iulianus. ff. de iure iur. & alios quamplures Doct. congestos per Marfi. in l. i. §. Diuus Adria. nu. 2. ubi sequitur præfatam communem opinionem, & hinc est q̄ practici Notarij faciunt testes iurare super tota causa, & ita seruat consuetudo, ut tradunt Moder. in d. l. i. ex his q̄; nota unum, & tene menti perpetuo, q̄ testis deponens falsum extra capitulata, & extra causam in causa ciuili non tenetur ad pœnam falsi ordinariam iuris communis, siue interpositam à statuto, sed alia mitiori pœna arbitraria debet puniri, secundum Bald. consi. 106. uol. 1. & ista est communis opinio, teste Ludo. Bolo. consi. 30. ser. sauius.

O P I N I O C C C L I I.

Testes de collegio, uel uniuersitate seculari non probant pro ea, & ista est communis opinio, ut asserit Dec. in c. insuper, nu. 6. ext. de testi. & Lanfran. in c. quoniam contra de probat. in uer. testes, num. 73. ubi eam plenissimè declarat. quæ communis ampliatur procedere etiam in causis onerum, secundum Abb. cōsi. 16. primo an dictus in prima parte Fely. in d. c. insuper, col. 3. las. in l. sed si hac lege. §. patronus, col. 2. ff. de in ius uocan. & Afflict. decisio. 400. inchoante nobilis, col. 5. uer. his præmissis, & hoc potissimum procedit, quando omnes de uniuersitate agerent, uel syndicum constituerent, uel deponerent, quo casu indistinctè etiam in casibus quibus aliàs admittuntur, puta quando non tractatur de eorum interesse nõ essent aliquo pacto testes idonei, ex quo essent testes in facto proprio, secundum Bald. in c. tertio loco, de probatio. & Afflict. in dicta decisio. 400. uers. fallit nisi & cæt. Interpretatur uero ista communis non habere locum quando tractaretur de probando actum factum in concilio, uel congregatione in qua communiter

non

non admittuntur, nisi illi de uniuersitate, tunc pro illa uniuersitate admittuntur testes uniuersitatis in Ciuilibus, & Criminalibus, vt per Marf. sing. 73. incip. plures, Gramma. consi. crimi. 26. nu. 37. in causa matrimonij, & probatur, in c. veniens, il ij. de testi. vbi tex. in fin. & glo. Abb. Butri. Fely. & alij Docto. communiter, in d. c. tertio loco. Interpretatur quoque ulterius non procedere in collegio, seu uniuersitate clericorum, & religiosorum, quia absolute testimonia eorum de collegio recipiuntur pro utilitate ecclesie, non autem in subsidium. c. nuncijs, ubi omnes scribe. no. de testi. & in c. & si Christus, de iureiu. & ista est communis opinio, de qua testatur Dec. in d. c. tertio loco, nu. 45. & seq. & Soci. in tracta. fallent. in reg. 408. testis prælatus. quod sane, & cum grano salis intelligendum esse asserunt Doct. relati per Deci. in loco, de quo supra, quando testes hoc casu essent omni exceptione maiores. Sublimitatur isthæ limitatio communis, q. Prælatus non potest testificari in causa sue ecclesie, quando esset questio de bonis mensæ ipsius prælati, de quibus per glo. in clem. 1. in uer. ad mensam, de excess. prælatus & hoc tenet Ioann. Andr. Ant. Domi. & Sicul. in d. c. insuper, idem Io. Andr. & Doct. in c. presentium, eod. titu. de testi. lib. 6. licet Ant. in c. cum uenissent de iudici. uideatur tenere contrarium, nihilominus præcedens opinio communiter approbatur ex qua Siculus infert, in d. c. insuper Canonicum non posse esse testem in causa sue præbendæ cum illa sit deputata pro mensa sua, sequitur ibi dicens pro hoc optimè facere q. licet Prælatus possit esse iudex in causa sue ecclesie, sicut laicus non tamen si fuerit questio de bonis mensæ sue, secundum Host. in c. procuraciones de censibus, Calder. consil. 6. titu. de iudici. Do. post Collecta. col. 6. in d. c. cum uenissent, & præcitata communem sequuntur omnes Doct. in d. c. insuper, & audacter eam attestantur in ibi. & communè prædictam. in prin. positam interpretatur, & limitat in septem casibus non procedere Soci. in d. reg. 408.

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O C C C L I I I .

Testificari, uel testis esse non potest pater pro filio, nec filius pro patre. c. si testis. 4. quest. 3. notat Ioan. Mona. in suo

**Cōi
opi.** suo defensorio iuris, fol. 5. in rub. contra testes, & Specu. in
 titu. de teste. §. 1. & ita se habet communis opinio omnium
 scriben. uarijs in locis iuris nostri, ut planè, & abundè de-
 ducit Alberi. in tracta. de testi. col. 1. & Grammati. decisio.
 45. & 48. & ista communis conclusio, q̄ pater regulariter
 non potest testificari pro filio probatur, in l. parentes, ubi
 gl. not. Cyn. & Butr. C. de testi. Ampliatur isthæ conclu-
 sio, ut procedat in causa filij, etiam emancipati, in qua re-
 gulariter pater non potest testificari. d. l. parètes ubi Doct.
**Cōi
opi.** communiter omnes, tenet etiam Bar. in l. qui testamento.
 §. per contrarium. ff. de testi. & latè Specu. & ibi Ioan. And.
 in titu. de testi. §. 1. col. 1. & seq. uer. item quod est parens,
 & istam opinionem communem esse fatetur Melchior de
 Facinis consi. 82. in prin. uol. 1. posito inter consi. crimina.
 diuerforum collecta per Io. Bapt. Zilettum, & Aret. in d. l.
 qui testamento. §. quæcunque. sub nu. 6. Limitaturq; in cau-
 sa religionis, in qua pater pro filio testificari potest. c. præ-
 sens. 20. q. 3. & mater testificatur etiam cum quæritur de
 ætate, uel genere, aut cognatione filij. l. etiam in matris. ff.
 de probato. & quamuis, gl. ibi dicat q̄ non recipitur ut te-
 stis, sed ut ex ipsius respõsione. Iudex melius inueniat uerã
 tatem, nihilominus indubitanter mater potest testificari in
 causa ætatis filij comprobandæ, secundum gl. in §. item in
 criminali, in uer. testis idoneis. 4. q. 3. Bar. in l. 2. §. ætas. ff.
 de excusa. tuto. & Areti. in §. pater, in titu. de testi. Limita-
 tur in causis matrimonialibus, in quibus pater, uel mater
 potest esse testis cum quæritur utrum matrimonium possit
 esse cum eis, uel non propter consanguinitatem, uel affini-
 tatem. c. 1. 35. q. 6. c. transmissæ. qui filij sint legitimi. & c. su-
 per eo. de sponsa. & idem tenet Ioan. de Anania, & ibi Bo-
 logni. in add. in consi. 52. & Calderi. consi. 11. in titu. de te-
 sti. ceterum ubi agitur an matrimonium fuerit cõtractum,
 uel non, sponsa asserente fore contractum, sponso hoc ne-
 gante, si eo casu ipse sponsus ditior, uel nobilior, uel poten-
 tior, uel honorabilior esset, pater, ac mater sponsæ profe-
 cto non admitterentur in fauorẽ matrimonij. d. cap. super
 eodem, & cap. ex literis, eod. titu. & ita dicit Specu. in titu.
 de testi. §. 1. uer. item q̄ est parens, adijciens inibi dominum
 suum dicere, q̄ etiam si sint pares pater, & mater uidentur
 suspe-

suspecti; vnde bonus iudex hoc arbitrabitur. l. continuus actus. ff. de verb. oblig. in prin. addens idem Spec. in d. §. r. quod sufficit alterum istorum, uidelicet quod ditior, uel etiam nobilior licet in alijs sint pares ad hoc vt pater, & mater intelligantur suspecti. d. c. super eodem; & hoc optime declarat Io. And. in add. ad Specu. in d. §. r. sed opinionem Specu. reprobauit Deci. consi. 163. sub nu. 11. Zaf. consi. 9. nu. 3. lib. 1. & Soc. in tract. fallen. in reg. 427. testes parentes pro liberis, nu. 6. ubi ait communem opinionem esse Ioan. And. Hostien. & aliorum contrariam in locis præcitatis q̄ in casu isto relinquatur iudicis arbitrio utrum, in d. causa matrimoniali parentes admittantur, qui quidem bonus iudex diligenter inspicere debet an adhibenda foret fides patri, uel matri, circa prædicta. item parens potest testificari in causa status, secundum Bar. in l. 3. §. duæ causæ. ff. de car. & Io. Fabri. in d. §. pater; item potest testificari in testamento militis, secundum Ang. post glo. ubi supra, sed nō potest testificari in causa legitimacionis filiorum, ut per Bar. in l. Gallus, in fin. prin. ff. de libe. & posthu. fallit etiam ubicunque accederet consensus eius contra quē huiusmodi testes deponere possent, uidelicet quod testes sui aduersarij recipiantur in testes, tunc proculdubio pater contra filium, & filius aduersus patrem produci, ac recipi possunt, secundum Guido. de Suza. in d. l. parentes, & Io. And. in add. Specu. in prin. & Melchiorem in d. consi. 82. nu. 2. ubi ita consuluit. Limitatur ultimo loco in testamento filij de Castrensi, uel quasi testantis, uel alijs contractibus in præcitato. §. per contrarium repositis, aliasque limitationes quamplures recensuit, & posuit Soci. in d. reg. 427.

Cōis
opt.

O P I N I O C C C L I I I I.

Testis non potest esse vxor pro viro, & econtra, secundū glo. & omnes, in l. etiam. C. de testi. & Alberi. in tract. de testi. in rub. quando testes repellantur ratione domesticitatis, colum. 1. Bal. & Saly. in l. 2. C. de testi. Grammat. consi. crimi. 45. nu. 6. & Canonis. omnes, in c. in literis ext. de testi. ubi reprobant Spec. & Abb. contrarium assuerantes, & hanc opinionem asunt esse communē scriben. in d. l. etiam & Grammat. decisio. 45. & 73. nume. 19. Ampliatur prædi-

Cōis
opt.
Et

FRANCISCI VIV II

Ita nō modo procedere in commodo pecuniario uiri, sed etiam famæ, & honoris, ut not. Bar. in l. lex Cornelia. ff. de iureiur. & Deci. consil. 132. col. 2. Ampliatur secundo ista omnia q̄ testificās super eo in quo inest suum commodum, uel incommodum non probat etiam si deponens ipse esset episcopus, ut per Deci. consil. 9. 1. col. 2. sed contrarium, tenet Crauet. consil. 73. nu. 31. & ista conclusio, q̄ testes non probant in illo quod est sibi commodum, declara nisi illud commodum ueniret in consequentiam, ut per Dec. cōsil. 100. col. fin. fallit similiter isthæc communis, q̄ non est idoneus testis quis, quando tractatur de eius commodo in teste qui probaret, & produceret contra tutorem, qui non confecit inuentarium, uel librum rationum, ut per Bart. in l. ser. de iure fisci, quem sequitur Deci. consil. 156. nu. 6. Limitanturque prædicta, ac declarantur duobus alijs modis per Deci. consil. 342. col. 2.

O P I N I O C C C L V .

Cōis
opt. Testis esse non potest uenditor pro emptore, secundum glo. & cōmuniter Doct. in l. in omnibus. C. de testi. & Bart. in l. ab executore. §. 1. de appella. & Lanfran. post alios con- gestos per eum, in c. quoniam contra de probat. in uer. testes. nu. 66. imo nec idonei testes sunt donator, uel uenditor in causa emptoris etiam si tenerentur de euictione, secundum Pet. Cyn. & Ioan. Fab. in l. si tibi decem. §. pactum. ff. de pact. Ant. Imo. & Panor. in c. in super, de testi. Bal. in l. si ad te. C. de fal. Gui. Pap. consil. 74. sequuntur rationes, col. pen. Bertran. consil. 17. uiso processu, col. pen. lib. 2. & Ruin-
Cōisum consil. 189. num. 21. uol. 1. & istam inquit communem opinionem Lanfran. in loco præcitato, & Ioā. de Amicis consil. 145. nu. 16. & seq. ubi eam sequitur, & declarat.

O P I N I O C C C L V I .

Cōis
opt. Testis non potest esse aliquo pacto cedens in causa cessionarij, secundum Collecta in c. nuntius, de testi. Ioā. Fab. Bal. & Saly. in l. in omnibus. C. de testi. Bal. in l. si. col. 2. C. de iure dot. Capellam Tholosa. in decisio. 94. & Nellum, in trac. de testi. in uer. cedens, & ista est communis opinio, de qua testatur omnes Mod. in d. c. in super, & in d. l. in om-
bus,

bus, & Stepha. Aufre. in tract. de testi. in uer. cedens, nu. 17. & Lanfran. in c. quoniam contra de probat. nu. 65. in fin. licet Fely. & malè post alios relatos per eum, in d. c. insuper teneat contrarium, quam communem tenet etiam glo. & Doct. in l. nullus. ff. de testi. Guliel. Bal. & Alex. in l. & hære di. §. nos autem de pact. & confi. 13. col. antepen. uolu. i. siue teneatur de euictione, siue non.

OPINIO CCCLVII.

Testis esse non potest periurus, uel infamis, nec admittitur aliquo pacto ad iurandum in litem, nec in supplementum probationis contra alium periurum, uel infamem, seu dolosum, ut per Bart. in l. cum mulier, col. fin. ff. solu. matr. quem sequuntur inibi Alex. ceterique Doct. omnes communiter, Fely. in c. testimonium, col. fin. de testi. Ferrarien. in pract. Papiensi, in for. iuramenti testium. §. protestante. nu. 6. & seq. & Ioã. Bapt. Zilettus cum alijs innumeris signatis ibi per eum in add. in litera A. & Ias. in larenani. C. de inoff. testa. & Moder. in præcitata. l. cum mulier, ubi attestatur de dicta communi, & Lanfran. in c. quoniam contra de probat. in uer. testes, nume. 74. post mediunt, & Soci. ponit hoc pro regula cum 4. limitationibus, in tracta. fallent. in reg. 415. infames infamia facti. imo dic in fortioribus terminis, q̃ periurus quantumcunque emendatus non admittitur in testē in Ciuili, nec in Criminali, ut in d. c. testimonium, & in c. quicunque. 6. q. 1. gl. in l. qui cum uno. §. ignominia. ff. de re milita. quam glo. Bal. allegat pro singulari, in l. Lucius, in fin. de infam. hoc idem uoluit Io. And. in add. Specu. in titu. de teste. §. 1. nu. 4. Bal. in auth. ei qui iurat, in prin. C. de bon. aut. iud. poss. pillū rex. Ro. in l. 2. col. 9. ff. solu. matr. Ias. in l. admonendi, nu. 117. Ripa, nu. 56. Curt. & alij inibi. ff. de iureiu. idem Ripa, in l. damnum, nu. 6 ff. de dam. infe. & Marfi. in sing. 273. quoniā talis testis caret eo quod est potissimum in teste, scilicet ueritate, quæ in teste debet esse pura. & simplex. c. pura. 3. quæst. 9. ideoque uiolato semel iuramento, quod est confirmatorium ueritatis. ca. & si Christus, de iureiu. remanet semper suspitio periurij. d. c. quicunque, & c. parunli. 22. q. 1. & uiolato in uno officio semper præsumitur defectus, in eodem. l. si aliquid. C. de susceper.

Cōis
opi.

ſcep. & archarijs, lib. 10. ſecundum Docto. in d. c. teſtimonium, ubi omnes cõmuniter excepto Zabare. hoc firmant; & expreſſe tenent. item ſi abſolutus extitiffet à periurio ipſo, minimè eſſet idoneus teſtis in aliqua cauſa, ſecundum glo. in d. c. teſtimonium, Afflic. in conſtit. eos qui ſciẽter, ſub nu. 25. lib. 3. poſt alios ſignatos ibi per eum, ſed Pontifex poſſet habiſtare criminofos, atque periuros ad ferendum teſtimonium. ſecundum Doct. in d. c. teſtimonium, & Corſet. n ſing. in uer. teſtis. exordiente, communis conſluſio doctorum, ubi oſtendit iſtam communem opinionem fore, & late limitat.

O P I N I O C C C L V I I I.

Teſtis eſſe non poteſt aduocatus in poſſeſſorio, in quo fuerat aduocatus, poſſet tamen eſſe idoneus teſtis in petitorio, ut per Ripam, in l. naturaliter. §. nihil commune. notabili. 18. ff. de acq. po. eſt etiã idoneus teſtis aduocatus pro clientulo ſi adhuc patrocinium non præſtitiffet, ſecundum glo. & Lanfran. in c. quoniam contra, de probat. in uerb. teſtes, nu. 67. ubi ſequitur opinionem iſtam; & ait eſſe communem, poſſet quoque eſſe teſtis aduocatus in alia cauſa in qua eius teſtimonium abſque dubio aliquo reciperetur, ſecundum præcitatos Doct. & iſta eſt communis opinio, teſte Lanfran. in loco præmiſſo. ſimiliter ſollicitator cauſæ non eſt idoneus teſtis, ſecundum Ferrarien. cum aliqua modificatione, in præti. Papienſi, in for. libelli iuramenti teſtium. §. proteſtante. nu. 27. Grammat. deciſio. 73. nu. 19. & Io. de Amicis conſil. 120. nu. 10. ubi tenet etiã, nu. 9. poſt alios relatos per eum aduocatum nõ eſſe idoneum teſtem. Sed dato q. contra tales teſtes pars non opponat utrũ poſſet iudex eos reiſcere, uide Alex. declarãtem, in l. 4. §. hoc autem iudicium, nu. 20. ff. de damno infecti. item mediator non poteſt dicere teſtimonium, ut per Deci. conſil. 133. & 463. & Crauet. conſil. 56. col. 2. item nec proxeneta eſt idoneus teſtis, & integer, ut tenet glo. in §. quoniam uero legẽ, in auth. de teſti. in uer. prohibitionem, Cyn. in l. omnibus. C. de teſt. Alber. in l. ſi tibi decem. §. pactum. ff. de pactis. Ang. in l. debet. ff. de ædil. edic. Ant. conſil. 24. col. pen. Anchara. conſil. 331. col. 2. Fulgoſi. conſil. 11. col. 2. Panor. in c. in ſuper ext.

ext. de testi. & in c. licet hely. col. 2. ext. de simo. Alex. non-
 nullos alios Doct. cumulans consi. 13. col. 5. lib. 1. cōsi. 128.
 col. 1. uol. 2. consi. 150. col. 2. lib. 5. consi. 212. col. 6. lib. 6. &
 consi. 127. circa fin. lib. 7. Barba. cōñsi. 54. uol. 2. Guid. Papæ
 consi. 74. & Bertran. consi. 178. col. pen lib. 2. & consi. 225.
 lib. 3. sed aliqui Docto. uoluerunt contrarium signati per
 Petrum de Benintendis, in decisio. 61. & quamuis determi-
 nati iuris sit q̄ proxeneta testis esse non possit, tamen erit
 ipse proxeneta testis integer, & idoneus utraque parte con-
 sentiente, & ita se habet communis opinio omnium Doct.
 de qua testatur Curtius iuni. consi. 112. nu. 8 & sequitur Fer-
 rarien. in d. §. protestante, nu. 29. & Zilettus ibi in add. in li-
 tera i. cum alijs cumulatis per eum, & Petrus de Beninten-
 dis decisio. 61. ubi recitat istam esse magis communem opi-
 nionem, & ueriores, quia testes inhabiles possunt consen-
 su partium ualidari, secundum Ioan. And. in add. Specu. in
 titu. de teste. §. sepe, in add. 1. & in §. 1. uers. quid si uidit, in
 titu. de probatio. Ant. & Imo. in c. cum dilectus, col. 12. de
 consuet. Alex. cōsi. 122. uiso processu, col. 3. uol. 2. pro quo
 facit etiam tex. & ibi Bal. in l. fin. C. de fideicommi. ubi ha-
 betur, q̄ consentiente aduersario quis potest esse testis in
 causa propria, & facit quod tenet Innoc. in c. cum causam,
 ext. de testi. quem sequitur Saly. in l. si quis testi. col. 1. C. de
 testi. ubi dixit q̄ attestaciones inualide possunt ratificari cō-
 sensu partium, quod dictum Inno. sequitur etiam Rom. cō-
 si. 104. pater reuerendæ, circa fin. & Alex. in l. Titia, col. 3.
 ff. soli. matri. quam quidem communem sequitur etiam, &
 declarat Ruinus consil. 34. nu. 1. 4. & 7. uol. 4. & quamuis, ut
 in prin. ostendimus aduocatus esse nequeat pro clientulo
 suo tamen contra ipsum bene posset testimonium ferre, ut
 uoluit glo. in l. fin. ff. de testi. quam dicit communiter appro-
 bari Lanfranc. in d. c. quoniam contra, in uers. testes. nu-
 me. 67.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO CCCLIX.

Testes affines, socij, amici, & domestici non sunt idonei
 testes, & in Criminalibus repelluntur à testimonio. l. 2. & l.
 parentes. C. de testi. & intantum hoc procedit, & amplia-
 tur q̄ si dicti testes sunt admissi minime probabunt, secun-
 dum

C6is
opi. dum scriben. omnes communiter in locis iam citatis, & de
 ista communi testatur Grammat. consi. 45. nu. 15. & consi.
 58. nu. 6. & seq. tamen nota quòd ad probandum furtum,
 uel dolum factu in domo actoris de die, uel de nocte per
 Sempronium & ad probandum quantitatem rerum erunt
 testes idonei, ex eo quia alij testes in ipsa domo actu, & ha-
 bitu uerisimiliter haberi non possunt. text. est, in l. còsensu.
 §. super plagijs, ubi Doct. not. C. de repud. Abb. in c. fin. nu-
 me. 9. de præscrip. Bar. Cy. & Ias. in l. si quando. C. unde ui,
 nu. 43. Marfy. in sua pract. crimi. in §. diligenter, nume. 81.
 Anto. de But. & Doct. in c. tertio loco, de probatio. Abb. &
 C6is
opi. scriben. omnes, in c. cum in tua de sponsa. & ad probandum
 gesta, uel acta in domo testes domestici admittuntur, & præ-
 feruntur alijs, ut per Franc. de Aret. in consi. 13. nu. 17. simi-
 le uidemus ad probandum gesta in naui, uel in domo ad-
 mittuntur testes nauis, uel domus. l. quoties, & l. submersis,
 ubi Bar. & Doct. C. de naufrag. lib. 1. i. tex. in c. ueniens, il se-
 condo, in fin. de testi. Ioan. And. in add. Specu. in titu. de te-
 ste. §. 1. uers. item quod est domesticus, similiterque inno-
 centia rei accusati potest probari per eius parètes, fratres,
 & alios domesticos, & alios testes alias nõ idoneos, ut per
 Marfil. sing. 39. innocentibus, Alex. consi. 24. nu. 45. uol. 2.
 & consi. 5. nu. 5. uol. 1. Gramma. consi. 12. uers. 5. quoad nu-
 19. c. manifeste, & t. seq. ubi Archid. 12. q. 1. Specu. in titu. de
 inquisitione. §. 1. uersic. sed nunquid eas, Ias. & Dec. in l. ut
 uim. ff. de iust. & iur. quòdque procedit, ac verum esse intel-
 ligo, nisi contra dictos domesticos essent alij testes, secun-
 dum Bal. & Saly. in d. l. parentes, Grammat. in d. consi. 12.
 nu. 19. Carrerius, in sua pract. crimi. nu. 165. in fin. & Gram-
 ma. post alios relatos, ibi per eum, in decis. 34. nu. 14. Item
limitatur prædicta còmunis non procedere in patruo, qui
 potest esse testis pro nepote suo, & similiter consobrinus
 pro consobrino & sic de singulis, secundum Bar. in l. qui te
 flamento. §. per contrarium. ff. de testa. & Docto. omnes, in
 C6is
opi. l. parentes. C. de testi. gloss. & omnes. in cap. accedens,
 ut lite non contest. & Lanfranc. in cap. quoniam contra, de
 proba. in uers. testes, nume. 58. ubi ponit istam esse commu-
 nem opinionem Docto. utrinque aulæ, & eam utiliter de-
 clarat. & qui dicantur propr. è domestici uide Io. Igne. latè
 declara-

Declarantem, in l. 1. nu. 74. ff. ad Sillaniam. & in §. serui appellatione, nu. 124. & Melchiorem de Facinis consil. 82. nu. 12. & seq. posito inter consil. crimi. diuersorum, uol. 1. collecta per Io. Bapti. Zilettum, ubi ait communem omnium opinionem esse, q. omnes habitantes in eadem domo dicantur domestici.

OPINIO CCCLX.

Testes singulares non faciunt fidem, nec eis aliqua fides adhibetur. c. cum literis, de testi. & l. iuris iurandi. C. eo. ti. & c. licet causam, ubi oēs Doct. cōiter hoc not. de proba. & Spec. in titu. de teste. §. 1. uer. item q. testes sunt uarij, quia ubi est singularitas, ibi non est numerus, unde tñ probant mille testes singulares, quantum unus, ita dicit Bald. in d. l. iuris iurandi, col. 2. imo testes singulares nedum non faciunt fidem, sed etiam qui possunt esse singulares non probant, secundum Bal. in l. fi. col. 9. C. de edicto. Diui Adriani toll. & in c. bonæ, elj. col. 5. de electio. & refert Corn. consil. 89. uol. 1. circa fin. & Io. de Amicis consil. 127. nu. 17. sed testes ipsi singulares aliquando faciunt fidem, maximeque, quando tendunt ad eundem finem per diuersa media sibi adinuicem patrocinantia, puta quia unus deponit de ueritate, & alius de confessione, secundum Bald. in rub. de controuer. inuesti. colum. 1. per text. in c. fin. de successio. ab intesta. idemque uoluit Felyn. in c. licet ex quadam, col. 4. de testi. & Caccialupus, in repeti. l. admonendi, col. 50. & seq. ff. de iureiurando, & posuimus nonnullos casus infra, in uer. testes singulares sufficiunt, in quibus testes singulares probent, nec per testes singulares probatur aliquo modo consuetudo, secundum Pet. de Bellapertica, & Cyn. in repe. l. 2. C. quæ sit longa consuetudo, Io. And. D. Ant. col. pen. Floria. in 4. q. Anchara. & communiter Doct. in c. fin. de consuetu. quam opinionem declarat ibi Rochus Curt. in 4. sectio. nu. 69. fol. 146. & sic, in fin. suæ repet. & cōem dicit Deci. consil. 215. & nota q. tunc dicuntur testes singulares, quando eorum dicta recipiunt separationem ex diuersitate factorum, secundum Bar. in l. 2. §. dubitetur quemad. testa. aperia. & Bald. in l. 2. col. 2. C. de bono. possesi. secundum tab. in l. 1. C. si unus ex plu. appe. circa fin. & in l. apud

Cōis
opi.Cōis
opi.

antiquos, col. 1. C. de fur. quomodo autem cognoscantur testes esse singulares Specu. in titu. de teste. §. iam de interrogatorijs. uer. quid si vnus, & in §. sæpe testes cum. §. nunc transeamus, & ibi Bal. in add. dicunt hoc ex sex, uel quinq; cognosci, de quibus, in c. cum causam, de testi. ut quando primo uariant in personis, secundo in re, tertio in tempore, quarto in loco, quinto in causa, seu ratione, sexto in circumstantijs.

OPINIO CCCLXI.

Testis. In testem non admittitur socius criminis cōtra socium, nec pro socio. l. fin. C. de accusat. & ita firmanerunt per illū tex. glo. Bar. Bald. Saly. & Pau. castren. in l. quoniam liberi. C. de testi. cum alijs relatis per Boeri. decisio. 319. & Io. de Amicis consi. 138. nu. 1. adeo, q̄ non est testis idoneus ipse socius criminis etiam ad formandum inquisitionem secundum communem opinionem omnium Docto. quam citat, & sequitur Deci. consi. 189. lætatus sum, nu. 9. Grammat. cōsi crimi. 37. nu. 14. post alios quamplures ibi congestos per eum, & consi. 38. num. 10. sed hoc non procedit ubicunque ueritas ex natura negocij aliter haberi, ac sciri nequeat ut puta in coniuratione, uel tractatu, ad quem probandum recipiuntur testes aliās inhabiles, cum secreto fiant, secundum las. in l. 1. col. pen. C. de summa Trini. & fide catho. & in l. fin. col. fin. C. de his qui. ut indig. minimeq; hoc habet locum in crimine læsæ maiestatis, quia tunc admittitur socius criminis contra socium, ut per Pet. Follerium in sua practica crimin. in uer. item quia commisit crimē læsæ maiestatis, nu. 2. propterea nec testimonium tantum socij criminis in casibus, in quibus potest ipse de complicitibus interrogari esset sufficiens indicium ad torturam absque alijs indicijs, quia isto casu talis confessio facit aliqualem presumptionem, ac indicium, secundum glos. in d. l. fin. C. de accusat. cum qua sentiunt omnes Docto. indubitanter ibi, & hanc dicit communem esse opinionem Boerius, in decisio. 319. nu. 3. & seq. & Grammat. in uoto. 6. nume. 2. & Crauc. consi. 9. nu. 6. ubi hoc clarius declarat, & Soci. plenissimè, in tract. fallen. in reg. 428. testis socius criminis. & sequitur quoque D. Thobias Perusina Academia legalis lucerna, doctorq; his temporibus magni ingenij, & auctoritatis

citatis, in §. legatarijs, nu. 13. insti. de testa. & nota qd̄ quē-
admodum socius criminis non recipitur in testem contra
socium, ita nec admittitur socius eiusdem criminis ad ac-
cusandū socium, & sic ab accusando repellitur, ut per Bar.
in l. qui accusare, nu. 8. ff. de acc. & alios latē congestos per
Iaco. Nouel. in tract. ad defensam, in rub. quæ personæ ac-
cusare non possunt incip. quoniam satis utiliter hactenus
uidimus, nu. 33. & seq. ubi hoc limitat, & declarat in tribus
casibus, ut ibi per eum, & similiter carceratus seu positus
in carceribus publicis testis esse non potest, secundum Do-
cto. omnes, in l. 3. §. lex Iulia. ff. de testib. per text. ibi, &
Lanfran. in c. quoniam contra de proba. in uerb. testes, nu.
83. ubi supponit istam esse communem opinionem. sed so-
cius pro socio in causa ciuili regulariter potest esse testis,
secundum glo. Bar. Bal. Saly. Pau. castren. ceterosq; in d.
l. quoniam liberi, glo. Fab. & omnes, in d. §. legatarijs, ubi
D. Thobias, nu. 11. sequitur istorum opinionem, limitat, &
scribit communem esse.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O C C C L X I I .

Testium examinatio in causa Ciuili per iudicem recipi
debet, nō autem per Notarium, quia Notarius de iure abs-
que iudicis commissione nō potest testes examinare, cum
ad iudicem examinatio pertineat, secundum gl. ubi Docto.
not. in l. hac consultissima. §. fin. in uer. de positiones. C. qui
testa. face. poss. in Liubemus, la prima. C. de libera. causā, &
est tex. secundum unam expositionem glo. in l. solam. C. de
testi. & glo. in l. curent. ff. eod. tit. & ita hoc pro regula tra-
didit Bal. in c. si qui testium, de testi. & Fely. in c. cum causam,
nu. 26. de testi. pro qua quidem regula facit, quod dicitur
q̄ probationes sunt fiendæ iudici, l. quinquaginta. ff. de pro-
bat. & habetur, in l. eos, & in l. si quando. C. de testi. no. Mar-
si. in repet. l. fin. fol. 52. C. de probatio. & in l. 1. col. 2. ff. de
testi. & facit glo. not. in d. l. iubemus, quæ dixit q̄ confessio
facta coram tabellione absque præsencia iudicis non præ-
iudicat, & dicit etiam ibi Saly. q̄ si talis confessio fieret co-
ram iudice ad hoc, ut præiudicet contententi debet fieri iu-
dice sedente pro tribunali, & hoc idem uoluit Maranta cū
alijs signatis per eum, in tracta. iudiciorum, in 6. par. in §.

Cōis
regu

actu de cōfessione, nu. 30. fol. paruo. 134. ubi deducit istam
 esse communem sententiam. & dixit fortius Bal. in titu. de
 pace constan. in ner. secundum mores, & leges illius ciui-
 tatis, quem sequitur Ias. in l. 1. col. fin. ff. de fer. & in repeti-
 tione. l. admonendi. ff. de inreuran. col. 58. uerſi. nunquid
 autem iudex, q̄ etiam tabellio non potest de consensu par-
 tium sine præsentia iudicis recipere dicta testium, nec iu-
 ramenta nulla facta prius sibi commissione per iudicem,
 & dixit idem Bal. in add. Specu. in titu. de teste, col. fin. uer-
 nunquid reperitur, q̄ nunquam reperitur, Notarium posse
 recipere iuramenta testium absque commissione iudicis
 allegat gl. in d. l. hac consultissima. §. fin. & subdit idem esse
 in instrumento, uel confessione, quia nec etiam Notarius
 potest illam recipere sine iudicis commissione allegat gl.
 in d. l. iubemus, quam dicit esse ordinariam, & subdit in ibi
 Bal. q̄ recipere pertinet ad iudicem, scribere uero ad tabel-
 lionem, faciunt etiam dicta per Barto. in l. is apud quem. in
 princ. ff. de eden. ubi dixit q̄ notarius non potest dare acta
 parti illa petenti sine iudicis commissione, quod etiam uo-
 luit Pau. de Cast. ibi. optimè etiam faciunt dicta per eun-
 dem Bal. in d. l. hac consultissima, ubi per illam glo. ibi di-
 cit quòd probationes non possunt fieri Notario sine man-
 dato iudicis, & ista rēgula ita corroborata, fallit primo lo-
 co, nisi talem testium examinationem iudex committeret
 ipsi Notario, quia hoc fieri potest, secundum Bald. Ange. &
 Pau. castren. in d. l. hac consultissima. §. fin. Saly. in authen.
 apud eloquentissimum. C. de fide instrumē. ubi ait q̄ quic-
 quid sit de inre hodie hoc est deductum in consuetudinem
 regularem propter magnitudinem agendorum, & idem di-
 cit, & tenet Imo. in l. sed & si quis ex signatoribus. ff. quem-
 admod. testa. aperian. quod intellige uerum esse si huius-
 modi commissio testium sit facta ex causa, & ista est com-
 munis opinio quam allegat, & sequitur Marſi. in l. de mino-
 re. §. plurium quoque, nu. 16. ff. de quæstio. contrarium ue-
 ro tenuerunt nonnulli Docto. relati per Felyn. in d. c. cum
 causam, nu. 29. & seq. sed tamen ipse ibi sequitur prædictā
 limitationem communem, & Abb. in c. quoniam contra,
 col. 18. de probatio. fallit secundo dicta regula communis
 quando examinatio testium per iudicem fieri non posset,
 ut puta

Con-
sue-
tu.

Cōis
opi.

puta si testis erat in iudicio mortis, uel commorabatur in partibus ualdè longinquis, adeo q. si pars quæ uolebat testem examinari facere iuisset ad iudicem testis statim perijisset eius testimonio non habito, nam si tunc examinatus per Notarium sine iudicis præsentia ualebit eius dictum ad præsumptionem aliquam inducendam, secundum Bart. in d. l. admonendi, col. 12. uerfi. quid si dictum testis, quem sequitur Fely. alios citans, in d. c. cum causam, nume. 22. & Marfil. in l. de minore. §. plurium quoque. ff. de quæstio. tertiam uero limitationem tradit Fel. in d. c. cum causam, nu. 31.

O P I N I O C C C L X I I I.

Testium examinationem in causa Criminali iudex alicui Notario committere non potest, imo nec alteri iudici seu eiusdem, seu alterius territorij, secundum Bal. Cyn. Sal. aliosq. communiter, in auth. apud eloquentissimum. C. de fide instru. per illum tex. glo. in clemen. 1. in uer. civili, ubi bonus tex. de offic. delega. & est optimus text. etiam ad hoc in l. 3. §. diuus, ibi nam ipsos interrogare soleo, & cætera. ff. de testi. quem ad hoc not. Bal. in c. si qui testium, infra de testi. in prin. & idem disponitur de iure Regni Neap. ut reperitur sancitum in constituto. inci. in pecuniarijs litibus, idemq. tenet Bald. in rub. de controuer. inuesti. col. 2. Fel. in c. cum causam, nu. 21. de testi. & Curtius. in repeti. l. admonendi, nu. 260. ff. de iureiuran. ubi audacter dicit istam esse communem opinionem, & ratio dictæ communis uidetur ista secundum text. in c. quoniam contra, de probat. quia iudex debet uidere qua uoce, qua trepidatione, & cætera, deponant testes, & hoc idem probatur, in d. clemen. 1. & facit quod dixit Spec. in tit. de testi. §. 1. col. 22. uer. itē quod est criminalis, & optime faciūt omnes illi casus, quos recensuimus post princip. præcedentis conclusionis, qui quidem procedunt, & habent locum non solum in criminalibus, uerum etiam in ciuilibus causis, quia etiam in illis probationes debent fieri iudici, nec possunt recipi à Notario sine præsentia, uel commissione iudicis, secundum glo. in l. hac consultissima. §. fin. C. qui testa. facc. poss. & hoc ibi uolunt Doct. sequendo illam glo. ad quod et facit gl. in l. current. ff. de testi. etiam est bonus text. scdm unam

Cōis
opi.

lectu. gl. in l. solam. C. de testi. de quo per Bar. in d. l. admo-
nendi, col. 14. uer. quid si dictum testis, & per Bal. in l. præ-
cipimus. C. de appella. & in l. iubemus, la prima. C. de libe-
ra. causa, in auth. quæ supplicatio. C. de precibus impera-
offeren. in c. 1. §. item sacramenta, de pace iuramen. firma.
col. pen. & in d. c. quoniam contra, col. 14. & ibi per alios,
& per Anchara. in c. præsentium. §. testes, col. 1. de testi. in
6. ubi refert Ioan. And. reprehendere iudices committen-
tes Notarijs examinationem testium, quia debent eos exa-
minare in propria persona, & ista communis ita compro-
bata ampliatur, ut procedat etiam in causa ciuili ardua su-
per qua iudex non debet committere audientiam testium
alteri, sed ad se uocare, secundum Pau. de Cas. in l. iudices.
C. de fide instru. Imo. in l. si quis ex signatoribus. ff. quæda
testa. aperian. And. de Iser. & Afflict. super dicta constitu-
tione incip. in pecuniarijs litibus, per tex. ibi, & Capicium
latè decisio. 90. nu. 5. limita primo dictam communem nō
habere locum ubi testes absentes non possunt cogi ad ue-
niendum coram iudice, ut puta quando testes essent extra
prouinciam, tunc enim potest eorum examinatio, etiam
in causa criminali, alteri committi, ut uoluit Iaco. de Arc.
Nicola. de Matarellis, Bald. & Imo. in auth. apud eloquen-
tissimum. C. de fide instru. & Fely. nonnullos alios citans;
in c. cum causam, nu. 24. & sequē. de testi. Limita secundo,
quando iudex non posset interesse propter multitudinem
occupationum, poterit tunc etiam in criminalibus com-
mittere audientiam testium; secundum Bald. & alios supra
relatos, in d. auth. apud eloquentissimum, quia necessitas
facit probabile, quod aliàs esset improbable, & subijcit
Bal. ibi de consuetudine ita seruari, & Pañor. in d. c. cū cau-
sam, Limita tertio loco, & dic quod licet super probatio-
ne principalis delicti non possit committi alteri testium
examinatio, nihilominus super remotis à principali deli-
cto ac etiam super adminiculantibus poterit fieri commis-
sio, ita Saly. in d. auth. apud eloquentissimum, & hoc com-
probatur ex eo, quod uoluit in simili Angel. in l. sicut. §. si
procurator. ff. qui. mod. pig. uel hypo. soluitur, ubi not. q. lē-
et in capitalibus non admittatur procurator. l. pen. §. ad
crimē. de pub. iud. & in l. seruū quoq; §. publicē. ff. de pro-
cura-

Cōis
obse.

cura. tamen admittitur ad allegandum iniustitiam, seu nul-
litatem banni, quæ uentilatur scilicet a delicto principa-
li, comprobatur hoc etiam ex eo, quod not. Bart. in l. i. in
prin. ff. ad Turp. vel in l. interdum. §. qui furem. ff. de furtis,
ubi dicit nota, q. licet iudex malefactorum non possit co-
gnoscere de causis ciuilibus est uerum principaliter, inci-
denter tamen bene poterit cognoscere causas, quæ descen-
dunt ex crimine, sicut est restitutio rei furto subtractæ, ite
expensas factas in causa poterit illas cognoscere, & reum
in eis condemnare, & taxare, & hoc idem not. Barthol. So-
ci, in l. i. nu. 35. ff. solu. matr. Quartò limita, quando testes
essent adeo senes, & ualeudinarij, ut sine periculo eorum
curia, uel iudice se præsentare nequeant, quo casu etiam in
causis criminalibus examinatio committitur secundum for-
mam ritus magnæ curiæ, Vicariæ, ut habetur in ritu incip.
item seriat ipsa curia alicui, & cætera, & notat Follerius,
in pract. crim. in rubr. detur copia capitulorum inquisitis,
nume. 7. & ita in contingentia facti fuit decisum in sacro
concilio Neapolitano, ut refert Capicius, in decisio. 90.
nu. 7.

O P I N I O C C C L X I I I I.

Testes in causa principali publicati nõ possunt amplius
 produci in causa appellationis uergente pari timore subor
 nationis in causa appellationis, sicut & in causa principali,
 quamuis diuersa sit instantia, & timorem præfatæ suborna
 tionis exploratum est mouisse Pontificem ad ita deciden
 dum, in clemen. testibus, ext. de test. & in cap. fraternitatis,
 eod. titu. & ita per illum text. tenet Bar. in l. per hanc. C. de
 tempo. appellat. Lanfranc. in cap. quoniam contra, de pro
 bat. in uers. testes, num. 38. & sequen. & Canonistæ omnes
 communiter, in c. per tuas, de testib. ubi Fely. magistrali
 ter ponit multas limitationes, & Soc. in tract. fallen. in reg.
 447. uerum enim uero Cyn. Bald. Angel. cæteri quæ omnes
 communiter, in d. l. per hanc affirmant de iure ciuili con
 trarium, uidelicet; q. in causa appellationis possint recipi
 testes publicatis etiam testibus in causa principali super
 eisdem articulis, seu directò contrarijs, & hoc probatur, in
 l. fin. C. de testi. & ita seruat consuetudo, & practica, testæ

Cōi
opi.Cōi
opi.

Martino Granato, in trac. de opinionibus Bar. reprobatis, & Afflict. decisio. 216. nu. 4. ubi articulum hunc, cum multis alijs decisum inuenies, & sic iudicari in facti contingetia dum eram iudex criminalis in ciuitate Terami anno Domini. 1560. uidelicet obseruandam fore præfatam communem sententiam in Terris Imperij, unde scias tradendam esse tenaciter memoriæ dictam communem, in practica, ex eo quia uidi nonnullos aduocatos errare, & ne in aliquem errorem incidas, uide obsecro pulchram distinctionem traditam per Martinum Granatum in præcitato trac. ubi saluat opinionem Bar. procedere in Terris sedis Apostolicæ, seu in foro Canonico. c. fraternitatis, de testi. & opinionem communem habere locum in foro seculari. d. l. fi. C. de testi. & ita residet Laufran. in d. c. quoniam contra, inter testes, nu. 39. in fin.

O P I N I O CCCLXV.

Cōis
opi.

Testis deponēs, respondensq; contenta in processu, seu inquisitione esse uera, uel q; alter testis deposuit esse uerū huiusmodi depositio non probat aliquo pacto, ut per Bar. eleganter, in l. Labeo, nu. 8. ff. de sup. lega. & Bald. in l. fin. C. de testi. & hoc uerum est, ac procedit indubitanter in causis criminalibus secundum communem opinionem omnium scriberi. quam sequuntur Doc. passim in iure nostro, præsertimq; Mod. apostillantes Bar. in d. l. Labeo; & Fel. in c. cum in causa, ext. de testi. secus uero si testis diceret contenta, in c. seu articulo esse uera, tūc proculdubio ualeret, & probaret dicta depositio, ut consuluit Bald. consil. 10. in quaestio. quæ uertitur, col. 1. uol. 5. tamen hoc non procedit, quando extat contraria cōsuetudo in loco, ut per Bald. in l. fin. §. in refutatorijs. C. de appellat. & ponit Bar. in l. 3. §. 1. circa fin. ff. de testi. Abb. & omnes Canonistæ communiter, in c. nihil obstat, de uer. sig. de qua communi faciunt mentionem Moder. apostillantes ibi.

O P I N I O CCCLXVI.

Testium criminoforum repulsa, seu exceptio non in genere proponenda, alleganda, & articulanda est, uidelicet, q; testes ipsi sunt infames, excōicati, periuri, homicidæ, adulteri,

veri, sed specificè, & sigillatim proponi debent locus, & tē-
 pus delictorum commissorum per testes criminosos, causę
 oēs infamiz, & alię circumstantię dictorū criminū, secun-
 dum Bart. Bald. Alex. Fran. de Aret. & Ias. col. 4. in l. 1. C. de
 testa. Innoc. ante oēs, in c. præsensium. §. testes, de testi. lib.
 6. quem sequitur ibi Archid. & Francus, Bar. Ang. & Albe.
 in l. prator edixit. ff. de iniur. Salye. in auth. si dicatur, col.
 pen. C. de testi. & Rom. consi. 290. in prin. & istam opinio-
 nem ait esse communem Follerius, in sua pract. crimin. in
 uer. si confitebuntur, nu. 60. & seq. & magis cōmunem asse-
 uerat Boer. decisio. 321. ubi refert ita fuisse iudicatū in Se-
 natu Burdegalensium. contrariam uero partem tenuerunt
 aliqui Doct. congesti per Pomatem, in add. ad Bar. in d. l. 1.
 col. 2. & Boer. in prællegata decisio. nu. 1. tamen quicquid
 isti Doct. suadeant contra communem, ob hoc in practica
 ab ea non esset tutum recedere, quam sequitur optimo iu-
 re infiniti Doct. in uarijs locis iuris nostri, Rota Rom. de-
 cisio. 252. cum tribus seq. in nouis, & Grāmaticus decisio.
 11. nu. 12. & decisio. 34. nu. 49. & dato nota hic perpetuo, q̃
 quis opponeret defectus testium cōtra se examinatorum,
 utputa, q̃ sint excommunicati, infames, homicidę, & simi-
 les actione iniuriarum conueniri nequit aliquo pacto dū-
 modo huiusmodi testium defectus probentur, & ueri appa-
 reant, secundum Bald. Ange. Alex. & omnes, in l. fin. q̃ quis
 iur. ubi aiunt istam esse communem opinionem, & Iaffre-
 dus Lanfrancus, in decisio. 395. & Boer. consi. 4. num. 21. &
 seq. 34. 35. & 37.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO CCCLXVII.

Contra testes exceptio ante aperturam testium opponi Testis
 debet, non autem post, & specialiter, ut eleganter per Bar.
 in l. 1. col. fin. C. de testi. & inibi Bal. & alij communiter, &
 ita tenet arguendo Ruinus consi. 32. col. 5. circa fin. uol. 4.
 & omnes Canonistę hoc idem firman, & tenent audacter,
 in cap. denique, de excep. quorum opinionem sequuntur,
 declarant, & attestantur Moder. in d. c. denique, & Deci.
 ibi, nume. 12. & hinc inoleuit practica, qua quotidie utun-
 tur procuratores, ut tempore quo comparent uisuri iu-
 ramenta testium protestantur contra personas testium,

Cōis
opi.

& dicenda per eos, sed quodcumque in alio actu ante pu-
 blicationem potest fieri dicta protestatio, ut c. presentium,
 de testi. & ibi Franciscus de Aret. imo plus dicit quod exceptio con-
 tra testes inimicos potest opponi, & allegari coram iudice
 antequam eorum dicta recipiantur, uerbi gratia Titius op-
 ponit examinatori, testem examinandum contra ipsum
 esse suum capitalem, & capitalissimum inimicum in huius-
 modi casu habet receptio illius testis differri, & interim
 capi per iudicem illius causae informatio super praedicta
 inimicitia, ut per Bartolomeum in auth. si dicatur. C. de testi. cuius
 opinionem ultra Saly. sequuntur omnes alij Doctores. ibi com-
 munitur, & de ista communi attestantur apostillantes Bar-
 tholomeus, & Petrus de Benintendis, in decisio. 7. obijciatur,
 ubi ait ita in Rota Bononiensi conclusum extitisse, & hoc
 idem observari communiter uidetur in delinquente tor-
 quendo, siquidem si tunc opponeretur ratione inimicitiae
 aduersus testes producendos contra dictum delinquentem,
 eo casu proculdubio debet differri, & superferri hae tes-
 tium receptio, ut recipiantur prius testes ad probationem
 inimicitiae praefatae, dummodo ipse excipiens statim, & in-
 continenti se probaturum offerat. §. si uero quis dicat, in
 auth. de testi. ut tenet Felix in c. ex parte, col. bn. ext. de tes-
 sti. & alij Doctores. passim in iure nostro, item uidetur dicen-
 dum in testis infamij, uel excommunicato, nam licet iniqui-
 situs dicat testes examinandos contra ipsum esse infames,
 & excommunicatos non ob hoc retardatur examinatio il-
 lorum testium, sed illa exceptio reseruatur in fine iudicij,
 secundum Doctores in c. interposita. de appellat. in princ. & in
 l. si is a quo. ff. ut in posse. legat. & Speculum in titu. de teste. §. 1.
 uerbi. quid ergo si praemissa deijciens, &c. tamen hoc fallit
 secundum eum nisi pars obijciens praedictam exceptionem
 contra testes uellet incontinenti illas probare, quia est au-
 dienda si habet probationes in promptu, ut per Speculum late
 in loco de quo supra. sed aduerte hic perpetuo quod repulsa,
 reprobationesue testium, qui dixerunt testimonium in pri-
 ma instantia, & ante sententiam non sunt admittendae in
 causa appellationis, & sic in ipsa appellationis causa nullo
 pacto admittitur repulsa, ideo quis reprobare testes debet
 in prima instantia, & in negotio principali, quoniam po-
 stea

ſtea non admittitur in cauſa appellationis, ſecūdum And. de Iſer. in conſtitutio. iuriſperitorum. nu. 6. & Guid. Papæ deſiſio. 500. in contrariam uerò partem inclinarunt gloſſ. in uer. per ſententiam, Abb. & Fely. col. 2. in c. 1. de except. Afflict. in d. conſtitu. iuriſperitorum, & Abb. in c. ſuper eo. de teſti. & iſtam reor magis communem opinionem fore, Cōis
quam ſeruari in Regno Franciæ meminit Guido. in d. de-
ſiſio. 500. tametiſi primam opinionem ueriores, tutiorēq;
reperio, atque eam receptam extiſſe in ſacro regio concilio Neapo. teſte Afflict. deſiſio. 266. & ſequitur Conſar-
ruuias, in ſua pract. in cap. 18. ſub nu. 5. & Maranta, in trac-
iudiciorum, in 6. par. in 13. actu de teſtium repulſa, nu. 13.
fol. paruo. 147. ubi recitat ita practicam regni Neapo. opi-
nionem And. de Iſer. admiſſiſſe, quam inibi limitat, atque
declarat.

O P I N I O CCCLXVIII.

Testis deponens per dictionem uel ; circa ; ſeu ; & plus,
uel ultra nihil probat, nec ſibi aliqua fides adhibetur tan-
quam de incerto deponens ſecundum communem aſſer-
tionem Bar. & omnium Doct. in l. Celiſus. ff. de uſucap. quā
ſequitur Panor. in c. tux, ext. de deſponſa. impube. ſcrib. in
c. licet cauſam, ext. de probatio. & Iaſ. in l. & ſi poſt tres, nu.
7. & 10. ff. ſi quis cautio. ubi atteſtatur de dicta communi
opinione, & eam latè declarat, & Rumiſ conſ. 36. nu. 6. no-
lu. 4. & Balbus cum alijs ſignatis per eum, in repet. d. l. Cel-
ſus, quæ reperitur, in fin. ſui tract. de præſcriptio. in 4. & ul-
tima par. d. repet. nu. 14. ubi conatur ſaluare ſententiam cō-
trariam. quod nō procedit indiſtinctè, nam licet teſtes de-
ponant alternatiuè, & ſic incertè, & ambiguè, tamen pro-
bant ſi eorum uerba ad unum effectum tenderent, & ideo
ſi accuſo Sempronium q. interfecit Titium, & teſtes depo-
nant alternatiuè, uidelicet, q. eum occidit cum gladio, uel
clauo, tunc quia uterque intellectus concludit maleficiū
habetur tale eorum dictū pro certa probatione, ſecun-
dum Alex. in l. inter ſtipulantem. §. 1. col. fin. ff. de uerbor.
obl. quem ſequitur Iaſ. in l. dedi, col. 1. ff. de cond. cauſa da.
cauſa non ſe. Fely. in c. ex parte, el primo, col. 7. de reſcrip.
& Marſi. ſing. 206. incertitudo. ſed aduerte, q. ſi accuſo ali-
quem

quem, & percussit me in collo, & probetur & percussit in facie tunc utique non potest sequi condemnatio, secundum Bal. in l. ite exigitur. ff. de dolo, & Ang. in l. is cui. ff. quem. serui. amit. & in l. uulgaris. ff. de fur. & idem consuluit Oldra. consil. 57. & 213. dicens quod si testis deponit & quis aliquem percussit cum ense per punctam, & alter deponit quod per taglium, & non per punctam quod hoc casu non est probatum delictum, & testes sunt singulares, & idem tenet Abb. consil. 78. Fallit secundo præmissa communis opinionio, quod dictio plus, uel ultra prolata à teste nihil operatur non habere locum etiam ubicunque quis rescindere procuraret uenditionem tanquam latus ultra dimidiam iussu precij per remedium. l. 2. C. de rescin. uendi. quoniam si res erat ualoris mille, & uendita extitit pro quingentis, & testes deponant quod mille, & ultra, seu plus tempore uenditionis ualebat erit dubio procul probatus excelsus ultra dimidiam, & sic erit locus. d. l. 2. remedio, secundum Saly. col. pen. & omnes, in d. l. 2. Alex. col. 2. & Ias. col. 3. & seq. in d. l. & si post tres, & Balbum, in d. repeti. l. Celsus, in 4. par. sub nu. 15. ubi recitat istam esse ueram, & communem opinionem. Limitatur quoque per ipsum Balbum præcitata communis in tribus alijs casibus ubi supra.

C615
opi.

OPINIO CCCLXIX.

Testis esse non potest pupillus, seu impubes, nec ad testimonium aliquo pacto admittitur. c. testes. 4. q. 3. l. 3. §. lex Iulia, & l. inniti. ff. de testi. & §. testes autem, instit. de testat. ubi Doct. not. Specu. in titu. de teste. §. 1. uerfi. item excipitur, & Nellus, in tract. de testi. in uerfi. impubes, nu. 2. 1. quia quicquid uident, quicquid audiunt ignorant. l. fin. circa fin. ff. rem pupi. fal. fore. l. fin. ff. de iuris, & facti ignoran. & l. 1. ad fin. C. de fal. monet. & quia similiter eius testimonium est in effectu, sicut si cæcus testificaretur de coloribus, ut dicit Bal. in l. testium, col. 2. uerfi. redeo ad primum. C. de testi. & hoc procedit in causa ciuili, nam in criminali etiam pubes ante 20. annos completos non admittitur, nisi quantum ad præsumptionem faciendam, pupillus tamen quandoque facit inditium ad probandum dominum occisum à familia. l. 2. §. impuberes. ff. ad Sylleia. & not. Specu. in d. §. 1. fal.

fallit hoc non procedere quotiescunque pupillus esset factus maior, nam tunc absque dubio potest testificari de his quæ uidit in pupillari ætate, ut per gloss. in l. notionem. §. instrumentorum. ff. de uerb. sign. & in l. ad testium. ff. de testa. Spec. Ioan. And. & Bal. ibi, in add. in d. §. i. uer. sed nunquid factus impubes, & istud procedit in his, quæ uidit dū esset proximus pubertati, secundum Bar. in d. l. ad testium, & in memorato. §. instrumentorum, & Ferrarien. in pract. Papien. in for. libelli iuramenti testium. §. protestante, nu. 30. & seq. & hoc firmant esse communem opinionem omnium Doct. Areti. in d. l. testium, & Deci. & Hierony. Chualon. ibi, in add. in l. fœminæ. §. item impuberes, circa fin. ff. de reg. iur. uide latè per Fely. post alios, in c. cum nobis, de rescrip. & in c. fin. de senten. excommu. & quis dicatur proximus pubertati diximus latè supra, in uer. pupillus, il secundo.

Cōis
opi.

O P I N I O C C C L X X .

In testium depositionibus in maiori summa minor non inest, secundum Archidia. eleganter, in c. nihilominus. 3. q. 9. quem sequitur Bal. in l. i. col. 6. de testamen. & Doct. omnes communiter, in l. i. §. si stipulanti. ff. de uer. obli. & cum dicta communi transeunt Moder. ibi eam pleno ore attestando, præsertimq; Alcia. nu. 40. cum alijs seq. & Ruinus, nu. 3. & 6. & scripsimus infra in opinio. testes singulares, in fin. & sequitur quoque Francis. Marci. decisio. 485. nu. 50. & seq. ista uero communis interpretatur nisi sit summa temporis, secundum Imo. in l. inter pares. ff. de re iudi. Gemin. in c. i. de arbitris, in 6. & Alex. in d. §. si stipulanti, interpretatur quoque utiliter nisi constaret testes deponere de eadem numeratione, secundum Alex. in d. §. si stipulanti, ubi Alcia. num. 40. cum 4. seq. ponit aliàs limitationes, & Rui. in d. l. i. §. sed si mihi, nu. 14. 16. 17. 18. & 19. ff. de uer. obli.

Testis

Cōis
opi.

O P I N I O C C C L X X I .

Testes in causis, ac negocijs criminalibus ultro debent reddere causam, & rationem scientiæ, & non interrogati, aliàs non probāt, nec faciunt indicatiū, secundū Bal. cōf. 182. nu. 2. uol. 4. Saly. in l. fin. C. de probat. Alex. cōf. 70. col. 3. nol.

nol. i. Dec. consil. 27. Soci. in tracta. regu. in regula. 302. §
 fal. Ias. in l. admonendi, col. 103. ff. de iureiuran. Marfil. in
 sua pract. crim. in §. diligenter, & Grammat. consil. crim. 122
 nu. 12. & istam ait esse communem opinionem Bald. in d.
 consil. 182. sed hoc procedit quando testis ad offensam de-
 poneret, secus uero ad defensam, nam eo casu probat, et
 tiam si non redderet scientiæ causam, testis enim depo-
 nens q. Titius uulnerauit, uel interfecit Mæuium ad sui ne-
 cessariam defensionem, & in ratione scientiæ dicens, quia
 uidit sufficit ad probandum talem necessariam defensio-
 nem, licet de alijs circumstantijs nihil dicat, secundū Bart.
 consil. 163. Bal. & Salu. in l. solam. C. de testi. Alex. consil. 76.
 col. fin. uol. 1. & consil. 109. eod. uol. & uoluit Corne. consil.
 204. nu. 2. & hoc firmant communiter omnes Criminaliste
 uarijs in locis iuris nostri.

O P I N I O CCCLXXII.

Testis deponens de credulitate nullam fidem facit, nec
 probat aliquo modo, secundum glō. Cyn. & omnes Legi-
 stas, in l. testium. ff. de testi. Canonistas, in c. quoties, ext. de
 testi. Specu. in titu. de teste. §. 1. uer. item q. deposuit de cre-
 dulitate, Alex. consil. 70. col. 3. uol. 2. & Io. de Amicis consil.
 77. nu. 20. & consil. 102. nu. 18. & ista est communis opinio,
 teste Panor. in d. c. quoties; & Moder. ibi, idemq. uidemus
 in teste deponente per uerbum iudicio suo quia non ualet
 eius testimonium, secundum Bar. & alios, in l. quod tamen
 §. si arbiter. ff. de arbi. Bald. in l. de quibus, colum. 25. ff. de
 leg. Ang. & omnes, in l. sciendum, col. secunda. ff. de uerbo.
 obl. & Alex. consil. 186. in causa, & lite, col. pen. uol. 2. & co-
 si. 119. uiso processu, col. 3. nume. 7. Io. de Amicis consil. 45.
 nu. 15. & Grammat. consil. crim. 12. nu. 13. & istam dixit co-
 munem opinionem Curtius iunior consil. 165. præsuppo-
 nitur in facto, nu. 17. & similiter testis deponens per uerbu
 se certo credere non probat etiam præsumptiue, secundum
 Bar. in l. siue possidetis, col. pen. C. de probat. quem sequi-
 tur Alex. consil. 70. uol. 1. consil. 134. col. 2. & in d. consil. 119.
 idemque dicendum est in teste deponente per uerbum nisi
 fallor, quia probat si redderet claram, & bonam causam
 scientiæ sui dicti aliàs secus, secundum Bal. Cato. & alios,

in l. i. ff. de iusti. & iure, contrarium uero tenuerunt aliqui Doct. relati per Riminal. in §. i. instit. quib. alie. lic. uel nō. nu. 15. & seq. ubi distinguendo opiniones concordat post alios citatos per eum. Interpretatur ista communis conclusio ita explicita non habere locum quotiescunque huiusmodi depositio de credulitate esset iuncta ratione, uel aliqua præsumptione inferente ita credi debere, ut quia testis redderet causam scientiæ, quia uidit, tunc dictum testis probat, ratio enim dicti testis reddentis bonam causam, & rationem scientiæ regulat ipsum dictum, ita nō. tenuit Iacō. de Aret. & Cyn in d. l. testium Bar. in d. §. si arbiter, Ioā. And. in add. Spec. in tit. de teste, §. super, in uer. item quod deponit de credulitate, Bal. in l. solam, col. 2. C. de testi. & Corne. consil. 162. nu. 8. uolu. 1. & alij relati per Iaffredum Lanfran. in decisio. 7. & Alex. in præcitatis consil. & Riminal. in d. §. i. nu. 19. & ista est uerissima, & communis limitatio, ut per prædictas allegationes apertissimè constat. Cōis
opi.
Interpretatur similiter dicta communis in factis antiquis, in quibus testis de credulitate probat, & antiquum tunc dicitur in materia probationis, ad hoc ut admittatur testis de auditu, aut credulitate, aut uerba enuntiatiua, aut fama publica, & cætera huic generi similia requiritur tempus excedens metam centium annorum, secundum Innocen. in c. ueniens, de uer. sign. & hanc opinionem asseuerat esse cōmunem Alex. & Moder. in l. cum aliquis. C. de iure delibe. & ibi Ias. etiam, & in repeti. Ladmonendi, nu. 209. ff. de iureiu. & consil. 81. col. pen. lib. 1. consil. 24. col. pen. lib. 1. & cōsil. 148. col. fin. uolu. 4. Corne. consil. 35. in fin. & consil. 399. col. pen. uolu. 1. Alex. consil. 6. in fin. lib. 1. & consil. 208. col. pen. lib. 2. Curti. sen. consil. pen. col. fin. Deci. in c. 1. col. 4. de appellat. in consil. 13. col. pen. consil. 42. col. 2. Curti. iun. consil. 17. col. 2. & consil. 90. col. fin. & licet in hoc, uel circa hoc reperiantur duæ aliæ opiniones contrariæ Doct. quas omitto tanquam frustratorias, & inutiles, tamen in iudicando, & consulendo difficile, ac impossibile foret obtinere contra dictam communem. Limitatur quoque communis in duobus alijs casibus per Marfi. in repe. rub. C. de proba. nu. 13. & seq. tanquam utiles, ueros, & necessarios omnino nidebis, & in multis alijs casibus limitatur per Soc. in trac. Cōis
opi.
fallent.

FRANCISCI VIVII

fallent. in reg. 407. testes de credulitate. & Riminal. in d. §. 1. nu. 18. & per Lancillotum Conradum, in pract. seu tract. de decurionibus, lib. 1. c. 9. §. 11. de officio prætoris, nu. 40. fol. 131.

O P I N I O CCCLXXIII.

Testis Notarius faciendo mentionem in testamento testatorē
 fuisse sanæ mentis, & cætera propter huiusmodi testimo-
 nium non probaretur mentis sanitas, secundum Bal. in l. 2.
 C. de testamen. quia Notario non adhibetur fides in his,
 circa quæ versatur eius laus, vel opprobrium, ut de proxe-
 neta dicitur, in §. pen. in auth. de testi. & per Alex. cons. 13.
 col. 5. ubi asseuerat hanc esse communem opinionem, &
Cōis consi. 141. ponderatis, col. 4. nolu. 1. & Ias. in l. senium æta-
opi. tis, nu. 3. C. qui testa. face. poss. & Vasquius cum alijs signa-
 tis per eum, in tract. de succes. processu. lib. 1. §. 1. nu. 54. &
 sequen. nisi qualitas; & conditio personæ aliud suaderet,
 ut per Abb. in c. dilectorum, de test. cog. & quia etiam
 hoc sola legis præsumptione, non autem per testimonium
 Notarij probatur, quoniam secundum scribentes, in l. sa-
 num mente. C. de transact. mentis sanitas est quid inuisibi-
 le, & propriè non percipitur uisu, uel auditu, sed potius ra-
 tionis iudicio; Ampliatur isthæc conclusio, ut mentis sa-
 nitas, uel aliquem fuisse sanæ mentis, nec à teste probari
 posse, ut per Bal. in d. l. 2. nam non cadit directè hoc in sen-
 sum testis, secundum Doct. communiter, in d. l. sanum me-
Cōis te, quam quidem communè sequitur, & citat Boerius deci-
opi. sio. 33. nu. 7. & seq. fallit dicta conclusio ita declarata quā-
 do Notarius in testamento nullum uerbum faceret de ho-
 mine sanæ mentis, si testator enim relicta omnia rectè di-
 sposuerit ualebit testamentum, ut conditum ab homine sa-
 næ mentis, nam qualia quisque facit, operatur, gerit, & lo-
 quitur talis esse præsumitur, argumen. l. pen. ff. de cond. in-
 stitu. & l. Titia. ff. de inoff. testa. ideoque si testamentum fue-
 rit rectè, rationabiliter, prudenterque factum ipse testator
 prudens fecisse creditur Valerio Maximo teste testamen-
 tum cuiusdam furiosi fuit olim à Senatoribus approbatū,
 quia in eo rectè disposita legebantur, quod refert etiam
 Bal. in c. 1. per quos fiat inuesti. in usibus feud. & Alexā. in l.
 furiosum.

*Amend. rice
 du a furioso
 a ualeat.*

furiosum. C. qui testa. face. poss. & hodie professò iudicare
 tur validum tale testamētum, vt per Ioan. And. & Abb. in.
 c. cum dilectus de succe. ab intesta cū alijs relatis per Cor-
 setum in sing. in ver. testamentū, & Marsyl. sing. 380. furio-
 sus post prin. vbi expresse ait hanc esse magis communem Cōis
 opinionem, & rationabilem, & deniq; sibi plurimum pla-
 cere, & istam sententiā sequitur etiam Barbat. in c. qui in-
 gredientibus col. 7. de testa. ubi tenet testamentum furiosi *quid de testam.*
 valere factum ad pias causas; dūmodo non probetur quòd *ad pias causas.*
 tempore testamenti fureret; quòd procedit in furioso qui
 habet dilucida intervalla, aliàs testamentum furiosi, ut ab
 homine sanæ mentis non valet etiam ad pias causas argu-
 men. c. sicut tenor ubi Abb. cum alijs allegatis per Ias. cōfi.
 241. uisa lōga. col. 6. vol. 2. & quòd furiosus testari nequeat
 etiam ad pias causas, voluit Bart. quoq; in l. 1. C. de Sacros.
 eccles. nu. 16. & ista est cōis opinio teste Grato cōfi. 30. Cōis
 nu. 32. vol. 2. & præmissis accedit utiliter quòd testibus de
 sana testatoris mente deponentibus maior fides adhibetur
 quā cæteris testibus contrariū asseuerantibus, quia respon-
 dent, ac deponūt scēdū iuris dispositionē, ut eleganter
 per Innoc. in c. auditis de præsump. cum quo sentiunt om-
 nes cōmuniter ibi, & in c. cū Ecclesia vulerana de electio-
 attestando audacter de ista communi, & Ias. cōfi. 2. nu. 8.
 & cōfi. 178. nu. 1. uol. 2.

OPINIO CCCLXXIIII.

Notarius cui est facta cōmissio examinationis testiū, vel Test
 receptionis iurium non potest ipsemet esse rogatus de tali
 cōmissione sibi facta per iudicē, nec ei creditur super hoc
 deponēti, & sic illa cōmissio debet per aliū Notariū scribi,
 & non per se ipsum secundū Ostien. in c. quoniā contra de
 probatio. & alios cōiter oēs ibi, Ioā. And. in reg. cum quid
 vna uia. de regu. iuris lib. 6. in mercu. in prin. Bal. in. Liuris-
 iurādi col. fin. C. de testi. in. l. iudices. C. de fide instru. & in
 fin. §. 1. de iure delibe. Abb. in. c. fraternitatis in fin. de cle.
 nō residen. & in. d. c. quoniā cōtra col. 17. Ang. & Moderan
 d. sciēdum in prin. ff. de uer. obli. Deci. cōfi. 42. nu. 4. Nat-
 tam cōfi. 143. nu. 4. & Ruynum cōfi. 105. nu. 1. uol. 4. & ista Cōis
 est magis communis opinio contra Bar. contrariū asse-
 ren-

rentem, in l. ex sententia. ff. de testa. tute. ut patet ex congestis per Boerium decisio. 258. nu. 4. quam quidem communem ipse ibi. nu. 5. limitat, & declarat Saly. uero, in d. auth. apud eloquentissimum. C. de fide instru. conatur opinionē Bar. & communem ad optimam consonantiam, & concordiam reducere, quem omnino uidebis, conprobatur ultra allegata per præcitatos Doct. prædicta communis isto medio, nam testis deponens de mandato sibi facto nihil probat, ut uidetur esse tex. in l. i. C. de manda. princ. qui uult, q̄ non statat assertioni simplici alicuius in quacunque dignitate constituti de mādato sibi facto à Principe, & istam communem uidelicet, q̄ credatur Notario, uel examinato ri asserenti sibi fuisse commissam receptionem testium sequitur etiam Guid. Papæ decisio. 126. Deci. in d. c. quoniā contra, num. 198. & Curtius iunior consi. 166. nu. 3. in quibus locis attestantur de dicta communi, & ita fuit decisum & conclusum in sacro Regio concilio Neapolitano, teste Afflicto, in decisio. 317.

O P I N I O CCCLXXV.

Testes possunt regulariter produci usque ad publicationem in causa, & non ulterius, unde post didicita testificata non possunt ulterius produci testes super eisdem capitulis, ut habetur, in c. fraternitatis, & in c. intimauit, de test. cum similibus, & istam regulam ponit Marfi. in l. 1. §. fin. in prin. nu. 17. ff. de quæstio. & Doct. in clemen. 2. de test. & communem opinionem esse præsupponit Bellonus consil. 25. nu. 6. quam quidem regulam amplia non tantum procedere in causa principali, sed etiam in causa appellationis propter timorem subornationis, ut habetur per Bar. in l. post hanc. C. de temp. appe. & per scriben. in d. clemen. 2. Limitatur primo loco isthæ conclusio nō habere locum quando publicatio non esset ritè, & rectè facta, quoniam si esset inualida, post testium publicationem inualidam, possent produci testes, ut not. glo. in l. 2. in uer. ritè, de test. & in d. clemen. 2. in uer. publicatis, Barto. in aut. at qui semel. col. 5. de probatio. Afflicto. in constitutione Neap. inchoante ritus peritorum & cætera, & Marfi. in d. §. fin. num. 17. & hinc est, q̄ testes nulliter examinati ex facto iudicis possent

sent iterum examinari non obstante publicatione eorum, secundum Bart. in l. qui per salutem. ff. de iureiur. & ista est communis opinio, ut asserit Alexā. ibi. nu. 2. & quando testes non dicuntur ritè recepti, uel examinati, uide Marfil. la. re declarantem, in l. 1. §. si quis ultro, nu. 3. ff. de quæstio.

Cōis
opi.

Secundo ista regula, quod per testium publicationem testes non debent examinari, nec admitti limitatur nisi super articulis nouis dependentibus à ueteribus, ut not. omnes Canonistæ, in d. c. fraternitatis, in c. clamor, & in c. ultra tertiam, de testi. & Legistæ, in d. auth. at qui semel, ubi Moder. aiunt hanc esse communem opinionem, & Maran. ta, in tract. de iudi. in 6. par. 2. partis princ. super. 6. actu, nu.

Cōis
opi.

22. & Io. de Amicis consi. 128. nu. 1. Tertio limitatur prædicta regula, quod licet post attestaciones publicatas non possint ulterius produci testes super eisdem capitulis, tamen poterit pars uolens ulterius producere testes nomina ipsorum testium dare iudici, & se absentare, & iudex poterit tunc illos examinare pro ueritate habenda, secundum doctrinam singularem Bal. in l. ampliore, col. 2. C. de appel. quam approbat, & sequitur Cepolla caute. 166. incip. regulariter, sequitur etiam Pau. de Cast. consil. 309. in casu, de quo quæritur, col. pen. Roma. consi. 439. in eo casu, quod quæritur, circa fin. & in repetitio. rub. ff. de arbi. col. 11. Barba. in c. ad petitionem, col. 4. ext. de accusat. & Alexā. in l. 4. §. hoc autem iudicium, col. 3. ff. de damn. & infec. Quarto dicta regula, quod publicatis attestacionibus non sunt alij testes recipiendi super eisdem articulis debet intelligi, & limitari nisi interueniat consensus partium, ita tenet Abb. in d. c. fraternitatis, & Bar. in d. auth. at qui semel quod dicit auctor teneri communiter Parisius, in d. c. fraternitatis, nu. 53. Quinto choarctantur prædicta, uidelicet, quod potest testium publicationem testes debent admitti, quando testes de nouo reperti scirent rei ueritatem, qui fortè tempore publicationis reperiiebantur in partibus ualdè longinquis, & remotis à loco iudicij, secundum gl. & Doct. in l. admonendi. ff. de iureiur. & Marfil. sing. 297. testes, & in rub. C. de probatio. nu. 16. sed hoc non procedit quando per partes petitur testes de nouo examinari super eisdem articulis propositis ante publicationem, quia isti testes facta publi-

Cōis
opi.

catione recipi nō possunt cum immineat falsitatis timor
 & subornationis. d. clemen. 2. & glo. And. & Afflict. in prae-
 citata constitutione iurisperitorum, & c. & nouissime per
 Regiam pragmaticam incip. quandoque solent, & c. repe-
 ritur sancitum, q̄ testes nouiter reperi post publicationē
 super articulis in causa productis recipi nequeant, quam
 quidem pragmaticam latē ibi declarat Cauensis, & Sca-
 glionus. Sexto fallit in causa matrimoniali si producens
 iuret non subornasse, secundum Marfil. sing. 128. & quod in
 causa matrimoniali testes admittantur post publicationē
 super eisdem articulis, & directō contrarijs text. est, & ibi
 Abb. in cap. sicut ex literis, de sponsali. ubi glo. communi-
 ter recepta, Soci. nu. 64. & Fely. nu. 9. in d. c. fraternitatis, &
 Bald. in auth. nunc si heres, col. 1. C. de litig. etiam si agere-
 tur de probando impedimento ad matrimonium impedi-
 dum, quod nondum contractum esset. gloss. & communis
 schola, in c. 1. de consang. & affi. notant Abb. & alij, in c. iur-
 rauit, col. 2. de proba. Septimo in causa criminali, secundū
 Bart. in l. 1. §. fin. col. 3. & Marfil. nu. 4. ff. de quaestio. Soci. in
 d. c. fraternitatis, nu. 80. & eundem Marfil. in pract. cri. in si
 sequens, nu. 2. & 8. & Fran. de Aret. in d. c. fraternitatis, nu.
 36. ubi inquit istam esse communem opinionem. Nono ex
 eisdem capitulis iusta causa iudicem mouente, ut per Mar-
 fil. in d. rub. de proba. nu. 38. Decimo possunt de nouo exa-
 minari attestatiōibus deperditis. Marfil. ibidem, nu. 39.
 Undecimō super circumstantijs opportunis ad instantiā par-
 tis aduersae, secundum Bertran. consi. 48. nu. 18. uol. 1. & Ma-
 rantam, in d. tract. de iudicijs, in 6. par. in 7. membro, num.
 19. fol. paruo. 121. Duodecimō in causa monachus. gl. in
 c. praesens. 20. q. 3. in uer. patrem, cuius meminit Fely. in d.
 c. fraternitatis, nu. 9. & Afflict. decisio. 216. super examina-
 tione testium, ac eorum productione post publicationem
 posuit septem alios casus decisos in sacro praetorio Neap.
 ex quibus realē practicam Nostrates imbibere possent, &
 de productione, examinatione, repetitione q̄; testium post
 didicita testificata, & conclusam causam, uide Ancha. con-
 si. 123. & Bertran. consi. 151. nu. 1. uol. 1. consi. 160. nu. 1. uo-
 lu. 2. & consil. 266. Ampliatque istam regulam ita decla-
 ratam intantum procedere, quod testes recepti post publi-
 cationem

rationem processus nullam fidem faciunt, secundum Bart. in d. auth. at qui semel, Abb. Ino. & omnes, in d. c. fraternitatis Ioan. And. & Butr. in c. constitutus, de testi. & istam opinionem dicit esse magis communem Ruinus consil. 164. numero. 4. uolu. 4.

Cōis
opi.

OPINIO CCCLXXVI.

Testes post omnes terminos, seu dilationes partibus præfixas, uel præfixos reiiciendi sunt à processu, & cum expensis, nisi iureiurando pars affirmaret ad se de nouo peruenisse dictos testes, ut per Bar. in l. mancipiorum, uer. vlti mo hæc. ff. de opt. lega. per tex. in c. pastoralis, de excep. & in c. cum dilectus, de fide instru. Abb. Felyn. & alios, in d. c. pastoralis, & idem Felyn. in c. licet, col. 9. cum alijs seq. de probat. quorum opinionem tanquam communem sequitur Doct. in d. c. pastoralis, & Rom. consil. 229. & cōem scribit Conradus, in tracta. seu præti. de decurio. lib. 1. c. 9. nu. 47. fallit ista sententia non habere locum, quādo testes infra terminum datum iurant, & post decursum terminū deponunt se fuisse iusta causa impeditos ad deponendū, tunc enim deponendo isti testes post terminum transactum eorum depositio ualeret, & teneret, secundū Bal. in l. si quando. C. de testi. & in rub. C. si ex falso instrumento, & ista est communis opinio, teste Boerio. decisio. 294. nu. 19. & Curcio, in tract. de testi. in 33. conclusione, ubi subdit ita præticari in Curia Romana, & uniuersum mundum hoc sequi, & hanc communem opinionem consulendo sequitur, attestatur similiter, & limitat in quinque casibus Iaco. Manchelli in patrocinio, seu consil. 52. per totum, & secundum eandem communem sententiam notauit Rota Bononiensis, ut deducitur apertissimè per Petrum de Benintendis, in decisio. 11. dubitatum fuit, & vide per Bart. & Alex. in l. damni. §. Sabini. ff. de dam. infe. & Lanfrā. de Oria. in repe. & quoniam contra, de proba. in c. 8. nu. 14. & Petrum, in d. decisio. 11. per totam. & ratio dictæ cōis opinionis uidetur isthæc, quia depositio prædictorum testium refertur ad tēpus iuramenti, ut tenet Barto. in repetitio. l. 2. col. fin. Roma. consil. 343. col. 2. & Abb. in c. licet causam, colum. 6. de probatio. Sed in Regno habemus ritum magnæ Curie

Cōis
opi.

Cōis
opi.

Vicarizē incip. item quod in quibuscunque, quo cauetur quod per tres dies post terminum testes possunt iurare, & deponere dummodo fuerint citati in termino, & habemus similiter pulchram doctrinam Bal. in l. fin. col. 2. C. de fideicommi. quod post terminum præfixum, ac concessum partibus ad probandum admittitur, qui uult incontinenti probare non solum per instrumenta, uerum etiam per testes tantquam scilicet id uideatur probatum infra terminum, quod post incontinenti probatum est, idem uult ipse Bal. qui tamen limitat, in l. diffamari, col. 1. C. de ing. manu. quod sequitur, & commendat Ias. in l. edita. C. de eden. col. 6. uer. quinto facit quod signanter, & in l. non solum. §. morte. ff. de noui ope. nunciat.

O P I N I O CCCLXXVII.

Testes in his quæ percipiuntur sensu corporeo, non autem iudicio intellectus non debent suapte natura scientiæ causas dicere, nisi super eis fuissent interrogati, quia uerbosi esse non debent, secundum doctrinam Ioan. Andr. & Doct. in c. cum causam, ext. de testi. Specu. in titu. de teste, §. 1. uerfi. item quod non prohibet testimonium. Bal. & Doct. in l. solam, circa fin. C. de testi. Ang. in l. qui testamento. §. fin. ff. de testa. & in l. cum si. §. uult igitur. ff. de transac. & ista est communis opinio. teste Zasio, in 2. libr. suorum responsorum, cap. 6. Moder. in d. c. cum causam, unde si testis deponeret super his quæ non sunt iuris, sed quæ sunt facti directo perceptibilia per sensum corporis, tunc indubitanter secundum præallegatam communem ualeret dictum testis absque rationis assignatione, nisi fuisset aliquo modo per Notarium interrogatus, secus uero si testis deponeret super his, quæ sunt iuris, quia tunc ultro etiam non interrogatus debet assignare rationem, causamque scientiæ sui dicti alias non probaret, uerbi gratia si deponeret super mutuo dictum simpliciter considerandum non caperetur sensu corporis, sed potius iudicio intellectus, quare tenetur assignare rationem, quæ concluderet, secundum Bart. in l. 1. C. de usuris, & in l. nec codicillos. C. de codicillis, & in d. l. solam, & communiter omnes scriben. in l. 1. ff. si certum petatur, ubi Curtius attestatur de dicta communi, nu. 29.

&

& Zasius in præallegato lib. 2. responsorum, cap. 7. licet eā præcipitanter more suo impugnet pluribus medijs, quæ non indigent responsione aliqua, & his accedit q̄ examiner, seu notarius, qui non interrogauit testem de causa scientiæ, prout tenetur iuxta tex. & quæ ibi habentur, in d. c. cum causam, an teneatur ad interesse parti, uide Abb. late declarantem, in d. c. cum causam, col. 4. uers. circa quod & c. & uide similiter in constitutione Regni incip. in pecunia. ubi habetur q̄ si tabellio dolose non interrogauit testem de causa scientiæ tenetur parti ad interesse, & curiæ ad pœnam. idemq̄; uidemus in teste deponente super fama publica, quia ad probationem famæ requiritur quod testis etiam non interrogatus ultro assignare debeat rationem dicti sui, ut per Inno. Ioan. And. & alios communiter, in c. Cōis
opi.
cum oporteat, & in c. qualiter, & quando, ext. de accusa. Ant. de But. in c. licet, eod. titu. & in c. super hoc ext. de renun. Bar. in l. de minore. §. tormenta, de quæstio. Ange. in l. ea quidem. C. de accusatio. Bald. in l. solam. C. de testi. & in sua margarita Innocen. in uer. testi non creditur, ubi huius dicti assignat rationem, quia fama debet habere ortum ab honestis, & fide dignis. d. c. qualiter & quando, ideo sciri non potest, nisi testis deponens de infamia, seu bona fama adijciat plenam, iustamq̄; causam scientiæ, & sic oportet q̄ testis assignet causas probabiles, ex quibus populus fuerit inductus ad sic credendum, aliter diceretur uana uox populi non exaudienda. l. decurionum. C. de pœnis, & declarat Bar. in d. §. tormenta; Bal. in l. proprietatis. C. de probatio. & in l. diffamari. C. de ingenu. & manu. Ant. de But. in c. ueniens, il primo, ext. de testi. & Salyc. in l. ea quidem, col. fin. C. de accusat. & ista fama nota debet probari apud maiorem partem populi, secundum Barto. Saly. & Ant. de But. in locis præcitatis, & sic ad hoc, ut dicatur fama probata requiritur q̄ testes deponant se audiuisse à maiori parte populi, & ista est communis opinio, teste Curti. iun. cons. 172. nu. 9. & Imo. in l. hæredes palam, in prin. ff. de testa. Rota uero Romana sequuta est Bal. in c. præterea, de testi. uidelicet si testes ipsi deponerent publice dici audiuisse, famam probent testes refert Cassado. decisio. 3. titu. de probatio. unde si testes dicerent, ac deponerent se audiuisse à

Cōis
opi.

multis non probarent ob hoc publicam famam, quia multi dicuntur duo. l. i. §. hoc rescriptum, ubi glossa ff. ad Sillem. Bar. in d. §. tormenta, Saly. & Ang. in d. l. ea quidem, & idem si diceretur inter homines audiuisse, dictio enim inter verificatur in duobus. l. in ea illa. ff. de verb. sig. & idem si testes ipsi dicerent à pluribus, argumento. c. pluralis, de reg. iur. in 6. & idem concludendum est, quando nescit à quibus dicere audiuit, secundum Bart. in d. §. tormenta, Inn. in d. c. qualiter, & quando, Specu. in titu. de inquisitio. §. nunc tractemus, & casu quo interrogetur testis, quid est fama, & respondeat quod est audire ea quæ audiuntur per istum, per illum, & alium, quia appareret eum non intelligere, quid sit fama publica non probabit illam, ita Bar. in d. l. i. ff. si cert. peta. Bal. in l. i. ff. de his qui sunt sui, uel alie. in. & in repeti. l. data opera. C. qui accusa. non poss. Imo. in l. stipulatio ista. §. hoc quoque. ff. de uer. obl. & ista fama, aduerte, quia probatur per duos testes, secundum Doct. præcitatos, & est communis opinio, ut per Saly. in d. l. ea quidem, col. 24. & Deci. consi. 272. nu. 4.

O P I N I O C C C L X X V I I I.

• Testes non possunt examinari parte non citata ad uidendum eos iurare, tex. est expressus, in c. in nomine domini, de testi. c. in primis. 11. q. 1. in l. iudices. C. de fide instru. & ibi Bal. Ang. Saly. & Pau. castren. & in l. sequenti. C. de testi. ubi omnes Doct. not. idemque uidemus in causis criminalibus, nam testes fisci recepti ad inquisitionem alicuius delinquentis repetendi, ac examinandi sunt necessario contestatione litis facta, ac termino dato ad probandum, & parte citata ad uidendum iuramenta ipsorum testium, alia non probant, secundum Bar. in l. fin. in fi. ff. de quæstio. Bal. in l. iubemus, col. 3. C. de probat. Ang. in repet. l. si uacantia, col. 27. C. de bonis uacan. lib. 10. Ang. Are. patrem præticæ, in tract. maleficiorum. in uer. fama publica, fol. 2. Saly. in l. fin. C. de quæstio. Afflict. in constitutione humanitate, in 5. nota. & latè Marfi. in d. l. i. ff. de quæstio. num. 7. & Folleri. in sua præcti crimi. in 3. par. 3. partis, in uer. si confitebuntur, nu. 40. cum sequentibus, ubi hoc limitat, & interpretatur, ut non solum pars ipsa sit citanda ad uidendum.

dum testes produci, & iurare. c. 2. de probat. sed etiam ad illorum examinationem, cum examinatio, & depositio magis possit præiudicare quàm iuramentum, argum. l. de uno quoque. ff. de re iudi. & ita obseruat communis practica, sed huiusmodi citatio non debet esse peremptoria, ut per Bar. in l. si finita. §. Iulianus, col. 4. ff. de damno infec. Ioan. And. in c. consuluit, de offi. deleg. & in c. pastoralis, de excep. quorum opinionem audacter affirmat esse communem post alios Deci. in d. c. in nomine domini, nume. 28. & seq. quam communem inibi Deci. ampliat, in 5. casibus, & in 8. alijs limitat, & quamuis pars sit citanda ad uidendum iurare testes, ut supra docuimus, tamen hoc fallit nisi essent examinandi testes omni exceptione maiores, & fide digni quibus aliquid opponi non posset, & quorum dicto esset standum de necessitate, nam tali casu ualebit eorum dictum, & iuramentum absque citatione partis, ita singulariter dixit Alex. consi. 130. difficultas huius, circa medium, uol. 1. post alios relatos ibi per eum, & idem uidetur tenere Gem. in c. 1. in §. sacri, col. 3. de homic. in 6. ubi dicit, q. ubi statutum, uel Lex non exigit plenam probationem, sed contentatur solis argumentis, q. tunc possunt recipi testes sine partis citatione. Fallit quoq. in decē alijs casibus, quos ponit Soci. in tract. fall. in reg. 406. testium depositiones.

Cōis
pra.Cōis
opi.

O P I N I O C C C L X X I X .

Testi deponenti pro sui exoneratione non creditur, secundum doctrinam Bar. in l. deferre. ff. de iure fisci communiter receptam ab omnibus scriben. ibi, per Fely. in c. personas, ex. de testi. & alios uarijs in locis iuris nostri, ut attestantur Mod. apostillantes Bart. in d. l. deferre, & casus istius cōis doctrinæ exemplificatur per eundem Bar. in eo, qui recepit pecuniam, ut illā Mænio portaret, quia si talis recipiens testificaretur cōtra Mænium pro dante pecuniā dicit Bar. q. talis non est testis idoneus, ea potissimū ratione, nam si ipse testis non tradidisset pecuniam Mænio prædicto ipse nō esset liberatus, sed remaneret obligatus quā communem sequitur etiam Ruinus consi. 105. nume. 2. uol. 4. sed hoc non procedit quoad illos, qui dicerent se portasse uinum, seu frumentum ab alio eis consignatū, qñ, soliti essent

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

essent uiuere ex hac arte portitoris, aut baiuli, ut per Ferrarien. in sua practi. papien. in forma oppositionis contra testes post uersu. deinde quæro.

O P I N I O CCCLXXX.

Testis Acta facta in iudicio summario, siue iuramentum ibidē præstitum, siue sententia lata, seu ubi summarie articulus incidens, uerbi gratia domini, uel possessionis uentilatur non obstant in iudicio ordinario, secundum Bar. in l. si iudex, in fin. ff. de his, qui sunt sui uel alie. iu. & in l. qui Rome §. duo fratres. ff. de uer. oblig. ubi hoc idem firmiter Ias. Ripa, & omnes scriben. Corne. quoque consi. 126. nu. 2. uolu. 4. per tex. in l. à diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re iudi. & in l. sed si ante. ff. de excep. & ista est communis opinio, ut per **Cōis opi.** Moder. in d. §. duo fratres, & ratio uidetur ista, quia testes examinati in iudicio summario nō probant in iudicio ordinario tex. & Doct. in c. ueniens, de testi. Bart. in l. sepe, in fin. ff. de re iud. Bal. & Doct. in l. 2. C. de eden. tñ nota quod acta in uno iudicio summario probarent inter easdē personas in alio iudicio summario, secundum Corne. in præcitato consi. 126. nu. 3. & Moder. in d. c. ueniens, & in d. §. duo fratres.

O P I N I O CCCLXXXI.

Testis illud, quod deposuit in iudicio non potest in alterius præiudicium, ac damnum retractare, & infringere, etiam si mortis tempore asseueret falsum testimonium dixisse, secundum Bal. in l. generaliter. C. de non nume. pecu. ubi Saly. Barto. in l. si quis in graui. §. 1. per illum tex. ff. ad Syllani. Ias. in l. 1. col. 2. ff. de eo, per quem factum erit, Arri. & Fely. col. 1. c. sicut nobis, de testi. & in c. exhibita, col. 2. de homici. & licet de hoc dubitent Roma. & Igneus, in d. l. si quis in graui. §. 1. & Marfi. in rub. ff. de fideiuss. num. 41. tamen opinio Bart. & aliorum communis est, secundum **Cōis opi.** Alex. in l. sciendum, col. 12. ff. de uerbo. oblig. Deci. consil. 175. nu. 7. & Alciat. in tract. de præsump. reg. 3. cap. 4. num. 7. & Ioan. Bapt. Plotum, in rep. l. si quando, nu. 651. C. unde ui, à qua quidem communi in iudicādo, & consulendo fa-
tuum

tuum esset discedere, quam sequitur etiam Ange. in l. mater. C. de calumniat. Alex. consi. 14. uol. 3. nu. 5. & Bertrandus consil. 137. lib. 2. col. 11. & hoc probatur ex eo, quia ius quæsitum ex facto testis parti non est, nec esse potest in facultate ipsius dicendi aliquid, propter quod ius quæsitum tollatur, secundum Doct. in d. l. si quis in graui. §. 1. ubi responsum est assertionem uulnerati dicentis etiam in mortis articulo à Sempronio se percussum fuisse non probare aduersus Sempronium, quamuis contrarium opinetur Iacobi de Beluisu, in pract. crim. in titu. de indicijs. 12. indicio, Marfi. in sing. 515. & in sua pract. crim. §. diligenter, num. 119. ea potissimum ratione, quia nemo in mortis periculo præsumitur propriæ salutis immemor. l. fin. C. ad legem Iul. repetun. sed Marfi. in locis supra citatis mordet Marcus Ant. Blancus, in tract. de quæstio. num. 390. cui suffragatur glo. in d. l. mater, quæ glo. assertionem defuncti appellat uilem præsumptionem, maior tamen præsumptio oriretur ex his, quæ quis respondisset, ac deposuisset tempore mortis, si ea depositio fieret publica iudicis auctoritate, & iuramento præstito, ut sentiunt Roma. Ang. & Igneus, in d. l. si quis in graui. §. 1. licet adhuc ad quæstionem non sufficiat si uero, nota, uulneratus in extremis humanæ uitæ constitutus fateatur se non extitisse à Sempronio uulneratum proderit certe hoc testimonium plurimum ipsi Sempronio, secundum glo. in d. l. si quis in graui. §. 1. adeo, ut torqueri non posset ipse Sempronius, etiam ex legitimis indicijs, secundum Bald. in l. 1. ubi Ias. C. communia de lega. Alex. consi. 14. uol. 3. nu. 2. & consi. 1. num. 16. uol. 3. Marfi. sing. 11. & 22. Gerar. sing. 55. & Alcia. in tract. de præsump. reg. 3. cap. 4. circa fin. qui admonet non esse in practica seruandam hanc Bal. opinionem, ubi indicia urgentia forer, Sed ego pro nunc amplector, sequorq. opinionem Bald. tanquam in iure uerissimam, imo dum eram iudex in ciuitate Terami Aprutini anno 1561. bis occurrit, & euenit mihi in facto iste casus, & semper iudicauim, secundum dictam opinionem Bal. quia tutum, & irreprehensibile est iudici, secundum opinionem Bald. iudicare maxime si contradicentem non habet, secundum Deci. consi. 283. col. 2. & iudex in iudicando non debet recedere ab opinione Bal.

secun-

secundum Alex. post Fulg. quem refert Bolog. consi. 1. col. 9. & in causis decidendis non est parua authoritas Bald. ut refert Pau. de Cast. consi. 152. uiso puncto, col. fin. lib. 2.

OPINIO CCCLXXXII.

Testis esse non potest mulier in testamento, text. est in l. qui testamento. §. mulier ubi Doc. ff. de testa. & in §. testes, institui. eod. titu. & per Bal. singulariter, in l. nec scripturas. C. qui potio. in pigno. habeant. Ioan. de Ana. in c. tanta labe, ext. de simo. & consi. 17. nu. 16. & Gandi. in tract. maleficiorum, in titu. de furtis, & latè per Ruinum consi. 192. nu. 3. uol. 2. & est glo. in d. §. mulier. in uer. non poterit, quam omnes scribentes sequuntur nemine discrepante, teste Belono consi. 14. nu. 8. Ampliaturq; hoc non solum procedere de iure ciuili, uerum etiam de iure Canonico, secundum glo. in c. forus, de uerb. sign. circa fin. in uerfi. testimonium, Federi. de Sepis consi. 207. factum tale est, Roma. in auth. similiter. C. ad legem falci. Imo. in c. cum esses, de testa. & patet ex alijs allegatis, & congestis per Alex. consi. 70. uel 177. uiso themate, col. 2. uol. 2. & ista est communis opinio, ut asserit idem Alex. consi. 84. uiso themate, circa fin. eo. lib. licet Soci. in tract. fallent. in reg. 419. testis mulier in testamento post Imo. in d. §. mulier. alieueret alteram opinionem esse communem, & Conarruias, in d. c. cum esses, nu. 14. quamuis ibi primam sententiam tueatur. & Clarus quoque cum alijs relatis per eum, in tract. de testa. lib. 3. q. 55. uerfi. sed quid. Limitaturq; præfata communis conclusio non habere locum in codicillis, in quibus fœmina potest esse testis, secundum glo. in l. fin. quam ibi sequuntur Bar. Bald. Alberi. Corne. Salyc. Ias Alex. col. 6. & alij. C. de codici. Bal. consi. 8. licet lib. 5. & Alex. consi. 218. ante omnia, col. 2. uol. 1. consi. 105. uiso, & diligenter, col. 4. uol. 3. & acutissimus, eruditissimusq; D. Thobias Nonius Perusinus in institutio. de testa. in §. testes autem, nu. 17. ubi exprimit istam esse communem opinionem. sed tamen animaduertendum est hic periculosum esse septem fœminas interuenire in codicillis, quia solæ fœminæ sine ullo masculino, etiam in codicillis testes esse non possunt, utpotè quia glo. in d. l. fin. de fœmina loquitur in numero singulari, & ita sentie

Cōis
opi.Cōis
opi.

sentit Barba. in c. relatum, de test. dicens hoc non esse nulligare, nec plebi tradendum, sed hoc argumentum uidetur leue iudicio meo, tolliturq; ex dictis eiusdem Barba. in d. c. relatum, col. 2. ubi docet dispositionem conceptam numero singulari, etiam locum habere in pluribus, proinde stat est mulieres non reperiri prohibitas adhiberi testes, nec in codicillis eadem, quæ in testamentis solennitas requiritur, ut per Deci. in l. fœminæ, col. 4. ff. de reg. iu. Secundo limitatur non procedere præallegata communis opinio in testamento ad pias causas condito, ut uoluit Pau. de Cast. consi. 161. Abb. & Doct. omnes, in c. cum esses, de testa. per illum tex. & latè Ruinus consi. 9. nu. 7. & 15. uolu. 3. & consi. 192. nu. 7. uol. 2. & D. Thobias in loco superius citato, nu. 3. & ista est communis opinio, teste Bellono, in cōsi. 14. nu. 8. & Moder. in d. c. cum esses, & Conarruias cum alijs compluribus signatis per eum, in d. c. relatum, il primo, nu. 5. Tertiò limitatur, ut mulier dicatur idonea testis ad probandum testamentum, ut latè per Alberi. in d. l. qui testamento. §. mulier. ubi disputat hanc quæstionem, eam ad partes examinando; Quarto limitatur, ut mulier possit esse testis in testamento inter liberos condito, & per cōsequens potest probare testamentum inter liberos, etiam non rogata, ut habetur per Doct. in l. fin. C. de codi. & in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. & declarat Bal. Ang. & Imo. in l. quoties. §. 1. de hæred. institu. & Ruinus consi. 73. nu. 6. uolu. 2. & sequitur quoque opinionem istorum Lanfran. in c. quoniam contra, de probat. in uersis testes, num. 80. & Soci. in d. reg. 419. in 1. fallent. & Thobias in loco præcitato, nu. 3. ubi ampliatur conclusionem istam in quatuor casibus. & communem esse ait Clarus, in tract. de testam. lib. 3. q. 8. uer. secundo inferitur. sublimitaturque isthæc limitatio in testamento patris bastardum instituentis, quia tunc mulier in testem adhiberi non potest, secundum Bal. in auth. quod sine, col. 2. C. de testa. & in l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. circa fin. cuius opinionem sequitur, & latè declarat Mátua in suis apophtheg. apoph. 74. & aduerte hanc quod codicilli nõ exigunt, ut testes sint in conspectu testatoris, uel codicillatis. unde si testes probe intelligebant quod agebatur, licet esset aliquid inter medium

Cōis
opi.Cōis
opi.

dium, ita quod codicillantem ipsum non uidebant, codicilli adhuc ualerent. ut in specie firmant Alex. nume. 7. & Ias. nu. 8. in l. si non speciali. C. de testam. & Mathes. singu. 123. postremo limitatur, ut in testamento militis mulier ipsa testis esse possit, secundum communem opinionem quam citat Bauer. in §. plane. numero. 5. instit. de testam. milit.

O P I N I O CCCLXXXIII.

Testis idonea potest esse mulier de iure ciuili in causis criminalibus, secundum Specu. in titu. de teste, uersic. quid si mulier §. 1. Alex. consi. 99. col. fin. lib. 1. consi. 24. numero secundo, uolu. secundo, & consi. 11. nu. 5. uol. 1. & Caro. Mo-
 C61s
 opl. line. in add. ibi, & istam attestatur esse communem opinionem Grammat. consi. crimi. 12. nu. 16. & sequē. & Iacobus Nouellus, in sua practi. crimi. in rubr. incip. crimina obiecta, nu. 46. & seq. & præstantissimus iuris interpres Perusinus. D. Thobias Nonius super institutio. in tit. de testa. in §. testes autem, nume. 18. contrarium uero reperitur cautum de iure Canonico, uidelicet, q. mulier in causa criminali propter eius grauitatem testificari non potest text. est, in c. forus. §. testes, ext. de uerb. signi. ubi glo. in uers. fœminas, & in c. mulierem. 23. q. 5. ubi etiam glo. & idem tenet glos. in c. ex eo. 25. q. 3. Flôria. in l. ex eo. ff. de testi. Ioan. de Platea, & Ang. Aret. in §. testes autem, instit. de testi. Bertran. consi. 189. nu. 2. uol. 1. Maranta, in tract. iudiciorum, in 4. parte prin. nu. 29. cum alijs abunde traditis per Marfi. in consi. 22. consil. 18. col. antepen. nu. 34. consil. 59. col. fin. consi. 101. col. 1. & consil. 130. nu. 34. Abb. & alij, in c. quoniam, de testi. ubi aiunt istam esse communem opinionem, & Deci. in l. fœminæ, nume. 33. ff. de reg. iur. & ita consuluit Alex. consi. 11. circa primum, col. pen. lib. 1. & Oldra. consi. 145. Interpretatur isthæc conclusio communis de iure Canonico, non habere locum, quando in delicto commisso non adfuerunt, nisi mulieres, ut puta Titius fuit interfectus in præsentia duarum mulierum, nec interfuerunt alij testes, tunc exploratum est, ex quo aliter ueritas haberi non potest præfatum homicidium posse probari per mulieres, quia in subsidium, & in causa criminali mulieres in testes reci-

recipiuntur, secundum Ioan. And. post Guido. de Suza. in add. Specu. in titu. de teste. §. 1. uerfi. item q. mulier, Abb. in c. fin. per illum tex. ext. de testi. cog. & in c. quoniam ubi, & alij Doct. de testi. & Alberi. in l. in testimonium. ff. de testi. Alex. consi. 64. uiso themate, in prin. lib. 1. consil. 102. circa fin. uol. 7. Deci. consi. 363. col. 2. Marfi. consi. 5. consil. 102. & consi. 127. col. 2. & in l. Diuus, nu. 9. ff. de quæstio. in l. infans, nu. 43. ff. ad legem Corne. de sicar. & in l. de minore, nu. 25. ff. de quæstio. Deci. in d. l. fæminæ, nu. 34. circa medium, Alcia. in tract. de præsump. reg. 1. præsump. 47. & Io. Nicolai, in add. ibi, Grammat. consi. crim. 45. nu. 20. & Curtius, in l. admonedi, nu. 104. ff. de iureiu. ubi hanc limitationem latè, & abundè declarat, & Deci. in loco superius citato.

O P I N I O CCCLXXXIIII.

Testis idoneus est frater in causa fratris, secundum Bar. in l. qui testamento. §. quæcunque, nu. 6. ff. de testa. glo. Innocen. & Imo. in c. insinuante, de offi. deleg. Bertran. consi. 212. col. 4. uol. 1. inci. supposita, Fely. & oēs Doct. magis cōmuniter, in c. cum oporteat, col. 3. cum alijs seq. de accusa. & in c. in literis, ext. de testi. col. fin. Ioā. de Amicis consil. 119. nu. 3. & Thobias Nonius Perusinus iuris utriusque studiosissimus, in §. sed neque hæres, institu. de testa. numc. 1. cum alijs seq. ubi explicat istam esse communem opinionem, & limitat copiosissimè in sex casibus. & Lancillotus Conradus, in tract. seu pract. de decur. lib. 1. c. 9. §. 2. in uer. fratres, num. 45. fol. 60. & Bal. consi. 285. uol. 4. ubi citat, & sequitur Bar. in d. §. quæcunque, & licet ipsèmet Bal. teneat contrarium, in l. nulli, C. de epis. & cler. ob hoc fatuum esset recedere à dicta communi in iudicando, & consulèdo, quam communem sequuntur quoque infiniti Doct. uarijs in locis iuris nostri, & Alciatus, in tract. de præsump. in prima reg. præsump. 23. nu. 2. & 6. qui quidem Doct. uno ore omnes declarant, ac explicant prædictam communem nō procedere, quando fratres sunt, uel reperiuntur in potestàte eiusdem patris, uel quando simul habitant, & Lanfranc. in c. quoniam contra. de probatio. in uer. testes. num. 62. & Celsus ibi, in add. declaraturq; similiter hoc non habere locum

Cōi
opi.

locū in causa Criminali, in qua, nota, frater pro fratre non
 est idoneus testis, ut consiliat Alex. consi. 70. uiso processu
 col. pen. uol. 1. quia accusator uolēs ad intentionē suā pro-
 bandā producere fratres, tunc nō recipiūtur secū. glo. Bar.
 Bal. Albe. Saly. Pau. castrē. cæterosq; oēs in d. l. parentes, &
 Nonium in d. §. sed hæres num. 2. ubi attestatur istam fore
 communem opinionem. sed animaduerte quia ad proban-
 dum innocentiam fratris inquisiti Crimina. pro delicto
 frater esset idoneus testis pro fratre, & per consequens
 frater inquisitus de homicidio pōt probare per fratrem se
 cōmisisse homicidiū ipsum ad sui defensionē secundū Bal.
 & Saly in d. l. parētes, Ateti. in tract. maleficio. in uer. & di-
 ctus Titius se defendēdo col. 7. Alex. consi. 212. col. fin. lib. 2.
 & consi. 4. in fin. uol. 6. Marfy. sing. 508. Fely. in d. c. cū o-
 pōrteat in. §. not. & alios quāplures relatos supra in uer. testes
 affines, socij, amici, & domestici, ubi latius explicauimus
 istā materiā, item frater religiosus uti uir bonus recipitur
 in testem in causa sui fratris secun. Io. de imo. in c. cum. R.
 canonicus de offi. deleg. quē refert, sequiturq; Marfy. in sua
 practi. crimi. in. §. principium nu. 11. & quamuis frater pro
 fratre testificari possit, nihilominus ipse frater contra fra-
 trem testificari non cogitur. l. lege Iulia de testibus, & no-
 tat Abb. num. 8. & Fely. num. 16. in c. literas de præsump. &
 Bar. in d. §. quæcunq; nu. 6. & hoc habet locū tam in causa
 Ciuili, quam in causa Criminali, ita tenet, & probat glo. in
 d. l. lege Iulia, cum qua sentiunt omnes Doct. communiter
 teste ibi Iacobino de sancto Georgio, nu. 2. & eā sequitur
 Abb. etiam in d. c. literas, nu. 8. & omnes in d. l. parentes.

O P I N I O C C C L X X V .

Testis esse potest Christianus de iure contra Iudeum, ut
 not. in clemen. 1. & in c. Iudei de testi. & in l. quoniam. C. de
 hæret. ueruntamen ipsi Iudei haudquaquā possunt testifica-
 ri, aut recipi in testes contra Christianos, ut in præcitatis
 iuribus, & not. Specu. in titu. de teste. c. Iudei. §. fin. uers. itē
 & est Iudeus, Ioan. de Ana. in c. 1. col. 1. d. hæret. Bar. in l.
 cum 30s populos col. 4. C. de Summa Trinit. Imo. & Card.
 in d. clemētina. 1. & Alex. consi. 351. col. fin. & consi. 70. col.
 pen. lib. 1. & consi. 379. prope fin. uol. 2. cū alijs relatis per
 Iaco.

Iaco. Nouellum in sua pract. crimi. super forma inquisitionis contra producentes falsitates, nu. 19. & ista uidetur indubitata, & communis sententiâ quæ comprobatur ista optima ratione, secundum Marquardum de Susannis, in tract. de Iudæis; & infidelibus, in 2. parte, cap. 5. nu. 11. quia cum commorentur Iudæi in superstitione reprobata, dicuntur esse semper in delicto, ut not. Docto. post glo. in l. non erit §. diuus. ff. de in re iur. aliam uero rationem adducit, & assignat Ias. in rub. ff. de iusti. & iure in 4. nota. quoniam in teste necessario requiritur iuramentum, quod per Iudæum præstari nequit, sed huiusmodi rationem optime, & nõ ab re mordet, & reprehendit Marquardus de Susannis in dicto tract. de Iudæis, cap. 5. nu. 10. Amplia hoc etiam procedere in Iudæo de proximo ad fidem Christi conuerso, & baptizato, qui quidem nõ potest esse testis contra Christianum, sicut antea non poterat, ut uoluit glo. in c. constituit. 17. q. 4. Felyn. in c. iudæi, de testi. Marfil. in l. 1. §. præterea, nu. 5. ff. de questio. in sing. 107. priuilegium dignitatis, & singu. 273. incip. notissimum est, Tiraq. in tracta. cessante causa, in 6. limita. num. 10. & istam ait esse communem opinionem, Soci. in l. sciendum. §. fin. ff. qui satisda. cogan. In contrariam uero sententiam inclinasti Ant. Franci. de Doctoribus, in d. c. iudæi, in add. ad Abb. & Marquardus, in d. tract. de iudæis, in 2. parte, cap. 5. num. 12. ubi hanc partem corroborat pluribus apparentibus rationibus, & tandem fatetur audacter eam esse ueriores, sed rationes illius parum, aut nihil me mouent ad discedendum à prædicta communi opinione, fallitq; primum dicta conclusio in crimine læsæ maiestatis, & in crimine hæresis, in quo crimine admittitur in testem iudæus contra Christianum. c. contra Christianos, de hæret. in 6. & tenet Hierony. Gigas. in tracta. de crimine læsæ maiestatis, lib. 2. q. 10. Fallit secundo loco in contractibus, & ultimis uoluntatibus, & in quasi contractibus, & maleficijs, in quibus omnibus admittitur, & recipitur in testem iudeus contra Christianum, ut per Bar. in l. quoniam. C. de hæret. & Alex. in prima constitutione. ff. veteris, in add. Bar. in iur. in iuramento, & c.

2 FRANCISCI VIVII
OPINIO CCCLXXXVI.

Testis esse potest cæcus si contrahentium uoces notas
habet, secundū glo. in c. testes. 3. q. 9. nec obstat, q̄ cæcus in
uoce decipi possit, ut in c. nec aliqua. 27. q. 1. nam & pariter
uisu quis decipitur, ut c. quomodo. 3. i. q. 1. & d. glo. in c. te-
stes sequitur Accurs. in §. si uero absunt, in uer. uidisse, in
auth. de hæc. & falci. col. 1. dicens nō reperiri prohibitū, idē
tenet Specu. in §. 1. uer. nunquid cæcus, in titu. de teste, Si-
culus, in c. præterea, col. 3. de testi. Angel. Perusinus, in l. si
non speciali post glo. ibi. C. de testa. & Nellus de sancto Ge-
mi. in tract. de testi. in §. cæcus, & Marfi. in repeti. rub. C. de
probat. num. 3. 52. Limitaturq̄; hoc in duobus casibus non
procedere, secundum Salyc. in l. testimonium. C. de testi. primo
in confectiōe inuentarij, ut in d. §. si uero absunt, & secū-
do in testamentis, ut in d. l. si non speciali, sed animaduer-
te hic q̄ cæcus potest testificari de eo, quod uidit ante cæ-
citatem indubitanter, secundum Spec. in d. §. 1. Bart. in l. ad
testium. §. conditionem. ff. de testi. Ang. in d. §. si uero, Bal.
in sua margarita, in uer. testis, Roma. in rub. de arbi. col. 7.
Felyn. in d. c. præterea, prope fin. & ista est communis opi-
nio, de qua testantur Doct. in tract. de testi. quamuis, & ma-
lè Siculus, in c. cum causam de testi. uideatur tenere con-
trarium.

OPINIO CCCLXXXVII.

Testificari, uel testis esse potest Colonus pro Domino,
nec aliquo pacto pro eo repellitur à testificando, secundum
Innocen. in c. in literis, ext. de testi. & Specu. in tit. de testi.
§. 1. uer. item excipere, Ang. in l. quoniam. C. de testi. & Ias.
in add. ad Portium, in §. pater, instit. de testa. & Nellum, in
tract. de testi. in 2. c. incip. domestici, & c. quorum opinionē
scribunt esse communem Moder. in tract. de testi. & de cō-
suetudine dicit seruari Soci. iunior consil. 135. num. 8. lib. 2.
In contrariam uero sententiam inclinauit. glo. & Abb. in
d. c. in literis, Albe. in l. etiam. C. de testi. & Lanfran. in cap.
quoniam contra, de probat. in uer. testes, nu. 64. ubi scribit
istam esse communem opinionem, tamen prima pars uide-
tur uerior, ut optimè demonstrauit Soci. in d. consil. 135.

nu. 6. & 8. item uassallus admitti debet in testem, ac ad testificandum pro domino suo, secundum Ioā. And. post alios antiquos signatos per eum, in add. Specu. in tit. de teste. §. 1. uer. sed nunquid uassallus, Bal. in l. qui testamento. §. potestatis. ff. de testa. Alu. in c. 1. §. si enim. quid sit inuesti. & in c. 1. per tex. ibi. si de inuesti. inter domi. lis oriatur, And. de Iser. in c. 1. si de inuesti. inter domi. & uassal. ubi per iura allegata per eum ait hoc nō habere dubitationem aliquam, Nellum, in tract. de testi. in uer. uassallus, Bal. consi. 420. nolu. 4. & consi. 468. uol. 3. & consi. 445. uol. 5. Crotum, in tracta. de testi. in 3. par. nu. 89. Parisi. consil. 75. nu. 23. uol. 1. & Afflict. decisio. 304. ubi recitatis decem alijs cōtrarijs opinionibus per eum asseuerat fuisse decisum in sacro regio Concilio Neapolitano, q̄ uassallus possit esse testis pro domino suo, etiam si haberet aduersus eū merum, mistumq; imperium, ac ei iurasset fidelitatem. sed aduerte q̄ contra dominum ipse uassallus esse non potest, imō si deponit contra dominum suum priuatur feudo, secundum Gratium cōsi. 5. nu. 22. uol. 1.

O P I N I O CCCLXXXVIII.

Testes esse non prohibentur aliquo modo in testamento legatarij. §. legatarijs, institu. de testa. l. distantibus. C. eod. titu. & l. qui testamento. ff. eod. tamen legatarius non potest testificari super suo legato, & sic non admittitur ad probandum legatum sibi factum, sed uniuersaliter poterit interrogari super toto testamento, & eo casu non dicitur deponere super facto suo principaliter, sed in consequentiam. l. omnibus. C. de testa. cum allegatis per Fely. in c. in super, col. 5. de testi. ita tenet, & firmat etiam Bar. & Areti. in d. l. qui testamento, Albe. in tract. de testi. quando testes repellantur ratione affectionis, col. 8. Ias. & Riminal. in d. l. distantibus, Alex. consi. 14. col. 5. uisus, & consideratis, uolu. 6. & Afflict. in decisio. 400. num. 3. Tiraq. in trac. res int. al. ac. sub. 1. limit. fol. par. 4. & Lanfranc. in c. quoniam contra, de probat. in uer. testes, nu. 70. post prin. & istam dicūt esse communem opinionem, Alex. in d. l. distantibus, Portius, in §. legatarijs, & ibi Moder. institu. de testa. & Curtius iuni. consi. 178. nu. 18. & D. Thobias Perusinus, in d. §.

Cōis
opt.

legatarijs sub nu. 9. & seq. ubi eam limitat in tribus casibus & q. legatarius sit idoneus, & integer testis in testamento probatur multis rationibus per Doct. præcitatos, & ea maxime, quia est approbatus à testatore, & sic redditur habilis testis legatarius in testamento, nihilominus non habet locum ubicunque deponeret super legato sibi facto, & per consequens ad proprium commodum, & utilitatem, tunc. n. ut supra deduximus ex communi opinione non probaret. sed quando testamentum reperiretur in scriptis cõditum, ac in eo uni ex testibus, seu omnibus foret legatum ascriptum legatarius posset esse testis, consequiq; legatum sibi relictum, secundum Nicol. de Mathare. Bal. & Corne. in d. l. dictantibus, Pau. castren. & Imo. in d. l. quod testamētum, in prin. Fab. Aret. & ceteros, in d. §. legatarijs, ubi D. Thobias, nu. 8. exprimit istam esse communem, ac indubitatam opinionem. item quando nuncuparium extirisset cõditū testamentum, quod à notario reassumptum in publicā formam non esset, tunc si testibus ibi legatum esset, testamentum utique ualeret, atq; hæreditas ex eo adiri posset, & legatarij in eodemmet testamento testes esse possent, ut uoluerunt Bart. Bald. Imo. Pau. castren. Areti. & ceteri, in d. l. qui testamento. in prin. contra glo. ibi contrarium asseruerantem, idemq; firmavit Corne. in d. l. dictantibus, Faber, & Areti. in d. §. legatarijs, & istam esse communem sententiam meminit Soci. in l. si quis ita, nu. 5. ff. de reb. dubijs, & Thobias, in d. §. legatarijs, nu. 9. licet ibi teneat cõtrarium simul cum alijs relatis per eum.

O P I N I O CCCLXXXIX.

Testis idoneus potest esse fideiussor. pro fideiussore ad probandum q. non principaliter fideiusserunt, secundum Cyn. Bal. Ang. & Saly. in l. dictantibus. C. de testa. Bart. in l. si quis ita. per illum tex. ff. de rebus dub. Bal. in l. fin. §. 1. col. 2. C. de executio. rei iud. & Ronchegallum, in tract. de dub. bus reis, lib. seu lege. 11. reos principium, nu. 50. fol. 462. & Marsili. in repeti. rubr. nume. 449. & sequen. ff. de fideiussor. Tiraque. in tract. res int. al. ac. sub limit. 1. fol. par. 4. & istam opinionem dicit esse communem, Ias. in l. dictantibus, nu. me.

me. 8. Interpretatur hoc non procedere, secundum Saly. post Bal. in d. l. fin. §. 1. si creditor noluit eum, ut fideiussorem accipere, sed ut principalem, certè tunc non habet beneficium discussionis, quia est uere correus debendi. l. si nō singuli. ff. si certa. peti. qnem sequitur Alexan. consil. 78. col. 2. uolu. 1. licet Angel. tenuerit contrarium, in §. legatarijs, institu. de testa.

OPINIO CCCXC.

Testis idoneus potest esse fideiussor pro principali reo, seu debitore si esset soluendo, secus si non esset soluendo, secundum Specu. in titu. de teste. §. 1. uersi. quid de fideiussore, Bal. Flor. & ceteros, in l. si cui legetur, in fin. ff. de leg. 1. Marfi. in rep. rub. ff. de fideiussor. nu. 448. & Ronchegallū, in tract. de duobus reis lib. seu lege 11. reos principium, nu. 53. ubi istam sententiam communem esse referunt, sed tamen Ioan. And. in add. Specu. in d. uersi. quid de fideiussore uidetur tenere contrarium dicens fideiussorem habere interesse saltem ne litibus, & sumptibus uexetur. l. minor uigintiquinque annis. ff. de mino. & c. 2. de arbi. præcipueq; cum fideiussor renuntiavit per modum qui traditur, & no. in glo. 1. c. 2. de arbit. idem uidetur tenere Dyn. Ang. Imo. Pau. castren. & Areti. in l. fideiussor. §. fin. ff. de lega. 1. idem Ioan. And. in add. Specu. in titu. de iudice delega. §. superest, uers. sed nunquid fideiussor, Ange. in l. ab executore. §. alio. ff. de appellatio. & in l. asinam, in prin. per illum text. ff. de appella. Ant. & Fely. in c. in super. de testi. Ang. consil. 295. & ista est communis opinio. teste Ias. in l. si cui. §. fin. ff. de leg. 1. post Aret. ibi adijcientes Bal. Floria. & Alexan. interpretari, ac tenere præfatam communem opinionem procedere, quando fideiussor renuntiasset beneficio excusationis, uel debitor principalis nō esset soluendo, uel si debitor esset præsens, & soluendo, & fideiussor nō renunciasset beneficio de fideiussor. tunc bene posset esse testis, & iudex, quia tunc non potest haberi regressus contra fideiussorem, & nullum damnum, aut præiudicium potest esse fideiussori. ita concludit Ias. in d. §. fin. & Fel. in d. c. in super, & Caro. Ruinus consil. 189. nu. 21. uol. 1.

Cōis
opi.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCCXCI.

Chis
opi. Testis propter solam paupertatem à testimonio non re-
pellitur, ut tenet glo. communiter approbata à Doct. in c.
si qui testium, ext. de testi. quam communem celebrat, se-
quitur, & attestatur Ias. in auth. præterea, col. fin. C. unde
uir, & uxor, Io. de Amicis consi. 78. nu. 9. Ioan. Bapt. Zilet.
cum alijs innumeris relatis per eum, in add. ad Ferrarien.
in sua pract. papien. in for. iuramenti testium. §. protestan-
te in litera. g. Dominus Cornel. Benincas. Peru. in tract. de
paupert. q. 4. ubi reddit rationem. nu. 45. fol. par. 42. & Mar-
fil. in l. 1. §. 1. nu. 9. ff. de quæstio. in l. ex libero homine, nu.
7. & seq. eod. titu. & in d. l. 1. §. fin. nu. 13. & in sua pract. cri-
mina. in §. principium, nu. 9. ubi declarat quãdo testis pau-
per admittatur in testem, & Soci. in tracta. fallent. in regu.
289. pater ad testimonium, nu. 2. & seq. & licet testis pau-
per recipi possit in testem non obstante eius paupertate, ut
supra docuimus, nihilominus iste testis pauper non est om-
ni exceptione maior, secundum specu. in titu. de teste. §. 1.
uersum item q. est pauper, Alex. consi. 15. uisò, uol. 3. hinc est,
q. non poterit idem testis iurare in supplementum proba-
tionis, nec iurare poterit uigore statuti disponentis credi
iuramento damnum passi, uel creditoris, aut alterius, ut
per Parisi. in consi. 164. nu. 2. incip. illustrissima, uolu. 4. &
aduerte circa præmissa q. pauper ille dicitur, qui non ha-
bet ultra aureos quinquaginta in bonis. l. nonnulli, de ac-
cu. & intelligitur illa lex de aureis quorũ septuaginta duo
faciunt unam libram auri. l. fin. C. de suscep. & arca. lib. 11.
& not. glo. in l. fin. in prin. C. communia de lega. & Cyn. in
l. si quis. C. de donat. & pariter pauper est qui in bonis non
habet quantum est causa, de quã agitur, glo. est singularis,
in §. si uero. in auth. de hære. & falci. & Io. de Amicis consi.
78. nu. 11. tenet, & firmat, & Deci. consi. 163. num. 4. tamen
ueritas est, q. arbitrio iudicis committitur, relinquiturque
quis dicatur pauper, secundum glo. in authen. præterea, in
Chis
opi. uer. locuples C. unde uir, & uxor, quam dicit communem
Deci. in c. sedes, num. 25. de rescrip. & in d. auth. præterea,
nu. 10. & Marfi. in l. quæstionis modum, nu. 8. ff. de quæstio.
& scripsimus latius, in 2. par. in opinione arbitrio iudicis.
sed

sed prædicta communis, q̄ pauper possit esse testis procedit in causa ciuili, in criminali uero cā in testem nullo modo admittitur, nec recipitur, secundum Tancr. Ant. & omnes, in d. c. si qui, & Soci. in d. reg. 289. nu. 2. & seq. ubi meminit istam esse communem opinionem, & Io. de Amicis, in d. consi. 78. nu. 9. & Deci. in d. consi. 163. nu. 4. Cōis
opi.

OPINIO CCCXCII.

Testificari possunt contra clericum laici, & mulieres, quando agitur ciuilit. c. quoniam, de testi. ubi Abb. & omnes scriben. hoc not. & tenent pro constanti, & in c. tam literis, eod. titu. Fallitque hoc in causis criminalibus, in quibus mulieres, & laici non sunt idonei testes, nec possunt ferre testimonium contra clericum. c. forus, de uerb. sig. & d. c. de cætero, & c. testimonium iuncta glo. ibi. 11. q. 2. sublimitatur hoc dictum, ubi ex natura negocij ueritas actu, & habitu aliter sciri nō potest quā per laicos, ut puta, quia agatur de probando actu facto ruri, in quo solet unus solus sacerdos tantum adesse, tunc enim laici admittuntur contra clericos, secundum Syculum, Areti. Felyn. & alios. Canonis. communiter, in d. c. de cætero Alex. in consi. 64. Cōis
col. 1. uol. 1. Ias. in l. fin. col. fi. C. de his quibus, ut indi. Mar. opi.
fi. in sua pract. crimi. in §. diligenter, nu. 81. & Grammat. cō fi. crimi. 45. nu. 20. & ratio dictæ communis opinionis allegatur isthæc, per citatos Doct. ne delictum remaneat impunitum, deturq; in posterum clerico delinquendi occasio, & dicta cōmunis limitatur in quinque casibus, quos ponit, refertque abunde Abb. in d. c. de cætero. & Lancillotus Conradus, in practi. seu tract. de decurionibus, lib. 1. c. 9. §. 11. de offi. prætor. nu. 77. & seq. fol. 106. hisque necessario adde unum q̄ quemadmodum laicus contra clericum testificari nequit, ut supra docuimus, ita sciendum est clericum non posse admitti, nec recipi in testem in causa criminali contra laicum coram iudice seculari. c. nullus. 11. questio. 1. tenet Specu. in titu. de teste. §. 1. uer. item quod est clericus, & ibi Ioan. Andr. in add. & Guido Papæ, in questio. 63.

Cōis
opi.

Testis si deponit mutuum, uel depositum fuisse factum penes Titium, & interrogatus de ratione, & causa suæ sciē-
tiæ dicit, quia præsens fuit, dato non deponat aliter, quodd
auduit. uel uidit huiusmodi mutuum, tamen probat quia
testis ipse deponens de præsentia sua propria includit in-
telligentiam, secundum glo. in l. i. in uers. præsentibus. C.
de errore aduocato. Specu. in titu. de teste. §. i. uers. item q
iussu, Abb. Imo. & alios, in c. peruenit, de testi. cōgendis,
Bar. in l. i. §. fin. ff. de autho. tuto. & in tract. de testi. col. 3. 7.
Bal. Ang. Imo. & omnes per illum tex. in l. heredes palam.
ff. de testa. Doct. omnes, in c. cum causam, de test. Bal. & Sa-
ly. in l. testium. C. de testi. & istorum Doct. opinionem se-
quitur etiam, tuetur; & dicit esse communem Alex. nu. 10.
& Ias. nu. 20. cum alijs seq. in l. 2. §. uoluntatem autem. ff. so-
lu. matr. & Pomares, in add. ad Bar. in d. §. si. super litera. h.
& a. Interpretaturq; ista communis conclusio non proce-
dere ubicunque testis deponeret de præsentia alterius te-
stis simul cum eo commorantis in aliquo loco, tunc enim
deponendo illum cōtestem fuisse præsentem intelligitur
deponere duntaxat de nuda præsentia illius testis, non au-
tem de intelligentia, & ita procedit, & intelligitur opinio
Bal. & sequacium, in d. §. uoluntatem contra dictam com-
munem, quia quando unus testis interrogatus super uno
capitulo respondit se nihil scire, & reprobatur per alios te-
stes, qui dicunt ipsum fuisse præsentem, tunc ipse testis qui
nihil scire dixit non potest torqueri pro eruenda ueritate,
quia non sequitur talis fuit præsens tali actui ergo uidit, &
intellexit. l. diem proferre. §. coram. ff. de arbit. & ita tenet,
& concludit Bar. in d. §. si. qui dicit, q si testis deposuit aliū
fuisse præsentem, non sequitur ergo intelligentem, potest
enim esse, q unus esset separatus ab alio, ita quod non intel-
lexerit, & ita tenent omnes Doct. præcitati, & Marfi. in sin-
gu. 408. ubi dicit magnum uerbum. se iuuasse in facti cōtin-
gentia quendam tabellionem inquisitum de falso propter
prædicta, sed quotiescunque testis allegaret, seu nomina-
ret Titium in aliquo negotio interfuisse secum in aliquo
loco, tunc si ipse Titius examinatus negaret ibi præsentem
fuisse

fuisse alter eorum mentiretur, & sic daretur uia iudici inquirendi alterutrum. l. de duobus. §. fin. ff. de iureiuran. & ita tenet, & concludit Bal. in d. l. testium, col. 4. in tantum quod isto casu neutri credendum est, secundum eundem Bald. in d. c. cum causam, col. 5. & ita consuluit Alex. consil. 90. col. fin. uolu. 4. ideoque talis contrarietas inter ipsos duos testes operatur, ut nemini ex ipsis credendum sit, quia nemini fides adhibenda foret, quando unus testis alteri contradicit, secundum Ioā. Andr. & omnes magis communiter, in c. in nostra, de testi. Federi. de Senis consil. 142. Bald. consil. 33. quidam tabellio, uol. 3. & istam doctrinam Io. Andr. & sequacium scribunt esse communem Moder. in d. cap. in nostra, & Grammati. consil. criminali. 26. nu. 20. & seq. & consil. 31. nu. 8. & ita consuluit Alex. consil. 34. col. fin. uolu. 3. & consil. 43. uol. 4.

Cōs
opi.

O P I N I O CCCXCIIII.

Testis unicus, & solus deponens de facto proprio in causis civilibus probat, & plenam fidem facit, præsertimque in fauorem alterius. l. quæro. §. fin. de edil. edic. per quem text. ita uoluit consulendo Pau. de Castr. in aliquibus consilijs suis, & legendo similiter. in l. seruus. C. de testi. in l. quicumque, in fin. C. de ser. fugi. & huic sententiæ inheret et Oldr. consil. 95. col. pen. Saly. & Bald. in l. si quis decurio. in 4. oppositio, per illum text. C. de fal. & alij quāplures relati per Tiraque. in tract. de utroque retract. in §. 1. glo. 14. num. 47. cum alijs seq. fol. 98. & per Petram de Benintendis decisio. 63. dubium erat in certa causa, in contrariam uero partem inclinauit Cyn. in d. l. si quis decurio. in 4. opposi. Bar. in consil. incip. in questione proposita, Innocen. in c. dilectus, de acc. Ant. de But. in c. cum a nobis, col. pen. de testi. Alex. in l. i. §. si absens. ff. si ex noxa. cau. aga. col. pen. ubi respōdet ad iura, quæ in contrarijs allegantur, & ait hanc opinionem esse ueriores, & in consil. 192. col. quinta, uolu. sexto, & communem dicit Boerius decisio 221. nume. 16. tamen in tā magnis Doct. altercationibus casu eueniente in iudicando, & consulendo intrepidè sequerer primam opinionem tanquam in iure uerissimam, cui inheret et Boe. in d. decisio. 221. hoc idē promittendo, & nonnulli alij Doct. congesti

Cōs
opi.

Bar. & alij

congesti per Tiraquei in præcitato loco, & ita iudicauit sacrum Concilium Neapol. ut refert Afflictus decisio. 369. nu. 6. sed opiniones istas quamoptimè ad realem concordiam reducere nititur Rota Bononiensis, teste Petro de Benintendis, in d. decisio. 63.

O P I N I O C C C X C V .

Testis In ore duorum, uel trium testium stat omne uerbum. c. in omni negotio, & c. licet, ext. de testi. & l. ubi numerus. ff. eod. titu. declaraturque hoc nõ procedere in iudicijs possessorijs, in quibus dicitur agi de leui præiudicio, & probatio per unum testem, uel per famam publicam in hoc casu habet uim plenæ probationis, ita q. iste testis unicus in causa possessorij plenè probat possessionem absque alio iuramento necessariò in supplementum probationis; etiam si agatur de possessione magnæ rei, secundum Barto. in l. 1. C. quorum bono. & clarius, in l. 2. in fin. C. ubi in rem acti. Mathesi. in notab. 2. Alex. consi. 91. col. 1. uol. 5. Soci. consi. 137. col. 6. & consi. 266. nu. 26. vol. 2. Ias. in repeti. l. admodum nendi, nu. 187. in 2. lectu. ubi istam opinionem ait esse communem. Franc. s. de Curt. nu. 203. ff. de iureiuran. quam cõmunem sequitur similiter Calca. consi. 100. col. pen. Deci. consil. 251. col. 1. & in l. 2. C. de Carbo. edic. nu. 2. Cagno. in l. in pari. nu. 7. ff. de reg. iur. Gratus consi. 42. nu. 7. & sequ. uol. 2. Crauet. consi. 158. nu. 12. & Marfi. sing. 433. & Gramma. consi. ciui. 77. nu. 11. in contrariam uero partem; q. in iudicio possessorio non sufficiat semiplena probatio, & unus testis nõ probet inclinare Bar. in extrauag. ad reprimen. in uers. summarie, cuius sententia communis est, teste Alex. consi. 87. num. 3. uol. 7. & Petro de Benintendis post alios signatos per eum decisio. 62. nu. 10. & seq. ubi recitat ita fuisse decisum in Rota Bononiensi. Sed limitatur isthæc communis non habere locum ubicunque contra dictum unicum testem, seu semiplenam probationem apparerent aliqua indicia, hoc enim casu unus testis, uel probatio semiplena non probaret possessionem, ut uoluit Bal. in l. qui accusare, col. fin. C. de eden. Grat. consi. 40. nume. 29. uolu. 2. & ita fuit iudicatum in sacro Concilio Neapolitano, ut refert Afflict. decisio. 364. nu. 4. & seq. alios uero casus,

sus, & circiter. 30. in quibus unus solus testis plenè probet
ponit Specu. in titu. de teste. §. restat, in uer. hoc tamen fal
lit, Innocè. & alij, in c. accedens, il primo, de testi. & Ias. &
Moder. in d. admonendi, uerum præfata omnia procederent
iudicio meo in iudicio summario retinendæ, secus ue
ro in iudicio possessorij plenarij, quia hoc casu requirun
tur plenæ probationes, nec sufficeret probare possessione
per unum testem præcipueq; ubi actor remedium. c. reinte
granda. 3. q. 1. intentaret, ut per Bart. in extrauag. ad repri
men. in uer. summarie, Bal. & Pau. castren. in l. ordinarij. C.
de rei uendi. Bal. in l. iudices. C. de iudi. ubi alij Doct. Pau.
de Cast. consi. 3. uol. 2. §. secundum nouam impressionem, &
in antiquis consil. 5. Ias. in l. naturaliter. §. nihil commune,
col. pen. ff. de acq. pos. Fran. de Curt. in d. l. admonedi. d. nu.
203. in fin. & Gratus consi. 200. col. 1. & seq. uol. 2. & Afflic.
in præcitata decisio. 364. quia datur remedium, d. c. reinte
granda contra titulo possidentem, ut latè docuimus supra,
in uer. spoliatus.

OPINIO CCCXCVI.

Infamis potest esse testis in testamento ubicunque non
esset notoriè infamis, & sic infamis occultus admitteretur
in testem, secundum glo. Bar. & omnes, in l. cum lege. ff. de
testa. glo. Bar. Bal. & alios, in l. 1. C. eo dem titu. & quamuis
Ange. & Saly. ibi, & præcipitanter quidem uelint contra
rium, tamen opinio dictæ gloss. communiter approbatur,
secundum Mod. in c. cū non ab homine, de iud. & Pomate.
in add. ad Bar. in d. l. cum lege. Alex. in l. 1. nu. 11. C. de testa.
& Clar. in tract. de testam. lib. 3. q. 55. in fi.

Testis

Cōis
opi.

OPINIO CCCXCVII.

Tabellio rogatus ad scribendum testamentum in eo cō.
putatur, & inseritur in numero testium, & sic esset idoneus
testis ubicunque citatus, & productus esset in iudicio ad
probandum per uiuam nocem ipsum testamentum, tunc
quippe examinatus per iudicem probat testamentum, aliàs
secus. secundum glo. & omnes Doct. antiquos, in l. hac con
sultissima. C. qui testa. face. poss. Bar. in l. Domitius, num. 3.
ff. de testa. & ista est communis opinio omnium Doct. teste

Cōis
opi.

Afflicto,

Afflicto in decisio. 25. in causa petitionis hæreditatis, nu.
4. Alex. consil. 152. col. fin. consil. 146. col. 2. & consil. 133. in
fin. volu. 2. ubi declarat istam communem sententiam latè,
& abundè, & Franciscus Marci quoque decisio. 144.

O P I N I O CCCXCVIII.

*Cōis
opi.* Testes plures, ac plures examinans tabellio scribēdo di-
ctum primi testis extense, uel per extensum, si postmodum
ipse met Notarius scribat secundum testem idem dixisse, ac
deposuisse in omnibus, & per omnia, & ita in alijs testibus
assertiones, ac dicta istorum testium ualent, simul ac pro-
bant secundum magis communem opinionem Docto. in l.
sed & si me putem. ff. de condi. indeb. quam sequuntur, & ei
tant omnes Moder. inibi, præsertimq; Ias. nume. 1. & inquit
æquiores fore Abb. in c. nihil, in fin. de uer. sig. intelligeq;
hoc cum grano salis procedere si testis, quem Notarius nō
examinauit extense sit bonæ famæ, eo casu indubitanter
eius dictum ualet, & tenet, secundum Bal. in §. fin. uer. idem
sacramentum, in ex. in titu. de pace constan. quem sequun-
tur Doct. in c. nihil, de uer. sig. & Fely. in c. super his, de ac-
cusatio. col. pen. sed in Regno non accidit circa hoc dubi-
tare quia habemus Regiam pragmaticam exordientem sta-
tuimus super articulis, & positionibus disponentem exami-
nantem, & depositionem testium fieri extense per Nota-
rium, & non per alia breuissima uerba. ideo non ab re Spe-
cu. in titu. de teste. §. nunc tractandum, uerfi. cautiorem re-
probat notarios, scribentes non integrè dicta testium, sed
dicentes secundum, uel tertium testem idem dixisse per o-
mnia, quod primus scriptus deponit.

O P I N I O CCCXCIX.

*Cōis
opi.* Testis dicens, ac deponens aliquid extra iudicium sine
iuramento, & postmodum iuratus in iudicio contrarium
respondens, tunc stabitur secundæ, & posteriori depositio-
ni ob iuramenti religionem, & iudicis auctoritatem. c. si-
cut nobis, de testi in 6. c. 1. in princ. quid sit inuesti, nec pu-
nietur iste testis falsi pœna hanc opinionem tenet gloss.
fin. in c. cum causam, de testi. cōiter ab omnibus scribē. re-
cepta, quam dicit ordinariam Bal. in l. nullum, col. 1. C. de
te i.

testi. ac eam sequuntur, asseruntq; esse cōem Abb. & Deci. in c. per tuas, de probatio. col. fin. Fely. in c. cum in tua, col. fin. de testi. & in c. inquisitionis. §. tertiæ, de accu. col. fi. Bal. consi. 486. uol. 3. Alex. consi. 222. uol. 2. nu. 13. Roma. consi. 505. Craue. consi. 6. col. 1. r. & idem Alex. consi. 68. uolu. 1. Francus, in c. 1. circa fin. de electio. in 6. Aufreri. in capella Tholo. 280. Capicius decisio. 142. nu. 6. Marfi. in l. eos, nu. 11. & 22. ff. de falsis, & sing. 222. asserens ibi hanc sententiã esse communẽ, licet Bar. in d. l. eos, num. 4. asseueret contrarium, uidelicet dictum testem esse puniendum p̄na falsi, nec eius testimonio adhibendam esse fidem aliquam, tñ ista Bar. opinio cōiter improbat̃ a Doct. ut supra ostēdimus, & procederet, secundũ Abb. & Deci. in d. c. per tuas, Fely. in d. c. cū in tua, in fi. Deci. consi. 189. nu. 10. & Craue. in præcitato consi. 6. nu. 15. ubi ex secũdo testimonio appareret testis periuriũ, quia prius contrarium iuratus depõsisset, contra uero præfata, ac allegata superius, v̄r consilere Petrus de Vbaldis in consi. 28. quod reperitur inter cõsilia criminalia diuersorum nuper edita, uidelicet, q̃ testimonium primo locò p̄latũ extra iudiciũ p̄feratur secũdo testimonio. prolato in iudicio, cui quidẽ cõsilio nõnulli Doctores celebres se subscripserũt, ut ibidem est uidere.

O P I N I O C C C C .

Testis statim, & incontinenti corrigens propriam testimonij depositionem eius ultima depositio ualida, & legitima esse uidetur. c. præterea, de testi. cog. gl. in auth. de testi. §. quia uero, ubi correctio testis fit prius quàm Notarius responsionem priorẽ scripserit gl. singularis, in c. apud misericordẽ. 32. q. 1. quã dixit esse ualdẽ notabilem Alex. in l. quĩ bona. §. si quis stipulatus. ff. de dam. infe. I anfran. in repeti. c. quoniam contra, de proba. in uer. testes, uu. 136. Iasi. in l. error, col. 2. C. de iuris, & facti igno. potest & alio modo testis corrigere dictum suum antequàm exeat conspectum iudicis, seu partibus loquatur, & tunc statim secundæ depositioni, secundũ Ab. in d. c. præterea, ubi abundẽ declarat, qñ dicatur testis dictum suum incontinenti corrigere, & prædicta reuocatio permittitur etiam si error non probetur, ideo testis corrigens dictũ suum incontinẽti non tenetur

FRANCISCI VIVII

tenetur dicere de errore, gl. in d. c. apud misericordē, Abb. col. 3. & Fely. nu. 5. in c. cum uenerabilis, de exceptio. idem Abb. in d. c. præterea, col. 2. Fel. in c. qualiter, il primo, nn. 30. de accus. Dec. in c. causam, de appella. col. 2. Rom. cōsi. 70. col. 3. Barba. consi. 43. col. 2. uol. 2. & glo. optima, in c. vltimo, de iureiu. in 6. & ista est communis opinio, ut asseuerant Doct. superius citati.

O P I N I O C C C C I.

Testis ostendens se errasse, uolensque errorem suū corrigere ex interuallo admittendus est prius ostenso errore, & confessione erronee facta, sed confessio erronea sine erroris probatione non potest per eundem testem reuocari, secundum Doct. communiter, in c. 2. de rescrip. lib. 6. de qua communi attestantur Boerius decisio. 89. nu. 4. imo testis ex interuallo absque erroris probatione respondens contraria uidetur periurius, secundum scriben. communiter uarijs in locis, & passim in iure nostro, ac etiam pena falsi iste testis uenit puniendus. l. eos, ubi Bar. & Doct. omnes. ff. de falsis, & magna curia vicariæ admisit testem ex interuallo post eius depositionē in facti contingentia ad corrigendum dictum suum, teste Capic. decis. 61. in prin. tamē introducta causa hac eadem in sacro consilio fuit decisum in eo de huiusmodi repetitione, seu correctione, utrum fieri potuerit habendam fore eam rationem quæ de iure habenda erit in calculo, ac decisione causæ, ut meminit Cap. d. decis. 61. sed tamen pulchrum est hic disquirere utrum priori testimonio. uel posteriori fides sit adbibenda dic audacter primam depositionem non posse tolli per secundam ex interuallo ab eodem teste, etiam iurato propositam. patet ex ratione tex. in c. sicut nobis, de testi. ubi ad infringendum fidem testimonij necesse est alios testes, non aut eosdem produci, ideoque primum testimonium ualidum est, nec secundum tollitur, secundum Panor. & Fely. nn. 4. in d. c. cum in tua, Cardina. in d. c. sicut nobis, col. 2. & in præcitato c. cum in tua, nu. 4. & sequen. Innoc. in c. præterea, de testi quorum opinionem asserit esse communem Corneus consi. 17. col. pen. lib. 3. Deci. consi. 175. nu. 7. & consil. 189. numc. 10.

OPI-

OPINIO CCCCII.

Testes singulares sufficiunt ad probandum quid in genere, ut puta usuras, famam, iurisdictionem, hæresim, possessionem, & cætera his similia, nam genus constat perficiturque ex pluribus, speciebus, & particularibus, ideo licet testes deponant de diuersis actibus, tamen quia huiusmodi actus tendunt ad eundem finem, & ad probationem unius generis non repelluntur testes tanquam singulares, secundum Bar. in l. ob carmen. §. fin. ff. de testi. Bal. in l. de quibus, col. pen. ff. de legi. Calderi. consil. 5. in titu. de testi. ubi loquitur de usura, Pau. de Cast. consil. 51. col. 2. & consil. 113. col. 2. uol. 1. ubi loquitur de aditione hæreditatis, eademque opinio amplectitur, & comprobatur per Crauet. consil. 73. col. 8. & sequen. Anchara. consil. 277. col. 4. Geminia. consil. 217. col. 2. Alex. sibi contrarium consil. 141. col. 2. uol. 1. quod uidetur repetitum consil. 10. uolu. 1. idemque tenet Alex. consil. 85. col. fin. consil. 86. col. 3. consil. 117. col. 2. consil. 172. col. 2. uol. 2. consil. 41. col. 3. consil. 112. circa fin. lib. 4. consil. 92. col. 4. lib. 5. consil. 13. col. fi. & consil. 147. lib. 7. col. pen. in quibus locis audacter asseuerat istam esse ueriorē, magisque communem opinionem, quamuis in aliquibus consil. relatis per Crauet. in d. consil. 73. uoluerit contrariū, & Federi. de Senis consil. 17. & consil. 64. prope fin. quos sequuntur Ias. & Deci. eorum auctoritate freti uarijs in locis, & præsertim Deci. in c. licet causam, nu. 69. de probat. tamen, si uidissent tot consil. Alex. supra relata ad saturitatem fortasse non ita faciliter discederent ab hac opinione communi, siquidem Alexā. ipse in duobus, seu tribus locis tenuit opinionem quod testes singulares non sufficiant ubi agitur de probando quid in genere, sed renocando postea sententiam, iudiciūque in melius in decem, uel undecim alijs locis constanter firmavit contrarium, hinc est quod quotiescunque Doctor reperitur sibi contrarius in duobus locis illa opinio sequenda est, ubi plenius scribit. l. dñi. ff. de iure patro. notat Abb. in c. bonę, col. fin. de postulat. prælat. quapropter potius est amplectenda sententia ipsius Alex. in 12. illis consil. relatis, in quibus plenissime scripsit, quam in alijs tribus de quibus facit mentionem Crauet. in præ-

Cōis
opi.Cōis
opi.

allegato

allegato confi. 73. super quibus parum scribit, & eandē opinionem q̄ testes singulares admittantur, ubi agitur ad probandum quid in genere, tenet etiam Aret. consil. 42. col. 2. Ang. confi. 233. col. 3. Guid. Pap. in quæstio. 544. Soci. confi. 295. col. 3. uolu. 2. & Boeri. decisio. 23. col. 14. & decisio. 239. & Augu. Berous, in d. c. licet causam, nume. 40. ubi ait istam opinionem esse communem, idemq̄; firmat Iac. Mandel. confi. 25. nu. 1. ubi cōsultuit, quod testes singulares probant, quando tractaretur de probādo quid in genere, idest mulierem uixisse impudice. nihilominus idem Boer. in decisio. 342. titubanter inclinavit in contrariam sententiam, & ita cōsultuit in terminis Ioan. de Amicis confi. 127. ubi meminit, nu. 1. opinionem istam, q̄ quando agitur de probando, aliquid in genere testes singulares minimē probent esse magis communem, & ueram. cæterum in Regno Neapoli. quæstionis tollendæ gratia, & ad euitandum præfatū dubium, uidelicet, an per testes singulares probetur quem usurarium. fuit emanata, & in lucem prodita per Regem Ludouicum pragmatica exordiens Ludouicus, & Ioa. & cætera, disponens q̄ ad probandum usurariam prauitatem, admittantur testes singulares, & istam materiam latius declarauimus supra, in uer. testes singulares non faciunt fidem, & c. itē testes singulares probant minorem summam, si deponant aliquid de maiori, secundum Corne. consil. 181. nu. 60, lib. 2. hoc modo loquitur Deci. consil. 100. nu. 4. testes non fore aliquo pacto contrarios, quando de facto unus, minus, quā alius deponit, & communem scribit Alcia. in l. 1. §. si stipulanti, nu. 40. ff. de uer. oblig. & posuimus latius supra in opinio in testium depositionibus in maiori summa, & 12. alios casus, in quibus testes singulares probēt tradit Lancillotus Conradus, in tract. de decurionibus, lib. 1. cap. 11. §. 2. nu. 23. & seq.

O P I N I O CCCCIII.

Testis Litigator non consentiens testibus productis per suum aduersarium generaliter eos reprobando potest postmodum eis uti, secundum glo. & Docto. omnes, in c. præsentium, de testi. & ista est communis opinio, teste Boe. in decisio. 245. nu. 6. & scriben. in d. c. præsentium, sed si contin-

Cōis op.

gerit

gerit dictum suum litigantem protestatum fuisse ante probationem se uelle reprobare testes productos, & deposita per eos, tunc testes deponendo aliquid in fauorem istius protestantis nō faciunt fidem in eius fauorem, quia per ipsam protestationem uidetur declarare se nolle aliquo pacto ipsis testibus fidem adhibere de hoc est tex. in d. c. præsentium, in fin. ubi hoc tenet Fely. in ult. not. & Francis. de Aret. ibidem, col. antepen. & pen.

O P I N I O C C C C I I I I.

Testis respondens unum in iudicio nullo, ac inualido, & apud iudicem incompetentem, & aliud penitus diuersum in ualido, tunc standum est eiusdem testis posteriori testimonio, secundum Spec. in tit. de teste. §. 1. nu. 27. idēq; tenet gl. in c. cum causam, de testi. & omnes Doct. ibi cōiter, & in l. eos. ff. de falsis, Boc. decis. 112. nu. 8. Crane. conf. 6. nu. 7. in quibus locis asserunt hanc esse communem opinionem, & hoc idem refert Capicius decisio. 142. nu. 8. ubi similiter congerit Doct. contrarium asseuerantes.

Cōis
opi.

O P I N I O C C C C V.

Testis præstito sibi iuramento asserens se aliter deposuisse quàm à tabellione fuerit scriptum Notario potius, quàm testi credendum est, utpotē quia pro Notario præsumitur. l. si quis decurio. C. de falsis, & c. ad audientiam, de præscrip. hocq; notant, ac expresse tenent Alexā. consi. 70. uol. 1. & consil. 65. col. 1. uolu. 2. Deci. in c. cum parati, col. fin. de appellatio. Crauet. consi. 74. nu. 3. Capic. decis. 61. in causa Magnifici Carrafelli. nu. 5. & seq. Fel. in d. c. ad audientiam, ubi Panor. scribit hoc procedere, ac uerū esse in causis Civilibus, non autem in Criminalibus, in quibus ex iurata depositione testis uacillat fides Notarij, argu. l. fin. C. de probatio. idem Abb. & Felyn in cap. cum causam, circa fin. de testi. Canonistæ omnes, in d. c. ad audientiam. Specu. in titu. de testi. §. 1. numero. 48. Alciat. in tracta. de præsump. reg. 3. cap. 13. nume. 20. & ista est communis opinio, teste Grammati. decisio. 60. nume. 18. Ioan. de Amicis consil. 119. nume. 5. & Moder. in d. c. ad audientiam; hoc uero non procedit, quando Notarius examinaret testes, & habe-

Ff ret

ret scriptorem, qui examen scriberet, eo enim casu si ambo deponerēt utique probaret contra dictum testem se ita dixisse, secundum Abb. in c. cum causam, de testi. & hoc asserit se uidisse seruari in practica Alciat. in præcitata reg. 3. nu. 13. & quatenus superius docuimus, qd si testis dicat in civilibus causis se aliter deposuisse, quàm Notarius scripserit, tunc potius credendum esse Notario, dic habere locum hoc, nisi testis esset persona multum notabilis, secundum Panor. in d. c. ad audientiam, in 5. not. hoc idem asserit ipse Panor. tenere Specu. in titu. de testi. §. 1. uer. sed pone, qd iudex, & in tit. de instru. editio. §. restat, uer. quid si attestatio- nes, & hoc dictum Panor. sequitur Felyn. in c. super his, de accusatio. & Marfi. in l. 1. §. ad quæstio. colum. quarta. ff. de quæstio.

O P I N I O CCCCVI.

Testes de auditu deponentes in contractibus, uel quasi licet cortina, uel paries sit in medio inter ipsos testes, & contrahentes sufficienter probant. c. præterea, ubi Docto. ext. de testi. tenent hoc etiam indubitate Bar. Alex. & alij Doct. in l. 2. §. idem Labeo. ff. de aqua plu. arcen. Ioan. Andr. in c. ex literis post glo. ibi, in uer. audierint, de consuet. Cyn. & Docto. in l. si non speciali. C. de testa. & ista est communis opinio, de qua testatur Aret. in §. plane, nu. 4. institut. de testa. milita. & Moder. in rub. ff. de uerb. obliga. & in l. 1. eod. titu. & eam sequitur, & approbat Alex. de Neuo consil. 12. nume. 3. & sequen. Marfi. post alios relatos per eum, in rep. rub. C. de probat. nu. 351. & seq. ubi recitat quodam exemplum congruum dictæ communi quod certè notandum, ac scribendum foret literis aîreïs ab omnibus officialibus, & aduocatis tanquam necessarium, & isti testes tunc, & eo casu probant, quum deponant affirmando se audiuisse, nō autem uidisse contrahentes, & quando haberent notas uoces contrahentium, & ita intelligunt dictam communem prædicti Doct. & Cepolla, in tract. cautelarum, caut. 230. circa fin. fallitq; dicta communis conclusio in testamento, quia testes testamenti debent necessario uidere testatorem. d. l. si non speciali, ubi Cyn. & Docto. hoc communiter tenent, in d. §. idem Labeo, ubi Bar. col. 1. & istam communē opinio-

Opinionem esse scribit Cæpolla in præcitata caute. 230. nu. 2. & Alex. in d. l. si non speciali, nu. 6. ubi Doct. ponunt exemplum. q. si extaret cortina, uel paries inter testes, & testatorem non ualeret testamentum, etiam si dicti testes consueuerunt habere notam uocæ ipsius testatoris, & eandem opinionem sequitur, & citat etiam cum alijs allegatis per eum Clar. in tract. de testam. lib. 3. q. 59. detegendo maxime turpitudinem ibi cuiusdam mulieris procurantis decipere proprium eius uirum. In alijs uero duobus casibus limitat, & interpretatur communem præmissam Marfil. in d. rub. de proba. nu. 352. & seq. quos uidere poteritis.

OPINIO CCCCVII.

Testes cum iuramento necessario tenentur exhibere eorum testimonium, & per consequens iurare debent pro utraque parte dicere ueritatem, secundum glo. in auth. sed iudex. C. de episco. & cleri. & glo. in l. 2. C. de eden. cū qua transeunt omnes Doct. ibidem, in c. fraternitatis, de testi. & Maranta attestatur hanc esse communem opinionem, in tract. de iudicijs, in 2. parte, super 6. actu; imò testis tenetur plenè deponere factum pro utraque parte, secundum gloss. in l. Lucius ponderatam à Doct. ibi. ff. de infami. ad hoc ut iudex non laboreat ad ueritatem inquirendam, & talis examinatio istius testis non careat qualiquali boni uiri suspitione, secundum Bal. in c. 1. §. sacramentum, de consuetu. recti feudi, & casu quo testis non deponat iuratus, eius dictum est nullius momenti, etiam q. ille testis sit religiosus, ut est tex. not. in c. super nobis, de testi. etiam si esset episcopus. c. fin. de iura. cal. imò uero si esset Cardinalis, ut tenet glo. in c. cum olim, in uer. fratrum, de priuileg. quam dicit singularem Panormi. ibi, col. 2. & Alexan. consil. 180. in causa, col. 2. uol. 2. Fely. in c. tuis, in prin. de testi. & in c. si cut, circa fi. de senten. excom. & in multis alijs locis, Ias. in repetit. l. admonendi, col. 69. uers. decimò prædicta regula. ff. de iureiu. ubi illam singulariter declarat cū col. seq. & Deci. in c. tertio loco. 3. not. de proba. singularé esse asseruerat, & licet ad fidé testimonij requiratur iurm, id tamé præsumitur si Notarius scripserit Maximū testem iuratum deposuisse, ut per Bar. in l. Theopompus, col. 1. ff. de dot. præ-

FRANCISCI VIVII

leg. post glo. ibi, quam dixit singularem Bal. in c. cum in iure, col. 2. de offic. deleg. notant Abb. & Fely. nu. 6. in c. tuis, de testi. quia pro Notario præsumendum est. c. ad audientiam, de præscrip. l. si quis decurio. C. de falsis, Bal. in l. Imperator, col. 2. ff. de sta. hom. cautius tamen erit, ut res tuta sit, nec aliquod dubium habeat, q̄ ipse Notarius expressim scribat formam, & solemnitatem ipsius iuramenti.

O P I N I O C C C C V I I I .

Cōis
opi. Testium depositiones etiam non publicatæ coram uno iudice probant coram altero indice præcipueq; subrogato, ut per Legistas omnes communiter, in l. gesta. C. de re iudi. & Canonis. in cap. causam quæ de testi. quam quidem communem opinionem declarant, celebrant, & citat Moder. in præcitis locis, maximeq; Deci. in d. c. causam quæ, nu. 9.

O P I N I O C C C C I X .

Testis Per duos testes actor probans se mutuasæ Titio centū, & reus probans se soluisse dicta centum per unum testem solummodo, tunc obtinebit reus, & sibi per iudicem defendendū esset iuramentū in supplementū. ita Bar. in l. admonendi. ff. de iureiur. cum quo sentiunt omnes communiter ibi, Bal. & Saly. in l. in bonæ fidei. C. eod. tit. Pan. in c. si. ext. de iureiur. & Mod. in d. l. admonendi, ubi testantur de dicta communi, præsertimque Curtius, nume. 305. & his occurrit unum verbum nunquam obliuioni tradendum, quod si duo testes deponant Mæuium mutuasæ pecuniam Sépronio, sed nesciant quantitatem, alij uero duo testes dicant ipsum Mæuium petijisse à Sépronio decem, tunc profectò probatū est mutuum in decem, ita singulariter tenet Bart. in d. l. admonendi, col. 2. uers. quæro quid si testis deficiat, **Cōis**
opi. quem sequuntur ibi omnes, Ant. in d. c. fin. & Alex. consil. 69. col. 2. uol. 2. & consil. 189. col. fin. uol. 6.

O P I N I O C C C C X .

Testis Coram duobus testibus duntaxat, etiam fœminis pater **Cōis**
opi. potest inter liberos facere testamentum, secundum glo. & Docto. in auth. quod sine. C. de testam. quorum opinionem com-

communem ait Grat. confi. 90. nu. 3. uol. 2. imo pater absq;
 ulla partium præsentia per suam simplicem scripturam, ac
 priuatam inter liberos testari potest puta si sua manu scri-
 bat cedula, & in ea disponat inter liberos pro testamen-
 to seruabitur eius voluntas, tamen requiritur necessario, qd
 pater declaret in huiusmodi cedula uoluntatem illam ha-
 bere pro perfecta, & tunc proculdubio ualebit ut testamē-
 tum uolūtas patris, quamuis nulli testes interuenerint. per
 doctrinam Bar. in l. fin. ff. de testam. Alex. consil. 4. attentis,
 lib. 7. & ista est communis opinio, teste eodemmet Alexā. Cōis
 confi. 105. super his, in fin. uol. 3. & Ias. confi. 57. uol. 2. præ-
 suppositis, & Boer. decisio. 240. nu. 4. & Clar. in tract. de te-
 stam. q. 14. ubi ponit alios quamplures casus uillimos, &
 communes circa cedulæ prædictæ ualiditatem. opi.

O P I N I O CCCCXI.

A pari procedit, qd testamentum fiat coram iudice, uel Testis
 coram principe. l. omnium. C. de testam. sed ubi fit coram
 principe requiruntur aliqui testes, ut tenet gl. Bal. Ang. Sa-
 ly. & Alex. ibi, licet non aperiant quot testes, Ang. uero re-
 quirebat septem, Saly. tres, Ferrariē. in sua præcti. papien.
 in for. libel. quo petitur hæredi. ex testa. §. uallatum sub nu-
 me. 3. fol. paruo. 389. unum. sed Bart. Bald. & Alex. duos, &
 hæc est communis opinio prout testatur Soci. iunior. cōfi.
 138. col. fin. uol. 1. & Couarru. in rubr. de testam. in 2. par.
 nu. 2. Cōis
 opi.

O P I N I O CCCCXII.

Testes duo sufficiunt ad condemnationem cuiuscunq;
 delinquentis in causa criminali, tex. est, in c. 1. & 2. 2. q. 5. &
 not. Panormi. in c. at si clerici, in prin. de iudi. Ampliatur
 mirabiliter hoc quod duo testes etiam sufficerent ad con-
 demnandum summum Pontificem, & Imperatorem, secun-
 dum glo. singularem, & communiter ab omnibus Doct. ap-
 probatam, in c. præsul. 4. q. 5. & ita not. Pan. in d. c. at si cle-
 rici, in 1. not. in c. licet uniuersis, de testi. & in c. per tuas, de
 maio. & obe. & ibi latē Fely. ponens de intellectu, d. c. præ-
 sul, Decius confi. 342. & Pau. de Cast. confi. 303. Amplia-
 tur prædicta similiter procedere in causa hæresis, ubi duo
 Ff 3 testes Cōis
 opi.

FRANCISCI VIVII

testes sufficiunt, ut uoluit Cardi. in clemen. 1. §. pen. de hæreticis.

O P I N I O C C C C X I I I .

Testes duo sufficiunt ad probandum consuetudinem, & hoc casu diceretur plene probata ipsa consuetudo, ita tenet Hostien. in summa, in tit. de consuetu. in §. quot, & per quos testes, Cyn. & Barto. in l. 2. C. quæ sit longa consuetu. Ioan. Fab. in §. ex non scripto, instit. de iure natura. idem Bar. in l. de quibus, in 4. q. prin. ff. de legi. Abb. & omnes. in c. at si clerici, de iudici. & consi. 53. uolu. 2. & istam opinionem declarat Rochus Curt. in repeti. c. fin. de consuetu. in 4. sectio. nu. 66. fol. 146. & Moder. in d. c. at si clerici, & in d. l. de quibus aiunt esse communem, nota etiam nec unquam obliuiscaris, qd ad probandum solutionem Canonis Emphyteotici per emphyteotam, similiter requiruntur duo testes, secundum glo. & Doct. in l. in emphyteoticarijs. C. de iure emphyteo. quam sequitur, tuetur, & dicit esse communem ibi Ias. nu. 134.

O P I N I O C C C C X I I I I .

Testus Contractus fieri, ac confici potest in ultima uoluntate, nec recipit naturam ultimæ uoluntatis, sed seruat naturam suam, & erit contractus inter uiuos, secundum glo. & Bart. in l. hæredes palam. §. fin. ff. de testa. Alex. Imo. Ias. & alios, in l. nemo potest. ff. de leg. 1. & Cæpol. in tract. cautelarum, cautela. 129. & istam aiunt esse communem opinionem Pomares, in add. ad Bar. in d. §. fin. Deci. consi. 196. & 293. Moder. in d. l. nemo potest, & Boer. decisio. 353. nu. 4. & qd iste contractus seruet naturam suam, ut sit reuocabilis tenet, & decidit etiam Bal. Saly. Pau. de Cast. & Alex. in l. si auia. C. de iure delibe. ubi si quis de hæreditate sibi delata disponat in testamento, eo casu uidetur eam simul adire, licet reuocet testamentum, non tamen reuocatur contractus aditionis, & sequitur Areti: in d. §. fin. & Ripa, in d. l. nemo potest, num. 35. similiterq; probatur hoc alio exemplo, uidelicet si testator legaret Titio decem, quæ confiteatur ei præsentem debere, licet postea reuocet testamentum, tamen dicta confessio firma manet, nec reuocatur, tradit hoc Bar.

in

in l. cum quis dicens. §. codicillis. ff. de leg. 3. Imo. in d. §. si Pau. de Cast. in l. 3. §. fin. nu. 5. ff. de liber. & posthu. Oldra. consi. 144. factum tale, Alex. consi. 45. col. 2. & seq. uolu. 1. Roma. in l. ex hac scriptura, in prin. ff. de leg. 1. Ruinus consi. 169. & Deci. in d. consi. 196. col. 2. & Ripa. in d. l. nemo pōt, nu. 34. & nota iste contractus factus in ultima uoluntate & non indiget probatione septem testium, ut requiruntur in testamento, sed sufficit numerus duorum testium, nā per duos testes potest probari, sicut probantur ceteri contractus regulariter. l. ubi numerus. ff. de testi. & ita tenet Alex. & Imo. in d. l. nemo potest, col. 1. Cæpolla, in d. cant. 129. Ias. in l. 2. col. 4. C. de bono. poss. secundum tabu. & Ripa, in d. l. nemo potest, nu. 32. ubi ait hanc esse communem opinionem, & Deci. in d. consi. 293. col. 2.

Cōis
opi

OPINIO CCCCXV.

Mandatum regulariter potest probari nō solum per instrumenta, uerum etiam per literas domini etiam ad iudices missas, secundum glo. & omnes Doct. in l. 1. C. de satisf. dan. potest similiter probari per testes, ut uoluit gloss. in l. maritus. C. de procurato. gl. & Panormi. in c. 1. ext. de procurato. Azo. in summa, de manda. prin. Bar. Bal. Ang. & ceteri communiter, in l. non solum. §. qui alieno. ff. de procurato. Ias. fredus decisio. 190. ubi attestatur expresse istā esse communem opinionem, & Boerius decisio. 28 l. nume. 1. & sequitur, declarat, & limitat Marfi. in rep. rub. C. de proba. nu. 38. cum alijs seq. & Ias. in l. 1. C. de procuratoribus, nu. 6. & seq. ubi rejicit alias contrarias opiniones. Ampliatur istud dictum commune non solum procedere in mandato, sed etiam in reuocatione ipsius, quæ quidem reuocatio potest reprobari per unum testem cum delatione proprii iuramenti, secundum doctrinam Ioan. Andr. in c. pro causa, de procurato. quæ obseruatur quotidie in practica, ut asserit, & fatetur Corsetus in sing. in uer. mandatum, & limitatur quoque præmissa communis per Ias. in quinque casibus, in d. l. 1. nu. 9.

Cōis
opiCōis
opiCōis
pra.

OPINIO CCCCXVI.

Testis productus per me contra, & aduersus partem ad-

Ff 4 uersam

uersam in eandemet causam si postmodum produceretur contra me amplius reprobari non potest, secundum gl. in l. si quis testibus. C. de testi. communiter ab omnibus scriben. approbatam ibi; Amplia hoc procedere similiter si ille testis esset infamis, aut periurus. d. l. si quis testibus, & c. si quis. 4. q. 3. Amplia secundo loco dictam communem habere locum non modo si essent producti testes in eadem causa, uerum etiam in alia re producti, & examinati extitissent, secundum nonnullos Doct. sed Odofredus, in præcitata. l. si quis testibus tenet contrarium in alia instantia, quem sequitur inibi Alberi. asseuerans opinionem Odofredi in iudicijs, & praxi communiter obseruari, & Boeri. decisio. 245. nu. 6. cum 2. seq. dictamq; communem opinionem ita ampliata limitat in tribus casibus Felyn. in c. præsentium, de testi. & Stepha. Aufre. in tractat. de reprobatione testium, in uer. prodigo. nu. 82.

OPINIO CCCCXVII.

Testis respondens falsum in uno capitulo, seu articulo redditur falsus quoad alia capitula, & per consequens propter falsitatem unius capituli uitiatur eius depositio in omnibus, secundum Crau. latè consi. 6. nu. 14. Alex. & Alcia. in l. 1. §. sed si mihi. ff. de uer. obli. & Afflict. in constitutio. eos qui scienter, num. 25. lib. 3. rub. 55. cum alijs congestis per Tiraq. in tract. de pœnis temperandis causa. 44. nu. 42. ubi declarat hoc habere locum si falsum fuerit commissum per testem in committendo, non in omittendo, & Docto. communiter, in l. si ex falsis. C. de transa. quam quidem opinionem communem esse asseuerant scriben. inibi, præsertimq; Alex. nu. 12. & seq. & Alex. de Nego consi. 2. num. 4. Ampliatur ista communis q̄ dictus testis qui in parte iurauit falsum, in totum, & in omnibus alijs casibus amittit beneficium legum, & statutorum in eius fauorem faciendum, & amittit beneficium similiter, & facultatem iurandi pro se, & alijs, secundum Deci. consi. 83. in causa, col. pen. Alex. consi. 114. col. 11. uol. 4. & consi. 27. uol. 2. & in d. l. si ex falsis per illum tex. ubi Iac. etiam, & omnes Docto. communiter, & his accedit utiliter, q̄ non est idoneus testis dicēs in parte falsum, & ista est communis opinio, teste Soci. consi.

255. uol. 2. Limitaturq; isthæc sententia communis nō habere locum in capitulis prorsus diuersis à falso, nam falsitas commissæ in vno capitulo, siue articulo exploratum est non uitiare cætera capitula omnino diuersa à falso, ut per Bal. in l. iubemus. C. de testamē. Fely. in c. fraternitatis, col. pen. Deci. in c. 1. de proba. & ista est cōis opinio, quam citat, & non nihil commendat Boer. decisio. 253. nu. 6.

Con
opi

OPINIO CCCCXVIII.

Testium dicta non reprobantur propter falsitatem per eos commissam non tangentem negocium principale, ut per Bal. in l. pen. C. de transac. quem sequitur ibi Saly. subdens ita in practica seruari quotidie, & ita consuluit Deci. consi. 100. col. 3. & Grammat. cum alijs Docto. relatis per ipsum deci. 60. nu. 17. & Ruin. consi. 36. num. 3. uol. 4. unde sciendum est indubitanter, qd testis dicens falsum super accessorijs, & non super facto principali probat, & ualet eius depositio, uerbi gratia, si quis est mihi affinis aliqua leui, uel longa affinitate, & deponit in aliquo negotio meo, & super interrogatorijs sibi facti si est meus affinis dicit, & deponit qd non, certè eius dictum ualet, nec aliquid minuitur de fide ipsius, sed bene pro tali mendacio debet puniri crimine stellionatus, secundum Iaco. But. in l. Lucius. ff. de infamibus, quem sequitur Ang. consi. 194. uisus processibus causæ, col. 2. ubi dicit hoc esse notatu dignum; & Marfi. singu. 76. communis opinio Doctorum est, & in repetitio. l. fin. fol. 45. post prin. C. de probatio.

OPINIO CCCCXIX.

Testis falsum testimonium deponens, siue tacens veritatem, uel aliquid accipiens à litigantibus ne ferat testimonium, punitur criminaliter, aut ciuilitè, secundum qualitatem facti. l. 1. in prin. & §. 1. & l. falsi pœna. ff. ad legē Corne. de fal. sed in Regno habemus pragmaticam nouissimā inchoantem Ferdinandus Aluarez, in qua sancitum reperitur testem falsum testimonium dicentem in causis criminalibus incurrere pœnam ultimi supplicij, in ciuilibus uero falsus testis eiusdem pragmaticæ dispositione punitur pœna mutilationis manus, ac perpetui exilij, & intantum prædicta

FRANCISCI VIVII

prædicta sunt, ut testis falsum testimonium deponēs teneatur non modo in foro contentioso, de falso testimonio, uerum etiam de omni damno ex illo testimonio contingente, ut per glo. in c. presbyterum, de homici. & in c. imputari, de reg. iur. lib. 6. in foro uero conscientiae tenetur duntaxat de falso testimonio secundum communem opinionem omnium Canonistarum, in c. 1. de custod. Eucharist. quam communem sequuntur, & attestantur inibi Doct. & passim in iure nostro, & Corsetus, in singul. in uers. testis ultimo. inchoante. si aliquis dixit falsum, &c. Limitaturq; dicta pragmatica, seu statutum non procedere si testis deposuisset de eo, quod est extra articulos, uel capitulos, uel extra causam, siue de eo, quod non noceret partibus, uel cuius in absoluen-do, uel condemnando etiam q̄ falsum sciret, & dolose deponeret non tenetur poena dictae pragmaticae, siue statuti, sed alia mitiori poena erit puniendus, ita in specie consuluit Bal. consil. 106. cum peteretur, uol. 1. ad limitationem statuti Mediolanensis, & sic nota utiliter, q̄ falsitas quæ nemini nocet non potest puniri poena falsi ordinaria siue per testem, siue per Notarium, uel alium fuerit commissa, & ista est communis opinio, secundum Alex. consil. 145. nisi, uol. 6. & Soci. consil. 103. in facto, & consil. 104. post reditum, uol. 1.

Cōis
opi.

Cōis
opi.

O P I N I O CCCCXX.

Testium solam corruptelam probare non sufficit, ut sententia lata per falsos testes retractetur, seu annulletur, sed debet probari falsitas ipsorum testium, secundum Inno. & omnes, in c. licet causam, de probat. quorum quidem opinionem sequitur, declarat, & ait esse communem Deci. ibi, nu. 156. cum alijs seq. Ioan. And. uero, in d. c. licet causam, & Bar. in l. Diuus Adrianus, num. 7. ff. de re iudi. inclinauerunt in contrariam partem, uidelicet, q̄ testi corrupto indistinctè non credatur, & sufficiat proponere testes pecunia corruptos ad hoc, ut sententia lata per falsas probationes retractetur, idemq; uidetur, tenere glo. & ibi Bart. in l. is qui iudicio. ff. de accusat. ubi concludunt, q̄ si testis ob pecuniam receptam accedit ad testificandum repellitur à limite iudicij, tamen in iudicando, ac consulendo non foret tutum

Cōis
opi.

cutum discedere à dicta communi ob rationes, & argumen-
ta allegata per Moder. & Deci. in d. c. licet causam, & simi-
liter ad hoc ut competat restitutio in integrum aduersus
sententiam latam sub prætextu falsorum testium sufficit
probare solam testium falsitatem absque eo, quod probetur
corruptela partis, secundum gloss. in d. l. Diuus Adrianus,
quam declarat, & interpretatur ibi Ias. nu. 18. & ait com-
muniter approbari, sed hoc non procederet ubicunque li-
bellans se astringeret ad utrumque probandum, & propone-
ret in libello testes falsum deposuisset corruptos in eadem
oratione, eo casu utrumque tenetur, & debet probare, scili-
cet falsitatem, & corruptionem, secundum Bar. in d. l. Diuus
Adrianus. nu. 3. cum quo transeunt ibi Ang. Imo. Rapha. &
omnes, Abb. & alij, in d. c. licet causam, & Ias. quoque, in d.
l. Diuus Adrianus, nu. 20. ubi assenerat istam esse commu-
nem opinionem; Interpretaturque isthæc sententia non ha-
bere locum, quando pars in libello deduceret in diuersis
orationibus dictos testes falsum dixisse, & fuisse corru-
ptos, & sic copulative, uel repetitiue, tunc profecto non ui-
detur se astringere ad utrumque probandum, uerum alterum
probare sufficit, uidelicet corruptelam, uel falsitatem, se-
cundum glo. & Doct. in c. 2. de rescrip. & omnes communi-
ter, in d. c. licet causam, de probat. Bar. in d. l. Diuus Adria-
nus, num. 4. post alios congestos ibidem per Ias. ubi scribit
istam esse communem opinionem.

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O C C C C X X I .

Testis, uel Notarij contrarietas, quæ non nocet parti-
bus non est punibilis in his, quæ sunt extra negocium prin-
cipale, ut latè per Ias. in l. si ex falsis, col. fin. C. de transact.
& per Grassinat. decisio. 43. & Deci. consi. 103. nume. 143.
tamen ubicunque testis esset sibi contrarius in eadem de-
positione, & in causa principali non extra negocium reij-
ceretur in totum tanquam falsus secundum communem
opinionem omnium Doct. de qua attestatur Alcia. in tra-
cta. de præsump. reg. 2. præsump. 29.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCCCXXII.

Testis unicus de uisu semiplenam probationem facit c. ex insinuatione, ext. de procurat. & c. fin. ext. de succe. ab in testato, & ita tenent Ioan. And. Ant. & alij Canonistæ, in c. fin. ext. de iureiur. & Legistæ, in l. admonendi. ff. de iureiur. & in l. in bonæ fidei. C. cod. tit. & istam ait esse communem opinionem Curtius iunior consi. 122. nu. 7. & ratio dictæ communis per Doct. assignatur isthæc, quia si duo testes faciunt plenam probationem, ergo unus semiplenam. l. ubi numerus, de testi. & c. omni genere, ex. de testi. quam semiplenam probationem Bar. in l. fin. ff. de quæstio. uocat indicium, & præsumptionem, sed aduertendum est q̃ istam semiplenam probationem non facit unicus testis, nisi sit omni exceptione maior, ut per Bar. Ang. & Ias. nu. 30. qui ait omnes ita tenere, in d. l. admonendi, ideo ad hoc, ut semiplena probatio sit facta non sufficit probare per unum testem, sed oportet etiam deducere, & probare, q̃ ille testis sit omni exceptione maior aliàs succubere debet. Bart. in l. 1. §. si quis neget. ff. quæ ad. test. aper. col. fin. & ibi Ang. sequitur Alex. consi. 82. nu. 7. uolu. 1. Deci. consi. 37. & c. 1. de app. col. pen. Cæpolla consi. 57 Barba. consi. 47. num. 9. uol. 1. & Grammati consi. 35. num. 37. & seq. fallitq; hoc in causis criminalibus, in quibus nemini dubium est ex unico teste, & semiplena probatione non deferri iuramentum in supplementum, ita Bar. in d. l. admonendi, in ultima char. uer. pro cuius declaratione, & ratio huius limitationis uidetur ista, nēpē in criminalibus probationes debent esse luce meridiana clariores. l. fin. C. de probatio. & ibi Bal. imo. regulariter in criminalibus non damnatur quis ex suspit ionibus, seu præsumptionibus, uel indicijs, seu coniecturis. l. absentem. ff. de pœnis. l. fin. ubi Bar. ff. de quæstio. & dictam limitationem tradit Bart. etiam, in l. fin. ff. de in litem iurā. idem Bar. Ang. & Doct. in l. 3. in prin. ff. de iureiur. & in d. l. in bonæ fidei, Panor. cæteri q; Canonis. communiter, in c. fin. ext. de iureiur. Ioan. And. in c. cum sint partium, de re gu. iur. lib. 6. Specul. in titu. de iuramenti delati. §. 1. uer. at autem, cum sequen. Hostien. in summa, in titu. de iureiur. §. ut super, Archidia. in c. si quis presbyter. 2. quæstio. 5. & Bal.

Bal. in l. 1. C. de his qui pœnæ nomine, & ista est communis opinio, ut per Moder. in d. c. fin. quod intelligo cum grano salis non habere locum in causa criminali parua, siue ubi ageretur de modico præiudicio, quia tunc posset deferri iuramentum in supplementum, ut uoluit Panorm. in c. fin. ext. quòd metus causa, in prin. Bal. post glo. in auth. minoris debitor. C. qui da. tuto. poss. ubi dispositio prohibens accedere debitorem ad tutelam non intelligitur de modica quantitate, uel re; intelligunturque prædicta sane, secundum Roma. in d. l. 3. ff. de iureiuran. procedere in causis criminalibus criminaliter intentatis ad uindictam publicam, secus autem in ciuilitate intentatis ad pœnam pecuniariam, & sic in quibus tantum ueniat pœna pecuniaria imponenda, & ista fuit opinio originaliter Ant. in cap. fin. de iureiuran. tamen Imo. ibi, & malè affirmat indistinctè contrarium, animaduerte ob hoc quòd licet ex semiplena probatione quis condemnari nequeat, tamen unus testis de uisu, qui deponat uidisse Titium uulnerantem, uel occidentem Mæuium, uel committentem aliquod simile delictum, dummodo iste testis sit omni exceptione maior facit inditium non solum ad inquirendum, uerum etiam ad torquendum, secundum glo. & Doct. in l. si quis. C. ad legē Iul. maiest. Doct. omnes, in d. l. admonendi, Bart. Alexan. & Marsi. in l. 1. §. item Cornelio, & in l. maritus, & in l. fin. de quaestio. ff. & Iacobum Nouellum, cum alijs ibi congestis per eum, in sua præct. crimi. super forma inquisitionis contra producentes falsitates, nu. 8. & ista est communis opinio, teste Carrerio, in præct. crimi. nu. 100. uers. primum, & cæte. Mod. in locis supra citatis, & Boerio decisio. 163. nu. 3. coarctatur hoc ubi testis non esset omni exceptione maior, quia omnis minima qualitas, & defectus impedit, ut non faciat inditium ad torturam, ut per Bar. & Alexan. in d. §. item Cornelio, & Paris. consi. 160. & si considerata, numero. 64. & sequen. uolum. quarto. nisi concurrat leuitas uitæ Rei, secundum Carrerium, in d. uers. primum, & hoc uerificatur in teste quotiescunque eius fides uacillaret, seu in aliquo elideretur, ut quia esset affinis, pducēis, amicus, uel similis, tunc profecto nō faceret semiplenā probationē, nec induceret iudicē ad opinionē, sen ad suspitio-

Cōis
opi.

nem, secundum Barto. in d.l. admonendi, quem sequuntur Bal. & Roma. ibi, & idem Bal. in l. i. C. qui, & aduer. quos, & in c. i. de controuer. inuesti. Ant. & Panor. in c. fin. ext. de iure iur. quoniam modicus defectus impedit huiusce semiplenam probationem unius testis, nec mirum, quia satis exorbitat fides unius testis domestici à iure communi, secundum Bal. in c. i. §. sacramentum, de consuetu. recti feudi, & in c. à nobis, & in c. innotuit, ext. de testi. & sic unus testis domesticus non facit semiplenam probationem, nam non reputatur idoneus, & integer. l. etiam. C. de testi. c. in literis, ext. de testi. item infamis infamia facti non esset integer, & idoneus testis, secundum Bart. in d.l. admonendi, col. fin. ubi las. ceteros refert, nec non subditi producētis, Compatriotæ, homines malæ conuersationis, uel de facili litigantes, uel celeriter nimis respondentes, & alij his similes relati per scriben. præsertimq; per Moder. in d.l. admonendi, & animaduerte, qd ille dicitur testis omni exceptione maior, qui aliqua ex parte, & causa non potest repelli, ut per glo. not. in c. i. ext. de consang. & affini. quam pōderat ibi Panorm. ad statuta facientia mentionem de testibus omni exceptione maioribus, & idē si diceret idoneis, quam ad hoc idem ponderant Moder. ibi, & idem Panor. in c. at si clerici, de iudi. & Alber. in l. optimam, circa fi. C. de contrahen. & commi. stipu. & qd testis dicatur omni exceptione maior, quando nulla imputatio contra eum fieri potest, & nihil penitus patiatur, tenet glo. etiam in §. item, institu. de inutili. stipula. Bal. in l. maritus. ff. de quæstio. Io. de Ana. consi. 17. nu. 8. Bald. in rub. de controuer. inuesti. & dictam regulam communem qd unus testis faciat semiplenam probationem limitat Curtius, in repe. dictæ. l. admonendi in septuaginta septem casibus, & ponit, & optimè de clarat Lancillotus Conradus, in tract. seu pract. de decurionibus, lib. i. c. i. de prætor. §. i. de offic. prætor. nu. i. & seq.

O P I N I O C C C C X X I I I .

Testimonium unius testis facit semiplenam probationem, non autem plenam, ut latè supra deduximus, etiam si consensus ambarum partium litigantium præcesserit, quæ

rem omnem asseuerationi, seu depositioni dicti testis commiserint, unde iudex hoc casu ex conuentione, & consensu litigantium non tenetur, nec potest unius testis assertioni stare, secundum glo. Dyn. & Raineri. in l. Theopompus. ff. de dote præleg. idem tenet Bar. in l. 1. §. fin. nume. 2. ff. de uer. oblig. ubi Alciat. nu. 23. & seq. ait hanc opinionem esse communem, & Alex. consi. 47. nu. 4. uol. 1. & consil. 54. nu. 1. uol. 2. idemq; fatetur Ias. in l. iusiurandum quod ex conuentione, col. 2. ff. de iureiur. in contrariam uero partem, & conuentione, & consensu litigantium fieri possit, ut testimonio unius testis plena fides adhibeatur inclinauerunt Specu. in titu. de teste. §. restat. 24. fallentia, Roma. Alexan. Areti. & Moder. in d. l. 1. §. fin. ff. de uerbo. oblig. Crotus, in tract. de testibus. 6. parte, col. 2. hoc idem senserunt, glo. in c. ueniens, el primo, & in c. licet uniuersis, de testi. ubi Docto. sequuntur eandem opinionem, quam asserit communē Ias. in præallegato. §. fin. nu. 8. & istam ultimam sententiam mihi sequendam fore constitui, tanquam magis æquam, & melioribus rationibus uallatam, quæ communis opinio, ita amplexa intelligitur cum grano salis procedere, quando cōsensus præstatur certæ personæ, & nominatim quoad certū negotium, ne aliter præbeatur ansa fraudibus, & falsitatibus, secundum Angel. in l. pactum inter hæredes. ff. de pact. sententiæ cuius nititur Ias. in repeti. l. admonendi, nu. 100. & 200. ff. de iureiuran. Areti. nume. 40. Soci. nume. 3. Ias. nume. 9. & Alciat. nume. 28. in d. l. 1. §. fin. ff. de uerbo. obli.

Cbi
opi.Cdis
opi.

OPINIO CCCCXXIII.

Testis unus deponens de ueritate, & fama publica, & alius testis deponens de fama publica duntaxat plene probant, secundum Bal. in l. Gallus. §. ille casus. ff. de libe. & posthu. & istam Bal. doctrinam asserit esse mirabilem, perpetuoq; memoriæ commendandam, ex eo quod non habet contradicentem, Alex. in d. §. ille casus, & alij Doct. ibi, & Moder. in l. admonendi. ff. de iureiur. ideoq; in consulendo, iudicandoq; suadendum esse duxi sequendam fore doctrinam Bal. tanquam communem, & uerissimam, quia secundum Pau. de Cast. consi. 152. uiso puncto, col. fin. uol. 2. & in l.

FRANCISCI VIVII

in l. si uniuerſe , col. fin. C. de leg. in cauſis decidendis non eſt parua Bal. opinio, præſertimq; ubi non habet contradi centem, imo tutum, ac irreprehenſibile eſt iudici, ſecundū opinionem Bal. iudicare, maximèq; ubi non habet contra dicentem, ut refert Deci. confi. 283. col. 2. & Iaſ. in l. ſi quis in fundi uocabulo, col. 3. ff. de leg. 1.

O P I N I O . C C C C X X V .

Testis Per unum teſtem actor probans ſemiplene , & ſuccum bens, quia non ipſi actori, ſed Reo eſt delatum iuramentū non condemnatur in expenſis , quaſi per illum teſtem ui deatur habuiſſe iuſtam litigandi cauſam ueriſimiliter cre dendo q̄ ſibi deferretur iuramentum, ſecundum Ioā. And. Pet. de Ancha. Butri. & communiter omnes Canoniſtas, in c. finem litibus, ext. de dolo, & contu. Bald. in l. 1. C. de ad uoca. diuerſo. iudi. Alexā. in l. properandum. §. ſi autem Reus. C. de iudicijs, quam quidem communem ſequuntur, & atteſtantur Doct. paſſim, & præſertim in præcitato. c. fi nem litibus, & Moder. in repeti. admonendi. ff. de iureiur. ran. & iſta communis procedit , ſecundum præcitatos Docto. quando teſtis productus per actorem erat omni exceptione maior aliàs ſecus.

O P I N I O . C C C C X X V I .

Teſtis unus, & confeſſio facta abſente parte faciunt ple nam probationem. caſus eſt, in c. fin. de ſucceſſio. ab inteſt. & not. Io. de Amicis confi. 76. nu. 9. pariſormiter unus te ſtis, & fama eo caſu, quo fama facit ſemiplenam probatio nem plenè probant. c. 1. de appella. ubi glo. & l. 3. §. eiufdē. ff. de teſti. & ita deciſum extitit in ſacro Regio concilio Neapol. teſte Afflict. deciſio. 337. & idem dicendum eſt in ſimilibus caſibus, & quamuis iſtæ duæ ſemiplenę probatio nes ſint diuerſi generis, tamen ſi tendant ad unum finem fa ciunt plenam fidem iudici, ſecus uero ſi ad diuerſa tendāt, quia tunc duo imperfecta non facerent unum perfectum , idem dicendum eſt in duabus ſemiplenis probationibus eiufdem generis, ut puta in duobus teſtibus, tūc nemini dubium

bium est, q̄ duo testes faciunt plenam probationem, ita, & taliter conclusiue, & formaliter, tenet Bart. in l. admonendi. ff. de iureiur. cuius opinionem sequuntur Doct. communiter, ut refert Saly. in l. in bonæ fidei, uers. uisus his quæ semiplenam probationem faciunt. C. de iureiur. & inter cæteros Doct. ei inhaerent Bal. in l. si ex cautione quaestio. 12. C. de non nume. pecu. in l. unica, in prin. C. de confessis, in l. per hanc. C. de temp. appella. in l. si quis ex argentarijs. §. 1. ff. de eden. & in l. 2. C. de bono. posse. secundum tabu. idē Bald. & Panor. in c. cum causam, ext. de probatio. Panor. & Ant. de Butr. post gloss. in c. ueniens, el primo, ext. de testi. Anchara. consi. 277. uisa diligenter, Panor. consil. 16. Alberi. post gl. in l. instrumenta. C. de proba. Ang. Aret. in tract. malef. in ver. quod fama uer. & an fama sit sufficiens indicium ad torturam, num. 41. & Alex. consi. 116. animaduersis his, col. pen. uol. 2. & Iaffredus Lanfrancus decisio. 56. & dictā opinionem communem q̄ duo testes eiusdem generis faciant plenam fidem iudici intelligerem procedere, ubi essent testes in omnibus prædicamentis traditis, per Bal. in l. de quibus, circa fin. ff. de legi. & in l. testium. C. de testi. secus uero si essent singulares, quia non coniungerentur, cum tenderent ad diuersa, non autem ad idem probandū. c. cum dilecti, & ita tenet Ant. de Butr. in d. c. ueniens, ideoq; unus testis de una confessione absente parte, alijsq; de aliā non iungerentur, secundum Anto. de Butr. in c. licet ex quadam, col. 3. ext. de testi. & Panorm. in c. cum causam, col. 4. ext. de probatio. dicentem ibidem idem esse si unus testis deponat de uero mutuo, & alius de cōfessato, idem firmat Bal. in c. fin. ext. de consuet. & in l. 2. §. fin. circa fin. ff. si certa. quod uberius declarat Lauren. Syluanus consi. 51. nu. 12. & ita fuit iudicatum in sacro concilio Neapolitano, ut refert Afflictus decisio. 364. nu. 3.

Cōla
opi.

O P I N I O CCCCXXVII.

Testis unus de ueritate, & alius de confessione emanata præsentē parte, seu duo testes de emanata confessione parte absente, seu de fama publica plenē probant simul iungēdo, ita Bald. in rubr. de controuer. inuesti. & in l. si quis ex

Gg argen-

argentarijs, in princ. ff. de eden. & Pau. de Cast. sequendo Bar. in l. admonendi. ff. de iureiu. in consil. 229. uisa petitione, ubi tenet unum testem de uero numerali actu, & duos de confessione absente parte plenè probare, & circa hoc abundè scripsimus supra tenendo præcitatam opinionem tanquam uerissimam, & Canonicam, & latè probat Lauren. Sylua. consil. 51. nu. 12. si uero, nota, confessio esset facta in ciuilibus extra iudicium præsentem partem, & probaretur per duos testes faceret utique plenam probationem, & præiudicaret hæredi confitenti, secūdum Bal. in l. 1. col. fin. C. de delicto defunctorum, & Soci. consil. 228. col. 1. uolu. 2. & Alex. consil. 19. col. 4. & consil. 22. col. 1. uolu. 4. ubi asserit q̄ ultra præsentiam partis requireretur etiam acceptatio, nihilominus obseruatur communiter contrarium, uidelicet, q̄ non requiratur dicta acceptatio, ut omnes Docto. passim testantur, & Moder. in add. ad Alex. in præallegatis consilijs, & Doct. relati per Petrum Duennas, in suis regulis, reg. 19. numero. 1. ubi attestatur contrariam opinionem esse communem post alios quamplures congestos per eum.

V

O P I N I O CCCCXXVIII.

• Venditor de iure ciuili, canonico, & in conscientia agere potest ad interesse contra emptorem, qui percepit fructus rei emptæ, & fuit in mora soluendi pretium. l. curabit, ubi rex. glo. Bar. Bal. & Doct. C. de actio. empt. cum hoc tamen q̄ huiusmodi interesse petatum non excedat considerabili quantitate perceptionem fructuum perceptorum, cum pro percipiendis, & non perceptis non teneatur uenditor ad interesse erga emptorem ob precium non solutū, & ista est magis communis opinio, ut refert Soci. in l. de diuisione, nu. 13. cum seq. ff. solu. matr. ubi Bar. & alij Docto. Pau. de Cast. in l. Iulianus. §. ex uendito. ff. de actio. empt. Lauren. de Rodolphis, in tract. de usur. in 2. parte. 4. oppositio. Ioan. de Anan. in cap. in ciuitate, circa princip. de usuris.

OPINIO CCCCXXIX.

Vendens rem cum pacto francandi non potest agere ali qua reali actione contra illum, in quem ista res per emptorem alienata fuit, sed tantum contra primum emptorem actione personali, ut per Alex. consi. 10. uol. 1. ferè per totum, & Gozadi. in repeti. l. 2. C. de pact. inter empt. & uendi. num. 44. cum alijs seq. quam Alex. opinionem licet Soci. impugnaverit consi. 80. uol. 3. in prin. sequendo Pau. de Cast. & Cuma. tenentes contra Alex. in locis ibi à Soci. citatis, & quorum opinionibus dixit Soci. non minus esse deferendum, quam authoritati Alex. & quamvis contra Alex. sententiam tenuit Cuma. Ioan. de Anan. & Ant. Burgos locis citatis à Cagnolo, in repeti. d. l. 2. nu. 133. tamen Alex. opinio magis communiter recepta est à Docto. eam enim sequuntur Fulgosi. in l. si cum uenderet. ff. de pignora. actio. Ias. in l. ab emptione, col. 3. ff. de pactis, Ruinus consil. 32. ool. 1. Ripa, Ferdinan. Deci. Curt. Senior, & Cassaneus in lecturis, & consilijs citatis à Cagnolo, in d. l. 2. nume. 134. à qua quidem communi nullatenus est recedendum in consulendo, & iudicando iuribus, & rationibus uulgaribus.

Cōis
opi.

OPINIO CCCCXXX.

Venditio iurata cum clausula prægnanti ex certa scientia, & alijs apponi solitis in contractu uenditionis, casu quo in ea, nota, uenditor esset læsus ultra dimidiam iusti pretij utique non posset rescindi, secundum Bar. Bal. q. 4. Saly. q. 7. Pau. de Cast. & omnes, in l. 2. C. de rescin. uendi. ubi Moder. attestantur hanc esse communem opinionem, & Cassadorus decisio. unica, in titu. de emptio. & uendit. ubi ponit istam esse communem sententiam omnium Doct. utriusque censuræ, & constat etiam hanc esse communem ex cōgestis per Barba. consi. 55. nu. 20. uolu. 2. & consi. 41. nu. 3. 1. cod. uol. & Boer. decisio. 142. nihilominus Rota Roma. in contingentia facti consuluit contrarium, & dictam communem reprobauit, ut refert Cassadorus, in d. decisio. unica, quæ quidè authoritas Rotæ uidetur uerior, & æquior, eamq; casu eueniente in iudicando, & consulendo constanter amplecterer per argumeta, & rationes relatas, per Ab.

Cōis
opi.

in c. quinquaginta, col. 15. de iureiuran. & Cassador. in d. decisione unica per totam.

OPINIO CCCCXXXI.

Venditor dans, tradens, donans, & donare intendens emptori illud, quod plus ualebat res alienata, ac uendita potest optimo iure uenditionem sub pretextu deceptionis ultra dimidiam iusti pretij rescindere si constet ignorauisse ualorem illius rei alienate, secundum Gulielmum de Cu. in l. si tibi decem, in prin. ff. de pact. Azor. in summa, de rescin. uenditio. Bartol. in l. 2. C. de rescin. uenditio. & in l. si quis cum aliter. ff. de uer. oblig. Bald. Alex. Iacob. de sanct. Georg. & Ias. col. 4. in l. & si post tres. ff. si quis caut. secus uero si sciebat ualorem rei uendite ipse uenditor, tunc enim perdit omnino remedium. d. l. 2. nec uenditio per læsum ultra dimidiam iusti pretij rescindi potest, & ista fuit distinctio Bar. in d. l. si quis cum aliter, in 11. q. cum quo sentiunt omnes Doct. communiter ibidem, & in præcitata. l. 2. ubi Moder. sequuntur, & attestantur dictam communem, & Boerius decisio. 142. sed nonnulli Doct. tenuerunt contrarium, quorum rationes latè prosequitur Abb. in c. cum contingat, de iureiuran. & in c. quinquaginta, eod. tit. col. 15. & seq. ubi refert Bald. dicere cõter in practica obseruari quod non obstante quacunque uerborum cautela ob enormem læsionem peti posset reductio ad arbitrium boni uiri, tamen non esset tutum à prædicta communi discedere aliquo pacto, quia difficile foret contra eam obtinere in practica.

Cõis
opi.

Cõis
pra.

OPINIO CCCCXXXII.

Venditor non tenetur præcisè rem tradere, sed præstando interesse liberatur, per text. in l. 1. ff. de actio. empt. ubi concordat. lex emptio. §. etiam, eod. tit. & not. Aret. in §. 1. instituti. de donatio. alibi uero glo. distinguit, in §. pretium, instituti. de emptio. & uendi. quod uenditor habens facultatem tradendi rem uenditam potest cogi præcisè manu militari, & etiam per pœnas, & multas ad tradendum possessionem realem rei uendite emptori, nec liberatur præstando interesse, quam glo. meliorem de corpore iuris appellat

itat Areti. ibi, & eius opinionem dicit æquiorẽ glo. in d.
 l. 1. eamq; sequuntur ibi Bart. Bald. Pau. de Cast. & Fulgosi.
 Bar. nu. 5. Pau. de Cast. col. pen. Alex. col. 2. Ias. nume. 21. &
 Deci. col. 6. in l. in actionibus. ff. de in lit. iuran. Bar. in l. sti
 pulationes non diuiduntur, in 8. q. ff. de verb. oblig. & post
 eum inibi Roma. nu. 58. Alex. nu. 30. Ias. nume. 35. Claud.
 Aquen. nu. 40. & Rui. num. 30. dicunt, ac audacter fatentur
 hanc esse communem opinionem, idem dicit Alexan. in l.
 certi condictio. nu. 12. ff. si cer. peta. Deci. nu. 2. Pau. castrẽ. Cõis
 in l. si traditio. C. de actio. empt. Ias. in l. quotiens, num. 34. opi.
 C. de rei uendi. Fely. post. Imo. in c. cum Ioan. nu. 35. de si
 de instrũ. Boeri. decisio. 48. col. 1. Pet. And. Gamma. in tra
 cta. permutatio. num. 29. Fabia. de Monte, in tract. de em
 ptio. & uenditio. in 6. q. princip. nume. 38. ubi citat infini
 tos Docto. & denique ibi fatetur hanc esse ueram, & com
 munem opinionem, & Couarruias, in tracta. resolutio
 num iuris ciuili, cap. 19. numero. 1. libr. 2. & Tiraquel. in
 tract. constituti possessio. in prima parte, nume. 35. decla
 raturq; ista communis utiliter, quod nec liberatur uendi
 tor ab actione personali ex empto per constitutum de pos
 sidendo nomine emptoris, uel precario quin teneatur tra
 dere possessionem pro ut est facti, & non iuris, & sic pos
 sessionem realem, manualet, & effectualet, & corpora
 lem, secundum gloss. in l. Iulianus. §. ex empto. de actio.
 empt. Bal. Ang. Pau. castren. in lab. emptione, de pact. &
 Cyn. in l. 1. in fin. C. quando liceat ab empt. discedere, &
 ista est communis opinio, teste Ruino consil. 94. numero
 1. uolu. 1. nec ab re hoc firmanz præcitati Doct. quod præ
 cisè teneatur ad tradendum rem uenditor constituens se
 precario possidere emptoris nomine, quia res est effecta
 emptoris, ut per Bal. in repeti. l. Emilius, col. 10. uers. ego
 cogitabam defendere. ff. de minor. declaratur quoque di
 cta communis intantum procedere, q; promittens uedere
 alicui teneretur ad rem tradendam præcisè, quia promissio
 de uendendo dicitur indiuidua. l. stipulationes non di
 uiduntur. ff. de uer. obl. ubi Bar. & oēs hoc tenent, & idem
 Bar. in l. cui ususfruct. ff. de usufru. leg. & istam ponunt esse Cõis
 eõem opinionẽ Ruinus consil. 27. nu. 1. & 6. uolu. 4. & Cur
 ti. iuni. consil. 74. in princip. & procedunt de plano omnia
 opi.

FRANCISCI VIVII

prædicta si pretium rei emptæ fuerit solutum, uel aliter eo nomine satisfactum, tunc enim bene tenetur nēditor præcise rem ipsam tradere aliàs secus, imò rem prædictam potest retinere loco pignoris. l. Iulianus. §. offerri. ff. de actio. empt. & d. l. ex empto, in prin. & hoc uidetur sentire expresse Bal. in l. fin. C. commo. ubi dicit q. uenditor potest retinere rem uenditam pro precio non soluto, imo etiam pro uno nummo nō soluto potest optimo iure totam rem retinere, ut latius declarat Fabianus de Monte in loco præallegato.

O P I N I O C C C C X X X I I I .

• Vendere rem propriam nemo inuitus cogēdus est. l. inuitum. C. de contrah. empt. l. nec emere. C. de iure delibe. l. inuitos. C. loca. & minus potest cogi uendere pretio uiliiori. l. si fideiussor. §. si ff. de leg. i. Bar. in l. i. §. cura carnis, de offi. præf. urb. Fallitq; isthæ regula, seu declaratur non procedere in casu, in quem respublica grauaretur annonæ inopiā, tunc enim & si quis merces uenales non exposuisset, nec eas publicè uenditioni obtulisset, nihilominus ad earum uenditionē cogēdus est, ubi respublica annonæ inopia præmitur, & quidem iusto pretio à Principe, uel magistratibus definito, ne quis liberè res necessarias hominum alimentis quocunque precio grauissimo quidem ob rei penuriam uendant, & hoc colligitur ex. l. i. C. de episcopa. audiē. ubi Bar. & scriben. omnes communiter, Panor. & alij
 • *Cōs. opt.* Canonis. uno omnium ore, in c. i. de emp. & uendi. Bar. in l.annonam. ff. de extraordi. crimi. Lucas de Penna eleganter, in l. i. C. de quibus muner. liceat se excu. uerb. temp. Ias. in l. i. col. 2. ff. de legi. Afflict. in 3. q. in proœmio constitutu. Neapo. Bal. & Ang. in l. si pendentes. §. si quid cloacarij. ff. de usufruc. per tex. ibi, & Fely. in d. c. i. de emp. & uendi. ubi Moder. & in locis præcitatis attestantur hanc esse communem opinionem; Fallit prædicta regula secundo loco ubicunque quis exponeret publicè res proprias uenditioni, & illæ res pertineāt ad uictū, & uestitum hominū, etenim æquum est tunc, ac Reipublicæ conueniens, etiam cessante inopia rei q. publicus uenditor cogatur iusto pretio uendere res, quas uenditioni exposuit tex. est, secundum
 Alb.

Alb. & Burgens.col.5.in d.l.1.C. de episco.audien. glo.in l. non enim.ff.re.amota. Marfi.in l.1.§.cū quidam deponere, nume.6.ff.de quæstio.Dyn.& Bar.in d.l. non enim,& quamuis Ias.in d.l.nec emere contrarium tenuerit, tamen in his, quæ pertinent ad uictū procedit de plano prior sententia, secundum Alberi. in d.l. non enim post alios huius opinionis authores, quorum opinio communis est, ut audacter asseuerant Moder. in d.c.1. & nonnulli Docto. iam Cōtra opi. relati. Fallit similiter præfata regula in multis alijs casibus, quibus cogitur quis nēdere iusto pretio res proprias, quos tradiderunt glo. & Doct.in d.l.inuitum, gl. & ibi Alberi.& Ias.in d.l.nec emere, Roma.in l.2.nu.7.ff.solu. matrī.Afflict.in d.procemio constitutio.Neapoli.q.3.Bald. & Ang.in d.§.si quid cloacarij, Rube.conf.92.Marfil.in d.§.cū quidā deponere,& Tiraq.in trac.de retract.lib.1.in præfatio.nu.15.& in §.3.gl.3.nu.1.& Soci.in tracta. fallent.in reg.435. uendere rem suam nemo compellitur.

OPINIO CCCCXXXIII.

Venditor licet certo sciat litem motam fuisse cōtra emptorem rei sibi uenditæ, nihilominus non tenetur de euictione ob huiusmodi scientiam, nisi emptor nunciaret sibi litem motam, secundum Bar.in l. non solum. §. morte. ff. de oper. no. nun. Specu. Ioan. And. & Anchara. in c. si. de emp. & uendi. in fin. Bar. Bal. & Ang. per illum tex. in l. qui absentem. ff. de procu. Alex. nu. 12. & Ias. nu. 26. & seq. in l. 2. §. uoluntatem. ff. solu. matrim. qui dicunt hanc esse communem Cōtra opi. opinionem, & Ripa ibi, numero. 17. & Deci. consil. 74. col. fin.

OPINIO CCCCXXXV.

Vendens, seu donans eandem rem duobus ille præfertur in dominio detinendo, cui prius res ipsa tradita fuit, non attento cui fuit uendita prius, uel donata. l. quoties. C. de rei uendi. ubi Doct. dicunt hanc esse firmissimam iuris regulam, & Ruinus consil. 157. nu. 6. uol. 4. & Marfi. sing. 82. incip. uolo tibi dare aliquas notabiles, & sic emptor secundus, cui res tradita fuerit præfertur priori emptori, & ratio dictæ regulæ uidetur ista, quia dominium regulariter

non potest in alium transferri aliter quàm per traditionē.
 l. traditionibus. C. de pactis, igitur ex duobus emptoribus
 is potior censebitur quoad dominij acquisitionem, & re-
 tentionem, cui res prius tradita fuerit, licet in contrahen-
 do posterior fuerit. l. siue autē. §. si duobus. ff. de publicia.
 & l. si ea res. §. fin. ff. de actio. emp. huiusmodique rationem
 tradidit glo. & omnes scriben. communiter, ut refert ibi
 Ias. in d. l. quoties. nu. 3. in fin. sed declaratur isthæc regula
 primum non procedere ubicunque res ipsa esset uendita
 duobus, quorum prior Ecclesia, uel Ciuitas est, in quas, no-
 ta, ex priuilegio dominium absque traditione transfertur
 iuxta. l. fin. C. de sacrosan. eccl. hoc enim casu prior iste em-
 ptor Ecclesia, uel Ciuitas præferendus est, etiam si alteri
 postmodum res uendita, uel tradita fuerit, secundum Ioā.
 And. Ab. & omnes, in c. cum continebatur de his quæ fiūt
 à præla. glo. Bart. & alios, in d. §. si duobus, & omnes, in d. l.
 quoties, ubi Ias. nu. 4. supponit istam esse communem opi-
 nionem, & Mod. in l. qui duobus. ff. de falsis, quam quidem
 comunē sequitur Roma. consi. 298. circa præmissam du-
 bij consultationem, Panor. consi. 91. nu. 7. lib. 1. & Gozadi,
 consi. 13. nu. 13. & Marfi. singu. 82. incip. uolo tibi dare ali-
 quas notabiles, & utiles limitationes, Interpretatur secun-
 do loco præfata regula non procedere, qñ Princeps uen-
 deret, uel donaret eandem rem duobus, hoc casu præfertur
 primus emptor, quia ex solo cōtractu, seu donatione Prin-
 cipis transfertur dominium, secundum Io. And. in c. olim,
 de uer. sig. Aret. in l. 3. col. 2. ff. de acqui. poss. Ang. in l. offi-
 cium. ff. de rei uendi. Bal. & Iser. in c. 1. §. inuestitura, nu. 2,
 de nota forma fidelit. Doc. omnes, in d. l. traditionibus. Ro-
 ma, in d. consi. 298. Abb. consi. 94. col. fin. uol. 2. Alex. consi.
 187. col. fin. lib. 2. consi. 3. nu. 7. uol. 5. & Ias. in d. l. quoties,
 nu. 10. qui dicit dictam opinionem non habere contradi-
 centem, & Pari. consi. 2. nu. 58. uol. 1. dicit cōem, & Doc. in
 d. l. traditionibus; Limitatur prædicta regula tertio non ha-
 bere locū, seu claudicare in ecclesia, & ecclesiasticis perso-
 nis uidentibus eandē rē duobus, quia tunc primus emptor
 secundo præfertur, et si traditio realis facta fuerit priusquā
 primo emptori, secundū Host. & Io. And. in d. c. cū cōtine-
 batur, Ro. in d. consi. 198. & in auth. simili ter. C. ad leg. fal-
 ci.

et & *Marſi*. in d. ſing. 82. & in d. l. qui duobus, nu. 3. in contrariam uero opinionem inclinauit, quod præferatur in iſto caſu primus emptor. *Ant. de But. Cardin. Floren. Anchara. & Abb.* in d. c. cum continebatur. *Barto. Soci. conſi. 29. libro quarto, Iaſi. in l. ſin. nume. 29. C. de ſacroſan. eccleſ.* & in d. l. quoties, nume. uigeſimo, ubi aſſeuerat hanc eſſe communem opinionem, & *Alexan. quoque conſi. 122. libro quinto, col. ſecunda, Pariſi. in d. conſi. undecimo, nu. mero uigeſimo.* Fallit ſimiliter procedere, quando ſecundus emptor bonam fidem habet, nam ſi ſecundus emptor ſciens fuerit uenditionis primo loco alteri factæ eiufdem rei, licet eidem tradita ſit cum fraude, tamen per primum emptorē res ipſa ab eo reuocabitur, & euincetur per actionem in factum prætoriam competentem ad reuocandum alienata in fraudem, ſecundum glo. communiter approbatam, in c. ſi tibi abſenti, de præben. lib. 6. *Bald. in rub. C. de reuocan. his quæ in fraud. credito. glo. Alberi. Saly. & Iaſi. nume. 26. in d. l. quoties, Marſi. in d. l. qui duobus, num. 10.* & iſtam limitationem ſequitur quoque cum alijs ferè innumeris relatis per *Tiraquellum*, in tract. de iure conſtitu. poſſeſ. prima par. in prin. nu. 22. & ſequen. ubi firmat iſtorum ſententiam communioſiorem fore. Fallit poſtremo ubicunque uenditor conſtitueret ſe in prima uenditione precario nomine primi emptoris poſſidere, hoc enim caſu, & ſi poſſeſſionem corporalem, actualem, ac realem minimè tradiderit primo emptori, ſi deinde uendiderit, atque tradiderit poſſeſſionem eiufdem rei, nihilominus ob huiusmodi precarij, & conſtituti clauſulæ adiectionem erit potior primus emptor, ſecundum *Bal. conſi. 506. uenditor cōſtituit, uol. 4. Io. And. in add. Spec. in tit. de empto. & uēdi. in §. ſciendum, col. 16. & Marſi. in d. ſing. 82. in 3. limitatio.* in contrariam uerò partem vñ inclinare copioſè *Rota, ſeu Conciliū Neap. teſte Afflicto decifio. 40. ſed aduerte, quia ibi oppoſitum, & probatum extitit ſimulatio primæ uenditionis per pactum de retrouendendo, modicitatē pretij, & poſſeſſionē 40. annorū, & ſic præſcriptionem, ideo non mirum iſtis concurrentibus ſi Concilium determinauerit eſſe præferendum ſecundum emptorem primo non obſtante clauſula precarij, & conſtituti in eius fauorē concurrētis,*

quo-

FRANCISCI VIVII

quoniam dominium ex contractu simulato non transfer-
tur, nec possessio civilis per precarium, secundum Bald. in
l. ex testamento. C. de fideicommissis. ubi concludit, & si non
ualet contractus, nec tenet precarium, & sequitur Afflict.
in d. decisio. 40. num. 17. Alex. in l. 1. §. si uir, col. 2. ff. de ac-
qui. poss. & Curti. Seni. consi. 70. sub nu. 2. ubi in hoc appel-
lat Alex. aureum: iccirco redditur uerissima prædicta ulti-
ma limitatio, nec ei obstat memorata decisio Neapol. per
relatas rationes, & authoritates.

O P I N I O C C C C X X X V I.

Vēdi-
tio.

Cōi.
opi.

Cōi.
opi.

Contractus emptionis, & uenditionis, uel alius similis
contractus, ut dici possit pignoratitius, usurarius, & simu-
latus requiritur necessario probari tria. modicitas, seu te-
nuitas precij, pactum de retrouendendo, & consuetudo fœ-
nerandi, uel & emptor sit solitus fœnerari, & concurrenti-
bus istis tribus, contractus ipse iudicandus foret simulatus,
nec duo ex iam dictis sufficerent aliquo pacto ad proban-
dam simulationem, ut uoluit Bal. in c. 1. de feud. dato in ui-
cem legis commissio. Archidia. in c. quia plerique. 14. q. 3.
Ioan. And. in c. illo uos, de pigno. Iaco. de Aret. Cyn. Saly.
& alij, in l. emptione. C. plus ualere quod agitur Cardi. &
Anchara. in c. ad nostram, de emptio. & uendit. Gozadi. in
repet. l. 2. C. de pact. inter empt. & uendit. alios referens, &
Cagnolus, in repet. l. 2. C. de rescin. uendi. & istam opinio-
nem ait esse communem Alexā. consil. 109. col. fin. uolu. 4.
Deci. consi. 167. Grammati. decisio. 76. num. 26. & sequen-
& Cassadorus decisio. 1. nu. 1. in titu. de usuris; & ita consu-
luit Boerius consi. 12. & Alex. de Neno consi. 95. nume. 2. 1.
In contrariam uero sententiam, uidelicet, & contractus est
iudicandus fœneratitius solummodo ex duobus, scilicet ex
precij modicitate, & pacto de retrouendendo absque eo,
& emens sit solitus fœnerari inclinauit, gloss. in c. conque-
stus, de usuris, & in d. c. ad nostram, quam sequitur ibi Inno-
cen. Hostien. Ioan. And. Imo. But. Abb. Bal. Alberi. Pau. de
Cast. & Fulg. in d. l. in emptione, ubi asseuerant prædicto-
rum opinionem esse communem, & Alexā. reuocando iu-
diciū in melius consi. 120. uol. 4. & consi. 46. in prin. uol.
3. ubi

3. ubi dicit aperto ore hanc partem esse magis communē,
 & Boeri. decisio. 181. nu. 10. & ita uigore dictæ secundæ, &
 ultimæ opinionis magis communis consuluit sacrum con-
 cilium Neapol. teste Afflicto decisio. 65. & Grammatico,
 in præcitata decisio. 76. nu. 30. cum alijs seq. & Rota Rom.
 ut refert Cassadorus, in dicta decisio. 1. & ita cōsuluit quo-
 que Crauet. consi. 156. nu. 8. & ista est uerissima, canonica,
 & magis communis opinio, & obseruanda in practica, ut
 attestatur Iacob. in l. rogasti. §. si tibi dederō. ff. si cer. petā.
 & Afflicto. decisio. 40. sub nu. 17. & seq. pro qua semper intrep-
 pidè indicarem, & cōsulere casu eueniente, ut secundum
 eam consuluit etiam eleganter, & doctè Marcus Ant. Nat-
 ta consi. 198. uiso, & bene considerato themate, &c.

OPINIO CCCCXXXVII.

Verbum conuenit appositum, uel prolatum in instru-
 mento non impedit stipulationem, secundum Bart. in l. le-
 cta. ff. si cer. petā. cuius opinionem fatetur esse communem Cōis
opi.
 Ripa ibidem, nu. 16. & D. Pontanus Perusinus, nu. 2. & Mar-
 cellus Berincus, in rub. ff. de uer. oblig. & Cremenſis singu.
 139. licet Ias. in l. lecta, & Fortunius Garzi. in l. i. ff. si cer.
 pet. audacter asseuerent aliam sententiam contra Bart. esse
 communem. ceterum prima opinio uidetur magis com- Cōis
opi.
 munis, ut per Ripam, in d. rub. ff. de uer. oblig. num. 26. quæ
 quidem tanquam uerissima limitatur primum non proce-
 dere, qñ dictum uerbū conuenit reperiretur apud acta, tūc
 profectò calore iudicij importaret stipulationem, non au-
 tem pactum nudum, secundum Bal. in l. sciendum, in 2. le-
 cta. ff. de uer. oblig. cuius dictum pro singulari, & peregrino
 recensuit Cremenſis sing. 139. Secundò coarctatur, q
 est uerum q uerbum conuenit in dubio non importat sti-
 pulationem, nisi proferatur interrogatiuè, ut per Zasium,
 in d. rub. ff. de uer. oblig. puta habeo hoc d te? & Soci. lo-
 co de quo supra, num. 16. & Alciatus, in l. i. §. si quis ita. ff.
 de uerb. oblig. sed tamen contra hoc tenet Azo. in summa,
 uel in rub. C. de inutili. stipu. at magister meus D. Restau-
 rus Perusinus, dum publicè interpretabatur. d. rub. ff. de
 uer. oblig. asseuebat ueritatem esse contra Azonem, & eius
 lecturam ibi esse corruptam.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCCCXXXVIII.

Verbum promitto redactum in instrumēto, seu scriptura importat stipulationem. §. si ita scriptum, institu. de inutili. stipu. & hæc est communis opinio. glo. Barto. cæterorumque, in l. 1. C. de contrah. & commit. stipu. Bar. Fulgo. Alex. & Deci. in l. lecta. ff. si cer. pet. ut fere omnes attestantur, in rub. ff. de uer. obliga. Cagnolus, nu. 88. latè per duas, col. in d. l. lecta, & Moder. Hispani. in Liurifgentium. ff. de pactis, in prin. Ampliatur dicta communis nō solum procedere in scriptura publica, uerum etiā priuata, ut in apodissi, & super hoc est aliqualis controuersia inter Doct. sed communis conclusio Doct. est, secundum Marcellum Berincutium, in rub. ff. si cer. pet. quod idem sit, ac in scriptura publica, & de ista communi opinione attestatur etiam Ioan. Bapti. Caccialup. in tracta. de pact. in 4. q. & Moder. Mediolanenses, in l. 1. nu. 3. ff. de uerb. oblig. contrarium tamen tenuit Soci. Antiq. consil. 267. lib. 2. præsens, & Iaco. Baue. in l. 1. C. de committen. stipu. ubi ait quod scriptura priuata facit fidem si fiat à persona non indocta, secus si fieret à mercatore Soci. iunior consil. 131. lib. 3. iam diu, ubi dicit quod: §. si ita scriptum non habet locum in priuata scriptura facta à mercatore, & nota cum eris index, an instrumenti appellatione ueniat scriptura priuata, & an ueniant testes est facienda distinctio, an simus in odiosis, uel in fauorabilibus, & de hoc tude Deci. in c. 1. de fide instrument. & clemen. 1. de procurato. in terminis, & l. prima. C. de iure calum. uidelicet, q. in fauorabilibus appellatione instrumenti ueniunt testes, & priuata scriptura, aliàs secus in odiosis; Limitaturq; primo dicta communis conclusio nō procedere in testibus deponentibus aliquē promississe, tūc explorati iuris est uerbum prolatum à testibus non importare stipulationem secundum communem opinionem omnium Doct. in l. sciendum. ff. de uer. obli. quam allegat nonissimè ultra alios Marcellus Berincutius, in rub. ff. de uer. obl. Limitatur secundo loco, q. uerbum promitto positū in instrō importat stipulationem, qñ sunt uerba de præsentis, secus de præterito, secundū Sal. in l. 1. C. de commit. stipu. Tertiani limitationem tradunt Moderni, in

in d.l. sciendum, quando testes dicunt talis promisit Titio præsentis, nam tunc importat stipulationem. secus si non apponerent illud uerbum præsentis, ut per Matthæum de Afflictis decisio. 120. sed contra hoc facit glo. communiter approbata, in l. si unus. §. pactus ne peteret. ff. de pactis. Cōis
opi

OPINIO CCCCXXXIX.

Verbum Rei capitur generaliter, & comprehendit bona, iura, species, & seruos, & alias quascunque res, secundum Deci. late, in l. i. ff. si certum petat. nume. 7. & sequen. in secunda lectu. & ultra eum probatur hoc institu. de rerum diuisio. in princ. & institu. de rebus corpora. & incorpo. ubi hæreditas, ususfructus, obligationes, & actiones ueniunt appellatione rerum; sed tamen aduertendum est, quod nō comprehenduntur liberi homines appellatione rerum. l. i. ff. de statu hominum, cum alijs concordantibus relatis, per Deci. in l. i. inde Niger sumpta occasione ibi infert ad quæstionem de statuto disponente, de qualibet re subiuga bellam, quod non habebit locum in libero homine, & non soluetur gabella, quem sequuntur communiter Moderni, in d. l. prima, ut ponit expresse Bolognettus ubi, numero vigesimo sexto, licet ipse cōtra huiusmodi dictum nonnulla satis urgentia opponat. Cōis
opi

OPINIO CCCCXL.

Verba enunciativa principaliter propter aliud prolata regulariter non disponunt, & nihil operantur. l. ex his uerbis. C. de testa. mili. glo. & Doct. in l. i. in glo. magna. C. de fals. cau. adiec. & in c. fin. de successio. ab intesta. Limitaturq; primo ista regula, seu conclusio quod uerba enunciativa incidenter propter aliud à pagano prolata non disponant, tamen saltem faciunt semiplenam probationem in fauorem tertij, ita singulariter, tenet Bar. in l. admonendi, col. 8. uer. item quæro si instrumentum publicum. ff. de iureiuran. quem sequuntur communiter Canonistæ, in cap. fin. de iureiuran. ut asserit expresse Ias. in d. l. admonendi, & in d. l. ex his uerbis, nume. 2. Claudicat secundo præfata regula fauore piæ causæ, secundum Bar. in repetitione. l. i. C. de sacrosan. eccle. col. pen. & probat. text. in d. c. hn. ubi Cōis
Reg
Cōis
opi
Hostien.

Hostien. Ioan. And. & alij ad hoc notant, idem affirmat P^a normi. consil. 11. in causa quæ uertitur inter hospitale, col. 3. uol. 1. & Cardina. Floren. in c. iudicante, col. 4. & sequen. de test. sed tamen contra Bar. præfatosq; Docto. audacter fatetur esse magis communem opinionem, Soci. iunior. consil. 109. col. antepen. uol. 2. & Craue. in tract. de antiqui. temporum, in 4. parte, nu. 60. & pro dicta quæstione, uide Parisium consil. 73. lib. 1. Coarctatur tertio dicta regula, quando uerba enunciativa essent iurata; tunc quippè disponunt, siue testator enunciatus iuret, seu asserat se iurasse omnia, & singula contenta in instrumento esse uera, secundum Ange. in d. l. ex his uerbis, in lectu. Perusina, per auth. quod obtinet. C. de probatio. si quidem iuramentum habet uim clausulæ, ut actus ualeat omnimodo. l. cum pater. §. filius matrem. ff. de leg. 2. & hoc ante eum tenuit Bar. in l. ex hac scriptura, col. 3. & seq. ff. de donat. Anchara. in clemen. 1. de probatio. Bal. in d. l. ex his uerbis, col. 1. facit. l. cum quis decedens. §. codicillis. ff. de leg. 3. ubi Barto. & opinionem Bar. ibi dicit esse communem Alex. consil. 127. lib. 7. & ita etiam consuluit idem Alexan. consil. 17. lib. 3. ut refert Grammat. in uoto. 16. num. 5. & in octo alijs casibus limitat dictam regulam Ias. in d. l. ex his uerbis, quos uide. nu. 2. & sequen. & his utiliter accedit, q. dicta uerba enunciativa inter partes plene probant, etiam quando principaliter disputetur, de enunciatio. secundum Bar. in d. l. sciendum, col. 11. in auth. si quis in aliquo documento, col. fin. C. de eden. & in l. gerit. ff. de acquiren. hæc. col. 3. quem sequitur Deci. consil. 539. nu. 5. & late ponit Soci. consil. 68. nu. 7. uol. 4. & Bald. in d. auth. si quis in aliquo documento, & in l. 2. C. de nupt. & in c. transmissa, ext. de restit. spoliat. & in c. series, ext. de testi. & alij congesti, per Soci. in d. consil. 68. ubi scribit istam esse communem opinionem, & mentem Legistarum quem refert, & sequitur Deci. in præcitato consil. 539. numero sexto.

O P I N I O C C C C X L I .

Verbum relinquo adiectum vniuersitati bonorum, uti quando refertur ad legitimam, hoc casu certum est quod importat

importat institutionem. l. his verbis in princi. ff. de hæredi. instituen. & l. diuus. §. ego te hæredem, & ibi Bar. nn. 3. ff. de milit. testamen. & est communis opinio secundum Alex. in rub. ff. sol. matr. nu. 30. & Couarruias cñm alijs citatis per eum, in c. Rainutius. §. 1. nu. 5. & seq. de testa. & Vasquium, in tracta. de success. processu. lib. 1. §. 3. nu. 13. quæ communis profecto non procedit, quando dictum uerbum relinquo adijciatur certæ rei, uel quantitati, siquidem tunc non importat institutionem, sed legatum, ut per Bar. Bal. & Ange. in d. l. his uerbis, & Ias. in auth. nouissima, num. 33. C. de inoffi. testa. Deci. consi. 496. & Ripam, in l. in quartam, nu. 142. ff. ad leg. falc. Bar. & alios, in l. cogi, in prin. ff. ad Trebel. Imo. in c. Rainutius, de testa. & Alex. consi. 321. nu. 20. uol. 2. & ista est communis opinio, ut per præcitatos Doct. & Soci. tertium post Alexā. & Ias. in rub. ff. de leg. 1. & copiosè Couarru. in c. Rainaldus. §. 1. nu. 5. de testa. ubi deducit opinionem contrariam, uidelicet, q̃ uerbum lego adiectum uniuersitati bonorum inducat hæredis institutionē, esse pariter communem. & idem testatur Vasq. in d. §. 3. nu. decimotertio, & sequen.

Cōis
opi.

OPINIO CCCCXLII.

Verbum disponere ex propria significatione importat ultimam uoluntatem, non autem importat dispositionem inter uiuos, & si uerbum hoc trahitur ad ultimas uoluntates, & non dispositionem inter uiuos, ut est text. in §. disponat, auth. de nuptijs, & tradit Alex. in rub. ff. solu. matr. nu. 16. & ibi Ripa, nume. 16. & latè Parisius consi. 33. uolu. 3. ubi attestatur de communi opinione, & uide Afflictum, in decisio. 370. nume. 12.

Cōis
opi.

OPINIO CCCCXLIII.

Usurarius manifestus nulla cautione præstita de restituendis usuris non potest facere testamentum. c. quanquā, de usuris, lib. 6. Zabare. consi. 91. & necesse est ad testamenti ualiditatem, q̃ ipsi usurarij caueant in uita, aliter testamentum est ipso iure nullum, secundum glo. in clem. eos,

de

de usuris, & in c. quanquam, in uer. mandauerint, quam se-
Cōis quuntur communiter omnes Doct. ibi, & in c. quia in om-
opi. nibus de usuris, præsertimque ibi Augustinus Berous, nu-
 mero. 52. & sequen. quamuis quoad pœnam sepulturæ con-
 trarium uelit glo. in clemen. 1. de usur. in uers. manifestos,
 & aduerte, quod ista cautio præstanda per usurariam ip-
 sum debet esse idonea, nec nuda, & simplex fideiussio suffi-
 ceret, secundum gloss. in d. c. quanquam, in uers. idonee,
 communiter ab omnibus approbatam. teste Couarru. in
 lib. 3. resolut. cap. 3. nume. 6. & Clarus, in tracta. de testam.
 lib. 3. quæstio. 26. Limitaturque ista conclusio non pro-
 cedere, quando usurarius decessit nulla præstita cautione,
 dimisso tamen procuratore ad præstandum eam post mor-
 tem, qua præstita iustificatur testamentum, ut latè disputat
 Canonistæ, & multi hoc tenent, in d. c. quanquam, confir-
 matque hoc idem Cardinalis, in c. significauerunt, de testi.
 & in clemen. prima, quæstio. uigesimatertia, de sepul. ubi
 dicit fuisse decisum publicè Ferrariæ, quod naleat dictum
 testamentum, enimque sequitur Ioan. Dilectus, in tracta. de
 arte testandi, titulo primo, cautela. 7. Felyn. in c. ad hæc,
 col. 1. de rescrip. & in c. quoniam frequenter, colum. quar-
Cōis ta, ut lite non contesta. istamque dicunt communem opi-
opi. nionem Gaspar de Cald. & Anchara. inter consilia Car-
 dinalis consilio quadagesimo, in facto aliàs prædictæ con-
 stitutionis, colum. secunda. Fallit ista conclusio secundo
 loco, quod licet usurarius manifestus non possit testari,
 nisi prius cautione præstita, nihilominus bene potest do-
 nare causa mortis absque dicta cautione, ut uoluit Bald. in
 l. executorem. C. de execut. rei iudica. colum. secunda, &
 consi. 298. uolu. secundo, ubi refert Collegium Mediola-
 nense sic consuluisse, idemque tenet Ange. in disputatione
 incipiente Astensis Miles, Roman & Imol. in l. tam his, in
 princ. ff. de donatio causa mortis, Pan. de Cast. consi. 283.
 in antiquissimis, Capra consi. 92. colu. secunda, Deci. con-
 si. 196. circa fi. Probus, in d. c. quanquam, in add. Ioan. Mo-
 na. Guliel. Benedi. in c. Rainutius, de testa. in uers. testa-
Cōis mentum, Ripa in l. 2. nume. 7. ff. de leg. 1. ubi audacter asser-
opi. rit hanc esse communem opinionem, & post eum Socini-
 iunior, num. 22. & fundatur talis conclusio ista optima ra-
 tione,

sione, quia tex. in d. cap. quanquam corrigit ius antiquum, quo usurarij testari poterant .l. eius qui in prouincia, in princip. ff. si certum petat. & tradit Baptif. de sancto Blasio, in tractat. contradictionum iuris Ciuilis, & Canonici contradictione decima octaua, statuitque specialiter, ut omiffa cautione sint nulla, nec de contractibus quicquam dixit ergo in eis locum non habet. l. uerba cōtraxerunt. ff. de uerb. sign. Secundo comprobatur ea ratione quòd dicta cautio de usuris restituendis respicit ordinationem, & solennitatem testamenti, quo respectu donatio causa mortis æquiparatur contractui secundum communem opinionem, de qua testatur Ripa, in l. 2. ff. de leg. 1. nume. 10. & D. Pontanus Perusinus, nume. 32. in contrariam uero partem citubanter, & sibi parum constans inclinauit Bald. consil. 294. uol. 2. Lapis in allegatio. 125. post Ioan. Calderinum in disputatione exordiente Canonica institutione, Steph. de Feder. in tracta. de interpreta. iur. in prima parte, num. 43. Lauren. de Rodul. in tractat. de usuris quæstio. 100. Ioan. de Ana. in c. quia in omnibus, nume. decimo quarto, de usuris. Benedi. Perusinus, in rub. de testamen. in 6. Deci. sibi contrarius, in l. discretis. C. qui testa. face. poss. & ante ipsum Alex. in principi. qui fatetur expresse istam esse communem opinionem Io. Dilectus, in tracta. de arte testand. titu. 1. caute. 7. Soci. in d. l. 2. & post eum Ruinus latè, col. 17. cum. 2. sequen. ubi abundè respondet omnibus ferè fundamentis pro contraria parte citatis, sed in ista ambiguitate, & in tâuarijs iuris nostri interpretum sententijs quid cōcludendum? dico quòd casu eueniente ego semper consularem, ac iudicarem pro ista ultima sententia negatiua, isto argumento potissimum inter alia, nam qui non habet factionem testamenti passiuè non potest etiam ex donatione causa mortis capere. l. Senatus, in princ. ff. de donatio. causa mortis, ergo pari modo, qui non habet liberam factionem testamenti actiuè, sicut usurarius nō debet posse donare causa mortis, & eandem opinionem reperio sequutum fuisse tanquam magis communem, magis tutam, atque animæ fauorabilem Clarus, in tracta. de donat. libro quarto, quæstio. septima. Limitatur tertio ista conclusio, seu dispositio. d. c. quanquam non habere locum in testa-

Cōis
opi.Cōis
opi.

mento Iudæi, secundum Ioan. Dilectum in loco supra elato, qui quidem Iudæi licet sint publici fœneratores, nihilominus possunt testari nulla prius cœutione præstita, ut per Areti. consil. 158. copiosè, in 2. dubio, & in hoc sunt melioris conditionis, quàm Christiani usurarij. d. c. quamquam, & not. Alex. consil. 3. in causa, & lite, uol. 2. Soci. consil. 62. in præsentì consultatione, col. 4. & consil. 70. in præsentì, col. 1. uol. 1. Imo. consil. 1. circa fin. cum. 2. sequen. ubi dicit quod Iudæi possunt, ut Christiani testamenta concedere, & Corne. consil. 114. licet primo, col. fin. circa fin. uol. 1. & Cotta in memoriali, in uersicu. usuræ trientes, circa fin. Limitatur quarto loco non procedere præallegata conclusio in donatione inter uiuos, ut per Bal. consil. 198. queritur, lib. 2. & Ioan. Dilectum in allegata cautela. 7. Quintam uero limitationem ponit satis utilem, & communem Clarus, in d. quæstio. 26. & his accedit utiliter quod usurarius manifestus dicitur probatione legitima concurrente, & fama ut per Abb. consil. 34. attingam, lib. 1. & consilio. 2. lib. 2. & probatur etiam usurarius ex fama, & quibusdam indicatijs, ut post glo. tradunt Innocen. & alij, in c. cum dioceſi, de usu. cum concordantibus, ut per Fulgo. consil. 138. uisus præcepto, & tradit Gemini. in c. 1. §. & quia, col. fin. de usu. libr. 6. & usura ipsa, seu consuetudo fœnetandi potest per testes singulares etiam probari secundum magis communem opinionem, quam citat, sequiturque Crauet. post alios ibi, per eum relatos consil. 73. num. 32. & accedit quoque prædictis quod usurarius non dicitur ille, qui tenet pecunias in monte, quoniam non potest petere quando uult capitale secundum communem opinionem omnium scriben. quam allegat, ac sequi uidetur Alexan. in l. item quia. §. 1. nume. 2. ff. de pactis, & Cassaneus in consuetudinibus Burgundiæ, rub. 4. §. 23. nume. 38. ubi à numero 22. usque ad nu. 53. recensuit uiginti casus, in quibus usuræ permixtæ sunt. item occurrit quod uendens rem plusquam ualet censetur usurarius. c. in Ciuitate, & c. nauiganti, ext. de usuris, & ista est communis opinio, ut latè consuluit Abb. consil. 5. in fin. nume. 3. uol. 1. similiterq; occurrit præmissis quod bona usurariortum non præsumuntur pro usurarum restitutione tacitè hypothecata, secundum Ioan.

And.

Andr. & alios Canonistas communiter, in d. c. quanquam, quam quidem communem sequuntur, simul ac citant Mo-
der. ibi, & Ant. Negusantij de Fano, in tracta. de pignori-
bus, & hypothecis, in secunda parte. 4. membri, nume. 154.
in contrariam uero sententiam inclinauerunt, glo. in cap.
tua nos. de usur. & in d. c. quanquam. in uers. facultates, &
similiter Couarru. cum alijs signatis per eum, in d. cap. 3.
sub numero sexto, uidelicet, quod bona usurarij non sint
tacite hypothecata pro restitutione ipsarum usurarum. & ul-
terius, nota, ad prænissorum intelligentiam quod usura di-
citur in mercatore de interesse ante moram restituendæ
pecuniæ paciscente, esto quod ipse mercator tantum lu-
crum in loco mutui uerisimiliter facturus esset secundum
communem opinionem omnium scriben. quam expresse
citatur, & amplectitur Crauet. consil. 87. nume. 5. item acce-
dit hoc etiam quod usurarius aliquis dicitur quamuis de-
suerit fœnerari, secundum doctrinam Bart. in l. prætor ait.
§. is etiam. ff. de edendo, & in l. quis sit fugitiuus, in princi.
ff. de edil. edic. communiter approbatam ab omnibus Do-
cto. ut refert Deci. in d. c. ex epistola, numero. 99. ubi eam
declarando nonnihil conatur sustinere, & à plurimis con-
trarijs amouere, ac disuellere, & eidem opinioni tãquam
magis communi tutiori quæ animæ inhæret Clarus, in tra-
cta. de testam. lib. 3. quæstio. 26. uers. item quæro. item no-
ta ulterius congruenter hic quod usurarius tenetur actori
edere rationes suas pro intentione eius fundanda quando
agitur de usuris, uel ex causa respicientis usuras, secus au-
tem si contra usurarium ageretur ex contractu uenditio-
nis, uel ex alia simili causa, quæ usuras non respiciat, ut no.
& tenet Anchara. & Cardina. in clemen. prima. §. ceterum
de usuris, & Bald. in c. clerici, col. fin. de iura, & honesta.
cleri. quorum opinionem affirmat esse communem Deci.
in c. ex epistola, nume. 101. cum sequen. de probatio. item
accedit postremo quod usurarius est infamis. l. improbū,
ubi Barto. Pau. de Cast. & alij communiter per illum text.
C. de infam. Mathesil. in notab. 49. incip. nota, & Corta in
memorali, in uer. usurarij, ubi hoc limitat, & declarat.

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII OPINIO CCCCXLIII.

**Cōis
opi.** Vusufructuarius cui usufructus omnium bonorum fuit relictus, seu legatus tenetur ad onera aliena, simul atque onus æris alieni ad ipsum spectabit, secundum Barto. in l. fin. ff. de usufruct. lega. sed in contrarium facit de directo. l. 1. C. si certum petatur, & l. 2. C. de hære. actio. uidelicet, quodd usufructuarius omnium bonorum non teneatur ad soluendum æs alienum, & isthæc opinio contra Bar. uidetur communis, ut patet ex congestis per Ias. in l. 1. col. 3. & seq. ff. ad Trebel. per Deci. consil. 485. circa fin. & per Soci. consil. 131. in præsentis, col. 6. & Bello. consil. 7. numero 1. idemq; comprobatur ex his quæ scribit Barba. consil. 63. illud, nam creditoribus tenentur satisfacere hæredes de bonis hæreditarijs, ut per Pau. de Cast. in l. fin. §. si autem æs alienum. C. de bonis quæ libe. ideoque hæres propter æs alienum soluendum, & pro satisfactione potest vendere bona mobilia, & immobilia ante quàm illa usufructuario tradat, & tanto minorem usumfructum habebit usufructuarius. l. usufructu bonorum. ff. ad leg. falc. & ibi Alex. & Bal. consil. 87. super primo, lib. 5. & Pau. de Cast. consil. 335. in causa quæ uertitur, & Deci. consil. 620. ubi scribit istam esse communem opinionem, licet, & malè Goza. consil. 94. asseueret contrarium.

OPINIO CCCCXLV.

**Cōis
opi.** Vusufructuarius cogitur cautionem præstare de utendo, & fruendo arbitrio boni viri, & restituendis rebus finito usufructu quales extabunt. l. si tibi. ff. de usufruct. earum rerum, quæ usu consumunt. & toto titu. ff. de usufruc. quem. caueat. & de soluendo earum rerum extimationem, ut per Federi. de Senis consil. 46. iure cautum est, nec potest testator usufructuario satisfactionis necessitatem remittere. l. scire debetis. C. ut in posses. legato. & l. prima. C. de usufru. Soci. consil. 210. satis anceps, prope fin. Ias. consil. 40. tria, libr. 1. nam illa cautio concernit fauorem hæredis, quem testator remittere non potest, secundum glo. in d. l. scire debetis communiter approbatam ibi à Docto. & in l. nemo

nemo potest. ff. de leg. 1. & ultra Docto. in locis præcitatis attestantur de dicta communi Guido Papæ consil. 63. in 2. dubio, & Crauet. consil. 174. nu. 3. cum alijs seq. & quamuis Bal. in auth. cui relictum. C. de indic. uidui. tollen. per illū tex. sentiat hodie correctam esse. l. primam, & idem putat Barba. consil. 64. clementissimi, lib. 2. tamen communis opinio est in contrarium, ut per relatos Doct. & per Soci. consil. 131. in præsentī consultatione, lib. 1. cum allegatis per Deci. consil. 607. uiso puncto, proinde scias q̄ non faceret fructus suos usufructuarius, quos percepisset ante cautionem præstitam, ut per Bal. consil. 21. super primo, lib. 2. lateque per Deci. in d. consil. 607. & quatenus superius diximus testatorem non posse remittere cautionem de utendo, fruendoq; arbitrio boni uiri, dic quòd hoc uerum est, quando scilicet ususfructus est constitutus in ultima uoluntate, secus si inter uiuos, quia inter uiuos potest constitui ususfructus. §. constituitur, institu. de usufruct. & principalis constituens potest remittere huiusmodi cautionem, ut per Bar. in l. 1. C. de usufruct. & ita debet intelligi. d. l. scire debetis, & eodem modo intelligi debet argumentum à contrario sensu ibi (minimè in testamento remitti posse) ergo extra testamentum, siue per hæredem, siue per testatorem bene posse remitti, quia quilibet sibi præiudicare potest; Limita etiam dictam conclusionem, q̄ licet testator nequeat remittere cautionem de utendo, ac fruendo arbitrio boni uiri, potest nihilominus remittere cautionē de præstandis legatis, & fideicommissis hæredi. l. 2. C. ut in posse. lega. & late scripsi supra, in uersicu. cautionem de præstandis.

OPINIO CCCCXLVI.

Vxor per maritum relicta in testamento suo domina massaria, & usufructuaria omnium bonorum filijs hæredibus institutis potest habere alimenta sibi condecencia solummodo cum quadam præeminētia, & honore prout habebat uiuente marito, secundum Bar. Pau. de Cast. Imo. & Cuma. in l. Titia. §. fin. ff. de leg. 2. glo. Bar. Cyn. Albe. Bal. & Saly. in auth. hoc locum. C. si secundo nup. mul. Corne.

Hh 3 consil.

eonfil. 257. nu. 6. & 12. uol. 1. & eonfil. 308. nume. 3. uol. 4.
 Bellon. eonfi. 6. nu. 12. Capram eonfil. 72. nu. 17. Soci. iun.
 eonfi. 94. nu. 2. uolu. 1. ubi dicit hanc esse communem opi-
 nionem, & eonfi. 96. eod. uolu. Corne. in præcitato eonfil.
 257. & Deci. eonfi. 54. nu. 1. & idem consuluit, idem Soci.
 eonfil. 99. uolu. 1. & hoc idem concludendum est in uiro,
 quem si uxor relinqueret dominum, usufructuariū, & mas-
 sarium, utique non posset habere nisi alimenta uigore le-
 gati huius propter identitatem rationis, quæ par est in
 utroque, ita uoluerunt Bal. Cum. & Flor. in d. l. Titia §. fin.
 Ias. eonfi. 112. col. pen. uol. 1. Curti. Seni. eonfi. 11. col. pen.
 & Curti. iuni. eonfi. 6. col. 12. & Bald. in d. auth. hoc locum.
 & ista alimēta potest accipere, ac sumere uxor propter hu-
 iusmodi præminentiam propria authoritate, nec expecta-
 re debet, ut sibi ab hærede præstentur, ut uoluit Ioan. And.
 in add. Specu. in titu. qui si sint legiti. §. 1. Ang. in l. 1. ff. re-
 rum amota. Alex. in l. nemo potest, col. 6. ff. de leg. 1. & fuit
 de intentione Bar. & aliorum, in d. auth. hoc locum, Alex.
 nu. 15. Ias. nu. 37. Crot. nu. 26. Ruin. col. 17. & cæteri com-
 munitè, in l. nemo potest. de lega. 1. Picus, in d. l. Titia. nu.
 116. & 133. Deci. eonfi. 418. nu. 3. & seq. Parisi. eonf. 21. nu.
 1. uol. 2. Gozad. eonfi. 95. nu. 11. & Soci. iun. eonfi. 86. nu. 7.
 uol. 1. sed si filij morerentur etiam q̄ habeant substitutum,
 maximeq; extraneum uxor prædicta debet habere integrū
 usufructum, ut per Bar. & alios, in d. l. Titia §. fin. & istam
 scribit esse magis communem opinionem Soci. iuni. in d.
 eonfi. 94. nu. 2. post medium; Ampliatur, ac declaratur hoc
 etiam procedere ubicunq; filius eiusdem matrimonij mo-
 reretur, ac decederet stantibus filijs alterius matrimonij,
 tunc similiter matri debetur integer usufructus, quia di-
 cta consuetudo Bulgari habet locum duntaxat superstiti-
 bus filijs primi matrimonij, ita eleganter tenuit Bald. in d.
 auth. hoc locum, & Ang. Areti. in tract. de testam. fol. 3. ita
 men Bald. reuocando sententiam in melius tenuit contra-
 rium, in d. l. Titia §. fin. uidelicet q̄ hoc casu uxori prædi-
 ctæ debeantur solummodo alimenta secundum consuetu-
 dinem Bulgari, quem sequitur ibi Imo. & ita cōsuluit Rui-
 nus eonf. 41. nu. 4. & 2. uol. 3. ubi dicit hanc opinionem esse
 ueriores, & æquiores.

OPINIO CCCCXLVII.

Vxor perdit dotem propter adulterium commissum, & uiolatam pudicitiam. c. plerunque, de don. inter ui. & uxo. Cōis
opi
tenet glo. in auth. sed hodie. C. de adulte. & Salyc. communiterq; Doct. ibidē, & de dicta cōi attestatur Bolognetus, in rub. C. de eden. nu. 29. Amplia etiam hoc quòd mulier perdat donationem propter nuptias si maritus eam accusauerit, & sententiam reportauerit quoad separationem thori. l. consensu. C. de repudijs, licet gl. in d. c. plerunque expresse uelit quòd amittat duntaxat paraphernalia, quam quidem glo. dicit communiter approbari ab omnibus scriben. uarijs in locis, Boer. in decisio. 338 nume. 2. & Couarrunias, in epito. de matrimonio, in 2. par. cap. 7. §. 6. num. 2. fol. paruo 135. & sequitur Gerar. sing. 48. & singularem inquit Roma. sing. 311. Ias. in l. 2. ff. solu. matri. & Marsil. in l. pater marito, nu. 3. ff. de quæstio. an autem mulier amittat dotem propter osculum luxuriosum hoc latè, abundeque ad partes discutitur nouissimè per Bolognet. in d. rubr. de eden. nu. 19. cum seq. sed Bal. in c. tuæ, de procurator. tenet q. sic, idemq; firmat gl. in l. 1. ff. de uarijs, & extraordi. crimi. Ripa, in rub. de iudi. col. 3. Curti. iuni. & Bellonus, in d. rub. C. de eden. nu. 8. ubi scribit simul cum alijs Mod. opinionem istam Bal. communem fore, & Couarru. in d. §. 6. nume. 3. Cōis
opi
Fallit dicta conclusio in uxore putatiua, seu de facto, quæ proculdubio non perdit dotem propter adulterium, sicut uera, secundum glo. in d. l. consensu, in uersic. sibi, quam simpliciter sequitur Alex. in l. 2. aliàs cum dotem. §. fin. col. 2. ff. solu. matrimo. Bertachi. in suo repertorio, in uer. adulter. uersic. 43. in uer. maritus adulter, uer. 3. & in uer. Vxor. adultera, uersic. 7. & ista gloss. comprobatur per dictum Calderi. post Lapum, in clemen. 1. colum. secunda, quæst. tertia, de priuile. ubi aiunt quòd illa clemen. puniens religiosos non habet locum in religiosis de facto, quorum religio est reprobata, quia eis non conuenit qualitas religionis. quod dictum sequitur Felyn. in c. accedentes, col. 3. de præscrip. pro dicta glo. quoque uidetur facere dictum Calderi. consi. 1. in titu. de hæret. ubi ait q. excom-
Cōis
opi

quòd non priuetur dote vxor propter adulterium, si maritus tacuisset, secundum Bal. & Docto. in l. fin. C. de adulter. Bar, Bal. Ang. & alios, in l. rei iudicatæ. §. heredi. ff. sol. mat. Cōis
opi.
 Alex. consi. 189. uol. 6. & latè Bermondus de publicis concubinarijs, in rub. de adulterijs, num. 72. & ante. & istorum sententiam communem fore, inquit Alex. in d. l. rei iudicatæ, col. 1. Ant. Abb. & Præpo. in d. c. plerunque, & Ias. in l. sororem, in fin. C. de his qui. ut indig. sed marito ignorante adulterium committens ab eius hæredibus ad amissionem dotis accusari posset, ita Cyn. in l. fin. C. de reuo. donatio. Anchara. & Abb. col. 3. in c. fin. de donatio. Præpo. in d. c. plerunque, col. 2. Roma. & Areti. col. fin. in d. §. hæredi, Marfil. in l. vnica, nu. 67. C. de rap. uirgi. Tiraquel. in l. si unquam, uer. suscepit, nu. 176. C. de reuo. donatio. & opinionem hanc scribit communem esse Ripa, in d. l. fin. C. de reuo. dona. q. 61. & seruari in practica ait Alex. in d. §. hæredi. idem uidemus quoque in matre quæ transiit ad secundam uota superstite filio de hoc non conquerente, his stantibus si filius decedat non priuatur eius hæreditate, quia filius non conquerendo de matre uidetur iniuriam sibi factam per eam remisisse per dictum transitum, ut tradit Bal. in auth. ex testamento, col. 2. C. de secun. nup. Dec. consi. 206. col. 2. Ripa, in l. fin. C. de reuocan. donatio. in q. 61. col. 2. Tertiò coarctatur dicta conclusio non procedere in uidua quæ non priuatur dote propter stuprum in uiduitate commissum, secundum Alex. in l. fideicommissum. C. de fideicommi. licet Pau. de Cast. in l. sororem. C. de his qui. ut indign. in d. l. fideicommissum. & consi. 147. uol. 1. Præpo. in d. c. plerunque, col. 3. Fely. in c. pastoralis, de iudic. Gerar. sing. 48. Marfil. sing. 416. & in d. l. unica, nu. 53. & Ias. in l. 2. num. 6. ff. solu. matrimo. asseuerent contrarium, uidelicet, quod uidua mortuo marito stuprum committens perinde dotem amittat, ac si uiuente marito adulterium commisisset. & quamuis hoc non ausus sit firmare Ruinus consi. 155. nu. 2. uol. 3. propter discrepantiam tantorum patrum, tamen mihi magis placet opinio Pau. de Cast. omiſſis disputationibus, cæterisq; rationibus, quæ ad confirmationem prædictæ sententiæ Pau. castrensis adducere possent, quia per sese patent, & emicant; Cōis
opi.

cat dicta conclusio in muliere existente in patria potestate tempore perpetrati delicti, quæ sic adulterando non potest in dote patri nocere, secundum Spe. in ti. de dote post diuor. resti. §. formatis, uers. quid si filia Dyn. Bal. & alios, in l. 2. §. quod si in patris. per illum tex. ff. solu. matr. & Bar. in §. uoluntatem. eadem. l. & Doct. omnes communiter, in c. ex literis, de pigno. si uero mulier sit sui iuris effecta, & sic actio de dote sit in eam consolidata iuxta. l. unicam. §. uideamus. C. de rei vxor. actio. amittit dotem ex adulterio prius commissio, ut eleganter per Barto. in præallegato. §. quod si in patris, circa fin. & Pau. de Cast. ibidem, in uersic. item si uoluntate. Quinto fallit in hoc etiam casu, uidelicet, quod si sententia diuortij lata foret propter adulterium uxoris, & uir fornicetur cogitur uxorem in consortium coniugale admittere, tex est singularis, secundum Abb. ibi in c. ex literis de diuor. Glo. Ancha. Ant. & Anania. in c. si de adulter. ubi Abb. recitat istam esse communem opinionem, sequiturque Præpo. in d. ca. ex literis, & communem dicit Fely. in c. lator, nume. 9. de re iudi. atque sequitur, & æquiores, inquit Guliel. Maynerius, in l. in ambiguis pro dote, nu. 207. ff. de reg. iuris. fallit quoque in uxore suspecta de adulterio, uel de morte uiri sui, quæ ob hoc non potest priuari dote de facto, nec per uim, sed requiritur causæ cognitio, & si spoliaretur ante omnia restitui debet casus est, in l. si maritus. la prima. ubi Bal. in specie hoc notat. C. de donat. inter uir. & uxo. & sequuntur alij signati per Fely. in c. Rodolphus. col. 29. de rescrip.

O P I N I O CCCCXLVIII.

Vxor, seu mulier succedit in quarta parte bonorum uiri, & sic mariti si si liberi non sint ultra tres, aliàs succedit in uirili portione secundum indubitaram, & communem opinionem omnium scriben. & legatum factum coniugi non tollit dictam successionem, sed computatur in parte. tex. est in auth. præterea. C. unde uir, & uxor; ista uero successio, nota, habet locum, quando matrimonium est absq; dote, uel cum parua dote, ut declarat Alexan. & Ias. post alios Doct. communiter, in d. auth. præterea, & dos ista intelligitur

intelligitur parua, quando non sufficeret ad alimoniam vxoris, & ista est communis opinio, ut constat ex congestis, relatisq; per Barb. consi. 74. scriptis, lib. 4. quod quidem pro- Cōis
opt.
 cedit etiam si coniugi post acquisitionem huiusmodi quartæ superuenirent diuitiæ, nam post effectum consummatum cessante causa non cessat effectus. l. fin. C. unde libe. & latè per Deci. consi. 24. pro uirili; Amplianturq; prædicta ultimo loco similiter procedere si testator expresse prohibere vxori suæ in testamento detractionem istius quartæ, nam testator per legatum uxori factum non potest prohibere dictam detractionem, secundum glo. in §. si uero expressim, in uers. hæredem, in auth. de hæredi. & falc. cum qua sentiunt omnes Doct. communiter, ut patet ex congestis per Alex. in d. auth. præterea, & per scriben. in l. si cum dotem. §. si pater. ff. solu. matrim. & confirmatur hoc ex dictis per Bal. in l. filium quem habentem, col. 10. uer. deinde quæritur. C. fami. eriscun. licet Saly. & malè, in d. authen. præterea teneat contrarium; Interpretantur prædicta ulterius quòd illa quarta, quæ debetur ex dispositione. d. authen. præterea marito inopi præmoriante uxore locuplete locum habet, tam condito testamento, quam ab intestato, & sic contra uoluntatem uxoris, secundum omnes Doct. in d. auth. præterea, & istam ait esse communem opinionem Corne. consi. 4. colum. 2. & 3. uol. 4. & Soci. consi. Cōis
opt.
 121. col. 4. uol. 4. Cōis
opt.

FINIS PRIMI TOMI.

Brunorus à Sole Venetus Iur. Vtr. Doc. Corrigebar,

V E N E T I I S .

COMMVNIVM
OPINIONVM
EX OMNIBVS VTRIVSQUE
CENSURAE, AVLAEQVE
DOCTORVM SCRIPTIS,

Per Alphabeti seriem collectarum.

LIBER SECVNDVS.

*In quo omnes ferè communes sententiæ quæ ad ius Pontificium
spectant non hætenus editæ, nec impressæ, doctè
admodum & diligentissime pertractantur.*

Authore Clarissimo Domino FRANCISCO VIVIO
Aquilano Vtr. Iur. Doct. celeberrimo.

CVM PRIVILEGIO.

VENETIIS, M D L X V I I.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

1892

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

1892

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS.

S. R. E. CARDINALI

Scipioni Rebibæ.

Camillus Viuius. S. P. D.

TRVS ille Rex Persarum sapientissimus, Scipio Cardinalis amplissime, omniq; laude præstantissime, diçtitare solebat, imperium nemini conuenire, qui illis, quibus imperaret, melior non esset. Id quod tu, cuius opera Pius V. Pontifex uerè pius in orbe terrarum administrando quamlibentissime vtitur, assidue, ac multum cogitasti. omnibusq; neruis contendisti, ut, sicut dignitate cæteris hominibus antecelleres, sic etiam ijs sapientia, bonitate, doctrina, omniq; uirtute præstares. Et quia ad uirtutem, vt Hesiodus, Aristoteles, Cebes Thebanus, & cæteri omnes authores ostendunt, ac rationi consentaneum est, sine maximis laboribus perueniri minimè potest, tu sine vlla intermissione studia coluisti, nullumq; recusasti laborem, vt ingenuarum artium, omniumq; magnarum rerum scientiam consequeris, excellentemq; tibi uirtutem comparares. Alij quidem homines in ludis, pestiferis voluptatibus, ac rebus inanibus operam suam locauerunt. Tu verò, qui ab omnibus rebus, quæ ab honestate, laudeq; remotæ sunt, semper longissime abfuisi, Plutarchi doctissimi Scriptoris, ac sapientissimi viri sententiam secutus pulcherrimas, honestissimasq; voluptates in beneficis bene con-

ferendis, & in uita laudabiliter agenda suas esse iudicasti, itaque omni tempore te gessisti, atque geris, ut, sicut Sicilia tua nobilissima Patria omnium insularum quæ à mediterraneo mari abluuntur, principatum obtinet, sic tu omnibus uiris, qui ad sacros honores ascēderunt, in omni laudabili re sis longè præstantior. ex quo fit, ut omnes homines ad te amandum, laudandum, omnibusq; modis colendum impellantur. Ego quoque ijsdem causis, & beneficijs præterea, quibus propinquos meos affecisti, adductus, quia ingrato homine, ut Ausonius Poeta inquit, nil peius terra creat, statui aliquam meæ summæ erga te obseruantie significationem dare. Itaque cum Franciscus Viuius frater meus à primis temporibus ætatis in studijs elaborauerit, & dum Perusiæ Iurisconsultos Clarissimos audiuit, id oneris suscepit, ut Communes Pontificij, ciuilibq; iuris Opinionem colligeret, maxima quidem molestia se studiosos liberaturum existimauit, si susceptum laborem ad exitum perduceret. Primam igitur Communium Opinionum partem, quæ ad ius ciuile pertinet, anno proximo superiori imprimendam curauit. Nunc uerò, cum secundam earum partem, quæ ad ius Pontificium spectat, edere cogitet, & cum ad hoc consilium capiendum à me impulsus fuerit, librumq; ipsum, quo communes ipse opinionem continentur, ad me miserit. Eum tibi potissimum, qui diuinarum, humanarumq; rerum es peritissimus, atque in omni literarum genere excellis, dicandum esse putauit: tum, ut meæ, fratrisq; mei in te obseruantie argumentum sit: tum etiam, ut cum tui amplissimi, & clarissimi nominis inscriptione peruulgatus, oblectatorum linguas uitare possit. Huius autem libri Lectio-

nem,

nem, ubi te maximis, quibus distineris, occupationibus paululum relaxaueris, respirandi; potestatem nactus eris, non parum delectationis tibi allaturam esse confido. in eo enim non modo innumerabiles ferè clarissimorum Pontificy iuris interpretum opiniones mirificè inter se congruentes, sed plurima etiam è Sanctis, augustisq; Theologorum fontibus hausta reperies. Quapropter te etiam, atque etiam rogo uir amplissime, ut hilari animo hoc tenue munus accipias, & me, fratremq; meum, qui tui obseruantissimi, atque ad ea omnia, quæ tibi grata erunt, agenda maximè propensi, ac parati sumus, diligas, commendatosq; habeas. Extremum illud est, ut tuas manus omni honore dignissimas suppliciter osculatus, Deum Opt. Max. toto animo orem, ut ea omnia, quæ optas consequaris, & diutissimè, atque summa cum felicitate uiuas. Vale amplissimi collegij decus. Perusia VIII. Idus Martij. M D LXVI.

Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. A large, dark, circular mark is visible near the top center of the page.

COMMVNIVM OPINIONVM
CLARISSIMI I. V. DOC.

DOMINI FRANCISCI VIVII AQVILANI

non hactenus excussarum.

TOMVS SECVNDVS

Feliciter incipit.

OPINIO PRIMA.

ABSOLVTIO à iuramento, ubi dubi-
tatur utrum quis absolui debeat ab ip-
so iuramento, uel ne, nullus inferior à
Papa potest de hoc cognoscere, uel ta-
lem absolutionem facere, secundum
Ioan. de Imo. in c. cum contingat, in 3.
mem. in fin. de iureiu. Alex. consil. 42.
uol. 1. & 223. uol. 2. Soci. consil. 115. col. 4. uol. 1. Corne. cō-
fi. 71. col. fi. uol. 3. & hoc idē uidetur innuere, & habere pro
constanti Afflict. decisi. 220. nu. 9. & 11. & Fel. in c. 2. ex lris
Syluani. de spōsali. Licet ipse, & malē uariauerit, in c. 1. ex.
de iureiu. & absolutio ista nihil pdest impetranti parte nō
citata, quoniam requiritur citatio in obtinendo absolu-
tionem prædictam, secundum Io. And. in add. Specu. in tit.
de iureiu. super rub. in add. fin. Ant. Imo. & Cardi. in c. de-
bitores de iureiu. Federi. de Senis consil. 300. factum pro-
ponitur esse tale, Anchara. consil. 199. prædictis subtiliter,
Alexan. consil. 36. uol. 3. & consil. 90. uisus actis, uolu. 2. cum
alijs cumulatis per Curti. consil. 43. col. 7. & fin. & consil. 65.
col. pen. ubi concludit quòd pars semper citanda est, quan-
do absolutio concedi non potest sine causa, quod tenet et
Soci. consil. 59. uol. 3. nu. 15. & Corne. consil. 45. col. fin. lib.
2. ubi dicit, & firmat quòd semper pars quæ læditur citan-
da est, quando iuramentum est confirmatorium cōtractus,
& Pau. castren. in l. si quis pro eo. ff. de fideiusso. inquit fa-
tuos esse iudices, qui putant posse absolvere à iuramento

Cōis
opi.

confirmatorio; & opinionem hanc sequitur etiam Alex. in l. hæres absens. ff. de iudic. ubi ponit esse veram, & eandem magis communem asseuerat sequendo, & approbando Marfil. in repeti. l. de unoquoque, nu. 193. & seq. ff. de re iudi. & consulendo Io. de Amicis consi. 34. nu. 7. & seq. & pro ista parte ait se pluries consuluisse Card. in d. c. debitores. Licet Doct. in c. 1. de iureiu. uideantur ponere regulam, absolutariam à iuramento posse concedi parte non citata, & quòd habitatio, seu absolutio à iuramento quoad effectum agendi fieri possit, etiam parte non citata, & est communis opinio omnium scriben. teste Alciato, in d. c. cum contingat, nu. 124. & magis communem fatetur Afflict. in d. decisio. 220. num. 10. nihilominus quoad numerum illustrium Docto. iudicio meo prior opinio uidetur magis communis, ideo rationabiliter dixit eam magis communem Marfil. in loco præcitato, & eam tanquam ueriores, & communiores ipse sequor, & amplector, & sequitur quoque pluribus rationibus, atque limitat in sex casibus Tiraq. in trac. res int. al. ac. in limit. 30. fol. par. 20. sed ubicunque peteretur absolutio à iuramento ad finem, & effectum dissol uendi contractum penitus, & omnino citatio requireretur, & necessaria esset absque dubio aliquo, secundum Docto. omnes uno ore, in d. c. cum contingat, ubi Alciat. munit istam esse communem opinionem, & dato citra ueri præiudicium quòd concedi possit absolutio à iuramento interposito in contractu ex causa iusta allegata in rescripto Apostolico quoad effectum agendi absque partis citatione secundum communem præmissam, tamen si Papæ fuit obreptum, uel subreptum in impetratione huiusmodi absolutionis, talis absolutio non ualet, neque tenet, & iudex secularis potest cognoscere de istis causis, & subreptionibus absolutionis prædictæ à iure, scdm Anech. consi. 382. retento ordine, ubi tenet quòd iudex secularis non obtemperat ecclesiastico iudici, nisi, quando ipse processit iuris ordine seruato, aliàs secus, & sequitur Fely. ad id plura adducens, in c. cum sit, colum. 5. de foro competen. & sic oppositione facta per partem quòd absolutio est subreptitia potest de hoc cognoscere iudex secularis, & ita fuit decisum per sacrum concilium Neapo. secundum Afflict. in d. decisio.

decisio. 220. numero nono, & undecimo, ideo aduertere debent impetrantes rescrypta à summo Pontifice ab absolutione à iuramento quoad effectum agendi, ut petere debeant relaxationem à dicto iuramento nedum ab uno, sed ab omnibus iuramentis præstitis in contractu, seu contractibus gradatim, ordinatim, & successiuè, ac explicitè, & expressè, non autem relatiuè, & implicitè, secundum Soci. in d. consi. 59. numero. 10. & Fel. in d. c. debitores, ubi allegat Bal. in l. 2. ff. de iure iur. in repeti. fol. 9. & similiter aduertere debent impetrantes isti absolutionem à iurō, ut faciant mentionem in rescripto apostolico, q̄ impetrans ipse iurauit in contractu ei non contrauenire, sed oīa, & singula vera esse, & non petere absolutionem, etiam ad effectum agendi, ubi hoc in cōtractu ipse promisit modo, & forma, ut supra, & prædictis clausulis appositis, aliàs hoc non expressio specificè absolutoria contra tale iurm non ualet, & sic impetrans iste non est absolutus, neq. habilitatus, secundum Bal. & Io. de Imo. in l. hæc scriptura. ff. de condi. & demon. Curti. in d. consi. 43. col. 8. & seq. & Soci. in d. consi. 59. nu. 10. Ant. & alios, in d. c. 1. de iure iur. & Afflict. in d. decisio. 220. nu. 11. & seq. cæterum casu, quo quis habilitatus esset à iurō ad effectum agendi, atq; excipiendi censeretur quocumque absolutus ad effectum rescindendi contractum, secundum Pau. castren. consi. 259. col. fin. uol. 2. Afflict. in cōstitutu. obscuritatem. sub nu. 24. rub. 40. lib. 2. & sacrum regium concilium Neap. teste Afflictō decisio. 322. Dominus. sub num. 11. & seq. in contrariam uerò partem uidelicet, q̄ necessario peti debeat iterum absolutio, & q̄ prima nequaquam sufficiat inclinauit Fely. in d. c. 1. col. pen. de iure iur. & Rota Bononiēsis, ut deducit Petrus de Benintendis decisio. 14. quidam fuit absolutus, quorum quidem opinionē tanquam tutissimam, uerissimamq; ipse sequor.

O P I N I O II.

Actio redhibitoria durat sex mensibus utilibus, ut l. cū proponas. C. de ædilitijs actio. & l. sciendum. §. fin. ff. cod. tit. & cōceditur actio hæc redhibitoria emptori per actionem ex empto ex quatuor causis, scilicet ob morbum, ob vitium, necnon qn̄ pronunciatū est quid adesse, qd̄ abest, uel

FRANCISCI VIVII

uel abesse, quod adest, itē quando non cauerit uenditor de
 his, de quibus iubent cauere ædiles, secundum Azo. in sum
 ma super. C. de ædili. actio. §. fit aut, & ut clarius, apertiusq;
 hoc intelligas actio prædicta redhibitoria datur, quando
 emptor si sciuisset rei uēditæ uitiū, eā nullo modo emisset.
 l. 1. §. quicumque. ff. de ædili. actio. ideo agit is intra sex mē
 ses ad redhibitionem, ut uenditio rescindatur omnino. l.
 redhibere. ff. de ædili. edi. l. secunda. C. de ædilit. actio. & d.
 l. sciendum. §. tempus, & actio ista redhibitoria perso
 nalis, quanto minoris, & similis competit, etiam contra
 eum, qui bona fide contractum fecit. l. tenetur. ff. de actio.
 emp. sed limitatur, seu interpretatur hoc q; actio ista redhi
 bitoria præscribatur, tollatur, & extinguatur quoad utrum
 que forum pontificium, scilicet, & seculare spatio, & tem
 pore prædicto sex mensium legibus definito, etiam aduer
 sus eum, qui malam fidem habuisset, secundum Pau. castrē.
 in l. sequitur. §. si uiam, nt. 6. post medium. ff. de usufrucap. Pa
 nor. col. 3. Fely. col. 2. in c. fin. de præscrip. Balbum, in tract.
 de præscrip. in 2. par. 3. par. princ. q. 13. Crotum, in l. nemo
 potest, nu. 117. ff. de leg. 1. & in l. omnes populi conclus. 1. 1.
 ff. de insti. & iur. & istorum opinio communis est, prout te
 stantur Moder. in d. c. fin. & eam sequitur quoque Mathefi.
 sing. 23. Panor. in c. quoniam, col. 5. post Butr. & ibi Fely
 nus, col. 2. de præscrip. scribit istam esse communē senten
 tiam. interpretanturq; prædicta similiter non procedere,
 ut non competant dictæ actiones emptori, qui sciuerit rei
 emptæ uitium. l. 1. §. si intelligatur. ff. de ædilit. actio. & not.
 Corne. consi. 81. nu. 1. uol. 3. tamen uendens animal alicui,
 dicensq; illud uendere cum super ossibus, schinellis, pro
 bulso, marcio, & fragido, & cum alia quacunque generali
 protestatione, & q; non uult denique de aliquo alio uitio
 teneri, tunc si animal hoc morbo antiquo uexatum sit, de
 quo uenditor ipse quomodocunque, & qualitercunq; no
 titiam habuisset tenetur specificè notificare proprium vi
 tium, nec sufficit protestatio præmissa sub generalitate uer
 borum, & quod non uult teneri, & cætera, & sic uenditor
 ex quo non notificauit proprium uitium tenetur in hoc
 casu redhibitoria, & restituere pretium, & reaccipere suū
 animal, ita in terminis consuluit Corne. in d. consi. 81. cæ
 terum

tertum extincta actione redhibitoria quanto minoris, & simili adhuc remanet obligatio in animæ iudicio ad damni compensationem iuxta distinctionem san. Thom. in 2. 2. q. 77. arti. 3. Maior. in 4. sententiarum dist. in. 15. q. 40. arti. 3. syluest. in uer. emptio. q. 19. Caiet. in d. art. 3. & Matthesi. in d. singu. 23. imo si quis egerit redhibitoria, & succubuerit potest agere postea intra annum quanto minoris, secundū Bal. in l. pen. col. 2. C. de adilit. actio. Cremen. sing. 164. & Cottam in memoriali, in uer. actio redhibitoria.

O P I N I O III.

Actio dotis competens mulieri constante matrimonio marito uergente ad inopiam cum iuramento per ipsam mulierem alteri cedi non potest, secundum Bald. col. 4. & Saly. col. 2. in l. 1. C. de priuil. dotis, & Ias. cum alijs relatis per eum, in l. si constante, col. fin. ff. solu matri. Curti. seni. consil. 57. per totum, ubi refert alios doctores contrariæ opinionis, tollitq; omnia obstacula, & sequitur etiam Soc. iuni. consulendo consil. 55. nu. 11. uol. 2. ubi istam opinionem æquiozem, communiozemq; uocat.

Cōis
opi.

O P I N I O IIII.

Actio Seruiana, seu interdictum Saluianum competit locatori pro rebus coloni illatis, etiam contra extraneum possessorem, & sic pro rebus coloni inuectis competit locatori directum Saluianum ipsum, utile autem locatori competit pro rebus inquilini, & cuilibet creditori etiam, ut est casus, in l. 1. C. de salui. interdic. competitq; non solum contra conductorem, ac debitorem, aut inquilinum, atque eorum hæredes, ut d. l. 1. & ibi Bal. uerum etiam contra quilibet extraneū possessore, ut est tex. in l. 1. §. 1. ff. de salui. interdic. & ibi Bart. & sic saltem utile Saluianum competit pro rebus inquilini, secundum glo. in uer. coloni, Fabrum, Areti. Ias. & Bellonum, nu. 13. in §. item Seruiana, institu. de actio. ubi firmat istam esse communem opinionem, & cum ea sentiunt quoque Bar. in d. l. 1. ff. de salui. inter. Bald. & Saly. in l. certi iuris. C. locati, & Negusantius, in tract. de pignoribus, in 2. par. 4. membro, nu. 133.

Cōis
opi.

OPI-

FRANCISCI VIVII
OPINIO V.

Cōi
opi.
 Actiōne iniuriarum experiri, atque agi potest contra di-
centem tu mentiris per gulā, & sic iste ob hmoi uerbi iniu-
riōsi prolationē non obstatē protestatione præmissa, & fa-
cta saluo honore, pace, uel reuerentia tua tenetur simul ac
puniri pōt actiōne ista iniuriarū, secundum Dy. Bart. Ang.
Pau. castren. Alex. & ceteros oēs, in l. si quis extraneus, in
prin. ff. de acq. hære. per tex. ibi, Abb. in c. cum te, de re iud.
Ang. Aret. in tract. malefi in uer. uerba iniuriōsa, & contu-
meliosa, nu. 9. & ibi Aug. in add. Albe. de Rosa. in tract. sta-
tuto. in 2. par. q. 43. Bar. in l. apud Labconem. §. 1. ff. de iniu.
Fel. in c. quæ in ecclesiarnm, col. 34. de constit. Alex. in l. &
si pepercerit, nu. 5. ff. de libe. & posthu. & Ias. in l. non solū.
§. morte, nu. 47. ff. de oper. no. nun. ubi ostendit istam uerā,
cōm q; opinionem fore, & eam sequuntur, & limitāt pari-
ter Alex. nu. 3. & Ias. nu. 3. cū alijs seq. in l. si. ff. quod quisq;
iuris, & Boeri. confi. 4. nu. 10. 24. 25. 27. 29. & 32. & in con-
suetu. bitu. confi. 1. & Tho. Ferrat. in cautela. 39. ubi tradit
remedium post alios signatos per eum euitandi actiōnem
iniuriarum in casu isto, quod tutissimum esse reor. Cæterū
hoc coarctaretur non procedere ubicunque quis diceret
tu mentiris protuocatus, & ad defensionem suæ innocētiæ,
tunc. n. iniuria non colligeretur, nec colligi posset ex istis
uerbis ita, & taliter prolatis, secundum Bar. in l. eum qui no-
centem. ff. de iniu. Gul. de Cu. Bald. Ang. Alex. nu. 3. & Ias.
in d. l. fin. quod quisque iur. Abb. in c. fin. ex. de iniur. Phil.
in d. c. cum te, col. fin. Boeri. in d. confi. 4. sub nu. 25. & 29. &
Alex. in d. l. & si pepercerit, nu. 7. Item non haberet locum
memorata communis sententia, quando quis impropere-
ret alicui delictum extra iudicium, & per consequens infa-
maret eū de certo crimine, uidelicet, q; mitriatus extitit,
uel est latro, uel spurius, & crimē, ac infamia hæc uera qui-
dem sit, atq; intersit reipublicæ scire, ut infamia ipsa appa-
reat, ne ad dignitates admittatur, non teneretur actiōne
iniuriarum, ut noluerunt Pet. Cy. & Alberi. in l. si non con-
nicij, in q. 8. C. de iniur. Bar. in d. l. eum qui nocentem, Bald.
Areti. & Nico. de Neapo. institu. de iniur. in princ. Alex. in
d. l. & si pepercerit, nu. 6. ubi istorum opinionem commu-
nem

nem esse perhibet, & sequitur etiam latè consulendo, & cōmunem dicit Boe. in d. conf. 4. sub nu. 36. cū alijs seq. & 46. & Paleotus, in tract. de notis, & spurijis, cap. 64. In contrariam uero partem inclinavit sacrum regium conciliū Neapolitanum, teste Gramma. decisio. 37. nullam mentionem faciendo de communi præmissa. sed aduerte q̃ compensatio non habet locum in actione iniuriarum, & sic iniuriatus reproperare nequit iniuriam aduersus iniurantē proferendo similem, seu maiorem iniuriam, secundum Doct. præcitatos, Boer. in d. conf. 4. num. 20. & seq. & Capicium cum alijs congestis per eum decisio. 58. in causā Nicolai de Capullo, ubi recitat in facti contingentia ita decisum fuisse in sacro concilio Neapo.

OPINIO VI.

Actiones dativæ non transmittuntur aliquo modo ad hæredes, secundum glo. fin. in l. cum precario. ff. de precario, & in l. fin. §. fin. ff. de eden. Ias. cum alijs relatis per eum, in l. iurifgentium. ff. de pact. colum. 2. & Couarruias, in c. possessor, de regu. iuris, lib. 6. par. 3. §. 1. nume. 4. ubi refert istam communem opinionem fore. In contrariam uero partem, uidelicet, quod ipsæ actiones dativæ transcant ad hæredes inclinauere Deci. cum quāplurimis congestis per eum, in l. cum mota. numero septimo. C. de transactio. & Gregorius Lupus, in l. 7. titulo quarto, parte quinta, & Emilius Ferretus, in d. l. iurifgentium. §. & ideo, ubi existimat istorum opinionem communem esse; tamen prima opinio uerior apparet, prout ostendit Couarruias, in d. c. possessor, atque ei tanquam magis communi inhæ-
rere tutissimum existimamus.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO VII.

Actiones reales iure canonico, & ciuili tolli non possunt per præscriptionē 30. uel 40. annorū, sed actiones personales utiq; extinguuntur præscriptione inducta iure ciuili 30. annis, et mala fide, scđm Host. in sum. de præscrip. rer. immob. §. res, col. 1. uer. actiones psonales Bar. in l. hæc autem

FRANCISCI VIVII

Cōis
opt.

Cōis
opt.

autem iura. ff. de seruit. urb. prædio. Bal. confi. 437. uolu. r. Bart. & Roma. in l. sequitur. §. si uiam. ff. de usucap. Bonifa. in clemen. col. 3. de re iudi. Corne. confi. 206. uol. 2. & confi. 296. uol. 3. Bellameram, in c. fin. de præscrip. decisio. Tholosæ. 73. Papien. in sua practi. in for. responsionis rei conuēti super uerb. præscriptionis, & Moline. ad Alex. consil. 99. col. 2. uol. 4. qui præsupponunt istam opinionem, ac distinctionem ueriores, & communem fore, & in practica obseruari. in contrariam uero partem inclinarunt Panor. & alij omnes, in d. c. fin. glo. Ancha. & Francus, in reg. possessor malæ fidei, de reg. iuris, lib. 6. Pau. castren. confi. 98. lib. 2. Alex. d. confi. 99. col. 2. uol. 4. & confi. 102. uolu. 1. in fin. Ancha. confi. 5. quorum opinionem sequuntur, & explicāt communem esse Imo. nu. 19. & Fely. col. 2. in d. c. fin. Balb. in tracta. præscrip. in 2. par. 3. par. prin. q. 13. Imo. in d. §. si uiam. Crotus, in l. nemo potest, col. 4. & ibi Ripa, num. 116. ff. de leg. 1. Gratus conf. 41. col. fi. vol. 1. & Gomefi. instit. de actio. in prin. nu. 68. & eandem sententiam tuetur Fortun. in tract. de ultimo fine. illat. 2. & tenet Matthesi. singu. 23. uidelicet, quod actiones personales præscribi non possint à debitore, qui sciuerit se debitorem esse, etiam triginta, uel quadraginta annorum curriculo, ac spatio, & sic actiones pariter personales cum mala fide nullo tempore præscribuntur, secundum opinionem istam ultimo loco relatam, quæ ex deductis magis communis apparet, & ab ea in iudicando, consulendoq; tanquam magis communi sinceram iuris ueritatem profitendo nullo pacto discedendum esse existimo. & hinc deducitur alia conclusio quod actiones ipsæ personales de iure canonico, & in conscientia cū mala fide debitoris nullo modo præscribuntur spatio triginta, uel quadraginta annorum, & præcipuè interueniente iuramento, secundum Ang. & Roma. in d. §. si uiam. glo. Bald. & Imo. in d. c. fin. & Iaffredum post alios complures relatos per eum decisio. 148. actiones personales, nam ubi de peccato uitando agitur lex secularis cedit, & subijcitur pontificiæ, quoad utrunque forum, glo. est ordinaria, in d. reg. possessor, cum qua transeunt ibi Francus, & omnes, & Fely. in c. in causis, col. 2. de testibus, & in c. 1. col. 8. & in c. ecclesia, col. 16. de constitu.

OPI-

O P I N I O V I I I .

Aduocatus potest compelli ad suscipiendum delegatio-
nem, secundum Bar. in l. sancimus, la prima, nu. 2. C. de ad-
uoca. diuerso. iudicio. & similiter ipse aduocatus cogi pos-
set litigantibus consulere, secundum gl. in l. 2. C. de proxi. sa-
cro. scri. l. b. 12. & Bar. in d. l. sancimus, quorum certè opinio-
nem affirmat esse communem Fely. in c. si pro debilitate, Cōis
opi.
col. fin. de offic. deleg. laf. in l. 3. aliàs cum qui res, nu. 13. C.
de procuratoribus, & Ripa, in tract. de peste, in titu. de re-
medijs ad curandam pestem, nu. 89. sed idem aduocatus co-
gi non posset ad subeundum officium aduocationis, & po-
stulationis, nisi urgente necessitate, ut per Bar. in d. l. sanc-
imus in summano, & aduocatus iste pro suo patrocinio po-
test petere, & consequi salarium, & mercedem, secundum
qualitatem negocij, conditionem clientuli, consuetudinē
loci, & grauitatem, facundiam, & excellentiam suam, dū-
modo non excedat centum aureos. l. 1. §. in honorarijs. ff.
de uar. & extraordi. cognitio. per quem text. ita uoluit glo.
in l. 1. §. ait prætor, in uer. non habebunt. ff. de postu. & Za-
sius, in §. tripli, nume. 20. institu. de actio. & hoc non modo
procedit de iure ciuili, sed de iure etiam canonico, ut ha-
betur, in c. non licet. 2. q. 3. & tenet glo. & Cardin. in c. qui
studet. 1. q. 1. & Gui. Pap. in q. 190. & salarium hoc aduoca-
tus petere potest etiam quod causa, & lis non terminetur
mediante sententia diffinitiuā iudicis, sed per amicabilem
compositionem gl. in l. fin. in uer. ex euentu. ff. manda. Spe-
cu. in tit. de sala. in §. sequitur, uersi. ergo si litigator, & laf.
in §. tripli. col. fin. institu. de actio. quia non stat per eum
causam ipsam adiuuare, & pactum obseruare, secundum
Gui. Papæ. in q. 102. nu. 2. ubi meminit istam esse commu-
nem opinionem, quam sequitur Cagnolus, in l. diem fun-
cto nu. 156. ff. de offi. assess. & aduerte, quod aduocatus pro
præstatione, & solutione sui salarij posset cogere clientu-
lum suum officio iudicis mercenario, secundum Barto. &
omnes, in l. properandum. §. illo proculdubio, in princ. C.
de iudi. immo intrepidè dixit Amanell. in singu. 253. quod
aduocatus ob non solum sibi salarium dimittere potest
clientulum suum, hæc eretq; parti aduersæ, & eam toris ui-
ribus

FRANCISCI VIVII

ribus iuuare per glo. in fin. in l. 1. C. de aduo. fisci, sed id agens in Regno Neapo. certè nedum maxima reprehensione dignus foret, sed pœna etiam non leui plectendus ueniret, quod optimè sancitum esse existimo, tam pro seruanda grauitate aduocatorum, quàm etiam pro falsitatibus excludendis, remouendis, ac penitus euitandis, ideo potius suaderem aduocato, ut totum salarium sibi occasione postulationis debitum amitteret, quàm cum perpetua eius infamia parti aduersæ inhæreret, quinimmo meminisse eos oportet aduocationis officium de iure diuino esse, & Christum Saluatorem nostrum, quandoque pro salute humani generis multorum aduocati subiisse munus, quod eleganter pluribus comprobat Caccialupus, in tract. de aduoc. q. 1. & aduocatus instructus, informatus, ac edoctus de iuribus unius partis, cui promiserat patrocinium præstare, si deinde eam relinquat, & pro altera patrocinetur incideret quippè in crimen falsi, non autem præuaricationis, ut uoluit Barto. in l. 1. ff. de præuaricato. cui omnes communiter inhærent, Alciat. quoque, in l. præuaricator. ff. de uerb. sig. & Aegidius Bossius, in practi. crimi. in titu. de præuaricatoribus, nu. 2. & 5. fol. 164. ubi facit mentionem de ista communi opinione.

Cōis
opi.

O P I N I O IX.

Adulteri puniri debent pœna mortis naturalis, vltimiq; supplicij, secundum omnes Doc. per tex. ibi, in l. quamuis. C. de adulte. gl. & cæteros, in c. tuæ, de procurator. ubi Im. Cōis
opi. inquit q. Legistæ ita communiter tenent, & istam magis cōmunem fore asseuerat Alex. consi. 13. num. 3. uol. 7. nec lex ista contra adulteros lata iniqua censeri debet, cum de ea meminerit in specie Caieta. in 2. 2. q. 64. articu. 11. Tho. & Palud. in 4. sententiarum distin. 37. q. 1. articu. 1. & Io. maior. in 4. sententiarum dist. 35. q. 1. immo similiter lege moisaica erat statuta eadem mortis pœna contra adulteros Leuit. 20. quoniam adulterium est grauissimum crimen, ut per Doct. in c. at si clerici. §. de adulterijs, ex. de iudi. & dicit Bertra. consi. 16. nu. 12. & 14. uol. 2. q. adulterium crimen est læsæ maiestatis proximum, & est furto longè grauius, & ita sunt grauissima facinora adulterium, & rapus quòd

quòd conatus in eis punitur, vt tenet idem Bertran. consil. 169. nume. 1. volu. 3. licet contrarium tenuerit Marsil. in raptu, in consil. 105. & hæc mortis pœna in adultero ipso in regno Neapo. mutata non reperitur, teste And. de Iser. & Afflic. in prin. in constitutio. legum asperitate lib. 3. rubr. 42. & hac met pœna mortis plectebatur adultera quoque l. castitatem, & d. l. quamuis, C. de adult. sed iure authenticorum mutata extitit in aliam mitiorem, uidelicet, vt adultera verberari debeat, & postmodum in monasterium detrudi, iuxta auth. sed hodie, C. de adulter. & not. Placentinus in tract. de accusatio. titu. 3. nu. 14. constitutione autè regni præcitata, legum asperitate, punitur adultera confiscationis bonorum pœna, nisi ex matrimonio violato, seu alio filios habeat, traditurq; uiro suo, vt truncare ei nasum debeat, atque possit, verum si vir hoc agere nolit publicè flagellanda uenit. & sic in iudicio probato adulterio conceditur marito vindicta prædicta truncationis nasi, si uerò in actu ipso, adulterij maritus reperit vxorem cum adultero, ambos sine mora protracta potest impunè occidere secundum constitutio. eiusdem regni, si maritus vxorè, sed aduerte q. quando maritus recepit mulierè adulterā, & eam reconciliauit, non amplius pōt eam accusare, ut uoluit Afflic. in cōstit. qui post crimē in 2. lib.

O P I N I O X.

Adulter clericus deponitur ab officio, ac beneficio, & in monasterium pariter detruditur toto tempore uitæ sue vt habetur in c. si quis clericus. 81. dist. & idem tenet Glo. & Archid. in c. lator 2. q. 7. Goffre. Bernar. Lauden. Ioan. And. Abb. & Imo. in c. vt clericorum de vita & honest. cle. Io. de Ana. in c. ut significauit ext. de adul. & ista est cōmunis opinio, teste Ana. ibi; Io. Ber. Diaz in practi. crimi. c. 79. in prin. & Paulo Grillando in tract. de pœnis omnifariam coitus illiciti quæstio. 6. nu. 1. cum alijs seq. licet & malè ibi contrarium substinere, probareq; audeat.

Cōis
opi.

O P I N I O XI.

Aedificare potest in area sua, seu solo recipiens stillicidium, dummodò seruitus debita stillicidij non impediat,
b diatur,

diatur, & ædificans ipse stillicidium recipiat, secundum gl.
 C6is Bar. Odof. Flor. & oēs, in l. seruitutes. §. fin. ff. de serui. urba.
 opi. præd. quorum opinionem inquit communem Soci. consil.
 14 l. col. 1. & Cæpolla, in tract. seruit. in c. de seruitute stil-
 licidij, q. 7. nu. 7. licet ipse aliter sentiat, & temere quidem,
 cæterum absque dubio aliquo procederet communis ista,
 ubi recipiens stillicidium ædificaret citra, & non ultra, cū
 nullum ius competat uicino citra stillicidium, ut declarāt
 Doct. omnes in locis præmissis, & est text. in d. §. fin. & ad-
 uerte quod ædificans iuxta murum alterius debet relinque-
 re unum pedem per l. fin. ff. fin. reg. sed unde capiendus, ac
 sumendus sit pes ab ipso muro, seu à loco ubi cadit stillici-
 dium, & in hoc iudicio meo inspicienda foret consuetudo
 ciuitatis, cum consuetudo quemcunque actum regulet. l.
 quod si nolit. §. quia assidua. ff. de edil. edic. Deci. in l. sem-
 per in stipulationibus. ff. de reg. iuris, Felyn. in c. 1. col. 6. de
 probatio. & ita arguit Cæpolla, in d. tract. seruit. in c. de so-
 lo, & area, nu. 2. sed ubi cessaret consuetudo, & res iuri cō-
 muni decidenda est, pes sumendus foret à muro, nō autem
 à stillicidio, præcipueq; ubi area, in qua stillicidium cadit
 esset illius recipientis, unde concludendum est quod in re
 sua quilibet est moderator, & arbiter. l. in re mādāta. C. mā-
 dati, ideo ei licebit intra locum, ubi cadit stillicidium ædi-
 ficare, & aduerte similiter quod d. l. fin. ff. fin. reg. procedit
 tam in prædijs urbanis, quam rusticis, ut latè cōcludit Cæ-
 polla, in d. tract. seruit. in c. de pariete, & muro, nu. 2. ubi di-
 cit ita seruari.

O P I N I O XII.

Ædificare in sua area, ac solo quis potest, & in eo opus
 facere, etiam quod uicino noceat, dummodo animo nocen-
 di non faciat. l. 1. §. denique. C. de aqua plu. arcen. & si ex
 hoc ædificium uicini ruat non tenetur ædificans, ut proba-
 tur, in l. fluminum. §. fin. ff. de dam. infecto, imo si ædificium
 istud aliquo tractu temporis præbuerit uicino inuamen, &
 postmodum uelit dominus amouere alicuius suæ commo-
 ditatis, & interesse gratia nihil sibi imputandum est, secun-
 dum glo. in d. l. fluminum. §. fin. & sic ædificans in istis cāsi-
 bus non teneretur de damno infecto aliquo modo, & licet

in hoc, & circa hoc stipulatio interponi non debeat, tamē si interposita fuerit, & edificans se obligasset spontē, ex certa eius scientia, & non per errorem aliquem, & sic sciens non teneri ad damnum resarciendum teneri uoluit, teneatur, & tenaciter obligatur, secundum gloss. Dyn. Iacob. de Aret. & Barto. in d. l. fluminum, §. fin. & Corne. consil. 282. nu. 5. uol. 4. ubi recitat istorum opinionem esse communē, Cōis
& suadet sequendam fore. opi.

O P I N I O XIII.

Alimenta præstare obligatus, seu qui alere tenetur, tenetur quoque medicinas præstare sine quibus corpus languēs sanari non potest, secundum Specu. in titu. qui filij sint legi. uer. sed nunquid is, qui præstare, quem sequitur Alex. in l. si cum dotem, §. fin. autem, col. 1. ff. solut. matrim. Corne. consil. 145. nu. 9. & seq. uol. 2. Papien. in sua practi. in forma libelli pro lega. rei singu. nu. 100. fol. paruo. 376. & ibi Zilettus, in add. in litera. N. & Deci. in l. de alimentis, col. 1. C. de transact. ubi meminit istam esse communem opinionem, quæ quippè de plano, & absque dubio procederet, Cōis
quando alimenta ipsa deberentur ratione sanguinis iuris dispositione, secundum Bar. in l. qui filium, in 1. lect. ff. ubi pupi. edu. debeat, & in tract. alimē. q. 2. & Ias. in l. cum hi. §. qui transigit de transac. & appellatione alimentorum ueniunt quoq; omnia necessaria ad uitam, & sine quibus corpus ali, ac nutriri non potest, prout not. Bar. in trac. de aliment. & appellatione alimentorum uenit pariter habitatio l. legatis. ff. de ali. leg. uenit etiam calciarium. l. cum hi. §. de calciario. ff. de transact. quod uoluit expresse Bart. in d. tract. ubi firmat q̄ uenit etiam lectus, & præmissa similiter ueniunt appellatione uictus, quoniam ut inquit Bar. ubi supra, col. 1. idem iudicandum est de illo, qui habet uictum quod iudicatur de eo, qui debet alimenta. l. uerbo uictus. ff. de uerbo. signifi. & cætera ad materiam ipsorum alimentorum concernentia ponit latissimè Papien. in d. for. libelli pro lega. rei singu. per totam.

O P I N I O XIII.

Alluuiō fluminis hoc est additio, uel detractio, quæ fit à
flumine

flumine ipso per alluvionem suam transfert dominium l. ergo si insula §. alluvio. ff. de acqui. rerum domi. & §. præterea institui. de rerum divi. sed hoc limitatur, ut non habeat locum in iurisdictione, & confinibus alicuius territorij, qui non mutantur aliquo modo per alluvionem, nec inde diminutionem, seu augmentum recipiunt, secundum Bart. in tract. de flumi. in 1. par. vers. acquiritur nobis, Bal. in rub. ff. de rerum divi. col. 5. Cepol. in tracta. servit. rusti. prædio. in titu. de flumine privato, cap. 32. fol. paruo 416. Corne. consil. 322. col. 2. lib. 1. & consil. 287. lib. 3. Ias. consil. 146. col. 4. uol. 2. Riminal. consil. 64. & Soci. consil. 127. nu. 5. vol. 1. ubi explicat istam esse communem opinionem, & admonet ab ea non fore recedendum in iudicando, & sequuntur quoque, & aiunt esse communem Riminal. in §. 1. institui. quib. alie. licet, uel non, nu. 51. & Hieron. Briscianus in tracta. de confinibus c. 24. nu. 6. fol. paruo 30. & Egid. Bosi. in pract. crimi. in tit. de principe & priui. eius. nu. 280. contrariam uero partem tenuit Curti. iunio. consil. 56. per plures rationes, argumenta, & authoritates, ponens consilium illud fuisse factum per collegium Papiense, tamen quicquid ipse suadeat sequor opinionem Bar. & sequacium, quam fatetur communem esse ipsemet Curti. ibi col. 2. & duas alias limitationes, seu casus, in quibus ius alluvionis non uendicat sibi locum ponit Riminal. in d. §. 1. nu. 48. cum alijs seq. & Berous consil. 14. nu. 31. & seq. & Papiens. in sua pract. in forma libe. actio. real. nu. 13. fol. paruo 18. sed Riminal. loco de quo supra nu. 39. cum multis seq. non solum limitat prædictam regulam in principio positam, uerum ampliat etiam tribus modis plenè, & doctè more suo.

O P I N I O XV.

Appellans conuictus, simul & confessus tam in criminibus, quàm ciuilibus non auditur, nec à iudice, qui sententiam pronunciauit, nec ab eo, ad quem pronunciatum est, l. 2. & ibi Glo. Bar. & omnes C. quorum appella. non recipi. Areti. in tracta. maleficiorum in versic. præsentè Caio, Glo. Abb. nu. 5. Præposi. nume. 7. Francus nu. 5. & cæteri in c. cum speciali §. porro de appellat. ubi Deci. asserit istam

istam esse communem opinionem, & eam sequuntur Dyn-Bar. Imo. & idem Aretl. qui pariter fatetur communem fore in l. creditor §. iussus ff. de appellat. Iaffredus decisio. 451. & latè tradit Carreri. in practi. crimi. in princi. & ponit pro regula cum 8. limitationibus. Petrus Duennas in regula 156. conuictus legitimis probationibus, & sequitur Aegidius Bosius quoque in sua practi. in titu. de appellationibus numc. 27.

O P I N I O XVI.

Appellans confessus spontè, etiam si testibus conuictus non sit, nec in ciuilibus, nec in criminalibus regulariter auditur, & sic ad appellandum non admittitur aliquo modo tex. est in c. cum speciali §. porrò, & in c. romana §. fin autem de appellatio. in 6. ubi Ioan. And. Domi. & Francus, Abb. & ceteri communiter in d. §. porrò, Capella Tolosana, & ibi Aufre. nu. 176. quorum sententia communis est, & de consuetudine quoque obseruatur, teste Carrerio in practi. crimina. in princi. num. 17. in contrariam uerò partem inclinauere Glo. in d. §. porrò, & plerique alij tenentes admittendam esse appellationem eius, qui ex propria tantum confessione damnatus fuerit, sed opinio hæc procederet, iudicio meo, si causa iusta expressim fuerit in appellatione dicta, tunc enim est admittenda appellatio Glo. est in d. §. fin autem in uers. mandetur, cum qua transeunt ibi omnes, & Deci. in c. 3. & in c. consuluit, in 1. de appella. notat Bart. in l. a sententia ff. de appellat. Cuman. consi. 60. & Lanfran. in clemen. dispendiosam col. 3. de iudic. ubi uerò error, seu alia iusta causa in appellatione non allegaretur, tunc quippè procederet prima opinio communis, & iudex non obstante appellatione simpliciter interposita sententiam exequi posset, ut clarius, & latius prosequitur Follerius in practi. crimi. in uer. pœnis debitis feriantur sub numero 6.

O P I N I O XVII.

Appellari nequit à sententia interlocutoria de iure ciuili secundum Bar. Pau. Castren. ceterosq; cōmuniter per tex. ibi in l. 1. ff. de appe. recip. Glo. Bar. & Ange. in l. fin. C. de senten. & interlo. omnium iudi. Barto. & Bald. in l. 2. C. de episcopa. audien. Marant. in tract. iudicio. in 6. par.

**Cōis
opi.** tertiæ par. act. 2. nu. 192. fol. paruo. 186. & Io. de Amicis
confi. 128. num. 2. ubi meminit istam esse communem opi-
nionem legistarum, & hoc ponit pro regula cum 3. limita-
tionibus Lanfran. in c. quoniam contra de probatio. in c.
10. de interlocutorijs, & appellatio. num. 68. & Pet. Duen-
nas cum. 14. fallentijs, in regu. § 2. appellari à sententia in-
terlocutoria. de iure uero canonico contrarium sancitum
reperitur, appellaturq; ab interlocutoria, ut uoluit Bart. in
l. 1. §. fin. ff. à qui. app. non licet, Berous in quæstionibus fa-
miliaribus. q. § 2. nu. 9. Maranta. ubi supra, & omnes Cano-
**Cōis
opi.** nistæ communiter, in c. sicut Romana, de rescri. ubi Ripa,
nu. 20. cum alijs seq. recitat istam esse Canonistarum opi-
nionem. sed retenta prima opinione aduerte quòd appel-
lari minimè debet, ac permittitur ab interlocutoria quo-
tiescunque grauamen illatum per appellationem à diffini-
tiua reparari posset, ut firmauerunt Cyn. Pau. castren. & cæ-
teri, in l. post sententiã. C. de senten. & interlo. om. iud. Bal.
Ang. Saly. Pau. castren. Fulgo. Ias. & omnes, in l. arbitrio. ff.
qui satisfda. cogan. Bart. Imo. Pau. castren. alijsq; in d. l. 2. de
app. recipien. & Io. de Amicis, in d. confi. 128. nu. 4. & seq.
**Cōis
opi.** ubi ita consuluit, & attestatus fuit istorum opinionem esse
communem, ac nullum habere contradictorem, tamè re-
perio Petrum de Benintendis decisio. 40. simul cum Bald.
alijsq; signatis per eum concludere expresse contrarium.

O P I N I O XVIII.

Appellari non potest à sententia arbitri, nec reclamari,
nec reduci ad boni iuri arbitrium de iure ciuili, etiam in
casibus, in quibus oritur actio ex compromisso. l. 1. C. de ar-
bit. ubi Bal. & Imo. Areti. Alex. nu. 19. Ias. nu. 56. in 1. lectu.
cæteri q; in l. nemo potest. ff. de leg. 1. qui fatentur istam esse
**Cōis
opi.** communem opinionem contra Bart. ibi contrarium asse-
uerantem, & Maranta, in tract. iudiciorum, in 6. par. in c. de
appellatione. nu. 2 § 9. fol. paruo. 184. Sed limitatur primò
hæc communis sententia non procedere de iure canoni-
co, nam eo iure à sententia arbitri licet appellare, secundū
glo. in c. iudicibus. 2. q. 6. Hostien. & Ant. in c. quinquauallis,
de iure iu. Ancha. in cle. sæpe, de uer. sig. Glo. Hostien. Ioan.
And.

And.& Abb.in c.2.de arbit.Bald.& Salyc.in d.l.1.& Alex.
cum multis alijs signatis per eum, in d.l.nemo potest, nu. Cōis
opi.
21. ubi inquit istam esse communem opinionem, atque in
practica obseruari. Limitatur secundo non habere locum
sententia arbitrorum iuris, electorumque ex forma, ac ne-
cessitate legis, præcepto iudicis, uel statuti, à qua potest ap-
pellari, secundum Bar.in l.1.C.de nouo.C.compo. Ant.in
d.c.quintauallis, Oldra. consi. 16. Domi. de S. Gemi. in c. ab
arbitro. q. 6. de offi. deleg. Marantam in d. c. de appellatio-
ne, nu. 261. & seq. vbi docet practicam in hoc regni Neapo.
& Iaffredum in decisio. 467. vbi meminit ità per Docto. Cōis
opi.
communiter teneri.

O P I N I O XIX.

Appellari ab exequutore non potest aliquo modo, ut l.
ab exequutione C. quorum appella. non recipi. & in l. ab
exequutore, & ibi Bar. ff. de appella. & hoc pro regula po-
nit Soci. in tracta. fallen. in regu. 26. cum §. limitationibus,
& Pet. Duennas in reg. 41. appellare ab exequutore permis-
sum non est cum 8. fallentijs, & limitat etiam Bertachi. in
suo reperto. in uer. appellatio ab exequutione, versu. 1. &
Maran. in tractatu iudiciorum in 6. par. 3. partis in 2. actu
nu. 248. fol. paruo. 182. & licet appellari neqat ab exequu-
tione, nihilominus à pronunciatione, sententiæ uel iudicis
de exequendo appellatio permissa est, secundum Glo. Bar.
Iaco. But. & Ang. in d.l. ab exequutione, ubi attestatur ita
in practica seruari, & sequitur ibidem Sali. exprimēs istam
esse communem opinionem, & Lanfranc. in c. quoniam cō-
tra de probatio. in c. 10. de interlocutorijs, & appellatio. Cōis
opi.
sub nu. 60. & sententiæ huic inhæret quoque Glo. & Ray.
in d.l. ab exequutore, & Specul. in tit. de appellatio. §. qui-
bus, versu. 5. Bar. in l. si cum exceptione. §. hic autem, in fi. ff.
quod met. cau. Abb. in c. quò ad consultationem de re iu-
di. Io. de Anania consi. 36. in princi. & Augusti. Berous. q.
131. latis pluribus sententijs conformibus nu. 3. & Iaffre-
dus decisio. 341. exequutor recusari. in contrariā uero par-
tem, uidelicet quòd à sententia de exequendo appellari non
possit inclinauere OdoFRE. Cyn. Bar. contra morem sūm
sibi contrarius. Bal. & Imo. in d.l. ab exequutore, Gui. de.

FRANCISCI VIVII

Cōis
opi
 Suz, & Fulgo. in d. l. ab exequutione, Alexan. consil.
 95. columna 2. uolumine 2. & Deci. in c. nouit, nume-
 ro 6. de appellationibus, & Corne. consil. 71. numero
 20. uolumine 1. in quibus locis fatentur istam esse ma-
 gis communem sententiam, cæterum explosa istorum
 opinione resideo cum prima Glos. aliorumque opinio-
 ne, quæ realiter communis est, seruaturque in praxi
 teste Lanfranc. loco de quo supra, & Alexan. consil. 113.
 columna fin. uolumine 5. & ita consuluit, obtinuitque
 Florentiæ Syluester Aldobrandi. prout ipse testatur in
 addi. Deci. in d. c. nouit in litera a.

O P I N I O XX.

Cōis
opi
 Appellatio admittitur semper, nisi specialiter sit iu-
 re prohibita secundum Glos. in l. qui restituere, ff. de
 rei vendicatio. quæ singularis est, teste Franco in rub.
 de appellatio. columna 5. & eam commendant Bald.
 in l. unica columna 2. C. si de momen. poss. & in c.
 pastoralis columna 3. de appellatio. & Deci. in c. romana
 columna 4. de appellationibus; ideo in criminalibus
 appellatio admittenda est secundum Barto. in l. qui vl-
 timo supplicio, ff. de pœnis, & istam opinionem præsup-
 ponunt esse communem Bosius in sua practica in titulo
 de appellatio. numero 4. Felin. in c. quærenti de offi.
 delega. Abb. & cæteri in c. 2. de iudi. quodque ad-
 mittunt inibi procedere etiam in crimine læsæ maiesta-
 tis humanæ cum & in eo admittenda sit appellatio, ut uo-
 luit Glos. & ibi Aretin. in l. Pantonius, §. rei perduel-
 lionis, ff. de acquirenda hæreditate. Deci. in d. c. cum
 sit romana, §. fina. Carrerius in practica crimina. in
 princip. numero 85. cum duobus sequen. & Aegidius
 Bosius in practica crimina. in titulo de appellationibus
 sub numero 1. & sequen. ubi perhibet opinionem istam
 ueriores fore.

O P I N I O XXI.

Appellatio Iudici subijcienti quæstionibus, & tor-
 mentis Reum legitimè conuictum ad effectum, ut Reus confi-

conſiteatur ore proprio delictum, ac appareat verè conuictum, & confellum, & tandem appellare nequeat ſibi licitum non eſt aliquo modo, ſecundum Angelum. & Ioannem Igneum in l. & ſi certus, ff. ad Syllanianum Auguſti. Ariminen. in additionibus ad Angelum in tractatu de maleficijs in uerſicu. fama publica, Andreas de Iſernia in conſtitutionibus Neapo. in titulo de homicid. & damnis clandestinis, numero trigefimo tertio, quorum quidem opinio communis eſt, ut fatentur eam amplectendo Marſil. in l. 1. numero 2. ff. de quaſtione. in conſilio 51. numero 51. & in practica criminali. §. nunc uidendum, numero 25. & Carrerius in practica criminali. in princip. nume. 188. & eidem ſententiæ videtur inherere Bal. in l. qui ſententiam C. de pœnis, ut recensuit Curtius in tracta. de indiſijs, & tortura quaſtione 5. numero 16. In contrariam verò partem, uidelicet quòd iudex conuictum plenis probationibus torquere poſſit, ut habita conſeſſione oris ſui appellatio admittenda non ſit facere valeat, & ſibi licitum, permiſſumque ſit inclinauit Bald. titubanter in l. obſeruare, numero 9. C. de appellationibus non recipi. & in l. 1. numero 9. C. de iuramen. calum. & Grammati. in uoto primo, columna prima. Sed opinio iſtorum falſa eſt, immo manifeſtè iniqua cenſetur; nam tormentis locus non eſt, ubi delictum alijs probationibus apparet, cæterum tunc demum iudices his uti debent, cum alijs probationibus crimen non probatur tex. eſt in l. Diuus Pius, & l. ædictum ff. de quaſtione. & c. illi qui. §. quaſtione. 5. Glo. in ſumma. 15. quaſtione. 6. & hoc uoluerunt Docto. omnes communiter vtriuſque cenſuræ, præſertimque Gandinus in tractatu maleficiorum rub. de quaſtione. in princip. Aretinus in tractatu maleficiorum in ver. fama publica quaſtione ſecunda. Pau. in l. ſi quis in hoc, C. de epiſcopis & clericis. Albericus in l. 2. C. quorum appellatio non recipi. Franciſcus Brunus in tractatu de indiſijs, & tortura, quaſtione quinta, uerſicu ſexto, & Carrerius in practica criminali. in principio, nume. 188. Sed bene ueram eſt poſſe per iudicem torqueri conuictum. teſtibus ad detegendos ſocios, & participes criminis

Cõla
opi.Cõis
opi.

FRANCISCI VIVII

minus ī casibus, in quibus potest interrogari de Socijs crā
minis secundum omnes Doct. præcitatos, & itā quotidie
obseruatur in practica.

O P I N I O X X I I .

Appellatio admittenda non est à sententia lata super iu
dicio possessorio adipiscendæ, uel recuperandæ quò ad ef
fectum suspensionis. l. unica. C. si de momen. posses. Sed
admitti debet quò ad causæ deuolutionem, secundum Bar.
in l. 2. ff. de appellatio. recipien. nu. 6. Ang. cons. 107. Pan.
in c. cum ad sedem de restitutio. spoliato. nu. 30. Specu. in
tit. de app. §. in quibus, uer. 6. non appellatur, Aufreri. in
cappella Tolosana dec. ult. Bal. in l. 2. nu. 22. C. de epis. au
dien. Arch. in §. de possessione. 2. q. 6. Cy. Bar. Bald. Ang.
Alberi. & alios in d. l. unica, Corne. consi. 190. uol. 1. Dec.
consi. 28. Ripam in c. sepè nu. 3. de resti. spolia. & Parisi. cō
fil. 108. nu. 20. uol. 1. & opinionem istam in practica rece
ptam esse meminit Afflict. decimo. 269. & in li. constitutio.
Cōis
opi. regni in titu. de probatio. in appellationibus in rub. iuri
speritorum col. 3. & communem ait Maranta in tract. iudi
ciorum in. 6. par. c. de appellatione nu. 294. & Parisi. in d.
consi. 108. nu. 20. & procedit de iure ciuili secundum om
nes præcitatos Doct. & ponit pro regula cum. 20. limita
tionibus Io. Antonius de Nigris super capitulis regni in c.
6. incipit, subditorum, à nu. 106. usque ad nu. 127. atque di
cit communem post alios signatos per eū, & ponit pro re
gula cum quinque limitationibus Petrus Duennas in regu
la. 44. appellare à sententia super possessorio. De iure uerò
canonico à sententia lata in possessorio potest appellari,
& admittitur appellatio quò ad utrunque effectum suspen
sionis, & deuolutionis, clemen. 1. & ibi Glo. Cardi. & om
nes de sequestr. poss. & fruct. Glo. in d. c. cum ad sedē, Bal.
consi. 126. uol. 3. Specu. & Io. And. in add. in titu. de appel
la. §. 2. uerf. 6. Federi. de senis consi. 77. & ista est commu
Cōis
opi. nis sententia teste Abb. in d. c. ad sedem, Dec. in d. consi. 28.
& Ripa in d. c. sepè nu. 3. & Ioan. Ant. de nigris cum alijs
copiose congestis per eum in d. c. subditorum. sub nu. 106.
Sed prima opinio negatiua de iure ciuili uidetur magis cō
munis

munis, & magis tuta, ut attestatur Petrus de Benintendis decisio. 17. ubi post longam disputationem fatetur ita decisum exitisse in rota bononiensi; & ex hoc patet falsum fore, quod asseruerè Gozadi. consi. 50. nu. 4. & Aufreri. in d. cappella Tolosa. dec. ult. & Petrus de Benintendis decisio. 79. nu. 1. 6. & seq. tenentes iure canonico appellationē à sententia lata in iudicio possessorio non habere effectum suspensiuum, sed tantum deuolutiuum, quia contrariū probatur in d. clemē. unica, seu. 1. ubi Imo. col. fin. post Lapum hoc ipsum tenent, nec Doct. ab eis citati hoc uoluerunt, nec probauerunt, quod ipsis adscribitur, alioquin nulla foret differentia inter ius canonicum, & ciuile, quam tamen omnes constituerunt, & præsertim Io. Cora. in l. naturaliter. §. nihil commune nu. 8. ff. de acqui. poss.

O P I N I O XXIII.

Appellationis prosequendæ tempus à iure statutum nō potest de consensu partium, etiam expresso prorogari, maxime secundum Bar. in auth. si tamen. C. de tēp. appel. Abb. in c. ex ratione de appellatio. ubi Deci. nu. 33. & seq. asseruerat istam esse communem opinionem idemq; uoluit, firmariq; Glo. Bar. & ceteri in l. properandum. C. de iudi. Io. And. in add. Specul. in titu. de appel. §. nunc breuiter uers. licet autem, Roma. consi. 174. in fin. Alex. consi. 24. circa fin. uol. 4. & Matthesi. sing. 24. & sententiam istorum pariter scribit communem esse Maranta in tract. iudi. in 6. par. 3. partis in 2. acti. nu. 22 §. cum alijs seq. fol. paruo. 181. ubi, & male disputando post alios multos signatos per eum sustinet contrariam partem, & Lanfran. in c. quoniā contra. de probatio. in c. 10. de interlocutorjs, & appellatio. num. 52.

Cōis
opi.

O P I N I O XXIIII.

Aqua de flumine publico nō nauigabili, ut est Rhenus Bononiæ ingrediens flumen nauigabile secundū Padū licet ducitur, & diuertere potest dummodò postea restituatur, & remittatur in flumen nauigabile, & sic, ex quo cessat interesse nauigantium, & usus eiusdem fluminis nauigabilis non lēditur, quia aqua ipsa ducta ex flumine publico restituitur

FRANCISCI VIVII

*Cōis
opi.* tuitur in flumen nauigabile, hoc prohibitum non est, secū-
dum Bar. in l. quominus nu. 1. ff. de flumī. Alex. consi. 192.
uol. 2. Corne. consi. 268. col. fin. uol. 4. Curti. seni. consi. 31.
nu. 2. ubi meminit istam opinionem esse communem, &
idem fatetur Ripa in d. l. quominus nu. 17. & eam sequitur
ibi las. nu. 15. Cepol. in tract. seruit. rusti. prædio. in tit. de
seruitu. aquæductus c. 4. nu. 39. & seq. fol. parno. 295. & seq.
& Specul. in tit. de causa pos. & propriet. §. quia uerò uer
sic. sextum autem & Egidius Bosius in practi. crimi. in tit.
de aquis, & fluminibus nu. 35. fol. 277. imò Corn. in d. con
sil. 268. circa fin. istam communem ampliat, ut etiam ex flu
mine nauigabili licitum sit aquam ducere dummodò re
uertatur postea in alneum suum, & sequitur, ac approbat
Ripa in d. l. quominus nu. 17.

O P I N I O XXV.

*Cōis
opi.* Arbitrarius testis esse pōt ubicūq; ei data esset potestas per
partes litigantes procedendi cum scriptis, & sine scriptis,
quia partes ipsæ censentur uelle quòd simplici relationi, &
dicto ipsius arbitri credatur, ac stetur de dictis testium, &
actis secundum Bar. in auth. nisi breuiores in fin. C. de sen
ten. ex breu. rcci. Ang. in repeti. l. sciendum. ff. de uer. obli.
Abb. in c. quoniam contra in c. post cessionem, & in c. ex
literis de probatio. Pau. castren. in l. nē in arbitris. C. de
arbi. Ant. in c. cū ad sedem de restit. spoli. & in d. c. quo
niam contra, Roma. singu. 52. & Io. de Amicis consi. 31.
nu. 18. & seq. ubi exprimit istam communiorem, & uerio
rem opinionem. in contrariam uerò partem inclinauit Ro
ma. titubanter in d. l. sciendum circa fin. Aug. sibi quoque
contrarius in d. auth. nisi breuiores, & Ant. parum sibi cō
stans in c. quintanallis de iure in. & ibi Io. de Imo. quoniā
secundum eos ob hoc daretur modus quòd quis nunquā
in causa reductionis obtineret, & exprimunt dictum Bart.
esse periculosum, illaqueareq; animam ad peccandum, ac
præbere materiam fabricandi falsum, & istam ultimam sen
tentiam sequitur, & latissimè tuetur Barba. in d. c. ex lite
ris nu. 22. & seq. ubi meminit aliās in facti contingentia
perperam, & pueriliter consuluisse pro opinione Bar. ta
men circumducta altercatione, cū temporis angustia præ
mar

mar sequor ipsam Bar. & sequacium opinionem, tanquam magis communem, cui inhæret pariter Augusti. Berous in d. c. quoniam contra nu. 29. cum. 7. alijs seq. ubi dicit communem, & limitat in duobus casibus, & mirandam ait Alex. in d. l. sciendum nu. 25.

OPINIO XXVI.

Arbitrio iudicis relinquitur, quæ personæ dicantur digniores, secundum Glo. Imol. Abb. Deci. nu. 23. in c. sedes apostolica de rescrip. ubi asserunt, recitantq; simul cū Moder. omnibus istam esse communem opinionem, & eā Cōis
opi. sequitur specu. in titu. de rescrip. præsentia. §. fin. col. 1. uers. sed quæ sunt personæ digniores. Item committitur iudicis arbitrio, quæ dicatur causa grauis, ardua, uel parua secundum Glo. Bar. & Bal. in auth. nisi breuiiores. C. de senten. ex breu. recit. Alex. consi. 32. col. 2. uol. 1. Ant. Corset. in tract. de minimis col. 3. uer. decimosexto las. in l. admonendi nu. 23. ff. de iure iu. Tyraquel. in repet. l. si unquam in uer. omnia, uel partem aliquam sub nu. 31. C. de reuocā. donatio. Deci. in c. si pro debilitate nu. 38. & seq. de offic. deleg. & Marfil. in l. quæstionis modum nu. 4. ff. de quæst. & tetigimus hoc pariter licet in alio proposito in. 1. par. in opinio. causa dicitur magna, similiterq; in iudicis arbitrio residet, quis dicatur pauper, uel diues in illis casibus, in quibus hoc non reperitur determinatum, ut uoluerunt Glo. Bal. Alberi. Faber. Saly. Alex. Corne. & Deci. num. 10. in auth. prætereā. C. unde uir, & uxor, ubi refert istam Cōis
opi. communem opinionem & in d. ca. sedes apostolica nume. 25. & consi. 120. col. 2. & sequitur Ang. in l. si uerò §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisda. cogan. Cuma. consi. 131. in prin. Anch. in c. per uestras col. 5. de donatio. inter uir. & uxo. Abb. & Fely. in c. 1. de accus. & in c. qui testium de testi. Ruin. consi. 55. nu. 4. uol. 1. & Tyraquel. ubi supra cum alijs signatis per eum, & istam fore communem, etiā docuimus in 1. par. in opinio. testis propter solam paupertatem. Necnon arbitrio iudicis declaratur, quæ dicantur personæ miserabiles, secundum Io. And. in c. significantibus de offi. deleg. Alex. consi. 17. col. 1. uol. 4. Barba. consil. 3. col. 2. uol. 1. Deci. in d. c. sedes apostolica nu. 28. & Marfil.

FRANCISCI VIVII

Marfil. in d.l. quæstionis modum nu. xj. Item terminatur iudicis arbitrio, quando aliquid non est à iure decisum. l. 1. ubi Bal. ff. de iure delibe. Marfil. in d.l. quæstionis mo-

**Cōis
opi.** dum nu. 41. & istam inquit communem regulam Deci. d. c. sedes num. 24. similiter relinquitur arbitrio iudicis infra quantum tempus pignora pro executione sententiæ uendi debeant, secundum Glo. Bar. & cæteros in l. cum propo-

**Cōis
opi.** nas. C. de bonis aucto. iudi. pos. Bar. aliosq; in l. si finita §. Iulianus. ff. de dam. infecto, Marfil. in dicta l. quæstionis num. 12. & ista est communis opinio, ut latius deduximus infra in opinio. pignus prætorium, & communem esse scribit Maranta in tract. iudiciorum in 6. par. in uer. contumacia num. 12. fol. paruo. 116. ex æquitate uerò ad secundum decretum iudex procedere nequit, nisi transacto integro anno à die primi decreti, secundum Fely. in c. consulta-

**Cōis
opi.** tionibus col. 2. de offi. deleg. ubi exprimit hanc communem sententiā fore, in regno uerò Neapo. est statutum tēpus trium mensium per pragmaticam relatione, & seq. infra quod iudex possit peruenire ad secundum decretum, ut latè deducit Maranta in loco præcitato. Item mora semel contracta infra quod tempus purgari possit residet in arbitrio, secundum Glo. in uer. Celeri, Cardi. Flo. Imo. col. 12. Abb. & cæteros in c. potuit de loca. Bar. in l. si insulā in 2. oppo. ff. de uer. obliga. Bal. in l. sancimus col. 1. C. de fi deiussio. Ang. consi. 312. col. 3. Gl. & omnes in l. & si post tres in prin. ff. si quis cau. Ancha. consi. 42. col. 2. Alex. con-

**Cōis
opi.** sil. 14. uol. 2. & Tyraquel. ubi supra cum alijs relatis per eū, ubi scribit istam opinionem communem fore, & docuimus etiam in 1. par. in opinio. moræ purgatio. similiter relinquitur arbitrio iudicis, quando indicium ad torturam oriatur, uel quæ indicia sufficiant ad torturam ipsam secundum Bar. in l. fin. ff. de quæstio. Deci. in c. at si clerici nu. 119. de iudic. & Bal. consi. 95. col. 1. uol. 1. & consi. 101. cod. uol. Item utrū indicia sint purgata sufficienter per torturam debet pariter iudicis arbitrio declarari secundū Io. And. in c. in contemplatione de reg. iuris, quem sequitur Augusti. in Add. Ang. in tract. maleficiorum super uerfic. comparent dicti inquisiti, in 1. Add. Item an inquisitus foret repetendus in tormentis in arbitrio iudicis residet, secundum

secundum Bal. in l. 2. C. quod met. causa, quem sequitur Paris de Puteo in tract. syndicatus in cap. charta. in 2. col. post medium, & alios casus, in quibus statuitur iudicis arbitrio Marfil. in d. l. quæstionis modum nu. 1. cum alijs seq. refert. 62. & plures alios congerit Tyraquel. in d. l. si unquam in loco memorato. & alium casum satis utilem posuimus infra in opinione, impedimentum.

O P I N I O XXVII.

Arbitri statutarij habent iurisdictionem delegatam, & sic isti arbitri sunt iudices delegati, ut noluerunt Bar. Bal. in 7. nota. & Saly. in 3. nota. in l. fin. C. de iudic. per text. ibi, Areti. in l. nemo potest col. antepen. ff. de leg. 1. & Ias. in l. duo iudices col. 3. ff. de re iudi. ubi attestatur istam esse communem opinionem, & indubitata ait Areti. ubi supra, & eam sequuntur cõplures alij Doct. signati per Marcum Antonium Blancum in tract. de compromissis. q. 6. nu. 4. ubi pariter præsupponit communem fore, quamuis ipse malè, atque præcipitanter plura glomerando longa disputatione concludat contrarium, videlicet memoratos arbitros statuarios ordinarios esse.

Cõis
opi.

O P I N I O XXVIII.

Area titij ad triturandum messes non habens uentum, nisi ab una parte si in illa parte suus uicinus uelit ædificare, posset illum prohibere text. est singularis secundum Glo. Cyn. Bart. Bald. & Alberi. in l. fin. C. de seruit. & aqua. Cepo. in tract. de seruitu. urban. prædio. c. 39. nu. 3. & sequ. Ang. in l. imperatores de seruitu. urba. prædio. Ias. in l. ex hoc iure num. 14. ff. de iusti. & iu. & Io. de Imo. in l. si prius in fin. ff. de noui oper. nuncia. imò. plus, quando area non posset habere uentum ad triturandum, nisi ab uno latere, seu parte, tunc quippè uicinus minimè posset in illa parte (licet sua interesset) ædificando tollere, impedireq; uentum, quamuis nulla debita reperiatur seruitus, ut per Vgonem, Alberi. & Salyc. in d. l. fin. & Boeri. decisio. 322. num. 12. ubi istorum opinionem approbat, & recitat esse communem, & approbat pariter Cepo. in loco, de quo supra.

Cõis
opi.

FRANCISCI VIVII O P I N I O XXIX.

Argumentum de emphiteosi ad fœdum ualet, & econ-
uerso secundum Bal. & Saly. in l. generaliter. §. cum autē.
C. de insti. & substitu. Alber. Bru. consi. 81. nu. 5. Alex.
consi. 30. col. 5. & consi. 43. col. 2. uol. 1. consi. 2. & consi.
5. uol. 5. Calca. consi. 45. col. 4. Corne. consi. 97. col. 7. uol.
1. Parisi. consi. 12. nu. 42. uol. 1. & consi. 1. nu. 147. uol. 2.
Socci. Iuni. consi. 71. nu. 7. & 27. uol. 1. & consi. 109. nu. 4.
uol. 2. Mantuam. consi. 21. nu. 5. uol. 2. Ruinum consi. 109.
nu. 14. uol. 3. & Io. Cephalum consil. 29. nu. 3. & sic, ubi
non reperitur contrarium à iure communi decisum argui
posset de feudo ad emphiteosim secundum Specu. in titu.
de feud. §. quoniam uers. 40. & ità esse communem opinio-
nem docet. Soci. consi. 167. nu. 24. uol. 2. & quòd in du-
bio ualeat argumētum de feudo ad emphyteosim ait com-
muniter teneri Soci. Iuni. in d. consi. 71. num. 7. sed argu-
mentum hoc de feudo ad emphyteusim tum demum pro-
cedit, si, utrobique appareat eadem ratio secundum Zafi.
consi. xj. nu. 9. uol. 4. similiter in exorbitantibus à iure mi-
nimè valet argumentum ipsum de emphyteosi ad feudum
secundum Lauren. Syluanum cens. 42. nu. 8.

O P I N I O XXX.

Attentata, & innouata pendente appellatione ante om-
nia reuocanda sunt l. ex illo, & l. minimè. C. de appel. &
l. 1. ff. nil nouari appel. penden. & c. bonæ memoriæ, & c.
an sit. de appel. & hæc Communis regula: tandem cense-
tur iuris utriusque regula communis. Item attentata pen-
dente appellatione sunt omninò reuocanda per iudicem
ad quem, secundum Io. And. & alios communiter in ca.
non solùm per tex. ibi de appel. lib. 6. imò iudex à quo pos-
set renocare etiam, quæ ab eodem uel à partibus nouata
fuerint appellatione pendente tex. est in c. cum teneamur
de appel. ubi Præpo. & Deci. in c. sollicitudinem eod. ti-
tuli. Ampliatur Item etiam secundò præmissa regula, ut nò
modo reuocanda ueniant ante omnia attentata post appel-
lationem interpositam, sed etiam innouata ante appella-
tionem, & post sententiā, intra tamen tempus datum
ad

ad appellandum tex. est in d.c. non solum, quem celebrat Fran. & cæteri omnes ibi, & ait esse incognitum legistis Corset. in sing. in uer. appellatio in prin. idemq; probat tex. in l. & post. ff. de transac. Glo. in l. ex iudiciorum. ff. de accusatio. in uerb. secuta, quam dixerunt singularem, **Bald. in c. quærenti de offic. deleg. Pau. castren. in l. eius qui §. si cui, & l. seq. ff. de testamen. & Alex. in l. 2. §. si seruus ff. de acqui. poss. ubi eam attestatur esse cunctis Doctõrum suffragijs receptam, uerum hoc habet locum in causis ciuilibus, secus uerò in criminalibus, nam infra decem dies concessos ad appellandum exequi sententia capitalis per iudicem contra Reum condemnatum potest, quando appellatum non est per ipsum Reum, secundum Bar. in l. non tantum. ff. de appel. & Guliel. de Cu. Pet. & Bald. in l. additos. C. de epis. audien. ubi Pau. castren. ait ita seruari de consuetudine, & apertius post alios signatos per eum Follerius in practi. crimi. in uer. ponis debitis feriantur. nu. 5. & idem uidetur sentire in bñnito. uidelicet. quòd infra tempus datum ad appellandum interfici impune possit. Specu. in tit. de execu. senten. Bal. in d. l. additos, Roma. Soci. & Ias. in l. 3. §. si seruus. ff. de acqui. poss. Bar. in l. additos. C. de appel. & Marcus Antonius Blancus in practi. crimi. in rub. incip. ignorantia an excuset à delicto nume. 108. 111. cum alijs seq. post alios congestos per eum, ubi recitat istam opinionem esse magis communem, ac uerriorem. Tertio ampliatur quòd attentata reuocanda sunt, etiam deserta causa appellationis, ordinariè tamen, & dato libello, secundum Doct. in c. cū uenissent, Francum in d.c. non solum, & in c. sæpe de appel. in 6. Lapum in alleg. 1. & Rotam decisio. 130. in nouis, & Petrum de Benintendis decisio. 40. nu. 3. ubi recitat istam esse communem opinionem, atque refert alios contrariæ opinionis auctores. Quarto ampliatur quòd attentatorum reuocatio fieri debeat, etiam si obijciatur appellanti notorius defectus iuris in negotio principali, etiam in causa, quæ super beneficio tractatur, secundum Ant. & Francum in 7. differentia in d.c. bonæ memoriæ, & Deci. in c. ex parte il. 2. col. fin. de rescrip. per tex. in c. si constiterit de accus. unde eadē ratione, imò fortiori idem concludunt, atque firman scri**

Cõis
opi.Cõis
cõsue
tu.Cõis
opi.Cõis
opi.

Cōis ben. omnes in rebus profanis, & temporalibus, ut scribit
opi. Alex. consi. 99. uol. 5. nu. 9. ubi Carolus Molin. meminit
 istam fore communem opinionem. in contrariā uerò par-
 tem inclinauit Afflict. post alios signatos per eum decisi.
 98. sub nu. 6. pulcrum est dubium, & decisi. 452. quidam
 Curbiceruix sub nu. 5. quam quippe tanquā tutiorem in
iudicando, consulendoq; amplecti semper non erubescē-
rem. Sed ubi hic tractaretur super ecclesiastico beneficio
 contrarium similiter tenuere Rota decisio. 55. in nouis, &
 decisio. 14. & decisio. 348. in antiquis, Oldr. consi. 1. Imo.
 in d. c. bonæ col. 3. & uidetur uerior opinio contra pri-
 mam sententiam Ant. & sequacium superius relatam, cum
 beneficium ecclesiasticum possideri nequeat sine canoni-
 ca collatione, & necessarium sit aliquo colore saltem ca-
 nonici tituli possessionem iustificare, iuxta Glo. illam ce-
 lebratissimam in clemen. unica de causā poss. & proprie,
 cæterum limitatur regula prædicta itā ampliata primò nō
 procedere, ut attentata, & innouata reuocanda non sint
 ante omnia, in casibus illis, in quibus appellatio iure non
 est admittenda, ut uoluit Glo. communiter approbata in
 d. c. non solum in uer. casibus, Inno. in c. pastoralis nu. 3.
Cōis de offi. deleg. Bal. in c. sancimus col. 1. quo temp. miles
opi. in usibus feudorum, & Petrum Duennas in regula. 42. ap-
 pellatione pendente nu. 10. ubi ipsam cōmunem limitat,
 atque declarat, & memoratam regulam limitat quoque
 Corsetus in sing. incip. appellatio il. 1. in septem casibus,
 & Soci. in reg. 2 1. & in 23. alijs casibus limitat Petrus Duē-
 nas in d. reg. 42. per totam.

O P I N I O XXXI.

Bannitus potest iterum banniri secundum Dy. in l. 2. C.
 ut intra cer. temp. cri. Bar. in l. aut damnum §. seruus. ff.
 de pe. Bonifacium in tract. maleficiozum in rub. de com-
 pari. accusati cum forma confessionis, promissionis satisf-
 facti, & termini, sub nu. 78. Follerium in practi. crimi. in
 uer. banniatum, nu. 36. & Nellum in tract. de bannitis in
 prima par. primi tempo. q. 3. ubi latè approbat opinionem
Cōis istam, & meminit communem esse, sed ab ea discedit cum
opi. alijs signatis per eum Egidius Bosius in practi. crimi. in
 titu.

titu. de banni nullitate nu. 9. in practica uerò obseruatur
quotidie prima opinio Dy. & sequacium cōmunis supra.

O P I N I O XXXII.

Bapizari non possunt paruuli in matris utero c. si ad ma-
tris corpus, & c. seq. de consecratio. distin. 4. ubi tex. ostē-
dit rationem, quia cūm natus non sit regenerari nequit,
ut hoc alijs quāmplurimis rationibus approbat Frāciscus
Marci. decisio. 952. sed ubicunque puer haberet caput ex-
tra matris uentrem, quāuis omnia alia membra inclusa
in eo forent, si tunc subesset periculum aliquod posset om-
ni dubio remoto baptizari secundum Guil. Lau. & Card.
in clemen. 1. de summa trinita. Ang. Claua. in summa in
uer. bapt. Henri' in c. maiores de Bap. Pet. Aur. Lau. Th. &
Ric. in 4. sententiarum distin. 4. q. 1. & istam opinionem
sequitur quoque, & commendat, ac profitetur esse commu-
nem, tam canonistarum, quā theologorum Boerius in
tract. de authoritate magni consilij. nu. 21. qui tractatus
positus reperitur in fine suarum decisionum, quia baptiza-
to capite totum corpus censetur baptizatum, secundū Gl.
Alex. nu. 20. & ceteros in l. 3. ff. de acqui. possessio. item
baptismum necessitatis tempore, & per consequens in ar-
ticulo mortis licitè ab hæretico, & excommunicato quo-
que suscipi posset secundum communem opinionem om-
nium Theologorum, quam sequitur, declarat, & citat Co-
uarruias in constitu. alma mater, de senten. excommu. §.
6. sub nu. 8. & Franciscus Marci. decisio. 950.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O XXXIII.

Beneficia patrimonialia, quæ hodie dantur in titulum
perpetui beneficij sunt uerè, & realiter perpetua benefi-
cia ecclesiastica, & hinc est quòd quando quis esset ordina-
tus ad titulum patrimonij teneretur necessariò facere men-
tionem de illo titulo patrimonij, quia ut supra ostēdimus
uerè est beneficium, & de eo fieri debet mentio, ut conclu-
dit Ioan. And. col. 2. Abb. Fely. nu. 5. in c. postulasti de re
scrip. & idem Io. And. in c. si pauper nu. 2. de præben. lib.
6. & hoc dictum Ioannis And. & sequacium communiter
tenetur teste Syl. de beneficio par. 3. q. 12. nu. 27.

Cōis
opi.

Bona fides, quæ ad præscriptionem iure requiritur, præsumitur in dubio in possidente, nisi contrarium probetur, secundum Bar. & alios, in l. Celsus. ff. de usuca. præsertimq; Io. Franc. Balbum ibi cum alijs signatis per eum, in 3. par. sub nu. 2. & 9. Glo. Ant. Panor. col. 3. Fel. col. 2. & reliqui omnes, in c. si diligenti, de præscrip. Bal. & Ang. in l. super longi. col. 3. C. de præscrip. long. tempo. Alex. consil. 200. col. 1. uol. 2. & consil. 75. col. pen. uol. 4. Ias. in §. sed istæ, nu. 99. instit. de actio. Curti. seni. consil. 71. col. 4. Curt. iun. cõs. 28. Alcia. in tracta. de præsumpt. reg. 3. præsumptio. 5. nu. 1. & Couarruuias in relectione, c. possessor, in 2. par. §. 8. nu. 2. de reg. iur. in 6. ubi fatetur istorum opinionem communẽ esse, & sequitur etiam, & cõem fore meminit Menochius de recuperanda possessio. remedio. 13. nu. 64. sed hoc absq; dubio, ac difficultate procederet ubicunque possessor ipse haberet titulum uerũ, uel putatiuum, et errore iniusto, & sic iniustus error hoc casu causaret bonam fidem, secundũ Bar. in d. l. Celsus, nu. 17. & in l. igitur. §. potest. ff. de libera. caus. per tex. ibi, Alcia. in d. præsumptio. 5. sub nu. 1. Coua. ubi supra, & Iacobum Menochium, in tract. recupe. posses. remedio. 13. nu. 34. & seq. in quibus quidem locis memora ti recentiores ostendunt hanc sententiam cõmunem esse.

O P I N I O XXXV.

Captus pro represalijs concessis ob suæ communitalis factum, uel alicuius particularis personæ habet ius repetẽdi totum, & quicquid erogat, seu expẽdit ea causa, & occasione ab ipsa cõitate, uel speciali persona, secundum Bar. in l. nã & Seruius, nu. 2. & Ang. in prin. ff. de neg. gest. Bart. in l. 2. §. si. ff. de uer. ob. Bal. in auth. omnimodo, in fin. C. ne uxor pro mari. Abb. consil. 21. in qõne, uol. 2. Alex. in l. 2. §. si. nu. 6. ff. de condi. ob causam, & in d. l. 2. §. si. ff. de uer. obl. nu. 2. ubi istorum opinionem limitat in duobus casibus, & cõem dicunt inibi Moder. in princ. & in effectu nullam in se habet dubitationem, & hoc procedit similiter in fideius fore, qui coactus soluere ob iniuriam debitoris per uiolẽtiam superiorum habet regressum contra principalem, secundum

¶ *secundum Abb. consi. 60., quoniam satis abundè, uol. 1. pro-*
ceditq; communis ista in debitore, qui soluere coactus ob
creditoris sui iniuriam consequitur liberationem debiti
ope exceptionis, ut uoluit Bar. in l. creditor. ff. de solut. &
in tract. de tyrannide. q. 7. quem sequitur Ancha. consi. 64.
in causa quæ uertitur, & Alex. consi. 57. col. fi. uol. 1. & cōs.
103. col. pen. uol. 2. & iste represaliatus pro sua ciuitate ac-
cipiens pro soluēdo eius debitum pecuniam sub usuris nō
solum debitum principale, sed etiam usuras ipsas, seu in-
teresse decursum licitè consequi, ac repetere posset, ita cō-
suluit Lauren. de Rodulphis consil. 23. uol. 2. & reassumit,
in tract. usurarum, in 2. par. q. 48. de quo meminit Anania.
c. 1. col. 8. infra, de usuris.

O P I N I O XXXVI.

¶ Capi non potest personaliter quis pro debito ciuili in
 domo propria, & sic ob huiusmodi occasionem ciuilem
 de domo suæ habitationis inuitus ipse debitor extrahi nō
 debet, l. nemo, ff. de regu. iuris, & l. plerique, ubi Doct. po-
 nunt hoc pro regula, præsertimque Alex. & Ias. in prin. ff.
 de in ius uocan. quia secundum iura præmissa domus uni-
 cuique est tutissimum refugium; & hinc Cicc. pro domo
 ad Pontific. Quid sanctius, quid omni religione munitius,
 quam domus uniuscuiusque ciuium? hic aræ sunt, hic fo-
 ci, hic dii penates, hic sacræ religionis cæremoniæ conti-
 nentur, hoc profugium est ita sanctum omnibus, ut inde
 arripere neminem fas sit. imo regula ista ampliatur utili-
 ter procedere in debito magno quoque, pro quo debitor
 minime in domo propria capi posset secundum omnes, &
 maxime Alberi. Rosa. & Ias. numero. 15. in d. l. plerique,
 ubi istam communem sententiam fore perhibent. sed ea-
 dem regula ita ampliata limitatur non habere locum,
 quando debitor commoraretur in porticu domus suæ,
 tunc enim captura ipsius debitoris in eo facta ualeret, at-
 que teneret, ut noluerunt Barto. & cæteri, in l. cætera. §.
 hoc senatus, per illum text. ff. de leg. primo, Bald. Angel.
 Ias. numero decimonono, & Alexan. cum alijs citatis per
 eum, nu. 4. in d. l. plerique, ubi ponit expresse istorum opi-
 nionem cōmunē esse. Limitatur secundo pariter in causis

C6is
opi.C6is
opi.

criminalibus, pro quibus certè inuitus quis de domo propria extrahi licitum esset. §. quoniam, in auth. ut nulli iudic. glo. in d. l. nemo, & in d. l. plerique, ubi Ias. nu. 27. & cæteri oēs; & hac occasione ductus Ang. in fauorem creditorū, in d. l. pleriq; tradit cautelam, remediumq; hmōi, & quidē tutissimum est, uidelicet q̄ creditor ipse habens debitore nō exeuntem de domo suadeat iudici ad faciendū ei præceptū sub pēna applicāda fisco, nā si tūc nō cōpareret posset, absque dubio pro tali multa capi in domo proprię habitatio nis, & stāte, ac cōcurrente captura ista posset suū debitore ita captū confirmari, seu condemnari facere in ipsis carceribus pro suo debito secundum cautelam traditā per Bar. in l. sacrilegij §. fin. aliās est l. cum eo ff. ad legem Iul. peculat. quem sequuntur Angel. & Paul. de Cast. in l. unica §. fin. ff. si quis ius dicen. non obtemper. Ancha. & Imo. in c. 2. de pign. Areti. in §. fin. circa fin. institu. de actio. Roma. in l. 4. §. prætor ait. ff. de dam. infect. Pau. de Castro, Alexand. nume. 7. in d. l. plerique, Cepol. cautela. § 1. regula est quod nemo inuitus, & Cotta in memoriali in uer. domus unicuique la 2. ubi exprimit istam esse magis communem opinionem, & licet Ias. in d. l. plerique num. 27. & in l. fin. in 3. not. ff. de procur. aliquibus rationibus non leuibus concludat contrarium, tametsi in actu practico ab ipsa communi recedere fatuum censeretur, quæ per allegatos Doct. redditur tutissima, imò iustificari posset etiam ex communi opinione copiosè tradita per Curti. iuni. consil. 127. num. 5. & per Crauet. consil. 46. nu. 7. uidelicet quod carceratus nulliter relaxari nequit, quando captura contra eundem de nouo esset concedenda, seu facienda. Sed in regno Neapo. nullus officialis potest aliquem personaliter capere incidentem in pœnam pecuniariam, seu bannum, ut sancitum reperitur in cap. eiusdem regni regis Caroli primi, statuimus, & in cap. regis Caroli secundi, quod iustitiarij, & hoc idem uidetur concludere Ang. in l. si uerò §. qui pro rei qualitate ff. qui satisfd. cog. dicens quod iudex contrarium agens tempore syndicatus per tex. ibi posset actione iniuriarū conueniri.

O P I N I O XXXVII.

Carcerari, seu in carceres detrudi mulieres honeste, ac caste uiuentes non possunt ex peculiari priuilegio pro debito priuato, si bona defecerint, nec pro pecunia fiscali debita, nec pro quolibet crimine commissio, auth. sed nouo iure. C. de custo. reorum, & l. 1. cum auth. seq. C. de offi. diuer. iudi. & hoc pro constanti, seu pro regula tradit. Marfil. in practi. crimi. in §. attingam, nu. 63. & Grammati. decisio. 33. nu. 9. & seq. & Petrus Duennas in reg. 3 12. scemina pro debito, cum multis ampliacionibus, & limitationibus, & Iaffredus decisio. 393. non incarceratur mulier. imò iudices carcerantes mulieres pudicam uitam agentes, & de crimine etiam inquisitas puniuntur pena capitali, ut est tex. in §. quoniam, in auct. ut nulli iudi. sed hodie pro crimine de consuetudine cōctarium seruatur, quodd mulieres detineri possint in carceribus separatis a carceribus masculorum, teste Marco Ant. Blan. in practi. crimi. in rub. 1. num. 27. in prin. dictæ practi. Follerio in practi. crimi. in uer. notatos capiat de persona nri. 28. & seq. & alijs quàm plurimis congestis per Grammati. in d. decisio. 33. num. 9. cum alijs seq. hoc tamen non procederet, aduerte, ubicunque mater tutrix filiorum ante susceptam tutelam renunciaret omni legum auxilio sibi competenti, tunc quippè per renunciationem istam ob pecuniam filijs debitam ratione tutelæ potest personaliter capi, & in carceribus poni, secundum Bart. in l. si quis sub conditione nu. 18. ff. de testamen. tute. & in auth. matri, & auixæ num. 13. & ibi Saly. nu. 14. C. quando muli. tu. offi. fagni poss. Io. And. Domi. & Francus in c. 2. de iudic. in vj. Roma. Alex. Soci. & Ias. in l. plerique col. fin. ff. de in ius uocan. idem Roma. consi. 118. & in l. aliam §. eleganter num. 11. ff. solu. matri. & Matthesi. in sing. 169. & Petrum Duen. in d. reg. 3 12. nu. 2. post alios infinitos re-

Cōis
opi.

d. §. attingam. nu. 64. & seq. ubi, & ipse etiam infringit dictam communem, cæterum fatuum esset in actu practico ob opinionem istorum à dicta communi sententia tot illustrium Doct. quæ est in iure uerissima, & per curiosos, & ueritatis defensores optimis, & facillimis rationibus tueri posset, & eam sequitur quoque tanquam sanctam, & communem Ang. & Platea col. pen. in l. nemo carcerem C. de extract. tribu. lib. 10. Ias. in l. pen. num. 4. ff. si cer. peta. & Caccialupus, in tract. de debitore suspecto, & fugiti. quæstio. 6.

OPINIO XXXVIII.

Cardinalem offendens incidit in crimen læsæ maiestatis, & puniri potest quemadmodum percussisset propriam summi Pontificis personam, ac maiestatem, secundum Io. And. in c. ad apostolicæ. §. perpetravit, de senten. & re iudi. in 6. in uersu. Cardinales, Præposi. in c. in primis. §. de persona, nu. 20. 11. q. 1. Anchara. in c. scilicet, de pœn. in 6. col. 2. per illum tex. Andr. de Iser, in constit. Regni Neapo. exordiente, ut participatio, col. 2. & Afflict. in c. 1. col. 8. in titu. quæ sint regal. in uisibus feudorum, quorum opinionem latè probat, sequitur, & dicit communem Hieron. Gigas, in tracta. de crimine læsæ maiestatis, in lib. 1. q. 5. num. 1. cum alijs seq. fol. 7. sed hoc fallit non procedere ubicunq; quis offenderet Cardinalem ad sui necessariam defensionem, tunc enim hoc impunè permissum est, secundum glo. in c. fin. in uersu. percussit de pœnis, in 6. quam sequitur ibi Io. And. Ang. Ias. nume. 1. & Deci. nu. 7. in l. utrimq; de iusti. & iure, & Curti. seni. confi. 20. nu. 29.

OPINIO XXXIX.

Citatio partis in petitione familiæ iudicis ad associandum uigore pastorum executiuorum non est necessaria aliquo modo, & sic iudex parte non citata potest concedere licentiam associandi creditorem ad possessionem, secundum Saly. q. 8. Alberi. col. 2. & Ias. in l. creditores. C. de pignori. Alex. consil. 131. uolu. 4. Cottam in memoriali, in uer. pacta executiua, circa fin. Marantam, in tract. iudiciorum, in 6. par. de citatione sub nume. 11. Iacobum Menochium,

chium, in tract. recuperandæ possessionis remedio. §. num. 29. & Afflict. decisio. 326. ubi firmat ita decium fuisse in sacro concilio Neapo. sed quotiescunque petita esset licentia ingrediendi possessionem, tunc iudex illam concedere nequiret non citata prius parte, ut uoluerunt Bart. nu. 26. & alij omnes, in d. l. creditores, & Bal. in l. 2. q. 10. ff. de ser. & in l. 1. ff. de execu. rei iudi. col. 1. & Cotta in præcitato memoriali, in uer. pacta executiua, ubi appellat istam communem opinionem fore.

Cōis
opi.

OPINIO XL.

Clausula quod tenores, & formæ, quorum omnium, & aliorum habeantur pro expressis, etiam si expressa mentio de eis facienda esset, & cætera. operatur perinde, ac si de uerbo ad uerbum omnia in indiuiduo expressa fuissent, & tollit clausulam derogatoriam ad futura, secundum Ant. de But. consi. 2. Fely. in c. nonnulli, col. 7. de rescrip. Cassado. decisio. 28. super regulis, Deci. consi. 341. nu. 1. Crauet. consi. 126. nu. 7. & Parisi. consi. 1. num. 84. uol. 4. & ista est magis communis opinio, ut constat ex relatis per glo. con. cor. in tract. de forma mandata. aposto. in uer. pro expressis. & c. & per Covarruias latissimè, in epito. de testamentis super rub. par. 2. nu. 20. fol. paruo. 222. & seq.

Cōis
opi.

OPINIO XLI.

Clerici in minoribus ordinibus constituti sunt capaces sententiæ degradationis. & sic degradari possunt, c. 2. de pœn. in 6. & ibi Docto. communiter, Ant. in c. at si clerici, de iudic. Barba. in c. cum non ab homine, col. 2. eod. tit. & Bernard. Diaz, in practi. crimi. cano. cap. 132. post princ. nec refragatur, tex. in c. clericus, il secondo, de uita, & honesta. cleri. dicens clericos in minoribus constitutos ordinibus esse sine gradu, quoniam intelligitur absque gradu sacro, secundum glo. receptam communiter ab omnibus ibi, quam sequitur quoque Corset. in sing. in uerf. accusatio, sed huiusmodi actualis degradatio insignitis minoribus ordinibus ueritatein proficendo minimè moribus recepta est, ut per Canonistas, in d. c. clericus.

Cōis
opi.

Cōis
opi.

OPI.

FRANCISCI VIVII O P I N I O X L I I .

Clerici tenentur ad instructionem murorum, ac portuum ciuitatis, & uiarum pontiumq; in quibus est pietas, & publica uersatur utilitas. l. ad instructionem. C. de sacros. eccle. & l. ad portus C. de operi. publi. Glo. & alij in ca. non minus in uer. releuandas de immuni. eccle. Lucas de penna in l. fi. in fi. C. de exacto. tributo. li. 10. Ripa in li. 2. responforum cap. 22. nu. 5. & seq. Bar. & omnes in d. l. ad instructionem, Bellamera consi. 45. Gui. Papæ. q. 78. & Ripa in tract. de peste. in tit. de remedijs ad conseruandam ubertatem, nu. 233. & seq. ubi recitat istam esse communem opinionem, approbat uina ratione, & concordat cū opinione contraria, prout ita facit, & concordat quoque additionator in d. q. Gui. Papæ 78. Bertran. pariter consi. 53. nu. 9. uol. 1. profitetur opinionem istorum esse communem, eamq; ampliat, ac refert ceteros contrarium asseuerantes. Et sequitur quoque Lancel. corrad. in pract. seu tract. De decur. lib. 1. c. 9. De prætor. §. 1. nu. 27. & sequen. fol. 16. ubi ostendit istam magis communem fore, & obseruari Mediolani & Papæ.

O P I N I O X L I I I .

Clericorum appellatione ueniunt constituti, etiam in minoribus ordinibus, secundum Glo. Abb. & omnes indifferenter in c. non liceat, de præben. ubi Deci. nu. 17. sequitur opinionem istorum, & meminit nullam habere dubitationem, & in effectu communis est, ut per scriben. ibi, imò appellatione clericorum ueniunt canonici, & clerici in dignitate constituti, & alij prælati quoque in materia fauorabili, secus autem in odiosa, nam prælati non sunt clerici simpliciter, sed secundum quid, ut uoluit Abb. in c. bonæ. il. 1. in 1. not. de postu. prælat. & in rub. de maior. & obedi. Federi. de senis consi. 73. factum tale est, per tex. in c. statutum de electio. in 6. & istam opinionem dicit communem esse Deci. in d. c. non liceat nu. 18. & seq. & Alciat. in l. 2. nu. 9. ff. de uer. oblig. & sequitur Ruinus consil. 18. nume. 17. uolu. 2. & Riminal. consil. 105. nu. 33. & seq. posito inter consi. crimi. diuersorum in 1. uol.

O P I .

O P I N I O X L I I I I .

Clericus habens sufficiens patrimonium licitè potest uiuere de bonis ecclesiæ, ac de redditibus beneficiorum secundum Abb. post alios relatos per eum in c. postulasti de rescrip. q. 2. & Deci. ibi nu. 16. ubi Syluester Aldobrand. in add. ad ipsum Deci. refert ferrariæ ita consuluisse, & sequitur quoque Inno. & alij in c. episcopus, de præben. ubi Deci. nu. 13. meminit istam communem opinionem, Præposi. in c. illi autem. 12. q. 1. Fely. in c. ex literis col. 2. de constitu. Soci. consi. 91. col. 4. uol. 3. Abb. in disput. 4. dubio. 4. Syluest. in uer. clericus. 4. q. 16. Fely. & Barb. col. pen. in d. c. postulasti, licet ipsi ibi, & malè discedant à communi prædicta, imò retenta ista communi dic ulterius quòd presbyter propria bona habens in episcopum eligi potest, & illa bona licitè retinet, quod Gratianus ex concilio agatensi. c. 48. comprobatur in c. episcopi. 12. q. 1. & Panor. in c. 1. de testa. plures autoritates doctissimè congerentes.

O P I N I O X L V .

Clericus debitor alienæ pecuniæ inopia, seu egestate laborans non potest conueniri, nisi in quantum facere potest deductis necessarijs alimentis, nè cogatur mendicare in oppositum clericatus, secundum Glo. Barto. & alios omnes in l. 1. aliàs in l. miles. ff. de re iudi. Glo. in ca. studeat. 50. distin. quam sequitur Ioannes Staphi. de literis gratiæ, & iustitiæ fol. 154. col. 2. Gigas. in tract. de pensionibus. q. 35. & Capella Tholosa. & Anserius ibi decisi. 245. & Fely. in c. cum ex officij col. 1. de præscrip. & communem esse profitentur Deci. in c. repræhensibilis nu. 28. & seq. de appellatio. 1af. col. 3. & Ripa num. 7. in d. l. miles, & quàmuis de iure contrariam partem ueriores esse meminerint Matthesi. notab. 61. nota quòd clerici non Cōis
gaudent, & Alberi. & Pau. castren. in d. l. miles, ob hoc opi.
non multum tribuendum est opinioni istorum, sed sequenda est communis sententia præmissa in praxi tanquàm magis æqua, & uera, ac melioribus rationibus uallata; uerùm reducendo omnia hæc re, & effectum ad practicam, si cleri-

cus ipse haberet beneficium, & esset pro solutione debiti conuentus iudex ecclesiasticus ad euitandum excommunicationem, & carcerationem contra istum clericum posset, ac teneretur adiudicare creditoribus annuos fructus illius beneficij reseruatis congruis alimentis ex eis dicto clerico, argu. tex. in c. peruenit, de fideiuss. & ita practicatur, seu hoc obseruatur in Romana curia, secundum Collettariū, in c. Odoardus, de solutio. Aufrerium, in d. decisio. Tholosa. 245. & Rebuffum, in auth. habita. priuilegio. 2. 12. C. ne filius pro patre, & hoc modo seruatum extitit in facti contingentia multis uicibus coram iudice ecclesiastico ciuitatis Aquilæ me patrocinate.

OPINIO XLVI.

Clericus ob fornicationem ab eo commissam hodie non est deponendus, secundum glo. in c. Maximianus. 8. dist. & in c. lator. 2. q. 7. Cardī. in clem. ad nostram. in 2. q. de hæret. Imo. in c. ut clericorum de uita, & hone. cleri. col. 2. & in c. si aut, eo. tit. Abb. in c. fin. de purg. uulg. Io. de Ana. in c. significauit, col. 3. de adulter. Barba c. consi. 13. in fi. uol. 3. Deci. nu. 223. cum alijs seq. Abb. Fely. nu. 8. & Aug. Berous, nu. 165. in c. at si clerici, de iudic. ubi profitentur istā esse communem opinionē, & Corsetus, in sing. suo, in uer. fornicatio, & Pau. Grilan. in trac. de pœnis omnifariā coitus illiciti. q. 6. sub nu. 1. huic uero cōi contradicit Pau. de Eleaza. cum multis alijs, in clem. 1. de offic. ord. asserendo q̄ clericus in sacris ordinibus constitutus p̄ simplicē fornicationem deponi debet, & potest, idemq; tenet Anto. de But. in d. c. at si, quorum sentētiā recitat esse cōem Aret. in c. cum non ab homine, col. 10. de iudicijs, & Deci. in d. c. at si clerici; sed opiniones istorum ad optimam consonātiā, & concordiam reducere nixus est Corsetus in allegato sing. quamuis ipse in iudicando, & consulendo nunquā, discederem à prima snā, quę in iure uerissima vř, & corroboratur per Deci. & Beroum latissimē, in d. c. at si clerici. quę quidem cōis ita amplexa interpretatur utiliter nō habere locum in sacerdote cognoscente filiam spiritualem, tunc. n. deponeretur absq; dubio aliquo, secūdū Abb. in c. fi. de purg. cano. Io. de Ana. in c. cū dilectus, de accus. col. 2. & in d. c. significauit, col. pen. Fel. in prin. Deci. nu. 232.

&

& Berous, nu. 169. in d. c. at si clerici, & Ioannē de Selua, in tract. de beneficijs, in 3. par. q. 3. in fin. & ista est cōis, & indubitata opinio; & aduerte quòd filia spiritalis circa hoc illa dī, quæ sit de eius parrochia, ut tenet Abb. in d. c. si. de purg. cano. Dec. in d. c. at si clerici, num. 233. & Io. de Selua, in loco præcitato, & eadem pœna quoque puniretur sacerdos ipse cognoscens commatrem suam, secundū Abb. in d. c. si. col. pen. & Fel. in d. c. at si clerici, col. fin.

Cōis
opi.

O P I N I O XLVII.

Clericus productus in testē corā iudice laico deponēs falsum non potest per iudicem laicum puniri, ac condēnari, nec principaliter, nec incidenter, sed est remittēdus ad ecclesiasticum, secundum Host. Innoc. Io. And. Ant. Butr. Imo. & Fely. in c. uerum de foro competē. Io. de Ana. col. 1. Soci. col. 14. & alios, in c. 2. de crimi. fal. Bar. in l. diuus; col. fin. ff. de falsis, Pau. castren. in l. nullū. C. testi. la. in l. 1. §. qui mandatā, ff. de offi. eius, col. pen. & Ang. in l. si uacantia, col. 26. C. de bonis uacā. lib. 10. & oēs, in c. at si clerici post Io. And. ibi de iudicijs, & istorum opinionē sequitur, declarat, & scribit esse cōem Maranta, in tract. iudic. in 6. par. 2. partis prin. super 12. actu, nu. 4. & seq. Capicius, in decisio. 5. nu. 13. & Afflict. decisio. 230. ubi opinio nē hanc asserit cōem, tuetur, sequitur, & inquit Dominos de Rota in eam inclinasse, licet casus iste ob uarietatem snīarum, & opinionum conflictum non fuisset decisis in sacro regio concilio, & in effectu reiectis duabus alijs opinionibus relatis per Afflict. in d. decisio. 230. ipse sequor opinionem Host. & sequacium cōem, quam magis securam inquit Afflict. in d. decisio. nu. 4. & in practica obseruari testat Aug. in add. ad Ang. in tract. malef. in uers. falsario, ubi ipse simul cū Ang. concurrunt cū præmissa opinione cōi, & eādē ueriorē, & cōiorē dixit Ioan. Bernar. Diaz. in pract. crimi. cano. in c. 87. in fi. & Soc. in trac. fal. i reg. 428. inci. testis falsum testimoniū deponēs, & caue ne te decipiat suis suasionib. Barb. qui per q̄plura colorata fundamenta nitit cōtra riā partē sustinere, in d. c. uerū, nu. 52. usq; ad nu. 62. quia eius rōnes parū, aut nihil obstāt, prout ostēdit apertissimē p Mod. & alios, in d. c. at si clerici, est bene uerū q̄ eā apud Gallos seruari, & passim admitti asseuerat Guliel. Benedi.

Cōis
opi.

in c.

in c. raynutius de testa. uer. & uxorem nomine Aacianam
num. 434.

OPINIO XLVIII.

Clericus, ecclesia, seu monasterium succedens iure institutionis, uel legati laico iam conuento coram iudice seculari, tunc litem ipsam inchoatam cum defuncto coram illo iudice litem finire, peragereq; tenetur, ubi iudicium ceptum est secundum Bald. consil. 207. uolu. 1. Ange. & Paul. Castren. in l. hæres absens. ff. de iudic. Alexand. in add. Bar. in auth. & consequenter num. 19. C. de senten. Barba. consil. 1. uol. 3. & in c. quia, de iudi. num. 45. cum alijs seq. Imò. in l. si cum hominem. ff. de fideiussor. Cagnolus in l. 2. num. 175. ff. de pact. inter emptorem, & opinio hæc obseruatur in practi. teste Boeri. decisio. 69. num. 32. cum alijs seq. Alex. ubi supra, & Guiliel. Benedic. in c. Raynutius in uer. & uxorem nomine, num. 124. de testa. & est communis quoque, prout ostendit Rogerius de Ma. ta. in l. 1. nu. 71. de iudi. ff. & magis communem, ac ueram esse ait Boeri. in memorata decisio. 69. num. 32. 34. & seq. in contrariam uerò partem inclinarunt uidelicet quòd in stantia cepta cum defuncto laico non transeat in clericum hæredem, & sic quòd lis cepta cum ipso laico denuò inchoanda sit coram iudice ecclesiastico Io. And. in regula qui in ius de reg. in. lib. 6. Bald. titubantèr in c. in præsen tia de probatio. & in l. 1. C. si pend. appel. mors inter. Ang. in l. tam ex contractibus. ff. de iudi. Ant. Abb. Fely. & Deci. col. fin. in d. c. quia, & Iacobinus de Sancto Geor. & idem Deci. in prin. in d. l. hæres absens, ubi perhibent ità in actu practico obseruari, & ista est magis communis opinio, ut meminit expressè Maranta, & quidem, ex semetipso, suoq; capite in tract. iudiciorum in 5. par. nu. 13. & ità parum cautè, imò relaxatis censuris, habenisq; iuris ità superiori anno per iudicem secularem ciuitatis Aquilæ in causa non leuis momenti iudicari uidi mus. tamen reiecta opinione istorum tanquàm iniqua, & plebi suadenda, imò in nube fundata teste Boeri. in d. de ciso. 69. nume. 39. mihi semper placuit prima sententia, quam in iudicando, consulendoq; sequeretur intrepidè

pidènti ueriores, equiores, & communiores.

OPINIO XLIX.

Coloni res illatas in fundum rusticum dominus habet tacitè obligatas. §. item seruiana institu. de actio. & licèt tex. loquatur simpliciter, & aliter non aperiat de quibus colonis intelligatur, cùm plures colonorum species reperiuntur, nihilominus habet locum in colono nummis colente, uel colono præstante aliquam quantitatem frumenti, ac olei, uel in colono partiario partiente illud, quod conuentum est, seu diuidente fructus fundi cum domino, & sic dominus omnium istorum colonorum res inuectas in fundo hypothecatas habere censetur secundum Glo. Fabrum, Areti. Ias. nu. xj. cum alijs seq. Gomesium nu. 9. & seq. & Bellonum nu. 15. & seq. in d. §. item seruiana, ubi ostendunt istam opinionem communem esse, & cum ea sentiunt quoque Alex. consil. 32. col. 1. uolu. 1. Soci. in tract. fallentiarum in reg. 192. in fin. Bald. & Saly. in l. certi iuris C. locati, & Fioria. in l. 2. ff. eod. titu. hocque ampliat, ut coloni, seu inquilini res inuectæ non modo obligatæ tacitè sint, ac appareant pro pensione fundi, ac domus conductæ, sed pro deterioratione, aut eius refectione etiam, ut uoluerunt Bar. in l. solutum solutam in fin. ff. de pig. actio. Areti. Ias. cum alijs signatis per eum nu. 22. Gomesius nu. 13. & seq. & Bellonus nu. 20 in d. §. item seruiana, ubi ponit hanc communem sententiam esse, & sequitur pariter Negusantius in tract. de pignoribus in 2. par. membro. 4. sub nu. 128. & seq. ampliat, ut similitè secundo loco, ut procedat non solum, ubicunque locatio ipsa facta esset pro mercede debita in pecunia numerata, uerùm, si facta etiam foret pro pensione debita in certa specie, & per consequens in propria secundum Glo. & Areti. in d. §. item seruiana, Cy. Bald. q. 3. & Saly. in d. l. certi iuris, & Negusanti. cum reliquis citatis per eum in d. 4. membro. 2. par. sub nu. 138. ubi perhibet istam opinionem magis communem, magisque ueram esse. hæc uerò regula ita ampliata limitatur primùm, ut de plano procedat, quotiescunque in fundo, seu domo sunt inuectæ res ipsorum colonorum, sed si illatæ appareant res alienæ ibi per

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

per ipsum conductorem non uidentur tacite hypothecata pro pensione, etiam si res essent alienæ, quæ præsentē, & tacente domino inueherentur, secundum Iaco. de Aret. Cyn. Bal. q. 7. Saly. & ceteros, in d. l. certi iuris, Gomesium, in d. §. item seruiana, nu. 24. Bellonum, nu. 30. ubi Ias. num. 53. cum alijs Doct. præcitatis fatentur istam esse communem opinionem. Cōtrariam uero partem, uidelicet, quod per solam scientiam, patientiamq; domini sine dolo inducatur tacita obligatio in re inuecta firmare glo. fin. in d. l. certi iuris, Bar. in l. quæ dotis. ff. solu. matri. & in l. i. ff. de pigno. Ias. cum cæteris accumulatis per eum, in d. §. item seruiana, nu. 53. & Negusanti. in d. 4. membro. secunda parte, nume. 152. ubi perhibet hanc esse ueriores, communemq; sententiam; sed tutius esset iudicio meo in actu practico transire cum prima opinione Iaco. de Aret. & sequacium, tanquam æqua, & indubitata. Limitatur secundò etiam, ut procedat regula præmissa in prædijs urbanis, nam res illatæ in illa indistinctè censentur tacite obligatæ absque alia scientia domini prædij, cæterum inuectæ in prædium rusticum non intelliguntur tacite hypothecata, nisi, ita demum, si dominus sciatur: ideo in prædijs ipsis urbanis inducitur hypotheca absque scientia domini domus, secus autem in rebus rusticis, ut firmare gloss. & omnes, in d. §. item seruiana, ubi Bellonus recitat istam esse communem opinionem, numero uigesimo sexto, & Negusanti. in d. 4. membro, secunda parte, numero 145. Limitatur postremò, ut instrumenta, chirographa, ac nomina debitorum illata in domum conductam non uideantur aliquo modo tacite obligata pro pensione, secundum Rai. Cyn. & Saly. quæstio. tertia, in d. l. certi iuris, Fabrum, Areti. Nicol. de Neapo. Ias. numero quadragessimoprimum, & Bellonum sub numero trigésimo, in d. §. item seruiana, ubi perhibet istam esse communem opinionem, ac eadem inhæret quoque Negusantius, in d. 4. membro. secunda parte, sub nume. 153. in alijs uerò multis casibus regulam prædictam limitat, & ampliat Negusantius, in d. 4. membro. 2. partis à numero. 128. usque ad numero. 155.

OPINIO I.

Compromissum si fecerunt Titius, & Sempronius in arbitratorem annullatur si alter ex compromittentibus ip-
 sis est bannitus, & bona banniti sunt publicata, seu confi-
 scata, secundum Roma. Alex. Ias. & Soci. in l. si quis arbi-
 tratu. ff. de uer. oblig. ubi scribunt istam opinionem com-
 munem fore, & sequitur Bapti. de sancto Blasio, in tract. de
 arbitris. q. 53. Marcus Antonius Blancus, in tract. de com-
 promissis. q. 7. nu. 6. fol. paruo. 149. & Petrus de Beninten-
 dis decisio. 21. nu. 21. licet ibi recitet in Rota Bononiensi
 decisum extitisse bannitum uigore statuti de compromif-
 sis faciendis inter affines compromissum petere posse, &
 in hanc partem per rationes inibi assignatas rationabili-
 ter Rotam inclinasse facile dignoscitur.

Cōm
opi.

OPINIO II.

Compromissum factum de rebus merè temporalibus,
 ac ciuilibus ecclesiæ in laicum necessariò non requirit cō-
 sensum, auctoritatemq; episcopi, secundum gloss. in uers.
 spiritualibus. post princ. in c. contingit interdum de arbi-
 tris, cum qua sentiunt omnes Docto. ibi, præsertimq; Au-
 gusti. Berous, nu. 33. & seq. & nu. 26, ubi deducit istam opi-
 nionem communem esse.

Cōm
epi.

OPINIO LII.

Compromitti possunt in laicum arbitratorem causæ ec-
 clesiasticæ, etiam spirituales, secundum Hostien. & Ioan.
 And. in c. fin. de rerum peritu. Roma. consi. 290. Anchar.
 consi. 23. & 97. Alex. consi. 111. col. 2. uol. 2. & in l. quoties.
 C. de iudi. & Deci. cum alijs citatis per eum, in c. 2. num. 4.
 de iudicijs, ubi perhibet istam opinionem communem ef-
 se, & idem firmat Hierony. Gratus consi. 87. nu. 10. uolu. 1.
 & Moder. Bononien. in c. contingit de arbitris.

Cōm
opi.

Cōis
opi.Cōis
opi.

Conatus puniendus est in atrocioribus delictis, secundum Bal. in l. si quis non dicam raperē. C. de episc. & cleri. per tex. ibi glo. in uer. putamus, in l. 1. §. hæc autem uerbā ff. quod quisque in. approbatam ibi à Cyn. Rom. & ab alijs communiter, & idem probat text. in c. 1. de homicid. in 6. & l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiesta. & notat Grammati. in decisio. 2. nu. 5. & Criminalistæ omnes uarijs in locis, sed conatus iste in atrocioribus criminibus non punitur pœna ordinaria delicti, perfecti, & consumati, etiam q̄ delinquens peruenerit ad proximum ipsius delicti actum, ac fecerit posse suum, nec steterit per conantem, quin delictum omnino consumatum fuerit, secundum Cyn. col. 2. & Sal. in d. l. si quis non dicam, Andre. de Iser. in c. 1. §. si uero de capita. qui curiam uendi. Ang. in tract. malefic. in gl. Sempronium mandatore, col. 2. Cæpol. consi. fin. col. penul. Grammati. d. decisio. 2. nu. 22. & decisio. 74. nume. 12. & in uoto. 20. & ista est communis opinio, teste Cataldino de Boncompagnis in consi. 55. nu. 58. posito inter consil. criminalia diuerforum, in 1. uol. Marfil. consi. 105. col. 1. & in l. is, qui cum telo. C. de fidei. Grammati. in uoto. 8. nume. 11. cum alijs seq. & Carrerio in practi. crimina. rub. de homici. §. 2. nu. 19. & primo potest tradi exemplum commodum hic in porrigente, seu propinante uenenu alicui causa occidendi, tunc ob actum proximum consumationi ipsius criminis non sequuto effectu, & morte tradens uenenum, uel tentans occidere ueneno uenit pœna extraordinaria puniendus, secundum Bal. consil. 443. lib. 3. Ang. in l. 1. §. sit iniuria. ff. de extraordi. crimi. Floria. in litem si ob-stetrix. ff. ad leg. Aquil. Cæpol. in d. consi. fin. Afflict. in constitutu. Neapolita. lib. 3. rub. 41. Alex. ad Barto. in l. 1. ff. ad l. Pompe. de parrici. Cremen. singu. 49. defensiui semel, Augusti. in add. ad Ang. de malef. uers. & ex interuallo. in fin. Marfi. in l. eiusdem. ff. de fidei. & Parisi. consi. 167. num. 13. uol. 4. Grammati. in d. decisio. 2. ubi meminit ita fuisse decisum in sacro regio concilio Neapoli. & postmodum confirmatum per principem contra sententiam magnæ curiæ vicariæ in prætorio supremo in ciuitate Neapolis, & istam fatetur

fatetur communem opinionem Carreri. in d. practi. in §. homicidij, nu. 19. & sequitur ibi, & Fel. in tract. quando conatus puniatur, col. 4. & Grammati. in d. decisio. 74. nu. 16. & seq. secundo tradi potest circa præmissa alterum exemplum congruens in raptore virginis, honestæq; mulieris, qui ob raptum, ac conatum duntaxat deductum ad actum proximum contra honestam mulierem non sequuto effectus, & sic non stuprata, & cognita ipsa muliere, sed solummodo rapta est puniendus ob hoc raptor non pœna. l. unica. C. de raptu uirgi. uerum minori pœna, secundum Ang. ibi, & Anani. in c. pen. col. pen. de raptor. Deci. consil. 234. col. fin. Capol. consil. 57. Marfil. consil. 105. col. 2. Carrer. in d. practi. in titu. de homicid. §. circa. nu. 285. Grammati. d. decisio. 2. nu. 29. & ita se habet communis opinio, secundum Boeri. decisio. 316. col. 2. & Cataldinum de Boncompagnis de uiso, in consil. 55. nu. 54. quod consil. reperitur inter consil. criminalia diuersorum, lib. 1. contrarium uero in hoc tenuerunt Andr. de Iser. & Afflict. in constitu. Neapolita. lib. 1. rub. 19. q. 2. cæterum fatuum esset ob opinionem istorum recedere à dicta communi, quæ est uerior, & communior. in crimine uerò atrocissimo læsæ maiestatis conatus debet pœna ordinaria puniri, d. l. quisquis, Ang. in l. 1. §. hæc uerba. ff. quod quisque in Archidia. in c. si ergo. 17. questio. 1. Bart. & Alexan. in l. ea mente. ff. de furt. Afflict. in constitu. mala noxia, Marfil. in d. leiusdem, numero nona, & Clarissimus D. Restaurus Perusinus Præceptor meus, in tracta. de imperatore. questio. 118. colum. 11. & hoc procedit absque dubio, ubicunque conatus non fuerit nudus, solus, & simplex, sed fuerit deductus ad aliquem actum remotum, seu proximum sine delicti confirmatione, secundum communem opinionem omnium Doctorum. amplexam ab Ange. in d. §. hæc uerba, Bald. & Andre. de Isern. in cap. primo. §. si uoluerit, de capit. qui curiam uendid. Afflict. in constitu. asperitatem fallen. 2. & relata ac mentionatam per Carreri. in d. §. 2. numero. 15. & alios præcitatos.

conatus. Homicidium uolens committere ex deliberata, & perfecta uoluntate, & accedens cum armis hac de causa contra Titium, nec occidat, nec ei membrum aliquod amputet, quia non potuit, ob hoc irregularis non efficitur, uoluntas enim sola non facit irregularem, secundum gloss. & omnes communiter, in c. si quis aliquis, de homicid. Archid. in c. fin. 23. q. 8. Domi. in c. si quis acceptum. 50. dist. & eundem Archidia. in c. periculose contra gl. fin. ibi, de penni. dist. 1. Fely. in c. sicut dignum, num. 1. de homicid. & in tract. quando conatus puniatur, uers. fallit sexto. Marsil. in l. is, qui cum telo, col. fin. C. de sicar. & Albert. Trotum, in tract. de uero, & perfecto clerico, lib. 2. cap. 20. nu. 5. ubi restatur de communi, nam lex canonica quantum ad hoc exigit uerum actum homicidij, aut membri mutilationis, ut notat Henricus post alios, in c. 1. de eo qui mittitur in poss. & ibi Cardina. & hinc deducitur q. si quis habeat animum deliberatissimum, & omni conatu curet percutere clericum, & non percutiat eum re, & effectum non incurrit excommunicationem; siquidem ad incurrendum poenas excommunicationis, censuræq; ecclesiasticæ requiritur factum, ut habetur per glo. communiter ibi ab omnibus receptam, in c. in audientia, de senten. excommunicata. Cardina. in clemen. 1. q. 3. de usuris, & Fely. in d. tract. quando conatus, & in tantum procedit prima communis opinio, q. si quis digitum amputet Titio prædicto non efficitur irregularis, secundum Doct. in d. c. si quis. Barto. Ang. & Imo. in l. 2. de publi. iudi. Ang. in tracta. maleficio. in uers. membrum, & Rubeum consi. 83. quia digitus non est membrum, sed officium membri, ideo requiritur separatio membri, uel totalis debilitatio ipsius in casu isto pro irregularitate incurrenda. ideo statutum puniens aliquem pro membro debilitato non procedit in debilitante hominem aliquo digito, quia debilitans penitus digitum non dicitur debilitare membrum, cum digitus ipse non sit membrum, sed membri pars, ac officium, ita uoluit Bart. & Imo. in d. l. 2. & Iac. Nouellus, in practi. crimina. super forma inquisitionis pro insultu, & uulneribus, num. 30. cum alijs relatis per eum, &

per

per Rubeum, in d. confi. 83. ubi ita consuluit, hoc uero falsum est in notabili artifice, seu pictore, & cui si foret pollex debilitatus, aut mutilatus, tunc haberet locum memoratum statutum, quia ex debilitatione istius digiti redditur inefficax, & inutilis manus, ut firmavit Follerius post Angel. Aret. in practi. crimin. in for. capitulorum in uulnere, numero uigesimotertio, fol. paruo. 412. & Rubeus, in d. confi. 83. in fin.

OPINIO LV.

Concubinarius, seu fornicator publicus, ac notorius in sacris ordinibus constitutus est suspensus ipso iure ab officio, & beneficio, & celebrans ante peractam poenitentiam efficitur irregularis, ea quidem irregularitate, quæ à solo pontifice deleri potest, secundum Abb. in c. uestra, col. 4. de cohab. cleri. & mulier. Hostien. in c. si celebrat, de clerici. excom. minif. sylue. in uer. concubinarius. §. 4. Anan. col. 1. & Fely. col. 2. in c. cum dilectus, de accusatio. Ant. in c. 1. nume. 32. de iudic. Abuenssem, in tractat. de concubinarijs clericis conclusio. septima, Florent. in tertia part. titu. 27. c. 3. Palluda. in 4. sententiarum distin. 27. quæst. 4. col. 2. & Io. Bernar. Diaz. in practi. cano. crimi. in titu. concubinarij, cap. 73. & istorum opinionem inquit esse communem Io. de Imo. in d. c. 1. col. 4. Nicolaus Plouius de irregularitate. reg. 41. & plerique ex præcitatis scriben. & Guid. Papæ, in quæst. 558. ubi eam sequitur, & concilium Gratiopolitanum secundum eandem iudicasse meminit, & hoc ampliat Florent. in d. c. 3. utiliter, & doctè allegans Innoc. Hostien. Archi. & Ant. quod non solum sacerdos, sed etiã in quocunque ordine constitutus, etiam in minori est suspensus ab omnibus actibus ordinum ex notoria fornicatione, & tandiu suspensus est, quandiu in uitio perseverat, & interim exequens officia sua etiam semel irregularitatem incurrit, & indiget Pontificis dispensatione, quod sequitur quoque Sylue. in d. uersicu. concubinarius, & statutum fuit in concilio Basilien. in sessione vigesima, quod publici concubinarij usque quo cum eis per suos superiores dispensatum fuerit post ipsarum concubinarum dimissionem, ac manifestam uitæ emendatio-

Cõis
opi.

nem sint inhabiles ad susceptionem quorumcunque honorum, dignitatum, beneficiorum, & officiorum; si uero post huiusmodi dispensationem uomitu reciduo ad talem notorium concubinatum redierint, & absque spe alicuius dispensationis ad prædicta prorsus inhabiles existant: sed hic congruenter pro animarum salute, & pro amouendo scandalum, quod in mentibus aliquorum quotidie exoritur disquirendum est utrum missam audire debeamus ab isto publico concubinatio, & breuiter vñ cōcludendum q̄ sic, quoniam licet in hoc, & circa hoc sit ualdē reprehensibilis, exemplo tamen Iesu Christi redemptoris nostri censeatur permissus accessus ad missam prædicti notorij concubinarij, qui nempe Christus nec Iudam, & si falsus esset discipulus ab apostolatu eiecit, & qui solem super bonos, malosq; oriri facit, cuius actio nostra est instructio, & quia nos cum laici simus de presbyteris iudicare, nec de illorum uita quærere debemus, & hoc modo Nico. ad consultationem Bulg. respondisse legimus, c. consulendum. 29. distin. cæterum hoc non est simpliciter uerum, ideoque pro resolutione distinguendum arbitror sic q̄ aut concubinitus crimen est notorium, uel per sententiam, uel per concubinarij confessionem, ita q̄ nulla tergiuersatione celari possit, & tunc abstinendum est ab eo, secundum Abb. in d. c. uestro, col. 3. in 2. 3. & 4. q. & hoc procedit quoque, quando clericus tenet publice concubinam sicut uxorem, & publicē nutrit filios, ita quod ipse minime audet diffiteri, eo casu, secundum Abb. nō est licitum audiri diuina ab eo, etiam sine aliqua monitione superioris, aut est occultum sicuti eorum, qui ab ecclesia tolerantur; nec operis euidentiam habent, & hoc casu ab huiusmodi quandiu ab ecclesia ipsa tolerantur diuina mysteria, aliq; ecclesiastica suscipere sacramenta libere, & licite possumus, text. est in d. c. uestra, & in c. tua, eod. tit. de cohab. cler. & mulier. & glo. in c. nullus. 32. distin. & publici concubinarij ad elucidandum præmissa intelligendi sunt, secundum concilium Basiliens. in d. sessione. 20. non solum hi, quorum concubinitus per sententiam, aut confessionem in iure facta, seu per rei euidentiam, quæ nulla possit tergiuersatione celari notorius est, uerum etiam, qui mulierem de incontinē

ita suspectam, & infamatam tenet, & per suum superiorem ipsam cum effectu non dimittit. Contrariam uero partem, uidelicet publicum fornicatorem, seu concubinarium irregularem non esse si diuina officia celebrauerit tempore suspensionis, & publici concubinatus putauerunt Innoc. & Io. And. in d. c. si celebrat, Specu. in titu. de dispensatione. §. iuxta propositionis, nu. 20. Card. in d. c. uestra. Archid. in c. præter. §. ad hæc uero. 72. distin. Io. de Imo. in d. c. r. col. 4. de iudic. & Nicolaus Plouius, in d. reg. 4 r. quorum opinio iudicio meo censetur magis communis, sed ipse nunquam auderem iudicare, consulereq; contra priorem sententiam, Abb. & sequacium communem, quæ citatur ab omnibus ferè contrarium asseuerantibus, & licet, appareat dura nimis, tamen est obseruanda, tanquam communis, & in iure uerissima, quæ equidem multum timere deberent omnes, & singuli clerici in quocunque ordine constituti, & ne illam ignorarent omnibus illis quotidie prædicanda foret, & præsertim quia, etiam ipsi concubinarij patiuntur. 30. alias penas, quas connumerat Rebuffus in interpretationibus per eum factis ad d. concilium Basiliæ. quod concilium inuenies insertum in concordatis inter Leonem Decimum, & Regem Franciæ, intantum q; plura sunt damna, & incommoda concubinatus, quam penæ, quæ possent irrogari per iudices, & concilium Tridentinum sub Pio Quarto in sessione 25. cap. 14. contra clericos concubenarios detinentes concubinas, aut alias mulieres, de quibus suspicio haberi possit in domo, uel extra confirmauit omnes, & quascunque penas à sacris ueteribus canonibus, uel statutis ecclesiarum impositas, ubi etiam statuit, q; si clericus concubinarius post monitiones factas concubinam dimiserit, & postea dimissam, aut aliam publicè reassumpserit præter penas ibi statutas, excommunicationis gladio plectatur, & determinauit quoque quod cognitio contra, & aduersus concubenarios spectet ad episcopos, qui sine strepitu, & figura iudicij sola facti ueritate inspecta procedere ualeant, atque possint.

Cōis
opla

O P I N I O LVI.

con
dēda
tio.

Iudex ex præsumptionibus uolentis, & indicij indu-

d 4 bitatis,

bitatis, & uehementissimis non potest ipse deuenire ad cōdendationem, ac sententiam diffinitiuam in causa capitali absque alijs probationibus, & sic huiusmodi indicia non sufficiunt ad pœnæ corporalis condemnationem, sed solummodo pecuniariæ, secundum Gandi. in tracta. malefic. in rub. de præsump. indubitatis, ex quibus cōdemnatio sequi possit, Ioannem And. in add. Spēc. in titu. de probatio. §. uidendum restat, Bald. in l. 2. C. de his quæ pœnæ nomine, in test. & in l. eius. §. 1. ff. de testa. ubi hoc idem firman-
 Fran. de Aret. & omnes, Pau. castren. consi. 197. uol. 2. col. fin. Ange. in l. 2. ff. de fur. Ioannes de Imo. in l. fin. ff. de hæred. in titu. Aret. in tracta. maleficio. in uers. fama publica, uers. quæro an unum, & Matthesi. singu. 122. & seq. Ioannes de Anan. consi. 55. nu. 2. Ias. in l. seruum fugitiuum, nu. 29. C. de ser. fugit. Ioannes de Imo. Cardi. Abb. & Felin. c. afferte. de præsumpt. & ita consuluit Pau. castren. d. consil. 197. & Alex. consi. 116. in fin. uol. 3. & consil. 15. col. 3. uol. 1. & opinionem istorum sequitur quoque Boeri. decisio. 164. nu. 6. & sequitur, approbat, & fatetur æquiores & cōmuniores Marfi. in repeti. rub. C. de probatio. nu. 252. cū alijs seq. Iacobus Nonellus, in præct. crimi. in rub. de testibus in materia criminali incip. crimina obiecta probanda sunt, nu. 33. & seq. Tiraquel. post alios innumeros relatos per eum, in tract. de pœnis temperandis causa. 27. nu. 2. 102. & 11. fol. paruo. 142. ubi eam limitat, & Grammat. in decisio. 96. ubi refert q̄ quidam inquisitus de homicidio in magna curia uicarix propter indicia uehementissima & indubitata fuit in eadem condemnatus ad remigandum per septennium, & introducta causa istius condemnati per remedium appellationis in sacro regio cōsilio extitit in cōmoderata pœna prædicta, seu sententia magnæ curiæ, & sic fuit condemnatus dictus homicida inquisitus per triennium ad remigandum per sacrum consilium, & licet multi Doctores asseruerint contrarium, quos recensuit Brunus, in tract. de indicatijs, & tortura, in 4. q. 1. partis, num. 13. Marfi. in d. rub. de prob. nu. 253. & Boer. in d. decisio. 164. num. 1. cum alijs seq. tamen quicquid isti suadeant fatuum quidem esset, & inhumanum in actu practico recedere à dicta communi. imo si iudex sententiam ferret ex præsumptionibus

Cōis
opi.

ptionibus certè, & absque dubio aliquo non transiret in re iudicatam, ut habetur, in l. si ij, qui adulterij, de adult. secundum communem intellectum, de quo per Fely. post alios, in c. proposuisti, ex de probatio. & quæ dicantur in iudicia indubitata, & qualia, & quæ sint latè declarant Criminalistæ in locis præcitatis, & Marfil. in d. rub. de probat. nu. 253.

Cōis
opi.

OPINIO LVII.

Condemnatis ex maleficio, seu ex quocunque crimine regulariter non conceditur, neque competit dilatio quadrimestris ad soluendum, etiam si in sententia in causa ista criminali quis esset ad penam pecuniariam, & pecunialiter damnatus, secundum glo. Bart. & Fulg. in l. si uictum, ff. de re iudi. Inno. in c. quærenti, de offi. dele. Bal. in l. fin. C. de exe. rei iudi. & in add. Specu. in titu. de sententia, & re iudi. col. 9. in uer. 3. fideiussit, Alex. nu. 18. & seq. & Ias. nu. 16. & seq. in l. debitoribus, ff. de re iudi. ubi scribit ista esse magis communem opinionem.

Cōis
opi.

OPINIO LVIII.

Conducens equum scholaris pro accedendo, ac redeundo in patriam suam, & equus ipse incidat in repentinum morbum, ob quod impediamentum cogatur eum relinquere, & consignare uicino hospiti, & in effectu cōsignet equum conductum, ut eum ipse hospes diligenter curet, & tandem moriatur non tenetur de leuissima culpa, & multo minus de casu, & per consequens, neq; de uicio naturali, ita cōsuluit Bal. cōsi. 22. Vanutius, lib. 3. quæ sequitur, & cōmendat Cotta in memorialib. suis, in uer. scholaris, & hinc est qd si equus moreretur intra triduum à tpe locationis, uel uēditionis factæ alicui præsumeretur absque dubio morbosus, ut agi posset ad pretiū contra uenditorē, secus si ex longo intervallo, & distinctio ista fuit originaliter Io. And. in add. Spec. in tit. de empt. & uendi. in §. sciendum, uer. de illo, cū qua certè sentiunt, Alex. in add. ad Bart. in l. si in rixa, ff. ad le. Cor. de fca. & ibi Marfil. nu. 59. in l. statuliber, num. 15. seq. ff. de quæstio. Ioan. de Imo. in l. si quis cum aliter, ff. de uerb. obligat. Iac. de san. Geor. in l. pacisci, numero quarto, de pact. & omnes Docto. communiter, in d. l. si quis cum aliter,

Cōis
opi.

aliter, & Ripa, in tract. de peste, in rub. de remedijs ad curandam pestem, nu. 141. ubi scribit istam esse communem opinionem, seu distinctionem: sed conducing equum, aduerte, non releuatur nec liberatur à solutione equi aliquo modo, si probaret equum ipsum mortuum fuisse in itinere, nisi produceret, & specialiter probaret q̃ equus obijt ille idem, quem conduxerat, secundum doctrinam Ioan. And. in c. auditis, de præscrip. quam sequitur Ant. col. pen. Abb. col. 9. & alij omnes ibi communiter, & communem dicit, & declarat etiam Deci. in c. in præsentia, num. 43. de probatio. Ias. in l. non hoc, nu. 2. C. unde legiti. & in l. 2. C. de bonorum possess. secundum tab. in finalibus uerbis. Marfil. in l. si quis ne quæstio. nu. 133. ff. de quæstio. & in pract. crimi. in §. & quia, num. 14. & Io. de Amicis consulendo consi. 40. num. 1. & seq.

O P I N I O L I X.

Conductor non tenetur de casu fortuito, sed duntaxat de dolo, culpa lata, & leui. l. si ut certo. §. nunc uidendum, ubi Bar. & alij. ff. commodat. & tradit Deci. in l. contractus, nu. 33. ff. de reg. iur. & in tantum hoc procedit, q̃ si conductor suscepisset in se periculum generaliter cum iuramento superueniente bello, uel peste, aut alio casu fortuito non teneretur, secundum Bar. Bal. Alberi. Ange. Fulgo. Alex. & Ias. in l. sed & si quis. §. quæsitum. ff. si quis cautio. Alex. consi. 28. uol. 1. & consi. 33. uol. 2. Ioan. Ana. & omnes, in c. 1. de commodat. & Ripa, in repeti. l. si unquam, nu. 10. C. de reuocan. donat. & in tract. de peste. in titu. de priuilegijs contra, nu. 83. ubi recitat istam esse communem opinionem, & Ias. quoque, in d. §. quæsitum, quia regulariter, ut dicit Ancha. consi. 43. col. 2. ex causa superueniente receditur à iuramento, à promissione, & alijs legitimè celebratis, quasi sub ea conditione contractum sit, si res in eodè statu permanserit, ut habetur, in c. quemadmodum de iureiur. & no. in c. tua super. de his quæ fiunt à prælat. & quia fortius gl. & Bar. in d. §. quæsitum tennentur pro constanti quod appellacione periculi casus fortuitus non ueniat, ut ibidem refert Ias. num. 30. imo aduerte, q̃ si conductor ipse suscepisset in se casum fortuitum, aduersamq̃ fortunam de casu

fu. insolito, & in consuetudine superueniente minimè teneretur, sed de casu solito, secundum Bar. in d. §. quæsitum, Bal. in l. falsus, col. fin. C. de fur. Ant. in d. c. 1. Ange. consil. 173. Alex. d. consil. 28. & d. consil. 33. seu 31. uolu. 2. & Ius. in d. §. quæsitum, num. 33. cum alijs sequi ubi istam Bar. opinionem sequitur, & plurimum tueretur, & communem dicit Ripa, in d. tracta. de peste, in rub. de priuilegijs contractuum causa pestis; nu. 97. quamuis ueriores asserat contrariam titubanter Alex. d. §. quæsitum, num. 15. sed tu sprete opinionem Bal. Ang. & sequacium, in d. §. quæsitum inhæreas totis uiribus dictæ opinioni Bar. in consulendo, & iudicando tanquam magis communi, sed ubicunque conductor in se suscepit pacto omne periculum superueniens ex quocunque casu, & specialiter, etiam ex bello, & occasione belli, tunc quippè pactum est ualidum, adeo quod mercedis remissio peti non potest. l. si quis fundum, in prin. ff. locat. & not. Bart. in l. si merces §. uis maior, eod. titu. & Barto & omnes, in d. §. quæsitum, imò si conductor iste suscepisset in se periculum belli, & guerræ, & omne aliud periculum, tunc sub huiusmodi uerbis generalibus comprehenditur casus pestis, & cuiuslibet aduersitatis, secundum gl. in d. §. quæsitum communiter ibi approbatam à Legistis, & Canonistis, in d. c. 1. ut per Ripam, in d. tract. de peste, in rub. de priuilegijs contractuum causa pestis, nu. 77.

Cōis
opl.Cōis
opl.

O P I N I O L X.

Conductores gabellarum, doghanarum, molendini, ac aliarum rerum similium cogi non possunt ad soluendum maiorem pensionem propter ubertatem, & augmentum fructuum, quam fuerint tempore conductionis, & celebrati contractus, quod quippè procedit, quando ubertas contraheret ob diligentiam coloni, uel conductoris, uel propter eius bonitatem, secus si casu fortuito, uel inopinato, tunc si conductor conduxit molendinum, & alia molendina ei iucina in totum, uel in partem post conductionem istam essent destructa ob uiolentiam aquarum, ita quod conductor ipse ob istum inopinatum casum lucratus sit multo plus, augebitur pensio illius rei conductæ, ita uoluit gloss. Bar. nu. 2. & 8. Floria. & Alexan. in add. in l. si merces. §. uis maior.

FRANCISCI VIVII

maior. ff. locat. Innoc. Ioan. And. Butr. & Imo. in cap. propter sterilitatem de locat. & alij quāplures relati per Bertachi. in tracta. de gabellis, in 2 l. q. 2. par. & istorum opinionem sequitur quoque consulendo Soci. iunior, & dicite communem consi. 68. nu. 6. & 10. uol. 2.

Cōis
opi.

O P I N I O L X I.

Conductorem expellere potest emptor, uel successor singularis, l. emptorem, C. locat. ubi tex. glo. & Bart. & Re-ctor. seu Prælati quoque tempore sui officij locans nomine proprio, & non ecclesie huiusmodi locationi successor stare non tenetur, cæterum locatio ipsa spirat ob locantis mortem, secundum glo. communiter approbatam, in c. si ne prælati uices suas, Anch. consi. 16. Rotam Roma. in nouis decisio. 232. Abb. in quæst. incip. Sépronius clericus, in quinto dubio. Pau. castren. consi. 2. uol. 1. & Soci. consil. 34. uol. 3. ubi meminit istorum sententiam esse communē, & in tantum hoc procedit, qd si prælati nomine ecclesie etiā, & ad eius commodū locasset bona ecclesie successor tunc cogi nequit huic locationi stare, nisi esset ipsi ecclesie utilis, secundum glo. cōiter ab omnibus ibi receptam, secundum Abb. & Ana. col 4. in d. c. fm. & Soci. in d. consi. 34. col. 3. in quibus quidem locis conantur præcitati Doct. reducere ad concordiam opinionem Ant. in d. c. si. & sequacium contrariam, quæ consonantia semper mihi placuit, & hortor summopere fore eam sequendā, amplectendāq; in facti contingentia tanquam æquam, ueram, & rationabilem, imo aduerte, qd ipse quoq; successor singularis posset expellere colonum partiarium, secundum Roma. cōs. 309. tñ colonus, ac cōductor regressum habebunt pro eorū interesse contra locatorē, & dñm. l. qui fundum, ubi tex. Pau. castren. & Doct. ff. locati, sed ubicunque cōductor ipse, seu colonus in inuestitura, & cōtractu specialiter obligari sibi fecit bona conductā, uel omnia bona locantis non posset expelli ab emente, uel acquirente rem locatam aliquo modo, secundum Bart. Bald. & Saly. in d. l. emptorem Pau. castren. in l. si merces, §. primo. ff. locat. Imo. Areti. & Alexā. l. qui absentis. §. 1. ff. de acquiren. hæredi. Abb. colum. pen. & Ana. nume. 9. in c. quærelam. ne prælati uices suas, Areti. &

Cōis
opi.

Cōis
opi.

ti. & Ias. in §. fin. instit. de locat. & condu. Corne. consil. 6. uolumi. 4. Crot. in l. filius fami. §. diui. fol. 10. ff. de leg. 1. Negusanti. de Fano, in tract. de pignor. & hypothe. in primo membro, secundæ partis, numero sexto, fol. quarto, & Guido. in quæstio. 480. & ista est communis opinio, teste cōis
opi.
Grato consil. 95. quidam, nume. 12. uolu. 1. quam declarat, & sequitur quoque Couarruias, in tract. suarum resolutionum, lib. 2. cap. 15. numer. 3. & ita in proprijs terminis consuluit Io. de Amicis consil. 113. Doctor præstantissime; & aduerte, quòd hypotheca ista, aut specialis, aut generalis sit, nihilominus sufficit, etiam sine alienationis prohibitione, habetq; hunc effectum, ut res possit à conductore retineri, donec sibi ab emptore, & singulari successore soluat interesse, & sic in casu isto non requiritur specialis hypotheca, & statim quòd successor singularis offert suum interesse colono habenti fundum hypothecatum potest eum expellere, secundum Bart. in d. l. emptorem, quem omnes ibi communiter sequuntur, Pau. de Cast. in l. nihil. §. fin. ff. de leg. 1. Corne. in d. consil. 6. Ang. consil. 245. numero sexto, & Ruinus consil. 180. nume. 18. uolu. 1. & istorum opinionem refert esse communem Negusan. in d. tract. de pignor. in 1. membro. 2. partis, nu. 6. & seq. interpretaturq; ulterius regula prædicta non habere locum similiter in uxore, quæ præcise non tenetur stare locationi factæ per maritum de bonis dotalibus tempore, quo ipse erat dominus dotis, ut uoluit Bar. per illum textum, in l. si filiusfam. §. fin. ff. solu. matri. cum quo sentiunt ibi Imo. Cuma. Roma. & Pau. castren. Cyn. & Salyc. in d. l. emptorem, & Alberi. in l. diuortio. nume. 2. ff. solu. matri. & istam ponit esse communem opinionem Couarruias in loco præcitato, nu. 4. ubi contradictores citat, & eorum rationibus respondere nititur. Cōis
opi.

OPINIO LXII.

Conducens minor. 25. annis domum, inferensq; postea in eam etiã res suas, tunc bona huiusmodi inuecta nõ erit tacitè hypothecata pro pensione domus, secundum gloss. Bar. Fulgo. & Salyc. in l. item quia. ff. de pac. Dyn. in §. item seruiana, instit. de actio. Imo. & Cuma. in l. si cōstante, in prim.

Cōis prin. ff. solu. matri. & ista est communis opinio. in contra-
opi. riam uero partem, uidelicet, ut bona ipsius minoris illata
 in domo, seu fundo conducto absque tutoris, uel curato-
 ris autoritate censeantur tacite obligata pro pensione
 inclinauere, & optimis quidem rationibus Bald. Ang. Pau-
 castren. & cæteris, in d. l. item quia, Bal. in l. unica. §. & ple-
 nius. C. de rei uxo. actio. Negusantius de Fano, in tractu. de
 pignoribus, in 2. par. membro. 4. nu. 154. Faber, Areti. Ni-
 cola. de Neapo. Ias. cum alijs citatis per eum, nu. 57. Go-
 mesi. remissiuè sub nu. 25. & Bellonus, num. 31. in d. §. item
Cōis seruiana, ubi firmant hanc communem sententiam fore
opi. contra glo. prædictam, & in effectu iudicio meo uerissimam,
 & communis apparet, atque ab ea, tanquam tutissima in
 actu practico discedere fatuum esset.

OPINIO LXIII.

eōis Conductori remissio facienda. concedendaq; est ob bel-
opi. lum, pestem, seu sterilitatem maiorem, & in istis casibus pen-
 sionem soluere non tenetur, secundum Canonist. omnes,
 in c. propter sterilitatem. ubi Barba. nu. 1. de locato Bar. in
 l. cum in plures, in prin. ff. locati Alex. conf. 3. col. pen. Ri-
 pa, in tractu. de peste fol. 6. & Cotta in memoriali, in uer. cō-
 ductor ubi perhibet istam sententiam magis communem
 fore, eiq; pariter inhæret Aegidius Bossius, in pract. crimi-
 in titu. de remissione mercedis conductorum, nu. 20. refe-
 rens alios Doct. eiu sdem opinionis, ubi similiter, nu. 37. &
 seq. fol. 290. ponit octo alios casus in quibus remissio pen-
 sionis fieri debet ipsi conductori.

OPINIO LXIIII.

Conducens rem suam propriam ignoranter non per-
 dit dominium, neque possessionem, potestq; obijci, ac re-
 ferri per eum locatori exceptio, seu quæstio dominij, &
 sic remedium. l. conductores. C. locati, & l. non ab re. C.
 unde ui non habet locum contra conductorem, qui rem
 propriam conduxit, secundum glo. in d. l. non ab re, in uer.
 cedere, in fin. Curt. sen. post alios congestos per eum conf.
 70. num. 2. & 7. ubi ita cōsultuit, atque firmavit istam opi-
 nionem

nionem uegiorem, communemq; apparere, idemq; sentit Deci. in l. neque pignus, numero. 4. ff. de regu. iur. & ibi in add. super litera. A. idem quoque respondit Riminal. consi. 94. num. 16. uol. 1. quia conductio, & locatio ista est nulla secundum omnes, præsertimq; Ripam, nu. 15. in l. si aliquam rem. ff. de acquir. poss. deficitq; consensus, qui locationis contractum perficit.

OPINIO LXV.

Conductor debet prius restituere possessionem locatori, quam litigare de proprietate. l. si quis conductionis titulo. C. locati, sed hoc non procedit ubi cunque conductor ipse offert se paratum probare, qd rem à se tempore locationis possessam conduxit, ita qd locator non fuit in possessione, & sic exceptio possessionis proprie à conductore contra locatorem obijci potest, secundum glo. in l. non ab re. C. unde ni, Curti. seni. consi. 70. nu. 4. cum alijs relictis per eum, Parisi. consi. 59. nu. 30. uol. 1. & Ripam, in l. si aliquam rem. ff. de acquir. possess. in fin. in quibus quidem locis expriment istam esse ueram, communemq; opinio-
nem, & sequitur etiam Iacobus Menochius, in tract. recipiendæ possessionis remedio. 11. nu. 4. ubi luculenter, & melius quam alius, quem hucusque uiderim ampliat in nouem casibus, d. l. si quis conductionis, & in septem alijs limitat.

cōis
opi.

OPINIO LXVI.

Confessionem sacerdos reuelare non potest, & reuelas punitur iuxta, c. omnis utriusque sexus, in fin. de pœni. imò Papa præcipiente, & mandante hoc sub pœna excommunicationis minimè teneretur, nec posset sacerdos ipse confessionem reuelare, seu propalare, secundum Augustinum Beroum in suis quæstio. familiari. q. 12. num. 1. & seq. quia celatio, & sigillum confessionis est de iure diuino, & de necessitate sacramenti, ut tenuerunt Ioannes de Turr. Cremat. Cardi. in c. sacerdos, col. 2. de pœnit. distin. 6. & Pet. de Pallude, in 4. distin. 21. imò fortius ipse sacerdos in confessionis actu gerit uerj Dei nices, ut est tex. in ncta gloss. in c. dilectus, de excess. prælat. & habetur, in c. sacerdos, de offic.

offi. ordi. & effectualiter in hoc est maior summo pontifice, ideo à papa tanquam in isto actu inferiore compelli nequit, ut per Beroum, in d. q. 12. sed ubicunque quis confitetur sacerdoti, quòd uult homicidium patrare, Titiumq; interficere, seu aliquod simile facinus cõmittere, & quòd tentationi huic resistere nõ potest, nec ab ea abstinere aliquo pacto, tunc sacerdos debet quanto cautius potest reuelare confessionem, ut peccatum impediatur, & non propagare personam quoquo modo, secũdum Iac. Zocchum Ferrarien. præceptorem Felyni, in 20. q. Innoc. Hostien. Ancha. Abb. col. fin. Cardi. Zaba. col. fin. Ant. col. 8. & omnes, in d. c. omnis utriusque sexus, Archiepi. in d. c. sacerdos, & Ripam, in tract. de peste. §. ultimo, fol. 115. Franc. Coscius decanus Senensis, in c. 1. de offi. deleg. nu. 92. & Io. Lupi, in repeti. c. per uestras. §. 26. numer. 9. de donat. inter uir. & Cõis
 opi. nxo. & ista est uera, canonica, pia, & communis opinio, secundum relatos Doct. & Hierony. Gigantem, in tracta. de crimine læsæ maiesta. lib. 2. in titu. qui accusare possunt in crimine læsæ maiesta. q. 18. nume. 8. & seq. & idem iudicio meo uidentur sentire omnes Theologi communiter, in 4. senten. distin. 21. ubi præter alios Gabriel. q. 1. conclu. 3. & Ioannes maior. q. 3. Hadri in 4. senten. in tracta. de confes. sigillo. Caiet. in opusculis. 27. q. ca. 15. & Dominicus soto in relectione de secreto, membro. 3. q. 4. conclu. 2. in quibus locis dicunt, q̃ confessionis sacramentalis secretum non est detegendum, etiam quoad crimen committẽdum saltem nominato authore, & nonnulla alia relatis concernentia scripsimus in primo lib. communium opinionum, in uers. confessio, seu ea, quæ fuerunt dicta sacerdoti. item laicus posset reuelare confessionem, nam quando quis sacerdos non est, & in secreto, & confessione dicatur aliquid iuramento, etiam ei præstito, q̃ nemini illud propagare debeat, nihilominus si in testem producat debet hoc reuelare non obstante iuramento, secundum Inn. in d. c. omnis utriusq; sexus, in fin. & in c. qualiter, & quando, de accusat. Abb. in c. si sacerdos, col. 2. de offi. ord. Ias. in l. fin. col. 3. ff. qui satisd. cogant. & hoc dictum refert, sequitur, & multum commendat Marsil. singu. 424. accipe quæso unum dictum ualdè periculosum.

OPINIO LXVII.

Confiteri quilibet potest peccata sua laico propter impossibilitatem expectandi sacerdotem, secundum glof. fin. in c. 2. de pœni. & remis. in 6. & gloss. in c. cum inferior de maio. & obed. & in c. unum, §. nomine autem criminis. 25. dist. & uoluit tex. in c. quem pœnitet, de pœni. dist. 1. & in c. quis uult, de pœnit. dist. 6. & notat Marfil. in l. qui cædem, nu. 7. C. ad legem Corne. de sic. qui allegat ad hoc corroborandum glo. in c. pastoralis, de off. ordi. in uer. mortem, quæ ait ob necessitatem, & quando res tempore erat peritura laicus laico peccata sua confiteri posset, & laico isti confitenti in casu necessitatis non est licitum reuelare confessata, secundum omnes Doct. communiter, in c. significasti de adulter. & Ripam, in tract. de peste, in titu. de remed. ad curandam pestem, num. 116. cum alijs seq. ubi meminit istam fore communem opinionem, & eam approbat, & ponit pariter pœnam, qua ueniat plectendus iste laicus confessionem reuelans, sed si quis fortè confiteretur puro laico omnia peccata sua, quem credebat esse sacerdotem, & communi opinione reputabatur sacerdos, licet non erat, quid respondendum? conclude breuiter q̄ ex quo iste laicus habebatur pro sacerdote, & tolerabatur in quasi possessione sacerdotij à superiore, ualet confessio, & absolutio, secundum glo. in uer. decepto, Inno. & alios, in c. dudū, de elec. & oēs Canonistas, in c. apostolicam, de presby. nō bapti. Io. de Fan. in c. baptismi vicem. de conse. dist. 4. Iac. in l. Barbarius, nu. 63. ff. de off. præto. & Ripam, in d. tract. de peste, in tit. de remed. ad curandam pestem, num. 45. ubi recitat istam esse communem opinionem.

Cōis
opi.

OPINIO LXVIII.

Cōfessionem tutoris, curatoris, procuratoris, executoris, aut alij administratoris standum non est de recepta pecunia in præiudicium pupilli, minoris hæredum, & aliorum, nisi de enumeratione aliter appareat, & sic confessio hæc procuratoris, & aliorum hmōi de recepto pupillo, dñō, & alijs, nulla apparente enumeratione, præiudicare nequit, ut tenuerunt pro constanti Bar. & Imo. in l. si debitorem. per illum text. ff. de nouatio. Bald. in l. omnes. §. primo, C. de
e quadri.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

Cōis
opi,
 quadri.præscrip.in c.ex insinuatione,col.2.ex. de procur.
 Ang.in l.2.§ fin.C.de quadri.præscrip. Bar.Bal.Fulgo.Ro
 ma.Pau.castren.Alex. Soci. & cæteri, in l.2.§.fin.ff.li cert.
 peta.Federi.de Senis consi.53.Bal.consi.287.dicta mulier,
 col.1.uol.4.Pau.castren.consil.32. circa principium,in fi
 ne,uol.2.Fulg.consi.209.duobus, per totum, Maria.Soci.
 consi.3.col.2.Alex.consi.132.in causa,& lite,col.2.uol.4.
 Fran.Aret.consi.4.ex facto proponitur,Barba.consil.8.sa
 pienter,col.15.uolu.2.& consil.17.clementissimum,col.3.
 uol.4.Ruin.consi.140.nu.4.& seq.uolu.1.Deci.consi.146.
 col.pen.& consi.493. & alij innumeri congesti per Tiraq.
 in tract.de utroque retractu,in titu de retractu conuentio
 nali.§.4.glo.6.nu.12. & seq.ubi scribit istam esse commu
 nem sententiam, & magis communem dicit Follerius su
 per pragma.de censibus,in uer.que quidem exequutio nul
 la falsitatis,nu.51. contrarium uero uoluerunt Bald. in l.
 nam & nocere, in fin.ff.de pactis Federi.de Senis consi.54.
 Pau.castren.consi.34.uol.1.Cuma.consi.31.Saly.Imo.Cu
 ma.Fulgo.Curt.Zafi.Alcia.in d.l.2.§.fin.ff.li cer.pet. Imo.
 in c.li cautio,col.fin.ex.de fide instru.Barba.consil.18.col.
 3.nol.3.Ias.in l.duobus reis,col.2.ff.de iureiu. & cæteri re
 lati per Tiraquel.in d.tracta.de retract. in titu. de retractu
 consanguineorum,§.1.glo.18.nu.90.& in d.titu.de retra
 ctu conuentionali.§.4.glo.6.nu.13. & istorum opinionem
 dicit æquam,& in practica seruari Zafi.in d.§.fin.& quam
 nis Tiraq. & Follerii, quæstionem istam, & altercationem
 indecisam,indefinitamq; dereliquerint nihilominus remo
 to omni timore primam partem Bar.& sequacium,tanquã
 ueriores, sustentabiliorem, communioremve sequi pos
 sumus in actu practico, quam sequitur, tuetur ab omnibus
 contrarijs, & ait communem Bolognettus, in d.l.2.§. fin.
 nu.44.cum alijs seq.& Ioan.Cephal.consi.101.num.18.&
 sequen.

O P I N I O LXIX.

Confessio de dote recepta constante matrimonio nul
 latenus præiudicat creditoribus præsentibus, uel futuris,
 secundum glo.& Bart.in anth. sed iam necesse.C.de dona.
 ante nupt.Alex.consi.45.uol.1.& consi.142.uol.5.Bart.in

1. si constante, in prin. ff. solu. matr. Crauet. consil. 44. nu. 1. Doct. omnes, in l. 1. ff. solu. matr. & ista est communis opinio, secundum Aret. in §. fuerat, nume. 14. institu. de actio. Bellonum consil. 47. Boer. decisio. 330. & Ripam, in l. fæmi næ, nu. 36. de secun. nup. & hoc ampliatur etiam procedere, si huiusmodi confessio fuerit iurata, ut uoluerunt Bart. in l. cum quis decedens, §. Titia, ff. de leg. 3. Bal. in l. 1. §. idē facit, C. de inoffi. dona. & in l. 1. q. fin. C. de dona. ante nup. Soci. in d. l. 1. ff. solu. matr. nu. 103. Rubeus consil. 119. Cur ti. iuni. consil. 95. num. 4. & Couarru. in suis resolutio. lib. 1. cap. 7. in quibus locis istam esse communem opinionem ostendunt. Ampliatur secundo loco procedere quoque, licet lapsum sit tempus opponendi exceptionem non numeratæ dotis, secundum opinio. Bulga. in d. l. 1. solu. matr. quam sequitur Rubens consil. 78. nume. 10. Anchara. uero consilio 307. uidetur respondere contrarium, uidelicet, quod cōfessio dotis post decem annos habeatur ac si fuisset uere numerata, sed hoc dictum Ancha. ualde periculosum esse existimo, nam si ex confessione præsumitur donatio, & consequenter simulata confessio, lapsus dicti temporis non potest quid operari, ut per Soci. in d. l. 1. solu. matr. nu. 102. obstat quidem exceptio simulationis, quæ est perpetua, ut per eum, quia talis confessio, nedum præsumitur facta in fraudem creditorum, ut per Bar. in d. auth. sed iam necesse, & in d. l. si constante, uerum etiam præsumitur simulata, ideo non nocet creditoribus, tam præsentibus, quam futuris. Bald. in rub. quæ in fraud. credi. & Rubeus, in d. consil. 119. & præsumptio huius fraudis, ac simulationis est iuris, & de iure, contra quam non admittitur probatio in contrarium, nisi per confessionem partis aduersæ. glo. in l. antiquæ, in princ. C. ad Velleia. & in §. item ex inquisitione, in uer. idonei, institu. de satisf. tut. & Docto. in d. auth. sed iam necesse.

O P I N I O LXX.

Confessio facta per reum in tormentis nullis, uel non legitimis indicijis præcedentibus non ualet, & sic redditur nulla, etiam si millies ratificata sit, nec ex ea posset sequi condemnatio, secundum glo. Bart. nu. 1. Alex. in 1. apostil.

& reliquos omnes, præsertimq; Marsil. cum cæteris signatis per eum, nu. 10. cum alijs seq. in l. pen. ff. de quæstio. per tex. ibi, ubi, nu. 14. refert mediante suo patrocínio ob hoc euasisse aliquos reos à pœna mortis, & eandem sententiam sequitur quoque atq; communẽ dicit Ias. consi. 188. nu. 2. uol. 2. & Marsil. in l. 1. nu. 14. ff. de quæstio. Guido de Suza. in tract. de indicatijs, & tortura, uers. sed quid si aliquis tortus, nu. 70. Francisc. Brun. in tracta. de indicatijs, & tortu. q. 5. 2. partis, nu. 47. & seq. Capicius decisio. 145. nume. 3. Aegidius Bossius, in practi. crimi. in titu. de confessis per torturam, nu. 6. & eminentissimus D. Petrus Cephalus præceptor, & promotor meus, in consi. 102. num. 9. posito inter consi. crimi. diuerforum, in 1. uol.

O P I N I O LXXI.

Confiscari debent omnia bona rei committentis delictum læsæ maiestatis, ac capite puniri, l. quisquis, C. ad legem Iul. maiesta. & hoc iure communiter hodie utimur, & sic in crimine isto læsæ maiestatis contra principem, uel rempublicam bona confiscantur, publicanturq; ac etiam in crimine hæresis, & ita seruat consuetudo, & communiter totus mundus, secundum Alberi. in tracta. statutorum. q. 18. nu. 6. 3. par. & Cæpollam consi. 17. nu. 34. & hoc quoque firmat Bal. in c. 1. col. 4. de pace tenenda in uisibus feudo. ubi scribit istam esse communem opinionem, & in l. si quis nummus, C. de fals. monet. Saly. in l. 1. eod. titu. & Cæpoll. in d. consi. 17. nu. 35. & Hierony. Gigas, in tract. de crimine læsæ maiesta. in rub. de pœnis committent. crimen læsæ maiestatis, lib. 2. q. 1. nu. 1. cum alijs seq. ubi ponit nonnullas alias pœnas, quæ apud ueteres diuersimodè imponebantur reis inquisitis, & conuictis de hoc crimine læsæ maiestatis, & aduerte q; tam bona rebellis prædicti, quàm hæretici non confiscantur ipso iure, & per cõsequens feudo, & alijs eorum bonis non priuantur ipso iure, sed debet necessario interponi, seu expectari sententia, & ea lata bona sunt ipso iure confiscata, d. l. quisquis, & tenuit Dyn. Bar. & Alberi. in l. 1. §. an bona. ff. de iure fisci, Bal. in tract. feodorum, num. 45. Cagnol. in l. ea sola deportationis sententia.

nu. 5. ff. de reg. iur. & ita uoluit consulendo Cardina. confi.
 128. col. 1. & Boer. in decisio. 264. nu. 11. & ista est commu- Cōm
opi.
 nis opinio, ut constat ex congestis per Gigan. in d. tractat.
 quæstio. 25. in regno uero illo committens crimen læsæ
 maiestatis ipso iure amittit dominium, possessionemq; seu
 di, ac aliorum bonorum nulla interueniente apprehensio-
 ne uigore constitutionis ipsius regni incipiē. contingit, &
 cap. inchoantis iustituario terræ Hidruntij, & c. bona pro-
 ditorum, teste Afflict. in c. 1. §. sed nec alia, nume. 107. in
 titu. quæ fuerit prima causa benefic. amitt. quamuis Addi-
 tionator, in d. c. iustituario, in uers. applicentur, & ipsemet
 Affl. ct. in d. constitutione contingit intelligant iura præ-
 missa regni procedere, quod executio fieri nequeat super
 bonis ipso iure ad fiscum deuolutis per rebellionem com-
 missam ex abrupto, sed debet expectari declaratio, & sen-
 tentia condemnatoria, & istum fore uerum sensum, & in-
 tellectum dictorum iurium omnibus rectè intuētibus ex-
 ploratum erit, imò in consulendo, iudicandoque casu eue-
 niente semper per dicta regni iura per rationes euiden-
 tissimas hic non positas concluderem fore necessariam
 sententiam ante confiscationem faciendam bonorum re-
 bellis; & nota similiter ad præmissorum declarationem,
 quod hodie bona damnatorum non confiscantur, nisi in
 crimine læsæ maiestatis per text. celebrem, & expressum,
 in authen. bona damnatorum, C. de bonis damnatorum,
 sed ascendentibus, uel descendentibus, & à latere proue-
 nientibus deferuntur, seu reseruantur, nihilominus per
 authen. bona non corrigitur authen. incestas nuptias, C.
 de incestis nupt. disponens confiscationem bonorum fie-
 ri debere ipso iure aduersus contrahentem matrimonium
 scienter in gradu prohibito, secundum glo. Bart. & Ange.
 in authen. nouo iure, C. de pæn. iudic. qui male iudi. Cyn.
 Pet. de Bellaperti. & Alberi. in d. authen. bona damnato-
 rum, & in d. tractatu statutorum, tertia par. quæstio. de-
 cimaoctaua. in princip. Iacob. de Beluisu, in §. primo,
 in authenti. de incestis nuptijs, Aretin. in tractat. male-
 ficiorum, in uersicu. bona publicamus, colum. penul. An-
 dre. de Iserni. & Bald. in cap. uno. quæ sint regalia, &
 Martin. Laudén. in tractat. de fisco. §. quinto, & Boerius,

post alios congestos per eum, in d. decisio. 264. nu. 15. cum
 Cōis alijs seq. ubi recitat istam esse communem opinionem, &
 opi. confiscatio bonorum sit ipso iure, etiam in 250. casibus po-
 fitis, ac relatis per Ludouicum Cressolem, in tracta. in qui-
 bus casibus iure civili omnium bonorum, uel partis publi-
 catio sit indicta à fol. 3. usque ad fol. fin. ubi per 30. pagi-
 nas recensuit supra citatos casus. cæterum communis in
 principio præmissa interpretatur utiliter non habere lo-
 cum in feudo rebellis confiscato, quod ob crimen læsæ ma-
 iestatis patratum confiscari non potest, nec debet fisco ap-
 plicari in præiudicium domini directi, secundum Bart. in
 l. si finita, §. si de uestigialibus, ff. de damno infecto, in 2. q.
 & in §. 1. in auth. de non alienan. aut permutan. rebus ec-
 clesiæ, Bald. in l. 1. C. de bonis liberti. Fabrum, in d. auth.
 bona. q. pen. Cæpol. consi. 80. Bal. & Alua. in c. 1. §. illud de
 prohibita feud. aliena per Federi. & Iacob. de sancto Geor-
 gio, in q. feud. q. 28. Io. Andr. in c. quibusdam de pæn. in 6.
 Alberi. in auth. si uero, C. de hæret. Alex. consi. 88. uolu. 4.
 Cōis Marti. Lauden. in d. tract. de fisco. q. 263. & in tract. de crimi-
 opi. ni. læsæ maiest. q. 15. & ista est communis opinio, secun-
 dum Imo. Roma. & Alex. in d. §. si de uestigialibus, & Boer.
 in d. decisio. 264. num. 7. & seq. in contrariam uero partem
 inclinauerunt multi Doctores. relati per Boeri. in d. decisio.
 quorum opiniones concordare nititur Hierony. Gigas, in
 d. rub. sui tract. de crimi. læsæ maiesta. quæst. 5. num. 1. cum
 alijs seq.

O P I N I O LXXII.

Cōfiscatis oībus bonis rebellis ob crimen læsæ maiesta-
 tis ab eo commissum, utique in ista generali confiscatione
 bonorum non uenit ius patronatus, & sic in iure patronatu
 isto non succedit fiscus, sed transit in hæredes condemna-
 ti, qui præsentare possunt beneficiū patronale in casu præ-
 senti, sicut præsentare poterat condemnatus ante condem-
 nationem, secundum glo. in c. satis peruersum, 50. distin. &
 in clemen. pastoralis, in uer. subiectæ, de re iudi. Archidia.
 in c. filijs. 16. q. 7. Præpositi. in c. 1. col. pen. 10. distin. Butr. &
 Doct. omnes, in d. clemen. pastoralis, Cardina. in clemen.
 si plures. de iure patro. & in clemen. 1. de excess. prælat. Fe-
 ly. &

ly. & Andr. pomum, in c. quanto de re iudi. Anchara. in c. felicitis, in 10. nota. de pen. in 6. Collect. in c. fin. de iurepatro Bar. in extrauagan. ad reprimen. in uer. rebellando, Ange. in tract. maleficio. in uerfi. & eius bona publicamus, in uer. & nota q. facta, nu. 15. Afflict. in c. unico, §. ex eadem lege, nu. 9. in titu. de lege Corrad. in uisibus feudo. Alberi. in tract. statuto. par. 3. q. 16. nume. 17. Nellum, in tract. ban nitorum, in prima par. quæst. 32. Andr. de Isern. euangeli-
stam in regno Neapo. in c. licet in titu. si de feud. fuerit cō-
tro. inter dominum, & agnat. & istorum opinionem dicit æquiorum Curt. in tract. de iurepatro. in uerfic. ipse, uel is, quæst. 29. & communem esse fatetur Hierony. Gigas, in tra-
cta. de crimine læsæ maiestatis, in rubr. de pœnis commit. Cōis
opi.
crimi. læsæ maiesta. lib. 2. q. 4. & secundum communem istā
consuluerunt Socii. iuni. consil. 51. requisitus à magnifico,
uol. 2. Mantua consil. 5. & Hierony. Gigas, in d. quæstio. 4.
quorum quidem consiliorum, & præmissarum authorita-
tum Doct. uigore determinauit casum hūc Illustrissimum
Dominium Venetiarum, teste Gigante in loco præcitato.
in contrariam uero partem inclinarunt, uidelicet, q. ius pa-
tronatus transeat in fiscum facta generali cōfiscatione bo-
norum glo. in d. c. filijs, Io. And. & Abb. in c. nobis de iure
patro. & idem Abb. in d. c. quanto, cum aliquibus alijs Do-
cto. tamen ueritatem ipsam habendo ante oculos, & insti-
tutum meum solitum sectando amplector primam senten-
tiam negatiuam, tanquam magis piā, magisq; canonicā,
ac frequentiori calculo à Doct. utriusque cēsursæ approba-
tam, & eo libentius inhæruī communi ipsi, quanto opinio
Glo. Io. And. & sequacium concordari potest cum dicta
communi, prout ad facilem cōsonantiam opiniones istas
reducerunt Curti. in d. q. 29. Soci. in allegato consil. 51. nu.
6. & Gigas, in d. q. 4. nu. 4. & seq.

O P I N I O LXXIII.

Consuetudo, seu statutum disponens q. usurę pro dote,
& causa dotis donec restituatur ipsa dos solui debeant ad
rationem quinque pro centenariō non ualeat aliquo mo-
do, secundum Io. de Imo. & cæteros omnes, in l. in insulā,
§. usuras. ff. solu. matri. glo. & Bal. per tex. ibi, in l. eos, C. de
c 4 usur.

Cōis
opl. usur. & Canonistas, in cle. 1. de usu. & Ias. in §. fuerat, num. 9. institut. de actio. ubi recitat istam esse communem opinionem, & communem pariter scribit fore Rocchus Curti. in c. fin. de consuetu. in quæstio. 1. nu. 18. & seq. fol. paruo 17. imo, secundum Bal. in l. 2. & in auth. ad hæc, C. de usur. huiusmodi statutum, atque consuetudo permittens usuras, etiam in uno nummo duntaxat non censetur licita, & indicans secundum tale statutum incidit in excommunicatio nem, & in hæresis labem, & prosequitur hoc apertius Ias. in loco præmisso. & ampliat similiter in tribus alijs casibus Curti. in d. quæst. 1. nume. 18. & seq. sed Bald. in l. fin. §. præterea, C. de iure dotium, & Cardi. cum alijs compluribus, in d. cle. 1. asserunt contrarium, & optimè, quorum quidem opinionem sequitur, atque tuetur Curti. in d. q. 1. nu. 19. ubi profert hoc utile uerbum quod talis consuetudo, uel statutum communiter obseruatur absque peccato, & hæc eadem consuetudo quod soluantur septem pro quolibet centario uiduæ, cui non fuit dos soluta uiget quo que in ciuitate Neapolis, & obseruatur, teste Afflicto decisio. 284. in princ. extatq; prædicta consuetudo hic Aquilæ, & ratione dotis nō solutæ soluantur septem pro centenariio quotidie seruatur. uerū ubi quæstio hæc eueniret, & talis consuetudo non reperiretur, tunc casus foret ualdè dubius, ac exagitandus ad utranque partem, & denique decidendus ueniret, prout eum decidit Rota Neapolitana, in d. decisio. Afflict. 284. ad quam casu eueniente tanquam ad portum claræ ueritatis recurrendum esset.

OPINIO LXXIIII.

Cōis
opl. Consuetudo non soluendi decimas excusat à debito earum, secundum Theologos communiter per id, quod habetur Numeri. 18. & de opinione ista cōmuni faciunt mentionem Canonistæ, in c. 1. de deci. in 6. & Ioannes Brunellus, in repeti. c. 1. de homicidio, nu. 14. quæ reperitur, in fin. relectionis Couarruias super clementi. si furiosus, de homici. cæterum contraria pars, uidelicet, quod non ualeat consuetudo de non soluendis decimis uidetur uerior, & sustentabilior de iure, secundum Rocchum Curti. post alios relatos per eum ibi, in c. fin. de consuetu. in princ. post præ-

præfationem, numero vigesimo secundo, fol. paruo. 18. & primò quia decimæ sunt de iure diuino, ergo consuetudo contraria nihil ualet, 8. distin. c. quæ contra morem, maior probatur leui. c. fin. omnes decimæ terræ, siue de frugibus, siue de pomis arborum domini sunt, & illi sanctificantur, & numeri. 18. filijs leui dedi omnes decimas in possessione, pro ministerio, nam seruiunt mihi in tabernaculo fœderis, & Exod. uigesimo secundo, decimas, & primitias tuas non moraberis offerre. item Luc. decimo octauo, decimas do omnium, quæ possideo, & pluribus alijs in locis sacrę scripturæ idem tradi uidetur. Secundò pontifex solus, & multo magis in cōcilijs generalibus interpretari potest sacram scripturam, canones condendo ab omnibus seruandos, cap. per uenerabilem, §. rationibus qui filij sint legitimi. sed canones apertè clamant decimas esse de iure diuino, cap. tua nobis, cap. cum non sit in homine, & cap. in aliquibus de deci. cap. decimæ, & cap. in sacris, decima sexta quæstio. prima, & in cap. pardechianos, ex. de deci. & in c. cum apostolica, ex. de his, quæ fiunt à prælat. sine consen. capi. & istæ decimæ sunt Deo debitæ in recognitionem uniuersalis dominij ipso iure, d. c. tua nobis, & Canonistæ hoc firmant omnes, in d. cap. primo, de deci. in sexto, ubi Francus meminit istam fore communem opinionem, quam sequitur Abb. in cap. fin. ext. de re. permut. Boerius decisio. 236. & Capici. decisio. vigesima, numero quinto, & ample titur pariter, & ait esse communem acutissimus, præstantissimus, & doctissimus D. Cornelius Benincasius Perusinus, in tracta. de paupertate, quæstione septima, in sexto speciali, numero secundo. Tertiò, quòd consuetudo non soluendi decimas non ualeat saltem in decimis prædialibus firmant omnes Canonistæ, qui ob hoc excalescunt quodammodo in Theologos. ita Innocen. in c. fin. de paro. Hostien. & Ioan. Andre. in cap. à nobis, de deci. Anto. & Imo. in cap. statutum, de transact. Anchara. consil. 196. in primo dubio. Archid. in d. c. decimæ Imo. & Abb. in rub. de deci. gloss. Hostien. & omnes, in d. c. in aliquibus, & Rocchus Curti. in d. c. fin. de consuetu. in princ. post rub. numero vigesimo secundo, folio decimo octauo. ubi recitat istam esse communem opi-

Cōis
opiCōis
opi

cōis
opi. opinionem, & Couarruias in suis resolutionibus, libr. 1.
cap. 17. num. 8. licet ibi perhibeat sententiam contrariam
pariter communem fore. Quarto, & ultimo apparet ue-
rior hæc ultima, seu secunda opinio Canonistarum, siqui-
dem contra assertionem Theologorum prouisum est per
Gregorium Nonum, ut patet, in d. c. 1. de deci. in 6. ubi in-
iungit prædicatoribus, & minoribus specialiter, ne audeant
ea in sermonibus prædicare, ob quæ laici à decimarum so-
lutione retrahantur, imò contrario operi sint intenti, & in
hoc absque dubio standum esset potius Canonistis, quàm
Theologis, sumus enim in interpretatione iuris diuini, in
his præcipuè, quæ pertinent ad moralia, ut in decimis, de
quibus agitur, & idem dici posset in uoto, matrimonio, si-
monia, & alijs similibus, secus uero si ageretur de interpre-
tatione iuris diuini in his, quæ spectant ad nostri Iesu Chri-
sti opera, & ad agnitionem ueræ fidei contra hæreticos,
secundum Anchara. in dispu. exordiente. antiquis & mo-
dernis temporibus, & ideo aiebat quamoptimè Host. in c.
1. de consang. & affin. q. in electione præsulatus præferen-
dus foret Canonista Theologo in loco, quo hæreses non
pullulant, & sequitur Fely. in c. fin. de magist. & Io. Lupi, in
reperi. c. per uestras, §. 26. nume. 16. de donat. inter uir. &
uxo. sed in hoc opinionum conflictu quid concludendū?
ego, nec primam, nec secundam sententiam præmissas fir-
mare audeo, at opinionem relata per Hostien. in d. c. à
nobis, tanquam tutiorē pro salute animæ totis uiribus am-
plector, & sequor, ubi ait quodd in partibus, ac regionibus,
in quibus decima ipsa de more non soluitur, nec prædica-
tur non peccant mortaliter homines non soluendo, quasi
Romana ecclesia uideatur in his, saltem quoad præterita
dispensare, ne tantam multitudinem ex hac causa damna-
ri contingat, si uero post prædicationem, & monitionem
retineant, mortaliter peccant, & in sententiam istam incli-
nare uidetur inibi Io. And. & idem uidetur sentire S. Tho-
mas in 2. 2. q. 77. quem refert Archid. in c. maiores, 16. q. 7.
licet non sequatur, & ita transit quoque Abb. in d. c. in ali-
quibus, in fin. & Rochus Curti. in d. c. fin. de consuetu. loco
de quo supra, & istorum opinio ita retenta non procede-
ret profectò in privilegio pontificis, nam priuilegium à pa-

pa concedi potest aliquibus locis, ne teneantur ad decimas, licet in totum quoad omnia loca tolli non possint, ut not. Deci. in c. cum ordinem, in prin. de rescrip. & nota hic ad præmissorum declarationem, q̄ quatuor genera decimarum reperiuntur, quæ explicitè ponit Ioannes Brunellus, in d. c. 1. de homici. nume. 14. & seq. & alia quamplura pertinentia ad materiam decimarum posuit moraliter, pulchrè, & conclusiuè D. Cornelius, in d. tract. de paupertate, in d. q. 7. in 6. speciali per totam.

O P I N I O LXXV.

Consuetudo, ut inducatur requiruntur duo actus, & sic ad inducendam cōsuetudinem ipsam duo actus necessarij censetur, secundum glo. in l. de quibus, ff. de legi. & ista est communis opinio, ubi actus essent notorij, & qui sæpius non occurrerent, secus si sæpius acciderent, quia tunc plures actus requiruntur arbitrio iudicis, cum hoc non sit lege cautum, arg. l. 1. in fin. de iure delibera. de quo per Bart. col. 5. Bald. col. 6. & Ange. col. 8. in d. l. de quibus Bal. Abb. Rocchum Curti. quæstio. quarta, nume. 42. & seq. fol. paruo. 38. & cæteros communiter, in c. fin. de consuetu. ubi pariter ipse Rocchus Curt. ponit alteram conclusionem satis utilem pro intelligentia præmissæ communis, uidelicet, q̄ ex unico actu successiuo, puta si pons in publico fiat inducatur consuetudo.

O P I N I O LXXVI.

Consuetudo non tenet, quæ solemnitates requisitas à iure canonico remittit in alienatione rei ecclesiasticæ, & sic introduci nequit consuetudo, q̄ iuris solemnitas requisita non interueniat in alienatione ecclesiasticarum rerum, ut uoluerunt Innoc. Abb. & cæteri omnes communiter, in c. nulli de rebus eccle. non alic. Rocchus Curti. in c. fin. de consuetu. quæst. 5. nu. 25. fol. paruo. 73. & Petrus de Benitendis decisio. 13. nu. 7. ubi recitat istam esse communem opinionem; sed bene ualeret consuetudo, quæ augeret solemnitates in alienatione rei ecclesiæ, secundum Io. And. Abb. & omnes in d. c. nulli, & Rocchum Curti. in d. c. fin. quæst. 5. sub nume. 25. & seq. ubi ait istam esse communem

FRANCISCI VIVII

opinionem, ac eam per exempla, & authoritates latissime
declarant.

O P I N I O LXXVII.

Conuictus reus legitimis probationibus sub mortalis
culpæ reatu, si à indice interrogetur, etiam in tormentis
respondere tenetur an crimen commiserit, nam etiam si
inique torqueatur, iuste tamen interrogatur, & ideo tene-
tur respondere, iuxta Inno. & communem, in c. 2. de con-
fess. & S. Thomam. 2. 2. q. 69. articu. 1.

O P I N I O LXXVIII.

Creditor non potest retinere penes se cadaver, seu cor-
pus mortuum sui debitoris diuitis, uel inopis insepultum,
ut pignus quoddam, donec pecunia sibi debita uigore li-
quidi instrumenti integre solvatur. §. hæc autem disposui-
mus, uersi. meminimus, in auth. ut cum de appel. cognosci-
tur, nec concedenda est licentia per iudicem pro retentio-
ne cadaveris predicti ad ipsius creditoris implorationem,
quia cadaveri isti nulli pacto est impedienda, ac denegan-
da sepultura, argum. tex. in auth. ut defuncti, seu funera eo-
rum, in princ. & est tex. optimus, in d. §. hæc autem, & in l.
cum sit iniustum, C. de sepul. uiola. ubi Doct. hoc commu-
niter adnotarunt, Panor. in c. ex parte, de sepul. Boeri. de-
cisio. 287. nume. 2. & sequen. Ripa, in tract. de peste, in rub.
de præseruatiuis remedijs, nu. 101. & Grammati. decisio.
81. ubi refert istam communem opinionem per annos tri-
ginta ipso existente indice Neapo. in magna curia uicariæ
obseruatam uidisse, & quamuis Ang. in d. auth. ut defuncti,
seu funera eorum, in prin. contrarium asseneret, uidelicet,
quod creditori habenti instrumentum debiti contra suum
debitorem mortuum poterit impartiri licentia per iudi-
cem ad eius petitionem de retinendo corpus hoc loco pi-
gnoris, ne sepeliatur quousque de debito liquido sibi sa-
tis fiat; tamen opinio ista Ange. tanquam inhumana, & fal-
sa communiter damnatur à scriben. & præcipue à Fely. in
c. sicut Iudæi, colum. prima, de iudæis, Guiliel. Bened. in c.
Rainutius, numero quinquagesimonono, de testa. Marfil.
sing.

ling. 199. & Grammati. in d. decisio. octuagesima secunda, & sic per præmissa indubia redditur dicta communis; im-
mo aduerte in fortioribus terminis, quòd si debitor appel-
laret, ne corpus debitoris humaretur, utique non esset au-
diendus, nec eius appellatio admittenda foret aliquo mo-
do, secundum glo. & Docto. communiter, in d. c. ex parte, Cõis
pi.
in princip. Specu. in titu. de appellat. §. in quibus, uersicu.
octauo, Grammati. in d. decisio. 82. numero secundo, &
Marfil. in allegato ling. 199.

O P I N I O LXXIX.

Crimen publicum illud esse dicitur, quoties pœna ne-
nit imponenda reo, & applicanda fisco, siue descendat ex
crimine publico, siue non, ita noluerunt gloss. & Barto. in
rub. ff. de popul. acti. & Augusti. de arimi. in add. ad Ange.
in tractatu maleficiorum, in uersicu. ad querelam, numero Cõis
opi.
nono, ubi appellat istam opinionem communem fore.
Contrariam uerò partem uidelicet, ut crimina publica ea
sola intelliguntur, quæ descendunt ex illis titulis, ff. & in-
stitu. de publi. iudic. tenet, & firmat communiter teneri
Bald. in rubri. C. qui accusare non poss. colum. tertia, sed
ipse inhæreo primæ opinioni Bartol. & sequacium tan-
quam tutiori, ac firmiori, in practica. item quæ sint, atque Cõis
opi.
dicantur crimina publica, & quæ priuata, uide Placen-
tinum, in tractat. de accusationibus, titulo secundo, nu-
mero primo, & sequen. & Iacobum Nouellum, in practi-
ca criminali, & in titul. indicia, quæ præcedere debent,
numero primo, & sequenti, in principio, copiosè decla-
rantes.

O P I N I O LXXX.

Currētibus aliquibus ad brauium, si duo ex eis pariter,
simulque perueniant ad ipsum brauium, nec sciatur ali-
ter quis fuerit prior, & quis posterior, tunc ratione incer-
titudinis neuter habebit brauium, sed iterum current, se-
cundum Angel. in l. eum qui nouissimus. ff. ad Trebellia.
& Alexā. in l. qui filiabus, §. primo, in fin. ff. de leg. primo,
ubi

FRANCISCI VIVII

ubi firmat istam ueritatem esse, de qua habetur etiam, seu tractatur per Bal. & Imo. in d. §. 1. & in c. iudicante de testa. ubi concludunt cum alijs Doct. præcitatis hoc casu nõ esse locum gratificationi, quoniam esset contra text. iuncta gloss. in l. si quis seruum, §. si inter duos, ff. de leg. 2. & hoc eodem casu non solum currunt illi, qui fuerunt primi, uerum etiam omnes iterum currere debent, ut uoluerunt Ang. & Alex. in d. l. cum qui nouissimus, nam, ex quo nemo illorum uicit, nemo aliorum uictus est, de quo etiã per Bald. & Ang. in proæmio fforum, §. sed cum nos, & in d. l. qui filiabus, §. 1. per Fely. in c. capitulum sanctæ crucis de rescrip. col. pen. & Iulium Ferretum, in tracta. de duello, ac de alijs uarijs rebus in titu. seu consil. de brauiõ, & cursu equorum, nu. 3.

D

O P I N I O LXXXI.

Debitor promittens cum iuramento soluere decem in fra mensem sub excommunicationis censura, pœnaq; non dicitur periurus, nec excommunicatus, si satisfecerit post alium mensem sequentem, & sic infra tempus sibi à creditore prorogatum, quia idem terminus censetur cum primo, & uerè, ac propriè iuramentum uidetur adimpleri infra tempus prorogatum, ut uoluerunt Hostien. in c. præerea, de appellat. & Cardi. in clem. 1. §. nos itaque, de iureiu. & Doct. omnes, in c. de causis, de offic. deleg. & præsertim August. Berous ibi, nu. 3. qui exprimit hoc dictum uerissimum fore: & communiter approbati attestatur Decian. nume. 45. cum alijs seq. & in d. c. prætere, numero 7. sed transacto termino præmisso prorogato, & debitor nõ solueret dicta decem absque dubio excommunicationem incurreret, quoniam prorogatio cum qualitatibus, conditionibus, conuentionibusve omnibus primi termini faciēda uenit, secundum glo. & Dominicum, in c. hi qui de præben. in 6. Bal. in l. parabolani, C. de epis. & cler. 10. de Imo. consil. 11. & Berò. in d. c. de causis, nu. 3. & seq. ubi meminit istam esse communem opinionem.

Cõis
opi.

OPI.

O P I N I O LXXXII.

Debitor habens bona, quæ publica subhastatione uendi possint in carceres poni non potest, l. à diuo Pio. §. in uenditione, ff. de re iud. & c. peruenit de fideiuss. hoc uero cessat ubicunque debitor nō haberet bona, ex quibus æs alienum solui posset, tunc quippè capi potest, & carcerari, secundum glo. nota. in l. 3. §. tutores, ff. de susce. tuto. quam sequuntur, assueuerantq; singularem Abb. col. 5. & Fely. nu. 10. in cap. quo ad consultationem, de re iudi. Barba. in c. 1. col. 4. de deposit. Bal. in l. si sine. ff. de in ius uocan. & in l. 1. col. si. C. de iu. & fact. igno. Pau. castren. in l. 4. §. prætor ait, ff. de re iudi. Alex. & Ias. in d. §. in uenditione, & ista est communis opinio, secundum Areti. in l. maritum, §. eleganter, nu. 7. ff. solu. matrim. Alex. in d. §. in uenditione, & Ripam, in l. obligatione generali, num. vigesimo. ff. de pignori. Ias. in princ. institu. de actioni. nume. 90. & Boeri. decisio. 349. nu. 7.

cōis
opt.

O P I N I O LXXXIII.

Debitor morosus tenetur omnino ad restitutionem, atque æstimationem re perempta penes ipsum eodem modo, quo & apud dominum, ac creditorem foret peritura, & sic tenetur indistinctè de interitu rei debite nulla facta distinctione, an eodem modo apud creditorem ipsum peritura esset, secundum glo. Bar. nume. 10. Bal. Ang. Sal. col. 11. & seq. Roma. & Pau. de Cast. in l. quod te mihi, ff. si cer. peta. glo. & omnes, in l. nemo, la prima, in uer. homo, ff. de uerb. oblig. ubi Alex. explicat istam esse communem opinionem, & in l. cum res, §. fin. post medium, ff. de leg. 1. Ias. nu. 27. & Bolognettus, nume. 71. simul cum omnibus alijs Moder. in d. l. quod te. in contrariam uerò partem inclinauit Martinus ex antiquioribus, & quidam alij, quos sequitur Fulgos. Ias. nume. 27. & seq. Deci. nume. 16. Curti. iuni. nu. 33. Ripa. nu. 28. & Bolognettus, num. 71. cum alijs seq. in d. l. quod te, ubi assueuerat, & expresse præsupponit opinionem istam Martini, & sequacium communiter approbati à Modernis, ac æquiores, ueriores, tutioresq; fore; tamen quicquid isti Moderni suadeant longa disputatione,

cōis
opt.cōis
opt.

tionem, ac uerborum inutilium resolutionem, ob hoc non fore tutum in actu practico discedere à communi præmissa, glo. Bar. & ceterorum illustrium Doctorum, quam ueritate ductus amplector, tanquam iustam, & uerissimam, prout eam sequitur, & dicit iustam esse, etiam in foro poli, & animæ Ioannès à Medina de restitutione quæstio. 6. & aduerte, quod morosus dicitur ob multas uarias, & diuersas causas, ut per præcitatos Doct. & particulariter dicitur in mora, qui sine iusta causa, etiam litigat, d. l. nemo, ubi hoc in sumuario ponit Alex.

O P I N I O LXXXIIII.

Debitor Titij constituens se precario nomine ipsius omnia sua bona possidere, si postea aliquod ex ipsis bonis alienaret posset quippe petere creditor prædictus adueniente casu obligationis huiusmodi bona alienata ab illo, qui illa emit, nec requireretur, quod fiat excussio contra principalem, & sic alienata per debitorem, qui constituerat se omnia bona sua possidere nomine precario creditoris, certum est posse per creditorem reuocari eueniente casu obligationis, nulla facta excussione in bonis ipsius debitoris, secundum Bal. & Ang. in l. fin. C. de acquir. poss. Angel. Imo. Roma. & Alex. in l. exitus controuersie, ff. de acquir. posses. Francum, in disputatio. petitorij, dubio primo, nume. 40. Corne. consi. 85. nu. 3. uol. 4. Afflict. decisio. 139. nu. 7. Deci. in l. fin. §. fin. nu. 28. ff. si cer. peti. Ruinum consi. 130. nu. 8. uol. 1. & consi. 172. nu. 3. & seq. uol. 4. Goza. consi. 42. nu. 12. Marsil. sing. 158. Cagnolus, in præmio fori. num. 211. Tiraquel. in tracta. de iure constituti par. 1. nu. 58. Ripam, in rub. ff. de interd. nu. 14. Gratum consi. 42. num. 15. uol. 2. Bellonum consi. 34 nu. 7. consi. 44. in fi. Parisi. consi. 103. nu. 8. uol. 3. Capicium decisio. 54. nu. 4. Gramma. decisio. 103. nu. 106. Marantam, in tracta. iudiciorum, in 1. par. distinctione. 7. nu. 51. fol. paruo 55. Boerium decisio. 112. nu. 12. & decisio. 200. nu. 8. & Rolandum à Valle consi. 79. num. 33. uol. 1. in contrariam uerò partem uidelicet, quod necessaria sit ipsius debitoris excussio inclinarunt Arcti. titubanter consi. 127. nu. 3. & Barba. consi. 28. col. 1. uol. 1. sed quicquid Doct. hi suadeant uarijs, & diuersis ambagibus,

bus, ob hoc igitur non recedendum reor in iudicando, cōsulendoq; à prima sententia, quæ communis est, atque uerissima redditur per fundamenta, rationesq; nō parui quidem momenti allegatas per præcitatos Doct. omnes.

Cōis
opi

O P I N I O LXXXV.

Defensio unicuique permissa est pro rei suæ tuitione, & sic nō solum occasione hac agrelior impune uulnerari potest, uerum etiam interfei, l. 1. C. unde ui, ubi glos. Bar. nu. 2. & 7. Bal. & cæteri communiter, Bar. nume. 6. Bald. Deci. nu. 3. 1. & omnes, in l. ut uim, ff. de iusti. & iu. Bar. nume. 2. & Marfi. nu. 3. in l. furem, ff. ad le. Cor. de sicar. Afflic. in constitutu. Neapo. lib. 1. rub. 13. nu. 20. & 51. Io. de Amicis consi. 77. nu. 1. ubi exprimit istam esse communem opinionem, & ita consuluit Alex. de Neuo. consi. 83. per totum, & Bernard. Diaz. quoque in reg. 507. & constat pariter communem fore ex congestis per Petrum Duennas, in regu. 191. defensio licita, ubi ponit hoc pro regula cum 4. ampliatio nibus. sed hæc apparet cōis sententia Legistarum. Canonis. uero cōiter firmant contrarium, ut per Fel. in c. 2. nu. 4. de homi. negantes fas esse hominem occidere pro defensione rerum. & defensio licita est quoq; pro tuitione uitæ, ac personæ, cum uim ui oēs leges repellere permittant cum moderamine inculpatæ tutelæ incontinenti, tex. est, in c. signifi casti, il 2. ex. de homici. & in l. sciam, §. qui cū aliter, ff. ad l. Aquil. & in conti. Neapol. pacis cultum, & not. Abb. nu. 15. cum alijs seq. & reliqui, in c. o' im, il 1. de restitu. spol. Afflic. in consti. pacis cultū. lib. 1. rub. 8. sub nu. 50. Ang. in trac. malefi. in uer. Titius se defendēdo, nu. 7. & Pet. Duennas, in reg. 192. defensio cuiuslibet, ubi hoc pro regula ponit cum 6. ampliationibus, & 4. limitationibus; immo iure naturali defensio, etiā animalibus irrationabilibus permissa censetur. tex. est, in l. 1. §. arietes, ubi Bar. & cæteri, ff. si qua dru. pauper. feci. dica. Similiterque cuique permissa est defensio pro tuendo honorem suum, nam licet aggressus potuisset fugere, cuitareq; uulneris illationem, tamen fugā arripere non tenebatur, sed potius uulnerare, uel occidere, cum aliquem esse fugatum iniuria sit, & sic hoc casu pōt quis impune offendere aggressorem rōe iniuriæ prædictæ, ut

cōis
opi

f uolue-

FRANCISCI VIVII

**Cōis
opi.** noluerunt Bar. Ang. & Salyc. in d. l. 1. C. unde ui, Ancha. & Card. Floren. in clemen. 1. de homi. Bal. in d. l. ut uim, Io. de Amicis, in d. consil. 77. nu. 5. ubi supponit istam esse cōmunem sententiam, & Alex. de Ncuo consil. 77. nu. 7. posito inter consil. crimina. diuersorum collecta per Io. Bapt. Zilettum, uol. 1. & hinc est q̄ agresius aggressorem suū percutere, interficere uel potest impunè, si de uitæ suæ tutione certus non foret, secundū glo. & Bal. in c. si perfodiens, ex. de homi. glo. Bar. Bal. & Saly. in d. l. 1. C. unde ui, & Bal. in l. 2. per tex. ibi, C. ad le. Cor. de fca. sed primo defensio premissa fieri permittitur cum moderamine inculpatae tutelæ, idest cum paritate armorum, ita in terminis decidit gl. Bar. Bal. & omnes communiter, in d. l. 1. C. unde ui, Bar. & alij, in d. l. ut uim, Marcus Ant. Blancus, in practi. crimi. in tertia & ultima parte defensionis pro imputato, pro auxilio, nu. 3. circa fin. d. practi. ubi hoc duobus modis limitat, & Io. de Amicis, in d. consil. 77. nu. 8. & 14. ubi fatetur istam esse communem sententiam, nam agresius cum lapide, seu baculo non debet se defendere cum ense, aut balista, huiusmodi enim armorum defensio iure non conceditur, secundum præcitatos docto. Item prouocato uerbis iniurijs, tunc uerbis non facto permissa est defensio, secundū Specu. in tit. de accusatio. versi. quid si uocauit te latronē, Ang. & Ias. in d. l. ut uim, & Marcum Ant. Blancum, ubi supra, & Follerium, in practi. crimi. in uer. recipiantur defensiones reorum, sub nu. 11. Secundò, ut defensio inculpata, licitaq; esse dicatur necesse est, ut ad uitæ tutelam fiat, non ad uindictam, ut per glo. & alios, in d. l. 1. C. unde ui, unde percussus ab insultante, si ex interuallo, sedatoq; tumultu insultum fecisset in uulnerantem censeretur absque dubio animo se uindicandi, non autem defendendi percussisse, secundum glo. Bar. Bal. & alios, in d. l. 1. C. unde ui, Ang. in d. uer. & Titius se defendendo, col. 3. & Boeri. decisi. 168. sub nu. 6. cum alijs relatis per eum, ubi apparet istam esse communem opinionem, & communem inquit Io. de Amicis, in d. consil. 77. nu. 12. & quamuis insultatus excederet modum, metamq; defensionis in rixa, & percuteret, occideretq; aggressorem ex proposito, & deliberatè, tunc nihilo minus nō ueniret, lege Cor. de fca. puniendus, sed alia mitiori

tiori pœna, & sic de excessu ipso, secundum Iacob. de Ar.
 nume. 8. & Bald. col. 7. in 9. q. in d. l. 1. Ant. de But. nu. 37. &
 Abb. nu. 15. in d. c. olim Ang. in d. uerfi. & Titius se defen-
 dendo, nu. 36. & ibi Augusti. in add. Roma. singu. 520. uolo
 commentare, Fely. in d. c. significasti, col. pen. Alex. consil.
 109. uol. 1. Aret. consil. 80. num. 9. Cottam in memoriali, in
 uer. defensio, Follerii. in practi. crimi. in fragmentis, in titu.
 unde ui, nu. 58. & Petrum Duennas, in d. reg. 192. num. 5. &
 Boeri. in d. decisio. 168. sub nu. 7. & seq. ubi scribit istâ esse
 communem opinionem, & ita consuluit Alex. consil. 76.
 uol. 1. Corne. consil. 134. col. 1. uolu. 3. & consil. 107. col. 2.
 uol. 1. & Francisc. de Aluarotis Patauinus consil. 74. inserto
 inter cons. crimi. diuersorum collecta per Zilettum, uol. 1.
 quod quidem consil. ibi roboratum apparet subscriptioni-
 bus nonnullorum illustrium Docto. & sic secundum istos
 Docto. si quis percussus est à Titio, & ipse insequitur Titium
 uulnerantem, qui arripiebat fugam, ac eum interficit, licet
 hoc non agat animo se defendendi, non potest pœna mor-
 tis puniri, sed mitiori.

Cōis
opi.

O P I N I O LXXXVI.

Delegatione facta, censetur facta nouatio, etiam de iu-
 re nouissimo, dato q̄ non sit expressum, & sic l. fin. C. de no-
 ua. non procedit in delegatione, ideo delegans campsoré,
 qui sit debitor suis concurrentibus duobus requisitis, pri-
 mo quod ille, qui delegatur sit debitor delegantis, & secun-
 do quod interueniat stipulatio inter debitorem delegatū,
 & eum, cui sit delegatio per delegationem ipsam, sit utiq;
 nouatio, quamuis non sit expresse dictum secundum glo. 1.
 in l. 3. C. de noua. Bar. Ang. Imo. Pau. castren. Rapha. & cæ-
 teros omnes, in l. delegare. ff. de noua. Bald. in l. pecuniam
 quam, ff. si cer. petat. scriben. omnes communiter, in l. qui
 usum fructum, ff. de uerb. oblig. Deci. consil. 107. sub nu. 1. &
 consil. 421. nu. 16. Pau. castren. col. pen. Areti. col. 1. laf. nu.
 37. Cagnolum, nu. 167. cum alijs seq. Bolognettum, nu. 93.
 & seq. cæterosq; Moder. omnes, in l. singularia, ff. si cer. pe-
 ta. ubi ostendunt istam communem opinionem fore. in
 contrariam uero sententiam inclinauere complures Do-
 cto. prout refert Pau. castré. in d. l. delegare, adeo quod ob

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

hoc Ang. ibi fassus est istum passum decisione cæsarea indigere, & huic ultimæ opinionioni uidetur inhzrere quoq; consulendo Iacobus Mandellus consi. 2. num. 10. & 13. tamen quicquid isti Docto. suadeant, & in dubium reuocent noli discedere aliter à communi præmissa, cum re uera turissima, uerissimaq; appareat, & contra eam difficile, imo impossibile foret obtinere in causis decidendis.

O P I N I O LXXXVII.

**Cōis
opi.** Doctoratus est dignitas, & sic doctores legum sunt in dignitate, secundum Bart. in l. 1. C. de nouo Codice componen. Abb. Io. de Ana. col. 2. & Fely. nu. 1. in c. quanto de magistris, ubi scribunt istam esse communem opinionem, & Deci. consil. 161. nu. 2. & sequitur Guid. Papæ decisio. 388. nume. 9. Marsili. in l. dictum, sub nume. 5. ff. de quaestio. & in practi. crimi. §. expedita, nume. 35. Deci. in c. proposuisti, nume. 63. de probatio. & Bald. in l. 1. col. fin. ff. de iusti. & iure, ubi firmat quod doctoratus est dignitas, & in signum huius datur insula tanquam principi, seu præceptoris. Et Doctores ratione dignitatis prædictæ torqueri non possunt, secundum Io. Andr. in c. in contemplatione, de regul. iur. in antiquis, Cyn. Bart. & Alex. in l. milites, C. de quaestio. Ang. in tracta. malefactorum, in uer. fama publica, fol. 18. Alex. & Galiaulam, in repeti. l. centurio, nume. 25. ff. de uulga. Matthesi. notab. 59. Marsil. sing. 556. & in practi. crimina. in §. expedita, numero trigesimo, Ias. in l. 1. C. de iur. & facti ignoran. Bru. in tracta. de indit. ad torturam, col. 28. & Grammati. in uoto 1. nu. 4. quod procedit etiam si extaret consuetudo in contrarium, & sic de consuetudine doctor minimè torqueri posset, ut uoluit Bar. per illum rex. in l. omnes iudices, nu. 2. C. de decurio. lib. 10. Ange. in d. uer. fama publica, nume. 102. Roma. singu. 488. Ias. in l. de quibus, nume. 66. ff. de iust. & iure, Galiaula, in d. l. Centurio, nu. 35. Grammat. in d. uoto 1. num. 12. & in uoto. 15. nu. 4. Licet corruptus sit, Paul. Grilan. in tract. de tortura, q. 6. nu. 3. Marsi. sing. 556. & Carrerius post alios congestos per eum, in practi. crimi. in prin. sub nume. 180. ubi explicat istam esse communem opinionem. imò doctor dicitur mobilis,

**Cōis
opi.**

nobilis, & nobilitatem ex legali scientia consequitur, secundum Alex. consilio decimoquarto, in fin. libro primo, Corset. in c. grandi. numero uigesimo septimo, de supp. negli. & Io. Iacobum de Leonardis consil. suo inserto, inter consilia Soci. iunio. 39. in ordine, nume. 27. & sequen. uolumi. 2. & Deci. in d. c. proposuisti, nu. 64. & Cassaneum in consuetudinibus Burgundiae, in tit. des droictz, & appar. in uer. entre gens nobles, num. 1. §. 19. & hoc non caret ratione, quia per imperatorem, in l. 2. §. fin. ff. de excus. tuto. Vlpianus appellatur nobilis, & nobilissimus, in l. dicemus eodem tit. in l. diui fratres, ff. de iurepatr. imperator appellat doctorem amicum suum, & in l. ex diui, C. de loca. ubi Vlpianus ab imperatore appellatur parēs noster, & iurisperitis princeps reuerētiam habet, l. quicquid, C. de aduoca. diuersi. iudi. & habetur per Afflic. in proœ. feudorum, & doctores sunt repleti splendore sicut sol, ut per Barba. in c. postulasti, col. 3. de foro competen. & ut inquit Cicero, in libr. 1. de Oratore domus uniuscuiusque iurisperiti oraculū est ciuitatis, ciues enim de rebus suis incerti per eos certi dimittuntur, & sic scientia doctorum mundus illuminatur, & nisi fuissent doctores essemus in tenebris, ut inquit Saly. in auth. habita, C. ne filius pro patre, & ab alijs quantumuis maximis non fratres, sed domini debent appellari, l. 2. C. de offic. diuer. iudi. notat Lucas de penna, in l. mulieres, C. de dignit. lib. 12. Barba. consil. 57. præclare scribitur, colum. sexta, & decima, uolu. secundo, & Imo. in clemen. 2. col. 2. de magistris. Et denique doctores quando legerunt publicè uiginti annis efficiuntur illustres, secundum Bar. in proœ. ff. de honorum, col. pen. Ang. in §. item Romæ, in st. tu. de excusa. tuto. Alex. in rub. de dignitatibus, l. 12. Petrum Perusinū, in tract. de quarta canonica, in proœ. Barba. in proœmio clemen. Bolog. in repet. d. anth. habita, col. 12. & seq. Calca. consil. 8. col. 14. & seq. Corset. in tract. de potestate regia, quæstio. duodecima, Lupum in rubr. de donatio. inter uirum, & uxor. fol. decimo septimo, Caccia-lup. in tract. de debitore fugiti. q. 5. col. 2. Franchinum Brixi. in tracta. quis sit præferendus doctor, an miles, fol. 4. Dec. in l. 1. ff. de offic. eius, & istorum opinionem dicit cōem

cons
opi.

Bolognet.nu.20. & seq. ibi nolint admittere aliquo pacto;
 & doctores legentes publicè uiginti annis sint illustres, ta-
 men eorum fundamenta tolluntur per Bolog. in d. auth.
 habita, col. 13. & seq. & per nonnullos modernos, in d. l. 1.
 & per consequens prima opinio Bar. & sequacium uidetur
 communis, quam approbat, sequitur, & inquit communè
 Io. de Neuizanis in sua sylua nuptiali, lib. 5. nu. 36. & seq.
 fol. 457. & effectus quot sint, & quis illustris sit las. ponit
 tres, Cur. 4. Sex uero connumerat Bolog. in d. l. 1. nu. 22. &
 Imperator Lotarius fuit adeo iustus, ac iustitię cultor, ob-
 seruatorq; perpetuus, quòd Hirnerium elegit, quem aliqui
 Guarnerium uocāt, iste omnium primus leges ciuiles ape-
 ruit, nouellas constitutiones Iustiniani in breuiarium re-
 degit, glosasq; composuit, & propterea iuris lucerna ap-
 pellatus est, huius enim auctoritatem eo tempore maxi-
 mam sequuti sunt alij, nobis usque ad trecenta librorum
 uolumina relicta sunt; sed dolendum est ualdè, per ip-
 sum Iustinianum pulcherrimam illam, & tot librorum
 admirabilem bibliothecam, quot à sanctissimis legum con-
 ditoribus descripti erant, deperisse. opera illius, qui ne ele-
 menta quidem nouerat, & licet Iustinianus credendo po-
 steritati consulere perdiderit tot illustrium scriptorum
 congestos labores, tot libros propè diuinos, tantam elegā-
 tiam, doctrināq; , quæ quanti nunc emeretur exprimi non
 posset, & scripturam interpretatiuā poni in libris per mo-
 dum glosationis, recenseriq; prohibuisset, ut habetur, in l.
 2. §. penul. C. de ueteri iure enucle. nihilominus ex consue-
 tudine à trecentis annis citra consuetudo admisit glose-
 mata Doctorum, & excusat eos à pœna posita, in d. §. pen.
 ut notat Alciat. in d. l. 1. ff. si cer. peta. in uers. Celsus, & sic
 primus traditur Hirnerius, qui edictū Iustiniani contēpse-
 rit, & Lotario maior laus, honor, & gloria ascribenda est,
 quam cæteris prædecessoribus principibus, & eius memo-
 ria nullo unquam tempore obliuiscenda est, sed reminiscē-
 da, colenda, & adoranda semper ab omnibus, ex quo pri-
 mus fuit, qui occasionem præbuit doctoribus, ut iura pu-
 blicè interpretando illustres efficerentur, & hæc omnia la-
 tē commemorat Petrus Messias in uitis Imperatorum nu-
 per traductis per Alfonsum Villoam in uita Lotarij secun-
 di,

di, fol. 817. & doctoribus ob eorū maximos labores, Principes, Imperatoresq; concesserunt infinita priuilegia, quæ ponuntur per Bolog. & alios, in d. authen. habita, & Io. de Iesnaudiere, in tracta. de doctoribus; & aduerte hic ultra præmissa, quòd creditur doctori attestanti de communi opinione, secundum Ferdinandum, in repeti. §. diui. num. 93. & 342. & Ias. in l. 1. §. sublata, col. 3. ff. ad Trebell. ait q, quando doctores dicunt, quòd est communis opinio illud est bonum uerbū in practica, & refert Io. Iacobus de Leonardis consi. suo inserto inter consilia Soci. iuni. 121. in ordine, num. 17. uol. 2. item doctorum autoritas, ubi deficit lex, pro lege seruanda est, l. si idem cum eodem, ubi Ang. notat, ff. de iurisdictione omnium iudi. Hostien. in c. inquirendū. de pecu. cler. Fabianus, in tract. de emptio. & uend. fol. 25. & nonnulli alij relati per Neuiza. in d. sylua nuptia. lib. 5. nu. 24. & aduerte similiter q, magis creditur dicto doctori in consulendo, quam in legendo, & ratio huius dicti uidetur ista, secundum Alexā. consil. 185. uiso titulo questionis, col. 11. uolu. 2. quia est actus magis deliberatus, ubi Alex. respondet ad quoddam dictum Romani, qui in lectura tenuerat unum, & in consulendo tenuerat contrarium, sed reperio Crauet. in tracta. de antiquitate temporum in prima par. fol. 19. nu. 48. & in 4. par. fol. 165. nu. 48. & Rubicum consi. 127. sub nu. 8. contrarium asseuerantes, uidelicet quòd doctores legendo magis nituntur ueritati, quam consulendo, ex quo in lectura cessat affectio, & cupiditas æris; tamen quicquid ipsi suadeant prima pars uidetur uerior, & rationabilior, ut latè probat Neniza. in d. lib. 5. suæ syluæ, nu. 26. Cæterum ut è semita in uiam redeamus concludendum est, quòd nobilis non uirtuosus non præfertur ignobili excellenti uirtutibus, & sic doctori, secundum omnes Canonistas communiter; præsertimq; Abb. ibi, in c. uenerabilis, de præben. ubi per illum tex. inquit statuta dispensentia canonicos alicuius ecclesiæ debere esse nobiles non nocere, ac inferre præiudiciū uirtuosis ignobilibus. imo nobilitas scientiæ præfertur nobilitati ex genere, ut uoluit Cyn. in l. quisquis, C. de postulando, quem sequitur Roma. sing. 644. nobilitas induci, & Barba. in c. prudētes, nu. 3. de donatio. ubi etiam ponit tres species nobilitatis,

Cōs.
opi.

nu. 4. & facit, quod scribit Cassiodorus in epistolis, ubi as-
 serit illam esse indubitatam nobilitatem, quæ ex honestis
 moribus honoratur, & Aristo. 4. politicorum, in fin. nobi-
 litas est antiqua uirtus, atque diuitiæ antiquæ, quem refert
 Barba. in l. si certis annis, circa fin. C. de pact. & Cicero cō-
 tra Sallustium ego maioribus meis uirtute mea præluxi,
 ut si prius noti non fuerant à me nomen accipiant, & Iune.
 nobilitas sola est, atque unica uirtus, & Hiero. ad Celantiā
 uera est nobilitas clarum esse uirtutibus, & complura alia
 ad hoc adduci possent, quæ breuitatis causa supprimuntur,
 cum ponatur per Cassaneum, in d. uers. entre gens nobles,
 nu. 18. cum alijs sequen. & hoc non mirum, quia nobilitas
 stercus est, nisi habeat uirtutis cōcomitantiam, secundum
 Hostien. in d. c. uenerabilis, & dicit idem Hostien. in c. tua,
 de consan. & affi. col. 2. quod qui superbit de nobiliori san-
 guine de nobiliori stercore intumescit, & nobiles pro ma-
 iori parte hodie superbi, & inimici popularium, gulosi, &
 luxuriosi plusquam populares, & nihil aliud sciunt, nisi co-
 medere, bibere, & superbire, ita tenet Bal. in l. qui per ado-
 ptionem, in prima lect. ff. de adoptio. & conclusiue proce-
 dendo nobilis magis cēsetur doctor, qui nobilitatem me-
 diante uirtute sua acquisiuit, quàm descendens ex nobili
 genere, ut uoluit Cyn. in l. prouidendum, C. de postulan-
 do, Alex. consil. 94. col. 2. uol. 1. Deci. in c. clerici, num. 54.
 de iudicijs, Alciat. in tracta. de præsumptio. in reg. 1. præ-
 sumptio. 48. num. 5. & Cassaneus, in d. §. 19. uers. entre gens
 nobles, nume. 2. Sed nobilis uirtuosus præfertur uirtuoso
 ignobili, secundum Doct. omnes communiter, in d. c. ue-
 nerabilis, & Bal. in l. memini. in fine. C. de aduoc. diuer. iu-
 dicioꝝ, ubi ait, quod data paritate in scientia præhono-
 ratur, qui est de nobiliori sanguine, & sequitur Deci. in o.
 constitutis, nu. 17. de appellatio. & ita dicit obseruari Cas-
 sancus, in d. uer. entre gens nobles, nume. 23. & seq. & licet
 doctoratus dignitas sit maxima, ut supra in principio do-
 cuimus, nihilominus ea non liberat filium à patria pote-
 state, ut tenuerunt Barto. in l. item in potestate, in fin. ff. de
 his, qui sunt sui, uel alie. in. Bald. in l. si maritus, C. de pa-
 tria potestate, & in l. 3. C. de cast. pecul. lib. 12. & Cottam
 in memoriali, in uers. sacerdotium, in fin.

OPINIO LXXXVIII.

Doctores tam legentes, quàm non legentes, ac scholares quoque ex privilegio, & favore publicè utilitatis, scientiæque possunt expellere fabros de suis officinis iuxta domos eorum malleantes, secundum glo. Dyn. Alberi. Bart. Bal. Ang. Pau. castren. Ias. & D. Pontanum Perusinum, nu. 84. cum alijs seq. in l. 1. ff. solu. matri. & omnes alios Legistas tam antiquos, quàm modernos communiter inibi, & Canonistas, in c. fin. de iudi. ubi Fel. post alios innumeros relatos per eum, Guid. Papæ decisio. 88. & 388. Alciat. in lib. 8. parerg. c. 2. Franciscum Marci. decisio. 635. & Io. de Amicis consil. 104. nu. 9. ubi exprimit post Moder. in d. l. 1. istam esse communem opinionem; sed in ciuitate Neapolis extat consuetudo in cōtrarium, uidelicet, quòd fabri malleantes retinent, ac habent officinas subius domos doctorum, & aliorum iuxta ecclesias, & monasteria, quæ obseruatur, & ualet tam ibi, quàm in toto regno, ut firmavit, & consuluit Ioan. de Amicis, in c. consil. 104. numero duodecimo. cum alijs sequen.

Cōis
opi.

OPINIO LXXXIX.

Domicilium per habitationem continuam decem annorum contractum, constitutumq; censetur, & sic habitas in aliquo loco per decem annos uidetur ibi uerum domicilium contraxisse, l. secunda, C de incol. libro decimo, & uoluerunt glos. Bart. & cæteri omnes, in l. lex Cornelia, §. si tamen, ff. de iniur. & in l. domicilium, ff. ad municipales, & Parisi. consilio duodecimo. numero. 20. 21. & 22. noui. l. i. tertio. ubi ita consuluit, fassusue fuit istam esse communem opinionem.

Cōis
opi.

OPINIO XC.

Donatio facta per patrem filio in potestate non debet conferri, quia morte confirmatur, & sic uidetur esse quæsitum post mortem patris secundum cōem opinionem Doct.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

in auth. ex testamento, C. de collati. de qua per Vasquium, in tract. de successionum resolutione, lib. 2. §. 19. sub num. 49. & per Ias. in d. auth. ex testamento, & istam communē limitat in tribus casibus, glo. ibi, & Soci. in tract. fallentiarum in litera D. regula. 103.

O P I N I O X C I.

Cōis
opi. Donatio simplex facta à patre filio, quæ ab initio ualuit conferri non debet, quando implebat eius legitimam, quia, tunc contemplatione legitime facta cēsetur, & sic magis relictī, quàm inter uiuos donationis naturā imitatur, secundum Bar. Paulum Picum, nu. 62. Ripam, num. 493. & nu. 160. cum alijs seq. & Ruinum, nu. 18. & 23. in l. in quartam, ff. ad legem falcī. ubi appellant istam esse communem opinionem, & Corasī. in l. filium quem habentem, nu. 106. C. fam. ercīf. Licet ibi, & malè sentiat contrarium, & Cornē. quoque, in l. illud. C. de collatio. & Soci. consilio. 18. uol. 2.

O P I N I O X C I I.

cōis
opi Donare tutores, uel curatores, cæterive administratores possunt bona minorum remunerationis causa, atque in eos conferre, qui erga minores benemeriti fuere, l. qui filium, ff. ubi pupil. educari debeat, & l. filius, in princ. ff. de procura. & uoluit glo. in c. fin. de offic. vicarij, lib. 6. Bar. in l. ambitiosa, ff. de decretis, Fulg. cons. 101. Rom. cons. 50. & Areti. consi. 24. ubi appellat istam opinionem communem esse; imò ipsi minores, etiam absque iudicis decreto possent facere huiusmodi donationem, secundum Roma. in l. si ante nuptias, ff. sol. matr. Marian. Soci. consi. 66. Bertran. consi. 205. col. 2. uol. 2. & Alcia. in l. creditores, ff. de uerb. sig. contrarium uero, & male firmavit Ias. in l. si non sortem, §. libertus, ff. de condi. indebi. in l. ex hoc iure, ff. de iu. sti. & iu. & in l. cum filio, col. pen. ff. de leg. 1.

O P I N I O X C I I I.

Donata sponsæ per consanguineos, & attinentes mariti, & sponsi soluto matrimonio per mortē uxoris, & sponsi

ſe remanere debent penes maritum, & non ueniunt reſtituenda hæredibus uxoris, ſecundum Bar. in l. ſed, & ſi plures, §. ad ſubſtitutos, ff. de uulga. & pup. quem ſequitur Iaſ. ibi, & cæteri, quos ipſe refert, & in l. ut liberis, col. pen. C. de collat. Ange. Aret. in §. fuerat, inſtitu. de actio. & lupus, in repet. rub. de donat. inter uir. & uxo. §. 45. & eſt deciſum per Rotam, in deciſio. 1. de donat. inter uir. & uxo. in antiquis, ubi latè domini de Rota diſtingnunt, & ita concludunt in dubio, quam opinionem oſtendit communem eſſe Cagnolus, in l. contractus, nu. 38. ff. de reg. iur. & magis cõmunem Clarus, in tract. de donatio. q. 10. ner. ſed nunquid ea. in contrariam uero partem, uidelicet, q̃ non acquirantur marito, ſed uxori, quamuis à conſanguineis mariti donatio proceſſerit inclinauit Alciat. cum aliquibus docto. illuſtribus ſignatis per eum, in tract. de præſump. reg. 1. præſump. 18. uerum ipſe inhæreo communi præmiſſæ, quæ roboratur, declaratur tutaq; redditur pluribus fundamentis per Lupum, in d. §. 45. fere per totum.

Cõis
opi.

O P I N I O XCIHII.

Donator promittens non reuocare donationem ex qua cunque cauſa, uel ingratitudine futura non obſtante pacto hoc, ſuperueniente ingratitudine utique poteſt eam reuocare, & ſic pactum q̃ reuocari donatio nequeat ratione cuiuſcunque ingratitudinis committendæ non ualet, nec tener, ſecundum Bar. Bal. Pau. caſtren. Iaſ. nume. 17. & Bolognettum, ſub nu. 96. in l. fin. C. de pactis, Bald. in l. fin. C. de bonis quæ liber. Saly. in l. pactum, C. de colla. Specu. in tit. de donatio. §. 1. uerſi. quid ſi actum ſit, Ant. & Imo. in c. fin. de donatio. Corne. conſil. 102. num. 7. cum alijs ſeq. uol. 1. Roma. conſil. 26. col. fin. Alex. conſil. 40. uol. 4. & in l. ſtipulatio hoc modo concepta, nu. 23. ff. de uerb. obliga. & iſta eſt communis opinio, ut per Moder. ibi, & Rubicum conſil. 64. nu. 1. hoc uero limitatur non procedere, ubicunque in terueniret iuramentum, nam tunc, etiam ingratitudo futura poſſet remitti, & pactum iſtud firmaretur dicto iuramento, ſecundum Io. And. in add. Specu. in d. §. 1. uerſi. quid ſi actum ſit, Io. de Imo. conſil. 35. col. 6. Alexã. in d. conſil. 40. col.

Cõis
opi.

FRANCISCI VIVII

cōis
opi.

col. fin. Fely. in c. si diligenti, col. 7. de foro competen. Ita
in d. l. si. C. de pac. nu. 17. Alex. in d. l. stipulatio hoc modo
concepta, nu. 23. ubi ait opinionem istam ueriores, com-
munem, & in practica seruari, & sequitur Soci. consil. 53.
col. 2. uol. 1. Aquen. in d. l. stipulatio, col. 4. Bauer. in tract.
de uirtute iuramen. casu. 38. Ripa. in repeti. l. fin. C. de reuo
can. donatio. q. 54. Tiraque. in l. si unquam eodem tit. & Ru
bens, in d. consil. 64. nu. 3. ubi ita consuluit, & prædictæ opi
nioni inhæret quoque Bolognettus, in d. l. fin. C. de pact.
nu. 97. & seq. & istorum assertio adeo clara, communisque
est, & iure probatur, ut nefas sit eam in controuersiam ali-
quam mittere. in contrariam uero partem, ut huic hæredi
sen donatario indigno hæreditatem uel donationem testa
tor adimere possit, & periurium non incurrat, ac commit
tat, inclinarent gl. in c. ultima uoluntas. 3. q. 3. & ibi Archi.
Corne. consil. 224. uol. 4. ubi appellat istam esse communē
opinionem quam sequitur, & communiter teneri, ait Al-
ci. in c. cum cōtingat. nu. 39. de iure iur. Bar. in l. si duobus.
§. idem respondit. ff. pro socio. Cy. in l. 1. in fi. C. de sacros.
eccles. & Angel. de Gambel. in tract. de testam. in gl. & iu-
rauit non renocare. & licet primam opinionem Alexā. &
Soci. nu. 50. in d. l. stipulatio hoc modo concepta. asserant
communem esse Legistarum, nihilominus ingenue faten-
tur quoque contrariam præmissam esse communem sentē
tiam Canonist. de qua per Mayner. & Cagnol. in l. nemo
potest mutare. ff. de reg. iur. per Alcia. ubi supra. nu. 77. per
Moder. in tract. de testam. par. 2. nu. 15. & Curt. consil. 33.
nu. 21. Sed ipse inhæreo memoratæ opinioni Legistarum
tanquam tutiori, & communiori.

O P I N I O XCV.

Donatori asserenti se ob benemerita donasse plena fi-
des adhibenda est, ubicunque donare eam rem, de qua agi
tur prohibitus non erat, secundum Bar. reliquosq; omnes,
in l. si fortè, ff. de castren. pecu. Pau. castren. in l. Atrilius
Regulus, ff. de dona. Docto. omnes communiter, in l. si do-
natione, C. de collatio. Guidonem Papæ, quæstio. 95. Ber-
tran. consil. 3. & 154. col. 2. uol. 3. Barto. Soci. consil. 295.
col.

col. 3. uol. 2. Ias. confi. 154. Parisi. confi. 38. col. fin. uol. 3. & Deci. confi. 20. col. fin. & confi. 531. & ista est uera, communisq; opinio, secundum memoratos Doct. omnes. Sed donatori asserenti merita præcessisse non creditur, quando donare liberum non erat, ut latè scripsimus, in prima par. in opinio. 75. exordiente donatio inter uirum, & uxorem, in secunda limitatio.

Cōis
opi.

O P I N I O X C V I.

Dos promissa licet nondū tradita cēsetur propriè dos, & sic dos data, & promissa à pari procedunt, secundū omnes Doct. communiter, in rub. ff. solu. matri. præsertimque Ias. & Ripam ibi, nu. 58. & seq. perhibentes istam communem opinionem fore; quam sequitur, & approbat pariter unius rationibus cum alijs relatis per eum Tiraq. in tract. de retractu, in §. fin. nu. 32. circa fin. d. tractatus.

Cōis
opi.

O P I N I O X C V I I.

Dos propriè, etiā dicitur soluto matrimonio, ut uoluerunt Bal. Pau. castren. & cæteri, in l. 1. C. unde uir, & uxor, Deci. in l. fin. eod. tit. & Bar. in 3. oppo. Pau. castren. Soci. & Ripa; nu. 70. & seq. in rub. ff. solu. matri. ubi simul cum alijs Modernis perhibent istam communem opinionem fore.

Cōis
opi.

O P I N I O X C V I I I.

Dotis legatum, uel dotis causa factum alicui mulieri cōditionale censetur, nec debetur, nisi sequuto matrimonio, ut in l. Publius Mænius, in principi. ff. de condit. & demonstr. firmat Io. Dilectus, in tract. de arte testandi, titu. 6. caute. quinquagesima prima, Barba. per rex. ibi, in l. Titio centum §. Titio genero, ff. de conditio. & demonstr. & ista est communis opinio, secundum Pau. castr. ibi, col. 3. Corne. confi. 229. uol. 4. Bal. Nonellum, in tract. de dote, in 6. par. priuilegio. 50. Couarru. in c. 3. nu. 2. de testa. & disputat Ias. in l. si Titio, nume. 12. ff. de leg. 1. in contrariam uerò partem, uidelicet, ut ipsum legatū dotis purū sit inclinare Imo.

Cōis
opi.

in d. l.

FRANCISCI VIVII

Cōis opi. in d.l. Titio genero, nu. 7. & 10. ubi perhibet istam opinionem communem fore, quam firmanr etiam alij non pauci per eum relati, & per eos, de quibus supra.

OPINIO XCIX.

Cōis opi. Dotare neptem regulariter avus tenetur, sed si filius esset dives avus ipse illam dotare non teneretur aliquo modo, secundum Bal. in auth. res quæ, C. communia de lega. Salyc. in l. si filius fa. in id. ff. ad Maced. & in l. pater filiæ, in prin. ff. de evict. & Soci. seni. consi. 33. col. fin. uol. 3. ubi docet istam esse communem opinionem, Ias. in l. avus neptis 1. nota. ff. de pactis, & in d. auth. res quæ, cum alijs pluribus per Soci. iun. adductis consi. 79. nu. 15. uol. 3.

E

OPINIO C.

Cōis opi. Emphyteotæ nulla est facienda remissio pñsionis ob sterilitatem, uel ob alium casum fortuitum, secundum Iaco. de Arena. Cyn. Bar. Bal. Ang. Salyc. & ceteros omnes, in l. 1. per tex. ibi, Q. de in. emphyt. Specu. in titu. de emphyt. §. nunc aliqua, uers. 137. glo. Abb. Ant. de But. Imo. & Barb. nu. 17. in c. potuit, de locato, ubi Abb. col. fin. præsupponit istam esse communem opinionem, prout hanc fore communem scholam Legistarum, atque Canonistarum omniū fatentur etiam, Cotta in memoriali, in uers. cōductor post prin. & Natta consi. 49. nu. 15. & ita consuluit Aret. consil. 55. col. 1. & Alberi. de Rosa. in d.l. 1. referens ibi pro hac parte consuluisse in arduis quidem causis, & postremo obtinuisse, & sic consuluit, ac iudicauit, pariter Collegium Paduæ, teste Abb. in d. c. potuit. & sequitur quoque, dicitq; communem, atque limitat Clarus in tract. de iure emphy. q. 8. uers. sed nunquid propter sterilitatem.

OPINIO CI.

Emphyteota priuatus non soluens canonem circulo triennij, & emphyteota ecclesiæ biennij curriculo cadit à iure suo, c. posuit de locato, ubi Docto. & in l. 2. C. de iure em-

emphy. ubi not. Ias. in 3. col. sed si emphyteota iuraret, & postmodum canonē ipsum statim non solueret, haudquaquam expectato biennio, seu triennio caderet quippè à iure emphyteotico, secundum Bal. in c. querelam, de iureiu. Alexan. consi. 85. & consi. 126. uolu. 1. Corsetum in sing. in uer. emphyteota, inci. Licet emphyteota ecclesiæ, & Marcum Ant. Baueri. in tract. de uirtute iuramenti in conclusio. 10. ubi appellat opinionem istam communem esse. Et Clarus quoque cum alijs citatis per eum, in tracta. de iure emphyt. questio. 8. uersicu. & hoc quidem, ubi firmat contrarium.

cōis
op.

OPINIO CII.

Excommunicatus non potest esse testis, secundum omnes, in c. testimonium, & in c. ueniens, il secundo, ex. de testi. Nellum, in tract. de testi. in uer. excommunicans, Ferrarien. in sua practi. in for. iuramenti testium, in §. protestante, nu. 18. Alberi. in tract. de testi. col. 1. fol. 5. Iodocum Damhauderi. in sua praxi rerum criminalium, c. 50. nu. 16. & Lanfran. in c. quoniam contra, in c. 8. de testibus, sub num. 76. de probatio. ubi deducit istam opinionem communē fore, quæ quippè fallit non procedere ubicunque excommunicatus, absolutus esset, nam post absolutionem impetratam ab excommunicatione recipi debet, & potest in re stem ut uoluerunt omnes, in d. c. testimonium, & Lanfran. in d. c. quoniam contra, in uer. de testibus, nu. 76. ubi recitat istam esse ueram, & communem sententiam, licet ipse post Innocen. in d. cap. testimonium hoc coarctet non habere locum, quādo quis excommunicatus extitisset ob furturni, uel ob aliud facinus, tunc etenim testis esse nequirēt, & sequitur Bertachi. in 1. par. sui repertorij in uerb. excommunicatus testis esse potest in contractibus, sub nu. 50. Fallit secundò præmissa communis, uidelicet, q̄ excommunicatus admitti possit in testem, & pro teste in testamento, secundum Ferrarien. in d. §. protestante, nu. 20. & Bal. in l. fin. C. de contra ta. quoniam condere potest testamentum quemadmodum alius non excommunicatus, & testamentum uires habet, ut uoluit Io. And. & Gemi. in c. decernimus, de senten. excommuni. in 6. Iac. de Bel. in §. omnibus, in

cōis
op.

cōis
op.

FRANCISCI VIVII

in auth. de san. epi. Bar. & Areti. in l. si quæramus, ff. de test. Archi. in c. pia, de except. in 6 Innocen. in c. cum uoluntate, de senten. excom. Bald. in l. fin. col. 3. C. si à nō compe. iudi. & istorum opinionem quòd excommunicatus testamentum facere possit sequuntur quoque, ainteq; communem, Franc. in rub. de testa. lib. 6. nu. 32. Barba. in c. qui ingredientibus, nu. 17. de testa. Clarus, in tract. de testam. lib. 3. q. 25. Felyn. in d. c. cum uoluntate, in fin. Bertachi. in suo repertorio, in prima par. in uer. excommunicatus testatur sub num. 20. Dilect. in tract. de arte testan. titu. 1. caute. 10. Couarruias, in rubrica de testa. nu. 18. Vasquius, in tract. de succes. proces. lib. 1. §. 1. nu. 120. & Petrus Duennas, in reg. 272. ubi congerit Docto. contrarium asseuerantes, & hanc communem plenè ampliat, in duobus casibus, ac in duobus alijs limitat. & quamuis communis præmissa amplietur per Petrum Duen. ubi supra, tamè ultra eum amplia, ut excommunicatus ipse tam actiue, quàm passiuè testamenti factionem habeat, secundum Federi. de Senis consil. 118. factum tale est, cum alijs signatis per Dilectam, in d. cautela 10. nu. 2. ubi supponit istam communem opinionem fore, & tradit pariter remediis, cautelamq; congruentem excommunicato uolenti testamentum condere, quando testes, & notarij ad eum ob timorem censurarum, excommunicationisue accedere nollent. Fallit tertio in contractibus prædicta communis, in quibus quidem excommunicatus in testem admittitur, secundum Bertachi. post alios complures signatos per eum in d. uersic. excommunicatus testis esse potest in contractibus, sub num. 50. & præmissa, aliaq; multa ponentur infra latius in opinio. in uersis. testis esse non potest excommunicatus.

O P I N I O C I I I.

Excommunicatus pro quacunque causa, etiã civili permanens, ac persistens per unius anni curriculum in excommunicatione de hæresi suspectus habetur, secundum Io. And. & Panor. post alios communiter, in c. fin. de pœnis, & licet suspitio hæc ad condemnationem nō sufficiat, ut sentiunt Inno. & Panor. in loco præcitato, Henri post alios, in c. excommunicamus infra de hæreti. & Ioannes Lupi, in c. per

in c. per uestras. §. 18. nu. 24. tamen si sufficeret ad inquisitionem formandam contra excommunicatum de hæresi, & ad indicendam sibi purgationem, in qua si forte deficeret haberetur pro conuicto, c. inter. de purga. cano. in fin. utpote quia excommunicatus iste præsumitur, secundum Panor. in d. c. fin. & Franc. in c. cum contumacia, de hereti. in 6. malè de sacramentis ecclesiæ sentire, & de potestate clauium permanendo tanto tempore in excommunicationis censura, nec uidetur curare de hoc, imò expresse contemnere excommunicationem ipsam. & aduerte q̄ conuictus super crimine ciuilitè, siue criminaliter ob contumaciam excommunicatus postea, & in eadem excommunicatione per annum perseuerans cōuictus censetur de eo crimine, cuius accusatus fuit, secundum glo. & Abb. in c. contingit de dolo, & contuma. Roma. sing. 303. gl. & Franc. in d. c. cum contumacia, Abb. in c. 1. nu. 27. de iudi. & ibi Doctor. præcipueq; Ripa. nu. 77. & Alciat. nu. 54. ubi profitentur opinionem istam esse communem, licet Deci. ibi, in 2. Cōs
opi. lect. præcipitanter contrarium asseruerit, & Selua, in trac. de beneficijs, in 3. par. q. 4. sed sententia glo. & sequacium est communis, & uerissima, secundum Moder. in d. c. 1. & eam sequitur Panor. in c. ueritatis, col. 5. de dolo, & contuma. Io. Lupi, in d. c. per uestras. §. 18. nu. 24. Petrus Duennas in regula. 153. nu. 4. incip. contumax in non comparendo. Ripa. in l. si constante, nu. 46. ff. solut. matri. & Maranta, in tracta. iudiciorum, in 6. par. 2. membri de contumacia, nu. 33. fol. paruo. 117. in regno uero Neapolitano perseuerans in excommunicatione ultra annum debet denunciari iudici seculari per prælatos, qui eum excommunicauerunt, uel per eorum successores, & legitima pœna condemnari per iudicem ipsum secularem, cap. item statuimus quòd si contingat, quod citat, sequiturq; Afflict. in constit. patre-norum, colum. 9. & in constitu. pœnam eorum, in 1. not. & Maranta ubi supra. item morantes in excommunicatione per annum debent in regno secundum statum, & qualitatem personarum uariè puniri pœnis taxatis in altero, cap. eiusdem regni incip. si quis in excommunicatione à cano-ne lata.

FRANCISCI VIVII OPINIO CIIII.

Excommunicatus beneficium conferre non potest, cap. quia diuersitatem, de concess. præbe. notant glo. & Docto. communiter, in cap. fin. de concess. præben. nec patronus excommunicatus præsentare potest aliquo modo, secundum Lapum alleg. 8. Abb. & omnes communiter, in c. nobis de iure patro. Rotam Roma. decisio. 707. in antiquis Bertachi. in tract. de episcopo, lib. 1. 3. par. q. 3. 1. Rochum Curti. in tract. de iure patro. in uersic. competens. quæstio, octaua, & Lamberti. in tracta. de iure patro. in prima par. lib. 2. quæstio. secunda, articu. 2.

OPINIO CV.

Excommunicatus agendo non potest stare, comparereque in iudicio, c. intelleximus, de iudi. Specu. in titu. de actore, uersi. item quod est excommunicatus. & Ferrarien. in sua practi. papien. in for. libel. in actio. rea. §. ueris ac legitimis, sub nume. 31. & in for. iuramenti testium. §. pro testante, nume. 18. & sequen. Pet. Duennas, in regu. 268. & Afflic. deci. 268. quod in tantum uerum est, ut tam per se, quam per procuratorem comparere nequeat, scilicet agendo, sed defendendo semetipsum non per se, uerum per procuratorem in iudicio audiri potest, & debet, secundum Doct. communiter, in c. cum inter de exc. Bart. in l. de pupillo, §. fin. de oper. no. nunc. & in l. non cogendum, §. fin. de procu. & in l. si fideiussor, §. si necessaria. qui satisd. cog. ubi inquit eum posse comparere in iudicio ad necessariam sui defensionem, & opinionem istam sequitur, declarat, atque communem esse dicunt Bertachi. num. 6. in suo reposito. in uersi. excommunicatus, in 1. par. sub numero. 20. & Felyn. in d. c. intelleximus, & excommunicatus iste officio iudicis repelli potest à iudicio, etiam parte non opponente, cap. quia, in fin. de excep. in 6. & phi. in cap. cum parati, col. 1. de appell. quod procedere, habereque locum interpretatur in publico excommunicato. Bertachi. in d. uer. excommunicatus, sub uersi. 10.

Cbjs
opi.

OPINIO CVI.

Excommunicatus arbitrator, seu arbiter esse potest, secundum gloss. Odo. & omnes, in l. pedius, ff. de receptis arbit. Specu. in tit. de arbitris, in §. differt, nu. 10. Io. Andr. in reg. dolo, de reg. iur. lib. 6. Areti. in §. pen. nu. 19. institui de excep. Hostien. in c. cum dilectus de arbitris, Abb. in c. ueritatis, num. 32. de dolo, & contuma. Bertachi. in prima par. sui repertorii, in uer. excommunicatus potest esse arbitrator, sub num. 50. Deci. in c. intelleximus, in 1. nota. de iudi. Io. de Imo. in l. ex facto, §. si quis rogatus, ff. ad Trebel. Domini. de sancto Gemi. in c. decernimus, nu. 7. de senten. excommuni. & istorum opinionem inquit communem esse Alex. in l. si quis arbitrato, col. pen. ff. de uerb. oblig. & Petrus Duennas, in regu. 269. cum alijs signatis per eum, ubi communem hanc limitat latè tribus modis.

Cōis
opl.

OPINIO CVII.

Excommunicatus non prohibetur contrahere, & sic si bi permissum est contrahere, distrahereque non obstantē excommunicatione, secundum Innoc. ceterosq; Canonis, in c. ueritatis de dolo, & contuma. Ferrarien. in sua practi. papien. in for. iuramenti testium, nu. 23. Cardi. in c. perpēdimus. 35. q. 1. de senten. excommuni. & Deci. in c. post cessionem, sub nu. 13. de probatio. ubi præsupponit istam esse communem opinionem.

Cōis
opl.

F

OPINIO CVIII.

Famulus seruiens pro mercede ualitudine impeditus operas promissas præstare, salarium pro eo tempore, & sic durante infirmitate habere non debet, secundum gloss. & Bart. in l. opere, ff. de usufruc. leg. & Bar. in l. si uno. §. item cum quidam, ff. locat. Bald. in l. liberti, C. de oper. lib. Anti. de But. Anchar. & Imo. in c. propter sterilitatem, ex. locat. & Pau. castren. in d. §. item cum quidam, ubi dicit q. merces dicitur esse pretium operæ, merito si opera non præstatur merces non debetur, quæ est correlatiua, arg. l. si sum-

ma fides, ff. de actio. emp. & ob hoc concludit Bal. in d. l. li-
berti quod non laboranti salarium non debetur, & Alex.
inquit, in d. §. item cum quidam, in add. ad Bart. q. promif-
sio salarij illam tacitam conditionem habet si operas præ-
stabit, sed opinio istorum uidelicet, quod famulus propor-
tionabiliter pro rata temporis operarum præstitarum per
eum debeat consequi salarium uidetur nimis periculosa,
cum pro utraque parte allegentur urgentissima fundamen-
ta, ut uix ueritas dignosci possit, ut refert Ias. in l. diem fun-
cto, ff. de offi. assess. & Brba. in d. c. propter sterilitatem, nu.
25. ubi per multa iura inclinatur in hanc partem contrariam, q.
pro tempore infirmitatis famulo salarium debeatur, & in hu-
iusmodi sententiam inclinarunt quoque originaliter glo.
in d. §. item cum quidam, & in l. arboribus, §. illi, ff. de usu-
fruc. Inno. in d. c. propter sterilitatem, Io. And. & Host. in
summa de locat. §. quæ actiones, uers. quid autem, & Azo.
in summa, C. de loca. gl. & Port. in §. Apum. nu. 11. insti. de
rer. diuis. tamen prima opinio gloss. Bart. & sequacium est
Cōis
opi. communis, secundum Abb. in c. 1. de cleri. ægrot. num. 6. &
Curti. leni. in d. l. diem functo ait quoque q. de rigore iu-
ris, communis opinio est; q. infirmus famulus non debeat
habere salarium deperditi temporis, licet de æquitate sa-
larium consequatur pro tempore, quo operas præstitit,
quâquam ipse de hac communi opinione dubitet per tex.
in l. cum hæres, §. Stichus, ff. de sta. lib. ubi quos curamus
nobis seruire dicuntur, at ego non recedo ob talem sua-
sionem, & alias quamplures, quæ frustra in medium addu-
ci possent à communi præmissa, quam in practica millies
obseruari uidi, & est uerior de iure, teste Io. de Imo. in d.
c. propter sterilitatem. cū ei inhæreat etiam Cagnolus, in
d. l. diem functo. nu. 215. & Bolognet. nu. 72.

OPINIO CIX.

Fideiubens pro Titio de eum representando totiens,
quotiens seu de eum sistendo iuri, & non representauit,
nec fecit eundem in iudicio sistere tenetur ultra pœnam
debitam fisco ratione fideiussionis, & prædictæ promissio-
nis parti, ad cuius instantiam fuit captus, ad interesse, se-
cundum

endum gloss. fin. in l. fin. ff. si quis in ius uocā. non ierit,
quam communem esse asseuerat Afflict. decisio. 234. & ibi
quoque explicat ita sacrum concilium iudicasse, & sequi-
tur istam communem Folleri. pariter in sua practi. cri-
mina. in fragmentis, rubr. de fideiussoribus, numero 260.
circa fin. d. practi.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O . C X .

Fideiussor eius, qui uerē debitor est ad debitam quanti-
tatem infra sex menses soluere promittens non liberatur,
nec eximitur ab obligatione fideiussoria, licet creditor si-
ne licentia, & consensu ipsius fideiussoris diem solutionis
debitori prorogauerit, & sic fideiussor iste non liberatur si
creditor mutat obligationem ex conuentione facta cum
debitore principali citra consensum ipsius fideiussoris, se-
cundum Hostien. Ancha. Imo. & Abb. in c. constitutus, de
fideiuss. Bar. in l. Lucius, §. Paulus, ff. de administ. tut. Alex.
Ias. in 9. Deci. & Curti. in nu. 2. in l. lecta, ff. si cert. petā.
& Marfi. in repeti. rub. ff. de fideiuss. num. 99. & sequen. cum
alijs relatis ibi per eum, quorum opinio communis est,
teste Ias. & Deci. in d. l. lecta, & Marfi. in d. rubr. ubi citat,
etiam doctores contrarium asseuerantes, eosdemque alle-
gat August. Berous, in c. de causis, nu. 34. & seq. de offi. iud.
deleg. ubi hoc indecisum derelinquit.

Cōis
opi.

O P I N I O . C X I .

Fideiussor patiens nominari, poni, ac describi in actis
curiæ à notario pro fideiussore alicuius, & incontinenti nō
contradicens, tunc obligatur, teneturque, licet expresse
non dicat, & ita promitto, atque fideiubeo, & sic iste fide-
iussor nominatus apud acta eo presente, & non contradi-
cēte nominationi de se factæ censetur promississe, & quod
omnia fuerint solēniter acta, sicut si fideiussor expresse de-
scribi consensisset, ut uoluit Barto. in l. cum ostendimus, §.
fin. ff. de fideiuss. tut. & curatorum, & Ruinus, num. 11. Mar-
cellus Berincutius, col. 10. cum aliquibus alijs Moder. in l.
1. ff. de uerborum obligatio. Bald. consi. 204. uoluit. Ange.

In tract. malefactorum, in gl. pro quibus Antonius fideiussor, nu. 12. Benedi. de plumbi. in l. manumissio, ff. de manumissio. nind. & Alberi. de Rosate, in tracta. de testibus, sub nu. 129. in rub. qui testes non cogantur testificari: Sed opinio hæc Bar. & sequacium communiter à nostratibus reprobat, in d. §. fin. & uarijs in locis iuris nostri, ut latè deducit, & apertè fatetur Boeri. decisio. 3 14. nume. quinto, uidelicet, quòd non inducatur aliquo modo stipulatio, etiam ob iudicij calorem ubicunque fideiussor ipse descriptus nihil respondeat.

O P I N I O C X I I .

Fideiussor non est idoneus quotiescunque custodiam castrari haberet, ubi fideiussio per eum dari, ac præstari debet, quoniam iudex, seu eius familia nullo modo potest accedere ad exequendum contra eum, secundum gloss. Bar. nu. 1. Ang. Rôma. Pau. & Alex. in prin. in l. 2. ff. qui satisda. cogant, & Boeri. decisio. 238. nu. 5. post medium, ubi ait sententiam istorum communem fore, & Alex. in d. l. 2. nu. 1. & sequitur Marsil. in repeti. rub. ff. de fideiussor. nu. 302. idemq; uidetur dicendum in notario, uel procuratore ualdè rixoso, litigioso, cauilloso, siue potenti, qui tanquam non idoneus haudquaquam ad fideiubendum admittitur, secundum glo. Bar. Alex. nu. 2. in d. l. 2. & Nattam consi. 143. nu. 10. & ob doctrinam istam sicuti ueram, & communem declaravi in facti contingentia in ciuitate Theramit, dum eram ibi iudex criminalis quendam Hotatium Delsicum ciuē ibi, & procuratorem non fore idoneum fideiussorem. itē non est idoneus fideiussor, qui caret bonis immobilibus, ideo ob hoc potest tanquam non idoneus recusari à creditore, ut uoluit glo. in §. suscepto, in auth. de exhi. reis, Specu. in titu. de satis. §. dicto, uers. sed si scholaris, Bal. in c. coram, col. fin. de offi. deleg. Ang. Pau. castren. Alex. num. 5. & Ias. nu. 1. in d. l. 2. sed hoc non procedit, ubi principalis ualdè diues, & idoneus foret, siue reperiretur; tūc equidem quis quantumuis pauper, seu non idoneus facultatibus admittitur ad fideiubendum pro eo, secundum glo. in uers. præstitisse, in l. mulier, C. de iure do. Pau. castren. Romā. Alex. nu. quarto. Ias. nume. 9. & alios, in d. l. secunda, & Marsil. in d. rub.

d. rub. ff. de fideiuss. numero. 269. ubi ponit istam esse communem opinionem. eōis
opl.

O P I N I O C X I I I .

Fideiussor repetens à debitore principali quod pro eo soluit non admittitur ad probandum solutionem per solam creditoris confessionem, & sic per huiusmodi confessionem non probatur solutio, & fideiussor ob hoc duntaxat repetere nequit à debitore illud, quod asserit soluisse pro eo, secundū glo. in l. duobus reis. §. 1. ff. de iureiur. quam sequitur Bar. ibi, & Fulgosi. Bar. in l. reos, in §. q. ff. de duobus reis, & Roma. in l. prædia. ff. de acquir. posses. sed Barr. ipse reuocando, seu mutando iudicium in melius tenuit, & uoluit contrarium consi. 160. Titius promisit, uidelicet, ut fideiussor possit agere contra debitorem uigore talis confessionis creditoris dicentis sibi satisfactum esse à fideiussore, & sequitur Saly. Pau. castren. Roma. Alex. & Ias. in d. l. duobus reis, & ita consuluit Alex. consil. 25. uiso instrumento, uol. 2. & consil. 123. uolu. 6. & opinionem istam inquit communem Fulgosi. & Alex. in d. l. duobus, §. 1. nu. 2. Bellonus consi. 77. nume. 6. & sequen. Tiraquel. in tract. de utroque retra. in titu. de retractu conuentionali. §. 1. gloss. 18. num. 84. & Marfi. in repeti. rub. ff. de fideiussori. nu. 3 ro. 311. & 312. ubi eam sequitur & declarat; & secundum communem istam consuluit quoque Paul. castren. consil. 396. quæritur utrum fideiussori, prout ipse refert, aut testatur, in d. l. duobus reis; & sequendo ego communem sententiā prædictorum breuiter concludo, quod licet multi ex doctoribus dicant Bar. contrariari, in hoc tamen non meretur allegari contrarius, nam in d. l. duobus reis non firmat pedem, utitur enim uerbo forte, & opinionem istam communem plenius posui, quàm hic in primo lib. communium opinionum, & eam ibi quoque sequutus fui in opinione fideiussor potest agere.

O P I N I O C X I I I I .

Fideiussor pauper à creditore uocatus, & conuentus in iudicio potest soluere de bonis principalis stante paupertate sua, & impossibilitate, difficultate, seu impotentia solutionis

71
 iutionis de suo proprio, ne in carceribus maceretur, & in
 eis perpetuo detineatur, secundum Bar. per illum tex. in l.
 si procuratorem. §. ignorantes, in princ. ff. mandat. Ang. in
 auth. ut omnes obe. iudi. col. 4. Bal. in c. si qui testium, in fi.
 ex. de testi. & Bar. & Bal. in fin. in auth. qua in provincia. C.
 ubi de crimi. agi oportet. quorum sententiam sequitur, decla-
 rat, & ait esse communem Marfil. in repeti. rub. ff. de fide-
 iussor. numc. 429.

Cōis
 opi.

O P I N I O CXV.

Cōis
 opi.

Fideiussores dare promittens, certè dando pignora, e-
 tiam inuito creditore liberatur, secundum glo. Bar. & om-
 nes, in l. 1. ff. qui satisda. cogan. glo. & Bart. in l. prætoria, la-
 3. ff. de præt. stipu. Cyn. Bal. & ceteros scribentes, in l. 1.
 C. de procurat. Io. And. in add. Specu. in titu. de satisda. §.
 dicto, in prin. & in titu. de pigno. super rub. & opinionem
 istorum sequuntur, & asseuerant esse communem Alexan-
 nu. 6. & Ias. nu. 12. in d. l. 1. ff. qui satisda. cogan. Ant. Negu-
 santij de Fano, in tract. de pignori. & hypothecis, in 5. par.
 principali, nu. 5. & Marfil. in repeti. rub. ff. de fideiussor. nu.
 349. & seq. quoniam melius, ac tutius est incumbere pigno-
 ri, quàm in personam agere, & sic quam habere fideiusso-
 rem, l. plus cautionis, ff. de reg. iu. & uoluit Bart. in l. in eo.
 §. 1. eod. titu. & in casu hoc debitor dans pignora credito-
 ri, si uellet postea dare fideiussorem, & repetere pignora
 sibi permissum non foret, nec facere posset inuito credito-
 re, secundum gloss. in §. suscepto, in glo. magna, circa me-
 dium, in auth. de exhiben. reis.

O P I N I O CXVI.

Cōis
 opi.

Fideiussorem dare promittens censetur, ac intelligitur
 promisisse eum in loco promissionis, & celebrati contra-
 ctus, & de hominibus eiusdem loci, secundum Bar. Ang. &
 omnes communiter, per illum tex. in l. si fideiussor. §. si ne-
 cessaria. ff. qui satisda. cogan. ubi Alex. istam communem
 sequitur, nu. 3. ubi refert super hoc se aliàs de facto consi-
 luisse, prout apparet consi. suo. 37. & opinionem hanc ap-
 probat etiam Ias. in d. §. si necessaria, nu. 2. 3. & 8. & sequi-
 tur,

tur, approbat, declarat, & dicit ueriores Marfil. in repeti.
rub. ff. de fideiussor. nu. 307. cum alijs seq.

O P I N I O C X V I I .

Fideiussionem, cautionem, seu satisfactionem dare non
tenetur, qui est manifestè idoneus facultatibus, etiam ex di
spositione iuris communis, & municipalis, quando nulla
uerisimilis causa suspicionis subest, sed sibi remittenda est
satisfactio hæc, & obligatur, ac tenetur duntaxat nomine
proprio absque fideiussoribus cum generali hypotheca o
mnium bonorum suorum, secundum Bart. & Io. de Pla. in
l. quicumque, la. 2. C. de fund. patrimo. lib. 11. & Barto. in l.
priuate, C. de murileg. lib. 10. Roma. consi. 67. uiso thema
te prænarrato, col. 3. Pau. castren. & Iasnu. 16. & seq. in l.
1. ff. qui satisfda. cogan. & Alex. consi. 179. uiso & oportunè
discusso processu, col. 6. uol. 2. & licet Alex. ipse titubau
ter, in d. l. 1. & in l. diuortio. §. interdum, ff. solut. matrimo.
asseneret contrarium, tamen opinio Bar. & sequacium quic
quid frustra suadeat Alex. est communis, secundum Ias. in C57
d. l. 1. nu. 20. & ita obseruat consuetudo, teste Ange. in d. l. opi.
prætoriæ, col. 3. & sequitur Marfil. in rubr. ff. de fideiussor.
nu. 270. in quibus quidem locis, tam Barto. quam alij post
eum tradiderunt super hoc congruum exemplum, uideli
cet, qd si ex forma statuti officialis teneatur ante officij sui
ingressum satisfacere, tunc certè, & absque dubio aliquo si
ipse idoneus foret crederetur, ac staretur ei soli cum gene
rali obligatione bonorum suorum. in regno uero Neapo
litano practica, & stilus obseruat contrarium, & officiales
omnes in officij principio, & ante ipsius administratione
omni facultate, diuitijs, & idoneitate remotis, ac reiectis,
& exclusis præstant necessario idoneam cautionem ante
susceptam officij tutelam de parendo sindicatui finito eo
rum officio, imò officiales ipsi iurare debent in præsentia
decem testium, secundum formam traditam in capitulo
regni exordiente item recipiant sacramentum in forma
subscripta, aliàs non præstita cautione prædicta in came
ra summarie, & iuramento coram uno ex regentibus re
giam cancellariam non possunt officium exercere sub pæ
na usurpatæ iurisdictionis principis posita, in d. capitulo
item

item recipiant, & tam cautio, quàm etiam iuramentum hoc in commissione officialium specialiter exprimenda sunt ob dispositionem, d. cap. item in fin. & uerba d. capitul. refert Afflict. in constitutio. baiuli locorum, ubi pulchrè loquitur.

O P I N I O CXVIII.

Cōis
opi.

Fideiussor datus, seu acceptus in prima instantia non tenetur in eo, quod postea iudicatur in causa appellationis, nisi aliud actum sit, l. cum apud ff. iudicatum solui, què tex. dicit singularem ibi Bar. in prin. & quamvis, d. l. cum apud loquatur, ubicunque prima sententia fuit absolutoria, & actor appellauit, nihilominus idem est si prima sententia condemnatoria fuerit, & reus appellauerit, secundum Bart. num. 4. & Ang. ibi per tex. cum glo. in l. 2. C. de procura. & ibi Cyn. & communiter omnes, & institu. de satisfactionib. §. fin autem, de quo ibi per Fabrum, & Ater. nam non oritur actio iudicati ex prima sententia, sed ex sententia appellationis confirmatæ, ideoque imputetur actori contra reum in causa appellationis si non petierit caueri, l. eos, §. fin. C. de appel. hocque uerum apparet, ubi appellatio non est deserta, aliàs secus, secundum Barto. in d. l. cum apud. Imò memorata communis sententia ampliatur in tantum procedere, ut cautio de iudicio sisti, aut representando minimè se extendat in causa appellationis, quia expirat per sententiam, l. græcæ, §. & post litem, ff. de fideiuss. & ibi per Pau. castren. & Imo. uerum huiusmodi cautio quotiescunque præstita est pro absente, tunc expirat, ex quo semel reus extitit presentatus, secus si fuerit præstita pro reo presente, quoniam durat usque ad sententiam, secundum Alex. in add. ad Bart. ibi, & per Barto. in l. i. ff. si quis in ius uoca. non ierit, hoc uerò limitatur non procedere, quando cautio de sistendo reo in iudicio toties, quoties iudiciuissum fuerit præstita foret, nam durat etiam post sententiam iux. not. per Bar. in l. si quis res, ff. de custo. reorum, & per Ang. in l. i. §. i. cod. titu.

O P I N I O CXIX.

Filius uocare in ius patrem, aut matrem absque uenia
non

non potest, l. fin. C. de in ius uocan. gl. in §. pœnales, in uer. uel parentem, institu. de actio. & Cotta, in memoria. iuris, in uer. filius; imò hoc procedit quoque in patre, matreque; spirituali suscipiente eum de sacro fonte, nam per filium ipsum uocari in ius sine uenia nequeunt, secundum Ang. & Fulgosi. in l. adoptivum, per illum text. ff. de in ius uocan. Guliel. de Cu. Bal. Ang. Pau. castren. Roma. Alex. & Ias. in l. generaliter, eod. titu. Ang. Areti. Ias. col. 10. Zaf. col. 2. & Gomefi. nu. 24. in d. §. pœnales, Alex. in l. 1. in prin. C. de in ius uo. Franc. in c. postremò, col. pen. de appel. Pari. de Putteo, in tract. findi. in uer. suspicio, col. fin. Guliel. Benedic. in repeti. c. Rainutius, de testa. in uer. & uxorem nomine Adelasiam, nu. 765. & Tiraq. in repe. l. si unquam, C. de reuo. donat. in uer. suscepit liberos, nu. 28. & in tract. de pœnis temperandis, aut remittendis. causa. 2. nu. 3. & seq. ubi **Cõis opi.**

audacter fatetur istorum sententiam fore communiorẽ, & ueriorẽ. Ampliatur etiam dicta regula q̃ filius uocans patrem in ius absque uenia, licet paratus sit, & uellet soluere pœnam, l. pen. ff. de in ius uocan. non propterea processum conualidare posset, unde pœna in casu isto exigibilis est, & processus annullatur, secundum Cyn. Ray. Alber. Fulgosi. Alex. nu. 2. & Moder. in d. l. fin. C. de in ius uoc. Io. Fabrum, in 4. q. in l. 2. eod. tit. & Grammat. consi. ciuili. 40. **Cõis opi.**

nume. 4. ubi attestatur opinionem istam esse meliorem, & communem dicit Purpura. in l. fin. nu. 36. in tract. quem fecit post lectionem illius, l. C. de eden. & Capici. decisio. 56. nu. 6. sed aduerte q̃ processus iste ualeret, & teneret parte citata non opponente, ut noluit Cyn. Bart. Ray. & omnes, in d. l. fin. C. de in ius uo. ubi opinionem istorum sequitur Alex. nu. 2. & dicit communem, & ueriorẽ, communemq̃; inquit Capicius, in d. decisio. 56. nu. 6. ac amplectitur Guido. Papæ, in sing. 365. utrum si procurator. Ampliatur regula prædicta similiter procedere in ciue uniuscuiusque uniuerſitatis, qui uolens suam uniuerſitatem in ius uocare, debet & tenetur prius & ante omnia petere ueniam, secundum Ang. in d. l. generaliter, & Aret. in d. §. pœnales, col. 7. & ita consuluit per pulcherrimas rationes Gramm. in d. consi. 40. Alias uero quamplures ampliaciones, & limitationes ad dictam regulam utiles, & necessarias tradidit

Petrus

FRANCISCI VIVII

Petrus Duennas in suis regulis, in uer. filius non potest uo
care patrem in ius, quas uidere poteris.

OPINIO CXX.

Filium à patria potestate eximit, ac liberat episcopalis
dignitas, auth. sed episcopalis, C. de episco. & cleri. & c. ue
nerabilem qui filij sint legiti. & notant Bart. in l. patre fu
rioso, ff. de his, qui sunt sui, uel alie. in. & in l. si maritus, C.
de pa. po. Franc. in rub. de testa. col. 17. & omnes alij Cano
niste communiter, in c. si annum, de iud. lib. 6. & in c. lu
dæorum, de æta. & qualita. & Legistæ post Bar. in d. l. patre
furioso, ubi Ias. nu. 48. & seq. inquit istam esse communem
Cdis
opi opinionem. item filius familias creatus Cardinalis Roma
næ ecclesiæ immunis est à patria potestate, secundum glo.
in extraua. exacrabilis de præben. inter communes, uersic.
sublimitatem, & Barba. in tract. de præstan. Cardi. in 1. par
quæst. 1. nu. 69. & hoc idem operatur religionis professio,
secundum gloss. in l. si ex causa. §. Papinianus, ff. de minor.
quam dixit singularem Barba. in d. q. 1. nu. 69. & hæc om
nia procedunt, seu limitantur in his duntaxat, in quibus
utile est ipsi filio à patria potestate liberum censi, non
autem in his, in quibus libertas hæc esset ei damnosa, &
grauis, secundum Barto. in l. item in potestate. ff. de his qui
sunt sui, uel alie. iur. in fin. Alex. in l. sub conditione, ff. de
liber. & posthu. Barba. in d. q. 1. col. penul. & istam fatetur
Cdis
opi communem opinionem Cotta in memoriali, in uers. epi
scopalis dignitas, & quamuis prædictæ dignitates liberent
filios à patria potestate, nihilominus sacer ordo non exi
mit filium à dicto patris nexu, seu potestate, auth. præsb
yteros, C. de episco. & cleri. Abb. in c. cum desideres, & in c.
cum uoluntate. §. fin. de senten. excommuni. & in d. c. lu
dæorum contra gl. ibi, & ista est communis opinio, quam
Cdis
opi sequitur, & citat Io. de Arnono, in dialogo. 69. 1. exordien
te sed si filius familias esset sacerdos, & Cotta in memoria
li. in uer. sacerdotium. Ias. in l. filix. col. 2. C. de collat. Gu
liel. Benedic. in c. Raynutius. de testam. uers. insuper de re
milit. nu. 17. Boer. decis. 121. nu. 12. & Cassan. in consuetu.
Burgun. fol. 213. nu. 4.

OPINIO CXXI.

Filius fratris non intrat in locum patris sui in fideicom-
 misso, quando agitur de successione hominis, secus uero,
 quando agitur de successione legali, secundum Bal. in l. cū
 ita. §. in fideicommisso, ff. de leg. 2. quę sequenti sunt ibi Cu-
 ma. & Floria. Ias. in l. 2. col. 2. C. de succ. edic. Alex. consil.
 204. consideratis uerbis, nu. 6. uolu. 2. & Deci. consil. 1. ferē
 per totum, consil. 478. in causa domini Aurelij nu. 2. & seq.
 & consil. 480. in casu, qui contingit, sub num. 9. cum seq. in
 quibus concord. allegat, & mouentur ea ratione, quoniam
 in fideicommisso, seu dispositione hominis consideratur
 affectio, quam quis uidetur habere ad proximiores in gra-
 du, sed in titulo hereditario, seu dispositione legali con-
 sideratur dispositio iuris, quę est q. filius subintrat locum
 patris, ut per citata ubi supra, & opinionem istam Bal. di-
 cit magis communem, & ueriores Deci. in d. consil. 1. nu.
 5. & sequitur quoque consulendo, & ait pariter esse magis
 communem Natta. consil. 127. nu. 4. & seq. & consil. seq. nu.
 4. & Bellonus consil. 50. nu. 1. & seq. ubi refert quamplures
 Doct. ita consuluisse. præsertimq; Ias. Rubeum, & Crotū,
 ut habetur inter consilia. d. Rubei consil. 36. cum tribus se-
 quen. in contrariam uerò partem inclinauit glo. in l. §. in
 fideicommisso, in uer. proximo, uidelicet quòd filius fratris,
 licet agatur de successione hominis, assumat locū patris,
 quam sequutus est Alex. sibi contrarius consil. 26. uidere-
 tur fortasse, col. fin. uol. 3. ubi inquit doctores magis com-
 muniter sequi opinionem glo. quam Bal. & citat Bald. sibi
 etiam contrarium in consil. ut ibi, idem Alex. consil. 124.
 uiso processu causę, sub num. 3. uol. 7. ubi pariter sequitur
 sententiā gloss. Deci. qui memor sui primi consilij non
 erubuit tanquam ueriores amplecti glo. consil. 217. in ca-
 su proposito, ubi in terminis consuluit, hanc similiter scri-
 bit communem Ias. consil. 159. magnifica, colum. 2. lib. 4. &
 consil. 215. colum. quarta, cum sequen. lib. secundo, Curti.
 iuni. consil. 57. colum. 4. & alij innumeri, quos refert, & se-
 quitur Crauet. consil. 67. ultra per me scripta, num. 5. ubi
 supponit eadem opinionem cum gl. contra Bal. & Dec. ubi
 supra, & sic secundum communem præmissam, quando
 sumus

C6is
opi.

sumus in dispositione hominis, & præsertim, quando agitur de hæreditate aui, uel patrui filius indifferenter assumit locum patris; & licet super hoc Docto. ita uarij fuerint, ut uix discerni possit, quæ sit communis opinio; tamen ueritatem profitendo ista secunda opinio gloss. uideatur, & apparet cum effectu magis æqua, magis uera, magisque communis, prout attestatur, & eam sequitur Dilectus, in tract. de arte testan. in titu. 5. caut. 27. & Ioan. Cephal. copiosissime, atque doctissime, consulendo, ac respondendo contrarijs omnibus, consi. 16. num. 28. cum alijs sequen. & secundum eam cōsului, & obtinui de præsentia anno. 1565. in causa non leuis momenti, reiectis tamen consilijs aliquorum clarissimorum uiro- rum per iudices causæ prædictæ in cōtrarium scriptis copiosissime, & in processu productis, imò alijs superioribus annis secundum eandem opinionem glo. iudicanti, & sententia mea per iudices superiores ad quos extitit approbata, & confirmata, & hoc non absque ratione euenit, nam Deci. non ualens aliquo modo remouere obiectionem, & obstaculum gloss. prædictæ ausus fuit attestari opinionem communem esse contra ipsam gloss. quando scilicet agitur de successione hominis, prout fecerat, in d. suo primo consi. ex se ipso ibidem citato, non animaduertens ipse Deci. quam ibi, in d. consi. 480. & in consi. 1. dicit communem opinionem fuisse à se ipso reiectam, in d. consi. 217. ubi non erubuit tanquam ueriores, & communiores sequi opinionem, d. glo. & hoc minimè ab re concluditur per Deci. glo. & alios præcitos Doct. per rationes allegatas per eos optimas, & uerissimas, nam glossæ sunt naues, per quas nauigamus per hoc uastum pelagus iuris ciuile ducentes nos ad portum claræ ueritatis, ut eleganter dixit Saly. in l. 1. C. de pact. & Ripa, lib. 3. de donationibus, nu. 45. fol. 77. & somnare dicuntur uolentes infringere opinionem glossæ, ut dixit Bal. in c. cōtingit, col. 6. ex. de dol. & contu.

O P I N I O CXXII.

Filio supplementum legitimæ acquiritur, seu debetur ipso iure eo declarante, & sic eo ipso, quod filius declarat uelle

uelle tale supplementum, ei acquiritur, ac conceditur, secundum glo. 2. in l. scimus, C. de inoffi. testa. cunctis doctorum suffragijs receptam ibi, Corne. consi. 265. uol. 1. consi. 265. in hac uidetur, col. fin. uol. 3. & consi. 264. uidetur prima, uol. 4. & Alex. consi. 69. in secundo dubio, uol. 1. & hæc communis gløse sententia procedit, ut statim mortuo testatore memoratum supplementum ipso iure debeatur absque filij declaratione, licet commutabiliter, & illa declaratio, quæ secundum glo. communem requiritur, operatur, ut ipsa acquisitio fiat incommutabilis, quod clarum est, quia defuncto filio nulla per eum declaratione facta huiusmodi supplementum pure, atque statim filio ipso iure acquiritur, non autem conditionaliter si petatur, & transmittitur ad quoscunque hæredes, ut declarat, & firmat Sal. in d. l. scimus, & sequitur Alex. consi. 55. col. 3. uol. 2. & Ias. in d. l. scimus. imò & fructus legitime cum ipsa legitima debetur ipsi filio à tempore mortis testatoris, secundum Bal. in l. Papinianus, §. unde si quis, ff. de inoffi. testa. & consuluit Corne. in d. consi. 265. uol. 3. in fin.

Cōis
opi.

OPINIO CXXIII.

Filij non acquirunt, cum patri succedunt, sed acquisitū capiunt, secundum gloss. fin. singularem ab omnibus communiter receptam, in c. 1. de feudi cognitione, quam gloss. Bald. ibi commendat, & dicit menti tenendam, ex qua, & Aluar. ibi, in fin. refert q̄ mortuo uassallo ius feudale in filium continuetur, argu. l. 1. §. largius, de success. edi. dicens feudum in filiis de nouo non acquiri, & idem tenet Præposit. loco prædicto, uolēs, quòd in feudo antiquo, & paterno non sit opus filios in possessionem miti, quam prius habebant, exprimensq̄ d. gloss. signandam fore, quòd materia suitatis, etiam in feudis locum habeat, faciunt, quæ tradit Bal. in l. cum antiquioribus. q. 10. C. de iure delibe. qui per glo. præcitatam uoluit, q̄ in feudis possessio ad suum hæredem transmittatur, qui & nūo patre inuestitus esse, & possidere censeatur, & propterea possessionem in eum absque alia inuestitura continuari, idē Bal. in c. 1. an mut uel surd. ait filium in uita patris nominari feudatarium, ita q̄ post mortem patris potius dicatur feudum retinere, quam de nouo

Cōis
opi.

nouo succedere. Ampliantur prædicta, q. & iure communi, nedum feudali possessio hæreditatis paternæ continuatur, ut est glo. in l. in suis, de liber. & posthu. ubi dicit filios heredes suos sicuti in uita patris sunt quodammodo domini, ita, & possessionem habere dicantur, & idem inquit glo. in §. sed sui, institu. de hæred. qualit. & diff. uidelicet filium uiuo patre possessionem habere uideri per l. 2. §. filium, ff. pro hæred. & dicit Bar. filium se non posse nominare hæredem de nouo, idest dominum, & possessorem, qui ante erat, idem & Pau. castren. ibidem, qui filium uiuente patre quodammodo dominum, & possessorem esse ait, & sic per præmissa satis apparet quod à patre in filium, & in feudis, & in alijs rebus possessio continuatur; Sed si rem sincera iuris ueritate considerare uolumus ista ampliatio, q. possessio hæreditatis à parente in suum hæredem continuatur uera non est, & licet gloss. in d. l. in suis, & in d. §. sed sui huiusmodi continuationem admittere uideantur, nihilominus hæ glo. iure non probantur, & contrarium docuit ipsamet glo. in l. cum miles, ex quibus causis maior. & in l. cum hæres, & ibi Bar. & communiter omnes, de acqu. poss. & inquit Bal. in d. l. in suis possessionem non transire in suum hæredem sine apprehensa possessione. quod & Alex. ibi asseueranter tenuit, qui pro hoc plura allegat, Bald. in auth. ingressi, col. 3. C. de sacrosan. eccle. & in l. fin. in prin. C. de edi. diui Adri. tollen. quod substineri potest ista ratione, nam possessio sine animo retineri non potest, l. si quis ui. §. 1. de acqui. poss. & l. licet, C. eodem titu. sed animus patris morte finitur, nec ad hæredem transit, l. 4. ff. loca. unde morte patris rumpitur, & extinguitur possessio, l. qui uniuersas, §. quod per colonum de acqui. poss.

Cōis
opi.

O P I N I O CXXIIII.

Filij sola, ac simplex nominatio non operatur, ut quis filius esse dicatur, & sic filiatio ex sola parentum nominatione non probatur, nisi alia adminicula concurrant, secundum Bar. in l. 1. §. idem per contrarium, ff. de liberis agno. Ant. de But. in c. Michael, in fi. de filijs presby. Ang. & Pau. castren. in l. non epistolis. C. de probatio. Bal. in l. non nudis,

dis eod.titu. glo.in c. per tuas, de probatio. ubi Deci. nume. 28. exprimit istam esse communem opinionem, Rebus quoque in tracta. nominatio. fol. 1. uerfi. primò fallit, Cōis
opi.
 Couarruias in epi. 4. c. 8. §. 3. nu. 7. & Pet. Duennas in reg. 342. filiatio non probatur, in quibus locis utiliter, & copiosè limitant communem istam in 4. casibus non procedere, quorum unus cōmuniter approbatur, ut clarè in locis præmissis colligitur, sed in casibus prædictis, in quibus præcitati Doct. aiunt nominationem filiorum probare uenit facienda necessariò talis interpretatio, ut hoc intelligendum, uerificandumq; sit in filiis legitimis, & naturalibus, uel in naturalibus tantum, non autem in filiis spuris inter quos nominatio ipsa nihil prodest ita Ang. cōsi. 191. col. 1. quem sequitur Ias. consil. 102. lib. 4. & Gratus consil. 158. col. 1. lib. 2. ideo debent esse cauti aduocati in probanda filiatione, quos instruit Bar. in d. §. idem per contrariū, & in d. l. non nudis, & Deci. cum alijs relatis per eum, in d. c. per tuas, numero. 40. Item filiatio minimè probatur per solum tractatum non concurrentibus alijs adminiculis, & per consequens, quando quis producit fuisse tractatum uti filium parentibus postmodum hoc negantibus, nō ob hoc uidetur sufficienter probatus tractatus ipse filiationis, secundum Alberi. Bald. Ang. & Saly. in l. non ignorat, C. qui accus. non pos. Bald. in d. c. per tuas, colum. 2. Barto. in d. l. non nudis, in 2. lectu. & in l. quidam, ff. de condit. institu. Flori. in l. quidam, ff. de probat. Ias. in l. neque professio, C. de testa. & consil. 106. in fin. libro primo, & consil. 102. lib. 4. & Alciat. in tracta. de præsump. in 3. reg. præsumpt. 38. ubi scribit istam fore ueriores, magisq; communem opinionem. In contrariam uerò partem, uidelicet filiationem plenè probari per tractatum inclinauerunt Felyn. post alios relatos per eum, in d. c. per tuas, num. 13. Iacob. de sancto Georgio, in d. l. quidam Natta. consil. 159. nume. 15. & Deci. consil. 54. colum. 3. ubi ait istam opinionem esse communem. & sequitur Aegidius Boslius, in practi. criminali. in titu. de partu supposito, numero nono, undecimo, uigesimo septimo, uigesimo octauo, & sequen. sed prædictas opiniones ad optimam consonantiam uidetur reducere Couarru. in d. §. 3. nu. 6. & Alciat. in d. præsump. 38. nu. 5. cū
Cōis
opi.
Cōis
opi.
alijs

FRANCISCI VIVII

alijs seq. ubi occasione sumpta concordandi opiniones istas ponit quatuor casus necessarios. Et Vasquius, in trac. de successionum processu. lib. 1. §. 4. num. 4. & seq.

O P I N I O C X X V .

Filij duorum fratrum venientes ad successionem patruī nullo superstite patruo succedunt eidem patruo ab intestato post mortem in capita, non autem in stirpes, secundum Azo. in summa, C. de legi. hæredi. §. iure uerò nouissimo. glo. in §. hoc etiam, instit. de legit. agna. succes. Hostien. in summa de succes. ab intesta. §. & qualiter. Io. And. in add. Specu. in titu. de succes. ab intesta. §. 1. uers. sed an filij fratrum. Iac. But. Bal. & Saly. in auth. cessante, C. de legi. agna. succ. & Couarruias, in suis epi. in titu. de succes. ab intestato, sub nu. 8. fol. paruo. 399. cum alijs congestis per eum, & per Tiraq. in lib. 1. de retract. §. 11. glo. 11. nume. 3. quorum opinioni astipulatur etiam Capra consil. 21. nu. 13. proferens ibi hoc communiter teneri. in contrariam uerò sententiam, uidelicet filios fratrum, aut sororum succedere patruo in stirpes, non in capita inclinarunt glo. Dy. Iaco. Areti. Cy. Albe. Io. Fabe. Pau. castren. Corne. & Ang. in d. auth. cessante glo. Bar. & Ange. in l. 1. §. fin. ff. si pars hæredi. peta. Faber, & Porti. in d. §. hoc etiam, & istorum opinionem fassi fuere communem esse Nicol. de Vbal. in tracta. de succes. ab intesta. 3. par. col. 1. Zafi. in 1. lib. responsorum, cap. 7. Tiraq. in d. gl. 11. Alex. consil. 55. nu. 4. uolu. 4. & Bertran. consil. 2. uolu. 1. ubi ita consuluit, & in effectu ista est ueritas prout deducit pluribus rationibus, & auctoritatibus Bar. in l. post consanguineos. §. hereditas, ff. de suis, & legit. hære. & Alex. ibi, in addit. ad ipsum Bar. super litera. G. & Cy. Alberi. & alij communiter, in d. auth. cessante, & aduerte ne te decipiat Capra, in d. consil. suo. 21. in fin. & consil. 104. nu. 1. qui asseruit primam opinionem Azo. & sequacium communiter approbari, quia assertio hæc falsa redditur, & ipse Capra decipitur in hoc teste Tiraq. in d. glo. 11. nu. 3. cum alijs seq. fol. 165. ubi inhæret isti ultime opinioni glo. communi simul cum alijs innumeris Docto. relatis per eum.

OPI-

O P I N I O C X X V I.

Filius, cui à patre concessi, datiq; libri apparent, ut literis uacaret, illos quippè fratribus suis conferre non teneretur, secundum Bar. in l. 1. §. nec castrense, ff. de colla. bo. Pau. castren. Alex. nu. 20. & Ripam, nu. 168. in l. in quartā, ff. ad leg. falcid. laf. in l. filix licet, C. de collat. Coras. in l. filium, quem habentem, nu. 92. & 100. C. famil. ercisc. Ang. Bal. & Saly. nu. 8. in l. omnimodo, §. imputari, C. de inoffic. testa. Deci. & Alex. in l. si donatione, C. de colla. ubi perhibet istorum sententiam communem esse, quæ quidè proce-
deret, quando filius erat emancipatus, & sic ubicunque filio emancipato donatio fieret, argu. l. quæ pater, ff. famil. ercisc. cum glo. iuncta, l. illud. C. de collatio. contrarium uero firmare, & male quàmplures Doct. citati per Ruinū, in d. l. in quartam, nu. 18. & per alios Doct. præcitatos, intelligiturq; , seu ampliatur præmissa communis opinio similiter habere locum in filio scholari, cui si pater libros in studio donasset, & postea uiuo patre doctor euaderet, illos fratribus conferre minimè teneretur, secundum communem opinionem omnium scriben. quam sequitur, & citat Alex. consi. 142. col. pen. uolu. 2. & Ripa, in d. l. in quartam. imò ipse filius minimè teneretur conferre fratribus expensas factas ad gradum doctoratus ipsius adipiscendū, quia quasi castrense id reputaretur, ut uoluerunt Bal. Ang. Saly. & Pau. castren. in d. §. imputari Bar. in d. §. nec castrense, & ista est communis opinio, cui inhæret etiam Ripa, in d. l. in quartam, nu. 166. & Corasius, in d. l. filium, quem habentem, nu. 110. quamuis Ruinus ibi, & leuiter sentiat contrarium. imò quoque ipse filius equos, & arma à patre sibi concessa, ut ad bellum proficisceretur fratribus nullo modo conferre teneretur, secundum glo. & communiter Docto. in d. l. quæ pater, Bald. Ang. & Saly. in d. §. imputari, & Ripam, in d. l. in quartam, nu. 167. imò etiam expensæ factæ à patre, ut filius scriptoriam apostolicam, uel non apostolicam, uel decurionatum adipisceretur conferendæ fratribus non essent, cum nec uendi, nec ad hæredes transmitti possit, secundum aliquos doctores, in d. §. imputari, & Nicolaum de Vbaldis de successio. ab intestato, cōtrarium

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

**Cōis
opi.** uerò sensere, ut conferendæ ueniant huiusmodi expensæ Pau. castren. & las. in d. §. imputari, & Ripa, in d. l. in quartam, nu. 163. & ista est communis opinio.

O P I N I O CXXVII.

**Cōis
opi.** Filij non obstante præscriptione, seu lapsu triginta annorum possunt agere, & agnoscere hæreditatem matrem, uel paternam ex capite, unde legitimi, dato quòd excludantur præscriptione à capite unde liberi, ut per Bart. conf. 128. Alex. cæterosque omnes, in l. licet, C. de iur. delibe. & ista est communis opinio, secundum eundem Alex. conf. 89. uol. 2. Corne. conf. 70. uol. 4. Gozadi. conf. 59. nu. 7. & Dilectum, in tract. de arte testandi, titu. de acquirenda, uel repudianda hæreditate, cautela. 6. nu. 2. quoad extraneum uerò si extat ignorantia restituitur aduersus præscriptionem triginta annorum, non autem maiorem, ut per Alex. conf. 106. uol. 5. Fulgosi. conf. 64. Deci. conf. 103. & Dilectum cum alijs accumulatis per eum, in d. caut. 6. nume. 3. ubi docet istam communem sententiam fore.

O P I N I O CXXVIII.

**Cōis
opi.** Filius tenetur alere matrem, l. si quis à liberis, in prin. ff. de li. agno. sed non dotare, l. tutor, secundum §. fin. de admi. tut. Bal. & Ang. in l. 3. C. de præscrip. long. tempo. Ang. & omnes communiter, in l. 1. ff. solu. matri.

O P I N I O CXXIX.

Fiscus succedens in bonis priuati per uiam publicationis bonorum, siue alio modo tenetur ea obligatione, qua tenebatur priuatus. text. est, in l. uia constituti, §. si fundus, ff. de serui. rust. prædio. & in l. cum quidam, §. fiscus, ff. de usu. & in l. si marito, ff. solu. matrimo. idemque concludendum est in oneribus legatorum, & fideicommissorum, & reliquis omnibus, ut onera creditorum fiscus ipse subire debeat, quando bona uacantia sibi deferuntur, l. recusare, §. si fisco, ff. ad Trebell. l. si Titio, ubi Bartol. & alij, ff. de leg. 2.

leg. 2. & l. si seruus plurium, §. si quis ante, & ibi omnes Do
cto. ff. de leg. 1. & hoc certè, ac tutè intelligendum est, ubi-
cunque culpa hæredis bona uacare, & ad fiscum transuola
re cœperūt, l. sororem, C. de his, qui. ut indig. & d. §. si quis
ante, & tenet Ias. in l. eam quam, nu. 13. C. de fideicommiss.
& Alex. in d. §. si fisco, ubi appellat istam esse communem Cōis
opi.
opinionem. Contrariam uerò partem, ut etiam, si sine cul
pa hæredis ipsa bona uacare cœperint adhuc fiscus onera
subire debeat, & sic, ut teneatur legata, atque fideicommissa
agnoscere, tenet Salyc. in §. pen. per text. ibi, C. de cadu-
tollen. ubi firmat hanc esse communem sententiam. sed si Cōis
opi.
propter crimen læsæ maiestatis, uel aliud simile publica-
rentur bona testatoris ille tam intestatus, intestabilis dece-
dit quoad legata, & fideicommissa, quàm quoad institutio-
nes, l. 2. per quam ita firmant ibi Bart. Alberi. Pau. castren.
Cuma. Alex. Ias. Ripa, & alij communiter, ff. de leg. 1. Cōis
opi.

O P I N I O CXXX.

Fratrū diuīsiō, seu diuīsiō inter fratres debet fieri for-
te, uel iudicis officio, & sic in diuisionibus fratrum sortes
mitti debent, aut iudicis officio expediri, ut uoluerunt
Bar. & Ang. in l. 1. C. de his qui se deferunt, libro decimo,
Bald. in l. penul. in princip. C. com. diuid. Leo Spelunca-
nus, in pract. artis notariæ, in for. instrumenti diuisionis
duorum fratrum, fol. paruo. 283. & Ias. latissimè, in l. pri-
ma, numero. 39. ff. si certum petatur. in l. 4. §. Cato, ff. de
uerb. obligatio. & in l. si duobus, numero septimo. C. com.
deleg. in quibus locis deducit istam esse communem sen-
tentiam, & demum cum opinione hac transeunt omnes Cōis
opi.
Legistæ communiter. & nouissimè Ripa, in d. l. 1. ff. si cert.
pet. nu. 70. Canonistæ uerò uidentur asseuerare, conclu-
dereq; contrarium. uidelicet, quòd maior natu facere de-
beat portiones, & minor eligere, ut latè hoc tractat Ias.
in §. quædam. col. duodecima, & sequen. institu. de actio.
Ang. in l. 3. in ulti. not. C. com. deleg. Bald. in cap. licet cau-
sam, colum. septima, de probatio. Angel. in d. §. quædam,
colum. 9. Petrus de Vbal. in tracta. de duobus fratribus, in
undecima par. quæstio. duodecima, numero decimotertio,
fol. paruo. 133. Picus, in repet. l. in quarta, colum. 55. uerfi.

FRANCISCI VIVII

ego dum aliàs, ff. ad l. falci. & Bald. in d. c. licet, ubi dicit, q̃ fortuna est Dei nutus nobis incertus, seu altera potius natura in cœlo caducorum dominium habens, & ob hoc nullo pacto debemus de suo officio immiscere, sed opinio hæc Canonistarum procedit de consuetudine, non autem de iure communi, secundum Bertachi. in prima par. sui reproto. in uer. diuisio, sub nu. 7. & est uerissimum, ut apparet ex rationibus citatis per omnes memoratos Docto. & pro sententia hac q̃ maior natu diuidere debeat, minorq; eligere dicit facere tex. in c. 1. de parochi. Afflict. in tracta. de iure protomiseos, in prin. sub nu. 45. fol. paruo. 34. faciuntq; alia congesta per Ripam, in d. l. 1. nu. 70.

O P I N I O CXXXI.

Cdis opi. Frater tenetur alere sororem etiam uterinam, l. qui filium, §. fin. ubi Bal. ff. ubi pupil. edu. deb. & glo. in l. 1. C. de alen. liber. sed non cogitur eam dotare secundum communem opinionem, de qua per Ange. & Alex. in l. à filio, ff. ad Trebel. Fulgo. consi. 224. Ant. de But. Abb. & ceteros, in c. peruenit, de arbit. & per omnes, præcipueq; Ias. & Ripam, in l. 1. nu. 83. ff. solu. matri.

O P I N I O CXXXII.

Cdis opi. Fructus prædiorum consistentes in frumeto, uino, oleo, & similibus q̃ sunt de rebus, quæ seruando seruari non possunt non censentur, seu præsumuntur durare ultra triennium, secundum gloss. in l. 1. C. si aduer. usucapio. cum qua sentiunt omnes Doct. ibi, & Corne. consulendo consi. 104. nu. 25. & seq. uol. 2. ubi scribit istam esse communem opinionem, unde si quis ageret ad fundum, & fructus perceptos ex eo annis decem, pluribusve transactis non debet petere suum aduersarium condemnari ad ipsos fructus, uerum petere tenetur condemnari ad extimationem, quia non est uerisimile quod extent, secundum glo. in d. l. 1. quæ ad hoc allegatur per omnes Docto. teste Pau. castren. ibi, numero quarto.

OPINIO CXXXIII.

Furans, ac surripiciens commestibilia, & cibaria in extrema famis necessitate constitutus, seu subtrahens nuditatis necessitate uestimenta, ut quia infirmus est, & non potest quærere uictum, uel carestia est. excusatur à pœna furti tã in foro poli, quàm fori, dummodo sufficientem non excesserit quantitatem, ut in c. discipulos. de consecra. distin. 5. & in c. si quis, ex. de furt. per Archid. in c. penale. 14. q. 5. & sic tempore necessitatis extremæ licitum est furari, & ista est communis opinio Docto teste Cagnolo, in l. quæ propter necessitatem, nu. 3. 5. 7. & 8. ff. de regu. iuris, & ita tenet etiam Abb. in fin. & Ana. circa fin. in c. 3. de furt. & Ange. in l. 2. §. cum in eadem, ff. ad leg. Rhod. de iact. Bonifa. de Vitel. in tracta. maleficio. in rub. de furibus, & latronibus, nu. 29. fol. paruo. 90. Conarruias in regula peccatum de reg. iur. lib. 6. in 2. par. §. 1. fol. paruo. 67. celeberrimus D. Cornelius Benincasius Perusinus, in tracta. de paupertate. q. 7. 1. l. speciali, nu. 20. cum alijs seq. fol. paruo. 105. & Folleri. in pragmatica de censibus, in uer. Nicolaus episcopus, nu. 2. 18. fol. 127. in quibus locis infinitis propè autoritatibus approbant istam sententiam, & fatentur communem esse; & aduerte, q. necessitas extrema, tunc dicitur ubicunque periculum uitæ imminet, cui aliter, quam per istam acceptionem cibariorū subueniri non potest, ut per Tho. in 2. 2. q. 66. articu. 7. sed iste fur, qui propter ineuitabilem necessitatem aliena subtraxit, licet prædicta licitè surripuerit, tamen si ad pinguiorem fortunam peruenerit restitutionem subtractorum bonorum facere tenetur, secundum Abb. & omnes Canonistas communiter, in c. si quis, ex. de furt. & Cagnolus, in d. l. quæ propter necessitatem, nu. 8. alios quamplures relatos per Couarruias loco, de quo supra, ubi explicat istam esse communem sententiam. item licet alicui rem alienam furari æquiualentem, quando ré suam occupatam ab aduersario opulenti, & potenti aliter habere non potest, ut est glo. in c. ius gentium. 1. dist. & ita tenet Innocen. in c. olim, el primo, nu. 8. de restitu. spolia. Alex. consi. 135. nu. 1. uol. 1. Felv. in c. quoniam, nu. 13. de sumo. & in c. 2. de sponsalib. in fin. Afflict. in constitutio.

Cõis
opi.Cõis
opi.

FRANCISCI VIVII

Neapo. lib. primo. rubr. 8. numero trigesimo sexto, Marfil. in singu. 177. & in sua practica criminal. in §. constante, numero trigesimo sexto, & sequen. & Foller. in d. loco, numero 216. & Cotta in memoriali, in uersic. dolum bonum, circa fin. ubi tenet quod creditor potest furtiue accipere propria authoritate rem sui debitoris, & idem firmat Marfil. in d. §. constante, numero trigesimo septimo, similiterq; furtum impune potest committi in bonis meretricis, ut uoluit Marfil. in repeti. l. unica. C. de rap. uirgi. numero quadragesimo octauo, & quinquagesimo secundo, nec non ex furto perpetrato per quosunque tempore, quo luditur in domo, in qua luditur non datur, nec conceditur aliquo modo actio furti, l. prima. §. prætor ait. ff. de aleat. & not. Grammati. decisio. quadragesima, numero sexto, & Foller. in pragmatica de censibus, in rub. Nicolaus, num. 211. fol. 127. ubi recitat alios casus, in quibus furtum non est punibile.

O P I N I O CXXXIIII.

Furta ita, & taliter leges, & iura abhorrent, ut contra fures actiones ciuiles, ad utilitatem priuatam, & criminales pro bono publico inducere curauerint, & sic aduersus fures ciuiles, & criminales actiones competunt, l. licitatio, §. q. illicite, ff. de publicia, & l. fin. ff. de furt. & per Dec. con. si. 520. col. 1. siquidem contra fures agitur aliquando petendo pœnâ dupli, & aliquando quadrupli. §. dupli, & §. quadrupli, institu. de actio. ideoque si aliquem furem condemnari contigerit ad mortis pœnam uigore capi. regni, incipien. ad hoc quod nostrorum, iudex in eodena iudicio, instantia, & sententia condemnare debet, & tenetur ipsum accusatum de furto ad pœnam mortis, & ad rei furtiue restitutionem, ut est cautum, in cap. regni si de furto, & ante d. cap. uoluit gloss. & Barto. in l. interdum, §. qui furem, ff. de furt. & Innocen. in cap. cum oportet, ext. de accusat. aliter iudex ipse teneretur de suo proprio. Caue igitur cum eris iudex in casu isto in iudicando definiendoque negocia ne errës, uerum prædicta pœna quadrupli in foro conscientie non est permessa, secundum gloss.

gloss. in cap. fraternitatis. duodecima quæstio. secunda, quam singularem esse scripsit Ias. in l. ut uim, numero vigesimo secundo, ff. de iusti. & iur. & Matthesila. singu. uigesimo tertio, & hinc Bald. in l. post decisionem, C. de furt. dixit quod fures in foro poli duntaxat ad restitutionem bonorum furto subtractorum tenentur, & ista est communis opinio, teste Gomes. in §. ex maleficijs, numero decimo quarto, institut. de actio, & dato quod res ista furto subtracta, & iniuste occupata absque culpa furis, seu uolenti occupatoris perierit, nihilominus fur tenetur ad restitutionem dictæ rei peremptæ, etiam in foro conscientie, & animæ, secundum Thoma. 2. 2. quæst. 62. articulo sexto, Syluest. in uers. furtum, §. 16. glo. Ancha. in quinta oppositio. & Contrariias, in reg. peccatum, de reg. iur. lib. 6. ubi in secunda par. §. 6. numero primo, & sequen. fol. paruo. 153. declarat istam opinionem, & explicat cum ea omnes ibi communiter transire.

cōis
opi.

G

OPINIO CXXXV.

Glossæ opinio communis censetur, & ab ea in iudicando, consulendoque iudices recedere non possunt, secundum Iacob. Butrig. in l. prima. C. qui pro sua iurisdic. & Bald. in l. quanquam, C. de senten. quæ sine cer. quanti. & in l. hæreditas, C. de positi. imò glossa solet esse talis, tantæque præminentie, & authoritatis, ut absque dubio aliquo omnes alias authoritates antecellat, secundum Barto. in l. ut uim, numero octauo, ff. de iusti. & iur. Abbas, in cap. primo, de constitu. Bertran. consil. 115. numero uigesimo quarto, uolumine secundo, Zaf. consil. tertio, numero sexagesimo tertio, lib. 2. Ias. nu. 34. Deci. eodem nu. & Claud. Aquen. in lect. 1. nu. 34. in d. l. ut uim: sed hoc non est simpliciter credendum opinionem glossæ fore communem, & sequendam, quia glossæ nihil alleganti fides adhibenda non est, secundum Barto. in l. nemo, C. de sentent. & argumento, l. illam, C. de collatio. eius enim authoritas non est necessaria, sed magistralis, ut per Ioan. Andre. & alios

commu-

FRANCISCI VIVII

Cōis communiter, in c. 2. de rescript. & opinionem istam quod
opi. doctoris autoritas duntaxat probabilis sit, & non neces-
 saria dicit communem fore, ponitq; pro regula cum am-
 pliatio. & limitatio. Petrus Duennas in regula. 66. autho-
 ritas doctoris; & hoc uberius, ac cōmodius scripsimus, &
 docuimus in primo lib. communium opinionum, in uersu.
 iudex in iudicando non potest recedere, circa fin.

H

O P I N I O CXXXVI.

Cōis Homicidium deponens, seu confitens commississe ad sui
opi. defensionem; & sic se defendēdo, nisi probet defensionem
 habetur pro confesso homicidium, debetq; capitaliter pu-
 niri, secundum glo. & Panor. in c. cum uenisset, ex. de con-
 fti. Bar. in l. Aurelius, §. idem quæsiit, ff. de libe. leg. Bal. &
 cæteros, in l. 1. C. de confes. Bald. Francisc. de Aret. & Alex.
 in l. decem, ff. de uer. oblig. Io. de Imo. & Roma. in l. 1. §. si-
 quis simpliciter eodem titu. & Boer. post alios innumeros
 congestos per eum decisio. 164. nume. 10. cum alijs seq. ubi
 exprimit istam esse communem opinionem, & sequitur, &
 ait in praxi obseruari Areti. in tract. maleficio. in uer. com-
 parent dicti inquisiti, & partim negant. post prin. Contra-
 riam uerò partem tenuerunt Abb. Sicul. in c. auditis, col.
 fin. & ibi Fely. col. 7. de præscrip. Deci in c. cum uenerabi-
 lis, colum. 11. de excep. Marsil. sing. 185. confessio inquisiti
 Thom. Ferrati caute. §. Iaffredus decisio. 360. dicens, Tira-
 quel. in tracta. de pœnis temperandis causa. 17. nu. 7. & seq.
 Grammat. decisio. §. num. 13. & seq. Capicius decisio. 155.
 num. 11. Maranta, in tract. iudiciorum, in 6. par. uersu. con-
 fessio. num. 29. fol. paruo. 134. & alij citati per Boerium, in
 d. decisio. 164. num. 10. & seq. uidelicet, qd si de homicidio
 aliter non constat in processu, sed reus captus, & inquisi-
 tus deponit se patrasse homicidium ad suam defensionem,
 tunc non punitur quidem pœna mortis, uerum alia mitio-
 ri pœna defensione non probata, & prædictam Abb. opi-
 nionem Doct. præcitati eam sequentes appellant limita-
 tionem, & licet Deci. in d. c. cum uenerabilis, & Boeri. in
 d. decisio. 164. nume. 10. cum alijs seq. conentur opinio nes
 istas

istas ad ueram consonantiam, & concordiam reducere, & disputando admitti posset huiusmodi concordia opinionum per eorum optimas rationes, iura non leuia, & auctoritates omnium Modernorum, nihilominus caue ne incidas in scyllam credens euitare charybdim fretus fortasse opinione ista ultima, quam tanquam periculosam nunquam obseruari uidimus, nam Bald. signanter consuluit consil. 245. dauanti di uoi, uol. 2. confitentem delictum, etiam cum qualitate, puta quod occidit ad sui defensionem, nisi qualitatem probauerit, puniri, in delictis enim praesumitur dolus, l. 1. C. de ficar. & l. 1. C. de iniur. & pariter per confessionem factum est notorium, ergo puniri debet maleficiu, ne delicta impunita remaneant, ideoque ob haec noli discedere a praemissa Bar. sententia communi in actu pratico, quod commune fore asseuerant fere omnes contrariae opinionis authores in memoratis locis, & Ias. in l. ut uim, ff. de iusti. & iure, numero. 13.

O P I N I O CXXXVII.

Homicidium commissum a Titio per solas minas emissas contra eum est licitum, nec aliquo modo est punibile, imò excusatur iste homicida, quando huiusmodi persona erat solita uerisimiliter tales minas executioni mandare, alias secus, & sic ille, qui ipsi Titio mortem minatur potest in illo actu occidi impune, nam expectare non debet se uulnerari, percuti, aut occidi, ita uoluit Bald. in l. 1. C. quando liceat sine iudi. uindi. Ang. in l. quemadmodum, ff. de inof. testa. Io. de Ana. in c. pen. de homi. Abb. in c. causa matrimonij, ff. de offi. deleg. Ang. Areti. in §. ius gentium, instit. de iure naturali gen. & cini. Cyn. in l. 1. C. unde ui, Marfil. in sua practi. crimi. in §. diligenter, nu. 87. Ias. in l. ut uim, num. 14. ff. de iusti. & iur. ubi scribit istam esse communem opinionem, quam sequitur quoque Petrus Duennas in regula. 192. num. 4. post alios innumeros relatos per eum, & Corset. in sing. in uer. metus, ubi testatur etiam de communi, & declarat eam procedere solummodo de iure ciuili, non autem de iure canonico, & diuino, meliusque, apertius, & latius interpretatur, & audacter communem fore exprimit

Cbi
opi.

FRANCISCI VIVII

exprimit Petrus Duennas, in d. reg. 192. nume. 4. & Io. de Amicis consi. 116. nume. 4. & sequen.

O P I N I O CXXXVIII.

Homicidium commissum esse præsumitur ex eo solâmodo, q̃ quis dixerit summam uindictam de te, & præsertim hoc procedit, si is solitus erat minas executioni mandare, & sic præsumptio hæc sufficeret ad imponendam pœnam ordinariam, ubicunque ille cui minatus fuerat interfectus, occisusque reperiretur, secundum Imo. cum alijs relatis per eum, in l. fin. numero decimo. ff. de hæredi. institu. ubi firmat istam communem opinionem fore. contrariam uerò partem uidelicet, ut huiusmodi præsumptio, seu probatio non sufficiat ad imponendam pœnam ordinariam homicidij sequitur, atque ait communiter teneri Anania, in cap. primo, numero septimo, de maledicis, & Docto. omnes, in l. prima. C. de his, qui. ut indignis, & cum hac opinione tanquam ueriori, atque mitiori libenter concurrimus, est bene uerum quòd præmissum indicium, & præsumptio ad torturam sufficeret in præsentia casu, secundum eundem Ananiam, ubi supra testantem hanc sententiam communiter receptam esse.

Côis
opi.

Côis
opi.

Côis
opi.

I

O P I N I O CXXXIX.

Impedimentum, ac casus fortuitus probari debet solo iuramento, concurrente optima qualitate personæ iurantis, arbitrio iudicis, ut uoluerunt Specii. in titu. de appella. §. nunc, uerfi. quis ergo, Anto. Imo. & reliqui omnes, in c. querelam de procura. Bart. Pau. castren. la. numero primo, & seq. in l. quod diximus, ff. si quis cautionibus, ubi uocat istam sententiam communem esse, quam sequitur etiam, & citat Marcus Anto. Baueri. in tracta. de uirtute iuramenti. decisione quinquagesimatertia, in limitatione quarta.

Côis
opi.

OPI-

OPINIO CXL.

Impubes ante legitimā etatem etiā si solemniter religionē profiteat̃, professio est nulla, c. 1. de regu. in 6. & p̃sertim procedit hoc quoq; si puer et discretus foret, ac doli omnino capax, secundum glo. communiter approbatam, in c. postulasti, de regu. quam sequitur Abb. in c. significatum, eod. titu. idemq; notat Cardi. in clemen. fin. de et̃a. & qualita. quæst. 3. Abbas, in c. attestaciones, de despon. impube. sylvestr. in uer. religio. 2. q. 12. & in uer. religio. 3. q. 2. Caietan. in sum. in materia uoti. §. ex parte autem uouentis. in uer. imperfectio autem et̃atis.

Cōis
opt.

OPINIO CXLI.

Iniuriam, ac uolentiam remittens simpliciter in instrumento pacis, seu remissionis iniuriæ non censetur damna, & interesse remittere, & sic in remissione ista simplici iniuriarum, uel mortis non uenit aliquo pacto remissio interesse pecuniarum, secundum gloss. in §. fin. institutu de iniur. Dy. in l. si unus, §. si ante, ff. de iniur. Bar. Bald. & Ang. in l. si tibi, §. quædam, ff. de pac. Boeri. decisio. 5. 2. num. 6. & Io. de Amicis consi. 88. nu. 14. ubi scribit istam esse communem opinionem; unde cautē agere discat homicida, aut delinquens ut in instrumento pacis expresse, & specificē remittatur sibi interesse, & damna, aliàs nihil agit, nec remissa intelliguntur damna prædicta, secundum Bal. in d. §. quædam, & refert Io. de Amicis, in d. consi. 88. nu. 14.

Cōis
opt.

OPINIO CXLII.

Ingratitudinē licet committat ille, cui est beneficiū collatum, in personam prælati conferentis ipsum beneficium, non posset prælati se a causa collationem reuocare, ut voluerunt Io. And. & oēs cōiter, teste Abb. in c. fi. nu. 9. de donatio. siquidem collatio beneficij non potest dici donatio, ex quo prælatus illam fecit potius ex necessitate officij, quàm ex liberalitate, & istam opinionem ait communem quoque Ripa, in l. fin. num. 158. & sequen. C. de reuocan. donatio.

Cōis
opt.

OPI-

FRANCISCI VIVII
OPINIO CXLIH.

Inimicitia capitalis sola, simplex, & de per se, tanquam remota, ac remotissima à facto non facit indicium ad torturam, secundum Bal. in c. literas, de præsumptio. & consi. 403. quidam fuit, in prin. uol. 3. Ray. & Io. de Imo. in l. fin. ff. de hæredi. institu. Gandi. in tracta. maleficio. in rubr. de quæstionibus, in uers. quæ debeant præcedere quæstiones, Ang. in d. tract. maleficio. in uer. fama publica, col. 7. & 12. & ibi Augusti. in additio. Io. de Amicis consulendo consi. 51. nu. 6. & seq. Marfi. in practi. crimi. in §. diligenter, num. 69. cum tribus alijs seq. & in l. 1. §. præterea, nu. 24. & seq. ff. de quæstio. & Grammati. in uoto. 30. nu. 20. & in uoto. 34. nu. 1. & 7. & in consi. crimi. 3. nu. 5. & 16. in quibus locis meminit istorum opinionem esse magis communem. in contrariam uerò partem inclinauerunt Ang. in l. fin. ff. de quæstio. Specu. & Io. And. in add. in titu. de præsumpt. in §. species, uers. sed pone, Rom. in l. 1. §. hoc rescriptum, ff. ad Sylla. & Calcan. consil. 62. in Christi Saluatoris, & Marcus Ant. in tract. de indici. num. 177. ubi firmat istam esse communem sententiam, uidelicet, quòd si quis reperiretur occisus in aliquo loco, & haberet Titium inimicum ibi, præsumeretur tunc ab ipso inimico interfectus, & posset torqueri sine alijs indicijs; sed prima opinio uidetur magis communis, æqua, rationabilis, & uera, imo Augusti. in d. add. Ang. pietate, optimisq; rationibus ductus protulit magnum uerbum q. ob inimicitiam duntaxat capitalē præcedentem nunquam aliquem ad torturam poneret, & Marfi. in d. §. diligenter, & in d. §. præterea retulit opinionem Ange Specu. & sequacium esse iniquam, & periculosam, prout est fatua, diuinatiua, & periculosa nimis in hoc, & in alio seculo iudicio meo, & probat fortissimis argumentis Marfi. in præcitatis locis, quibus nulla adaptari potest responsio, unde habendo ipse ueritatem ante oculos amplector totis uiribus opinionem Bald. & communem, ne redditurus essem rationē in die iudicij uniuersalis de ponendo manum cum maxima, irretractabili, & irreparabili iactura aliena in re sic alta, profunda, & dubia, quæ soli Deo clarescit.

OPINIO CXLIH.

Instrumenta antiqua inter alios scripta, seu confecta, in quibus fit mentio aliquem locum esse de iurisdictione, dio celi, territorio, uel districtu plene probant, non solum cōfinia antiqua, sed etiam dominium, & possessionem rerum particularium, secundum glo. in c. si Papa, in uer. prolata, de priuileg. in 6. Abb. in c. super eodem, nu. 3. de paro. glo. & Abb. in c. cum olim, in uer. instrumenta, de censu. & in c. cum causam, & ibi Fely. & Deci. de proba. Bal. Salyc. Alex. & Ias. nu. 4. in l. cum aliquis, C. de iure delibe. Barba. consi. 6. col. 5. uol. 2. & in c. ex literis, in fin. de proba. Guid. Pap. consi. 88. nu. 2. Corne. consi. 333. nu. 9. uol. 1. Ias. consil. 81. nu. 2. & consi. 114. nu. 5. uol. 1. Soci. consi. 65. nu. 7. & consi. 86. & 166. uol. 1. Deci. consi. 42. num. 7. & seq. & consi. 428. nu. 4. & seq. Pari. de Puteo, in c. quia in materia de fini. seu. Crauet. consi. 54. nu. 11. & in tract. de antiqui. tempo. in 1. par. in prin. nu. 71. & 74. Parisi. consil. 104. nu. 23. cum alijs seq. uol. 1. & istam opinionem explicant esse communem Laurentius Syluanus consi. 57. num. 9. & seq. & plerique ex memoratis Doct. quam limitat, & declarat in aliquibus casibus non procedere Crauet. in tract. de antiquita. tempo. in d. 1. par. nu. 74. cum alijs seq. sed aduertendum est, quod instrumenta antiqua dicuntur à quorum receptione currebantur centum anni, ut habetur per Bertran. consi. 159. in fin. & consi. 171. num. 8. uol. 2. cum alijs latè citatis per Laurentium Syluanum, in d. consil. 57. nu. 10. & seq. ubi asserit contrarium quod tempus quadraginta annorum dicitur antiquum, ubi citat alios eiusdem sententia. item aduertendum est, quod regulariter instrumenta publica inter partes ipsas, inter quas conficiuntur probant, & sic ad earum prejudicium tantum inducunt plenam probationem, secundum glo. in d. l. cum aliquis, quam sequuntur omnes Doct. ibi, & præsertim Ias. numero quarto, ubi recitat istam esse communem opinionem, & sequitur Guido Pap. questio. 193. & Barba. in d. cap. ex literis, numero trigessimono, post medium.

cōis
opi.cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CXLV.

Instrumentum in iudicio producens absque indictione,
ac consule, uel absque alijs similibus solemnitatibus, & sic
non solemne censetur illud, ac omnia in eodem contenta
ex huiusmodi productione approbare, atq; consiteri, quo-
ad fidem probatoriam, ut contra ipsum producentem fidē
faciat, secundum Bal. in l. alia, col. 2. C. de his quibus, ut in-
dig. Ang. consi. 132. col. 2. Alex. consi. 184. col. 2. uol. 7. Fe-
ly. col. 7. & Deci. nu. 90. & 95. cum alijs relatis per eum, in
c. uenerabilis, de exceptio. & Crauet. in tract. de antiquita.
Cōis tempo. in 1. par. nu. 118. ubi ostendit istam esse magis com-
opi. munem opinionem, atque refert Docto. transeuntes cum
contraria parte. & adeo instrumentum producens illud
approbare cēsetur quod minime releuat protestatio si as-
seueret se illud producere in parte, & partibus pro ipso
producente facientibus tantum, & non aliter, nec alio mo-
do, & maximē quando aduersarius huiusmodi protesta-
tioni non contulerit, & ideo potest ex eo condemnari,
secundum Innoc. in c. cum olim, ex. de censi. Bar. in l. post
legatum, colum. 2. ff. de his qui. ut indi. Bal. in l. 1. C. ut quæ
desunt aduo. Ferrarien. in sua practi. papiensi, in for. pro-
ductio. instrumen. §. in illis, nu. 1. & seq. fol. par. 135. Iaffre-
dum decisio. 408. & si pars dicat, Deci. in d. c. cum uenera-
bilis, nu. 99. & seq. Craue. in d. 1. par. sui tract. de antiquita.
tempo. nu. 138. & seq. Nattam consi. 31. num. 3. & Ruinum
consulendo consi. 136. nu. 4. uol. 4. hocq; non ita generaliter,
atque simpliciter intelligendum est in omnibus, instru-
mentis, uerum in eis duntaxat, quæ sunt communia, seu
quæ pars producere tenetur, puta, quoniam in libello acto-
ris narrata fuere, ita Alex. in d. l. 1. col. 4. C. ut quæ desunt
aduo. & consi. 124. circa fin. uol. 7. in contrariam uerò par-
tem uidelicet, q; huiusmodi instrumentu quantumuis pro-
prium produci possit in parte, ac pro parte reprobari in cli-
nauit Fely. in d. c. uenerabilis, col. 5. & in c. imputari, in fin.
de fide instru. cum alijs citatis per eum, ubi cōcludit istam
Cōis communem sentētiā fore, & præsupponit Ruinus etiam
opi. in d. consi. 136. nu. 4. & refert Crauet. in d. 1. par. tracta. de
antiquita. tempo. nu. 146.

OPINIO CXLVI.

Instrumentum, seu scripturam minus solemnem etiam continentem capitula separata reus contra quem producit^r potest eam acceptare in parte, & in parte non, secundum Bart. in l. quædam §. nummularios, sub nume, 2. ff. de eden. Ang. consi. 304. Roma. cons. 346. colum. 1. Geminia. consi. 9. in fin. uolumi. secundo, Guido. Papæ decisio. 503. pone ego sum, nume. secundo, & Crauet. cum alijs citatis per eum, in tractatu de antiquita. tempo. in 1. par. nu. 134. ubi concludit istam ueriores, communemq; opinionem fore, atque limitat in tribus casibus.

cōis
opi.

OPINIO CXLVII.

Instrumenta de nouo reperta possunt produci post conclusionem in causa, atque post citatos litigantes ad audiendam sententiam, præcipueq; si productor iuraret ea nouissimè reperta extitisse, nec prius ea in ipsius cognitione uenisse, facta tamen diligenti perquisitione, secundum Bart. nume. 3. Bal. in lectura antiqua, Ang. Fulgo. Ias. in repe. nu. 58. Caccialupum, col. 20. Curti. nu. 67. Purpura. nu. 8. in l. admonendi, ff. de iure iu. Abb. & Imo. in c. cum dilectus, de fide instru. Matthæila. notabi. 57. Felyn. in c. pastoralis, nu. 9. de excep. & Ripam, in d. l. admonendi, num. 48. ubi istorum opinionem communem esse perhibet, & communem pariter ostendit, & in practica obseruari inibi Curt. & Lāfran. in c. quoniam contra, cap. 9. de instrumen. productione, nu. 36. de probatio. & sequitur etiam, ac de iure procedere pluribus manifestat Roderi. Suares, in allegatione quinta, & ita obseruatur in regno Neapolitano, ut instrumenta quancumque etiam post conclusionem produci, & recipi possint, teste Annibale Cauense in scholijs ad ritus magnæ curiæ uicaræ in ritu exordiente item quod in quacumque causa ciuili, quæ in dictis curijs. & Maranta, in tracta. iudiciorum, in 6. par. in 8. actu de instrumentorum productione, nu. 27. fol. paruo. 137.

cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CXLVIII.

Instrumentum publicum productum de longinquis, ac
valde remotis partibus in aliquo iudicio si negetur illud
esse à notario confectum, seu negetur eum qui confecit es-
se notarium, tunc illi instrumento standum non est, & sic
aduersario præsentē, & contradicente huiusmodi instru-
mentum nullam fidem facit pro ipso producente, secundū
Specu. & Ioan. And. in add. ibi, in §. restat, in titu. de instru.
edi. uers. quid si produxit Cy. Bal. col. pen. & Saly. col. pen.
in l. comparationes, C. de fide instru. Lanfran. in c. quoniā
contra, cap. 9. de instru. productione, sub nu. 14. de proba-
tio. Deci. cum alijs copiosè deductis per eum, in c. si scri-
pturam, nu. 52. de fide instrumen. vbi scribit istam esse com-
munem opinionem, & Boeri. etiam decisio. 36. num. 10. &
refert Marsil. in l. si quis ne quæstio, nu. 138. ff. de quæstio.
Licet ipse ibi contrarium asseueret. Sed tale instrumētum
indubitanter, ac plenè probaret ubicunque productor ip-
se portaret secum literas testimoniales habentes sigillum,
& alia requisita, & confectas per officialem regentem ciui-
tatem, uel per ciuitatem ipsam, & facientes mentionem, ac
fidem de tabellionatu, moribus, & uita illius notarij, qui
confecit tale instrumētum, & hoc modo dabitur plena fi-
des ipsi instrumento producto de partibus remotis, secun-
dum Bald. col. pen. & Ang. in d. l. comparationes, Cagnolū
cum alijs relatis per eum, in l. si librarius, nu. 57. ff. de regu.
iuris, Ancha. & Fely. col. 6. in d. c. si scripturam, & ibi etiam
Deci. nu. 52. & seq. ubi refert opinionem istorum obseruari
in practica, atque in toto orbe similiter obseruari atte-
statur Marsil. in d. l. si quis ne quæstio. nu. 144. & obserua-
tur etiam in Regno Neapo. teste Afflicto, in constitutio.
instrumentorum robur, q. 9. ob ritum magnæ curiæ uica-
rię inchoantem item seruat dicta curia quod instrumentis
confectis extra regnum non creditur, ubi de hac eadem
obseruantia in regno facit mentionem Annibal Cauensis
in suis scholijs. Cæterum ubi productor huiusmodi instru-
menti in partibus longinquis celebrati careret literis testi-
monialibus officialium loci, ubi confectum est ipsum in-
strumentum, tunc posset docere per testes idoneos de ta-
bellionatu

Cōis
opi.

bellionatu ipsius notarij, & instrumentum, probato tabel-
lionatu notarij prædicti faceret plenam fidem, aliàs secus,
ut uoluit copiosè, & doctè sacrum regium concilium Nea-
politanum, teste Afflictò, in decisio. 25 l. per totam.

OPINIO CXLIX.

Iudæus coiens cum christiana sine matrimonio, non vi,
nec stupro, nec adulterio, habensq; carnalem copulam cū
ea non pœna mortis, sed alia arbitraria, & sic extraordina-
ria punitur, secundum Oldra. qui ita consuluit consi. 333.
& sequitur Barba. consi. 63. col. pen. uol. 4. Deci. in c. 1. nu.
6 l. in prima lectu. de constitu. & in c. consuluit, il 3. nu. 13.
de appellatio. Alex. consi. 99. uisa, uol. 6. Marfil. consi. 101,
Pau. Grilan. in tracta. de pœnis omnifariam coitus illiciti,
q. 12. nu. 6, & seq. & Boeri. decisio. 116. num. 5. ubi meminit
istam esse communem opinionem, & Conarruias cū alijs
relatis per eum in epito. de matrimonio, in 2. par. c. 7. §. 11.
sub nu 3. fol. paruo. 112. quæ communis absq; dubio pro-
cederet quidem secundum antesignatos Doctores. si christia-
na, cū qua fornicaria copula habita fuerat, erat meretrix,
quoniam tunc iudæus puniendus ueniret pœna extraordi-
naria arbitrio iudicis, & ita consuluerunt per optimas ra-
tiones, ac non spernenda fundamenta Petrus de Vbaldis
Perusinus consil. 29. factum sic proponitur, Honofrius de
Perusio consi. 38. circa hoc dubium, & Franciscus de Pla-
centia consi. 84. in Christi nomine amen, quæ consilia re-
periuntur inter consilia criminalia diuersorum, collecta
per Io. Bapti. Zilettum, in 1. uolu. & alij consulentes relati
per Grilandum ubi supra, & ita uoluit quoque Marquar-
dus de Susannis, in tract. de iudæis, & infidelibus, in 2. par.
c. 3. nu. 2. cum alijs seq. ubi plenius per distinctionē, quā
alius quem hucusque uiderim resoluit quæstionem præ-
missam. imò in fortioribus terminis consuluit Alex. in d.
consi. 99. iudæum adulterium committentem cum christia-
na meretrice non fore adulterij pœna puniendum.

Cōia
opi.

OPINIO CL.

Iudæi habent filios in potestate, & sic filij eorum sunt
in potestate parentum, secundum Bal. in Litem qui in po-
testate,

Cōis
opi.

testate, ff. de his qui sunt sui, uel alie. iu. Doct. omnes, in c. 2. de conuersi. infide. Cardi. in clem. 1. in fin. de iudi. Alex. in l. multum interest, ff. de uerb. oblig. in consi. 99. nume. 6. uol. 6. & consi. 13. nume. 2. uol. 7. ubi citat istam esse magis communem opinionem, & Parisi. consi. 2. uolu. 4. & sequitur Abb. in c. fin. de conuersi. infid. Fely. in c. iudex, il secon do, col. fin. de iudex. Deci. in c. consuluit, in 2. nota. de appel la. & Cotta in memoriali, in uer. usuræ trientes, ante fin. & quamuis contrarium asseuerauerit Afflict. decisio. 151. nu. 4. & 9. ob hoc igitur nouissimè Rodericus Suares in suis al legationibus, in l. 9. titu. de los pleytos, nu. 7. & seq. & Ioan. Bapt. Bouius, in tract. de statut. urb. præscr. in tit. cont. om. cred. glo. 19. nu. 55. & seq. Marquardus de Sufannis, in tra cta. de iudexis. & infidelibus in 3. par. cap. 4. num. 9. & seq. & dicit eam audacter communiorem, & ueriores, respon detq; contrarijs omnibus, prout ante eum fecit Alex. consi. 71. col. 2. uol. 2. & de hoc non est mirandum, quia ipsi iu dexi communi iure Romano utuntur, rex. est in l. iudexi, C. de iudexis, & ita consuluit Corne. post Fulgo. & Alex. consi. 114. col. fin. uolumi. 1. & ponit Ias. in l. si insulam 3. nota. ff. de uerborum obligatio. & Felyn. in cap. primo, colum. duodecima, de constitutu.

O P I N I O C L I.

Cōis
opi.

Iudæorum filij infantes, uel paruuli non possunt inuitis parentibus cogi ad fidem suscipiendam, & sic ad baptis mum ipsum, secundum glo. in c. iudæorum. 28. q. 1. Cardi. in clem. 1. in fin. de iudex. Io. Andre. Abb. Io. de Ana. Fe lyn. & omnes, in c. sicut, eod. titu. de iudex. & Calderi. consi. 3. in titu. de iudex. quorum opinionem scribit esse magis communem Parisi. consi. 2. uol. 4. col. 4. & seq. In contra riam uerò partem inclinauerunt Io. Andre. in d. c. sicut, & Afflict. decisio. 151. post alios Canonistas, & Theologos relatos ibi per eum, scilicet, quòd filij paruuli iudæorum ad baptizandum auferri possunt absque patris consensu dummodo hoc fiat pro saluandis pueris ipsis, non autem fiat pro compellendis parentibus eorum ad fidem, sed de opinione ista nonnihil dubitauit Abb. in d. c. sicut, prout per

per rationes citatas per eum , & per alios tenentes communem dubitari contingit; ideo , ne te decipiant sequentes istam partem ultimam noli discedere in consulendo , & iudicando à communi præmissa, quam non leuibus fundamentis sequitur etiam Marquardus de Susannis, in tracta. de iudæis, & infidelibus, in tertia parte, cap. secundo, numero sexto, & dicit ueriores, & magis communem, plurimumque declarat.

O P I N I O C L I I .

Pœnæ capitis appellatione in dubio de pœna mortis iudex non intelligitur , & sic si iudex assereret in sententia diffinitiuâ condemnatoria Titium condemnamus in pœnâ capitis, seu pœna capitali non ueniret plectendus pœna mortis iste reus, sed alia mitiori, ac minori pœna, & per consequens exilij perpetui, quia pœna capitalis in exilium perpetuum interpretatur, secundum gloss. in l. unica, C. de christi. mancip. post Azonem ibi in summa, quam glo. dicit singularem Imol. in l. 2. col. 3. ff. de publi. iudic. Ias. in l. transigere, C. de transactio. numero nono, Anani. & Felx. in cap. qualiter, il secundo. §. licet, numero quinquagesimo secundo, de accusatio. & Marsil. cum alijs signatis per eum, in practica crimina. §. oportune, numero quadragesimo, ubi præsupponit istam esse communem opinionem, & admonet iudices, quod in sententijs capitalibus ultimi supplicij proferendis apponantur illa uerba, scilicet, quod taliter moriatur, & anima separetur à corpore.

Cōis
op^a

O P I N I O C L I I I .

Ius patronatus præscribi potest aduersus patronū quadraginta annorum curriculo, secundum Federicum de Senis consilio 234. in secundo dubio, Ioan. Andre. in cap. querelam de electio. Deci. consil. 134. & nonnullos alios Doctos. congestos per Rochum Curti in tracta. de iure patrona. in uersicu. ipse, uel is à quo. quæstio. 36. Pau. de Citradinis, in tract. de iure patrona. in 3. par. in §. causa acqui-

**Cōis
opi.** rendi ius patronatus, in q. 1. & per Balbum, in tracta. præs-
criptionum, in §. q. 1. par. prin. præcipueq; in secunda con-
clusionē, in quibus locis sequuntur opinionem hanc, atq;
& Ripa quoque in lib. 2. de legibus, cap. 2. nu. 13. & ius pa-
tronatus hoc acquiritur etiam populo ex præscriptione,
**Cōis
opi.** ut uoluit Io. And. in d. c. querelam, cuius sententiam auda-
cter affirmat obseruari in practica ibi Abb. imò Deci. in c.
cum uenerabilis, de exceptio. nume. 140. ait communem
fore.

L

OPINIO CLIIII.

**Cōis
opi.** Legatum est accessorium testamenti, non autem pars,
secundum gloss. in rubr. ff. de leg. 1. cum qua sentiunt Cyn.
Alex. Soci. nu. 6. Ias. nu. 4. & seq. Ripa, nu. 6. cæteri q; com-
muniter ibi, ut meminit D. Pontanus Perusinus in ibi, nu.
6. unde cautè loquuta est, d. glo. secundum præcitatos Do-
cto. non appellans legata partem testamentorum, sed ac-
cessorium quid ad testamenta; quippè, cum testamentum
possit absque legatis ualere, ut l. 1. §. qui neque legaturus,
ff. de hæred. institu. sequitur ergo, quòd non est pars, l. ma-
lum, ff. de uerb. sig.

OPINIO CLV.

**Cōis
opi.** Legatum alicui factum de re alteri obligata etiam pro
æquiualente quantitate ualet, & tenet, atque hæres illam
luere tenetur, etiam si testator rem obligatam fore igno-
rasset, secundum glo. in l. prædia, C. de fideicommiss. & in
§. sed si rem institu. de lega. Alex. & Ias. cum alijs quamplu-
rimis signatis per eos, in l. si res obligata, nu. 13. ff. de leg. 1.
ubi præsupponit istam opinionem communem esse. Con-
trarium uero asseruere Pau. castren. Fulg. & Ias. in d. l. præ-
dia, Negusantius de Fano, in tractat. de pignoribus par. 3.
princip. primo membro, sub numero uigesimonono; &
ista est communis opinio, secundum Soci. in l. 1. §. per ser-
uum corporaliter, numero secundo, ff. de acquir. poss. sed
prima opinio glorse uerior, communiorq; apparet, atque
eam in actu practico sequendam fore suademus.

OPI-

OPINIO CLVI.

Legatum uxori per maritum relictum sub conditione si castè, honestèq; uixerit post eius mortem per secundas nuptias non ammittit legatum ipsum, nec eo priuatur aliquo modo, secundum Bar. in l. mulier, §. cum proponeretur, ff. ad Trebell. cuius opinionem communem esse appellat Claudius ibi, & sequitur Euerardus in topicis, col. 543. in contrariam uerò partem quòd uxor priuetur legato præmisso, si post mortè mariti nupserit inclinauit magna cohors scribentiù, & eorum opinionè communem esse constat, teste Io. Dilecto, in tract. de arte testandi, titu. 5. cant. 39. num. 4. & Bermon. de publicis concub. col. 193. sed ne erres, sciasq; quid consulendum, iudicandumue sit casu eueniente super præsentì conflictu opinionum inhæreas distinctioni in hoc traditè per Ias. in l. fin. C. de iudic. uiduitate, & per Alex. & Ang. in d. §. cum proponeretur.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO CLVII.

Legitima ex primogenituræ bonis non debetur cæteris liberis, cum hæc bona uigore primogenituræ acquisita, ac obtenta primogenitus habet præcipua, nec recognoscit aliter ab hæreditate patris, nec ab ea proueniunt aliquo modo, secundum Tiraquel. cum alijs citatis per eum, in tracta. primogenitorum, q. 5. & 55. & ista est communis opinio, teste Parisi. consi. 17. nu. 30. uol. 2. & hinc est, quòd minimè conferendum est alijs fratribus illud, quod ad primogenitum iure primogenituræ peruenit, ut uoluit Bal. in repeti. l. cunctos populos, col. 8. C. de sum. trini. & fide catho. quia hoc proprium lucrum esse apparet, ut per eum ibi, & in auth. ex testamento, col. fin. C. de collatio. & refert, atque ex alijs comprobat Tiraquel. in d. tract. primogeni. quæstio. 51.

Cōis
opi.

OPINIO CLVIII.

Legitimus ab Imperatore in feudis succedere potest si ab eo nominatim ad hoc legitimatus fuerit, & sic ipse legitimatus ad effectum succedendi in feudo, huiusmodi

legitimatio facta per Imperatorem, ualida erit, eritq; capax in successione ipsius feudi, secundum gloss. Bald. Iaco. Aluaro. Card. Mediolanen. & ceteros communiter, in c. naturales, in titu. si de feu. fuerit controuer. Bald. in l. eam quam, C. de fideicom. Io. And. in c. lator, ex. qui filij sine legi. & Soci. consi. 3. col. 3. uolu. 3. Clarus cum alijs congestis per eum, in tract. de feud. quæst. 82. & Curti. seni. consi. 65. nume. 1. in quibus locis ostendunt istorum opinionem communem fore. & ipse Curti. ibi, sub nu. 15. consulendo eam limitat, atque declarat, & Clarus etiam in d. q. 82. uer. & hæc quidem. imò secundum scriben. communiter, in d. c. naturales sufficeret expressio in legitimatione ipsa, uidelicet, quod tales filij in feudis succederent, licet minimè exprimeretur ad talia, & talia feuda; sed hoc non procederet ubicunque essemus in maximis dignitatibus, tunc quippè in eis legitimati non succederent, nisi specialis mentio facta extitisset, ut uoluit Martinus Laudensis, in c. 2. de natura feud. & Bal. in d. l. eam quam.

OPINIO CLIX.

Legitimatio filij naturalis, quæ impetratur uiuente patre, optimè expeditur absque alicuius citatione, præsertimq; accedente ipsius patris consensu, quoniam potest liberè pater bona propria distribuere, ideo iniuriam nullam facit, si proprium filium consentiat à principe legitimum fieri, secundum Barto. & ceteros omnes, in l. Gallus. §. & quid si tantum. in fin. ff. de lib. & posth. Bal. in l. 1. col. pen. C. de inoff. dona. & consi. 56. uol. 1. Ang. consi. 84. Ancha. consi. 406. & in c. 1. de succes. ab intest. Io. And. Ant. Cald. Card. Abb. & omnes, in c. per uenerabilem, ex. qui filij sine legit. Federi. de Sen. consi. 57 Dec. consi. 338. colum. fin. & opinioem istorum ostendit communem esse idem Deci. consi. 55. col. 1. & 3. & consi. 367. col. fin. Boer. decisio. 122. Tiraq. in l. si unquam, in uer. suscepit, nu. 53. C. de reuocan. donatio. & copiosius post alios relatos per eum, in tract. res inter alios acta sub secunda limitatione, fol. par. 10. quæ quidem sententia communis procedit, etiam, si filius legitimus efficeretur quoad feuda in præiudicium agnatorum, ut consulendo respondit Albert. Brunus consi. primo

primo cum alijs Docto. qui se subscripserunt dicto consilio.

O P I N I O C L X .

Legitimus absque præiudicio proximorum, legitimusq; hæredum nihil penitus petere potest, nisi aliquid ei in testamento relictum foret, & sic ab intestato succedere nequiret in præiudicium ab intestato uenientium uigore clausulæ sine præiudicio uenientium ab intestato appositæ in legitimatione, secundum Bald. consi. 173. in fin. uolu. 1. Ancha. consi. 242. col. 2. Pau. castren. consi. 222. in fin. Cuma. consi. 98. Fulgo. consi. 16. & Deci. cum alijs comp. pluribus signatis per eum consi. 393. nume. 1. ubi ostendit istam communem opinionem esse, cui quidem inhaeret quoque consulendo doctissimè per plures rationes Iacobus Mandellus consi. 7. nume. 1. cum alijs sequen. ubi pariter præsupponit istorum sententiam communem fore.

Cōis
opi.

O P I N I O C L X I .

Lis inchoata coram ordinario non transfertur ad rationalem Cæsaris si fiscus litigatori successerit, & sic instātia cepta cum defuncto nō transit aliquo modo in fiscum, quia fiscus ipse habet iudices proprios, l. si constante. §. fin. ff. solu. matri. per quem textum ita firmare Bar. ibi, Ant. Abb. & cæteri, præsertimq; Barba. nu. 44. & §. 1. & Deci. nu. 29. 32. & sequen. in cap. quia. de iudic. ubi existimat istam communem opinionem fore. Contrarium uerò sensere, uidelicet, quod in ius rei conuenti post litem contestatam succedens fiscus causa ipsa finienda sit coram Cæsaris rationali, non autem coram alio iudice ordinario cepti iudicij Iac. de Are. & Bal. in d. l. si constante. §. fin. Io. de Im. in l. si cum hominem, ff. de fideius. & Curti. iun. in l. hæres absens, ff. de iudic. nume. 2. ubi firmat istorum sententiam communem esse; tamen prima pars communior, ueriorq; apparet, & secundum eam tutè, ac optimo quidem iure suadente iudicari per doctissimos, grauissimosq; uiros uidimus.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII OPINIO CLXII.

Cōis
opi.

Locare potest operas suas liber homo in perpetuum, secundum glo. Bar. Saly. & ceteros omnes, in l. antiquitas, C. de usufr. Specu. in titu. de locato. §. postquam, uersicu. quid si locaui. Imo. in c. 2. ex. de pignori. Bart. in l. stipulationes non diuiduntur, q. 8. ff. de uerb. obliga. & Ripam, in l. obligatione generali, nu. 10. & seq. ff. de pignoribus, ubi explicat istam opinionem esse communem, approbat, declarat, & ampliat. In contrariam uero partem inclinauit glo. in l. post certi. C. de lib. cau. Dyn. in l. Titio centum, §. 2. ff. de condi. & demon. & Laurentius Sylvanus consil. 34. nu. 11. sed ego ueritatis memor sequor primam sententiam communem, tanquam uerissimam.

OPINIO CLXIII.

Ludum inter alia crimina, ac delicta connumerat, text. in §. illud uero in proœmio fforum, & Grammati. decisio. 11. nu. 6. & qui ludi hodie liciti, permisiq; sint legibus secularibus, & itidem, qui prohibiti reperiantur, & quibus pœnis ludentes puniantur constat, in l. 1. ff. de aleæ usu, & aseat. & in auth. alearum usus, C. de relig. & sumpt. fune. & in c. inter dilectos de excessi. prælat. ibi glo. & Abb. nu. 8. & ipsemet, in c. clerici, il seculo, de uita, & honest. clerico. & ponit omnes ferè ludos apertissimè tam licitos, quàm prohibitos, ac eorum pœnas Marcus Ant. Blancus, in præcti. crimi. in rub. seu titu. ludo etiam committitur homicidii, nu. 1. cum alijs seq. in regno uero Neap. ludentes continuò ad taxillos, & ad aleas inter personas infames habentur, & à testimonio repelluntur, & ad aliquod officium publicum minimè admittuntur, ut in constitutione mores dissolutè uiuentium, ubi And. de Isernia, dicit quòd doctores ludentes ad dados sunt infames, quæ constitutio maxime fuit condita ob aduocatos, & doctores, qui propterea ab eorum officijs amouentur, nam turpis uita agitur propter ludum, secundum Hostien. in titu. de excessi. prælat. imò in regno ipso officiales, & iudices omnes, ut primum eorum officium assumunt in locis destinatis emittunt bana,
na,

na, ac proclamata, ut ludere nullus audeat ad taxillos, seu ad alium ludum sub determinata pœna, cum hoc in republica christiana sit maxima pernicies, & tunc uigore dictæ admonitionis publicè factæ eadem pœna puniuntur insipientes ludere, seu commorantes cum ludentibus sicuti ludentes ipsi, ut uoluit Bal. per illum text. in auth. interdicimus, in prin. C. episco. & cleri. quem sequitur Bertachi. in suo reperto. in uers. iurans, col. 1. & licet Marfil. sing. 552. sæpius in ciuitate nostra. non ausus fuerit hoc firmare, nihilominus ipse opinionem Bal. tanquam uerissimam amplector, & in regno efficiuntur infames, non solum ludentes, sed tenentes etiam aleas, & taxillos, & alijs accommodantes ad ludendum, ut habetur in d. constitutione mores dissolutè uiuentium; sed omissis his descendo in præsentiarum ad utiliora, frequentioraq; in practica, & pono hic quoddam quæsitum ex ludo in foro poli, & conscientie necessarium non sunt restituenda ante iudicis condemnationem, secundum Thom. de Aquino, in 2. 2. q. 32. articu. 7. ad secundum, & ibi Caietanus Io. Maior. in 4. sententiarum distin. 15. q. 13. & Palludan. ibi. q. 3. articu. 5. gloss. in pragmat. sanct. titu. de spectaculis, in uers. ludibria, & Adrian. in 4. sententia. tract. & in c. quia in superioribus, de restit. & Io. Medina, de restit. q. 22. & Canonistæ admittunt hoc omnes communiter, in c. pen. de uita, & honesta. clerico. & sic opinio ista approbatur communiter à Theologis, & Canonistis; imò consuetudine quamuis ludus licitus fieri nequeat propter blasphemias, fraudes, & tot mala, & inconuenientia, quæ ex eo oriuntur, tamen consuetudo ipsa excusare potest uictores ad restituendum bona ludo quæsitum, & per consequens, ut non teneantur ad restitutionem faciendam prædictorum, nec ad soluendum pœnam in lege statuta occasione ludi, secundum Thom. de Aquino in d. articu. 7. Cardi. & Imo. in c. clerici, de uita, & honesta. cleri. Caccialupum, in tracta. de ludo, q. 17. & Paridem de Puteo, in tract. de ludo, nu. 33. & 49. & Soci. iuni. consi. 68. nu. 103. uol. 3. quorum opinionem meminit esse communem Bérba. consi. 65. illud in medium, lib. 3. Adrian. in d. c. quia in superioribus, col. 2. & Rocchas Curti. in c. fin. de consuetu. in l. festio. in titu. seu rub. incip. & stante doctrina,

C6is
opi.C6is
opi.

na, nu. 15. & seq. fol. 22. & hæc cautè intelligi debent, ut uictores non teneant quæſita ex ludo in aſæ iudicio reſtituere, ubi in eo ceſſaret ois dolus, & fraus, quod fatètur Tho. de Aqu. & oës pallegati Doct. unde non ceſſante fraude, ſed potius interueniète, & cõcurrète in ludo eo caſu quipè in foro aſæ abſque iudicis cõdemnatione debet fieri reſtitutio omnium lucratorum mediante dicta fraude, ſecũdum præcitatos omnes Docto. uno ore, & iſta eſt communis opinio, teſte Pari. de Puteo, in d. tracta. de ludo, numero uigeſimoſeptimo, cæterum ob temporis iacturam maximam fruſtra factam, & ob peccatum mortale comiſſum in ludo ipſo, & alia inconuenientia ex eo exorta admoneo uictores oës, ut pecuniã ludo quæſitã pauperibus erogare debeant, nã ſcđm cõem opinionem oĩum Doct. citatam per Rochũ Curt. in d. c. ſi. aſæ tutius foret pecuniam ipſam elargiri inter pauperes, & hoc ſuadet quoq; pro animæ ſalute exequendum fore Imo. in d. c. clerici, Stephanus Coſtæ, in tract. de ludo, in 4. artic. principali, nu. 5. ſed omnia præmiſſa interpretantur non procedere ubi quis ob nimiam lucri cupiditatem adduxerit, ſeu attraxerit uehementibus precibus, & opprobrijs Sempronium eo inuito, ac penitus renitente ad ludum, tunc in foro conſcientiæ iſte quæſita ex ludo tenetur reſtituere, ſecundum ſanctum Thom. de Aqu. in 2. 2. q. 3. 2. artic. 8. quem omnes communiter ſequuntur, & præſertim Caietanus, in d. arti. 7. canonistæ frequentiffimo omnium conſenſu, in d. c. clerici, & Alciat. in lib. parergon, cap. 16. interpretaturq; ſimiliter omnia hæc non habere locum ubicunq; ludentes, qui pecuniam amiſerunt non habebant adminiſtrationem liberam rerum in ludo appoſitarum, quemadmodum eſt ſeruus filius fami. monachus, furioſus, prodigus, & inſitor, & alij hiſ ſimiles, tunc lucratio, ſeu acquiſitio hæc facta eſt ipſo iure nulla, & qui uicit uelit, nolit tenetur reſtituere lucrata non tamen luſori perdenſi, ſed adminiſtratori, ſecundum gl. & Doct. omnes, in d. c. clerici, & Theologos omnes in locis præcitatis, Io. And. & Innoc. in c. quia plerique, de immuni. eccle. Caccialupum, in d. tracta. de ludo. q. 10. nume. 43. & Pari. de Puteo, in eodẽmet tract. de ludo, nu. 26. cum 3. ſeq. & Bolog. in l. ſingularia, num. 46. ff. ſi cer.

eer. pet. quia ludens cum talibus scienter committit furidū, tanquam accipiens pecuniam alienam, arg. l. feruus cuiusdā, ubi tex. no. secundū Bal. in rub. C. de cōdi. ob turp. cām.

O P I N I O CLXIII.

Ludos omnes præterquam ludum propriæ uirtutis Imperator pp blasphemias reprobauit, & penitus inhiuit, in auth. alearum usus, C. de relig. & sump. fune. dicens, q̄ multis lachrimas prædijt, quod declaratū exitit per Host. in summa de exceſ. præla. & Doct. in c. clerici, de uis. & hone. cle. & Io. Bernar. Diaz. in pract. crim. in tit aleatores, c. 63. & Gramma. decisio. 11. nu. 7. nam aliqui perditis substantijs desperati ueneno se occidebant, aliqui laqueo se suspendebant, & aliqui proprio chyrographo diabolo se uini dederunt, & nonnullos homines ob blasphemiam terra absorbuit, & fulgure perierunt, secundum Canonistas ibi, & in c. inter dilectos, de exceſ. prælat. & denique, in d. summa Host. lusoſ appellat paganos pp canonis transgressionem, imò lusoſ ob substantiam eorum in ludo perditam imagines Dei, & sanctorum percutiunt, & euenit miraculum hoc in ciuitate Aquilæ annis superioribus q̄ lusoſ quidam amissa in ludo quadā pecuniarū quantitate uti desperatus percussit cū mucrone imaginē sacratissime uirginis in quadā ecclesia extra dictæ ciuitatis menia posita, & ex illa percussione, seu uulnere p̄fluit statim miraculose maxima sanguinis effusio, quēadmodū profluit aqua de fonte uiuo, & p̄cussor iste uix egressus ecclesiā prædictā repentina, ac improuisa morte præuentus cecidit in terrā, & obiit, & sic intemerata uirgo solū Deū habuit uultorem, & hodie similiter in dicta ecclesia, quæ nuncupat sancta Maria pontis Rodij apparent euidentissima signa sanguinis, & p̄cussionis prædictæ, & isti tales percussoſ imaginis Dei, & sanctorū capitaliter sunt puniēdi, ut latè probat Ang. in l. ex senatu, ff. de sic. Marfi. in sua pract. cri. §. & q̄a, nu. 291. & Paris de Puteo, in tract. de ludo, nu. 61. & seq. ubi refert se ita alias consuluisse, ac fuisse decisum in sacro regio cōcilio Neap. & plenius, ac aptius hoc firmat, & explicat Gridandus, in tract. de sortilegijs, quæst. 11. num. 18. & sequen. ideoq̄; præcauendum est à ludo ab omnibus, tam laicis, q̄ clericis, nam dicta constitutio, auth. alearū usus seruanda est,

FRANCISCI VIVII

est, etiam inter clericos, & personas ecclesiæ subiectas, secundum glo. & Doct. omnes communiter, in d. c. clerici, ut fatentur Stephanus Costæ, in tract. de ludo, in 3. articu. principali, numero. 8. & Paris de Puteo, in tracta. de ludo, fol. 2.

O P I N I O C L X V .

Ludentibus mutuum factum à tertio, seu extraneo non ludente, nec eos receptante in domo sua repetere potest, & sibi concedi ut actio mutui, secundum glo. & Iaco. But. in l. fin. ff. de aleator. Io. de Imo. Abb. & omnes, in c. clerici de uita, & hone. cleri. & ista est communis opinio, secundū
Cōis
opi. Moder. ibi, quam sequitur etiam, & citat Paris de Puteo, in tract. de ludo, nu. 18. Caccialupus in eodemmet tractat. de ludo. q. 8. nu. 33. & Stephanus Costæ, in d. tract. de ludo, in 6. articu. principali, nu. 1. & seq. si uero mutuans pecuniam ludum, uel ludentes ipsos receptabat in domo sua, tunc quippe mutuum hoc repetere non posset, secundum Io. And. Imo. Abb. & cæteros Canonistas, in d. c. clerici, &
Cōis
opi. opinionem istorum profitetur esse communem Caccialupus, in d. tract. de ludo. q. 8. num. 34. item, quando mutuum fieret ludenti à collusore, eo casu quoque ex eo agi non posset, secundum glo. in l. si quis cum sciret, ff. pro empt. & in l. quod si minor, §. pen. ff. de minor. Imo. Abb. & alios, in
Cōis
opi. d. c. clerici, & Legistas, in d. l. fin. ff. de aleator. & opinionē hanc dicit approbari communiter à Doct. utriusque censuræ Caccialupus, in d. quæstio. 8. in princip. & sequitur Grammati, decisio. 40. nu. 3. & seq.

O P I N I O C L X V I .

In ludo transactio facta non ualet, neque tenet, secundum Doct. omnes, & Abb. in c. clerici de uita, & honesta. cleri. Stephe. Costæ, in tract. de ludo, in 5. articu. princ. nu. 2. cum alijs, seq. Pari. de Puteo. in allegato tracta. de ludo, nu. 21. & Caccialupum in eo temnet tract. in 8. q. num. 34. quia ibi lis esse non potest, sed euidentissima calumnia, quæ inducere non debet litem, ubi non est, l. in summa. ff. de condi. indebi. & opinionem istam retulerunt esse com-
Cōis
opi. munem

munem Doct. mentionati, in d. tracta. imò si ludens ipse se obligaret collusori ex causa ludi per instrumentum publicum minimè teneret obligatio, & instrumentum hoc non sortiratur effectum, & denique denegaretur ei actio, & si solum aliquid foret vigore prædictæ obligationis usque ad quadraginta annos repeti posset, tex. est, in auth. alearum usus, C. de religio. & sumpt. funer. & ita in causa cuiusdam militis refert se obtinuisse Paris de Puteo, in d. tract. de ludo, nu. 21. ac fuisse decisum, declaratumq; in sacro regio concilio Neapolita. instrumentum hoc causâ ludi celebratum nullas vires habere, nec aliquo modo valere, & sequitur quoque Caccialopus, in d. quæst. 8. numero. 34. Aliam conclusionem de ludo intorno alle scommesse, vide infra in opinio. pactum.

M

OPINIO CLXVII.

Mala fides præsumpta triginta annis purgatur, atq; extinguitur, & sic præsumptio malæ fidei tollitur triginta annorum curriculo, secundum Bart. in l. cum querebatur, in fin. C. unde ni. Alex. consil. 6. col. 1. uol. 1. & consil. 151. nu. 7. uol. 2. Afflict. decisio. 40. nu. 12. Panor. in c. si diligenti, col. 3. de præscriptio. Bar. in l. Celsus, num. 17. ubi etiam Claudius, nu. 21. & Io. Francisc. Balbus, in 3. par. num. 41. ff. de usucapio. Ias. consil. 57. col. fin. uol. 1. & in §. sed istæ, nu. 100. institui. de actio. Deci. consil. 267. & consil. 558. in fi. Curti. seni. consil. 82. col. 3. Curti. iuni. consil. 52. nu. 2. & ita consuluit Crauet. consil. 146. Ruinus consil. 156. nu. 10. uol. 1. consil. 34. nu. 10. uol. 2. & consil. 118. nu. 4. uol. 4. Soci. iun. consil. 115. nu. 30. uol. 2. & eidem opinioni inhaeret quoq; Couarru in relectione, c. possessor, in 2. par. §. 8. num. 3. de reg. iur. in 6. & Iacobus Menochius, in tract. recuperandæ possessionis remedio 13. nu. 70. cum alijs compluribus in illis locis relatis per eos, in quibus apertè ostendunt istam opinionem communem esse post Claudium, & Balbum, in d. l. Celsus.

Celsi
opi.

OPI-

Maritus, & uxor fatentes in uenditione prædij dotalis pariter illius precium recepisse, tunc profectò intelligitur partem illius, ad unumquemque coniugum peruenisse, & sic ubi uir, & uxor constante matrimonio uendiderunt simul prædium alicui, quod ante inæstimatum in dotē fuerat ab uxore datum uiro, si soluto matrimonio morte ipsius uiri uxor repeteret dotis nomine precium fundi, utiq; posset partem duntaxat uirilem repetere ab hæredibus, quasi in hoc casu intelligendum sit, q̄ partem precij uirile tunc ipsa uxor receperit, ut uoluit Bar. consi. 124. punctus quæstionis, in prin. cum quo transeunt Bal. in l. mater tua, col. 5. C. de rei uendi. Pau. castren. consi. 296. col. 1. & consi. 340. in prin. uol. 1. nouiss. & consi. 362. in fin. uolu. 2. nouiss. Curti. seni. consi. 53. col. 2. & cæteri signati per Boeri. decisio. 23. in princ. in contrariam uerò partem, uidelicet, q̄ in re hac non obstante mulieris confessione, intelligatur uir omnem pecuniam adeptus inclinauere Specu. in tit. de oblig. & solutio. §. ante omnia, uers. sed pone uir, & uxor, & Vber. de Pob. & Io. And. in add. ibi, Alber. cum alijs antiquioribus relatis per eum, Pau. castren. sibi contrarius, col. 1. & Bald. quoque titubanter, col. 1. in auth. si qua mulier, C. ad S. C. Velleia. ubi firmat ex huiusmodi confessione uxoris non præsumi quicquam ad eam peruenisse de precio rei uenditæ, si id aliter non probatum fuerit, & præterea Saly. in ibi, & Imo. in l. cum uir, colum. 6. & col. 9. de usucap. & in c. cum contingat, col. 27. de iureiur. attestantur, secundum opinionem istam extitisse aliquando Bononiæ iudicatum, idemq; tradit Roma. in l. si cum dotem, §. transgrediamur. solu. matri. & Federi. de Senis consil. 241. & sententiam hanc ueriorē ait Ang. Aret. in §. est & aliud, col. 2. institu. de donatio. refertq; se consuluisse apud Regium, in casu, quo pater. & filius in eodem instrumēto dotem recepisse pariter falsi fuerunt, ut esset intelligendum illam totam peruenisse ad ipsum patrem mercatorem, & secundum istam partem iudicauit sacrum Regium consiliū Neapolitanum, teste Afflict. decisio. 209. & sequitur

etiam

et Boeri. in d. decisio. 23. nu. 7. Natta consi. 30. nu. 1. & Crauer. consulendo cum alijs quampluribus congestis per eū consi. 91. ubi ostendit istam communem opinionem fore, Cōis
opi
& q̄ hæc communis sit constat ex relatis etiam per Cassanum iu consuetudinibus Burgundiæ, rub. 4. §. 8. nu. 4. Tirraquel. in tract. de utroque retractu, §. 31. glo. unica, nu. 4. & seq. & Carol. Moli. in tract. de contractibus usura. q. 38. in prin. ideo ab opinione ista tantorum patrum, tanquam communiore, rutiore, uerioresq̄, & approbata in curijs, & prætorijs tam illustribus erubescerem discedere.

O P I N I O C L X X .

Matri asseueranti filium non esse mariti, siue marito, siue filio declaret sibi nequaquam credendum esset, secundum Bal. Floria. & Iaco. de san. Geor. in l. fin. §. fin. per text. celebrem ibi, ff. de probatio. Cy. Ange. Alberi. Salyc. in l. si uticinis, C. de nuptijs Bart. in l. filium, ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. Marfi. in l. 1. §. ad quæstionem, in fin. ff. de quæstio. Alciat. in tract. de præsump. in reg. 1. præsump. 19. Paleotum, in tract. de notis, & spurijs, cap. 24 nu. 1. & seq. Io. de Neuizanis in sua sylua nuptiali, libr. 1. nu. 50. & seq. fol. par. 38. & copiosè Boeri. cum alijs congestis per eum, in decisio. 299. num. 4. cum alijs seq. ubi ampliat opinionem istam, atque ostendit esse ueram, & communem. Cōis
opi

O P I N I O C L X X I .

Mater, uel frater assignantes, dantesq̄ simpliciter in dotem rem propriam, seu communem, illam utique donare censentur, etiam q̄ aliàs administratores bonorum puellæ fuerint, secundum Cyn. Iacob. de Are. & Saly. in l. fin. C. de dot. promiss. Bal. in l. Nefennius, col. 2. ff. de neg. gest. & isto rum opinionem tuetur pluribus, & quidem optimis rationibus, sequitur consulendo, & demum magis ueram, magisq̄ communem esse inquit Iacobus Mandellus consi. 12. nu. 1. cum alijs seq. Cōis
opi

Matri In matrimonio carnali uerba non sunt necessaria, etiam
mo. in his, qui loqui possunt, sed sufficit, ut consensus contrahé
nié. rium matrimonium aliquo signo exprimatur, secundum
 glo. Hostien. Abb. cæterosq; communiter, in c. cum apud
 de sponsal. per tex. ibi, qui dicit, qd solus consensus ad con-
 trahendum matrimonium sufficit, ex quo sequitur qd non
 requiruntur uerba consensum partium exprimentia, &
 opinionem istorû sequuti fuere Faber, Ange. & Ias. in add.
 ad Porti. in §. nuptiæ, institu. de patria potesta. Alex. consi.
 146. col. 8. uol. 5. & in l. de pupillo, §. meminisse, in fin. ff. de
 noui. ope. nun. ubi exprimit sententiam hanc ueriores fo-
Côis re, & communem inquit Abb. in d. c. cum apud, & Boeri.
opi. decisio. 1. nu. 18. & probat, sequitur, atque cõem dicit Co-
 uarruias in epito. de sponsalibus. 2. par. c. 4. num. 1. & seq.
 fol. par. 67. & in relectione, c. quamuis pactum, de pact. in
 princi. sub nu. 4. & secundum communem præmissam do-
 ctissimè, ac elegantissimè consuluit Boeri. consi. 40. nu. 21.
 cum alijs seq. ubi post alios consulentes pro hac parte per
 eum signatos nihil intactum dereliquit pro dictæ opinio-
 nis clipeo; ideo, tanquam ad uberrimum fontem casu eue-
 niente pro explenda eius siti quilibet ad. d. consil. 40. re-
 currere posset.

OPINIO CLXXIII.

Matrimonium tecum uolo contrahere, uel uolo ducere te in uxorem, seu placet mihi te habere in coniugé huiusmodi uerba efficiunt sponsalia de futuro, & non de presenti, & sic solum sapiunt sponsalia de futuro, secundum Io. And. & Abb. in c. ex literis, de sponsa. Alex. consil. 153. uol. 5. in prin. & col. 4. Afflict. in constitu. Neapo. lib. 3. tit. 19. col. 2. Syluest. in uer. matrimonium. 2. q. 9. Boeri. consi. 40. nu. 54. & seq. & Couar. in epito. de sponsalibus. 2. par. c. quarto, numero quarto, fol. par. 68. ubi præsupponit istam esse magis communem opinionem, & tam concordat cum sententia Cardi. in d. c. ex literis asserentis per uerba præmissa contractum fore uerum matrimonium.

OPINIO CLXXIIII.

Matrimonium inducunt uerba hæc. habeo te in uxore,
uel promitto q̄ te in coniugem habeo, & per consequens
ex istis uerbis matrimonium contractum esse cēsetur, se-
cundum gloss. Abb. & Præposit. in c. ex parte, de spon. per
tex. ibi, Abb. & Deci. in c. iurauit, col. 1. de probatio. & opi-
nionem istorum communem esse scribit Couar. in epito.
de sponsalibus. 2. par. c. 4. nu. 5. licet ipse, & malè cum alijs
citatis per eum contrarium asseueret.

Cōis
opi.

OPINIO CLXXV.

Matrimonium non potest, nisi inter puberes contrahi,
c. puberes, & c. si. de despon. impub. ideo de iure civili ma-
sculus, nisi maior sit decimoquarto anno, quo pubes esse
incipit, matrimonium ipsum contrahere non potest. fœ-
minæ uerò si sint uiripotentes etiam si duodecimum annū
non exceßerint possunt contrahere, §. masculi, instit. de nu-
pti. de iure uero canonico nō fit differentia; quia dummo-
do apti sint ad procreandum annorum numerus non attē-
ditur, concluditur ergo ex istis utiliter mulierem contra-
hentem matrimonium non completo duodecimo anno
matrimonium non conualidare, & sic ad ualiditatem ip-
sius matrimonij requiritur mulierem complensse 14. an-
nos, nisi constaret uiripotens, ut quia extitisset ab alio co-
gnita, aliter non completo duodecimo anno matrimoniū
contractum non ualeret, nec teneret aliquo modo, secun-
dum Abb. in c. attestations, & in c. continebatur, in fin. de
despon. impub. & ista est communis opinio, teste Alex. de
Neuo. in consi. 1. nu. 9. & seq. ubi illam sequitur consulen-
do. sed in sponsalibus contrahendis non ita ætas matura,
ut ad matrimonium exigenda est, nam contractus sponsa-
liorum annum septimum, ita completum exigit, ut ince-
ptus minime sufficiat, & sic iura canonica requirunt septē
annos completos in contrahentibus sponsalia prædicta, c.
litteras, & c. seq. de desponsa. impub. & notat Couar. in epi-
1. de sponsalibus, c. 2. num. 2. & sequen. primæ par. ubi hoc
latius declarat.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII OPINIO CLXXVI.

Cōis
opi.

Medicus carens publico salario non debet ab ægrōtis, ac infirmis salarium recipere, nisi postquā eos curauerit, & sanauerit, & sic ab ipso infirmo recipiet mercedem suā in fine curæ, non autē in principio, seu in medio ipsius, secundum Spec. in tit. de salarijs, §. nunc autem uer. fin. Bar. in l. archiatri. per illum tex. C. de professō. & medi. lib. 10. Canonistas omnes, in c. propter. de locato, Petrum Duenas, in regula. 63. assessori, nu. 1. & Ripam, in trac. de peste, in tit. de remedijs ad curandam pestē, nu. 127. ubi scribit istam esse communem opinionem; sed hoc deridet Zasius in §. tripli, instit. de actio. in fin. dicens q. si uerum foret me dici non induerentur tam splēdidis, & purpureis uestibus, qui semper rubeas uestes habent, siue moriatur, siue sanetur infirmus æqualiter triumphant. in regno uero Neapo. habemus constitutionem, incip. quia nūquam sciri potest scientia medicine, in tit. de medicis, disponentem medicū teneri bis in die infirmum uisitare, & semel in nocte ad ipsius infirmi requisitionem, & recipere debet solummodo per diem medium tarenū auri, si non egrederetur ciuitatem, uel castrum, si uero uisitaret infirmum extra ciuitatē recipiet ab eo per diem tres tarenos cum expensis infirmi, uel cum expensis suis tarenos quatuor.

OPINIO CLXXVII.

Cōis
opi.

Melioramenta facta in re feudali nō pertinent ad dñm reuertēte ad eum feudo finita inuestitura feudali per cursum temporis, per lineam finitam, uel aliter, absq. tñ dolo, uel culpa ipsius uassalli, sed tenetur ad extimationem eorum, si uelit ea retinere, ut est casus, & ibi omnes, in c. 1. §. si uassallus, in tit. hic finitur lex, & cætera in uisibus feud. & not. Brunus consi. 106. nu. 2. Cagno. in l. 2. nu. 175. C. de pactis inter empt. & uendi. & Aluaro. in c. 1. §. si quis de manso. nu. 6. si de inuestitu. feud. sue. controuer. ubi inquit cum ista conclusione doct. omnes transire, & Curti. iuni. consil. 165. nume. 1. Nec expensas tenetur hæres uassalli cum fructibus perceptis compensare, sed melioramentorum expensæ integraliter sibi restituendæ sunt, secundum Bald. &

& Ang. in l. in insulam, §. fructus, ff. solut. matrimo. & in l. emptor, ff. de rei uendi. per gloss. ibi, Felyn. in c. cum causa, col. pen. de re iudicata, & Ias. in l. domos, in 2. no. ff. de leg. 1. & Soci. iuni. conf. 150. nn. 32. uol. 1. & ista melioramenta restituenda sunt, ac ueniunt æstimanda non secundum ædificij incorrupti, & consistentis ualorem, & sic dominus non tenetur ad extimationem ædificij integri ipsorum melioramentorum, sed ædificij diruti, ut uoluit Bald. in d. §. si uassallus, numero quarto, in l. in fundo 3. not. de rei uendi. & in auth. excipitur, C. de bo. quæ liber. Ruinus consil. 24. numero decimo, uolumine primo, & Beroum, in q. 96. sub nu. 4. ubi meminit istam esse magis communem opinionem. in contrariam uerò partem, tanquam æquiorē inclinauit Iulius Clarus, in tract. de feud. quæst. 88. uer. sed quero, uidelicet quòd dominus teneatur ad extimationem ædificij integri, & non ad illud, quod consequi posset ex ruina illius, ubi deridet Beroum attestantem contrariam opinionem communem, nihilominus profiteor ipsum Beroum ueritatem dixisse attestando de dicta communi, cū qua tanquam uerissima intrepidè transeo, imò credo ipsum Iulium Clarum allucinatū esse talia proferendo, dum allegauit Bald. in locis præmissis concludere quod solutio fieri non debeat de precio ruderum, sed ædificij integri, & tamen Bald. firmat expresse contrarium, ut supra ostendimus. est bene uerum quòd Berous, in c. 1. nume. 36. & seq. de in integrum restit. firmat contrarium in emphyteosi, uidelicet, quòd ecclesia teneatur soluere melioramenta utiliter, & necessario, & non aliter facta in ipsa emphyteosi ad rationem, seu ualorem integri ædificij, non autem diruti, & hoc expresse uoluit Bald. loquens in emphyteosi, in d. §. si uassallus. prope finem, & in d. §. si quis de manso. post medium, nam emphyteosis datur, concediturque ad meliorandum, l. prima, C. de iure emphyteo. unde si quis exportare melioramenta ipsa teneretur facta præcipue ex pacto, naturaque contractus iniquum foret absque dubio aliquo, ut est textus cum gloss. in d. cap. primo, de in integrum restit. ut probat ibi Berous, & sic in hoc casu procedere posset opinio Iulij Clari, & aliorum relatorum per eum, & non in feudo; &

Cōs.
opi.

materiam ipsam melioramentorum, uide latè, & utiliter declarantem Ant. Negusantium, in tract. de pignori. & hypothecis, in 4. membro. 5. partis, nu. 8. cum alijs sequentibus, & Beroum, in d. c. 1. nu. 22. cum alijs seq.

O P I N I O CLXXVIII.

Minor litigans cum consanguineo compromittere tenetur absque solemnitatibus, & sic ad compromittendum compelli potest stante statuto, quòd causæ inter cõsanguineos debeant compromitti, ut uoluerunt expresse, & eleganter Ang. Pau. castren. Alex. & Ias. in l. si plures, ff. de pactis, quam legit ipse Ias. in l. & sum, §. hodie, eo. tit. & hoc idem firmarunt optimis quidem rationibus Bal. Saly. Areti. Pau. castren. Alex. & Ias. in l. fin. C. de in integ. restit. ubi istam opinionem ueram esse asseuerat. & licet Bart. consil. 40. quæritur an statutum, affirmet, teneatq; contrarium uidelicet, qd statutum de compromissis non liget minores, Cõis
opi. tamen primam sententiam ex relatis autoritatibus communem fore non ignoramus, quam sequitur etiam, declarat, atque ab omnibus contrarijs tuetur Marcus Antonius Blāeus, in tract. de compromissis. q. 3. nu. 39. cum alijs seq. fol. par. 75. & pro hac parte communi consuluit pariter doctissimè Alex. consil. 254. uol. 6. & uotauit Rota Bononiensis, teste Petro de Benintendis decisio. 20. nu. 11. cum alijs seq. & obtinuit Alex. ut ipse recensuit, in d. l. si plures.

O P I N I O CLXXIX.

Minores uigintiquinque annis, & maiores 18. arbitri esse possunt de uoluntate partium si uellent, secus si nolent, & sic ad assumendum arbitrium inuiti compelli nequirent aliquo modo, secundum gloss. & omnes Legistas uno ore, in l. quidam consulebant, ff. de re iudi. per tex. ibi, Cõis
opi. ubi Alex. col. 1. recitat istam esse communem opinionem, Legistarũ, & Are. in §. pen. nu. 17. insti. de exce. in contrariã uerò partē uidelicet, qd minor 20. annis arbiter esse nõ possit, & eius snia non ualeat inclinauerunt glo. Abb. & ceteri Cõis
opi. omnes Canonistæ communiter, in cap. cum uigesimum. de offi. deleg. Specu. in titu. de arbitris, §. potest, uerũ. item in in
nor,

nor, Hostien. in sum. de arb. §. 2. Alex. & Io. de Imo. in d. l. quidam, Lanfran. in tract. de arbitris, §. haftenus, & Bapti. de sancto Blasio, in tract. de arbit. q. 9. & opinionem istam Canonistarum inquit ueriores esse Alex. in d. l. quidam, & Marcus Ant. Blancus, in tracta. de compromissis, quæst. secunda, numero uigesimo secundo, fol. par. 35. ubi eam sequitur, declarat, & denique ab omnibus contrarijs uerissimis responsionibus suis tutam derelinquit, ideo eidem tanquam tutiori, ac ueriori libenter inhæremus.

OPINIO CLXXX.

Minoris quatuordecim annis contractus non firmatur iuramento, & sic pupillus doli capax nulliter contrahens, etiam q̄ iurauerit huiusmodi iuramentum contractum non firmat, quia auth. sacramenta puberum, C. si aduer. uendi. non procedit in pupillo doli capace, sed in pubere, & non in impubere, ut uoluerunt glo. Pet. de Bellaperti. Cy. Burr. Bal. Ang. Odofre. Saly. Fulgo. & las. nu. 10. ibi, ubi simul cū alijs scriben. recitant istam esse communem opinionem Legistarum, quam sequitur quoque Federi. de Senis consi. 30. Pau. castren. in l. qui iurasse, ff. de iureiu. & Alciat. in c. cum contingat, nu. 141. de iureiu. ubi profert utile, & magnum quidem uerbum istorum opinionem magis communem fore, atque eam limitat Afflict. cum alijs signatis per eum decisio. 322. nu. 3. Cæterum contrarium asseruit Bar. in d. auth. sacramenta puberum, uidelicet, q̄ minor quatuordecim annis, maior autem capacitate obligetur iuramento, & d. auth. sacramenta puberum habeat locum in pupillo doli capace, ut mediante iuramento tenaciter obligetur quemadmodum pubes esset, & cum Barto. sensere Hostien. Io. Andr. & Io. de Imo. & cæteri omnes, in d. c. cū contingat, Archid. in c. quamuis de pactis, in 6. Panor. consi. 108. uolu. 2. Deci. in l. pupillum, ff. de re iudi. Io. Mau. in tracta. de resti. in integ. cap. 112. Saly. & Pau. castren. in d. auth. sacramenta puberum, ubi aiunt istorum sententiam procedere de iure canonico, & ueriores præsupponit Alex. in d. l. qui iurasse, & secundum eandem notauit sacrum regium concilium Neapolitanum, teste Afflict. in d. de-

Cōis
opi.Cōis
opi.

cifio. 322. nu. 1. 2. 3. 4. & 5. & in decisio. 393. sub numero 10. ideo ob obseruantiam iuramenti, & fauorem animarum, & propter decisiones sacri concilij Neapo. quæ sub nomine regis proferuntur, succeduntque loco imperialis interpretationis, ut posuimus, in prima par. in opinio. iudex in iudicando cum hac ultima communi, & uerissima canonistarum libenter concurrimus.

OPINIO CLXXI.

Molendinum habens in parte inferiori fluminis utrum possit impedire uolentem facere molendinum in parte superiori ipsius? tunc distinguendum est, secundum omnes Doct. communiter, in l. si quis ex argentarijs, §. si initium, ff. de eden. & in l. manifestè, C. de ser. aut flumen illud super quo molendinum est ædificatum priuatum est, aut publicum, si priuatum est utriusque partis, & hoc casu si una pars uult de nouo suum molendinum ædificare, ut sibi principaliter commodum afferat, & prosit, & quippe tunc potest licitè ipsum facere in suo absque impedimento alterius partis molendinum habentis in parte inferiori, & sic ea inuita, si uero uult cōstruere molendinū, ut noceat principaliter parti prædictæ, quæ præuenit in ædificando, & hoc casu, absq; dubio non potest, nec audiendus est; quando uerò flumen est publicum, eo casu, uel dicta pars in parte inferiori molendinum habens licitè illud ædificauit, & tunc altera pars uolens construere nouum molendinum audienda non est, imò potest licitè suum aduersarium impedire in usu dicti noui molendini, ne sibi auferatur, ac dēminuatur lucrum, & emolumentum ipsius aquæductus præoccupati, aut dicta pars habens molendinum in parte inferiori illicitè ædificauit, & tunc nō posset impedire alteram partem uolentem nouum molendinum construere in parte superiori dicti fluminis, secundum Dyn. Old. Ray. Bald. nu. 2. Ias nu. 21. & Ripam, nu. 25. cum alijs seq. in l. quomānus, ff. de flumi. ubi explicant istam esse ueram, & communem opinionem, & eandem sequitur, & citat Papien. in sua pract. in for. libel. in actio. confess. nu. 7. & sequen. fol. paruo. 209. Ruinus consil. 191. nume. 3. uolu. primo, & consil.

Cōis
opi.

98. nu. 12. uolu. 4. cum alijs relatis per eum, & Curti. seni. consil. 33. nu. 2. & seq. & declarat, & latè interpretatur Ripam, in d. l. quominus, nu. 25. cum alijs seq. sed quæ nam sint flumina publica, & quæ priuata, & quot species fluminum reperiantur, uide Ias. declarantem, in d. l. quominus, nume. 37. & Ripam, nume. 1. & Curti. seni. in d. consil. 33. nu. 1. & Cæpol. in tract. seruit. rustico. prædio. in titu. de fluminibus, cap. 3. numero primo, cum alijs sequen. & in cap. sequen. fol. paruo 411. & sequen.

OPINIO CLXXXII.

Molendini opus, seu aquæductus incipiens ædificare, ac præoccupare, licet illud non perfecerit, ac compleuerit censetur ius sibi acquisiuisse, ut possit prohibere alium cōstruere uolentem aliud molèdinum, seu opus, & sic isto casu prior uidetur causa, & conditio præoccupantis, & sola operis inchoatione acquiritur ei ius, ob quod alijs præferatur, secundum Bar. in l. quominus, num. 10. cum duobus seq. ff. de flumi. Bal. in l. item pilli, in 4. q. ff. de rerū diu. Cæp. in tract. serui. rusti. præd. in tit. de serui. aquæductus, c. 4. nu. 44. & seq. fol. par. 298. Ias. nu. 54. & Ripam, nu. 47. cū alijs seq. ubi aiunt istam opinionem esse communem, & eā latè declarant, & in aliquibus casibus limitant.

Cōis
opt.

OPINIO CLXXXIII.

Moneta, seu pecunia promissa, si in totum simul ac in perpetuum reprobaretur utique extimatio eius soluenda foret in noua pecunia, & sic mutata pecunia ipsa consideraretur bonitas, quæ erat tempore contractus, atque solueretur extimatio monetæ antiquæ, secundum Bar. in l. Paulus, la j. sub nu. 6 ff. de solut. Per. & Cv. in l. in minorum, C. in qui. cau. in integ. rest. non est necessaria, Io. And. Abb. Ant. & Imo. in c. quanto, de iureiu. Curti. in l. quod te, ff. si cert. pet. Roma. & Soci. in l. cum quid, eod. tit. ubi recentiores, præsertimq; Bolognertus. num. 69. & seq. existimant istam esse communem opinionem, & Boer. decisio. 327. nu. 12.

Cōis
opt.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CLXXXIII.

Cōis
opi.

Moneta non diminuta, aut mutata in totum, sed diminuta ob diminutionem ligæ, uel ponderis, tunc periculum spectat, ac pertinet ad debitorem, qui ualorem prioris monetæ soluere tenetur, secundum Bar. in l. Paulus, sub nu. 6. ff. de solutio. Oldra. consi. 250. Abb. Sicu. aliosq; Canonistas communiter, in c. quanto, de iureiur. Soci. Purpura. & cæteros, in l. cum quid, ff. si cer. peta. & Boeri. decisio. 327. nume. 13. ubi ostendit istam opinionem communem esse utriusque aulæ, & sequitur Oldra. consi. 31. & 250. Specu. in titu. de oblig. & solu. §. nunc aliqua, in fin. & ibi Io. And. & Bal. in add. Areti. consil. 11. Afflict. decisio. 90. sub nu. 1. & seq. & decisio. 194. nu. 1. & seq. Abb. consi. 56. col. 2. uol. 2. Imo. in clemen. fin. de decim. Corne. consi. 287. nume. 4. uol. 1. consi. 181. nu. 7. uol. 2. & consi. 321. nume. 12. uol. 3. Soci. consi. 298. uol. 2. And. de Iser. col. 3. & Afflict. nu. 15. & 20. in titu. quæ sint rega. uerbo monetæ in usu feud. Gui. Papæ decisio. 493. nu. 1. Bald. in l. 3. nu. 4. C. communia de lega. & in l. illud, C. de sacrosan. eccle. q. fin. Bertran. consi. 168. 261. & 312. uol. 1. & Crauet. consi. 47. nu. 6. cum alijs signatis per eum, ubi attestatur de communi, & ita debet intelligi decisio Neap. præcitata 194. teste Petro de Benintendis decisio. 49. sub nume. 2. quoniam ex tali solutione non est facienda deterior conditio creditoris, secundum Ferrarien. in practi. papie n. in for. libelli, in actio. hypothecaria. §. relaxandum, sub nume. 2.

OPINIO CLXXXV.

Moneta, pecuniæ nō diminuta, uel mutata, siue aucta in pōdere, aut liga, sed in ualore, extimationeq; ex cōstitutione principis, tunc illius pecuniæ periculum, ac incommodum, commodumve pertinet ad creditorem, & sic uolens soluere scuta in auro, secundum formam obligationis nulla habetur consideratio ualoris augmenti, aut detrimenti, sed numeri tantum, secundum Zaba. Anchara. & Imo. in clemen. 2. de decim. Soci. Alciat. circa fin. aliosq; in l. cum quid, ff. si cer. peta. & Boeri. decisio. 327. sub num. 13. ubi

13. ubi ostendit istam esse communem opinionem, & sequitur Rota Bononiensis, teste Petro de Benintendis decisio. 39. sub nu. 1. & Bolognetus, in d. l. cum quid, sub nu. 74. faciundo etiam mentionem de communi præmissa. & hoc idem concludendum est in dote, nam deterioratio dotis contingens ob uariationem in bonitate extrinseca, ut quia ualor duntaxat sit alteratus remanente eadem argenti bonitate, tunc tempus solutionis, non autem contractus attendi debet, secundum Bar. in l. Paulus, in fin. ff. de solut. Bald. consil. 137. & 424. uolu. 2. & in l. cum quid, ff. si cer. petita. & Aret. consil. 11. ubi meminit istam esse communem opinionem, & Boeri. decisio. 327. sub nu. 4.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO CLXXXVI.

Moneta mutata, uariataq; post moram debitoris, tunc ipse debitor quantitatis morosus soluere teneretur extimationem quanti plurimi à tempore moræ prædictæ, secundum Bar. sub nu. 6. & seq. aliosq; omnes, in l. cum quid, ff. si cer. petita. & in l. quod te, cod. titu. Curti. in tract. monetæ, col. 3. Laud. in tract. de moneta, col. 6. & Boeri. decisio. 327. sub nu. 4. & 13. ubi istam opinionem limitat, & communem esse asserit, & ita determinauit Rota Bononiensis in facti contingentia, teste Petro de Benintendis decisio. 39. in fi.

Cōis
opi.

OPINIO CLXXXVII.

Moneta uariata, seu mutata, tunc tempus solutionis, non autem contractus attendi debet, & sic si mutuauit, uel in dotem dedi libras centum Bononienses, uel centum uncias Neapo. in aureis, & postea contingat q. precium, seu ualor ipsorum aureorum augeatur, uel diminuatur, hoc casu debitor teneretur soluere aureos in illa extimatione, quæ currebat tempore contractus, ac fieri posset solutio in ea, quæ tunc est, quoniam creditor censetur extimasse illos aureos in illa summa, & per consequens omne commodum in ipsa pecunia ita, & taliter apreciata contingens pertinet ad ipsum debitorem, ut uoluerunt Bar. nume. 10. Bald. Ang. Alberi. Alex. col. pen. Paulus castren. Alciat. & cæteri

FRANCISCI VIVII

Cōis op. cæteri recentiores, in l. cum quid, ff. si cer. peta. ubi Bolognetus, nu. 74. attestatur istorum opinionem communem esse, & sequitur etiam Ferrarien. in practi. papien. in for. li. belli, in actio. hypothecaria, §. relaxandum, sub nume. 3. & Boer. cum alijs signatis per eum decisio. 327. nu. 10.

O P I N I O C L X X X V I I I .

Cōis op. Moneta, siue pecunia minuta de consuetudine solui potest pro ducatis, & econverso, quavis moneta nō sit in obligatione, secundum glo. notabilem, in l. si quis argentum, in prin. C. de dona. Bar. in l. si quis stipulatus fuerit decē col. 2. ff. de solu. Curti. iuni. consi. 24. nu. 5. & Brun. in tracta. de augu. mone. 2. limitatio. col. 2. quæ quidem consuetudo in hoc seruanda est. Bar. col. 1. & Imo. in princ. in l. Paulus, ff. de solutio. & istam tradit esse generalem consuetudinem Ioan. de Plate. in l. 1. C. de arge. præ. lib. 10. & Rube. consil. 148. numero primo, & sic inter partes semper tacite censetur actum, ut secundum consuetudinem loci soluatur ipsa pecunia, ut per Afflict. in titu. quæ sint regalia, in uers. monetæ, numero uigesimoprimo, in usi. feud. & istorum opinio communis est, teste Curtio, in memorato consilio 24. numero quinto.

O P I N I O C L X X X I X .

Cōis op. Monetarum ualorem solus princeps absque populi consensu mutare potest, secundum Io. Fabri. in auth. hoc nisi debitor, C. de solutio. & institu. quibus mo. tollitur obligatio. in princ. & Boeri. cum alijs congestis per eum decisio. 327. nume. 6. & seq. ubi deducit istam opinionem communem fore; & ipsa moneta debet tantum ualere formata quantum in massa, & sic tantum in pondere, quantum in ualore esse debet, & expensâ debet fieri de publico, secundū Bart. in l. qui falsam, ff. de falsis, & in l. 2. §. mutui datio. ff. si cer. peta. Imo. in l. Paulus, ff. de solutio. Soci. in l. cum quid, ff. si cer. peta. Brunum, in tracta. de mutatio. monetarum, in princ. & Afflict. decisio 90. nu. 4. & glo. in l. 1. ff. de contrahen. empt. in contrariam uerò opinionem inclinant

runt, & imò de iure debet detrahi expensa cudendi, & minus ponderis sit in ea, quàm ualeat Innoc. & Abb. in c. quanto, Curti. & Zafi. in d. §. mutui datio, & Cagnolus, in l. 2. C. de pactis inter emp. & vendi. questio. septuagesima-quarta, numero 213. & 214. sed prima opinio glo. Bart. sequaciumq; obseruatur ubique.

O P I N I O C X C.

Mors ficta, & sic ciuilis naturali morti nunquam æquiparatur, nisi in casibus à iure expressis, secundum glo. in c. susceptum, de rescrip. lib. 6. & in c. placuit 17. q. 1. Alex. nu. 5. & seq. & Costa. par. 2. in prin. in l. Gallus, §. & quid si tantum, ff. de libe. & posthu. Vincen. Hercul. col. 1. & Ripam. nu. 11. in l. ex facto, §. ex facto, ff. ad Treb. Fely. in c. in præsentia, nu. 55. de probatio. Soci. in l. cum anus, nu. 103. cum alijs seq. ff. de conditio. & demon. & Boer. decisio. 323. sub nu. 6. ubi existimat istorum opinionem communem fore, & Ioan. Bapti. Bouius, in tract. de statutaria urbis præscriptione, titu. de eodem habente apodissas, cap. 102. glo. 12. nu. 2. & seq. fol. paruo. 29.

Cōis
opi.

O P I N I O C X C I.

Mulieres duæ se mutuo, ut uiri subagitant, ac actum uenereum, seu libidinem earum exercentes, & insimul corrumpentes pœna ultimi supplicij puniri debent, l. foedissimam, in prin. secundum unam lecturam glosæ, quam sequitur ibi Saly. C. de adulter. Cyn. Alberi. & Saly. in l. cum uir cod. ritu. Ang. in tract. maleficiorum, in uers. che hai adulterato la mia donna, in uers. quæro, quæ sit pœna stupri, nume. 53. & Carreri. in practi. crimi. in §. circa, uers. circa quantum itaque quibus ex causis excusetur homicidium, uu. 303. & opinio istorum nullam habet dubitationem, & est communis, secundum Criminalistas uarijs in locis, & ita decisum extitit in curia Burdegalensi in facti continuentia, teste Boerio decisio. 316. nu. 14.

Cōis
opi.

OPINIO CXCI.

Cōis
opi.

Negatiua, quando est fundamentum intentionis alicuius per illum probanda foret, siue ageret, siue exciperet Bar. in l. in illa stipulatione, nu. 5. quam legit cum l. hoc iure, & ibi post Alex. Ias. nu. 14. latissimè, qui etiā fatetur opinionem Bar. communiter teneri. ff. de uerb. obliga. Bar. in l. si per alium. §. docere, nu. 2. ff. ne quis eum, qui in ius uoc. c. 1. & ibi not. Gemini. de confes. lib. 6. Inno. & Io. And. in c. super his, de accusat. & Corne. consi. 340. uolu. 1. nu. 3. & Ias. in l. qui se obtulit, §. condemnandum, nu. 7. ff. de re iud.

OPINIO CXCI.

*Mutatio nomi*Cōis
opi.

Nomina propria imponuntur ad beneplacitum, l. si quis in fundi uocabulo, ff. de lega. 1. & mutari possunt quandoque cessante tamen fraude, & sic ista nominum mutatio liberis hominibus impunè censetur permessa, dum tamen fiat sine fraude, ut supra l. 1. cum ibi nota. C. de muta. nomi. & firmat Sebastianus Brant. in expositionibus titulorū iuris civilis, & canonici super titulo de mut. nom. Franciscus Marci. decisio. 211. numero 3. Bossius, in practica crimi. in titu. de mutatione nominis, glo. in l. 2. C. de cōf. pecu. & in dicta l. si quis, ubi eam sequuntur omnes Docto. & sequitur quoque Alexan. & ait esse communem, in rub. nu. 7. ff. solut. matr. & Bonifacius de Vite. in tract. malefic. in rubr. de pœna mutantis sibi nomen, nu. 1. cum alijs seq. fol. 25. ubi declarat, quando liceat mutare sibi nomen, & quando, & quomodo puniatur nomen proprium, pro nomen, & agnomen sibi mutans dolosè, uel in fraudem, & aduerte hic ad unum ualdè not. q. non sequitur talis uocatur Perusinus, ergo est de Perusio, & ideo represaliæ concessæ Bononiæ contra Perusinos si unus, qui uocetur Perusinus reperiatur, seu commoretur Bononiæ, non possunt tunc exerceri dictæ represaliæ contra istum Perusinum, nisi subeat munera Perusina per se, uel per aliū, quoniam non potest appellari municeps, l. 1. ff. de municip. & per

per Bart. cum quo sentiunt omnes, in rub. ff. solu. matri. & Alex. pariter ibi, nume. 9. cum alijs seq. ubi asseuerat istam esse communem opinionem, & D. Pontanus Perusinus, nu. 35. cum alijs seq. item nota, q. bonum est habere boni nomen, C. de sum. trini. & fide catho. l. 1. §. hanc. n. legem, & uide gl. in proœ. cle. & prouer. 22. hinc Accur. glosator extollebat nomē suum, ex eo q. occurrit contra tenebras iuris ciuiliſ, ut ipse inquit in l. facta, §. sub conditione, ff. ad Trebel. & hinc quoque est, q. ex bono nomine oritur bona præsumptio, & e conuerso ex turpi nomine oritur sinistra suspitio, secundum Card. & alios, in c. grauis, ex. de depofi. & Clarissimum D. Thobiam Nonium Perusinum virum nusquam satis laudatum super suis interpretationibus institutio. in titu. quibus modis re contrahi. oblig. nu. 41. quia nonnulli modicæ fidei credunt illud fuisse impostum ex inspiratione diuina, & sic sæpe emittant tales, sicut experientia docuit, & hinc refert Io. And. in c. cum secundum apostolum de præben. uxorem suam Milantiam dixisse q. etiam, si nomina deberent emi, deberent capi pulchra, & bona, & inter pulchra nomina post nomina apostolorum possent poni illa, de quibus, in c. 3. & in c. tanta de simo. & per Fely. in proœ. decretalium, in uers. Gregorius, col. 8. & per Ang. Aret. in tracta. maleficio. in uers. fama publica, col. 26. & similia, quali recita Fra Sabba nel li suoi ricordi nel ricordo. 114. one aduertisce gli padri, & madri à porre à lor figliuoli nomi di Santi, & Sante acciò nelle calamità possiano ricorrere à loro per soccorso, & biasma quelli padri che pongono nomi di gentili, & pagani, di bestie, & altri nomi corrotti, & stroppiati à lor figliuoli, il qual capitolo mai si deurebbe leuar di mani di padri, & madri, affine che con la lettione di sì bello, & utile discorso non fussino scarsi di porre nomi di Santi à lor figliuoli, & quòd cauere debeamus à nomine turpi tenet glo. in l. aut facta, §. danda, ff. ad Trebell. Ias. in d. rub. ff. solu. matri. col. 4. & Deci. in c. 1. col. 12. de indi. immo q. peius est, secundum Franc. Bru. in tract. malef. de indi. & tortu. fol. 15. col. 3. post Io. And. relatum ibi per eum, quando inter torquendos reperiretur unus habens turpe nomen, ut puta Spezza Croce, Scalabrino, Falamischia, Garbuglio, Mala-

o is
opi. Boni boni
nomen.

ex bono nomine
na suspitio.

quod coram?

Malacoccia, Pericolo, Fracasso, Cane, Mastino, & similia nomina, tunc incipi deberet ab eo, qui esset huiusmodi nominis, & hoc refert, approbat, & sequitur Marfi. in practi. crimi. in §. expedita, nu. 52. & Carrerius post alios quàm plures congestos per eum in sua practi. crimi. in l. obserua re curabis, nu. 185. & nomen turpe est demum tantæ infamix q. si iudæus effectus christianus retineret nomen iudaicum, ac eo uteretur post baptismum assumptum argueret absque dubio retentionem effectus, & ipse iudaismum approbare censeretur, ut uoluit ita consulendo Cranet. consi. 73. nu. 13. & seq. & aduerte hic ultimo loco q. quando fit inquisitio contra aliquem debet poni nomen, agnomen, & cognomen delinquentis, & rei inquisiti, ne corruat inquisitio ipsa, citationes, & banna ex ea p.ouenientia, secundum Ang. Aret. in d. tract. malef. in uers. Caium Sempronij, in prin. nu. 1. cum alijs seq. ubi hoc limitat, & optimè declarat, & quatenus superius docuimus q. nomina assumuntur ad placitum, dic etiam, q. sicut nomen ita, & insignia quis assumere potest, secundum Panor. & alios communiter, in c. dilectæ, de exc. præla. & q. licitum sit uti insignijs, & armis alienis, dum tamen non tendat in alterius præiudiciu, tenet etiam Bar. in tract. de insign. & armi. & Bal. in l. 1. C. quæ res uend. possunt; sed insignia dignitatis si non habet illam dignitatem assumere non posset aliàs esset falsarius, l. eos, & quòd ibi not. ff. de fal. facit, c. 1. de cleri, non or. mi.

Cōis
opi.

O P I N I O CXCIIII.

Nota
rius.

Infamis potest esse notarius excepto notario principis Bar. in l. 1. C. de manda. princ. & Ang. consi. 284. quia notarius principis habet dignitatem, & retinet primum locū, seu honorem inter notarios, ut latè deducit, & probat Boeri. deci. 222. nu. 13. sed notarij regulariter acta inter priuatos recipientes possunt esse infames, secundum glo. in l. pedius, ff. de arb. l. as. in rub. C. de procuratoribus, nume. 6. & Bart. ubi supra, quorum opinionem sequitur, & dicit crebriori calculo receptam per Doct. Boeri. in dicta decisio. 222. uu. 7. & 9. & hoc non mirum, nam officium notariatus dicitur uile Oldr. consi. 75. & Boeri. in præcitata decisio.

Cōis
opi.

fio. 222. nu. 8. & ideo clerici officium tabellionatus exercere nequeant, c. sicut ne cleri. uel mona. quoniam est uile, & seculare, secundum Abb. ibi, & hoc plenè explicat, & de declarat Io. Bernard. Diaz, in pract. crimi. cano. in cap. 53. immo quod pèius est nobilis exercens tabellionatus officium perdit privilegia nobilitatis suæ, secundum Guid. Pa. pæ. in quæstio. 90. & ita uoluit consulendò Crauet. consil. 163. per totum, & clericus pariter in sacris ordinibus constitutus exercendo officium hoc perdit beneficium.

O P I N I O C X C V.

Notarius quis non præsumitur, etiam si conficiat instrumenta, nisi probetur uerus titulus tabellionatus, secundum Inno. in c. ueniens, de uerb. signi. Bald. in repeti. rub. de fide instru. col. 40. Bart. & Alex. col. pen. l. sciendum, ff. de uerb. oblig. & opinionem hanc sequuntur etiam, & communem esse perhibent Alciat. in tract. de præsump. reg. 3. præsump. 13. nu. 15. Deci. in c. 1. nu. 55. de fide instrumen. Boer. decisio. 36. nu. 7. & seq. & copiosè Crauet. in tract. de antiquitate tempo. in 3. par. nu. 18. Sed hoc limitatur non procedere in instrumentis antiquis, seu antiquissimis, in eis enim opus non est probare, quòd notarius, qui scripsit fuerit tabellio. Cæterum propter antiquitatem temporis ille præsumitur, secundum Innocen. in d. c. ueniens. Ancha. consil. 213. col. 2. Bald. in l. comparationes, C. de fide instrumento. & in authent. quas actiones. in fine, C. de sacrosan. eccle. Ant. de But. Abb. Dec. numero quadragesimo quarto, cum alijs sequen. & ceteros, in d. cap. 1. de fide instrum. Alex. consil. 101. col. 3. uol. 7. Boeri. cum alijs relatis per eum, in d. decisio. 36. nu. 10. & latè etiam Crauet. in memorato tracta. de antiquitate tempo. in 1. par. nu. 316. & latius, in 3. par. nu. 18. cum alijs seq. ubi præsupponit istorum opinionem magis communem fore, sacrum uerò concilium Neap. tē. ste Afflict. decisio. 245. per totā. Contrarium determinare censetur, uidelicet q̄ instrū cōfectum præteritis annis circiter 80. requirat notariatus probationem, aliter nō probet; sed si tempus centum annorum transactum esset, tunc quippè producens instrumentum ex hmoi spatio decurso

centum annorum non teneretur probare notariatum, ut doctè declarat, & resoluit Crauet. in d. 3. par. numero. 18. cum alijs sequen.

OPINIO CXCVI.

**Cōis
opi.** Notorium allegandum, & opponendū est, sed non probandum, secundum glo. in clem. appellanti, de appel. quam dixit singularem Abb. ibi, Franc. in c. 1. de appellat. in 6. Barba. in c. 1. col. 22. de offi. ordi. Ias. in l. si uero, §. qui pro rei, nu. 12. ff. qui satisda. cog. & commendat Rocchus Curti. in c. fin. de consuet. q. 3. circa fin. relectionis, & Marfil. in repeti. rub. C. de probatio. nu. 120. & sequuntur eam Doct. communiter, teste eodem Marfil. in l. 1. §. si quis, num. 24. ff. de questio. in contrariam uerò partem inclinauit glo. 1. in c. 2. ut lite non contesta. quam ibi communiter comproba-
**eōis
opi.** runt omnes scriben. ut refert Ias. in d. §. qui pro rei, nu. 12. & licet notorium probatione aliqua non egeat nihilominus ubi ex actis aliquid apparet esse notorium, opus est, q. iudici necessariò constet, ut iudici notorium esse, nec sufficit q. oppositum fuit esse notorium, secundum Bal. in auth. qui semel. C. quomodo, & quando iudex, col. 2. & seq. Cyn. & Bal. in l. ea quidem, C. de acc. & Ang. in l. 1. C. qui, & aduersus quos, & istorum sententiā scribit esse communem Ias. in d. §. qui pro rei, nu. 13. cui uidetur contradicere Fel. in c. cum ordinem, nu. 2. de rescrip. & Ias. in l. ait prætor, §. si damnetur, col. 1. ff. de iureiu. asserendo notorium, quod constat ex actis necessariò allegandum non fore; cæterum hoc non concedendum, neque admittendum est tanquam falsum, nam in appellatione ab interlocutoria expressio causæ nominatim requiritur pro forma; ideoq; non sufficeret appellantem in genere causas proponere facta relatione ad acta processus, & ita in specie hæc interpretantur Ang. & Alex. in l. ubi autem, §. illud, ff. de uer. oblig. Franc. & Deci. in c. consuluit, il secondo, de appellat. Rota Rom. decisio. 7. in nouis, Brunus in tracta. de formæ implemen-
**Cōis
opi.** to, fol. 25. & Deci. in c. ut debitus, nu. 10. cum tribus seq. & ista est communis opinio, ut constat ex congestis per Marantam, in tract. iudiciorum, in 6. parte. 3. partis, in 2. actu, nu.

nu. 141. & aduerte hic q̄ super notorio sententia est feren-
da, & sic notorium necessariò requirit sententiam ipsam,
secundum Bald. in l. cum fratrem, C. de his quibus vt indi-
gnis. Ang. in l. libertas, §. fin. ff. de statu hominum, & omnes
scribentes, in d. §. qui pro rei, & gloss. in c. euidentia, de ac-
cusat. quam dixit communiter approbari Marfil. in d. rubr.
C. de probatio. nu. 244. in fin. d. nu. idè inoleuit cautela,
ut iudex pronunciet factum de quo agitur esse notorium,
ut not. Abb. in c. ad nostram de iureiu. & Card. in clemen.
pastoralis, de re iudi. 17. nota. & quod dicatur notorium,
& quod duplex sit latè declarat Ias. in d. §. qui pro rei. Deci.
confi. 191. in causa, col. 5. & Soci. confi. 83. col. 3. uolu. 4. &
quamplura alia notabilia memoratu digna circa materiã
notorij ponit Marfil. in d. rub. de probatio. nu. 216. usque
ad numerum 248.

cōis
opi.

OPINIO CXCVII.

Nullitas sententiæ perpetuo opponi potest usque ad
triginta annos, licet ab ea appellatum non fuerit, aut ap-
pellatio ipsa deserta sit, secundum glo. in c. unde queritur
35. q. 2. Bal. in l. scire oportet, §. fin. ff. de excus. tuto. in l. da-
ta opera, col. 26. C. qui accusa. non poss. & in cap. frpe, col.
pen. de appella. Ang. in l. sicut, C. de præscrip. triginta, uel
quadraginta ann. Alex. confi. 59. col. 4. uol. 4. Soci. confi.
10. col. fin. uol. 4. Ias. in l. i. in fin. prin. ff. de ferijs, & confi.
21. col. 2. uol. 1. & Corne. confi. 302. col. 2. uolu. 1. & hoc q̄
nullitas usque ad triginta annos possit proponi, & allegari,
& non ultra procedit quotiescunque non uertitur peri-
culum animæ, aliàs posset perpetuò agi, ut declarat Specu.
in ritu. de senten. §. iuxta, in fin. Bald. in d. l. data opera, col.
14. Saly. in l. si præses, C. quomodo, & quando iud. Card.
in clemen. 1. q. 14. de re iudi. & Philipp. in c. dilecto, col. 5.
de appellat. & hinc colliguntur, proueniuntq; complures
utillimi effectus, qui cum practicis non parua admodum
utilitatis quotidie esse possint, eos ponere constituimus;
primus igitur effectus hic adducitur iste, q̄ nullitate oppo-
sita in iudicio incidenter per modum exceptionis sum-
marie non requirentis altiore indagine ad impedi-

dam executionem sententiæ, tunc quippè absq; dubio aliquo executio ipsa impeditur, ut uoluerunt Bart. Alex. Ias. & Ripa post alios, in l. 3. §. condemnatum, ff. de re iud. Bal. in l. ab executore, nu. 7. C. quorum app. non recipiunt. Afflict. decisio. 283. diu est, & Vantius cum cæteris citatis per eum, in trac. de nullitatibus, in c. quot, & quibus modis nullitas proponi possit, nu. 72. ubi scribit istam esse communē opinionem. Secundus effectus quoque adducendus non minoris utilitatis primo iudicabitur, & uidetur iste quod ea, quæ fuerunt attentata pendente lite super nullitate sunt reuocanda ante omnia, secundum Bar. in l. 1. hunc. 18. C. quando prouo. non est necesse, quem sequuti sunt Pau. castren. & Alexan. in d. §. condemnatum, Saly. in l. 1. C. ne liceat tertio prouo. & Ias. in l. 1. numero primo, C. de bono. posses. secundum tabu. Contrarium uerò asseruerunt Innocen. & Bald. in c. cum in iure, de offi. deleg. uidelicet, attentata pendente nullitate non esse ante omnia reuocanda, licet nihil debeat nouari pendente nullitate, idemque uoluit Angel. & Imo. in d. §. condemnatum, Nota in decisio. 280 in nouis, Vitalis, in tracta. clausularum, cap. nullitate pendente, & Francus, in d. c. dilecto. quæstio. decima, ubi ait opinionem istam esse ueram, tamen si prior sententia Bar. mihi communis uidetur, ac frequentiori suffragio interpretantium probata. idcirco reor eam tutiorem esse, & seruandam fore. adducitur modo etiam tertius effectus, uerum pro eius resolutione adnotandum est quomodo nullitas principaliter, aut incidenter in iudicio tractetur, siquidem hoc passim practicis contingit, nullitas igitur, ut iste tertius effectus demonstretur dicitur, incidenter tractata, ubicunque condemnatus simpliciter appellauit, tunc etenim deserta appellatione ipsa poterit iterum causa nullitatis, non obstante desertione, proponi, secundum Bart. numero decimo, & Imo. numero decimosexto, in l. si expressum, ff. de appella. Panor. numero nono, & Francum, quæstio. quinquagesimo octaua, in dicto cap. dilecto, & Soci. in d. consilio decimo, colum. fin. quodque omnes farentur, nec de hoc quisquam hactenus dubitauit. principaliter uerò nullitas proposita dignoscitur, ubicunque dico sententiam nullam esse, & si qua est appello, tunc istam

Cōis
opi.Cōis
opi.

istam nullitatem principaliter, non incidenter deductam fore uoluerunt Bart. numero tertio, & Imo. colum. sexta, in d. l. si expressim, Iacob. Butrigar. in l. prima, C. quando prouo. non est neces. Anchara. in clemen. prima, colum. quarta, de appellatio. Ias. in l. prima, ff. de iusti. & iure. colum. tertia, & in l. Titia textores, §. primo, ff. de leg. primo, & Franc. in d. c. dilecto, questio. quadragesima octaua, & quinquagesima octaua, quorum opinio communis est, teste Deci. ibi, colum. fin. Alexan. consilio secundo, uolumine tertio, numero decimo quarto, & Sebastiano Vantio, in d. c. quot modis nullitas proponi possit, numero duodecimo, ubi explicat alios modos, quibus nullitatis causa principaliter in iudicium deducitur; habetque hoc effectum istum maximi momenti, quod quando nullitas simul cum appellatione principaliter proponitur, & deseratur appellatio, tunc appellatione ipsa deserta non est ulterius locus prosequendi nullitatem, quasi sit una, ac eadem instantia nullitatis, & appellationis, secundum Innocen. in d. cap. sepe, Bald. in l. qui testamento, ff. de excusat. tuto. Cuma. in d. l. si expressim, colum. tertia, Salyc. in d. l. prima, C. quando prouo. non est neces. & ita in causa sua propria consuluit Ioan. de Amicis consilio sexto, numero uigesimonono, cum alijs sequen. ubi numero trigesimo quinto, præsupponit istam esse communem opinionem, & contrariam uero sententiam quod in casu hoc non sit præclusa uia nullitatem ipsam probandi, & prosequendi, tenuere Barto. in d. l. si expressim, numero decimo, & ibi Imol. numero decimosexto, Abb. numero nono, & Franc. questio. quinquagesima octaua, in dicto c. dilecto, Alber. Brun. consil. 50. nu. 8. ultimæ impressionis, Soci. in d. consil. 10. col. fin. & Grammat. consil. ciuili. 165. ubi profert hoc magnum, & utile uerbum, ita obtinuisse in sacro regio consilio Neapolitano, & istam opinionem sequitur quoque Natta, consil. 2 17. nu. 3. cum alijs seq. & Conarruias in sua præct. cap. 24. circa fin. folio par. 177. ubi inquit communem sibi apparere. & ita his diebus in facto obtinui, ideo huius ultimæ sententiæ tanquam communi adhæreo.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O CXCVIII.

Nunciatio fieri permittitur aduersus absentes, etiam inuitos, & ignorantes, text. est in l. i. §. nunciatio, in fin. ff. de noui oper. nunciatione, & ipsa nunciatio facta contra absentes, seu ignorantes ualet, & ligat eos, quoad effectum patientiæ præstandæ per eos in demolitione faciendâ, nihilominus ratione ignorantiae, & absentiae eis in hoc subuenitur, ut demoliri facere expensis suis proprijs non teneantur, sed expensis ipsius nunciantis, si uellet opus demoliri, ut sentiunt glo. Bar. Ang. Pau. castren. Rapha. Imo. e dñs
opi. Roma. Alex. & reliqui omnes, & ut ita dixerim totus mundus, in d. §. nunciatio.

O P I N I O CXCIX.

Nunciatio si fieret in loco, ubi nemo penitus reperitur ualet, & tenet absque dubio aliquo, & dominus non teneretur ad aliquid, nisi post eius scientiam, secundum glo. communiter ab omnibus approbatam, in uer. factum, in l. de pupillo, §. nunciationem, ff. de noui oper. nunciatione, cum qua concurrunt ibi Pau. castren. & Roma. in lectura, & etiam in add. suis nouis, Pau. castren. in l. i. §. nunciatio. eod. tit. & quamuis Alex. in d. §. nunciationem satis dubitet de ueritate memoratæ glo. asserens passum esse dubiū, e dñs
opi. nihilominus communis opinio est cum ipsa gloss. à qua in actu practico; secundum eum tutum non foret recedere, & sic effectualiter cum ea residet.

O P I N I O CC.

Obligatus ad factum, licet compelli ad factum ipsum nequeat, cum succedat obligatio ad interesse, l. stipul. non diuiduntur, §. Celsus, ff. de uerbo. oblig. & l. si quis ab alio, ff. de re iudi. nihilominus interueniente iuramento posset præcise compelli ad factum præmissum, secundum glo. in l. si pecuniam, in uers. quia iurasti, ff. de condi. ob causam; Bal. in l. i. C. de senten. quæ pro eo quod interest, & in prelud.

Jud. feud. Doct. in l. si quis maior, C. de transactio. & Alex. consi. 37. uol. 2. ubi dicit istam esse communem sententiam, Cōis
opi. & scribentes omnes hoc idem asseuerant, in rub. de iureiu. sed hoc non procederet in hærede iurantis: cum ipse non possit præcisè ad factum compelli, uerum liberaretur soluendo interesse, quia iuramenti uinculum ex parte iurantis personale est, c. ueritat. de iureiur. idcirco non ligabit hæredem. ita not. Bal. in d. prælud. feud.

O P I N I O C C I.

Occidens seipsum alicuius criminis, scelerisue reus existens punitur in publicatione bonorum, nisi hæredem haberet, l. fin. & toto. titu. ff. de bonis eorum, qui sibi mortem consci. & tenent Iac. de Rau. & Pet. de Bellapert. in l. 2. C. qui testamen. fac. poss. & Ioan. Igne. cum alijs relatis per eum, in l. 1. §. si tibi. nu. 109. ff. ad Syllanian. in contrariam uero partem, ut suspectus de crimine, uel accusatus, uel in crimine deprehensus, si mortem sibi consciuit, hodie eius bona non uenirent publicanda, inclinant glo. in l. 1. §. 1. in uer. aduersus. ff. de iure fisci. & Bar. in l. 1. §. si. ff. de bon. damnat. & in l. 1. §. fin. ff. de bon. cor. qui an. sent. mor. sibi consciuer. per auth. bona damnatorum. C. de bon. damnat. cum simil. & bona ista delinquentis circa seipsum lite super eo contestata non ipso iure, sed per sententiam publicari possunt, & debent, l. in fraudem, §. eius bona, & §. seq. ff. de iure fisci, glo. & omnes communiter, & ibi Bologn. in secundis interpretationibus, in l. 2. C. qui testa. fac. poss. & Bar. in l. 3. §. fin. ff. de bonis eorum, qui mor. sibi consci. & ultra pœnam publicationis bonorum imponendam delinquenti prædicto circa seipsum cadauer eius furca etiam suspenditur, & sic punitur quemadmodum si extraneum occidisset, secundum Roma. & Ias. in d. l. 2. per tex. ibi, & Carerium latè declarantem, in præcti. crimi. in §. homicidij, nu. 123. cum alijs seq. ubi hoc duobus modis ampliatur. Sed iste occisor ipsiusmet, nisi extitisset de crimine accusatus, nec in eo deprehensus, uerum de crimine ipso tantum suspectus, tunc fiscus, ut bona rapiat, teneretur probare mortem consciuisse metu pœnæ, non autem impatientia dolo-

Cōis
opi.

ris. secundum Pet. & Cyn. in l. 2. C. qui testam. en. fac. poss. Barto. & alios communiter, in l. fin. §. fin. ff. de bon. eor. qui ant. sent. Bal. in l. fin. C. de iure fisci. libro decimo, & Ioan. Ign. in d. §. si tibi, numero sexagesimo secundo. Contrarium uero respondendum esset ubicunque non erat accusatus, uel in crimine deprehensus, & postea sibi mortem consciuit, tunc ob hanc præsumptionem, & ueluti fictam confessionem quæ est contra ipsum, onus probandi eius innocentiam reuertitur ad hæres ipsius, ut bona mortui tueantur, ita uoluit Platea, in d. l. fin. C. de iure fisci. & Barto. ubi supra. Contrarium tamen, ut etiam hoc casu onus probationis fisco incumbat uoluit Ioan. Ign. in d. §. si tibi, nume. 62. Cæterum in actu practico tutum non foret discedere à sententia Plat. & Bar. tanquam ueriori. sed præmissa limitantur non habere locum in uassallo occidente seipsum, qui ob hoc feudo priuari non debet. secundum Bald. in c. 1. quibus mod. seu. amit. & Iacob. de feud. in uersic. dictique uassalli promiserunt. il primo, numero 19. ubi ait cæteros Doct. transire cum ista opinione, quia delictum hoc non concernit Domini offensionem, ideo non debet nec potest uassallus ob illud nec eius hæres feudo priuari.

O P I N I O C C I I.

Ordinari, promoueri, seu insigniri sacris ordinibus nemo potest ante legitimam ætatem, concilio Tridentino, sessio. 23. c. 1. & seq. ac iure Pontificio diffinitam, in clemen. generalem, de ætat. & qualit. ubi glo. inquit, in uersis obseruantiam, susceptum, ac promotum ad sacros ordines ante ætatem legitimam, non posse ordines istos exercere, nisi accedente ipsius legitima ætate qua equidem accedente impedimentum cessat; ideoque poterit iste in ordinibus susceptis ministrare, ac eorum usum exercere, & sequitur Archidia. & Præposi. in c. placuit, 77. distin. Imo. in d. clemen. generalem, numero octauo, Henr. in c. consultationi. col. 4. de tempo. ordi. & omnes Canonistæ communiter, per illum tex. in c. uel non est compos, eod. titu. & ordinatus iste, seu ante legitimam ætatem promotus

minimè

minimè est suspensus ipso iure; uerum ueniret, uel foret sit
 spendendus. tex. est Clarus, & rotundus, in d. c. uel non est
 compos, quem ita intellexere, ac interpretati sunt Archi.
 Cardin. & Præposi. in d. c. placuit, Florent. in 3. par. titu.
 decimoquarto, cap. decimosexto, §. decimoquinto, Henri.
 in d. c. consultationi, colum. quarta, & Alber. Trotus de ue
 ro, & perfecto clerico. libro secundo, cap. decimosextimo,
 quorum opinionem recitat esse communem Præposi. in d.
 c. placuit, & Cardin. in d. c. uel non est compos. in fin. cate
 rum hodie ordinatus ante legitimam etatem, uel extra tē
 pora, uel ordinatus absque sui ordinarij licentia, & abs
 que literis dimissorijs ab alieno episcopo est ipso iure su
 suspensus, & celebrans interim efficitur irregularis à solo
 Pontifice absolendus, & beneficio iure permittente pri
 uari potest, ut habetur in extrauag. Pij. 2. exordiente, cum
 ad sacrorum ordinum, quam refert Syluest. in sua summa,
 in uer. irregularitas, in §. decimò quæritur, & Rebuffus, in
 tracta. de beneficijs, in secunda parte titu. de cleri. ad sa
 cros ordines malè promotis; gloss. quarta, & extrauagan.
 istam obseruari iussit Leo. X. in suis regu. cancellariæ, in
 regu. uigesimasecunda, & Paulus. 2. in reg. suis regu. uige
 simatertia, & celebrans in hoc casu contra determinatio
 nes Pontificum, & Conciliorum irregularitatem incur
 rit, secundum Abb. in cap. si celebrat. de cleri. excom
 mu. minist. colum. fin. & istam ponit esse communem o
 pinionem Io. Bernar. Diaz, in pract. crimi. canonica, cap.
 uigesimosexto, post medium.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO CCHII.

Pacem facere potest tutor, uel curator de iniuria, &
 morte patris pupilli, etiam si mors notoria foret, se
 cundum Cyn. in l. prima, C. de iā integrum restitutio.
 Bald. Alber. Saly. Pau. castren. nume. 2. & omnes commu
 niter, in l. pactum curatoris, C. de pactis Ang. in l. si conui
 tij, ff. de iniur. Bald. in rubr. de treug. & pa. & in l. iusiuran
 di,

Cōis
opi

di, ff. de iureiur. Ant. de But. in c. 1. de treug. & pa. Abb. consi. 39. uol. 1. & ira consuluit Io. de Amicis consi. 88. num. 1. cum alijs seq. ubi sententiam istam latè comprobat, & ait esse communem, & Franciscus Turzanus quoque in opinionibus communibus opinione trigesima secunda, tutorem, & curatorem; immo pax potest fieri, promitti, & stipulari à minore absque tutoris, uel curatoris autoritate, nec ei conceditur aliquo pacto in integrum restitutio. aduersus pacem, secundum Dy. in l. diuus in apostil. ff. ad Syl. lani Io. de Amicis, in d. consi. 88. nu. 1. & seq. & Pau. castré. consi. 191. ubi ponit an pax facta per minorem rumpi possit per eum factum maiorem, nam læsus non dicitur ob multas rationes assignatas per præcitatos Doct. & hac potissimum, quia pax adeo grande bonum est, ut in rebus humanis nihil gloriosius, nihil delectabilius, aut utilius audiri, concupisci, possideriue soleat, ut inquit Aug. in lib. de ciuitate Dei, & refert Alberi. in l. 1. in prin. C. de cadu. tol. ubi alia multa scribit de pacis laudibus, & Iacobus Nouellus, in practi. crimi. rib. fin. nu. 41. immo pro pace ipsa mala toleranda sunt, c. 1. c. ecce. 23. q. 4. & c. hec quippe, 3. q. 6. & hoc de plano procedit, si ipse minor fecisset pacem, & iurasset non contrahenire, tunc quidem per iuramentum renaciter obligatur, secundum Bal. in c. 1. de pac. iurament. fin. ante uers. quærit ergo glo. nunquid si minor, & licet hoc abundè comprobatum sit per citatos Doct. potest pariter confirmari per Euangelium dicens. si dimiseritis peccata eorum dimittet & nobis pater uester peccata, & delicta uestra, & è contra c. qui emendat cum seq. 45. distin. nihilominus intelliguntur præmissa cum grano salis in rancore, uel quod tangatur ex remissione uindictæ, fin autem propter aliquod interesse pecuniarum minoris, quod posset consequi ex persecutione iniuriarum, tunc quippe restitutio ipsa peti posset, & arbitror eam concedendam fore, l. 1. & 2. C. si aduersus trans. & per Andr. de Iler. in constit. obscuritatem, de resti. min. & per Lucam de pen. col. 12. C. ut publi. leric. lib. 12. Sed an sufficiat pacem haberi à minore absque decreto iudicis, uide Bal. & Saly. declarantes, & decidentes. in d. l. pactum curatoris, Bald. in l. 1. ff. de pact. & in d. rub. de treug. & pa. Specul. in titu. de homicid.

&

& Iacobum Nouellum, in sua pract. crimi. in rub. fin. incip. quoniam ut docet experientia, nu. 48.

O P I N I O C C I I I I .

Pacem haberi, impetrari, ac obtineri sufficit ab interfectore, uel occifore à maiori parte hæredum, & ualet, secundum Flo. in l. per fundum, ff. de ser. rusti. præd. Ancha. in c. 2. de iure patrona. Par. Ang. Pau. castren. Ruin. & cæteros Moder. in l. 4. §. Cato, ff. de uerb. oblig. Ang. in tract. maleficiorum, in uer. comparent inquisiti in termino defensionis, Boeri. decisio. 121. nu. 3. Franc. de Are. in l. pro hærede, §. fin. ff. pro hærede, ubi exprimit istam esse communem opinionem, & magis communem, & æquam consulendo ait Io. de Amicis consi. 88. nu. 6. 7. & 8. & ista maior pars hæredum quomodo, & qualiter intelligatur declarant omnes præcitati Doct. & optimè Io. de Amicis, in d. consi. 88. nu. 6.

Cōis
opi.

O P I N I O C C V .

Pactum de retrouendendo factum infra certum tēpus, uel absque aliqua temporis præfinitione, & sic quando cum que, seu in perpetuum, & in infinitum censetur triginta annorum spatio terminatum, & uenditor rem uenditam restituito precio uenditionis potest infra præmissum tempus redimere, ut uoluit Ang. consi. 55. signo. consi. 139. Faber, in l. cum notissimi, nu. 14. per illum tex. C. de præscrip. triginta, uel quadraginta anno. Alex. consi. 228. col. fin. uol. 6. Zaf. consi. 12. nu. 75. Afflictus in tract. de iure protomiseds, in uer. licet autem supra diximus, nu. 20. & seq. fol. paruo. 64. Ruin. consi. 84. nu. 14. uol. 1. Balb. in tracta. præscrip. in 3. q. quartæ par. quintæ par. prin. & Boeri. decisio. 182. nu. 1. 2. & 3. ubi ait opinionem istam fore ueriores, & communiter obseruari, & sequitur etiam in decisio. 351. nu. 6. & scribit quoque communem Purpura. in l. petens, nume. 40. C. de pact. simul cum alijs scribentibus ibi, Couarru. in lib. nariarum resolutionum, lib. 1. c. 9. num. 1. post alios multos relatos ibi per eum, & Follerius super pragmat. de censibus, in uer. instrumento gratiæ pro consimili precio, nu. 16.

Cōis
opi.

nu. 16. & sequen. fol. 392. & copiosè etiam Cephal. consil. quadragesimo, numero secundo, sed transactis triginta annis præscriptio dicti temporis obstat agentis ex pacto allegato de retrovendendo, secundum omnes Doct. præcitatos, & opinio hæc procedit pariter, si huiusmodi pactum redimendi esset iuratum, ac dictum expresse, ut venditor semper, & non obstante quacunque præscriptione, & cætera; quia facultati præscribendi renunciari non potest, quin præscribi possit triginta annorum curriculo, ut in specie voluit Ang. in d. consil. 55. quem sequitur Fely. in c. cum accessissent. nume. 27. ex. de constitu. Ias. nume. 10. Deci. nu. 7. Iacobinus, col. 2. Claudi. Aque. numero quinto, & Curti. iuni. numero. 13. in d. l. petens, & Deci. consil. 164. non fuisset propositi mei, col. fin. & Böeri in d. decisio. 182. nu. 7. ubi ponit istam opinionem esse magis communem, & Tiraque. in lib. 2. de retractu. §. 1. gloss. secunda, numero primo, & septimo, folio. 253. ubi congerit alios quàm plures huius sententiæ, & Couarruias similiter, in d. c. 9. nu. 7. & Cephal. consil. 43. sub nu. 12.

OPINIO CCVI.

Pactum nudum de iure civili non producit actionem. l. iurisdictioni, §. igitur nuda, ff. de pact. Ang. consil. 199. super puncto, & Conarruias, in c. cum in officijs, numero decimo, post medium, de testa. fol. paruo 278. & Iaffredus decisio. 290. de stricto iure tam civili, quàm canonico in foro contentioso ex pacto nudo non datur actio, & ista est communis opinio, prout scripsimus latè in prima par. in opinione pactum nudum de iure civili, quæ utiliter limitatur, interpretaturq; non procedere, quando pactum nudum iuramento præstito confirmatur, taliter quòd tunc etiam in re civili actionem producit secundum communem opinionem apparentem ex congestis per Ias. in d. l. iurisdictioni, §. sed cum nulla, num. uigesimo primo, & Moder. in l. si quis maior, C. de transact. Felyn. in cap. primo, de pact. & ibi Fortuni. numero uigesimo quinto, & eiusdem sententiæ fuerunt Ant. & Abb. in cap. cum contingat, numero

mero trigessimoprime, de iureiuran. Matthesila. sing. 36. Cuma. Roma. Alexan. & Galiaula, fol. sexto, in rubr. ff. de uerborum obligationibus, Andr. ab exea, in tracta. de pactis, in 3. par. numero 422. & sequen. folio paruo. 221. & Alciat. in d. c. cum contingat, numero 245. qui audacter asseuerant istam esse communem opinionem; sed numero 242. fatetur contrariam partem, saltem iure ciuili magis communem fore, & idem testatur Ias. in d. L. si quis maior. numero uigesimotertio, Saly. & Corne. in auth. sacramenta puberum, quæstio. decimatertia, C. si aduersus uendit. & idem posuimus, in d. opinio. pactum nudum de iure ciuili post prin. & dato citra ueri præiudicium quoddam ampliatio hæc uera esset ampliatur mirabiliter; ut habeat locum etiam, si in pacto non interueniat iuramentum; sed solum fuerat data fides iuxta cap. pen. de iureiuran. & ampliationem præmissam posuit Afflict. decisio. 389. super dubio tangente, ubi recensuit ita fuisse iudicatum in sacro regio concilio in causa Marini Medici, & Bastimi Taurelle; & regulam, seu communem prædictam, in princip. positam. quoddam nudum pactum minimè de iure ciuili producat actionem ampliat, in quindecim casibus exea, in d. tractat. de pact. & in sexagesimiseptimi alijs limitat. in tertia parte, numero ducentesimo septuagesimotertio; cum infinitis sequent. folio 150. usque ad fin. d. tractatus; sed aduerte hic ad unum. ualde utile, quoddam si fideiussor soluit, quod pacto nudo promissum est à principali, repertere potest ab eo tantundem, excusaturque, licet exceptionem pacti nudi non opposuerit, ex quo erat uerecundia, ac pudor eam opponere, ita Salye. in l. placent, C. de iudic., Ias. in d. §. sed cum nulla, in tertia limitatio, & in l. fideicommissum, ff. de conditio. indebi. Abb. consilio sexagesimo, colum. prima; uolumine primo, & Craue. consilio sexto, numero octuagesimosecundo.

Cōis
opi.Cōis
opi.

OPINIO CCVII.

Pactum q̄ scriptor stet in compedibus donec scripserit librum, ac opus perfecit ualet, & tenet secundum gloss. in l.

in l. stipulatio. §. opus autem factum: in uerbo sine, ff. de
 ope. noui nun. & Bolo. ibi in secundis interpretationibus,
 & Specu. in titu. de renun. & conclusio. §. 1. uersic. item est
 Cōis beneficiū, & d. gl. inquit communiter approbatam Imo.
 opi. in c. 2. de pig. & Alex. in l. stipulationes non diuiduntur,
 nu. 29. in fin. ff. de uerb. oblig. licet eam reprobet ibi, & sic
 secundum istos Doct. ubicunque scriptor ipse promississet
 in certo loco commorari, & librū præcisè scribere, tunc
 certè pactum ualebit quòd posset cogi. præcisè ad scriben-
 dum, & poni in compedibus, nec liberaretur præstando
 interesse, quia uidetur electa industria personæ, tamen
 quicquid glo. suadeat contrarium explicat teneri commu-
 niter per Docto. Alex. in l. quia tale, & l. sequen. §. elegan-
 ter, nu. 6. in fin. ff. solu. matri. in l. stipulationes commodif-
 sime, col. 1. & in d. l. stipulationes non diuiduntur, nu. 29.
 post medium, ff. de uerbo. oblig. cum concor. ibidem per
 eum signatis, & Ripa in l. obligatione generali, nu. 9. ff. de
 pignori. & ista opinio, licet communis sit, & eam sequatur
 Alex. in d. locis, nihilominus ipse Alex. in d. l. stipulatio-
 nes non diuiduntur dicit eam ueriores fore, prout uerif-
 simam reperio, & ueritate ductus eam sequor; sed dato ci-
 tra ueri præiudiciū, q̄ uera esset opinio d. gloss. ueniret
 profectò limitanda, nisi scriptor ipse promoueretur ad
 aliquam dignitatem, ut not. Bal. in l. nec patronus, in 4. op-
 po. C. de ope. libert. & in l. unica, col. pen. C. de senten. quæ
 pro eo quod interest.

OPINIO CCVIII.

Pactum q̄ ab arbitri sententia appellari possit ualet, &
 tenet, ut uoluerunt Io. And. & cæteri omnes, in c. cum di-
 lectus, de arbi. Ant. & Im. in c. quinquauallis, de iurciur. Dy.
 Bar. Bal. Ang. & Alex. cum alijs signatis per eum, nu. 20. &
 Cōis Ripa, nu. 86. in l. nemo potest, ff. de lega. 1. ubi profitentur
 opi. istam communem opinionem fore.

OPINIO CCIX.

Pactum initum inter partes, quòd solutio probari non
 possit, nisi mediante instrumento ualet, & tenet, secundum
 Bal. consi. 33. col. 1. uol. 1. Alberi. post alios quàm plures, in
 l. si quis

¶ Si quis in conscribendo, nn. 12. C. de episc. & cler. & Fulgosi. consil. 120. col. 2. & consil. 208. & August. Beroum, in c. sicut, nu. 80. de probatio. in contrariam uerò partem, uidelicet, qd pactum hoc, ut solutio probari nequeat, nisi per scripturam non ualeat, inclinarunt. gl. & ibi Ang. in §. propterea, in auth. ut sine prohi. ma. debit. Specu. in tit. de probatio. §. uidendum, uersic. sed pone, Hostien. in summa, de renuncia. §. quæ possunt, uersi. quid de pacto, lo. And. Ant. Imo. col. 3. & Abb. col. 5. in c. si diligenti, de foro compet. super glo. 1. Bar. & Ang. in auth. iubemus, C. de iud. Cy. in l. pen. C. de pact. & Afflict. in proæ. constitutio. q. 12. col. 5, Cōis
opi.
& ista est communis opinio, teste Ant. de Cana, in tracta. de exec. instru. q. 36. nu. 75. Imo. in d. c. si diligenti, Marfil. in repet. rub. C. de probatio. nu. 44. cum alijs sequentibus, & Follerio in pragmatica de censibus, in uer. quæ quidem exequutio nullo falsitatis, nu. 57. & sequen. fol. 265. in quibus locis congerunt alios Doct. eiusdem sententiæ, & ego eam tanquam ueriores, & communiores sequor.

O P I N I O CCX.

¶ Pactum expressum factum ab ingrediente monasterium in professione ipsa regulæ monachalis, quoddam liceat sibi retinere proprietatem aliquorum bonorum uiriat in totum religionis ingressum, & sic professionem emittens reserua-
ra sibi proprietate bonorum nihil agit, & ex hoc denique uitiatur in totum actus, secundum glo. in c. cum ad monasterium de stat. mo. & alios congestos per las. in auth. ingressi, nu. 33. C. de sacrosan. eccle. quorum opinionem sequitur Deci. in c. cum M. Ferrarien. nu. 68. de constitu. & Alciat. in l. 1. §. sed si mihi Pamphilum, nu. 19. ff. de uerbo. oblig. ubi pariter ait istam esse communem sententiam, & Cōis
opi.
totum mundum ita tenere fatetur. Ant. de But. in d. c. cum M. col. 18. & magis communem præsupponit Barba consil. 3. uol. 1. & eandem amplectitur, tueretur, fulciturq; , & scribit communem And. ab exea, in tracta. de pactis, in 3. par. nu. 150. fol. paruo. 306. contrariam uerò opinionem, uidelicet qd pactum, ob quod monachus reseruauit tempore ingressus sibi bona non ualeat, sed tamen ingressus, & professio

FRANCISCI VIVII

Cōis
op.

sessio ualida remaneat tenuerunt glo. in d. auth. ingressi, & alij innumeri relati per Iasibi, nu. 30. & 37. ubi transit cū istorum opinione, & exprimit communem esse, & sequitur quodque Ripa, in d. c. cum M. col. 47. tamen quicquid Doct. isti suadeant, & teneant ob hoc difficile foret obtinere in actu pratico contra primam opinionem relata, quam, tanquam communior, & sustentabiliorē sequendam esse in iudicando, consulendoq; suadeo.

O P I N I O C C X I .

Cōis
opi.

Pactum, conuentio, seu promissio facta sub futuro fortunæ, uel conditionis euentu uidelicet si nauis ex Asia uenerit, si Martinus fuerit creatus Pontifex hoc anno, uel si Gregorius non moriatur intra mensem promitto dare cētum, siue aliæ similes conuentiones, quas nos itali appellamus scommesse, teste stracca, in tract. de mercatura. in fin. primæ par. in tit. de sponsion. in prin. nu. 1. & seq. & Hispani Apuestas. sunt ualidæ, l. si quis ita stipulatus fuerit, ff. de uer. oblig. quoniam dubius euentus non facit contractum illicitum. tex est, & ibi Pau. de Cast. in l. in naue. ff. locat. & Alex. in l. à Titio, ff. de uer. obl. ubi scripserunt tales conuentiones à futuro fortunæ euentu pendentes omnino esse licitas, & ualidas, & sequitur Io. de Ana. in c. nauiganti. de usur. Maria. in c. inter delictos. q. 6. de excess. prælat. & ita decisum, ac determinatum extitit Florentiæ in facti eōtingentia, secundum Pau. de Cast. in d. l. à Titio, & sic consuluit quoque Deci. confi. 115. nu. 2. & seq. ubi ponit istam esse communem opinionem, & idem fatetur, sequiturque Paris de Puteo, in tract. de ludo. nu. 36. & sequen. quamuis Pau. castren. in l. si quis cum debitore, ff. de iureiu. asseuerauerit quod euenerat Florentiæ quæstio de uno, qui decem promiserat si die sequenti plueret, & ob hoc requisitus in ea quæstione consulere noluit, & penitus recusauit, & Cacialupus, in tract. de ludo. q. 4. nu. 23. cum alijs seq. minimè ausus fuit dictam quæstionem terminare asserendo ibi, q. in hoc intelligere cuperet opinionem prudentium laicorum, quia intellexit in scholis publicis à quodam clarissimo iureconsulto, q. opiniones illæ tenendæ sunt, quas prudentes

centes commendarunt; Sanctus uerò Thomas de Aquino, in 2.2.q.32. articu.7. sequutus est communem prædictam, ubi concludit q. possum promittere centum si plura cuncta à fortuna habueris, quam ego, & dictum hoc referunt, & amplectuntur Imo. & omnes Canonis. communiter. in c. pen. de uita, & hone. cleri. Barba. consi. 68. lib. 3. & Afflict. decisio. 389. super dubio, nu. 3. & seq. licet & male stracca, in d. tit. de sponson. in uer. quæritur an ex sponson. ne. nu. 1. & seq. senserit contrarium. casus enim incertus, ac dubius licitum reddit, & facit quod aliàs reprobatur. d. c. nauiganti, & facit quod notat Cyn. Bald. & alij, in l. si ab actione, C. de usur. & ista est uera, & communis opinio Legistarum, Theologorum, & Canonistarum, & ab ea in iudicando, consulendoque recedendum non est, secundum Deci. in d. consi. 115. nu. 4. & obligati secundum tenorem dictarum conventionum tenaciter soluere tenentur absq; dubio aliquo, ut firmarunt omnes Doct. præcitati; immo in foro conscientie quæsitæ ex pacto, & contractu prædicto necessariò non sunt restituenda in foro, ac in iudicio conscientie, secundum omnes Theologos communiter tractantes casum istum, quos recensuimus supra, in uer. iudum inter alia crimina post medium.

Cōis
opi

O P I N I O C C X I I .

Papa non potest de aliquo crimine accusari, conuinci, ac damnari etiam, si delictum notorium, & scandalosum foret, & ipse incorrigibilis esset, nisi de crimine hæresis uere, & proprie, & ubicunque dubius esset in fide, ac in tenui articulo fidei, etiam erraret, iuxta c. 1. de hæreti. eum l. 2. C. eod. tit. & hoc tenuerunt gl. in c. si quis pecunia, 78. distin. & in c. non nos. 40. distin. Imo. in c. licet de electio. & Præposi. in c. si papa. 40. distin. asseuerans istam esse communem opinionem omnium Theologorum, & idem profitentur Moder. in c. at si clerici. de iudi. & Ioan. Nicolaus Arelatanus, in tract. de hæreticis, in duodecimo notabili. numero primo, & sequen. contrarium uerò uoluit audacter, & expresse gloss. in d. cap. si papa, quando Pontifex in crimine notorio, & scandaloso esset constitutus, quam inquit singularem Barbac. in dicto capit. at si clerici.

Cōis
opi

FRANCISCI VIVII

nu. 151. & sequitur Pan. in tract. de concilio Basilien. Ro-
ma. consi. 523. & Bellame. in d. c. si Papa, Zaba. in tracta. de
scismate. uer. quintus modus, in fin. & Pan. in sua disputa.
exordiente. Episcopus, col. 14. ubi ait quòd totus mundus
approbat. d. glo. sed quæstionem istam diffinire, ac deter-
minare ob uarietatem doctorum non ausus fuit Io. Nico-
laus Arelatanus in loco præcitato; ipse uerò ne perma-
neam, ut pecus ante tonsorem sequor primam opinionem
omnium Theologorum communem omisso omni multi-
loquio, & eam comprobarem uerissimis rationibus, tamé-
certè antiquorum ingenia ita fuerunt illustria, q. nullum
nobis relictum est ocium dicendi noua; unde curiosi pote-
runt uidere rationes, & fundamenta urgentissima, uerissi-
maq; citata per d. Doct. hanc partem amplectentes.

O P I N I O CCXIII.

661,
opi.

Papa cū mandat alicui prouideri de beneficio proximè
uacaturo includitur beneficium, quod uacabat tempore
datæ, secundum glo. in clem. 1. de concess. præben. in uersu
notitia, nam beneficium ipsum, quod tempore datæ uaca-
bat, uacauit quoque in futurum antequam esset alteri col-
latum, & hoc uerum est absque distinctione aliqua, & per
consequens siue Pontifex sciuerit beneficium uacare, siue
non, & cum d. gl. sentiunt simpliciter, & indistinctè Cano-
niste omnes, & idem uoluit gloss. in c. si postquam. de elec-
tio. lib. 6. communiter approbata, cum qua, etiam transie-
Imo. in l. si ita legatum esset, de condi. & demonstra. & in l.
hoc articulo, de hæredi. institu. Lap. & Dominic. in c. si
propter de rescrip. in 6. & Soci. in l. hæc conditio, §. fin. de
condi. & demonst. ubi scribit istam esse communem opi-
nionem; quamuis aliqui aliter senserint, de quibus ibi per
eam, & Alex. in l. Titius. §. Lucius, de liber. & posthu.

O P I N I O CCXIII.

Papa in terris regis non habet iurisdictionem quoad tē-
poralia, ut in c. per venerabilem, §. rationibus, & ibi Inno.
& ceteri qui filij sint legitimi, & Hostien. Io. And. & alij, in
c. cau-

c. causam, il secundo, eod. titu. & hinc est q̄ Pontifex in terris imperij quoad prophana legitimare nō posset, nec Imperator in terris ecclesiæ, secundum præcitatos Doct. ideo ad hoc, ut teneat legitimatio hæc necessario requiritur personam, bonaq; esse in territorio legitimantis, secundum opinionem Bald. in l. eam quàm, C. de iure aureor. annullor. Abb. col. 6. & omnium communiter, in d. c. per uenerabilem, Ancha. in c. 1. de sponsal. & consi. 320. quam sequitur, & limitat Aegidius Bossius, in practi. crimi. in titu. de Principe, & privilegij eius, nu. 183. fol. 253. & Corne. cū signatis per eum consi. 9. nu. 4. uol. 4. & consi. 1. nu. 9. nolu. 3. ubi ostendit istam esse communem sententiam, & Aegidius pariter ubi supra, & copiosius cum alijs congestis per eum, Couarruias in epitom. in 2. par. cap. 8. §. 8. num. 14. & seq ubi refert alios Doct. omnes in contrariam partem inclinantes.

Cōis
opi.

OPINIO CCXV.

Pater, & filius consentientes in eodem instrumento recepisse dotem, unusquisque tunc tenetur pro dimidia, & sic ad quemlibet pro dimidia istam dotem intelligitur peruenisse, & quilibet ipsorum pro rata tenetur, secundum Dy. Bar. Bal. Imo. & Alex. in l. si cum dorem, §. si autem in feminissimo, ff. solu. matri. Bal. in prin. & Imo. col. 2. in l. si constante, eod. titu. Roma. Imo. & Alex. in l. reos, §. cum in tabulis, per tex. ibi, ff. de duobus reis, & istorum opinionem meminit esse communem idem Alex. in add. ad Bart. in l. duobus, §. 1. eo. tit. & approbat, & communem inquit quoque Boeri. decisio. 23. nu. 10. & sequitur Ruinus consil. 53. nu. 17. post medium, uol. 2. Sed ubicunq; maritus, & uxor confiterentur habuisse pretium rei dotalis uenditæ, tunc totum pretium ad manus ipsius mariti peruenisse præsumeretur, ut per Bald. in auth. si qua mulier, C. ad Velleia. Bald. Nouellum, in tract. de dote, in 7. par. privilegio. 1. & Crauet. consi. 91. nu. 11 in quibus quidem locis istam opinionem communem esse perhibent.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII OPINIO CCXVI.

**C6is
opi.** Pater potest remittere iniuriam factam filio, etiam ex lege Cornelia descendantem eo invito, & sic patri competit actio iniuriarum, & remissa per eum iniuria filio facta non datur amplius actio eidem filio, immo ea remissio præiudicat sibi, & fratribus, ut uoluerunt gl. Iac. de Aret. Bar. Ang. & Alberi. in l. sed & si unus. §. filios familiars, ff. de iniurijs per illum tex. & istorum opinionem approbat, dicit esse communem, & limitat in quatuor casibus Boeri. decisio. 120. nu. 1. 2. 3. & 6. Paris de Puteo, in tracta. sindicatus, in uer. compositio, c. fin. nu. 6. & seq. fol. paruo. 115. & Ioannes de Amicis cons. 88. adeo q. pax, & concordia facta per patrem cum iniuriatis filium rite dicitur facta, & nocet filio, ac alijs consanguineis, à quibus omnibus rata haberi debet, pro quo facit tex. in c. quinquauallis, ibi pro offensa, quam filia ipsius, & inquit Bal. in prin. de iureiuran. & Ias. in l. in persona, ff. de pactis, & facit optimè decisio Capelle Tholos. 241. cum ibi congestis; sed aduerte quod si pater remisisset iniuriam factam filio, mater tunc posset accusare absque dubio aliquo, secundum Saly. in luxor, C. qui accusa. non poss. & Afflict. in constitu. Neapo. exordiente summo periculo, in 9. nota. & Follerium, in practi. criminali. in 2. par. 2. partis, in uers. audiantur exceptiones proponenda per eos, nu. 20. ubi asserit se ita uidisse iudicari.

OPINIO CCXVII.

**C6is
opi.** Pater potest uendere filium, uel pignori dare etiam inuitum propter necessitatem, & oppressionem famis, l. 2. & ibi glo. Bal. & omnes, C. de patribus, qui si. distra. & uoluit quoque glo. in c. 3. alijs si quis. ex. de furtis, Innoc. & Abb. col. fin. in c. nonne. de præsumpt. Bart. in l. qui filios, C. quæ res pigno. oblig. poss. Bal. nu. 4. & Abb. nu. 7. in c. ex rescripto. ex de iureiu. Io. de Amicis consi. 105. nu. 3. Imo, in l. 1. nu. 6. ff. de uulga. Bal. in l. in suis, ff. de liber. & posth. ubi inquit glo. in d. l. 2. esse singularem, & communiter approbatam, & receptam asseuerat Couarruias, in lib. 3. uariarum resolutio. c. 14. nu. 4. in 2. nota. & Ripa, in l. obligatione. ff. de pigno. nu. 13. & sic hoc casu duntaxat patri licitum, permissumq.

missumq; est proprium filium uendere, seu pignori dare, ne mendicitatis prætectu famæ pereat, quoniam legitur Nehemiæ, c. 5. q. populus famæ oppressus ait. filij nostri, & filiz nostræ multæ sunt nimis accipiamus pro precio eorum frumentum, & comedamus, & uiuamus, ut refert Tiraq. de tract. consang. §. 26. glo. 1. nu. 15. sed hoc nõ procedit in filio presbytero, quia ob famem eum uendere nõ posset pater, secundum Host. & Io. And. in c. iudæorum, de æta. & quali. quos sequuntur omnes communiter ibi Io. de Ana. in d. c. 3. col. 2. Marfi. singu. 101. Gerard. sing. ultimo, nu. 16. Riminal. in rub. quibus aliena. non licet, nu. 158. in institutio. & Couarruias, in d. c. 14. nu. 4. in 5. nota. ubi ponit istam esse communem opinionem, & Marfil. in repeti. rub. C. de fideiuss. nu. 143. & iste sic uenditus à patre potest agere contra patrem, ut eum redimat, si ad pinguioré fortunam peruenerit; & per consequens cessante paupertate, secundum Bal. in d. c. ex rescripto, in fi. quem sequitur Fel. in c. cum dilecta, col. 27. de rescrip. Deci. in l. quæ propter, ff. de reg. iuris, & Marfil. in d. sing. 101. in fin. & in l. unica, num. 32. C. de rap. uirgi. item limitatur non habere locum præmissa communis sententia in patre captiuo, cui loco sui permissum non est filios obsides dare, secundum Cyn. Saly. & cæteros communiter, in d. l. 2. & Ripam, in d. l. obligatione, nu. 14. & seq. ubi ait opinionem istam communem fore, & sequitur, & declarat. sed si filius, aduerte hic utiliter, haberet unum solum panem tempore oppressionis famis, haberetq; filium, & patrem utrosq; morientes ob necessitatem, tunc debet prius, & potius subuenire patri, quàm filio, & sic illum panem dare tenetur patri, ut fame prius filius, quàm pater pereat, secundum Cyn. Alberi. Saly. & Angel. in l. 2. C. de patri. qui fili. distra. & Io. de Amicis, in d. consilio 105. numero primo, & sequen. ubi replicat istam esse communem opinionem, & ita circa hoc semel interrogatum fuisse.

Cdis
opiCdis
opiCdis
opi

O P I N I O C C X V I I I.

Pater dotans filiam, ac stipulans ei dotem profectitiam reddi, si absque filijs decederet relicto dicto patre, matre,
m 3 fratri.

fratribus, & sororibus, tunc solus pater succederet exclusa
matre, fratribus ipsis, & sororibus, & sic solus pater admit-
titur in dote prædicta, simul ac in alijs bonis ex linea pa-
terna, uidelicet ab aho, aniaq; paterna prouenientibus, se-
cundum Bar. nu. 36. Io. de Imo. in fin. Roma. Ias nu. 105. cū
alijs seq. & Hercula. in fin. in l. post dotem, ff. solu. matrim.
Bar. in auth. itaque, nu. 2. C. communia de successio. & con-
si. 18. in fin. Bald. & Ange. in l. quod scitis, §. fin autem, C. de
bonis quæ liber. Roma. consi. 40. Abb. consi. 75. in fin. uol.
2. Ancha. consi. 349. Guid. Papæ consi. 50. Bal. consil. 36. &
106. uol. 1. Alex. consi. 150. col. 2. uol. 2. ubi meminit istam
esse communem opinionem, & Crauet. consi. 176. num. 1.
cum alijs seq. idemq; firmat Boeri. decisio. 192. sub num. 5.
Rubeus consi. 79. qui pro ista parte consuluit, & Tiraquel.
in tract. de retractu consanguineorum. §. 14. num. 12. fol.
170. dixit opinionem præmissam receptam esse apud gal-
los, & ratio assignatur isthæc, nam in bonis à linea paterna
quæsitis pater ipse præferendus est omnibus in successio-
ne ab intestato, ut est rex. secundum unam lectionem, seu in-
tellectum, in d. §. fin autem, quem approbat ibi gloss. Bart.
Ang. Pau. castren. Alex. in add. Bald. & Parisi. in add. Barr.
ubi exprimit magis communem fore, idemq; assenerat
Alex. in d. consi. 150. col. 2. sed quando bona proueniunt
à matre, uel latere materno, tunc mater ipsa, seu parentes
ex parte matris in bonis filij præferuntur, ut noluerunt om-
nes Doct. præcitati. in contrariam nero sententiam, sci-
licet, q; pater, & mater debeant æqualiter succedere incli-
nauerunt Cyn. Rayne. Bal. sibi contrarius, Saly. Fulgosi. &
Corne. per tex. ibi, in auth. defuncto. C. ad Tertul. Dyn. in
d. auth. itaque. Cuma. consi. 122. consulendo, Capra etiam
consi. 34. & Corne. consil. 94. uolu. 1. & consil. 165. uolu. 4.
eiusdemq; opinionis fuerunt Nicol. de Vbal. in tracta. de
succes. ab intesta. in 2. par. col. 3. & alij congesti per Tiraq.
in d. §. 14. num. 13. & Conarruias in epitom. in 4. lib. de
cretaliis, in tit. de successio. ab intestato, nu. 2. fol. paruo.
397. posito post titu. de testamen. & partem hanc fatetur
ex seipso iudicio meo communem esse Bal. in d. consil. 31.
uel 36. uol. 1. & retulit Conarru. ubi supra; tamē quicquid
illi Doct. suadeant fatuum foret in actu practico recedere
ab

eōis
opi.eōis
opi.

ab opinione præmissa Bart. & sequacium, quæ communis quidem, uera, rationabilis, & æqua apparet ex supra relatis, ac eam limitat Couarru. in d. titu. de successio. ab intesta. numero secundo, in fin.

O P I N I O C C X I X.

Pater hodie in aduentitijs filio suo efficaciter obligatur, & similiter filius potest patri obligari, cum materna, & aduentitia quærere ualeat, & sic inter se tenaciter, atque efficaciter obligantur, secundum Bal. Salyc. Pau. castren. & Corne. in l. iubemus, §. in supradictis, C. ad Trebel. gl. Bar. Caccialupum, nu. 39. & Ias. num. 37. in l. lectu. in l. frater à fratre, ff. de condit. indebi. ubi ostendit istam communem opinionem fore, & ei inhæret quoque Alex. consil. 185. nu. 6. lib. 6. & Crotus, in l. si constante, in secunda repeti. numero 120. ff. solu. matrimo.

Cōis
opi.

O P I N I O C C X X.

Pater habens filios, ingrediensque religionem non perdit usumfructum aduentitiorum, & maternorum, & sic ususfructus acquiritur monasterio per totum tempus uitæ ipsius patris, secundum glo. Cyn. Bar. nu. 42. Alberi. & Rosel. in auth. ingressi, C. de sacrosan. eccle. glo. Bald. Fulgo. Pau. castren. & Corne. in authen. idem est, C. de bonis quæ lib. Inno. Deci. nu. 256. & seq. & Augusti. Beroum, nu. 529. & seq. in c. in præsentia, de probatio. Specu. in titu. de sta. mo. §. 1. q. 47. lmo. in l. cum filio, ff. de leg. 1. Cæpol. consil. 22. nu. 4. & cum opinione hac pariter concurrunt profendo eam communem esse Alex. consil. 139. uol. 2. nu. 5. Soc. consil. 10. uol. 1. nu. 20. Gomez. in l. 48. tauri. nu. 8. Pinel. in l. 1. par. 1. nu. 49. C. de bon. mater. & Crot. in l. Gallus, §. & quid si tantum, nu. 30. ff. de libe. & posthu. & ita iudicatum extitit in curia parla. delph. teste Guid. Papæ decisio. 595. si usufructuarius, cum contraria uerò opinione, uidelicet usumfructum ipsum statim consolidari cum sua proprietate, reuertique ad filium, atque in totum extinguere transfluere Martinus Silenianus Cyn. & Dyn. in d. auth. idem est. &

Cōis
opi.

ibi etiam Saly. & Ias. nu. 48. in d. auth. ingressi. Marfi. singu;
668. Riminal. in §. 1. nu. 128. instit. per quas perso. ius nob.
acqui. & Couarru. in c. 2. num. 8. de testamen. ubi cum alijs
C6is relatis per eum ostendit istam esse communem opinionē,
opi. quam tanquam æquam, atq; optimis rationibus uallatam
per memoratōs Doct. sequi non erubescam.

OPINIO CCXXI.

Pater usumfructum bonorum, quem in filij sui bonis ha-
bet non perdit aliquo pacto per monachismum, uel cleri-
catum ipsius filij, & sic ususfructus bonorum, quæ filios fam-
lias clerico, seu monacho effecto acquiruntur ipsi patri cō-
petit, secundum Specu. in titu. de sta. mo. §. 1. uersic. quæri-
tur, Abb. in c. constitutus, de in integ. restit. Saly. Fabrum,
& Ias. nu. 48. in auth. ingressi, C. de sacrosan. eccle. Imo. in
c. quia ingredientibus, col. 6. de testamen. Deci. nu. 246. &
seq. & August. Beroum, nu. 525. cum alijs seq. in c. in præ-
sentia, de probatio. & istorum opinionem sequuntur etiam
C6is cum alijs signatis per eos, atque communem esse perhibet
opi. Couarru. in c. quia nos, num. 2. de testamen. & Vasquius, in
tracta. de successionum processu, titu. qui testari non poss.
lib. 1. §. 1. numero 41.

OPINIO CCXXII.

Pater est legitimus administrator iure hodierno in do-
te profectitia filiz, licet cum ea nullam communionem ha-
beat, & quæritur in huiusmodi dote patri ususfructus, &
sic dicitur usufructuarius, secundum glo. communiter re-
ceptam ab omnibus Docto. in l. cum dos, ff. de pact. dota.
C6is Soci. & Moder. in l. 2. §. quod si in patris, ff. solu. matrim. &
opi. ista est communis, & uera conclusio, secundum Curti. iun.
conf. 152. numero 3.

OPINIO CCXXIIL

Pax non dicitur rumpi ex noua causa superueniente, &
sic pax ipsa ex noua occasione, seu rixa rupta non censetur,

ur, l. qui seruum, ff. de uer. obl. ubi Doct. notant, Bar. quoque, Ang. & Alex. col. 1. & seq. in l. qui insulam, ff. de uerb. obl. Bal. in c. 1. in prin. de pac. tenen. Rom. Alex. & ceteri, in l. semel mora, ff. solu. matri. Ant. & Imo. in c. cum inter P. de renun. Abb. & Fely. in c. 1. ex. de treug. & pace, Parisi. consi. 164. & seq. uol. 4. & istorum sententiam deducit esse communem Alex. in d. l. qui insulam, col. 1. & seq. & Petrus de Benintendis decisio. 65. nu. 2. secus uero in treuga, quæ quippè ex noua causa rumpi uidetur, secundum Vincentium, & Fely. col. 2. in d. c. 1. de treug. & pa. Io. And. in add. Spec. in rub. de treug. & pa. circa fin. Archi. in c. hij qui. 24. q. 3. Ias. cum alijs signatis per eum, in d. l. qui seruū, col. 2. & istam opinionem inquit de cōsuetudine obseruari Imo. in d. l. qui seruum cum alijs congestis per Petrū de Benintendis, in d. decisio. 65. nu. 3. & cōem esse cōstat ex assertio-
ne Alex. in d. l. qui in insulam, nu. 4. & de iure scribit proce-
dere Ias. consi. 70. nu. 5. uol. 2. sed pro parte cōtraria, uide-
licet, q̄ ex noua causa treuga rupta non dicatur, sicut pax
ipsa. consuluit Corne. cōs. 175. & seq. uol. 1. & Rota Bono-
nienſis per plures rationes, & authoritates ita determina-
uit, teste Petro de Benintendis, in d. decisio. 65. nu. 4. cum
alijs seq. & in effectu hæc ultima opinio q̄ treuga ex noua
causa non rumpatur uerior est.

Cōis
opi.

O P I N I O CCXXIII.

Pax, uel treuga facta, ac rupta ab una parte, & terminis
sic stantibus alteri parti non licet illam rumpere sine pœ-
na, & incursione illius; adeò quòd ipsam pacem, seu treu-
gam rumpere non potest, nec debet impunè, secundum
Archi. in c. illi. uigesimaquarta quæstio. 3. Io. And. in add.
Specu. de treuga, & pace Ang. Pau. castren. & utrunque Ra-
phaelem, in l. qui seruum, ff. de uer. obl. Bal. in rub. de treu-
ga, & pa. col. fi. Ang. & Imo. in l. si ex legati causa, ff. de uer.
ob. Io. And. Ant. & Fel. in c. peruenit, il. 2. de iureiu. Marſi.
consi. 2. uol. 1. & ita in terminis cōsuluit Maria. Soci. cōs.
27. Ianuensium dux. in cōtrariam uerò partem inclinauit
Abb. in d. c. 1. de treug. & pa. quòd impunè ille, cui est fra-
cta pax, aut treuga posset eandem frangere, quia illam nō
frangit, sed fractam inuenit, & licet aliqui Doct. inhæreant
Abb.

FRANCISCI VIVII

Cōis Abb. sententiæ, tamen quicquid isti suadeant opinio **opi.** Archid. & sequacium est communis, & de consuetudine potius; quàm de iure observatur, teste Rapha. in d. l. qui servum, & eam sequendam fore in iudicando, consulendoq; tanquam communem, & tutam hortamur. & adverte quòd pacem iuramento firmatam frangens occidendo, uel uulnerando pœn. mortis naturalis puniendus est, c. 1. §. si quis hominem. de pace tenen. uel uiolatoribus. item offendens aliquem de comprehensis in treuga, treuga ipsa durante puniri debet in pœnam amissionis manus. §. coges auth. de mand. princip. col. 3. ita q̃ punitur in ipso membro, cum quo deliquit, auth. omnes peregrini, C. communia de successio. & d. §. si quis, & ita tenet Bonifacius de Vitellinis, in tract. maleficiorum, in rubr. de treuga, nume. 5. & sequen. circa fin. d. tracta.

O P I N I O CCXXV.

Cōis Pignus prætorium, quod capitur ob rei non comparen-
opi. tis contumaciam, cum non reperiatur tempus præfixum in iure, quādo uendi debeat, & possit; ideo relinquitur arbitrio iudicis iuxta quantum tempus tale pignus uendi possit, secundum Docto. omnes, in l. cum proponas, C. de bon. auth. iudi. poss. Bar. & alios, in l. si finita. §. Iulianus, ff. de dam. infec. Alex. & Ias. in l. à diuo pio. §. in uenditione, ff. de re iudi. & Ias. in l. debitoribus, nu. 4. in fin. eod. tit. ubi ponit istam esse communem opinionem, & Negusantius, in tract. de pignori. & hypo in 6. parte. 1. membri, nu. 8. & adverte quòd pignus prætorium illud dicitur, quod datur per iudicem in contumaciam rei ex primo decreto, sequuta tamen inmissione, ut est tex. & ibi not. Bar. in l. non est mirum, ff. de pigno. actio.

O P I N I O CCXXVI.

Pignus conuentionale, quando aliud non conuenitur inter partes creditor debet expectare biennium à tempore morte nuerandam prius quam illud alienet, & sic elapso biennio illud uendere potest. text. est, in l. fin. §. sancimus,

mus, C. de iu. do. impe. & hoc firmant glo. & omnes communiter, in l. debitoribus, ff. de re iud. & istorum opinio<sup>Cōis
opi.</sup> sequuntur, tuentur, & dicunt esse communem ibi Alex. nu. 6. & 27. & Ias. nu. 5. & seq. & licet in aliquibus casibus inter se conueniant pignus conuentionale, & prætorium, ut latè explicat, & interpretatur Negusantius, in trac. de pignori. & hypothe. in 3. par. 2. membri, nu. 29. cum multis seq. tamen ibi ponit decem differentias inter pignus conuentionale, & prætorium utiles, ueras, & necessarias. & pignus hoc conuentionale constituitur inter absentes, contrahitur quoque quibuscunque uerbis, etiam absque scriptura. item constitui potest de nocte, & in multis alijs casibus relatis, & plenè probatis per Negusantium, in dicto tract. de pignori. & hypo. in 3. par. 1. membri, num. 2. cum alijs seq.

O P I N I O CCXXVII.

Pollicitatio, quæ est unius promissio absenti non præsentis facta de iure canonico actionem, & obligationem inducit, & sic iure isto actio oritur, & conceditur ex pollicitatione, tex. est in c. iuramenti. 22. q. 5. & conclusio hæc probatur, secundum Abb. ibi, in c. qualiter de pact. quam latè tuetur Fortun. in l. 1. col. 2. & seq. ff. de pact. sed Panor. rutilanter, & parum sibi constans, in c. inter uarietas, col. fin. de elect. uoluit contrarium quod iure canonico ex pollicitatione actio minimè oriatur, cuius opinionem sequuntur Ias. in l. iurisperitum. §. sed cum nulla, ff. de pact. & in rub. ff. de uer. oblig. col. 3. & seq. ibi Galiana, fol. 12. & Alciat. num. 7. cum opinione hac transeunt, & explicant eam esse communem, & ego sequor tanquam uerissimam, pro-<sup>Cōis
opi.</sup> ut in eandem sententiam inclinaui in prima par. in opinione, pactorum genera tria reperiuntur, in 3. ampliatio.

O P I N I O CCXXVIII.

Pollutio nocturna dormientis, & somniantis sola, & de per se non est peccatum mortale, nec ueniale, etiam quod procedat à praua uigilantis cogitatione, & ab ingluuie, secundum Thom. de Aquino, in secunda secundæ. q. 154. art. 5. sed ubicunque pollutio hæc dormientis haberet ortum

Cōti
opi.

tum à causa, occasione, & culpa ipsius, tunc ratione culpe
 esset peccatum mortale, uel ueniale, secundum Thom.
 de Aquino, in d. articulo quinto, Ioannem Maiorem in
 quarto sententiarum, distinct. nona, quæstio. secunda, Pa-
 luda. in quarto sententiarum distinct. nona, quæstio. tertia,
 & Thom. de Aquino. ibi: quæstio. quarta, Florent. in tertia
 par. titulo decimoquinto, cap. sexto, §. decimo, & Theo-
 logos omnes communiter, & Canonistas, in cap. testa-
 mentum, sexta distinct. & Caieta. in secunda secundæ que-
 stione centesimaquingagesimaquarta, ubi ait quod no-
 cturna pollutio est peccatum, ubi quis data opera ita, &
 taliter dormit quod polluitur; & hinc est quod ob huius-
 modi pollutionem nocturnam à culpa ueniali proceden-
 tem sacerdos debet eo die abstinere à celebratione missæ
 rum de consilio, sed ubi culpa esset mortalis, tunc neces-
 sario, & de præcepto deberet à dicta celebratione absti-
 nere, ut uoluerint Thom. in tertia parte, quæstio. octua-
 gesima; articulo septimo, & in alijs locis præcitatis Flo-
 ren. in d. §. decimo, Palud. in d. quæst. tertia, & ibi Thom.
 quæstio. quarta, Siluest. in uerbo eucharistia tertia, quæ-
 stio. decima. & est text. & ibi gloss. in uersicu. humiliter,
 in d. cap. testamentum; cæterum Paluda. in d. quæstio.
 tertia, declarat hoc procedere cum grano salis, & tenet
 sacerdotem non incurrere peccatum mortale celebra-
 do, ac se communicando post pollutionem nocturnam
 ortum, seu principium habentem à culpa mortali, e-
 tiam intra decem horas præmissa prius debita, & requi-
 sita contritione, & confessione dictæ culpæ, & opinio-
 nem istam Paluda. sequitur Siluest. in loco præmisso, &
 Ioannes Maior, in d. quæstio. secunda, ego uero in casu
 hoc admonerem sacerdotes omnes, ut si commodè fieri
 posset abstinerent eo die à communione propter maxi-
 mum honorem præstandum sacramento sacrosanctæ eu-
 charistie.

OPINIO CCXXIX.

In pluribus fundis possessio unius apprehensa, aliorum fundorum possessio apprehensa non dicitur, secundum gl. in uer. quamlibet communiter receptam ab omnibus, in l. 3. de acquir. posses. quod, & in rebus hæreditarijs præsertim procedit, in quibus, si apprehensa reperitur aliqua- rum rerum possessio cæteræ res nondum apprehensæ absque dubio aliquo possideri non dicuntur, ut uoluerunt Dyn. & Ancha, in c. 1. de reg. iur. Alex. post alios, in d. l. 3. quod, & Ias. inibi pulchrè tradidit dicens apprehensione possessionis unius prædij nequaquam acquiri possessione aliorum prædiorum, etiam concurrente animo acquirere uolentis, l. prædia de acquiren. posses. allegansque Bald. in l. 2. C. de seruit. & aq. & Ang. in l. licet, C. de acquiren. posses. subiungendo hæc procedere non solum, quando plures res distinctæ separatæque forent; uerum etiam si plures sub uniuersitate iuris, puta hæreditatis continerentur, nam, & eo pariter casu per apprehensionem possessionis unius rei hæreditariæ aliarum rerum possessionem nõ contineri, in contrariam uerò sententiam inclinariunt Docto. antiqui, quos recitat Andre. de Iser. qui tenere in casu, quo plures res titulo uniuersali quæritæ essent, unius rei apprehensione, etiam aliarum rerum possessionem apprehensam dici, exemplificando de rebus hæreditarijs, per glo. in l. restituta. ad Trebell. & ita iudicatum esse, sicut Aluar. in cap. primo, uersicu. quæro ab extra. in titu. quid sit inuestit. ex dicto Andr. de Iser. latius tract. sup. & opinioni huic inhæret quoque Tiraquel. in tractat. de retractu consanguineorum, §. trigesimo sexto, gloss. tertia, numero secundo, tertio, & undecimo, in titu. seu rubri. jurisdictionis in cuius territorio bonum acquisitum sit. sed parum, aut nihil obstant ea, quæ Aluar. & And. de Iser. super antiquorū opinione tradidit, quia ipsemet Andr. eā opinionem reprobatur, & ait malè secundū eam esse iudicatum allegando, l. qui absenti. §. fin. de acq. poss. quam antiquorū doctrinam, et Dyn. & Ancha, in d. c. 1. reprobarunt, ideoque remoto omni dubio, tutè, & libenter possumus sequi cōueniētiā præmissam,

Pos-
sessio.
Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

præmissam, quodd ex apprehensione aliquarum rerum hæreditariarum aliæ res, quæ non essent apprehensæ possideri non censeantur.

O P I N I O C C X X X .

Possessionis probatio non sufficit in decisorijs petitorij iudicij, sed tituli quoque probatio requiritur, ut uoluerunt Pet. Cyn. Bal. Alberi. & Saly. in l. non ignorat, C. qui accu. non poss. Bar. Cy. & Bal. per tex. ibi in l. non nudis, C. de probatio. & Ias. in l. neque possessio. C. de testa. & istorum opinio communis est; licet, & malè Deci. consil. 54. & Fely. in c. per tuas, ex. de probatio teneant oppositum.

O P I N I O C C X X X I .

Posseffor bonæ fidei fructus suos faciens eos cum expensis melioramentorum compensare tenetur, c. ad nostram de rebus ecclesiæ non alienandis, l. sumptus, ff. de rei uendi. & l. insulam, §. fructus, ff. solu. matrim. ideoq; si colligeret, seu perciperet tot fructus, qui melioramētis ipsis equiualerent, utique tunc rem restituere teneretur absque aliquorum melioramentorum solutione, secundum iura memorata, & not. & limitat Berous, in c. i. nu. 41. & seq. de integ. restitu. q. quippe in tantum procedit, secundum cōmuniter Docto. ut si quis bonæ fidei possessor esset uirtute tituli iniusti, & nulli, adhuc haberet locum dispositio, d. l. sumptus cum alijs. II. præcitatis, uidelicet, q. melioramenta ipsa cum fructibus compensarentur, ita declarat Felyn. cum cæteris congestis per eum, in c. cum causa, col. fin. ex. de re iud. & Ant. Negusan. in tractatu de pignoribus in 4. membro quintæ par. nu. 12.

O P I N I O C C X X X I I .

Possidens prior per constitutum præfertur secundo habenti actualem possessionem, quia possessio est uera, licet modus sit fictus, secundum Bar. & cæteros omnes communiter, in l. ab emptione, col. fin. de pact. Ias. in l. quoties, C. de rei uendi. Deci. in l. contractus, ff. de regu. iuris, & Ias. consil. 6. sub nu. 2. uol. 3.

OPI-

OPINIO CCXXXIII.

Positio impertinens, quæ aliàs reijcienda est, si cum alia coniuncta foret, efficeretur absque dubio aliquo pertinens, & admitti deberet, secundum Io. Andr. & omnes, in c. fin. de confes. in 6. Bal. in l. 2. §. quod obseruari, col. 4. C. de iur. ca. Albe. Ias. num. 19. & Ripam, nu. 22. in l. quominus, ff. de flumini. ubi explicat istorum opinionem communem esse.

Cōis
opi.

OPINIO CCXXXIIII.

Præscriptio currit contra creditorem habentem hypothecariam intentandam aduersus tertium possessorem, etiam nondum discussis bonis principalis, ut per Deci. in c. cum inter, nu. 23. de excep. & Soci. iuni. consil. 17. nu. 13. & consil. 117. per totum, uol. 1. ubi docent communiter reprobari Alex. consil. 58. uol. 5. asserentem contrarium, quoniam, cum quis impedimentum remouere potest, & non remouet non excusatur aliquo modo; & cum hac opinione communi concurret quoque Alex. sibi contrarius consil. 220. uol. 6. nam, ut ipse inquit creditor est in culpa, cum non egerit ad discussionem principalis; sed pro prima parte multa accumulauit Tiraq. in tract. de præscrip. in glo. 7. ipse uero inhæreo sententiæ communi, tãquam ueriori per ea, quæ scribunt Soci. in d. consilijs, & Deci. ubi supra.

Cōis
opi.

OPINIO CCXXXV.

Princeps renocans facultates sub quibusuis formis, & clausulis, non renocat ob hoc concessas recepto precio, & in uim pacti, nam renocaret conuentionem quæ non posset, secundum Bal. in l. qui se patris, col. 7. C. unde libe. Roma. consil. 252. nu. 3. Anchara. in c. 1. nume. 8. de constitu. lib. 6. Abb. in c. nouit nu. 25. ibi, quia illud transiit in quasi contractum, quo etiam princeps obligatur, de iudi. Fely. in c. quæ in ecclesiarum, num. 51. de constitu. Deci. consil. 256. nu. 6. consil. 292. nu. 7. & consil. 689. nu. 5. & seq. & Curtius ni. consil. 174. nu. 24. & 33. ubi scribit istam opinionem esse communem, & Parisi. quoque consil. 82. nu. 48. & seq. & nu. 52. uol.

Cōis
opi.

§ 2. uol. 1. & ratio assignatur ista, siquidem princeps in contractibus uidetur uti iure priuati, ut per Pau. de Cast. in l. digna uox, C. de legi. Roma. consi. 436. num. 17. & seq. Ias. post alios, in l. traditionibus, C. de pact. & Deci. in d. consi. 286. nu. 6. imo si princeps ipse motu proprio reuocat ea, quæ tenetur obseruare fingitur circumuentus, adeo q. contrarium probari non possit, quasi sit præsumptio iuris, & de iure, ut per Deci. consi. 588. nu. 19. & prædictæ communis ita comprobatæ accedit hæc altera opinio communis similis, uidelicet, quod in illis rebus, quæ motu proprio principis apparent alicui concessa absque dubio aliquo in eum retorqueri non debent, & sic retorcutio fieri nequit, quando concessio est facta motu proprio, secundum gloss. communiter approbatā, in l. 1. in uer. discernetur, ff. quod quis. iuris, quam sequitur, & recitat esse communem Ias. Fredus Lanfran. in decisio. 368. in his quæ motu proprio, sed hoc limitat, & declarat Fely. in c. 2. de mutuis peti. ubi ponit multos casus, in quibus fit retorcutio etiam, quando concessio motu proprio esset facta, & unum casum posuit quoque Ias. in l. fin. nu. 13. C. de indic. uidui. tol.

Cōis
opi.

OPINIO CCXXXVIII.

Principis literis, ac priuilegijs continentibus, seu attestantibus aliquem commississe delictum, super quibus se fundet postea donando bona illius standum est, & sic ista assertio, atque narratio principis est sufficiens probatio delicti, secundum Tancre. Io. And. & Abb. in c. cum oporteat, ex. de accusa. & in add. Specu. in titu. de inquisitione, §. nunc tractemus, uer. hoc autem notandum, & Barba. consi. 46. col. 23. uol. 1. In contrariam uerò partem, uidelicet, q. assertioni principis non stetur, siue fides adhibeatur super crimine commissio inclinauit consulendo Deci. cum alijs signatis per eum consi. 410. sub nu. 8. cum alijs sequentibus, & Curti. seni. consi. 49. sub nu. 94. Sed primam opinionem mihi sequendam fore constitui, cui inheret quoq. Aegidius Bossius, in practi. crimi. in titu. de principe, & priuilegijs eius, nu. 80. & seq. fol. 248. ubi ostendit istam opinionem Tancre. & aliorum uerissimam, & communem fore, quando

re, quoniam uerbis narratiuis ipsius principis credendum est, ubicunque in eis princeps se fundat, clemen. 1. de probatio. Alexan. consi. 15. uol. 5. Aret. consi. antepen. col. 3. & sequen. & Felyn. in c. cum in iure, de offi. deleg. & in c. nonnulli, §. 1. de rescip. col. 4.

O P I N I O CCXXXVII.

Priuilegium potest concedere pontifex, per quod religiosi à decimarum præstatione eximantur, text. est in c. ad audientiam, c. ex parte, il primo, & il secondo, c. ex multiplici, c. dilecti, & c. super de deci. & docuimus supra in opinione consuetudo non soluendi decimas, circa fin. & potest pontifex per huiusmodi priuilegia eximere eos, liberareq; à præstatione ipsa decimarum, etiam ab alijs possessorum dummodo de hoc mentionem faciat, text. est clarus, & apertus, in c. dudum, de priuilegiis. & ibi Innocen. Card. Ant. Abb. & alij, & Oldra. consi. 268. sed si priuilegium hoc per triginta, uel quadraginta annos continuè, pacificè, & absq; lite aliqua seruatum non sit, & sic decimæ post impetrationem priuilegij huius solutæ sint in dicto tempore, & spatio, tunc per actum, consuetudinem, & usum contrarium perditur, & omnino extinguitur prædictum priuilegium concessum, text. est in c. accedentibus, de priuilegiis. & ibi glossa. quæ alias opiniones contrarias, tanquam erroneas reprobabat, & glossa. ipsam sequuntur Inno. Cardi. Ant. & alij communiter ibi, & in c. cum accessissent de constit. ubi Felyn. Cõis
opi. col. 15. multa congerit, & hoc idem uoluit Alex. consi. 33. in princ. uol. 5. qui ex mente And. de Barulo, in l. 2. C. de his, qui nu. spon. sub. lib. 10. determinat q; quando priuilegium actum reiterabilem continet ei nullo pacto præiudicari potest, nisi spatio triginta, uel quadraginta annorum, & sic opinio ista communis est, & indubitata quidem tam ex relatis autoritatibus, quàm ex omnibus Doct. utriusq; iuris consulentibus, & iudicantibus narijs in locis, & ita fuit conclusum, licet in alio proposito in Rota Bononien. si, teste Petro de Benintendis decisio. 13. sub nu. 9.

OPINIO CCXXXVIII.

**Cōis
opi.** Priuilegium concessum patri pro se, suisq; filiis, & filiabus non competit filiae nuptae, & sic priuilegio hoc filia nupta gaudere nequit, secundum Bar. Ang. Io. de Plate. & ceteros, in l. quoties, C. de priuileg. schola. lib. 12. Fely. in c. nouit. col. 1. de iudi. Corsetum, in sing. in uer. priuilegium, Barba. in c. proposuisti, col. fin. de foro competen. Roma. & Ias. in l. cum quaedam puella, ff. de iurisd. om. iudi. & Ripam in respon. 2. lib. 2. de res. num. 2. ubi perhibet istorum sententiam communem esse, idemq; firmat Hierony. Cuchalon, in add. ad Deci, in l. feminæ, ff. de reg. iuris, quamuis ibi Dec. & malè, nu. 83. & seq. contrariam partem sustineat, ut latius docuimus supra, in prima par. in opinio. 126. incip. priuilegium concessum alicui.

OPINIO CCXXXIX.

**Cōis
opi.** Procurator accedens de partibus ualdè remotis in aliquod iudicium cum instrumento mandati, petensq; creditum sui principalis, atque exhibens mandatū ipsum in iudicio prædicto, licet aduersarius excipiendo opponeret de procuratore incognito, ac non esse illum in mandato descriptum, nihilominus præsumitur, secundum Cy. Bald. & Saly. in l. si qua per calumniam, C. de episco. & cleri, Ang. in l. comparationes, in fin. C. de probatio. Abb. in c. corā, de offi. deleg. Imo. in clemen. 1. col. 7. de procu. Felyn. in c. 2. col. 8. de testi. Alciat. in tract. de præsumptio, reg. 1. præsumptio. 33. nu. 2. & Marsil. cum alijs accumulatis per eū, in l. si quis ne quæstio, nu. 143. ff. de quæstio. & ista est communis opinio, præcipueq; ad præsumptionem inducendam pro producente, ut onus probandi transferatur in aduersarium opponentem non esse illum, de quo in mandato fit assertio. quamuis Fely. in d. c. coram, col. fin. ab hac communi sententia, & uerissima recedere non erubescat.

OPINIO CCXL.

Prodigus notorius, ac manifestus potest contrahere, obligare, & alienare antequam sibi expresse interdicatur à iudice administratio bonorum, & sic prodigus ipse notoriè ante interdictam bonorum administrationem contrahere ualet, secundum glo. Bar. Bal. Ang. Pau. castren. & Roma. in l. is, cui bonis, ff. de uerb. oblig. Bal. in c. ex parte, col. 2. de consue. Imo. Anchar. & cæteros omnes Canonistas, in c. 2. de testa. Bar. Bald. Ang. Imo. & Aret. in l. is, cui lege, ff. de testa. & ista est communis opinio, ut referunt Castren. Alex. Aret. & Ias. in d. l. is cui bonis, & magis communem inquit Boeri. in consuet. bitu. §. 8. in fin. & Aufre. in addi. ad. q. Tholosa. 362. & Carolus Molineus, in add. ad Deci. in l. furiosi super litera, c. ff. de reg. iuris.

Cōis
opi.

OPINIO CCXLI.

Prodigus delinquens postquam ei bonis interdictum fuit puniri ob talem delictum commissum non potest, & sic ad mortem naturalem propter facinus commissum damnari nequit aliquo pacto post bonorum interdictionem secundum communem opinionem relatam per Carolum Molineum, in add. ad Deci. in l. furiosi super litera, a, ff. de reg. iur. in contrariam uero sententiam, uidelicet, ut prodigus ipse. delinquendo subeat pœnas à lege definitas, sicut quilibet alius delinquens inclinauere glo. Bar. nu. 14. Bal. nu. 7. & Saly. nu. 5. in l. si quis in tantâ, C. unde ui, Tiracquel. post leges connub. glo. 3. nu. 147. Bar. nu. 6. Ripa, nu. 33. & Ias. nu. 17. in l. is, cui bonis, ff. de uerb. oblig. ubi firmat istorum opinionem communem fore. adeo, q. prodigus ipse, etiam ad mortem condemnari posset, ut uoluerunt Bal. in l. furiosum, circa fin. C. qui testa. facere poss. Ang. in l. Fulcinius, §. adeo, ff. ex quibus causis maiores, Areti. in d. l. is, cui bonis, in fin. Deci. nu. 6. & Cagnolus, nu. 13. in d. l. furiosi, ubi scribit istam esse communem opinionem.

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
O P I N I O C C X L I I .

Cōis
opi.

Promissio facta per uerba generalia, & adulatoria non inducit obligationem aliquam, secundum Ant. Io. de Im. Abb. & ceteros per illum tex. in c. cum uenissent, de instit. quia uerba hæc non sunt appiccicatoria, cum licitum sit seruire de uento, ut per præcitatos Doct. & Alex. in l. ita stipulatus, la grande, ff. de uerb. oblig. num. 5. & seq. & Afflict. in tract. de iure protomiseos. §. 1. nu. 9. fol. paruo. 85. & hinc est, qd si postulo à Titio uis dare, seu donare mihi talem rem, & ipse respondeat non modo rem istam, sed etiam quæcunque habeo, & quicquid tibi placebit, tunc profecto ex istis uerbis generalibus non nascitur obligatio, & petens ex huiusmodi responsione non posset se fundare aliquo pacto, etiam ad petendam illam rem solam, cū promissio prædicta per illa uerba nulla reddatur, d. c. cum uenissent, per quem tex. ita uoluit Bald. in conclusionibus iuris. Roma. in rubr. ff. de arb. & Alex. in d. l. ita stipulatus, nu. 5. cum alijs signatis ibi per eum, & Francis. Curti. iuni. in l. ea quæ commendandi, ff. de contrahen. emp. & Andr. ab Exea, in tract. de pactis, in 1. parte, num. 271. fol. paruo. 228. ubi scribit istam esse communem opinionem, & quod hæc communis sit constat pariter apertissimè ex cōgestis per Alex. in d. l. ita stipulatus, nume. 5. ideo ob hoc cautè agunt aduocati, qui nullam fidem adhibet promissionibus magnatum, ut eis suadet Io. Andr. in add. Specu. in titu. de aduo. §. hic dicendum, & refert Afflict. in d. §. 5. nu. 9. quoniam plusquàm simplices censentur illi, qui suasionibus credunt, secundum Bal. in l. 1. in prin. C. ne filius pro patre. Et licet uerba animo iocandi prolata non sint in consideratione nec obligent, nihilominus iuramentum iocose prolatum obligat saltem ad ueniale peccatum, gloss. in c. nam §. fin. 25. distin. An autem iuramentum temerarium obliget uenialiter, uel mortaliter, dic ut per glo. & Arch. in c. Archidiaconum Florentinum. aliàs incipit, Florentinum. 85. distin. & per Abb. in cap. 1. de hijs quæ sunt à maiori par. capit.

OPI-

O P I N I O CCXLIII.

Publicantur etiam hodie bona damnatorum ad mortē naturalem, secundum gl. Bar. & alios, in l. eius qui. §. si cui, ff. de testa. Alex. Corneū, Deci. & reliquos omnes, in l. 2. C. qui testa. fac. poss. Bar. in l. 1. ff. de bonis damnato. & ista est cōis opinio, secundum Io. Ignēū, l. 1. §. qui sibi, nu. 93. ff. ad Syllan. Soci. in l. si cognatis, ff. de rebus dub. Deci. & Cagnolum, in l. seruitutem, ff. de regu. iur. & Ioan. Cephalum copiosē conf. 79. num. 4. ubi cum cæteris signatis per eum, nu. 8. cum alijs seq. videtur respondere contrarium.

Cōis
opi.

R

O P I N I O CCXLIIII.

Ratificatio, quæ fit tēpore, quo actus nihil operatur pp lapsum epis non ualeat, quia inuenit obstaculum in medio, quod quippè impedit, ne tempora, seu extrema coniungantur, secūdum doctrinam Bal. in l. fin. C. ad Maced. communiter approbatam ibi à Doct. & ab Alex. cum ceteris citatis per eum, in l. 1. C. qui admit. & à Gomesio, in reg. cācel lariæ super reg. de annali possessore. q. 46. in prin. ubi meminit de ista communi sententia, & sic ratificatio ipsa debet fieri tempore habili, ad hoc ut ualeat, ut per Doct.

Cōis
opi.

O P I N I O CCXLV.

Restitutio in integrum ex ignorātia probabili, ēt maioribus concedenda est, secundum gl. fin. & cæteros, præsertimq; Ias. in l. 2. C. de iure emph. Spe. in ti. de locato. §. nūc aliqua, q. 15. & seq. Bar. in l. Aemilius, col. 2. de mino. Dec. conf. 564. nu. 19. Fel. in c. uigilanti, col. 2. de præscri. Affli. decisio, 37. in prin. & 329. per totam, Bar. cæterosq; cōiter, in l. cū filius, §. in hac, col. 1. ff. de uer. ob. Craue. conf. 204. nu. 22. & conf. 225. nu. 7. Ruin. conf. 139. nu. 14. & 17. uol. 2. conf. 26. nu. 19. & 32. uol. 3. & Balb. in tract. de præscri. in 4. par. 5. partis princ. q. 29. ubi cum alijs copiosē relatis per eum perhibet istam cōem opinionem fore, & Grāma. quoq; decis. 52. nu. 5. & seq. & sic non tm̄ minorib. ex iusta ignorantia, uerū etiā maioribus, ut supra docuimus ipsa in integrū restitutio ex clausula generali uenit concedenda.

Cōis
opi.

S
O P I N I O CCXLVI.

Scientia sola in crimine læsæ maiestatis ob delicti atrocitatem, & immanitatem non sequuto aliquo consensu, cō filio, & facto est punibilis, ideo uassallus sciēs maleficium committi contra personam principis sui, uel contra patriam, & id non propalans, seu releuans incidit in crimen læsæ maiestatis, & punitur uti rebellis, secundum Bar. in l. utrum, nu. 3. ff. ad leg. Pompe. de parrici. Ang. & ibi Augu. in add. in tracta. maleficio. in uer. tu hai tradito la tua patria, in uerfi. quod crimen, nu. 10. Salyc. in l. quisquis, C. ad leg. Iul. maiesta. Ang. in §. publica, in fin. institu. de public. iudic. Afflict. in c. 1. §. & bona committentium, nu. 103. in tit. quæ sint regal. in uisibus feudorum, Calca. consi. 2. quod autem, col. 4. Deci. in l. culpa caret, nu. 9. ff. de reg. iu. Marti. Lauden. in tract. de crimi. læsæ maiesta. q. 13. Abb. & Fely. in c. 1. de offi. deleg. & in practica opinionem istam seruari dicit ibi Fely. & Ange. in locis præcitatis, & sequitur Bertachi. in suo reperto. in uer. scire, in uerfi. 14. ubi meminit se fecisse decapitari quosdam ex sola scientia tractatus non releuati contra summum Pontificem, & August. in d. additio. ad Ang. refert quoque aliàs se fecisse unum potentem dominum decapitare hac de causa, & Deci. in d. c. 1. nu. 35. asseuerat quod ita obseruatum extitit Florentiæ, dum ipse legebat Pisis contra Renatum de Patijs, qui ob nō reuelationem factam coniurationis cōtra rempublicam fuit decapitatus, & infinitos decapitari iudic. Bononiæ Barba. per istam Bart. sententiam, ut ipse testatur, in d. c. 1. nu. 26. & eandem opinionem declarat Io. Cephala. consi. 75. nu. 6. 28. cum alijs seq. & consi. seq. nume. 60. cum cæteris seq. uol. 1. sed contrariam partem tenuerunt nonnulli Docto. congesti per Fely. in c. quanto, de senten. excommuni. & in c. de cætero, col. fin. de re iudi. ubi titubanter fatetur opinionem Bart. in praxi non obseruari, & nimis rigorosam esse ait Gigas, in tract. læsæ maiesta. lib. 3. in titu. de pluribus, & uarijs quæstionibus. q. 2. & Cassaneus in consuetudini. Burgundiæ, rub. 1. nume. 32. & iniquissimam appellat Marfil.

Marfil. in sing. 164. nemo debet se submittere, & crudelem commemorat Barba. in d. c. 1. nu. 62. & Bal. consil. suo inci. cū quædam allegata sint, qui originaliter reprobauit cōsultendo Bar. & protulit ibi quædā fatua uerba q̄ iudices sequentes Bart. doctrinam omnes sunt homicidæ, & q̄ anima Bart. ob hoc sepulta est in inferno, nihilominus spre-tis uerbis Bald. tanquam uanis, & mordacibus ipse sequor opinionem Bar. quem tueri non posse ob temporis angustiam multum crucior, cæterum iudicio meo eius felix, benedictaq; anima ob huiusmodi opinionem non patitur detrimentum, nec afflictionem aliquam apud inferos, at quiescit in pace, & quiescet in æterna secula, prout in hoc proposito attestatur, & commemorat Franc. Coscius De-tanus Senensis, in c. 1. nu. 93. de offic. delega. & opiniones istas conatur concordare distinguendo Augusti. Berous, in d. c. 1. sed opinio ipsa Bar. est communis, teste Alciato, licet sub dubijs uerbis, in l. bona fides, num. 20. ff. de positi. & in l. 4. §. Cato, nu. 25. ff. de uer. oblig. & in effectu commu-nis, & uerissima est, obseruaturq; in practica, ut patet ex rō-latis apertissime. quæ quidem communis procedit quoq; in filio, qui sciens aliquem occisurum patrem suum, & nō reuelans, licet non sit delicti participes punitur, ut parricida, secundum Bar. in d. l. utrum, & quare anima Bar. crucietur apud inferos non uideo rationem, cum ex sententia philosophi dijs, & parentibus non possumus reddere æquale, immo in fundamentis naturæ Deus per potētiam suam non posset producere Socratem, uel Platonem non concurrentibus patre, & matre, ut habetur. 2. physicorum, tex. commē. 26. quamuis Theologi putent Deum glorio-sum supplere uices causarum particularium, ut patuit in Adam, nec obstat ratio Bald. in d. consil. q̄ non reperitur lex, quæ dicat, q̄ quis propter solam scientiam mori de-beat, quia respondeo q̄ transcenduntur fines legum crimi-nis atrocitate ex deductis per Barto. in d. l. utrum, & hoc in terminis tenent Abb. in cap. primo, de restitutio. spo-liatorum, & Domini. in cap. negligere. vndecima, quæ-stio. septima.

Cōis
opt.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCXLVII.

Scholarium, uel professorum appellatione ueniunt doctores, ut latè per Abb. col. 2. & seq. & Fel. in proce. Gregoria. Barba. in c. ex literis, nu. 9. de constitutio. & Iacobum Mandellum consi. 27. nu. 6. sed appellatione ipsorum scholarium, aut studentium utique non ueniunt scriptores aliquo modo, secundum glo. singularem, in clem. 1. de elect. Ant. cæterosq; omnes, & præsertim Barba. num. 13. in c. ex rescripto de locato, ubi ista esse cõem opinionẽ existimat.

Cõis
opi.

OPINIO CCXLVIII.

Sententia lata de nocte, quasi extra tempus statutum à lege prolata, & qñ potestas iudicis suspensa uidetur nõ ualet, secundum glo. Bar. Abb. Bal. Ang. Pau. castren. Alex. & Ias. qui asseruit opinionem istam esse communem, in l. nõ minorem, C. de transactio. & in l. more, ubi gl. & alij, ff. de fer. & Iaffredus, in decisio. 412. ubi scribit quoque istorum sententiam esse communem, & sequitur gl. Ang. & omnes, in §. omnis, institu. de uer. oblig. ubi ipse Ange. inquit opinionem præmissam Bar. seruandam fore, & q̃ recedens ab ea litem suam faceret, & inquit communem, declarat, & sequitur pariter subtilissimus, & celeberrimus in legendo, & consulendo hac tempestate D. Thobias Nonius Perusinus, in d. §. omnis, nu. 2. & seq. & Maranta, in tracta. iudiciorum, in 6. par. 3. & ultimæ partis, in 1. actu, num. 92. fol. paruo. 158. in contrariam uerò partem inclinauit Hostiẽ. in summa, de iudic. §. qualiter, & gloss. & Butri. in c. consuluit, ex. de offic. deleg. quorum opinio procederet absque dubio, quando ambæ partes essent præsentēs, & non contradicerent, quando ultima dies instantiæ, & iurisdictionis expiratura esset, aut quando accederet expressus partium consensus, siue quando iudex negotiorum multitudine impeditus de die pronunciare non potuisset, aut quando consuetudo in loco uigeret, ut nocturno tempore sententia feratur, & sic in omnibus istis casibus prædicta Hostien. opinio procederet, & sententia lata de nocte ualeret, & teneret, prout cõmuniter declarant Doct. in locis præcitatis,

Cõis
op.

citatis, & Canonis. in d. c. cōsuluit, ubi Feli. Io. And. in add. Spec. de sentē. §. iusta, col. 4. in uer. de nocte, las. in d. l. non minorem, & Iaffredus, in d. decisi. 412. ubi meminit de ista cōi, & prædictas limitationes, seu declarationes, & alias q̄plures posuit uberius, utilius, ac distinctius q̄ alius, quem hucusq; uiderim D. Thobias, in d. §. oīs, & aduerte ad præmissorum declarationem q̄ nox dī, qñ tenebræ sunt super terram, adeo q̄ homo de facili non cognoscitur, c. si perfo diens, ex. de homici. quē text. ad hoc citat Ang. in l. 1. C. de custo. reo. declarat Bal. in d. l. more, in prin. & refert Deci. consi. 354. in casu, in fin. & aduerte etiam, q̄, qñ sententia ipsa fertur de nocte in dictis casibus tria luminaria adesse debent, secūdum Bar. Ang. & oēs, in d. §. omnis, & ego tam in causis ciuilibus, q̄ criminalibus multoties in regno dum eram in iudicandi potestate constitutus impeditus de die nocte protuli sententias, tribus tñ luminaribus accensis, & ita uidi obseruari multis uicibus me patrocinate, quāuis iudices non teneantur, nec cogi aliquo modo possint ad pronunciandum de nocte de iure cōi, nam magistratibus temporibus uespertinis in publicum esse non conuenit, l. 2. §. deinde cum esset, ff. de orig. iur. sed causas audientes matutino, mox meridie, & demum uespere idest ante noctem sedere debent. §. sedebunt, in auth. de iudi. & hoc idē in regno sancitum reperio in constitutione baiulos dispo nente, q̄ omnes iudices à mane usque ad uesperas præter necessarias horas comestionis, & somni sui copiam omni bus præstare teneantur.

OPINIO CCXLIX.

Sententia expertorum peritorumq; in arte, ut sunt Medici obstetrices, extimatores, similes, qui de credulitate iurant, & non de ueritate nunq̄ transit in rē iudicatam, ita q̄ perpetuo ab ea pōt appellari, ac pōt retractari, reuocariq; ipsa snia post tps datum ad appellandū, si superueniret dictū aliorū magis peritorū, qui contrariū dicerent, q̄ prædicti imperitē extimauerunt, & iudicauerunt, scdm Io. And. in add. Spec. in ti. de homic. §. si. uer. sed pone, Bal. in lxi ab hostibus. §. si uir. ff. so. ma. Ang. in l. q̄ si m̄cipiū, ff. de edil. edic. Ant. & omnes, in cap. proposuisti, de probatio. las. in l. ad-

FRANCISCI VIVII

*Cōis
opi.* Ladmonendi, ff. de iureiu. Barba. & Deci. nu. 42. cum alijs seq. in d. c. proposuisti Maran. in tracta. iudiciorum, in 6. par. in 1. actū, nu. 131. fol. paruo. 159. & Marfil. in l. 1. §. fin. aliàs si quis ultrò, ff. de quæstio. num. 55. ubi scribunt istam esse communem opinionem, & ita consuluit Io. de Amicis conf. 102. ubi, nu. 5. pariter dixit istam communem sententiam fore, prout asseruit quoque Grammat. consil. ciuili. 118. nu. 2. & Cagnolus, in regu. consilij, ff. de regu. iuris, nu. 32. sed si appellatio interposita extitisset ab hac sententia expertorum utique curreret, & periret instantia appellationis unius anni circulo, quemadmodum in cæteris iudicijs, & posset ipsa sententia exequi, ut in c. ex ratione, de appella. & ita consuluit Grammati. in d. consil. ciuili. 118. item interpretatur dicta communis non habere locum, ubicunque experti assumpti forent accedente ambarum partium consensu, tunc quippè sententia istorum retractari nequit, secundum Ias. in d. l. admonendi, col. 22. & Marantam ubi supra.

O P I N I O C C L.

*cōis
opi.* Sententia, qua iudex simpliciter pronunciauit, prout in consilio sapientis, seu consultoris cōtinetur, qui in eo re-
tulerat Titium condemnandum, ualet, & tenet propter relationem factam ad illud consilium, secundum Pet. Cy. & Bal. in l. 1. C. si aduer. lib. Ange. in l. qui se dicit, ff. de iudi. Abb. & Deci. in c. cum uenerabilis, de exceptio. nu. 142. & Marantam, in tract. de iudi. in 6. par. 3. par. num. 126. super primo actu, in quibus locis recitant istam esse communē opinionem. Hoc uerò limitatur non procedere ubicunq; iudex diceret in sententia pronuncio in omnibus, & per omnia, sicut pronunciauit talis iudex in tali causa, tunc professio huiusmodi sententia non ualeret aliquo pacto, si quidem certificatio nulla sit per relationem ad acta eiusdem instantiæ, secundum Ange. & Imo. in l. si conuenerit, ff. de re iudi. Specn. in titu. de sentent. prola. §. qualiter, uer. sed si iudex ubi pariter Io. And. in add. hoc firmat Ange. & Ias. in §. curare, nu. 37. instit. de act. ubi scribit istā esse communem opinionem, fallitq; similiter præmissa cōis nō habere

habere locum, quando iudex formaliter assereret pronun-
cio absolutionem, ut in cōsilio, hoc enim casu, cum iudex
ipse futuri temporis uerbis utatur non ualet sententia, se-
cundum Bar. in d. l. 1. C. si aduer. lib. & Deci. in d. c. cum ue-
nerabilis, ubi nu. 144. præsupponit istam esse communem Cōis
opi.
opinionem. Sed si iudex diceret in sententia. condemno
si est probatum aliter absoluo, hoc casu absque dubio ua-
let sententia ista, secundum Ange. in d. §. curare, & ibi Ias.
numero trigesimonono, qui explicat opinionem hanc Cōis
opi.
communem fore.

OPINIO CCLI.

Sententia lata ex probationibus priuilegiatis, sicuti si fer-
tur ex testimonio partis aduersæ in supplementum semi-
plenæ probationis, & in multis alijs casibus, quod est con-
tra, l. omnibus, C. de testi. cum similibus nunquam transi-
t in rem iudi. in tantum q̄ perpetuò, semperq̄; apparentibus
ueris probationibus reuocari potest, secundum Inno. in c.
tua nos, ex. de cohabi. cleri & multe. Bar. Roma. Alex. Ias.
& omnes, in l. admonendi, ff. de iure iu. Angel. in l. sub spe-
cie, C. de re iudi. Ant. Imo. Cæterosq̄; Cano. in c. propo-
suisti, de probatio. Panorm. in c. ex tuarum de purg. cano.
Deci. in d. c. proposuisti, nu. 44. & Io. de Amicis consi. 102.
num. 4. ubi exprimit istam esse communem sententiam, &
sequitur, ac limitat Maranta, in trac. iudiciorum, in 6. par.
in primo actu, nu. 146. fol. paruo. 159. ubi, nu. 130. cū alijs
seq. refert 24. casus, in quibus sententia non transit in rem
iudicatam. Cōis
opi.

OPINIO CCLII.

Sententia lata ex præsumptionibus non transit in rem
iudicatam, ut habetur, in l. si qui adulterij, C. de adulter.
secundum communem intellectum, de quo per Fely. post Cōis
opi.
alios, in c. proposuisti, ex. de probatio.

OPINIO CCLIII.

Seruitutis titulum à domino habens, licet non possit
probare per instrumenta, ac testes, potest tamen illum ti-
tulum

titulum probare ex longa possessione, unde in casu isto alle-
 gans ad probandum titulum pro coniectura tituli se usum
 fuisse illa servitute domino sciente, & patiente decem, vel
 viginti annis debet obtinere in causa, secundum glo. Bart.
 & Floria. in l. servitutes, ff. de servit. Inno. & Abb. col. 5. in
 c. si diligenti, de præscrip. Inn. Ant. & Abb. in fin. in c. per-
 uenit, de cens. glo. Bar. Fulgo. & Floria. in l. cum de in rem
 verso, ff. de usuris, Bart. in sua disput. exordiente quædam
 mulier, Ang. Aret. in §. æque, institu. de actio. Bart. & Imo.
 in l. 1. §. fin. ff. de aqua pluvia arcen. & Pan. castren. in d. l.
 Cōis
 opi. servitutes ubi scribit istam esse cōem opinionem Legista-
 rum, & Canonistarū, quos omnes refert Fely. in c. de quar-
 ta, col. pen. de præscrip. & idem firmat Cæpoll. in cautela.
 108. incip. in præscribenda servitute.

O P I N I O C C L I I I I.

Simonia commissā in ordine suscepto non dat, neque
 præbet aliquo modo executionem huius ordinis, imò im-
 pedit executionem omnium aliorū, & sic simoniacus iste est
 suspensus ab ordine per simoniam suscepto, & ab alijs or-
 dinibus, sed in tex. in c. præter. §. uerū. 3. 2. dist. Inn. & oēs, in
 c. tanta, de simo. Host. in summa, ti. de simo. §. qua pœna, Sy-
 luest. in uer. suspensio. q. 7. Archidi. in c. ordinationes. 1. q.
 1. Inno. & Abb. in c. per tuas, il. 2. nu. 5. de simo. quorū opi-
 nio cōis est, ut per scriben. in c. si quis, eo. ti. in d. c. tanta, &
 hoc procedit quoq; in simonia cōmissa in beneficio, uideli-
 cet, q; simoniacus iste est ipso iure priuatus beneficio, secū-
 dū Præpo. in c. presbyter, col. fin. 1. q. 1. & in c. statuimus, in
 1. & 2. col. in ea. q. & licet opinio hæc olim per aliquos Do-
 ctō. dubia redderetur, hodie tñ per constitutiones moder-
 norū Pontificum simoniacus ipso iure beneficio est priua-
 tus, teste Fel. in c. in nostra, de rescri. & in c. 2. eo. tit. imò in
 concilio Constantiensi fuit facta determinatio ita clara,
 perspicua, & aperta, ut non accadat amplius ullo pacto cir-
 ca hæc dubitare, ut constat in extrauag. exordiente. multa,
 ubi Martinus Papa, ita inquit sacro approbāte concilio de-
 claramus q; ordinati simoniacæ ab executione suorū ordi-
 num sint ipso iure suspēsi, electiones, aut postulationes, cō-
 firmationes, & quæuis prouisiones simoniacæ ecclesiarū,
 monasteriorū, dignitatum, personatū, officiorū, & benefi-
 ciorum

eiorum quorumcunq; deinceps factæ, nullæ sint ipso iure, nullumq; per illas ius cuiusq; acquiratur, nec promoti, cõfirmati, aut prouisi faciãt fructus suos, sed ad illorũ restitutionẽ, tanq̃ iniuste ablatorũ, teneantur. statuẽtes insuper qdã, & recipiẽs ipso facto sniam excõicationis incurrat, et si põtificiali, aut cardinalatus refulgeat dignitate. itẽ in alia extrauagãti facta anno secundo sui põtificatus, inci.dãnabile, confirmat oẽs excõicationes, suspẽsiones, priuationes, & interdicta, & alias cẽsuras latas à sũmis pontificibus. Cõtra simoniacos, quos incurrere uult ipso facto oẽm simoniacũ occultũ, uel manifestũ ubicunq; simoniã cõmiserit, cuiuscũq; status, et si ep̃atus, aut cardinalatus, aut quauis alia ecclesiastica, uel tpali p̃fulgeat dignitate, dictarũ, excõicationũ, suspensionũ, & p̃narũ absolutionẽ sibi reseruãs, nisi in mortis articulo, nec uult q̃ uirtute cõcessionis indulti, aut cuiuscũq; facultatis absoluẽdi cõcessã, uel cõcedẽdẽ à sede apostolica, possint absolui, nisi sp̃aliter de p̃tõ simoniẽ autoritatẽ absoluẽdi cõtineãt, hoc idẽ statuit Eugenius in alia extrana. inci. cũ detestabile, ubi excõicat oẽs simoniacos tã in ordine, q̃ et in beneficio, & absolutionem reseruatur sibi, & successorib; suis p̃terq̃ in morte, nec uult (sicut, & Martinus,) q̃ possint absolui, nisi m̃tionẽ faciãt de simonia, & sic oẽs simoniaci in ordine, & beneficio, & oẽs meditatores, p̃curatores, & cõsentiẽtes sunt excõicati, qm̃ ut ait Pau. ad Ro. qui talia agunt digni sunt morte, non solũ, q̃ faciũt, sed et, q̃ cõsentiũt faciẽtibus, & ideo scriptũ ẽ, nemo assumat sibi honorẽ, nisi uocatus à Deo. tanq̃ Aron: & simoniacus p̃ dictã extrauag. cũ detestabile Eugenij, sc̃n Pauli. 2. in ti. de simonia est excõicatus ipso iure, & ipso facto, unde hæc uerba posita ubi cõtra simoniacũ canonie inducũt lata, nõ at ferẽdæ sniã, sc̃dm gl. in c. in p̃enis, de reg. iu. in 6. & in c. quẽcũq; de heret. in 6. las. in l. 2. col. 4. Vide iure emph. & Ab. i c. 2. circa fi. d̃ fo. cõp. ubi recitat illã esse cõem op̃ionẽ, idẽq; fatet Cassadorus, i decis. 1. nũ. 2. 4. & 5. in ti. de simonia p̃ferẽdo quoq; hoc utile, & magnũ uerbũ q̃ ita i curia Ro. tpe suo interpretata fuit d. extrau. cũ detest.

Cõis
opi.

O P I N I O CCLV.

Sodomita occultus, et pacta p̃niã ẽ ip̃o iure suspẽsus ab excutiõẽ ordinis, & celebrãdo it̃rĩ añ põtificis disp̃sationẽ irregularitatẽ incurrat, ac irregularis efficit, ea qdẽ irregu-
laritate,

FRANCISCI VIVII

laritate, quæ à solo papa fit debilis, secundum Specu. in titu. de dispensatione. §. iuxta propositionis, nu. 17. Hosti. & Io. And. in c. nisi cum pridem. §. 1. de renunciat. Archi. Domini. & Præposi. in c. de his, in 2. 50. distin. Areti. & omnes, in d. c. nisi cum pridem. §. 1. & in c. fin. de tempo. ordinat. & Soci. in c. ad audientiam, nume. 27. de homicid. & Bertachinum, in tract. de episcopo, in 1. par. 2. lib. q. 30. & Cæsarem Lambert. in tract. de iure patrona. in 1. par. lib. 2. q. 9. articu. 18. nu. 4. ubi istorum opinionem tuetur ab omnibus ferè contrarijs, & fatetur esse communem. & huiusmodi nefandum crimen committentibus pœna, etiam statuta est, q̃ deponantur, & in monasterium detrudantur, ut in c. clerici, de excess. prælat. ideoq̃ ecclesiastici iudices tales sodomitas post depositionem ob huiusmodi canonis dispositionem perpetuis carceribus, & obscuris includere consueverunt, in quibus miserrimam mortem ipsam exoptando uitam agunt, nisi fuga eos liberaret, & nõ nulla alia tractantia de huius nephandi criminis gravitate traduntur per Afflict. in constitu. Neapo. lib. 3. rubr. 42. nu. 10. Lucam de penna, in l. 3. col. 3. C. de exactor. & exceptori. lib. 12. Parisi. consi. 163. lib. 4. & per Cæsarem Lambert. in d. articu. 18. sed hodie episcopis licitum, permisumq̃ est dispensare super omnibus irregularitatibus, & suspensionibus ex delicto provenientibus, excepta ea, quæ ex homicidio uoluntario oritur, & sic quilibet episcopus in sua diocesi delinquentes quoscunque sibi subditos per se, aut vicarium suum in foro conscientie gratis absolvere potest in quibuscunque casibus occultis, etiam sedi apostolicæ, reseruatæ imposita pœnitentia seculari, ut expresse uidetur statutum in concil. Tridentino, in sessio. 24. cap. 6. fol. paruo. 261.

O P I N I O C C L V I .

Sodomie crimen iustam, & legitimam causam præbet dissoluendi matrimonium quoad thorum, unde ob hoc nephandum scelus contra naturam peti potest separatio thori absque aliquo dubio, & maritus dimitti debet, c. omnes accusationes. 32. q. 2. & notat Cald. Ant. Abb. & Ana.

Ana. in c. maritis, de adulte. Siluest. in uer. diuortium, q. 7. Afflict. in constitutio. repudium, nu. 2. rub. 44. lib. 3. & Cas-
 fa. in consuet. Burg. rub. 7. §. 3. nu. 6. & opinionem istorum Cōis
 communem dicit Barba. consi. 64. uol. 1. Abb. in d. c. mari-
 tis, & Lamber. in tracta. de iure patr. in 1. par. 2. lib. q. 9. art.
 18. in fin. sed glo. in d. c. omnes, in uer. sodomita, & Inno. in
 c. 1. de adul. dissentiunt ab ista communi absque aliqua ra-
 tione militante in iure, ideo sequor communem, tãquam
 uerissimam, cui uidetur inhærere Hierony. in epistola ad
 Damasum, uel ad Amandum presbyterum. 3. epistolarum
 tomo, & apertissimè Amb. 1. ad Corin. c. 7, dum asserit, aut
 quærat usum uxoris interuertere, quibus profectò uerbis
 innuere uidetur uxorem posse petere cōiugij diuortium,
 ac separationem quoad thorum, si à uiro ad usum contra
 naturam tentata fuerit, quod, etiam Barba. asserit, in d. con-
 si. 64. quem sequitur Deci. in l. 1. nu. 8. C. de sec. nup.

O P I N I O CCLVII.

Solitum inducitur ex unico actu, ac ex unica uice, l. Mel-
 la. §. sed, & si alimenta, de ali. & cibi. lega. & ibi Bar. Curti.
 iuni. consi. 19. nu. 4. Ang. & Pau. castren. in l. cōsentaneum,
 C. quomodo, & quando iudex, & Gozadi. cum alijs signa-
 tis per eum consi. 53. nu. 5. ubi perhibet istam esse commu-
 nem sententiam. Consuetum uero exigit saltem binos Cōis
 actus, ut tradit Deci. consi. 222. nu. 10. & consil. 44 l. nu. 11.
 in l. ut liberos, nu. 11. C. de collatio. & in c. 1. de consuetu.

O P I N I O CCLVIII.

Spoliatus beneficio non est aliquo modo restituendus,
 si contra eum obijciatur notorius tituli defectus, c. ad de-
 cimas, de restitu. spoliat. in 6. tenet, & firmat Inno. in c. con-
 stitutus de filiis presbyt. Præpo. in c. 2. 3. q. 1. Domi. in d. c.
 ad decimas, col. 3. Henric. in c. cum uenissent, de institut.
 Ant. col. pen. & Franch. in 7. differentia, in c. bonæ, de ap-
 pellatio. in 6. Imo. & Abb. in c. in literis, nu. 2. & 28. de re-
 stitu. spoliat. idem Abb. & Aret. in c. si constiterit, de accu-
 sat. & Cassadorus, in decisio. 3. nu. 4. & seq. in titu. de restit.
 spo.

FRANCISCI VIVII

Cōis spol. qui fatetur istam esse cōem opinionem, & Gomefi. in
opi. reg. de annal. posses. q. 58. sed ipsemet in reg. de nō iudicā.
iuxta form. q. 5. meminit quādoq; in Rotē prætorio prædi-
ctam Inno. sententiam communem reprobata fuisse, ip-
se vero sprete assertione ista friuola non discederem à di-
cta communi, tanquam in iure uerissima, imò eam totis ui-
ribus sequendam fore in iudicando, consulendoq; suadeo,
& huic opinioni Inno. & sequacium inter alia unum fun-
damentum ob stare uidetur, uidelicet q; prædo in beneficio
ecclesiastico restituendus foret ante omnia, d. c. in literis,
cui quidem fundamento realiter responderi potest nō ha-
bere locum hoc, quando constaret in iudicio spoliatum
esse prædonem, tunc certè negari ei debet omnino restitu-
tio, secundum Inno. & Imo. ibi, & Corset. in tract. de excel-
lencia regis. q. 72. item spoliatus minime restitueretur an-
te omnia quando ex huiusmodi restitutione irreparabile
damnum sequi posset. secundum Pau. castren. Alex. & Ias.
in l. 2. C. de edic. diui Adri. tollen. Legistas omnes, præser-
timq; Alex. & Ripa, in l. naturaliter. §. nihil commune. ff.
de acqui. poss. & Iacob. Menoch. cum alijs per eum conge-
stis, in tract. recuper. posses. in primo remedio. num. 279. &
Cōis sequ ubi fatetur istam esse communem opinionem, & opti-
opi. me declarat.

O P I N I O CCLIX.

Cōis Sportulæ solui non debent de iure canonico in foro ec-
opi. clesiastico, & sic hoc iure clerici ad solutionem sportula-
rum non tenentur, c. cum ab omni. de uita, & honesta. cler.
& hinc est, q; iudex ecclesiasticus ordinarius habens bene-
ficia sufficientia non potest à litigantibus petere ipsas spor-
tulas, secundum Io. Andr. Panor. & cæteros communiter,
in d. c. cum ab omni. per tex. ibi. Similiterq; iudex delega-
tus habens sufficientes redditus minimè sportulas recipere
posset, secundum Abb. in d. c. cum ab omni, col. penul. &
Corset. in sing. in uers. sportulæ. Sed stante consuetudine
in contrarium, tūc profectò de necessitate huiusmodi spor-
tulæ soluendæ forent, ut uoluerunt Specu. in titu. de salar.
§. i. uer. si uero ordinarius, Imo. in l. Pantonijs aliàs si uni,
de re

de re iudi. glo. & Bar. in auth. offeratur, in uers. sportulis, C. de litis contestat. glo. Io. Fabri, & omnes in §. tripli, in situ. de actio. & ibi etiam Ias. nu. 46. qui ostendit istam esse magis communem opinionem, & licet Roma. sing. 180. asseueret sententiam glo. & Ioan. Andr. in clemen. statutum, de elect. contrariam, uidelicet, q. talis consuetudo non ualeat esse communem, nih. lominus eum reprehendit Corset. in d. sing. in uers. sportulæ, & in effectu præmissa opinio Specu. censetur magis communis, obseruaturque in practica, teste Ioan. Ant. de Nigris, in extranaga. Clementis 7. de uita, & honesta. cleri. nu. 32. quæ reperitur, in fin. sui reparatorij super capitulis regni. De iure uerò ciuili in foro seculari sportulæ recipi possunt per iudicem, l. cum clericis, & authen. ibi posita, ubi omnes scriben. not. C. de episc. & cleri. & §. sportularum, auth. de san. episc. Ideo si plures libelli porrecti in iudicio essent, tunc tanquam pro pluribus sportulæ soluerentur, secundum Bald. in l. edita, in repet. Paduana, col. 15. uersic. decimoquinto quæritur quomodo cognoscimus. C. de eden. Cæterum aduerte, q. pro libello cumulado non soluerentur, nisi unicæ sportulæ, ut per Bal. eleganter, in c. ad ultimum, in fin. argu. illius rex. de causa posses. & propri. subdentem ibi quod absque dubio aliquo uerum foret, si respiceret unicum interesset. Debētq; ipsæ sportulæ solui etiam arbitris, secundum Bar. in l. fin. nu. 2. per tex. ibi, C. de principibus agentium in rebus, lib. 12. Specu. in titu. de arbit. in §. sequitur, Flori. in l. sed, & loci, §. in iudicio, ff. fin. regun. Alberi. per tex. ibi, in l. Labeo, §. ait prætor, ff. de arbit. Marcum Ant. Blancum, in tract. de compromissis, quæstio. 8. nume. 22. & Io. de Arnono in commentario. 104. nota uenales sententias, & in commentario seq. ubi ostendit hoc procedere quoque de iure regni Neapo. Sed tales sportulæ ipsi iudici, seu arbitro per pauperes litigantes solui non debent, secundum glo. Henric. Boic. & cæteros, in d. c. cum ab omni, in uers. præter, Marc. Ant. Blan. in d. q. 8. sub nu. 22. Io. Ant. de Nigris, in d. extranag. Clementis 7. hum. 33. ubi luculenter, & doctè more suo hoc interpretatur. & Io. de Arnono in cōmentario. 30. cum hodie in regno omnes causæ sint summaræ.

Cōis
opi.Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII OPINIO CCLX.

Statutum in partibus tusciz loquens de intestato habet locum in pupillo propter communem usum loquendi in tusciz, & sic statutum hoc disponens q̄ mater filijs intestatis, uel ab intestato non succedat de uerbi proprietate in pupillo, qui proprie intestatus non decedit locum habet, & per consequens mater ad hæreditatem ipsius pupilli defuncti non admittitur secundū Bar. in l. 1. ff. de suis, & legi. per text. ibi, quem ait interpretationem huiusmodi, seu extensionem facere ex communi usu loquendi, & licet magna altercatio sit super hoc dicto Bar. per ea, quæ latè tradit Alex. in l. generaliter, col. 2. C. de institu. & substi. ubi ponit duas opiniones principales, & latissimè per Dec. confi. 466. ubi refert, & ponit duas communes, & cōf. 563. nu. 2. ubi inquit magis communem opinionem Bar. in d. l. 1. & uberius per Curti. iun. confi. 134. per totum, & num. 5. tamen quicquid sit, quando Deci. & alij inferunt contra Bart. uidentur se fundare ex diuersitate rationis unius casus ab altero, sed ratio diuersitatis assignari non potest, & ideo Corne. confi. 3 18. ex pluribus uidetur, nu. 7. uol. 1. fir-
Cōis
opi.
cōis
opi.
mat, q̄ omnes fatentur, quòd apparenter communi usu loquendi talia statuta, etiam correctiua extendātur, & quòd communis usus loquendi ampliet, & restringat dispositionem, & sic opinio Bar. ex rationibus, & autoritatibus congestis per præcitatos Docto. in locis præmissis uidetur uerior, & communior, & eam sequor, prout eam quoque sequitur, fulcitur, & ab omnibus contrarijs tuetur Ruinus confi. 50. nu. 2. 7. & 12. uol. 3. ubi profert hoc magnum, & utile uerbum, quòd reuera communis opinio non est in contrarium, ut præsupponit inaduertenter Alex. in d. l. generaliter, & ei inhæret etiam Boerius confi. 34. nu. 1.

OPINIO CCLXI.

Statutum disponens quòd delinquēs in festo beatæ Mariæ Virginis debeat duplici pœna puniri non comprehendit delinquentem, seu uulnerantem in nocte, quæ subsequitur festum beatæ Virginis, quia nox ipsa, quæ sequitur huiusmodi

huiusmodi festiuitatem non comprehenditur sub die præcedenti, & sic delinquens non uenit puniendus aliquo modo duplici pœna, nec sub dispositione huius statuti comprehenditur, ut tenuit per optimas rationes consulendo Federi. de Senis consi. 44. factum tale est, quem sequuntur omnes scriben. in l. more Romano, ff. de ferijs, Fely. cum alijs citatis per eum, in c. ecclesia sanctæ Mariæ, de constitutu. in c. si perfodiens, in secundo notabili, & in c. cōsuluit, de offic. deleg. in quibus locis ipse fatetur istam esse communem opinionem, & idem testatur Cotta, in memoriali, in uers. diem, circa fin.

Cōis
opi.

O P I N I O CCLXII.

Statutum requirens ad probationem alicuius negocij testes optimos, uel optimæ famæ, & conditionis, tunc per fundantem se in eo debet illa qualitas articulari, atq; probari, ut uoluit Angel. in l. 2. §. diem, ff. quemad. testa. aperi. Marfil. sing. 187. qualitas opposita post medium, Petrus de Moncada cum alijs signatis per eum, in tracta. de testibus, nu. 392. cum alijs seq. quem fecit ad perficiendum tractatum Ioannis Croti, qui morte præuentus suum tractatum de testibus perficere nequiuit; ideo iste tractatus Petri continuatiue ponitur cum tractatu Croti, & eandem opinionem sequitur, tueretur, & magis communem, ac ueram esse refert Alciatus, in tracta. de præsumptio. in 3. regula. præsumptio. 2. nume. 10.

Cōis
cpl.

O P I N I O CCLXIII.

Statutum factum, conditumq; in odium, seu præiudiciū certæ personæ non potest dici nullum, secundum Deci. in c. cum omnes, in 1. lectu. nu. 15. cum alijs seq. de constitutio. & in c. consuluit, el 3. nu. 32. de appellatio. ubi attestatur istam esse communem opinionem contra Abb. ibi contrarium asseuerantem, & de eadem communi contra Abb. facit mentionem Curti. iuni etiam, in l. 2. nu. 7. ff. q. quisq; iuris, & in l. fin. nu. 25. C. de edicto dñi Adria. tollen. exte- rum opiniones istas ad realem concordiam reducere ni-

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

ritur Aret. in rub. nu. 7. de constitutio. & licet de nullitate statuti huius conditi in præiudicium particularis persone dici nequeat, tamen ab eo appellari potest, atque permittitur, secundum Bart. in repeti. l. omnes populi, nu. 53. ff. de ius. & iure las. in l. 1. nu. 3. & seq. ff. de legibus, Ripam in 1. libr. responsum, c. 22. nu. 4. & Deci. in d. c. cum omnes, in 1. lectu. nume. 15. in quibus locis ponunt hoc pro regula cum ampliationibus, limitationibusq; quamplurimis.

O P I N I O C C L X I I I I .

Cōis
opi.

Statutum de compromissis faciendis inter coniunctos valet, & tener, atque ob publicam utilitatem inductum est, secundum Bar. Bal. col. fin. & Pau. castren. col. 1. in 1. consuetu. codicis, Bar. in l. ambitiosa, col. 5. & Alex. in add. ibi. ff. de decret. ab ordin. faci. quorum utique opinionem approbat, limitat à contrarijs quibuscunque tutam derelinquit, & denique communem esse, atque contradictorem habere nullum fatetur Marcus Ant. Blancus, in tract. de compromissis, in 1. quæstio. nu. 1. & seq.

O P I N I O C C L X V .

Cōis
opi.

Statutum disponens q̄ causæ inter affines compromitti debeant, ultra q̄ valeat, ac publicæ utilitatis occasione inductum sit, ut in præcedenti opinio. docuimus, nihilominus est etiam fauorabile, ut uoluerunt Bal. in l. affinitatis, C. communia, de succe. Fulgo. in l. 4. §. prætor, ff. de in ius uocan. Bal. Pau. castren. Roma. Saly. Corne. Deci. & cæteri, in l. qui se patris, C. unde libe. Roma. & Salyc. in l. 1. C. unde uir, & uxo. Ias. in l. de quibus, ff. de legi. Ancha. consuetudo consi. 158. Alex. consi. 207. in prin. uol. 6. Soci. consi. 4. in fin. uolu. 1. Cuma. consi. 50. & Marcus Ant. Blancus, in tract. de compromissis, in prima quæstio. num. 3. & seq. ubi citat complures alios eiusdem sententiæ, respondet contrarijs ferè omnibus, eam limitat, ac simul magis communem fore inquit, & ei pariter inhæret, atque proficitur communem Petrus de Benintendis decisio. 21. sub nu. 23.

OPI.

Statutum executionem paratam personalem instrumen-
ti guarentigati concedens, seu permittens creditori prin-
cipali mentionato, ac in instrumento descripto prodest,
quoque cessionario creditoris prædicti, ut ipse, etiam pos-
sit uigore istius statuti petere executionem instrumenti cō-
tra debitorem obligatum, secundum lo. And. in add. Spec.
in titu. de cessione. actio. sub rub. Iacob. Butri. Bal. Saly. Rom.
& Deci. in fin. in l. i. ff. si cer. pet. Ang. consil. 38. Cyn. Bal.
& Alex. nu. 24. in l. si sic, ff. de lega. 1. Salyc. in l. si à credito-
re, C. de actio. & oblig. Benedic. de Blas. in tract. de instru-
men. guarentigato, in 1. par. principali, quæst. 9. Pau. ca-
stren. col. 2. & Alex. nu. 9. in l. postulante, ff. ad senatuscon.
Trebel. ubi scribit istam esse magis communem opinionem,
& Ioan. Bapt. Bonius et in tract. de stat. urb. præscrip. titu.
contra om. credit. glo. 19. nu. 48. fol. paruo. 53. & ita consu-
luit Roma. consil. 142. & sic petere posset executionem di-
cti instrumenti cessionarius, sicut posset creditor principa-
lis, siquidem transit ius in cessionarium cum privilegio suo
instrumento cohærente, secundum præmissam communem
sententiam, & ob hoc certè in regno Neapolita. cessiona-
rius instrumentum undique liquidum posset præsentare,
secundum formam ritus magnæ curiæ uicarix, incip. item
quod si debitores, aut debitrices, in titu. de instrumentis, &
eorum præsentationibus, ut uo' uir glosator ibi, & Maran-
ta sub dubijs, & irresolutis uerbis, in tract. de iudicijs, in 6.
par. prin. in uer. proposui in principio huius septimæ par-
tis, nu. 9. fol. 107 nihilominus practica contrarium obser-
uat in regno, teste Bolognetto, in d. l. i. ff. si cer. pet. nu. 59.
per rationem ibi assignatam per eum, & expresse firmat, ac
optimè probat Afflict. in constitutio. eos qui scienter, nu.
14. rub. 55. lib. 3. & q. hoc fieri, & admitti nequeat uidetur
colligi planè ex deductis, ac notatis per Bal. & Sal. in l. per
diuersas. q. 10. C. manda. ubi tenet quod ubicunque ex
statuti, uel instrumenti forma, ac dispositione capi, & ex-
communicari possit debitor ad instantiam creditoris nul-
la citatione interneniente, tunc equidem hoc fieri, ac peti
non posset per cessionarium, sicut creditor poterat uigore

Cōis
opi.cōis
pra.

instrumenti prædicti, nisi in primis, & ante omnia constet de cessione, & eius iuribus, & sic necessario apparere debet ante executionem faciendam audito, & citato prius debitore istum esse uerum cessionarium, & sequitur Ang. in d. l. postulante. Roma. in d. consil. 142. in fin. Alex. consil. 95. col. 4. & consil. 443. col. 2. uolu. 1. Barba. consil. 15. libr. 1. & ista est communis opinio, ut constat ex citatis per Boeri. decisio. 10. ubi meminit ita fuisse uotatum, ac decisum in sacro Burdegalensi senatu, & sequitur Marli. in l. h. quis ne quaestio, nu. 8. ff. de quaestio. & in sing. 26. ubi inquit hoc in actu practico pluries obtinuisse, ideo non mirandum est de assertionem facta per Bolognet. in d. l. 1. sed contrarium obseruari uidisse testatur Cotta in memoriali, in uer. hæres censetur eadem persona cum defuncto, post medium.

Cōis
opi.

ad ita concu
Marli.

O P I N I O CCLXVII.

Statutum conditum per ciuitatem de præstanda elemo sine ecclesiæ quolibet anno potest reuocari per eandem ciuitatem etiam post acquisitionem factam ipsi ecclesiæ, secundum Cy. Imo. Alex. nu. 5. & Ias. nu. 9. cum alijs seq. in l. non amplius, §. 1. ff. de leg. 1. Fulgo. & Pau. castren. in l. priuilegia, C. de sacrosan. eccle. Saly. in auth. Cassa. in 5. q. eo. titu. Deci. in c. ecclesia sanctæ Mariæ, de constitu. nu. 23 r. & seq. ubi etiam Fely. in q. 12. ostendens istam esse communem opinionem, in contrariam uerò partem, uidelicet, q. ciuitas elemosinam, quæ uigore huiusmodi statuti religio sis dari consuevit reuocare nequeat inclinariunt Bart. in d. l. priuilegia, nu. 3. Gemi. in c. quæ in ecclesiis, col. 3. de constitu. & in c. 1. col. 7. de constitu. in 6. Roma. in auth. similiter, in 9. speciali, C. ad le. fal. Caccialupus, in rep. l. admonendi, fol. 14. ff. de iureiur. & Ant. Francisc. de Doctoribus in scholijs ad Alex. in d. l. non amplius, §. 1. in litera, c. ubi fronte aperta attestatur istorum sententiam ueriores fore, atque secundum eam consuluisse apud partes Germaniæ Collegium Paduanum, tamē sprete opinione hæc concurro cum prima Cyn. & sequacium assertionem communi, cui uidetur inhærere Ias. etiam cum aliquo moderamine consil. 1. col. 6. uolu. 1. prout facit, in d. l. non amplius, §. 1.

Cōis
opi.

§. 1. nu. 15. Alex. consi. 260. uol. 2. col. 5. & seq. Calcan. consi. 12. col. 4. & Aegidius Boscius, in practi. crimi. in titu. de principe, & priuilegijs eius, num. 222. fol. 255. ubi pariter meminit de communi opinione.

OPINIO CCLXVIII.

Statutum prohibens alienationem in forensem ualet, & tenet, secundum Bar. in l. fin. col. fin. C. de sacrosan. eccle. Bald. & Ang. in l. ea lege, C. de cōdi. ob causam Bar. Ange. Imo. Alex. Ias. & ceteros omnes communiter, in l. filiusfamilias, §. diui, ff. de leg. 1. Alex. consi. 56. col. fin. uol. 1. consi. 154. uol. 2. consi. 53. uol. 3. & consi. 126. col. 1. uol. 5. Io. And. Anchara. Domi. & Francum, in c. fin. de immu. eccle. lib. 6. Ruinum consil. 49. circa fin. uolu. 3. & Tiraquel. cum alijs copiosè signatis per eum, in tracta. de utroq; retractu in præfatione, nu. 14. Deci. consil. 661. nu. 1. & Ripam, nu. 79. in d. §. diui ubi meminit istam esse communem opinionem. & huiusmodi statutum prohibens uendere extraneo, aut forensi non solum tenet ut supra, sed fauorabile est et tanquam principaliter cōditum ob publicam utilitatem, ut possidentes ipsi bona immobilia ad onera grauari possint, atque exactio illorum facilius sit, secundum Alexan. consi. 116. col. pen. uol. 6. Pau. castren. consil. 342. col. 2. Signorolum consi. 21. nu. 3. & 5. & Ripam in responso 2. nu. 11. & in d. §. diui, nu. 79. 80. 102.

Cōis
opi.

OPINIO CCLXIX.

Statuto, uel consuetudine induci potest quod ualeat captatoria uoluntas, ut alter pro altero testetur, & sic captatoria uoluntas uelima per statutum ipsum approbari posset, secundum Angel. in l. captatorias, ff. de hæredi. instit. Alexan. Soci. Ripam, & alios, in l. secunda, ff. de uulga. in princi. qui cum Ias. perhibent istam communem opinionem fore, & sequitur Alexan. in l. captatorias, C. de testamili. & Couarruias, in cap. cum tibi, numero decimotertio, de testa.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCLXX.

Statutum puniens maleficium, an extendatur ad mādān
rem dic q̄ statutum disponens per uerba in rem concepta,
utputa pro homicidio perpetrato, uel pro furto sit pœna
mortis, tunc etiā mandans tenebitur ea pœna, sed si in per-
sonam loqueretur statutum ipsum, puta si quis homicidiū
commiserit, tunc mandans non propriē homicidium se-
cisse uideretur, sicq; pœnam ordinariam nō subiret, uerum
aliam mitiorem, secundū Bart. in l. aut qui aliter, §. si. nu.
3. ff. q̄ ui, aut clam, Deci. nu. 3. & seq. & Cagnolū, nu. 2. in
l. is damnum dat, ff. de regu. iur. l. si cum alijs congestis per
eum, in l. si is, qui pro emptore, nu. 82. ff. de u. s. cap. & Car-
rerium copiosē in sua practi. crimi. in §. circa igitur tertiū
de homicidio commissio, num. 59. in quibus locis audacter
firmant istam communem opinionem fore. sed huiusmo-
di distinctio, tāquam uerbalis à plerisque reiecta est, & sic,
ut utroque casu pœna ordinaria teneatur firmat esse com-
munem sententiam Gandinus, in rub. C. de transactio. col.
10. & in rub. de pœnis, colum. 4. ipse uerō primæ sententiæ
Cōis
opi. Bar. & sequaciū, tanquam mitiori, ueriori in pūcto iuris,
Cōis
opi. & communiori inhæreo.

OPINIO CCLXXI.

Statutum disponens, ut per iudicem in certis causis nul-
la iuris solemnitate seruata procedi possit, tunc quippē,
etiam diebus feriatis in honorem Dei procedere posset
ipse iudex, secundū Bar. nu. 3. Bal. & Ang. in l. mi. lites, C.
de testa. militis, Roma. in rub. de arbitr. q. 7. Bar. & Bal. in
l. 1. ff. de mili. testa. Bart. in l. prouinciarum, C. de ferijs, &
Ancha. in clem. sæpe, de uer. sig. quia hæc feriarum obser-
uatio inducta iure humano censetur. Cōtrariam uerō par-
tem firmauere Imo. & Roma. in l. si cum filiusfam. ff. de do-
na. per d. clemen. sæpe, cum ibi nota. Alex. nu. 4. & seq. in d.
l. milites, & Tiraquel. de priuilegijs pœ cause priuilegio.
156. tamen quicquid Docto. isti suadeant, ob hoc igitur in
actu practico nullo modo recedendum foret à prima opi-
nionē Bar. & sequaciū, quæ uera, cōisq; ex relatis apparet.

OPI-

O P I N I O CCLXXII.

Statutum, seu lex generaliter loquens non uidetur comprehendere dorem, ac bona dotalia, l. fin. C. de iure dot. ubi Saly. Ias. in l. 1. 3. nota. ff. sol. matri. & in l. quod dicitur, col. 2. ff. de uerb. oblig. Bal. Nouellus, in tract. dotis, in 6. par. priuileg. 47. Goza. consil. 43. nu. 11. & sequen. Ruin. consil. 61. nu. 3. uol. 3. & Negusantius, in tracta. de pignoribus, in 8. par. primo membro, sub numero 23. ubi perhibet istam esse communem sententiam, atque Decio contrarium asseueranti respondet.

O P I N I O CCLXXIII.

Statutum loquens de creditore, comprehendit etiam creditorem ex legato, & sic procedit quoque in ipso creditore ex legato, ut per Deci. nu. 26. Curti. iuni. nu. 69. & Ias. nu. 46. in l. 1. ff. si cer. peta. ubi docet istam communem opinionem fore, attento communi usu loquendi, & Alex. inibi, nu. 37. & 40. & Soci. nu. 43. præterea statutum hoc extenditur quoque ad creditores ius hypothecæ habentes, ideoque debet etiam legatarium comprehendere, qui habet tres actiones ex testamento, rei uendicatione, & hypothecæ, ut not. Guid. Papæ decisio. 487.

Cōis
opi.

O P I N I O CCLXXIII.

Statutum disponens quòd credatur iuramēto damnum passi, uel creditoris non procedit in fauorem forensis, ut per Deci. consil. 50. nu. 8. & Parisi. consil. 12. nu. 26. uol. 3. ubi docet istam communem opinionem fore, quod quidem procedit etiam si ipse forensis solueret onera merè realia, ut per Alex. consil. 3. aliàs 41. uol. 7. sed statutum hoc laxius interpretati fuimus, in prima parte. in opinio. 292. exordiente statutum quod de damno dato stetur iuramento damnum passi.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
OPINIO CCLXXV.

Cōis
opi.

Statutum disponens q̄ testamenta insinuentur, aliàs nō habeant firmitatem aliquam, tunc si testator prohiberet in suo testamento illud insinuari debere, profectò ex defectu huiusmodi insinuationis testamentum ipsum non ualere, quia testator prohibere nequit insinuationem à. l. municipali requisitam, secundum Bar. nu. 8. & omnes, in l. nemo potest, ff. de leg. 1. cuius opinionem communem esse scribunt ibi Ias. in 2. lectu. nu. 41. Io. Anniba. nu. 272. & Ripa, numero quinquagesimo septimo.

OPINIO CCLXXVI.

cōis
opi.

Sterilitas, exiguitas, uel damnū intolerabile, per quod concedatur mercedis, atq; pensionis remissio stabitur opinioni ualgi, secundum glo. in l. si uno, in prin. ff. locat. & in l. licet, C. cod. titu. cui inhaeret Cardi. & Ant. in c. propter sterilitatem de locato asserens istam esse communem opinionem, & idem ibi fatetur Barba. nu. 24. scribens sententiam Bar. contrariam, in l. si merces, §. uis maior, ff. de locato, nu. 4. communiter ab omnibus reprobari, licet ipse concludat, ut hoc iudicis arbitrio relinquendum, seu definiendum sit, & cum eo casu eueniente semper in consulendo, iudicandoque tanquam tutè, atque rectè agens concurrerem.

T

OPINIO CCLXXVII.

Cōis
opi.

Testamentum monachi ritè conditum ante ingressum monasterij, utique non rumpitur, nec irritatur, & sic illud monachus post professionem destruere, mutare, aut renovare nequit, secundum Ang. & Imo. in l. 1. ff. de testa. Ant. Putri. Abb. nu. 61. & Angu. Beroum. nu. 513. cum alijs seq. in c. n. praesentia, de probatio. & Ias. in auth. si qua mulier sub nu. 27. cum cæteris seq. C. de sacrosan. eccle. ubi existimatur istam opinionem ueriores esse, atque communem dicit Dilectus, in tracta. de arte testan. titu. 3. de liberis instituen. cautela 9. nu. 1. & seq. & Vasquius, in tract. de successionum

tionum processu, titu. qui testari non pos. lib. 1. §. 1. nu. 52. in contrariam uero partem inclinarunt Bar. Bald. & Pan. castren. in d. auth. si qua mulier, Deci. in d. c. in præsentia, nu. 242. cum alijs seq. & Vasquius ubi supra, tamen reiecta sententia hac Bart. & sequacium inhærendum esse puto in actu practico communi præmissæ, cum qua sentit etiã Ru beus consi. 155. & Couarru. in c. 2. de testa. nu. 9. & Clarus in tract. de testam. lib. 3. q. 28.

OPINIO CCLXXVIII.

Testator nenditionem prohibens, omnem aliam alienationem censetur prohibere, tam in ultima uoluntate, quàm inter uiuos, l. pater, §. fundum, ff. de leg. 2. glo. in l. 2. C. pro emp. Bar. & ceteri omnes, in l. filiusfami. §. diui, ff. de leg. 1. & ibi Ripa, & Alciat. in q. 8. ubi firmat istam sententiam communem esse, & Soci. quoque consi. 43. col. 1. uol. 3.

Cõis
opi.

OPINIO CCLXXIX.

Testem exemptum à iurisdictione iudicis, corã quo falsum testimonium deposuit, posset ipse iudex illum punire de huiusmodi periurio, ac falsitate tex. est, in l. nullum, C. de testi. & l. 2. & ibi Bal. C. de sportulis, & Marf. latè, in l. 1. §. præterea, nu. 27. ff. de sicarijs, quodq; procedit etiam, si iudex esset delegatus, qui quippe posset uti eadem punitio ne, secundum Bart. & ceteros, in d. l. nullum, & in c. super his de pœnis, & notant gloss. in l. quæsitum, ff. de testi. & in clem. 1. de offi. deleg. Abb. & Deci. in c. præterea, eod. titu. & Specu. in titu. de teste, §. 1. uers. quid de delegato. Aliqui uero Doct. nõ modicę authoritatis, & præsertim Bal. inclinauere in contrariam sententiam, in l. diuus Pius, ff. de falsis, per tex. ibi, ubi probatur hæc incidentia crimina in iudicio puniri non posse ab eo, qui caret ordinaria iurisdictione; tamen prima opinio uera est in delegato principis, & secunda sententia in delegato inferioris à principe, & cum hac distinctione senserunt Io And. in add. Specu. in d. §. 1. uers. quid delegato; & sic delegatus inferioris à principe non potest testem in casu præmissõ punire, sed

tenetur

FRANCISCI VIVII

tenetur eum remittere ad iudicem ordinarium, & eādem distinctionem sequuti fuere Panor. & Anania. in c. 1. col. pen. de crimine falsi, Fely. in d. c. præterea, las. & cæteri omnes, in l. 1. §. qui mandatam, ff. de off. eius, col. pen. Marfi. in d. l. 1. §. præterea, nu. 27. & Marcus Antonius Blancus, in tract. de compromissis, in q. 8. in uer. testes, nu. 14. folio paruo. 165. & denique constat apertissimè frequentiori iuris utriusque interpretum suffragio esse receptam. sed in clerico deponente coram iudice laico falsum ex communi opinione docuimus supra in opinio. clericus productus. non posse per iudicem laicum puniri, ac esse remittendum ad iudicem ecclesiasticum.

Cōis
opi.

O P I N I O CCLXXX.

Testes esse possunt fœminæ, ac eorum testimonium admittitur, & recipitur in causis matrimonialibus, saltem, quando de matrimonio ipso probando agatur, tex. est in c. super eo. il secondo, de testi. & ibi tradit Abb. in 3. not. & omnes. Henric. in c. quoniam, cod. titu. & ista est communis opinio, teste Soci. iuni. consil. 29. nu. 8. & consil. 31. nu. 13. uol. 2. & ita consuluit Boesi. consil. 40. nu. 58. cum alijs sequen. & hoc ampliatur similiter procedere quamuis tractetur de matrimonio separando, secundum Abb. in d. c. super eo, nu. 3. not. Deci. consil. 163. sub nume. 11. & consil. 342. nu. 1. Soci. d. consil. 31. nume. 18. & Zasi. not. consil. 2. 3. 4. & 5. libr. 2. Ampliatur quoque hoc, & interpretatur utiliter quod parentes in eademmet causa matrimoniali, ac coniugali ad testimonium admittuntur, d. c. super eo, ubi hoc explicant Imo. Abb. Henric. & Felyn. Areti. consil. 13. & Parisi. consil. 55. nu. 28. & consil. 58. uol. 4. col. 1. ideoq; apparet patrem, matrem, sororem, & reliquos cognatos ad testificandum admitti in causa coniugali, ac matrimoniali arbitrio tamen iudicis, qui tantè perpendet quantā istis testibus fides adhibenda sit ex qualitate causæ pendentis, & ex cognitione pari, seti dispari personarum, quod notat Hostien. & Felyn. post alios relatos per eum, in d. c. super eo. Lanfran. in c. quoniam, uers. testes, numero quinquagesimonono, de probati. Aret. consilio octuagesimo secundo,

Cōis
op.

secundo, colum. secunda, Soc. consilio decimosextimo, colum. quarta, uolum. primo, & Alciat. in tracta. de præsump-
ptio. regu. 1. præsumptio. 2. nume. quarto, & opinionem istam sequitur quoque, & inquit esse communem Soci. in tracta. fallentiarum, in reg. 427. incip. testes parentes pro liberis, nu. 6. & scripsimus latè supra, in 1. par. in opinio. testificari, uel testis esse non potest pater pro filio.

Cōis
opi.

OPINIO CCLXXXI.

Testes ante litem contestatam produci non possunt, & producti eorum dicta non recipiuntur aliquo modo, sed bene post contestationem litis prædictæ, cap. quoniam frequenter, ut lite non contesta. ubi hoc firmant, & tenent Ioan. Andr. Innocen. Ant. Butrig. & Imo. Bar. in l. de ætate, numero tertio, ff. de mino. & Lanfran. in cap. quoniam contra, in uersu. testes, numero trigessimotertio, & sequen. de probatio. ubi faretur istorum opinionem esse communem, & eam approbat, & utiliter limitat, in 13. casibus Soci. in tract. fallentiarum, in reg. 242. incip. lite non contestata, & plenissimè Lanfran. in loco præmisso.

Cōis
opi.

OPINIO CCLXXXII.

Testes admittuntur pater, & mater ad probandum super ætate filiorum, non ob hoc faciunt plenam, nec semiple-
nam probationem, sed aliqualem præsumptionem, & instructionem iudici, secundum glo. in l. etiam, ff. de probatio. Ioan. Andr. in add. Specu. in §. primo, in titu. de testi. Bar. in l. de ætate, ff. de dam. infecto, & Soci. in tracta. fallen. in reg. 427. exordiente testes parentes pro liberis, nume. octauo, ubi scribit istam esse communem opinionem, & Lanfran. in cap. quoniam contra, in uersu. testes, numero 59. post medium, de probatio. aliqui uerò Docto. asse-
ruerunt contrarium, quos recensimus in prima parte, in uersu. testificari, uel testis esse non potest pater pro filio in 2. limitatio. post prin.

Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII
O P I N I O CCLXXXIIL

Cōis
opi.

Testes nulliter recepti per iudicem, possunt, & debent iterum examinari, etiam post publicationem, secundum glo. Cardi. Floren. Ancha. col. pen. Ant. Io. Ligna. col. 1. & Imo. col. 2. in clemen. 2. in uers. ritè receptis, de testi. glo. fin. in c. cum causam, ex. eod. ritu, ubi idem uoluit Hostien. col. fin. Ioannes Andr. in fin. Bal. col. fin. Ancha. col. ultima, Ant. col. fin. & Imo. col. pen. Specu. in titu. de teste, §. 1. uers. sic. quid si idem testis, & seq. & ibi pariter Ioannes Andr. in add. Bar. col. fin. & Bald. col. 2. in authen. at qui semel, C. de probatio. Bar. in l. qui per salutem, in fin. ff. de iureiuran. & Alex. ibi, nu. 2. qui præsupponit istam esse communem opinionem, & Ias. qui latè hoc prosequitur, Imo. in c. per tuas, col. 1. de testi. Fely. in c. in literis, col. 2. de offi. deleg. & Ias. fredus Lanfrancus decisio. 384. quando examen testiū est nullum, & scripsimus in 1. par. in opinio. testes possunt regulariter produci usque ad publicationem in causa, in prima limitatio. unde si testis ipse culpa iudicis minus rectè examinatus sit. & eius receptio, etiam post publicationem testium iterum examinari posset, secus autem si culpa partis id factum fuit, ut per glo. in d. c. per tuas, & ibi Imo. col. 2. Panor. col. 2. & omnes alij communiter. Ange. & Ias. qui alios citat, col. 1. in 6. nota. in l. si quis ex argentarijs. ff. de eden.

O P I N I O CCLXXXIIII.

Testes monachi, ac fratres minores possunt adhiberi in testamento, in quo eorum monasterium hæres institutum sit, & sic in hoc testamento, & in alio; in quo fieret legatū, seu donatio monasterio pro fabrica ecclesię essent monachi, fratresq; mendicantes ipsi idonei testes, c. in super, ex. de testi. & ita uoluerunt glo. in §. cogitandum, in uers. testes, in auth. de monachis, Specu. in titu. de teste, §. 1. uers. quid de monacho, & Io. Andr. ibi, in add. Bar. in l. in tātum, §. uniuersitatis, circa fin. ff. de rerum diuisio. & in sua minorica Bal. per tex. ibi, in c. nuper, de testi. Franc. Aret. cons. 160. longa est ista conclusio, col. 13. & seq. Ac. & Bal. in repeti. l. 1. C. de sacrosan. eccle. col. 17. q. 3. tertix par. Ferrar. rien.

rien. in sua practi. papien. in for. iuramenti testium, nu. 32. & seq. ubi meminit ita consuluisse Ange. Perusinum, Fran. de Ramp. & Bar. de Saly. ac obtinuisse in contingentia facti, & opinionem istorum sequuntur quoque, aiuntq; indubitatam esse de iure canonico Fab. Areti. & grauissimus Iu reconsultus D. Thobias Nonius, nu. 7. & seq. in §. sed neq; hæres, institu. de testamen. ubi eam tuetur, atque optimè declarat. item monachus, ac frater minor potest esse testis in iudicijs, secundum glo. in d. §. cogitandum, sed hoc falsissimum apparet, præsertimq; de iure canonico, ut ex clerici. & mona. per totum, & sic tam monachi, quàm clerici in iudicijs testes recipi, examinariq; nequeunt absque superioris eorum licentia, ut firmauit Specu. in d. uers. quid de monacho, Alberi. in auth. si dicatur, C. de testi. Lanfr. in c. quoniam contra, in c. 8. de testibus, nu. 87. de probati. & lo. de Amicis consi. 77. nu. 17. & seq. ubi consulitq; de licentia prædicta debet apparere in actis, aliter monachus examinatus nihil probat secundum eum, & est uerissimum, & similiter ipse monachus in causa monachi testis adhiberi potest, secundum glo. in d. §. cogitandum. & ita se habet communis obseruantia, & consuetudo, teste Nara, in repeti. §. ex imperfecto. sub an. 181. subdente ibi. quod est ualde rationabilis, nam solent à testatoribus adhiberi, tanquàm legatioribus sub spe quod eorum uoluntates non renellent.

Cōis
opi.

OPINIO CCLXXXV.

Testes interrogari non possunt super interrogationibus, per quas eorum turpitudine detegitur, nec tunc respondere tenentur, c. quis aliquando, §. non tibi dico de pœnitentia distin. 1. nam testis interrogari nequit, an commiserit homicidium, secundum glo. in c. 1. de exceptio. in uers. confessi, ubi refert nusquam uidisse hoc fieri, & hoc nō mirum, siquidem iniqua, atque iniusta est huiusmodi interrogatio, etiam si crimen publicum sit, & testis infamatus appareat, ut per Imo. & Felyn. nu. 10. in c. cum causam, il primo, de testi. post Innoc. in c. 2. de confessi. & quamuis, circa ista fuerit interrogatus testis, & responderit, nihilominus parum, aut nihil prodesset, ac releuaret, quoniam erit repulsandus,

FRANCISCI VIVII

pulsandus, & simul repellendus à testimonio, secundum Bal. in l. si duo patroni, §. idem Iulianus, ff. de iureiuran. in fin. Henric. Areri. col. 2. & alios, in c. inquisitionis, §. tertie, de accusatio. alios uero casus circiter. 27. in quibus quis interrogationibus respondere non cogitur, recensuit Lan cel. Corrad. in prac. seu tract. de decurio. lib. 1. c. 9. de preto re. §. 2. tit. de interrogatione. nu. 5. cum alijs seq. fol. 27. sed ex iudicis officio passim interrogatur testis, num sit con sanguineus, & cuius ætatis, & pariter interrogari permis sum censetur an sit inimicus litigantis, nam inimicitia sine culpa, turpitudineq; ipsius testis contingere potest, ut fir mauerunt glo. Io. And. Henric. Felyn. & cæteri communi ter, in d. §. tertie. De his uero, ex quibus nulla ipsius testis turpitudine apparet interrogari potest, ac respondere tene tur, secundum gloss. in c. querendum. 2. q. 7. & in d. c. cum causam, in uerli. de causis, quam sequuntur Abb. & omnes communiter, ut recitant Felyn. ibi num. 10. & Alex. in d. §. idem Iulianus, col. fin.

**Cōis
opi.**

**Cōis
opi.**

O P I N I O CCLXXXVI.

Testes esse non possunt infames infamia facti, & sic om nino à testimonio repelluntur, secundum Doctor. omnes uarijs in locis iuris nostri, & Alberi. Rosa. in tracta. de tes tibus, in §. consequenter, numero septimo, & sequen. ubi perhibet istam esse communem opinionem in negotio cri minali, mixto, uel civili graui, & in causa ingratitudinis, de quibus per Soci. in regula. 415. & sequen. & pariter as serunt nihil probare. Sed in civilibus admittuntur, ut co piosè docuimus, in hac secunda par. in opinione testis est idoneus infamis, est bene uerū quòd eis diminuitur de fi de, ut si uiles personæ sint, etiam eis fides non adhibeatur absque tormentis, secundum Bar. in l. cunctos populos, nu mero duodecimo, C. de summa trini. atque uoluit postre mō Abb. in c. testimonium, numero sexto, de testi. & las. in l. prætor. §. cogentur, numero 7. ff. de eden. testes ipsos de facto non fore omni exceptione maiores.

**Cōis
opi.**

OPINIO CCLXXXVII.

Testes esse non possunt meretrices in causis criminalibus, secundum gloss. in l. 3. in uer. lege Italia, ff. de testibus, Inno. in c. cum P. Maconella, de accusa. Car. Alex. in c. tanta, de simon. Marfil. in pract. crimi. in §. diligenter, nu. 139. & Ias. in l. cunctos populos, in 2. lectu. nu. 54. C. de summa trin. ubi meminit istam esse communem opinionem, & ita consuluit Alex. consi. 111. uol. 1. & Franciscus de Placentia consi. 84. nu. 8. posito inter consilia crimi. diuersorum collecta per Io. Bapt. Zilettum, in 1. uol. & huic sententiæ inhæret quoque Lancillotus Conradus, in practi. seu tracta. de decurionibus, lib. 1. cap. 9. de prætor. §. 2. nu. 17. similiterq; concubina in causa sui amasij minimè ad testificandum admittitur, ut uoluerunt Bal. & Saly. in l. etiam, in fin. C. de testi. & Bal. in c. in literis, de testi. licet, & male Ang. senserit contrarium, in l. 2. §. si uir, ff. ad Silla,

Cōis
opi.

OPINIO CCLXXXVIII.

Testes deponentes Titium possedisse decem annis, nullamq; mentionem facientes determinatam de quibus non probant præscriptionem, nisi deponant de eodemmet tempore, & de eisdemmet annis, unde allegans ipsam præscriptionem ad fundandum eius intentionem articulare, atq; probare debet, qd decem annis possedit inchoatis tali die, & completis tali tempore, aliter testes deponendo qd possidere uiderunt decem annis ipsum Titium, nec specificent, ac ostendant de quibus annis absque dubio nihil probant, quia ignoratur an uoluerint deponere de eisdem annis, an de alijs, secundum Bar. in l. Celsus, ff. de usucapio. nu. 27. & 29. cui inhærent Bal. in l. fin. col. 7. C. de edic. diui Adri. tollen. Areti. institu. de usucapio. in princ. Bald. & Ange. in l. super longi. in fin. C. de præscript. longi tempo. Alex. consi. 51. circa fin. & consi. 72. colum. prima, uolu. primo, & copiosè Balbus cum alijs relatis per eum, in rep. posita, in fin. sui tractatus, de præscript. d. l. Celsus, quæstio. sexta, numero decimooctauo, cum alijs seq. ubi deducit istam esse

Cōis
opi.

P commu-

FRANCISCI VIVII

communem opinionem, & Lanfrancus quoque, in c. quoniam contra, de probatio. in c. 8. de testibus, nu. 94.

OPINIO CCLXXXIX.

Testes quinque omni exceptione maiores requiruntur necessarij; sunt ad probandum felloniam, seu ingratitude contra uassallum, text. est in c. 1. quot testes sint necess., ad proban. & c. quem quidem tex. non fore authenticum, neque seruari asseuerat cum alijs relatis per eum, Molin. in consuet. Paris. de feud. §. 10. sed illum tex. esse authenticum, habereq; plenam fidem, sicut ceteræ leges, atque pro lege seruari uoluerunt omnes Doct. ut inquit Iacobi. de feud. in uersic. dictiq; uassalli, il primo. nume. 55. & ait esse communem sententiam omnium Bertran. consil. 115. nume. 31. uolu. 5.

•ôis
•opi.

OPINIO CCXC.

Testificari in criminalibus negocijs contra clericum non potest, qui tale uitium corporis patiat, quod à promotione, & sacerdotio repellat, & sic mutilati membris, seu corpore in testes aduersus clericos non admittuntur, secundum Abb. antiquum Fely. Deci. ceterosque, in c. 1. de except. & omnes, in c. ipsi Apostoli, ubi à Gratiano Fabiani decretum adducitur. 2. q. 7. scripsit enim Fabianus Papa epistola. 2. ad episcopos orientales non fore testem idoneum in criminali causa contra sacerdotem eum, qui clericus non sit, nec clericus esse possit, & opinionem istorum sequitur quoque Bal. in sua margarita, in uers. mutilari, & Marsili. in practi. crimi. §. nunc uidendum, nu. 52. & communem esse scribunt Fely. & Deci. in d. c. 1.

•ôis
•opi.

OPINIO CCXCI.

Testibus duobus de metu deponentibus magis creditur, quàm centum deponentibus de spontanea uoluntate, & sic potius creditur duobus testibus affirmantibus metum in actu illatum fuisse, quàm centum dicentibus liberè actum gestum

gestum, secundum Innocen. & omnes Canonistas, in c. super hoc de renunt. Bal. in l. obseruare, §. proficisci, in 8. q. ff. de offic. procons. Ang. in l. si quis ad se fundum, C. unde ui, Abb. in c. 1. de his, quę ui, metusue causa sunt. Corset. in sing. in uer. mille testes, consulentem ab hac opinione non esse recedendum in iudicando; quam communem esse inquit Deci. in c. fin. col. fin. de appella. & patet apertissimè quoque istam fore communem sententiam ex congestis per Parisi. consi. 138. nu. 8. uol. 4. & Alciat. in tract. de præsumpt. in reg. 3. præsump. 7. nu. 4.

Cōis
opi.

O P I N I O CCXCII.

Testibus duobus conuinci possunt Cardinales, sicut, & Pontifex duorum testimonio condemnatur, secundū Ab. in c. per tuas, in fin. de maior. & obed. Roma. in repet. auth. similiter, C. ad leg. falcid. in 34. priuilegio ultimarum uoluntatum. Deci. nu. 2. cum seq. & omnes, in c. at si clerici, de iudi. ubi Augustinus Berous asserit, nu. 8. & seq. istam esse magis communem opinionem, licet ipse, & male senserit contrarium, & cum communi præmissa uidentur concurrere etiam omnes Theologi, præcipueq; Augusti. de Anchona, in tract. de potestate ecclesiastica, in §. q. articuli. §. concludentes, quod quantum ad conuincendum de crimine inter summum Pontificē, & Cardinales nulla differentia constitui possit, ideo omnes isti, aut duobus, uel tribus testibus conuinci poterunt, & hoc quoque uoluit Felyn. postquam plures congestos per eū, in d. c. per tuas, & postquam ostendimus apertissimè Cardinales duorum dicto conuinci posse, adde q. duo etiam testes requiruntur ad cōdemnandum Papam, prout latè scripsimus, in 1. par. communium opinionum, in uer. testes duo sufficiunt ad cōdemnationem cuiuscunque delinquentis.

Cōis
opi.

O P I N I O CCXCIII.

Testibus uniuersitatis an plene credatur? in hoc reperiō uarias Doct. opiniones, & in primis Baldus consi. 468. qualiter, nu. 6. uol. 3. tenet q. si testes non sentiunt commodum, uel incommodum immediatum possunt pro sua cōi-

Cōis opi. tate deponere, & secundum eum ita Docto. cōiter sentire videntur, & idem firmat Rom. conf. 7. nu. 4. & Gerard. sing. 24. utrum ciuis, ubi distinguit, aut non litigatur principaliter de utilitate spectante ad ciues, & sunt idonei testes, rex. est in §. legatarius, instit. de testa. aut quæstio est super re principaliter spectante ad commodum, uel incommodum ciuium, & non sunt idonei testes, l. omnibus, C. de testa. & opinioem istam sequuntur complures alij relati per **Cōis op.** Couarr. in sua pract. c. 18. nu. 4. & meminit communem esse. altera fuit opinio Fulgo. in consi. 174. ubi dicit, & concludit cōem esse opinionem, q̄ testes de uniuersitate in causa suæ uniuersitatis admittantur ad testificandū, qñ ex uictoria nullum sunt habituri commodū, idemq; uoluit Corn. consi. 333. nu. 27. lib. 1. subdens ibi hoc utile uerbum q̄ nō conuenit instare, an sint integri, sicut alij. aliam ēt reperiō sententiam Lanfr. in c. qñ contra, in uer. testium, nu. 121. de proba, quod si illud super quo litigatur singulorum commodum concernit, ut puta si uersatur lis super nemore, in quo quilibet accipere pōt signa p̄ usu suo, & detinere aīalia ad pasculandum, & tunc unus de uniuersitate non poterit pro ea testificari, & idem firmat Bertran. consi. 51. nu. 4. uol. 3. Parisi. consi. 27. nu. 98. & consi. 104. nu. 135. uol. 1. & Grammati. consilendo consi. ciuili. 77. nu. 1. & seq. ubi explicat ita in sacro regio senatu Neap. obtinuisse, & Afflict. decisio. 440. ubi refert fuisse determinatum, in d. sacro cōcilio in casu præmisso nullam esse faciendam uim in testibus uniuersitatis, & ista est cōis opinio. teste Couarr. in d. c. 18. sub nu. 4. ubi hoc latè explicat, & Petro de Benintendis decis. 70. uniuersitas castri rugumagni. nu. 7. & seq. atq; de eius ueritate, & interpretatione latè scripsimus, in 1. par. in opinio. testes de collegio, uel uniuersitate seculari non probant pro ea per totam. Alia uerò fuit opinio. Gui. Pap. consi. 193. in fin. ubi uoluit illos de uniuersitate posse pro eorum uniuersitatibus deponere, licet reportarent commodum in uniuerso. per nota. Cyn. & Doct. in l. parentes, C. de testi. & hoc idē expresse firmat Marfi. in l. 1. §. seruūm municipum, nu. 1. & seq. ff. de quæst. ubi asserit oēs Doct. tenere illos de uniuersitate posse testimoniū ferre in causa suæ uniuersitatis, quia nullus de uniuersitate dici pōt deponere

nerē in causa propria, cū aliud sit uniuersitas, & aliud singuli de uniuersitate, & sequitur quoq; Deci. cōf. 342. nu. 4. & cōem esse asserit, & Couar. ubi supra. postremo, & ultimò in alia opinione fuit Alex. cōf. 99. nu. 15. lib. 5. quem sequitur Capic. decisio. 152. nu. 6. q̄ testes de uniuersitate in memorum litibus admittantur ad perhibendū testimoniū, qñ daciarijs aliquid pro lignis soluunt, & similiter Alexā. cōf. 68 nu. 16. hōl. 2. firmat, q̄ ubicunq; in causa uniuersitatis est quæstio de molendino, seu de alijs rebus quarum utilitas in cōi peruenit, & tunc homines illius erūt idonei testes, & eiusdem sententiæ fuit Io. de Amicis cōf. 8. nu. 25. & seq. ubi, nu. 30. scribit istam esse ueram, cōemq; opinio-
nem, & sic magis cōis, & uera opinio est q̄ testes de uniuersitate possunt pro ea testimonium ferre, qñ utilitas in cōi peruenit, & quamuis, & malè contra istam cōem Cēpol. in tract. seru. it. rus. præd. in tit. de iure pascendi, nu. 10. & seq. & Grammat. in d. cōf. 77. nu. 2. post alios cumulos per eū asseuerent q̄ prædicti testes uniuersitatis non sentientes cōmodum, uel incommodum in specie probent pro ea, tamē eis non plenè credendum est, nec erunt idonei testes, & in sententia hac uidetur residere Couarr. in d. c. 18. sub nu. 4. cum quadam admonitione, quam ipse facit iudici satis tuta; sed suasio istorum Doct. parum, aut nihil me mouet ad discedendum à memorata cōi, quæ est uerissima, & eam sequendam fore in iudicando, & consulendo suadeo, prout ei inhæret Deci. in d. cōf. 342. nu. 4 ac fatetur carere difficultate, atq; discrepantia Io. de Amicis, in d. cōf. 8. nu. 30. & ita determinauit quoque Rota Bononiensis, teste Petro de Benintendis, in d. decis. 70. in fi.

Cōis
opi.

O P I N I O CCXCIII.

Testimoniū unius testis regulariter non est admittendū c. licet uniuersis, c. ueniens, & c. in omni negotio, de testi. & l. ubi numerus, ff. de testi. & unus testis minimè probat, etiam quod sit præclaræ authoritatis, & dignitatis, cap. ego solis. 9. distin. glo. in c. sicut, de senten. excommuni. de qua meminerunt Abb. in c. in ecclesijs, de maior. & obediē. Felyn. in cap. post cessionem, colum. quarta, de probatio.

& notat Ias. in repeti. l. admonendi, ff. de iureiur. num. 189. Abb. & omnes, in c. constitutus, de appellatio. & ponit pro regula cum aliquibus fallentibus Soci. in tract. fallen. in reg. 423. testi uni. hoc uero limitatur non procedere in probanda prima tonsura, nam prima tonsura probari potest vnius testis testimonio, ubi de alterius præiudicio non agatur, secundum Bal. & Fely. in d. c. licet uniuersis, Ias. in d. l. admonendi, nu. 198. Marf. in l. 1. §. idem Cornelio, nu. 4. post medium, ff. de quaestio. & Gerardum singu. 49. secus autem esset, ubi tractaretur de iurisdictione iudicis declinanda ex causa clericatus, uel esset quaestio, & lis super beneficio, seu esset controuersia inter iudicem ecclesiasticum, & secularem super iurisdictione in clericum exercenda, tunc quippe plenè per scripturam, uel per duos testes probari oportet, secundum Bal. Alberi. post Cyn. in l. si qua per calumniam, C. de episco. & cleri. & ita hoc limitant, interpretantur, & declarant etiam Afflict. in constitu. Neapolitana, tit. 3. nu. 12. Rebuffus, in practi. benefic. tit. de forma literarum tonsuræ, nu. 24. & aduerte hic, quod regulariter clericatus, ac tonsura probari debet literis, & scripturis, ut per tex. ubi Iacob. Butrig. in d. l. si qua per calumniam, & tradit Fely. & omnes, in d. c. post cessionem, Rebuffus, in d. titu. de forma literarum tonsuræ, nu. 22. & Grammati. decisio. 81. nu. 1. & 4. Cæterum, ubi opponitur, & allegatur scripturam fuisse amissam, & perditam hoc casu potest probari per testes, §. l. testimonium, C. de testi. l. si solennibus, C. de fide instru. gl. communiter recepta ab omnibus, in c. si iudex laicus, in uer. fecerit, de senten. excom. in 6. & notat Guido Pape. q. 474. & Rebuffus, in d. tit. de forma literarum tonsuræ, nu. 23. & licet tonsura, ac clericatus probari possit literis facientibus mentionem de ordinatione ipsa clericali, nihilominus hoc non procedit in bulla, ac littera pontificis, in qua nominet aliquem clericum propter collationem beneficii ei factam, nam clericatus non probatur ex eo, quod Pōtifex beneficium conferendo in sua bulla nominet ipsum clericum, secundum Io. And. in c. non licet, de reg. iur. in mercu. Calderi. & Ant. de But. in d. c. post cessionem, Panor. in c. dudum, col. 2. de præsump. Afflict. loco, de quo supra, Ancha. & Franc. in d. c. si iudex, & Grammati. d. decisio. 81. nu. 3. & seq. post alios

alios cumulatōs per eum, ubi scribit istam esse communē
opinionem. Cōis
opi.

OPINIO CCXCV.

Testimonium dicens in causa criminali, si ex eo mors illata, seu secuta fuerit, etiam præmissa protestatione efficitur irregularis, secundum Felyn. post alios, in c. postulasti, de homicid. glo. ad hoc optima, quæ in laico loquitur, in c. 1. §. 1. distin. & in clerico glo. in c. testimonium, 11. q. 1. & notant, & firmant, etiam Abb. in c. de cætero, col. 1. de testib. & ibi Fely. ubi hæc est communis opinio omnium Doctorum, & idem notat Crotus, in tract. de testib. nu. 69. Cōis
opi.

OPINIO CCXCVI.

Testimonium dicere potest mutus sciens scribere, secundum glo. in c. testes per quamecunque scripturam, in uersic. quæ nouerunt, & uiderunt post prin. 3. q. 9. Specu. in tit. de teste, §. nunc tractandum, uer. quid de muto, Bonifa. in tracta. maleficio. in rub. de testibus, & qui repelluntur à testimonio, nu. 57. fol. paruo. 47. & ista est communis opinio, teste Præposit. in c. cum apud de sponsalib. & Ripa, in l. 1. nu. 34. & 37. ff. de uer. obli. & eam sequitur Marfi. in l. de minore, §. plurium quoque, nu. 8. ff. de quæstio. cum alijs relatis per eum, & diximus licet in alio proposito, in 1. par. in opinione testis non potest tradere in scriptis dictum suum post princip. Cōis
opi.

OPINIO CCXCVII.

Testis citatus, & relatus nolens dictum suum deponere in termino sibi præfixo potest per iudicem ordinariū cogi ad deponendum, non autem per arbitrum, secundum Alberi. in l. si quando, C. de testib. & per consequens iudex secularis testem istum debet, & potest transacto termino ei concessio compellere ad ferendum eius testimonium imponendo ei multam, l. 3. §. exigere, ff. de tab. exhib. uel captis pignoribus ad instar tutoris nolentis, & recusantis satisfacere, ut in §. sciendum, institu. de satisfda. tut. & ita uoluerunt

Cōis
opt.

Cyn. Bar. Bal. Ang. Alberi. & alios, in d.l. si quando, quorum opiūionem sequitur quoque, declarat, & inquit esse communem Lanfran. in c. quoniam contra, de probatio. in ner. testes, nu. 3 l. & declarat similiter Bar. in d.l. si quando, nu. 5. 6. & 7. in regno uerò Neapol. obseruatur contrarium, nam testes uocati per iudices delegatos uenire recusantes transacto termino eis prefixo in tertia parte eorum bonorum mobilium fisco applicanda condemnantur, ut habetur in constitutio. in pecuniarijs litibus omnibus, & hoc procedit certè in ciuilibus causis; sed in criminalibus testes isti maiori pena condemnari debent eiusdem constitutionis determinatione, ante fin.

O P I N I O CCXCVIII.

Testis non est idoneus pater spiritualis in causa filij sui spiritualis, secundum Bal. & Alex. col. 2. in l. generaliter, ff. de in ius noc. Fulgo. in l. 5. §. prætor ait, eod. titu. Saly. in l. testis idoneus, ff. de testi. Franc. in c. 1. col. 3. de cogn. spir. lib. 6. Afflict. in constitutio. Neapol. exordiente mores dissolute uiuentium, uer. 30. & Bertran. consil. 178. nu. 13. uol. 2. in contrariam uerò partem, uidelicet q. pater spiritualis non repellatur à testimonio inclinauerunt Bart. consil. 92. in quaestione uertente iuter dominum Simonem, col. 3. Bal. & Saly. reuocando sententiam in melius, in l. parentes, C. de testi. Io. Ana. in c. cum dilectus, col. fin. de accusa. alter. Alberi. in tract. de testi. in 1. par. primæ par. colum. 8. Franc. Aret. in c. cum oporteat, colum. 4. de accusa. Roma. Alex. sibi contrarius Soci. & Ias. in d.l. generaliter, Corne. consil. 61. iussa copia processus, col. 3. uol. 3. Io. Plat. in §. testes, instit. de test. Alex. consil. 42. col. fin. consil. 125. col. 2. uol. 4. & consil. 186. col. 2. uol. 7. Fely. in c. cum nuntius, col. 1. de testi. Cepol. causarum ciuiliū consil. 5. col. 1. Ias. in l. cum apertiissimi, col. 2. C. de indi. & in §. pœnales, instit. de actio. Saly. & Flo. in d.l. testis idoneus, Aufrer. in tracta. de reprobationibus testium in litera, p. uer. pater spiritualis, Orian. in repet. c. quoniam contra in materia testium, de probatio. Bertran. sibi contrarius consil. 300. circa fin. uol. 2. Benedic. in c. Rainutius, in uer. & uxorem nomine Adela-
lariam,

laſam, nu. 767. de teſta. Cotta in memoriali, in uerſi. com-
 mater. poſt, princ. & Ruinus conſi. 81. numero decimono-
 no, uolumi. tertio, & iſtorum opinionem non me latet eſſe Cōis
opi.
 magis ueram, magisque communem, ut atteſtatur illam
 pariter ſequendo Alex. de Neuo, conſil. vigeliſimo, nume. 7.
 & aduerte, quòd licet pater ſpirituatis, ſecundum dictam
 communem ſententiam repellendus non eſſet à teſtimo-
 nio ferendo, tamen eius fides non foret uſquequaque inte-
 gra, ſecundum Fulgoſi. conſi. 11. emphyteute, Alex. conſil.
 237. col. fin. uol. 6. Bertachi. in ſuo repertorio, in uer. com
 pater. uerſi. 13. Deci. dicentem hoc relinqui arbitrio iudi-
 cis, in c. cum ſpeciali, col. 2. de appel. Alciat. in l. 1. in prin.
 C. de in ius uocan. aſſerentem illum teſtem non fore omni
 exceptione maiorem, & Ripam, in l. admonendi, nu. 181.
 ff. de iureiur. & hoc ueriffimum exiſtimo, & ſemper obſer-
 uari in cauſis ciuilibus, & criminalibus, & ſepiſſimè obſer-
 uari uidi in actu practico. ſed quid è contra an filius ſpiri-
 tualis pro patre ſpirituali poſſit eſſe teſtis, uide Fely. decla-
 rantem, in d. c. cum nuntius, in uer. & in quantum. item Ba-
 iolinus non poteſt eſſe teſtis quandiu nutrit, poſtea uerò
 eius teſtimonium admittitur, ſecundum Bal. in l. parentes
 C. de teſti. & Lanfran. in d. c. quoniam, in uer. teſtes, nu. 61. Cōis
opi.
 ubi ait iſtam eſſe communem opinionem.

O P I N I O CCXCIX.

Teſtis eſt idoneus infamis infamia facti, hoc eſt impro-
 batis, & leuioribus præditus moribus in cauſa ciuili, ſecun-
 dum gloſſ. in l. 3. §. duæ cauſæ, ff. ad Carbo. & in c. teſtimo-
 nium, de teſti. in uer. in hoc caſu, & utrobique Doc. ſed nō
 foret iſte teſtis dignus tanta fide, quanta reliqui integri te-
 ſtes, ſecundum glo. & Bart. in l. 1. C. de ſumma trini. Barto.
 in l. Caſſius, ff. de ſenatorib. Marſil. in ſingu. 109. infamis,
 & Abb. in d. c. teſtimonium dicentem arbitrio iudicis re-
 linquendum eſſe quantum ex hoc fides teſt. prædicti di-
 minuatur, quod inquit communiter receptum ab omni-
 bus ſcribentibus Lanfran. de Ori. in c. quoniam contra,
 de probat. in uer. teſtes, nu. ſeptuageſimoquarto, & ibi Be-
 nedic. Vadius, in add. & de iſtis teſtibus infamibus de facto
 ponit

FRANCISCI VIVII

ponit aliqua exempla Orianus loco de quo supra . & infamia ista aduerte, inò nota perpetuo q̄ probatur, ac uerificatur etiam per testes nullo modo iuratos, secundum gl. in c. tua, in uerb. testimonio, de coha. cle. & mulie. Bald. in suo reposito. in uer. infamis, col. 1. & Marfi. in d. sing. 109. in fin.

O P I N I O C C C .

Testis iurans die iuridica, & deponens die feriata ualet, & tenet eius testimonium, secundum Specu. in titu. de feriis, §. sequitur, uers. quid si sciuit. glo. singularem, in cle. iudices, de offi. deleg. Alb. in l. iurciurandi, C. de testi. Bal. in l. si quando, eo. tit. Lanfranc. in c. quoniam contra de probatio. in c. 8. de testibus, nu. 15. & Ang. in l. damni infecti. ff. de dam. infecti ubi profert hoc magnum uerbum ita seruari in curia, & in toto mundo, prout attestatur etiam Albe. de Rosa. in tract. de testibus, nu. 148. & sic obseruat praxis quoque in regno uigore ritus magnæ curiæ vicariæ exordientis item q̄ si testes producti in dicta curia, disponentisq̄, testes iuratos die non feriata posse examinari die feriata, & notat Maranta, in tract. iudiciorum, in 6. par. in 6. actu, de testium productione, nu. 4. & 7. fol. paruo. 134. & in nono actu eiusdem. 6. par. nu. 32.

Cōis
opi.

O P I N I O C C C I .

Nuncio publico plene creditur, eiusq̄ relationi statuitur, quoad citationem, c. cum parati, ubi gloss. & omnes, de appell. & latē scripsimus supra in prima par. in uers. nuncius, sed hoc non procederet ubicunque nuncius assereret citationem per eum dixisse nolo uenire ad iudicium, nec ad iudicem accedere, tunc quippè iste citatus ob huiusmodi uerba prolata, & ob relationem per nuncium factam censetur uerus, & manifestus contumax, c. uenerabilibus, §. secus, de sent. excommuni. in 6. & notant Card. & alij, in clem. unica de dolo, & contu. q. 8. & Abb. in c. cum parati, col. pen. de appellat. tamen citati prædicti responsio debet per testes probari, nec sufficit sola ipsius nuncij relatio, ut dicatur contumacia manifesta, secundum gloss. in d. §. secus, in uer.

uer. in iudicio, quam sequuntur ibi Domi. & Franc. Bald. & Imo. in d. c. cum parati, & Ias. in l. properandum, §. & si quidem, nu. 9. C. de iudi. & ista est communis opinio. in contrariam uero partem, uidelicet, q̄ memorato nuncio referenti citatum dixisse nolle uenire credendum sit, inclinarent Cardi. in d. clemen. unica. q. 8. Præposi. Abb. & Deci. nu. 45. in d. c. cum parati, & Fely. qui alios huius sententiæ refert, in c. ad petitionem, num. 20. de accusa. sed quicquid isti suadeant, ob hoc non foret discedendum à præmissa communi, quæ uerissima, ac tutissima redditur ex relatis per Ias. in d. §. & si quidem, & ista communis opinio uideatur conformis constitutioni regni Neap. citationis literæ, in qua disponitur non fore standum dicto nuncij iurati, nisi fiat intimatio, seu notificatio citationis corā duobus, uel tribus testibus, unde hoc iure utimur, & seruamus hodie formam dictæ constitutionis, ut per nuncium fieri debeat relatio se citasse Titium talibus testibus præsentibus, uidentibus, & audientibus, aliter sibi non credetur.

Cōis
opi.

O P I N I O CCCII.

Testis esse non potest excommunicatus, & sic à testimonio repellitur, c. ueniens, il secundo, de testi. & c. discernimus, de senten. excommu. in 6. & tenent omnes Doct. in c. intelleximus, de iudi. & in c. testimonium, de testi. & Ruinus consi. 7. nu. 15. uol. 5. & Lanfran. in c. quoniam contra, de probatio. in uer. testes, nu. 76. ubi ait istam opinionem esse indubitam, & communem, sed hoc fallit non procedere in crimine hæresis, quia tunc testes excommunicati, & criminis socij admittuntur in inquirenda hæresi, c. in fidei, de hære. in 6. cum declaratione ibi tradita, & per Ioan. Franciscum Ponzinibium, in tracta. de lamijs, nu. 84. conclusio. 21. fallit etiam prædicta communis non habere locum, ubicunque excommunicatus esset absolutus, tunc enim post absolutionem impetratam à dicta excommunicatione. potest esse testis, secundum Deci. in d. c. testimonium, & istam inquit esse communem opinionem Lanfrā. in d. c. quoniam, in uer. testes, nu. 76. sed si opponeretur testem productum per partem esse excommunicatum, uel infamem,

Cōis
opi.

infamem, ob hoc igitur non retardaretur eius examinatio, uerum exceptio hæc reseruanda esset in fine iudicij, secundum Specu. in titu. de testi. §. 1. uers. quid ergo si præmissa deiiciens, ubi hoc ipse limitat, nisi pars obijciens exceptionem huiusmodi uellet incontinenti eam probare, quia est audiendus, si habet probationes in promptu, secundum plura citata ibi per eum, ideo optimè pro cautela tradit Follerius, in practi. crimi. in fragmentis, titu. de excommunicatis, num. 228. & circa fin. dictæ practi. quod si testes allegati fuerint excommunicati in iudicio absolui debeant, & hæc omnia posuimus, etiam supra in opinio. excommunicatus non potest esse testis.

OPINIO CCCIII,

Cris.
opi.

Testis esse non potest inimicus contra inimicum suum, l. 3. & ibi Bar. Alex. & cæteri, ff. de testi. l. 1. §. questionum, ff. de quæstio. §. si uero dicat odiosum, auth. de testi. & ibi not. & in auth. si dicatur, in fi. C. de test. Bertran. in tract. de reprobatio. testium, in uer. Ermaphroditus, nu. 60. Ferrar. in sua practi. Papiensi, in forma iuramenti testium, §. protestante, nu. 11. & seq. Melchior de Facinis de Padua consi. 82. nu. 4. & sequen. uolu. 1. posito inter consi. criminalia diuersorum collecta per Ioan. Baptistam Zilettum, Marsil. in l. 1. §. præterea, nu. 1. ff. de quæstio. & Ripa, in c. 1. de indi. nu. 14. ubi scribit istam esse communem opinionem, & hoc adeo uerum est, atque procedit, quod inimicus, etiam reconciliatus à testimonio repellitur contra inimicum, & sic suspicio inimicitie non tollitur per reconciliationem, quoties ea nuper contigerit, quoniam non statim post reconciliationem est idoneus testis, qui pauloante erat inimicus, ideo expectandum est, ut amicitia sit longo tempore confirmata, & obliuioni tradita omnia inimicitiarum ueigia, tex. est, & ibi gl. in c. accusatores. 3. q. 5. in uer. inimicitias, Anan. col. 3. & Fely. col. fi. in c. per tuas de simonia, Ro. sing. 319. Anania. consi. 17. col. 2. uolu. 1. & ibi Bolognini, in add. Inno. col. fin. Abb. col. 2. Anania. col. 3. & Fely. nu. 4. in c. cum oporteat, de accusatio. Ias. in l. apertissimi, col. 2. de indi. Maranta, in tract. iudiciorum, in 6. par. in 2. actu

actu, de appellatione, nu. 64. fol. paruo. 162 Marfil. in d. §. præterea, nu. 4. Crauet. consi. 9. numero 6. & consil. 73. numero decimotertio, Iacobus Nouellus, in tracta. ad defensionem, in rub. an indicia pro reo danda sint, incip. solet communis sententia dici, nume. 43. & seq. & complures alij signati per Tiraq. in tract. de causa cessante, in 2. par. limitatio. 16. nu. 7. ex quibus constat istam communem opinionem fore. ampliatur quoque præmissa & in crimine læsæ maiestatis, simonix, hæresis, aliorumq; enormissimorum delictorum inimicus ad testificandum minimè admittitur, ut uoluerunt Specu. in tit. de accusa. §. 1. Bar. in l. in quaestio- nibus, ff. ad le. Iuliam maieſta. Bal. in l. in his, §. 1. in fin. sol. matri. Roma. in l. si uerò, §. de uiro, col. 21. eod. titu. Alex. consi. 127. in fin. uolu. 4. Abb. in c. inquisitionis, §. tertie, de accusa. Crauet. in d. consilio nono, sub numero sexto, & Marcus Antonius Blancus, in pract. crimi. in rub. incipien- postquam uidimus, quæ indicia sunt ciuilia, numero deci- monono, & hoc per text. in d. c. per tuas, quem comuni- ter omnes citant pro singulari, teste Marfil. in d. §. præte- rea, sub nume. 1. licet ipse ibi alleget alterum tex. similem, in c. cum P. ex. de accusa. & aduerte quòd præmissa iura di sponentia inimicum recipi non posse in testem ueniunt intelligendū procedere in inimico capitali, non autem in inimico nō capitali, nam iste inimicus admittitur quam- uis minus fidei sui adhibeatur, secundum Innocen. in d. c. cum oporteat, & Cyn. Bald. Alber. & ceteros, in d. auth. si dicatur, ubi Saly. allegat rationem, quoniam pro leui ini- micitia de facili quis mentiri non censeretur, quemadmo- dum pro graui, & istorum opinioni inhzrent Alberi. de Rosa. in tract. de testibus, in prin. sub nume. 18. & Bertran. in d. tracta. de reprobationibus testium, numero sexagesi- mo, in quibus quidem locis eam exprimunt communem fore. & quis dicatur inimicus capitalis, & quibus modis probeatur capitalis inimicitia, uide Canonistas declaran- tes, decedentesue, in d. c. cum oporteat. Barro. & Bald. in d. auth. si dicatur, Ant. Burr. in c. ueniens, il secundo, de spon- sa. Felyn. in c. quoties, colum. 3. de testi. Alberi. in l. pen. ut princ. ff. solu. matri. Ancha. consi. 246. col. secunda, Alex. consi. 99. uol. 1. Corne. consi. 101. colum. quarta, uolumi. 2.

Cōis
opi.Cōis
opi.Cōis
opi.

FRANCISCI VIVII

Io. de Amicis consil. 119. nu. 10. Mantuam consil. 27. nu. 31. uol. 1. Soci. iuni. consil. 73. nu. 14. uol. 2. Parisi. consil. 58. nu. 73. uol. 4. Gramma. consil. crimina. 46. nu. 5. Pari. de Puteo. in tract. sindica. in uersu. suspitio, Anto. Rosel. in tract. de testi. col. 3. & Crotum, in tract. de testi. nu. 97. & Marsil. in d. §. præterea, nu. 7. cum alijs seq.

O P I N I O C C C I I I .

Cōis
opi. Testis deponens Sempronium possedisse octo annis, & plus, tūc quippe huiusmodi adiectio, plus, ad minusculam partem idest ad quartam partem annorum trahenda non est, & sic illa adiectio, & plus tanquam incerta nihil operatur, & ob hoc præscriptio decem annorum impleta non est, secundum Bar. nu. 5. & Fulgo. in l. cum furti, ff. de in litem iuran. Iacob. de Arena, Cyn. Odofred. Iacob. Butrig. Bal. Alberi. Areti. Pau. castren. Fulg. & Ferdinandum Vasquium, in l. si quis in suo, C. de inoffic. testa. nu. 3. ubi ostendit istorum opinionem communem fore, & sequitur cum alijs innumeris relatis per eum, & communē pariter scribit Balbus, in rep. l. Celsus. q. 6. nu. 14. & seq. ff. de usucapio. posita, in fin. sui tracta. de præscrip. Natta, in rep. cle. sæpe, col. 5. de uerb. sign. Aret. consil. 104. col. 2. Alex. consil. 108. col. 3. uol. 2. Imo. consil. 83. in fin. & consil. 105. in fin. & Car. consil. 107. & scripsimus latius supra, in 1. par. in opinio. 378. testis deponēs per dictionem, licet & malè idem Bar. in d. l. si quis in suo, nu. 2. senserit contrarium, quem omnes communiter reprobant, teste Vasquio ibi, nu. 3.

O P I N I O C C C V .

Testis productus ad probandum de continua possessione deponens Titium possedisse à decem annis citra nō probat possessionem longi temporis, nec præscriptionē, quia non concludit, cum una die possidere potuisset, & uerificata foret eius depositio, secundum Hosti. Io. And. Fely. col. 5. & cæteros omnes Canonistas, in c. licet causam, de probatio. per tex. ubi Bart. in l. Celsus, nu. 23. ff. de usucap. Bal. in Lindicia, in fin. C. de rei uendi. & in l. falsus, col. 3. C. de fur.

fur. Alex. consil. 110. in fin. uolu. 1. Bald. & Ias. col. fin. C. de trāfactio. Ferrarien. in sua practi. Papien. in forma respon. rei conuenti, in §. præscriptionis, num. 2. 1. Alex. in scholijs ad Bar. col. 5. super uer. sed circa, in d. l. Celsus, & Balbum ibi, in rep. q. 6. sub num. 9. & sequen. ubi præsupponit istorum opinionem communem esse.

Cōis
opi.

O P I N I O C C C V I .

Testium falsitas, ut excludatur lex præsumit uarietatem loci, & temporis, secundum Bald. in l. Imperator, col. 2. ff. de sta. hominum, Saly. in l. de tutela, C. de restitu. in integ. Alex. in l. iuris gentium, §. quod ferè, ff. de pact. & cons. 70. uol. 1. immo si aliquod uerbum aptū sit falsitatem importare ad excludendum falsitatem istam interpretatio fit, ut non importet, secundum Bar. in l. gerit, col. 5. ff. de acquir. hæredit. & Bal. in l. 1. C. de sacrosan. eccle. & in l. errore, C. de testa. ideoq; ne committatur falsitas, maxima subtilitas adhibenda est, l. fin. & ibi Bal. C. de fideius. & sic si fieri potest testes debent reduci ad cōcordiam, c. cum tu, de testi. & l. sed & si possessori, & ibi Iacob. But. ff. de iureiu. & Bar. in l. 1. in fin. C. de usufru. & Alex. in l. diuortio. nu. 6. & seq. ff. solu. matri. cæterum aduerte, quoniam isti testes reduci ad concordiam non probant, sed duntaxat concordia ipsa tollit causam periurij, seu falsitatis, secundum Bart. in d. l. 1. C. de usufru. nu. 18. & But. in l. cum de ætate, ff. de probatio. Deci. & Zasium, in l. 2. §. creditum, ff. si cer. peti. & Legistas omnes, in d. l. sed & si possessori, & Canoniste ferè omnes, in d. c. cum tu. dicunt magnum uerbum q. Legistæ cōmuniter hoc tenent, & hoc idem audacter fatetur Alberi. in tract. de testibus, in fin. nu. 16. & seq. Hostien. uero asseruit contrarium, uidelicet tales testes probare, & idem ui-

Cōis
opi.

etiam

etiam iudicando, quæ in iure uerissima est, & nullam habet dubitationem.

O P I N I O CCCVII.

**Cōi
opi.** Testium examinationem ad æternam rei memoriam actor petere non potest, quando actoris uice fungitur, & agit de præfenti, secundum Canonistas omnes communiter, in c. Albericus, & in c. significauit, de testi. & in c. quoniam frequenter, in princ. ut lit. non contesta. & Legistas in lege Aquilia si deletum, ff. ad leg. Aquil. & Corne. conf. 119. col. 5. & seq. uol. 2. & conf. 172. col. 2. eiusdem, uol. Bar. uerò, in auth. sed, & si quis. C. de testibus firmavit, ut actor ipse, etiam si non sit in sua potestate agere, petere examinationem testium non possit, nisi dubitetur de morte, uel absentia eorum, & sic q̃ ad sit timor mortis, aut absentie diuturnæ, & cum eo sentiunt Ang. & Bald. ibi, & Fely. in d. c. significauit, col. fin. & hoc ait relinquendum esse iudicis arbitrio Alex. de Neuo, conf. 4. nu. 5. & seq. ubi docet istam communem opinionem fore. sed contrarium expresse, uidelicet quòd, quando non est in potestate actoris agere omnes testes recipi debeant firmare glo. & Abb. in d. c. significauit, col. pen. Io. And. in add. Spec. in titu. de teste, §. nunc tractemus, Saly. in d. auth. sed si quis. Imo. in d. c. quoniam frequenter, & Capicius decisio. 123. nu. 6. & seq. ubi appellat istam sententiam æquiolem, communioremq̃ fore, & aduerte q̃ citatio partis non requiritur, ubi agitur de examinatione ipsorum testium ad perpetuam rei memoriam, secundum Hostien. Io. And. Fel. col. pen. in d. c. quoniam frequenter, cæterum hoc haberet locum, quando timeretur potentia aduersarij, seu aliqua alia iusta causa occurreret, secus autem si nulla causa adesset, tunc enim deberet pars citari in huiusmodi examinatione testium ad perpetuam rei memoriam, siquidẽ regulariter in tali examinatione debet interuenire ipsius partis citatio. ita probat tex. in d. c. significauit, & not. glo. Innoc. & Abb. in d. c. Albericus & Maria. Soci. in repeti. rubr. de dilatio. fol. 13. in uer. 13.

**Cōi
opi.**

O P I N I O CCCVIII.

Tortura, seu quæstio absque nouis indicijs repeti non potest, nec debet secundum communem scolam Barto. & aliorum, in Iunius, §. reus, in prin. ff. de quæstio. Dyn. in tracta. de quæstio. uer. quid si aliquis fuit semel tortus, Ang. in trac. maleficiorum, in uer. fama publica. 3. q. in materia torture, Saly. in l. 2. in fin. C. de custo. reorum, Bald. in l. militum, C. de quæstio. Abb. in c. cum in contemplatione, col. 2. de reg. iur. Guid. de Suzaria, in tract. de indicijs, & tortura, in prin. nu. 57. cū alijs seq. & ibi Bologninus, in add. Alex. consil. 5. uol. 1. nume. 4. ubi exprimit istam esse communem opinionem, & Carrer. post alios congestos per eum, in sua practi. crimi. in prin. nu. 189 fol. 44. ubi eam in tribus casibus limitat, & plenissimè declarat, And. verò de Iser. & Afflict. in constitutio. Neap. si damna clandestina, & Paris de Puted, in tract. sindicatus, in uer. tortura, il tertio, de repetitione torture noluerunt repetitionem ipsam torture arbitariam esse, & ita communiter obseruatur, prout assenserant Doct. præcitati, & Carreri. ubi supra, sed à repetitione torture sine nouis indicijs iudices omnes debent cauere, sicut ab igne, teste Guid. de Suza. in d. tract. de indicijs, & tortura, nu. 59. licet tam in regno, quàm alibi auidi inanis gloriæ contrarium obseruent repetendo torturam ex primis indicijs contra communem theoricam præmissam, & non absque modico præiudicio eorum conscientiarum, de quibus rebus sic gestis in die iudicij reddituros fore rationem non dubito. item tortura inferri non potest ex inditiò remoto à facto, secundum Bar. & omnes communiter, in l. fin. ff. de quæstio. Gandi. in tracta. maleficiorum, in rubr. de quæstio. & tormen. & Io. de Amicis consil. 127. nu. 26. ubi præsupponit istam esse communem opinionem.

Cōis
opi.Cōis
opi.

O P I N I O CCCIX.

Transactio iurata per mulierem facta, in qua appareat enormiter læsa, ac decepta ultrà dimidiam iustæ extimationis futuræ litis nullo modo contrauenire posset, quia iuramentum hoc omnino aufert remedium, l. 2. C. de re-

q scin.

sein. uendit. secundum glo. Innoc. Vincen. Io. And. & An-
 cha. in eadem causam, de empt. & uend. Abb. consi. 12. col.
 1. uol. 2. Specu. in titu. de empt. & uendit. §. nunc dicendū,
 uerū. quid de transac. g. o. in l. Lucius, §. fin. per illum text.
 ff. ad Trebel. Bald. in rub. ex de transac. col. 3. Ange. in l. in
 summa, ff. de condit. indebit. Cyn. Bal. & Saly. in 3. q. in l. 2.
 C. de rescin. uendit. & opinionem istorum recitat esse ue-
 riorē Alex. in l. si quis cum aliter, col. 2. ff. de uerb. oblig.

Cōs. & consi. 42. super p̄missio thēmate, eolum. 4. uol. 1. com-
 mune esse inquit, ac in actu p̄actico ab ea non fore rece-
 dendū; & commune p̄missam citauerunt quoque non-
 nulli alij Docto. quos recensimus, sit primo lib. commu-
 nium opinionum, in uerū mulier omni iuri, quod habet in
 bonis paternis post medium. in contrariam uerō partem,
 uidelicet q. remediū d. l. 2. p̄cedat quoque in transac-
 tione ista considerato futuro litis euentu inclinauerunt Ant.
 de But. Card. & Imo. in d. c. cum causam; Calder. consi. 3. in
 titu. de transac. & Anani. consi. 33. circa primum, in 2. du-
 bio; Ray. Bar. Ang. Imo. & Pau. castren. in d. l. Lucius. §. fin.
 Bar. Imo. Pau. castren. & Romā. in d. l. si quis cum aliter; &
 opinio hanc magis communem, & equam esse memi-
 nit Fabianus de monte, in tracta. de empt. & uendit. in 8. q.
 col. 4. & Dec. consi. 203. & ita ibi consiliat eum aliquali
 tamen moderatione, cōcordia, seu distinctione relata per
 eum, & consi. 479. nu. 9. cum alijs seq. & consi. 551. nume. 6.
 Verū p̄miam opinionem negatiuā falsus est magis co-
 mune Parisi. consi. 96. nu. 61. cum alijs seq. uoluit ubi sic
 consuluit, & Iacobus Mandellus etiā in patrocinijs, seu
 consi. 1. nu. 17. cum alijs seq. & Zasius consi. 18. nu. 16. uol.
 1. & secundum eandem opinionem contra Bar. & sequaces
 notauit quōque sacrum regium concilium Neapolit. teste
 Afflicto decisio. 220. nu. 2. & quia decisiones sacri concilij
 Neapol. quæ proferuntur sub nomine regis in dubijs cas-
 bus succedunt loco imperialis interpretationis, de qua in
 l. fin. C. de legat. per Afflic. decisio. 169. dicta causa, col.
 fin. merito sequor priorem partem negatiuā, quæ in esse
 est magis communis, secundum Parisi. in d. consi. 96. &
 magis uera, secundum Afflic. in d. decisio. 220. nu. 3. & Za-
 sum, d. consi. 18. nu. 16. & Cotta in memoriali, in uer. uen-
 ditor

ditor latus, ubi profert hoc utile uerbum, q. inuitis den-
tibus Corne. in consi. signatis per eum falsus est istam com-
munem sententiam fore.

OPINIO CCCX.

Tyrannum principem eius uassalli intolerabiliter op-
pressi possunt iuste, & licite occidere, ut tenet, & late pro-
bat Pari. de Puteo, in tract. iudicat. in prin. fol. 101. & Car-
rerius, in practi. crimi. in §. circa, il secundo, nu. 84. cū alijs
Regnicolis signatis ibi per eum, imò meritorium est ipsū
principem tyrannum interficere, secundum Tho. de Aquino,
in secunda secunde artic. pen. cuius opinionem, tanquā
periculosam reprobant Aug. de Ancona, in tract. de potestate
ecclesiastica. q. 54. artic. 3. Fely. in c. cum nobis, ex de
prescrip. nu. 7. circa fin. d. nu. & communiter omnes Doct.
secundum Cēsarem de Perinis, in add. constitutionum regni
Neapo. in constitutio, inchoante si damna clandestina
patientibus, in titu. de homicidijs, & damnis clandestinis,
in fin. & contra sententiam istam Thom. fuit decisum etiā
in concilio Cōstantiæ, teste Fely. in d. c. cum nobis, verum
& tyrannus impune, & licite interfici possit latissime pro-
bavit, & optimis, & ferè infinitis rationibus, & authorita-
tibus consuluit Cataldinus de Boncompagnis de uisio, in
consi. 55. nu. 15. cum multis alijs seq. quod consi. reperitur
inter consilia criminalia diuersorum collecta, per Ioannē
Bapti. Zilettum, in primo uol. quod certe procederet in ty-
ranno, qui per uim dominatur nullum ius habens ad illius
republice regimen, hoc equidem casu posset à priuato oc-
cidi, ubi nullum aliud subesset remedium ad illam tyran-
nidem tollendam, ut notat Caieta. 2. 2. q. 64. artic. 3. etiam
ueneno, & proditorie, secundum Fabrum, & Ang. in §. ius
gentium, institu. de iur. naturali gent. & ciui. sed si tyrannus
esset uerus reipublice princeps iure successiōis, aut ele-
ctionis, tunc ob eius tyrannidem à priuato occidi non pos-
set, imò hæreticum esset asserere hoc licere, ut tradit Al-
phonsus à Castr. lib. de hæresi, uer. tyrannus, & Domin. do-
cto, lib. 5. de iusti. & iur. q. 1. art. 3.

Cōsi.
opi.

O P I N I O CCCXI.

Cōis
opi.Cōis
opi.

Venari licet recreationis causa, etiam in fundo alieno, auiibus, & canibus, non autem laqueis, foueis, retibus, & cæteris similibus artibus fraudulentis, præterquam in occidendis, capiendisq; bestiis nocuiis; prout sunt Leones, apri, & similes, c. 1. §. nemo retia de pace tenenda, ubi Afflic. Prepositus, & alij hoc expresse firman, & est communis opinio, & sic aucupatio, seu uenatio capta in agris alienis efficitur capientis, nec domino fundi illam reddere tenetur, secundum glo. in l. diuus Pius, ff. de serui. rusti. præd. & in l. 3. ff. de acqui. rerum domi. & Ange. Areti. in §. ferè igitur, sub nu. 1. institu. de rerum diuisione, ubi ait glo. communiter ab omnibus receptas esse, idemq; firmat Franciscus Marci decisio. 530. nu. 14. in 1. par. ubi hoc copiosè declarat, ponitq; plures uenationis species, nu. 1. cum cæteris seq.

O P I N I O CCCXII.

Cōis
opi.

Vendens rem ualentem decē pro quatuor deceptus censetur ultra dimidiā iusti pretij in uno tm numo, & ob excessum unius nummi ultra dimidiam prædictam sibi totū, ac integrum iustum pretium supplendum foret, secundum glo. in uers. dimidiam Abb. in 2. nota. & cæteros, in c. cum causa, ex. de emptio. & uenditib. Bal. q. 12. Saly. col. 1. Paul. castren. nu. 2. & seq. in l. 2. C. de rescin. uendi. Ancha. in res. p. c. canonum statuta, col. fin. de constitu. Cæpol. in tract. de simulatione contractu, nu. 28. & seq. Abb. Ant. Burg. & Augu. Beroum, sub nu. 16. in c. cum dilecti, de empt. & uendi. ubi perhibet istorum opinionem cōem esse, idemq; fatetur Tiracq. in tract. res inter alios actas, in 50. limitatione.

O P I N I O CCCXIII.

Vendita re uni à duobus cum pacto retrouendendi, tūc quippè alter ex uenditoribus, data pretij parte non admittitur ad recuperationem partis, & sic promittens rem retrouendere duobus, à quibus eam emerat, non cogitur uni uendere

uendere partem, quia contractum ipsum diuidere non cogitur, secundum Bar. Ang. Pau. castren. in l. si quis aliam de solutio. Bart. Alex. & Lancel. Deci. in l. cui ususfructus, de usufruc. lega. Bal. in l. fin. Gozad. Bonon. & Cagno. q. 12. in l. 2. C. de pact. inter empt. & uendit. Io. Plateam, in l. fin. C. de agrico. & censit. lib. 11. & Franc. de capite lista, in l. 1. in fin. C. quando non pet. partes, Francis. Aret. in l. cum seruus, col. 2. de acqui. hæred. & consi. 6. col. 1. & consi. 130. Fabianum, in tract. de empt. & uendit. in 2. q. 7. prin. quæstionis, Bertachi. in suo reperto. in uer. obligatus, in uers. 123. Ias. in l. si duo patroni, de iureiur. & in l. stipulationes non diuiduntur, nu. 20. & seq. de uerbo. oblig. ubi ait ita omnes Doct. tenere, & sic tenendum esse in iudicando, & consultendo, Soci. in l. 1. §. sed, & quoties 3. not. ad Trebel. & consi. 200. col. pen. uol. 2. & consi. 125. col. 3. & consi. 16. uol. 4. ubi ostendit istam esse claram decisionem, nec ullum scribentium reperisse, qui ei aduersetur, & in hanc partem inclinatur quoque Corne. consi. 51. nu. 5. uol. 2. Alex. consi. 143. uol. 7. Pau. castren. consi. 221. col. 1. uol. 1. nouiss. Bal. consi. 32. col. 1. uol. 2. Deci. in l. eius qui, §. quas uerò not. penulsi cer. peta. Ruin. in d. l. stipulationes non diuiduntur, nu. 38. & seq. & consi. 82. nu. 4. uol. 1. & consi. 47. uol. 4. in fin. Mart. Bascoletus in suo arbore, diuidui, & indiuidui, nu. 58. dicens istam esse communem opinionem, Bertran. consi. 41. uol. 3. & eandem sententiam appellat pariter communem Alexandrinus consi. 90. in prin. Alciat. in l. 4. §. Cato. num. 57. idemq; approbat Cassaneus in consuetudinibus Burgundie Parisi. consi. 33. nu. 42. uol. 1. Boer. decisi. 241. & copiose Tiraq. in tract. de utroque retractu, glo. 1. §. 23.

Cdis
opi

O P I N I O C C C X I I I I.

Venditio ultra dimidiam iusti pretij facta non ualet, l. 2. C. de rescin. uendi. ubi Doct. Bal. consi. 108. & 386. uol. 1. & Corne. consi. 56. consuluit, 66. circa, & 201. uisus, uol. 3. & consi. 284. copiose, uol. 4. sed hoc non procederet, quando uenditio facta esset ad publicum incantum, & sic ad subhastationem, secundum Ang. in l. 1. C. de præscrip. 30. anno. & in repeti. l. sciendum, col. 6. ff. de uer. obl. & Afflictum, in

tracta de iure protomisicos, in §. 2. sub nu. 19. fol. paruo. 473
in contrariam uerò partem, uidelicet q̄ remedium, d. l. 1.
habeat etiam locum in re uendita ad subhastationem incli-
nauerunt Bart. in d. l. 1. C. de præscript. triginta anno. Ro-
ma & ceteri omnes, in l. si quis cum aliter, ff. de uerborum
obligatio. Soci. in tracta. fallent. in reg. 436. incipien. uen-
ditio ultra dimidiam, numero 3. & istorum opinionem fa-
tentur esse magis communem Alex. consil. 117. circa fin.
noll. septimo, Crauet. cons. 29. numero quarto, & Moder.
in d. l. 1. & Francisc. Turzanus in suis opinionibus commu-
nibus opinio. §. 52. quamuis, fallitque regula præmissa in
undecim alijs casibus, quos eleganter posuit Soci. in d. re-
gu. 436. per totam.

O P I N I O C C C X V .

Vendito prædio ad mensuram, ut decet, uidelicet solu-
tur pro quolibet iugere, pertica, seu cuppastune Ripa flu-
minis publici, cui prædictum hoc uenditum inhaereret non
ueniret monstranda, nec computanda in precio, & mensu-
ra, sed cederet emptori, nisi aliud expresse esset inter con-
trahentes dictum, seu conuentum, secundum Bart. in tract.
de fluminibus, uel cyberiadis, col. 2. nume. 4. cum alijs seq.
Bal. in rub. col. 10. & seq. ff. de rerum diuisio. Fab. in tracta.
de empt. & uendi. in 64. prin. col. 4. uers. circa quartum me-
trum. Aret. in §. riparum, instit. de rerum diuisio. Con-
trariam uerò partem tenuit Vbertus de hobio, Ray. & Cy-
ril. in l. riparum, ff. de rerum diuisio. & Ias. in l. quominus, ff.
de fluminibus, nu. 70. cum alijs seq. Ceterum quicquid ista
Doct. antiqui, simul cum Ias. suadeant, ob hoc tñ non reced-
do à prima opinione Bart. imò eam sequor, tanquam eodem
prout eodem esse explicat Alex. consil. 120. uolu. 3. & Ias. in
d. l. quominus, ubi inquit, nu. 72. durum fore in actu prædi-
ci ab ea recedere, & inibi Ripa, nu. 73. cū alijs seq. fatetur
esse communem, amplectitur, & ampliat in uno casu, & in
duobus alijs limitat, & sequitur pariter Hierony. Brixia-
nus, in tract. de finibus, c. 23. fol. par. 28. Follerius in prag-
matica de censibus, in rub. dummodo annualis census huius-
iussimodi, nu. 7. & seq. fol. paruo. 218. & Bal. in d. l. riparum,

ubi refert, & rejicit sententiam dictorum antiquorum.

O. P. I. N. I. O. CCCXVI.

Venditor uendens terram incipiendo exprimere ipsam speciem, seu corpus determinatum in contractu uenditionis, scilicet terram iugerum quinquaginta, dato q. possumus adijciat mensuram, uel numerum, tñ uenditio dñ facta ad corpus, & ad speciem, non aut ad mēsuram, quæ hoc casu censetur facta enunciatuē, transitoriē, & demonstratiuē, sed non taxatiuē, & restrictiuē, & profectò uenditio ista regulatur à mensura, ex qua in illa uenit id, quod est demonstratum per confines appositos, licet excedat numerum, & mensuram expressam, & hoc totum cōmodo dicti emptoris cedit, & sic ubicūque precium est unicū pro toto fundo, & non pro quolibet iugere, tunc totus fundus intra cōfines designatus uenditus intelligitur, esto, q. mensura expressa minus in se habeat, secundum Oldr. consi. 197. in fin. Io. And. in add. Spec. in tit. de emp. & uendi. §. sciendum, in fin. Bal. in rub. C. de contrahen. emp. q. 23. Saly. in l. qui fundum, §. qui agrum, ff. de contrah. emp. in l. 2. C. eo. tit. Inno. & Io. de Imo. & ceteros, in c. 2. de donat. Bar. & Pau. castr. in l. Iulianus, §. si Titius, ff. de actio. empt. Io. de Ana. consi. 98. Alex. consi. 133. uol. 1. consi. 120. & 127. uol. 2. & consi. 87. uol. 4. Corne. consi. 19. col. 2. uol. 4. & Parisi. consi. 64. nu. 37. & seq. uol. 1. post alios multos congestos ibi per eum, & ista est communis opinio, teste Deci. consi. 347. nu. 1. & seq. Parisi. in loco præcitato, Hierony. Brixiano, in tract. de finibus, c. 88. per totum, & præsertim, nume. 6. & Benvenuto Stracca, in tract. de mercatura, in tit. de nauibus, in 3. par. nu. 6. fol. paruo. 156. & secundum eam iudicauit sacrum regium concilium Neap. teste Affliet. decisio. 68. & consueuit Parisi. in d. consi. 64. nu. 31. cum alijs seq. ubi tollit omnia contraria, licet Rota Bononiensis parum, aut nihil anē maduertens determinauerit contrarium, teste Petro de Benintendis, in decisio. 30. & eandem sententiam continuem limitauit Stracca, in d. tract. de nauibus in allegato, nu. 6. cum alijs seq.

Cōsio
opi.

125
126

Vedi-
vor.

Promittens factum suum tantum in uenditione, si tra-
ctu temporis res empta euinceretur ex facto sui authoris,
tunc profecto teneretur ipse uenditor de euictione, & sic
de facto suorum authorum, prædecessorum, & hæredum
teneretur, quoniam per dictionem huiusmodi taxatiuam
non uidetur factum authoris excludi, secundum gl. in uer.
interest Bar. Bal. Saly. Pau. castren. & cæteros, in l. si seruus,
la ij. ff. de conditio. furtiua, & ibi etiam Alexan. in add. ad
Bar. Cy. Bal. & Saly. in l. fin. C. de actio. emp. Areti. in §. fin.
institu. de emp. & uendi. Ancha. consi. 83. in nomine domi-
ni amen, Pau. castren. Ias. nu. 9. & Roma. in l. stipulatio ista,
ff. de uerb. obl. ubi, col. 10. meminit istam esse communem
opinionem, quam sequitur quoque post alios signatos per
eum Boer. decisio. 67. nu. 3. cum alijs seq. ubi deducit istam
esse communem sententiam, limitat, & ait ita in Burdega-
Jensium senatu decisum extitisse, & licet ob dictionem ta-
xatiuam in his uerbis promitto pro facto, & dato meo tan-
tum, operetur, ut uenditor de euictione extranei non te-
neatur, non facit tamen quominus teneatur pretium resti-
tuere, ut consuluit pater ueritatis Alex. consil. 188. si uen-
do, & hoc perpetuo disce ad practicam, siquidem multi di-
cerent oppositum.

Cdis
opi.

OPINIO CCCXVIII.

Viueret quilibet præsumitur usque ad centum annos, l.
fin. §. & nobis, C. de sacrosan. eccle. & l. an ususfructus, in fi.
ff. de usufruct. gloss. Barto. & cæteri, in l. 2. §. si dubitetur, ff.
quemad. testa. aper. Bar. Ange. Imo. & Roma. post glo. in l.
sed & si de sua, ff. de acq. hæred. Ferrarien. in sua practi. Pa-
pien. in for. libelli, quo petitur hæredi. ex testa. §. posside-
bat, nu. 2. fol. paruo. 392. & Deci. consi. 204. nu. 4. & consil.
575. num. 10. ubi recitat istam esse communem regulam, &
opinionem. in contrariam uerò partem inclinauit consu-
lendo Corne. consi. 119. nu. 8. uol. 1. Deci. titubanter, in l.
si emancipati, col. 3. C. de collat. & Alciat. in tract. præsum-
ptio. in reg. 1. præsump. 44. qui eam limitat, & declarat, &
Ruin.

Cdis
opi.

Ruin. consi. 189. nu. 14. uolu. 1. Parisi. consi. 86. nu. 20. cum alijs seq. uolu. 4. & Couarruias in suis resolutionibus, lib. 2. cap. 7. nu. 6. post alios signatos ibi per eum, Zuchar. in l. fin. nu. 200. C. de edic. diui Adri. tol. & Francif. Coscius, in c. 1. de constitutio. nu. 23. & seq. & istam ultimam opinionem sequebatur ætatis nostræ monarcha & Iurisconsultorum princeps Præceptor meus D. Rainaldus Rodolphus Perusinus, dum publice interpretabatur, d. l. si emancipati, qui oculis (ut aiunt) linceis omnia arcana, recondita, & abstrusa iura intuebatur, & penetrabat, prout in suis lectionis imprimendis facile dignoscetur, forsitan in breui temporis curriculo, tamen eius opinionem, & sequacium, tanquam in iure nō ueriorē, & rationabiliorem omnino reijcio, & sequor primam sententiam, glo. & Bar. communem, quia amicus Plato, amicus Socrates, sed magis amica ueritas, & caue, ne tē decipiat Corn. cōf. 340. nu. 9. & seq. uol. 1. ubi temerē dicit istam glo. & Bar. opinionem iure nō probari, & illam ait insolentes, & uulgius tenere, imo præcauendum est potius ab assertione Caroli Molinei hæretici attestantis à semetipso in scholijs ad Alex. consil. 1. nu. 42. uolu. 5. opinionem istorum contra communem his temporibus crebriorem fore. & aduerte q̃ hoc tempus centum annorum statutum à Legistis uitæ hominis est etiam nimis breue, nam ante diluuium ætas hominum erat prolixior, ut in Adam, & Eua primis parentibus, qui uixerunt annis. 930. Seth. 912. Enoch. 905. Caam. 910. Malael. 895. Iaphet. 962. Mathusalem. 969. ut habetur per Augustinū, c. 15. de ciui. Dei. sed post diluuium Deus constituit tempus breuius, ut tradit Ioseph. de antiquita. lib. 1. c. 5. & 8. Licet quoque illo tempore satis longius esset tempus uitæ mortalium, ut habetur Gen. c. 1. 1. & hoc. siquidem ante diluuium homines erant religiosi, & ab ipso Deo facti, & pabula oportuniore eis erant præparata, ideo tantorum annorum curriculis uiuebant, deinde ob uirtutes, gloriosasq; utilitates, quas iugiter perferutabantur, idest astrologiam, geometriamve, Deus eis amplius uiuendi solatia condonauit, quæ nunquam antea discere potuissent, nisi sexcentis uixissent annis, per tot enim curricula magnus annus impletur, hæc ibi Iosephus, adducens authoritates

tam

am græcorum, quàm caldeorum, ac ægyptiorum, & idem
firmat, c. 14. eiusdem lib. & q. tempore Moſis poſitus fuit
per Deum tempus vitæ hominis annorum. 120. & poſt, tẽ-
pore Dauid annorum. 70. & in potentatibus 80. Plalm. 79.
quamvis ex loco geneſeos præcitato ſcriptum ſit, nõ per-
manebit ſpiritus meus in homine in æternum, nam caro
eſt, eruntq; dies illius. 120. ſic etiã ante tempus Moſis erãt
anni. 120. & in declinationem deſlexit vita hominis, cum
habeatur eccleſiaſtici. 18. numerus dierum hominum, ut
multum centum anni, prout apud Legiſtas ſtatutum eſt, &
docuimus ſupra ex communi opinione. dum ergo tempus
habemus operemur bona, Chriſtoq; adhereamus, cui ve-
ro Deo laus, gloria, & gratiarum actio debetur in ſempi-
ternum. amen. & ſi quid boni dictum exiit ipſe altiffimus
princeps Deus fuit revelator.

O P I N I O C C C X I X.

Vxor non poteſt ſecundo marito ſuo relinquere de bo-
nis ſuis ultra quàm relinquat uni ex liberis ex primo matri-
monio genitis, l. hac ediſtali, C. de ſec. nup. & ibi Doc. ideo
non valet legatum, quatenus uxor plus leget ſecundo cõiu-
gi, ut per Bal. confi. 105. quædam domi na, uol. 2. Abb. cõfi.
117. uidetur primo, uol. 3. Fulgo. confi. 277. Antonius tran-
ſiens, & Alex. confi. 158. circa primum, uol. 5. ſed ſi mulier
moreretur abſque liberis maritus q. ſecũdo matrimonio.
tunc poſſet percipere duntaxat quantum percipit unus ex
Cõfi. filiis primi matrimonij ſecũdum communem opinionem
opi. Doct. quàm allegat, & ſequitur Alex. confi. 144. nu. 9. uol. 5.

O P I N I O C C C X X.

Vxori hæredes mariti deſuncti iure dotis bona immo-
bilia ſtatim tradere tenentur, mobilia uero intra annum, l.
unica, §. exactio. C. de rei uxo. actio. not. in c. 3. de dona. in-
ter uir. & uxo. & fructus ipſorum mobilium efficiũtur abſ-
que dubio aliquo ipſorum hæredum, nec illos poſt ann i di-
Cõfi. lationem cum bonis mobilibus reſtituere tenentur, ſecun-
opi. dum glo. & omnes communiter, in l. diuortio, ff. ſol. matr.
glo.

glo. & ceteros omnes, in d. §. exactio. & licet Pau. castren. senserit contrarium, in d. l. diuortio, & eius opinionem Ale. ibi, nu. 18. ueritatem esse docuerit, atque illam satis constanter defenderit, Zaf. lib. 2. responsorum, cap. 3. nihilominus spretis prædictorum doct. in rationibus primæ sententiæ ipsius glo. & communi, tanquam tutissimæ in iudicando, consulendoq; libenter inhæremus. sed interim, dum mobilia dotis non restituantur, uxor uidua ab hæredibus mariti alenda uenit, si ipsa non habeat, unde se ipsam alere possit iuxta glo. Bar. & reliquos communiter, in d. §. exactio, glo. & ceteros omnes, in d. l. diuortio, in princ. ubi Alex. col. 5. istam opinionem communem esse demonstrat, atque eam ait equiorem esse Abb. consi. 39. uol. 2. idemq; tenent Cyn. & Doct. in l. fi. C. de bonis marit. Zaf. in d. c. 3. in fi. quamuis, & malè Pau. castren. in d. l. diuortio, & Abb. in d. consi. 39. inclinauerint in contrariam partem. si uero uidua ipsa intra annum ad secundas nuptias conuolaret, seu transiret, tunc quippè hæredes primi mariti minimè tenerentur mobilia reddere intra annum, nec alimenta præstare, ut uoluerunt Cyn. in d. l. fin. Ferrariensis, in practica Papien. in forma libelli, quo uxor agit ad dotem, uer. ac etiam alimentas, & Iaf. in §. fuerat, nu. 25. institu. de actio.

cōis
opi

Finis secundi, & ultimi Tomi.

Brunorus à Sole I. V. Doct. Venetus corrigebat.

OPINIO

Uxor hæredes primi mariti alere debet, si ipsa non habeat, unde se ipsam alere possit iuxta glo. Bar. & reliquos communiter, in d. §. exactio, glo. & ceteros omnes, in d. l. diuortio, in princ. ubi Alex. col. 5. istam opinionem communem esse demonstrat, atque eam ait equiorem esse Abb. consi. 39. uol. 2. idemq; tenent Cyn. & Doct. in l. fi. C. de bonis marit. Zaf. in d. c. 3. in fi. quamuis, & malè Pau. castren. in d. l. diuortio, & Abb. in d. consi. 39. inclinauerint in contrariam partem. si uero uidua ipsa intra annum ad secundas nuptias conuolaret, seu transiret, tunc quippè hæredes primi mariti minimè tenerentur mobilia reddere intra annum, nec alimenta præstare, ut uoluerunt Cyn. in d. l. fin. Ferrariensis, in practica Papien. in forma libelli, quo uxor agit ad dotem, uer. ac etiam alimentas, & Iaf. in §. fuerat, nu. 25. institu. de actio.

VENETIIS, MDLXVII.

I N D E X

OMNIVM COMMVNIVM OPINIONVM

CLARISS. IUR. CONS. DOMINI

FRANCISCI VIVII

A Q V I L A N I.

In quo omnia notatu digna in ipsis comprehensa, ordine
Alphabetico ita sunt digesta, ut nullus
amplius supersit labor notabilia
inuenire cupienti.

A

A B B A S solus potest
hæreditatem vel le-
gatum monacho de-
latum absque eius
consensu repudiare. par. 1.
op. 1. in prin. fol. 6

A B S E N S & contumax condem-
natus præcedente inquisitio-
ne non ob id efficitur infam-
is. par. 1. op. 152. ver. hoc
vero interpretatur. fol. 87

A B S E N T E mortuo ante ratifica-
tionem seu acceptationem
evanescit donatio, & facul-
tas acceptandi non transit in
hæredes. par. 1. op. 77. i. fi. fol.
39. ui. infra in uer. donatio fa-
cta absenti.

A B S E N T E parte ratificatio actus
fieri potest & absenti prodest,
& quomodo itelligatur. par.
1. op. 3. in prin. fol. 7

A B S E N T I hæredi instituto pro-
dest approbatio testamenti
facta per filium præteritum.
op. ea. uer. & circa hoc,
fol. eo.

A B S E N T I ignorant ex stipula

tionem notarij nullum ac-
quiritur ius, nisi notifica-
tione sequuta, & absentis
consensu concurrête. par.
1. opin. 77. in prin. fol.
38. non tamen requiritur
expressus consensus, sed
sufficit ut absens tacite ra-
tum habeat. op. ea. uer. &
illam ita receptam. fol.
39. ui. infra. in uer. Nota-
rius stipulans.

A B S O L U T I O ab excommuni-
catione ualet & tenet nul-
lo præstito iuramento ab-
absoluto. par. 1. op. 2. in
prin. fol. 6

A B S O L U T I O à iuramêto non
est necessaria quando iu-
ramentum fuit appositum
super contractu simulato,
quia cum talis non valeat
contractus non obligat iu-
rantem ad eius obserua-
tionem. par. 1. op. 185. uer.
& tunc iuramentum.
fol. 105

A B S O L U T I O à iuramêto non
prodest impetranti parte

A non

non citata, nam ad hunc actum requiritur citatio, quādo iuramentum est confirmatorium contractus. par. 2. op. 1. in prin. uer. & absolutio ista. fol. 4

Absolutio à iuramento licet possit concedi ad effectum agendi, parte non citata, tamen si fuit obtenta per obreptionem, uel surreptionem, non ualeat. op. ea. uer. & dato citra ueri præiudicium. fol. eo. ui. infra in uer. iudex secularis.

Absolutus ab uno iudice à iuramento in contractu usurario seu simulato ad effectum postea agendi super simulatione contractus non potest coram alio iudice de simulatione agere, sed coram eodem id agere tenetur. par. 1. op. 158. fol. 90

Absolutus in loco domicilij potest accusari in loco delicti, quia de iure locus delicti est principalis locus in quo punitio fieri debet, nā ad eum iudex domicilij remissionē facere tenetur dato quod ipse in cognitione præuenisset. non sic in absoluto in loco delicti. par. 1. op. 177. uer. quin etiam. fol. 99.

Absolutus à iuramento ad effectum agendi & excipiendi non censetur absolutus ad

effectum rescindendi contractum, nisi faciat se iterū absolui. par. 2. op. 1. in fi. fol. 5

Acta curiæ non requirunt testes quia absque testibus habent publicā fidem, ex quo acta ipsa suscipiunt auctoritatem ex præsentia iudicis, nō autem ex persona tabelionis & actuarij curiæ. secus in actis extraiudicialibus. par. 1. op. 345. per tot. fol. 194

Acta facta in iudicio summario non obstat in iudicio ordinario, sed facta in summario obstarēt in alio summario inter eosdem. par. 1. op. 380. fol. 2 13

Actiones reales & personales an tollantur per præscriptionē par. 2. op. 7. in prin. fol. 7.

Actiones personales de iure canonico & in cōscientia, cū mala fide debitoris non præscribuntur spatio. 30. uel 40. annorum, & præcipue inter ueniente iuramento. op. ea. in fi. fol. eo.

Actiones datiuę nō transmittuntur ad hæredes. par. 2. op. 6. fol. 7

Actionum diuersarū cumulatio ex eodē fonte, causa, seu facto nascētium & ad diuersa tendentium non admittitur. par. 1. op. 4. in prin. fol. 7

Actio hypothecaria & actio per

I N D E X

- personalis de dote simul in
 eodē libello intentari pos-
 sunt. par. 1. op. 5. 1. prin. fol. 7
 actio publiciana quæ sit. par.
 1. op. 6. in prin. fol. 8
 actio publiciana cōpetit em-
 ptori bonæ fidei causam ha-
 bentī à malæ fidei possessore,
 nec competit aliquo mo-
 do uero & directo domino.
 par. 1. op. 7. in prin. fol. 8
 actio publiciana ut compe-
 tat quæ requirantur. par. 1.
 op. 8. in prin. fol. 8
 actio publiciana non compe-
 tit ecclesiæ, nisi actualiter
 tradatur possessio. par. 1. op.
 9. in prin. fol. 8
 actio redhibitoria durat sex
 mēsis utilibus. par. 2. op.
 2. in prin. fol. 5
 actio publiciana nunquam
 conceditur contra eum qui
 possidet cum titulo. par. 1.
 op. 10. in prin. fol. 9
 actio publiciana non compe-
 tit ei qui non potest usuca-
 pere, par. 1. op. 8. uer. quia
 publiciana. fol. 8
 actio publiciana datur con-
 tra titulo possidentem, quā-
 do titulus est causatus ab
 hærede post mortem defun-
 cti. par. 1. op. 1. uer. At hoc.
 fol. 9
 actio publiciana datur cōtra
 titulo possidentem quando
 per reum exciperetur de ti-
 tulo ante sententiam. op.
- ea. uer. fallit etiam. fol. eo.
 actio publiciana quando pos-
 sit alternatiue cū petitorio
 cumulari. par. 1. op. 11. uer.
 Et sic posset publiciana.
 fol. 9
 actio redhibitoria datur em-
 ptori per actionem ex em-
 pto ex quatuor causis. par.
 2. op. 2. in prin. fol. 5.
 actio redhibitoria quāto mi-
 noris & similis licet extin-
 guatur, remanet tamen ob-
 ligatio in animæ iudicio ad
 damni compensātionem. op.
 ea. in fi. fol. 6.
 actio dotis competens mulie-
 ri cōstante matrimonio ma-
 rito uergente ad inopiam
 cum iuramento per ipsam
 mulierem alteri cedi non
 potest. par. 2. op. 3. fol. 6
 actio seruiana seu interdictū
 saluianum competit locato-
 ri pro rebus coloni illatis,
 etiam contra extraneum
 possessorem, par. 2. op. 4.
 fol. 6
 actio iniuriarum cōpetit con-
 tra dicentem tu mētiris per-
 gulam, non obstante prote-
 statione præmissa per iniu-
 riantem (saluo honore pa-
 ce & reuerentia tua) nisi
 iniuriāns sic diceret prouo-
 catus & ad defensionem
 suæ innocentie. par. 2. op.
 5. in prin. & infra. fol. 6
 actio iniuriarum nō cōpetit

I N D E X

- contra opponentem extra iudicium crimen certum, quod reipublicæ interesset scire, ne ad dignitates promoueretur op. ea. uer. item non haberet locum. fol. eo.
- A**ctor si probauit semiplenè per vnum testem, licet non ipsi sed reo delatum sit iuramentum, non condemnatur in expensis. quia iustam habuit litigandi causam. dummodo ille testis fuerit omni exceptione maior, aliàs secus. par. 1. op. 425. fol. 232
- A**ctus alias illicitus non potest per assertionem simplicem & confessionem contrahētium fieri licitus. par. 1. op. 114. uer. quia non statuitur. fol. 57
- a**ccusatio falsi & cæterorum criminum regulariter durat usque ad xx. annos. par. 1. op. 19. per tot. fol. 12
- a**ccusator in causis criminalibus non cogitur exprimere diem in accusatione sed sufficit solum exprimere locum annum, & mensem delicti, par. 1. op. 18. in prin. fol. 12. declara tamen ut in eadem. uer. tamen vbicunque Reus. fol. eo.
- A**ccusatus uel inquisitus pendente accusatione promotus & electus ad aliquam dignitatem, licet postea ab-
- soluatur, non tamen est retinendus in dignitate, sed deponendus & puniendus. par. 1. op. 15. in prin. fol. 10
- A**ccusatus criminaliter, accusatione pendente, non potest esse testis, nec in testem admittitur contra alium in causa criminali. par. 1. op. ea. uer. & similiter. fol. 11
- A**duentitia in quartam non imputantur. par. 1. op. 73. uer. & ratio est. fol. 35
- A**dulteri puniri debent pœna mortis naturalis & vltimi supplicij. par. 2. op. 9. fol. 8
- A**dulterium nõ dissoluit vinculum matrimonij consummati, sed thorum duntaxat separat. par. 1. op. 212. uer. declaratur vltcrius. fol. 123
- A**dulterium est crimen læsæ maiestati proximum, & furto longe grauius. par. 1. op. 9. ubi quomodo olim puniebatur, & nunc puniatur. fol. 8
- A**duocati salarium quale sit in ciuilibus & in criminalibus. par. 1. op. 21. in prin. fol. 13. & par. 2. op. 8. uer. & aduocatus iste. fol. 8. ui. infra. Aduocatus pro suo patrocinio.
- A**duocatus propriam conducens causam & obtinens.

I N D E X

- non potest petere mercedem aduocationis. op. ea. uer. sed aduerte. fol. eo.
- Aduocatus** uel doctor qui operas suas locarunt, casu quo moriatur pendente anno locationis, transmittunt salarium annuum ratione illius anni ad hæredes, & per consequens eorum hæredes possunt petere integrum salarium totius anni. par. 1. op. 87. in prin. fol. 45
- Aduocatus** non potest esse testis in possessorio in quo fuerat aduocatus, posset tamen esse idoneus testis in petitorio. & in casu in quo adhuc patrocinium non præstitisset. & in alia causa. & contra clientulum suum. par. 1. op. 358. in princ. & in fin. fol. 199. & 200
- Aduocatus** potest compelli ad suscipiendam delegationem, & litigantibus consu- lere. non autem ad subeun- dum officium aduocationis & postulationis nisi urgen- te necessitate, par. 2. op. 8. in prin. fol. 8
- Aduocatus** pro suo patroci- nio potest petere & conse- qui salarium & mercedem secundum qualitatem nego- tij, conditionem clientuli, consuetudinem loci, & ex- cellentiam suam dummo- do non excedat centum au- reos, etiam quod lis non ter- minetur per sententiam, sed per amicos. par. 2. op. 8. fol. 8
- Aetas** debet probari per fun- dantem se in ea siue is ma- ior sit, siue minor. par. 1. op. 101. in prin. fol. 51. nisi mi- nor in instrumento iuraue- rit se maiorem nam tunc li- cet alleget se minorem non poterit probare hoc. op. ea. uer. istaque communis. fol. eo. ii. infra in uer. substitu- tus papillariter.
- Aetatem** allegans tunc eam probare tenetur quando fun- datur in ea, ita quod ætas principaliter allegatur, se- cus quando actus allegatur qui ad sui ualiditatem ac- cessorie ætatem includit; op. ea. uer. limitatur postre- mo. fol. 51
- Aetas** idonea præsumitur, nisi per aduersarium contra- rium concludenter. op. ea. uer. quoniam ætas. fol. eo.
- agens publiciana** non tene- tur necessario probare uen- ditorem non dominum. par. 1. op. 7. uer. & agens actio- ne. fol. 8
- agēs contra fideiussorem** de iudicio sisti ex eo capite quā mora fuerit commissa insi- stendo si petat interesse, de- bet facere constare de quan- titate ipsius, & debet pro-
A 3 bare

- bare verum debitum principalis in quo ille tenebatur. par. 1. op. 2. 19. i. fi. fol. 121
 agens possessorio recuperanda quid debeat narrare in libello. par. i. op. 2. 74. fo. 150
 agenti remedio can. reintegranda. 3. q. 1. obstat exceptio reservationis papalis in beneficialibus, & opposita concernit defectum proprietatis & possessionis. siue talis reservatio sit specialis siue generalis. par. 1. op. 2. 68. uer. istam regulam. fol. 148. ui. infra in uer. Remedium canonis. & in uer. spoliatus sua possessione. dummodo reservatio esset facta ad beneficium uacaturum, secus si ad uacans. op. ea. uer. similiterque eam intelligi. fol. eo.
 alimēta tenetur præstare pater filio iure naturali, nisi filius posset uiuere à se ipso. par. 1. op. 22. i. prin. fol. 13
 alimenta præstare obligatus tenetur quoque ad medicinas quibus corpus languens sanari non potest, quando alimenta deberentur ratione sanguinis iuris dispositiōe. par. 2. op. 13. in prin. fol. 10
 alimentorū appellatione ueniūt omnia necessaria ad uitam, & sine quibus corpus ali ac nutriri non potest. & habitatio calciarium, & lectus. par. 2. op. 13. uer. & appellatione alimentorum. fol. 10
 alluuiō fluminis, id est additio uel detractio quæ fit à flumine ipso per alluuiōem suam trāsferre dominium. par. 2. op. 14. in prin. fol. 10
 alluuiō non habet locum in iurisdictione & consinibus alicuius territorij, quia nō mutantur aliquo modo per alluuiōem, nec inde dimīnutionem seu augmētum recipiūt. op. ea. uer. sed hoc limitatur. fol. eo.
 amici, affines, focij, & domestici non sunt idonei testes in criminalibus, & admissi non probant, nisi actu & habitu alij adesse non potuerint. & nisi in probanda innocentia accusati. par. 1. op. 359. per tot. fol. 200
 Amicus nō potest agere pro amico sine mandato. par. 1. op. 24. in prin. fol. 14. fallit cum cautione rati. op. ea. uer. Hoc uero. fol. eo.
 amicus comprehenditur sub statuto disponente coniunctos seu affines agere sine mandato pro cōsanguineis. par. ea. op. ea. uer. interpretatur etiam. fol. 15
 appellari non potest ab interlocutoria quotiescunq; grauamen illatum per appellationē à diffinitiuā reparari

- parari posset. par. 2. op. 17. fol. 11.
- Appellari non potest a sententia arbitri nec reclamari nec reduci ad boni uiritar bitrium de iure ciuili etiā in casibus in quibus oritur actio ex compromisso. secus de iure canonico. & secus in arbitro iuris. par. 2. op. 18. fol. 11. & 12.
- Appellari nō potest ab executore, secus à pronuntia iudicis de exequendo. par. 2. op. 19. fol. 12.
- Appellari potest à iudice negligēte seu recusante deferre iuramentum in supplementum probationis, & quādo deferat non habenti iustā causam. par. 1. op. 166. fol. 33.
- Appellatio semper admittitur nisi sit specialiter iure prohibita, & ob id admittitur in criminalibus, etiam in crimine læsæ maiestatis. par. 2. op. 20. fol. 12.
- Appellatio non admittitur à sententia lata super possessorio adipiscendæ uel recuperandæ quo ad effectum suspensionis, secus quo ad deuolutionem de iure ciuili. Sed de iure canonico admittitur quo ad utrumque. par. 2. op. 22. fol. 13. & 14.
- Appellatio ubi de iure non
- admittitur, attentata & innouata non sunt ante omnia reuocanda. par. 2. op. 30. uer. cæterum limitatur regula. fol. 17. ui. infra, attentata. per tot.
- Appellatio admissa si & in quantum non videtur simpliciter admissa, sed solum in casu quo de iure admitti debuit. par. 1. op. 167. uer. quo casu. fol. 93.
- Appellatio ab interlocutoria non suspendit iurisdictionē iudicis quo ad principale negotium, nec tenetur iudex à quo supersedere. par. 1. opin. 168. fol. 94.
- Appellatio cui est delatum per unum ex tribus iudicibus delegatis non deuoluit causam ad superiorem. op. ea. uer. Limitatur prædicta. fol. 10.
- Appellatio eius qui ex propria tantum confessione dā natus est admittitur, si causa iusta expressa fuerit in appellatione par. 2. opin. 16. uer. & plerique alij. fol. 11.
- Aqua de flumine publico nō nauigabili licite duci & diuer ti potest, dummodo postea restituatur, & remittatur in flumen nauigabile, & etiā de nauigabili, dūmodo reuertatur in alueū suū. par. 2. op. 23. fol. 14.

I N D E X

- Archidiaconus qui est Archidiaconus & canonicus in eadem ecclesia duplicem uocem habet in electionibus. fol. 14
 argumentum de alimētis ad dotem ualet. par. 1. op. 26. fol. 15
 argumentum à contrario sensu habet locum regulariter in legibus seu uerbis legis, & canonis. par. 1. op. 27. in prin. fol. 15. item in statutis. op. ea. uer. item hoc argumentum. fol. 16. Sed non in statutis correctorijs quādo statutum nihil operatur in sensu directo. in ea. uer. Hoc uero argumentum. fol. eo. item in ultimis uoluntatibus, etiam si dispositio ultima uoluntatis sit conditionalis. op. ea. uer. similiter hoc argumentum. fol. eo.
 arbiter potest esse testis ubi ei potestas data esset per partes litigantes procedendi cum scriptis & sine scriptis, quia partes ipse censentur uelle quod simplici relationi & dicto ipsius arbitri credatur, ac stetur de dictis testium & actis. par. 2. op. 25. fol. 14
 area non habens uentum nisi ab una parte non potest occupari cum ædificio uicini, quamuis nulla debita reperiatur seruitus. par. 2. op. 28. fol. 16
 argumentum de teste ad accusatorem ualet. par. 1. op. 20. uer. imo ualet. fol. 13
 argumentum de emphyteusi ad feudū ualet nisi simus in exorbitantibus. non e contra nisi sit eadem ratio in utroque. par. 2. op. 29. fol. 16
 argumentum de pacto ad statutum ualet. par. 1. op. 22. uer. quia ualet argumen-

tum. fol. 14
 argumentum de alimētis ad dotem ualet. par. 1. op. 26. fol. 15
 argumentum à contrario sensu habet locum regulariter in legibus seu uerbis legis, & canonis. par. 1. op. 27. in prin. fol. 15. item in statutis. op. ea. uer. item hoc argumentum. fol. 16. Sed non in statutis correctorijs quādo statutum nihil operatur in sensu directo. in ea. uer. Hoc uero argumentum. fol. eo. item in ultimis uoluntatibus, etiam si dispositio ultima uoluntatis sit conditionalis. op. ea. uer. similiter hoc argumentum. fol. eo.
 assassini dicuntur qui pecunia, alio ue precio conducti homines occidunt, seu percutiunt nihil tale ab eis præcauentes. par. 1. op. 28. in prin. fol. 16

attentata & innouata pendente appellatione ante omnia reuocanda sunt per iudicem ad quem, & per iudicem à quo si ipse attentauit. & nedum attentata pendente appellatione, sed etiam pendente termino ad appellandum in civilibus, secus in criminalibus, in quibus, si non est appellatum, potest exequi sententia infra

fra terminum ad appellandum. par. 2. op. 3. in prin. & infra. fol. 16. & 17. ui. supra. in uer. appellatio ubi.

attentata reuocanda sunt etiam deserta causa appellatōis. ordinarie tamen & dato libello. op. ea. uer. Tercio ampliatur. fol. 17. ui. infra in uer. Nullitate proposita.

attentata reuocari debent etiam si obijciatur appellanti notorius defectus iuris in negotio principali, etiam in causa quæ super beneficio trutatur. op. ea. uer.

Quarto ampliatur. fol. eo. attestatōum uerba debent scribi per tabellionem. par. 1. op. 348. uer. secundo comprobatur. fol. 194

B

BANNITO qui ex forma statuti non potest reuerti ad ciuitatem nisi habuerit pacem ab hæredibus defuncti, sufficit in omnem euentum habere pacem à maiori parte hæredum, non computatis mulieribus hæredibus occisi, quia in tali statuto non comprehenduntur. par. 1. op. 289. in prin. fol. 157. ui. infra in uer. mulieres non comprehenduntur. & in uer.

statutum quod bannitus. Bannitus seu deportatus restitutus recuperat bona confiscata, dummodo interim in alium translata non sint, etiam si princeps hoc in restitutione exprimeret. par. 1. op. 244. per tot. fol. 135 Bannitus licet possit impune occidi ex forma statuti, tamen euidentis est infamis. nec in facto graui potest esse testis absq; tortura. par. 1. op. 290. uer. & licet occidens. fol. 158. ui. infra in uer. statutum quod bannitus.

Bannitus licet protestetur uolenti ipsum occidere ut uiam sibi inferat contumeliam uel iniuriam ex quo fuit absolutus, nisi statim faceret fidem de restitutione vel absoluteione sibi facta à suo iudice, posset impune offendi. par. 1. op. 290. uer.

Ampliatur tertio. fol. 159 Bannitus potest impune interfici infra tempus datum ad appellandum. par. 2. op. 30. uer. & idem uidetur. fol. 17

Bannitus potest iterum banniri. par. 2. op. 31. fol. 17. de hoc ui. multa infra. in uer. statutum quod bannitus, per multa notabilia.

Bannitus, vigore statuti de compromissis fariendis inter affines, potest petere com-

compromissum par. 2. op. 50
in fi. fol. 25.

Baptismus tollit accusatio-
nem & pœnam delicti com-
missi ante baptismum. par.
1. op. 16. in prin. fol. 11. & ibi
quid in utroque foro, & cō-
trarium esse uerius. ibidem
uer. in contrariam uero. fol.
eo.

Baptismus non potest confer-
ri paruulis in utero matris,
quia cum natus non sit nō
potest regenerari. sed ubi
puer haberet caput extra
matris uterum, quamuis al-
ia omnia membra inclusa
forent, si tunc subesset peri-
culum aliquod, posset sine
dubio baptizari. par. 2. op.
32. in prin. fol. 18.

Baptismus necessitatis tēpo-
re & in articulo mortis lici-
te ab hæretico & excommu-
nicato suscipi potest. op. ea.
uer. itē baptismum. fol. eo.

Bartholi authoritas non est
post ponenda authoritati
dominorum de Rota saltim
in terris imperij. par. 1. op.
182. uer. quia minime au-
thoritas Bartholi. ubi mul-
ta de ipso. fol. 102

Beneficiū legis finalis. C.
de iedicto Diui Adriani tol-
lendo. cessat contra habē-
tem titulum ante testato-
ris mortem, tunc enim im-
peditur possessionis immis-

sio ex dispositione illius. l.
par. 1. opin. 179. in fin. fol.
101.

Beneficia patrimonialia quæ
hodie dantur in titulum
perpetui beneficij sunt ue-
re & realiter perpetua be-
neficia ecclesiastica. par. 2.
opin. 33. in princip. fol. 18.
u. infra in uer. ordinatus ad
titulum.

Bona fides quæ ad præscri-
ptionem iure requiritur
præsumitur in dubio in pos-
sidente nisi contrarium pro-
betur, ubi possessor habe-
ret titulum uerum uel pu-
tatiuum etiam errore iniu-
sto. par. 2. opin. 34. fol.
18.

Bona non præsumuntur in du-
bio feudalia uel emphyteo-
tica, sed allodialia & libera,
quia omne prædium à qua-
libet seruitute liberum cen-
setur. & opponenti incum-
bit probare contrarium.
par. 1. op. 113. fol. 57

Bona mariti licet minoris
uiginti quinq; annis tacite
consentur obligata eius
uxori pro dote a se recepta.
par. 1. opin. 209. fol. 117. &
ne dum pro dote sed etiam
pro alimentis. op. ea. uer. &
opinionem istam. fol.
eo.

Bona à lege prohibita alie-
nari in ultima uoluntate
possunt

- possunt à matre (parte non ualente) dari in dotē filix pauperi. nisi testor expresse prohibuisset bona alienari in cām dotis. par. 1. op. 211. uer. imo mater. fol. 117.
- Bona contrahentium matrimonium in casu prohibito debent publicari, & talis confiscatio fit ipso iure.** pa. 1. op. 212. in princip. fol. 117. item accedentium ad consanguineas uel moniales, uel alias prohibitas per sonas, & tales sunt ipso iure excommunicati. op. ea. uer. ampliatur secundo. fo. 118. nisi talia ignoranter fuerint commissa. op. ea. uer. limitatur secūdo. dum modo statim habita notitia abstineat à coitu. op. e. uer. & hoc procedit. fol. eo.
- Bona committētis crimen læsæ maiestatis confiscari debent per sententiam de iure secus in regno, ubi sunt confiscata ipso iure.** par. 2. op. 71. in prin. & infra. fol. 34.
- Bona contrahentium matrimonium in casu prohibito confiscantur ipso iure.** op. ea. uer. nihilominus per auth. fol. 35.
- Bona alienata per debitorem qui constituerat se omnia bona sua possidere nomine præcario creditoris,** possunt per creditorem reuocari eueniente casu obligationis, nulla facta excusatione in bonis ipsius debitoris. par. 2. opin. 84. fol. 40.
- Bona damnatorum ad mortem naturalem etiam hoste confiscantur & publicantur.** par. 1. op. 243. fol. 99.
- Boues & aratra & alia ruralia instrumenta nō possunt capi pro exequutione sententię, nec pro pignoratione,** par. 1. op. 102. in princip. fol. 52. & hoc ne sterilitas fructuum damno esset reipublicę, op. ea. uer. quippe alia ratio. fol. eo. & si capiantur possunt impune recuperari per partem à manu executorum propria auctoritate. op. ea. uer. & talia prohibita. fol. eo.
- Boues & alia instrumenta aratoria & ruralia capi possunt pro debito fiscali, si debitor non esset solvendo, uel non reperirentur alia bona pro exequutione faciendā,** opin. ea. uer. interpretatur ista, item est quando capiuntur exequutione ex forma iuris communis non loco pignoris nec simplicis exequutionis sed ut vendantur uel dentur in solutum. op. ea. uer. limitantur etiam. fol. eo.

I N D E X

Brauium non debetur currentibus nisi clare constat quis prior metam attigerit. Sed ratione incertitudinis omnes iterum currere debent. par. 2. opin. 80. fol. 39.

C

C AECVS si contrahentium notas uoces habet potest esse testis. excepta confessione inuentarij, & testamento. & in omnibus potest testificari de eo quod uidit ante cecitatem. par. 1. opin. 386. per tot. fol. 217

Capi non potest quis pro debito ciuili in domo propria. nec inuitus ab ea extrahi, licet debitum sit magnum nisi esset in porticu. & nisi pro debito fiscali. par. 2. opin. 36. per tot. fol. 19

Captura in causa suspicionis conceditur ostenso prius instrumento debiti per creditorem, & praestito iuramento de suspicionem & fuga. par. 1. opin. 59. uer. & sic iudex. fol. 30.

Captura contra suspectum de fuga potest concedi etiam die feriata in honorem Dei saltem ad hunc effectum ut

debitor praestet cautionem creditori de iudicio fisci. op. ea. uer. quae quidem licentia. fol. eo.

Captura conceditur creditori contra debitorem suspectum & fugitiuum, ut proprijs manibus capiat, & iudici praesentet. op. ea. uer. Sed si. fol. eo.

Captus pro reprehensalijs concessis ob suae communitatis factum uel alterius particularis personae habere ius repetendi quicquid expedit pro ea causa ab ipsa communitate uel speciali persona. par. 2. q. 35. in prin. fol. 18

Carceratus iniuste si fugiat e carceribus non tenetur. par. 1. opin. 120. uer. quarto loco. fol. 61. & si possit aliter fugere, potest occidere custodes, quando esset moriturus, nec aliter mortem posset euadere. op. ea. uer. ut si iniuste. fol. eo. & ibi ui. plura in materia fugae carcerati. per tot.

Carceratus nulliter non potest relaxari quando captus contra eum de nouo esset concedenda uel facienda. par. 2. opin. 36. uer. imo iustificari. fol. 19

Carceres publici non solum dicuntur illi qui fortibus clauibus aperiuntur & habent

I N D E X

- bent perpetuos custodes , sed etiam alij loci in palatio Potestatis alicui pro carcere assignati , nam carcer publicus dicitur locus ordinatione & decreto iudicis deputatus , in quo custodiatur persona . par. 1. op. 119. uer. & scias. fol. 60. unde fuga ab isto carcere facit inditium ad torturam . par. ea. op. 120. uer. Ampliatur ista nona. fol. 63
- Cardinalem offendens incidit in crimen læsæ maiestatis , & puniri potest ac si percussisset summum Pontificē . nisi faceret ad sui necessariam defensionem . par. 1. op. 38. fol. 20
- Cardinalis , ex priuilegio , si fiat obuiam ei qui ducitur ad supplicium , & pileū apposuerit in caput eius , eum liberat , ut sententia ad mortem non exequatur . par. 1. op. 45. uer. nam cardinales. fol. 25
- Cardinales possunt conuinci duobus testibus , sicut & Pōtifex duorū testimonio condemnatur . par. 2. op. 292. fol. 114. ui. infra in uer. Pa
- Casus non expressus habendus est regulariter pro omisso . par. 1. op. 32. fol. 18. nisi ex coniecturis appare-
- ret testatorem uoluisse ad casum omissum extendi dispositionem suam . op. ea. uer. hoc uero non procedit. fol. eo.
- Causa diciť modica uel magna secundum qualitatem personarum . par. 1. op. 31. fol. 18
- Causa quæ dicatur grauis atque dua uel parua committitur arbitrio iudicis . par. 2. op. 26. uer. item committitur. fol. 15
- Causę ecclesiasticę etiam spirituales compromitti possunt in laicum arbitratorē . par. 2. op. 52. fol. 25
- Cautella pro uolente producere nouos testes post publicationem processus . par. 1. op. 375. uer. Tertio limitatur . fol. 210
- Cautella pro impetrante iuramenti absolutionem ad effectum agēdi , ut tutus sit à reiectione impetrationis . par. 2. op. 1. uer. ideo aduertere debent . fol. 5
- Cautella pro creditore habente debitorem qui non uult exire domum , ut eum exire faciat , & sic capi . par. 2. op. 36. uer. & hac occasione . fol. 19
- Cautio de præstandis legatis uel fideicommissis à testatore remitti potest , etiam si hæres sit dilapidator bonorum .

- norum.par.prima opin. 30.
 fol. 17.
 Cautio mutiana à testatore
 remitti potest, & quomo-
 do.opin.ea. uer. & secundo.
 fol.eo.
 Cautio de utendo & fruendo
 arbitrio boni uiri à te-
 statore remitti non potest,
 quia concernit fauorem hæ-
 redis quem testator remit-
 tere non potest. op. ea. uer.
 interpretatur primum. fol.
 eo, & de ratione diuersita-
 tis inter hanc & præceden-
 tes. uide in op. ea. uer. hic
 non ab re. fol. 18.
 Cedens non potest esse testis
 in causa cessionarij par. 1. op.
 356. fol. 198.
 Cessionarius dicitur proprie
 esse creditor. par. 1. op. 34.
 in prin. fol. 19.
 Christianus de iure potest ef-
 se testis contra iudæum, non
 cōtra, par. 1. op. 385. in prin.
 fol. 216.
 Citatio partis non est neces-
 saria in petitione familiæ
 iudicis ad assortiandum ni-
 gore pactorum executiuo-
 rum. secus in licentia ingre-
 diendi possessionem. par. 2.
 op. 39. fol. 20. 21.
 Citatio partis requiritur in
 executione sententiæ fa-
 cienda. par. prima, opinio.
 35. in princip. fol. 19. de-
 clara ut in eadem. versic.

ubi dicit. & amplia ut ibi.
 uer. Et præmissa conclusio.
 fol. 20.

Cuius non potest uocare in
 ius suam uniuersitatem nisi.
 prius petita uenia, pa. 2. op.
 119. uer. Ampliatur regula
 fol. 54.

Clausula codicillaris posita
 in testamento filij non con-
 tinente parentum institu-
 tionem sustinet testamen-
 tum alias sine dicta clausu-
 la nullum, nam & facit ui-
 deri eos qui ab intestato suc-
 cedunt rogatos esse hæredi-
 tatem restituere, ei qui hæ-
 res scriptus est. par. 1. op. 139
 uer. fallit secundo. fol. 75.
 non tamen procedit cum ef-
 set concepta uerbo quod tē-
 pus futurum significaret.
 opin. ea. uer. cum clausula.
 fol. eo.

Clausula, quod tenores &
 formæ quorum omnium &
 aliorum, habeantur pro ex-
 pressis, etiam si expressa mē-
 tio de eis facienda esset, ope-
 ratur perinde ac si de uer-
 bo ad uerbum omnia in in-
 diuiduo expressa fuissent, &
 tollit clausulam derogato-
 riam ad futura. par. 2. op.
 40. fol. 21.

Clericatus & prima tonsura
 regulariter probari debent
 literis & scripturis non au-
 tem per testes, nisi allego-

tur scripturas & litteras esse deperditas. par. 2. op. 294 ver. Et aduerte hic . fol. 115.

Clericatus & tonsura licet probari possint literis facientibus mentionem de ipsa ordinatione clericali, hoc tamen non procedit in Bulla ac literis Pontificis in qua nominet aliquem clericum propter collationem beneficii ei factam. nā clericatus non probatur ex eo quod Pontifex beneficium conferendo in sua bulla nominet ipsum clericum op. ea. uer. Et licet tonsura. fol. eo.

Clerici producti in testes coram iudice laico deponentes falsum non possunt per iudicem laicum puniri ac condemnari, nec principali ter nec incidenter, sed sunt remittendi ad ecclesiasticum part. 2. opinio. 47. fol. 23.

Clerici in minoribus ordinibus constituti sunt capaces sententiæ degradationis & possunt degradari. par. 3. op. 41. fol. 21.

Clerici tenentur ad instaurationem murorum & portarum ciuitatis & uiarum, pontiumque in quibus est pietas & publica uersatur utilitas. par. 3. opinio. 42.

fol.

27.

Clerici ob fornicationem non deponuntur, secus sacerdotes cognoscentes filias spirituales. par. 2. op. 46. fol. 22.

Clerici à potestate seculari iure diuino sunt exempti. par. 1. opinio. 37. in prin. fol. 20.

Clerici non residentes in ecclesijs in quibus habent beneficia ecclesiastica tenentur omnino ad dicendum priuatim horas, alias tenentur restituere fructus beneficii quos perceperint eo tempore quo à dicendis horis canonicis cessauerunt. par. 1. op. 39. in princip. fol. 22.

Clericorum appellatione ueniunt constituti etiam in minoribus ordinibus, & canonici, clerici in dignitate constituti, & alij prælati in materia fauorabili, secus in odiosa, nam prælati non sunt clerici simpliciter sed secundum quid. par. 2. op. 43. fol. 21.

Clericus tonsuratus aut in minoribus, si non habet beneficium ecclesiasticum, aut incedat in habitu, non gaudet beneficio clericali seu priuilegio. part. 1. opinio. 37. uersic. sed hodie. fol. 21.

Cleri-

- Clericus in bonis patrimonialibus non gaudet priuilegio ecclesiæ nisi in casibus à iure expressis.** par. 1. op. 40. in prin. fol. 22
- Clericus seu prælatus beneficiatus habens administrationem de beneficij fructibus, uel alijs rebus ex fructibus ecclesiæ uel intuitu ecclesiæ acquisitis non potest testâdo disponere, quia in uita usufructuario, & in morte usuuario comparatur.** par. 1. op. 41. in prin. fol. 23.
- clericus decedens pôt transmittere fructus suæ præbende in heredes suos.** opin. ea. ver. contrariam uero. fol. eo.
- clericus ex redditibus sui beneficij ecclesiastici, ultra honestum uictum, sibi quicquam attribuere non potest.** op. ea. uer. quoniam clericus. fol. eo.
- clericus simpliciter beneficiatus tam in uita quam in morte æquiparatur usufructuario & utroque tempore facit fructus suos.** op. ea. uersi. sed contrariam. fol. eo.
- clericus de licentia Papæ potest de rebus intuitu ecclesiæ acquisitis testari.** op. ea. ver. dicta prima communis. fo. eo. vide infra i uer. Papa:
- clericus ubi esset consuetudo, posset testari de fructibus beneficij.** op. ea. uer. interpretatur postremo. fol. eo. ui. infra in uer. consuetudo.
- clericus non potest torqueri nisi sit infamis & de crimine difamatus etiam si extarent indicia.** par. 1. op. 42. fol. 24
- clericus captus sine habitu tempore homicidij perpetrati dolo & ex proposito non debet fori priuilegio gaudere, nec potest petere remissoriam ad iudicem ecclesiasticum,** par. 1. op. 162. in fi. fol. 51
- clericus gaudet beneficio statuti excludentis fœminas propter masculos.** par. 1. op. 315. uer. Amplia secundo. fol. 175
- clericus adulter deponitur ab officio & beneficio & in monasterium detruditur toto tempore uitæ suæ.** par. 2. op. 10. fol. 9
- clericus licet habens proprium patrimonium sufficiens, licite potest uiuere de bonis ecclesiæ, ac de redditibus beneficiorum, & potest eligi in Episcopum & patrimonium retinere,** par. 2. op. 44. fol. 22.
- clericus debitor alienæ pecuniæ inopia seu ægestare laborans**

- borans non potest cōueniri nisi inquātum facere potest deductis alimentis, ne cogatur mēdicare in oprobrium clericatus. par. 2. op. 45. fol. 22.
- Collegium cui commissa est causa potest totum allegari suspectum, ut singularis persona, par. 1. op. 332. in fi. fol. 186. uide infra in uer. Doctores.
- Colonus potest esse testis pro domino. par. 1. op. 387. in prin. fol. 217.
- Comparatio literarum vna cum litera ad quam fit comparatio facit semiplenam probationem par. 1. op. 44. fol. 24.
- Comparatio literarum sola non sufficit ad probandam falsitatem. op. ea. uer. quia ad probandum. fol. eo.
- Comparatio literarū in omnibus scripturis priuatis, ex cepta apocha, plene probat opin. ea. uer. interpretatur p̄dicta. fol. eo.
- Compensatio licet fiat ipso iure, est tamē necesse quod opponatur ab homine. & fiat in debito iurato, nam de debito iurato ad non iuratum non fit compensatio par. 1. op. 43. fol. 24.
- Compensatio non habet locum in actione iniuriarum. par. 2. op. 5. in fi. fol. 7.
- Compromissum expirat morte arbitri, etiam si unus ex tribus electis ex forma statuti moriatur, & hoc in arbitris statutarijs. p. 1. op. 328. fol. 185.
- Cōpromissum factum à duobus in arbitratorem annullatur si alter ex compromittentibus post banniat. & ipsius bona sint publicata & confiscata. par. 2. op. 50. fol. 25.
- Compromissum factum de rebus mere temporalibus ac ciuilibus ecclesie in laicum necessario non requirit consensum auctoritatemque Episcopi. par. 2. op. 51. fol. 25.
- Concubina dicitur illa quæ indubitato affectu in domo est retenta ab uxore parum distans, & in probando concubinato quot requisita cōcurrere debeant. par. 1. opi. 137. in prin. fol. 76.
- Concubina non potest esse testis in causa sui amasij. par. 2. op. 287. in fi. fol. 113.
- Concubinarius seu fornicator publicus ac notorius in sacris ordinibus constitutus est suspensus ipso iure ab officio & beneficio, & celebrans ante peractam penitentiam efficitur irregularis ea irregularitate quæ à solo Pontifice deleri potest

par. 2. op. 55. in prin. & inferius. fol. 27.

Concubinarius est infamis infamia facti, & non potest esse testis nec accusare, etiā cum qui suam concubinam cognouit nisi esset eius patronus. par. 1. opin. 17. uer. quod habens unam uxorem fol. 12.

Condemnatus ad pecuniam soluendam ex actione iniuriarum contra ipsum. intentata non admittitur ad beneficium cessionis bonorum sed talis pœna debet conueri in corporalem. par. 1. op. 33. fol. 19.

Condemnatus ad mortem seu ad quancunque aliam pœnam, si tempore quo ducitur ad suplicium destinatum fugeret & apprehenderet sacerdotem portantem corpus Christi per ciuitatem, est immunis & tutus ab illa pœna. par. 1. opin. 44. in princip. fol. 25. dummodo recurrat ad ipsum & accipiat communionem, op. ea. uer. quod uerum est. idem est si recurrat ad cardinalē. op. ea. uer. similiterque. fol. eo. uide supra in uer. Cardinalis.

Condemnatus ad furcas liberari debet, si laqueo fracto in terram cadat, ex quo uidetur miraculose factum. si

tamen prius fuerit protestatus de sua innocentia, par. 1. op. 44. uer. ubi ponunt exemplum. fol. 26.

Condemnatus pro crimine ac delicto capitali ad mortem, mediante sententia difinitiuā secundum formam iuris comunis efficitur seruus pœne, sed condemnatus ad pœnā mortis uigore contumaciæ ac fictæ confessionis ex forma statuti non efficitur seruus pœnæ donec uenerit in iudicis potestatem. par. 1. op. 330. fol. 186.

Conductor equi non tenetur de laxissima culpa nec de casu, nec de uitio naturali. par. 2. op. 58. in prin. fol. 29.

Conductor equi non liberatur ab eius solutione si moriatur, licet probaret equum illum mortuum fuisse in itinere, nisi specialiter probaret quod ille idē equus obiit quem conduxerat. opin. ea. uer. sed conduens. fol. eo.

Conductor non tenetur de casu fortuito, sed dumtaxat de dolo, culpa lata, & laxi. par. 2. op. 59. fol. 29.

Conductor etiam si suscepisset in se periculum generaliter cum iuramento, superueniente bello, peste, de tali casu fortuito, nō teneretur. op. ea. uer. Et in tantum hoc procedit. fol. eo.

Con-

Conductor qui suscepit in se casum fortuitum aduersam que fortunam non tenere tur de casu insolito & incōsueto superueniente, sed de casu solito, op. ea. uer. imo aduerte. fol. eo. & 30

Conductor qui se obligauit ex pacto ad omne periculū superueniens ex quocunq; casu, & specialiter etiam ex bello & occasione belli, nō potest petere remissionem mercedis. op. ea. uer. sed ubi cunque. fol. eo.

Conductor suscipiens in se periculum belli & guerræ, & omne aliud periculum, ex ui istorum uerborum generalium tenetur ad casum pestis & cuiuslibet aduersitatis. op. ea. in fi. fol. eo.

Conductor debet potius restituere possessionem locatori quā litigare de pprietate. & quomodo id nō procedat. par. 2. op. 65. fol. 32

Cōductores gabellarum, doghanarum, molendinū, ac aliarum rerum similium, non coguntur ad soluendū maiorem pensionem propter ubertatem, & augmentum fructuum quam fuerit tempore conductio- nis, & celebrati contractus, quando ubertas contingeret ex diligentia ipsorum, se- cus si casu fortuito uel in

opinato, ut quia aliorum molendina essent diruta. par. 2. opin. 60. in prin- cip. fol. 30

Confessio de dote recepta constante matrimonio non præiudicat creditorib. præ- sentibus uel futuris etiam si fuerit iurata, & licet lap- sum sit tempus opponendæ exceptionis non numeratæ. dotis. p. 2. op. 69. f. 33. & 34

Confessio facta per Reum in tormentis nullis uel nō le- gitimis indicijs præcedenti- bus nō ualet & redit nulla etiā si millies fuerit ratifi- cata, nec ex ea posset sequi condēnatio. par. 2. opin. 70. fol. 34.

Confessio facta à muliere in uenditione fundi constante matrimonio p maritū facta de uirili portione pecuniæ recepta non obstat ipsi mu- lieri agenti (soluto matri- monio) ad repetitionem, quia maritus præsumitur, totum pretiū habuisse nō obstante tali confessione. par. 2. op. 169. fol. 72. & 73. & op. 215. fol. 90

Confessio facta spontē in cri- minalibus absque tormen- tis uel metu tormentorum etiam nullis indicijs præce- dentibus, uel non data in- ditionum copia, & sic data nullitate processus, sufficit

I N D E X

- sine aliqua ratificatione ad
 condemnandum confitentē
 par. 1. op. 47. in prin. fol. 26.
- Confessio in tormentis si nō
 ratificetur, non infert ad cō
 demnationem, sed dat fa-
 cultatem repetendi tormē
 ta. op. ea. uer. contrarium
 uero. fol. eo.
- Confessio coram iudice incō
 petente licet non ualeat ut
 iudicialis, ualet tamē ut ex
 traiudicialis, & facit īdiciū
 ad torturam per iudicem or
 dinarium inferendam. par.
 1. op. 48. fol. 27.
- Confessio facta absente par-
 te in fauorem absentis indu-
 cit semiplenam probatio-
 nem. par. 1. op. 49. fol. 27.
- Confessio facta sacerdoti nō
 potest nec debet ab ipso sa-
 cerdote reuellari. par. 1. op.
 50. fol. 27. uide infra in uer.
 Sacerdos.
- Confessio de dote recepta li-
 cet in effectu non recepta
 constante matrimonio à ma-
 rito facta ualet, quando plæ-
 beus acciperet nobile ī uxo-
 rem, uel senex puellam, pa.
 1. opin. 75. uer. Limitatur
 quinto. fol. 37.
- Cōfessio peccatorū potest fie-
 ri laico propter impossibili-
 tatem expectandi sacerdo-
 tem, par. 2. op. 67. fol. 33.
- Confessio tutoris, curatoris
 & similium non præiudicat
- principali. par. 2. opi. 68. fol.
 33.
- Confessus sponte etiam si te-
 stibus cōiunctus nō sit nō ad-
 mittitur ad appellandum
 nec in ciuilibus nec in crimi-
 nalibus. par. 2. opin. 16. in
 prin. fol. 11. uide infra in
 uer. cōiunctus. & supra in uer.
 Appellatio eius.
- Coniunctorum appellatione
 ueniunt filij naturales. qui
 considerantur à lege, & pro-
 prie appellantur coniuncti.
 par. 1. op. 137. uer. isti itaque
 fol. 77. uide infra in uer. sta-
 tutum quod coniunctus.
- Connatus puniendus est in
 atrocioribus delictis, non
 tamen pœna ordinaria per-
 fecti & consumati, etiam
 quod delinquens peruene-
 rit ad proximum ipsius de-
 licti actum, ac fecerit posse
 suum, nec steterit per con-
 nantem quin delictum om-
 nino consummatum fuerit,
 nisi in crimine læsæ maie-
 statis dummodo etiam in
 hoc non fuerit nudus sed re-
 ductus ad aliquem actum
 proximum uel remotum.
 par. 2. op. 53. fol. 25. & 26.
 Vide infra in uer. venenum
 porrigens. Et in uerbo. Ra-
 ptor honestus.
- Consilium alicuius ciuitatis
 uel loci licet non possit tan-
 quam suspectum recusari, ta-

INDEX.

- men si caput consilij esset su-
spectum, tunc totum pote-
rit allegari suspectum. par.
1. op. 332. uer. & hoc idem.
fol. 186. uide supra in uer.
collegium.
- Consuetudo extenditur quā-
do casus ad quem fit exten-
sio comprehenditur sub ca-
su expresso saltem ex lata
uocabuli significatione, nā
ad talem casum extenditur
consuetudo etiam contra
ius, aut à iure exorbitans.
par. 1. op. 315. uer. compro-
batur etiam. fol. 175.
- Consuetudo potest inducere
facultatem clericis testandi
de fructibus beneficiorum,
par. 1. op. 41. uer. interpre-
tatur postremo. fol. 23.
- Consuetudo localis nō ligat
forenses, sed subditos tantū
par. 1. op. 51. uer. consuetu-
do enim. fol. 27.
- Consuetudo rationabilis &
æqua potest induci spatio.
10. aunorum siue sit contra
ius, siue præter ius. par. 1. op.
52. in prin. fol. 28.
- Consuetudo rationabilis quæ
dicatur, & an esse talem, re-
linquatur arbitrio iudicis,
op. ea. uer. & illa præsertim.
& inferius. fol. eo.
- Consuetudinem iniquam &
irrationabilem lex decer-
nens non solum præteritā
cōsuetudinē iniquam sed
etiam futuram damnat.
- Consuetudo seu statutum di-
sponens quod usure pro do-
te & causa dotis, donec re-
stituatur ipsa dos, solui de-
beant ad rationem quinque
pro centenario, non ualet
inspecto iure, sed de obser-
uantia secus. par. 2. op. 73.
fol. 36.
- Consuetudo non soluēdi de-
cimas excusat à debito ear-
um secundum theologos,
secus secundum canonistas.
p. 2. op. 74. in pr. & per tot.
fol. 36. & 37.
- Consuetudo non soluēdi de-
cimas non ualet, saltem in
decimis prædialibus. par. 2.
op. 74. uer. tertio quod con-
suetudo. fol. eo.
- Consuetudo ut inducatur re-
quiruntur necessario duo
actus ubi actus essent nota-
biles & qui sæpius non oc-
currerent, secus si sæpius oc-
currerent, quia tunc plures
actus requiruntur arbitrio
iudicis, cum hoc non sit le-
ge cautum. p. 2. op. 75. fo. 38
- Consuetudo non tenet quæ
remitte solemnitates à iu-
re canonico requisitas, in a-
lienatione rei ecclesiastica,
tenet autem si illas auget.
par. 2. op. 76. fol. 38.
- Consuetudo etiam futura
procedere non potest aduer-
sus legem quæ ipsam con-
suetu-

- suetudinem simpliciter reprobauit, nam eam sensim iudicat iniquam. par. 1. op. 54. fol. 28.
- Consuetudo ex noua causa potest induci contra legem derogantem etiam expresse futuris consuetudinibus. par. 1. op. 55. fol. 28.
- Consuetudo debet esse ob- tenta in contradictorio iudicio uel saltem quod quis aliquando contradixerit. & non obstante huiusmodi contradictione sic fuerit obseruatum. par. 1. opin. 56. in prin. fol. 28.
- Consuetudo potest concedere filiofamilias ius testandi, & omnia quæ sunt de iure positiuo faciendi. par. 1. op. 121. in fi. fol. 66.
- Consuetudo immediate compulsiua & prohibitiua aut pœnalis non extenditur ad forenses, sed mediante aliquo facto uel delicto intra territorium commissio eos ligat, quia delinquendo consentire uidentur. par. 1. op. 286. in fi. fol. 156.
- Contractus metu initus non est nullus ipso iure, sed causat rescissionem per actionem quod met. causa; excepto contractu dotis, qui si fiat per metum est nullus ipso iure, p. 1. op. 57. in prin. fo. 29.
- Contractus potest fieri in ul- tima uoluntate, nec recipit naturam ultimæ uoluntatis sed seruat naturam suam, & erit contractus inter uiuos, & probatur per duos testes. p. 1. op. 414 fo. 227. & 228.
- Contractus emptionis, uenditionis, & similis. ut dici possit pignoratitius, usurarius, & simulatus, quæ requirantur, par. 1. op. 436. fol. 237. uide infra in uer. usurarius contractus.
- Conuictus & confessus tam in ciuilibus quam in criminalibus non auditur appellans, nec à iudice qui sententiam pronuntiauit, nec ab eo ad quem prouocatum est. par. 2. op. 15. fol. 10.
- Cōuictus legitimis probationibus si à iudice interrogetur et in tormentis, tenetur sub mortalis culpæ reatu respondere An crimen cōmiserit. par. 2. opi. 77. fol. 38.
- Creditor conditionalis non dicitur proprie creditor sed improprie, quia mox ab initio non potest exigere. par. 1. op. 58. in prin. fol. 29.
- Creditori licitum est debitorem suum suspectum & fugientem propria auctoritate capere & ipsum captum ad iudicem ducere. par. 1. op. 59. uer. sed si. fol. 30.
- Creditori non solum licitum est suum debitorem propria auctoritate

ritate. capere in actu fugæ,
sed etiã illum qui esset in fu-
ga mentali. pa. 1. op. 59. uer.
& creditor non solũ. fol. eo.
Creditori non licet retinere
penes se cadauer sui debito-
ris diuitis uel inopis inse-
pultũ, ut pignus quoddã do-
nec pecunia sibi debita ui-
gore liquidi instrumẽti sol-
uatur integre. par. 2. op. 78.
fol. 38.

Crimẽ publicum est, quoties
pœna uenit imponẽda Reo
& applicanda fisco, siue de-
scendat ex crimine publico
siue non. par. 2. op. 79. fo. 39

D

D Annus datum seu
ualor rei & æstima-
tio debet probari p
duos æstimatores deputa-
tos à iudice ad æstimationẽ
faciendã, qui habent æstima-
re, & referre iudici, præsti-
to eis prius iuramento de
æstimando bona fide & sine
fraude. pa. 1. op. 169. i. prin.
f. 94. ui. infra i. uer. Periti. &
ad hũc actũ æstimãdi debet
citari pars. Et talis æstima-
tio fieri põt et post didici-
ta testifica. op. ea. in fi. f. eo.

Debitor promittens cum iu-
ramento soluere decem in-
fra mensem sub excommu-
nicationis censura & pœna,
non dicitur periurus nec ex-
cõmunicatus si satisfecerit

post aliũ mensem sequentẽ
sibi prorogatũ à creditore,
quia idem terminus censet
cũ primo, & uere ac proprie
iuramentũ uidetur adimple-
ri, si adimpleatur infra tem-
pus prorogatum. par. 2. op.
81. fol. 39.

Debitor habens bona quẽ pu-
blica subhastatione uedi pos-
sunt in carceres poni nõ po-
test. par. 2. opin. 82. fol. 40.

Debitor morosus tenetur
omnino ad restitutionem
atque æstimationem, re per-
empta penes ipsum eodem
modo quo & apud dominũ,
ac creditorem foret peritu-
ra, & sic tenetur indistincte
de interritu rei debitæ, nul-
la facta distinctione, an eo-
dem modo apud creditore
ipsum peritura esset. par. 2.
op. 83. fol. 40.

Debitor dans pignora credi-
tori, si postea uellet dare fi-
deiussorem & repetere pi-
gnora, nõ posset inuito cre-
ditore. par. 2. op. 115. in fin.
fol. 52. ui. infra in uer. fide-
iussores dare.

Debitor capi ac carcerari po-
test ut suspectus de fuga,
probata prius per solum iu-
ramentum suspitione fugæ
à creditore. par. 1. opin. 59.
fol. 29. imo quod non pos-
sit, nisi allegetur legitima
suspitiõis causa, & probetur

- per duos testes. op. ea. uer. in contrariam uero. fol. 30.
- Debitor recipiens pecuniam nomine mutui, nec indigēs ista pecūia sibi mutuata, potest eandem inuito creditore reddere, & sic creditor inuitus cogitur illud idem recipere. par. 1. op. 60. fol. 30.
- Debitor quantitatis ob difficultatem soluendi non excusatur a mora. par. 1. op. 61. fol. 30.
- Debitor non potest cedere bonis quando creditor renuntiat facultati illum carcerari faciendi. quia cessat ratio carceris, qua cessante beneficium bonis cedendi cessare debet. par. 1. op. 62. fol. 31.
- Debitor redditur indignus cessionis bonorum beneficio, indicans partem bonorum, & partem occupans. par. 1. op. 63. fol. 31. dummodo id dolo faciat. secus si errore. ut in ea. uer. sed ubicūque. fol. eo.
- Debitor deficiens in solutione certo tempore & loco promissa potest ubique conueniri etiam si alibi non sortitur forum. par. 1. op. 64. fol. 31.
- Debitor obligatus cum clausula, ut posset conueniri Aquilæ & ubique locorum, potest, ea non obstante, op-
ponere declinatoriam, nisi adiectum sit & ubique locorum ubi fuisset petitū. par. ea. op. ea. uer. sed nota. fol. eo.
- Debitor non potest per pactum se obligare ad carceres si in termino non soluerit. par. 1. op. 65. fol. 32.
- Debitor obligatus soluere singulis annis unum par caponum occasione alicuius rei, potest conueniri officio iudicis uel interdicto possessorio, quia pro annua prestatione competunt remedia possessoria. par. 1. op. 66. in prin. fol. 32.
- Debitor qui tenetur dare unū par caponū nō liberatur si dederit mortuos. op. ea. uer. & hic notandum. fol. eo.
- Debitor obligatus dare cui libet canonico unum par caponum non tenetur si augeatur numerus canonicorum. op. ea. uer. item aduertendum. fol. eo.
- Debitor speciei per interritum rei ante moram liberatur actione præscriptis uerbis seu de dolo. par. 1. op. 67. in prin. fol. 32. sed non à conditione ob causam. in ea. uer. sed iste.
- Debitor non potest renuntiare præscriptioni statutarie in merum odium creditoris negligentis petere debetum.

- tum. par. 1. op. 277. fol. 152.
- Debitor coactus soluere ob creditoris sui iniuriam consequitur liberationem debiti ope exceptionis.** par. 2. op. 35. uer. proceditque communis. fol. 19.
- Decisiones Rotæ romanæ nō sunt tantæ authoritatis ut iudicans teneatur magis ad herere ipsis quam communi opinioni, quia non sunt per Pontifices approbare, sed eis tanquam magistratibus decisionibus stari debet.** par. 1. op. 182. uer. hinc est. & infra ubi reprobatur contraria asserens ipsas præualere communi opinioni. fol. 102.
- Decisiones concilij neapolitani quæ proferuntur sub nomine Regis in casibus dubijs succedunt loco interpretationis imperialis.** op. ea. uer. sed reuertendo. fol. eo. & opin. 272. in fin. fol. 150. & par. 2. opin. 180. in fi. fol. 76
- Decretum iudicis habet præsumptionem pro se, ut præsumatur adhibitum causa cognita etiam quod in specie non exprimantur solemnia requisita ad ipsum actū super quo decretum interponitur.** par. 1. opinio. 261. uer. Ampliatur quoque. fol. 144
- Dedicatio facta de se & bonis ecclesiæ seculari intelligitur de bonis præsentibus, non autem futuris, ut libera facultas testandi in futurum non impediatur.** par. 1. op. 68. fol. 33.
- Defensio unicuique permissa est pro rei suæ tutione uite personæ cum moderamine inculpatæ tutelæ incontinenti. & pro tuendo honorem etiam quod aggressorem & iniuriantem occidat dummodo cum paritate armorū, & paritate facti.** par. 2. op. 85. ubi ponitur quid sit inculcata defensio, & quando sit licitum occidere aggressorem. fol. 41. & 42.
- Defendere offensum & delictis obuiare an & quando quis teneatur.** par. 1. op. 69. per tot. fol. 33
- Delegatio an arguat nouationem.** par. 2. op. 86. fol. 42
- Delegatus non potest sibi re seruare taxationem expensarum, nec suam sententiā interpretari, nisi esset talis delegatus qui posset exequi sententiā. ut est delegatus à principe,** par. 1. opin. 164. uer. hoc idem dicendum. fol. 92
- Delictum infamans licet probetur per testes, non ob hoc diceretur delinquens infamis**

mis infamia iuris, nisi accedat confessio ipsius uel sententia. par. 1. op. 152. uer. & quamuis. fol. 87.

Depositarius de dolo duntaxat tenetur. par. 1. op. 70. in prin. fol. 33. nisi depositum eius contemplatione factū sit, quia tunc & de leuissima culpa tenetur. op. ea. uer. seruus ergo. & nisi se obtulit de læuissima culpa. ut in ea. uer. eodem modo.

Depositiones testium etiam non publicatæ coram uno iudice probant etiam corā alio iudice, scipueq; surrogato. par. 1. op. 408. fol. 226.

Dictio taxatiua posita in lege continente casum fauorabilem uel pium impedit extensionem ad casus similes. par. 1. op. 72. fo. 34.

Dies tacita licet impediatur natiuitatem actionis, non tamen impedit natiuitatem obligationis quæ statim nascitur ante diem quæ tacite inest, & subintelligitur ratione loci. par. 1. op. 13. in prin. fol. 9.

Dignitas Episcopalis eximit ac liberat filium à patria potestate, & cardinalatus, & professio religionis. si tamen hoc utile sit filio, secus si damnosum. par. 2. opinio. 120. fol. 54. ui. infra in uer. ordo sacer.

Dilatio quadrimestris ad soluendum non competit condemnatis ex maleficio seu ex quocunque crimine, nec eis regulariter conceditur, etiam si in sententia incausa criminali quis esset ad pœnam pecuniariam damnatus. par. 2. opinio. 57. fol. 29.

Distributiones quotidianæ etiam ex consuetudine, absentibus & non ministrantibus dari non debent. part. 1. opinio. 71. fol. 34. etiam si existant in seruitio episcopi. in studio. si haberent à papa priuilegium ut absentes fructus reciperent. etiam si in rescripto dicatur quod fructus debeantur absenti ac si esset præsens. & etiam si diceret quod ei debeantur fructus ac si resideret. ut in ea. per tot.

Doctores unius ciuitatis de iure non possunt omnes allegari suspecti, par. 1. opin. 332. in princip. fol. 186. ui. supra in uer. collegium.

Doctores ueniunt appellatione scholarium & professorum. part. 2. opin. 247. fol. 100.

Doctor & aduocatus omittens in allegatione iuris allegare quædam in causa sua, si sit minor, non potest allegare se deceptum, nec est

I N D E X

- est restituendus , quia in suo doctoratu fuit approbatus ut sapiens. par. 1. op. 86. fol. 45.
- Doctor legens & moriens transmittit salariū ad suos & etiam si sit impeditus infirmitate. par. 1. opinio. 87. uer. Ampliatur quoq; fo. 45.
- Doctori famoso attestanti de consuetudine , credendum est, uel saltem eius dictum inducit præsumptionem , & transfert onus probandi in partem aduersam. par. 1. opinio. 88. fol. 46. & pto doctoribus ui. par. 2. op. 87. per. tot. fol. 42. 43. & 44. & op. 88. fol. 45.
- Dominium transfertur in ecclesiam ex solo titulo donationis . sine traditione. par. 1. opi. 9. in prin. fol. 8.
- Dominium quæritur filio in aduentitij . nisi ex stipulatione paterna; & nisi fuerit stipulatus patri & non sibi. par. 1. op. 138. per tot. fol. 77 & 78.
- Dominium rei legatæ tacite non transfertur ipso iure in legatarium sine traditione, sicut trasfertur dominium rei expressæ legatæ. par. 1. op. 198. fol. 111.
- Dominus post declaratam caducitatem potest propria auctoritate ingredi possessionem rei emphyteuticæ par. 1. op. 94. uer. ideo aduerte. fol. 49.
- Dominus potest emphyteotam uerbis sibi resistentem expellere . op. ea. uer. si. imo si emphyteota. fol. eo.
- Dominus res coloni illatas in fundum rusticum habet tacite obligatas, cum declarationibus. ut par. 2. op. 49. fol. 24.
- Domum ædificare & aliud in sua area ac solo quilibet potest , etiam quod uicino noceat , dūmodo animo nocendi non faciat, & si ex hoc ædificium uicini ruat non tenetur ædificans , imo potest etiam illud quandocumque amouere , nec tenetur de damno infecto. nisi sciēs stipulādo se obligauerit ad damnum resarciendū . par. 2. op. 12. fol. 9. & 10.
- Donatarius qui non obseruat pacta conuenta inter ipsum & donantem , præsertim si iurauit , non potest purgare moram , nam iuramentum obstat purgationi. p. 1. op. 79. uer. Amplia prædicta. fol. 41.
- Donata spōsæ per consanguineos sponsi soluto matrimonio morte sponsæ, remanere debent penes sponsum & non ueniunt restituenda hæredibus uxoris. par. 2. op. 93 fol. 45. & 46.
- Dona-

I N D E X

Donatio censetur facta causa mortis quando de morte fit mentio, alias dicitur inter uiuos, & talis donatio facta causa mortis nudo pacto perficitur par. 1. op. 85. per tot. fol. 44. & 45.

Donatio est contractus nominatus. par. 1. op. 84. fol. 44.

Donatio facta sub conditione dicitur propria donatio. par. 1. op. 82. fol. 43.

Donatio usque ad septingentos aureos & ultra ualere potest absque insinuationis interuentu. par. 1. opin. 29. uer. colligitur, seu sequitur fol. 17. ui. infra. Donatio inter uiuos.

Donatio omnium bonorum presentium & futurorum tamquam liberam testandi facultatem tollens non ualet par. 1. op. 73. fol. 34. nisi esset facta ecclesie. in ea. uer. sed fallit. & nisi in ea fuerit appositum precarium, quia tunc habetur loco traditionis. in ea. uer. fallit secundo fol. eo.

Donatio omnium bonorum presentium & futurorum retentis fructibus & aliqua re de qua testator disponere possit, ualet. op. ea. uer. Tertio limitatur. fol. 35.

Donatio omnium bonorum facta alicui per stipulationem ualet, quia transit in

contractum, qui est irreuocabilis. op. ea. uer. Quarto limitatur. fol. eo.

Donatio facta a patre filio in potestate non ualet regulariter. par. 1. op. 74. in princ. fol. 35. nisi esset iurata. ut in ea. uer. ista communis. fol. eo.

Donatio iurata facta a patre filio in potestate non est imputanda in legitimam. op. ea. uer. & donatio ista. fol. eo. & non confertur. par. 2. op. 90. fol. 45.

Donatio facta a patre filio existenti in potestate, ob benemerita, ualet. op. ea. uer. & fallit similiter. fol. eo. si tamen benemerita rei donante respondeant. opin. ea. uer. & intellige. fol. 36. & hoc relinquitur arbitrio iudicis uer. sed quomodo. fol. eo.

Donatio facta a patre filio qui ei contulit beneficia, nulla etiam facta mentione meritorum, praesumitur tamen facta intuitu meritorum praecedentium, non autem intuitu filiationis. opin. ea. uer. Ampliatur dicta limitatio. fol. eo. nisi in instrumento diceretur, sanguinis affectione, op. ea. uer. tamen si in instrumento. Et beneficia ueniunt probanda quia non statur assertioni patris op.

I N D E X

- op.ea.uer. & in hoc non stā
dum. fol.36.
- Donatio in qua pater remit
tit filio usumfructum in bo
nis aduentitijs ipsius filij
ualet, etiam non expectata
morte patris,op.ea.uer. fal
lit quoque. fol.co.
- Donatio facta à patre filio
in potestate causa studij ua
let sicut facta pro dote.op.
ea.uer. fallit ulterius.fo. e.
ubi in residuo litere videns
contrarium.
- Donatio inter uirum & uxo
rem constante matrimonio
regulariter non ualet. par.
1.op.75.in prin. fol.36. nisi
esset firmata iuramento.op.
ea.uer. sed hoc fallit.
- Donatio simulata ut pote fa
cta in fraudem non ualet
nec firmatur iuramento.
ep,ea.uer.sed hoc certe. fo.
37.
- Donatio inter uirum & uxo
rem facta ex causa seruitio
rum ualet,tamen ista serui
tia debent probari aliter
quam per confessionem cō
iugum.op.ea. uer. fallit se
cundo. fol.co.
- Donatio reciproca inter ui
rum & uxorem collata post
tempus mortis ualet. opin.
ea.uer.fallit tertio. fol. co.
- Donatio facta à marito uxo
ri uel econtra de iure patro
natu tantum ualet, ex quo
- maritus non efficitur locu
pletior.op.ea.ner. Limita
tur quarto. fol.co.
- Donatio remuneratoria fa
cta, ad recompensationem
propter in equalitatem cō
iugum ualet.op.ea.uer. Li
mitatur quinto. fol.co.
- Donatio facta ab uxore mari
to pro expensis in refectio
ne ædium incendio consum
ptarum;ualet.par.ea.op.ea.
in fi. fol. eo.
- Donatio facta p psem priua
to p superueniētiā liberorū
reuocatur, licet dominium
rei donatæ sit translatum
per patrem in donatarium
ante natiuitatem filiorum,
& hoc ipso iure quia conti
net in se tacitam liberorum
conditionem. & hoc etiam
si interueniat iuramentum.
par. 1.op.76.in prin. fol.37.
& 38.
- Donatio facta ecclesiæ non
reuocatur per superuenien
tiam liberorum nisi dunta
taxat usque ad legitimam.op.
ea.uer.sed fallit primo. fo.
38. quod procedit in foro
contentioso; secus in foro
poli, nam tunc ecclesia per
superueniētiā liberorum
tenetur donata restituere.
op.ea. uer. uerum commu
nis. fol.co.
- Donatio facta per patrem
uni filiorum non reuocatur
per

INDEX.

- per natiuitatem aliorum filiorum. op. ea. uer. Limitatur secundo. fol. c. nec per ingratitudinē. op. 79. uer. sed ubicunque. fol. 41.
- Donatio remuneratoria facta priuato non reuocatur per superuenientiam liberorum. op. ea. uer. interpretatur postremo. fol. eo.
- Donatio facta absenti & mortuo ante acceptationem, euanesceat, & facultas acceptandi non transit in heredes. op. ea. in fi. fol. eo. ui. supra. in uer. Absente mortuo.
- Donatio inter uiuos facta usque ad quingentos aureos ualet sine insinuatione. ultra non, nisi fiat ecclesie uel pio loco. Et nisi sit reciproca & uicissitudinaria. Et nisi soluta gabella non ascenderet in effectum ad summam. Et nisi sit iurata, duomodo tale iuramentum non tenderet in prejudicium tertij, part. 1. opinio. 78. in principio. & infra. fol. 40. ui. infra. in uer. insinuatio.
- Donatio ex quibus causis possit reuocari, & an ex eo quia donatarius non aluerit donantem. par. 1. op. 79. in principio. & infra. fol. 41.
- Donatio propter pacta non seruata reuocari potest nedum à donante, sed etiam ab herede post eius mortem. par. 1. op. 79. uer. declaratur secundo. fol. 41.
- Donatio facta ecclesie non reuocatur per ingratitudinem prelati etiam si concurreret ingratitudo capituli; op. ea. in fi. fol. eo. ui. infra; in uer. prelati ingratitudo.
- Donatio quando obliget donantem de euictione. par. 1. op. 80. per tot. fol. 42.
- Donatio non obligat donantem nisi in quantum facere potest habita ratione negeat; & hoc in liberali, secus in facta ob causam. par. 1. op. 81. fol. 43.
- Donatio simplex facta à patre filio, quæ ab initio ualuit, conferri non debet quādo implebat eius legitimam. quia tunc contemplatione legitimæ facta censetur, & sic magis relictæ quā inter uiuos donationis naturam imitatur. par. 2. op. 91. fol. 45.
- Donatio remuneratoria facta ab administratoribus alienæ rei remunerandi causa eos qui erga suos principales benemeriti fuerunt, ualet, etiam si fiat à minori bus sine iudicis decreto. par. 2. op. 92. fol. 45.
- Donator promittens non reuocare donationem ex quacunque causa uel ingratitudine

I N D E X.

dine futura, non obstante pacto, superueniente ingratitudine, potest eam reuocare, nisi interuenerit iuramentum. p. 2. op. 94. f. 46. ui. infra in uer. Pactum quod donatio.

Donatori asserenti se ob benemerita donasse plena fides adhibenda est, ubicunque non erat prohibitus eam rem donare p. 2. op. 95. f. 46.

Dos per actionem ex stipulatu exigi potest, licet nulla fuerit adhibita stipulatio. par. 1. op. 89. fol. 46.

Dos promissa, licet nondum tradita censetur proprie dos. par. 2. op. 96. fol. 47.

Dos proprie etiam dicitur soluto matrimonio. par. 2. op. 97. fol. 47.

Dos legata uel legatum dotis causa factum non debetur nisi sequatur matrimonium. par. 2. op. 88. fol. 47.

Dos nepoti ab Auo dari debet, nisi filius sit diues. par. 2. op. 99. fol. 47.

Dos data à Matre uel fratre simpliciter assignata in re propria seu communi, præsumitur donata, etiam quod alias administratores bonorum puellæ fuerint. par. 2. op. 171. fol. 73.

Dos recepta à Patre & filio ex confessione in eodem instrumento facta obligat quilibet pro dimidia, & ad eam

quolibet ipsorum pro rata tenetur. pa. 2. op. 215. fo. 90.

Duellum est omni iure prohibitum tam respectu prouocati acceptantis, quam prouocatis, quibus deneganda sunt sacramenta ecclesiæ, & præcipue Eucharistia, nisi eos poeniteat. part. 1. opin. 90. fo. 46.

Duellum etiam susceptum potest recusari. op. ea. uer. propterea duellum. fol. 47.

E

Ecclesia cui est facta donatio omnium bonorum tenetur donanti alimenta subministrare. p. 1. op. 73. uer. tamen in hoc casu. fol. 34.

Ecclesia cui est facta donatio à patre non habente filios, licet superuenientibus filiis, non teneatur in foro contumioso nisi usque ad legitimam tamen in foro poli ipsa ecclesia tenetur propter superuenientiam liberorum donata restituere. pa. 1. op. 76. uer. sed fallit. & uer. uerum communis fo. 38.

Ecclesia cessans à solutione canonis per biennium cadit à iure emphyteotico. par. 1. op. 94. in princip. fol. 47. & 48. ui. infra in uer. Emphyteota priuatus.

Eccle-

- Ecclesia potest rem solitam** prin. fol. 47
 cōcedi in emphyteosin uel
 feudum, casu quo reuertat-
 ur ad eam, eam concedere
 absque solemnitate &
 auctoritate superioris. par.
 1. opin. 95. fol. 49
- Ecclesia clericus seu mona-**
 sterium succedens iure in-
 stitutionis uel legati laico
 iam conuento coram iudi-
 ce seculari, litem ipsam in-
 choatam cum defuncto co-
 ram illo iudice finire tene-
 tur. par. 2. op. 48. fol. 23.
- Ecclesia tenerur soluere me-**
 lioramēta utiliter & neces-
 sario facta in emphyteosi
 ad rationem seu ualorem in-
 tegri ædificij, non autem di-
 ruti. par. 2. op. 177. uer. est
 bene uerum. fol. 75. ui. in-
 frañ uer. Emphyteosis da-
 tur.
- Ecclesiæ non competit publi-**
 ciana nisi actualiter trada-
 tur possessio. par. 1. op. 9. in
 prin. fol. 8.
- Emancipatus non transmit-**
 tit partem hæreditatis non
 aditam sicut suus, quia sui-
 tas in patria potestate regu-
 lariter fundatur, & propter
 suitalis existentiam confir-
 mantur tabulæ pupillares,
 tutelæ, & libertates dato
 quod filius se abstinerit ab
 hæreditate, quod non est in
 emancipato. par. 1. op. 9 1. in
- Emancipatus uocans in ius**
 patrem non prius impetra-
 ta & obtenta uenia incidit
 in pœnam. l. pen. ff. de in ius
 uocan. quam soluere tene-
 tur op. ea. uer. Et his acce-
 dit.
- Emancipatus in feudis ad-**
 mittitur. par. 1. op. 123. in fi.
 uer. Ampliatur secundo.
 quia hodie in successioni-
 bus ab intestato est sublata
 differentia emancipationis
 & patrię potestatis. op. ea.
 uer. quia secundum scriben-
 tes. fol. eo. & op. 9 1. par. ea.
 in prin. fol. 47.
- Emphyteosis finitæ propter**
 generationem & reuersę ad
 dominum per descendentes
 seu hæredes emphyteutz
 seu generationis finitæ po-
 test peti confirmatio, & si
 dominus negauerit possunt
 appellare ad superiorem, &
 implorare officium iudicis
 pro renouatione huiusmo-
 di facienda. par. 1. op. 96. in
 prin. fol. 49. nisi dominus
 uellet retinere pro se. op.
 ea. uer. & sententia istorum.
 fol. eo. & nisi esset finita per
 non solutionem canonis.
 uer. limitatur præfata. & ni-
 si sint hæredes extranei.
 op. ea. uer. limitatur primo.
 fol. eo.
- Emphyteosis concessa ab ec-**
 clesia

I N D E X.

- ecclesia alicui & hæredibus
 suis ad extraneos hæredes
 non porrigitur. par. 1. opin.
 99. uer. interpretatur postre-
 mo. fol. 51.
- Emphyteosis concessa priua-
 to comprehendit naturales
 nisi conditio concedentis
 aliud suaderet, part. prima,
 opinio. 100. per tot. fol.
 51.
- Emphyteosis datur conce-
 diturque ad meliorandum.
 par. 2. opinio. 177. uersic.
 nam Emphyteosis. fol.
 75.
- Emphyteota eo ipso quod
 probat se soluiffe canonem
 seu censum per tres con-
 tinuos annos præsumitur
 soluiffe toto tempore re-
 tro, nisi contrarium probe-
 tur. part. prima, opinio.
 92. in princ. fol. 47.
- Emphyteota priuatus ces-
 sans à solutione canonis
 per triennium, & Eccle-
 siæ per biennium cadit à
 iure emphyteotico. parte
 prima, opinio. 94. in prin-
 cipi. folio. 47. & 48. e-
 tiam si teneatur ad cano-
 nem unius soli numi. opi-
 nio. ea. uer. Ampliatur
 hoc. fol. 48. & par. 2. op. 101.
 fol. 47.
- Emphyteota obligatus ad
 soluendum certum cano-
 nem, si soluat, excepto uno
 nummo, res incidit in
 commissum. opinio. ea. uer-
 sicul. Ampliatur etiam se-
 cundo. fol. eo. contrarium
 uide in ea. uer. sed contra-
 rium. fol. eo.
- Emphyteota differens tem-
 pore congruo soluere ca-
 nonem non solum perdit
 rem emphyteoticam, sed
 etiam fructus ipsius rei, &
 sic possidens à tempore quo
 res incidit in commissum
 fructus perceptos restituere
 tenetur. opinio. ea. uersic.
 Ampliatur tertio. fol.
 eo.
- Emphyteota cadens à iure
 suo propter canonem non
 solutum non ab hoc ui-
 detur cadere à iure luen-
 di uel francandi. opinio.
 ead. uersic. ista conclusio
 fol. eo.
- emphyteota cessans à solu-
 ti- ne canonis cadit ab em-
 phyteosi domino uolente,
 & sic tum demum priuatur
 si dominus uoluerit. opin.
 ea. uersic. sed secundum le-
 gistas. fol. 48.
- emphyteota alienans rem
 emphyteoticam absque con-
 sensu domini cadit à iure
 suo etiam si post alienatio-
 nem celeriter reumat rem
 illam, nam per hoc non re-
 leuatur

leuatur à caducitate iam in cursa. par. 1. op. 97. in prin. f. 49. & 50. declara ut in ea.

Emphyetota ius emphyteoticum donare potest etiam irrequisito domino. par. 1. op. 98. fol. 50. & declaratur in ea.

Exceptio opposita per possidentem hæreditatem contra agentem petitione hæreditatis uel familiæ hærci secundæ iudicio, quod est in dignus hæreditate, uel qđ defuncti uxore adultera uerit, uel liberos occiderit, uel tacitam fidem incapaci accommodauerit, nihil operatur. par. 1. op. 106. fol. 54.

Exceptio si esset superflua & inutilis de eo quod in regula non contineretur, tunc ne redatur inutilis & superflua cēsetur regulam illam ampliare secundum exceptionis qualitatem. par. 1. op. 208. in prin. fol. 116

Exceptio, inuentarij non cōfecti, proposita per hæredē conuentum impedit litem contestari. par. 1. op. 103. in prin. fol. 53. nisi casu quo cōueniatur ad restituendas usuras quas defunctus iussit restitui. Et nisi conueniretur pro legatis pijs, & alimentis non requirentibus dilationem. & nisi conueni

retur rei uēdicatione, quia tunc conuenitur ut quilibet possessor. Et quotiescunque petitur aliquid ab hærede pro impensa funeris. op. ea. uersū. interpretatur primo. uer. limitatur secundo. uer. tertio. coarctatur. & uer. Limitatur prædicta. fol. eo.

Exceptio spoliationis impedit litis ingressum, cum spoliatus debeat ante omnia restitui, & est dilatoria, par. 1. op. 104. in prin. fol. eo. sed non potest opponi post litē contestatam. op. ea, uer. sed huiusmodi fol. 54. & ui. infra. in uer. iuramentum præstitum.

Exceptio præscriptionis opposita & in iudicio allegata impedit litis contestationem. op. ea. uer. item exceptio.

Exceptiones quæ opponuntur ad impediendum executionem sententiæ in ré iudicatam transactæ, si respiciunt actionem primam, & essent natæ ante sententiam non possunt opponi, & oppositæ non impediūt executionem. par. 1. op. 105. fol. 54.

Excommunicatus iniuste licet in absolutione necessario iurare non teneatur, tamen non debet absolui nisi prius satisfecerit. par. 1. op.

2. uer.

1. uer. quia absolucandas. op. 301. in fi. fol. 169.
fol. 7.
7. Extensio de persona ad personam nunquam fit etiam ex uerisimili mente testatoris. par. 1. op. 32. in fi. fol. 19.
- Excommunicatus non potest esse testis, dum est in excommunicatione, nec etiā post si fuit excommunicatus pro furto uel alio facinore. nisi in testamento, quia & ipse potest condere testamentum, & habet testamenti factionē tam actiue quā passiue. Et in contractibus. par. 2. op. 102. fol. 48. & par. 2. op. 302. fol. 118.
- Excommunicatus pro quacunque causa etiam ciuili persistens per annum in excommunicatione habetur suspectus de hæresi, par. 2. op. 103. fol. 48. & 49. ui. infra in uer. suspectus de hæresi.
- Excommunicatus non potest conferre beneficium. par. 2. op. 104. fol. 49.
- Excommunicatus non potest agere in iudicio. pa. 2. opin. 105. fol. 49.
- Excommunicatus potest esse arbitrator seu arbiter. par. 2. op. 106. fol. 50.
- Excommunicatus non prohibetur contrahere. par. 2. op. 107. fo. 50.
- Expensę factę custodię causa repeti non possunt, nec repetuntur aliquo pacto etiam si sint maiores quam fructus rei custoditę. par. 1.
- Extensio in correctorijs non solum à simili, sed ex maiestate rationis non est licita. par. 1. op. 107. fol. 54.
- Extensio in odiosis & pœnabilibus ubi lex figit pedem non admittitur, quia odiosa restringi debent, par. 1. op. 108. in prin. fol. 54. nisi ratio esset expressa in lege pœnali. op. ea. uer. quæ quidem communis. fol. 55.
- Et nisi fieret extensio de casu ad casum, quia alias ex fieret ellusoria. op. ea. uer. interpretatur quoque. fol. eo. & op. 128. uer. quod in casu communis. fol. 71.

F

F Altitas nemini nocibilis non potest de iure communi puniri pœna falsi ordinaria siue per testem, siue per notarium uel alium sit commissa. par. 1. op. 110. fol. 36.

Fama publica regulariter facit semi plœnam probationem, non autem plœnam. par. 1. op. 109. in princip. fol. 55.

Fama publica in antiquis

- quorum non extat principij
memoria hñ pro plena sciē
tia & ueritate. op. ea. uer. in
terpretatur ista communis.
fol. eo. & nedum in domi
nio antiquo sed & in anti
quissimo. op. ea. uer. decla
ratur etiam. fol. eo.
- familliares non possunt ac
cusare dominos, & si accu
sant, puniuntur. par. 1. opin.
17. uer. idemque uidemus.
fol. 112.
12. famulus seruies pro mercede
valetudine impeditus opē
rās p̄stare, salariū pro eo tē
pore, & sic durante infirmi
tate habere non debet. nam
merces debetur quatenus
operē p̄stentur. par. 2. op.
108. fol. 50.
- fellonia uassalli necessario
probari debet per quinque
testes omni exceptione ma
iores. par. 2. opinio. 289. fo.
113.
- feudalem rem possidens per
decennium p̄sumitur il
lam habuisse p̄cedente
solemni concessione feu
dali. par. 1. op. 93. uer. sed si
quis per decennium. fol. 47.
- feudorum liber habet plenā
fidē sicut alix leges, & qua
re. par. 1. opin. 111. in prin.
fol. 56. u. infra in uer. libris
in studijs.
- feudū rebellis, cōfiscatis eius
bonis ob crimē lēgē maiesta
tis, nō uenit ī cōfiscationē,
nec potest confiscari, sed re
uertitur ad dominum dire
ctum par. 2. op. 72. uer. cate
rum communis. fol. 35.
- feudum, mortuo uassallo, cō
tinuatur in filium, nam ma
teria suitatis habet locum
etiam in feudo paterno &
antiquo. par. 2. op. 123. ubi
per multa discutitur mate
ria. fol. 56.
- feudum h̄reditarium non
transit nisi ad illos ad quos
transit h̄reditas, & feudum
ipsum h̄reditarium. par. 1.
op. 112. in prin. fol. 56. ut
est illud quod ex tenore in
uestituræ est concessum &
acquisitum pro se, h̄redi
bus, & successoribus. op. ea.
uer. feuda igitur. fol. 57.
- feudum in dubio p̄sumitur
antiquum. non nouum. par.
1. op. 114. in prin. fol. 57. u.
infra in uer. P̄lati inue
stientis.
- feudum nouum quando con
ceditur iure antiqui feudi
non assumit naturam & qua
litatem feudi antiqui, nam
ista uerba, iure antiqui, fa
cti qualitatem non mutant
par. 1. op. 115. fol. 57. & 58.
& quod imo assumat. op. ea.
uer. contrarium uero. fol.
58.
- feudum h̄reditarium non
transit nisi ad h̄redes, nam
in eo

in eo quis succedere non potest nisi sit hæres. par. 1. op. 17. uer. cum in tali feudo. fol. eo. & op. 129. uer. tamen quando feudum. f. 72. fideicommissum deficit si grauatus ingrediatur monasterium sicut si filios suscepisset, item si institutus efficeretur clericus seu præbyter & susciperet ecclesiasticum ordinem, & habet liberam dispositionem bonorum quæ sunt subiecta fideicommissio. par. 1. op. 333. uer. eo probatur. & uer. Ampliatur fol. 187.

fidelitatis iuramentum potest præstari pro absente procuratorem habentem speciale mandatum ad se coram domino præsentandum & ab eo obtinendum inuestituræ seu renouationis maxime quando ille cui debet præstari consentit, uel debens præstare impeditur aliqua iusta causa. par. 1. op. 190. uer. Ex his. fol. 108.

fideiussio de iudicio sisti aut reprehensando non se extendit in causa appellationis quia expirat per sententiam nisi fuerit adiecta clausula & toties quoties iudicium fuerit. par. 2. op. 118. in fi. fol. 53.

fideiussionem cautionem, seu satisfactionem, dare, non tenetur qui est manifeste idoneus facultatibus, etiam ex dispositione iuris communis uel municipalis, quando nulla uerisimilis causa suspitionis subest, sed sibi remittenda est hæc satisfactio & tenetur dumtaxat nomine proprio absque fideiussoribus cum generali hypotheca omnium bonorum suorum. par. 2. op. 117. f. 53.

fideiussor potest esse testis pro fideiussore ad probandum quod non principaliter fideiusserunt. par. 1. op. 389. fol. 218. Et an pro principali. par. ea. op. 390. f. 219.

fideiussor potest agere contra suum principalem ubi creditor confiteretur se satisfactum esse ab isto fideiussore. & sic confessio creditoris sibi satisfactum fuisse a fideiussore sufficit ad agendum contra principalem. par. 1. op. 139. in prin. fol. 78. u. infra. fideiussor repetens.

fideiussor dicitur proprie & indistincte debitor, & creditor proprie dicitur ille cui debetur ex fideiussione. par. 1. opin. 140. in prin. fol. 78.

fideiussoris obligatio tollitur sicut tollitur obligatio principalis. opinio. ea. uer. primo quia. fol. eo.

Fideiussor qui sub pœna promissit aliquem in iudicio re-presentare certa die si post moram representauerit, nō tenetur ad pœnam, quia potuit moram purgare, & hoc etiam iuramento interueniente. par. 1. op. 2. 19. uer. Et hinc est. fol. 12. nisi promiserit sub pœna certa cum iuramento. op. ea. uer. sed hoc limitatur. fol. 16. u. infra in uer. Moræ purgatio excluditur.

fideiussor pauper à creditore uocatus & conuentus in iudicio potest soluere de bonis principalis stante paupertate sua, & impossibilitate, difficultate, seu impotentia solutionis de suo proprio, ne in carceribus maderetur & in eis perpetuo detineatur. par. 2. opin. 1. 14. fol.

52.

fideiussor coactus soluere ob iniuriam debitoris per uoluntatem superiorum habet regressum contra principalem. par. 2. op. 3. 5. uer. & hoc procedit similiter. fol. 18.

fideiussor qui promissit aliquem reprehendere toties quoties seu de eum sistendo iuri si non reprehendit, nec fecit eundem in iudicio sistere, ultra pœnam debitam fisco ratione fideiussionis, tenetur parti,

ad cuius instantiam fuit captus, ad interesse. par. 2. op. 109.

fol. 50.

fideiussor eius qui uere debitor est ad debitam quantitatem infra sex menses soluere promittens non liberatur nec eximitur ab obligatione fideiussionis, licet creditor sine licetia & consensu ipsius fideiussoris diem solutionis debitori prorogauerit. par. 2. op. 1. 10. fo. 51. fideiussor nominatus apud acta præsens & non contradicens nominationi de se factæ censetur promississe, & quod omnia fuerint solemniter acta, sicut si expresse consensisset. pa. 2. op. 1. 11. f. 51.

fideiussor nō est idoneus quoties custodiam castri haberet ubi fideiussio per eum præstari, debet, quoniam iudex uel familia non potest accedere ad exequendū contra eum. par. 2. op. 1. 12. f. 5. fideiussor licet esse non possit non possidens immobilia, tamē est idoneus si principalis est ualde diues. par. 2. op. 1. 12. uer. item non est idoneus. fol. 51.

fideiussor repetens à debitore principali quod pro eo soluit non admittitur ad probandam solutionem per solam creditoris confessio-

nem

- nem, ex hac enim sola non probatur solutio, sed cōtra rium quod imo probetur. p. 2. op. 113. fol. 52. ui supra. si deiussor potest agere.
- fideiussor datus seu acceptus in prima instantia non tenetur in eo quod postea iudicatur in causa appellatio- nis, nisi aliud actum sit. par. 2. op. 118. in prin. fol. 53.
- fideiussor si soluit quod pa- cto nudo promissum est à principali, potest repetere ab eo tantundem, excusa- turque, licet exceptio- nem pacti nudi non oppo- suerit, ex quo erat uerecun- dia ac pudor eam opponere par. 2. op. 206. in fi. fol. 87.
- fideiussores dare promittens dando pignora etiam inui- to creditore, liberatur nam melius & tutius est incum- bere pignori quam in perso- nam agere. par. 2. op. 115. f. 52. ui. supra in uer. Debitor dans pignora.
- Fideiussores dare promittēs intelligitur promississe eos dare in loco promissionis, celebrati contractus, & de hominibus eiusdem loci. par. 2. op. 116. fol. 52.
- fides mala authoris non po- test nocere acquirenti rem iusto titulo & bona fide ab ipso authore non domino, & mala fide possidente &
- uendente, quominus, ipsi ac- quirenti competat publicia na. par. 1. op. 7. uer. quia ac- quirens. fol. 8.
- fides mala pręsumpta trigin- ta annis purgatur & extin- guitur. par. 2. op. 167. fo. 72.
- filia familias licet sit nupta & conducta ad domum uiri non ob id liberatur à pa- tria potestate, & non potest de bonis maternis seu sup- dote facere testamentum. par. 1. op. 121. uer. & hoc etiā procedit. fol. 65. nisi ad pias causas & cum patris consen- su. in ea. uer. nisi ad pias. fo. eo. & nisi esset emancipata in ea. uer. sed utique. fo. eo.
- filia familias nupta & condu- cta ad domum uiri licet nō remaneat in patria potesta- te de consuetudine, tamen mortuo marito iterum re- uertitur in potestatem pa- tris. op. ex. uer. & dato. f. eo.
- filia potest nubere sine pa- tris consensu, maxime de iu- re canonico, & si excedat 25. annum. quo casu etiam de iure ciuili potest. par. 11 op. 124. uer. filię licet. & in fra. fol. 69. ui. infra in uer. statutum imponens.
- filia, cui relicta sunt à patre mille si nupserit & centum si ingrediatur monasteriū, ingrediens religionem, po- test petere in ille ac si nube-

- ret. nisi pater expresse de-
claret. par. 1. opin. 125. per
rot. fol. 69. & 70.
- filius quæ peccauit in corpus
suum potest exheredari per
patrem, imo ei dos & alimē
ta denegari possunt, etiam
si pater uiueret luxuriose.
nisi uiuente patre conuersa
pœnitentiam egerit. par. 1.
op. 130. per tot. fol. 72
- filiatio ex sola parentum no-
minatione non probatur, ni-
si alia adminicula concu-
rant, loquendo in spurijis,
nam in legitimis & natura-
libus uel naturalibus ran-
tum: probatur ex solo
tractatu alijs non concu-
rentibus. par. 2. op. 124. fol.
56. & 57.
- filius etiam si consumpserit
partem suam quam habuit
à patre, potest petere alimē
ta ab eodem. par. 1. opi. 2.
uer. quod filius. fol. 14. de-
clara ut in ea. uer. nisi filius
partem. fol. eo.
- filius in potestate cōstitutus
transmittit hereditatem pa-
tris non aditam etiam ad
quoscuq; hæredes. par. 1.
op. 91. uer. & quod filij. f. 47
- filius familias regulariter nō
potest testari etiam patre
uolente, imo patris consen-
sus non operatur ut testa-
mētum ualeat. par. 1. op. 121.
in prin. fol. 63.
- filius non potest testari non
solum in aduentitijs quorū
ususfructus spectat ad patrē
sed etiā in hijs quæ sunt sua
pleno iure, op. ea. uer. Am-
plia hoc. fol. eo.
- filius familias non potest te-
stari pendente patris sui ca-
ptiuitate. op. ea. uer. Am-
pliatur etiam. fol. eo.
- filius potest testari postquam
cuius pater religionem in-
gressus est. op. ea. uer. fallit
primo. fol. 65.
- filius de consensu patris de
peculio aduentitio potest
condere testamentum ad
piam causam. op. ea. uer. Li-
mitatur secundo loco. f. eo.
- filius familias potest testari
de bonis sibi donatis per
principem. op. ea. uer. limi-
tatur ac declaratur tertio.
item de peculio castrensi
uel quasi. opin. ea. uer. inter-
pretatur quarto. fol. eo.
- filius familias licet non pos-
sit testari etiam patre con-
sentiente, potest tamen dis-
ponere causa mortis ipso per-
mittente. op. ea. uer. Quinto
limitatur. fol. eo. & cur ita
diuersum. ui. in ea. uer. sed.
hic pulchrum est. fol. 66.
- filius familias licet non pos-
sit testari etiam patre con-
sentiente, potest tamen di-
sponere inter uiuos de bo-
nis in quibus patri ususfru-
ctus

I N D E X.

- S**us non queritur. opin. ea. uer. sexto loco. fol. eo.
Filius non potest stare in iudicio sine consensu patris, & iudicium ita cum eo actū est nullum. nec sufficit consensus generalis sed requiritur expressus. par. 1. op. 122. fol. 66. & quid in causis sum marijs. op. ea. uer. & hic aduertendum. fol. eo. nisi interueniat ut procurator tutor aut curator. opinio. ea. uer. fallit tamen. fol. eo. & nisi pater sit absens à territorio. Et nisi agat uel cōueniatur in causis spiritalibus. Et nisi ingrediatur religionem. & nisi impetret rescriptum. Et in beneficiis. Et in electione sepulture. Et in causa appellationis. Et in his quæ sunt uoluntariæ iurisdictionis. Et in omnibus causis in quibus minor potest esse in iudicio sine tutoris auctoritate. Et in compromissis. Et in criminalibus. Et si se obligauit cum consensu patris. Et si iudex super hoc interloquatur. Et in petitione dotis aduentitiæ sibi restituendæ, & in alijs. ut op. ea. per tot. fol. 67.
Filius natus ex legitimo matrimonio succedit de iure in feudis. par. 1. opin. 123. in prin. fol. 68.
- F**ilius institutus in re certa totam hereditatem habebit hærede uniuersali non aduente. par. 1. op. 127. uer. nam filius. fo. 70. & op. 134. in prin. fol. 74.
Filius ultra causas comprehensas in §. illud in auth. ut cum de appel. cognos. potest ex simili uel grauiori exheredari, licet ibi non expressa. par. 1. op. 128. in prin. fol. 71.
Filius exheredatus excluditur à successione in feudis hereditarijs quando male mente fuit facta exheredatio & causæ exheredationis fuisse iustæ & expressæ. par. 1. opin. 129. in prin. fol. 72. non tamen sufficit exprimere, sed necesse est eas probare. op. ea. uer. & his occurrat. fol. eo. quod probandi onus incumbit hæredi. op. ea. uer. onus enim probandi. nisi pater in uita probauerit ingratitudinē legitime. op. ea. uer. fallitq. f. eo.
Filius furiosus post exheredari ex causa ingratitudinis commissæ contra patrem ante furorem, unde propter furorem superuenientem non purgatur uitium ingratitudinis præcedens. par. 1. opin. 131. fol. 74. quomodo autem purgetur ingratitudo uide infra in uer. ingratu-

I N D E X

titudinis uitium .

Filius potest repudiare hæreditatem retentis bonis emphyteuticis, præsertim quando pater sibi & filius emphyteusin, stipulatus esset. pa. 1 op. 132. in prin. fol. 73

Filius renuntians hereditati & bonis paternis intelligitur renūtiare etiā emphyteusi, quia appellatione bonorum continentur data in emphyteusin. op. ea. uer. interpretatur secundo. fol. eo.

Filius debet habere legitimam ex bonis & substantia patris defuncti non autē in pecunia numerata, etiam si pater legasset ei in testamento certā pecuniā pro eius legitima. p. 126. 133. in princip. fol. 74

Filius cui iure institutionis relictu esset minus quā legitima potest pro supplemento recurrere non solum contra heredem uniuersalem sed etiam contra legatarios pro rata. op. ea. uer. & dato quod pater. fol. eo.

Filius grauatus de restituendo post tempus non tenetur fructus perceptos computare in quartam trebellianicam op. ea. uer. & quod filii grauati. fol. eo.

Filius non potest patris seu matris testamentum appro-

bare in præiudicium aliorum fratrum suorum in minori parte institutorū. opi. ea. uer. sciendum est. fol. eo.

Filius alienans rem alienari prohibitam censetur in dubio eam elegisse pro sua legitima. op. ea. uer. in super filius. fol. eo.

Filius in casibus quibus potest facere testamentum tenetur parentes in aliquo instituere hæredes, nam illis præteritis testamentum uiribus careret. par. 1. op. 135 in princ. fol. 75. ex quadruplici ratione ibi posita usque ad uer. Limitatur. Nisi extarent descendentes qui obtinerent in successione primum locum. Et nisi esset apposta clausula codicillaris. Et nisi filius in testamento matri reliquisset legatum ascendens ad legitimam, cum clausula (omni meliori modo) op. ea. uer. Limitatur præfata. uer. fallit secundo. & uer. Limitatur etiam. fol. eo. & opinio. 316. fol. 179.

Filius ea quæ lucratur ex pecunia patris sibi data ad negotiandum aut occasione negotiandi tenetur tanquā pæculi profectitiū comuni care fratribus post mortem patris. par. 1. opinio. 136. in princ. fol. 76. exceptis acquisitis

I N D E X.

acquisitis ex causa usura-
rum, item exceptis acqui-
tis in ludo. ex rationibus. ut
op. ea. uer. tamen retenta. &
uer. idemque uidemus. f. eo.
filius naturalis proprie dici
tur ille qui natus est in do-
mo ex concubina in ea retē-
ta, & ex legitimo concubi-
natu. par. 1. op. 137. in prin.
fol. 76.
filius naturalis dumtaxat, dū
modo ex damnato coitu
procreatus non sit, succedit
matri exclusa auia etiā quo
ad legitimam. op. ea. uer.
Resultat postremo. fol. 77.
filius non potest uocare pa-
trem aut matrem in ius abs-
que uenia, etiam si sint pa-
ter & mater spiritualis qui
susceperint eum de sacro
fonte. par. 2. op. 119. in prin.
fol. 53.
filius fratris non intrat in lo-
cum patris sui in fideicom-
misso quando agitur de suc-
cessionē hominis, secus quā
do agitur de successionē le-
gali, ex ratione ut par. 2. op.
121. fol. 55.
filius eo ipso quod declarat
uolle supplementum legiti-
mæ, tale supplementū ac-
quiritur & conceditur, cum
fructibus à tempore mortis
testatoris. par. 2. op. 122. fol.
55. & 56.
filius succedens patri non di-

citur acquirere, sed acqui-
tum capere, etiam in feu-
dis, nam & in hijs habet lo-
cum materia suitatis. pa. 2.
op. 123. fol. 56. ui. supra in
uer. feudū mortuo uasallo.
filius non obstante præscri-
ptione seu lapsu trigintaan-
norum potest agere & agno-
scere hæreditatem mater-
nam uel paternam ex capi-
te unde legitimi dato quod
excludatur præscriptione à
capite unde liberi. pa. 2. op.
127. fol. 58.
filius tenetur alere matrem.
par. 2. op. 128. fol. 58.
filius tempore oppressionis
famis habēs patrem & filiū
fame morientes, si unum so-
lum panem habeat, debet
prius subuenire patri quam
filio, & panem illi dare, & si
nere potius fame mori filiū
quam patrem. pa. 2. op. 217.
in fi. fol. 91.
filius sciens aliquem occisu-
rum patrem suum, & non re-
uellans, licet non sit delicti
particeps, punitur ut parrici-
da. par. 2. op. 246. uer. que
quidem communis. fol. 100.
filius naturalis matri etiam
intestate cum legitimis æ-
que succedit. op. ea. uer. imo
filius. fol. eo.
filius naturalis non habet
ius agendi ex titulo in ofi-
ciosa testamenti, licet pater
ci

I N D E X

- ei nihil relinquat. opin. ea. uer. ex quibus omnibus. fol. 77. secus in testamento matris. uer. posset tamen. f. eo. filius naturalis non obtinet parentum nobilitatem, nec est aliquo modo nobilis genere. op. ea. uer. Sed filius ipse. fol. eo.
- filius rogatus restituere in diem uel sub conditione potest duas quartas detrahere, secus quando pure, quia tunc de iure canonico & eius æquitate non posset detrahere nisi unam. par. 1. op. 142. uer. quod procedit, fol. 80. & op. 204. fol. 114.
- filius succedere potest ex capite unde liberi, & ex capite unde legitimi, & à primo exclusus præscriptione triginta annorum, potest intra alios triginta annos admitti ex secundo. part. 1. op. 146. uer. interpretatur etiam. fol. 83.
- filius cui pater in uita assignauit legitimam, non potest post mortem petere supplementum si bona patris fuerint aucta, quia attenditur tempus assignationis. par. 1. op. 200. in princ. fol. 112.
- fiscus in causis criminalibus non cogitur exprimere diem in accusatione, sed sufficit solum, exprimat locum, annum, & mensem delicti. par. 1. op. 18. in princ. fol. 12. declara ut in ea. uer. tamen ubicunque. fol. eo.
- fiscus succedens in bonis priuati per uiam publicationis bonorum siue alio modo tenetur ea obligatione qua tenebatur priuatus. & subit onera creditorum quando bona uacantia sibi deferuntur, etiam si sine culpa hæredis ipsa bona uacare ceperint. par. 2. op. 129. fol. 58. & 59.
- fœminæ possunt esse testes in causa matrimoniali, saltem quando de matrimonio ipso probando agitur, & quamuis tractetur de matrimonio separando. par. 2. op. 280. in princ. fol. 100.
- forma libelli, quando agitur ad feudum & fructus perceptos ex eo annis decem, pluribusue transactis, qualis esse debeat. par. 1. op. 132. uer. Vnde si quis ageret. fol. 59.
- forma libelli in actione publiciana multiplex. par. 1. op. 11. in princ. fol. 9.
- forma libelli quando petuntur in iudicio per actorem alimenta præterita. p. 1. op. 23. fol. 14.
- frater tenetur alere sororem et uterinā, sed non cogitur eā dotare. p. 2. op. 131. f. 59. fra.

I N D E X

- frater non tenetur conferre
fratribus bona primo geni-
turæ. par. 2. opi. 157. uer. Et
hinc est. fol. 68.
- frater est idoneus testis i cau-
sa fratris, dummodo nō sint
in potestate eiusdem patris
uel non habitent simul. nec
in causa criminali contra ip-
sum. par. 1. opinio. 384. fol.
216.
- frater non tenetur conferre
fratribus libros sibi datos à
patre ut literis uacaret, nec
expensas factas ad suscipien-
dum gradum doctoratus,
nec arma & equos sibi em-
ptos pro cundo ad bellum.
nec expensas factas in adi-
piscendis officijs quæ non
possunt uendi nec trāsmitti
ad hæredes. par. 2. op. 126.
fol. 58.
- fratrum diuísio qualiter fieri
debeat. par. 2. op. 130. fo. 59
- fructus intelliguntur dedu-
ctis impensis quæ quærendo
rum, colligendorum quæ,
fructuum causa sunt. par. 1.
op. 301. uer. & ad hoc facit.
fol. 168.
- fructus prædiorum consisten-
tes in frumento, uino, oleo,
& similibus rebus quæ ser-
uando seruari non possunt
non cēsentur seu præsumun-
tur durare ultra triennium.
par. 2. op. 132. fol. 59.
- fuga ante inquisitionem &
accusationem factam de de-
licto ex quo poena sangui-
nis ueniret imponenda nul-
lam inducit præsumptionē
cum liceat unicuique per-
phas & nephas redimere sã
guinem suum. par. 1. opini.
120. uer. & præmissa omnia.
fol. 60.
- fuga si opponatur alicui ut
delictum, probat delictum
& facit plenam probationē.
par. 1. op. 120. in prin. fo. 60.
nisi simus in delictis in qui-
bus requiruntur plene & or-
dinarie probationes, nam
tunc faceret solum qualem
qualem præsumptionem.
op. ea. uer. tertia est conclu-
sio. fol. eo. & indicium ad
torturam etiam si quis mo-
ueat unum pedem ad fugiē-
dum. op. ea. uer. & fuga. &
uer. Ampliatur ista. fol.
eo.
- fuga socij in delicto illius
qui in carceribus detinetur
facit indicium ad torturam
cōtra detentum. op. ea. uer.
ampliatur secundo. fol.
eo.
- fuga in capitalibus causis e-
tiam post inquisitionem
non facit indicium ad tor-
turam, quoties adest aliqua
præsumptio propter timo-
rē carceris, nō delicti & quo-
ties adest aliq̃s iustus timor
opin. ea. uer. in capitalibus
uero.

I N D E X.

- uero. fol. eo. & 61.
 fuga ante libellum, accusa-
 tionem, seu inquisitionem
 comminatum licet nōdum
 factam nōfacit indicium ad
 torturam. quia timor fuit
 iustus. op. ea. uer. & his acce-
 dit. fol. 61.
 fuga licet faciat indicium ad
 torturam, purgari potest
 per reuerſionem. op. ea. ue.
 Limitatur ſecundo fol. eo.
 fugiens à carcere publico ha-
 betur pro confesso & con-
 uicto, & contra eum potest
 feri ſententia aſi eſſet ue-
 re confessus, etiam ſi ſit ab-
 ſens. par. 1. op. 119. fol. 59.
 niſi auſugiat de cuſtodis li-
 centia, quia tunc tenebitur
 cuſtos non ipſe. Et niſi fu-
 giat à priuatis carceribus.
 Et niſi eſſet mulier quę fu-
 geret cauſa uitandę libidi-
 nis. op. ea. uer. interpreta-
 tur primo. uer. coarctatur
 ſecundo. & uer. interpreta-
 tur tertio. fol. 59. & 60.
 fugiens à carceribus ſi cito
 ſponte reuertatur non præ-
 ſumitur fugiſſe, nam non di-
 citur fugere qui aliquo mo-
 mento facit ſe abſentem. p.
 1. op. 120. uer. item attendi-
 tur. fol. 61. ſecus ſi diutius
 fuit abſens. op. ea. uer. ſecus
 autem. fol. eo.
 fugiens à carceribus ex ali-
 qua cauſa rationabili non
 eſt culpandus. op. ea. uer. Li-
 mitatur tertio. ubi enume-
 rantur multę cauſę. fo. eo.
 & de iuſta fuga cum cauſa
 ſtatur eius iuramento. op.
 ea. uer. & de fuga iuſta. fol.
 eo.
 furans commeſtabilia uel ue-
 ſtimenta in extrema famis
 uel auditatis neceſſitate ex-
 cuſatur à pœna furti tam in
 foro poli quam fori, dum-
 modo ſufficiētem non excel-
 ſerit quantitatem. pa. 2. op.
 133. in prim. fol. 60.
 furioſi teſtamentum factum
 ad pias cauſas ualet, dum-
 modo non probetur quod
 tempore teſtamenti furre-
 ret. pa. 1. op. 373. uer. & iſtā
 ſententiam. fol. 209. ni. in-
 fra in uer. teſtamentum fu-
 rioſi.
 furioſus occidens aliquem
 non punitur nec tenetur de
 homicidio cum eum fati in
 ſcelicitas excuſet. par. 1. op.
 118. fol. 59
 furor ſuperueniens excuſat
 furioſum à pœna corporali
 delicti antea commiſſi priu-
 ſquam efficeretur furioſus,
 non autem a pœna conſiſca-
 tionis bonorum. par. 1. opi.
 118. uer. ampliatur hoc.
 fol. 59
 fur pro furto alibi commiſſo
 potest capi & puniri in loco
 ad quem cum furto auſugit
 licet

licet ibi non sit furatus. pa.
1. opinio. 177. uer. sed re-
tenta communi. fol. 100.
fur qui pp extremā necessi-
tatem aliena subtrahit, li-
cet prædicta licite surripue-
rit, tñ si ad pinguiorem for-
tunā puenerit restitutionē
subtractorum bonorum fa-
cere tenetur. par. 2. op. 133.
uer. sed iste fur. fol. 60.
fur non dicitur qui rem alien-
am furaturz qui ualentem
quando rem suam occupa-
tam ab aduersario opulenti
& potenti aliter habere
non potest. p. ea. op. ea. uer.
item licet alicui. fol. eo.
fur. tenetur actione ciuili ad
utilitatem priuatam & cri-
minali pro bono publico.
par. 2. op. 134. fol. 60.
fur tenetur ad estimationem
rei peremptę etiam in fo-
ro conscientię, licet res abs-
que eius culpa perierit. op.
ea. uer. Et dato quod res
ista.
furtum inapune potest com-
mitti in bonis meretricis.
par. 2. op. 133. uer. similiter
que furtum. fol. 60.
furtum patratum per quo-
scunque tēpore quoluditur
in domo in qua luditur nō
punitur, nec pro eo compe-
tit actio furti. op. ea. uer.
nec non ex furto. fol. eo.

Glosæ opinio est talis
& tantę authoritatis
ut uideatur commu-
nis & ab ea in consulendo
& iudicando non possit re-
cedi, & omnes alias ante-
cellit authoritates. par. 1.
op. 182. uer. Nec receden-
dum est. fol. 103. de qua ta-
men, an præferatur commu-
ni opinioni, & multa de ip-
sa ui. in residuo illius op. fo.
eo. & 104. & par. 2. op. 135.
fol. 61.

H

HAbitans in aliquo lo-
co per decem annos
continuos uidetur
ibi uerum domicilium con-
traxisse. par. 2. opin. 89. fol.
45.

Hæredes minoris possunt pe-
tere restitutionem in inte-
grum ex clausula generali
si qua mihi iusta causa, ad-
uersus hæreditatem non
aditam a minore. par. 1. op.
143. uer. & per consequens.
fo. 81. ui. infra. in uer. infans
moriens.

Hæredi sufficit ostendere te-
stamentum, & eo ostenso iu-
dex debet eum mittere in
possessionem hæreditatis,
& sufficit ei dicere se esse il-
lum

INDEX.

- lum nominatum, nec alia probationes requiruntur. pa. 1. op. 179. fol. 101
- Hæredum appellatione etiã extranei includuntur. pa. 1. op. 99. fol. 50. nisi quando sit mentio de hæredibus masculis. Et nisi quando esset aliqua coniectura in contrarium ut non intelligatur de extraneis. & quando concederetur aliquid alicui & hæredibus suis. ut in ea. uer. ista uero regula. & uer. coarctatur secundo. & uer. interpretatur postremo. fol. 31
- Hæres mariti defuncti lucrat uxore superstite, fructus dotis rerum mobilium tempore anniculae dilationis. par. 1. op. 144. in prin. fol. 82. & par. 2. op. 320. fol. 125. & 126.
- Hæres mariti uxori repetenti dotem post annum non potest excipere de adulterio de quo maritus uiuens non instituit querellam. op. ea. uer. & si hæres. fol. e.
- Hæres mariti tenetur alere uxorem etiam post annum. usque quo ipsa tenet uiduitatem. op. ea. uer. & prædictis accedit. fol. e.
- Hæres in re certa institutus, ita, quod nil aliud petere possit, non existente hærede uniuersali, aut repudian- te, non obstante taxatiua, habebit per ius accrescendi totam hereditatem, ne testator uideatur decedere pro parte testatus & pro parte intestatus. par. 1. op. 134. in prin. fol. 74
- Hæres extraneus grauatus restituere hereditatem solã trebellianicam detrahit, si spõte adiuit, secus si coacte par. 1. opin. 141. in princip. fol. 79
- Hæres rogatus alteri restituere hereditatem inuentarium facere cogitur ut trebellianicam non amittat. op. ea. uer. hin est. fol. e. etiã si hæres sit filius testatoris. nisi testator remitteret necessitatem illud conficiẽ di. op. ea. uer. retenta itaque & uer. interpretantur. fol. eo.
- Hæres rogatus restituere hereditatem ex senatusconsulto trebelliano potest retinere quartam, & si sit de liberis, retinet, etiam legitimam. par. 1. op. 142. in prin. fol. 79
- Hæres qui tenetur ex testamento distribuere aliquam quantitatem inter pauperes non potest uni pauperi totam dare, sed tenetur in plures distribuere. pa. 1. op. 337. fol. 188
- Hæres grauatus post mortẽ suam distribuere bona in-

- ter pauperes non potest ea
distribuere in uita sua in
preiudicium pauperum qui
post eius mortem erunt .
op. ea. in fi. fol. eo.
- Hæres extraneus si extet igno
rantia restituitur aduersus
præscriptionem triginta an
norum, non autē maiorem.
par. 2. opin. 127. uer. quo ad
extraneum uero; fol. 58.
- Hæres uassalli in restitutio
ne feudi non tenetur expen
sas factas per uassallum com
pensare cum fructibus per
ceptis, sed ipsas melioramē
torum expensas debet in
tegraliter habere. pa. 2. op.
177. uer. nec expensas. f. 74.
ui. infra in uer. melioramē
ta facta.
- Homicidium commissum pro
licita defensione alicuius
offensi non obligat homici
dam ad pœnam. par. 1. opi.
69. uer. nam ubicunque. fol.
33.
- Homicidium uolēs commit
tere ex deliberata & perfe
cta uoluntate & accedat cū
armis hac de causa contra
Titium, si non occidat, nec
ei membrum aliquod ampu
tet, quia non potuit, non ob
id efficitur irregularis. uo
luntas enim sola non facit
irregularem, etiam si illi
amputet digitum, quia digi
tus non est membrum sed
- officium membri. par. 2. op.
54. fol. 26. ui. infra in uer. sta
tutum puniens aliquem.
- Homicidium confitens comi
sisse ad sui defensionem, nisi
probet defensionem, habe
tur pro confesso, & capita
liter puniri debet, dummo
do aliter constet de homici
dio quam per eius confessio
nem, aliàs punitur extraor
dinarie. p. 2. op. 136. fol. 61.
& 62.
- Homicidium commissum ab
aliquo per solas minas emis
sas contra eum est licitum,
nec punibile, sed excusatur
homicida, quando minans
est solitus exequi minas. pa.
2. op. 137. fol. 62.
- Homicidium commissum ef
fe præsumitur ex eo solum,
quod quis dixerit, summani
uindictam de te, & præser
tim si is solitus erat minas
executioni mandate, & mi
natus reperitur occisus &
facit ad torturam. par. 2. op.
138. fol. 62.
- Homo liber potest locare o
peras suas in perpetuum. p.
2. op. 162. fol. 69.
- I
- I**mmunitas concessa ali
cui ab oneribus & colle
ctis ordinarijs & extraor
dinarijs solitis & insolitis
nō extēditur ad onera quę
- D
- impo

I N D E X.

- imponitur ratione belli diuini, putapestis, & humani.** p. 1. op. 149. in prin. f. 86. et si concedatur uerbis generalibus & amplis. opin. ea. uer. ubi dicit immunitatem. fol. eo. nisi in concessione essent uerba geminata. ab omnibus & quibuscunque. op. ea. uer. interpretatur ista. fol. eo.
- Immunitas concessa propter paupertatem cessat superuenientibus diuitijs.** par. 1. op. 150. fol. 86.
- Immunitas & exemptio possunt praescribi, concurrente titulo & bona fide, quadraginta annorum spatio. & sic praescripta tolli non potest** par. 1. op. 151. fol. 86.
- Impedimentum probatur solo iuramento concurrente optima qualitate iurantis arbitrio iudicis.** par. 2. opin. 139. fol. 62.
- Imperatorē Deus de cōlo cōstituit, & proprie dicitur post triplicem coronam susceptam. & ante coronationem uocatur Rex.** par. 1. op. 148. in prin. fol. 84.
- Imperator ante coronationē potest omnia quae pōt post.** op. ea. uer. & communis. fol. eo.
- Imperator debet ire persona liter Romam ad accipiendā coronam,** op. ea. uer. & im-
- perator ipse.** fol. eo. nisi aliter Papa & imperator consentiant. op. ea. uer. hoc uero fallit. fol. 85.
- Imperator est dominus mundi quo ad iurisdictionē non quo ad proprietatem singularum rerum.** op. ea. uer. ubi dicit. cum seq. fol. eo.
- Imperator in spiritualibus & concernentibus peccatum papae & canonis subest.** par. 1. op. ea. uer. sed aduertendum est. fol. eo.
- Impubes ante legitimam aetatem etiam si solemniter religionem profiteatur, professio est nulla. etiam quod esset discretus & doli capax** par. 2. op. 140. fol. 63.
- Infames infamia facti non possunt esse testes in criminali, mixto, ciuili graui uel in causa ingratitudinis, & quando & quomodo admittantur.** par. 2. op. 286. fo. 112 & op. 299. fol. 117.
- Infamia iuris dicitur quae est secundum leges ciuiles, uel ipso iure, uel mediante sententia.** par. 1. op. 17. uer. & illa dicitur. fol. 11. & op. 152. in prin. fol. 87.
- Infamia facti dicitur, quando est laesa fama seu aestimatio alicuius, propter factum ab eo commissum, apud bonos & graues uiros.** op. ea. uer. & ista infamia facti. fol.

- fol. co. trium annorum non potest
 infamis infamia iuris non po- cum authoritate tutoris ac
 test accusare, par. 1. op. 17. quirere possessionem, quia
 in prin. fol. 11. & idem in in- cum omnino careat intelle-
 fami infamia facti. opin. ea. ctu non potest per tutorem
 uer. idēque obseruari. quod suppleri, secus i infante qn-
 tamen intellige ut ibi. uer. que uel sex annorum qui fa-
 & opinio ista. fol. eo. ri & loqui possit. par. 1. opi.
 infamis uel periurus non po. 253. uer. Ampliatur sexto.
 test esse testis nec admittit fol. 139.
 ad iurandum in litem nec ingrati- tudinis uitium ex quo
 in suplementum probatio- filius potest exhæredari tol-
 nis contra alium infamem litur per reconcillationem
 uel periurum, quantuncun- per quam uidetur remissa
 que emendatus sit, nec in ci ingratitudo. par. 1. op. 131.
 uili nec in criminali. nisi ha uer. sed propter. fo. 73. item
 bilitaretur à Pontifice. par. tollitur si uiuo patre ante
 1. op. 357. fol. 199. testamentum pœnitentiam
 infamis occultus potest esse tē egisset, nam tunc exhæreda-
 stis in testamento. par. 1. op. ri non posset. op. ea. uer. itē
 396. fol. 222. si filius. fol. eo. ui. infra in
 infamis potest esse notarius uer. Prælatu collationem.
 inter priuatos, non autem inimicicia capitalis sola sim-
 Principis. par. 2. op. 194. fol. plex & de per se tanquam
 80. remota ac remotissima à fa-
 infans transmittit hæredita- cto non facit inditium ad
 tem patris non agnitam ad torturam. par. 2. op. 143. fo.
 quoscunque hæredes iure 63.
 fuitatis. par. 1. op. 143. uer. inimicus non potest esse tē-
 fallit hoc. fol. 81. stis contra suum inimicum,
 infans moriens hæreditate etiam si sit reconciliatus, e-
 non adita transmittit ad hæ tiam in criminibus enor-
 redem suum beneficium re- missimis & exceptis. dum-
 stitutionis in integrum ad- modo sit inimicus capitalis
 uersus omissam hæredita- par. 2. op. 303. per totam. fo.
 tem. op. ea. uer. sed in fo. 119.
 eo. ui. supra in uer. Hæres iniuriam ac uiolentiam re-
 minoris. mittens simpliciter in in-
 infans minor duorum uel strumento pacis seu remis-
 sionis

- sionis iniuriæ, non censetur
 damna & interesse remitte
 re. sed necessaria est specifi
 ca mentio. par. 2. op. 141. fo.
 63.
- inquisitio iudicis formata cō
 tra aliquem debet contine
 re nomē, cognomē, & agno
 men delinquentis & Rei in
 quisiti, ne corruant inquisi
 tio ipsa, citationes & banna
 ex eis prouenientia. par. 2.
 op. 193. in fi. fol. 80.
- insignibus & armis alienis li
 citum est uti, dum tamen
 non tendat in alterius præ
 iudicium, insignibus uero di
 gnitatis non, nisi ipsam ha
 beat, aliter punitur ut falsa
 rius. par. 2. op. 193. in fi. f. 80.
- insinuatio donationis non re
 quirat decretum iudicis. pa.
 1. op. 78. uer. & prædictis ac
 cedit. fol. 40.
- insinuatio donationis fieri
 potest coram quocunque iu
 dice etiam cui non sublit
 donator nec res donata. op.
 ea. uer. occurrit similiter.
- insinuatio donationis nihil
 aliud est, quam eam facere
 redigi in scriptis coram iu
 dice. op. ea. in fi.
- instrumenta antiqua inter
 alios, scripta seu confecta in
 quibus fit mentio aliquem
 locum esse de iurisdictione,
 diocesi territorio, uel distri
 ctu plene probant non solū
- confinia antiqua, sed etiam
 dominium & possessionem
 rerum particularium. par.
 2. op. 144. ubi ponitur quæ
 dicantur instrumenta anti
 qua. fol. 64.
- instrumenta publica regula
 riter inter partes ipsas in
 ter quas conficiuntur pro
 bant ple. op. ea. in fi. fol. eo.
- instrumenta de nouo reper
 ta possunt produci post con
 clusionem in causa, & post
 citatos litigantes ad audiē
 dam sententiam, præsertim
 si productor iuraret ea no
 uissime reperta, extitisse,
 nec prius in ipsius cogitatio
 nem uenisse, facta tamen di
 ligenti perquisitione. par.
 2. op. 147. fol. 65.
- instrumenti solemnitas atque
 præsumptio potest probari
 per duos testes. par. 1. opin.
 346. in prin. fol. 194.
- instrumenti tenor non potest
 reprobari nisi per aliam scri
 pturam, excepto quando
 quis uellet probare simula
 tionem ac fraudem instru
 menti, hoc enim posset fa
 cere per testes. Et quando
 instrumentum est amissum
 & testes ita periti sunt ut in
 strumenti defectum cognos
 cant. op. ea. uer. sed tamen
 si uellet quis. fol. eo.
- instrumentū non continens
 locum loci generaliter sal
 tim

- tim licet non specialius, nō facit fidem. pa. 1. op. 154. fo. 87. & 88.
- instrumentum publicum confectum per tabellionem necessario requirit eius signū, alias non probat, nec facit fidem, siue simus in originali siue in copia collationata per tabellionem. par. 1. op. 155. fol. 88
- instrumentum non continēs nomen Papæ uel imperatoris in eorum terris confectum non plene probat nec facit fidem. op. ea. uer. secus autem. fol. eo.
- instrumentum licet de iure communi non habeat executionē paratam, si tamen iuramentum apponatur, habebit. par. 1. op. 188. uer. & ideo iuramentum. fol. 107.
- instrumentū non solēne producens in iudicio censetur illud approbare & cōfiteri, quo ad fidē probatoriā contra se nec ipsū releuat protectione, qđ ipsū producit in parte & partibus pro se faciētibz tantū & non aliter nec alio modo, præsertim quādo aduersarius tali protestationi nō consensit, dummodo instrumentū sit commune, uel pars illud producere teneat. p. 2. op. 145. f. 64
- instrumentū publicū productū de longinquis ac, ualde remotis partibus in aliquo iudicio. si negatur esse à notario confectū, uel eū quicū fecit esse notariū, præsentē & cōtradiciente aduersario nō facit fidē pro producēte. p. 2. op. 148. ubi traditur forma seruanda ad hoc ut probet. fol. 65.
- iudxorū infantes an possint inuitis parentibus baptizari. par. 2. op. 151. fol. 66.
- iudæus non potest esse testis contra Christianū etiam si de nouo ad fidem sit cōuersus. nisi in crimine læsæ maiestatis hæresis, in contractibus, & quasi. i. ultimis uolūtatibus, & maleficijs. par. 1. op. 385. per tot. f. 116. & 217
- iudæus coiens cum Christiana. an & quomodo puniendus sit. par. 2. op. 149. fol. 66.
- iudæi habent filios in potestate. par. 2. op. 150. fol. 66.
- iudæus absolutus per penitentiam potest tamen accusari de crimine cōmisso ante baptismum par. 1. op. 16. in prin. fol. 11. contrarium esse uerius. uide in ea. uer. in contrariam uero. fol. eo.
- iudex nō tenetur exprimere causam in sententia, imo tā exprimendo fatuus cēsetur tñ si cām fatuā exprimeret uiciaretur sententia. nā per talē expressionē cessat præscriptio clara quæ est pro eo.

- par. 1. op. 156. in principi. fol. 89.
- iudex etiam alterius tribuna-
lis habet facultatem sentē-
tiam alterius iudicis exe-
quendi, quando ad ipsum
pertineret exequutio ista
de iure communi seu statu-
tario, alias secus, quia tunc
non posset sine literis iudi-
cantis. pa. 1. op. 157. uer. Am-
plia hoc. fol. 89. & 90.
- iudex aditus super præpara-
torijs erit iudex in iudicio
præparato. par. 1. op. 158. in
fi. fol. 90.
- iudex laicus non potest co-
gnoscere de causa usuraria,
par. 1. op. 159. in principi. fol.
eo.
- iudex cui est sublata facultas
condemnandi à nouo iure
corrigēte antiquum non in-
telligitur prohibitus autho-
ritate absoluendi. nisi simus
in materia correctoria, nā
eo casu prohibita facultate
condemnandi censetur &
prohibita potestas absoluē-
di, nisi quando condemna-
tio prohiberetur fauore cō-
demnandi, pa. 1. op. 160. per
tot. fol. 90. & 91.
- iudex tenetur condemnare
uictum uictori in expensis.
si petantur expensæ per par-
tem, alias non. licet possit si
uelit. & si non condemnat in
expensis peritis censetur fa-
cere litem suam, & tenetur
resarcire de suo, & hoc face-
re tenetur nedum in ciuili-
bus sed etiam in criminali-
bus. nisi litigator haberet
iustam causam litigandi. p.
1. op. 162. per tot. fol. 91.
- iudex laicus seu eius familia
potest capere clericum de-
prehensum in crimine uel
rixa, sed non potest ipsum
detinere, imo statim tene-
tur iudici competenti eccle-
siastico præsentare. part. 1.
op. 162. in principi. fol. 91. ui. su-
pra in uer. Clericus captus.
- iudex ecclesiasticus non te-
netur stare processui iudicis
secularis formato contra
clericum de delicto ab eo
commisso, dum sibi remit-
titur clericus cum dicto
processu. op. ea. uer. & dato
quod iudex. fol. eo.
- iudex laicus potest punire
sacerdotem clericum uel cri-
men assassinij committentē
eo ipso absque actuali & so-
lemni depositione & degra-
datione ob criminis imma-
nitatem, par. 1. op. 163. fol.
91.
- iudex in sententia diffinitiuā
non potest aliquo pacto sibi
reseruare in futurum con-
demnationem uel absolu-
tionem expensarum, sed ta-
xationem sic. secus in inter-
loquutoria. par. 1. op. 164
fo.

fol. 92. ni. supra in uer. Delegatus.

iudex non potest recedere, à pena legali. nisi ex iusta causa consideratis qualitatibus delinquentis & circumstantijs delicti. par. 1. op. 165. in prin. & infra. fol. 92. & nedum in pœna legali sed & in statutaria. op. ea. uer. Ampliaturque ista communis. fol. 93. Et non solum in pœnis extraordinarijs, sed & in ordinarijs. op. ea. uer. Ampliatur postremo. fol. eo.

iudex a quo fuit appellatum reiiciens appellationem quæ interponitur non ab executione seu re iudicata, sed à sententia debet puniri triginta auri pondo. par. 1. op. 167. in prin. fol. 93.

iudex deferendo appellationi, etiam si re integra reuocet grauamen non propterea recuperat neque reassumit iurisdictionem in ea causa abdicatam. par. 1. op. 168. in prin. fol. 94.

iudex necessario citandus est ubicunque in causa appellationis quæ agebatur coram superioribus ex officio processit. par. 1. op. 70. fol. 95.

iudex citari debet per superiorem ad tuendum honorem suum ubi ageretur de reuocatione sententiæ ad pœnam imponendam ipsi

iudici, quia male iudicauerit. par. 1. op. 171. fol. 95.

iudex promittens impunitatem delinquenti, si delictum confiteatur, non tenetur promissum seruare licet Reus confiteatur, imo ex tali confessione potest illum condempnare & excusatur non obstante promissione. par. 1. op. 192. in princip. & per totam concludit hanc materiam blanditiarum & confessionis factæ spe impunitatis. fol. 95. & 96.

iudex interponens decretum super alienatione rerum minoris uel ecclesiæ, si asserat se adhibuisse plenam causæ cognitionem ei non creditur. par. 1. op. 173. in princip. fol. 96. & op. 184. in princip. fol. 140.

iudex habet arbitrium imponendi pœnam quoties de iure communi non reperitur pœna a lege limitata & hoc casu habet arbitrium puniendi usque ad mortem concurrentibus tamen qualitatibus & circumstantijs quæ suaderent talem pœnam imponi consideratis qualitatibus facti & personarum, alias ab eius arbitrio appellari potest. par. 1. op. 174. fol. 96.

iudex non potest motu proprio officium suum ad priuam

- uatam utilitatem impartiri nisi imploranti. nam non supplet de facto sed de iure tantum par. 1. opin. 175. in princip. fol. 97. nisi in causis pijs. Et pro absente in casibus quibus posset peruenire ad sententiam diffinitiuā ubi absentia esset legitima. op. ea. uer. fallit primum, & infra. fol. eo.
- iudex ex officio ne frustra laboret & faciat iudicium frustratorium. & ferat sententiam nullam tanquam latā cum falso procuratore potest compellere procuratorem ad exhibendum mandatum uel ad cauendum de rato si dubitatur de mandato. op. ea. uer. tertio coarctatur. fol. 97.
- iudex ex mero officio potest partibus dare, concedere, ac præfigere terminum ad producendum & examinandum testes, dummodo istud ex ista causa faciat. op. ea. uer. interpretatur ulterius. fol. 98.
- iudex domicilij seu originis non potest cognoscere nec inquirere de delicto commissio per subditum suum extra territorium. part. 1. opinio. 177. in princip. fol. 99.
- iudex ordinarius propter simplicem commissionem præsumitur delegatus, imo est uere delegatus quando eius iurisdiclio est alterata. par. 1. op. 178. fol. 100.
- iudex in rescripto datus ordinem rescripti sequi tenetur etiam si is iuri contrarius sit, & ipse non habet iurisdictionem aliquam ante præsentationem rescripti. part. 1. opinio. 180. folio. 101.
- iudex in iudicando si recedat à communi opinione censetur per imperitiam iudicasse. par. 1. opin. 182. fol. 101. item facit litem suam & tenetur in sindicatu. op. ea. uer. quod iudicans. uide infra opinio communis.
- iudex non cogitur iudicare secundum decisiones Rotæ romanæ, imo licet ipsi contra eas sententiam proferre, quia decisiones istæ non sunt per Pontifices approbatæ, sed eis tanquam magistralibus decisionibus stare debet. par. prima opinio. 182. uersic. Hinc est. fol. 102.
- iudex ordinarius de iure ciuili non potest esse arbitrator, de iure canonico sic. part. prima, opinio. 183. in princip. fol. 104. Sed arbitrator & amicabile compositor sic. opinio. ea. uersic. Sed prima opinio. fol.

fol. eo.
iudex potest compellere partes litigantes ad compromittendum stante diuturna & intricata lite, & ambiguis probationibus. opinio. ea. uer. imo iudex quoque. fol. eo.

iudex à iudicando potest repelli uti suspectus ratione iurisdictionis aduersarij, ut si esset eius uassallus. part. prima, opinio. 331. fol. 186. ui. supra in uer. collegium.

iudex maleficiorum licet non possit cognoscere de causis ciuilibus principaliter, incidenter tamen poterit cognoscere causas que descendant ex crimine, par. prima, opinio. 363. uer. sic. comprobatur hoc etiam. fol. 204.

iudex secularis potest cognoscere utrum absolutio à iuramento fuerit recte uel per obreptionem & surreptionem obtenta. part. secunda, opinio. prima, uer. sicul. tamen si Papæ. fol. 409.

iudex secularis nō obtemperat ecclesiastico iudici nisi quādo processit iuris ordine seruato. op. ea. uer. ubi tenet quod iudex. fol. eo.

iudex non potest torquere Reum convictum ad effectū

ut habita ab eo confessione nō audiatur appellans, sed eum convictum potest torquere ad detegendum socios in casibus à iure permissis. par. 2. op. 21. fol. 13

iudex ex equitate non potest procedere ad secundum decretum nisi transacto integro anno à die primi decreti. sed attenduntur constitutiones locorum. pa. 2. op. 26. uer. ex æquitate uero. fol. 15.

iudex ex præsumptionibus uiolentis & indicijs indubitatis & uehementissimis non potest deuenire ad condemnationem, ac sententiā diffinitiuam in causa capitali absque alijs probationibus, ut corporaliter puniat, secus pecuniariter. pa. 2. op. 56. fol. 28.

iudex ecclesiasticus ordinarius habens beneficia sufficientia non potest à litigantibus petere sportulas. par. 2. op. 259. in princ. uer. Et hinc est. fol. 104.

iudex delegatus habens sufficientes redditus non potest petere sportulas, à litigantibus. op. ea. uer. similiter. que iudex. fo. eo. & per tot. opinio. ubi quid de consuetudine. Et quid de iure ciuili. fol. 105.

iudicis arbitrio committitur quod perit.

I N D E X.

- personæ dicantur digniores, quæ causa dicatur gravis, ardua uel parua in casibus in quibus id non reperitur expressum uel determinatum. Quæ personæ dicantur miserales, infra quantum tempus pignora pro executione sententiæ uendi debeant, infra quantum tempus mora semel contracta purgari debeat. Quando in iudicium oriatur uel sit sufficiens ad torturam, indicia an sint sufficienter purgata per torturam. inquisitus an foret repetendus in tormentis. par. 2. op. 26. per tot. fol. 15. & 16.
- iudicium ceptum cum defuncto non transit in fiscum ut teneatur litigare coram eodem iudice, quia fiscus habet proprios iudices. par. 2. op. 161. fol. 69.
- iuramentum super qua scriptura præstari possit. par. 1. op. 193. fol. 109.
- iuramentum licet non requiratur necessario in absolutione iniusta, tamen excommunicatus absolui non debet nisi satisfecerit. p. 1. op. 2. uer. & licet iuramentum. fol. 7.
- iuramentum creditoris sufficit, ad hoc ut quis capi possit ut suspectus de fuga. par. 1. op. 59. in prin. fol. 19.
- iuramentum sufficit ad probationem suspicionis ubi periculum est in mora. par. 1. op. ea. uer. & ubicunque periculum. fol. 30.
- iuramentum præstitum per debitorem ante spoliū non obstat aduersus exceptionem spoliationis. part. 1. op. 104. uer. & aduersus istam. fol. 54.
- iuramentum super contractu simulato interpositum est nullum. par. 1. opin. 185. in prin. fol. 105. ui. supra in uer. Absolutio à iuramento.
- iuramentum non dicitur proprie probatio, nisi in casibus quibus de iure cōmuni uel ex forma statutorum habetur pro plena probatione. pa. 1. op. 186. in prin. fol. 106. ui. infra in uer. statutum uolens.
- iuramentum in supplementum probationis non potest deferri ubi statutum seu lex requirit manifestissimas probationes. par. 1. op. 187. in prin. fol. 106. ui. infra in uer. statutum requirrens.
- iuramentum iudiciale quod à parte deferretur parti iudice approbante non dicitur facere probationem, sed habet uim rei iudicatæ, transactionis, & litis finitæ. pa. 1. op.

- op. 188. in prin. fol. 107.
iuramento in litem quando
standum sit contra hospitem.
par. 1. op. 192. fol. 109
iurans falsum coram iudice
seculari non potest ab eo
puniri sed ab ecclesiastico.
par. 1. op. 159. uer. hinc est.
fol. 90.
iurans iocose obligatur saltē
ad ueniale peccatum, & iu-
rans temerarie an oblige-
tur ad mortale uel ad ue-
niale. pa. 2. opin. 242. in fi.
fol. 98.
iurare in litem nemo cogen-
dus est per iudicem quan-
do uellet probare per te-
stes, par. 1. opinio. 191. fol.
109.
iuris scripti ignorantia nemi-
nem excusat, nec etiam mu-
lierem nisi in casibus in qui-
bus reperitur iure cautum.
non tamen ius ignorans
tenetur in dolo sed in lata
culpa. par. 1. op. 153. per tot.
fol. 87.
iuris error non impedit præ-
scriptionem triginta uel
quadraginta annorum. par.
1. opinio. 241. per tot. fol.
133.
ius accrescendi potest à testa-
tore in testamento prohi-
beri expresse, & censetur
prohibitum ex dictione ta-
xatiua, & ita quod amplius
habere non possit. par. 1. op.
134. uer. Contrariam uero.
fol. 74. quod tamen militat
inter legatarios, secus inter
hæres. op. ea. uer. retenta ta-
men. fol. 75
ius adeundi hereditatē quod
competit extraneis & ius
immiscendi quod competit
suis triginta annorum spa-
tiodurat ab obitu defuncti,
nedum ignorantibus sed
& scientibus hereditatem
sibi delatam. par. 1. op. 146.
in prin. f. 83. ui infra in uer.
Restitutio in integrum.
ius patronatus potest religio-
sis concedi per laicum pa-
tronum sine consensu Epi-
scopi. par. 1. op. 73. fol. 43.
ius patronatus non potest le-
gari, uel donari à patrono
priuatæ personæ & sic laico
absque consensu sui Episco-
pi. op. ea. uer. in præsentiarū
fol. 44.
ius patronatus de gratia pa-
tronis competere dicitur.
par. 1. op. 194. fol. 110.
ius patronatus si cōpetat plu-
ribus laicis, uel clericis, ut
singulis, ex constitutione
ac fundatione sui patrimo-
nij, præsentatio facta à ma-
iori parte comparisonemi-
norum dicitur esse legiti-
ma. part. 1. opinio. 196. fol.
100.
ius patronatus non cadit in
confiscationem bonorum
rebel-

I N D E X .

rebellis, sed transit in hære
des condemnati, qui præsen
tare possunt ad beneficium
patronale in casu præsen
tici præsentare poterat
condemnatus ante condem
nationem. pa. 2. op. 72. fol.

35.

ius patronatus præscribi po
test aduersus patronum spa
tio quadraginta annorum.
par. 2. op. 153. fol. 67.

ius patronatus acquiritur e
tiam populo ex præscriptio
ne. op. ea. uer. & ius patro
natus. fol. eo.

ius petendi uel agendi ad
supplementum legitimæ
non præscribitur minori
triginta annorum curricu
lo. par. 1. op. 203. fol. 114.

ius quæsitum de iure gentiũ
ad hoc ut possit ex causa tol
li à Principe requiriturqđ
sit huiusmodi causa quæ
principaliter respiciat uti
licitatem publicam. pa. 1. op.
243. uer. quæ quidem com
munis. fol. 135.

L

L Aicus in causa ciuili
potest esse testis con
tra clericum secus in
criminali, nisi actu & ha
bitu non adsint alij quam
laici, & contra. part. 1.

op. 392.

fol. 120.

Laudum arbitratoris habet
præsumptionem pro se. pen
dente etiam reductione ad
arbitrium boni uiri. par. 1.
op. 261. uer. Ampliatur præ
dicta. fol. 144.

Legatum ad pias causas de
betur etiam hæreditate nõ
adita. par. 1. op. 143. uer. in
terpretatur quoque. fol. 81.

Legatum uxori & post eius
mortem substituto. debetur
substituto si mulier trāseat
ad secunda uota. par. 1. op.
32. uer. ideoque. fol. 18.

Legatum annuum factum ec
clesiæ per uerbum, semper
& i perpetuũ, finitur spatio
centum annorum a, die re
lictĩ. par. 1. op. 197. in prin
cipio. fol. 110.

Legatum alimentorum præ
standorum fratribus alicu
ius ecclesiæ in die, puta san
cti Ambrosij, nisi aliud sit
dictum, non debetur nisi pri
mo anno. op. ea. uer. Et his
accedit. fol. eo.

Legatum est accessorium tes
tamenti non autem pars.
part. 2. opinio. 154. fol.
67.

Legatum alicui factum de re
alteri obligata ē. pro æqui
ualēte quantitate, ualet, &
hæres illā lucere tenetur,
etiam si testator rem obli
gatam fore ignorasset. pa. 2.
opinio.

INDEX.

- opin. 155. fol. 67. test per statutum tolli. par. 1. opinio. 316. in uer. Limitatur isthęc. fo. 179. Et quid in legitima filiorum. opin. ea. uer. nihilominus si statutum. fol. eo.
- Legatarius potest esse testis in testamento & in causa testamenti, præter causam sui legati. par. 1. op. 388. fo. 218. Legitima non debetur filio uiuente patre, sed uidetur quasi debita. & debetur libere absque grauamine & de substantia non de fructibus. Et est in electione filij an uelit bona uel estimationem. & detrahatur de singulis corporibus rerum hæreditariarum arbitrio boni iuri. nec potest filius super ea pacisci. Et dicitur quota bonorum. par. 1. op. 199. in prin. & infra. fol. 111. & 112. Debetur autē in filiis iudeorum & paganorum. op. ea. uer. Limitatur ac interpretatur. fol. 112. Et quando pater ingrederetur monasterium. op. ea. uer. Limitatur secundo.
- Legitima non potest per fideicommissarium deduci ab hæredibus pupilli, quando non filius sed eius successores rogentur hereditatem restituere. pa. 1. op. 201 in prin. uer. Limitatur. fol. 113. nam legitima nõ debetur eis qui ab intestato succedere non possunt. op. ea. uer. & ratio. fol. eo.
- Legitima debita matri, cum sit de iure positiuo, potest per statutum tolli. par. 1. opinio. 316. in uer. Limitatur isthęc. fo. 179. Et quid in legitima filiorum. opin. ea. uer. nihilominus si statutum. fol. eo.
- Legitima ex primogenitura bonis non debetur cæteris liberis, cum primogenitus habeat hæc bona iure primogeniturae acquisita, & nõ recognoscat illa ab hereditate patris. par. 2. opin. 157. fol. 68.
- Legitimæ nullum grauamen aut onus uel conditio perpetua potest imponi. par. 1. op. 205. in prin. fol. 114.
- Legitimatus per subsequens matrimonium admittitur ad successionem feudi. par. 1. opin. 123. uer. ampliatur hoc. fol. 68.
- Legitimatus per subsequens matrimonium quātū ad effectum iuris dicitur uere & proprie natus imo talis proprie agnatus dicitur legitimus naturalis. opin. ea. uer. quoniam legitimi. fo. eo. ui. infra in uer. statutū loquēs.
- Legitimatus per subsequens matrimonium succedit etiā in emphyteōsi ecclesiastica. op. ea. uer. similiterque fol. eo. & admittitur ad episcopatum. op. ea. in fi.
- Legitimatus per subsequens matrimonium nõ succedit nisi qua-

I N D E X

- quatenus natus fuerit ex cō
cubina retenta in domo af-
fectione matrimoniali, de
iure ciuili. Sed de iure cano-
nico etiam si mulier nō fue-
rit retenta domi in schema-
te concubine tamen filij
antea nati legitimantur per
subsequens matrimonium.
op. ca. uer. & hinc est. fol. 77
- Legitimus per subsequens ma-
trimonium excludit fæmi-
nas uigore statuti excluden-
tis fæminas propter mascu-
los. par. 1. op. 3 15. uer. Am-
pliatur tertio. fol. 176
- Legitimus ab imperatore
in feudis succedere potest, si
ab eo nominatur ad hoc le-
gitimus fuit. par. 2. op.
158. fol. 68
- Legitimus, absque præiudi-
cio proximorum, legitimo-
rumque hæredum, nihil pe-
nitius petere potest, nisi ali-
quid ei in testamento reli-
ctum foret; par. 2. op. 160.
fol. 69
- Lex si quis argentum. §. si. C.
de donat. declaratur & am-
pliatur multipliciter. pa. 1.
op. 14. per tot. fol. 9; & 10
- Lex ubi est eadem ratio uel
maior, non dicitur extendi
sed enucleari. par. 1. opin.
128. uer. quia ubi est eadem
ratio. fol. 71
- Lex prohibens minoris debi-
torem esse tutorem compre-
- hendit etiam fideiussorem.
pa. 1. op. 140. uer. secundo fa-
cit. fol. 78
- Lex uel consuetudo potest
addere formam testandi ul-
tra solemnitatem traditam
a iure. par. 1. op. 306. uer. &
sic manifeste. fol. 170. ui. in-
fra in uer. statutum uel con-
suetudo.
- Lex secularis ubi agitur de
peccato uitando cedit & su-
biicitur pontificiæ quo ad
utrumque forum. par. 2. opi.
7. in fi. fol. 7
- Liber aut scriptura mercato-
ris roborata statuto dante si
dem ipsis probat ubiq; licet
in iudicio ubi producit
non adsit huiusmodi statu-
tum. nā circa libri seu scri-
pturæ fidem inspicitur lo-
cus ubi celebrata est, ubicū-
que postmodum produca-
tur, in hijs tamen quæ perti-
nent ad mercaturam & non
in alijs. par. 1. op. 309. uer.
Et liber seu scriptura. f. 172
ui. infra in uer. statutū iubēs
- Libris in studijs approbatis,
ut sunt libri feudorum. Ari-
stotelis, seu Hypocratis stā-
dum est pa. 1. op. 1 11. uer. idē
que uidemus. fol. 56. quod
habet locum in arte sua. Et
quando lex non reperire-
tur in contrarium. opin. ca.
uer. quæ communis. & uer.
& hoc declaratur. fol. eo.

Litigator

litigator nō consentiens testi-
bus productis per suum ad-
uerfarium. generaliter eos
reprobando potest postmo-
dum eis uti. Sed si proteste-
tur ante probationē se uel-
le reprobare testes produ-
ctos, & deposita per eos, &
testes deponant aliquid in
eius fauorem, non poterit
eis uti ut ad sui fauorem fi-
dem faciant, quia per ipsam
protestationem uidetur de-
clarare se nolle ipsis fidem
adhibere. par. 2. op. 403. fo.
224. & 225.

lucrum dotis non uenit com-
municandum per maritum
cum fratribus, quia tāquam
aduentitium est præcipuū
mariti. par. 1. op. 319. uer. &
animaduerte circa præmissa
fol. 182.

ludus est crimen & delictū. p.
2. op. 163. ubi enumeran-
tur ludi prohibiti, eorum
pœnæ, & an in ludo quæsi-
ta ueniant restituenda. par.
1. op. 163. & 164. per tot. fo.
69. & 70. Et op. 165. & 166.
fol. 71. & 72.

ludus præsertim ob blasphemias
prohibitus est. par. 2.
opi. 164. fol. 71. ui. infra in
uer. Mutuum factum. & in
uer. transactio in ludo.

MAior renuntiās cū
iuramento non ha-
bet beneficium re-
stitutionis nec relaxationis
à iuramento. par. 1. op. 221.
uer. & hoc quod docuimus.
fol. 122.

Maior. 20. annis regulariter
potest accusare quamuis
sit minor. 25. p. 1. opi. 20. in
prin. fol. 13.

Mandatum qualiter probe-
tur, & reuocetur. par. 1. op.
415. fol. 228.

Mandatum de compromittē-
do, emendo, uendendo, & si
milia, præsumitur etiā post
spatium decursum mille an-
norum, unde ex defectu hu-
iusmodi mandati usque ad
mille annos non potest di-
ci sententia nulla, si de mā-
dato non constet, quia præ-
sumitur ex maxima diutur-
nitate temporis interuenis-
se. par. 1. op. 207. in prin. fo.
115.

Mandatum de custodiendo
præsumitur ex antiquitate
temporis, seu ex diuturnita-
te custodiæ præcedētis, op.
ea. uer. & opinio hæc. ui. in-
fra in uer. ratificatio man-
dati.

Maritus cui fuit dos promi-
sa & postea data & soluta
præsumitur obligatus ad
do

INDEX.

- dotis restitutionem a die op. 172. fol. 73
 promissionis, & ab illo die Matrimonium quę uerbare
 censetur constituta tacit quirat. par. 2. op. 173. & 174
 hypotheca. pa. 1. opini. 2 102 fol. 73. & 74
 fol. 117. Matrimonium non potest ni
 si inter puberes contrahi, se
 cus in sponsalibus. pa. 2. opi.
 Mater habet annum ad pe- 175. fol. 74
 tendum tutorem dari filijs
 nisi ipsa uelit tutelam su-
 scipere. par. 1. opi. 224. uer.
 hijsque occurrit. fol. 124
 Matri dicenti filium non es-
 se mariti non creditur. par.
 2. op. 170. fol. 73.
 Matri per substitutionem pu-
 pillarem exclusæ non debe-
 tur legitima. par. 1. op. 206.
 fol. 115
 Matri diuiti, propter inopiã
 patris, incumbit dotare fi-
 liam pauperem. par. 1. opi.
 211. in prin. fol. 117
 Matrimonium non potest cõ-
 trahi cum cõsanguinea uel
 prohibita, etiam sub condi-
 tione, si pontifex dispensa-
 uerit. pa. 1. op. 212. uer. præ-
 missa ampliantur. fol. 118
 Matrimoniu putatiuum bo-
 na fide contractum habet
 omnia priuilegia ueri ma-
 trimonij ex parte uxoris, se-
 cus ex parte uiri, quia nõ est
 idem fauor in marito puta-
 tiuo qui est in uxore. op. ea.
 uer. & matrimonium hoc
 putatiuum. fol. eo. & 119
 Matrimonium carnale non
 requirit necessario uerba
 sed sufficit consensus. par. 2.
 op. 172. fol. 73
 Mediator non potest dicere
 testimonium. par. 1. op. 398.
 uer. item mediator. fol. 199
 Medicus de publico conduc-
 tus si morte præuentus an-
 num perficere non potest
 transmittit ad suos hæredes
 salarium totius anni. pa. 1.
 opi. 87. uer. item salarium.
 fol. 45. & 46
 Medicus carens publico sala-
 rio non debet ab egrotis sa-
 larium recipere nisi post-
 quam eos curauerit & sana-
 uerit. par. 2. op. 176. ubi po-
 nitur consuetudo Regni ne-
 apolitani. fol. 74
 Melioramēta facta in re feu-
 dali non pertinent ad domi-
 num (reuertere ad eum
 feudo) finita inueltitura feu-
 dali per cursum temporis,
 per lineam finitam, uel ali-
 ter absque dolo uel culpa
 uasalli. sed dominus tenea-
 tur ad æstimationem eorũ
 si uelit ea retinere. pa. 2. op.
 177. fol. 74. vi. supra in uer.
 Hæres uasalli.
 Mentis sanitas non probatur
 ex eo quod notarius in te-
 stamento

flamento dicat. testatorem
fuisse sanæ mētis, nam istud
est quid inuisibile, & pro-
prie non percipitur uisū uel
auditu sed potius rationis
iudicio. unde nec a teste
probari potest, par. 1. opin.
373. in prin. & infra. fol.
208. ui. infra in uer. Nota-
rius faciendo.

Mercator descriptus in ma-
tricula mercatorum asserēs
se in actibus mercantiæ de-
ceptum non auditur. par. 1.
op. 86. uer. & ita etiam te-
net. fol. 45.

Meretricem ducens, e, lupa-
nari in uxorem consequi-
tur remissionem omnium
peccatorum, & est laudan-
dus, etiam si esset homo o-
ptimæ qualitatis. par. 1. op.
45. uer, meretrices enim.
fol. 25.

Meretricem rapiens non pu-
nitur pœna capitis de iure,
quia leges abhorrent uitam
inhonestam mulierum &
quæ sint meretrices. par. 1.
opinio. 257. uer. sed prædi-
cta. fol. 141. secus in Regno
neapolitano, ubi inferen-
tibus uim meretricibus con-
tra earum uoluntatem pœ-
na ultimi supplicij impo-
nitur. op. ca. uer. sed ut e se-
mita. fol. eo.

Meretrices non possunt esse
testes in causa criminali.

part. 2. opinio. 287. in prin.
fol.

113.

Meretrix dicitur illa quæ li-
cet non prostituat se publi-
ce in lupanari, tamen alibi
& in quacunque domo pu-
dori suo non parcit & quem-
cunque causa quæstus ad-
mittit, & illa etiam quæ
duos, licet non plures, ad
cotum admittit causa quæ-
stus. & ab honestis locis est
expellenda, & in lupanari
releganda, par. 1. opin. 257.
uer. Vide Alexandrum la-
te. fol. 141.

Minor litigans cum consan-
guineo compromittere te-
netur absque solemnitati-
bus & sic ad compromitten-
dum compelli potest, stan-
te statuto, quod causæ in-
ter consanguineos debeant
compromitti. pa. 2. op. 178.
fol. 75.

Minor uiginti quinque an-
nis & maior decem octo po-
test esse arbiter si uult, sed
non potest compelli. par. 2.
op. 179. fol. 75.

Minor non potest pro debi-
to carcerari, quando est fi-
lius familias. par. 1. op. 214.
fol. 119.

Minor petens se restituī ad-
uersus aliquē actum iudicia-
lē uel extraiudicialē tenet
necessario probare se mino-
rē lēsumq; ad causam, quā

E qui-

- quidē si defendisset foueret
bonam causam . nam quilibet
tenetur probare fundamentum
suz intentionis. p. 1. op. 215. fol. 119.
- Minor enormiter læsus sciēs
& sponte non habet beneficium
relaxationis iuramenti. pa. 1. op. 121. uer. sed quā
do minor. fol. 122.
- Minor iurans se maiorem si
contrahat sine cōsensu propinquorum
requisito, a statuto, non obstante iuramento
potest dicere contractū nullū, & admittitur ad probandum
minorem ætatem etiam per testes. par. 1. opi. 296. uer. & hoc statutum
quod minor. fol. 166. & 167
- Minor uiginti quinque annis
si domum conducat, in eam que
inferat res suas, non ob id ipsa
eius bona inuecta erunt tacite
hypothecata pro pensione domus,
par. 2. op. 62. ubi ponitur contrarium
uerius. fol. 31.
- Minor quatuordecim annis,
maior autem capacitate obligatur
iuramento ac si pubes esset. par. 2. op. 180. fol. 76.
- Minor potest promittere, facere,
ac stipulari pacem sine tutoris
aut curatoris auctoritate, nec ei
conceditur in integrum restitutio
aduersus pacem, nec factus maior
potest illam iuramentum rumpere.
par. 2. op. 203. uer. imo pax. ubi
etiam an sufficiat habere pacem à
minore absque decreto iudicis. fol. 85
- Miserabiles qui dicantur iudicis
arbitrio declaratur. par. 2. op. 26. uer.
Nec non. fol. 15.
- Missam audire à publico concubinario
non est prohibitum, dummodo crimen
non sit notorium uel per sententiam,
uel per concubinarij confessionem.
par. 2. op. 55. uer. sed hic congruenter.
ubi late habetur materia ista. fol. 27. & 28.
- Mœtus instantis periculi & mortis
excusat delinquentem à pœna capitali.
par. 1. op. 45. uer. Quinto mœtus. fol. 26.
- Mœtus reuerentialis nō præsumitur
ut eo mediante actus rescindi possit,
præsertim in marito respectu uxoris,
prælato respectu episcopi, patre respectu
filij, & ijs similibus. par. 1. op. 57. uer.
& hijs accedit. fol. 29.
- Mœtus reuerentialis concur-
rente maxima læsione sufficeret
ad rescindendum contractum,
& probatio istius mœtus remittitur
arbitrio iudicis. op. ea. uer. accedit si
militer. fo. eo. & op. 213. per tot. fol. 119.
- Molen-

Molendinum habens in parte inferiori fluminis utrum possit impedire uolentem fabricare molendinū in parte superiori. par. 2. op. 181. per tot. fol. 76.

Molendinum seu aquæ ductum incipiens ædificare ac præoccupare, licet illud nō perfecerit ac compleuerit, censetur ius sibi acquisiuisse, ut possit prohibere aliū construere uolentem aliud molendinum seu opus. par. 2. op. 182. fol. 77.

Monachus per se nō dicitur habere uelle neque nolle, sed omne suū uelle depēdet à uelle Abbatis. p. 1. op. 1. uer. quia monachus. fol. 6.

Monachus in acquirendo magis æquiparatur seruo quā filio. op. ca. uer. contrariam uero. fol. eo.

Monachus ac frater minor possūt adhiberi testes intestamento in quo eorū monasteriū hæres institutum sit, uel relictū sit legatū, seu donatum aliquid suo monasterio pro fabrica ecclesiæ. pa. 2. op. 284. in prin. fol. 111.

Monachus & frater minor possunt esse testes in iudicijs cum eorum superioris licencia apparrente in actis aliter non probant. par. 2. op. 284. uer. uer. item monachus. fol. 112.

Monasterium excludit substitutum sub conditione (si institutus moriatur seu decesserit sine filijs legitimis & naturalibus ab eo procreatis) quia id subintelligitur, nisi institutus monasterium ingrediatur nam monasterium habetur loco filiorum quantum ad exclusionem substituti. par. 1. op. 333. in prin. & infra. fol. 187. q. 1. in ra in uer. substitutus sub conditione. & supra in uer. fideicommissum deficit.

Moneta promissa si in totum simul ac in perpetuum reprobaretur, eius æstimatio soluenda foret in noua pecunia, considerata æstimatione monetæ quæ erat tempore contractus. par. 2. opi. 183. fol. 77.

Moneta non diminuta aut mutata in totum sed diminuta ob diminutionem ligæ uel ponderis pertinet ad debitorem, qui ualorem prioris monetæ soluere tenetur nam creditoris conditio nō est facienda deterior. pa. 2. op. 184. fol. 77. secus si sit diminuta ex constitutione principis. par. ca. opin. 185. fol. eo.

Moneta si fuerit mutata uariataque post moram debitoris, ipse debitor quantita

I N D E X

tis morosus tenetur soluere estimationem quanti plurimi a tempore moræ. par. 2. op. 186. fol. 78.

Monetâ uariata seu mutata, tempus solutionis attendi debet, non contractus. par. 2. op. 187. fol. 78.

Moneta siue pecunia minuta de consuetudine solui potest pro ducatis, & econuerso, quanuis moneta non sit in obligatione. p. 2. op. 188. fol. 78.

Moneta debet tantum ualere in forma quâtum in massa. par. 2. op. 189. fol. 78.

Monetam falsam imperatoris efficiens aut cudens igne comburendus est, & eius bona publicantur, monetam uero inferioris Principis cudens puniendus est pœna capitali. par. 1. op. 216. fol. 120. ubi infra in uer. statutum puniens falsificantem.

Monetam radēs uel minuēs si liber est bestiis subiicitur, si seruus ultimo supplicio punitur. & potest capi per priuatos impune absque superioris licentia, quod tamen procedit ut p. 1. op. 217. fol. 120.

Monetam falsam scienter expendens si nummi plumbei uel stanei sint, pœna ordinaria falsi punitur, si uero sint alterius materiæ, pœ-

na erit extraordinaria. si autē dolose pluribus uicibus expenderet falsam monetâ & sic assuetus foret hoc facinus patrare, esset puniendus pœna capitis seu ignis, & in regno neapolitano publicationis bonorum. par. 1. op. 218. in prin. fol. 120.

Monetâ falsam habens Reus falsæ monetæ præsumitur si non indicauerit illum à quo eam monetam habuerit. op. ea. uer. & his occurrat. fol. eo.

Moræ purgatio debet esse celer ad arbitrium iudicis. par. 1. op. 219. fol. 121. & par. 2. op. 26. fol. 15.

Moræ purgatio excluditur per iuramentum nam iuramentū obstat purgationi moræ. op. ea. uer. quia iuramentum. fol. eo. ubi supra in uer. fideiussor qui sub pœna.

Mors ficta & sic ciuilis nunquam naturali mortî æquiparatur nisi in casibus à iure expressis. part. 2. op. 190. fol. 79.

Mulier uidua an priuetur dote propter adulterium. par. 1. opin. 447. uer. Tertio coarctatur. fol. 245.

Mulier tam de iure canonico quam ciuili non potest esse testis in testamento. secus in codicillis. & ad piās causas. Et ad probandum testa-

I N D E X.

- testamentum. & in testamento inter liberos dummodo non sint bastardi. Et in testamento militis. p. 1. opinio. 382. per totam. fol. 214. & 215.
- Mulier an possit esse testis in causa criminali. par. 1. opin. 383. fol. 215.
- Mulier si post annum luctus fuit negligens in repetenda dote non potest alimenta seu usuras dotis post dictum annum petere, cum petere potuerit, & non curauit. pa. 1. opinio. 144. uer. accedit similiter. fol. 82.
- Mulier ignoranter contrahendo matrimonium in casu prohibito potest repetere dotem. par. 1. op. 212. uer. occurrit etiam præmissis. fol. 118.
- Mulier iuuatur uelleiano & ipsi renuntiare potest, sed prius debet certiorari per notarium in confectione instrumenti, si tamē notarius sciat quid sit uelleianum, & quid seruetur in Regno. par. prima. opinio. 220. fol. 121.
- Mulier renuntians omni iuri quod habet in bonis paternis cum iuramento, poterit (prius absoluta à dicto iuramento) contrahere ex capite enormissimæ læsionis, nam ex hac præsumitur dolus etiam si cassio esset facta patri. part. prima opinio. 221. in princip. fol. 121. & 122. restringe tamen. ut opinio. ea. in fi. fol. eo.
- Mulier non potest agere ad dotis repetitionem constante matrimonio, etiam si maritus scruens in eam absque causa eam à se repellat. nisi in casu emergentis inopie mariti uel alterius obligati ad dotis restitutionem. Vel etiam quando maritus incipit male uti substantia sua. pa. 1. op. 222. in prin. & infra. fol. 122. & 123.
- Mulier recipiens centum in dotem in primo matrimonio, & transiens post ad secunda uota simpliciter, & promittens dotem quā non expressit præcise, ut expresserat in primo matrimonio, intelligitur tunc dare tantam dotem secundo marito quantam dedit primo uiro, par. 1. opinio. 223. fol. 123.
- Mulier ad secundas nuptias transiens perdit dominium rerum quas ex liberalitate primi uiri consequuta est, & solam potestatem fruendi retinebit, illasque filijs ex primo matrimonio genitis restituere cogitur. pa. 1.

I N D E X.

- op. 224. in prin. fol. 123. nisi hoc faciat de licentia uiri. op. ea. uer. & præmissa. fol. 125.
- Mulier relicta à marito defuncto in testamēto tutrix filiorum, per transitum ad secundas nuptias perdit tutelā & gesta ab ea tāquam tutrice uidentur ipso iure nulla.** op. ea. uer. Ampliatur etiam. fol. 124. nisi filij consensum secundis nuptijs ac cōmodauerint. op. ea. uer. si. Limitatur etiam. fol. 125. uel de hoc transitu conquæsti non fuerint. op. ea. uer. interpretaturque. fol. eo.
- Mulier transiens ad secunda uota licet priuetur proprietate substantiæ paternæ quæ peruenerat ad filium, non tamen priuatur proprietate substantiæ auitæ.** op. ea. uer. Limitatur tertio. fol. eo.
- Mulieres non comprehenduntur sub statuto dicēte quod bannitus nō reuertatur ad ciuitatem nisi habuerit pacem ab hæredibus occisi.** p. 1. op. 289. in prin. fol. 157. ui. supra in uer. Bannito qui ex forma. & infra in uer. statutum quod bannitus.
- Mulieres honeste ac caste uiuentes non possunt ex pēculiari priuilegio pro debito priuato, si bona defecerint, nec pro pecunia fiscali debita, nec pro quolibet crimine commissō capi seu carcerari.** imo iudices eas carcerantes puniuntur pœna capitali. nisi aliud sit de consuetudine. par. 2. op. 37. fol. 20.
- Mulieres dux se mutuo ut uiri subagantes ac actum uenereum seu libidinem in uicem exercentes, & in simul corrumpentes pœna ultimi supplicij puniri debēt.** par. 2. op. 191. fol. 97.
- Mulieres non possunt cōtra uenire transactioni iurata, in qua appareāt enormiter læsæ ac deceptæ ultra dimidiam iustæ æstimationis futurę litis.** quia iuramentum tollit hoc remedium. pa. 2. op. 309. fol. 121. ui. infra in uer. transactio etiam iurata.
- Mutatio nominis liberis hominibus impune est permissa, quia nomina propria imponuntur ad beneplacitum dumtamen fiat sine fraude.** par. 2. op. 193. ubi multa in hac materia. fol. 79. & 80.
- Mutilati membris seu corpore uitiati non possunt testificari in criminalibus negotijs contra clericos, si patiatur uitium impediens clericatum.** par. 2. op. 290. fol. 113.
- Mutus sciens scribere potest esse testis.** par. 2. op. ini. 296. fol.

fol. 116.
Mutuum qualiter probetur.
par. 1. op. 409. uer. & his oc-
currit. fol. 226.
Mutuum factum ludentibus
à tertio seu extraneo non
ludente, nec eos receptante
in domo sua repeti potest.
par. 2. op. 165. fol. 71.

N

Negatiua quando est
fundamentum inten-
tionis alicuius per il-
lum probanda foret, siue a-
geret siue exciperet. par. 2.
op. 192. fol. 79.

Nepos ex filia præmortua do-
rata non obstante matris re-
nuntiatione ex propria per-
sona sua in bonis sui aui ma-
terni legitimam petere po-
test. par. 1. op. 202. fol. 113.
& 114.

Nepos natus ex primogenito
patre prædefuncto exclu-
dit filium secundo genitum
patrum suum à successio-
ne Regni & primogenitura
& quid tenendum. par. 1. op.
225. fol. 125.

Nepos ex filio excludit fœ-
minas à successione, stante
statuto quod ex tātibus ma-
sculis fœminæ non succedāt
quia appellatione filij ne-
pos comprehenditur. part.
1. op. 315. in prin. uer. Am-

pliatur primum. fol. 175. &
ui. infra in uer. statutum ex-
cludens fœminas propter
masculos est principaliter.
Notariatus dicitur uile offi-
cium, & ob id clerici nō pos-
sunt illud exercere, alias
perdunt beneficium. nec no-
biles, alias perdunt priuile-
gia nobilitatis. par. 2. opin.
194. uer. nam officium. fol.
80. & 81.

Notarius quis non præsumi-
tur etiam si conficiat instru-
menta, nisi probetur uerus
titulus tabellionatus. exce-
ptis instrumentis antiquis
centum annorum, & nō mi-
nus. par. 2. op. 195. fol. 81.

Notarius stipulans pro ab-
sente ipsi absenti & ignorā-
ti nullum ius acquirit, nisi
notificatione sequuta & ab-
sentis consensu concurren-
te. par. 1. op. 77. in prin. fol.
38. sufficit tamen tacita ra-
tificatione, licet non interue-
niat expressa. op. ea. uer. &
illam ita receptam. fol. eo.
ui. supra. in uer. absēti igno-
ranti. & par. 1. op. 227. fol.
126.

Notarius non potest de con-
sensu partium sine præsen-
tia iudicis recipere dicta te-
stium nec iuramenta nulla
facta sibi prius commissio-
ne per iudicem, nam recipere
pertinet ad iudicem scri-

bere autem ad notarium. p.
1. op. 362. uer. quod etiam
tabellio. fol. 202.

Notarius non potest dare ac-
ta parti illa petenti sine
iudicis commissione. op. ea.
uer. faciunt etiam. fol. eo.

Notarius faciendo mentionē
in testamento testatorem
fuisse sanæ mentis non ex
hoc probatam reddit ipsam
mentis sanitatem, quia no-
tario non adhibetur fides
in his circa quæ uersatur
eius laus uel oprobrium. p.
1. op. 373. in prin. fol. 208.
ui supra i uer. mētis sanitas.

Notarius cui facta est com-
missio examinationis testiū
uel receptionis iurium non
potest ipsemet esse rogatus
de tali commissione sibi fa-
cta per iudicem, nec et cre-
ditur super hoc deponen-
ti, sed talis commissio de-
bet per alium notarium
scribi. part. prima, opinio.
274. fol. 209. ubi in fine po-
nitur contraria uerior.

Notarius dolose non interro-
gans testem in causa scien-
tiæ tenetur parti ad inter-
esse, & curiæ ad pœnam. pa.
1. op. 377. uer. Et his acce-
dit. fol. 212.

Notorium quamuis releuet
ab opere probandi & indu-
cat plenam probationem,
tamen debet allegari &

proponi, quando debens al-
legare esset præsens in iudi-
cio, secus si absens, licet ci-
tatus. citatione habente ui-
tium notorium, quia cita-
tio notorie nulla nō astrin-
git citatum ad comparen-
dum. par. 1. op. 226. ubi de
materia notorij & quomo-
do probetur. fol. 126. & pa.
2. op. 196. fol. 81.

Notorium necessario requi-
rit sententiam, qua iudex
pronuntiet factum de quo
agitur esse notorium. op. ea.
uer. Et aduerte hic. fol. 82.

Nullitas sententiæ perpetuo
opponi potest usque ad tri-
ginta annos licet ab ea ap-
pellatum non fuerit, aut ap-
pellatio ipsa deserta sit, quo-
ties non uertitur periculum
animæ, alias posset perpe-
tuo agi. p. 2. op. 197. fol. 82.

Nullitas proposita principa-
liter dicitur, quando propo-
nens dicit, dico sententiam
nullam esse, & si qua est ap-
pello. par. 2. op. ea. uer. prin-
cipaliter uero. fol. eo.

Nullitas quando cum appel-
latione principaliter pro-
ponitur, si deseratur appel-
latio, non est ulterius locus
prosequendi nullitatē. qua
si sit una & eadem instantia
nullitatis & appellationis.
op. ea. uer. habetq; hoc f. 83.

Nullitate opposita in iudi-
cio

cio incidenter per modum
exceptionis summariz non
requerentis altiore in da-
ginem ad impediendā exe-
cutionem sententię, execu-
tio impeditur. pa. 2. op. 197.
uer. primus igitur effectus.
fol. 82.

Nullitate proposita & lite
super ea pendente, attenta
ta interim sunt reuocanda
ante omnia. op. ea. uer. secū-
dus effectus. fol. eo.

Nuntiatio noui operis facta
authore prætorē etiam in-
iusta nocet, & ligat ædificā-
tes ut teneantur desistere
ab opere capto etiā in suo,
& ni obtemperent, ædifica-
tum postea debet demoliri
& destrui sumptibus ædificā-
tiū. etiā si nuntiatio sit alter
natiue facta. par. 1. op. 229.
ubi dantur declarationes.
per tot. fol. 127. & 128.

Nuntiatio fieri permittitur
aduersus absentes etiam in-
uitos & ignorantēs. & eos li-
gat quo ad effectum patien-
tię præstādę per eos in de-
molitione faciendā, non ta-
men eorū expensis sed nun-
tiantis. p. 2. op. 198. fol. 83.

Nuntiatio facta in loco ubi
nemo penitus reperiatur,
ualet, sed dominus non te-
netur ad aliquid, nisi post
eius scientiam. par. 2. opin.
199. fol. 83.

Nuntio publico plene credi-
tur eiusque relationi statur
quo ad citationem, non au-
tem quo ad responsionem
sibi per citatum factam. pa.
2. op. 301. fol. 117. & 118.

O

Oblatio uerbalis non
releuat offerrentem
sed debet esse realis,
nisi ut. pa. 1. op. 230. fo. 128.

Oblatio debiti etiam sine cō-
signatione ac depositione
facta liberat debitore offer-
rentem à pœna caducitatis,
secus in canone emphyteo-
tico, ut p. 1. op. 231. fol. 128.

Obligatus ad factū licet non
possit compelli ad factū ip-
sum, cum succedat obligatio
ad interesse, tamen interue-
niēte iuramento posset præ-
cisē compelli ad ipsum fa-
ctum. par. 2. op. 260. fol. 83.

Occidens seipsum alicuius
criminis reus existens puni-
tur publicatione bonorum
nisi heredem habeat, & ca-
daver eius furca suspēditur
acsi extraneū occidisset. p. 2.
op. 201. in prin. fol. 84. u. in
fra in uer. uassallus occidēs.

Officialis fugiens ab officio
suo tenet crimine læsę ma-
iestatis, p. 1. op. 120. uer. ut
decimo limitatur. f. 64. uel
saltim ista fuga facit indicium
con-

I N D E X.

- contra eum de obiectis in
 sindicatu. op. ea. uer. bene
 tamen uerum est. fol. eo.
- Officialis condemnatus in
 sindicatu ob dolum com-
 missum intuitu officij non
 potest appellare. sed bene
 supplicare superiori, part.
 1. op. 181. fol. 101.
- Officialis si durante tempo-
 re sui officij fuit cassus ab of-
 ficio & postea reassumptus,
 cum eisdem pactis reassum-
 ptus intelligitur. par. 1. op.
 232. fol. 128
- Officialis, qui ex forma statu-
 ti tenetur ante ingressum
 sui officij satisfacere, non te-
 neretur si ipse idoneus fo-
 ret, sed crederet ei soli cum
 generali obligatione om-
 nium bonorum suorum. pa.
 2. op. 117. uer. quod si ex for-
 ma statuti. tibi ponitur quid
 feruetur in regno neapoli-
 tano. fol. 53.
- Officium iudicis, late sum-
 pto uocabulo, uenit appel-
 latione actionis. par. 1. op.
 12. fol. 9.
- Officium iudicis competit ec-
 clesijs, minoribus, & absen-
 tibus qui eorum negligencia
 ceciderunt à possessione
 pro ipsa possessione recu-
 peranda. par. 1. op. 274. uer.
 sed ecclesijs. fol. 151
- Opinio canonistarum in per-
 tinentibus ad moralia præ-
 ualet theologis, in pertinē-
 tibus uero ad fidem præua-
 let opinio theologorum. p.
 2. op. 74. uer. & in hoc absq;
 dubio. fol. 37.
- Opinio communis ita à iudi-
 cante seruanda est, ut si ab
 ipsa recedat, dicatur iudi-
 casse per imperitiam, facit
 litem suam, & tenetur in
 sindicatu, etiam si contra-
 ria esset uerior, & etiam si
 Pontifex teneret contra ip-
 sam communem. par. 1. op.
 182. à prin. & infra. fol. 101.
 & 102. nisi esset confictus
 opinionum, quia tunc iudi-
 cans contra communem ex-
 cusatur. op. ea. uer. sed hoc
 non est simpliciter uerum.
 fol. eo. & 103.
- Ordinatus ad titulum patri-
 monij tenetur necessario fa-
 cere mentionem de illo ti-
 tulo patrimonij, quia uere
 est beneficium. par. 2. opin.
 33. uer. & hinc est. fol. 18. ui.
 supra in uer. Beneficia pa-
 trimonialia.
- Ordo ecclesiasticus post deli-
 ctum commissum à laico
 sumptus fraude & dolo ut
 forum iudicis declinet, non
 liberat eum a iudicis secula-
 ris iurisdictione. par. 1. op.
 38. in prin. fol. 21. nisi quis
 prius fecisset uotum clerica-
 tus aut intrandi religionem
 ante patratum delictum, nā
 tunc

tunc nullo modo posset à laico puniri, cū uotum hoc delicti commissi tempus præcesserit op. ea. uer. hoc uero limitatur. fol. eo.

Ordo sacer non eximit filiū à nexu & patria potestate. p. 2. op. 120. uer. Et quanuis prædicta. fol. 54.

Ordo sacer aut promotio ad sacros ordines ante legitimam ætatem concedenda non est, sub pœnis tam suscipienti quam promouenti, ut par. 2. op. 202. fol. 84. & 85.

P

Pactum, quod pater non teneatur alere filium cui dedit partem suam non tenet, si postmodum filius ad paupertatē, necessitatemque uenerit. par. 1. op. 22. uer. Amplia 2. fol. 14. uide infra. Pater, tertio, etiam si pactum sit iuratum. op. ea. uer. etiam si pactum. fol. eo.

Pactum quo debitor se obligat ad carceres si in termino non soluerit, non ualeat. etiam si sit iuramento firmatum. par. 1. op. 65. per tot. fol. 32.

Pactum quod debitor non cedat bonis non ualeat etiam si fuerit iuramento firmatū. op. ea. uer. nec ualeat pactum

fol. eo.

pactum contra publicam utilitatem etiam si iuramento ualatum sit non debet seruari. par. 1. op. 172. uer. hinc est. fol. 95.

pactum inter aliquos initum de futura successione querenda non ualeat sine consensu eius de cuius successione agitur, quia turpe est ac moribus contrarium pactum fieri super uiuentis hæreditate absque eius consensu, etiam si fuerit iuramento firmatum, quia tale iuramentum est contra bonos mores. secus si fieret super certis bonis & sic sub nomine quotæ bonorum & non sub nomine quotæ hæreditatis. Et si de hæreditate certi hominis in specie. Et si tale pactum ueniret ex necessitate contractus præambuli. Et si pactum esset reciprocum. par. 1. op. 233. per tot. fol. 129.

pactum nudum cognoscitur ex tribus, scilicet, quando secum non habet dationem factum, uel stipulationem. & in dubio pactum intelligitur de nudo, & de iure canonico producit actionem, quia in foro canonico proceditur de æquitate, nec illud ius constituit differentiam inter simplicem loquel

loquellam & aliam. Et in foro seculari in terris subiectis ecclesiæ. Et etiam in terris imperij. Et in curia mercatorum ubi proceditur de bono & æquo. Nisi esset initium dolo uel metu, quia tunc non produceret actionem etiam de iure canonico. pa. 1. opinio. 234. per tot. fol. 130.

Pactum nudum de iure civili non producit obligationem efficacem, & sic non parit actionem sed exceptionem quia ubi non est causa ibi non est causatum, sed in pacto nudo non est causa, ergo non parit actionem quæ est causatum. etiam si debitor suo iuramento confiteretur & affirmaret nudum pactum, nam per hoc non teneretur soluere. nisi esset promissio geminata. par. 1. op. 235. per tot. fol. 131.

Pactum quod donatio reuocari nequeat ratione cuiuscunque ingratitudinis committendæ non ualet, nec tenet, nisi fuerit iuratum nam tunc ingratitudo futura posset remitti, & pactum firmatur iuramento. part. 2. opinio. 94. uersic. & sic pactum. fol. 46. ui. supra in uersicu. Donator promittens.

Pactum de retrouendendo

factum infra certum tempus, uel absque aliqua temporis prægnitione, & sic quādocunque seu in perpetuum & in infinitum, censetur triginta annorum spatium terminatum, & uenditor rem uenditam restituto pretio uenditionis, potest infra præmissum tempus redimere, sed transactis triginta annis, præscriptio dicti temporis obstat agenti ex pacto allegato de retrouendendo. etiam si tale pactum esset iuratum, & adiectum non obstante quacunque præscriptione. quia facultati præscribendi renuntiari non potest, quin præscribi possit spatium triginta annorum. par. 2. op. 405. per tot. fol. 86.

Pactum nudum de iure civili non producit actionem nisi esset confirmatum iuramento. quia tunc etiam de iure civili actionem producit, uel fuerit data fides. pa. 2. op. 206. fol. 86. & 87. ui. supra. **Pactum nudum de iure civili.**

Pactum, quod scriptor stet in compedibus donec scripserit librum ac opus perfecerit, ualet, nisi ipse scriptor promoueretur ad aliquam dignitatem. par. 2. op. 207. fol. 87.

Pactum

I N D E X.

Paſtum quod ab arbitri ſentētia appellari poſſit, ualet. p. 2. op. 208. fol. 87.

Paſtum initum inter partes, quod ſolutio probari non poſſit niſi mediante inſtrumento, ualet. par. 2. op. 209. fol. 87. & 88.

Paſtum expreſſum factum ab ingrediente monaſterium in profeſſione ipſa regulæ monachalis, qđ liceat ſibi retinere proprietatem aliquorum bonorum, uitiat in totum religionis ingreſſum par. 2. op. 210. fol. 88.

Paſtum, conuentio, ſeu promiſſio facta ſub futuro fortunæ uel conditionis euentu, quales ſunt, le ſcomeſſæ ualent, quoniam dubius fortunæ euentus non facit contractum illicitum. & obligati ſoluere tenentur. p. 2. op. 211. fol. 88. & 89.

Papa poteſt interpretari ſacram ſcripturam canones condendo ab omnibus ſeruandos. par. 2. op. 74. uer. ſecundo Pontifex ſolus. f. 37.

Papa poteſt aliquibus locis concedere priuilegium ut non teneantur ad decimas. op. ea. in fi. fol. 38. & op. 237 fol. 97.

Papa non poteſt de aliquo crimine accuſari, conuinci ac damnari, etiam ſi delictū notoriū ac ſcandalolum fo-

ret, & ipſe incorrigibilis eſſet, niſi de crimine hæreſis ueræ & propriæ, & ubicunque dubius eſſet in fide, ac in uno articulo fidei etiam erraret. pa. 2. op. 212. f. 89.

Papa cum mandat alicui pro uideri de beneficio proxime uacaturo includitur beneficium quod uacabat tempore datæ. par. 2. op. 213. fol. 89.

Papa in beneficialibus obtinet pleniffimā poteſtatē tã in conferendo quam in auferendo etiam poſtquam contulit, unde ad libitum poteſt priuare clericum beneficio etiam ſine cauſa. Et poteſt tollere ius quaſitum uni eccleſiæ in totum etiam ex contractu aduerſus aliā eccleſiam. par. 1. op. 252. fol. 137. & 138.

Papa ſolus poteſt cognoscere ubi dubitatur an quis abſolui debeat à iuramento, & abſoluere. par. 2. op. 1. in prin. fol. 4.

Papa eximendo monaſteriū à decimis in conſequētiā præiudicat laicis quibus decimæ debentur, quia non attenditur præiudicium quod uenit in conſequentiā. par. 1. op. 243. uer. eandem opinionem. fol. 134.

Papa in terris Regis non habet iuriſdictionem quo ad rem-

- temporalia. par. 2. op. 214. fol. 89.
- papa potest concedere clerico priuilegium testandi. & de rebus ex beneficio acquisitis disponendi, cum ad ipsum uniuersarum ecclesiarum plena dispositio pertineat. par. 1. opinio. 41. uer. dicta prima communis. quādo moueretur ex iusta causa. in ea. uer. & hoc de plano puta si clericus suis consanguineis pauperibus subuenire uellet. in ea. uer. & iusta causa. fo. 23. uide supra. Clericus de licentia.
- papa non censetur nec presumit in dubio præiudicare iuri patronatus laicorum, nisi illi expresse derogauerit. par. 1. op. 195. fol. 110.
- papa in dubio non præsumitur uelle uti plenitudine potestatis, nisi hoc expresse constet, nam ipse magis cauere debet ab iniustitia quā alius, & sic debet constare de eius uoluntate quod ui uelit plenitudine potestatis, nam in dubio non præsumitur, sed potius præsumitur circumuentus. op. ea. uer. & communis ista. f. 110
- pater habēs duodecim filios excusatur tam à muneribus personalibus seu collectis quibuscunque quam etiam à patrimonialibus. nec perdit consecutam immunitatem etiam si post aliquis ex duodecim moriatur. p. 1. op. 236. fol. 131.
- pater habet usumfructum in omnibus bonis aduentitijs filij eo uiuente. scilicet, in quæsitis per filium tempore emancipationis, secus in postea quærendis in quibus nullum usumfructum habet, nec in illis pater potest sibi reservare usumfructum. par. 1. op. 237. per tot. f. 132.
- pater naturalis tenetur dum taxat alere filiam non autē dotare. par. 1. op. 238. f. 132.
- pater interueniens seu promittens quouis modo pro filio non potest petere prius excuti filium principalem, sed ipse pater tenetur soluere uti principalis. par. 1. op. 239. fol. 132.
- pater percipiendo fructus beneficiorum filij clerici tenetur ad restitutionem eorū si extant, si uero non extant, cogitur ad pretium eorundem fructuū, quia tales fructus sunt peculium quasi castrense filij in quo patri nullum ius competit. par. 1. op. 240. in fi. fol. 132. & 133.
- pater in sua uita, potest legitimari facere filium naturalem absque alicuius citatione. etiā quo ad feuda in præiudicium agnatorum. pa. 2. opi.

I N D E X

op. 159.

fol. 168.

pater potest remittere iniuriam factam filio, etiam ex lege cornelia descendente, eo invito. nec alius amplius agere potest nisi mater. pa. 2. op. 216.

fol. 90

pater potest uedere filium uel pignori dare etiam inuitum, propter necessitatem & oppressionem famis. nisi filius esset presbiter, si tamen ueniat ad pinguiorem fortunam, cogitur illum uenditum redimere. non tamen pater capitiuus potest dare loco sui filium obfidem. pa. 2. op. 217.

fol. 90. & 91

pater dotans filiam ac stipulans ei dotem profectitiam reddi, ipsi filiae absque filijs decedenti, omnibus exclusis succedit necnon in alijs bonis ex linea paterna, uidelicet ab auo auiaque paterna prouenientibus. nam in bonis a linea paterna quaesitis pater ipse praferendus est omnibus in successione ab intestato. par. 2. op. 218. fol. 91.

pater & filius hodie in aduentitijs inter se efficaciter obligantur. pa. 2. op. 219. fol. 92.

pater habens filios ingrediens religionem non perdit usum fructum aduentitiorum & maternorum, sed acqui-

rit illum monasterio pro toto tempore uitae suae. par. 2. op. 220. ubi ponitur contra ria uerior. fol. 92

pater usumfructum bonorum quem in filij sui bonis habet non perdit per monachismum uel clericatum. ipse filius. par. 2. opinio. 221. fol. 92

pater iure hodierno est legitimus administrator in dote profectitia filiae, licet cum ea nullam communionem habeat, & ipsi patri in huiusmodi dote quaeritur ususfructus. par. 2. opin. 222. fol. 92.

pater & mater in causa matrimoniali & coniugali ad testimonium admittuntur, idem in sorore & alijs cognatis. par. 2. opin. 280. fol. 110;

pater & mater admittuntur ad probandum aetatem filiorum, non ut ex hoc plene uel semiplene probent, sed ut faciant aliqualem praesumptionem & instructionem iudici. par. 2. opin. 282. fol. 111

pater spiritualis non est idoneus testis in causa filii sui spiritualis ut ei plena adhibeatur fides. par. 2. op. 298. fol. 116. & 117

pater tenetur praestare alimenta filio de iure naturali

INDEX.

- si nisi filius aliunde uiuere possit. par. 1. op. 22. in prin. fol. 13
- pater non tenetur dare alimenta filio quando extat aliqua causa ex qua illum de iure exheredare posset. op. ea. uer. limitatur etiam. fol. eo. etiam quod extaret statutum quod pater teneatur educare filiū. op. ea. uer. Amplia istam conclu. fol. eo. & fol. 14. in prin.
- pater tenetur alere filium cui dedit partem suam, si postea ad paupertatem, necessitatemque deueniat, etiam si interueniat pactum quod non teneatur. opi. ea. uer. Amplia secundo. fol. 14. etiam si pactum sit iuratum: ea. uer. etiam, si pactū fol. eo.
- pater tenetur alere nedum filios, sed etiam liberos & uxores eorum. op. ea. uer. Amplia tertio. fol. eo.
- pater tenetur dotare neptes ex filio, quando filius non habet unde dotet. opin. ea. uer. imo plus pater. fol. eo.
- pater in testamento potest feudum hereditarium prelegare uni filiorum. part. 1. op. 117. fol. 58. uer. nam ubicunque. fol. eo. & opin. 129. uer. tamen quando feudum fol. 72
- pater tenetur dare dotem filia iam nuptæ de eius consensu. par. 1. op. 124. in prin. fol. 69.
- pater non perdit usumfructū quem habere debet iure patrie potestatis in bonis filij qui matrimonium contraxit sine eius consensu, secus si eius consensu. pa. 1. op. 124. uer. interpretantur insuper. fol. 69
- pater necessario tenetur filios instituere uel exheredare, & illis legitimam honorabili titulo institutionis relinquere, alias testamentum non ualet. par. 1. opin. 127. in prin. fol. 70
- pater carens filiis legitimis potest filium naturalem heredem instituere, etiam si habeat ascendentes dummodo eis legitimam partem relinquat. par. 1. opin. 137. uer. tertius quoque. fol. 77
- pater licet filiis primi gradus trebellianicam prohibere nequeat casu quo una tantum quarta detrahi posset, ut quando est grauatus, pure per fideicommissum; tamen quando duas quartas detraheret ut quando esset grauatus sub conditione uel in diem, posset prohibere trebellianicam, ut legitimam dumtaxat haberet. pa. 1. opin. 142. uer. Limitatur hoc. fol. 80. contrarium uerius

- rius ul. in ea. uer. ubi refert. ui. infra in uer. Trebellianica.
- Pater de iure communi non tenetur ad pœnam ratione legitimæ pro filio condemnato ex delicto. par. 1. opin. 199. uer. uerum si condemnatus. fol. 112. & op. 29 1. fo. 160.
- Pater prius condito testamēto filio impuberi nō potest in codicillis directam pupillarem substitutionem facere, sed per fideicommissum substituere potest. par. 1. opinio. 20 1. in princ. fol. 113.
- Pater non potest disponere in testamento suos filios stare seu uiuere in communione perpetua, quia nec quis cogitur stare in communione perpetua etiam si iurasset. par. 1. op. 205. in princ. & uer. Ampliatur præmissa. fol. 114.
- Pater licet non possit graui men imponere legitimæ filij, tamen potest prohibere eius alienationem usque ad certum tempus, cum talis prohibitio contineat fauorem liberorum. op. ea. uer. Limitatur ac declaratur. f. 114. & 115.
- Pater soluens pro redēptione filij legitimam sisco ex forma statuti ipsum obligātis, non cogeretur illam in testamento relinquere, nec per consequens tenetur ad assignandam aliam, secus si uoluntarie. par. 1. op. 29 1. uer. notaque ex prædictis. fol. 162.
- Pater non potest esse testis in causa filij, etiam emancipati, nisi in causa religionis, matrimonij, testamento militis. & testamēto quasi castensium. par. 1. opinio. 353. per tot. fol. 197. & 198.
- Patronus excommunicatus non potest præsentare. par. 2. op. 104. fol. 49.
- pensionem nomine alieno soluens præsumitur soluere procuratorio nomine, nam non præsumitur quis uelle iactare suum. pa. 1. op. 207. uer. Quarto ampliatur. fol. 116.
- pensio de fructibus extrahi debet in æstimando ualore beneficij. par. 1. op. 301. uer. Et Deci. fol. 168.
- peccans mortaliter dum est sanæ mentis, si postea efficiatur furiosus & moriatur in furore, dicitur mori in peccato mortali. par. 1. op. 118. uer. hisque accedit. fol. 59.
- Periti qui quotidie assumentur in causarum diffinitionibus ut secundum artis

- peritiam proprium iudiciū
declarent iurati responde-
re tenentur. par. 1. op. 169.
uer. unde periti. fol. 94. ui-
supra. damnum datum.
- Pignora pro executione sen-
tentiz infra quantum tem-
pus uendi debeāt relinqui-
tur arbitrio iudicis. par. 1.
op. 26. uer. similiter relin-
quitur. fol. 15.
- Pignus prætorium quid sit
& infra quantum tempus
uendi possit. par. 2. op. 225.
fol. 93.
- Pignus conuentionale quali-
ter constitui & uendi pos-
sit. par. 2. op. 226. fol. 93. &
94.
- Pænæ capitis appellatione
in dubio de pænâ mortis
non intelligitur, sed alia ci-
tra mortem. par. 2. op. 151.
fol. 67.
- Pollicitatio de iure canoni-
co non inducit actionem. p.
2. op. 227. fol. 94.
- possessor bonæ fidei fructus
suos faciens eos cum expen-
sis melioramentorum com-
pensare tenetur, etiā si quis
bonæ fidei possessor esset
uirtute tituli iniusti & nul-
li. par. 2. op. 231. fol. 95.
- possessor bonæ fidei post cur-
sum, 30. uel 40. annorum ac-
quirit exceptionem & pu-
blicianam actionem contra
dominum, imo utilem in
- rem, & per consequens ac-
quirit utile dominium, uel
effectum dominij. par. 1. op.
8. uer. sic. quod bonæ fidei
fol. 8.
- possessio unius ex pluribus
fundis apprehensa non ar-
guit apprehensionem alio-
rum fundorum, præsertim
in rebus hereditarijs, etiam
concurrente animo acqui-
rere uolentis. nedum si plu-
res res forent distinctæ &
separatæ, sed etiam si essent
plures sub uniuersitate iu-
ris. par. 2. op. 229. fol. 95.
- Possessio uera & propria trās-
fertur ex constituto, licet
sit ficta traditio, ac si uera
traditio interuenisset. par.
1. op. 80. uer. quoniam licet
constitutum. fol. 42.
- possessionis probatio non suf-
ficit in decisorijs petitorijs
iudicijs, sed titulus quoque
probatio requiritur. par. 2.
op. 230. fol. 95.
- possidens prior per constitu-
tum præfertur secundo ha-
benti actualem possessionē,
quia possessio est uera licet
modus sit fictus. par. 2. opin.
232. fol. 95.
- positio in pertinēs quæ aliās
reijcienda est, si cum alia
coniuncta foret, efficeretur
pertinens, & admitti debe-
ret. par. 2. op. 233. fol. 96.
- prælati ingraticudo concu-
rente

rente etiam ingratitudine capituli non sufficit ad hoc ut reuocetur donatio facta ecclesie. par. 1. op. 79. uer. nec posset reuocari. fol. 41. ui. supra. in uer. Donatio facta ecclesie.

Prælati inuestientis aliquem in feudo & antiquum esse asserentis, confessioni & assertioni stabitur, & ipsa inuestitura ualebit, quæ non ualeret si esset nouum, par. 1. op. 114. uer. quod si prælati. fol. 57.

Prælati confessioni in ecclesie præiudicium statuitur, præsertim quando cum illa confessione præsumptio iuris concurreret. op. ea. uer. quoniam statuitur. fol. eo.

Prælati hereditatem seu legatum ecclesie delatum non potest repudiare absque capituli consensu. par. 1. op. 1. uer. & ista communis. fol. 6.

Prælati potest allegari suspectus & de iure recipitur ac admittitur istius suspitio quotiescunque iudicaret & iudex esset in causa sue ecclesie, nisi tamen allegetur, potest iudicare. par. 1. op. 331. fol. 186.

Prælati non potest testificari in causa sue ecclesie, quando esset quæstio de bonis mensæ ipsius prælati, sicut & canonicus non potest esse

testis in causa sue præbende cum illa sit deputata pro mensa sua. pa. 2. op. 352. uer. sublimitatur. fol. 197. ui. in fra in uer. testes de collegio.

Prælati licet possit esse iudex in causa sue ecclesie sicut laicus, non tamen si fuerit quæstio de bonis mensæ sue. op. ea. in fi. fol. eo. ui. supra. Prælati potest allegari.

Prælati collationem beneficii non potest reuocare ex causa ingratitudinis in personam suam commissæ a beneficiato, ex quo collatio non est donatio, quia prælati eam fecit ex necessitate sui officii potius quam ex liberalitate. pa. 2. op. 142. fol. 63.

Præscriptio currit contra creditorem habentem hypothecam intentandam aduersus tertium possessorem etiam nondum discussis bonis principalis. p. 2. op. 234. fol. 96.

Præsumptiones approbatæ à iure quæ alias habentur probationibus non admittuntur quando statutum seu lex requirit manifestissimas probationes. nam ubi per modum conditionis probatio nominatur, uera & conclu-

I N D E X.

- dens requiritur, & suppletoria & præsumptiua non sufficiunt. par. 1. opin. 187. uer. nec sufficerent. fol. 106. ui. infra in uer. statutum requirens. nisi casu quo probationes ueræ haberi non possint. op. ea. uer. sed communis. fol. eo.
- Prætor moriens infra tempus sui officij, salarium totius temporis transmittit ad suos hæredes. par. 1. opi. 87. uer. Ampliatur hoc. f. 45
- princeps de absoluta potestate potest procedere etiã parte non citata, & ferre sententiam sine citatione, quando apparet eum omnino uoluissè alicui præiudicare, ex quo actum eo inuito potest explicare. part. 1. op. 264. uer. nam princeps. fol. 146. ui. infra. in uer. processus principis.
- princeps de plenitudine potestatis non potest auferre ius perfecte alteri quæsitum ministerio iuris ciuilib sine causa. par. 1. op. 243. fol. 135
- princeps potest rescribere contra sententiam quæ transiuit in rem iudicatam, & auferre dominium alteri acquisitum mediante tali sententia. op. ea. uer. princeps potest. fol. eo.
- princeps potest legitimare spurium post aditam hæreditatem per agnatos, dummodo possessio bonorum nondum apprehensa sit. op. ea. uer. quod princeps. fol. eo.
- princeps potest ex causa remunerationis seruitiorum auferre dominium alterius de iure gentium quæsitum. op. ea. in fi. fol. 135.
- princeps solus potest mutare ualorem monetæ absque populi consensu. par. 1. op. 189. fol. 78.
- princeps reuocans facultates sub quibusuis formis & clausulis non reuocat ob hoc concessas recepto pretio, & in uim pacti, nam reuocaret conuentionem, quod non potest. nam in contractibus uidetur uti iure priuati. etiam si adesset motus proprius, qui appretur circumuentus. p. 2. op. 235. in princ. fol. 96.
- Principis assertio atque narratio est sufficiens probatio delicti, nam uerbis narratiuis Principis credendum est ubicunque in eis se fundat, par. 2. op. 236. fol. 96.
- Præiudiciu exèptionis licet alias possit reuocari propter ingratitudinẽ, tamẽ quando esset concessum in remunerationem non posset reuocari propter ingratitudinẽ, par. 1. op. 79. uer. ubi subdit, fol. 41.

- privilegium cōcessum alicui & suis descendētibus tā masculis quam fœminis non extenditur ad fœminas maritatas, quia mutant statum, & sequuntur forum uiri. pa. 1. op. 126. fol. 70. & pa. 2. op. 238. fol. 97.
- privilegium tollitur & perditur per actum, usum, & consuetudinem contrariam. p. 2. op. 237. uer. sed si privilegium. fol. 97.
- privilegium quando actum reiterabilem cōtinet, ei nullo pacto prœiudicari potest nisi spatio triginta uel quadraginta annorum. op. ea. in fi. fol. eo.
- probatio quę fit per testes est ualidior alijs quę fiunt per instrumenta, nam probatio per testes est naturalis & cōgruit iuri diuino. par. 1. op. 347. fol. 194.
- processus factus super accusatione non ualentis accusare, ualet si non fuit oppositum accusationi. par. 1. opi. 17. uer. sed si accusatio. fol. 12. simile ui. op. 91. uer. tamen processus. fol. 47.
- processus factus coram iudice à quo, post appellationē ab eo admissam si & in quantum, nō ualet, quia per talē admissionē censet̃ abdicasse iurisdictionē a se. par. 1. op. 167. uer. & his accedit. f. 94.
- processus principis ē de plenitudine potestatis factus contra non citatū licet non ualet, tñ ualet in casibus in quibus potest ommitti citatio. par. 1. opi. 264. uer. & licet ibi. fol. 146.
- proclama disponēs quod quicēperit bānitū seu aliquem malefactorem habeat tale castrum in feudum, comprehendit etiam mutum, cecū, fœminam, & alias inhabiles. par. 1. op. 325. fol. 184. ui. infra. in uer. statutum disponens quod qui cēperit.
- procuratoris falsi exceptio quādoque opponi potest etiā post litem contestatam & latam sententiam. p. 1. op. 175. uer. & dato quod sententia. fol. 98.
- procurator habens speciale mandatum ad iurandum potest iurare in animā suā principalis. pa. 1. op. 190. in prin. fol. 108.
- procuratoris officium uilissimum est, & similiter non publicum sed priuatū est. & ideo quod acquirit nō dicitur pēculium quasi castrense. par. 1. op. 249. fol. 136.
- procurator fines mandati diligenter custodire tenetur. par. 1. op. 250. fol. 136.
- procurator ī capitalibus causis nō auditur nec admittitur, nisi ad allegandum iniuriam

- stitiam seu nullitatem ban-
 ni quæ uentilatur seorsum
 à negotio seu à delicto prin-
 cipali. Et super informatio-
 ne. Et quando sententia cõ-
 tra absentem ferri posset.
 Et quando uenit imponen-
 da pœna relegationis uel
 minor. par. 1. op. 251. fol. 137.
 procurator ubicũque in cau-
 sa criminali admittitur, si
 dubitatur de mandato, de-
 bet caueri de rato per ipsũ
 procuratorem tam Rei quã
 Actoris. op. ea. uer. & his uti
 liter. fol. eo.
 procurator rixosus cauillo-
 sus & potens non est ido-
 neus fideiussor. par. 2. opin.
 112. in prin. fol. 51.
 procurator accedens de par-
 tibus ualde remotis in ali-
 quod iudicium cum instru-
 mento mandati, petensque
 creditum sui principalis, at-
 que exhibens mandatum ip-
 sum, admittitur, licet aduer-
 sarius excipiendo opponere-
 ret de procuratore incogni-
 to, ac non esse illum in man-
 dato descriptum. par. 2. op.
 239. fol. 97.
 prodigo etiã notorio nõ est
 ipso iure per legem bonis in-
 terdictũ sed requiritur sen-
 tẽtia iudicis declaratoria.
 par. 1. op. 247. f. 136. & par. 2.
 op. 240. fol. 98.
 prodigus citandus est in da-
 tione curatoris. p. 1. op. 149
 fol. 135.
 prodigus notorie prodigus
 rediens ad sanos mores ip-
 so iure desinit esse sub cura
 absque iudicis facto, alias
 opus est sententia. & idem
 in furioso. par. 1. op. 246. per
 tot. fol. 136.
 prodigus & furiosus in omni-
 bus & per omnia non con-
 ueniunt. quia furioso statim
 per legem est interdicta ad-
 ministratio, sed prodigo ut
 supra. par. 1. op. 248. fol. 136.
 prodigus delinquens post-
 quam ei bonis interdictum
 est, potest condemnari, etiã
 ad mortem. par. 2. op. 241.
 fol. 98.
 promissio geminata quanuis
 sit facta nudo pacto nihilo-
 minus producit actionem.
 par. 1. op. 235. uer. Limita-
 tur ista communis. fol. 131.
 promissio facta per uerba ge-
 neralia & adulatoria non
 inducit aliquam obligatio-
 nem. par. 2. op. 242. fol. 98.
 promittens soluere certam
 quantitatem cum iuramen-
 to, compensando postea cũ
 suo creditore non uidetur
 liberatus, a periurio, quia
 iuramentum debet seruari
 in forma specifica, & pro-
 mittens præcisè tenetur ad
 factum, & non liberatur sol-
 uendo interesse. par. 1. op.

389. in prin. fol. 107. & hoc quando ius compensandi prouenisset post promissionem iuratam. op. ea. uer. limita- que eam. fol. eo. promittens se facturum & curaturum factum alienum, si fecerit quidquid potuit, nō tenetur ad principale factū nec ad interesse; nec ad poenam promissam; nec tenetur de periurio, si tamen nō fecit id ad quod tenetur quam primum potuit constituitur in mora absque in terpellatione. par. 1. op. 255 per tot. ubi ponitur cautella quomodo possit teneri ad interesse & alia. fo. 140. promittens stare diffinitioni offensi circa æstimationem iniuriæ eidem illatæ nō ob id tenetur stare offenso, sed erit locus arbitrio boni uiri. par. 1. op. 256. fol. 140. promittens uendere alicui tenetur ad rem tradendam præcise quia promissio de uendendo dicitur indiuidua. par. 1. op. 432. uer. declaratur quoque. fol. 235. promittens rem retrouendere duobus à quibus eā emerat, non cogitur uni uendere partem, quia contractum ipsum diuidere nō cogitur. par. 2. opi. 313. fol. 122. & 123. prouincia aucta & augmen-
tata accessorie comitatus uel regno, ita quod sit unū regnum cum primo uel unus comitatus regulatur secundum statuta & regulas ipsius Regni uel comitatus & eisdem statutis, legibus, & priuilegijs & gubernanda quibus gubernatur regnum ipsum & comitatus. par. 1. op. 317. fol. 180. proxeneta potest testificari partibus consentientibus. par. 1. op. 358. uer. item nec proxeneta. fol. 199. & 200. pubertati proximus dicitur ille qui annum decimum & dimidium peregerit si sit masculus, & nonum cum dimidio si sit fœmina, tam in delictis quam in alijs actibus, hoc tamen relinquitur arbitrio iudicis. par. 1. opi. 254. fol. 139. pupillus sine tutoris auctoritate intra decimum quartum annum non potest contrahere societatem nedum expresse sed nec etiam tacite, nisi post finitam pupillarem ætatem ratificaret talē societatem. par. 1. op. 253. in prin. fol. 138. pupillus non potest facere testamentum etiam si sit miles. op. ea. uer. Amplius primum. fol. eo. uer. infra in uer. statutum si disponat. etiā si sit doli capax. Etiam si uer-

lit ad pias causas testari. nō
si doli capax hoc faciat de
licentia Principis. Et nisi
doli capax in euentum mor
tis donando disponderet de
bonis suis sub conditione (si
ipse decesserit in pupillari
ætate) & talem dispositio
nem confirmaret iuramen
to, nam etiam ipse astringi
tur religione iuramenti.
op. ea. uer. adeo quod pupil
lus, & infra. fol. eo.

pupillus non potest esse no
tarius, nec iudex. op. ea. uer.
Ampliatur secundo & ter
tio. fol. 139.

pupillus regulariter non po
test accusare propter caren
tiam rationis. nisi in crimi
ne læsæ Maiestatis. adulte
rij, & fraudatæ anonæ. nec
habet legitimam personam
standi in iudicio, op. ea. uer.
Ampliatur quarto & infra.
fol. eo. ui. supra in uer. in
fans minor.

pupillus seu impubes non po
test testificari in ciuili, in
criminali autem quando
que facit indicium ad pro
bandum dominum occisum
à familia. & factus maior po
test testificari de hijs quæ
uidit in ætate pupillari dū
esset proximus pubertati.
par. 1. op. 369. fol. 206.

R

Rapta suo raptori de
iure ciuili et regionu
bere nequit. secus de
iure canonico si prior dis
sensus transeat in consen
sum. dum tamen in loco se
parato & tuto præstet con
sensum, alias non. par. 1. op.
257. uer. Aduertendumque.
fol. 140.

Raptor honestæ mulieris te
netur pœna capitali, & in
fragranti crimine deprehen
sus potest à coniunctis per
sonis occidi. quādo eā carna
liter cognouisset uel libi
dinis causā rapuisset. par. 1.
op. 257. in prin. fol. 141. si ta
men nō est sequutus effectus
punitur extraordinarie. pa.
2. op. 53. uer. secundo tradi
potest. fol. 26. ui. supra in
uer. Conatus. & infra in uer.
Venenum.

Ratificatio actus absente par
te fieri potest, & absenti pro
dest, quia pendet dumtaxat
a uoluntate ratificantis, li
cet ex huiusmodi ratifica
tione ratificans obligetur.
par. 1. op. 3. in prin. fol. 7.

Ratificatio mandati præsumi
tur ex antiquitate tempo
ris. par. 1. op. 207. uer. Am
pliatur secundo. fol. 116.
ui. supra in uer. mandatum
de custodiendo quod tamē
proce

- procedit quando ageretur de modico præiudicio, secus si de magno, tunc enim non præsumitur ratificatio ex antiquitate temporis nisi concurrat alia præsumptio. op. ea. uer. quod intelligit & moderatur. fol. eo.
- Ratificatio quæ fit, temporæ quo actus nihil operatur propter lapsum temporis, non ualet, quia inuenit obstaculum in medio quod impedit ne extrema coniungatur. par. 2. opinio. 244. fol. 99.
- Reconuentioni non est locus quo ad effectum simultanei processus aliquo pacto, quâdo una causa reperitur summaria altera uero plenaria. par. 1. op. 258. in princi. fol. 141.
- Reconuentio quo ad effectum simultanei processus fieri debet ante litem contestatam, sed ad effectum prorationis iudicis potest fieri usque ad sententiam coram eo. opin. i. ea. uer. & aduerte. fol. 66.
- Rei uendicatio datur contra possidentem cum titulo. pa. prima, opin. 10. in princip. fol. 9.
- Remedium legis fin. C. de ædic. Diui Adriani tollendo non competit ab intestato part. prima, opin. 179. uer. sed remedium. fol. 101.
- Remedium canonis reintegranda. 3. questio. 1. competit spoliato dato quod non probet uim ac uiolentiam fuisse illatam, & sic sufficit quod sola clandestinitas interuenerit in spolio facto, nam contra clandestinum possessorem potest agi remedio recuperandæ, nec posset excipere de suo dominio. spoliatus enim quomodocunque potest agere sibi dominij exceptione nõ obstante. pa. 1. opinio. 268. uer. Ampliatur secundo. fol. 148. & u. supra in uer. Agenti remedio.
- Remedium canonis Reintegranda. competit nedum possessori sed etiam conductori & mandatario, commodatario, Depositario, & similibus. par. 1. op. 269. fol. 149.
- Remedium canonis Reintegranda est plenissimum remedium & magis generale ac utile inter alia remedia possessoria, concurritque cum omnibus alijs remedijs. & datur clericis non solum pro rebus ecclesiæ seu proprijs, sed etiam pro rebus laicorû siue mobilibus siue immobilibus. pro feudis, iuris incorporalibus, & bonis etiam stabilibus. & pro

- pro pensionibus denegatis. & pro iuribus personalibus par. 1. op. 270. per tot. f. 149. & op. 273. per tot. fol. 150.
- Remedium canonis Reintegranda est perpetuum & im-
perscriptibile, & competit
etiam post mille annos &
in perpetuum. pa. 1. op. 271.
fol. 149.
- Remedium canonis Reinte-
granda non datur cōtra bo-
næ fidei possessorem cum ti-
tulo, imo & contra eum da-
tur par. 1. op. 172. per tot.
fol. 150.
- Remedium canonis Reinte-
granda non conceditur amit-
tentibus possessionem cul-
pa, negligētia, uel iusta cau-
sa. par. 1. op. 274. uer. quoniā
remedium. fol. 151.
- Remedium. l. cōductores. C.
locati. & l. non ab re. C. un.
ui. non habet locum contra
conductorem, qui rem pro-
prium conduxit, nam ista
conductio & locatio est nul-
la. par. 2. op. 64. fol. 31.
- Remissio conductori faciēda
non est, nisi damnum sit ul-
tra dimidiam iusti pretij.
par. 1. op. 46. per tot. fol. 26.
- Remissio in delictis ex gene-
rali consuetudine totius ita-
liæ hodie non fit. par. 1. op.
177. uer. tamen si ex genera-
li. fol. 100.
- Remissio concedenda est cō-
ductori ob bellum, pestem,
seu sterilitatem maiorem,
quibus casibus pensionem
non tenetur soluere. par. 1.
op. 63. fol. 36.
- Remissio pensionis non est fa-
cienda Emphyteotæ ob ste-
rilitatem, uel ob aliū casum
fortuitum, par. 2. op. 100. fo-
47.
- Renuntiatio exceptionis fi-
ctionis & simulationis in
contractu non ualet, etiam
si iuramentum esset in con-
tractu appositum. par. 1. op.
185. uer. sed ubicunque. fol.
105.
- Reo iuramentum suppleto-
rium deferrendum est, non
Actori quādo Reus probat
solutionem mutui per unū
testem, licet Actor probe-
t mutuum per duos. pa. 1. op.
409. fol. 226.
- Rēprehensaliæ concessæ, puta
Bononiæ contra Perusinum
non possunt exequi contra
Perusinum habitantem Bo-
noniæ qui non subeat mune-
ra Perusina per se uel per
aliū, quoniam tūc non po-
test appellari municeps. p.
2. op. 193. in uer. Et aduer-
te hic. fol. 79.
- Repulsa testium criminoso-
rum non est proponenda, al-
leganda, & articulanda in
genere, sed specificè & sigil-
latim. par. 1. op. 366. f. 204.
& 205.

& 105.

Repulsa seu exceptio contra testes dari debet ante aper-
turam, non post. par. 1. opin.
367. ubi plura in hac mate-
ria excipiendi contra testes.
fol. 205. & 206.

Restitutio in integrum ex
ignorantia probabili nedū
minoribus sed etiam maio-
ribus concedenda est. pa. 2.
op. 255. fol. 99.

Restitutio in integrum ex
clausula (si qua mihi causa
& cetera) competit ignorā-
ti hereditatem sibi delatam
aduersus præscriptionē tri-
ginta annorum, ultra quos
non datur ius adeundi uel
se immiscendi. par. 1. opin.
146. uer. interpretatur ne-
ro. fo. 83. ui. supra in uer. ius
adeundi. non sic contra præ-
scriptionem quadraginta
annorum, quia illa plenif-
simam securitatem parit.
op. ea. uer. sed aduertendum.
fol. eo.

Restitutionis in integrum
beneficium est utile à prin-
cipio & nō currit nisi à die
scientiæ, quia tempus qua-
dragenarij concessum ad petē-
dam restitutionem in inte-
grum est utile à principio.
op. ea. uer. & sciendum est.
fol. 83.

Rubrica generalis habens ru-
bricam perfectam non re-

stingitur per nigrum, imo
Rubrica generalior nigro
potest allegari ad decisio-
nem causarum, quando Ru-
brica habet orationem per-
fectam. par. 1. op. 314. uer. Et
ratio allegatæ. fol. 174. ui.
infra in uer. statutum in Ru-
brica.

Rustico enormiter læso suc-
curitur non obstante iura-
mento. pa. 1. op. 221. uer. am-
pliatur quoque. fol. 122.

S

Sacerdos ob pollationē
nocturnam proueniētē
à peccato ueniali debet
eo die abstinere à celebra-
tione missarum de consilio.
ubi prouenit à mortali de-
bet abstinere de præcepto.
par. 2. op. 228. ubi habetur
An & quale sit peccatū pol-
lutio nocturna. fol. 94.

Sacerdos non potest reuellare
confessionem, & sibi re-
uellanti nulla fides adhibe-
tur, nisi esset fide dignus, as-
fereretque mortuum mor-
ientem dedisse sibi licen-
tiam reuellandi, tunc enim
eius dicto creditur. part. 1.
op. 50 per tot. fol. 27. & la-
te. par. 2. op. 66. fol. 32.

Scriptura priuata debet esse
subscripta tribus testibus
masculis, & in ea non requi-
ritur

I N D E X.

ritur neque dies neque con-
sul, ad hoc ut probet uel fa-
ciat fidem contra scriben-
tem. par. 1. opinio. 342. fol.
191.

Scriptura priuata facit fidem
si facta fuerit à persona in-
docta, secus si à mercatore,
& in fauorabilibus uenit ap-
pellatione instrumenti. pa.
1. op. 438. uer. contrarium
tamen.

Scripturam producere minus
solemnem in iudicio con-
tra aliquem non potest ac-
ceptare in parte & in parre
non etiam si capitula sint se-
parata, sed ipse contra quē
producit debet eam in to-
tum acceptare aut in totum
repudiare. declara tamen
ut par. 1. op. 259. per tot. fol.
142. & par. 2. opin. 146. fol.
65.

Senex ætatis decrepitæ tor-
queri non potest, & si tortus
confiteatur & ratificet non
ei præiudicat confessio. par.
1. opinio. 260. per tot. fol.
142.

Sententia lata per falsos te-
stes ut retractetur non suf-
ficit probare corruptellā te-
stium, sed debet probari fal-
sitas. par. 1. op. 420. fol. 229.
& 230.

Sententia arbitri pro lata nō
citata parte non tenet nec
ualet, etiam si in compro-

misso dictum fuerit, quod
arbitrarius ferre sententiam ip-
sam possit absentibus par-
tibus. par. 1. op. 36. in prin. f.
20. secus si adsit clausula, &
non citatis. in ea. uer. si. sed
hoc limitatur. fol. eo.

Sententia iudicis asserentis
aliquid probatum esse per
duos testes referendo se ex-
pressè ad acta, est nulla, si
ex actis constaret de errore
ipsius iudicis. par. 1. op. 156.
uer. si. aduerte etiam. fol.
89.

Sententia lata ex duabus cau-
sis motiuis quarum una ad
causam facit, altera non, su-
stinebitur ex faciente ad
causam, ubi alias reddere-
tur nulla si una tantum fuisset
expressa. op. ea. uer. Li-
mitatur primum. fol. 89.

Sententia cum adiectione fal-
sæ causæ per quam redeba-
tur nulla sustinebitur si in
ea fuerit appositæ dictio,
maxime, quia ad illam cau-
sam solam non censetur iu-
dex se astrinxisse. op. ea. uer.
Limitatur secundo. fol. eo.
dummodo ex actis appareat
de alia legitima causa licet
non fuerit expressa. opinio.
ea. uer. & hoc dictum. fol.
eo.

Sententia lata super executio-
ne sententiæ est interlocuto-
ria. par. 1. opinio. 157. in fi.
fol.

fol. 90.

Sententia lata super una parte, est nulla, quia debet ferri super toto. part. prima, opinio. 176. in princip. fol. 98.

Sententia in qua iudex dicat uictum uictori in expensis, nec adijciat, condemnantes, non ualet respectu expensarum, quasi non continens condemnationem, absolutionem seu æquipollens. opinio. ea. uersic. pono in præsentiarum. fol. eo. nisi in sententia sint illa uerba, & cætera, quæ inducunt omne quod uenit de natura actus, opinio. ea. in fi. fol. 99.

Sententia iudicis quæ transiit in rem iudicatam habet præsumptionem pro se, siue lata fuerit in præsentem siue in absentem & contumacem uerum uel fictum nam sententia cuiuscunque iudicis postquam transiit in rem iudicatam habetur pro ueritate. & ex ea resultat præsumptio iuris & de iure, contra quam non admittitur probatio nisi per confessionem partis, maxime si esset lata de antiquo. par. 1. opi. 261. in prin. & infra. fol. 143.

Sententia ad hoc ut dicatur lata de antiquo ut pro ea

præsumatur, etiam in ea non facta mentione solemniū & actorum, relinquitur iudicis arbitrio, attendente qualitate eius qui ipsam sententiam tulit. opinio. ea. uer. Quartam ultimo loco. fol. eo.

Sententia lata per iudicem, finita instantia, est nulla. par. prima, opinio. 262. fol. 144.

Sententia non potest ferri parte non citata, & lata non præiudicat, quia citatio est fundamentum iudicii. nec ualet etiam lata in fauorem absentis non citati. Etiam si lata sit à Principe. Et nedum in diffinitiva, sed etiam in interlocutoria requirente causæ cognitionem. Etiam si citetur ad audiendam uoluntatem, quia debet citari ad audiendam sententiam. Etiam in causis summarijs. part. prima, opinio. 263. in princip. & infra. fol. 143. & 144.

Sententia lata ex præsumptionibus nullo modo transit in rem iudicatam. par. 2. opinio. 56. in fine fol. 28.

Sententia lata de nocte, quasi extra tempus statutum à lege prolata, & quando potestas iudicis suspensa uidetur

- uidetur, non ualet nisi am-
 bæ partes essent præsentēs,
 & non contradicerent. nisi
 si ultima dies instantiæ & iu-
 risdictionis esset expiratura
 Et nisi accederet expressus
 partium consensus. Et nisi
 quando iudex multitudine
 negotiorum impeditus de
 die pronuntiare non potuif-
 set. Et nisi consuetudo in lo-
 co uigeret ut nocturno tem-
 pore sententia feratur, quo
 casu debent esse tria lumina
 ria accensa. part. 2. opi. 248.
 fol. 100. & 101.
- Sententia expertorum & pe-
 ritorum in arte qui de cre-
 dulitate iurant & non de ue-
 ritate nunquam transit in
 rem iudicatā, ita quod per-
 petuo ab ea potest appellari,
 & potest retractari post
 tempus datum ad appellan-
 dum si superueniret dictum
 aliorum magis peritorum,
 qui contrarium dicerent
 quam primi periti æstima-
 uerunt & iudicauerunt. par.
 2. op. 249. fol. 101.
- Sententia expertorum uel pe-
 ritorum a qua extitit appel-
 latū, perempta instantia ap-
 pellatiōis per anni cursum
 prout in cæteris causis, man-
 datur executiōi. op. ea. uer.
 sed si appellatio. fol. eo.
- Sententia peritorum & exper-
 torū accedente ambarū partiū
 consensu assumptorum non
 pōt retractari op. ea. i. fi. fe.
 sententia qua iudex simplici-
 ter pronuntiauit, prout in
 cōsilio sapientis seu consul-
 toris continetur, ualet & te-
 net, pp relationē factā ad il-
 lud consilium. pa. 2. op. 250
 in prin. fol. 101.
- Sententia in qua iudex dicit
 pnuntio in omnibus & per
 omnia sicut pronuntiauit,
 talis iudex in tali causa, nō
 ualet, quia certificatio nul-
 la fit per relationē ad acta
 eiuldē instantiæ. op. ea. uer.
 Hoc uero limitatur. fol. eo.
- Sententia in qua iudex forma-
 liter asserit, pnuntio absolu-
 tionem ut in consilio, non
 ualet, quia futuri tempō-
 ris uerbis utitur. opinio. ea.
 uer fallitque similiter. fol.
 eo. & 102.
- Sententia in qua iudex dicit.
 Condemno si est probatū.
 aliter absoluo, ualet op. ea.
 in fi. fol. eo.
- Sententia lata ex probationi-
 bus privilegiatis, sicut si fer-
 tur ex testimonio partis ad
 uersā in supplementū semi-
 plenæ probationis, & simili-
 bus, nunquā transit in rem
 iudicatam, ita quod perpe-
 tuo, semperque apparen-
 tibus ueris probationibus, re-
 uocari potest. pa. 2. op. 251.
 fol. 103

Sententia lata ex præsumptionibus non transit in re iudicatam. par. 2. opi. 252. fol. 102.

Sententia lata super citatione facta de domino, cum iudicium non fuerit agitatum cum ipso sed cum procuratore, licet ipse non compareat, non ualet. opi. ea. uer. Ampliatur quinto. fol. 145.

Sententia lata sexta die post citationem factam de Reo ad fauorem actoris sine alia noua citatione non ualet. op. ea. uer. Ampliatur sexto fol. eo. ui. infra in uer. statutum quod sententia.

Sententia lata à principe, absque citatione, non ualet de iure canonico. secus de iure civili. par. 1. op. 264. fol. 145. & 146. ui. supra in uer. Princeps de absoluta.

Sequestrum absque consensu utriusque partis positum penes aliquem mercatorem non priuat possessorem possessione, præcipue si per iudicem incompetentem apostitum fuit. par. 1. op. 265. in prin. fol. 146.

Sequestrum non potest fieri per iudicem si unus possidet & alter non, neque inhiberi utrique parti ne uadant ad possessionem, etiam quod uideat partes processuras ad arma & scandala, sed iu-

dex debet parti non possidenti præcipere sub pœna ne possidentem molester. op. ea. uer. quia si unus possidet. fol. 146.

Sequestrum concessum à iudice ex abrupto sine partis citatione & causæ cognitione tanquam de facto datum debet de facto reuocari. op. ea. in fi. fol. 147. & opin. seq. in fi. fol. eo.

Sequestrum regulariter tollitur per satisfactionem. p. 1. op. 266. fol. 147.

Simulatio contractus potest per testes & per literas probari. par. 1. op. 185. in fi. & de simulatione contractus. per tot. fol. 105.

Socius criminis quando admittatur contra socium. p. 1. op. 361. fol. 201. ui. infra in uer. testimonium.

Sodomia est delictum contratriplicem naturam. & puniatur ultimo supplicio. siue fiat cum masculo sine cum foemina, & cum confiscatione bonorum. par. 1. op. 267. fol. 147. & 148.

Sodomia præbet iustam causam separandi matrimonium quo ad thorum. par. 2. opin. 256. fol. 103.

Sodomita occultus quas pœnas incurrat, & à quo possit absolui. par. 2. opi. 255. fol. 103.

Solli-

solicitor causæ non est idoneus testis. par. 1. opin. 358. uer. similiter solicitor. fol. 199

solidus & aureus in iure inter se æquiparantur, & solidus pro aureo accipitur. pa. 1. op. 29. in prin. fol. 16. ubi late de materia libræ, ex quot aureis constituatur.

solitum inducitur ex unico actu & unica uice. consuetū uero exigit saltem binos actus. par. 2. opi. 257. fol. 104

seruitutis titulum à domino habens, licet non possit probare per instrumenta ac testes, potest tamen illum titulum probare ex longa possessione, quo casu allegans ad probandum titulum pro coniectura tituli, se usum fuisse illa seruitute domino sciente & patiente decē uel uiginti annis, debet obtinere in causa. par. 2. opin. 253. fol. 102.

simonia commissa in ordine suscepto non dat aliquo modo executionem ordinis suscepit, imo impedit executionem omnium aliorum. Et sic simoniacus est suspensus ab ordine per simoniā suscepto, & ab alijs ordinibus. Et idem in simonia commissa in beneficio, quo simoniacus est ipso iure priuatus. par. 2. op. 154. fol. 102

soluens censum seu canonē per tres annos cōtinuos psumit toto tempore retro soluisse nisi contrarium probetur, siue sit simplex colonus, censuarius & alius quilibet obligatus ad annuas pstationes ex identitate rationis. pa. 1. op. 92. fol. 47

soluens alicui canonem ut feudatarius, emphyteuta, uel colonus triginta annorum spatio parit ius illi cui soluit personale pro se, hæredibus, ac successoribus. p. 1. op. 93. in prin. fol. 47

spoliatus sua possessione uel in ea turbatus ante omnia est manutenendus & restituendus usque ad minimū, quadrantem etiam si iniurissimè possideret. part. 1. op. 268. in princ. fol. 148. u. supra in uer. Remedium canonis. Et nedum ad possessionem sed etiam ad fructus quos spoliatus percepit uel percipere potuit op. ea. uer. ampliatur tertio. Et ad expensas damna & interesse per ipsum passa. uer. & non solum. fol. eo.

spoliatus non tenetur respondere in causis criminalibus contra ipsum motis ante restitutionem sibi factam quoniam exceptio spoliationis impedit litis ingressum. quia est dilatoria. non solum si accusetur

- accusetur sed etiam si in-
quiratur. par. 1. op. 275. per
tot. fol. 151.
- spoliatus beneficio non est
restituendus si contra eum
objiciatur notorius tituli
defectus. & quando ex hu-
iusmodi restitutione irre-
parabile damnum sequi pos-
set. par. secunda, opin. 258.
fol. 104.
- sportulæ non debent solui
de iure canonico in foro ec-
clesiastico. par. 2. op. 259. fo.
104. ui. supra in uer. iudex
ecclesiasticus. & in uer. iu-
dex delegatus.
- spurius hæreditatem pater-
nam præscribit triginta an-
norum curriculo, licet in iu-
re erret credens se esse ca-
pacem cum non sit. part. 1.
op. 241. uer. in quibus locis.
fol. 133. ui. supra in uer. iu-
ris error.
- statutum disponēs quod qui
non petierit creditum suum
à debitore intra tale tem-
pus amplius petere non pos-
sit, ualet. nec ipsi potest pacto
renuntiari, quia fauore publi-
co introductum est, & in odium
negligentis. par. 1. op. 276.
fol. 151. & opinio. 312. in fi.
fol. 173.
- statutum permittens expres-
se præscriptionem cum ma-
la fide non ualet. opin. ea.
in fi. uer. & si dictum statu-
- tum. fol. 152.
- statutum quod pater tenea-
tur educare filium non pro-
cedit quando pater id dene-
gat ex aliqua causa pro qua
ipsum posset exhæredare.
par. 1. opin. 22. uer. Amplia
istam conclusionem. fol. 13.
in fi. & fol. 14.
- statutum disponens coniun-
ctos seu affines agere sine
mandato pro consanguineis,
extenditur ad amicos. part.
1. op. 24. uer. interpretatur
etiam. fol. 15.
- statutum puniens fugientem
à carceribus non includit
eos qui exiuerunt animo
redeundi. pa. 1. op. 120. uer.
ubi subiicit quod si statutum.
fol. 61. ui. supra in uer. fuga
& fugiens.
- statutum loquens de legiti-
mis comprehendit legitima-
rum per subsequens matrimo-
nium, quia perinde cen-
setur ac si matrimonium à
principio contractum fuisset
ante ortum filiorum. pa.
1. op. 123. uer. ubi ait quod
statutum. fol. 68. ui. supra in
uer. legitimatus. & infra in
uer. Veneti.
- statutum excludens fœminas
propter masculos excludit
etiam per legitimatum per
subsequens matrimonium.
opinio. ead. uer. unde dic.
fol. eo.

Statutum imponens pœnam contrahenti matrimonium absque patris consensu non ualet, quia mœtu pœnæ matrimonij libertas impediretur. par. 1. op. 124. uer. Amplia etiam. fol. 69.

Statutum quod coniunctus admittatur pro coniuncto ad agendum uendicat sibi locum etiam in filio naturali. par. 1. op. 137. uer. hinc præcitati doct. fol. 77.

Statutum quod iudex teneatur causas terminare infra certum tempus sub pœna intelligitur si pars petierit. par. 1. op. 175. uer. comprobatur secundo. fol. 97.

Statutum dictans, quod iudex teneatur ferre sententiam secundum consilium sapientis, & aliter lata non ualeat, intelligitur si pars consilium petierit. opin. ea. uer. comprobatur ulterius. fol. eo.

Statutum disponēs iudicem de delictis procedere posse per inquisitionem intelligitur. de commissis in territorio, non extra. par. 1. op. 177. uer. & ita interpretandum.

Statutum uolens credi iuramento damnum passi, & loquens de probatione damni dati, uel de damno probando, habet locum in probatione quæ fieret per iuramē

tum. pa. 1. op. 186. uer. unde si statutum. fol. 106. ui. supra in uer. iuramentum non dicitur. nihilominus admittitur probatio in contrariū. opin. ea. uer. Et dato nota. fol. eo.

Statutum requirrens manifestissimas probationes nō admittit probationem per iuramentum suppletorium, quia probatio tunc facienda est per plures testes idoneos, uel per confessionem aduersarij, uel per instrumenta. par. 1. op. 187. in prin. fo. 106. ui. supra in uer. iuramentum per supplementum. & in uer. præsumptiones approbatæ.

Statutum puniens falsificantem monetam non procedit in falsificante monetam reprobata in loco statuētium. quoniam statutum loquens de moneta procedit in moneta usuali, & currenti in loco statuti. par. 1. opi. 216. in fi. fol. 120.

Statutum si disponat quod pupillus possit facere testamentum non ualet. etiam si malitia suppleat ætatem. par. 1. op. 253. uer. quod si statutum. & ui. supra in uer. pupillus non potest.

Statutum quod sentētia possit ferri parte non citata nō ualet. pa. 1. op. 263. uer. Ampliatur

pliat^r prædicta. fol. 145.
 Statutum imponens nouam
 pœnam in dubio uidetur re
 cedere à pœna iuris commu
 nis.par. 1.op. 278. fol. 152.
 Statutum secundum licet im
 ponat minorem pœnam
 primo in pœcunia pro eodē
 delicto non ob id censetur
 tollere pœnam primi, etiā
 si in secundo sint uerba ge
 minata.par. 1.opin. 279. fo.
 152.
 Statutum ultimum debet di
 stingui & interpretari secū
 dum statutum antecedens,
 cum unum statutum decla
 ret aliud. non enim præsu
 mitur correctio anterioris
 statuti nisi constet de men
 te secundi statuentis. etiam
 quod adfit alternatiua, vel,
 nam resoluitur in copulam
 ut euitetur correctio & con
 trarietas.par. 1.op. 280. fol.
 153.
 Statutum triplex concurrēs
 in impositione eiusdem pœ
 næ pecuniariæ contra por
 tantem arma, insultantem,
 & percutientem, eueniente
 casu percussione non habet
 locum nisi pro una pœna tã
 tum imposita contra percu
 rientem, quia aliæ pœnæ cō
 funduntur cum ista . par. 1.
 op. 281. per tot. fol. 153.
 Statutum imponens pœnam
 uendentibus rem immobi-

lem forensibus non excusat
 hæredem damnatum a, te
 statore in testamento uen
 dere, quia ob præceptum te
 statoris de uendendo foren
 sibus non excusandus est ip
 se hæres à pœna præfati sta
 tuti.par. 1.op. 282. fol. 153.
 Statutum disponens quod in
 uentus de nocte cum armis
 puniatur tanta pœna, intel
 ligitur, si apprehendatur,
 non autem si testibus con
 nuncatur.par. 1. op. 283. in
 prin. fol. 154.
 Statutū præcipiēs quod nul
 lus proficiscatur de nocte
 sine lumine uel cum armis
 sub tali pœna, comprehen
 dit etiam fœminas.opin. ea.
 uer. Amplia istud. fol. 154.
 Statutum dictans quod nul
 lus audiatur uolens excep
 tionem opponere quod
 pactum sit nullum com
 prehendit etiam fœminas.
 opi. ea. uer. idem uidemus.
 fol. eo.
 Statutum prohibens uestes
 uel alia portare sub aliqua
 pœna non punit nisi appreh
 ensos cum rebus uetitis.
 op. ea. uer. idem uidemus.
 fol. eo.
 Statutum puniens portan
 tes uestes uetitas certi ua
 loris non punit nec compre
 hendit mulierem quæ fecit
 uestem ipsam fieri sed non

- portauit.op.ea.uer.& simili-
liter. fol.co.
- statutum puniens portantes
arma non habet locum in
paruis cultellis idoneis ad
scindendum pennas uel pa-
nem.opin.ea.uer.postremo
statutum. fol.co.
- statuta contra uenditorem
etiam in pœnalibus censen-
tur facta & condita contra
emptorem ratione correl-
lationis, licet de eo in statu-
to non fiat mentio, & econ-
tra, quando esset eadem ra-
tio.par.1. op.284. fol.154.
- statutum de uetus bladorum
non ligat clericos pro fru-
ctibus bonorum ecclesiasti-
corum.nec forenses nō diu
commorantes in loco statu-
ti.op.ea.uer. Limitatur ist-
hæc opinio. fol.co. & 155.
- statutum imponens pœnam
pecuniariam uel corpora-
lem percutienti aliquem
non multiplicat pœnam cō-
tra percutientem cum bidē-
ti uel tridente.par.1. opin.
285. fol.155.
- statutum prohibens quod nō
possit extrahi frumentum
extra ciuitatem habet locū
etiam in extrahente fari-
nam.par.1.op.286. in prin.
fol. 155.
- statutum uetans exportari
uinum extra territorium
sub pœna comprehendit e-
tiam extrahentem unum
bucale uini.op.ea.uer.Am-
plia secundo.fol.co.amplia
limita & declara ut per to-
tam opinionem.
- statutum puniens ingredien-
tes uel turbantes alienas
possessiones non excusat in-
troeuntem possessionem ex
decreto iudicis inualido.
par.1.op.287. fol.156.
- statutum potius intelligi de-
bet superfluum & nihil ope-
rari quam quod quis inde-
bite damnum patiatur.par.
1,op.288. fol.156.
- statutum quod executio in-
strumenti fiat contra hære-
dem sicut fieri poterat con-
tra defunctum non habet
locum in hærede cum bene-
ficio legis & inuentarij, ne
indebite damnum patiatur
op.ea.uer.quod si stat statu-
tum. fol.157.
- statutum quo cauetur licitū
esse alicui uindictam sume-
re de eo qui ipsum offendit
ualet, quia tendit ad refre-
nandam maliciam & pri-
uatum facit ministrum rei-
publicæ,par.1.op.289.uer.
& non. fol.157.
- statutum quod bannitus non
possit ad ciuitatem reuerti
nisi habuerit pacem ab hæ-
redibus defuncti nō cōpre-
hendit mulieres hæredes
occisi, nisi diceret, cum hære-
dibus

dibus occisi, tunc enim com
prehendit & fœminas. op.
ea. in prin. & uer. fallit ac
claudicat. fol. eo. & p. 2. op.
204. fol. 86.

statutum quod occidens occi
datur interpretatur non ha
bere locū nisi cōtra occidē
tem ex animo, & dolose, nā
cum statutum simplicitet
loquatur debet interpreta
ri secundum ius commune.
op. ea. uer. p̄fatumque sta
tutum. fol. 157.

statutum quod bannitus pos
sit impune occidi, ualet, di
citur enim fauorabile ob
bonum publicum inductū.
Et ualet etiam in foro ani
mæ. Et potest statuere pre
mium occidenti. par. 1. op.
290. in prin. fol. 158. ui. su
pra. i. uer. Bānitus licet pos
sit. nec ipsum occidens tene
tur de pace conuenta, & e
tiam si fuerit iurata. op. ea.
uer. & casu quo dictum sta
tutum. Etiam si occidat pa
trem filium fratrem uel do
minum bannitum. nam ban
nitus est transfuga & hostis
ciuitatis op. e. uer. Ampliat
secundo. fol. eo. ui. supra in uer.
Bannitus licet protestetur.

statutum permittens aliquē
impune occidi intelligitur
permittere illū uerberari
ac iniuria affici. op. ea. uer.
Ampliatur quarto. fol. 159.

& generaliter intelligitur,
siue quis occidat p se, siue
per aliū data pecunia opi.
ea. uer. Ampliatur quinto.
fol. eo.

statutum de bannitis occidē
dis intelligitur solum ex
ueris probationibus delicti
non autem de bannitis per
contumaciam, nam banni
tus propter contumaciam
non intelligitur bannitus
ex maleficio, op. ea. uer. li
mitatur primum. fol. eo.

statutum quod bannitus in
centū possit impune occidi,
non comprehendit banni
tū ex duobus causis in quin
quaginta pro qualibet, quia
cum materia sit odiosa non
debet fieri cumulatio ad
hoc ut dicatur bannitus in
centum. op. ea. uer. Limita
tur secundo. fol. eo.

statutum de occidendis bāni
tis non comprehendit bāni
tos carceratos op. ea. uer. Li
mitatur tertio. fol. eo.

statutū permittēs bannitum
posse impune occidi habet
locū in rite bannito nā occi
dens nō rite bannitū non iu
uaretur dicto statuto. imo
punit ordinarie si haberet
notitiam huius nullitatis, a
lias tanquam culpabilis est
puniendus arbitrio iudican
tis. opin. ea. uer. Limitatur
quarto. fol. eo.

statutum dans premium occi-
denti bannitum non com-
prehendit occidentem eum
se defendendo, quia hoc nō
facit principaliter ut occi-
deret bannitum sed ut se de-
fenderet. op. ea. uer. Limita-
tur quinto. fol. 160.

statutum loquens de banni-
to non procedit in bannita
& sic in muliere pręgnate
& illam occidēs, licet igno-
rans pręgnantem esse, tene-
tur de homicidio, quia hoc
cogitare debuit. etiā si par-
tus sit adulterinus uel in car-
cere conceptus. Et licet sit
pręgnans decem uel uigin-
ti dierum tantum, quia li-
cet non sit anima, tamen est
spes. op. ea. uer. coarctatur.
fol. eo.

statutum de bannitis occidē-
dis non habet locum extra
territorium statuētium. op.
ea. uer. Limitatur sexto. fol.
eo.

statutum quod pater tenea-
tur soluere pro filio condē-
nationem usque ad legiti-
mam uel quod pater tenea-
tur soluere legitimam pro
delicto filij ualeat. par. 1. op.
291. in princ. fol. 160. secus
de iure cōmuni. item secus
in nepote. Et si delictum
sit commissum extra terri-
torium. Et si pupillus com-
mitat delictum. Et si filius

esset condemnatus pro con-
tumacia. Et si pater esset fo-
rensis. Et si disponderet quod
quis corporaliter puniatur
pro alio. op. ea. uer. Limita-
tur hoc statutum & infra
per multa. fol. 161. & 162.

statutum disponens quod de
damno dato stetur iuramē-
to damnum passi, non habet
locum in furto, cum furtum
sit mere criminale, licet in
furto insit damnum. nec
quando accusatus instat ut
iudex uadat ad inspiciendū
locum, nam nulla lex pro-
hibet probationem per eui-
dentiā. nec cum accusatus
petit exprimi diem per ac-
cusantem quia uult eum re-
darguere de falso. pa. 1. op.
292. per tot. fol. 163.

statutum in fauorem uidua-
rum inductum non habet
locum in uiduis meretrici-
bus seu luxuriose uiuenti-
bus. quia ille nō possunt gau-
dere uiduarum priuilegijs.
par. 1. op. 293. per totam. fo.
163.

statutum disponens quod ma-
ter non possit disponere de
bonis suis nisi de una quar-
ta, reliquas uero tres partes
teneatur relinquere suis li-
beris. ualeat. & hoc etiam in
uidua. par. 1. op. 294. per to-
tam. fol. 163. & 164.

statutum excludens sorore
à succes-

INDEX.

à successionne fratris nō per hoc excludit fratrem à successionne sororis. par. 1. opinion. 295. per totam. fol. 164.

statutum disponēs quod mulier & minor non possint cōtrahere sine consensu duorum consanguineorum, non habet locum quando uel lēt bona sua offerre. ecclesiā; quia hic est actus spiritalis super quo laicus disponere statuendo non potest. Nec etiam quando disponderet mulier donando causā mortis. Nec quando consanguinei prætarent cōsensum ad eorum propriā utilitatem nisi talem consensum prætarent in genere ante quam mulier faciat actum ex quo consanguinei sentiunt commodum. Nec quando consanguinei prætare recusant. Nec in donatione uiri & uxoris. par. 1. op. 296. a. princip. usque ad uer. Limitatur sexto. fol. 164. & 165.

statutum exigens consensum propinquorum in contractu mulierum uel minorum non uerificat in uno propinquo, quia plures pro firmiori iudicio requiruntur. opinion. ea. uer. Limitatur sexto. fol. 165.

statutum prohibens quod cō

tractus uel actus non possit fieri absque patris & matris uel duorum agnatorū scientia adimpletur in solo patre, cuius solius sufficit licētia, & eo defuncto in matre cuius licētia sufficit absque licentia patris prædefuncti & agnatorum. opinion. ea. uer. sed hoc non habet locum. fol. eo.

statutum requirens consensum consanguineorū in contractu mulieris nō comprehendit hermophroditum, quia hermophroditus non est proprie mulier. opinion. ea. uer. fallit ulterius. fol. eo.

statutum quod consensus uiri requiratur in contractibus uxoris nō habet locum in uiro furioso. opinio. ead. uer. interpretatur octauo. fol. eo.

statutum uolens consensum in contractibus mulieris, non habet locum quādo iudex suppleret defectū propinquorum sua præsētia & autoritate, si propinqui sunt inhabiles ad consentiēdum. op. ea. uer. fallit nono. fol. eo. & 166.

statutum requirens propinquorum consensum in contractibus mulierum uel minorum nō uerificatur in tacito uel ficto qui ex sola taciturnitate inducitur, quo-

- niam debet intelligi in casu uero, non in ficto, op. ea. uer. fallit decimo. fol. 166.
- statutum requirens consensum propinquorum in contractibus mulierum habet locum in contractibus damnosius mulieribus, secus in lucrosis. Et si consanguinei essent in loco uicino quorum consensus haberi posset. nisi mulier faceret testamentum extra territorium ubi non esset tale statutum. op. ea. uer. fallit undecimo & infra. fol. eo.
- statutum quod mulier non possit contrahere sine duorum propinquorum consensu uel decreto iudicis habet etiam locum ut non possit compromissum facere sine dicta solemnitate. Et quod non possit acceptare tutelam, nec potest huic constitutioni prohibitorie renuntiare. secus quando contrahit cum patre. Et in obligatione necessaria. opinio. ea. uer. interpretatur ulterius. fol. eo.
- statutum mulierem uel minorem prohibens non posse contrahere sine consensu propinquorum non obstat iuramento, non ualet aliquo modo, quia per statutum non potest tolli ius iuramenti quod seruari debet quando potest sine interitu salutis æternæ, imo per tale statutum daretur occasio peccandi. par. 1. op. 297. fol. 167.
- statutum dispensans quod naturales & spurij possint succedere patri quemadmodum legitimi non ualet. quia præbet fornicandi occasionem. par. 1. op. 298. fol. 167.
- statutum florentinum disponens patrem habentem domicilium florentiæ scientem que ipse filium negotiari exercereque mercatiam in ipsa ciuitate, teneri obligarique, nisi à dicta mercantia filium expresse prohibeat. habet locum in contractu filij qui sit ex causa mercantiæ, non autem ex alia causa. nec ex contractibus filij celebratis extra territorium. par. 1. op. 299. fol. 168.
- statutum lex uel Princeps possunt prohibere quod non iuretur super contractibus. par. 1. op. 300. fol. 168.
- statutum seu lex faciens mentionem de fructibus intelligitur deductis impensis. par. 1. op. 301. in prin. fol. 168.
- statutum prohibitio uel ordinatio in præiudicium ecclesiæ aut laicorum etiam subditorum molendina habentium seu de nouo constructum

tium facta uel factum, etiā
per indirectum, non ualet.
par. 1. op. 302. fol. 169.

statutum disponens quod po-
sitionibus simpliciter & præ-
cise respōderi debeat, alias
habeatur respondens pro
confesso, non admittit re-
sponsiones alternatiuas nec
conditionatas. part. 1. opin.
303. fol. 169.

statutum potest facere quod
possessio continuetur in hæ-
redem absque alia apprehē-
sione, & iura possessoria ui-
gore istius statuti hæredi
non competunt nec conce-
duntur ante adeptam cor-
poralem possessionem, & sic
hæredi spoliato huiusmodi
ciuiliissima possessione con-
ceditur possessorium adipi-
scendæ, non autem interdi-
ctum recuperandæ possessio-
nis. Hæres tamen debet cita-
re possessorem etiam iniu-
stum qui bona hæreditaria
occupauit, & aliter non po-
test possessionem dictorum
bonorum ingredi ubi est oc-
cupata. pa. 1. op. 304. f. 170.

statutum disponens quod in-
strumenta exequutioni mā-
dentur, habet locum etiam
in instrumento obscuro, &
nō liquido, & satis est quod
in processu fiat liquidatio.
par. 1. op. 305. fol. 170.

statutum uel consuetudo di-

spōnens quod testamentum
possit fieri coram quinque
uel paucioribus testibus, tā
circa læuita quam circa gra-
uia ualet & seruatur. & ne-
dum comprehendit ciues,
sed etiam forenses, pa. 1. op.
306. fol. 170. ui. supra in uer.
lex uel consuetudo.

statutum disponens in testa-
mento sufficere quinque te-
stes, non ob hoc præsumi-
tur concedere quod in codi-
cillis sufficiant tres. op. ea.
uer. fallit primum. fol. 171.

statutum ordinans quod ne-
mo debeat ad collegium ci-
uitatis admitti nisi sit natus
ibi uel nisi sit ciuis origina-
rius, non excludit alibi ca-
su & transeundo natum, nā
ex hoc non amittit originē.
par. 1. op. 307. in prin. f. 171

statutū non admittens in col-
legium doctorem forensē
non habet locum in aliquo
eminentis scientiæ. opi. ea.
in fi. fol. eo.

statutum, in duobus æquipa-
ratis à iure, loquens in uno
habet locum & in alio. par.
1. op. 308. fol. 171.

statutum fori mercatorum
ciuitatis Bononiæ loquens
de litteris cambij habet lo-
cum in scriptis priuatis.
quia æquiparantur à iure.
op. ea. in fi. fol. eo.

statutū iubens libris cāpsorū
aut

aut mercatorum adhiberi plenam fidem ualet. quasi tunc publica authoritate nitatur. & habet locum etiam extra territorium. nisi esset indiscretum ut puta quod omni scripturæ mercatorum pro se crederetur. & procedit solum in pertinentibus ad mercaturam. Et nisi talis mercator sit in famis uel alias incurrerit infamiam. Et dummodo liber conscriptus sit in territorio statuentium & non alibi p. 1. op. 309. per tot. fol. 172. ui. supra in uer. Liber aut scriptura.

statutum disponens, quod potestas teneatur pro sua familia, restringitur ad ea quæ pertinent ad officium, ut si familia delinqueret in officio; non autem si extra causam officij. op. ea. uer. idem uidemus fol. eo.

statutum disponens quod causæ uertentes inter affines debeant compromitti, non habet locum si causa uertatur inter quoddam socerum & generum, quoniã est dissoluta affinitas propter mortem alterius coniugum. pa. 1. op. 310. fol. 173.

statutum disponens coniunctos & affines teneri ad compromittendum non cõpre-

hendit nouercam & priuignum. part. L. opin. 311. fol. 173.

statutum disponens quod monasterium uel religionem ingredientibus patri uel matris succedere non possint, ualet, nisi uteretur uerbo futuri temporis. par. 1. opi. 312. in prin. fol. 173.

statutum excludens filias à successione patris præcipiētes que eas dotari arbitrio propinquorum, intelligitur ut tale arbitrium extendatur ultra legitimam, nõ autem restringatur intra eam. par. 1. opinio. 313. fol. 173. & 174.

statutum in rubrica disponens uel præmittens quod filia dotata non succedat in bonis ascendentium, si nigrum non disponat nisi de bonis maternis uel auiz, nullum uerbum addendo de bonis paternis, censetur excludere filiam à bonis paternis. par. 1. op. 314. f. 174. ui. supra in uer. Rubrica generalis.

statutum disponens, ut filia femina non succedat, intelligitur in bonis dotantis. licet de eo ad quem ius dotandi spectat nigrum statuti nihil dicat. op. ea. uer. quod si statutum. fol. eo.

statutum excludens feminas, pro-

propter masculos est principaliter fauorabile. quia pro conseruatione agnationis & familiarnm est introductum. & procedit etiam in nepote ex filio nam appellatione filij uenit nepos. p. r. op. 315. ia prin. fol. 175. Et in clericis nam statutum inter laicos est seruandum etiam inrer clericos quando iniecit uinculum ante clericatum. Et in legitimatis per subsequens matrimonium. Et militat etiam contra fœminas ingrediētes religionem. Et in iudæis. Et dato quod etiam unus solus masculus extaret. Et nedū filia excluditur sed etiam uenientes ex persona eius. Et etiam eas excludit arrogatus in filium ab auo materno. & est de iure licitum op. ea. uer. Amplia secundo & infra. fol. 175. & 176.

statutum excludens fœminas propter masculos nō habet locum extra territorium statuentium. nec quo ad inuolidandum testamentum inter liberos conditum. nec in filiis legitimatis per rescriptum alicuius habentis potestatem legitimādi. nec in incapacibz puta deporatis. Et si masculus extans succedere nollet. nec in bonis emphyteoticis. nec in

masculis adoptiuis: opi. ea. uer. fallit primo loco. & infra. fol. 176. & 177.

statutum licet excludat fœminas à successione masculis extantibus, non propter hoc excludit eas à supplemento legitimæ. nisi ex dispositione statuti fœmina debere stare contenta legitima, quia tunc non posset petere supplementum legitimæ, nisi esset magnus excessus in quo detegeretur patris dolus. opi. ea. uer. interpretatur nono. & infra. fol. 177. & 178.

statutum simpliciter excludens fœminas propter masculos eas perpetuo excludere censetur, nec unquam admittit etiam si masculide ficiāt. secus si temporaliter per uerba, Donec & quousque. opi. ea. uer. fallit decimo. fol. 178. Et cum simpliciter loquitur habet locum etiam in ea quæ momento fuit exclusa, ut semper intelligatur exclusa. op. ea. uer. interpretatur undecimo. fol. eo.

statutum excludens fœminas dotatas à successione propter masculos uerificatur etiam in ea fœmina cui dos fuit promissa. op. ea. uer. interpretatur duodecimo. fol. 178.

statu

statutum excludens foeminas propter masculos non habet locum ubicunque filius masculus moreretur antequam portionem sibi debitam ex forma dicti statuti adiret & agnosceret, quia tunc portio ad quam ipse filius admittitur ex dispositione statuti excludentis foeminas non transmittitur ad quoscunque haeredes. opin. ea. uer. Limitatur decimo tertio. fol. 178. contrarium uerius ex potentia suitatis uide opin. ea. in fi. fol. eo. & 169.

statutum habilitans uel inhabilitans personam alicuius alias inhabilem uel habilem de iure communi, non extenditur aliquo modo ad forenses. para. op. 3 18. in princ. fol. 180.

statutum disponens filium familias posse condere testamentum non extenditur ad filium familias forensem existentem in ciuitate in qua reperitur hoc statutum, nam statutum legitimare non potest personam sibi non subditam, nec circa ipsam aliquid disponere. opin. ea. uer. quod si statutum. fol. eo.

statutum simpliciter disponens seu loquens de marito lucrante dotem aut bo-

na mobilia mortua uxore in matrimonio recipit interpretationem, nisi super sint filij prioris matrimonij. nisi statutum hoc exprimat, uel eius mens colligi possit, nam tunc licet extet filij, maritus lucratur ut supra. dummodo sit maritus uerus non putatiuus, & in dote soluta non autem in promissa. par. 2. opi. 319. in princip. & infra. fol. 180. & 181.

statutum deferens lucrum dotis marito mortua uxore habet locum etiam si uno momento matrimonium carnali copula consumatum durasset, ac una nocte concubuiſſet uxor cum marito. opin. ea. uer. interpretatur quarto, fol. 18.

statutum in ciuitate mariti disponens simpliciter, quod uxore praemoriante maritus lucretur dotem, habet locum etiam si uxor praemoriatur ante translationem. item si post uerba de praesenti ante copulam ingressa fuerit monasterium mendicantium & in eo professsa fuerit. op. ea. uer. imo dic in fortioribus. fol. 181.

statutum disponens quod maritus per mortem uxoris cum liberis lucretur dotem non habet locum quandoq; maritus

I N D E X.

- tus transiret ad secunda uo-
ta, nam propter hunc tran-
situm maritus perdit hoc
lucrum quo ad proprietate-
tem. op. ea. uer. interpreta-
tur ulterius. fol. 182.
- statutum loci mariti non au-
tem loci uxoris est attendē-
dum in lucro dotis quod
marito defertur præmoriē-
te uxore absque liberis. op.
ea. uer. interpretantur præ-
dicta. fol. 182. etiam si uxor
duceret maritum ad domū
suam. opinio. ea. uer. & in-
tantum hoc procedit. f. eo.
- statutum disponens quod de
contractibus uel de quali-
bet alia negotiatione solua-
tur gabella non habet locū
in contractibus nullis, nam
de ipsis non soluitur gabel-
la. part. 1. opinio. 320. fol.
183.
- statutum uel lex noua non
uidentur tollere iura limi-
tatoria seu specialia, etiam
si in eis reperiretur clausu-
la, non obstantibus statutis
& legibus, par. 1. opin. 321.
fol. 183.
- statutum imponens pœnam
corporalem pro homici-
dio uel alio delicto, intel-
ligitur, si dolus adsit, nec
lata culpa sufficit. nisi in sta-
tuto dicatur. pro homicidio
qualitercunque commisso.
par. 1. op. 322. fol. 183.
- statutum, pactum, uel consue-
tudo disponens ad dandum
& tradendum aliquid pu-
blicæ utilitatis causa ut
pro fabrica construenda,
seu pro paramentis facien-
dis, spiritalia, ad effectum
consequendi non ualet.
nisi factum fuerit post res
traditas. part. 1. opin. 323.
fol. 183.
- statutum condere & consue-
tudinem inducere potest
quilibet populus iurisdictio-
ne carens, & omnes aliæ ci-
uitates principum domi-
nio suppositæ habent facul-
tatem legis condendæ ex
potestate ipsis a, lege con-
cessa. part. 1. opinio. 324.
fol. 184.
- statutum disponens quod qui
ceperit bannitum seu ali-
quem malefactorē habeat
tale castrum in feudum, cō-
prehendit etiam mutum, cœ-
cum, fœminam, & alias per-
sonas inhabiles ad feuda. p.
1. op. 325. fol. 184.
- statutum puniens delicta in-
telligitur de consumatis,
non de attentatis. nam sta-
tutum requirit casum ue-
rum, & non fictum, & non
punitur conatus nisi sequa-
tur effectus, nisi in crimine
læsæ Maiestatis, & pro-
ditæ ac expugnatæ pa-
triæ. part. prima, opinio.
326.

I N D E X

326. fol. 184. & 185.

statutum disponens quod ad onera taxarum, equorum, & hospitalitatis militum etiā exempti teneantur, exceptis ijs qui, a principe litteras speciales cum speciali derogatione illius sanctionis habuerint, comprehendit etiā eos qui habent immunitates cum clausula (omnibus & quibuscunque oneribus, & non obstantibus quibuscunque etiā si de uerbo ad uerbum deberet fieri mentio in specie, quibus omnibus derogetur) nisi in specie fiat mentio de immunitate etiā respectu taxarum equorum & onerum belli, cum derogatione illius statuti. parte 1. opinio. 327. fol. 185

statutū disponens super gradibus uel de gradibus loquēs debet intelligi de gradibus; iuris ciuilis & fieri cōputatio graduum secundum ius ciuile quia computatio graduum secundum ius canonicum est impropria. par. 1. op. 329 fol. 185

statutum ordinans quod de qualibet re soluatur gabella nōn habet locum in libero homine, nam de eo non soluetur gabella. part. primā opinio. 439. in fi. fol. 239. ui. infra in uer. uer-

bum Rei.

statutum puniens aliquem pro membro debilitato nō procedit in debilitante hominem in aliquo digito, quia debilitans digitum nō dicitur debilitare membrū cum digitus non sit membrum sed membri pars ac officium. nisi debilitatus esset notabilis artifex seu pictor cui foret debilitatus pollex part. secunda opinio. 54. uer. ideo statutum puniens. fol. 26. & 27. ui. supra in uer. Homicidium uolens.

statutum in partibus tusciæ loquens de intestato habet locum in pupillo propter cōmunē usum loquendi in Tusciā, unde statutū disponens quod mater filijs intestatis uel ab intestato non succedat; de uerbi proprietate in pupillo, qui proprie intestatus non decedit, locum habet, & per consequens mater ad hæreditatem ipsius pupilli defuncti non admittitur. part. secunda opinio. 260. fol. 105

statutum disponens quod de linquens in festo Beatæ Mariæ Virginis debeat duplici pœna puniri non comprehendit delinquentem seu uulnerantem in nocte quæ subsequitur festum, quia

- nox quæ sequitur non comprehenditur sub die præcedenti. par. 2. op. 261. fol. 105. & 106.
- statutum ubi requirit ad probationem alicuius negotij testes optimos uel optimæ famæ & conditionis, tunc perfundantem se debet illa qualitas articulare & probare. par. 2. op. 262. fol. 106.
- statutum factum conditumque in odium seu præiudicium certæ personæ non potest dici nullum, licet ab eo possit appellari. par. 2. opi. 263. fol. 106.
- statutum de compromissis faciendis inter coniunctos, ualet, & ob publicam utilitatem inductum est. par. 2. op. 264. fol. 106. & est fauorabile. par. 2. op. 265. fol. eo.
- statutum executionem paratam personalem instrumenti guaranteegiati concedens, seu permittens creditori principali mentionato ac in instrumento descripto prodest quoque cessionario creditoris ut ipse etiam possit uigore illius statuti petere executionem instrumenti contra debitorem obligatum. par. 2. op. 266. fol. 107.
- statutum conditum per ciuitatem de præstanda elemosina ecclesiæ quolibet anno potest reuocari per eandem ciuitatem, etiam post acquisitionem factam ipsi ecclesiæ. pa. 2. op. 267. ubi de contraria. fol. 107.
- statutum prohibens alienationem in forensem, ualet, & est fauorabile tanquam principaliter conditum ob publicam utilitatem, ut ipsi possidetes bona immobilia ad onera grauari possint, & ex actio illorum facilius sit. par. 2. op. 268. fol. 108.
- statutum uel consuetudo inducere possunt, quod ualeat captatoria uoluntas ut alter pro altero testetur. p. 2. op. 269. fol. 108.
- statutum puniens maleficiū an extendatur ad mandantem. par. 2. op. 270. fol. 108.
- statutum disponens quod per iudicem in certis causis nulla iuris solennitate seruata, procedi possit, extendit iudicis facultates, ut etiam diebus feriatis in honorem Dei procedere posset. par. 2. opi. 271. fol. 108.
- statutum seu lex generaliter loquens non uidetur comprehendere dotem ac bona dotalia, par. 2. op. 272. fol. 109.
- statutum loquens de creditore comprehendit etiam creditorem ex legato, & creditorem, ius hypothecæ habentem. par. 2. op. 273. fol. 109.

statu-

statutum disponens quod cre-
datur iuramento damnum
passi uel creditoris, non pro-
cedit in fauorem forensis, et
tiam si forensis solueret one-
ra mere realia. par. 2. op. 274
fol. 109. ui. supra in uer. statu-
tum disponens quod de dam-
no dato.

statutum disponens quod te-
stamenta insinuentur, alias
non habeant firmitatem ali-
quam, procedit etiam si te-
stator insinuatione fieri pro-
hiberet. par. 2. op. 275. f. 109

sterilitatis exiguitas uel dam-
num intollerabile, per quod
concedatur mercedis atque
pensionis remissio, æstimabi-
tur secundum opinionem uul-
gi, uel iudicis arbitrio. par. 2.
op. 276. fol. 109

stillicidium recipiens potest
ædificare in area sua seu solo
dummodo seruitus debita
stillicidij non impediatur,
& ædificans ipse stillicidium
recipiat. eo magis si stillici-
dium recipiens ædificat ci-
tra & non ultra, cum ius nul-
lum competat uicino citra
stillicidium, tam in prædijs
urbanis quam rusticis. par. 2.
op. 11. per tot. fol. 9

stillicidium habens potest æ-
dificare intra locum ubi ca-
dit stillicidium, dummodo
relinquat unum pedem inter
murum suum & murum uici-

ni, in quo attenditur loci cõ-
suetudo ubi talis pes debeat
incipere, qua cessante, pes
de iure communi sumendus
foret a muro non autem a
stillicidio, præcipue ubi a-
rea in qua, stillicidium ca-
dit esset recipientis stillici-
dium. op. ea. uer. & aduerte
quod ædificans. fol. eo. ui. su-
pra in uer. Domum ædifica-
re.

stylus respiciens decisoria,
causæ non ligat forenses, se-
cus si ordinaria iudicij. par.
1. op. 51. in prin. fol. 27.

stylus tunc respicit decisoria
causæ cum respicit modum
probandi, ut in exemplo.
par. 1. op. ea. uer. sed ad rem
fol. eo. ui. supra. in uer. con-
suetudo.

subditus non potest accusare
suum superiorem, & præfer-
tim quando superior aduer-
sus eum opponat. quod sub-
ditus iste est criminofus, ui-
lis opinionis. & malæ famæ
par. 1. op. 17. uer. item subdi-
tus. fol. 12

substitutio facta per uerba cõ-
munia, matre existente in
medio omni tempore erit si
deicommissaria. par. 1. opi-
206. uer. & in effectu. f. 115

substitutio compendiosa im-
puberi filio facta uerbo cõ-
muni, ut si testator dicat,
Lucium filium meum hære-
dem

- dem instituo, & ei quando
cunque sine filijs decesserit
Sempronium substituo, in
tra tempora pupillaris æta
tis directa est, post autem
pubertatem decedente fi
lio, conuertitur in obliquã.
par. 1. op. 334. fol. 188.
- Substitutio compendiosa fa
cta per uerba cõmunia om
ni tempore pupillarem quo
que continet non tacitam,
sed expressam uerbis gene
ralibus, & ut supra concepta
procedit etiam si mater ef
set in medio. op. ea. uer. Am
plia istam. fol. eo.
- Substitutus post mortem uxo
ris cui prædium relictum
erat, donec uidua permane
ret, prædium habebit statim
muliere transeunte ad secũ
das nuptias. p. 1. op. 32. uer.
ideoque. fol. 18.
- Substitutus à testatore filio
nascituro si in pupillari æta
te decederet uel postea quã
docunque, etiam non nato
filio admittetur. op. ea. uer.
& ex hoc etiam. fol. 19.
- Substitutus pupillariter alle
gans pupillum decessisse in
pupillari ætate nõ tenetur
hoc probare, sed eius inten
tio uidetur fundata, & ad
mittitur ad substitutionem,
nisi per aduersariũ de maio
ri ætate probet. p. 1. op. 101.
uer. Limitatur secũdo. f. 52.
- Substitutus absolute exclu
ditur à naturalibus liberis
hæredis instituti. par. 1. op.
137. uer. resultat alius effe
ctus. fol. 77.
- Substitutus sub cõditione (si
hæres institutus decesserit
absque liberis legitimis &
naturalibus ab eo procrea
tis) excluditur per monas
terium, casu quo institutus in
grediatur religionem. par. 1.
op. 333. in prin. fol. 187. ui
supra in uer. Monasterium.
- Substitutus pro redemptione
captiuorum nõ excluditur
per ecclesiam. opin. ea. uer.
interpretatur primo. fo. eo.
- Substitutus moriens ante quã
ueniat casus substitutionis
non transmittit ius succedẽ
di ad hæredes. nam quæli
bet substitutio dicitur con
ditionalis, & ius conditiona
le ad hæredes non transmit
titur. Et si testator substituif
set filios & hæredes uel eo
rũ præmortuorũ liberos, quia
nec admittetur filij hæredis
præmortui, donec supersit
aliquis ex filijs substitutis.
Et et si hæredes ex descenden
tibus testatoris substituti ef
sent. p. 1. op. 335. p. tot. f. 188.
- Successio in filiis duorum fra
trum uenientibus ad succes
sionẽ patruum. nullo supersti
te patruo dat ab intestato
in capita & non in stirpes.

par. 2. op. 125. fol. 57.
 Successor singularis potest
 expellere colonum partia-
 rium & conductorem, tamē
 ipsi regressum habebūt pro
 eorum interesse contra lo-
 catorem & dominum, sed
 ubi ipsi in inuestitura & cō-
 tractu specialiter obligari
 sibi fecerint bona conductā
 uel omnia bona locantis,
 non possent expelli ab emē-
 te uel acquirente rem loca-
 tam & sic à successore. part.
 2. op. 61. uer. imo aduerte.
 fol. 30.
 Successor in officio potest in-
 terpretari sententiam sui
 præcessoris ex coniecturis
 & alijs quæ percipere po-
 test ex agitatione coram præ-
 cessore. secus si uellet inter-
 pretari sententiam suo sen-
 su mæro. par. 1. opin. 157. in
 prin. fol. 89.
 Successor in officio potest
 exequi sententiam sui præ-
 cessoris absque eius manda-
 to quia uidetur idē iudex.
 op. ea. uer. & similiter. ui. su-
 pra in uer. iudex etiam.
 Successor singularis potest
 expellere conductorem. p.
 2. op. 61. in prin. fol. 30.
 Successor non tenetur stare
 locationi quam Rector seu
 prælatus eius præcessor tē-
 pore sui officij nomine suo
 proprio non nomine eccle-

sia fecit, nam ipsa locatio
 spirat ob locantes mortem
 nec etiam si nomine eccle-
 sia, nisi fuisset utilis loca-
 tio ecclesie. op. ea. in prin.
 uer. Et Rector.

Summa minor in testium de-
 positionibus non contine-
 tur in maiori summa, nisi
 sit summa temporis & nisi
 constaret testes deponere
 de eadem numeratione. p.
 1. op. 370. fol. 207. & op. 402
 in 6. fol. 225.

Suspectus de hæresi propter
 persistentiam anni in excō-
 municatione, nō potest ex
 tali suspitione de hæresi cō-
 demnari, sed inquiri ad in-
 dicendam sibi purgationē,
 in qua si forte deficeret, ha-
 betur pro conuicto de hæ-
 resi. nam permanendo tan-
 to tempore in cēsuris uide-
 tur male sentire de sacra-
 mentis ecclesie & de clau-
 bus. par. 2. op. 103. uer. licet
 suspitio. fol. 49. ui. supra. in
 uer. excommunicatus pro
 quacunque causa.

T

TAbellio rogatus ad
 scribendum testamen-
 tum in eo computa-
 tur & inseritur in numero
 testium, & sic est idoneus
 testis ubicunque citatus &
 produ-

- productus esset in iudicio ad probandum per unam uocem ipsum testamētum, par. 1. op. 397. fol. 222.
- Tabellio debet extense scribere dicta testium. part. 1. op. 398. fol. 222.
- Tabellioni potius credendum est quam testi asserenti etiā cum iuramento se aliter dixisse quam tabellio scripserit, in ciuilibus, nam in criminalibus ex iurata depositione testis uacillat fides notarij, nisi tabellio habeat scriptorem secum. par. 1. op. 405. fol. 225.
- Temporis antiquitas dat fidem & autoritatē instrumento enuntianti mandatum, cui sine tali antiquitate non daretur fides. par. 1. op. 207. in fi. fol. 116.
- Tempus prosequendæ appellationis à iure statutum nō potest de consensu partium etiam expresso prorogari. par. 2. op. 23. fol. 14.
- Terminos prædiorum amouens scienter ac dolo malo finium occupandorum causa si est persona nobilis relegatur ad tempus, si uilis suffragatur & ad biennium relegatur, si autem causa offuscandi eos, punitur pœna arbitraria, sed si causa furādi lapides punitur pœna quinquaginta aureorum. si uero nesciens esse terminos illos amouit ut furetur: si est uilis ceditur uerberibus, si nobilis punitur arbitratie. par. 1. opin. 336. per tot. fol. 189.
- Testamenti approbatio facta per filium præteritum prodest hæredi instituto etiam absenti, quia actus approbationis dependet à sola uoluntate approbantis. par. 1. op. 3. uer. & circa hoc. fol. 7.
- Testamenti omnia iura perreunt hærede non aduente hereditatem. par. 1. op. 143. in prin. fol. 81. ui. supra in uer. infans.
- Testamentum monachi rite conditum ante ingressum monasterij non rumpitur, mutatur, aut reuocatur post professionem. p. 2. op. 277. fol. 109.
- Testamentum in quo filius non est honoratus titulo honorabili institutionis est nullum, & filius tunc succederet patri ab intestato. p. 1. op. 127. uer. & sic de iure nouissimo. fol. 70. & 71.
- Testamentum factum secundum formam statuti tradentis modum conficiendorum testamētorū ubique potest effectum sortiri etiam quo ad bona alibi existentia. p. 1. op. 306. uer. Ampliatur secundo. fol. 170.

Testamentum quod potest cum quinque testibus fieri ex forma statuti potest etiam cum totidem reuocari. op. ea. uer. interpretatur tertio. fol. eo.

Testamentum debet fieri secundum formam seruari solitam in loco ubi fit testamentum. op. ea. uer. utpote quia. fol. 171.

Testamentum imperfectum ratione uoluntatis, quia dum conficeretur superuenit aliud quod impedimentum, non ualet etiam quo ad pias causas, & etiam nec inter liberos, nisi testamentum esset scriptum per testatorem uel per alium in cedula testamentaria, nec esset lecta publicataque coram ipso testatore testibus & notario, quia tunc ualet inter liberos & ad pias causas conditum. par. 1. opin. 339. p. tot. f. 190. ui. infra. in uer. testamentum inter liberos.

Testamentum necessario requirit septem testes puberes, nec ualet si minor numerus adhiberetur, etiam quando sufficiens numerus testium haberi non posset, nam iste numerus est de eius solemnitate formali & substantiali, non tantum probatoria. de iure ciuili. p. 1. op. 343. in prin. f. 191. & 192

Testamentum de iure canonico potest confici coram presbitero parochiali & duobus testibus, etiam ad non pias causas, maxime in terris ecclesie. tam immediate quam immediate ipsi subiectis, dum tamen tales testes sint idonei, & coram quatuor testibus, absente presbitero. op. ea. uer. hoc itaque procedit. & infra. fol. eo.

Testamentum tempore pestis potest fieri coram quinque testibus. op. ea. uer. declaratur similiter. fol. eo.

Testamentum ad pias causas coram duobus testibus absque presbiteri parochialis presentia factum ualet, tam in foro canonico quam in ciuili, & etiam in terris non subiectis ecclesie. opin. ea. uer. declaratur quoque. fol. 193.

Testamentum inter liberos cum duobus testibus ualet. opin. ea. uer. interpretatur quoque. fol. eo. & si pater sit cecus ualet cum duobus testibus etiam si sit imperfectum. op. ea. uer. ampliatur ut habeat locum. fol. eo. ui. supra in uer. Testamentum imperfectum. & op. 410. fol. 226.

Testamentum, in quo notarius dicit testibus presentibus, non adiecto expresse,

uoca-

I N D E X.

- uocatis ad hoc & rogatis, est nullum, nec testes in dubio præsumuntur rogati, cū solēntas sit extrinseca probatoria. par. 1. op. 244. uer. unde si notarius. ui. infra in ner. Testes tā in testamēto. Testamentum furiosi habentis dilucida interualia factum ad pias causas ualet, dūmodo nō probetur quod tempore testamenti fureret. par. 1. op. 373. uer. & istā sententiam. fol. 109.
- Testamentum fieri coram iudice uel coram principe à pari procedit, par. 1. op. 411. fol. 127.
- Testator uenditionem prohibens omnem aliam alienationem censetur prohibere tam in ultima uoluntate quam inter uiuos. par. 2. op. 278. fol. 110.
- Testator non potest remittere reus usufructuario cautionem de utendo & fruendo arbitrio boni uiri quando usus fructus est constitutus in ultima uoluntate, secus si inter uiuos. Et pōt remittere cautionem de præstandis legatis. par. 1. opin. 445. uer. & quatenus superius. fol. 243. ui. infra in ner. usufructuarius cogitur.
- Testator potest hæredem instituerē ad interrogationē ipsius hæredis uel notarij, si articulare loquatur & cōstet de eius intēctione quod uoluerit ita facere. & quando notarius non seorsum sed in præsentia testatoris scribat testamētum. Et quādo apparet testatorem esse sanæ mentis. Et quando testator non loqueretur balbutiendo. Et quando notarius non scribit hæredem ad nutum capitis testatoris. nisi in fideicommissio quod nutu relinqui potest. par. 1. op. 145. fol. 82.
- Testator potest in testamento licet non solemni legatarijs & fideicommissariis expresse permittere ut possint propria autoritate accipere possessionem rerum relictarum. par. 1. opin. 147. in prin. fol. 83. & ad hanc licentiam probandam sufficit actus inualidus. opi. ea. in fi. fol. 84.
- Testator licet de iure possit remittere hæredi confectio nem seu necessitatem faciendi inuentarium, tamen iudex, si ei uisum fuerit id expedire, potest tutorem cogere ad ipsius confectio nem, non obstante remissione testatoris, par. 1. op. 338. fol. 189. & 190.
- Testes in instrumentis seu cōtractibus publicis necessario de iure communi

non tenentur se subscribere subscriptione propria manus, sed sufficit quod notarius scribat nomina testium in ipso instrumento. quæ subscriptio in regno neapolitano necessaria est. par. 1. op. 340. fol. 190.

Testes duo omni exceptione maiores instrumentarii reprobant ac subuertunt instrumentum, si instrumentum ipsum aliter non corroboraretur per testes in eo descriptos, uel per alios non instrumentarios. imò unus solus subuertit. par. 1. op. 341. in prin. fol. 191.

Testes si adiuuarent instrumentum tot alij testes reprobatorii sunt necessarii quot sunt comprobantes ipsum instrumentum. opin. ea. uer. sed ubicunque. fol. eo.

Testes instrumentarii reprobant & subuertunt instrumentum non solum si dicerent aliter fuisse dictum quam sit scriptum per notarium, sed etiam si deponerent se non interfuisse in instrumento. op. ea. uer. & procedit non solum. fol. eo.

Testes in scripturâ priuata tres necessario requiruntur, qui debent esse masculi & non femine, par. 1. op. 342. fol. 191. ui. supra in uer.

scriptura priuata.

Testes tam in testamento in scriptis quam in nuncupatio sine scriptis redactio rogari debent. etiam in testamento ad pias causas. nisi se subscripserint quia subscriptio facit præsumere eos rogatos: & sufficit quod sint rogati à notario. par. 1. opinio. 344. per tot. fol. 193. ui. supra in uer. Testamentum in quo notarius.

Testes deponentes de nocte seu tpe nocturno se uidisse & cognouisse Titium comitentem maleficium uel dolo se contrahentem uel aliquid dicentem luna non lucente & absque lumine accenso nec in ciuilibus nec in criminalibus probant. imò essent de falso suspecti par. 1. op. 349. in prin. & per totam ubi ponitur materia probationis & reprobationis testium circa depositionem nocturnam. fol. 195.

Testes de collegio uel de uniueritate non probant pro ea etiam in causis onerum, ex quo sunt testes in facto proprio nisi tractaretur de probando actum factum in collegio, & nisi esset collegium seu uniuersitas clericorum, dummodo sint omni exceptione maiores. par. 1. op. 352. in prin.

fol.

fol. 196. vii. supra in uer. Pre-
latus non potest.

Testes singulares non faciunt
fidem, & tantum probant
mille testis singulares quan-
tum unus, nisi tendant ad
unum finem per diuersa me-
dia sibi patrocinantia. par.
1. op. 360. in prin. fol. 207.
& op. 402. fol. 224.

Testes singulares tunc dicun-
tur quando eorum dicta te-
cipiunt separationem ex di-
uersitate factorum. op. 360.
uer. & nota quod tunc. fol.
207. & op. 368. uer. & idem
consultit.

Testes in causa principali pu-
blicati non possunt amplius
produci in causa appella-
tionis uergente pari timore
subornationis in causa ap-
pellationis sicut & in causa
principalis, quantum diuersa
sit instantia, de iure cano-
nico, secus de iure civili. pa-
1. op. 364. fol. 204. vii. infra.

Testes possunt.

Testes in causis criminalibus
debent ultro reddere causam
& rationem scientie etiam
non interrogati, alias non
probant nec faciunt indi-
cium, quando deponunt ad
offensam, secus quando ad
defensam. par. 1. op. 361.
fol. 207.

Testes possunt regulariter
produci usque ad publica-

tionem processus & non ul-
tra, nam post didicita testi-
ficata non possunt ulterius
produci super eisdem capi-
tulis. nedum in causa princi-
pali sed etiam in causa ap-
pellationis propter timorem
subornationis. nisi publica-
tio esset inualida. par. 1. op.
375 in prin. fol. 209. vii. su-
pra. Testes in causa princi-
pali.

Testes nulliter examinati ex
facto iudicis possunt iterum
examinari non obstante pu-
blicatione eorum. opin. ea.
uer. Et hinc est. fol. eo. &
210.

Testes licet post publicatio-
nem non debeant examina-
ri nec admitti, tamen si su-
per nouis articulis dependē-
tibus à ueteribus producantur,
debent admitti & exami-
nari. op. ea. uer. secundo
ista regula. fol. 210. & si cō-
currat consensus partium.

Et si sint testes de nouo re-
perti dummodo super alijs
& non super iisdem articu-
lis. Et in causa matrimoniali
etiam super iisdem. Et si
superveniret iusta causa
mouens iudicem. Et in cau-
sa criminali. Et de perditis
attestationibus. Et super cir-
cūstantijs oportunis ad in-
stantiam partis aduersæ. Et
in causa monachatus. opin.

ea. uer. Quarto dicta regu-
la. & infra per tot. fol. eo.

Testes post ordines terminos
seu dilationes partibus præ
fixas reijciendi sunt à pro-
cessu cū expensis, nisi iurciu-
rando pars affirmaret ad se
de nouo peruenisse dictos
testes. p. 1. op. 376. in prin.
fol. 211.

Testes iurati infra terminum
datum si post decursum ter-
minum deponunt se fuisse
iusta causa impeditos ad
deponendum, admittuntur,
& eorum depositio ualet.
op. ea. uer. fallit ista senten-
tia. fol. es. & quid in Regno
seruetur. ui. in ea. opin. uer.
sed in Regno. fol. eo.

Testes in hijs quæ percipiun-
tur sensu corporeo non au-
tem iudicio intellectus non
debent ex se scientia cau-
sas dicere nisi super eis fuis-
sent interrogati, quia non
debent esse uerbosi. par. 1.
op. 377. in prin. fol. 211.

Testes non possunt examina-
ri parte non citata ad uidē-
dum eos iurare, maxime in
criminalibus, alias non pro-
bant. imo & ad uidendum
eos examinare. nisi essent
testes omni exceptione ma-
iores & fide digni. Et quan-
do statutum non exigeret
plenam probationem sed
contentaretur argumentis.

put. op. 378. per tot. fol. 212.
& 213.

Testes in codicillis ipsos pro-
bant licet non fuerint in eo
spectu codicillantis, dum-
modo probe intellexerint
quod agebatur, licet fuerit
aliquod intermedium ita
quod codicillantem non ui-
debant. par. 1. op. 382. in fi.
fol. 215.

Testes singulares sufficiunt
ad probandum quid in ge-
nere. par. 1. op. 402. per tot.
fol. 224.

Testes de auditu deponentes
in contractibus uel quasi, li-
cet paries uel cortina sit in
medio inter ipsos testes &
contrahentes, & sufficienter
probant, si habent notas uo-
ces contrahentium. par. 1.
op. 406. fol. 225.

Testes cum iuramento tenen-
tur exhibere coram testimo-
nium, & per consequens iu-
rare debet pro utraque par-
te dicere ueritatem. par. 1.
op. 407. fol. 226.

Testes duo sufficiunt ad pro-
bandam consuetudinem. p.
1. op. 413. fol. 227.

Testes duo sufficiunt ad pro-
bandum

I N D E X.

- bandum solutionem canonis emphyteotici. opin. ea. uer. nota etiam. fol. eo.
- Testes unus de ueritate & alius de confessione emanata absente parte, seu duo testes de emanata confessione parte absente, seu de fama publica plene probant simul iungendo. par. 1. opi. 437. fol. 233.
- Testes ante litem contestatam produci non possunt, & si producantur, eorum dicta non recipiuntur aliquo modo. par. 2. opini. 281. fol. 111.
- Testes nulliter recepti per iudicem possunt & debent iterum examinari etiam post publicationem, si hoc euenit culpa iudicis, secus si culpa partis. p. 2. op. 283. fol. 111.
- Testes interrogari non possunt super interrogationibus per quas eorum turpitudine detegitur, nec ipsi respondere tenentur, etiam si crimen sit publicum & testes infamati appareant. par. 2. op. 285. fol. 112.
- Testes deponentes Titium possedisse decem annis, nullamque mentionem facientes determinatam de quibus, non probant prescriptionem, nisi deponant de eodemmet tempore, & iis-
- demmet annis. p. 2. op. 288. fol. 113.
- Testes non debent examinari ad æternam rei memoriam ad instantiam actoris quando actoris uice fungitur, par. 2. op. 307. ubi ponitur quando testes ad æternam rei memoriam possint & debeant examinari, fol. 120.
- Testi deponenti pro sui exoneratione non creditur, parte 1. opi. 379. fol. 213.
- Testibus duobus de metu deponentibus magis creditur quam centum deponentibus de spontanea uoluntate par. 2. op. 291. fol. 113. & 114.
- Testibus uniuersitatis an & quibus casibus plene credatur. par. 2. opi. 293. per tot. fol. 114. & 115.
- Testimoniū socij criminis in casibus in quibus potest de complicibus interrogari non est sufficiens indicium ad torturam absque alijs indicijs. par. 1. op. 361. uer. propterea nec testimoniū. fol. 201. ui. supra in uer. socius criminis.
- Testis depositio extra articulos non ualet quia deponit non iuratus, nisi deponat quomodo intelligat uerba articulorum, quia tunc non dicit deponere extra propositum, nā pertinet depositio

- dicatur quæ aliquo modo fa-
cit ad causam etiam in mo-
dicum. Vel nisi inruit de-
ponere super tota causa. p.
1. op. 351. in prin. fol. 196.
- Testis deponens falsum ex-
tra capitulato, & extra cau-
sam, in causa civili non te-
netur ad poenam falsi ordi-
nariæ iuris communis, siue
interpositam à statuto, sed
alia mitiori arbitraria. op.
ea. in fi. fol. eo.
- Testis deponens super eo in
quo inest suum comodum
uel incômodum nō probat
etiam si deponens ipse esset
Episcopus, nisi illud cōmo-
dum ueniret in consequen-
tiam. par. 1. op. 354. ver. Am-
pliatur secundo. fol. 198.
- Testis examinatio in causa
civili per iudicem recipi de-
bet non autem per notariū
nisi præcedat commissio iu-
dicis. par. 1. op. 362. in prin.
fol. 202.
- Testis examinatio in causa
criminali non potest à iudi-
ce committi notario, imo
nec alteri iudici illius uel
diuersi territorij, nisi testes
absentes non possunt cogi
uenire coram iudice, uel
quando index non posset in-
teresse propter multitudi-
nem occupationum. Vel
quando examinatio com-
mitteretur super remotis à
- principali delicto uel super
adminiculis. Vel quando te-
stes essent senes & ualetudi-
narij. par. 1. op. 363. per tot.
fol. 203. & 204.
- Testis deponens respondens
quæ contenta in processu
suo inquisitione esse uera,
uel quod alter testis depo-
suit esse uerum, non probat
in criminalibus. secus si su-
per articulis examinetur,
nisi aliud consuetudo uel-
let. par. 1. op. 365. fol. 204.
- Testis deponens per dictio-
nem, uel, circa, seu, & plus
uel ultra nihil probat nec
ei datur fides tanquam de
incerto deponenti, nisi eius
uerba ad unum effectum tē-
derent. Vel nisi quis proce-
raret rescindere uenditio-
nem tanquam læsus ultra
dimidium iusti pretij. par.
1. op. 268. fol. 206.
- Testis deponens de creduli-
tate nō facit fidem nec pro-
bat, nec si deponat per uer-
bum, iudicio suo, uel per
uerbum, se certo credere,
uel uerbum, ni fallor, nisi
eius depositio esset unita
ratione uel aliqua præsum-
ptione inferrente ita credi
debere. Vel nisi deponeret
in factis antiquis exceden-
tibus centum annos. par.
1. opinio. 372. per tot. fol.
297. & 208.

- Testis ad probationem famę debet etiam non interrogatus assignare rationem dicti sui. part. 1. opinio. 377. uer. idemque uidemus. & infra per tot. ubi de materia probationis famę. fol. 212.
- Testis illud quod deposuit in iudicio non potest in alterius præiudicium ac damnum retractare, etiam si mortis tempore asseueret falsum testimonium dixisse. quia ex eius dicto quantum est ius parti quod contrario dicto ipsius testis tolli non potest. par. 1. op. 381. in princip. fol. 213. u. infra in uer. uulnerati morientis
- Testis propter solam paupertatem a testimonio non repellitur. non tamen est omni exceptione maior. nec poterit iurare in supplementum probationis. nec uigore statuti disponentis, credi iuramento damnum passi, creditoris uel alterius. par. 1. op. 391. per tot. fol. 219.
- Testis deponens de præsentia sua propria includit intelligentiam. par. 1. opinio. 392. fol. 220.
- Testis unic⁹ & solus deponens in facto proprio in causis ciuilibus probat, & plenam si dem facit, præsertim in fauorem alterius. par. 1. op. 395. per tot. fol. 221.
- Testis unicus in causa possessionis plene probat possessionem absque alio iuramento necessario in supplementum probationis etiam si agatur de possessione magis rei, nisi contra ipsum apparent aliqua indicia. & hoc in iudicio retinenda. secus in iudicio plenarij possessorij. par. 1. op. 395. per tot. fol. 221. & 222.
- Testis deponens aliquid extra iudicium sine iuramento, & postmodum iurans in iudicio contrarium respondens, statur eius depositio nisi secundum iurata, nec puniatur poena falsi. pa. 1. op. 399. fol. 222.
- Testis statim & incontinenti corrigens propriam testimonij depositionem seu antequam notarius scribat primam responsionem, seu antequam exeat conspectum iudicis, & cum partibus loquatur, non tenetur docere de errore, & statur eius correctioni. p. 1. op. 400. f. 223.
- Testis ostendens se errasse, uolensque errorem suum corrigere ex intervallo, admittendus est prius ostenso errore & confessione erroris facti, alias, non. part. 1. op. 401. fol. 223.
- Testis si deponat unum in iudicio nullo, inualido, & apud

- apud iudicem incompeten-
tē, & aliud penitus diuersū
in iudicio ualido, standum
est posteriori depositioni.
p. 1. op. 404. fol. 225.
Testis productus si reprodu-
catur contra ipsum produ-
centē in eadē causa, non po-
test reprobari etiam si sit in-
famis. periurus. par. 1. opin.
416. fol. 228.
Testis respondens falsum in
uno articulo seu capitulo
redditur falsus quo ad alia
& propter falsitatem unius
capituli uitiatur eius depo-
sitio in omnibus, si falsum
dixit in committendo, se-
cus si in omittendo. & sem-
per redditur inhabilis ad
deponendum, etiam si dixit
in parte falsum, par. 1. op.
417. fol. 228.
Testis dictum non reproba-
tur propter falsitatem per
eum commissam non tangē-
tem negotium principale,
imo probat & ualet eius di-
ctū, puniatur tamen crimine
stellionatus. par. 1. op. 418.
fol. 229. & op. 421. fol. 230.
Testis falsum deponens siue
tacens ueritatē, uel aliquid
recipiens à litigantibus ne
ferat testimonium puniatur
criminaliter aut ciuilitur
secundū qualitatem facti, &
consuetudines locorum &
statuta, dummodo ex hoc re-
sultat nocumentum alicui.
par. 1. op. 419. fol. 229.
Testis unicus de uisu facit se-
miplenam probationem, dū
modo sit omni exceptione
maior, nam omnis minima
qualitas & defectus impe-
dit testem ut non faciat se-
miplenam probationē seu
iudicium ad torturam. nisi
concurrat leuitas uitę Rei.
p. 1. op. 422. per totā. f. 231.
Testis unicus non facit ple-
nam probationem sed semi-
plenam etiam quod litigan-
tium consensus accedat, qui
rem omnem depositioni ip-
sius testis committat. par. 1.
op. 423. p. tot. f. 231. & 232.
Testis unus deponens de uerī-
tate & fama publica &
alius testis deponens de fa-
ma publica duntaxat, plene
probat. p. 1. op. 424. f. 232.
Testis unus & confessio facta
absente parte faciunt ple-
nam probationem, dummo-
do istę duę semiplenę pro-
bationes tendāt ad unū finē
p. 1. op. 426. fol. 232. & 233.
Testis exēptus à iurisdictione
iudicis corā quo falsū testi-
monium deposuit p̄r ab eodē
iudice puniri de huiusmodi
periurio & falsitate, etiam
si iudex esset delegatus, dū-
modo sit delegatus a Prin-
cipe, secus si ab inferiori. ex-
cepto clerico, qui semper
debet

debet remitti ad suum ordinarium. par. 1. opinio. 279. fol. 110.

Testis unius testimonium regulariter non est admittendum, nisi in probanda prima tonsura ubi de alterius præiudicio non agatur. par. 2. op. 294. in prin. fol. 115.

Testis deponens in causa criminali, si ex eius depositione mors illata seu sequuta fuerit, etiam præmissa protestatione, efficitur irregularis. par. 2. opinio. 295. fol. 116.

Testis citatus & relatus nolens dictum suum deponere in termino sibi præfixo potest per iudicem ordinariū cogi ad deponendum, non autem per arbitrum. par. 2. op. 297. fol. 116.

Testis iurans die iuridica & deponens die feriata ualet, & eius testimonium tenet. par. 2. op. 300. fol. 117.

Testis deponens Sempronium possedisse octo annis & plus, per hanc adiectionem & plus, non dicitur probare præscriptionem decem annorum esse impletam. par. secunda, opinio. 304. fol. 119.

Testis productus ad probandum de cōtinua possessione deponens Titium possedisse a decem annis citra, non pro-

bat possessionem longi temporis nec præscriptionem, quia non concludit, cū una die possidere potuisset, & verificata foret eius depositio. par. 2. opinio. 305. fol. 119.

Testis non potest tradere in scriptis dictum suum, quia non potest deponere per scripturam nisi sit mutus. p. 1. opin. 348. in princip. fol. 194.

Testis depositio facta per scripturam licet non probet nihilominus facit præsumptionem. opinio. ea. uer. Limitantur prædicta. fol. 195.

Testis licet possit iurare per procuratorem habentem speciale mandatum, non tamen potest deponere dictum per procuratorem. part. 1. op. 190. uer. iam ad institutum. fol. 198. & opini. 350. fol. 196.

Testium falsitas ut excludatur, lex præsumit uarietatem loci & temporis, ut ad concordiam reducantur, reducti tamen non probant, sed concordia ipsa tollit tantum causam per iurij seu falsitatis. part. secunda, opinio. 306. fol. 120.

Tituli allegatio non esset necessaria in præscriptione temporis cuius initii mem-

non esset in contrarium. p.
1. op. 242. per tot. fol. 134.
Transactio in ludo facta non
ualet. par. 2. op. 166. fol. 71.
& 72. *ORD.*

Transactio etiam iurata re-
scinditur ratione enormis-
simæ læsionis. par. 1. op. 22.
uer. & conclusio hæc. f. 112.
quia iuramentum non tollit
remedium. l. 2. C. de rescin.
uend. op. ea. uer. unde mulie-
ribus. fol. 60. si autem non
esset iurata, non potest re-
scindi prætextu læsionis ul-
tra dimidiam iusti pretij.
1. op. ea. uer. sed ubicunque. f.
60. & par. 2. op. 30. fol. 121.
ui. supra in uer. mulieres
non possunt contrahere.

Tortura quando sit inferren-
da & quando repetenda re-
linquitur arbitrio iudicis.
par. 2. op. 26. uer. similiter
relinquitur. fol. 15. p. 2. op.
1308. fol. 121.

Trebellianica uidetur prohi-
bita quando testator hære-
ditatem restitui mandauit
totam uel integram uel ple-
nius iure, uel usus fuerit his
uerbis. Heres restituat om-
nia bona, uel residuum bo-
norum, aut quidquid ex
bonis peruenerit. par. 1. op.
142. uer. interpretatur præ-
dicta. fol. 80.

Tregua ex noua causa su-
peruenienti non dicitur. r.

pi sicut nec pax. p. 2. op. 223.
fol. 92. & 93.

Tregua uel pax fracta & ru-
pta ab una parte, terminis
sistentibus, non potest rum-
pi ab altera parte sine pœ-
na & incurfione illius. par.
2. op. 224. in prin. fol. 93.

Treguam rumpens offendē-
do aliquem de comprehen-
sis in ipsa, tregua ipsa du-
rante, punitur in pœnam
amissionis manus. offen-
dens autem sub pace puni-
tur ultimo supplicio. op. ea.
uer. Et aduerte quod. fo. 60.

Tutor uel curator possunt fa-
cere pacē de iniuria & mor-
te patris pupilli, etiam si
mors notoria foret. par. 2.
op. 203. in prin. fol. 85.

V

Vassalli hæredes, mor-
tuo uassallo, tenentē
iurare fidelitatē do-
mino in solidum, licet pos-
sident feudum pro parte.
par. 1. op. 190. uer. Vnde ad-
uerte. fol. 108.

Vassalli intollerabiliter op-
pressi possunt licite & iuste
occidere suū Principē Ty-
ranum. imo tunc illum occi-
dere meritorium est. par. 2.
op. 310. fol. 122.

Vassallus tenetur offensuū
domino factæ obuiare. par.
1. op.

I N D E X.

1. op. 69. uer. sed ista commu-
nis. fol. 33. & multa. op. 190.
uerfi. in quo iuramento.
fol. 180
- Vassallus in hijs in quibus in-
currit pœnam priuationis
feudi non priuatur ipso iu-
re, sed requiritur sententia
declaratoria. par. 1. opinio.
94. uer. modo pulchrum est
fol. 48
- Vassallus non potest priuari
feudo a principe sine causa
& absque sua culpa. part. 1.
opinio. 116. in prin. fol. 58.
etiam de plenitudine pote-
statis, quia feudum dicitur
contractus innominatus. o-
pin. ea. uer. & ista concl. fol.
eo.
- Vassallus regulariter non po-
test de feudo testari, nisi sit
feudum hæreditarium. par.
1. opin. 117. fol. 58. vi. supra.
in uer. pater in testamento.
- Vassallus non tenetur iurare
fidelitatem omnibus hære-
dibus patroni, sed sufficit
quod iuret uni quem ipse
eligit. par. 1. opin. 190. uer.
ubi quærit quid contra fol.
198.
- Vassallus iurans domino fide-
litatem tenetur excipere
personam imperatoris seu
Regis. quæ semper præsumit
exceptata, scilicet, ut pro-
mittat dominum tueri ad-
uersus quascunque perso-
nas, præterquam contra Re-
gem. op. ea. uer. sed aduertē-
dum est. fol. eo.
- Vassallus potest esse testis p-
domino etiam si haberet in
eum merum & mixtum im-
perium, ac ei iurasset fide-
litatem. contra uero non pō-
test alias priuatur feudo. p.
1. op. 387. uer. item uassalli.
fol. 218
- Vassallus sciens maleficium
committi contra personam
Principis sui uel contra pa-
triā & nō propalans seu re-
uellans incidit in crimen lē-
sæ maiestatis, & punitur ut
rebelli, quia scientia sola
in crimine læsæ maiestatis
ob delicti atrocitatem &
immanitatem non sequitur
aliquo consensu consilio &
facto est punibilis. pa. 2. opi.
246. fol. 99
- Venari licet recreationis
causa et in fundo alieno, nō
autem cum laqueis nisi cau-
sa capiendi animalia fero-
cia & bestias nociuas. par. 2.
op. 311. fol. 122
- Vendere rem propriam quā-
do quis cogatur. par. 1. opi.
433. fol. 235
- Vendens non ualentem de-
cem pro quatuor, censetur
deceptus ultra dimidiam
iusti pretij in uno tantum-
nūmo, & ob excessum unius
nummi ultra dimidiam præ-
dictam

I N D E X.

- dictam, sibi totum ac integrum iustum pretium superplendum foret. par. 2. opin. 3 12. fol. 122.
- Venditio ultra dimidiam iusti pretii facta non ualeat. p. 2. op. 3 14. fol. 123.
- Venditio iurata cum clausula pręgnanti, ex certa scientia, & aliis apponi solitis in contractu uenditionis, licet in ea uenditor esset lęsus ultra dimidiam iusti pretii, nõ potest rescindi. p. 1. op. 430. fol. 234.
- Venditionis materiã, & quando prima ualeat uel secunda, uide. op. 435. fol. 236. & 237.
- Vendito prædio ad mensurã nou uenit Ripa fluminis in hærens ipsi nisi aliud conuentum sit. par. 2. opin. 3 15. fol. 123.
- Vendito fundo sub unico pretio pro toto fundo & non pro quolibet iugere, totus fundus intra confines designatos uenditus intelligitur, esto quod mensura expressa minus in se habeat part. secunda, opinio. 3 16. fol. 124.
- Venditor non est idoneus testis pro emptore in causa emptoris etiam si non teneatur de euictione. part. 1. op. 355. fol. 198.
- Venditor de iure civili canonicus, & in conscientia agere potest ad interesse contra emptorem qui percepit fructus rei emptę, & fuit in mora soluendi pretium. dũmodo tale interesse non excedat considerabili quantitate perceptionem fructuum. par. 1. op. 428. fol. 233.
- Venditor cum pacto francandi non potest agere aliqua reali actione contra illum in quem ista res per emptorem alienata fuit, sed tantũ contra primum emptorem actione personali. par. 1. op. 429. fol. 234.
- Venditor dans, tradens, donans & donare intendens emptori illud, qđ plus ualebat res uendita, potest iure uenditionis sub prętextu deceptionis ultra dimidiam iusti pretii rescindere, si constet ignorasse ualorem rei uenditę. par. 1. op. 431. fol. 234.
- Venditor non tenetur præcise rem tradere, sed præstando interesse liberatur. nisi habeat facultatem tradendi. p. 1. op. 432. in prin. f. 234.
- Venditor qui habet facultatem rei tradendę nõ liberatur ab actione personali ex empto per cõstitutũ de possidendo nomine emptoris uel præcario, quin teneatur tradere possessionem prout est facti & non

nō iuris. & sic possessionem
realem, manualementem, & effe-
ctualementem, & corporalem. par. 1
op. 432. uer. declaraturque
ista communis. fol. 235.

Venditor licet præcise tenea-
tur ad rem tradendam, ta-
men si ei non fuit solum
pretium, potest ipsam rem
retinere loco pignoris, etiā
pro uno nummo. op. ea. in fi
fol. eo.

Venditor licet certo sciat li-
tem motam fuisse cōtra em-
ptorem, nihilominus non
tenetur de euictione ob hu-
iusmodi scientiam, nisi em-
ptor nuntiaret sibi litē mo-
tam. par. 1. op. 434. fol. 236.

Venditor animalis ex quo
sciens non notificauit pro-
prium uitium tenetur red-
hibitoria & restituere pre-
tium. par. 2. op. 2. uer. tamen
uedens animal. fol. 5.

Venditor promittens factum
suum tantum in uenditio-
ne, si tractu temporis res
empta euinceretur ex facto
sui authoris, tunc teneretur
ipse uenditor de euictione
& sic de facto suorum autho-
rum. par. 2. op. 317. fol. 124.

Venum porrigens seu pro-
pinans alicui causa occiden-
di, non sequuto effectu, ob
actum proximum consuma-
tioni criminis, uenit poena
extraordinaria puniendus.

par. 2. op. 53. uer. & primo
potest tradi. & ui. supra in
uer. connatus puniendus est.
& in uer. Raptor honestæ.

Veneri non admittunt legit-
imos per subsequens ma-
trimonium ad eorum nobi-
litate, licet illos admittāt
uti legitimos ad bonorum
successionem, sive i commis-
sa & feuda. par. 1. opi. 123
uer. sed nota quod ueneri.
fol. 68.

Verba enuntiatiua princi-
paliter propter aliud prola-
ta regulariter non dispo-
nunt & nihil operantur, fa-
ciunt. in semiplenā pro-
bationem in fauorem ter-
tij. Et fauore piz causæ. Et
quando essent iurata. & quā-
do principaliter disputetur
de enuntiato. p. 1. op. 440.
fol. 239.

Verbum, conuenit, appositū
uel prolatum in instrumen-
to non importat stipulatio-
nem. nisi reperiretur apud
acta quia tunc calore iudi-
cii importaret stipulationē
non autem pactum nudū. Et
nisi proferatur interrogati-
ue, par. 1. op. 437. fol. 238.

Verbum, promitto, redactum
in instrumento seu scriptu-
ra importat stipulationem,
sive sit scriptura publica
sive priuata, nisi sit prola-
tum à testibus, & nisi sint
uerba

I N D E X.

uerba de præterito. p. 1. op. 438. fol. 238.
 Verbum, Rei, capitur genera-
 liter, & comprehendit quas-
 cunque res & actiones, exce-
 pto libero homine. p. 1. op. 439. f. 239. ui supra. in uer.
 statutum ordinans.
 Verbum, Relinquo, adiectū
 uniuersitati bonorum, uel
 relatum ad legitimam, im-
 portat institutionem. nisi
 adijciatur certę rei uel quā-
 titati, quia tunc importat
 legatum. par. 1. op. 441. fol.
 239. & 240.
 Verbum, lego, adiectum uni-
 uersitati bonorum, im-
 portat hæredis institutionem.
 op. ea. in fi. fol. eo.
 Verbum (disponere) ex pro-
 pria significatione impor-
 tat ultimam uoluntatem,
 non autem dispositionem
 inter uiuos. par. 1. opin. 442.
 fol. 240.
 Viuere usque ad quot annos
 quilibet præsumatur. par. 2.
 op. 318. fol. 124. & 125.
 Usufructuarius cuius usufructus
 omnium bonorum fuit reli-
 ctus seu legatus tenetur ad
 onera aliena simul ac onus
 æris alieni ad ipsum specta-
 re. bi t. p. 1. op. 444. ubi ponitur
 contraria uerior. fol. 242.
 Usufructuarius cogitur præ-
 stare cautionem de utendo
 & fruendo arbitrio boni ui

ri & restituendis rebus fini-
 to usufructu quales extabūt
 par. 1. opin. 445. in prin. fol.
 242. & nō facit fructus suos
 ante cautionem præstandā.
 op. ea. uer. proinde scias. fo.
 243. ui. supra in uer. testa-
 tor non potest.
 Usurarius cōtractus requirit
 modicitatem pretii, pactū
 de retrouendendo, & con-
 suetudinem scēnerandi, nec
 duo sufficerent, receptum
 tamen est duo prima suffice-
 re. par. 1. op. 436. fol. 237.
 Usurarius manifestus nulla
 præstita cautione de resti-
 tuendo n̄suras non potest fa-
 cere testamentum, & si facie
 est nullum, nisi super hoc
 reliquerit procuratorem.
 par. 1. op. 443. in prin. f. 241.
 Usurarius manifestus licet
 non possit facere testamen-
 tum nisi prius cautione præ-
 stita, tamen absque tali cau-
 tione potest donare causa
 mortis. p. ea. op. ea. uer. fal-
 lit ista conclusio. fol. 241.
 quod non est in iudæo. opi.
 ea. uer. Limitatur tertio. fo.
 242. nec in donatione inter
 uiuos. op. ea. uer. Limitatur
 quarto. fol. eo.
 Usurarius manifestus dicitur
 probatione legitima cōcur-
 rente, & fama, & usura seu
 consuetudo scēnerandi po-
 test probari per testes sin-
 gula-

gulares. par. 1. op. ea. uer. Et
his accedit. fol. eo.

Vsurarius nō dicitur ille qui
tenet pecunias in monte,
quoniam non potest petere
capitale quādo uult, op. ea:
uer. & accedit quoque. f. eo.

Vsurarius censetur qui uēdit
rem plusquam ualeat, & eius
bona non præsumentur ta-
cite hypothecata pro resti-
tutione usurarū. & dicitur
usurarius quāuis cesset à se-
nerando op. ea. uer. item oc-
currit. & infra. fo. eo. & 242.

Vsurarius tenetur edere actō-
ri rationes suas pro intērio-
ne eius fundanda quando
agitur de usuris, uel ex cau-
sa respiciente usuras, alias
non. op. ea. in. fi. fol. 242.

Vulnerati morientis assertio
qua fatetur se non extitisse
uulneratum ab inquisito,
ipsum adeo releuat, ut non
possit etiam ex legitimis in-
diciis torqueri. par. 1. opin.
381. uer. si uero nota, uulne-
ratus. fol. 214. ui. supra. in
uer. Testis illud quod depo-
suit.

Vxor non potest secundo ma-
rito suo relinquere de bo-
nis suis ultra quam reli-
quat uni ex liberis ex pri-
mo matrimonio genitis. p.
2. op. 319. fol. 125.

Vxor, cui legatum per mari-
tum relictum est sub condi-

tione, si caste, honesteque
uixerit, non amittit illud
per secundas nuptias. part.
2. op. 156. fol. 68.

Vxor non tenetur stare loca-
tioni factæ per maritum de
bonis dotalibus tempore,
quō ipse erat dominus do-
tis. par. 2. opin. 61. uer. inter-
pretaturque ulterius. fo. 31.

Vxor non potest esse testis
pro marito nec econtra ne-
dum in cōmodo pecuniario
sed etiam famæ & hono-
ris. par. 1. opin. 354. in prin-
cipio. fol. 198.

Vxor per maritum relicta in
testamēto suo domina, mas-
saria, usufructuaria om-
nium bonorum filii hæredi-
bus institutis potest habere
alimenta sibi condecencia
solummodo cum quadam
præminencia & honore,
ut habebat uiuente marito.
& idem in marito. filijs au-
tem morientibus habebit
totum usumfructum. par. 1.
op. 446. per tot. fol. 242.

Vxor perdit dotem propter
adulterium commissum &
uiolatam pudicitiam. & do-
nationem propter nuptias
si maritus eam accusauerit
& sententiam reportauerit,
nisi sit uxor putatiua. Et si
si maritus tacuisset. & nisi
sit solum suspecta. par. pñ-
ma, opinio. 447. per tot.

fol

- ea. uer. Quarto dicta regula, & infra per tot. fol. eo. put. op. 378. per tot. fol. 212. & 213.
- Testes post ordines terminos seu dilationes partibus prefixas reijciendi sunt a processu cum expensis, nisi iurando pars affirmaret ad se de nouo peruenisse dictos testes. par. 1. op. 376. in prin. fol. 211.
- Testes iurati infra terminum datum si post decursum terminum deponunt se fuisse iusta causa impeditos ad deponendum, admittuntur, & eorum depositio ualet. op. ea. uer. fallit ista sententia. fol. e. & quid in Regno seruatur. ui. in ea. opin. uer. sed in Regno. fol. eo.
- Testes in hijs quæ percipiuntur sensu corporeo non autem iudicio intellectus non debent ex se scientiam causæ dicere nisi super eis fuissent interrogati, quia non debent esse uerbosi. par. 1. op. 377. in prin. fol. 211.
- Testes non possunt examinari parte non citata ad uidendum eos iurare, maxime in criminalibus, alias non probant. imo & ad uidendum eos examinare. nisi essent testes omni exceptione maiores & fide digni. Et quando statutum non exigeret plenam probationem sed contentaretur argumentis. Testes in codicillis ipsos probant licet non fuerint in conspectu codicillantis, dummodo probe intellexerint quod agebatur, licet fuerit aliquod intermedium ita quod codicillantem non uidebant. par. 1. op. 382. in fin. fol. 215.
- Testes singulares sufficiunt ad probandum quid in genere. par. 1. op. 402. per tot. fol. 214.
- Testes de auditu deponentes in contractibus uel quasi, licet paties uel cortina sit in medio inter ipsos testes & contrahentes, sufficienter probant, si habent notas uoces contrahentium. par. 1. op. 406. fol. 215.
- Testes cum iuramento tenentur exhibere coram testibus, & per consequens iurare debent pro utraque parte dicere ueritatem. par. 1. op. 407. fol. 216.
- Testes duo sufficiunt ad condemnationem cuiuscunque delinquentis in causa criminali, etiam si esset Pontifex & imperator. Et in causa heresis. par. 1. op. 412. fol. 217.
- Testes duo sufficiunt ad probandam consuetudinem. par. 1. op. 413. fol. 217.
- Testes duo sufficiunt ad probandum

INDEX.

bandum solutionem canonis emphyteotici. opin. ea. uer. nota etiam. fol. eo.

Testes unus de ueritate & alius de confessione emanata absente parte, seu duo testes de emanata confessione parte absente, seu de fama publica plene probant simul iungendo. par. 1. opi. 437. fol. 233.

Testes ante litem contestatam produci non possunt, & si producantur, eorum dicta non recipiuntur aliquo modo. par. 2. opini. 281. fol. 111.

Testes nulliter recepti per iudicem possunt & debent iterum examinari etiam post publicationem, si hoc euenit culpa iudicis, secus si culpa partis. p. 2. op. 283. fol. 111.

Testes interrogari non possunt super interrogationibus per quas eorum turpitudine detegitur, nec ipsi respondere tenentur, etiam si crimen sit publicum & testes infamati appareant. par. 2. op. 285. fol. 112.

Testes deponentes Titium possedisse decem annis, nullamque mentionem facientes determinatam de quibus, non probant prescriptionem, nisi deponant de eodemmet tempore, & iis.

demmet annis. p. 2. op. 288. fol. 113.

Testes non debent examinari ad æternam rei memoriam ad instantiam actoris quando actoris uice fungitur, par. 2. op. 307. ubi ponitur quando testes ad æternam rei memoriam possint & debeant examinari, fol. 120.

Testi deponenti pro sui exoneratione non creditur, parte 1. opi. 379. fol. 213.

Testibus duobus de metu deponentibus magis creditur quam centum deponentibus de spontanea uoluntate par. 2. op. 291. fol. 113. & 114. Testibus uniuersitatis an & quibus casibus plene credatur. par. 2. opi. 293. per tot. fol. 114. & 115.

Testimonium socij criminis in casibus in quibus potest de complicibus interrogari non est sufficiens indicium ad torturam absque alijs indiis. par. 1. op. 361. uer. propterea nec testimoniū. fol. 201. ui. supra in uer. socius criminis.

Testis depositio extra articulos non ualeat quia deponit non iuratus, nisi deponat quomodo intelligat uerba articulorum, quia tunc non dicit deponere extra propositum, nā pertinet depositio

I N D E X.

- dicatur quæ aliquo modo fa-
cit ad causam etiam in mo-
dicum. Vel nisi intravit de-
ponere super tota causa. p.
1.op.351.in prin. fol.196.
- Testis deponens falsum ex-
tra capitulata, & extra cau-
sam, in causa civili non te-
netur ad poenam falsi ordi-
nariâ iuris communis, siue
interpositam à statuto, sed
alia mitiori arbitraria. op.
ea. in fi. fol.co.
- Testis deponens super eo in
quo inest suum cōmodum
uel incōmodum nō probat
etiam si deponens ipse esset
Episcopus, nisi illud cōmo-
dum ueniret in consequen-
tiam. par. 1.op.354.ver. Am-
pliatur secundo. fol.198.
- Testis examinatio in causa
civili per iudicem recipi de-
bet non autem per notariū
nisi præcedat commissio iu-
dicis. par. 1.op.362. in prin.
fol. 202.
- Testis examinatio in causa
criminali non potest à iudi-
ce committi notario, imo
nec alteri iudici illius uel
diuersi territorij, nisi testes
absentes non possunt cogi
uenire coram iudice, uel
quando iudex non posset in-
teresse propter multitudi-
nem occupationum. Vel
quando examinatio com-
mitteretur super remotis à
- principali delicto uel super
adminiculis. Vel quando te-
stes essent senes & ualeitudi-
narij. par. 1.op.363. per tot.
fol.203. & 204.
- Testis deponens respondens
quæ contenta in processu
seu inquisitione esse uera,
uel quod alter testis depo-
suit esse uerum, non probat
in criminalibus. secus si su-
per articulis examinetur,
nisi aliud consuetudo uel
lee. par. 1.op.365. fol. 204.
- Testis deponens per dictio-
nem, uel, circa, seu, & plus
uel ultra nihil probat nec
ei datur fides tanquam de
incerto deponenti, nisi eius
uerba ad unum effectum tē-
derent. Vel nisi quis proce-
raret rescindere uenditio-
nem tanquam læsus ultra
dimidium iusti pretij. part.
1.op.268. fol. 206.
- Testis deponens de creduli-
tate nō facit fidem nec pro-
bat, nec si deponat per uer-
bum, iudicio suo, uel per
uerbum, se certo credere,
uel uerbum, ni fallor, nisi
eius depositio esset unita
ratione uel aliqua præsum-
ptione inferrente ita credi
debere. Vel nisi deponeret
in factis antiquis exceden-
tibus centum annos. part.
1.opinio.372. per tot. fol.
207. & 208.

Testis

- Testis ad probationem famę debet etiam non interroga-
tus assignare rationem dicti sui. part. 1. opinio. 377.
uer. idemque uidemus. & in
fra per tot. ubi de materia
probationis famę. fol. 212.
- Testis illud quod deposuit
in iudicio non potest in al-
terius præiudicium ac dā-
num retractare, etiam si
mortis tempore asseueret
falsum testimonium dixisse.
quia ex eius dicto quæsitum
est ius parti quod contra-
rio dicto ipsius testis tol-
li non potest. par. 1. op. 381.
in princip. fol. 213. ui. infra
in uer. uulnerati morientis
- Testis propter solam pauper-
tatem à testimonio non re-
pellitur. non tamen est om-
ni exceptione maior. nec
poterit iurare in supplemē-
tum probationis. nec uigo-
re statuti disponentis credi
iuramento damnum passi,
creditoris uel alterius. par.
1. op. 391. per tot. fol. 219.
- Testis deponens de præsen-
tia sua propria includit in-
telligentiam. par. 1. opinio.
392. fol. 220.
- Testis unic⁹ & solus deponēs
in facto proprio in causis ci-
uilibus probat, & plenam si
dem facit, præsertim in fauo-
rem alterius. par. 1. op. 395.
per tot. fol. 221.
- Testis unicus in causa posses-
sori plene probat posses-
sionem absque alio iuramē-
to necessario i. supplemētū
probationis etiam si agatur
de possessione magnæ rei. ni-
si contra ipsum apparerent
aliqua indicia. & hoc in iu-
dicio retinendæ. secus in iu-
dicio plenarij possessorij.
par. 1. op. 395. per tot. fol.
221. & 222.
- Testis deponens aliquid ex-
tra iudicium sine iuramen-
to, & postmodum iurans in
iudicio contrarium respon-
dens, statur eius depositio
ni secundæ iuratæ, nec puni-
tur pœna falsi. pa. 1. op. 399.
fol. 222.
- Testis statim & incontinenti
corrīgēs propriam testimo-
nij depositionem seu ante-
quam notarius scribat pri-
mam responsionem, seu an-
tequam exeat conspectum
iudicis, & cum partibus lo-
quatur, non tenetur docere
de errore, & statur eius cor-
rectioni. p. 1. op. 400. f. 223.
- Testis ostendens se errasse,
uolensque errorem suum
corrīgere ex interuallo, ad-
mittendus est prius ostenso
errore & confessione erro-
nis facti, alias, non. part. 1.
op. 401. fol. 223.
- Testis si deponat unum in iu-
dicio nullo, inualido, &
apud

I N D E X.

- apud iudicem incompeten-
tē, & aliud penitus diuersū
in iudicio ualido, standum
est posteriori depositioni.
p. 1. op. 404. fol. 225.
- Testis productus si reprodu-
catur contra ipsum produ-
centē in eadē causa, non po-
test reprobari etiam si sit in
famis. periurus. par. 1. opin.
416. fol. 228.
- Testis respondens falsum in
uno articulo seu capitulo
redditur falsus quo ad alia
& propter falsitatem unius
capituli uitiatur eius depo-
sitio in omnibus, si falsum
dixit in committendo; se-
cus si in omittendo. & sem-
per redditur inhabilis ad
deponendum, etiam si dixit
in parte falsum, par. 1. op.
417. fol. 228.
- Testis dictum non reproba-
tur propter falsitatem per
eum commissam non tangē-
tem negotium principale,
imo probat & ualet eius di-
ctū, puniatur tamen crimine
stellionatus. par. 1. op. 418.
fol. 229. & op. 421. fol. 230.
- Testis falsum deponens siue
tacens ueritatē, uel aliquid
recipiens à litigantibus ne
ferat testimonium puniatur
criminaliter aut ciuilitur
secundū qualitatē facti, &
consuetudines locorum &
statuta, dummodo ex hoc re-
sultat nocumentum alicui.
par. 1. op. 419. fol. 229.
- Testis unicus de uisu facit se-
miplenam probationem, dū
modo sit omni exceptione
maior, nam omnis minima
qualitas & defectus impe-
dit testem ut non faciat se-
miplenam probationē seu
indiciū ad torturam, nisi
concurrat leuitas uite Rei.
p. 1. op. 422. per totā. f. 231.
- Testis unicus non facit ple-
nam probationem sed semi-
plenam etiam quod litigan-
tium consensus accedat, qui
rem omnem depositioni ip-
sius testis committat. par. 1.
op. 423. p. tot. f. 231. & 232.
- Testis unus deponens de uerī-
tate & fama publica &
alius testis deponens de fa-
ma publica duntaxat, plene
probant. p. 1. op. 424. f. 232.
- Testis unus & confessio facta
absente parte faciunt ple-
nam probationem, dummo-
do istæ dux semiplenæ pro-
bationes tendāt ad unū finē
p. 1. op. 426. fol. 232. & 233.
- Testis exēptus à iurisdictione
iudicis corā quo falsū testi-
moniū deposuit p̄r ab eodē
iudice puniri de huiusmodi
periurio & falsitate, etiam
si iudex esset delegatus, dū-
modo sit delegatus a Prin-
cipe, secus si ab inferiori. ex-
cepto clerico, qui semper
debet

- debet remitti ad suum ordinarium. par. 1. opinio. 279. fol. 110.
- Testis unius testimonium regulariter non est admittendum, nisi in probanda prima tonsura ubi de alterius præiudicio non agatur. par. 2. op. 294. in prin. fol. 115.
- Testis deponens in causa criminali, si ex eius depositione mors illata seu sequuta fuerit, etiam præmissa protestatione, efficitur irregularis. par. 2. opinio. 295. fol. 116.
- Testis citatus & relatus nolens dictum suum deponere in termino sibi præfixo potest per iudicem ordinariū cogi ad deponendum, non autem per arbitrum. par. 2. op. 297. fol. 116.
- Testis iurans die iuridica & deponens die feriatu ualet, & eius testimonium tenet. par. 2. op. 300. fol. 117.
- Testis deponens Sempronium possedisse octo annis & plus, per hanc adiectionem & plus, non dicitur probare præscriptionem decem annorum esse impleam. par. secunda, opinio. 304. fol. 119.
- Testis productus ad probandum de continua possessione deponens Titium possedisse a decem annis citra, non probat possessionem longi temporis nec præscriptionem, quia non concludit, cum una die possidere potuisset, & uerificata foret eius depositio. par. 2. opinio. 305. fol. 119.
- Testis non potest tradere in scriptis dictum suum, quia non potest deponere per scripturam nisi sit mutus. p. 1. opin. 348. in princip. fol. 194.
- Testis depositio facta per scripturam licet non probet nihilominus facit præsumptionem. opinio. ea. uer. Limitantur prædicta. fol. 195.
- Testis licet possit iurare per procuratorem habentem speciale mandatum, non tamen potest deponere dictum per procuratorem. part. 1. op. 190. uer. iam ad institutum. fol. 198. & opinio. 350. fol. 196.
- Testium falsitas ut excludatur, lex præsumit uarietatem loci & temporis, ut ad concordiam reducantur, reducti tamen non probant, sed concordia ipsa tollit tantum causam per iurij seu falsitatis. part. secunda, opinio. 306. fol. 120.
- Tituli allegatio non esset necessaria in præscriptione titi tunc cuius initium mem-

I N D E X.

- non esset in contrarium. p.
1. op. 242. per tot. fol. 134.
- Transactio in ludo facta non
ualet. par. 2. op. 166. fol. 71.
& 72. 643
- Transactio etiam iurata re-
scinditur ratione enormis-
simæ læsionis. par. 1. op. 22.
uer. & conclusio hæc. si 12.
quia iuramentum non tollit
remedium. 1. 2. C. de rescin.
uend. op. ea. uer. unde mulie-
ribus. fol. 60. si autem non
esset iurata, non potest re-
scindi prætextu læsionis ul-
tra dimidiam iusti pretij.
1. op. ea. uer. sed ubicunque. f.
eo. & par. 2. op. 30. fol. 121.
ui. supra in uer. mulieres
non possunt contrahere.
- Tortura quando sit inferren-
da & quando repetenda re-
linquitur arbitrio iudicis.
par. 2. op. 26. uer. similiter
relinquitur. fol. 15. p. 2. op.
108. fol. 121.
- Trebellianica uidetur prohi-
bita quando testator hære-
ditatem restitui mandauit
totam uel integram uel ple-
nius iure, uel usus fuerit his
uerbis. Hæres restituat om-
nia bona, uel residuum bo-
norum, aut quidquid ex
bonis peruenerit. par. 1. op.
142. uer. interpretatur præ-
dicta. fol. 80.
- Tregua ex noua causa su-
peruenienti non dicitur rû-
pi sicut nec pax. p. 2. op. 123.
fol. 92. & 93.
- Tregua uel pax fracta & ru-
pta ab una parte, terminis
sistantibus, nõ potest rum-
pi ab altera parte sine pœ-
na & incursione illius. par.
2. op. 124. in prin. fol. 93.
- Treguam rumpens offendē-
do aliquem de comprehen-
sis in ipsa, tregua ipsa du-
rante, punitur in pœnam
amissionis manus. offē-
dens autem sub pace pū-
tur ultimo supplicio. op. ea.
uer. Et aduerte quod. fo. 60.
- Tutor uel curator possunt fa-
cere pacē de iniuria & mor-
te patris pupilli, etiam si
mors notoria foret. par. 2.
op. 203. in prin. fol. 85.
- ## V
- Vassalli hæredes, mor-
tuo uassallo, tenent
iurare fidelitatē do-
mino in solidum, licet pos-
sident feudum pro parte.
par. 1. op. 190. uer. Vnde ad-
uerte. fol. 108.
- Vassalli intollerabiliter op-
pressi possunt licite & iuste
occidere suū Principē Ty-
ranum. imo tunc illum occi-
dere meritorium est. par. 2.
op. 310. fol. 122.
- Vassallus tenetur offēso
domino factæ obuiare. par.
1. op.

I N D E X.

1. op. 69. uer. sed ista commu-
nis. fol. 33. & multa. op. 190.
uer. si in quo iuramento.
fol. 180
- Vassallus in hijs in quibus in-
currit pœnam priuationis
feudi non priuatur ipso iu-
re, sed requiritur sententia
declaratoria. par. 1. opinio.
94. uer. modo pulchrum est
fol. 48
- Vassallus non potest priuari
feudo a principe sine causa
& absque sua culpa. par. 1.
opinio. 116. in prin. fol. 58.
etiam de plenitudine pote-
statis, quia feudum dicitur
contractus inominatus. o-
pin. ea. uer. & ista conel. fol.
eo.
- Vassallus regulariter non po-
test de feudo testari, nisi sit
feudum hæreditarium. par.
1. opin. 117. fol. 58. ui. supra.
in uer. pater in testamento.
- Vassallus non tenetur iurare
fidelitatem omnibus hære-
dibus patroni, sed sufficit
quod iuret uni quem ipse
eligit. par. 1. opin. 190. uer.
ubi quærit quid contra fol.
198.
- Vassallus iurans domino fide-
litatem tenetur excipere
personam imperatoris seu
Regis, quæ semper præsumit
exceptiuata, scilicet, ut pro-
mittat dominum tueri ad-
uersus quasunque perso-
nas, præterquam contra Re-
gem. op. ea. uer. sed aduertē-
dum est. fol. eo.
- Vassallus potest esse testis p-
domino etiam si haberet in
eum merum & mixtum im-
perium, ac ei iurasset fide-
litatem. contra uero non po-
test alias priuatur feudo. p.
1. op. 387. uer. item uassalli.
fol. 218
- Vassallus sciens maleficium
committi contra personam
Principis sui uel contra pa-
triā & nō propalans seu re-
uellans incidit in crimen le-
sæ maiestatis, & punitur ut
rebellis, quia scientia sola
in crimine læsæ maiestatis
ob delicti atrocitatem &
immanitatem non sequitur
aliquo consensu consilio &
facto est punibilis. par. 2. opi.
246. fol. 99
- Venari licet recreationis
causa et in fundo alieno, nō
autem cum laqueis nisi cau-
sa capiendi animalia fero-
cia & bestias nociuas. par. 2.
op. 311. fol. 122
- Vendere rem propriam quā-
do quis cogatur. par. 1. opi.
433. fol. 235
- Vendens non ualentem de-
cem pro quatuor, censetur
deceptus ultra dimidiam
iusti pretij in uno tantum-
nūmo, & ob excessum unius
nummi ultra dimidiam præ-
dictam

I N D E X.

- dictam, sibi totum ac integrum iustum pretium superplendum foret. par. 2. opin. 3 12. fol. 122.
- Venditio ultra dimidiam iusti pretii facta non ualet. p. 2. op. 3 14. fol. 123.
- Venditio iurata cum clausula pręgnanti, ex certa scientia, & aliis apponi solitis in contractu uenditionis, licet in ea uenditor esset læsus ultra dimidiam iusti pretii, nõ potest rescindi. p. 1. op. 430. fol. 234.
- Venditionis materiã, & quando prima ualeat uel secunda, uide. op. 435. fol. 236. & 237.
- Vendito prædio ad mensurã nou uenit Ripa fluminis in hærens ipsi nisi aliud conuentum sit. par. 2. opin. 3 15. fol. 123.
- Vendito fundo sub unico pretio pro toto fundo & non pro quolibet iugere, totus fundus intra confines designatos uenditus intelligitur, esto quod mensura expressa minus in se habeat part. secunda, opinio. 3 16. fol. 124.
- Venditor non est idoneus testis pro emptore in causa emptoris etiam si non teneatur de euiditione. part. 1. op. 355. fol. 198.
- Venditor de iure civili cano- nico, & in conscientia agere potest ad interesse contra emptorem qui percepit fructus rei emptæ, & fuit in mora soluendi pretium. dūmodo tale interesse non excedat considerabili quantitate perceptionem fructuum. par. 1. op. 428. fol. 233.
- Venditor cum pacto francandi non potest agere aliqua reali actione contra illum in quem ista res per emptorem alienata fuit, sed tantum contra primum emptorem actione personali. par. 1. op. 429. fol. 234.
- Venditor dans, tradens, donans & donatę intēdēs emptori illud, qđ plus ualebat res uendita, potest iure uenditionem sub prætextu deceptionis ultra dimidiam iusti pretii rescindere, si constet ignorasse ualorem rei uenditæ. par. 1. op. 431. fol. 234.
- Venditor non tenetur præcise rem tradere, sed præstando interesse liberatur. nisi habeat facultatem tradendi. p. 1. op. 432. in prin. f. 234.
- Venditor qui habet facultatē rei tradendę nõ liberatur ab actione personali ex empto per constitutū de possidendo nomine emptoris uel præcario, quin teneatur tradere possessionē prout est facti & non

- nō iuris. & sic possessionem
realem, manulem. & effe-
ctualē, & corporalē. par. 1
op. 432. uer. declaraturque
ista communis. fol. 235.
- Venditor licet præcise tenea-
tur ad rem tradendam, ta-
men si ei non fuit solum
pretium, potest ipsam rem
retinere loco pignoris, etiā
pro uno nummo. op. ea. in fi
fol. eo.
- Venditor licet certo sciat li-
tem motam fuisse cōtra em-
ptorem, nihilominus non
tenetur de euictione ob hu-
iusmodi scientiam, nisi em-
ptor nuntiaret sibi litē mo-
tam. par. 1. op. 434. fol. 236.
- Venditor animalis ex quo
sciens non notificauit pro-
prium uitium tenetur red-
hibitoria & restituere pre-
tium. par. 2. op. 2. uer. tamen
uedens animal. fol. 5.
- Venditor promittens factum
suum tantum in uenditio-
ne, si tractu temporis res
empta euinceretur ex facto
sui authoris, tunc teneretur
ipse uenditor de euictione
& sic de facto suorum autho-
rum. par. 2. op. 317. fol. 124.
- Venum porrigens seu pro-
pinans alicui causa occiden-
di, non sequuto effectu, ob
actum proximum consuma-
tioni criminis, uenit pœna
extraordinaria puniendus.
- par. 2. op. 53. uer. & primo
potest tradi. & ui. supra in
uer. connatus puniendus est.
& in uer. Raptor honestæ.
Veneti non admittunt legit-
imos per subsequens ma-
trimonium ad eorum nobi-
litate, licet illos admittāt
uti legitimos ad bonorum
successionem, si de commiss-
sa & feuda. par. 1. opi. 123.
uer. sed nota quod ueneti.
fol. 68.
- Verba enuntiatiua princi-
paliter propter aliud prola-
ta regulariter non dispo-
nunt & nihil operantur, fa-
ciunt tamen semiplenā pro-
bationem in fauorem ter-
tij. Et fauore piz causæ. Et
quando essent iurata. & quā-
do principaliter disputetur
de enuntiato. p. 1. op. 440.
fol. 239.
- Verbum, conuenit, appositū
uel prolatum in instrumen-
to non importat stipulatio-
nem. nisi reperiretur apud
acta quia tunc calore iudi-
cii importaret stipulationē
non autem pactum nudū. Et
nisi proferatur interrogati-
ue, par. 1. op. 437. fol. 238.
- Verbum, promitto, redactum
in instrumento seu scriptu-
ra importat stipulationem,
sue sit scriptura publica
sue priuata. nisi sit prola-
tum à testibus, & nisi sint
uerba

uerba de præterito. p. 1. op.
438. fol. 238.

Verbum, Rei, capitur genera-
liter, & comprehendit quas-
cunque res & actiones, exce-
pto libero homine. p. 1. op.
439. f. 239. ui supra. in uer.
statutum ordinans.

Verbum, Relinquo, adiectū
uniuersitati bonorum, uel
relatum ad legitimam, im-
portat institutionem. nisi
adijciatur certę rei uel quā-
titati, quia tunc importat
legatum. par. 1. op. 441. fol.
239. & 240.

Verbum, lego, adiectum uni-
uersitati bonorum, impor-
tat hæredis institutionem.
op. ea. in fi. fol. eo.

Verbum (disponere) ex pro-
pria significatione impor-
tat ultimam uoluntatem,
non autem dispositionem
inter uiuos. par. 1. opin. 442.
fol. 240.

Viuere usque ad quot annos
quilibet præsumatur. par. 2.
op. 318. fol. 124. & 125.

Vsufuctuarius cuius usufructus
omnium bonorum fuit reli-
ctus seu legatus tenetur ad
onera aliena simul ac onus
rei alieni ad ipsum specta-
re. bi t. p. 1. op. 444. ubi ponitur
contraria uerior. fol. 242.

Vsufuctuarius cogitur præ-
stare cautionem de utendo
& fruendo arbitrio boni ui-

ri & restituendis rebus fini-
to usufructu quales extabūc
par. 1. opin. 445. in prin. fol.
242. & nō facit fructus suos
ante cautionem præstandā.
op. ea. uer. proinde scias. fo.
243. ui. supra in uer. testa-
tor non potest.

Vsurarius cōtractus requirit
modicitatem pretii, pactū
de retrouendendo, & con-
suetudinem fœnerandi, nec
duo sufficerent, receptum
tamen est duo prima suffice-
re. par. 1. op. 436. fol. 237.

Vsurarius manifestus nulla
præstita cautione de resti-
tuendo usuras non potest fa-
cere testamentum, & si facit
est nullum, nisi super hoc
reliquerit procuratorem.
par. 1. op. 443. in prin. f. 241.

Vsurarius manifestus licet
non possit facere testamen-
tum nisi prius cautione præ-
stita, tamen absque tali cau-
tione potest donare causa
mortis. p. ea. op. ea. uer. fal-
lit ista conclusio. fol. 241.
quod non est in iudæo. opi.
ea. uer. Limitatur tertio. fo.
242. nec in donatione inter
uiuos. op. ea. uer. Limitatur
quarto. fol. eo.

Vsurarius manifestus dicitur
probatione legitima cōcur-
rente, & fama, & usura seu
consuetudo fœnerandi po-
test probari per testes sin-
gula-

- gulares. par. 1. op. ea. uer. Et his accedit. fol. eo.
- Vfurarius nō dicitur ille qui tenet pecunias in monte, quoniam non potest petere capitale quādo uult, op. ea: uer. & accedit quoque. f. eo.
- Vfurarius censetur qui uēdit rem plusquam ualeat, & eius bona non præsuntur tacite hypothecata pro restitutione usurarū. & dicitur usurarius quāuis cesseret à se nerando op. ea. uer. item occurrat. & infra. fo. eo. & 242.
- Vfurarius tenetur edere actōri rationes suas pro intēione eius fundanda quando agitur de usuris, uel ex causa respiciente usuras, alias non. op. ea. in. fi. fol. 242.
- Vulnerati morientis assertio qua fatetur se non extitisse uulneratum ab inquisito, ipsum adeo releuat, ut non possit etiam ex legitimis indicis torqueri. par. 1. opin. 381. uer. si uero nota, uulneratus. fol. 214. ui. supra. in uer. Testis illud quod deponit.
- Vxor non potest secundo marito suo relinquere de bonis suis ultra quam reliquat uni ex liberis ex primo matrimonio genitis. p. 2. op. 319. fol. 125.
- Vxor, cui legatum per maritum relictum est sub conditione, si caste; honesteque uixerit, non amittit illud per secundas nuptias. part. 2. op. 156. fol. 68.
- Vxor non tenetur stare locutioni factæ per maritum de bonis dotalibus tempore quo ipse erat dominus dotis. par. 2. opin. 61. uer. interpretaturque ulterius. fo. 31.
- Vxor non potest esse testis pro marito nec econtra ne dum in cōmodo pecuniario sed etiam famæ & honoris. par. 1. opin. 354. in principio. fol. 198.
- Vxor per maritum relicta in testamēto suo domina, masculi. usufructuaria omnium bonorum filii hæredibus institutis potest habere alimenta sibi decentia solummodo cum quadam præminētia & honore, ut habebat uiuente marito. & idem in marito. filijs autem morientibus habebit totum usumfructum. par. 1. op. 446. per tot. fol. 242.
- Vxor perdit dōtem propter adulterium commissum & uiolatam pudicitiam. & donationem propter nuptias si maritus eam accusauerit & sententiā reportauerit. nisi sit uxor putatiua. Et si si maritus tacuisset. & nisi sit solum suspecta. par. prima, opinio. 447. per tot. fol.

I N D E X.

fol. 244. & 245.

Vxor succedit in quarta parte bonorum uiri sui, si liberi non sint ultra tres, alias succedit in uirili portione. & legatū ipsi factum nō tollit dictam successionem, sed computatur in partem. &

hoc quando matrimonium est sine dote, uel cum parua dote. Et hoc etiam si maritus ipsi expresse in testamēto talem detractionem prohiberet. & idem in marito paupere. par. 1. op. 448. fol. 245. & 246.

Explicit Index.

*Authore Domino Brunoro Sole.
Veneto. Iur. Vt. Doc.*

